

تەرفىسىرى رەۋان

(بۆيۈك گەيشىتى قورشان)

نوسىنى :
مەلا مەھمۇدى گەلەلەھى

بەرگى (چۈرە م)

جىمى (۱۲، ۱۱، ۱۰)

مىندى اقرا الشافى

www.igra-ahlamontada.com

مىندى اقرا الشافى

ئەم كۆنپە

لە ئامادە كۆنپە پێگە

(مەنەى اقرأ الثقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پەجى پێگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى پێگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

مەنەى اقرأ الثقافى

تەفسیری رەوان

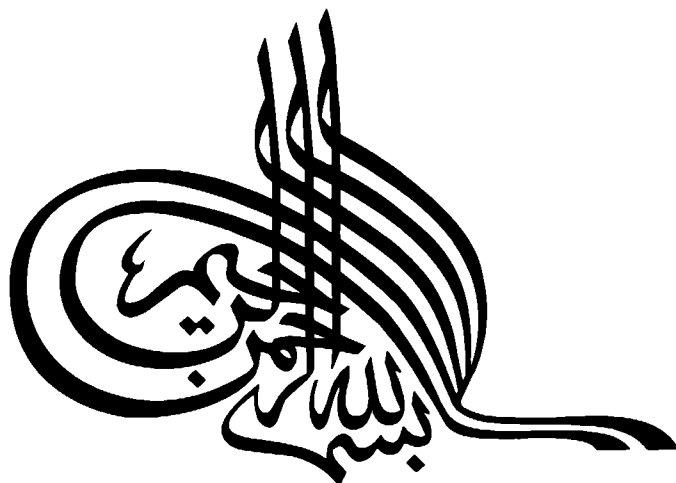
﴿بۆ تیگە یشتنی قورئان﴾

نوسینی:

مەلا مەحموودی گەلاڤی

بەرگی ﴿چوارەم﴾

جزمی ﴿۱۰، ۱۱، ۱۲﴾

- 📖 **ناوی کتیب: تهفسیری رهوان**
- 📖 **نوسینی: مه لا مه حمودی گه لانهیی**
- 📖 **تیراژ: ۲۰۰۰ دانه**
- 📖 **ژماره سپاردن: ﴿۲۱۴۰﴾ ی سالی ۲۰۱۳ز پندراوه.**
- 📖 **چاپ و دیزاین: ﴿سامان محمد آمین﴾.**
- 📖 **لهسدر نه‌رکی کتیبخانه‌ی نارام له چاپ دراومو مافی چاپکردنه‌وهی پارێزراوه بو**
- کتیبخانه‌ی ناوبراو.**

چونیه تی دابهش کردنی دهسکه وتی جهنگ

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ
الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لهنایه تی پئشوودا پهرومردگار فهرمانی به موسولمانان کرد که دزی کافران
بجهنگن فهرمووی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾ جهنگیش به شیومیه کی ناسایی و عادمتی به شوینی
دا دهسکه وت دمی، نه مجار پهرومردگار لیرودا یاسای دابهشکردنی دهسکه وتی
جهنگ دیاری دهکاو دهفهرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ
وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ بزنان: نه وهی له جهنگ دا
دمیته دهسکه وتتان، دهکریته پینج بهش؛ بهشیک له پینج بهشه که ددری
بهوانه ی نایه ته که باسی کردون، به لام شتیک هیهو پرسیار دهکری بو نایه ته که
شش لایه نی باس کردوون که پینج په که که یان به سهردا دابهش دهکری؟ له وه لام دا
دهگوتری رای راستو صحیح نهومیه: که هیانی ناوی خودا بو پیروزی و
ته به پروکه و پینج په که که هر به سهر پینج لایه ن دا دابهش دهکری.

نه بو عالیه دهلی: نهو بهشهی بو خودا دیاری کراوه له پیویستی که عبدا
خرج دهکری. به لام رایه که ی رمت کراوته وه به وه که ناو مدانکر دنه وهی نهو پینج
لایه نه ی پینج په که که یان به سهردا دابهش دهکری نه مانه ن.

۱- بهشیک بو پیغه مبه ره، به نارمزوی خوی دمیدا به کی دمیدا.

۲- بەشی خزمەکانی پیغەمبەر ﷺ کە بریتین: لەبەنوهاشمو بەنوموطەلیب ئەمە رای شافیعی و ئەحمەدو هی تریشە، بەلگەشیان ئەو فەرموودمیە کە بوخاری و نەسائی دمریان هیناوە دەلێن: کاتی پیغەمبەر ﷺ بەشی (ذوی القربی) دابەش کرد تەنیا لەنێوان بەنوهاشمو بەنوموطەلیب دا بەشی کردو فەرمووی: (انهم لم يفارقوني في جاهلية ولا اسلام، انما بنوهاشم وبنوالمطلب شيء واحد). کە ئەمە فەرموو: پەنجەکانیشی تیکنان. بوخاری دەلێ: لەیث گوتی: یونس بۆیگێرامەو ئەمەیشی زیاد کرد وتی: پیغەمبەر ﷺ هیچی بۆ بەنی عەبدو شەمسو بەنی نەوفل دانەنا. ئیبنو ئیسحاق دەلێ: عەبدو شەمسو هاشمو موطەلیب برای دایکی بوون، دایکیان عاتیکە کچی مورپرە، نەوفل برای باوکیان بوو، نەسائی دەرموئ: پیغەمبەر بەشی خزمەکانی دانا کە بریتی بوون لەبەنوهاشمو بەنوموطەلیب هەیانبوو دەولەمەند بوو هەیان بوو هەزار بوو!

بەلام دواى ومفاتى پیغەمبەر ﷺ بەلای ئیمامی شافیعیەو ە ظاهیری نایەتەکش ئەوێ ئی وەردەگیرئ پینج یەکی دەستکەوتەکە دەرکری بەپینج بەش، بەشێک بۆ پیغەمبەر ﷺ لەبەرژوموندی موسولمانان دا خەرج دەرکری وەکوو کرینی کالو پێداویستی جیهاد. بەشێک بۆ خزمەکانیەتی بەدەولەمەندو هەزاریانەو، بەسەریان دا دابەش دەرکری بۆ هەر نێرینەیهکیان دوو هیندە میینهیهکیان. ئەو سێ بەشەکی تریشی بۆ سێ لایەنەکی تر: هەتیوو هەزارو رێبوارە. ئیمامی ئەبو حەنیفە دەرموئ: بەشی پیغەمبەر ﷺ دوا ومفاتى نامینی. هەر وەها بەشی خزمەکانیشی نامینی. ئەگەر بیاندریتی. بەلکوو پینج یەکە بەسەر هەتیوو هەزارو رێبواردا دابەش دەرکری.

ئیمامی مالیک دەرموئ: دواى ومفاتى پیغەمبەر ﷺ دابەشکردنەکە حەوالەى رای ئیمام دەرکری، بەنارەزۆی خوێ چۆنی بەباش زانی ئاوا دابەشی دەکا. حەزى ئی بوو هەمووی دەخاتە بەیتولالهو، ئەگەر بەلایەو گونجاو بوو بەسەر ئەوانەى نایەتەکە ناوی هیناون دابەشی دەکا، ئەگەر بەلایەو پەسەند بوو: هەندیکیان دمیاندریتی و هەندیکیان نایاندریتی.

مالیکیہ کان، بەلگہ یان زۆرن، یەکی لەو بەلگانە: ئەو فەرموودەییە: کە لەعەبدوللای مەسعودەوہ ریوایەت کراوہ: دmfەرموئ: پیغەمبەر ﷺ رۆژی جەنگی حونەین دەستکەوتی جەنگی بەشیومیەکی تایبەتی دا بەچەند کەسیکی تایبەتی، سەد حوشتی دا بەئەفرەعی کوری حابیس، سەد حوشتیشی دا عویەینە کوری حیصن، هەوا هەندیکی تری لەو دەستکەوتە دا بەهەندی پیاو ماقولێ عەرمب، پیاویک وتی: وەللّٰهی ئەم دابەشکردنە دادپەرورە تیدا نیە، یان لایەنی خودای تیدا رەچاو نەکراوہ. عەبدوللّٰ دmfەرموئ: وتم: سویند بئ بەخودا ئەمە بۆ پیغەمبەر ﷺ دەگێرەوہ. نیتەر هەوالەکەم بۆ گێرایەوہ ئەویش فەرمووی: (یرحم اللّٰه أخي موسى لقد أودى بأكثر من هذا فصبر) خوا رەحم بەموسای برام بکا، بئگومان ئەویش لەسەر دەستی گەلەکە ی لەمە زیاتر ناپرەحمت کراو خۆی راگرت.

۳- بۆ هەتیوان: زارۆکو مندالی موسولمانان کە باوکەکانیان نەماين.

۴- بۆ هەزاران: ئەو موسولمانانە ی هەزارن و پێویستییان هەیه.

۵- رێبوار: ئەو موسولمانانە ی لەمال و ولاتی خۆی دوور کەوتوتەوہو پارە ی پئ نەماوہ.

ئەمجار دmfەرموئ: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللّٰهِ...﴾ واتە: پابەندی ئەو شەریعەتو یاسایەبن کە بۆمان داناون دەربارە ی پینج یەکی دەستکەوتو لی دەرەجەن، ئەگەر ئێوہ نیمانتان بەخودا هەیهو خۆتان بەموسولمان دزانن. ﴿وَمَا أَرْزَأْنَا عَلَى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي الْجَمْعَانِ﴾ هەر و مە ئەگەر راست دمکەن برواتان بەو پەيامە هەیه کە ناردوو مانە بۆ سەر بەندە ی خۆشەویستان کە پیغەمبەرە یان: بزائن؛ ئەو مال و کالایە دەستتان دمهوئ لەجەنگ دا پینج یەکی دەدرئ بەو پینج لایەنانە ی باسکران. ئێوہ تەماعەتان تیدا نەبئ، بەچوار بەشەکە ی تری قینیات بکەن، ئەگەر ئێوہ نیمانتان بەخودا هیناوہو برواتان بەو پەيامە هەیه کە لەرۆژی بەدر دا خودا ناردو یە بۆ پیغەمبەر ی خۆی، ئەو رۆژی بەدرە ی کە حەقو بەتالی تیدا جیا کرایەوہ، موسولمانانی بەسەر کافرەکان دا زال کردن، ئەو رۆژی سوپای موسولمانو سوپای کوفر بەیەک گەشتن و لیکیان دا، ئەو جەنگە یەکەم جەنگ بوو کە

پێغه مبه‌ر ﷺ ته‌ش‌ری‌فی به‌ش‌دارى تێدا کرد، ﴿وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ﴾
 په‌رو‌م‌رد‌گار به‌سه‌ر هه‌موو شتێك دا خا‌وه‌ن ده‌سه‌ل‌اتو توانایه‌، ده‌توانی ئی‌وه‌ی
 مو‌سو‌ل‌مانی كه‌م‌و بێ چه‌كو نامیری جه‌نگ به‌سه‌ر له‌ش‌كری زۆری كار‌ه‌ران دا زāl
 بكاوو هه‌ج شتێك نیه ب‌بی‌ته‌ كۆس‌پو ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م نه‌ه‌ج‌ام‌دانى و‌ی‌ستو ئی‌را‌ده‌ی
 دا!

جا هه‌ر چه‌نده مه‌به‌ستی جه‌هاد به‌م ده‌قه قورئانیه‌ ناش‌کرایه‌، سنو‌ورد‌ار ک‌را،
 ده‌ركه‌وت جه‌هاد بۆ خو‌دایه‌، له‌پێناو ئامانجێك دایه‌ په‌ی‌وه‌ندى به‌بانگه‌وازى خو‌داو
 نایینی خو‌داو مه‌نه‌ه‌جی زیانه‌وه هه‌یه‌. به‌ئێ هه‌ر چه‌نده ملكیه‌تى ده‌ست‌كه‌وتى
 جه‌نگ له‌وه پێش، قورئان حه‌واله‌ی خو‌داو پێغه‌مبه‌رى ك‌ردو صلاحیه‌تى
 دابه‌ش‌ك‌ردنى دایه‌ ده‌ست پێغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ به‌گ‌وێره‌ی یاسای خو‌دا دابه‌شى ب‌كا،
 مو‌ج‌اه‌ی‌د‌م‌كانى ئێ دووره‌ په‌ری‌ز ك‌رد، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستو هه‌لس‌وكه‌وتیان خالیص
 بۆ خو‌دا بێ! وه‌ئێ له‌گه‌ڵ هه‌بوونی ئه‌م راستیانه‌ دا پێ‌ویسته‌ ئه‌وه‌ بزانه‌ی كه‌
 مه‌نه‌ه‌جی قورئان مه‌نه‌ه‌جیكى خو‌دایه‌، روبه‌روى واقی‌ع ده‌بی‌ته‌وه به‌به‌ری‌ارو
 ئه‌ح‌كامی له‌بارو گونجاو، بۆ هه‌موو رو‌داوێك حو‌كمی تاییه‌تى خۆی هه‌یه‌، بۆ
 هه‌موو كێشه‌یه‌ك حه‌لل‌ی گونجاو هه‌یه‌، چاره‌سه‌رى خۆی بۆ دیارى ده‌كا.

ناش‌کرایه‌: جه‌نگ به‌ره‌پابووه‌، مو‌سو‌ل‌مانان سه‌ركه‌وتن، ده‌س‌كه‌وت هه‌یه‌،
 جه‌نگاو‌مر هه‌ن. ئه‌و جه‌نگاو‌مرانه‌ له‌ری‌گه‌ی خو‌دادا تێكۆشاون، مال‌و گیانی خۆیان
 به‌خت ك‌ردوه‌، خۆیان ك‌ردتۆته‌ پێشمه‌رگه‌و فیدائى به‌وی‌ستى خۆیان ها‌توونه‌
 گۆرمپانی جه‌نگه‌وه‌، به‌چه‌كو نان‌و تفاقى خۆیان به‌مال‌و گیانه‌وه‌ ئاماده‌ی غه‌زا
 بوون، ته‌نانه‌ت هه‌ندێكیان وێ‌پ‌رای دابینه‌ك‌ردنى پێ‌دا‌وی‌ستى بۆ خۆیان، پێ‌دا‌وی‌ستى
 كه‌سانى دیکه‌شیان دابینه‌ك‌ردوه‌. ده‌ی ئه‌مانه‌ به‌گیان‌و مال‌ ئاماده‌ی خۆبه‌خت ك‌ردن
 بوون، ده‌س‌كه‌وتیان دێته‌ ده‌ست.. له‌وه پێشیش د‌ل‌و ده‌روونیان پانته‌ ك‌راوه‌ له‌وه‌ی
 كه‌ ته‌ماعى ئه‌و ده‌س‌كه‌وتانه‌یان هه‌بێ، هه‌ر له‌سه‌رم‌تاوه‌ خا‌وه‌نیه‌تى ئه‌و غه‌نائیمه‌
 بۆ خو‌داو پێغه‌مبه‌ر گێ‌رد‌را‌وته‌وه‌. كه‌وابێ زه‌میی‌نه‌ خۆش ك‌راوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
 هه‌ریه‌كه‌یان له‌م ده‌ست‌كه‌وته به‌شى خۆی به‌دریتى، له‌كاتێك دا ئه‌و جه‌نگاو‌مرانه‌ وا
 هه‌ست ده‌ك‌هن كه‌ ئه‌و به‌ش‌مى ده‌یان‌دریتى خو‌داو پێغه‌مبه‌ر ده‌یان‌ده‌نى، نیت‌ر ئه‌م

بہش پی دانہ پیوستیہکانیان دابین دمکا، داخوازیہ نادمیزادہکانیان تیر دمکا، بیٰ نہوی ہلپہ ہلپو کیٹشو دووبہرمکی لمدابہشکردنہکہ دا پیدایہ بیٰ۔
 نمہش دوی نہوی کہ لہسہرمتای سورمتہکہ دا بہبریاریکی یہکالاکہرموہ ﴿قُلِ
 الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ملکیمتو دمسہلاتہکہ دیاری کرا۔ لہلایہکی ترموہ و مکوو لہوہ
 پٹیش بہکورتی نامازہمان بو کرد، زانایانی نیسلام لہسہر نم نایہتہ ریویاتی
 جؤراو جؤریان گپراومتہوہ، زور راو بؤچوونی فیقہی جؤراو جؤریان لہسہر نم
 نایہتہ ہلپہساندوہ، یہکہم: نایا مانای (الغنائم) و (الأنفال) یہک مانایہ؟ یان ہمر
 یہکہیان مانای تایبہتی خوی ہمیہ: دووہم: نمو پٹنج یہکہی جگہ لہو جوار
 ہمشہی کہ دمدریٰ بہجہنگامران۔ چون دابہش دمکریٰ؟ سییہم: دمبارہی پٹنج
 یہکی پٹنج یہکہکہ (خمس الخمس) ی کہ دمدریٰ بہخودا، نایا نمو پٹنج یہکہیہ کہ
 دمدریٰ بہپٹغہمبہر؟ یان نہویش بؤخوی ہشی سہربہخویہ؟ جوارہم: نمو پٹنج
 یہکہی بؤ پٹغہمبہر ﴿﴾ دیاری کراوہ، نایا تایبہتہ بہخویہوہ، یان حوکمہکہی
 دمگویریتہوہ بؤ جینیشینو فہرمانرہویانی دوا خویشی؟ پٹنجہم: دمبارہی پٹنج
 یہکی خزمہکانی پٹغہمبہر ﴿﴾ نایا دوا سہردہمی پٹغہمبہر ﴿﴾ ہمر بہردہوامہو
 دمدریٰ بہبہرہی ہاشمو بہرہی موطلہلیب؟ یان دوا پٹغہمبہر ﴿﴾ نیٹشہکہ حہوالہی
 فہرمانرہوی موسولمانان دمکریٰ بؤ نہوی بہنیجتیہادو بؤچوونی خوی بریاری
 تیدا بدا؟ شہشہم: نایا نمو پٹنج یہکہی کہ بؤ خودا پٹغہمبہرو خزمہکانی و
 ہمزارانو ہمتیانو ریبواران دیاری کراوہ دمکریٰ پٹنج ہشی چوون یہک: یان
 نہویش حہوالہی پٹغہمبہر ﴿﴾ کراوہ نہویش فہرمانرہویانی چونیان بوئ ناوا
 دابہشی دمکہن؟ نہمانہ ہموویان راو بؤچوونی فیقہینو ہمریہکہیان بہلگہی
 خوی بہدمستہومیہ، بہپیوستمان نہزانی ہموو نمو راو بؤچونو بہلگہ
 ہینانہومو رمتدانہومیان راگویری ئیرہ بکہینو بیانخزینینہ نم جینگاہوہ۔
 بہتایبہتی کہ مہوزوعی دمکہوت (غنائم) بہشیومہکی گشتی و تیکرایی نہمپو
 واقعیکی نیسلامی نیہو روبہروی موسولمانان نابیتہوہ، نہمپو نم مہسہلہ،
 واقعیکی زیندوی نیہ، چونکہ دمولہتیکی نیسلامی لہگورئ نیہ، فہرمانرہویہکی
 موسولمان نیہ، نہتہومیہکی موسولمان بہو مانایہ نیہ لہپیناوی نیہی خودادا

جیہاد بکاو دمستکھوتی لہ جہنگا ھبی و ھوئی نہوہ بدا بزانی چون دابھشی بکا۔
 نہمپو چی لہو بارموہ بگوتری: کات بہفیرودانہ لہباسیکی بوشی نہظہری دا،
 لہواقعی موسولمان دا ج رمنگدانہومیہکی نیہ!!

زور کردنی موسولمانان لہبیش جاوی کافرہکانو بہکمہ پیشاندانی
کافرہکان لہبہرجاوی موسولمانان!

﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى
 وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي
 الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
 لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ
 وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي
 مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْ
 فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 ﴿٤٣﴾ وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّفَقُّتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا
 وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
 وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾﴾

باسهکه بهردموام لیرمش دا هر دمریاره‌ی رودای جهنگی بهدره، بهرومردگار دواي نهوه که حوکمی دابه‌شکردنی دمستکه‌وتی جهنگی دیاری کرد، نهمجار نیمه‌نیکی نهو رۆژه دمکیشی و شوینو له‌شکر به‌زینی هه‌ردوو لاه سهربازخانه‌ی هه‌ردوو سوپاکان دمست نیشان ده‌گا، بۆ نه‌وه‌ی موسولمانان یادی نیعمه‌ته گهورمکانی خودا بکه‌نه‌وه، که به‌سهر دوزمنی سهرسه‌ختیان دا زالی کردن، نهو دوزمنه‌ی که له‌هه‌موو رویه‌کی مادی و سهربازییه‌وه له‌وان به‌هیزتر بوون. دمقهرموی: ﴿إِذْ أَتَمُّ بِالْعُدُوِّ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوِّ الْقُصْوَى﴾ نه‌ی گروهي موسولمانان! یادی نهو به‌یه‌ک گه‌یشتن و تیک‌پژان و لیک‌دنه یه‌کالاکه‌رموه بکه‌ن که روی دا له‌نیوان نیوهو کافره‌گان دا، هه‌میشه شوکری به‌رومردگار بکه‌ن که لهو جهنگه دا نیوهی به‌سهر نه‌وان زال کرد!

له‌کاتیک دا نیوه له‌به‌ردهم جهنگیکی ترسناک دا بوون له‌گه‌ل دوزمن دا، نهو کاته‌ی نیوه له‌لایه‌کی دۆله‌که‌وه بوون، به‌لای مه‌دینه‌وه، نهو شوینه‌ش زه‌وییه‌کی له‌به‌لان بوو، قاچتان رۆده‌چوو، به‌ناخۆشی جم‌وجولتان بۆ ده‌کرا، له‌شکری کافره‌کانیش له‌به‌ریکی تری دۆله‌که‌وه دوور له‌مه‌دینه- به‌لای مه‌که‌وه هه‌لیان دا بوو، ناویشیان لێ نزیک بوو، ﴿وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ کاروانی قورمیشیه‌کان که به‌سه‌رۆکایه‌تی نه‌بو سوفیان بوو، به‌هه‌موو مال و کالای پییان بوو، له‌خوارتانه‌وه بوون، به‌لای دمریاوه، یان که‌ناری دمریاکه‌وه. لهو کاته دا کاروانه‌که له‌شامه‌وه ده‌که‌رایه‌وه به‌چل که‌سی قورمیشیه‌وه، نه‌وان له‌گه‌ل مه‌که‌ویه‌کان دا دمیانه‌ویست به‌هه‌موو چۆریک به‌رگری لهو کاروان و کالایه‌ بکه‌ن و نه‌هیلن که ده‌س بێنیته‌ ریگای. ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافِ الْمِيعَادِ﴾ خۆ نه‌گه‌ر له‌وه پێش نیوهو کافره‌کان واده‌ی شه‌رتان به‌یه‌گه‌تر بدایه‌و شوینی جه‌نگه‌که‌تان دیاری بکرایه، بتانزانایه‌ ژمارمیان چه‌نده، وا ده‌که‌تان نه‌دمبرده سهر، له‌ترسی جه‌نگ له‌کاتی دیاریکراو دا ناماده نه‌دمبوون، له‌به‌ر که‌می و که‌متفاقی خۆتان و زۆری به‌هیزی دوزمن. هه‌روه‌ها له‌لایه‌کی ترموه کافره‌کانیش دمه‌ترسان شه‌ر له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر بکه‌ن، که‌وا بوو: هیچ لایه‌کتان ناماده نه‌دمبوون بۆ جه‌نگ. به‌لام به‌یه‌که‌گه‌یشتنتان به‌بی پێش واده‌یی و به‌بی نه‌وه‌ی هیچ لایه‌کتان پێش وه‌خت چه‌رتان له‌شه‌ر بی، ﴿وَلَكِنْ

لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ﴿٤٢﴾ بۇ ئەنجامدانى كاريك بوو: كە پەرومردگار بېرىرى دابوو، بەھودرەتو دانايى و زانايى خۇى پېش وەخت نەخشەى بۇ كېشاپوو، بۇ ئەۋەى ئايىنى ئىسلام بەھىز بېى، موسولمانان سەكەۋونو شىركو كوفەر لاواز بېنو كافىرەكان رىسوا بىكرېن، بۇ جى بەجى كىردن و ئەنجامدانى كاريك كە پەرومردگار لەۋە پېش بېرىرى دا بوو رەتېۋونەۋەى نەبوو، ئەۋىش پارمەتېدانى خۇشەۋىستانى خۇى و زەلېل كىردن كافىرەكان بوو، كە لە ئاكامى ئەۋ بەمەكگەىشتەۋە بوو، تا موسولمانان ئىمانيان زىاد بىكاو بەھىزتر بى، ۋە بۇ ئەۋەى موسولمانان پابەندى فەرمانى خودا بنو شوكرى سوپاسى بۇ دەرېن.

بەمەكگەىشتىنى ئەم دوو سوپايە بەۋ شىۋمە لەداھاتوۋدا كاريگەرىيەكى تىرى ھەمە؛ ئەۋىش ئەۋمەپ كە دەفەرەمۇ: ﴿لَيْهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَحَيًّا مَنْ حَيٍّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾ تا بىرى ئەۋەى دەمىرى لەكافىرەكان پاش بېنىنى بەلگەمەكى ئاشكرا كە راستى ئايىنى ئىسلام دەسەلېنى، بىزى ئەۋەى دەزى لە موسولمانان پاش ئەۋەى بەلگەى بەھىزى بېنى كە خودا ئايىنى خۇى زال دەكاو كۆمەكى بەموسولمانان دەكا. بۇ ئەۋەى كەس بىانوۋى نەمىنى! چۈنكە جەنگى (بەدر) بەلگەمەكى بەھىز بوو: بۇ چەسپاندنى بىرو باۋەر لەدلى موسولمانان داۋ خەللى ھەلئا بۇ كىردارى چالكو راستالى! ۋادەى پەرومردگارى تېدا ھاتەدى كە دەفەرەمۇ: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر: ۴۵).

دەشگۈنجى بەشىۋەى خوازە (ئىستىعارە) وشەى ﴿يَهْلِك﴾ بەمانا (يەكسر) وشەى ﴿يَحْيَا﴾ بەمانا (يؤمن) لى بەمىنەۋە. ۋاتە: بۇ ئەۋەى كافىر بى ئەۋەى دىمەۋى كافىر بى، پاش بېنىنى بەلگەى بەھىزو نىشانەى بىانوۋى بى. ۋە ئىمان بىنى ئەۋەى دىمەۋى ئىمان بىنى پاش بېنىنى بەلگەۋ نىشانەى بەھىز.

بەللى لەراستى دا جەنگى بەدر جىاكەرەۋەى ھەقو بەتال بوو، بەلگەۋ نىشانە بوو بۇ موسولمانان كە خودا چۆنى مۇزە دا بوو بەپىغەمبەر ئاۋا ھىنايە دى.

بەلگەۋ نىشانە بوو بۇ كافىرەكان بەتېشكانيان چۈنكە ئەۋان سەربازى شەيتان بوونو لەپىناۋ بىرو بىروى پوۋ دا جەنگان سەرمىجام رىسوا بوون. بەكورتى و

بوختی پهرومردگار بویه ئیوهی له بهدر دا بهی وادهو زانینی پێش و مخت بهیهك گه یاند بۆ ئهوهی ئیوه بهسهر نهوان دا زال بكا، وشه ی حهق (لا اله الا الله، محمد رسول الله) بهسهر وشه ی بهتال دا بهرز بکاتهوه، ئیش ناشکراو رون بێ بهلگه ی بههیزو بیانوو برپی، نیشانه ی رونو ناشکرا بێ، کهس شکو گومانی نه مینی، جا نه و کاته کێ لهسهر کوهر دهمینیتهوه با بمینیتهوه، بۆخۆی دهمانی و لای نومایانه که رێبازمهکی بهتاله و بهههله جووه؛ چونکه ئهوهی که بینیان بهلگهیهکی مهحسووسو بیندراو بوو، تاقیکردنهوه بوو، بهلگه ی بیندراوو ههست پیکراو زۆر کاریگهرتره له بهلگه ی نهظهری و عهقلی. ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیکومان پهرومردگار شنهواو زانایه بهههموو شتیک، ههچی ئی گوم نابێ، ههموو بیرو باومرو کردارو گوفتاریکی کافرو موسولمان دهمانی و شنهوایه بهگوفتاری کافرمکانو زاناو ئاگادار بوو بهههتسوکهوتو رفتاریان، شنهوایه بهدوعاو نزای موسولمانانو ئاگاداره بهوهی که شیاوی نهومن بهسهر دوژمن دا زانیان بکاو سهریان بخا! ههر کهسهیان لهکافرو موسولمان بهگویره ی کردمو میان پاداشو سزایان دمداتهوه. ﴿إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا﴾ نهی پێغه مبهری خۆشه و یست! بیری نه و کاته بکه رهوه، که پهرومردگار لهخهودا کافرمکانی بهکهمو بێ هیز نیشان دای، نهتۆش نه ممت بههاوه لانت راگه یاندو برپوایان پێ کردی و دلیان دامه زراو وره یان بهرز بووهوه، هیوایان بهسهر کهوتن بههیز بوو ﴿وَلَوْ أَرَأَاهُمْ كَثِيرًا لَفَشَنُكُمْ وَكَتَنَّا زَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ نهگهر پهرومردگار کافرمکانی بهزۆرو خاوم هیز، نیشان بدایه، هاوه لانت لییان دمهترسانو لهناو خۆیان دا لییان دمبوو به مقو مقو، ههندیکیان ئاماده باشی خۆیان پیشان دمداد ههندیکیان خۆیان دمگرتهمو ئاماده نه دمبوون، چونکه برپیکیان برپای پتهویان ههیه و وره بهرزو دل قایمه و خۆ بهخت کهرن، پابهندی فهرمانی خودا و پێغه مبهری خودان، هه یانه ترسنۆکو وره روخواه؛ تا ههنگاوێک دمههاوئ ههزار حیساب دمکاو جۆرمها بیانوو یان دمهینایه وه، بۆ ئهوهی ئامادهی شه ر نهبنو به شداری نه کهن. ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ﴾ بهلام خودا ئیوهی له و دووبه رمکی و ترسانو راجیایی یه پاراستو، تووشی نه و شکانو نوشوستیه ی نه کردن و ریسوا نه بوون! ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیکومان پهرومردگار زاناو ئاگاداره به و ههست و

ترسانو لاوازىيەى كە لەناو دىروونتان دا شىردراوتەو، ئاگاي لەو ھەستە شىردراومىيە: كە جەنگاومر لەچوون بۇ جەنگ پاش دىدا، ھەروەھا زاناو ئاگادارە بەو وزە ئىمانىيەى كە پال بەجەنگاومرى خوداناسەو دەنى بۇ چوونە پىشەوومو خۆبەختىردن ئاگاي لەئەندازەى تەوومككولو دىئارامىو خۆگرى ھەريەكەىك لەئىو ھەيە، بۇ ھەموو كەسەىك ھۆكارى پىوۋىستى رەخساندەو بۇ گەيشتن بەو مەبەستەى ھەولئى بۇ دىدا. ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ اتَّقَيْتُمْ فِي أَغْنِيَكُمْ قَلِيلًا﴾ ئەى پىغەمبەرى خۆشەوۋىستو ئەى كۆمەئى موسولمانان! بىرى ئەو كاتە بىكەرومە كە پىش بەرپابوونى جەنگ پەرومردگار كافىرەكانى لەچاوى ئىوومدا بەكەمو لاواز نىشان دا، بۇ ئەو ھەى بەخۆتان رابەرموونو ورمەتان بەرز بىتەوومو پەلامارىان بەدن، پىرواتان بەيارمەتىدانى خودا بەھىزبوو فرىشتەش گورو تىنىكى تايبەتى خستە ناو دىئانەوومو بەبى ئەھمىيەت كافىرەكانتان ھاتنە بەرچا، لەھەمان كات دا ﴿وَيَقْلَلُكُمْ فِي أَغْنِيَهُمْ وَيَقْلَلُكُمْ فِي أَغْنِيَهُمْ﴾ ئىوومى بەكەمو لاواز خستە پىش چاوى كافىرەكان، بۇ ئەو ھەى زىاتر لەخۆيان بايى بىنو پىداوۋىستى زۆر بۇ جەنگ نامادە نەكەنو بەبى ئەھمىيەت سەپىرتان بىكەن، تەنانەت كار گەيشتە ئەو ھەى جەھەل بلى: جا ھاوۋەلانى موخەممەد ئەوئەندە كەمن رۆژانە بىچو ۋىشەرىكىان بەسەو، پىتى تىر دىخۆن. پەرومردگار ئەم ھۆكارانەى رەخساندن ﴿لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾ بۇ ئەو ھەى ھەردوولاتان سووربىن لەسەر بەرپاكردنى جەنگ ئەوان بەھەى لەخۆبايى بوونو خۆبەزۆر زانىنو خاومەن ھىزو دەسەلات، ئەمانىش بەھەى پىشت بەستىيان بەخودا بەراست زانىنى بەئىنو وادەكانى خودا!! تا لەسەرنىجام دا ئەو نەخشەى كە لەزانستى خۆى دا كىشاوۋىتەى ئەنجامى بىدا، كە بىرىتىيە لەزال كىردنى ئىو ھەى موسولمان بەسەر ئەوانى كافىردا، ۋشەى (لا إله إلا الله) بەرز بىتەوومو ۋشەى لاتو عوزاۋ..... ژىر بىكەو.

﴿وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ ھەر بۇ لای خودايە گەرانەوومو پەكالا كىردنەو ھەموو كارىك ھەموو شەئەىك بەدەستى خۆيەتى.

یادکردنی خوداو خوراکری

لہبہرامبہر دوزمن و کویرادیری بؤ فہرمان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا
وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِجَاكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾﴾

پاش نہوہی پەرورمردگار لہنایہتہکانی پئشوو دا باسی جۆرمہا نیعمہتی خوئی
کرد کہ بہسہر پیغہمبہرو موسولمانان دا رشتبوونی لہرؤزی بہدردا، ئہمجار
موسولمانان فیری نہوہ دہکا؛ کہ ہہر کاتی روبہروی دوزمن بوونہوہ، دوو
رہوشیان تیدا بی؛ خوگری لہبہرامبہر دوزمن دا، یادکردنی خودا بہزوری، ئہمجار
فہرمانیان پئ دہکا کہ پابہندی فہرمانی خودا بن، گوپراپہلی ئامؤزگاریہکانی
پیغہمبہر بن، ہہروا نہہی لی کردن لہدووبہرمکی و کیشہ نانہوہ، بؤ نہوہی بای
بہختیان نہروا، ہیژو توانایان بہردہوام بی۔

۱- دہربارہی رہوشتی یہکہم دمفہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَاثْبُتُوا﴾ نہی خاومن باومړان! ہہرکاتی روبہروی کؤمہئیک جہنگاومری دوزمن
بوونہوہ، خوراکربن لہبہریان ہہئمہیہن؛ بیگومان خوگری رہوشتیکی مہعنہویہ
زور جار دمبیٹہ ہوی سہرکہوتن و زالبوون بہسہر دوزمن دا، بروانہ دوو پالہوان
زورانبازی دہکەن، ہہدووکیان ماندو دمبن، بی ہیژ دمبن، ہہریہکەیان چاومړوانی

ئەوھىيە ئىستا نا ئىستا بىكەۋى، بەلام لەھەمان كات دا ئەۋەشى بەدل دا دى كە بەرامبەرەكەشى لەۋانەيە لەۋ ماندوتى بى، ئىتر ورە بەخۇى دىداۋ خۇرا دىگرى تا ئاخىر ھەناسە سەرگەۋتن بەدەست دىنى و بەرامبەرەكەى بۇر دىدا، جەنگىش ھەروايە، گىرنگىرەن ھۆكارى سەرگەۋتن تىيدا خۇراگىرىيە گەشەبىنىيە، بەلكوۋ خۇرگىرى لەھەموۋ كىدارىكى ئادەمىزا دا سوۋدى ھەيە، ھۆكارى سەرەكەيە بۇ بەمراد گەيشتىن سەرفرازى.

لەھەھىيەن دا ھاتوۋە لە (عەبدوللاى كورى ئەبو ئەۋفى) ۋە دەلى: پىغەمبەر ﷺ لەبىرئ لەۋ رۇزانەى كە رويەروى دوزمىن دىموۋە چاۋمىروانى دىكرى تا خۇر لەناۋمىراستى ئاسمان لاي دىدا ئەمجار وتارى بۇ جەنگاۋمىرانى دىفەرموۋ: (ياأيها الناس: لا تتمنوا لقاء العدو، واسألوا الله العافية، فإذا لقيتموهم فاصبروا واعلموا أن الجنة تحت ظلال السيوف) ئەى خەلگىنە! ھىۋا خۋازى شەپ مەبن لەخودا بىپارەنەۋە بى ۋەى بن، بەلام ھەركاتى شەپ يەخەى پى گىرتىن خۇراگر بن، بزانن: بەھەشت بەسايەى شمشىرەۋە دىست دىكەۋى. عەبدوللاى كورى عومەر ﷺ دەلى: پىغەمبەر ﷺ ھەموۋى: ھىۋا خۋزاي ئەۋە مەبن كە لەگەل دوزمىن دا بەشەپ بىن، ھەمىشە لەخودا داۋا بىكەن كە بى ۋەى بن، كە روۋيان بوۋنەۋە خۇراگر بن و يادى خودا بىكەن، ئەگەر ئەۋان قولە قولۇ دىنگە دىنگە ھاۋار ھاۋارىان كىرد، ئىۋە بىدىنگ بن.

خافىزلى طەبەرى لەزمىدى كورى ئەرقەم لەپىغەمبەر (ﷺ) رىۋايەت دىكا كە ھەرموۋىيەتى: ﴿ان الله يحب الصمت عند ثلاث: عند تلاوة القرآن، وعند الزحف وعند الجنائز﴾ پەرومىردىگار لەسى كات دا بىدىنگى بى خۇشە، لەكاتى خۇيىندى قورئان دا، لەكاتى ھىرش بىردىن بۇ سەر دوزمىن، لەرى و رەسمى جەنازە دا.

۲- رەۋشەتى دوۋەم: ئەۋمىيە كە دىفەرموۋى: ﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ لەكاتى جەنگ دا دىزى دوزمىن، زۇر دىكرى خودا بىكەن، بەدلۇ بەزوبان يادى خودا بىكەن، بىر لەتۋاناۋ دىسەلاتى بىكەنەۋە، يارمەتىدانى بى سنوۋرى بۇ خودا پەرىستان

بخشنده وادی خوتان، بهزویان (الله اکبر) بکهن و بهدل یادی بکهن و بپرواتان هه بی که هیچ شتیک لئی عاسی نابی.

﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ نهم خوراکری و یادکردنی خوداو بیر کردنه و له تواناو دمهلاتی پهروردگار هوکارى بهمراد گه یشتن و دستکوهتنی پاداشو، سهرکه و تن بهسهر دوژمن دایه. که وایی پیویسته ناده میزاد له هیچ کاتیک دا له یادی خودا نه بری و خودای له یاد نه چیتنه وه. له کاتی شهر و ناشتی، به له شساعی و به نه خوشی له مال بی یا له سهر بى دمی هه میسه خودای له بیر بی.

۳- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ رموشتی سییه م نهومیه: که فهرانبهرداری فهرانی خوداو پیغه مبهری خودابن له ههر شتیک دا که فهرانی بی دهکن یا نه هی ل دهکن.. پهروردگار ههر فهرانیکمان بی بکا دمی پابهندی بین. له ههر شتیک نه هیمان ل دهکا دمی لئی دوور بکه وینه وه. چونکه تاعهتی خوداو پیغه مبهری خودا به شیکه له هوکارى بهمراد گه یشتن و سهرکه و تنو زالبوون له جهنگ دا، ههروما چونکه گوپرایه لی و تاعهت یاساو نیظام دهچه سپینی، فهوضاو دووبهرمکی ریشه کیش دمکا، بارو دخی جهنگیش زور پیویستی به پابهند بوونو به پهره وکردنی یاساو نیظام ههیه.

۴- رموشتی جوارم: یهکیهتی و ته پای و یه کرزی نیوان موسولمانانه، دمی هه موو کات موسولمانان یه کرزو یه که مه بهست بن. پهروردگار دمه رموی: ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَعَلَلُوا وَتَذَهَبَ رِجْكُمْ﴾ واته: کیشه و دووبهرمکی له ناو خوتان دا پهیدا مه کهن، یهکیهتی و ته پای خوتان مه شیوینن، چونکه نه گهر و بکهن ناگه نه ناواتو بهمراد ناگه و له زیان دا فاشیل دمن، بای به ختتان دپروا و نگینتان دمه و تی، شانسو بهخت یارتان نابی.

پهروردگار موسولمانان له دووبهرمکی دمه رسینی، چونکه کیشه و دووبهرمکی هیزو توانای ناده میزاد یه که دهخا، شیرازی کومه ل تیک دمدا، هه ماسو سوور بوون له دمهروونی موسولمانان دا ناهیل، هیزو تواناکانیان په رته وازه دمکا، هه بوونی فهرانپه وایی دمه و ته و یاسا را دمهالی و گیانی خوبه ختکردن دمه رینی، میژوو

شايەدە، چەند گەل و نەتەو بەھۆى بەرپابوونى كېشەو دووبەرمكى ناوخۇيان لەناوچوون!

۵- رەوشتى پېنجەم خۇراگرييە لەناستى تەنگو چەلەمە دا، تەحەممولکردنى زەبرو زەنگى دوزمەنە، بۆيە دەفەرموئ: ﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ خۇراگرنو ورە بەرزىن لەكاتى ھېرشو ھەلەمەتھىنانى دوزمەن دا، چونكە سەبرو خۇگري چەكى كاريگەرى جەماومرى موسولمانانە، بۆيە گوتراو نازايەتى و بەجەمگى خۇگري تاويكە، تاويك دان بەخۇدا گرتنى جەند پېشمەرگەيەك لەجەنگىك دا رەورەھى ژيانى گەلەكەيان دەگۆرى، سەرھازى و نازادى و ناوو شۆرمەت بۇ خۇيان و نەتەوگەيان تۆمار دەكەن، ھەميشە پەرورەمردگار لەگەل خۇراگرانەو يارمەتيدەرو سەرپەريشتيارانە.

بەگورتى و پوختى ئەو پېنج رەوشتانەى باسکران بنەماى دابو نەپرتى جەنگىن و چەسپاون ھەر گەل و نەتەوگەيان بەك سەرگەوتوو بەمراز گەپىشتوو دەين. ئىبنو كەشەر دەفەرموئ: بېگومان ھاوۋەلانى پېغەمبەر ﷺ لەبوارى نازايەتى و خۇبەختکردن دا، لەگۆپرايەلى بۇ فەرمانى خوداو پېغەمبەر دا، لەگەردنكەچى و پابەند بوونيان بۇ ئەو فەرمان و نامۆژگاريەى ناراستەيان گراوہ نمووتەيەكى وھا بوون پاش خۇيان تا ئىستا كەس نەيتوانيوە شوپن پېيان ھەلېگرن، چونكە ئەوان لەسايەى بەرەكەتى ھەمناھەنگىيان لەخزمەت پېغەمبەر داو گۆپرايەلېيان بۇ فەرمانەكانى، لەماومىيەكى كورتو قىياسى دا سەربارى كەمى و كەم تەفاقيان و لاتانى خۇرئاواو خۇرەلاتيان كۆنترۆل كەرد، رەورەھى مېژووويان گۆرى، لەناخەوہ دل و دەروونى دانىشتوانى ھەريەمە رزگار كراوہكانيان گۆرى، نەتەوگەكانى رۆم و فارسو توركو بەربەر و سەقالىبە جەبەشو قىبلى گەلى نەتەوہى تىرشيان ھىنايە ژېر سايەى ئىسلامى پېرۆزەوہ ئالاي (لا اله الا الله)، محمد رسول الله) بەسەر زوربەى ناوچەكانى جېهان دا شەكايەوہ، ئايىنى پېرۆزى ئىسلام بەسەر ھەموو ئايىنەكانى تردا سەرگەوت، لەماوہى كەمتر لەسى سال فەرمانپروايى موسولمانان خۇرەلاتو خۇرئاواى گرتەوہ.

ئوسلوبی قورئان وەهاپە: کە لەتەك فەرمان بەچاکەو نەهی لەخراپە بکا، کە باسی موسوڵمانانانی کرد، باسی کافرانیش بکا، کە دونیای بەسەر کردەووە قیامەتیش بێنیتە پێشەووە، لەگەڵ باسکردنی هەموو شتێک دا باسی پێچەوانەکەشی بکا.

جا کە لەو مەبەست فەرمانی بەموسوڵمانان کرد کە پابەندی ئەو پێنج رەوشە پەسەندە بن، کە یەکیکیان جەڵەوگیری بوو لەدوو بەرەکی نەووە، نێر بەشوێن ئەو مەدا جەڵەوگیریەکی تر لەموسوڵمانان دەکا و دیمانتر سێنێ لەوێ کە هەلۆیستی کافرەکان رەچاو بکەن. واتە داوا دەکا لەموسوڵمانان کە پابەندی ئەو پێنج رەوشە پەسەندە بن چا و لەموشریکەکانی مەککە نەکەن، دەفەر موی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ﴾ ئێبنو جەریری طەبەری دەربارە هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم نایەتە لەموحەممەدی کۆری کە عەبی قورەمظیەووە رێوایەت دەکا، دەئێ: کە قوریشییەکان بەرەو بەدر، کەوتنە رێ ئافرمی گۆرانی بێزیا ن لەگەڵ خۆیان هێنا بوو گۆرانییان دەگوتن و تەپل و دەفیان ئێ دەدا. نێر پەرورەدگار ئەم نایەتە ناردە خوارەووە ئەو مەبوو: کاتێ ئەبو سوفا ن کاروانەکە ی رزگار کرد، ناردی بۆ لای قوریشییەکان پێ و تن: ئێووە بۆیە هاتوون کاروانەکە رزگار بکەن، ئەووە پەرورەدگار رزگاری کرد، کەوابێ ئێووش بگەرێنەووە بۆ مەککە، ئەبو جەهل وتی: نەبەخودا ناگەرێنەووە هەتا نەچینە بەدر سێ رۆژ لەوێ دەمێنێنەووە، حوشر سەر دەبێرین، خوار دەمەین بەخەلک، عەرەق دەخۆینەووە، ئافرمەتان گۆرانیمان بۆ بێن، هەموو عەرەب ئەم ئاھەنگەمان ببیستن، نێر بۆ هەتا هەتایە لێمان بترسن. بەئێ ئەووە بوو ئاواتەکە ی هاتە دی: لەجیات ی پیاڵە شەراب پیاڵە شەرابی مەرگیان چەشت، لەبات ی گۆرانی گوتنی ئافرمەتان بۆیان، گریان و شین و شەپۆرو وایە شیرمیان بۆ کردن!!؟

نێر پەرورەدگار نەهی لەموسوڵمانان کرد کە وەکوو کافرەکان رەفتار بکەن، فەرمانی پێ کردن کە نێمتو مەبەستیان راستالانە بێ، یارمەتی نایین بدمن پشگیری پێغەمبەر بکەن فەر موی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئە ی موسوڵمانینە! خۆتان مەشوبهین

بەكافىرەكانى مەككەو ئەتۋارى ئەوان رەچاۋ مەكەن، ومكوو ئەوانە مەبىن كە لەمالى خۇيان دەرچوون بۇ پارىزگارى كاروانەكەيان بەلوتبەرزى و لەخۇبايى بوون و بەخۇنازىن، بەشپۈمى تەكەبورو خۇبەزلزانىن خۇيان رادىنۋاندو مەنتيان بەسەر زەمى دا دىمكرد كە بەسەرى دا دەرۋىشتىن بەلوتبەرزى و فېزەوۋە خۇيان نېشانى خەلك دىمدا، پېيان خۇش بوو خەلك بېيان بېنن. تەنانەت ئەبوجەھل كە پېيان گوت: ئەوۋە كاروانە كە رىزگارى بوومو ئىۋومش بگەپنەوۋە، وتى: نەبەخوۋا ناگەپنەوۋە تا نەچىنە سەر بېرى بەدرو لەو سەرئاۋە دىمى بىمىنەنەوۋە، حوشتر سەر بېرىن شەراب بىخۇپنەوۋە، ئافىرمىتى گۇرانى بېز گۇرانىمان بۇ بلى، ھەموو عەرب بەسەيرانو مانەوۋەمان بزانو بۇ ھەتا ھەتايە ئەم ھەلۋىستەمان بەداستان بگەپنەوۋە!

ئەى گروۋى موسولمانان! ئىۋە پابەندى ئەو فەرمانانەبىن كە ئاراستەتان دىمكى، واز لەو شتانە بېنن كە جەلەوگىرىتان ئى دىمكى، خۇتان بپارىزن لەلاساى كرىنەومى موشرىكە لوتبەرزەكان، نەچن ومكوو ئەوان لوتبەرزى بنوئىن، خۇتان بەسەر خەلك دا رانوئىن، چونكە ئەوان ئەو لوتبەرزى و تەكەبورىمان ئى بوو بەزەلىلى و زېر دىستەپى و رىسواى، لەجىياتى پىالە شەرابو مەى پىالەى مەرىگان چەشتو كەوتنە نىۋە عەزابى دۆزەخەوۋە بۇ ھەتا ھەتايە..

ئەوانە بەو لەشكركىشى و دەرچوونەيان بۇ بەدر مەبەستيان ئەوۋە بوو خەلك لەناپىنى خودا ھەلگەپنەوۋە، نەھىلن ئادەمىزادان موسولمان بن، كۆسپو تەگەرە بىخەنە نىۋان ئادەمىزادان و بانگەوازى بۇ رىيازى خودا. ﴿وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ پەرومردگار زاناۋ ناگادارە بەسەر ھەموو شتىك دا، دىزانى ئەوانە بۇچى لەشكرىيان كۆگردۆتەومو بۇچى ھاتوون بۇ بەدر. بەخراپترىن سزا تۆلمەيان ئى دىستىنەتەوۋە لەدونىاۋ قىامەت دا. لەدونىا دا بەدىلى و كوشتىن و رىسوا بوون، لەقىامەتىش دا بىناگرى دۆزەخ.

دهست بالا کردنی شهیتان له کافره کان له کاتی تین بو هاتن دا

﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٨﴾ إِذْ يَكُولُ الْمُنَافِقُونَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٩﴾﴾

ئهم نایه تەش بری دیمه نی تری جهنگی بهدر رادمنوینی و ههلوئستی شهیتانو دوو پرومکان دمخاته روو.

دەربارە ی هۆکاری هاتنە خوارمۆی نایه تی (۴۸) ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ﴾ رێوایه ت کراوه که شهیتان نهو رۆژه لهشیومو روخساری سوراوه ی کوری مالیکی کوری جوعشوم دا که لهخیلی بهنی بهگری کوری که نانه بوو، هاتوو به ههنگی بهدر، قورمیشیهکان له بهنی بهگر دمتسان که لهپشتهوه پهلاماریان بدن، چونکه دوژمنایهتیان له گه ئیان دا هه بوو، لهو بهیش قورمیش پیاوکیان ئی کوشتبوون، نیت لیره دا پهرومردگار باسی نهوه دمکا که شهیتان چی به کافرمان گوتوو.

ئیمامی ضحاک دهلی: شهیتان رۆژی بهدر بهسوپاو ئالآوه هاته یارمه تی کافر مگانو ئه وهی خسته دئیانه وه که ئه وان ناشکین، ئه وان له پیناو پاراستنی نایینی باوگو باپیری خۆیان دا ده جهنگن.

به یه هقی و هی تریش له ئیبنو عه بباسه وه ده گێرنه وه: فه رموویه تی: رۆژی بهدر په رومردگار کۆمه گی به پیغه مبهرو موسولمانان کرد به هه زار فریشته، چه زرمتی جو برائیل به پینج سه د فریشته وه له لایه کی سوپاوه، چه زرمتی میکائیل به پینج سه د فریشته وه له لایه کی تری سوپاوه بوون. شهیتان به خۆی و له شکرکی شه یاتینی یه وه هاته پیشه وه ئالایه کی له گه ل دا بوو له شکره مکی له شیوه ی بیاوه گانی به نی مودلیج دا بوون، شهیتانیش بۆ خۆی له شیوه ی سورا فه ی کور ی مالیکی کور ی جوعشم دا بوو، به کافر مگانی گوت: (لا غالب لکم الیوم من الناس، وانی جار لکم) که هه ردو له شکر ی موسولمانان و له شکر ی بیدینان به رامبه ر یه کتر وه ستان ئه بو جه هل وتی: خودایه! کام لایه مان له سه ر چه قین یارمه تی بده، پیغه مبه ریش ﷺ هه ردوو ده ستی بهرز کرده وه فه رمووی: په رومردگار! ئه گه ر ئه م کۆمه له موسولمانه بفه وتینی ئیتر له سه ر زه وی دا که س عیباده تت بۆ ناکا!! جو برائیل عه رزی کرد، چنگیک خشتو خۆل هه لبگره تی یان بگره، پیغه مبه ر ﷺ چنگیکی خشتو خۆل هه لگرتو تی ی گرتن، موشریکک نه بوو که شتیکی له و خشتو خۆله وئ نه که وئ، هه ریه که یان شتیکی له و خشتو خۆله چوو و چاویان یان لوتیان یان ده میانه وه. پاشه و پاش هه له اتن. چه زرمتی جو برائیل رووی له شهیتان کرد، که شهیتان چاوی بی کهوت له و کاته دا ده ستی له ناو ده ستی کابرایه کی موشریک دا بوو -ده لئین: ده ستی له ناو ده ستی (حارث) ی کور ی هیشام دا بوو- خیرا خۆی راپسکاندو خۆی و له شکر ی هه لاتن، کابرای موشریک پیی گوت: ئه ی سورا فه! ئه تۆ نه تگوت: من یارمه تدمرو هاوسیتانم؟ بۆ وا هه لدی؟! شهیتان وتی: (انی بریئ منکم، انی اری مالا ترون)

ئیمامی مالیک له (موطا) دا له طه لحه ی کور ی عوبه یدوللای کور ی کور په ریزه وه، ریوا یمت ده کا، ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (مارئی الشیطان نفسه یوما هر فیه

أَصْفَرُ وَلَا أَحْقَرُ وَلَا أَدْحَرُ وَلَا أَغْيَظُ مِنْهُ فِي يَوْمِ عَرَفَةَ، وَمَا ذَاكَ إِلَّا لِمَا رَأَى يَوْمَ بَدْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَمَا إِنَّهُ رَأَى جَبْرِيلَ يَزْعُ الْمَلَائِكَةَ.

فہتادہ دہائی شہیتان کہ جو برائیلی بینی لہ گہل فریشتہ دہاتنہ خورائی، زانی کہ دمرہقتی فریشتہ نایہ وتی: ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ.....﴾ سویند بہ خودا نہو دوزمنہ نفرین لیکراوہ دروی کرد، نہو لہ خودا نہترسا، بہ لگو لئی روون بوو کہ دمرہقت نایہو بہرامبہری پی ناکری، نہمہ دابو نہرپتی شہیتانی نفرین لیکراوہ لہ گہل ہر کہ سیگ دا پابہندی فہرمانہ گانی پی، ہتا کہ حقو بہتال روو بہروو بوونہو بہیہ گگہ یشتن، شہرو جہنگہ کھی بہنہوان سپاردو بوخوی لیان جیا بوہوہو یہ خوی لی دارنین.

ماموستا سہید دہفہرموی: نیمہ لہم جوہر شوینانہ دا بہبی دمقیکی قورئانی یان فہرموودمیہ کی صہحیحی موتہ واتہری پیغہمبہر ﷺ ناجینہ ناو تہفاصلی نہم جوہر غہیبیاتانہوہ، نہمانہ کاروباری تابہمت بہہیرو باومرن، بہدمقیکی نا لہو جوہر نہبی و مرناگری بہلام لہہمان کات دا ہہلوپستی ٹینکار نامیز و مرناگریو رمتیان ناکہینہوہ لہم روداوہدا دمقیکی قورئانی ہہیہ نہوہ دہچہسپینی کہ شہیتان کردہوہی موشریکہ گانی لہپیش چاویان جوان کردو ہہلی نان کہ بچنہ دمری بو جہنگی بہدرو یارمہتیدانی خوی بویان راگہیانندو وتی: من پشتیوانو یارمہتدمرتانم؛ بہلام کہ لہشکری حقو بہتال بہرامبہر بہیہک بوونو رووبہروو بوونہوہ، پاشہو پاش کشایہوہو لیان پاشگہز بووہوہ وتی: من شتیگ دمبینم نیوہ نایبینن من لہ خودا دمرسمو ناتوانم لہگہلٹان بمینمہوہ، خودا تۆلہو سزای بہنیشو سامناکہو من دمرہقتی نایہم. نیتر موشریکہ گانی ریسوا کردو وازی لی ہینان نہوانی تووشی نہو سہرمناجمہ سامناکہ کردو پابہندی بہلینی خوی نہبوو. وہلی نازانین شہیتان چوںو بہج شیومیہک کردہوہی کاہرمگانی لہپیش چاویان جوان کردو ہہلی نان بو نامادہ بوون بو جہنگ، دمقہ قورئانہیہک، روداوہمکہ دہچہسپینی، بہلام چونیہتہکھی دیاری ناکا. شہیتانو کردہوہ گانی ہہموو لہچوار چنیوہی جیہانی غہیب دانو بہبی دمقیکی چہسپاو پہیبیان پی نابری!!

دهی نهومتا دمهکه رووداومکه دهچسپینی چۆنیه ته کهی دهست نیشان ناکا..
 بۆیه ئیمه مهنهجو تهفسیرو بیرو بۆچوونی قوتابخانهی شیخ موحه ممه د
 عه بده لهم جۆره شوینانه دا پهسند ناکهین؛ که ههول دهمدن هه موو کاریکی
 غهیبی لهم بابته بهشیومیهک ناراسته بکهن که جمو جۆلی ههست پی کراو لهم
 جۆره عالمه نهینی یانه دا نهبی، نهومتا لهژیر روشنایی نه قوتابخانه دا کردمووی
 فریشتهکان و ناراسته دهکهن که بریتییه لهجۆره پهیومندییهک بهگیانی
 موسولمانانهوه بهس، ههر ومکوو چۆن لهشوینیکی تردا نهومیان گه یاند که
 فریشته روژی جهنگی بهدر شهریان نه کردوه، ههرچهنده نایه تی ﴿فَاضْرِبُوا فَوْقَ
 الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ ههیه!!

ههرومه له نایه تی ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ...﴾ش دا کردمووی شهیتان
 و تهفسیر دهکهن که بریتی بووه لهجۆره پهیومندییهکی شهیتان بهگیانی
 موشریکه کانهوه. ههرموکوو چۆن تهفسیری ﴿طِرَا أَبَابِلَ﴾یشیان بهمیکروبی ناو له
 لیک داومتهوه نه مانه هه موو موباله غه و زیده رموییه لهناستی نهو دمه
 قورنانیانهی پهیومندییان بهکاروباری نهینییهوه ههیه؛ لهکاتیک دا پئویست بهم
 جۆره تهئویل ناراسته کردنه ناکا، چونکه هیچ مانعیکی نیه که دمهکه لهسهر
 مانای خۆی تهفسیر بکریتهوه، نهوهی لهسهر ئیمه پئویسته نهومیه؛ بهبی ههبوونی
 دمهکی جهسپینهرو صهریح نهچینه نیو تهفاصیلهوه. لهسنووری دمهکه
 دهرنهچین.

﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ
 لَّكُمْ﴾ نهی پیغه مبهرا! نهوه ومبیر هاوه لانت بیتهوهو یادی بکهرموه که شهیتان
 بههوی دمنه دمنه و ختوکهوه هه لویستو کردمووی موشریکهکانی لهپیش چاویان
 جوان کردو له دلیان دا شیرینی کردن. وای خسته زمین و دلیانهوه که نهوان بههوی
 زۆری و ژمارمیان و ههبوونی پیداوایستی جهنگیان، هیچ کاتی تی ناشکین و ژیر
 ناکهون، کهس ناتوانی بهسهریان دا زال ببی، شوینکه وتوانی ریبازی شهیتان و
 شهیتان و ههرمانبهرداران، داگوکیان لی دهکهن و یارمهتییان دهمدن، نهو ترسهی

ہے یا نبوؤ لہ دوزمنی سہرسختی خوین: کہ خیلے بہنی بہکر بوو رہواندیہوہو
 وتی: من پہنادہرو یارمہتہرتانہ، ناہیلہم خیلے بہنی بہکری بہنی کہنانہ
 لہ پاشہومرا خہنہرتان لی بومشینو فرسہتتان لی بینن، ئہومبوو، شہیتانی نہفرین
 لیکراو خوی بردہ سہر شیوہو روخساری سوراقہی کوپی مالیکی کوپی جوعشوم کہ
 سہروکو ریش سپی خیلے بہرمبابی مودلیج بوو. کہ دہلی: ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ واتہ
 من داکوکیکہرم لیتان، دہتانپاریزم، ناہیلہم تووشی زیان و دہردی سہری بین نابہو
 جوہر زور وادہی قہشہنگو رازاوی پیدان و ہہلخہلہتاندن! وکوو لہشونینکی
 تردا دہربارہی شہیتان دہفرموئ: ﴿يَعِدُّهُمْ وَيَمَيِّهُمُ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا﴾
 (النساء: ۱۲۰). ہہموو کاریکی شہیتان ہہلخہلہتاندن و لہخشتہ بردن و
 بہتہماکردن و ریسوا کردنہ. پیاو ئہو پیاوہیہ خونہخاتہ داوی ئہو نہفرین
 لیکراوہ، نہجی وکوو موشریکہکانی مہککہ شوینی بکہون و دواپی تووشی ہہلڈیرو
 ملشکاندن بن!

بہلی کافرمانی ہہلخہلہتانو بہرمو جہنگی بہدر کیشی کردن و ہینانیہ
 گورہپانی جہنگہوہ ﴿فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِتَنَاتُ نَكَصَ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ﴾ کاتیک ہہردو سوپا
 لیک ناشکرا بوون و بہرامبہر یہک راوہستان شہیتان کہ لہشیوہی سوراقہی کوپی
 مالیک دا بوو. پاشہو باش کشایہوہو قوچاندی و ہہلاتو ﴿وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾
 وتی: من لہنئیوہ بہریمو لہپیڑی ئیوہ نیمو ہاوکارو ہاوپہیمان و یارمہتیدرتان
 نیم. ئیتر وازی لہہلخہلہتاندن و لہخشتہ بردنیان ہیناو خوی کیشایہ دواوہ.
 واتہ: فیلو تہلکہہبازیہکہی پووچہل بووہو، کاتیک بینی فریشتہ دابہزینو بینی
 فریشتہ یارمہتی موسولمانان دہمدن لہسہرکہوتنی سوپای کوفر ناٹومید بوو، وتی:
 ﴿إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ﴾ من شتیک دہبینم ئیوہ نایبینن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ من
 لہخودا دہترسم. بہرورمدگار سزاو تۆلہی توندو بہئیشہ بۆ تاوانباران لہدونیاو
 قیامت دا...

ترسی شہیتان لہوہ بوو کہ فریشتہ سہربازمکانی بسووتینن، نہک ترسی لہوہ
 بی کہ موشریکہکان تیا بچن، چونکہ فریشتہو شہیاتینی دوو شتی دژ بہیہکن

پیکه وه کۆنابنه وه، نه گهر به یه که بگه یشتنا به لایه نی به هیز که فریشته کان لایه نی زمبوون و به تال که شه یاتینییه کانن تیدا ده جوون و دمه وتان!

ئا به و شیوه سهربازمکانی شه یان له سه رمتاوه له گهل موشریکه کان بوون، دمه دمه و ختوکه یان دمدان و هه لیان دمه له تاندن. فریشته کان له گهل موسولمانان بوون، دلیان قایم دمکردن و پشتگیریان پی راده گه یاندن و واده یارمه تی و کۆمه کی خودایان پی دمدان.. رسته ی ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وئ ده چی له وته ی شه یان بی، وئ ده چی ناخواتنه که ی به رسته ی ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ کۆتایی بی و رسته ی دوا یی وته ی خودا بی.

هۆی نه وه ی که شه یان چوو ته شیوه روخساری سورا ه وه، بۆ دمرخستنی موعجزیه کی گه وه بۆ پیغه مبه ر ﴿چونکه کافره قورمیشیه کان که گه رانه وه بۆ مه کهه وتیان: سورا ه سو پای نی مه ی شکاند، نه م هه واله به سورا ه گه یشته وه، وتی: به خودا من ناگاداری چوونیشتان نه بووم، کاتیکم زانیوه نیوه چوون بۆ شه ر که هه والی تیشکانتانم بیستوه، ئیتر نه و کاته خه لکه که بۆیان ناشکرا بوو: که نه و کابرایه سورا ه نه بووه، شه یان بووه.

نه مجار.. له وکاته دا شه یان موشریکه کان هه لده خه له تاندن؛ نه وان ه ی به لوتبه رزی و له خۆبایی بوونه وه چوو بوونه دمر وه، نه وان ه ی خه لکیان له نایینی خودا لا دمدان هه لیان دهنان بۆ چون بۆ شه رو پاشان گه وتنه چالی ریسواییه وه..

ئاله و کاته دا دووروومکان و نه وان ه ی دلیان زمعیضو لاواز بوو وایان گومان دمب رد که نه و کۆمه له موسولمانه ناتوانن به رهن گاری له شکری ته یاری قورمیش ببه وه، نه وان له چاوی خۆیا نه وه سه یری موسولمانان یان دمکردو ته ماشای دیارده مادییه روکه شه کان یان دمکردو پییان وا بوو: که می و بی تفاق ی موسولمانه کان هۆکاری سه د دمر سه ده بۆ له ناو چوونیان و بۆ خۆیان به دهستی خۆیان خۆیان هاو یشتوته چالی نه مانه وه!! بۆیه په رومر دگار دوا به دوا ی رونکردنه وه ی هه لویستو کردم وه ی شه یان باسی هه لویستی دوورو وه کان دمکا دمه رموی: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾ نه ی پیغه مبه ر! نه وه بی نه وه یاد ی خۆتو

بۆ موسولمانانی بگێڕهوه: کاتێک دووروو مکان و دل نهخۆشهکان و ئیمان سستو بپروا لهرزۆکهکان. کهکهمی موسولمانانو زۆری کافرهمکانیان بینى، وتیان: وا دیاره نهو موسولمانانه بهنایینهکهیان ههتخهتاونو بهنایینهکهیان لهخۆبایی بوون، وا دهمزان نهوان لهبهر خاتری نایینهکهیان یارمهتی دهمرێن. بۆیه نهوانه بهسێ سهدهو چهند کهسێکهوه هاتوونه بهرمنگاری نزیکه ی ههزار کهسی پر چهکو تهپاری قورمیش!!

بهتێ نهمه راسته لهتهرازووی هیزو سهربازی دا، بهلام لهتهرازووی پهرومردگار دا راست دهرناچی و پستی پێ نابهستری، نهوهی گرتگو حیساب بۆ کراوه ئیمانی قایم و یارمهتیدانی پهرومردگار و مکوو دهمفرموی: ﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ الْكَافِرِ إِذْنَ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (البقرة: ۲۴۹) بۆیه لهکۆتایی نایهتهکه دا فهرمووی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ کهسێک پستی بهخودا بیهستی و کاری خۆی حهوالهی دهمهلاتو توانای بێ سنووری نهو بکا، نهوه خودای بهسهو پێویستی بهکهسی تر نه، نهو یارمهتدرو کۆمهگیکاریهتی و سههری دهخا، پهرومردگارو بالا دهمسو خاومن هیزو توانایه و کهس بهسههری دا زال نابێ، داناو لیژانه لهکارو کردموهی دا، زاناو ناگاداره بهدروستکراوانی خۆی ههرکهسێکی بۆی یارمهتی دهمدا، بهتایبهتی که پهرومردگار دابو سوننهتی و مهاییه حهق بهسههر بهتال دا سههربخاو کۆمهتی کهمی خاومن باومر بهسههر کۆمهتی زۆری بێ باومر دا زال بکا.

تییینی:

﴿الْمُتَافِقُونَ﴾: نهوانه بهدهم بپروایان هیناوه بهلام لهدل دا کافرن، ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾: نهوانه کهشکو گومانیان ههبی و بهنهندازهی دووروو مکان کافر نهبن، بهلکو بههۆی نهوهی تازه موسولمان بوون ئیمانیا پتهو نهبووه و لاوازی زمبوونیهک لهدلایان دا ماوه، لهتاوی قورپا دا راو دهمکن و چاومپروانی ههل و فرسهتن کێ سههربکهوی نهوان یاری نهو دهمبن، گومانیا لههیزو دهمهلاتی موسولمان دا ههبووه.

وهكوه به هيلاكېردنې نيرعه ون له بهر خرابه كاريان

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴾ ٥٠
 ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ
 ﴿ كَذَابِ ءَالِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ ٥١
 ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۖ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿ كَذَابِ ءَالِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَأَغْرَقْنَا ءَالِ فِرْعَوْنَ ۖ وَكُلُّ كَاثِبٍ ظَلَمِينَ ﴾ ٥٢

لهومپیش پهرومردگار حالو چۆنیهتی موشریکهکانی روون کردموه، که چوونه دمروه بۆ شهپرکردن دژی موسولمانان بهشیومیهکی لهخۆبایی بوونو لوتبهرزی، شهمیتان کردمومکانی لهپیش چاوان جوان کردنو ههئینان، نهومشی روون کردموه که موناغیهکهکان ههولیان دمدا موسولمانهکان ژپوان بکهنهوه لهتیکۆشانو جیهاد ساردیان بکهنهوه. نههمجار لیڤره دا حالو چۆنیهتی مردنو لهدونیا دهرچوونی کافرو دووروومکانو نهو نازارو سزایهی لهکاتی مردن دا تووشیان دی

شی دمکاتہومو دمفہرموی: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَارَهُمْ﴾ نہی پیغہمبہری خوشہویست نہگہر تۆ نہو حالو چۆنیہتہی کافرہمکان ببینی کہ فریشتہی تاپیمت بہگیانکیشان دمکیشی، شتیکی گہورہو سامناکت دمبینی و لهوانہ نیہ بتوانری باس بکری، نادمیزاد لهناستی باسکردنی دا زمانو قہلہم کۆلو کولن، نہو فریشتانہ بہقامچی و مقاشی ئاسنین لہدہمو چاوو پشتیان دمدمن و تییان دمسرہوینن و بہزمیرو زمنگ گیانیان لہجہستہکانیان دمردمہینن و پنیان دہلین: ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ برپون و بجیزن سزاو نازاری ناگری دۆزخ لہقیامت دا، نہمہ ہہرمشہو ترساندن پیش وەختیانہ بہو سزا سامناکہ کہ لہرۆزی قیامت دا دہخرینہ ناوی و بۆیان نامادہ کراوہو چاومروانیانہ.

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ﴾ نہو عہزابو سزایہی تووشتان دی، نہو لیدان و سزادانہی کاتی گیانکیشاننتان بہہوی نہو کردموانہتانہ کہ کردوتان، سہرمنجامی خرابہکاری خۆتانہ، تۆلہی کوفرو ستہمکاری ژیانی دونیاتانہ، بہدہستی خۆتان خۆتان خستۆتہ ناو نہو ناگرہ سوتمانہوہ. ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ پەرورمردگار نہو سزایہتان دہداو تۆلہتان لی دمستینن لہرووی دادپہرومیریہوہ نہک بہستہمکاری، چونکہ پەرورمردگار ستہم لہہیج بہندمیہکی خۆی ناکا، بہلگوو نہو حاکمیکی دادومری وەہایہ کہ ہہرگیز ستہم ناکا! رۆزی قیامت تہرازووی عہدالہتکاری دمدمنی و ہہموو خاومن مافیک مافی خۆی دمدریتن ہیج کہسیک بہہیج جۆری ستہمی لی ناکری.

لہفہرموودہی قودسی دا کہ نیمامی موسلیم لہنہبو زمپوہ ریوایہت دمکا ہاتووہ پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: (ان الله تعالى يقول: يا عبادي! اني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بينكم محرماً فلا تظالموا، يا عبادي انما هي اعمالكم احصوها لكم، فمن وجد خيراً فليحمد الله، ومن وجد غير ذلك فلا يلومن الا نفسه). پەرورمردگار دمفہرموی: نہی بہندمکان! نہمن ستہم لہسہر خۆم قہدمغہ کردوہ، لہناو نیوہش دا بہیاساغم داناوہ، نیوہ لہناو خۆتان دا ستہم لہیہکتر مہکەن. نہی بہندمکان! نہوہ کردموہمکاننتان بۆتان دمنووسین، جا کہسیک خیری دمسکەوت با

سوپاسی خودا بکا، کهسیک خیر و چاکهی لهدمست نه هات نه وه با سهرزمنشتی خودی خوئی بکا.

نهمجار پهرومردگار بهرامبهری و بیك گرتنیک نه انجام ددهاو نمونه وینهیهك بؤ عه زابی موشریکهكان دینیتتهو مو دمفه رموی: ﴿كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ واته: پهرومردگار ناوای بهو کافره موشریکانه کرد که پیغه مبهری نیسلامیان به درؤ خسته و مو بروایان پی نه کرد، و هکوو چؤن له وه پیش ناوا گهله پیشینه کانی له سر هه مان هه لویستو کردار له ناو برد، کردارو رفتاری نهم قورمیشییه موشریکانه و هکوو کردارو رفتاری گهلی فیرعه ونو گهله ستمکارمکانی پیشوو و ههایه. له به درؤ خسته و هی پیغه مبهری خوداو سهر رمقی و دل رمقییان له ناستی په یامی پهرومردگار، بؤیه نهم کافره قورمیشییه به کوشتنو به دیل گرتن و ریسوا بوون سزایان درایه وه، و هکوو چؤن فیرعه ونو گهله کهی به خنکاندن له ناوبران. نهم موشریکانه نایاتی خودایان رمتکرده و مو بروایان پی نه کرد، نیتر خودا به هوئی تاوانو ستمکار پیانه وه به هیلاکی بردن و به هیزو توناو دمه لات گرتنی و له ناو بردن و بهرو دؤزه رخ رهوانه کران. دابو نه پیتی خودا ناگۆپی و بؤ هه موو موشریک و بی بروایهک یه کسانه سزاو تۆلهش له سر کرده و مو رفتاره.

﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان پهرومردگار به هیزو توناو دمه لاتته، کهس ناتوانی به سهری دا زال بیی، کهس لهدمستی دمرناچی، سزاو تۆلهی به نیشه بؤ کهسانیک شیای سزاینو نایه ته کانی به درؤ بخه نه وه، بؤ هه موو شتیک ماو مو نه ندازهی داناوه، له گهل و مختی هات به سهریه وه ناچی!

بوخاری و موسلیه و نیبنو ماجه له نه بو موسای ئه شعهر پییه وه ریوایهت دمکا: که پیغه مبهر ﷺ فهرموویه تی: (ان الله ليملي للظالم حتى اذا اخذه لم يفلته) پهرومردگار مۆله تی ستمکارمکان ددها تا ماومیهک ستمکاری خوئی دمکا، هه تا که گرتی نیتر رزگاری نابی لهدمستی. پهرومردگار هه رجهنده به صه بره به لام سزاو تۆلهی زور به زمیره.

نہمجار پەرورمردگار خەبەر لەعەدائەتکاری خۆی دەداو باسی دادپەرورەری و
 بڕیار دروستی خۆی دەکا لەویدا کە نازو نیعمەتو ریزو شکۆمەندی بدا بەھەر
 کەسێک لێی ناسینیتەوہ تا ئەو کەسە بۆخۆی تاوانێک نہکا کە شیاوی ئەو نیعمەت
 ئی ستاندنەوہ بێ. دmfەرموئ: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ
 يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ﴾ ئەو سزاو تۆلەمیە کە لەناکامی خراپەکاری کافرەکان پەیدا
 بوو، فەوتاندنی کافرە قورمیشییەکان بەھۆی کوفرائی نیعمەتی خوداو بەدرۆ
 خستنەوہی پێغەمبەر ﷺ ھەموو ئەمانە لەچار چێوہی ئەو دابو نەپێتو
 سوننەتە خوداییە دان کە حیکمەتو دانایی زاتی خۆی داخوازی دەکاو ھەرگیز
 گۆرانی بەسەر دا نایە، ئەویش بریتیە لەو یاسا نەگۆرەیی خۆی کە نازو نیعمەتی
 خۆی لەسەر ھیچ گەلو نەتەومیەک ھەنەگرئ ھەتا ئەو گەلو نەتەوہ حالو
 ومزعی خوێان نەگۆرن، بەم جۆرە کوفرائی نیعمەتەکانی بکەن و لەخوێان بایی بنو
 شیاوی ئەومبەن خودا ومزعیان ئی بشیوینی و نازو نیعمەتیان ئی بگریتەوہ. وەکوو
 ئەوہ پەرورمردگار نیعمەتی بەسەر قورمیشییەکان دا رشت، لەنەتەوہو رمگەزی
 خوێان پێغەمبەری بۆ ناردن، بەزمانی خوێان ئایاتی خودای بۆ دەخویندەوہ،
 کەچی ئەوان بەدرۆیان خستەوہ، لەمەککە دەریان کردو لەدزی جەنگان،
 پەرورمردگاریش بەو دەرەمی بردن! ئەوہی پێ کردن کە پێی کردن! وینەمی ئەم
 نایەتە نایەتیکێ ترە کە دmfەرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ
 وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن شَيْءٍ﴾ (الرعد: ۱۱).

نایەتەکە ئاماژەیی ئەوہی تێدایە: کە نازو نیعمەتی خودا بۆ گەلو بۆ تاک
 پابەندە بەھەبوونی ئەخلاقو رموشتو کردەومیەک کە پەسندی لای پەرورمردگارە،
 ھەتا ئەو رموشتو کردەوانە بەردەوام بنو ئەنجامیان بدن، ئەو نازو نیعمەتانە
 پایەدار دەبن! پەرورمردگار ئەو ناز نیعمەتانەیان ئی ناگریتەوہ بەبێ ئەوہی
 ستەمکاری بکەن و خراپەیان ئی رویدا. ھەرکاتی ئادەمیزادەکان حالو ومزعی خوێان
 گۆرپی و بیرو باومرو رموشتی خوێان تێک دا، ئەرکی سەرشانی خوێان ئەنجام نہدا،
 خوداش نازو نیعمەتیان ئی دەگریتەوہ، دەولەمەندیان ھەزار دەبی، بەرپێزو
 شکومەندیان بێ قەدرو لاواز دەبی.

ناشکراشه خوشبهختی و کامهرانی گهلان، هیژو تواناو دمه لاتیان پابه‌ند نیه به‌دهوله‌مه‌ندی و زوری خزمو کهس و کار، و مگوو کافره‌کان لافیان لی دمداو پییان وا بوو: زوری مالو مندا ل له‌سزای خودا دمیانپاریژی! و مگوو په‌رومردگار لییان ده‌گیریته‌مو دمه‌رموی: ﴿وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّينَ﴾ هه‌رومها په‌رومردگار مه‌رای بی هیج گهل و نه‌ته‌ومیه‌ک ناکا به‌هوی نه‌زادو ره‌گمزو ری‌زداری باوک و باپیره‌وه. کهس به‌مه‌له‌ی باکی ناپه‌ریته‌وه، و مگوو به‌نو ئیسرائیلیه‌کان پیی له‌خوبایی بووون و دمیانگوت نیمه‌ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رانین و خوشه‌ویستی خوداین و فاضلو ری‌زی نیمه‌ به‌سهر هه‌موو گهل و نه‌ته‌ومکانی دیکه‌وه هه‌یه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی و فه‌رمان‌روایی هه‌ر بو نیمه‌یه و بو نیمه‌ پاوان کراوه!

جا که سوننه‌تو دابو نه‌ریتی په‌رومردگار دمه‌بارهی فیره‌هون و گه‌له‌که‌ی و نه‌ته‌وه سته‌مکاره‌کانی پیشوو به‌و شیوه‌ بوو که به‌تاوانه‌کانیان گرنتی و له‌ناوی بردن، هه‌مان سوننه‌تو دابو نه‌ریتیشی بو کافره‌ قورمیشیه‌کان به‌کار هیئا، له‌جه‌نگی به‌دردا یارمه‌تی پیغه‌مبه‌رو موسولمانانی داو زالی کردن به‌سهر کافره‌کان دا، زوربه‌ی زوری جه‌نگاومرو پیاو مافول و سه‌رانی قورمیشی به‌هیلاک بردن!

﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: په‌رومردگار شنه‌وايه بو ناخاوتنی نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران به‌درؤ ده‌خه‌ونه‌وه‌و گوئی لییه‌ چی ده‌لین. زاناو ناگاداره به‌وه‌ی دمیکن، سزاو پاداشیان له‌سهر کرده‌ومکانیان دمداته‌وه، چاکه به‌چاکه و خراپه به‌خراپه.

ئه‌مجار په‌رومردگار که‌لامی پیشوو جه‌خت ده‌کاته‌وه‌و زیاتر روونی ده‌کاته‌وه‌و جاریکی تر دمه‌رموی: ﴿كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلَّ كَاثِرٍ ظَالِمٍ﴾ واته: و مگوو چو دابو نه‌ریتی نه‌و موشریکانه له‌بارهی ئینکاریکردنی نایاتی خوداو نازو نیعمه‌ته‌کانی دشوبه‌یته دابو نه‌ریتی نه‌ته‌وه‌ی فیره‌هون و گه‌له سته‌مکاره پیشینه‌کان. هه‌ر به‌و جوړه دابو نه‌ریتیان له‌بارهی به‌رده‌وام بوون له‌سهر به‌درؤ خسته‌نه‌وه‌ی

پیغمبران و رمکردنہوی نیشانی پیغمبرایہتیاں دہشوبہیتہ دابو نہریتی گہلی فیرعونو نہو نہتہوانہی پیش نہوان، لیکچوونہکہ لہنیوانیان دا لہدوو ہوار دایہ، یہکم لہہواری کافرہوونیان بہنیشانہکانی پەرورمردگارو ئینکاریکردنی پیغمبرایہتی پیغمبران. دووہم لہہواری بہدرؤ خستہوہی پیغمبران و بہردہوام ہونیان لہسہر نہو ہہلویتہ ناپہسندہیان. ہہریہکی لہم گہلو نہتہوانہ بہسزای خوی گہیشٹ، پەرورمردگار بہگویرہی دابو سوننہتی خوی ہہریہکہہانی لہسہر تاوانی خوی گرتو لہناوی بردن؛ بریکیان بہگرمہی ہہورو ہہورتریشقہ، ہہندیکیان بہرمشہباو زریان، نہتہوہی فیرعون بہخنکان لہناو دہریا دا.....ہتد، ہہموویان ستہمکار ہوونو ستہمیان لہخودی خویان کرد، کہوا ہوو ہہریہکہہیان سیاوی نہو سزاو تۆلہ بہزمبرہ ہوون کہ تووشیان ہات.

بہگورتی نہوہی میژوو لہلاپہرہکانی دا تۆماری کردموہو ناماژمی بؤ دمکا دہربارہی دابو نہریتی گہلو نہتہوہکان لہروی کافرہوونو بہدرؤ خستہوہی پیغمبران و ستہمکاریان لہسہر زہوی، نهمجار سزاو تۆلہی بہزمبری پەرورمردگار بۆیان ہہمووی بہگویرہی سوننہتو نہخشہی خودایہ لہہوونہومردا، پەرورمردگار ستہم لہکس ناکا؛ بہم جۆرہ بہبی ہؤ نیعمہتہکانی کہ پتی بہخشیون لییان وہربرگرتہوہ، یان بہبی ہؤ تووشی ناستہنگو ناخۆشییان بکا، بہلکوو سزاو تۆلہی بؤ نہوانہ ناکامو سہرمجامیکی سروشتیہ بؤ کافر ہوونو بہردہوام ہوونیان لہسہر کوہرو بہدرؤ خستہوہی فروستادہکانی پەرورمردگارو ستہم کردنیان لہخودی خویان!!

واتہ: نہو بہدبہختو سزادراوانہ دوو تاوانی گہورمیان نہنجام داوہ: کافر ہوون بہہہہوونی خوداو تالو تہنہایی زاتی پاکی، ئینکاریکردنی نازو نیعمہتہکانی.

کہ لہکۆتایی نایہتہکہدا دہفہرموی: ﴿وَكُلُّ كَانٍ ظَالِمٍ﴾ ناماژمیہ بہوہ کہ موشریکہکانی قورمیشو نہتہوہی فیرعونو گہلہپیشینہکان ہہموویان ستہمیان لہخودی خویان کردوہ بہکافر ہوونو تاوانکردن، ہہروہما ستہمیان لہکہسانی دیکہش کردوہ، خودا کہ بہہیلاکی بردوون لہبہرستہمکارییانو تاوانیان لہناوی

بردوونو ئەو نازو نیعمەتە ی پێی دابوون لێی ستاندنەو، پەرۆمردگار کە بەو مەرمەدی بردن ستەمی لێ نەکردن، بەلکوو بۆخۆیان ستەمیان لەخۆیان کرد، کەوایان کرد خودا ئاویان لێ بکا.

سزاو تۆلە ی پەرۆمردگار لە موشریکەکانی هورمیش بریت ی بوو لەکوشتن و لێ ستاندنەو ی نازو نیعمەت، بەلام سزاو تۆلە ی نەتەو ی فیرعەو ی گەلەستەمکارەکانی پێشین بریت ی بوو لەسزای ریشەکیشکەر و فەوتاندن: وەکوو خنکاندن ی فیرعەو ی نەتەو مەکی لەدمریا دا، ناردنی رمشەباو زریان بۆ سەر گەلی عاد، هەورمتریشقەو گرمەو نالە ی لەنەندازە بەدمر بۆ سەر نەتەو ی ئەموود.

بێگومان هەموو ئەو کافرە ستەمکارانە شیای ئەو سزایە بوون کە تووشیان بوو. پەرۆمردگار نازو نیعمەت ی خۆی بەسەر دا رشتبوون، رزق و رۆزی زۆرو زمبەندە ی پێدابوون، لەسەر زەوی، ئەمە ی بۆیە دابوون ی تا بەتاقییان بکاتەو، دەری بخا ناخۆ ئەوانە سوپاسگوزار دەبن یان کوفرانی نیعمەت دەکەن؟ بەلام کافربوون و سوپاسی خودایان نەکرد، لەخۆیان بای ی بوون و ملهوپریان نواند، نازو نیعمەت ئەوانی گۆر ی و لەجیاتی خوداپەرستی و سوپاسگوزاری بوونە دەرمبەگو ملهوپرو کە ئەنتەر و لەخودا یاخی بوو کافرو تاوانکار.... پێغەمبەرە هاتنە سەریان، پەيامی خودایان بۆ هێنان بەلام ئەوان پەيامی خودایان رەتکردەو، پێغەمبەرانیان بەدرۆ خستەو یاخی بوون و پشتیان هەلکرد... ئیتر دابو نەریتی خودایان بەسەر دا تەنفیز کرا، یاسای پەرۆمردگاریان بەسەر دا ئەنجام درا، گیران و لەناوبران و ولاتو خانو و بالەخانە و گوندو شارو و تاخیان خاپوور کراو بوونە پەندو عیرمەتو خزانە زبڵدانی میژوووە.

بەلێ خودا لەناوی بردن پاش ئەو ی ئایاتی خودایان بەدرۆخستەو و پەيامی پەيامبەرانیان رەتکردەو، هەرچەندە ئەوانە پێش پێراگەیانندن و هاتنی پێغەمبەرە بۆ ناویان کافر بوون بەلام تا ئەوان پەيامی پێغەمبەرانیان بەدرۆ نەخستەو خودا لەناوی نەبردن، چونکە ئەمە دابو سوننەت و رحمەت ی خودایە تا پێغەمبەرە نەنیری و بانگەوازی نەکەن و ئەو نەتەو بانگ کراو پێغەمبەرە بەدرۆ نەخەنەو خودا سزایان نادا ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾.

مامؤستا سہید لیڑہ دا دمفہرموی: بہراستی ئەم جۆرہ نایہ تانہ دادپہرومری پەرورمردگار نیشان دەمدن لەبارە می مامە ئە کردنی ئادەمیزاددا، لەوودا کہ ئەو نازو نیعمەتە ی پئی داوون لییان ناسینیتەوہ تا ئەوان ھەلویستی خۆیان نەگۆرنو سلووک و حالی خۆیان ئاومژوو نەکەنەوہ؟؟ نازو نیعمەتیان لی ناگریتەوہ ھەتا کارێک نەکەن کہ شیایو ئەو لی وەرگریتەوہ بن. ھەرکاتێ ئەوان سوپاسگوزاری ئەو نیعمەتانە نەبوون کہ خودا پئی بەخشیون و لەتافیکردنەوہو ئەزموونەکە دمرنەچوون نیت پەرورمردگار بارەکەیان لی دەرگۆری و وەزەکەیان لی دەشیوین.!

لەلایەکی ترەوہ ئەمە نیشانە ئەوہیە: خودا ریزی ئادەمیزاد دەگری و نرخی بۆ دادمنی بە ھەزل و گەورمی خۆی وای کردوہ و دەکا کہ ھەزاو ھەدمری خۆی ئەنجام بدەو جی بەجی بکا لەرێگە جەو جۆلی ئادەمیزاد دا ئاکامی ئەو گۆرانە واقعیہ بووہ کہ لەناو دلی ئەوان دا سەری ھەلداوہ، سزای ئەو مەبەستو سلووک و کردەوانەہیہ کہ خۆیان بۆ خۆیان ھەلئەزاردوہ؟؟

لەسەرێکی ترەوہ ئادەمیزاد ئەرکی بەرپرسیاریہ تیہ کی فرە مەزنی بەسەرەوہیہ لەم روہوہ کہ دەتوانی ئەو نازو نیعمەتە بەسەر خۆیہوہ بئلی و لئی زیاد بکا ئەگەر شوکرو سوپاسی لەسەر بکا، ھەرودکەو جۆن دەتوانی لەقە ی لی داو نازو نیعمەتەکە لاہری ئەگەر کوفرانی نیعمەت بکاو لەخۆی بای و مەبەستو نیہتی بگۆری و رێگە ی ژیا نی کامەرانی ھەلە بکا.

ئەمە حەقیقەتیکی فرە مەزنەو لایەنیکی تەسەووورو تیروانی نیی ئیسلامی بۆ حەقیقەتی ئادەمیزاد دەست نیشان دەکا، پەیوہندی نەخشەو ھەدمری پەرورمردگار بەرامبەر ئادەمیزاد لەم بوونەوہرە داو، پەیوہندی پەرورمردگار خۆی بەم بوونەوہرەوہ دیاری دەکا.

لەم روہوہ دەزاندری کہ ئەم ئادەمیزادە لەتەرازووی خودادا چەند سەنگینە، چەند خاومن پلەو ریزە، ھەرودکەو ئەوہ دەرەکەوێ کہ ئادەمیزاد چەند کاریگەری گرنگی لەسەرئەنجامی خۆی و سەرئەنجامی روداوەکانی دەوروبەری دا ھەہیە، بۆمان دەرەکەوێ کہ ئادەمیزاد لەبیر و بۆچوونی ئیسلامی دا لایەنیکی ئیجابییە

له دیار یکردن و دهست نیشانکردنی سهرنجامی خوځی، به لآم به نيزنو رزمه مندی خوداو به گوځړه څه دمری خودا که له جوار چټوهی جمو جولو کرده و نیه متو رهوشتی ناده میزاده که دا جهر میان دهکا. نیر ناده میزاد نهو حالته سه لیبیه زه لیبیه ی ئی دوور ده که ویته وه که ریبازه ماددیه کان به سهری دا دسه پینن، نهو ریبازه ماددی یانه ی که ناده میزاد وا ته صهور ده که ن که لایه نیکی سه لیبیه له بهرامبر (حتمیه) کاریگره کان دا حتمیه تی نابوری، حتمیه تی میژوو، حتمیه تی گور انکاری و گه شه کردن... هتا کوتایی نهو حتمیه ته جوړاو جوړانه ی که ناده میزاد بهرامبریان هیچ تواناو دسه لاتیکي نیه و جگه له گهر دنکه چی موطلق بو ناکامی نهو حتمیه تانه هیچی تری له باردا نیه.

مامه له کردنی موسولمانان له گهل واده شکینان و نه وانه ی دیارده ی بهیمان شکینیان ئی دهرده که وی

﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 ۵۵ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۵۶
 فِيمَا تَثَقَفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدَ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۵۷
 وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 ۵۸ الْخَائِنِينَ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ ۵۹﴾

لیرە بەولاولو ئەم بەشەى سورەتى ئەنفال زۆر ياساى چۆنیەتى مامەلە کردنى موسولمانانى لەگەل ھیزە جۇراو جۇرەکان دا لەکاتى ناشتى و شەپدا لەخۆ گرتوو. شىوہى ریکخستە ناوخۆیەکانى کۆمەلگەى ئىسلامى و پەيوەندىيان بەرێکخراوە دەرەکیەکانەو و تیروانىنى ئىسلام بۆ پەیمان و پەيوەندى بەستەکان لەهەموو بارو دۆخێک داو ھەروا تیروانىنى بۆ پەيوەندى خوین و رەگەزو خالو پەيوەندى بیرو باومر دیارى دەکا.

کۆمەلێک ئەحکامو ياسا دادەنى کە برێکیان ئەحکامى ھەتا ھەتایینو برێکیشیان ئەحکامى کاتینو بۆ ماومەیک چارەسەرى روداوەکان دەکەن و بۆ قۇناغیکى تايبەتى و حالو و مزغیکى تايبەتى ھاتوون و دواى لەسورەتى (التوبة) دا تەعدىلاتى تايبەتیاں تیدا دەکرى و دەبنە قاعیدەو ياساى ھەمیشەى و کۆتایى.

برى لەو ھۆکمو ياسایانەى ئەم سورەتە باسیان لیتو دەکاو دەیانچەسپیتى بەکوێرەى سىياقى نایەتەکان ئەمانە:

۱- ئەوانەى پەیمان لەگەل حکوومەتى ئىسلامى دەبەستەن و پاشان پەیمانەکەیان دەشکێن ئەوانە خراپترین پیرۆى سەرزمەوین... بۆیە پێویستە دەولەتى ئىسلامى تەمبىيان بکا بەشیومەیک کە زەمبەروزمەنگیان بەرامبەر بنوینو لەزیدو مالو حالى خۇيان رایانقەننێنى و ناوارەیان بکاو تالو سوێرى دەرەدەرییان پى بچێژێ، نەک ھەر ئەمە بەلکوو تەمبى کردنەکەیان ئەوانەش بگرتەو کە نیازیان وایە پەیمانەکەیان ھەلۆشێننەو ەیان ھێرش بکەنە سەر حکوومەتى ئىسلام...

۲- ئەو کافرە پەیمان لەگەل بەستراوانەى کە سەرگردایەتى ئىسلامى ترسى ئەومیان لى دەکا لەوادو بەلێنى خۇيان پەشیمان ببەنەو پەیمانەکەیان بشکێن، ئەو سەرگردایەتى ئىسلامى دەتوانێ پەیمانەکەیان بۆ رەت بکاتەو یەکلایەنە ھەلۆشانەنەو کەى رابگەيەنى و خۆلەپابەند بوون پێیەو رزگار بکا. ئەمجار دەتوانێ شەریان لەگەل بکاو تەمبىيان بکاو ترس بخاتە دلێ ئەوانەشەو کە کۆمەکیان پى دەکەن و پشتیان دەگرن!

نایه تی ژماره (۵۵) ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ﴾ ئیبنو عهباس دمه رموی: نهوانه بهنوقورمیطله بوون، پهیمانی خوین شکاندو بهچهکو پیداوستی جهنگ، یارمه تی دوزمنهکانی پیغمبهریان دا، دواپی وتیان: له بیرمان چوبوموو ههلهمان کرد. جاریکی تر پهیمانیان له گهه بهستهوو ههلیان وماندهوه؛ روژی خهندهق دژی پیغمبهیر ﷺ پالیان به کافرهکانهوه دا، که عیبی کوپی نه شرف که سه روکیان بوو چوبوو بۆ مه که لهوئ له دژی پیغمبهیر بۆ شهر کردن له گهه لی بوبوه سویند خوری قورمیشیهکان.

نایه تی ژماره (۵۸) ﴿وَأَمَّا تَخَافَنَّ﴾ نهبو ششهیخ؛ ئیبنو حهبانی نه نصاری له ئیبنو شهبابی زوهریهوه دهگیرتهوه دهلی: چه زرمی جوبرائیل هاته خزمهت پیغمبهیر ﷺ فهرمووی: برۆ سه ره بهنو قورمیطله، خودا ریگهی داوی ته میبایان بکهی. سه عیدی کوپی جوبهیر دمه رموی: نه م نایه تانه دهربارهی شش تاقمی جوله که هاتوونه خواری که ئیبنو تابووت په کیکه لهوان.

موجاهید دمه رموی: دهربارهی جوله کهی مه دینه هاتوونه خواری. سه روکه که یان که عیبی کوپی نه شرف مله ورپک وهکوو نهبو جههل.

نهمجار پاش نهوهی له نایه تهکانی پيشوودا په رومردگار و مصفی هه موو کافرهکانی بهسته مکار کردو فهرمووی: ﴿وَكُلُّ كَاثِرٍ ظَالِمٍ﴾ بریکانی به زیده کوفرو سه رهق دهست نیشان کرد. نهمجار پاش نهوهی که په رومردگار حالو چۆنیه تی قورمیشیه موشریکهکانی رونکردهوه له بارهی شه پرکردنیان دژی پیغمبهیر ﷺ له جهنگی به دردا، باسی حالو چۆنیه تی کۆمه لیکی تر دهکا که دژی پیغمبهیر ﷺ شهریان کرد نهوانیش جوله کهکانی ولاتی حیجازنو دمه رموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ واته: خراپترین پیرۆی سه رزهوی له حوکهو یاسای خودادا نهو کافره خودانه ناسانهن که پهیمانی خوین شکاندوو وادهو به لیخی خوین نه برده سه ره، نهوانه خراپترین دروستکراوی خودانو پیسترین نادمیزادن، چونکه دوو رهوشتیان تیدان، په کهم به ردهوام بوونیان له سه ره کوفرو بیدینیو یاخی بوون، نهوان به هیج کلۆجیک نیمان ناهینن.

رموشتی دووهمیان پهیمان شکینی و پابه‌ند نه‌بوونیانه به‌وادهو به‌لینی خویان و دمفه‌رموی: ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ نه‌و خودانه‌ناسه کافره جووله‌کانه که تو نه‌ی موحه‌ممه‌دا! پهیمانت لی و مرگرتوون و پاشان و هه‌موو جاریک پهیمان‌ه‌کیان شکاندوه و به‌لینی خویان هه‌لومشاندوه، هه‌رچهنده به‌جه‌ختو سویند خواردن بریاری پابه‌ند بوونیان به‌و پهیمان‌ه‌ دا بوو.

سه‌رباری نه‌و دوو رموشته رموشتیکی سییه‌میشیان هه‌یه: نه‌ویش نه‌وه‌یه ته‌قوای خودا ناکه‌نو لی‌ی ناترسن، کو له‌هیج تاوانیک ناکه‌نو به‌یی منه‌ت چ تاوانیکیان بو‌ی نه‌نجامی دهم‌نو هیج ترسی ناگری دۆزه‌خیان نه‌یه.

په‌رومردگار و هه‌صفی نه‌و جووله‌کانه‌ی به‌(شر الدواب) خراپ‌ترین پیرۆو نا‌ه‌ل. کرد، بو نه‌وه‌ی نامازه‌ی بی که نه‌وانه‌ گه‌یشتوونه پله‌ی نا‌ه‌ل، به‌لکو له‌نا‌ه‌ل‌یش خراپ‌تر، چونکه هیج سوودیکیان نه‌یه نه‌بو خویان، نه‌بو غه‌یری خویان، و هه‌کوو له‌شوینیکی تردا دمفه‌رموی: ﴿... إِنَّهُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ (الفرقان/ ۴۴) پاش نه‌وه‌ی په‌رومردگار سی رموشتی جووله‌که‌و کافره‌کانی دیاری کرد، نه‌وه‌ی روون گردمه‌و که نه‌وانه‌ چهنده جار پهیمان شکینیان گردمه‌و پابه‌ندی واده‌و به‌لینی خویان نه‌بوون، نه‌مجار به‌شوین نه‌وه‌دا باسی نه‌وه‌ ده‌کا چۆن مامه‌له‌یان له‌گه‌ل دا بکری و فهرمووی: ﴿فَمَا تَتَّقُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرُّ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌را! هه‌رکاتیک له‌جه‌نگ دا تو ظه‌فهرت به‌و پهیمان شکینانه برده‌و به‌سه‌ریان دا زال بووی، زه‌برو زه‌نگی وایان له‌گه‌ل دا بنویننه نه‌وانه‌ی پشتگیریشیان لی گردون لیک بترازین و په‌رت‌ه‌وازی ببن. وایان لی بده نه‌وان و کۆمه‌کیکارانیشیان و لیت بترسن، وایان به‌رویننه نه‌وان و یارمه‌تیدمرانیان و غه‌یری نه‌وانیش له‌دوژمنان؛ عه‌رمبو نا عه‌رمب لیتان بترسن و په‌ندو عیبرت و مره‌بگرن و که‌سیکی تر نه‌ویرئ هه‌لو‌یستی نا‌وا بنوینئ! په‌یماننان له‌گه‌ل به‌هستی و دوا‌یی به‌شکینی!

بۆیه پهرومردگار فهرمانی به پیغه مبهړ کرد که زمبرو زمنگی ته وای بنوینئ له گهل نه و دوژمنانه دا که زیاد له جاريك پیغه مبهړ په میمانی ناشتی له گهل به ستوون، نه وایان هه لیان ومانندو ته وه، بۆ نه ووی له وه دوا به درو و دله سهایان هه لنه خه لته ئی، چونکه پیغه مبهړ ﷺ به سروشت میهر میان و ناشتیخواز بووه. پیئی وای بووه که جهنگ زمرورته و هه رگاتی هؤکارمکانی نه مان ناشتی په سنده ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾ بیگومان نه و جووله که فیلبازانه وایان دمیرده زمینی پیغه مبهړ وه که نه وایان ناشتیخواز و حه زیان له نارامیی، که په میمانه کهشیان دمشکاند عوزریان بۆ دمه ئی نایه وه و دمیانگوت نه مانزانی، هه لمان کرد لیمان ببوره، هه مو و نه مانهشیان فیلب و ته لکه بازی بوو!

بۆیه پهرومردگار فهرمانی پی کرد که زمبرو زمنگ بنوینئ و بیان پروینئ بیانتوقینئ، ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ به لکو و نه وانه ئی له پشتیانه و من و یارمه تیدمیریان، به خویان دا بچنه وه و ترسیان لی بنیشی و بیر له په میمان شکیئی نه که نه وه و خه یالی شهړ کردن له دزی پیغه مبهړ نه که!

بوخاری و موسلیم فهرمو و دمه کیان ریوایه ت کردوه ده گپړنه وه که پیغه مبهړ ﷺ له هه ندی رۆزی وادا که تییان دا تووشی به رمنگاریکردنی دوژمن دمبوه و وتاری دمدا و دمیغه رموو: (ياأيها الناس! لا تمنوا لقاء العدو وسلوا الله العافية فاذا لقيتموهم فاصبروا واعلموا ان الجنة تحت ظلال السيوف) نه مجار دمیغه رموو: (اللهم! منزل الكتاب ومجري السحاب، وهازم الأحزاب اهزمهم وانصرنا عليهم) نه ئی خه لکینه! ناواته خوازی به رمنگاریکردنی دوژمن مهب، هه میشه داوا له خودا بکه نه به سه لامه تی بزین و ناشتی به رقه رار بی، به لام که ناچار بوون و تووشتان بوو به تووشی دوژمنه وه خوگرین و نارام بگرن، باش بزائن به هه شت به سایه ئی شم شیرموه ده ست ده که وئ. نه مجار دمیغه رموو: پهرومردگار! نه ئی نه و که سه ئی قورئانت نازل کردوه، نه ئی رۆیینده ئی هه وره گانو شکینه ری نه حزاب، دوژمنانمان تیک بشکینه و نیمه زال بکه به سه ریان دا.

لیرمدا ناماژه بۆ دووشت دمکا:

۱- شهر لای خوداو پیغه مبهری خودا خوشه ویست نیهو شتیکی ناچاریه بۆ بهرمنگاری بهغیی و عودوان پهناى بۆ دمبړئ، بۆ بهرز گردنه وهی رستهی (لا اله الا الله، محمد رسول الله) و پوچاندنه وهی بهتال ئه نجام دمدړئ.

۲- به کارهینانی زمبرو زمنگ له گهل پهیمان شکینان و شهر هه لایسینان، بۆ بهرته وازه کردنی نه وانهی که پشتیوانیان، کاریکه و دمبی ئه نجام بدرئ بۆ نه وهی پهیمان شکینان و هه واخواهانیان و پشتیوانانان پهن دو عیرت و مرگرن و بیر له کاری ناووها نه که نه وه.

پاش باسکردنی حوکمی پهیمان شکینان و مرگرتنی هه لویست بهرامبهریان، ئه مچار حوکمی نه وانه بهیان دمکا که بتمان به وادمو به لئینان ناکری و دمفرموی: ﴿وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَبِئْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ﴾ واته: نه گهر پهیمانته له گهل تاقم و گرۆهیک بهست و پاشان گومانی نه ووت ئی کردن که پهیمانته کهیان نابهنه سهر و وادمو به لئینه کانیان هه لدموشیننه وه، بهم رمنگه نیشانو به لگهی و هه بوون ناماژمیان به وه دمکرد و ترسی نه وهی لا دروست کردن، که پهیمانته کهیان نابهنه سهر نه وه تو ئهی پیغه مبهرا! نه و رنکهیان ئی ببهسته و پیش نه وهی نه و خیانه تهیان ئی رو بدا، پئیان بلئ: که تو پابهندی پهیمانته به ستر او که نیت و به لئینه کهت، هه لوموشاند و ته وه، به شیومه کی ناشکرا و نومایان به بی فیل و ژیر به ژیری ئه مهیان پی رابگه یه نه. حیکه مه تیش له مه دا نه ومیه: که ئیسلام به هیج کلوجیک خیانت به سند ناکا و موسولمان نابی به هیج شیومه کی خیانت له گهل کهس بکا. واته: نابی پیش پی راگه یاندن و هه لوموشاندنه وهی پهیمانی دابه ستر او، شهریان له گهل بکری، بۆ نه وهی تۆشو نه وان بهیه کسانى ئاگاداری هه لوموشاندنه وهی پهیمانته که بنو بزنان که پهیمان نه ماوه ئه مچار شهر دمکری نه ویش نه گهر پئویست بوو.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ بیگومان خودا هه رگیز خائینانی خوش ناوین، ته نانت خیانه تکردن له کافرانیش نارهوایه.

بهیههقی ریوایه تی کردوه که پیغه مبهه ﷺ فهرموویه تی: (ثلاثة، المسلم والكافر فيهن سواء: من عاهدته فوفّ بعده مسلماً كان أو كافراً، فأنما العهد لله، ومن كانت بينك وبينه رحم فصلها، مسلماً كان أو كافراً) سئ شت موسولمان و کافر تییان دا یه کسانن: که سیک پهمانت له گهل دا بهست نهو کهسه موسولمان بی یان کافر بی پهمانه که تی له گهل دا بهسهریهره، چونکه پهمان هی خودایه، که سیک له نیوان توو نهودا خزمایه تی هه بوو نهو کهسه کافر بی یان موسولمان بی صیله ی رحمی له گهل دا بهجی بینه، که سیک سپاردمیه کی لا دانابی و کردیتی بهئه مین بهسهریه وه نهو کهسه موسولمان بی یان کافر بی سپارده که ی بدرمه وه.

نهمجار پهرومردگار ههرمه لهو خانیانه دهکا بهسزایه که چاوهر وانیانه دمفه رموی: ﴿وَلَا يَحْسِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا﴾ با نهوانه ی کافرو بی پروان و گومان نه بهن که له دهست نیمه رزگاریان بووو سهرفنجامی خیانه ته که یان نایه ته وه ریگایان و نیتر بوی دهرده چن و سزاو تو له یان لی ناسیندری! به لکو نهوان و هه موو بوونه و مر له زیر دمه لاتی نیمه دان و دهستی نیمه یان دمگاتی و تو له یان لی دهستینن. وه کوو له نایه تی کی تر دا دمفه رموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (العنکبوت: ۴) وشه ی (یَحْكُمُونَ) واته: یظنون: گومان دمه بن.

﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْزِرُونَ﴾ بیگومان نهوانه خودا دهسته بهسته ناکهن، له چنگی قارو تو له ی قوتار نابن، سزاو تو له ی کافریوونیان لی دهسیندری، پیغه مبهرو موسولمانانیان بهسه ر دا زال دمکرین و تو له ی پهمان شکینی و فرتو فیل و خراپه کاریان لی دهستینن و مکوو له نایه تی کی تر دا دمفه رموی: ﴿لَا تَحْسِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (النور: ۵۷) یان دمفه رموی: ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ (التوبة: ۲)

نایه ته که موژده و دلنیا کردنی پیغه مبهه ﷺ بهوه که خودا زالی دهکا بهسه ر نهو کافرانه دا که نه زیه تیان داوه، له هه مان کات دا کافره کان هیوا بر او دهکا له وه ی که بهسه ر موسولماناندا سه رکه ون..

خو ناماده کردن بو جهنگ دزی دوزمنان و

دابینکردنی پیوستیاتی جهنگ بهگویرهی توانا

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ
دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾

پاش نهوهی پهرومردگار فهرمانی بهپیغه مبهری خوئی کرد که پهیمان
شکینان بهرته وازه بکاو بهزمبرو زمنگ لهگه لیان دا بجوئیته وهو نهگهر ترسی هه بوو
له پهیمان شکینی تاقمو گروھیک پیش نهوهی پیلانی خوئیان نه انجام بدمن نهوه
پهیمان هه کیان به سهر دا بداته وه. نه مجار لهم نایه ته دا فهرمانی پی دمکا که خوئی و
موسولمانان هه همیشه خوئیان ناماده بکهن بو بهرمنگاریکردنی نهو کافران هه
پیداویستی جهنگ بهگویرهی توانا روژگار دابین بکهن هه لته ته نه مهش کاریکی
سروشتیه، هه رگاتی پهیمان شکینی کراو وادهو به لئن هه لومشیندرانه وه حالته تی
جهنگ بهرپا دمبی و هه موو کاتی چاومروانی بهرپابوونی شهر دمکری بوئی
پهرومردگار فهرمانی به پیغه مبهر کرد فهرمووی ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ
وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾. نهی کو مەلئ موسولمانان! خوتان نامادهو ته یار بکهن بو شهر
دوزمنان و پیداویستی جهنگ بهگویرهی توانا و بارودوخی روژگار دابین بکهن، بو
نهوهی بهرمنگاری دوزمن ببنه وه نهفس و مال و نامووسی خوتان بیاریزنو نه هیلن
دوزمن دستدریژیتان بکاته سهر، نه مهش له دوو خال دا رنگ دمداته وه.

۱. نامادهکردنی هیرو دمهسلات بهگویرهی روژگار و شوین و پیداویستی، که و
بی نهوهی نه مرق له سهر موسولمانان پیوسته نهوهیه: پیشه سازی و چهک سازی فیر
بین؛ توپ و فرۆکه و بومباو زمین به زمین و دبابه و کشتی و غه واصله و نه جوړه

چه‌گانه دروست بکه‌نو فیّری به‌کاره‌ینانی بین، هەر وه‌کوو چۆن پێویسته ئه‌و فنون و زانستانه فیّری بین که په‌یومندییان به‌دروستکردن و به‌کار هێنانی ئه‌و جوّره چه‌گانه‌و هی تریشه‌وه هه‌یه.

ئه‌وه‌تا پێغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی له‌غه‌زای خه‌یبه‌رو هی تریش دا ئاله‌تی مه‌نجه‌نیقیان به‌رگا هێناوه.

نیمامی موسلیم له‌عوقبه‌ی کوری عامیره‌وه ریوایه‌ت دمکا که ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م نایه‌ته‌ی خوێنده‌وه‌وه‌وه‌رمووی: ﴿إِنَّا الْقَوَّةُ الرَّمِيَّةُ﴾ ناگاداربین هێزو توانا بریتیه‌ی له‌و چه‌که‌ی له‌دوووره‌وه‌ شه‌ری پێ بکه‌ی. سێ جار ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی فه‌رموو. چونکه ته‌قه‌ کردن له‌دوژمن له‌دوووره‌وه‌ به‌چه‌گێک که کوشنده‌ بێ، کاریکه‌ر تره‌ له‌وه‌ی له‌گۆره‌پانی جه‌نگ دا به‌شمشێرو رمبو خه‌نجه‌رو گۆپالو ئه‌و جوّره‌ شتانه‌ شه‌ر له‌گه‌ڵ دوژمن بکری.

۲- دامه‌زراندن و دانایی سوار چا‌کو تیر نه‌ندازه‌ له‌سه‌ر سنووری ولات و قایم کردنی به‌نده‌ن و سه‌نگه‌ر لێدان و دابینه‌کردنی نامی‌ری چاودێری و به‌رگری.

به‌کورتی پێویسته‌ موسوڵمانان سوپایه‌کی به‌هێزی هه‌میشه‌ییان هه‌بێ هه‌میشه‌ نامادمه‌باشی به‌رگریکردن بێ له‌ولات مال و دارایی پێویستی بۆ دابین بکری و به‌گوێره‌ی رۆژگار به‌چه‌کو نامی‌ری شه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بکری. په‌روهرده‌گار له‌نایه‌ته‌که‌ دا که به‌تایبه‌تی باسی ئه‌سپ دمکا هه‌رچه‌نده‌ وشه‌ی (من قوّة) ئه‌وه‌یش ده‌گریته‌وه‌. بۆ زێده‌ رێزلێنان و گرنگیه‌تی، چونکه ئه‌و کاته ئه‌سپ گرنگرتین نامی‌رو پێداویستی جه‌نگ بوو.

به‌لێ پێویسته‌ موسوڵمانان هه‌میشه‌ له‌نامادمه‌باشی دابین و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگ دابین بکه‌ن، به‌ئه‌وه‌په‌ری هێزو تواناوه‌ خوێان ته‌یار بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ هێزی خودا په‌رس ته‌یه‌زی بالاده‌ست بێ له‌سه‌ر زه‌وی، هه‌موو هێزمه‌کانی تر لێی بترسن و نه‌ویژن هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر ولاتی ئیسلام و هه‌موو جیهان که‌ردنکه‌چی ده‌سه‌لاتی خودابین و نه‌توانن کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ بخه‌نه‌ به‌رده‌م بانگه‌وازیگه‌ران و خه‌لک له‌موسوڵمان بوون زیوان نه‌که‌نه‌وه‌، هه‌روه‌ها که‌س نه‌توانی مافی خودایی و

حاکمیهت به خوی بداو لافی خودایه تی لی بدا. بو نه وهی هه موو نایین و بهرستشیک هه ر بو خدا بی و بهس.

ئهمجار نایه ته که هوی خو ئاماده کردن و خوته یار کردن و خو فیر کردن و هیزو تونا دابین کردنه که دهست نیشان دهکاو دهه رموی: ﴿تَرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَبْلُغْ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ﴾ بو نه وهی دوزمنانی خوداو دوزمنانی موسولمانان برستین نه و کافرانیه که دوزمنایه تییان بو نیوه ئاشکراو نمایانه وهکوو موشریکه کانی مهککه، ههروها بو ترساندنیه نه و دوزمنه نهینانیه که هاوپهیمانن لهگه ل نه و دوزمنه ئاشکرایانه دا، جا نیمه نه و دوزمنانه بناسین یان نهیانناسین. خودا بو خوی دمیانناسی، چونکه زاتی پاکی نه و زاناو ئاگاداره بهسه ر هه موو نهینیهک دا

هه لبراردنی ناشتی و به کخستنی نه ته وهو

هه نانی موسولمانان بو جهنگ

﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ٦١ ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدَكَ بِبَصَرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ٦٢ ﴿وَأَلْفَ بَيْتٍ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْتَ قُلُوبِهِمْ وَلَئِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ٦٣ ﴿يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿٦٤﴾ يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُوا يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَلَمْ تَرَ خَفَفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾

په یوهندی نهم کومه له نایه ته به نایه ته کانی پی شه وه نه و میه: له وه پېش په رومردگار فرمانی به موسولمانان کرد به خوته یار کردنو ناماد مباحی و چه کسازي بو نه وهی دوژمن لیان برسی و زات نه کا هی رشیان بکاته سه ری، یان کو سپو ته گهره بخاته به ردهم بلا و بوونه وهی نایین. نه مجار لی ردها فرمان دهکا به ناشتی به لام ناشتی هک که له سه ر بنه مای ری زو پیا و متی چه سپابی، عیز زمتو که رامه تی تیدا بی، هرکاتی ترسو خوفه که هه بوو له دلی دوژمنان داو مه یلی ناشتیان کرد، بریاری نایین نه و میه: ناشتی قبول بکهنو پابه ندبن پییه وه، چونکه جهنگ خوی له خوی دا بو بهر په رچدانه وهی ده ستر پییه و بو چه سپاندنی نازادییه و بو ریگه نا جووغ کردنی بلا و کردنه وهی نایینه، بو مهنع کردنو بهرمن گاریکردنی سته م بو غرابوونه، زمرور متیش به نه ندازه ی پیویست لی و مردم گیری و به گو پره ی ناتاج په نای بو دمبری، هه تا حاله تی ناشتی و ناشته وای بگونجی حاله تی شهر ره چاو نا کری.

که وایو پاش خۆئاماده کردن و دابین کردنی ئامیرو پیدایستی جهنگو ناماده باشی ته وایو بۆ جهنگو جیهاد، نهگهر دوزمن داوای ناشتی کردو حالتهی ناشتی بهسهر شهرو جهنگ دا ههلبژارد نهوه هوکمو بریار نهومیه قبولی حالتهی ناشتی بکریو رابهرو پیشهوای موسولمانان چۆنی بهلاوه باش بوو بهرژموندی موسولمانانی تیدا بهدی کرد نهوه رهچاو دهکا، ناشکراشه که رابهرو پیشهوا نهوه بریاره لهسهر ئاکامی راویژ (شوری) موسولمانان و مردمگری.

﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾ نهگهر دوزمن له حالتهی جهنگهوه مهیلیان بۆ ناشتی کردو داوای ناشتیان کرد، نهوه تۆش نهی پیغه مبهرا مهیل بۆ لای ناشتی بکهو ناشتهوایی پهسند بکهو پابهندی حالتهی ناشتی به! چونکه جهنگ خۆی لهخۆی دا مه بهستی سهرمکی نیه، تۆ شایان تری به پابهند بوون به ناشتهوایی و ناشتیخوازییهوه. تۆ که پهنا بهسهر دهبهی بۆ بهرگریکردنه له نایین و بۆ ریگه خوشرکردنی بلا و بوونهوهی نایینه، بۆ لابردنی کۆسپو تهگهرمیه لهسهر ریبازی نایین. که وایی ههرکاتی دوزمنان دهستی ناشتیان درێژ کرد، نه تۆش ناشتیان لێ و مر بگهرو لێیان قبول بکهو پهیمانی ناشتیان لهگهڵ دابهستهو ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت به خودا بهستهو کاری خۆت به خودا بسپیره، له مهگرو پیلانهکانیان مهترسه، خودا پشتیوانتهو له پیلانی نهوان دهتباریزێ ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان خودا شههویه بهو راویژو گفتو گوێانهی لهناو خۆیان نهنجامی دمدن، زاناو ئاگاداره بهو پیلان و نهخشه جوړاو جوړانه که دژی ئیوه داید مرپژن. خودا هیچی لێ گوم نابێ.

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي إِلَيْكَ مَنَاصِرُهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ نهگهر بیانیهی لهریگهی بانگهوازی بۆ ناشتییهوه فیلتان لێ بکهو خۆیان بههیز بکهو خۆیان نامادو تهیار بکهو بۆ لیدانتان نهوه تۆ نهی پیغه مبهرا خودات بهسهو چاودیریت دهکاو یارمهتیت دهداو زالت دهکا بهسهریان دا، ههر خودا بوو که لهو پیش یارمهتی دای و هوکاری مادی و معنهوی بۆ خولقاندی بۆ نهوهی دلی موسولمانان بهکۆچکارو یاریدمدهرانهوه دلیان قایم بی و یهک بگرنو لهژیر ئالای نیسلام داو لهژیر فهرماندهیی تۆدا جیهاد بکهو!

ئەمە بەلگەیهکی ئاشکرایە لەسەر ئەوە کە پێویستە موسوڵمان ناشتی بەسەر بەجەنگ دا هەلبژێری و ناچار نەبێ پەنا بۆ شەڕ نەبا، چونکە ئایینی ئیسلام ئایینی رەهنومایی خۆشەویستی و ناشتەواپییە، رینگە نادا شەڕ بەرپا بێ مەگەر بارو دۆخێک بێتە کایەو موسوڵمانان ناچارێ شەڕ بکا! هەر بۆیەش سائی خودیبییه کە موشریکەکان داوای موصالەحە و ناشتیان کردو وتیان با بۆ ماوەی نۆ سالت پەیمانی ناشتی ببەستین هەرچەندە زۆر مەرجی وا لەپەیمانەکە دا هەبوون کە لەبەرژمەندێ موسوڵمانەکان نەبوو، پێغەمبەر ﷺ رازی بوو ناشتییهکە قیوون کرد.

کە لەنایەتی پێشو دا فەرمووی ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِصُورِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە گۆی بەپیلان و فەرتو فێلیان مەدە چونکە یارمەتی تۆی دا بەوە کە هۆکاری ماددی و مەعنەوی بۆ رەخساندی بەدوو شیوە کۆمەکی پێ کردی، شیومیەکیان بریتی بوو لەکۆمەکی خودایی راستەو خۆ بەی هۆکاری مادی، شیومیەکیان بریتی بوو لەدەستەبەر کردنی هۆکاری مادی کە یەگەرتنی موهاجرین و ئەنصار بوو بۆ پشتگیری کردنی میامەکەت.

ئەمجار لەنایەتی دووایی دا چۆنیەتی ئەو پشتگیریە دیاری دەکا: کە بریتی بوو لەیەگەرتنی موسوڵمانان و ریکخستنی ریزەکانیانو دەفەرموێ: ﴿وَأَلْفَ بَيْنٍ قُلُوبِهِمْ﴾ پەروەردگار موسوڵمانەکانی لەسەر خۆشەویستی کۆکردموە هەموویانی کردنە کۆمەڵێکی یەک ریزو یەک هەلۆیستو یەک ئامانج، هەموویان تێکرا هاریکاری یەکتەر بوون بۆ یارمەتیدانی پەیمانی تۆو بۆ بلۆکردنەوێ ئایینی تۆ، لەکاتیەک ئەوان پێش هاتنی پەیمانی تۆ یەکتریان دەدزا، دژایەتیان لەنیو دا بوو، هەمیشە کێشە و دووبەرەکی و شەڕ و هەرایان بوو، بەخوێنی سەری یەکتەری تینوو بوون، شەڕی درێژخایەنیان لەناو خۆیان دا کردو، بەنموونە شەڕی چەند سالتی نیوان هۆزی ئەوسو هۆزی خەزرج. پاشان خودای میهرمان بەهۆی نووری ئیمان و باوەرمووە ئەو دووبەرەکی و دژایەتیە لەنیو دا هەلگرتو کردنی بەبرای گیانی بەگیانی یەکتەری وەکوو لەنایەتیکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ

كُنْتُمْ اَعْدَاءُ ۚ اَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَةِ اِخْوَانَا وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ ۚ فَاَنْقَذَكُم مِّنْهَا ﴿۱۰۳﴾ (آل عمران: ۱۰۳).

پہرورمردگار بہ فہضل و گہورمی نہو خہلکھی وا لئ کرد لہدمورت کؤببنہوہ، گیان و مالی خؤیان لہپینا و بانگہوازیہکمت دا بہخت بکھن، ببنہ نمونہی فیداکاری و لیبور دووی و گیانبازی! خو ﴿لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مَا اَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ نہگہر تو ہرجی مال و سامانی لہزموی دا ہہیہ ہہموویت ببہخشیایہ نہتہمتوانی بہو شیوہ دلیان یہکخہی و ناویتہی یہکتری ببو ناوا یہکدہم یہکھہلویتسو یہکنامانج بن ﴿وَلَكِنَّ اللّٰهَ اَلَفَ بَيْنَهُمْ﴾ بہلکوو پہرورمردگار بہہوی نیعمہتی نیمانہوہ، بہہوی کؤکردنہومیان لہسہر ریبازی راستو ہیدایہت بہہودرتو تواناو دانایی خؤی کردنی بہیہکنہتہوو یہکیہتی و برایہتی و تہبایی و خوشہویستی خستہ نیوانیانہووہ کردنی بہنمونہی ہہرمبہرزی برایہتی و خوشہویستی و کؤمہلگاہیکی لئ دروست کردن میژوو بہخؤیہوہ نہدیوو، بو ہہتا ہہتایی میژوو شانازیان پیوہ دمکا. ﴿اِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بیگومان خودای بالا دمست بہہیزو تواناو دمسلاتہ، دمتوانی ہرجی بیہوی نہنجامی بدا، داناو لیزانہ، ہرجی دمیکا پہسندہو رمخنہی لئ ناگیری..

نہمجار دوی نہوہی وادہی بہپیغہمبہری خؤی دا بہوہی کہ لہکاتی فیل لئ کردن و پیلان گیرانی کافرہکان یامہتی دہدا، وادہی یارمہتیدانی ہہمیشہی و سہرختنی دونیاو ہیامہتی بی داو فہرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نہی پیغہمبہری خوشہویست! یارمہتیدانی پہرورمردگار بہستہ بو خؤتو نہوانہی شوینت کہوتوون، خودا یارمہتدہرو پشتیوانتہ بو ہہموو کاتو شوینیک، زالت دمکا بہسہر دوژمنانت دا، ہہرچہندیک دوژمن زؤرو موسولمانان کہم بن، خودا نیوہ سہردہخاو دوارؤژ ہہر بو خوداپہرستانہ، نہگہر وشہی (من) عطف بی بو سہر وشہی (اللہ) نہو کاتہ مانای نایہتہکہ بہم جؤرہ دہبی:

نہی پیغہمبہر! نہتؤ خودات بہسہ نہو لہسہرمتاوہ راستہوخؤ یارمہتی دای و سہرکہوتووی کردی. ہہروہا یارمہتی دای بہو کؤمہلہ موسولمانہی کہ پہیمانی

خۇيان لىگەل پەرومردگار دا بەراستى بىردەسەرو بابەندى بەلئىنى خۇيان بوون. ئەومتا: پەرومردگار ھىزىكى يەكگرتوى لى پىك ھىنان، پاش ئەوى دلىان لەومپىش پەرتەوازە بوو دزايەتايان ئاشكراو نمايان بوو ھەمىشە لەناوخۇيان شەرو ھەرايان بوو، كىشەو دووبەرمكى و ھىرشو خوین رشتن لەناويان دا پەرمى ساندبوو، جا مەبەست ھۆزى ئەوسو خەزرەج بى كە لەپىش ئىسلام دا دوژمنايەتى و خوین رشتن لەناوين دا بوو، يان مەبەست كۆچكەران بن كە لەپىش ئىسلام ئەوانىش حاليان لەحالى ئەوسو خەزرەج باشتر نەبوو. يان مەبەست ھەموويان بن. ھەموويان گونجاو.

جا ھەرچەندە خودا وادەى پالپىشتى و يارمەتيدانى داوہ بەپىغەمبەرو موسولمانان، بەلام ئەمە ئەوہ ناگەيەنى كە موسولمانان پىشتى لى بدمنەوہو نامىرو پىنداويستى جەنگو بەرگرى و سوپاى پىويست پاشگوئى بخنەو ببنە (كاكە ھەمەى پەنا بەخوا!!!) واز لەھەموو نامىرو ھۆكارىكى مادى پىويستى جەنگو بەرگرى بەيىن، بۆيە پەرومردگار دوابەداوى سەركەوتن و پىشتىرى دمفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ ئەى پىغەمبەر موسولمانان ھەلئى بۆ جەنگان و دابىنكردى نامىرى جەنگ بەھەموو شىوہكانىوہ، واين لى بكە ھەمىشە سوور بن لەسەر خەباتو تىكۆشان و بەرخودان و بەرگرى لەنىشتمان و ناين و مال و سامان، واتە: دمبى موسولمانان بۆ خۇيان ئەوپەرى تواناو ھىزى خۇيان بخنە كار بۆ رىكخستنى سوپاو چەكداركردى و نامادەكردى بۆ جەنگ ئەمجار پىشت بەخودا بىەستىو داواى سەركەوتن و سەرفرازى لەخودا بكەن. جا ئەو كاتە ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەگەر بىست جەنگاومرى موسولمانى خاومن صەبرو خۆگر تووشيان بوو بەتووشى دوو صەد شەركەرى كافىر دمبى خۇيان رابگرن و جىھاد بكەن تا بەسەريان دا زال دمبن.

واتە: ئەگەر بىست موسولمانى خاومن صەبر ھەبوون بەھۆى لىزانى و ئيمان و خۇراگريانەوہ سەركەوتن و دمبن بەسەر دوو صەد كافىرى وادا كە ئەو رەوشتانەيان تىداين. ئەگەر لەئىوہ سەد كەس ھەبى بەسەر ھەزار كافىر دا زال دمبن. بۆيە دوا بەداوى ئەوہ فەمووى: ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ واتە: ھۆى تىشكانى كافىرەكان

نهمیه: نهوان نهتهومیهکی نهفامن ومکوو نیوه لهحیکمهتی جهنگ نازانن. نهوان که شهر دهگن تهنیا مهبهستیان سهرکهوتن و داگیر کردنه، نیوه دهجهنگن بۆ بهرز کردنهوهی رستهی (لا اله الا الله محمد رسول الله) بۆ راستکردنهوهی بیرو باومر، بۆ خوڤاککردنهوه لهبتپهرستی و خوڤارایش دان بهرموشتی بهرزو ئیظهاری بهندایهتی کردن بۆ خودا و نهجامدانی نوڤزو زمکات دان و فهрман بهچاکه و نههی لهخرابه. ومکوو لهنایهتیکی ترده دمفهرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ (النساء: ۷۶) یان دمفهرموی: ﴿الَّذِينَ إِن مَّكَّنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾ (الحج: ۴۱).

نهمجار نهوان بپروایان بهزیندوبوونهوه نیه بهتهمای پاداش و تۆله نین، بهلام نیوهی موسولمان که دهجهنگین بهتهمای یهکیک له دوو دمستکهوتی باشن؛ یان سهرکهوتن و دمستکهوتی جهنگ، یان شهید بوون و بهمرز گهیشتن بهچوونه ناو بهههشتو ژیانی بهختهومری ههتا ههتایی.

نایهتهکه وادهو مژدهی پهرومردگاری تیدایه بۆ موسولمانان، بهوه نهگهر موسولمانان خوڤاگرین بهسهر دههیندهی خوڤان دا لهکافرمان زال دمن. نهومشی تیدایه که موسولمانان دزمان بۆچی دهجهنگن و لهپیناو چی دا خهبات دهگن، بۆ رمزنامهندی خودا کاروباری خوڤان نهجام دمدن، ههمیشه لهکافران شارمزاترن بهههموو نهو شتانهی که گونجاو بۆ ژیانی ئادهمیزادو پشیکهوتنی گهل و ولاتیان تیدایه، بهلام کافرو جولهکهو نهصارا گهل و نهتهومیهکی ماددی و بهرجاو تهنگن، مهبهستیان لهشهر و جهنگ چهوساندنهوهی گهل و نهتهوهگانی تره.

فهрман بهخوڤاگری و جهنگانی موسولمانیک بهرامبهردمهکسی کافر، لهسهرمتای روبهروبوونهوهی موسولمانان بهرامبهردمهکسی کافران بووه، کاتیک بووه موسولمانان کهم بوون، نهو کاته داویان لێ کراوه که پلهی ههره بهرزی خوڤاگری و جهزم و عزمیمت بهدمست بینن. بهلام پاشان که موسولمانان زۆر یون و دمسهلاتیان پهیدا کرد نهمهیان بۆ سهنگو سووک کراو نهو نهکه گرانهیان لهسهر شان سووک بوو، دمفهرموی: ﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صَابِرَةً يَغْلِبُوا مَا فِي يَدَيْهِمْ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦١﴾
 واتە: ئەو کۆمەڵەی موسوڵمان! لەکاتیکیا لەسەر ئێوە پێویست بوو کە لەحالی
 بەهێزی و قوووت دا بەرمنگاری چەند هێندە خۆتان ببەهەموو خۆتان رابگرن و
 بجەنگن، ئەوتمان لەسەر شان گران بوو، ئەوە پەروەردگار ئەوەی بۆ کەم کردنەهەموو
 روخسەتی پێدان کە لەحالی غەیری بەهێزی دا بەرامبەر دوو هێندە خۆتان
 خۆراگرین. ئێمە بوخاری لەئێبنو عەبباسەو رەبوایت دەکا: دەرەموی: کاتیک
 ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ﴾ هاتە خوار ئێمە ئەرکە لەسەر شانی
 موسوڵمانەکان قورس بوو، کە لەسەریان پێویست بوو هەریەکەیان لەبەرامبەر دە
 کەس دا خۆراگری و هەلەنەیی. نێر بۆیان کەم کرایەهەموو لەسەریان پێویست کرا کە
 لەبەرامبەر دوو هێندە خۆیان دا خۆبگرن و بەس، چونکە خودا دەزانی کە
 موسوڵمانەکان لەئاکامی جیهاد و تیکۆشان و کارکردن دا تووشی زەهەوونی و لاوازی
 بوون، حالیان گەشتۆتە ئەندازمێک داخواری سووک کردنی ئەو ئەرکە،
 بەتایبەتی دوا ئەوەی هەبێتی ئیسلام لەدوای دەروونی کافرەکان دا جەسپاو جیگر
 بوو. بۆیە پەروەردگار فەرمووی: ئەگەر لەئێوە سەد جەنگاوێری خۆراگر هەبوو،
 بەسەر دوو سەد شەپکەری کافر دا زāl دەبن. ئەگەر لەئێوە هەزار جەنگاوێری
 خۆراگر هەبوو بەسەر دوو هەزار کافر شەپکەردا زāl دەبن، ئەمەش بەئێزادەو
 ئیزن و رەزەمانەندی خودا دێتە کایە، پەروەردگار هەمیشە یارمەتیدەری خۆراگرو
 خاوەن صەبر و ئارامەکانەو پالێشتیان دەکا.

لەهەردوو حالەکە دا پێویستە موسوڵمانان بەرمنگاری کۆمەڵەی زیاتر لەخۆیان
 بکەن، دوزمنیان هەرچەندە لەخۆیان زیاتر بێ دەبی لەگەڵی دا بجەنگن و رێگای
 هەلاتن رەچاو نەکەن. چونکە لەشەر و بەرمنگاری دا، گرنگ زۆری نیە، بەلکو
 گرنگ هەبوونی هێزی گیانی خۆراگری و پتەوی بیرو باوەڕ، ئەمەش شتێکی
 ناشکراو نوامیانە لەهەموو رۆژگار و سەردەمی دا لەهەموو شەر و جەنگ دا،
 چەند جار کۆمەڵەی کەم و بڕوا پتەو، بەئیزن و یارمەتیدانی خودا بەسەر کۆمەڵەی
 زۆری بڕوا لاواز دا زāl بوون لەشەر و بەرمنگاری دا زۆری ژمارە گرنگ نیە، ئەوەی
 گرنگە بریتییە لەرێکخستنی ریزەکانی سوپا و ئەندازە و صەبر و خۆراگرییان و

نازایه تی و وره بهرزیوپته وی ئیمان و شوینکه وتنی فهرمانی پهرومردگاریان و بابه ند بوون به پیلان و نه خشی سهرکرده گه یان.

که له کو تایی نایه ته که دا دمفه رموی: ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ هه رمه شه کردنه لموسولمانان که نابیی بۆ سهرکه وتن به سهر دوزمن دا به ته نها پشت به ئیمان به به ستنو بهس، به لکوو پیویسته و ئیرای هه بوونی ئیمان له دلیان دا رهوشتی تریشیان تیدا بن که هه ره گرنگی نهو رهوش تانه صه برو خۆراگریه، خۆناماده کردنی مادی و معنه و ییه بۆ بهرمنگار بوونه وه، هه روه ها به ده ست هینانی زانیاری ته و او به چۆنیه تی شهرو به کارهینانی چه کو دارشتنی پیلان و نه نجام دانی نه خشی داریژراوه که و رونی ئاکامو سهرنجامی شهرو مه به ست له نه نجامدانی جهنگ!!

بیگومان له قورئان دا چه ند جارێک فهрман به موسولمانان (تاکو کۆمه تیان) کراوه که خۆراگری و صه برو نارامیان هه بی و مکوو دمفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا﴾ (الأنفال: ۴۵) یان دمفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنَيَانٌ مَّرْصُورٌ﴾ (الصف: ۴) یان دمفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۲۰۰) ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَعِثْلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (الأنفال: ۴۶).

مه رجی به دیل کردن و فیدی له وهرگرتنیان و

سوود لی وهرگرتنیان

﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثَخِّبَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كَتَبُ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لِمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾ يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلُومٌ مِّنْ أَيْدِيكُمْ
 مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا
 مِّمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٠﴾ وَإِن
 يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

ئەمجار لەبابەتی فەرمان بەهەتانی موسوڵمانان بۆ جەنگو فیداکاری و
 خۆبەختکردن، سیاقەکە دەگوێزێتەووە بۆ رونکردنەووی حوکمی ئەو هورمیشییانەی
 کە لەجەنگی بەدردا بەدیل گیرا بوون و کەوتبوونە ژێر دەستی موسوڵمانەکانەووە
 چۆنیەتی رفقار کردنی پێغەمبەر و هاوێڵانی لەگەڵیان دا. پاشان دیتە سەرباسی
 ئەو دیلانەو هەتانیان بۆ ئیمانەتێنان و قەرمبوو کردنەووی ئەو بەهراوەی کە
 لەو پێش لەکیسیان چوووە ئەو زیانە پێیان گەشتووە.

ئیمامی ئەحمەدو هی تریش لەئەنەسەو ریاوێتیان کردووە؛ دەرەمووی:
 رۆژی بەدر پێغەمبەر ﷺ لەبارە دیلەکانەووە راوێژی بەهاوێڵانی کردو فەرمووی:
 ئەو پەرەمردگار ئێوەی بەسەر ئەوان دا زال کردووە ئەم دیلانە خستۆتە ژێر
 دەستی ئێوە، چییان ئی بکەین؟ حەزرتی عومەر فەرمووی: ئەو پێغەمبەری
 خودا! لەگەردنیان دەرەمو دمیانکوژین، پێغەمبەر ﷺ رووی ئی وەرگیرا، حەزرتی
 ئەبو بەکر هەستا و فەرمووی: من وای بەباش دزمان فیدیەیان ئی وەرگیرین و
 نازادیان بکەین، ئیتر پێغەمبەر ﷺ فیدیە ئی وەرگرتن و نازادی کردن ئیتر
 پەرەمردگار نایەتی ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ...﴾ ناردە خواری.

نیامی نهحمه دو تیرمیزی و حاکیم لهئینو مهسعودوه ریوایمت دهکهن که
 فهرموویه تی: رۆژی بهدر دیلهکانیان هیئان، پیغه مبهەر ﷺ به هاوه لانی فهرموو:
 راتان چیه دمبراره ی نه م دیلانه؟ چه زرم تی عومهر و چه زرم تی نه بوبه گر رای
 خویان دمبری و پیغه مبهەر به گویری رای چه زرم تی نه بوبه گر رفقاری له گهل
 کردن! قورئان نازل بوو پشتگیری رای عومهری کرد ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ
 أَسْرَى...﴾.

ئینبولونذیر له نافیعه وه لهئینو عومهر وه، دهگیریتته وه دهفرموی: هاوه لانی
 دمبراره ی دیلهکانی بهدر مقومقویان تی که وت. پیغه مبهەر ﷺ راویژی به چه زرم تی
 نه بوبه گرو چه زرم تی عومهر کرد، نه بوبه گر فهرمووی فیدییه یان لی و مبرگره،
 عومهر فهرمووی: بیانکوژه، یه گیکیش وتی: نه وانه ویستوو یانه پیغه مبهەر بکوژن و
 نیسلام له ناوبه رن، که چی نه بوبه گر دهلی فیدییه یان لی و مبرگره یه کیکیش تریش
 وتی: نه گهر له ناو نه و دیلانه دا باوکی عومهر یان برای عومهر یان تیدا بوایه داوای
 کوشتنی دیلهکانی نه ده کرد؟!!

نیت پیغه مبهەر ﷺ رای چه زرم تی نه بوبه گری په سندن کردو فیدییه ی لی
 و مرگرتن. نه و مبوو نایه تی ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ هاته خوار پیغه مبهەر ﷺ فهرمووی: خه ریک بوو له په پیره و نه کردنی رای
 کوری خه ططاب عه زابیکی سامناک بمانگریته وه، خو نه گهر نه و سزایه بهاتایه
 جگه له عومهر که سی تر رزگاری نه دمبوو.

نه م ریوایه تانه تیکرا نه وه دهگهی نه ن که پیغه مبهەر ﷺ رای چه زرم تی
 نه بوبه گری په سندن کردوه فیدییه ی له دیلهکان و مرگرت، نایه ته که به و هوییه وه نازل
 بووه. ریوایه تیش هیه تیرمیزی له نه بوهورمیروه ریوایه ت دهکا، نه وه دهگهی نه ی
 که نایه ته که به هوی نه وه نازل بوو بی که موسولمانه کان دمسکه وتی غه زای
 به دریان و مرگرت پیش نه وه ی بویان چه لال بکری.

ماموستا سهید له م باره وه ریوایه تی زوری هیئان، یه کی له م ریوایه تانه
 نه ومیه: دهلی: نه عمهش له عومهری کوری موروه نه ویش له نه بو عوبه یده وه

ئەویش لەعەبدوللّاه دەگیریتەو دەلی: روژی بەدر پیغەمبەر ﷺ روی کردە
 هاوەلانی و فەرمووی: لەبارە دیلەکانەو جی دەلین و راتان چیە؟ ئەبوەکر
 فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خودا! ئەوانە نەتەو و خەزمو کەس و کاری خۆتن،
 بیانەیلەو مۆلەتیا بەدە داوی تۆبەیان ئی بکە، بەلکو تۆبە بکەن و خودا
 تۆبەکەیان ئی وەربگرێ. عومەر فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خودا! ئەوانە
 بەدرۆیان خستیهو، دمریان کردی، بیانەینە پیشەو لەملیان بەدە... عەبدوللّای
 کۆری رەواحه وتی: ئەی پیغەمبەری خودا! شیوو دۆلکی وای دیاڕی بکە کە دارو
 لیڕەواری زۆر بێ، بیانخەرە دۆلەکەو ناگریان تی بەردە. پیغەمبەر ﷺ بێ دەنگ
 بوو هیچ وەلامی نەدایەو، دواپی هەستاو چوو زۆرەکی. ئەمجار خەلکەکە
 کەوتنە مقۆمقۆ هەندیکیان وتیان: وا باشە بەگوێی حەزرتی ئەبو بەکر بکەین،
 هەندیکیان ویتان حەق وایە بەقسە عومەر بکەین، هەندیکی تریان وتیان: وا
 باشە بەقسە عەبدوللّای کۆری رەواحه بکەین، ئەمجار پیغەمبەر ﷺ ھاتەو بۆ
 ناویان و فەرمووی: پەرورەدگار دئی هەندئ کەس ئەومندە نەرم دەکا تاوای ئی دئ
 لەشیرو ماست نەرم تر دەبی. هەرومها خودا دئی هەدئ کەشیش وای رەق دەکا
 لەبەرد رەقتەر دەبی، وینە تۆ ئەی ئەبو بەکر وەکو وینە ئیبراھیم وایە ﷺ کە
 فەرموویەتی ﴿فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (ابراھیم: ۳۶)
 هەرومها وینە تۆ ئەی ئەبو بەکر وەکو وینە عیسا وایە کە فەرمووی: ﴿إِنْ
 تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ﴾ (المائدة: ۱۸).

وینە تۆش ئەی عومەر وەکو وینە موسا وەهایە کە فەرمووی: ﴿رَبَّنَا
 اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (یونس: ۸۸) هەرومها وەکو وینە نوح
 وایە کە فەرمووی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ (نوح: ۲۶) ئەمجار
 پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەمڕۆ ئیو زێر دەستن، کەس لەئێو رزگاری نابێ،
 مەگەر بەفیدیەو خۆکپینەو یان لەملتان دەدرئ، ئیبنو مەسعود دەفەرموئ: ئیتر
 پەرورەدگار ئەم نایەتە ناردە خواری. کە دەفەرموئ: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ
 أَسْرَى حَتَّى يُبْخِنَ فِي الْأَرْضِ﴾

ریوایه تیکی تر هیه موسلیم و نه حمەد لەعیکریمە کوری عەممارە، ئەویش لەئینبو عەبباسەووە ریوایەتی کردەووە کە وەصفی پێغەمبەر و هاوێڵەکی حەزرتی ئەبو بەکر دەکا دواى هاتنە خوارووەی نایەتەکە ریوایەتەکە ئەووە دەگەیهێنێ کە ئەوانەى فیدیە وەرگرتنیان پەسند کردووە کۆمەڵیکى زۆرن... ئینبو عەبباس دەفەرموێ: حەزرتی عومەر بۆی گیرامەووە فەرموو: کە جەنگی بەدر پەرپا بوو موشریکەکان شکان، حەفتا پیاوی جەنگاومریان ئی کوژرا، حەفتا شەڕکەریشیان ئی بەدیل گیرا، پێغەمبەر ﷺ راویژی بەئەبو بەکرو عومەر و عەل کرد، ئەبو بەکر وتی: ئەى پێغەمبەر! ئەوانە خەزم کەس و کارن، من پێم وایە فیدیەیان ئی وەرگیرێ باشتەر، ئەووی ئیان وەردەگیرێ دەبێتە هۆی هیزو توانا بۆ ئیمە دزی کافرەکان، وێپرای ئەومش هیوای ئەومیان ئی دەکری خودا هیدایەتیان بداو موسولمان ببن، ببنە یارمەتیدەری ئیمە، پێغەمبەر ﷺ فەرموو ئەى کوری خەتتاب! تۆ چی دەلێ؟

حەزرتی عومەر دەفەرموێ: وتم: سویند بێ من رای ئەبو بەکر نیه و پەسندی ناکەم، وەلێ ئەگەر رێگەم دەدەى فلان خەزمی عومەرە خۆم لەگەردنی دەدم، رێگە بدە با عەل لەگەردنی عەقیل بدا، رێگە بدە حەمزە لەملی فلانکەسى خەزمی بدا، تا خودا ناشکرای بکا کە ئیمە هیچ خوشەوێستیهکی موشریکەکانمان لەدروون دا نیه، ئەوانە گەورەو ملهوپرو سەرانی قورمیشن.. بەلام پێغەمبەر ﷺ رایەکی ئەبو بەکری بەدل بوو، رای عومەری پەسند نەکردو فیدیەى لەدیلەکان وەرگرت.

حەزرتی عومەر دەلێ: بۆ سبەینێ کە چووم بۆ خەزمت پێغەمبەر ﷺ بینیم تەشریفی لەگەل ئەبو بەکر دا نیشتبوو هەردوکیان دەرگیا، وتم ئەى پێغەمبەر! خودا! پێم بفەرموو: چی ئیووە دەرگینێ بابزانم منیش هاوبەشیان دەکەم لەگەریاندا.. پێغەمبەر ﷺ فەرموو: بۆ ئەووە دەگیرم کە هاوێڵانت رای ئەومیان بۆ دام کە فیدیە لەدیلەکان وەرگیرم، بێگومان عەزابیکى پیشان درا لەو دارە نزیکە لیم نزیکتر بوو پەرورەدگار نایەتى ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرَجَ فِي الْأَرْضِ﴾ تادەگاتە ﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿۱﴾. هه ئه ته ئه م ريوايه ته له هه موو ريوايه ته كان گشتی ترمو راست ترمو له پيش ترمه بۆ به لگه پى هينانه وه.

به كورتى: ده بوايه ديله كان بكوژرانايه، نه وه په سندن بوو، و مرگرتنى فیدیه لىيان به نيجه تهادى پيغه مبه ر بوو ﴿۲﴾ هه موو نيجه تهادى كيش وى ده چى هه ئه بى وى ده چى راست بى، به لام نيجه تهادى پيغه مبه ر ﴿۳﴾ كه هه ئه ي تىكه وت ده بى راست بكرىته وه. ^۱ نيت نه م نايه تانه نازل بوون كه دمفرموى: ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْخِنَ فِي الْأَرْضِ﴾ دروست نيه و ناگونجى و رموا نيه بۆ هيچ پيغه مبه رى كه له پيغه مبه ران: كه دىلى هه بن گليان بداته وه و به نديان بكا، يان فیدیه يان ئى و مربرگرى، يان به منته و پياومتى مه ره خه سيان بكا. مه گه ر پاش نه وه ي به ته واوى بالا دمست دمبى و دوژمنان دمشكىنى، دوژمنانى له خوئين دا ده گه وزىنى و زورىان ئى ده كوژى و نيت تواناى شهركرديان نامىنى، بالا دمستى و سهركه وتن بۆ موعه سكه رى نيسلامى و موسولمانان به رقه رار ده بى، ترسو خوڤ ده چى ته دلى كافران هه وه كه سيان زات نه كا جاريكى تر هيرش بۆ سه ر موسولمانان بكا، هه روه ها بۆ نه وه ي هيچ كاميك له و ديلا نه هه ولى زمعيف بوونى موسولمانان نه داو نه چى جاسووسيان به سه ره وه بكا، كه به ره لا كراو گه رايه وه بۆ ولاتى خوئ زانيارى دمر باره ي هيزو تواناى موسولمانان بگه يه نى به هيزى كافران.

به لام نيوه نه ي موسولمانان! له جهنگى به در دا په له تان كرد: كه ديله كان تان گرتن خيرا فیدیه تان ئى و مرگرتن ﴿تَرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ نيوه به م فیدیه و مرگرتنه ده تانه وى كالاى دونياى فانيان چنگ بكه وى، په رومردگارىش دميه وى نيوه پاداشى قيامه تان دمسه كه وى و پله و پايه ي به هه شت بۆ خو تان په زمه نده بكه ن، خودا دميه وى وشه ي حه ق سه ربكه وى و نيوه به شتى مادی پووچه وه هه ئه وگيره بن، حوكمه و ياسايه كتان بۆ دادمريزى كه ببى ته هوى چوونه ناو به هه شتو سه رفرازى دونيا و قيامه تان، نه مه ش له ريگه ي خوئين رشتنى دوژمنان و سه رخستنى وشه ي حه ق و جه سپاندنى عه داله تو ياساى گونجاو بۆ

^۱ ته فسیرى مونیر ج ۱۰/ ۷۰-۷۱

نادمیزادو عیززمت پەیداکردن بۆ ئایین و قەلاجۆ کردنی دوژمنان دەستەبەر دەبی.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ پەرورمردگار بەهێزو دەسلەتەو خۆشەویستانی خۆی زāl دەگا بەسەر دوژمنان دا لێیان بکوژن و لێیان بەدیل بگرن، داناو حەکیمە لەفەرمان و کردارەکانی دا، بۆ هەموو شتێک یاسای مونا سەیبو حوکمی گونجاو دەرەگا، بۆیە لەکاتێک دا کە هێزو دەسلەت بۆ موشریکەکانەو ئەوان بالا دەستن جەلەو گیرى لەموسولمانان دەگا کە نابێ فیدیە لەدیل وەربگرن و دەبی خۆین برێژن و زەبیری کاریگەر و جەرگێ لەدوژمن بدن، بەمەش عیززمت و سەر بەرزى و شان و شەوگەمت و سامو هەیبەت بۆ موسولمانان دەستەبەر دەبی و دوژمن لێیان دەترسێ وەکوو لەشوینتێکی تردا دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (المنافقون: ۸)

﴿لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ خۆ ئەگەر پەرورمردگار لەوە پێش لەلە و حوله حفوظ دا برپاری ئەوەی ئەدایە کە لێبوردنی هەیه بۆ کەسێک ئیجتەهاد بکاو بەهەلە بجێ، ئەگەر حوکمی لێخۆشبوونی لەوانە دەرئەکردایە، ئەوە بەهۆی ئەو فیدیەى کە بەپەلە لەدیله کانتان وەرگرت، سزایەکی گەورەو بەنێستان تووش دەبوو، چونکە ئەوانەى ئیجتەهادیان کردو تیفکریان و وایان بەپەسەند زانی کە بێیان هێلنەووەو نەیانکوژن، پێیان وا بوو: هێشتەنەومیان لەوانەیه بپێتە هۆی ئیسلام بوونیان و تۆبەکردنیان، فیدیە ئی وەرگرتنیشیان دەبیته هۆکاری بەهێز بوونیان بۆ تیکۆشان و جیهاد لەرێگەى خودادا ئەومیان لەبەر چووبو کە کوشتنی دیله کانتان شکۆمەندی بۆ موسولمانان دەستەبەر دەکاو سامو هەیبەتیان دەخاتە دلی کافرەکانەووە. هەندێک لەرافە کەرانی هورئان دەلێن: ئەو برپارەى پەرورمردگار لەلە و حوله حفوظ دا نووسیویەتی و چەسپاوە بریتییه لەوە کە ئەهلی بەدر سزا نەدا، ئەوان خودا لێیان خۆش بوو، یان برپارو حوکمەکەى ئەومیه: کە هیچ نەتەووەیهک سزا نەدا مەگەر پاش پێ راگەیانندن و جەخت لەسەر کردنەو، دەى خۆ ئەصحابی بەدر لەوە پێش ئەومیان پێ رانەگەیندرا بوو کە فیدیە لەدیل وەرنەگرن کەوابی ئەمان بەر ئەو حوکمە دەکەون و سزا نادرین..

یان تهنه تاوانی نهوان نهوه بوو که پهله یان کرد بو و مرگرتنی دمسکهوتی جهنگو هیشتا بویان حه لال نه کرابوو. که له ومبه ولاره خودا بویان حه لال دهکا. واته: نهگهر نه حوکه نیلاهییه پش وخته نه بویه که خودا برپویه تیه وه دمرباری نیوهی موسولمان، له سر نهو فیدیه و مرگرتنه سزایه کی سامناکتان تووش دمبوو، نه مهش نیشانهی نهومیه که کارمکه یان زور سامناکو خه تهرناک بووه.

نه مجار دوی نهوهی که خودا رمخنهی له موسولمانان گرت له سر فیدیه و مرگرتن له دیله کان، به فمضلو مینه تی خو، برپاری بو حه لال بوونیان بو دماو بویان ده خاته جوارچیوهی دمسکهوتی شهر و بهو غنیمه ته حلیبی دهکا که له سرمتهای سورمه که دا بوی حه لال کردبوون. نهو دشمن له یاد نه چی دمسکهوتی جهنگ بو نه تهوهی هیچ پیغه مبه ریک حه لال نه بووه. غنیمه تی جهنگ تهنه بوو... نه تهوهی نیسلام حه لال بووو شتیکه تایبه تی نه تهوهی پیغه مبه ری نیسلام بووه... دمفه رموی: ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ نهی کو مه لی موسولمانان دمسکهوتی جهنگتان بو حه لال کرا، و مرگرتنی فیدیه شتان بو رهوایه و دهکوو دمسکهوتی جهنگ وایه. کهوابی لهو فیدیهی و مرتان گرتووه بخون و بهکاری بینن له حالیک دا که بو تان رهوایه، مائیکی پاکو خاوپنه و له زاتی خو دا حهرام نیه، هاوکات له گه ل خواردن و به کار هیسانی فیدیه، ته قوای خودا بکه نو له ناگری دوزهخ برسیین، له هه موو کاروباریکتان دا لایه نی خودا پاشگوئ مه خه ن، ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان بهر و مر دگار لیخوشبوون و لیبور دنی زور و فراوانه بو نهو که سانهی دمیوهی رحمه تو لیخوشبوونی بیانگری ته وه، واته: دمی ته وازونیک له ههستی خو یان دا بهرام بهر خودا بیننه کایه وه؛ به جوریک بهر رحمه تی خودا بوغرا نه بنو ته قوای خودایان له یاد نه چی.

له خودا برسن سهر پیچی فهرمانه کانی مه که ن، شتیک که سهر پیچی نه هی و فهرمانی خودای تیدا بی توخنی مه که ون، له و مدواش تاوان نه انجام مه دمن، خودا لهو تاوانه ی که فیدیه و مرگرتنه خوش دمی، بهر رحه و بهر مزیمیه پیتان بهوهی که فیدیه و مرگرتنی بو حه لال کردن. به شیکش له رحمه تی خودا بو بهنده کانی نهومیه: که توبه یان لی و مر دگری و له تاوانیان خوش دمی.

ئەمجار پەرەردگار دەستێکی رەحمەت بەسەر دانی دیلەکان دا دینی و هیواو
 ناواتیان تیدا دروست دەکا، دەرگای خێرو ئەمەلیان بۆ دەکاتەوه، روناکایی و نوور
 دەخاتە ناو دنیانەوه، پابەندیان دەکا بەدوا رۆژیکی وا لەرابووردیان باشتربێ،
 بەتەمای ژيانیکیان دەکا لەهی پیشوویان کامەرانێ تر بێ، مال و سامان و کەسبو
 کاریکیان بۆ دەست نیشان دەکا زۆر باشتەر لەو مال و سامانە لەکیسیان چوووە
 لێیان وەرگیراوه دواي ئەوانە هەموو، ئەمجار بەتەمای لێخۆشبوون و رەحمەتی بێ
 پایانی خودایان دەکا و دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِنْ
 يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ﴾ ئەي پێغەمبەر! بەو
 نادەمیزادە موشریکانە بلی: کە بەدیلی کەوتوونە دەست ئێوە و فیدیەتان ئی
 وەرگرتوون پێیان بلی: ئەگەر لەدلتان دا خێریکی تیدا بێ و زانیاری خودا پێیەوه
 بەیوەست بێ و ئێوە ئیستایان لەداهاتوو دا ئیمان و ئیخلاص و مەبەستو نیازتان
 پاک بێ و سووربین لەسەر تاعەتی خودا و شوینکەوتنی پێغەمبەر لەهەموو
 کردەمیەکتان دا، تۆبە بکەن لەکوفرو بیدینی رابووردووتان و واز لەهەموو تاوانیک
 بێن، عەزمتان جەزم بێ لەسەریارمەتیدانی پێغەمبەر و پەيامەکە و بەخەیاڵیش
 دزایەتی نەکەن، ئەو دلتایان پەرەردگار زۆرترو باشترتان لەوێ لێتان وەرگیراوه
 دەداتەوه، زەرەرو زیانی پیشووتان بۆ قەرمبوو دەکاتەوه، سەرباری ئەوەش ﴿وَيَغْفِرْ
 لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ لەتاوانی شیرکو بیدینیتان خۆش دەبێ، پەرەردگار
 خۆشبوو لێبوردوووە بۆ ئەو کەسانە تۆبە لەتاوان دەکەن، بەرەحمە و بەبەزمیە بۆ
 خودا پەرستان بەچاودیری خۆی و توفیق و رەهنومایی کردنی کۆمەکیان بێ دەکا!

ئیبنو عەبباس دەفەرموێ: ئەو دیلانە ئەم نایەتە باسیان لێوە دەکا
 عەبباس و هاوەلانی بوون، بەپێغەمبەریان گوت: ئیمانمان بەپەيامەکەت هێنا،
 شایەتی دەدەین تۆ پێغەمبەری خودای، بانگەوازی نەتەوێکەش بۆ ئەم راستییە
 دەکەین، ئیتر ئەم نایەتە نازل بوو!

بەئێ نایینی ئیسلام کە رێگا دەدا دیل لای موسوڵمانان بێنیتەوه بۆ ئەو
 رێگا دەدا تا لەدلیان دا خێرو هیواو ناواتی خۆشەختی بپرسکێنی و مشتو مالی
 دل و دەررونیان بکا، دەرگای خێرو ئەمەل و گەشبینی و راستاییان ئی بکاتەوه بۆ

ئەو دەل لاي خۇي گل دەداتەو، كە ئامىرى ئىستىقبال وەرگرتن وەلامدانەو،
 ھىدايەتيان تىدا بوروژىنى، نەك بۇ ئەو تۆلەيان لى بکاتەو، يان بۇ ئەو
 بيانچەوسىنىتەو ئىستىغلايان بکا، وەکوو لەجەنگو ھىرشەکانى فارس و رۇمان و
 گەلو نەتەومکانى تردا باوبوو.

نىمامى زوھرى لەگۇمەلىكەو رىوايەت دەکا، دەلى: قورەيش نارديان بۇ
 كرىنەو دىلەكانيان، ھەر ھۆزەو فیدیە دىلەکانى خۇي دا.

عەبباس وتى: ئەي پىغەمبەر! من موسولمان بووم، پىغەمبەر ﷺ
 فەرمووی دىزانمە ناگام لەموسولمان بوونەكەت ھەيە، ئەگەر وا بى وەكوو دەلى
 ئەو خودا پاداشت دەداتەو، بەلام دىمەنى روالەتیت ئەو دەگەيەنى كە تۆ دۆ
 ئیمە ھاتووی بۇ جەنگ، دەبى فیدیە خۆتو دوو برازاكانت: (نەوفلى كوپرى
 حارىتى كوپرى عەبدولوطەلىب، عەقىلى كوپرى عەتەبەى كوپرى عەمر؛ براى
 بەنىلحارىتى كوپرى فیهريش بەدەى.

عەبباس وتى: ناتوانم نىمە ئەو ھەمەكە مائە بەدەم ئەي پىغەمبەر! خودا.
 پىغەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەي ئەو مائە لەكوپىيە كە ژىر خاكەت كىردو
 بەئومەلفەضلت گوت: ئەگەر لەم سەفەرە نەھاتمەو، ئەو ئەم مائەى ژىر خاكەم
 كىرد بۇخۆتو فەضلو عەبدوللاو قوئەم بى؟ عەبباس كە ئەمەى بىست وتى: ئەي
 پىغەمبەر! خودا! بەراستى تۆ رەوانەكراوى خوداى و دىزانم تۆ پىغەمبەر،
 بەراستى ئەمە شتىك بوو جگە لەخۆم ئومولفەضل كەسى تر ناگای لىي نەبەو،
 دەى حىسابم بۇ بىكەن لەو مائەى پىمەو گىراو بىست ئۆقىيە زىرى بۇ خۇتان
 بەرن! پىغەمبەر ﷺ فەرمووی نا ئەو مائە ھىكەوتى جەنگەو بەغەنىمەت حىسبە
 ئەو ھى خۇمانە. ئىتر عەبباس بىست ئۆقىيە زىوى بۇ برازاكەى و ھاوپىمانەكەى
 دا بەم ھۆيەو ئەم نايەتە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ.....﴾ ھاتە
 خوارى.

جا عه‌بباس ده‌یگوت: پاشان خودا که‌لینی بۆ پرکردمه‌وه زۆر به‌شی باشتی له‌وه‌ی لیم وەرگیرابوو پێ دام، بووم به‌خاوه‌نی بیست کۆیله هه‌موویان بازرگان‌ییان به‌مال و سامانیکی زۆر بۆ دمکردم، هیوا‌ی لی‌خۆش‌بوونی په‌رومردگاریشم هه‌یه.

ئه‌بو ش‌شه‌یح واته ئیبنو حه‌ییان له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه ریوا‌ی‌مت دمکا دمفهرموئ: عه‌بباس و هاوه‌له‌گانی به‌پ‌یغه‌مبه‌ریان گوت: ئیمانمان ه‌ینا به‌و په‌یامه‌ی بۆت ه‌ینا‌وین، شایه‌تی دهم‌دین که تۆ پ‌یغه‌مبه‌ری خودای ئیتر نایه‌تی: ﴿إِنْ يَظُنُّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا....(الآية) هاته خوارئ.

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ نه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! نه‌گه‌ر نه‌و دیلانه به‌ته‌ما نه‌وه بن که خیا‌نه‌تت ئی بکه‌ن له‌م رومه‌وه به‌روا‌لت موسو‌لمان بنو لافی ناشتی و ناشته‌وا‌یی ئی بدن، پاشان په‌یمان شک‌ینی بکه‌ن و واده به‌خیلاف دهر‌ب‌چن، نه‌وه ل‌ییان مه‌ترسه‌و چ با‌یه‌خ‌یک‌یان نه‌وه چ‌ییان پ‌ی نا‌ک‌ری و به‌مراد نا‌گه‌ن وه‌کو‌و له‌وم‌پ‌یش ئاواتیان به‌دی نه‌هات‌وه. ئه‌مه‌تا ﴿فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بی‌گومان نه‌وان له‌پ‌یش رودا‌ی جه‌نگ‌ی به‌دردا خیا‌نه‌تیان له‌خودا کرد‌وه به‌وه که کافر بو‌ون و په‌یمانی رو‌ژی ﴿قَالُوا: بَلَى﴾ یان شک‌اند‌وه؟! وه‌کو‌و له‌نایه‌تیکی تردا ناما‌ژه به‌نه‌مه دمکا و دمفهرموئ: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲).

به‌لگه‌ی جو‌را و جو‌ری له‌بو‌ونه‌ومردا نیشان دان، عه‌قل و هو‌شی پ‌یدا‌ون بۆ نه‌وه‌ی به‌کاریان ب‌ین‌و دان به‌تا‌کو ته‌نها‌ی خودادا بن‌ین. به‌لام نه‌وان پاشگه‌ز بو‌ونه‌وو په‌یمان‌یان شک‌اند؟ ﴿فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ﴾ په‌رومردگار له‌شه‌ری به‌دردا ئی‌وه‌ی به‌سه‌ریان زال کرد‌و به‌و د‌م‌رده‌ی بردن که دیتان، خۆ نه‌گه‌ر سه‌ره‌له‌نوئ رو له‌خیانه‌ت‌کاری بکه‌نه‌وو به‌ته‌ما‌بن فی‌لت ئی بکه‌ن نه‌وه خودا تۆ به‌سه‌ر نه‌وان دا زال ده‌کاته‌وه‌و ت‌یک‌یان ده‌ش‌ک‌ینی! ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ په‌رومردگار نا‌گاداری نیازو مه‌به‌ستی نه‌وانه‌یه‌و دانا و لی‌زانه له‌دانانی پ‌یلان و نه‌خشه‌ی داو خا‌ومن ده‌سه‌لاته له‌نه‌ج‌امدانی هه‌موو کار‌ی‌کی دا، موسو‌لمانان به‌سه‌ر کافران دا سه‌رده‌خا نه‌مه‌ش دل‌دانه‌وه‌ی پ‌یغه‌مبه‌ری ت‌یدا‌یه‌و مو‌ژده‌ی سه‌رکه‌وت‌نیان پ‌ی د‌دا‌و هه‌ره‌شه‌ی ت‌یش‌کان له‌کافره‌کان ده‌کا، ناش‌ک‌را‌شه په‌رومردگار به‌سه‌ر هه‌موو ش‌ت‌یک له‌بو‌ونه‌ومردا

ناگادارو دمه لاتی ره های ههیه بو نه نجام دانی هه کاریکی بیهوئی بیکا، ماموستا سهید له قورطوبیه وه نهویش لهئینولعه ره بیهیه وه دهگیریتیه وه دهفرموی: کاتیک موشریکه کان نهو هه موو دیله یان لی گیران، هه ندی له دیله کان به دهم موسولمان بوون، له ناخه وه ئیمانیا نمهینا بوو، به ته واوی دانیان به نایین دا نه نابوو، دمیانه ویست له موسولمانه کان نزیك ببنه وه له کافر مگانش دوور نه که ونه وه، واته زهمانه سازیان دمکرد.

لهم روه وه زانیانی نیسسلام دهلین: نه گهر کافر به دل و به دهم دانی به نیسسلام دا ناو موسولمان بوو، به لام به کرده وه نه چه سپاندو عه زیمه تی بهرده وام نه بوو تییدا به موسولمان حسیب نا کرئ، نه گهر نه هه لویسته له موسولمانیکه وه سه ری هه لدا نه وه دمیته کافر. مه گهر به هوئی وه سو سه و ختو که وه بی ناتوانی به رهنکاری بکاو ناتوانی له خوئی دوور بخته وه، نهو حاله ته خودا چاوپوئشی لی کردوه به هه لویستی حلیب نه کرده.

**بۆلین کردنی موسولمانی سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له روانگی
نیمانه یان و کوچ کردنه وه**

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ
أَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلِيَّتِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
الْنَصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

پاش ئەوەی پەرۆردگار یاسای جەنگو ناشتی لەگەڵ کافران دا بۆ
موسولمانان روونکردووە، حوکمی چۆنیەتی مامەڵەکردنی لەگەڵ دیلەکانی جەنگ
دا دیاری کرد، ئەمجار چۆنیەتی پەیوەندی کۆمەڵگای موسولمان دیاری دماو
چۆنیەتی پەیوەندییەکانی نیوان موسولمانان و کۆمەڵگاکانی تر دەست نیشان دما،
حوکمی رێک و پێک بۆ ئەم پەیوەندییانە دمر دما، نیتەر لەروانگەیی ئەم
پەیوەندییانە وە چۆنیەتی کۆمەڵگای موسولمان تێدەگەین، بۆ مان دمر دما و ئەو
بنەمایانە کە ئەو کۆمەڵگایە پەیرەوی دما چۆن و چین!

دەزانین پەیوەندییە کە پەیوەندی خۆین و گۆشت نیە، پەیوەندی خاکی
رەگەز نیە، پەیوەندی میژوو زوبان و ئابوری نیە، بەڵکو پەیوەندی بیرو باوەڕ،
پەیوەندی قاعیدەو قیادیمە لەسەر بنەمای ئایین و خۆبەخت کردنیان لەبێناوی داو
نەندازمی موسولمانان پۆلێن دما و دما مەرەوی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا
بَأْمَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ

آمُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا ﴿۷۵﴾ نایہ تہ کہہ موسولمانان دہکا بہ چوار کۆمہل و گرۆھو تاقم:

۱- ئەو موسولمانانہی پێش جہنگی بہدر کۆچیان کردوہ. واتہ: کۆچکر نہ گہیان پێش پەیمانی ناشتی خودمیبییہ بووہ.

۲- ئەنصارمگان: دانیشتوانی شاری مەدینہ کہ موسولمان بوون و کۆچکارہ موسولمانەکانیان لەخۆگرتن و حەواندیاننەوہ.

۳- ئەو موسولمانانہی کہ کۆچیان نہ کردو و لەولاتی کوفردا مانەوہ.

۴- ئەو موسولمانانہی پاش پەیمانی خودمیبییہ کۆچیان کردوہ.

تاقمی یەگەم:

ئەو موسولمانانەن کہ لەسەرتای نایہ تہ کہوہ یاس کراون و رموشتەکانیان دیاری کراوہ، بە ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ﴾ پیناسە کراون، ئەوانہی برۆیان بەخودا و بہ پێغەمبەری خودا هیناوە، دەستە یەگە ی کۆچکاران، لەپێش جہنگی بہدردا تا پەیمانی ناشتی خودمیبییہ سائی شەشەمی کۆچی کۆچیان کردوہ، ئەو تاقمە موسولمانانەن زیدو نیشتمانی خۆیان بہ جی ہیچشتو وازیان لەمال و دارایی خۆیان هینا و هاتن بۆ یارمەتی ئایینی خودا و بلاوکردنەوہی بیرو باوری نیسلامی. خۆیان و مال و سامانیان لەپینا و ئایینی خودا بەخت کرد، ئەم تاقمە بەتەواوی لیپران و ئەوپەری فیداکاری و تیکۆشانیان ئەنجام دا، ئەمانە لای خودا و لەتەرازووی خودا دەستە یەکی گامل و ریزدارن، خواوہی فەضلو فیداکارین لەریگای نیسلام دا، پەرورەدگار بەخواوہ نیمان و برۆا بتەو نامازمی بۆ کردوون، بەوہ و مصفی کردوون کہ برۆیان بەهەموو پەیمانی پێغەمبەر ﷺ ھەمە. ھەروا و مصفی بەوہ کردوون کہ لەپینا و ئایینی خودا نیشتمانی خۆیان بہ جی ہیشتووہ وازیان لەمال و سامانی خۆیان هیناوە، لەبەر خاتری ئایینی نیسلام کۆچیان کردوہ بۆ رەزامەندی خودا یارمەتیدانی پێغەمبەر ﷺ بوونە ئاوارە و لاتیان جی ہیشتووہ، ھەروەھا و مصفی بەوہ کردوون کہ لەریگای خودا گیان و مالی خۆیان بەخت کردوہ و جیھادیان کردوہ.

جیهاد بەمال: بریتییە لە مالبەخشین لە بواری ھاریکاریکردنی موسوڵمانان دا مال پێدانیان بۆ کۆچکردن و بەرگری کردن لە نایینی خودا، وەکوو ئەوە کە مال و سامانی خۆیان خەرج کردووە بۆ پێداویستی جەنگ و پێداویستی موسوڵمانان، ئەمە جگە لەو گیانفیدایی و دڵ فراوانییە نواندیان کە مال و سامانی خۆیان لەمەککە جی هیشتو وازیان لە ھەموو بەرزە و مەندییەکی دنیایی خۆیان ھێنا!

جیهاد بەنەفس: بریتییە لە جەنگان دژی دوژمنان و خۆبەزێزانین بەسەریان داو بایەخ پێ نەدانیان، ھەروا ئەو نەرەحەتیە کە پێش ئیزن بە جەنگان لە گەڵ کافران دا تووشیان ھاتوو، ھەروەھا خۆراگریان لەسەر ئەزەیتو نەرەحەتی و گێرو گرتنی کە بەردەوام تووشی موسوڵمانان دەبێ لە پێناو ئایینەکەیان دا.

پیش خستنی جیهاد بەمال لەسەر جیهاد بەنەفس لەم رووەوە کە جیهاد بەمال و سامان بەخشین پتر پێداویستی موسوڵمانان دابین دەکا، جیهاد بەنەفس بەبێ جیهاد بەمال دەستەبەر نابێ و نایەتە ئەنجام، چونکە جەنگ پێویستی بەنامیری جوړاو جوړ ھەیە ئەویش بەمال و سامان دابین دەکری کەسێک بەبێ دابینکردنی نامیری جەنگ بچیتە بەرەنگاری دوژمن خۆبەفەرۆ دانەو خۆخستە ناو تالووکەو مەو.

بەکورتی پەرەمردگار دەستە یەکمەمی کۆچکارانی بەجوار ڕەوشت پێناسە کردووە: یەکمەم ئیمان بەخودا و بەفریشتەو بەنامە ئاسمانییەکان و پێغەمبەرەکان و ڕۆزی دوا. دوو: کۆچکردن لە پێناو ئایین دا. سێ: جیهاد و تێکۆشان بەمال و بەمگیاں دژی دوژمنان. چوار: دەست پێشخەری و ڕەجەشکاندن بۆ ئەم کردار و ھەلوێستانە.

تاقی دوو:

ئەوانەن کە بە ﴿وَالَّذِينَ آوُوا وَكُفَرُوا﴾ پێناسە کراون. واتە: ئەو یارمەتیدەرانی کە دالەدی پێغەمبەریان داو کۆچکەرانیان ھەواندەووە لە خۆیان گرتو و لە مالی خۆیاندا کردیان بە بەشە برا، مەدینە بوو بە پایتەختی دەولەتی ئیسلام و بلاوونەووی بانگەوازی ئایینی ئیسلام بە ھەموو کون و قوژبەنی سەر

زہوی دا، بوو بہ پہناو پہناگای کۆچکهرانو قہ لای مہ حکمہ می موسولمانان. نہو یاریدمدمرانہ لہ پیناو نایینی خودادا کۆچکارانیان کردن بہ بہشہ براو ھاوہشتی مالو سامانیان کام شتی چاکو بہ نرخہ نہومیان دا بہ برا کۆچکهرمدکانیانو نموونہی ہمرہ بہرزی دل فراوانی و خونہویستی بوون. نہمانہش لہریزو قہضلو شکومہندی دا بہپلہی دووہم دینو دہستہی دووہم.

﴿أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نہوانہ: ہندیکیان یارمہتیدمرہو ہم ناہہنگی ہندیکی تریانن، دوستو پشتو پہنای یہکترین بۆ پشتگیری کردنی حہقو بلاوکردنہوی نایین، ہمریہکہیان لہباتی نہویتریان کاری یہکتری نہنجام دہدن، بہجۆریک ہمریہکہیان دہلئی کار بۆ خودی خوی دہکا. ہمریہکہیان بۆ نہویتریان لہہموو کہسی تر شیاوترہ. چونکہ مافو بہرژموندیان ھاوہشہ، بۆیہ پیغہمبہر ﷺ برایہتی لہنیوان کۆچکاران و یارمہتیدمران دا چہسپاند، لہنیوان ہمر کۆچکهریکو یارمہتیدمریک دا برایہتی دامہزراند، بہجۆریک کہ لہپیش خزمایہتی دا میراتیان لہیہکتری دہگرت، نہم دابو نہریتہ بہردہوام بوو، ہمتا کۆچکاران بہہوی بازرگانی و شتی ترہوہ دہولہمہند بوون و بوژانہوہ، نہمجار پہرومردگار نہم یاسایہی ہلہوشاندہوہ، لہصہحیحی بوخاری دا فہرموودمیہک ہمیہ نیبنو عہباس ریوایہتی کردوہ، نہم راستیہ دہسہلینئی.

نیامی نہحمہد لہجہریری کوری عہدوللای بہجہلییہوہ فہرموودمیہکی ریوایہت کردوہ دہلئی: پیغہمبہر ﷺ فہرموویہتی (کۆچکارو یاریدمدمران ہندیکیان دوستو یارمہتیدمری یہکترین. نازادانی قورمیشو نازادانی نہقیف بریکیان وہلو دوستو سہرپہریشتیاری یہکترینو تا رۆزی قیامہت نہم ھاریکاری و ہم ناہہنگییہ بہرقہرارو بہردہوامہ.) وہلئ نہم فہرموودمیہ: تہنہا نہحمہد ریوایہتی کردوہ...

لہسہرمتای دامہزراندنی دہولہتی نیسلام لہمہدینہ دا ہوی میراتگرتن لہنیوان موہاجرینو نہنصار دا موسولمانیہتی و کۆچکردن بوو، نہک خزمایہتی و شتی. موسولمان کہ لہدمرہوی مہدینہ بویہ میراتی لہموسولمانی ناو مہدینہ

نهمدگرت، مهگه ر ئه و موسولمانه کۆچی بکردایه بۆ مه دینه و په یومندی له یه کتر دمگرت.

ئابو و جوړه په یومندی نیوان موهاجرین و نه نصارو برابره تیاب ههموو بواریکی گشتی گرتهموو له ههموو په یومندی و بهرژموندییه ک دا براو خوینگرو میراتگری یه کتری بوون.

هورنانی پیروژ زور و مصفو پیداهه لدانی کۆچکاران و یاریدمرانی نه نجام داوه، نه زور نایمت دا نه و هاریکاری و هم نه ههنگیه ی نیوانیانی به شیوه ی مه دح نامیز هیناوه، و هکوه دمفه رموی: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا مِنْ دُونِهِمْ الْأَرْضَ وَاللَّهُ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ (التوبة: ۱۰۰) ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ (التوبة: ۱۱۷) ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ، وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ (الحشر: ۸-۹).

وهکوه دياره نايه ته کان، کۆچکارانیان پښ یارمه تیدمران خستوه، نه مه ش نه وه دمگه یه نی که کۆچکاران ریزدارترن، زانیانیش وهکوه نیبنو که شیر ده لی: کۆرایان له سهر نه م زیده ریزمی کۆچکاران هه یه و، چ خیلایکیان له م باره وه لیوه نه بیستراوه؛

تاقمی سییه م:

ئهو موسولمانانه بوون که ئیمانیان هینابوو، به لام کۆچیان نه کردبوو، به بیرو باومر چوو بوونه ریزی موسولمانانه وه، به لام هیشتا په یومندیان به کۆمه لگای موسولمانانه وه نه کردبوو، کۆچیان نه کردبوو بۆ ولاتی ئیسلامو نه هاتبوونه ژیر سایه ی ئهو حکومه ته ئیسلامیه ی که شه ریعه تی خودا تیدا به رفه راره و سه رکردایه تی ئیسلامی کاروباری هه لدمسورپښی، هیشتا په یومندیان نه کردوو به و کۆمه له موسولمانه ی که بوونه خاوم ولاتیکی وا شه ریعه تی خودای

تیدا حاکمو کاربیکراوه، ئەم تاقمه پەرورمردگار بەم شیوه باسیان دەکاو دمهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ ئەوانەى برۆایان بەپەیمای پێغه مەبر ﷺ کردوو، بەلام لەمەککەوه بۆ مەدینه کۆچیان نەکردوو، لەخاکی کوفردا مانەوهو لەژێر دەسلەلاتی موشریکەکان دان، واتە: لە (دار الحرب) ماون، ئەوانە هیچ وەلایەتییکی یارمەتیدان و هاریکاری موسوڵمانانی (دار الإسلام) یان بۆ ناچەسپێ، ئەوانە بەئەندامی کۆمەلگای ئیسلامی حسیب ناکرێن، چونکە ئەوانە بەفیعلی بەشیک نین لەکۆمەلگای ئیسلامی و بەتەواوی گەردن کەچی سەرگردایەتی ئیسلامی نین. بەلام ئەگەر موسوڵمانێک لەلایەن هێزی کوفرهوه دەستگیر کرا لەوالاتی ئیسلام دوور خرایهوه، ئەوه ئەو دیله موسوڵمانە حوکمی موسوڵمانانی دانیشتووی (دار الإسلام) ی هەیه.

﴿وَإِنْ اسْتِصْرَوْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ﴾ ئەگەر داوای یارمەتیان لەئێوه کرد دژی ئەوانەى دەیانچەوسێننهوه لەسەر ئابین، ئەوه پێویستە کۆمەکیان پێ بکەن و بەهانایانەوه بچن. ﴿إِلَّا عَلَى قَرْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثَاقٌ﴾ مەگەر داواکردنی یارمەتی و کۆمەکییەکەیان لەدژی گەل و نەتەومیهک بێ کە لەنیوان ئێوهو ئەو گەل و نەتەومدا عەهدو پەیمان هەبێ و ئەوان پابەندى پەیمانەکەیان بن، ئەوه ئێوه بەهانایانەوه مەچن و دەلامیان مەدەنەوه، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ پەرورمردگار ناگادارو بینایە بەو کردارەى دەیانکەن و بەو هەلۆیستانەى دەیاننۆین، هیچی ئی گوم نابێ، وریابن سنوورمکانی مەشکێن، بۆ ئەوهی نەگەونە بەرسزاو تۆلەى سامناکی. هەر کردەومیهکی دەیکەن خودا چاوی لێیه، سەر و بنی دەزانێ، سەرمتاو ناکامی لانومايانە، هۆکارو سەرمناجی هەموو کردەومیهکی لا ناشرایە.

بەکورتی ئەگەر لەغەیری (دار الإسلام) دا موسوڵمانان لەسەر ئابین دەچەوسێنرانەوهو داوای کۆمەکیان لەموسوڵمانانی (دار الإسلام) کرد دەبێ موسوڵمانان بەهانایانەوه بچن بەمەرجی بەهاناچوونەکەیان نەبێتە هۆی هەلۆمەشاندنەوهی عەهدو پەیمان لەگەڵ لایەنێکی تر، ئەگەر یارمەتیدانەکە دەبوه هۆی هەلۆمەشاندنەوهی پەیمانی نیوان ئێوهو موعەسکەری دوژمن ئەوه نابێ ئێوه یارمەتی موسوڵمانە چەوسێندراوهکان بدن، تەنانەت ئەگەر ئەو موعەسکەرە

دستدریژیکاریش بی و ستم لهو تاکه تاکه موسولمانانه بکاو لهسهر نایین و بیرو باومر بیانچه وسینیتیه وه همر نابی نیوه بههانیانه وه بچن و پهیماننه گهی نیوان خوتان و نهو موعه سکه ره هه لومشیننه وه... چونکه نیسلام ریگه نادا غه درو خیانت بکری و پهیمان هه لومشیندریتیه وه، بهراستی نه مه نایابترین پابه نندبوونی موسولمانانه به وادمو پهیمانی خویانه وه، باشتین بهلگه یه لهسهر نه وه که موسولمانان چهند گرنگی به عه همدو پهیمان دهمدن و چهند به پهرؤشن بؤ پاریزگاری کردنی پهیمان و وادمو به لئینی خویان..

نهم تاقمه پیک هاتبوو لهو تاکه تاکه موسولمانانه ی له مه ککه دا مابوونه وه، یان له خیلته عهرمه کانی دموروبه ری مه دینه دا بوون، به بیر و باومر موسولمان بووبوون به لام په یومندییان به کۆمه لگای موسولمانانه وه نه کردبوو، به ته و او ی گمردنکه چی نهو سهرگردایه تیه نیسلامیه ی پیغه مبه ر نه بووبوون.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نهوانه ی کافرو خوا نه ناسن، بریکیان هاریکارو هم ناههنگی یه کترین، لهسهر بیرو باومری به تال کۆمه کی به یه کتر دمکه ن، له دژی نیوه ی موسولمان پشتی یه کتری دمگرن، نیوه دۆستایه تی و هم ناههنگیان مه که ن، ﴿إِلَّا تَفْعَلُوهُ﴾ نه گهر نیوه نهم فهرمانانه جی به جی نه که ن، له ناو خوتان دا هم ناههنگ نه بن، یارمه تی یه کتر نه دمن، ههرومها په یومندی خوتان له گه ل کافران دا نه پچرینن، پابه ندی وادمو به لئینی خوتان نه بن، ﴿تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادَ كَبِيرٌ﴾ فیتنه و ناشووب له نیو خوتان دا به ریا دمبی، دابو نه ریتی جاهیلییه ت بهسهر یاسای نیسلام دا زال دمبی، سهرزموی دمبیته فیتنه و ناشووب، جاهیلییه تو نه قامی بهسهر نیسلام دا بوغرا دمبی، به ندایه تی گردن بؤ مله وړان بهسهر به ندایه تی گردن بؤ خودا زال دمبی. بیرو باومری نایینی حه ق لاواز دمبی، کوفرو بیدینی په ره دمستینن، خوینرشتن په یدا دمبی و فیتنه هه موو شتیک دمگریته وه، حه ق و ناحه ق تیکه لاو دمبن، موسولمان و کافر تیکه لاو دمبن و لیک جیا ناکرینه وه، به مه ش زیده فه سادو ناشووب له نایین و دونیادا به ره قه رار دمبی.

بهراستی ئەمە هەرمەشەیهکی گەلی مەزنەو تا بلیی سامناکه، ئەوەی ئی وەردمگێری کە ئەو موسوڵمانانە کەسایەتی و بوونی خۆیان لەسەر بنەمای هەم ئاھەنگی و وەلاو دەربرپن بۆ سەرکردایەتی ئیسلام پانەگەیهنن تاوانیارن و بەرپرسیارن لەبەرامبەر خودا و ئایین دا، جگە ئەوەی کە لەژایانی خۆیان دا زەرمەندن دەبن، تاوانی ئەو فیتنە و فەسادە گشتیەشیان دەرکەوتە ئەستۆ!!

ئەمەش بەلگەیهکی بەھێزە لەسەر ئەوە: کە ئایینی ئیسلام چەند بەتەنگەومیە بۆ پارێزگاری کردنی کەسایەتی موسوڵمان و سەربەخۆیی و ئازادی لەنیشتمانی خۆی دا، چەندە مەبەستیەتی کە موسوڵمانان لە (دار الکفر) دا نەمێننەو.

ئێبنو جەریر فەرموودەیهکی پێغەمبەری ﷺ رپوایەت کردووە دەلی: پێغەمبەر فەرموویەتی: (أنا بريء من كل مسلم بين ظهري الشركين) ئەمەن بەریم لەمەر موسوڵمانێک کە لەژێر سایە موشریکان دا ژیان بەسەر دەبا، پاشان فەرمووی: (لا يترأى ناراهما) باوەندە لێک دووربەن چاویان لەئاکری یەکتر نەبی.

ئەمجار سیاقی قورئان جاریکی تر دەگەریتەووە بۆ ئەوەی ئەو بەجەسپینی کە بیرو باوەری حەق و راست لەو موسوڵمانانەدا ڕەنگ دەداتەووە کە ئەم ئایەتە پێناسەیان دەکاو موهاجرین و ئەنصار دەگرتەووە دەفەرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو موسوڵمانانە ئیمانیا بەپەیا می ئیسلام هێناووە لەپێناو ئایینی حەق داکۆجیان کردووە وازیان لەمال و سامان و زیدی خۆیان هێناووە، تیکۆشاوون و بەمال و گیانی خۆیان لەپێناو بیرو باوەریان جیهادیان کردووە جەنگاون، هەرومەھا ﴿وَالَّذِينَ آوَا وَكَصَرُوا﴾ ئەو موسوڵمانانە کۆچکارانیا لەخۆگرتن و هەواندنیا نەووە یارمەتی ئایینی حەقیان داو وشە (لا اله الا الله محمد رسول الله) یان بەرز گردموە ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ ئەوانە بیرو باوەریان پتەو و تۆکمەو تەواووە موسوڵمانی ساغو راستان ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ ئەوانە خودا پاداشتیان دەداتەووە بەلیخۆشبوون و چاوپۆشی لەتاوانەکانیا ئەگەر تاوانیا هەبی، هەرومەھا پاداشیا دەداتەووە بەرزق و بزوی پاكو خاوینی

بمہشت کہ زُور و پاؤ بہر دہوام و نہر او میہ... نہم سِی تاقمہ پِیشہنگو
سہر دہستہ و نَزیک بہر دہمتو بہخششی یہزدان و بہختہ و مری دونیا و قیامہ تن.

تاقمی چوارم:

نہو موسولمانانہن کہ دوی پیمانی ناشتی خود میبیبیہ کُچیان کردہو
قورنن بہم نایہتہ ناماژ میان بؤ دہکا و دہفہرموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ﴾ نہو موسولمانانہی نیمانہینان و کُچکردنیان
دواکہوت، دوی نہوہی موسولمانان سہرکہوتن و شہو کہتیاں پیدیا کرد نہمجار نہم
تاقمہ کُچیان کرد بؤ مہدینہو لہگہل کُچکاران و یاریدہمدران تیکُوشان و جیہادیان
کرد، نہوانہ لہپیڑی نیومن، نہی کُومہلئ موہاجیرو نہنصارا و ہلایہتو مافو
کُومہکی و ہم ناہنگیتان بہسہر یہکتر دہو ہہیہو بہشیکن لہنیوہ. نہوان لہتہک
نیوہ دا پاداشی باش و سہرمنجامی بہختہ و مریبان ہہیہو شوینکہ و تووی
پیشینہکانیانن. وہکوو لہشوینکی تردا دہفہرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ
بَعْدِهِمْ...﴾ (الاحقر: ۱۰)

پنغہمبہریش لہفہرمو و دمیہک دا کہ موتہفہقی موسیلہو بوخاریہو
موتہواتہرہ فہرموویہتی: (المرأ مع من أحب) نادمیزاد لہگہل نہو کہسہ دا حہشر
دہکری کہ خوشی دہوی.. لہفہرمو و دمیہکی تردا کہ طہبہرانی ریوایہتی کردہو
پنغہمبہر ﷺ فہرموویہتی: (من أحب قوما فهو منهم) کہسیک نہتہو دمیہکی خوش
ویست نہوہ لہپیڑی نہوانہ، لہریوایہتیکی تردا ہاتوہ: کہ خودا حہشری نہو
کہسہ لہگہل نہو نہتہو دمیہ دہکا.

کہ دہفہرموی: ﴿فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ﴾ ناماژ میہ بؤ نہوہ کہ پیشینہکان زیدہ ریزو
شکُومہندیان ہہیہ...

نہمجار پہر و مردگار دوی باسکردنی و ہلایہتی نیمان و ہیجرمت باسی
وہلایہتی رُحمہ و خزمایہتی دہکا و دہفہرموی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ نہوانہی پہیومندی خزمایہتیان ہہیہو خوین و رچہلہکیان یہکہ،
بازیکیان نَزیکترن لہبازیکیانہوہ، نہوانہ وِیڑی و ہلایہتی نیمان و کُچکردن

وہلایه تی خزمایه تییان ههیه، کهوا بوو: ههندیکیان لهپیشترن بۆ ههندیکیان لهبارهی خۆشهویستی و پشتگیری و ههم ئاههنگی و میرات لیک گرتن، بیگومان پهرومردگار نهم یاساو حوکمه ی لهقورئان دا شی کردۆتهوو و نهو دابو نهپیتیه کردوه بهحوکهو ههرمانی کردوه بهندهگانی پابهندی بن. نهجامدانی صیله ی رهحمی لهسهر پیویست کردوون.

په یومندی خزمایه تی لهپیومندی نایینو کۆچکردن بههیز تره، واته: خزمی موسولمان لهپیشتره بۆ خزمی موسولمانی لهموسولمانیکی تر که خزمی نهی، کهوابی نایه ته که تهخصیصی حوکمی پیشهوه دهکا.. بهلام خزمی کافر وانیه، چونکه کوفر په یومندییه که ی بچراندوو لیرمدا خزمایه تیه که چ دموریکی نیه.

نهمجار پهرومردگار نایه ته که بهوه کۆتایی دههینی که دهههرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خودا ناگاداری ههموو شتیکه، زانیاری یهزدان ههموو شتی که دهگریتهوه، دمزان چ لهبهرزومندی دین و دنیا تان دایه. زانیارییه که ی ههموو نهو شهریعهت و یاسایانه دهگریتهوه که لهم سورمه دا بۆی داناون. وککوو یاسای شهرو ناشتی و دهستکهوتی جهنگو مامه له کردن لهگه ل دیلو چۆنیه تی وادهو پهیمان و پابهند بوون پیانهوه، ههروا دۆستایه تی و وهلایمت لهنیوان موسولمانان و کاریگه ری سیله ی رهحم و میرات لیک گرتن.

نامازه ی نهومشی تیدایه که ههموو حوکمه ی یاسای لهم سورمه دان ههموویان موحهکهو تۆکمه ن و ههلوهشاندنهومیان نیه، ههموو حوکمه کان، دانایی و کاراماییان تیدایه، هیچ حوکمیکی بیهوده نیه و ههقانی و راستو رهوان و هککوو لهشوینیکی تردا دهههرموئ: ﴿وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ (الأعراف: ۵۲)

لیرمدا کورته باسیکی پیویست ههیه، نهویش نهوهیه: ئیبنو عههباس و موحاهیدو عیکریمه و ههسه ن و ههتادهو هی تریش پییان وایه: نایه تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ.....الآیة﴾ میراتگرتن بههوی سۆیند بۆ یهگتری خواردن و برایه تی گرتن که لهسه رمتای ئیسلام هوی میرات لیک گرتن بوون، ههلوهشاندۆتهوه، ههرموودهیه کی صهحیح و موته واتهریش پشتگیری نهم رایه یان دهکا. که پیغه مبه ر

﴿فهرموویهتی (ان الله قد اعطى كل ذي حق حقه، فلا وصية لوارث) بیگومان پهرومردگار بۆ هه موو خاومن مافى مافى خوى داومتى، ئیتىر ومسیه تکردن بۆ میراتگر نیه. چونکه هه موو میراتگریك خودا بهشى خوى بۆ دیاری کردوه.. كه وایى میراتگرتنى له ومپیش كه به هوى یارمه تی و هه م ناههنگى و کۆچکردن ددهسپا، هه لومشایه وه نه سخ بووه وه. میراتگرتن به خزمایه تی نه بی بهشتی تر نابى، ته نها هۆکارىك بۆ میراتگرتن خزمایه تییه. كه دمفه رموى: ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ مهبهست نه و به شه میراته باسکراوانه ن كه له سورمتى (النساء) دان و به نایه تی میرات دهناسرین. شافیه یه كان نه م رایه یان به لاهه په سه نده ... ده ویلنه رحام كه لای زانایانى شه رع بریتین: له خال و خوشكى دایك و خوشكى باوك و مندالى كچ و مندالى خوشكو نه م جوړه خزمانه به شه میراتیان نیه. خزمى نزیک (عصبات) هه ندىكیان شیاو ترن به هه ندىكیان بۆ میرات لىك گرتن، چونکه خاومن به شه میراتبه ره كان دیاری گراون... هه نه فیه كان ده لىن: به دمقى نایه ته كه میراته كه میرات بۆ دده ویلنه رحام هیه و چه سپاوه، نه مهش كاتىك دمبى كه هیه كامىك له خزمى نزیک (عصبات) نه بن.

نه وانه ی كه ده لىن: نایه تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ...﴾ نه سخى حوكمى پى شوو ناكاته وه رافه ی وه لایه ت وا رافه ده كه ن كه به مانا یارمه تیدان و خوشه ویستى و ریز نى گرتن بى. نه و كاته نایه تی یه كه م بۆ رونكردنه وه ی نه ومیه: كه په یومندى نیسلام به هیز تره له په یومندى خزمایه تی، نایه تی دووم بۆ رونكردنه وه ی پله و پایه ی نه و موسولمانه كۆچكه رو یارمه تیدمرانه یه و نامازمیه كه نه وان به راستى موسولمان و خودا په رستن. نایه تی شیه م بۆ رونكردنه وه ی نه ومیه: كه نه وانه ی له نیمانیه یان و كۆچکردن دا دواكه وتوون، حوكمى موسولمانه پى شینه كانیان هیه و هه م ناههنگى به هوى خزمایه تییه وه پى وسته.

مه به ستیش به نایه تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ...﴾ نه ومیه: كه وه لایه تی میراتگرتن ته نها به خزمایه تی دمبى، مه گهر به لگه یه ك ده ست كه وى ته خصیص بگه یه نى نه و كاته مه به ست به م كه لامه لابرندى بیرو بۆچوونىكه كه بگوترى: وه لایه تی وى دده جى وه لایه تی میرات بى، ئیتىر به م نایه ته نه و بۆچوونه ی ره وانده وه.

نایەتەکان ئەم ھۆكەم بە ھەرانەیان ئی وەردەگێری:

- ۱- پەيوەندى يارمەتى و ھاريكارى و ھەم ئاھەنگى نىوان موسوڵمانانى (دار الاسلام) چەسپاوە. كۆچكارە سەرمتاييەكان ريزدارترن لەكۆچكارانى دوايى. كۆچكاران لەيارمەتيدەمران زياتر ريزدارترن، ئەوانەى دواگەوتوون لەنيمانھيئەت و كۆچكردن ھۆكمى پيشينەكانيان ھەيە.
- ۲- چەسپاندنى پەيوەندى يارمەتى و ھەم ئاھەنگى لەنيوان موسوڵمانانى (دار الاسلام) و (دار الحرب) دا، لەكاتىك دا كە ئەو موسوڵمانانەى (دار الحرب) لەلايەن كافەرمكانەو ئەزىمەت بەدريژ و بچەوسيندريژنەو، مەگەر لەنيوان موسوڵمانان و ئەو لاينە كافرە دا پەيمان و بەئىن و ئاستەوايى ھەبى؛ ئەو كاتە نابى موسوڵمانان عەھدو پەيمانى خۆيان پيشيل بکەن و يارمەتى موسوڵمانانى (دار الحرب) بەدەن، مەگەر كافەرمكان شەپى قەلاچۆ كردن و بنېركر دژى موسوڵمانەكانى ناوخۆيان راپگەيەنن!!
- ۳- پابەندبوون بەپەيمان و بەئىن و ئاستەوايى پيروژەو نابى پاشگەز ببنەو تەنانت ئەگەر زيانى بۆ بەرژمەندى ھەندى موسوڵمانيش ھەبى.
- ۴- كافەرمكان ھەندىكيان يارمەتيدەرو ھەم ئاھەنگى يەكترن.
- ۵- ئەگەر ئيمەى موسوڵمان لەناو خۆمان دا يارمەتيدەرو ھاريكارى يەكتر نەبين و دۆستايەتى موعەسكەرى كوفر بکەين، تووشى بى ھيزى و تيشكان دەبين.
- ۶- ھەر شەريعتو ياسايەك خودا دايناو ھەبى بەرژمەندى دىنو دونياى موسوڵمانانە لەزانيارىيەكى بەرفراوانەو ھەلقوللەو.
- ۷- ميراتى ذمويلئەرحام (ئەو خزمانەى لەقورئان دا بەشى ديارىكراويان بۆ دانەنراو) شتىكى چەسپاوەو قورئان دەيگەيەنى، ھەنەفيەكان و ھەنبەليەكان رايان لەسەرداوە، دەئىن: ذمويلئەرحام دوو ھۆكارى

میراتگرتنیان تیدا کۆبونهوه: خزمايه تی، ئیسلام. کهوابی ئەوان لهپیش ترن
بۆ وەرگرتنی میرات لهو کهسانه یه که هۆکاریان تیدا یه که ئیسلامه تییه.

مالیکیه کان و شافیعییه کان ده لئین: ئەو ژهویلنهرحامانه ی به شه میراتیان بۆ
دیاری نه کراوه میرات نابهن، ئەو کاته میراته که دمگه پندریته وه بۆ (بیت المال)؛
خهزینه ی حکوومه ت. چونکه پهرومردگار له نایه تی میرات دا به شی میراتگرانی
دیاری کردوه، چ خاوهن به شی دیاریکراوین، (اصحاب الفروض) یان عه سه به بن،
به لام بۆ ژهویلنهرحام هیچی دیاری نه کردوه، ئەگه ر به شیان هه بوايه، خودا
له قورئان دا روونی ده کردوه، ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (مریم: ۶۴) تیرمیزی و هی
تیش ریوايه تیان کردوه که پێغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: (ان الله اعطى لكل ذي حق
حقه) بێگومان پهرومردگار بۆ هه موو خاوهن مافیک مافی خۆی داو متی.

دهرباره ی نایه تی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ یش ده لئین: نایه ته که موجه له و جامیعه
نایاتی میرات شیکه ره وهن، هه موو کاتیکیش نایه تی شیکه ره وه (مفسر) پیش
ده خری!! ئەبو داود فه رموو دمی هه که له مه راسیل دا ریوايه ت ده کا ده لئ: په رسیار
له پێغه مبه ر ﷺ کرا دهرباره ی میراتی خوشکی باوک و خوشکی دایک له وه لام دا
فه رموو ی: (اخبرنی جبریل ان لاشیئ لهما) جو برائیل خه به ری دامی که هیچیان
ناکه وئ.

به یارمه تی خودا ئەمه ر ۲۷/۵/۱۹۹۸ له پاکنوسی ئەم سورته بوومه ره

به مه ش کۆتایی سورته ی نه نفال هات.

خودا یارمه تیمان بدا بۆ ته واکردنی سورته کانی تیش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورہ تی (التوبة) تہ وہ

ئەم سورمەتە جەند ناویکی ھەبە: براءە، التوبة، المقشقة، المبعثرة، المشرقة، المخزية، الفاضحة، المثيرة، الحافرة، المنكلة، المدممة، سورة العذاب... بۆ ھەر ناویکیش وھجەتەسمیەو مونسەبەبەیک ھەبەو لەتەفسیرمکان دا باس کراوە.

ئەم سورمەتە مەدەنییە، واتە: لەمەدینە ھاتۆتە خوارئ، لەو سورمەتانەبە کە لەدوا دوا قورنەن دا ھاتۆتە خوارئ، ئەگەر دوا سورمەت نەبێ لەدووا سورمەتەکانە، بۆیە جەند حوکم و یاسایەکی تۆکمەو ھەلنەوھشاوی لەخۆگرتوون دەربارەو پەبۆھندی نیوان نەتەوھو موسولمانان و نەتەوھکانی دیکە، ھەر وھکوو پۆلین کردنی کۆمەلگای موسولمانانی لەخۆ گرتووە، ھەموو جین توێژیکی کۆمەلگای ئیسلامی دەست نیشان کردووە، بەوردی وینەو ھەموو جین و توێژیکی کیشاوە.

ئەگەر بەووردی و مەوضوعیانە، بەدەقی ئایەتەکان دا بجینەو، بگەرێنەو، بۆ ئەو ریوایەتە جۆراو جۆرانەو دەربارەو ئەم سورمەتە گێردراونەوھو باسی ھۆی ھاتنە خوارئ ئایەتەکانیان لەخۆگرتووە، ھەروھەا بەروداوەکانی سیرەو پیغەمبەر دا بجینەو، بۆمان دەرەدکەوئ کە ئەم سورمەتە بەتیکرا سالی نۆیەمی کۆچی ھاتۆتە خوارئ... بەلام بەیەکجار نەھاتۆتە خوارئ.. جا ھەرچەندە ئیمە ناتوانین بەوردی ئەو کاتەنەو سالی نۆیەمی کۆچی کە بپرگە بپرگە ئایەتەکانی ئەم سورمەتی تیدا ھاتۆتە خوارئ دەست نیشان بکەین، بەلام دەتوانین دان بەوھدا بنیین کە ئەم سورمەتە بەسێ قوناغ ھاتۆتە خوارئ... قوناغی یەکەم پێش غەزای تەببوك مانگی رەجەبی سالی نۆیەمی کۆچی بوو، قوناغی دووھم لەکاتی خۆنامادە کردن بۆ ئەم جەنگەو پاشان لەناوھراستی شەرەکە دا بوو، قوناغی سێیەم پاش گەرانیوھەو لەغەزاکە بوو..

پیشینہی سورمتہ کەش لەنایەتی یەکەمەوہ تا کۆتایی نایەتی (۲۸)ی ئەوہ لەناخرو ئوخری سالی نویم دا پیش و مرزی حەجکردن لەمانگی ذیلقەعیدە یان نیلحیجە دا هاتوونە خواری^۱

سەرمەتای ئەم سورمتە لەدوای رزگار کردنی مەککە هاتە خواری، پیغەمبەر ﷺ عملی کوری ئەبو تالیبی نارد بۆ ئەوہی لەو مرزی حەج دا بەسەر موسولمانان دا بیخوینیتەوہ^۲ رابەرو پیشەوای حەج لەو سالی دا حەزرمەتی ئەبو بەکر بوو ﷺ.

نایەتەکانی ئەم سورمتە (۱۲۹) نایەتن بەوشەي ﴿بِرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ دەستی پێ کراوە بۆیە ناوێراوە (براءة) ئەمجار دوا بەدوای ئەوہ باسی (اشهر الحرام) و پەیمانی موشریکەکان و پێویستی پابەند بوون بەو پەیمانەوہ دەکا بەمەرجی هەلێنەوشیننەوہ، کەسێک پەیمان بشکێنی پێویستە شەری لەگەڵ بکری. ئەمجار ئەوہ روون دەکاتەوہ: کە کاکلەئێ نزیکبوونەوہ لەخودا بریتییه لەبەروا بوون بەو زاتە، ئەوہشی تێدایە کە ئیمانی هیچ کەسێک تەواو نابێ تا خوداو پیغەمبەری خودای لەهەموو شتێک خۆشتر نەوین، پەرورەدگار ئەوہشی راگەیاندا کە بەخۆنازین و پشت بەستن بەهێزو توانا سەرکەوتن دوا دەخاو نامازەشی بەحالی موسولمانان کرد لەغەزای حونەین دا، هەر لەم سورمتە دا چوونە ناو مائی (کابە) لەموشریکەکان قەدەغە کرا چونکە پیسن.

هەر لەم سورمتە دا پەرورەدگار جەختی لەسەر جەنگان لەگەڵ یەهوودو ئەصارا کردو لەسەر موسولمانانی بەپێویست دانا هەتا بەزەللی سەرانی دەدەن و ملیان بۆ یاسای ئیسلام شۆر دەکەن، هەر لەم سورمتە دا ئەو مانگانەشی شەریان تێدا یاساغە دیاری کراون. فەرمانیشی تێدایە بۆ موسولمانان کە نامادەباشی جەنگان بن دژی کافران و بەبی دواکەوتن بەپیر بانگەوازی چون بۆ غەزا بچن، ئەمجار نامازە بەنەوانە دەکا کە لەچون بۆ غەزا دواکەوتوون و خۆیان دوا خست، هەروا ئەوانەشی

^۱ في ظلال القرآن ج ۳/ ۸۱ ۸۲

^۲ التفسير المقتطف (ص ۲۱۶) . تەفسیری مەنار ج ۱۰/ ۱۴۷ دەئی بۆ ئەوہی بەسەر موشریکەکانی دا

بخوینیتەوہ.

کہ لہبہر کہم ئەندامی و عہدق نہیانتوانیوہ ئامادہی جہنگ بن. ھەرومھا باسی چۆنیہتی ئەو دوو رووانہ دەکا کہ ھەرکاتی بانگەوازی بکرایہ بۆ غەزا، ئەوان دہبوونہ کۆسپو تەگەرەو دمیانہویست موسوئلمانان سارد بکەنەوہ. ئەمجار پەرورەدگار باسی دوورووہکانو ھەلوئێستیان بەرامبەر موسوئلمانان لەشەر و ئاشتی دا، دەکا.

ھەر لەم سورمەدا فەرمانی ئاشکراو روون دەربارە سزای دوورووی دیاری کراوہ: کہ بریتیہ لەوہی بەھیج شیومیہک پیغەمبەر ﷺ نوێزیان لەسەر نەکاو وەکوو موسوئلمانان مامەئەیان لەگەڵ نەکا.

ئەمجار باسی ئەو بیانوانہ دەکا کہ دہبنہ عوزری رەوا بۆ دواکەوتن لەغەزا، ھەرومھا حالو چۆنیہتی ئەو عەرمانہی دەرورہری مەدینہ دەکا کہ ھاتوونہ ژێر سایە ئیسلاموہ، یان گەردنکەچی خۆیان بۆ حوکمی ئیسلام راگەیاندد.

ئەمجار باسی مزگەوتی (الضرار) دەکا، ئەو مزگەوتەہی کہ دوورووہکان بنیاتیان نابوو بۆ ئەوہی موسوئلمانان روونەکەنہ ئەو مزگەوتەہی پیغەمبەر ﷺ بنیاتی نابوو، ئەمجار باسی ئەو موسوئلمانانہ دەکا کہ لەئیمان و بیرو باورپیان دا راستگۆو موخلیصن، ھەروا باسی تۆبہ کردنی ئەوانہ دەکا: کہ لەچون بۆ غەزا دواکەوتبونو خودا تۆبەکەہی ئی وەرگرتن، ئەمجار بەگشتی باسی موسوئلمانان دەکا کہ چۆن پێشوازی ھاتنہ خوارمەوی قورئان دەکەن. کۆتایی سورمەکەش بەوہ دینی کہ پەرورەدگار ھەزەرتی موحمەدەہی بۆ پیغەمبەراییەتی ھەلبژاردوہو پیغەمبەر ئادەمیزادیکی دلسۆزو بەرەحەو بەزمیہ، ھەرگیز نایەوئ شوینکەوتوانی ئەزیەت بەدا، پێویستە موسوئلمانان بەدل و گیان شوینی بکەون. خو ئەگەر شوینیشی نەکەون، ئەوہ خودای بەسەو ھەوئجەہی بەکەسی تر نیہ.

بەگورتی ئەم سورمە سورمەتیکێ حاسیمو یەکلاکەرەوہ بوو بۆ ھەلوئێستی موسوئلمانان لەگەڵ ناموسوئلمانان دا، بەلکوو خەتەرترین سوورمەت بوو کہ سوپای ئیمانی کۆکردەوہو ئامادە کرد بۆ جەنگی یەکلاکەرەوہو کۆتایی لەنیوان موسوئلمانان و ناموسوئلمانان دا، ئەوہبوو: لەناوہو ریشەکیشی دوورووہکانی کردو

فرتو ڦیڻی جوله که کانی له ناو برد، له دهرمووی حکوومه تی ئیسلامیش دا بهرمنگاری سوپای مله وړی رۆم بوونه ووه له جهنگی ته بووک دا زهندهقی بردنو هه موو جهو جۆڼیکی گومان لیکراوی رۆمه کانی سهرکوت کرد، ته مای له ناو بردنی ئیسلامو موسوئلمانان له دل دهرهاویشن!

نهم په کالاکردنه ووه نه نجامدانی نه و نه خشه کیشراره خوداگرده، کاریگه ریه کی گرنکی هه بوو له ناو ووه دهرمووی حکوومه تی ئیسلامی دا نارامی به ولات به خشی و دزگای دموئه تی ئیسلامی چه سپاند، ته ناهت دواي له دونیا دهرچوونی پیغه مبه ریش ﷺ سامو هه یبه تو شکومهندی نه و حکوومه ته ههر بهردموام بوو!

تیشکیک بۆ سهر په یمانانی ناشتی حوده یبیه

پیغه مبه ر ﷺ سالی شه شه می کۆچی په یمانانی ناشتینامه ی حوده یبیه ی له گه ن موشریکه کان دا به ستو شهریان وه ستاند، له سهر بهرقه رار بوونی ناشتی و نارامی بۆ ماوه ی (ده) سال له سهر چهند مهرجیک په یمان و به لگه نامه ی مؤر کرد، پاشان قورمیشیه موشریکه کان به کۆمه کی هۆزی به نی به کری هاوپه یمان و سویند خۆریان، په یمان نامه که یان هه لومشانده وه، هاتن یارمه تی هۆزی به نی به کریان دا دزی هۆزی خوزاعه که هاوپه یمانانی پیغه مبه ر بوون، ئیتر عه مری کوری سالی خوزاعی به سهرۆکایه تی وه فدیك هاته خرمه ت پیغه مبه ر ﷺ داوا ی یارمه تی و کۆمه کی ئی کرد، پیغه مبه ر ﷺ کۆمه کی پی کردو فهرمووی: (نصرت یاعمر و بن سالم، لانصرت ان لم أنصر بني كعب) نه ی عه مری کوری سالم کۆمه گیتان پی دمکه م، یارمه ت درواو نه بم که یارمه تی هۆزی به نی که عه ب نه ده م. ئیتر سهر له نوئ حاله تی شهر له نیوان قورمیش و موسوئلمانان په یدا بووه.

ئیت پیغه مبه ر ﷺ فهرمانی به موسوئلمانان کرد: که خو ناماده بکه ن بۆ جهنگ، سوپای موسوئلمانانی به ره و مه کهه بردو سالی هه شته می کۆچی شاری مه کهه نازاد کرد.

کاتیک ھموالی نازاد کردنی مہککہ گہیشٹہ خہلکہکھی ھوڑی ھموازین، مالیکی کوپی ھموفی (النضری) سہرہک ھوڑیان خہلکہکھی کۆکردموہ بۆ شہرکردن دزی موسولمانانو ټوہہ بوو لہمانگی شہووالی سالی ھشتہمی کۆچی غہزای حونہین بہرپابوو، پاشان پیغہمبہر ﷺ بیست ټوہہندہ روژہ دموری شاری طائیفی دا، شہرپتی دژواری لہگہل کردنو زوڑی تیرو مہنجہنیق پیومنان. پاشان لہمانگی رہجہبی سالی نۆیمہمی کۆچی پیغہمبہر ﷺ چوو بۆ غہزای تہبووک کہ دوا غہزای پیغہمبہر ﷺ بوو، لہوؤ دا زوربہی سورمتی بہرائہ ھاتہ خواری.

جا کہ پیغہمبہر ﷺ لہغہزای تہبووک گہرایہوہ، خہیالی حہجکردنی بوو، بہلام چونکہ ټوہ موشریکہکان لہسہر دابو نہرپتی خویان نامادہی حہج دمبوونو بہرووتی تہوافیان دہکرد، پیغہمبہر ﷺ پیی ناخویش بوو تیکہلاوییان بکا، نیتہر حہزرتی ټہبو بہکری کردہ فہرماندہی حہجو ټوہ سالہ ټہوی نارد بۆ ټہوہی شیوہی ټہنجامدانی کاروباری حہج فیتری خہلکہکہ بکاو بہموشریکہکانیش رابہگہیہنی کہ نیتہر سالتیکی تر نابی نامادہی حہج ببنو بانگہوازی ﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہناو خہلک دا ھلہدن...

ھہر کہ حہزرتی ټہبو بہکر بہرپ کەوت بہشوین ټہودا حہزرتی ھلی نارد بۆ ټہوہی بییتہ راگہیہنہرو لہباتی پیغہمبہر ﷺ لہکۆرو کۆبوونہکان دا پیشہتای سورمتی (براءة) بۆ خہلکہکہ بخوینیتہوہ.

نیتہر حہزرتی ھلی سواری وشتی (الغضاء) بوو کہ حوشتی پیغہمبہر ﷺ بوو. لہذیلحولہیفہ دا گہپیشتہ حہزرتی ټہبو بہکر. ټہبو بہکر لہکاروباری حہج دا پیشہواپہتی کرد، لہروؤی جہڑنی قوربانی سالی نۆیمہ لہمینا دا حہزرتی (ھلی) یش پیشہتای سورمتی بہرائہی بہسہر خہلکہکہ دا خویندہوہ..

نیمامی بوخاری ریوایہتی کردوہ دہلئ: پیغہمبہر ﷺ سالی نۆیمہمی کۆچی ھلی نارد، نیرنی دا کہ روؤی جہڑنی قوربان لہمینا دا سہرمتای سورمتی (براءة) بہسہر خہلک دا بخوینیتہوہ، ھہروہا سالتیکی تر نابی موشریکہکان حہج بکہن، نابی نیتہر کەس بہرووتی بہدموری کابہ دا بسووریتہوہ.

ئه حمهدو تير ميڤي و نه سائي له زميدي كورې يو شه يځ (بياويكي هه مه داني بوو) دهلي پرسياريان له عهلي كرد، ئهو سالي به ج كاريك رهوانه كراي و بوچي پيځه مېهر به دوا نه بو به كړدا نارديتي و روښتي؟؟ مه به ستي ئهو روزه بوو كه پيځه مېهر ﷺ له گهل نه بو به كړدا ناردي بو حه ج. له وه لام دا حه زرمي عهلي وتي: (بو راگه يانندي چوار شت: كه سيك موسولمان نه بي ناچي ته به هه شته وه، له مه به ولاوه كهس به روتو قووتي طه وافي كه عبه نه كا، هه كه سيك له گهل پيځه مېهر دا عمهدو په يمانې هه بوو په يمانه كه ي تا كاتي دياريكراوه، له دواي نه مسال ئيتر موشريكه كان حه جي كه عبه ناكه ن...)

بري له شيعه ئه م مه سه له يان گه وړه كړدوه كړدويانه به زيده ريزوفه ضل بو عهلي به سهر نه بو به كړداو زور يوايه تي بي بناغه و پرو پاگه ننده ناميزيان پيوه ناوه دميكه نه به لگه كه حه زرمي عهلي له حه زرمي نه بو به كړ ريزدار تره و ئهو له نه بو به كړ شياو تره بو ئه وه دواي كوچي پيځه مېهر ﷺ ببېته جي نشين. پيان وايه: پيځه مېهر ﷺ حه زرمي نه بو به كړي كه نارگير كړدوه له گه يانندي سورمي (براء) به خه لگه كه وه به فهرمانې جو برانيل گه يانندي سورمي (براء) به خه لگه كه وه به فهرمانې جو برانيل عهلي داناوه.

خاومني ته فسيري مه نار رمدي ئه م شوبه وه بوچوونه هه لانه ي شيعه ي به شيومي هكي زانستانه داوتمه وه بوږي داو، له بهر دورو دريږي به پيويسم نه زاني راگويزي ئيره ي بكه م. كه سيك مه به ستي هتي با بگه رپته وه بو ته فسيري ناوبراو ج ۱۰/۱۶۱-۱۶۴ له وي بيخويني ته وه.

سورمې (براء) بوچي له سه ره تاوه (بسم الله الرحمن الرحيم) ي بو نه نووسراوه؟؟

ئيبنو عه عباس ده فهرموي: پرسيارم له حه زرمي عهلي كرد ﷺ وتم: بوچي له سرمې (براء) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نه نووسراوه؟

وتی: چونکہ ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بۆ نارامی و ئاسایشه، سورمتی (براءة) هاتۆته خواری بۆ ئیعلانکردنی شهرو کۆتایی هینانی پهیمانی ناگر بهستو نارامی و ئاسایشی تیدا نیه.

سوفیانی کوپی عویهینه دهلی بۆیه لهسهرمتای ئەم سورمته دا ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ نهووسراوه، چونکه بیسمیلا رهحمهتو بهزیی تیدایه، نارامی و ئەمینی دمهگهینئ، ئەم سورمته بۆ لیدانی دوورووهکان بهشمشیر هاتۆته خواری ئاسایش و نارامی بۆ دوورووهکان نههیشت.

نیامی قورطبی دهلی: قسهی راستو وی چوو ئهوهیه: که بۆیه بیسمیلا نهووسراوه، چونکه جوبرائیل بۆ ئەم سورمته بیسمیلا نههیناوه، هاوهلانی پتغه مبه ریش لهناو موصحفی نیام دا نهیان نووسییهوهو چاویان لهشیوه نووسیینهوهی نیامی عوسمان کرد.

مونا سه بهو په یوه ندی سورمتی (براءة) به سوورمتی (الأنفال) وه:

لیکچوون و په یومندییهکی تهواو ههیه له نیوان سوورمتی (الأنفال) و سوورمتی (براءة). له بارهی دانانی بنهما سهرمگیهکانی په یومندی نیو دمو له تییهوه، له بارهی چۆنیهتی سیاسهتی دهرموه ناوخوی عالههی ئیسلامیهوه، سوورمتی (براءة) و مکوو تهواو کهرو شیکه رهوهی سورمتی نه نفال وایه. ئەمیش و مکوو سوورمتی نه نفال ئە حکامی کاتی شهرو کاتی ناشتی و چۆنیهتی هه لئس و کهوتی موسو لمانان و کافرو دوورووهکانی له خوگرتوو، یاسای پهیمان بهستو و پهیمان مۆرکردنی تیدایه.

به لām ئە و منده ههیه له سوورمتی نه نفال دا باسی پابه ند بوون به پهیمان و به لئین و ناشتینامه ی نیوان موسو لمانان و ناموسو لمانان کراوه به پیرۆز دانراوه، به لām له سوورمتی (براءة) دا کۆتایی هینان بهو پهیمان و ناشتینامانه هینراوه. له ههر دوو سورمتهکان دا باسی قه دهغه کردنی موشریکهکان له کابه کراوه جهخت له سهر ئەوه کراوتهوه که نه هیلدرئ توخن مالی خودا بکهون.

لہہردوکیان دا ہہٹانانی موسولمانان ہہیہ بؤ مائبہخشین لہریگہی خودادا،
ہہروا بہدورو دریژی باسی جہنگان لہگہل موشریکو خاومن نامہکان کراوہ حالو
چونیہتی دوورووہکانیش رون کراومتہوہ!

ویپرای نہوہی گہ لیکیچوونی بنہرمتی لہنیوان ہہردوو سورمتہکہ دا ہہیہو
بییان دمگوتری: ھاوجووتو ہہردووکیان دہربارہی جہنگ ہاتوونہ خواری! وہلی
قسہی راست نہومیہ: گہ ہہریہکہیان بؤ خوی سوورمتیکی سہربہخویہو (براءة)
بہشیک نیہ لہسوورمتی نہنفال. چونکہ سوورمتی (براءة) وھکوو نامازہمان پی کرد
ئو ھمکہ ناوہی ھنو لہسوورمتی نہنفال جیا کراومتہوہو بہم شیوہ سوورمتو
نایہتہکان ریگ خراون، موسولمانان چین لہدوای چین ئہم لیگ جیاگردنہوہو ناوان
خستہ نیوان سوورمتی نہنفالو (براءة)یان بہیہکتری سپاردوہ، ھمر لہسہردہمی
حہزرتی عولمانہوہ ھہتاکو نیستا ناوا چہسپاوہ.

نیمامی عوسمان (رضی اللہ عنہ) فہرموویہتی: پیغہمبہر (ﷺ) گیانی پاکی نہسپارد،
نہوہی بؤ روون نہکردینہوہ: گہ سورمتی (براءة) بہشیک بی لہسوورمتی نہنفال.
ئہم قسہیہی نیمامی عوسمان بہلگہیہ لہسہر نہوہ گہ ھہموو سورمتہکانی قورئان
بہرینوماپی پیغہمبہر (ﷺ) ریگ خراون. (براءة) گہ بہتہنیاوہ پال سورمتی نہنفال
دراوہ بہرینمویی پیغہمبہر (ﷺ) نہبوہ. بہلکوو پیش نہوہی ئہم مہسہلہیہ روون
بکاتہوہ لہدونیا دمرچوہو. لہسہردہمی پیغہمبہر دا بہم سوورمتہ دمگوترا
ھاوجووت (قرینتان) لہبہر ئہمہ دمبی بخزینہ پال بہکتری، چونکہ پیغہمبہر (ﷺ)
ہیشتا لہزیان دا بوہ گہ ئہم نازناومیان بؤ بہکار ہاتوہو.

ترمذی لہئیبنو عہبباسہوہ دمگیریتہوہ دہلی: نیبنو عہبباس دمفہرموی:
بہحہزرتی عوسمانی کوپی عہففانم گوت: ئہری نہوہ چی پالی بہئوہومنا،
سوورمتی نہنفال گہ (میئبنہ) نیہ؛ نایہتہکانی ناگہنہ سہد نایہتو سوورمتی
(براءة) گہ میئبنہ نایہتہکانی لہسہر نایہت زیاترن، خستووتاننہ پال یہکترہوہو
بیسملاتان لہناواندا نہنووسیونو لہپیپی سوورمتہ دریژمکان دا داتان ناون؟ ج
ھوکاریگ ہہیہ بؤ ئہم کارمتان؟ نیمامی عوسمان فہرمووی: پیغہمبہر (ﷺ) روژ

له دواى رۆژ قورئانى بۆ دمهاته خواری، جا که شتیکی بۆ سهر نازل دمبوو بانگی هه ندی له وانهی دمکرد که قورئانیان دمنووسییه وه؛ دمپهرموو؛ نه م نایه ته بجه نه فلانه سوورمه وه له فلان جیگا دا داینین. سوورمتی نه نفال لهو سوورمتانه بوو که له سه رمقای سه رده می مه دینه دا هاتۆته خواری، سوورمت (براءه) ش لهو سوورمتانه یه که دوا دواى هاتنه خواری وهی قورئان دا هاتۆته خواری، ناوهرۆکی ههر دوو سوورمه که له یه کتر دهجن، ترسام؛ که (براءه) به شیک بى له نه نفال، پیغه مبه ر (ﷻ) له دنیا دمرچوو، نه وهی بۆ روون نه کردینه وه که نایا یه ک سوورمتن یان دوو سوورمتن، له بهر نه وه خستنه په نا یه کتریه وه له نیوانیان دا (بسم الله الرحمن الرحيم) م نه نووسی و به تاقمی سوورمه دریزمکان حلیم کردن.

هه لوه شانده وهی په یمانی موشریکه کان و

راکه یاندنی شهر دزیان

﴿بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 ۱﴾ فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ
 مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْزِي الْكَافِرِينَ ﴿۲﴾ وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ
 الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
 فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ

لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ
عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

وہکوو ناماڑی پی کرا، پھیمانکی گشتی و ہمہ جؤر لہنیوان پیغہمبہر دا
(﴿﴾) لہ لایہ کہوہو موشریکہ کانی مہککھو ہی تریش مؤرکراہوو؛ کہ ہیچ لایہ کیان
کھس لہ مہککھ نہ گہر پنیئتہ وہ، کھس لہ مانگہ کانی (حہرام) دا گپچہل بہ کھس نہکا،
ہمہر نہم جؤرہ عہدو پھیمانہ لہنیوان پیغہمبہر (﴿﴾) و ہندی خیلہ عمرہ بی تر
بو ماومیہ کی دیاریکراو بہ سترہوو، زورہی زؤری موشریکہ کان پابہندی پھیمانی
خویان نہبوون، پھیمانہ کیان شکاند ئیتر سورہتی (براءۃ) نازل بوو.

وہکوو زانیسمان نایہ تہ پشینہ کانی سوورہتی (براءۃ) سالی نؤیہ می کوچی
دہربارہی موشریکہ کانی مہککھ نازل بوون، نہمہش پاش نہوہی کہ پیغہمبہر (﴿﴾)
سالی شہ شہمی کوچی پھیمانی ناشتی لہ گہل دا بہستبوون. ہہموویان پھیمانی
خویان ہہ لومشان دہوہ جگہ لہ خیلے ضہمرہو خیلے کہنانہ..

ئیتر پەرورمردگار فہرمانی بہ موسولمانان کرد کہ پابہندی پھیمانی بہ سترہو
لہ گہل موشریکہ کان نہبوو مؤلہتی چوار مانگیان بدہنی، کہ نہو ماوہ تیپہری کرد
شہریان لہ گہل بکہن.

مہبہست بہ پھیمانہ کان نہو پھیمانہن کہ کاتو سنووری دیاریکراویان نیہ،
جا کہ سیک پھیمانکی دیاریکراوی ہہبوو ماوہ کہی کہمتر لہ (۴) مانگ بوو مؤلہتی
چوار مانگی دہدری، نہوانہش کہ پھیمانہ کیان زیاد لہ چوار مانگہو ماوہ کہی
دیاری کراوہ نہوہ ماوہ کہی بو تہواو دہکری. چونکہ پەرورمردگار دہفہرموی:
﴿فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ﴾ (براءۃ: ۴) کولہ بی دہفہرموی: ماوہی چوار مانگ
بو نہو کہسانہ بوو کہ لہنیوان نہوانو پیغہمبہر دا (﴿﴾) پھیمانی کہمتر لہ چوار
مانگ ہہبوو بی. نہوانہش کہ پھیمانان زیاد لہ چوار مانگ بوو بی، نہوہ خودا
فہرمانی پی کردوون کہ ماوہ کہ تہواو بکہن.

نیستاش دست دہکین بہراقہ کردنی نایہ تہکان:

﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واتہ: خداو پیغہ مہری خدا بہرین لہموشریکہکان، ئەوانہی پیمانتان لہگہل دا بہستبوونو پابہندی نہبوونو ہہلیان وەشاندوتەوہ. دستبەرداری و زرگاری و پابہند نہبوونی خداو پیغہ مہری خدا بگہیہندری بہو موشریکانہی پیمانتان لہگہل بہستوون.. دستبەردار بوونہکە پال خداو پیغہ مہر دراوہ، چونکہ دستوورو شہریعہتیکی تازمیہ لہخوداوہ بۆ موسولمانان و فەرمانی بہپیغہ مہر کردوہ کہ جی بہجی بکاو پییہوہ پابہند بی و پیمان رابگہیہنی، ناماژہی ئەومشی تیدایہ: کہ دستبەردار بوونو بہرائتہکە شتیکی گرنگو دمی زۆر گرنگی پی بدری. پیمان بہستنہکە پال موسولمانانہکان دراوہ: دہفەر موی: ﴿عَاهَدْتُمْ﴾ چونکہ موسولمانانہکان، کہ جونیہتی پیمانہکە جی بہجی دہکەن، ئەوانن تەنفیذی خالہکانی پیمانہکان دہکەن، ئەگینا پیغہ مہر (ﷺ) پیمانہکە بہستووە لہم روموہ کہ رابہرو سەرکردی موسولمانانہکان!!

پچرانی پەیوہندی و ہەلگرتنی بارودۆخی ناشتەوایی و نہمانی حالہتی ناسایش بگہیہندری بہموشریکە پیمان لہگہل بہستراوہکان، کہ دانیشتوانی مەککەو ھۆزی خوزاعەو ھۆزی مودلەج و ھەموو ئەوانہی کہ پیمانیان لہگہل بہستراوہ، واتہ: خداو پیغہ مہری خدا دستبەرداری ئەو پیمانانہ بوون کہ لہگہل موشریکەکان بہستراوہ. پیمانہکانیان بہسەردا ددریتەوہ، چونکہ جەگہ لہھۆزی بہنوضەمرمو ھۆزی گەنانہ ئەوانی دی پیمانہکانیان ھەلومشاندوتەوہ: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ئەی موسولمانینہ! بہموشریکەکان بلین: نیوہ لہیہکەم رۆزی نیعلانی بہرائتەوہ بۆ ماوہی چوار مانگ دلتیاو بی خەم بن، بۆ کوئ دہچن بچن و جی دہکەن بیکەن، کەس چی بہسەرتانہوہ نیو لہھیچ مەترسن! دواي چوار مانگەکە نیت پیمان ھەلومشاتەوہو ناشتی نہماوہ.

ئەو ماومیہی بۆیہ بۆ دیاری کردن تا بیرێک لہداهاتوی خویان بکەنہوہ، یان ئیمانہیان ھەلبرێن، یان خویان نامادہ بکەن بۆ شەر و ماوہی خو نامادہکردنیان

بۇ شەرھەبى ئەگەر سوور بوون لەسەر مانە وەمیان بە کافرى. ئەمەش ئەو پەرى بى باكى و تەساموحي ئايىنى ئىسلام دەگەيەنى و نیشانەى ئەومىه: كە ئىسلام ئايىنىكى زۆر گونجاو و لەخۇرادىو، ھەرومەھا بۇ ئەوھى موسولمانان تۆمەتبار نەكرىن كە بەغافلگىرى و لەنكاو شەرھ لەگەل دوزمنانان بەرپا دەكەن.

ئىمامى سىوطى دەلى: چوار مانگەكان (شەووال و ذولقەعدەم و ذولحىجە و موحررەم) ن چونكە ئىمامى زوھرى گوتىيەتى سوورمى (براءة) لەمانگى شەووال دا نازل بوو.

زومەخشەرى و رازى و قورطوبى و ئىبنو كەثير دەللىن: چوار مانگەكان مانگە ياساگراومكان، كە برىتىن: لەبىست رۆزى مانگى ذولحىجە و ھەموو مانگى موحررەم مانگى صەفەر مانگى رەبىعوئەلئەوول (دە) رۆزى مانگى رەبىعوئەلئاخرە. جا بەو پىيەى كە ئىمامى ەلى پىشەتاي سوورمى (براءة) لمرۆزى جەزنى قوربان دا لەمىنا بەسەر خەلكەكە دا خويندەو، ئەم رايەى دوووم راسترو وىچوو ترە، لەو رۆزەو كە رۆزى دەيەمى ذولحىجە بوو ماومكە دەست پى دمكا.

حىكمەتى ئەو كە پىنەمبەر (ﷺ) خويندەوھى سوورمى (براءة) بەسەر موسولمانەكان دا بەئىمامى ەلى سباردو ئەو نارد ئەو بەراءتە رابگەيەنى، چونكە بەراءتەكە ھەلومشاندەوھى ئەو پەيمانانەى لەخۇ گرتوو كە پىنەمبەر (ﷺ) لەگەل موشرىكەكان دا بەستبوونى، دابو نەپىتى ەرمبەكانىش وا بوو: كە ھەلومشاندەوھى پەيمان لەلایەن ئەو كەسەو دەبى كە پەيمانەكەى بەستوو، دەبى ئەو كەسە ھەلومشىنىتەو كە پەيمانەكەى مۆر كردو، يان كەسەك بى لمبەمالەو خزمى پەيمان بەستوو، جا پىنەمبەر (ﷺ) وىستى كە لەم بارەو قسەى كافرەكان بېرى و ئەم رىگەيەشيان لى بگرى، بۆيە ەلى كورى ئەبو طالپى نارد كە نامۆزاي بوو. ئەو پەيمانەكان ھەلومشىنىتەوھو بەرائتەكە رابگەيەنى و بۇ ئەوھى كەس قسەى نەمىنى!

نایه ته که نه وهی له خوگر تووه: که دروسته موسولمانان پهیمانی نیوان خویمان و موشریکه کان هه لومشیننه وه، نه مهش له دوو حالت دا:

یه کهم: ماوهی پهیمانه که ته وای بی، نه و کاته ی ماوهی پهیمان کوتایی هات موسولمانان حاله تی جهنگ راده که یه نن.

دووهم: له حاله تیک دا که کافره کان پهیمانه که بشکینن، یان ترسی نه وه هه بی خیانه ته له پهیمانه که بکه ن. نه وه له دوو حاله ته دا پهیمانه که یان به سهردا دمه دینه وه و دمتوانین، حاله تی ناشتی و نارامی کوتا بی بهینین و حاله تی شهر جار بدهین.

که دمه فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنكُمُ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ واته: باش بزنان و دنیابن که نیوه له هه رشوینیک بن له چنگی سزای خودا رزگارتان نابی ناتوانن خودا داماو بکه ن، نه گهر له سهر حاله تی موشریکی خو تان بمیننه وه نه هه لاتن و نه خو قایم کردن رزگارتان ناکه ن، ته نانه ته نه گهر بو ماوه یه کیش مؤله تان بدا نه و پاشگویتان ناخا.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ هه روه ها باش بزنان که په رومردگار موشریکو کافره کان ریسوا دهکا، له دونیادا به تیشکان و کوشتن و له قیامه ته دا به سزای دوزخ. و ده کوو له نایه تیکی تر دا دمه باره ی موشریکه کانی مه که وه هاووینه کانیان دمه فرموی: ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ، فَإِذَا فَعَهُمُ اللَّهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (الزمر: ۲۵-۲۶) به تی نه م به رانه ته، جار دانیکی گرنگو کاریگه رو گشتی بوو، راگه یان دنیکی په کالاکه ره و بوو به و نوسلووبه به رزه راگه یه ندره، خاله سهرمکیه کانی نیوان موسولمانان و موشریکه کانی له و روژگار ه دا له خو گرتووه، چونکه پهیمانی نامازه بو گراو له نیوان پیغه مبه رو موشریکه کانی نیوه دورگه ی عه رب دا به سترابوو، جار دانی به رانه تی خودا و پیغه مبه ری خودا له و پهیمانه، هه لویستی هه موو موسولمانیک دیاری دهکاو کاریگه ریبه کی ته وای له دلی موسولمانان دا پهیدا دهکاو هیچ دوو دلی و نه م لاو نه ولا ناهیلایته وه. نه مجار دوا ی نه م جار دانه گشتیه، شیکردنه وه و

رونکردنه وه دههینی و دهه رموی: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.....الآيَةَ﴾ بۆ ماوهی چوار مانگ مۆلەتتان بئ، گەشتو گوزارو هاتۆچۆ بکه، بازرگانی خۆتان نەنجام بدەن، کالای خۆتان بێنن و بهرن، دهفته رو حیساباتی خۆتان تاوو تۆی بکه، کاروباری خۆتان رەدام بێنن، هیچ ترستان نەبێ، گەس چی به سه رتانه وه نەبێ، به نارامی و دلنایای ماوهی دیاریکراو به سه ر به رن ته نانەت نه وانە ی که پیمانیشیان شکاندو پێیان وابوو: پێغه مبه رو موسو لمانه کان له غەزای ته بووک ناگه رپنه وه رو رۆمه کان به دیل دمیانگرن، هه رو هکوو ترسنووک و دوورو وه کان ناو شاری مه دینه ش وایان گومان بردوو

به ئێ ئه م جار دانه له کاتی که دا بوو ئاده میزاد یاسا و قانونی نه ده زانی، گەس گوێی نه ده دایه واده و به ئێن، هه رکه سی هه ل بۆ هه لکه وتایه و فرسه تی بێنایه دحستی خۆی دهمو شانده، ئاله و کاته داو له و بارودۆخه دا ئیسلام ئه م جاره دهاو ئه م به رانه ته راده گه یه نی، ئه م دابو نه ریه ته دینیه ته گوێی، چونکه ئیسلام مه نه جی په روه رده گاره، هه ر له سه ره قتاوه بێ عه یبو که مو کورپیه، پێویست ناکا زه مانه و رۆژگار گه شه ی بێ بکا به لکوو ئیسلام بۆ خۆی گه شه به ئاده میزاد ده کاو پێشی ددخاو فێری شاره ستانی ده کا به لام له چوار چی وه سنووری شه ریه قته یاسای خۆی

دا

جا له گه ل ئه و مۆلەته ی دمی دا به مو شریکه کان، راستیه کی تریان ده خاته به رچاو که دلایان وه له رزه دینی و له ناخه وه دمیانه ژینی، سه ره نجیان راده کی شی بۆ راستیه کی تر بۆ ئه وه ی چاوو دلایان بکه نه وه و وه وش خۆ بێنه وه و بزانه که نه وان به مگه شتو گوزاری ماوه ی مۆلەت پێدراویان ناتوانن له چنگی قاری خودا دهر بچن و رزگاریان بێ، له و ئاکام و سه ره نجامه ی خودا بۆی داناون و برپاری داوه قوتاریان نابو بۆی دمرناچن ﴿وَاغْلَمُوا أَلْكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ قور به سه ریان بۆ کوێ دمر ده چن و بۆ لای کی هه ل دین؟ چۆن دمتوان خودا ده سه پاچه بکه ن و چنگی قارو غه زه مبی نه یانگاتی؟ نه وان هه موویان له ژیر چنگی ده سه لات یه زدان دان، به لکوو هه موو زه می، هه موو بوونه وم له ده مستی قودرمتی خودا دایه، نه ویش برپاری داوه مه زنده ی کردوه که کافران ریسوا بکاو که سیش ناتوانی

لہمہ ردم برپارو ویستی خودادا بییتہ لہمہ پرو کوسپو تہگہرہ. کی دمتوانی قہزاو
قہدمری خودا رمت بکاتہوہ؟!

دوای ٹہوہ، ٹہو وادمیہ دستنیشان دمکا: کہ جاردان و راگہیانندنہکھی تیدا
ٹہنجام دمدری و بہموشریکہکان رادمگہیہنی و ماوہکہ دیاری دمکری، دمترسیندرین و
ناگادار دمکریٹہوہ.

دوای ٹہومی پھرومردگار نیعلانی بہرائٹہ تی خوی لہموشریکہکان کرد، ٹہمجار
فہرمانی کرد بہراگہیانندی ٹہم بہرائٹہ بؤ ہہموو ٹادمیزادہکان بہگشتی و
دمفہرموی: ﴿وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ ٹہمہ جاردان و راگہیانندنہ لہخوداو پیٹہمبہری خوداوہ
بہبہرائٹہو دمستہردار بوونیان لہپہیمان و بہٹینی موشریکہکان، بؤ ٹہومی بگاتہ
ہہموو ٹادمیزادان بہگشتی لہروژی حہجی گہورمدا: کہ روژی جہزنی قوربانہ؛
ٹہو روژی کہ ٹہرکہکانی حہجی تیدا تہواو دمکری، گہورمترین روژی ٹہنجامدانی
کاروباری حہجہ، ٹہو روژیہ کہ حاجیہکان لہمینا دا کؤدمبہنوہ بؤ تہواو کردنی
کارمکانی حہج. ۴ کہوابی جار دان و بہرائٹہکہ دوویارہ کردنہوہیان تیدا نیہ،
چونکہ بہرائٹہ تی یہکہم تایبہتہ بہپہیمان لہگہل بہستراوہکان و پہیمان شکینہکان،
راگہیانندی بہرائٹہ لہجاری دووہم دا گشتیہو بؤ ہہموو ٹادمیزادانہ بہپہیمان

۴ بہگوپری ریوایہتیکی نیبنو عہباسو بہمہزندہی ریوایہتی نیبنو مہسعودو نیبنو ٹہبی
ٹہوفاو موغیرہی گوری شوعبہو بہگوپری ریبازی نیمامی مالیک روژی حہجی گہورہ روژی
جہزنی قوربانہ، چونکہ لہروژی جہزنی قوربان دا ہہموو کاروباری حہج تہواو دمبن:-
راوہستانی عہرفہ لہشہوہکہیدایہ، رہمی و سہربرین قوربانو نیحرام شکاندنو طہوافی
کہعبہ لہبہیاننیہکہی دا ٹہنجام دمدرین.

بہرای عومہرو عوسمان و ریوایہتیکی نیبنو عہباسو رای طاووسو مواہیدو بہگوپری
ہمہزہبی ٹہبو حہنیفہو مہزہبی شافعی روژی حہجی گہورہ روژی عہرفہیہ، چونکہ
مہحرمہ فہرمودمہک ریوایہت دمکا دلہی: پیٹہمبہر ﴿﴾ فہرموویہتی: (یوم الحج اکبر
یوم عرفہ) روژی حہجی مہزن روژی عہرفہیہ.

له گهل به سراو و پهیمان له گهل نه به ستر اویانه وه، نه وانه ی پهیمانان شکاندوه و نه وانه ی پابه ندی بوون.

جا له گهل راگه یان دنی نه و به رائه و جاپدان و بانگ هه لاندانه دا، هه لنان بؤ هیدایه و ترساندن له گومرایی ده خاته روو دمه رموی: ﴿فَإِنْ تَبُتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به و کافرو موشریکانه بلین: نه گهر توبه بکه و واز له هاوه لاندان بؤ خودا بپنن، نه وه بؤ نیوه باشرو به سوود تره، له دونیا و قیامت دا سووردمه ند دهب، ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه گهر توبه نه که و نه گهرینه وه بؤ لای خودا، پشت له ئیمانینان هه لکه و، رو نه نایینی نیسلام و مرگپرن، له سر کوهرو بپدینی خووتان به رده وام بن، نه وه ۴ فَاَعْلَمُوا أَنَّكُمْ عَنِ الْمُعْجِزِ اللَّهُ﴾ باش بزانن نیوه خودا دمه و هسان ناکه و، سزاو عه زابی بؤ نیوه دی و له جنگی هارو غه زمبی رزگارتان نابی، چونکه نه و دمه لاتی به سر هه موو شتی که دا بالایه، هیچی لی یاخی نابی، عه زابو سزای سامناکی به سر نیوه دا دما و ناتوانن هیچی به رام بهر بکه و، واده و به لینی خو ی بؤ پیغه مبه رانی به وه که به سر ناحه زانیان دا سهریان ده خا دینیته جی و گو مه کیتان پی دمکا.

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه ی پیغه مبه را موژده به و که سانه بده که نینکاری پیغه مبه رایه تیه که مت دمه که و بپروا به خودا و به فریشته ی خودا ناهینن به سزایه کی به نیش و کوشنده له قیامت دا، هه لبه ته به کارهینانی موژده له شوینی همرشه و ترساندن ئوسولوبیکی گالته نامیزو لافرتی پیکردنه بؤ زنده سوکایه تی بیکردن به و موشریکه مله ورانه. نه م ته رغیبو ته ره یبه له م شوینه دا نامازمیان تیدایه بؤ چونیته ی سروشتی مهنه جی نیسلامی، نه وه ده گه یه نی که ریباری نیسلام پش هه موو شتی که ریباری هیدایه و رزگار کردنه، نه وه تا مؤله تی موشریکه کان دما نه که له بهر نه وه نایه وی غافلگریان بکا و له نکاو په لاماریان بدا، به لگوو مؤله تیان دما بؤ تی فکرین و ورد بوونه وه له دها توی خو ی، بؤ نه وه ی ریگای گونجاو و له بار هه لپری رین؛ هه لیان دمنی بؤ توبه کردن له شریک و بپدینی، بؤ گهرانه وه بؤ لای خودا، له پشت هه لکردن و رو و مرگپرن له نایین ده یانتر سی نی، همرشه یان لی دمکا به سزای به نیش و سامناک له قیامت دا، نه مه ش زیاد نهری سوا کردنیان له دونیا دا! بؤ نه وه ی دلایان وه لهرز بی نی و هه ستو هوشیان

راتله قینئ، بهلکو ئەو تەپو تۆزە ی سروشتی دابۆشیون بته کیندری و نیگا ببیسن و به پیریەوه بین..

ئەمجار بهرومردگار تاقمیک چەرت دمکاو لهوانه یان هه لدهاویڕئ که مۆلەتی چوار مانگه که دمیانگریتهوه، ئەو تاقمهش کهسانیکن که پهیمانه کهیان سنووردارو دیاری کراوه دمهفرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ﴾ واتە: هه والی هه لدهاواندنەوهی پهیمان هه موو موشریکه کان دهگریتهوه جگه لهوانه ی پهیمانتان لهگه ل بهستوونو پابهندی پهیمانه که بوونو هیچ خالئکی پهیمانه کهیان پێشیل نه کردوه، یارمهتی هیچ دوزمنیکیان دزی موسولمانان نه داوه، وەکوو خێلی بهنو ضه مره و خێلی بهنو کینانه، که پابهندی پهیمانه که ی خۆیان بوون. ئەوانه ﴿أَحَدًا فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ﴾ پابهندی پهیمانه که یان بنو تاکاتی دیاریکراو تهواو بوونی پهیمانه که یان لهگه لیان دا هه لکه ن، به مهرجئ ئەو پهیمان لهگه ل بهسراوانه پهیمانه که یان نه شکینن، کۆمه کی دوزمنی موسولمانان بکه ن، ئەوانه ومفا بهعه ه دو نیمه یان دهگری، ئەمجار بهرومردگار جهختی له سه ر پێویستی ومفا به په ایمان کردهوه، فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بێگومان بهرومردگار ئەوانه ی خو ش دمو ئن که ومفا بهعه ه دو پهیمانی خۆیان دهکهن.

نیبنولقه ییمی جهوزی ده ئئ: ئەوانه ی خودا ئیستئنا ی کردن و فهرمانی کرد به موسولمانان که ومفا به په ایمانه که یان بکه ن تا ماوه که یان تهواو دمبئ، نه ک ههر ئەوانه ی پێش تهواو بوونی ماوه ی پهیمانه که یان موسولمان بوون، به لکو ئەوانه ی په ویمانه کهشیان هه لدهاواندن به ووه خه لکانی تریش لهوانه ی که مۆلەتی چوار مانگ دران له جیاتی ئەوه ی ئەو ماوه یه گه شتو گوزار بکه ن هاتنه ژێر ئالای یسلامه ووه موسولمان بوون.

بێگومان بهرومردگار که به دهستی قودرەتی خو ی نه خشه ی ئەم بانگه وازییه ی کیشابوو- دمیزانی که کاتی وشاندنی ئەم گورزه کاریگه ره هاتوو که ئاراسته ی بن چنگی کۆمه لی موشریکه کان بکری، دمیزانی که بارودۆخ له باره و

زدمینه خوښو سازه بۆ جاردانی ئەم هه‌و‌اله گرنگه، دمیزانی که به‌گوێره‌ی واقعی کارو رواله‌تی رۆژگارو به‌گوێره‌ی قه‌زاو قه‌دمه‌ری شیردراوه‌ی خودا کاتی راگه‌یانندی ئەم هه‌و‌اله یه‌کالا که‌روهه بۆ باکانه هاتوو، وه‌ختی ئەوه هاتوو به‌یگایه‌کی ئەمینو خاوی‌نو تۆکه‌م بۆ ده‌وله‌تی ئیسلام دابه‌مه‌زینی و نی‌وه دوورگه‌ی عمره‌ب له‌ناموسولمانان خاوی‌ن بکریته‌وه‌و بکریته ناومندی په‌له‌اویشتن و جمو جۆلی سوپای ئیسلامو له‌وی‌وه مه‌فرمه‌و له‌شکرو سوپاکان به‌م لاو به‌و لادا بنێردرین و ناراسته بکری‌ن.

بێ‌ویسته‌بوونی شه‌رکردن دژی موشریکه‌کانی عه‌ره‌ب

له‌هه‌ر کۆیبه‌ک بن

﴿فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

ئەم نایه‌ته لقو پۆپی نایه‌تی پێشووه، له‌و‌مپێش په‌رومردگار جاری به‌رائه‌تی خو‌ی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌په‌یمانی موشریکه‌کان راگه‌یاند، مۆله‌تی چوار مانگی بێ‌دان، ئەم‌ج‌ار لێ‌رده‌ا باسی ئەوه ده‌کا: که چ بێ‌ویسته موسولمانان بیکه‌ن دوا‌ی ته‌واو بوونی ماوه‌ی مۆله‌ته‌که. ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ﴾ ئەم نایه‌ته به‌نایه‌تی شمشیر به‌ناوبانگه، واته: هه‌ر کاتی مانگه رێزدارمه‌کان ته‌واو بوون، ئەو مانگانه‌ی شه‌ریان تێدا یاساغ کراوه به‌رپۆ بوون، که به‌لای زوربه‌ی موفه‌سه‌ر مه‌کانه‌وه له‌روژی جه‌زنی قوربانیه‌وه ده‌ست پێ ده‌کا تا ده‌گاته رۆژی دمیهمی رمبوعولناخیر، ئەوه جی به‌رژه‌ومندی تێدا‌یه له‌م شتانه‌ی دوا‌یی ئەو‌میان له‌گه‌ڵ دا بکه‌ن:

۱- ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ موشریکو کافرہکان بکوژن لہہمر شوینیک بہردہستان گہوتن: لہناو بہستی کہعبہ دابن یان لہدمرہوی حرہم بن، چونتان فرست لئ ہینان بہسہریانہوہ مہجنو کویان لئ مہکەن.

۲- ﴿وَخُذُوهُمْ﴾ یان نہگەر ویستان بہدیل بیانگرن بؤ نہوہی دوایی یان بیانکوژن یان بہفیدیہ بہرہلایان بکہن، یان بہمنہتو پیاومتی مہرہخسیان بکہن.

۳- ﴿وَاحْصُرُوهُمْ﴾ یان لہناو قہلاو بالہخانہی خویان دا دہوریان بگرن تا موسولمان بن، مہیلن دمرجن، ہہتا گہردنکەچو سہر شوپ نہبنو جییان پئ دہلین ئەنجامی نہدەن گہمارؤ دانہکەیان لہسەر ہہلمہگرن، مہگەر ئیزنیان بدمن بہنامان و زامان بیئہ ژیر سایہی ئیوہوہ.

۴- ﴿وَأَعْدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ﴾ یان لہہموو سہنگەر و بہندمنیک بویان دانیشنو چاودیریان بکہن و بیانخەنہ ژیر چاودیری و موراہہبہوہ، ہاتا ناچاریان دہکەن نیمان بہینن، ہہتا دل و دہروونیان پڕ بکہن لہترسو لہرزو زەندەقیان بجو و نہویرن بہرہرہکانیتان بکہن.

نایہتہکە بہروونی فەرمان دہکا بہموسولمانان کہ لہپاش تیپہرپوونی چوار مانگ دەست لہموشریکەکان نہپاریزن لہہمر شوینیک بہرپہلیان گہوتن بہفوتاریان نہدەن، یان بہدیلیان بگرن، یان دہوریان بگرن و نہہیلن کەسیان دمرچی، جگہ لہوانہی کہ فەرمان بہموسولمانانہکان کراوہ کہ تا تہاوو بوونی ماوہی پەیمانہکەیان ہیجیان لہگەل نہکەن.

چونکہ نہو موشریکانہ ناگادار کراونہوہ، ترسیندراون، ہەررشہیان لئ کراوہ، بؤ کاریکی دیاریکراویش مؤلہتیان دراوہ، کەوابئ ئەوان بەغەدر و خیانت ناکوژرین، بہغافلگیری پەلامار نادرین. پەیمانیان بہناشکرا بؤ فری دراومتہوہو ہہلومشیندراومتہوہو پیش وخت دمرانن چی چاومروانیان دہکا! بہلام ئەمہ ہہلمہتی قہلاجؤ کردن و لہناو بردن نہبوو بہلکوو ہہلمہتی ترساندن و ہہلنان بوو بؤ موسولمان بوون. ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ نہگەر توبہیان لہکوفرو ہاوہلدانان کردو ہاتنہ ژیر ئالای نیسلامہوہو موسولمانبوونی

خوځان راگه یانډو ټهرکه کانی ئیسلامیان جی به جی کردن؛ نوځزمکانیان بهرځو پځی ټه نجامدانو زمکاتی مالو سامانی خوځان دمرکرد، ټهوه رځه یان بو ټاجووغ بکهنو وازیان لی بځنن با نځتر کارو باری خوځان ټه نجام بدمن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بزنان، که خودا لیخوځشو لیبورده بو ټهوه گه سانه ی داوای لیخوځشوونی لی دمهکن، بهرهمو بهزمییه بهوانه ی توبه دمهکنو دمهځځنهوه بو لای.

خوځنه ی هیژا! سهیری مه نه جی ئیسلام بکه، چهنده مه نه جیکی ناشتیخوازو پځرژه، بیستو دوو سال تځبه پځوه، پځغه مبه ر (ﷺ) بانگه وازیان دهکاو هه ولځان له گهل ددها، بیستو دوو ساله ټهوه موشریکو کافره مله وړانه ټه زیه تی موسولمانان ددهمنو بهرمنگاری خوځانو نایان دمهکن، بههه موو جوړیک هه ولی لئاو بردنو هه لاجو کردنیان ددهمن، که جی سهیری سهماحه تی ئیسلامو هه لگرنی بکه، پاش ټهوه میژووه دورو درځه، له گهل ټهوه هه موو ټه زیه تدانو تهنگ پځ هه لچنځنو دوزمنایه تیکردنه یان بو نایینو رځرموانی، پهرومردگار فه رمان به پځغه مبهرو موسولمانان دهکا که باومشیان بو بکه نهوه، فه رمان دهکا بهو موسولمانانه ی که ټه زیه تدارون، دمر به دمر کراون شه ریان له گهل کراوه، مالو سامانیان داگیرکراوه؛ فه رمانیان پځ دهکا که واز له موشریکه کان بځنن به مهرجیک بکهځځنهوه بو لای خودا توبه بکهن، موسولمان بځو پابه ندی شه عانیرمه کان بځو گمردنکه جی خوځان بو نایین رابگه یه منو ټهرکه کانی ټه نجام بدمن! چونکه خودا توبه ی توبه کار رمت ناکاتهوه، چهنديک تاوانی گه وره ی کردبځو دوزمنیکی سه رسه خت بوو بځ که توبه ی کرد توبه ی ومردمگیری و دمیته ټه ندامتیکی کو مه لی موسولمانان!

تځینی:

نایه ته که ټهوه هوکمانه ی لی ومردمگیرځن:

۱- شه رکردن له دژی عه رمبه موشریکه کان هه تا ئیمان دځنن، چونکه ټهوه سهرانه یان لی ومرناگیرځ: یان دمی بکوژځن یان موسولمان بځ.

۲- نویتز کردن و زهکاتدان نیشانهی موسولمانبوونه، هر که سئ پابه‌ندیان بوو خوین و مالی پاریزراوه و مافی موسولمانانی دهریتتی مه‌گهر تاوانیکی تر بکا که شیایو تۆله لئ ستاندن بی؛ بهم جوړه به‌ناره‌وا ئاده‌میزادیکی بی تاوان بکوژی، یان ژنی هی‌نا بی و زینا بکا، یان دواى موسولمانبوون هه‌لگه‌پرته‌وه؛ بوخاری و موسلیم و هی تریش فهرموودمیه‌کیان گیراوت‌ه‌وه له‌ئینو مه‌سعوود و هی تریشه‌وه که پیغه‌مبهر (ﷺ) فهرموویه‌تی: (لا یحل دم امرئ مسلم الا باحدی ثلاث: کفر بعد ایمان، اوزنی بعد احسان، أو قتل نفس بغير نفس.)

شهیخان: موسلیم و بوخاری فهرموودمیه‌کیان له‌ئینو عومهره‌وه له‌پیغه‌مبهره‌وه گیراوت‌ه‌وه که فهرموویه‌تی فهرموودمکه‌ش موته‌واتره: (أمرت أن أقاتل الناس حتى يشهدوا أن لا اله الا الله، وأن محمد رسول الله، وقيموا الصلاة، ويؤتوا الزكاة، فإذا فعلوا ذلك، عصموا مني دماءهم وأموالهم الا بحق الاسلام، وحسابهم على الله.) مه‌به‌ستیش به‌وشه‌ی (الناس) لی‌ردا به‌کوړای زانایان عهرمه موشریکه‌گانن.

به‌مه‌رج گرتنی نه‌م سئ شته: (شایه‌تومان، نویتز کردن، زهکاتدان) له‌م رومویه: که‌وتنی شایه‌تومان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌و که‌سه وازی له‌به‌ندایه‌تیکردنی غه‌یری خودا هی‌ناوه به‌گویره‌ی ناموژگاری پیغه‌مبهر (ﷺ) هه‌لس و که‌وت دمکا. نه‌نجامدانی نویتز روژی پینج جار نیشانه‌ی نه‌ومیه که چووته ریزی موسولمانانه‌وه بوته نه‌ندامیکی نه‌وان، زهکاتدانی‌شی نیشانه‌ی نه‌ومیه: که ریزی یاسای نیسلام ده‌گری و پابه‌ندی قانونی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی نیسلامه.

۳- نیمامی شافیعی له‌م نایه‌ته نه‌وه‌ی و مرگرتووه: که که‌سیک نویتز نه‌کا ده‌کوژری چونکه خودا له‌هموو حالیک دا خوینی کافرده‌کانی به‌حلال داناه، پاشان به‌ومدی هاتنی سئ مه‌رج (تۆبه‌نویتز- زهکاتدان) خوینه‌که‌یانی حهرام کردوه، هه‌رکاتئ نه‌م مه‌رجه نه‌هاتنه دی پیویسته بچینه‌وه سه‌ر نه‌و حاله‌ته که خوینه‌که‌یان حه‌لاله. جه‌صصاص که خوی حه‌نه‌فی مه‌زه‌به، ده‌لئ: مه‌به‌ست به ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ بپروا به‌پیویستبوونیانه نه‌ک کردنیان!

۴- چه زمرتی نه بو به کر (ﷺ) دمر باره ی نه وانه ی زه کاتیان نه داو هه لگه پانه وه، فهرموو: (لا أفرق بین ما جمع الله) نه من جوداوازی ناخه مه نیوان نمو دووشته ی خودا کوی کردوونه وه، نه مجار وتی: (لأقتلن من فرق بین الصلاة والزكاة؛ فان الزكاة حق المال) سویند بی شهر له گهل همر که سیک ده که م جوداوازی بغاته نیوان نویزو زمکات، چونکه زمکات مافی که له سمر مال و دارایی.. جا دواپی نیبنو عه بیاس دهی فهرموو: خودا رهم به نه بو به کر بکا چهند له شهرع تیگه میشتووبو!

زانایان کۆرایان هه یه له سمر نه وه که سیک واز له نویزو رۆزوو زمکاتو فهرزمکاتی تر بیئی و پیی و بی واجب نین پیی کافر ده بی. که سیک واز له نه نجامدانی سوننه ت بیئی و نه یکا به بی بایه خیایان بزانی پیی فاسق ده بی.

۵- که سیک له بهر ته مبه لی نویژ نه کا، واته بر وای و بی که فهرزه به لام ته مبه لی بی نه توانی بیانکا. مالیک و شافیعی پییان وایه: که سیک بر وای به خودا بی و پیغه مبه ران به راست بزانی نویژ نه کا ده بی بکوژری.

نه بو حه نیفه ده لی: به ند ده کری، لیی دهری، ناکوژری، چونکه به خودا ناسینه که ی له پییری موشریکان دمرچوو، له سمر نویژ کردن و زمکات نه دانی به ند دهری و لیی دهری. که سیک نویژ بکا و زمکات نه دا، ده بی به ند بکری.

۶- که ده فهرموو: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ فهرمانه که گشتیه و هه موو موشریکو کافریک ده گریته وه. به لام فهرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه م حوکه م گشتیه ی تایبه ت کردوه، نافرم تو مندالو ره بن دیرنشینه کانی له م حوکه م چهرت کردوه، که وابوو مه به ست به نایه ته که: نه و موشریکانه بکوژن که شهرتان له دژ دکه ن، موشریکانی عهرمب یان ده بی موسولمان بن یان ده کوژرین. خاوم نامه کان سهرپشک ده کرین له نیوان سی شت دا، یان موسولمانبوون، یان سهرانه دان، یان کوشتن.

حه دینه که ی بورمیده: که موسلیم ریوایه تی کردوه، ده لی: پیغه مبهر (ﷺ) فهر موویه تی: که تووشی موشریکه کان بوون، بانگه وازیان بکه ن بؤ موسولمان بوون، نه گهر موسولمان نه بوون داوای سهرانه یان لی بکه ن، نه گهر دایان لی یان وهر بگرن وازیان لی بینن..) نه م فهر مووده ههر چهنده گشتیه و ههموو موشریکان دمگیریت هوه به لام له روانگه ی نه م نایه ته ی نیرموه عهرمبه موشریکه کان له م حوکه موه دمنراون.

په نادان ره وایه

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾

له نایه تی پئشوو دا په رومردگار پاش مؤله تی چوار مانگه که، جه نگانو شهر کردنی دزی موشریکه کان به واجب دانا، وه کوو رافه کراو شی کرایه وه. نه مجار لیرمدا نه وه روون دمکاته وه که تنگ بی هه لچنین و زور لی کردن لی یان بؤ نه وه یان موسولمان بن یان بکوژرین، نه وه ناگه یه نی که زه مینه خوش نه کری بؤ موشریکه کان و نه هیلدری گوپیان له فورنان و به لگه کانی نیمان بی. به لکوو نه گهر په کی که له موشریکه کان داوای به لگه و نیشانه ی کرد، یان هات گوئی له فورنان بی، نه وه پیویسته ریگای پی بدری و هوکاری بؤ بره خسیندر، نابی بکوژری، پاش گوگیرتن و به لگه بیستن دمی بگه یه ندریت هوه شوینی خوی و له کاتی هاتن بؤ ولاتی موسولمانان و له کاتی مانه وه ی و له کاتی گه رانه وه دا نابی هیج ترسو بی میکی هه بی.

جا ههر چهنه نایه تی پئشوو که به نایه تی شم شیر به ناوبانگه زور کاریگهری هه بوو له سه ر موشریکه عهرمبه کان و نایه تی کی په کال کهرم وه بوو: به لام ناشکراو

نمايانە كە ئىسلام ئايىنى ھىدايەتە، نەك ئايىنى قەلاجۇڭ كىردى، چۈنكى ئىسلام سوۋرە لەسەر بىلاۋ كىردىنەۋەى بانگەۋازى خۇى لەرىگەى ھۆكارى ئاشتىيەۋەى بەھۇى بەلگەى نىشانەۋەى قەناعەتى دىروونىيەۋەى. بۇ ئەۋەى بىسەلەننى كە مەبەستى نەجىھاد خۇيىرشتىن نىيە، بەلگەۋەى ئەۋەى لاي ئىسلام گىرنگە ئەۋەى ئىمان بچىتە ناۋ دىلانەۋەى، خەلگى ۋاز لەسەرپىچى ۋا خى بوون بىنن، ئايىن قىپوۋ بىكەنۋەى دان بىمەكۋەى تەنھايى خۇدادا بىنن. سەربارى ئەمانە ھەمۇۋەى بۇ رىزان لەھۆكارەكانى دانانى جىھادۋەى بۇ جەخت كىردىنەۋەى سوۋر بوونى ئىسلام لەسەر ئاشتىۋەى ئاشتەۋايى، پەرومىدگار رىنموىى موسولمانان دەكا: كە پىۋىستە ھەر موشرىكىك ناۋى ھەۋانەۋەى كىردۋەى ۋىستى لەناۋ موسولمانان دا ماۋىيەك بىمىننىتەۋەى، دىمى بىمەنى پى بىدى ۋەى بچەۋىندىتەۋەى، ئەۋەى قورئان دىفەرموى: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ﴾ ئەگەر كابرەيەك لەموشرىكەكان پاش ھەلۋەىمەنىدەۋەى پىمان ۋەى تىپەرىپوونى چۈر مانگەكە ھاتە لاي ئىۋەۋەى پەناى بۇ ھىنان ۋىستى گوىى نەنايەتەكانى قورئان بى، لەپوختەى ئىسلام ھالى بى، بەلگەۋەى دىلەل بىبىستى، ئەۋەى پەناى بىدە، پارىزگارى بىكە، ھۆكارى بىبىستى قورئان بۇ ئاسان بىكە، با بەدىل گوىى لەقورئان بى نەسىجەتۋەى نامۇزگارى بىبىستى. ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ﴾ ھەركاتى ۋىستى بگەرىتەۋەى بۇ ۋلاتى خۇى، پىۋىستە پارىزگارى بۇ دابىن بىكرى تا دەگاتەۋەى ۋلاتى خۇى، پاشان ئەگەر ۋىستى شەرىان لەگەل بىكەى بەبى غەدىرو خىانەت دەتۋانى شەرىان لەگەل بىكەى.

ھۆكىمى ئەم نايەتە بەردەۋامۋەى چەسپاۋەى نەسپاۋەىتەۋەى. ھەسەن دىفەرموى: ئەم نايەتە مۇھكەمەۋەى ھۆكەمەكى تا رۇزى قىيامەت بەردەۋامە..

سەئىدى كورى جۈبەير دەلى: پىۋىكى موشرىك ھاتە خىزمەت ئىمامى ھەلى (چە) ۋتى: ئەگەر پەكەك لەئىمە پاش تەۋا بوونى ماۋەى مۇلەت كەراگەيەنراۋەى، بىتە لاي مۇھەممەد بۇ ئەۋەى گوىى لەقورئان بى، پان كارىكى تىرى ھەبى، ناپا دىكوزرى؟

عہلی فہرمووی: نا، چونکہ بہروردگار دہفہرمووی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ نیمامی سوودی و ضہاک دہفہرموون: نہم نایہ تہ حوکمہ کہی سراوہتہوہ بہ نایہ تی ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ نہسخ بووہتہوہ. نیمامی قورطوبی رمڈیان دہماتہوہ دہفہرمووی: رای پہسند ئہومیہ نایہ تہ کہ موکہمہو حوکمہ کہی بہر دہوامہ، فہرمایشہ کہی نیمامی عہلی لہریوایہ تہ کہی سہ عیدی کوری جوبہیر باشترین بہ لگہیہ.

نہمجار فہرمووی: ﴿ذَلِكَ﴾ ئہو تہ ساموح و لیبوردمی و ناشتیخوازیہی نیسلام کہ لہ پہ نادان و حہوانہوہی ئہو موشریکانہ دا خوئی دہنوینی و لہ پاریزگی گہراندنہ و میان بؤ وہلاتی خوئیان دا رنگ دہماتہوہ ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہوئی ئہوومیہ: کہ ئہو موشریکانہ تاقہو گرؤھیکی نہقام و تینہ گہ بیشتون، ناگیان لہ حہقیقہ تی نیسلام نیہو، نازانن پوختہو کاکلہی ئہو ناپینہ چیہو چی نیہ، نادمیزادیش دزایہ تی ئہو شہ دہکا کہ نایزانی، کہ و ابوو پئیوستہ ئہمانیان بدری بؤ ئہوہی کہ لامی خودا ببیسن و لہ حہق حالی بن.

ہر لہم روانگہوہ بوو: کہ پیغہ مہر ﴿﴾ دئیایی دہدا بہ ہر کافرئیک بہاتایہ بؤ فیربوون و تیگہیشتن یان راسپاردہو نامہی بہینایہ، و ہکوو رؤزی حودہیبییہ کؤمہ ئیک لہ فروستادہکانی قورمیش ہاتنہ خرمہ تی عورہی کوری مہسوودو میکرمرزی کوری حہفص و سوہمیلی کوری عہ مرو ہی تریشیان تیدا بوون، ئہمانہ یہ کہ یہ کہ لہ نیوان پیغہ مہر و موشریکہکان دا ہاتوچوئیان دہکرد بؤ صولحو ریک کہوتن، نیر ئہمانہ ئہومندہ رموشتی بہرزو جوانیان لہ پیغہ مہر ﴿﴾ بینی سہریان سورما، بہ جوړئیک کہ ئہو رموشتو ہلئسو کہوتہ جوانانہیان لہ ہیچ ہاشاو مہلیکو سہرکردمہیک نہ بینیبوو، ئہمانہ کہ دہگہراندہوہ بؤ ناو ہوزمکانیان باسی ئہو ئہ خلاقو رموشتانہیان دہکرد کہ لہ پیغہ مہریان دہبینی! ئہمہش گہورترین ہؤگاریوون بؤ موسولمانبوونی زوربہیان.

تہنانت کہ دوو فروستادہی موسہ یلیمہی درؤزن ہاتنہ خرمہت پیغہ مہر ﴿﴾ لی پرسین نایا نیوہ شایہدی دہمدن کہ موسہ یلیمہ پیغہ مہری خودایہ؟

وتیان: بهائی، پیغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: (والله لولا أن الرسل لا تقتل، لضربت أعناقكم!) سویندم به خودا نه گهر له بهر نه وه نه بوايه که هروستاده ناگوزرین، له لمم دمدان. ئەم فهرموودمیه نه حمه دو نه بو داوود له نه عیمی کوپی مه سعوودم وه ریوایه تیان کردوه.

ئەم نایه تهو وینه کانی به ئاشکرا نه وه ده گهیه نن که ئیسلام دمیه وئ هه موو ناده میزادیك ریگهی هیدایهت بگری و گه پانه وهی بۆ لای خودا بی، نهو موشریکانهی داوای په ناو شوینی حه وان ه وه ده که نو دمیانه وئ بۆ ماومیه ک له ولاتی موسولمانان دا بمینه وه پبویسته په نایان بدری و پاریزگاریشیان بکری، چونکه له م حالته دا ترسی نه و میان ئی نا کرئ زیان به موسولمانان بگهیه نن. که وابوو چ خراپه یه کی تیدا نیه که هه لیکیان بۆ بره خستندری گوئیان له قورئان بی و فیری نایین ببن، به لکو دل و دموونیان نه رم بی و به ویستی خویان موسولمان ببن. بیگومان نایینی ئیسلام مه نه جی هیدایهتو به خته و مریه، مه نه جی ریشه گیش کردن و له ناو بردن نیه.

ئهوانه ی باسی جهاد ده که ن له ئیسلام داوای ده خه نه پ و که به زۆره ملی دمیه وئ خۆی به سه پینی و خه لکی بخاته ژیر رکیزی خۆیه وه! نه وان ه ش که ئەم تاوانبار گردنه یان به دل نیه، هه ول دمدن دا کوکی له نایین بکه ن ده ئین: ئیسلام که په نا بۆ جهنگ دمباو شه پ راده گهیه نی ته نیا بۆ به رگریکردن له ولاتو سنووری خۆی په نا بۆ شه پ دمبا! نه مانه هه مردوو لایان له نایین حالی نه بوون و پبویسته وردترو رونت بیر بکه نه وه له ته و جیهاته کانی قورئان تی بفرکن و گو یچکه و دلی خویانی بۆ بکه نه وه! بیگومان نایینی ئیسلام جار دان و را گه یاندنه بۆ نه وان ه ی له نایین حالی نه بوون نازانن چی هه چۆنه، په ناو هه شار گهیه بۆ که سانیك په نای بۆ به رن، ته نان هت بۆ نه وان ه ش که دوژمنی سه رسه ختی نه و نایینه بوون و لی چوونه سه نگه ره مو وه له دژی شم شیریان له کالان کیشا وه به رام به ری و مستاون و هه ولئ له ناو چوون و ریشه گیش کردنیان داوه!

ئیسلام که فرمان به موسولمانان دهکا به شمیر جهاد بکه ن، بۆ نه وه ی نه و کۆسپو ته گه ره مادی و مه عنه و یانه وردو خاش بکا که دمی نه له مبه پ له نئوان

ئادهمیزادهگان و بیستنی کهلامی خودادا، دمنه پهردهو بهربهست لهنیوان ئهوانو زانیاری بهو په یامه ی خودا ناردویه تیه خواری، لهنیوان ئهوان روناکی هیدایهت، لهنیوان ئهوانو رزگار بوونیان له بهندایهتی گردن بۆ بهندمیهکی وهکوو خۆیان؛ جیهاد به شمشیر بهرموا دزمانی بۆ رزگارگردنی ئادهمیزادهگان له کۆیلایهتی و بهندایهتی گردن و رهها کردنیان بۆ ژیر سایه ی خودا پهرستی. جا ههر کاتی ئهم کۆسپو بهربهستانه ی تیکشانندن و رایمالین، ئیتیر ئادهمیزادهگان به دئنیایی و نازادییه وه، با له سه ر بیرو باومپی خوشیان بن له سایه ی دا دهحه سینه وه، فیری ئایینیان دهکا نایانترسینی، په نایان دمدا نایانکوژی، په نایان دمدا بۆ ئه وه ی گوپیان له کهلامی خودا بی فیری تهعلیماتی ئایین بن، جا ئهوانه موسولمان بن یان به کاهری بمیننه وه، که ماوه ی په نادانه که تهواو بوو به ریکو پیک، له ژیر پاریزگاری پاریزمرانی موسولمانان دا دهگه ریندرینه وه بۆ ئه و شوینه ی لیوه ی هاتوونو به شوینی دئنیابوونی خۆیانی دزمان.

ئهمرۆ له سه ر زهوی دا چهندها نیظامو یاساو دابو نه ریتی دانراوی ئادهمیزاد هه ن به سه دان پارتو گرۆهو ریکخراوو حکوومهتو فه رمانه روا هه ن، کی دمتوانی له ژیر سایه ی یهکیک له م خۆسه پینه رانه دا بجه ویته وه و دژی بی؟ تۆ که دژی رژیمیکی بی و له به رده مستیشیا بی کوا له ژیانی خۆتو مالو مندالو خزمو که سو کارت ئه مینی؟ کوا مالو نامووسو موقه دمساتت پاریزراوه؟ ده ی بۆ خۆت وردبه روه فیربه و ژیر به، برپوانه، ئهمجار به راوردیکی به ویزدانانه بکه له نیوان یاسای ئیسلامو هه ریاسایه کی تری دانراوی ئادهمیزاد که به پیشکه وتوو مرقف دۆست حلیب ده کری بۆ خۆت حوکم ده و برپار دمرکه به لام به ویزدانانه!!!

ھوکاره کانی دهستبهردار بوون له پهیمانی موشریکه کانو

شهر کردنیان له زیان

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُّوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا
فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾ أَشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾ لَا
يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ
﴿١٠﴾﴾

پاش باسکردنی دهستبهردار بوونی خوداو پیغه مبهری خودا له پهیمانی
موشریکه کانو نیعلانی شهرێ کرد دزیان، ئهمجار هوی ئهو بهرائمتو
دهستبهربوونه روون دمکاتهوه، هوی مؤلمتی چوار مانگ بو ههنديکیان و تهواو
بوونی ماوهی پهیمان بو بریکیان و نهمجار شهر کردن لهگهانیان بههموو جوریک،
دهست نیشان دمکاو دمهرموی: ﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهِ؟﴾ چون پهیمانی ریزی گیراو لای خوداو پیغه مبهری خودا دهبی بو ئهو

موشرىكانەى پەيمانىيان پېشىل كىردۇ؟ ئەم رستە پىرسىيار ئامىزە ماناى ئىنكارو پى رازى نەبوونى خوداى لەخۇگرتووه، واتە: بەعەھدو پەيمانى ئەو كافرو موشرىكانە بىروا مەكەنو بايەخىان پى مەدەن ئەوانە شىاوى ئەو نىن پەيمانىيان لەگەل دا بىبەستى و پەرى پى بدى، ئەوانە لەراستى دا دوژمنن دلرەشن، نىازى غەدرو خىانەتەيان ھەيە، ھاوئل بۇ خودا دادەنن، بىروايان بەخودا پىغەمبەرى خودا نىو محالە ئەوانە خاومنى وادەو بەلئىنى خۇيان بنو بەتەما پىاومتى و پەيماندروستى ئەوان مەبن.

ئەمجار ھەندىك ھۆزو خىلى عەرمبى لەو حوكمە وەلانى و فەرمووى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ واتە: جگە لەو خىلە عەرمبەنى كە لەلاى كەعبە واتە: لەناخى ھەرم دا پەيماننان لەگەل بەستوونو پابەندى پەيمانى بەلئىنى خۇيان بوون ئەوانە حوكمەكەيان بەم جۆرمىيە: ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ھەتا ئەوان پابەندى وادەو پەيمانى خۇيان بن، ئىوش پابەندى پەيمانەكە بىنو پەيمانىكىنى مەكەن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بىگومان پەرومردگار ھەموو ئەو موسولمانانەى خۇش دەوین كە وفا بەپەيمانو بەلئىنى خۇيان دىكەنو گەردنكەجى فەرمانى خودان، خۇيان لەغەدرو خىانەتكارى دىپارىزن.

﴿كَيْفَ﴾ چۆن عەھدو پەيمان بۇ ئەو موشرىكە پەيمانىكىنە دىيى: كەى ئەوان شىاوى ئەومەن كە پەيمانى رىزدارو وفا پىكراويان لاى خودا پىغەمبەر ھەبى؟ وەلحال خودا بۇ خۇى دىزانى و ئاگادارە كە ئەوانە ھەمىشە بۇ ئىوھ لەكەمىن دانو ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَقْبَلُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ ئەگەر فرسەتەيان دىسكەوى بەسەرتان دا زال بىنو بزانن كە دىتانوئىرنى، ئەوھ بىگومان ھىج موراعاتى سوئندو پەيمانو خىمايەتى سوئند خۇرى ناكەن، ئەمە ھەلئانى موسولمانانە بۇ ئەوھى سووربن لەسەر دوژمەنەتەكرەننىان و دىستەردارىبوون لەپەيمانو بەلئىنىان جەخت كىردنەومىيە لەسەر ئەوھ كە ئەوان شىاوى ئەوھ نىن ئىوھ دىرئە بەپەيمان بەستەن لەگەلئان بدەن، چۆنكە ئەوان ھاوئل دادەنن بۇ خودا بىروايان بەپەيامى پىغەمبەر نىيە، ئەگەر دىسەلاتەيان بەسەر موسولمانان دا ھەبى، ھەموانىان قەلاچۆ دىكەنو ھىج شىكىيان لەبەر چا و نىيە.

برې له دیاردی دل پیسی و کینه له دلیان نهومیه ﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَهِمْ﴾
 فیل بازو دووړوون به زوبان هسهی شیرین دهلین دلیان پرې له کینه و دوژمنایه تی و
 حه سوودی. نهوانه به دهم هسهی خوش و دوستانه تان بؤ دهکمن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾
 دلیان به و هسانه ی خوین دمیانکه رازی نیه!! ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ زوربه یان
 له ریازی حه ق لایان داوه و په یمانشکینن. و هکوو له نایه تی کی تر دا دم همرموی:
 ﴿يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (الفتح: ۱۱)

نهمجار په رومردگار دوو هوکاري تر بؤ دستبه ردار بوونی خوداو پیغه مبه ر
 له په یمانی موشریکه کان دمست نیشان دهکاو دم همرموی:

۱- ﴿اشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نهوانه له جیاتی پابه ند
 بوون به نایه تی خوداو په پرې و کردنی په یامی نیسلامو شوینکه وتنی پیغه مبه ر
 ﴿﴾ که دمبه نه هو ی شارمزابوون بؤ حه ق و خیر و به خته ومری هه ردوو دنیا.
 نهوانه له جیاتی هه لبراردنی ری بازی نیسلامو خودا په رستی، شوینکه وتنی هه و او
 هه ومسی خوین هه لبراردوو، خوین به دونیا هه له و گیر کردوه، خه ریکی دنیا
 خواردنن به شیومیه کی نارې و او، نیت سهرباری خوین خه لکی تریش له ریگا لادهدمن و
 ناهیلن بچنه ژر ئالای نیسلامه وه، بؤ خوین موسولمان نابن و ناهیلن خه لکانی
 تریش موسولمان بن، ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان نه و کاره ی نه و ان
 دمیکه ن زور خراپه خراپه کرداری که کرداری نه و ان. نهوه ی نه و ان بؤ خوینیان
 هه لبراردوو و پنی رازی بوون تا بلنی شتیکی ناشرین و قیزه ونه.

۲- ﴿لَا يَرْجُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ نهوانه له بهر نهوه ی کافرو خودا
 نه ناسن دمرباره ی هیج موسولمانیک که دمسه لاتیان به سهری دا بشکی، موراعاتی
 هیج سویندو په یمان و خزمایه تی هک ناکهن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ نهوانه
 دمستدریژی که رن و نه و په ری سته مکاری و شهرخواییان په پرې و کردوه جگه له
 شم شیر له هیچی تر حالی نابن، نهوانه به زور نه بی جازمیان ناکری، نهوانه
 هه رگیز پابه ندی په یمان و به لینیان نابن، زمانی حیوارو وتو ویزنازانن به کوردی
 و هکوو ماری شیخ هومر وان دمبی به دار شهرعیان بکری! نه و متا قورنان دوو

رموشتی وه پال داون، یه کهم فهرمووی: ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ دووهم فهرمووی: ﴿هُمْ الْمُعْتَدُونَ﴾. دهی باشه که سانی که نهو رموشتانه یان هه بن چۆن ریزی بهیمان و به لّین دمگرن؟

تیبینی:

باوا نه زاندری که رسته ی ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ له نایه تی دمیهدا دوو باره بوونه وهی رسته ی ﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾ ی نایه تی هه شته مه چونکه له جاری یه کهم واته له نایه تی هه شته مه مه بهست موشریکه گانه. له نایه تی دمیهدا مه بهست جوله که گانه، چونکه دمر باره یان دم فهرمووی: ﴿اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ نه مهش بۆ جوله که گانه گونجاوه، نه گهر له جاری دووهمیشدا ههر مه بهست موشریکه گانه بی نهو کاته دمبوو به تیکرارو دوو باره بوونه وه.

سه ره نجامی موشریکه گانه

یان تۆبه کردن و موسولمان بوونه یان شهرو کوشتنه

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾
وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي
دِينِكُمْ فَقَتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ
لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴿١٢﴾﴾

له وه پیش بهر و مردگار حالو چۆنیه تی موشریکه گانه دیاری کرد به وه که دمر باره ی موسولمانان هیچ سویندو بهیمان یان له بهر چاو نیه، بهیمان شکینن،

د لرمشو خائینو سنوور شکینن، نهمجار باش سملاندنی دوزمنایه‌تیان بؤ نیسلام نهوه راده‌گه‌یه‌نی که نهوان دوو ریگایان له‌پیشه یان تۆبه کردنو موسولمانبوون یان شمر کردن له‌دزیان و گوشتنیان؛ واته: لهم نایه‌تانهدا ریتمووی موسولمانان دمکا که چۆن هه‌لس و کهوت بکه‌ن له‌گه‌ل موشریکه‌کان دا پاش نهوه‌ی نیعلانی دوزمنایه‌تی خۆیان دزی موسولمانان راگه‌یانده‌رموی: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾ نه‌گهر تۆبه‌یه‌کی راستو دروستیان کردو وازیان له‌کوفرو په‌یمان‌شکینی و هه‌لخه‌له‌تاندنو گومر اگردنی که‌سانی دیکه هینا، له‌هاوه‌لدانان بؤ خودا په‌شیتمان بوونه‌وه، بر وایان به‌تاکو ته‌نیایی خودا هینا، نوێژ ده‌گانیان به‌ریکو پیکی نه‌نجام دان، زمکاتی مالو سامانی خۆیان دمر کرد که دمبته نیشانه‌ی ته‌کافولی کۆمه‌لایه‌تی له‌ناو موسولمانان دا، نه‌گهر نه‌مانه‌یان به‌ریکو پیکی نه‌نجام دان، نهوه نهو کاته، ﴿فَإِخْرُؤْكُمْ فِي الدِّينِ﴾ نهوان برای نایینیتانن، چی مافیک بؤ نیوه هه‌بی بؤ وانیش هه‌یه. ج نه‌رکیک له‌سهر نیوه بی له‌سهر نه‌وانیش دمبی. که دمفه‌رموی: ﴿فَإِخْرُؤْكُمْ فِي الدِّينِ﴾ به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه که برایه‌تی نایینی زۆر له‌برایه‌تی رمگه‌ز پیرۆزترو کاریگه‌رتره، دیاره نه‌م هاوه‌لناو میان به‌هۆی نهو سی شته‌وه و ده‌ست هیناوه، که له‌پیشه‌وه باسکران و بریتی بوون له‌تۆبه کردن له‌کوفرو په‌یمان‌شکینی و گه‌رانه‌وه بؤ لای خودا؛ نوێژ کردنو زمکات دان.

﴿وَنُفِصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیمه به‌لگه‌و نیشانه ده‌خه‌ینه رو، شییان دمکه‌ینه‌وه بؤ سملاندنی بوونی تاکو ته‌نیایی خۆمان بؤ گروهو تاقه‌و که‌سانیک داناو زانابن، له‌به‌لگه‌و نیشانه تیگه‌نو وردبنه‌وه...

نه‌م رسته‌یه تیه‌له‌کیش و تیخزیندراوه به‌مه‌به‌ستی هه‌لنانی موسولمانان که جوان له‌حوکه‌م شیکراو مکه‌ن ورد بینه‌وه، باش نه‌حکامی په‌یمان و په‌یمان له‌گه‌ل به‌سراوان بزانی و پارێزگاری بکه‌ن.

﴿وَإِنْ نَكُفِّرُوا بَعْضَ عَثَرِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ نه‌گهر په‌یمانی خۆیان هه‌لومشاندووه و پابه‌ندی واده‌و به‌لئینی خۆیان نه‌بوون، تانه‌یان له‌نایینه‌که‌تان دا، ره‌خنه‌یان له‌قورئان و پیغه‌مبه‌ر گرت، گالته‌و لافرتییان به‌موسولمانان کرد، وه‌کوو

ئەۋەى شاعىرەكانىيان دىيانكردو بەشىعر ھەجوى پىغەمبەرۇ موسولمانانىيان دەكرد، سەرۆكەكانىيان تانەو تەشەرىيان لەپىغەمبەرۇ قورئان دەدا، ئەۋە ماناى ئەۋمىيە: ئەۋانە پىشەۋاۋ رابەرى كوفرنو سەرۆكۇ ھەرماندى موشرىكانن ﴿فَقَاتِلُوا أُمَمَةَ الْكَفْرِ﴾ شەرىكى دژوار دژى سەرانى كوفەر ئەنجام بىدن، بەھەموو جۆرىك دژيان بىجەنگن ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ﴾ ئەۋانە پەيمانو سوپىندىيان بى بايەخە، وادمو بەئىنيان نىيە، واتە: چونكە ئەۋانە ومفايان بەعەھدو پەيمانى خۇيان نەكردو، ومكوو ئەۋە وايە: كە ھەر پەيمانىيان نەبى!! بۆيە ئاۋا (نەفى) پەيمانى لى كردن. شەرىيان لەگەل بىكەن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بۇ ئەۋەى واز لەكوفرو بىدىنى خۇيان بىنن، چىدىكە ئەزىيەتى موسولمانان نەدەن.

ئەمە بەلگەيەكى بەھىزە لەسەر ئەۋە: كە ھەر كاتى (ذمى) پەناپىدراۋ تانەو تەشەرى لەئىسلام دان، دىبىتە ھۆكارى ھەئەشاندىنەۋەى پەيمانەكەى. ھەرۋەھا ئەۋەش دەگەيەنى كە جەنگان دژى كوفەر نابى لەبەرژەۋمىدى دۇنيايى بى، بۇ مەبەستى دەستكەۋتو خۇ رانۋاندن ھەزى داگىر كردن و تۆلەستاندەۋە بى! بەلكوو دىبى بۇ رەخساندى ھەل و مەرجى جىگىر كردنى ئىسلام بى، بۇ زەمىنە خۇشكردنى بانگەۋازى ئىسلامى بى.

بىگومان ئەم دەققانە بۇ چارەسەرى رەنگدانەۋەى ئەۋە واقىيە بوو كە لەنىۋە دوورگەى عەرەبى دا باۋبوو، بۇ چارەسەرى ھالەتى نىۋان موعەسكەرى ئىسلامى و موعەسكەرى موشرىكەكان بوو، ھىچ گومانى تىدا نىيە كە ھوكمى ئەم نايەتانە دەربارەى ئەۋە واقىيەنەيەۋ مەبەست بەموشرىكەكان عەرەبە موشرىكەكانى نىۋە دورگەى عەرەبىن. بەلام لەراستى دا ئەمە ھەئەستىكى ھەمىشەيى و گشتى موشرىكەكانو خاۋمەن نامەكان بوۋە بەرامبەر ئىسلام، با جارى ھەئەستى خاۋمەن نامەكان واز لى بىنن بۇ شوپنى خۇى و لەۋىدا تىشك دەخەينە سەرى. ھەئەستى موشرىكەكان بەدرىزاى رۆزگار ھەئەستى دوزمنكارى و ملھورى بوۋە بەرامبەر خۇدا پەرستان.

جا كە ئىمە پىمان وابى ئىسلام بەيغەمبەرايەتى حەزرىتى موحەممەد دەستى پى نەكردو بەلگوو دوا قۇناغى ئىسلامو بەو پىغەمبەرايەتییە كۆتایی بەو ئايىنە ھىنراومو ھەلۆیستى موشرىكەكان بەرامبەر ھەموو پىغەمبەرىك ھەموو پىغەمبەرايەتییەك لەمىژوو دا، رەنگدانەو ھەلۆیستى شىرك بوو بەرامبەر ئايىنى خودا، ئەو گۆرەپانى شەرى نىوان ئىسلامو كوفر فراوانتر دەبى، ھەر لەبەرە بەيانی مېژوو دەبىتە شەرى نىوان حەقو بەتال، شەرى نىوان كوفر و خوداپەرستى...!

سەیر بکەو بېروانە موشرىكەكانى مېژوو چ ھەلۆیستىكىان نواند بەرامبەر حەزرىتى نوح، حەزرىتى ھوود، حەزرىتى صالح، حەزرىتى ئىبراھىم و شوعەیب و موسا و عيسا؟ (ﷺ)، بىگومان مېژوو شايدە ھىچ پياومتى و وادەو پەيمانىكىان بەرچا و نەگرتوون، ھەر كە ھەليان بۆ ھەلگەوتوو زۆر بى رەحمانە دەستيان لى وەشانووون!!

بېروانە تەتەرە موشرىكەكان چيان بەسەر عالمى ئىسلامى ھىنا لەكاتى ھىرشى قەلاچۆكارى مەغۇل و تەتار، ھەروا بەو جۆرمو لەھەموو سەردەمو رۆژگارو ناوچەو ولاتىك دا، بزانە موشرىك و خودانەناس چيان بەسەر موسولمانان ھىناو؛ چۆن لەھەموو لایەكەو گەمارۆيان داوون و پەلامارىان دەمدەن ھەولئ قەلاچۆ كردن و لەناوبردنىان دەمدەن؟! سوپحانەللا ھەر دەلتى ئەم دەقە قورئانىيە، ئەمرو ھاتۆتە خواری، بەلگوو دەلتى ھەموو رۆژىك ھاتنە خواریو دەقە دووبارە بۆتەو، چۆنكە ناوینەى بالا نومايە بۆ ھەموو كاتو سەردەمىك، بۆ ھەموو كون و قوزبىكى عالمى ئىسلامى و ھەلۆیستى كاھران بەرامبەر موسولمانان.

ئەگەر لاپەرەكانى مېژوو ھەلبدەينەو، روداومەكانى عالمى ئىسلامى بخوینەينەو، مەرفاھەتیمان پىش چا و دەكەوئ، چۆنكە بەدەست خۆت نىە تەو لەعنەتى ئەو مېژوو تارىكو رەشە دەكەى! ئەو ھەتە كاتىك بىتەرستە تەتارەكان ھىرشيان ھىنايە سەر عالمى ئىسلامى و بەرمو بەغدا راجمىن، ھەرجى ھاتە سەر رىگەيان لەشارو گوندو كۆمەلگا خاپورىان كرد، دانىشتوانيان قەلاچۆ كردن، كاتىكىش گەيشتەنە بەغداو سالى ۶۵۶ھ دەستيان بەسەردا گرت، ئەو ھەموو

کارمساته خویناوییه یان تیدا نه نجام دا که گیرانه وهی هه ندیکى مووی خوینه رو بیسر گرژ دهکاو موچورکه به جهسته دا دهیتى! گیرانه وهی هه موویشی له توانای نادمیزاددا نیه.

نه ومبوو: نهو خودا نه ناسانه گه مارۆی به غدایان دا ههرچی به رده ستیان کهوت له ژنو پیاوو مندالو پیرو جوان گوشت بریان گردنو بى رحمانه شمشیریان لى ومار خستنو له ناویان بردن! خه لکى زور له ترسان خوین خسته ناو بیرو زیرابو قامیشه لانو پهنا پاسارموه، جهند رۆژیک به برسییه تی و تینومتی و ترسو له رزمه خوین حهشاردا، له لایه کی ترموه جهندان تاقه و گروهو کومه ل خوین ده خزانده باله خانه و تهو یله و ژیرخان و خانووی قایمه و پته وموه دمرگایان له سهر خوین گال دمد، ته تهره خوانه ناسه کان دمرگایان دمشکاندو ناگریان به رده دایه نهو مالو خانانه ی که نهو خه لکه خوین تیدا حه شار دابوو، هه لمه تیان بو دمبردنو نهوانیش هه لدهاته سهربان و هه ولئى خودمربازکردنى گیانى خوین دمد، به لام دهورمیان دمگیراو له سهر بانه کان دمیانکوشتنو خوینیان به چۆراوگه دهاته خواری بو کۆلانه کانو لافاوی خوین هه لدهستا، هه روا خه لکیان له ناو مزگه ویتو خانه قاو خویندنگاکان دا نابلقه دمداو بهو بهری بى رحمی و دروندانه دمیانکوشتنو جهسته ی بى گیانیان له گۆری دمکهوت، کهس رزگاری نه دمبوو له چنگیان، جگه له جوله کهو مه سیحیه کانو نهو که سانه ی په نایان بهوان بر دبوو، یان خوین خستبوه مالى ئیبنوله لقه می راهیضیه وه، کۆمه لیکیش له بازرگانه کان به پارمییه کی زور نهمانیان و مرگرتبوو خوین و مالو مندالیان پاریزراو بوون. شاری به غدا که له وه پش پاته ختی عالمی ئیسلامی بوو، نمونه ی ژیارو شاره ستانی بوو، مه لبه ندی رۆشنیری و زانستو زانیاری بوو، بووه کاوله ناش و ویرانه شارو ناداری به سهر پاداریه وه نه ماو تاکه تاکه نه بی کهسی تیدا نه دمبینرا، نهویش له ژیر بالی رمشی ترسو تۆقاندن و برسیایه تی و نا ئارامی دا!

میژوو نووسان دمربارمی کوژراوانی نهو روداو ره رای جیا جیا یان ههیه: هه ندیک ده لئین: هه شت صه ده زار کهس کوژراوه، هه ندی ده لئین: ژماره ی کوژراو که یومه یه ک ملیون، هه ندیکیش ده لئین: ژماره ی کوژراو دوو ملیون کهس بووه.

ئەو خودانەناسانە لەگۆتایی مانگی موحەرەمی سالی (۵۶۵هـ) چوونە ناو بەغداوە بۆ ماوەی چل رۆژ قەتل و عامی ئەو خەلکە موسوڵمانە بێ دەسەلاتانەیان کرد... خەلیفە موسەئەسەیم رۆژی چوار شەممە چوار دەی مانگی صەفەر کوژرا، تەمەنی ئەو کاتە (۴۶) سال و (۴) مانگ بوو، ماوەی خەلافەتی (۱۵) سال و هەشت مانگ و چەند رۆژیک بوو. هەر لەگەڵ کوژرانی خۆی دا ئەبۆلەباسی کۆری کە ناوی ئەحمەد بوو، تەمەنی گەشتبۆه (۲۵) سال کوژرا، پاشان کۆری ناومنجی کە ناوی ئەبۆلفەضل (عبد الرحمن) بوو تەمەنی (۲۲) سال بوو کوژرا، کۆرە پەچکۆلە کە ناوی (موبارەک) بوو لەگەڵ سێ خوشکی دا فاطمە و خەدیجە و مەریم بەدیلى گیران!!

مامۆستای (دار الخلافه) شیخ محی الدین یوسف کۆری شیخ ئەبۆلفەرەج ئیبنولجەوزی کە زۆر دزی ئیبنولەلقەمی و وزیربوو کوژرا، هەرسی کۆرەمکانیشی (عبدالله، عبد الرحمن، عبد الكريم) لەگەڵ پیاو ماقول و بەرپرسی دام و دەرگای خەلافەت کوژران کۆمەڵیک زۆر لەپێشەوایانی ئەهلی سوننە، یەک بەدوای یەک دا کوژران، پیاوی وا هەبوو: لەبنەمالە عەباسیان بانگ دەکرایە دەرەو بەخۆی و مال و مندالیەو دمبرا بۆ گۆرستانی (الخلال) و لەوێ وەک مەرۆ بزن سەردەمبەران هەندێ کچ و کەنیزەکی جوانیشیان ئی هەڵدەبژاردن بۆخۆیان دەمەردن!

هەر لەو رۆداوانەدا مامۆستای پایە بەرز کە مامۆستا و راویزکاری خەلیفە بوو شیخ صدرالدین علی کە بەئیبو (النیر) ناوبانگی دەرکردبوو، کوژرا، زۆری تر لەخەتیبو پێش نوێژ خوێنان و قورئان خوێنو قوتابی و مامۆستا کوژران، مزگەوتەکان و خوێندنگاکان لەخوێندن تیان دا و مستان، بۆ ماوەی چەند مانگیك چۆمەو جەماعەت نەکران. کتێبخانەکان سوتێندران و تەفروتونا کران یان دەم ناوی دێجلەدا دران. کە ماوەی دیاریکراو تەواو بوو، چل شەو بەسەر ئەو کۆشتن و برینەدا تێپەری، بەغداد بەتەواوی تێک روخابوو، تاق تاق نەبواوە کەس نەماو، کوژراو لەسەر جادەو کۆلان سوارێک کرابوون و وەک لێرەوار بەسەرێک دا کە ئەکە بووبون، بارانیان ئی باری بوو شیوەو روخساریان بەتەواوی گۆراو، بۆگەنیان کردبوو، ئاو و هەوای بەغدايان گۆری بوو، بوو بەهۆی کەوتنەوێ

تاعوونیکى کوشندهو کارى لهئاوو ههواى ولاتى شاميش کرد، خه لکىکى زۆر بههوى
ئهو تاعوونو کوليرموه لهئاو چوون، گرانى داهاتو بوو بهقاتو قهرى سهربارى ئهو
کوشتنو برينه تاعوونو کوليرمو برسيابهتى و چهند نهخوشى ترى کوشنده پهيدا
بوو!!

ئهمجار پاش تيبهر بوونى ئهو چل روژو شهوه بهدوشوومه، بانگى ناشتى و
عهفوو ليبوردين هه لئرا، جارى ئهمنو ئاسايش بهگوچکهى خه لکى دا درا! ئهوانهى
خۆيان شاردبووه بهزیندو مابوونهوه لهکون و کهله بهرو ژير زمين و زيراب هاتنه
دهرى، هه موويان دمتگوت: مردووى گۆرستانو هاتوونهوه، زۆر کس خرمو کسو
کارى يهکترىان نه دهناسيهوه، باوک مندانى جگهرگۆشهى خۆى ئى نه بان بوو، برا
براى خۆى ئى گۆرآبوو، ئهوانيش تاعون پييان گه پيشتوو تيکيهوه پيچان و چونه
ريزى کوزراوان و مردوانى پيشوو!

خوينهري هيژا! ئههه وينهيهكى واقيعى ميژووه، چۆنيهتى هه لئسو كهوتى
موشريکه گانمان نيشان دمدا کاتيک به سهر موسولمانهکان دا زال بوون، ئهوه بوو:
هيج پهيمان و پياومتى و مروفايه تيان له بهرچاو نه گرتو بهو شيوه دروندميى و بى
رهحميه له گه ل موسولمانان دا جولا نهوه!! نايئا ئهه روداوه ميژوويى و کۆنه،
تاقانهى ميژوو بووه تايبهتى ته ته ره بتههرستهکان بووه؟ ئيتر دووباره نه بۆتهوه؟!

نه خهيرا ئهو روداوو هه تل و عامهى دانىشتوانى به غدا، تافه روداوى ميژوو
نيه. نمونهى ئهو کۆکوزيه، زۆر جارى تر دووباره سى باره بۆتهوه، ئهوهى
بتههرستو گاههرسته هيندييهکان لهکاتى جيا بوونهوهى پاکیستان له هيندستان دزى
موسولمانان ئه نجاميان دا چى که متر نه بوو له کۆکوزيه سامناکهکى ته ته ره
مه غۆ لهکان! به لئى ههشت مليون موسولمان له هيندستان له ترسى گيانى خۆيان
لهوانهى به چاوى خۆيان چهند پهلامارى بى رهحمانهى گاههرستهکانيان بيني بوو،
ويستيان گيانى خۆيان رزگار بکهن و برپارى کۆچکردنيان دا، لهو ههشت مليون
موسولمانه ته نه سى مليونيان گه پيشته پاکیستان پيچ مليونهکى تریان له ريگا دا
له ناوبران، چه تهو عه صابه هيندييهکان که هه موويان سهر به کار به دهسته
گا ورهکانى حکوومهتى هيندوستان بوون له ريگه و بان دا که وکۆزى بۆيان داد منيشتو

وھکوو کارو بەرخ سەریان دەبرین و لاشەکانیان بەجی دەھێشتن و دەبوونە خۆراکی درندەو جرو جانەوەر، ئەمەش پاش ئەوەی کە بەکوژراوی ئەتکیشیان دەکردن!

روداوی سامناکترو خۆیناوی تر ئەوھبوو کە تووشی سەرنشینەکانی شەمەندەفەر بوو! ئەوھبوو: رێککەوتننامە مۆرگرا لەسەر ئەوھ ھەر موچەخۆریکی موسوڵمان دەیەوئ لەفەرمانگەکانی ھیندستانەوھ کۆچ بکا بۆ پاکستان نازادە پەنجە ھەزار موچەخۆر کۆبوونەوھو بەشەمەندەفەر ویستیان لەھیندستانەوھ بێنە پاکستان، لەرێگا چەتەو رێگرە ھیندیەکان ئەو شەمەندەفەرمان لەتونیایکدا کە ناوی (مەر خیر) بوو ھەووق کردو دەستیان کرد بەکوشتن و برینیان کاتیئک شەمەندەفەر لەو سەرەوھ دەرچوو سەرنشینەکانی بوبوونە گۆشتی ھەنجندراوو ھەرپەنجە ھەزارمە گیانیان سپاردبوو! ھەرمودە پەرورەدگار زۆر راستو دروستە کە دەفەرموئ: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾.

بەئێ تا ئیستاش ئەم جۆرە کۆکوژی و مروف لەناو بردنە بەردەوامەو لێرمو لەوئ دووبارە دەبنەوھ.

دەزانی بەجکە تەتەرە شیوعییەکانی چین و روسیا جییان بەسەر موسوڵمانانی ئەو ولاتانە ھیناوە؟ بەئێ ئەو ئاشتیخوازە مروف دۆستانە لەماوەی چارەکە سەدەیک دا بیستو شەش ملیون موسوڵمانیان لەناوبرد واتە لەھەر سالیئک دا زیاد لەیک ملیون زیاتریان گوشتو برکردوھ؟! ھەروا پەلاماردانو عەمەلیاتی قەلاچۆکردنی موسوڵمانان درێژە ھەیەو پەرە پێ دەدرئ!!

ئەمە جگە لەو ھۆکارانە دیانگرنەبەر بۆ ئەزیەتدانێ موسوڵمانان و سوکایەتی پێ کردن و ئەمجار لەناوبردنێان کە بەراستی پێست گرز دەکاو موچەرکە دەخاتە ناو جەستەوھ، ئەوھتا بۆ نمونە لەشەستەکانی ئەم چەرخەدا لەولاتی چین لەھەری می تورکستانی موسوڵمانی دا، کاری وا نامرؤفانە ئەنجام دەراوھ رووی تەتەرە موشریکەکان سپی دەکاتەوھ. ئەوھ بوو رابەرێکی موسوڵمانیان ھینا، لەسەر رێگەیکە گشتی دا چالێکیان بۆ ھەلکەندو خستیانە ناوی، ئەمجار بەزۆر بۆ زیندە نازاردانی موسوڵمانان زەختیان ئێ کردن کە ھەر کەسە پێسای خۆی بینی لەناو

چاله‌که دا به‌سه‌ری نهو رابه‌ره موسولمانه‌ی دا بکا، سی رۆژ نه‌م عه‌مه‌لییه‌ته مروّفانه‌یه به‌ردموام بوو!! تا کابرای رابه‌رو پی‌شه‌وای موسولمانان له‌ناو چاله‌که‌دا گیانی نه‌سپارد!!

همان هه‌لسو که‌وتی نهو خودا نه‌ناسانه له‌یوغوسلافیای شیوعی دهرحه‌ق به‌موسولمانانی نهو ولاته کردیان نه‌مانیش له‌ومتای شیوعی که‌وتۆته وه‌لاتی یه‌غسلافیاه له‌دووای جه‌نگی دووهمی جیهانی، به‌مه‌لایین له‌موسولمانانیان قه‌لاجۆ کردومو به‌وپه‌ری در‌مندیی و بی به‌زمیانیان له‌ناویان بردوون، هه‌تا ئیستاش عه‌مه‌لیاتی قه‌لاجۆکردن و سزادان و چه‌وساندنه‌وه به‌ردموامه، که هه‌ره نموونه‌ی سامناکی نه‌ومبوو که هاتن موسولمانانیان گرتن به‌پیاوو ژن و گه‌ورمو به‌چکۆله‌وه خستیاننه ناو مه‌کینه‌ی گوشت هه‌نجنه‌وه (نهو مه‌کینه‌ی گوشتی به‌لوبیف دروست دمکا) له‌ماومه‌کی قیاسی دا ده‌بوونه هه‌ویریکی گوشتو خوین و نیسقان.

نه‌ومی له‌یوغسلافیای شیوعی دا دژی موسولمانان نه‌نجام دهری ئیستا له‌هه‌موو ولاتانی شیوعی دا په‌یره‌و دمکری! به‌راستی قورئان راسته که ده‌فه‌رموی: ﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً﴾^۵.

نه‌ومی به‌سه‌ر گه‌لی کوردی موسولمانیش هات له‌م جۆره قه‌تل و عامه دروندانه‌یه چی که‌مه‌تر نه‌بوو له‌و روداو و خویناویانه‌ی باسما کردن، خاومنی توحفه‌ی موزه‌فه‌رییه له‌ج/۱۴۷ دا له‌باسی نهو گوشتو گوشتاره‌ی له‌ولاتی موکریان دا گراوه ده‌لی: یه‌کێک له‌کاره‌ساته دلته‌زینه‌گانی میژووی کوردستان پاش موکری قه‌رانه‌کی شاعه‌بباسی سه‌فه‌وی، کاره‌ساتی قه‌تل و عام کردن عه‌شیرمتی مه‌نگوره له‌مه‌راغه، که به‌داخه‌وه میژوو نووسانی خۆمان و بی‌گانه شتیکی نه‌وتۆیان له‌سه‌ر نه‌نووسیوه.

کاره‌ساتی کیمابارانی هه‌له‌مجه‌ی شه‌هید که له ۲/۱۶ سالی ۱۹۸۸ دا نه‌نجام دراو زیاد له‌پانه‌هه‌زار کوردی موسولمانی بریندارو کوژراو ئی که‌وته‌وه، هه‌روا عه‌مه‌لیاتی نه‌نفالی گه‌رمیان و بادینان که زیاد له ۸۲ هه‌زار کوردی موسولمانی تیدا

^۵ بۆ نه‌م نووسینه سه‌یری (في ظلال القرآن ج/۴/ ۱۵۰-۱۵۴) بکه.

بى سەرۋ شۈيىن كراۋ بەئەۋپەرى دروندىيى و نامرۇفانە ئەۋ ھەمكە ژنو پياۋو مندالو گەنجو پىرە، لەناوبران و كەس و كارىيان نازانن گۆرەكانىشيان لەكۆيىيە، لەپېش ئەۋ دوو كارەساتە دلتەزىنانەش دا ھەشت ھەزار پياۋى بارزانى لەدموروبەرى ھەولير لەناۋ مال و خىزانى خۇيان دەرھىنران و بەرمو توۋنى مەرگ راپېچ كران و تا ئىستاش كەس نازانن لەكۆى و چۆن قەلاچۆكران!! ئەۋەى لەدوا سالەكانى (۱۹۹۱ز) ۋە لەبۇسنەۋ ھەرزەمگۇفینەۋ ئەلبانىاۋ زوربەى ۋلاتى يەغسلافيى كۆن دژى موسولمانانى ئەۋ ناۋچانە ئەنجام درا موچوركە بەپېستى مرۇف دا دېنى و مرۇفايەتى تىيدا شەرمەزارەۋ پەلەيەكى رەشە بەناۋچاۋانى مېژوۋەۋە، ئەۋەى سىرپەكانى سىرپوستان بەسەر موسولمانانى ئەۋ ۋلاتەيان ھىنا نايەتە گوفتارو قەلەم تىيدا كۆل و زمان دەربارەى لالە. لەپېش چاۋى ھەموو جىھان ئاۋا بەدرىندىيى ئەۋ ھەموو موسولمانە قەلاچۆكران!! بەراستى ئەۋ وشە زەرق و بەرق نامىزانەۋ ئەۋ شىعارە زلو زەبەلاخانەى كە جىھانى كوفر وەكوو دەرژى مۇرفىن لەجەستەى كۆمەلى ئادەمىزادى دەداۋ خەلكى ساۋىلكەى پى دەخەلەتېن ھەر قەسەيە و قەسەش كورد وتەنى ناچىتە ناۋ گىرفانەۋە. ئازادى و دىموكراتى و مافى مرۇفو يەكسانى.....ھتد وەكوو بالندەى عەنقا وەھان و ئىسمى بى موسەمان.

ھەلنانى موسولمانان بۆ جەنگان دژى موشرىكە پەيمانىشكىنەكان

﴿ أَلَا تَقِيلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا
بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
أَتُخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَحقُّ أَنْ تُخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾
قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ
غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
﴿١٥﴾

دربارہی ھوی ھاتنہ خوارموی نایہتی ژمارہ (۱۴) نہبو ششہیخ: ئیبنو
حہییانی نہلنہ نصاریٰ لہقہ تادہوہ ریوایہتی کردوہ: دہلی: بویگنیراینہوہ کہ نہم
نایہتہ درببارہی ھۆزی خوزاعہ ھاتۆتہ خوارئ کاتیئ کہ لہمہککہ چون بہگژ
ھۆزی بہنی بہکرداو شہریان لہگہل کردن. ھمر نہبو ششہیخ لہعیکریمہ ریوایہت
دہکا دہلی: نہم نایہتہ لہشانی خوزاعہ دا ھاتۆتہ خوارئ. لہئیمامی (السدی) یشہوہ
ریوایہت دہکا: دہلی: (ویشف صدور قوم مؤمنین) نہو قہومہ موسولمانہ مہبہست
ھۆزی خوزاعہیہ کہ ھاوپہیمانی پیغہمبہر (ﷺ) بوون، تا دلّیان تہسکینی بی
لہھۆزی بہنی بہکر.

پہیوہندی نہم کۆمہلہ نایہتہ بہہی پیشہوہ نہوہیہ: کہ لہپیشہوہ
فہرمووی: ﴿فَقَاتِلُوا أَمَّةَ الْكُفْرِ﴾. نہمجار بہشوین نہو فہرمانہ دا نہو ھۆیانہ باس
دہکا کہ دہبنہ ھۆکاری شہرہکہ. کہ بریتہ: لہ پہیمانشکینی و دہستدریزیکردنیانہ
بؤ سہر موسولمانان و جاردانی شہر دزی خوداپہرستان و ھولدان بؤ دمرکردنی
پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہولاتی خوی. مہبہستی شہر کردن دزی
موشریکہکان بؤ نہوہیہ: کہ نیوہ دوورگہی عہرمبی لہموشریکو بتپہرستہکان
خاوین بکرتہوہ... دہفہرموئ: ﴿أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نُّكُتُوا أَيْمَانُهُمْ﴾ نہری
موسولمانینہ! نہوہ بؤچی بہپہلہ خۆتان کۆناکہنہوہو دہست ناکہن بہشہر دزی
نہو نہتہوہو ھۆزو خیالانہی کہ موشریکو خودانہناسن چہند جار پہیمانشکینیان
کردوہ، نہو وادہو بہئینانہی بہئوہیان دابو پابہندی نہبوون وفاقیان پی نہکردن،
ھمر ھیلیان بؤ ھلکہوتبی دہستی خۆیان وماندوہ. نہمہ ھلئانی موسولمانانہ بؤ
جہنگان دزی موشریکہ پہیمانشکینہکان، نہوہش لہبہر سی ھوی سہرہکی.

۱- ﴿تَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ ئەو پەیمانانەى بەسوێند جەختیان لەسەر کردبوونەوه هەتیان وەشانەوه، پێشپێیان گردون. ئیبنو عەبباس و سوودی و کولەبی فەرموویانە ئەم نایەتە دەربارەى کافرەکانى مەککە هاتۆتە خوارى کە پاش ناستینامەى (خودمیبییه) پەیمانى خۆیان شکاند، یارمەتى هۆزى بەنى بەکریان دا دۆزى هۆزى خوزاعە کە هاوپەیمانى پێغەمبەر بوون ئەمەش ئاماژەى ئەوهى تێدا، کە جەنگان دۆزى پەیمانەشکێنان زۆر لەپێشترە لەجەنگان دۆزى کافرى دى، بۆ ئەوهى بێیتە پەندو عیرەت کەس نەوێرێ پەیمانەشکێنى بکا.

ئەم پەیمانەشکێنییهى موشریکەکان، وەکوو ئاماژەى بۆ کرا شکاندنى پەیمانى خودمیبییه بوو، ئەو مەبۆ: قورمیشییەکان یارمەتى هاوپەیمانەکانى خۆیان کە هۆزى بەنى بەکر بوو دا لەدۆزى هۆزى خوزاعە کە هاوپەیمانى پێغەمبەر بوون (ﷺ)، کە بەگوێرەى پەیمانى خودمیبییه نەدمبوو ئەو مەبەن.

۲- ﴿وَهُمْ أَخْرَجَ الرُّسُولَ﴾ لەوه پێشیش هەولێ دەرکردنى پێغەمبەریان داوه، وێستووینە لەمەککە دەرى بکەن، یان بەندى بکەن و بیخەنە شوێنیکەوه کەس نەیبینێ، یان بە دەستى کۆمەلێک پیاو کوژ لەناوى بەرن، بەم جوړە پیلانیان دارشت کە لەهەر هۆزمو یەكێک تەرخان بکەن شەوێک لەنەغافل هەلکۆتە سەرى بیکوژن بۆ ئەوه کەس نەزانى بکوژى راستەقینە کێیهو خۆینەکەى بەهێر بپروا و مەکوو لەشوێنیکى تردا ئاماژەى پێ دەکا و دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِرُوكَ أَوْ يُقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ (الأنفال: ۳۰) یان دەفەرموێ: ﴿يُخْرِجُونَ الرُّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (المتحنة: ۱) یان دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ (الأسراء: ۷۶).

۳- ﴿وَهُمْ بَدَأُوا كُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ئەوانن کە یەكەمجار شەریان هەلگیرساند، ئەوه بوو لەجەنگى بەدردا پاش ئەوهى دلتیا بوون کە کاروانەكە رزگارى بووه، وتیان: نەخەیر ئێمە ناگەرێینەوه هەتا موخەممەدو هاوێلانی بنەبەر نەکەین. هەروەها

لەجەنگى ئوچودو جەنگى خەندەقو شوينى تىرىش دا چەند جار ئەم ھەلۋىستەى خۇيان دووبارە كردۆتەو.

ئەمجار باش ئەوۋى پەرورەردگار سى ھۆكارى سەرەكى باسكردن كە داخوۋى ئەوۋەن موسولمانان چاۋ نەترسانە بەرمو گۆرەپانى جەنگ دىزى موشرىكەكان بىرۋنە پىشەو. دىفەرەمۆى: ﴿أَتُخْشِرُهُمْ﴾ ئاىا ئىۋە لىيان دىترسنو ناۋىرن لەگەلىان دا بىجەنگن؟ جا خۇ ئەگەر ھۆى شەر نەكردنتان لەگەلىان ترسانى ئىۋە بى لىيان، ئەوۋ ﴿قَالَهُ أَحَقُّ أَنْ تُخْشِئَهُ إِنَّ كُتْمَ مُؤْمِنِينَ﴾ خوا شىاوترە بۇ ئەوۋى لىى بىرسن، ئەگەر ئىۋە بەراستى ئىمانتان ھەبى، چۈنكە موسولمانى راستو بىروا پتەو، لەخودا نەبى لەكەس ناترسى. كەسىك ئىمانى ساغى ھەبى دىزانى كە دىسەلاتى ھەموو شتىك بەۋىستى خودايە، جەمسەرى ھەموو بۈنەۋەرو ھەلۋەروانى بەدەستى قودىرەتى زاتى بىچۈۋنە، تەنانت ئەگەر بەگۈىرەى دابو نەپىتى خودا لەبۈۋنەۋەردا لەغەپىرى خوداش بىرسى، ئەوۋە نابى تەرجىجى ترسان لەغەپىرى خودا بەسەر ترسان لەخودا دا بىدا! بەمچۆرە ترسان لەغەپىرى خودا ۋاى لى بكا لەخودا ياخى بىو سەرپىچى فەرمانەكانى بكا، بەلكوۋ دىبى ھەموو كاتى ترسانى لەخودا لەھەموو كەسىكى تر زىاتىر بى، بەلكوۋ نابى جگە لەخودا لەكەسى تر بىرسى!!

ئەگەر كەسىك پىرسىيار بكا بلى: ھىنانى رىستەى ﴿أَتُخْشِرُهُمْ؟﴾ بەشىۋەى ئىستىفھامى ئىنكارى لەموسولمانەكان، شتىكى نەگۈنجاۋە، مەگەر بلىين: خودا بۇ خۇى زانىۋىەتى كە موسولمانەكان دىمانەۋى شەر لەگەل كافرەكان نەكەنو لىيان دىترسن؟! ئەمەش عەقل ناپگرى، بەتاپىەتى لەو سەرۋ بەندەدا كە ئەم ئاىانەى تىدا ھاتوۋنە خوۋارى، كە رىگەۋتى سەردەمى دۋاى رىزگار كردنى مەككە دەكا، ئەو رۆزگارەى قەللى شىركو كوفەر بەتەۋاۋى تىك روخىنرا بوو، خۇ موسولمانەكان لەكاتىك دا خۇيان بى ھىزو دۋزمنانىان بەھىز بوو بەو پەرى فىداكارىو گىانبازيىەۋە دىزى موشرىكەكان دەجەنگان، ھىچ ترسو خۇپاشدانو خۇشاردەۋەمىەكىان لەچوۋن بۇ جەنگ نەبۈە، ئەدى چۈن دۋاى ئەوۋى بەھىز بوۋنو مەككەيان ئازاد كردو موشرىكەكان بى ھىزو پەرتەۋازە بوۋنو شكۈمەندىيان نەما، لىيان دىترسن!؟

که وایی دمی بلیین: پهرومردگار دوی هیئانی نهو سی هۆکاره گرنکه ههریهکیان بهتهنیا دمیته مایه پیویستبوونی جهنگان له دزی موشریکهکان، روی خیطاب دهکاته موسولمانهکانو پییان دمفهرموی: موسولمانینه! دوی دمسته بهر بوونی نهو بهلکه بههیزانهو هاتنه دی نهو سی هۆ سهرمکیانه، هیچ شتیک نیه نیوه له شهر کردن لهگه لیان بگپرتهوه جگه له ترسان لییانو نهویران بۆ جهنگان دزیان!! دی نهگهر هۆی شهر نهکردنتان دزیانو ترسانه لییان، نهوه خودا شیواو تره بهنهو لی ترسانهو حهق وایه لهو بترسن! نهگهر نیوه برپواتان پتهوهو دلییان لهراستو دروستی ناپین دمی ههر لهخودا بترسنو بهس! ههر نهو شیواوی لی ترسانو تهقوا بۆ کردنه، خو نیوه بهچاوی خوتان بینیتان چۆن خودا یارمه تی دان، لهچهند شهر و جهنگ دا کۆمهکی پی کردن، لهکاتیک دا نیوه بی هیزو کهدمهست بوون دوژمنهکانتان زۆرو بههیز بوون.

نهو نایه ته نامازهی نهوهی تیدایه که موسولمانی راستو برپوا پتهو دمی لههه موو کهس نازاترو دلیرتر بی، نابی جگه لهخودا لهکهسی تر بترسی! نههجار پاش ناراستهکردن و هیئانی نهو بهلگانه لهسهر پیویستبوونی شهرکردن دزی موشریکهکانو پووچه لکردنهوهی ههر کۆسپو تهگهریهک که بۆنی نهوهی لی بی لهگه لیان نهجهنگین، ههرمانیکی بی پیچو پهنا ناراستهی موسولمانان دهکاو دمفهرموی: ﴿قَاتِلُوهُمْ﴾ نهی موسولمانینه! دست بکهن بهشهر دزی نهو کاهرانه، لهگه لیان بجهنگین، ههل لهکیس خوتان مهدم، نیوه نهگهر شهریان لهگه ل بکهنو دزیان بجهنگین ﴿يَعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خودا بهدمستی نیوه سزایان دمد، ﴿وَيُخْزِيهِمْ﴾ ریسوایان دمکا بههوی کوشتنو بهدیل گرتنیان و تیشکاندنیان، ﴿وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نیوهی خاومن باومر زال بکا بهسهر نهو موشریکانه دا ﴿وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ داخی دلی خیل و هۆزیک موسولمان سارپز بکا! که بریتی بوون لههۆزی خوزاعه! که هاوپهیمانی پیغه مبهر بوون، زۆریان خهفته و زوخاو له موشریکهکانی مهککه خواردبوو، گه لی نازارو نهشکه نهجیان لی بینیبوون..

﴿يَذْهَبُ غِيظَ قُلُوبِهِمْ﴾ مواهید دهم رموی: خه مو خه فته تی دلی نهو موسولمانانه لابه ری که له موشریکه کانه وه پیان گه بیشتبوو، غه دریان لی دمکردن، خیانه تیان دمرحق نه نجام دمدان، نازاریان دمدان، یان کینه مو جه خاری دلتان لابه ری، نهو داخو که سهرمی ناو دلتان که به هوئی خراپه کاری موشریکه کان پهیدا بوبوو ساریژ بکا، خوشی گه شه بکه ویتنه ناو دموونتانه وه. نیینو عه بباس دهم رموی: نهو قه ومه چهند که سانیکی یه مهنی بوون، هاتنه مه که وه موسولمان بوون، له لایمن دانیشتوانی مه که وه نازارو نه شکه نجه یه کی زور دران، خه بهریان بو پیغه مبه ر (ﷺ) نارد شکوای حالی خوین کرد، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: مزگینی بی نه و مندمدتان نه ماوه رزگاربن، نه مجار دهم رموی: ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه مه رسته یه کی سهر به خو یه و عه طف نیه، واته که سانیکی که به هوئی هیدایه تیان بداو رینموییان بکا بو نیمان هینان، بهم رهنگه بری له دانیشتوانی مه که توبه بکه نو واز له کوفرو بی دینی بینن، بیگومان سهرکه وتنی موسولمانان وا له بری موشریکو کافر دهکا که نیمان بهینن، چاوی دلان بکریته وه به تایبه تی که دمبینن موسولمانان به هوئی کومه کی خوداوه سهرکه وتن به دمست دینن، هه ست دهکن که هیژیک حیا له هیژی ناده میزاد پشتگیریان دهکا. به ناشکرا دیارده ی نیمانو باومر له هه لو یستیان دا به دمر ده که وی، بیگومان نه مه به فیعلی روی دا؛ نه وه بوو؛ کومه لیک له موشریکه کانی مه که موسولمان بوونو دواپی خزمه تی نیسلامیشیان کرد، وه کوو نه بو سوفیان، عیکری مه ی کوری نه بو جه هل، سوله می کوری نه بو عه مر. به مهش موسولمانه تیکوشهره کان پاداشتی جیهادو ماندوبوونی خوین دمست که وتو نایینی نیسلامیش به موسولمانبوونی نه مانه هیژو توانای زیادی کردو جه ماومری زور بوو. ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خودا زانایه و دزمانی چی بو به رژه و مندی به ندمکانی به سووده، دزمانی سهرمنجای کاره کان به چی دهگاو سهرمتا شار دراوه کان چییان لی وهدی دی. لیزانو دانایه، نه خشه بو ناکامی کردارو جه و جوله کانی دمکشی و له هه موو کرداو گوشتاریکی دا حه کیه و لیزانه هیچ کارو کرداریکی بیهوده نیه، چی بوئی دهیکاو ج برپاریکی مه به ست بی دمیدا، دادپه رومرو ههرگیز سته م ناکا، ههر شتیک حکمت داخوای

نەبی نایکا، پاداش و سزای ھەموو ئادەمیزادیک لەسەر کردوھکانی دەماتەو، چاکە بە چاکە و خراپە بە خراپە.

**بە تاقیکردنەو و لەبۆتەدانی موسوڵمانان و پاککردنەو و بیان لەبێگەنەو
چلکاوخۆر**

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا
الْمُؤْمِنِينَ وَابِئَئِذَا نَأْمُرُ بِالْقِيَامِ تَنْصَرِفُونَ ﴾

نایەتەکانی پێشو و ھەڵنانی موسوڵمانانیان تیدا بوو بۆ جیھاد و جەنگان دژی
ئەو موشریکەنە پەیمانی خۆیان شکاند، ئەم نایەتە ئێرەش ھەڵنانیکی ترە بۆ
ئەو موسوڵمانان خۆیان لەبۆتە بدمە و موحامەدی دلسۆزو خائین لێک
جیابکەنەو.

بە ئی دمیو موسوڵمانان بە گشتی دژی ھەموو موشریکەکان جیھاد بکەن،
دمیو ھەموو پەیمانەکانیان بەسەردا بدمەو، موسوڵمانان ھەموو دمیو ھەموویان
لەبەرەمبەر موشریک و خودانەناسان دا یەکریز بوەستن، دمیو پاک و پێس لێک
ھەڵھاویژن، رازو نیاز دمریکەون، پەردەلەسەر خائینان لابدری، ئەوانە دمریکەن کە
موسوڵمانی راستال نین، پەردە لەسەر برۆبیانویان ھەڵبدریتەو؛ ئەو
برۆبیانوانە ی برێک بەناو موسوڵمان دەیانخستەرو بۆ پەپومندی کردن لەگەڵ
موشریکەکان، ئەوانە دمریکەون کە دۆستایەتی موشریکەکان دەکەن بەبیانوی
خزمایەتی یان بەرژمومندی تر. ئێتر باوی ئەو نەما چیدی چاوپۆشی لەو جاشانە
بکری کە دەسکیسی دۆزمن بوون و ئەلقە لەگوێ موشریکەکان بوون، دمیو جارێ
لێک جیابوونەو و لێک دابرا لەنیوان کوفرو ئیسلام دا ھەڵبدری، بۆ ئەو نیازی
شێردراوی ناو دلی دل کرمییان دمریکەو. ئەوانە دمریکەون کە

مهصلهحه تهپرستو په یومندی خوځان له گهل کافرهکان بو بهرزه ومندی تایبه تی
 دونیایی و مشه خوړی پهره پی دمدن. جا بو ریگه گرتن له م جوړه که سانه
 دمفرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا؟﴾ واته: نه ری موسولمانینه! نه وه بوچی شهر
 له گهل نه و موشریکانه ناکه که په ایمانیان شکاندو دمستدیریان کرده سهرتانو
 پابه ندی وادمو به لینی خوځان نه بوون، بوچی پیتان وایه نه ی موسولمانینه! که
 نیوه همر ناوا وازتان لی بپندری و پاشگوئی بخرینو هیچ تافیکردنه وه بوته دانو
 نه زمونیکتان له گهل دا نه نجام نه دری؟ ده لی به ته مانین که له ریگه ی جیهادو
 تیکو شانه وه به تافی بکړینه وه، که له راستی دا جیهادو جهنگان دژی موشریکه کان
 باشرین تافیگه و بوته یه بو لیك جیا کردنه وه راستو درو، بو دمرخستنی
 موسولمانی راستلو دوروی به ناو موسولمان، به جیهاد دمرمکه وی کی موجهایدو
 مالبه خشو گیان له سمر مسته. نایا به خه یالی خو تان ناوا پاشگوئی ده خرینو
 فه رمانتان پی ناکری به جیهاد کردن ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ واته:
 وه لحال له نیوه شتیکی وای نه خستوته رو که موجهایدی راستو دلسوز له جه کداری
 دوروو دمر وون نه خو ش جیا بکاته وه، که هیشتا خودا له نیوه کومه لیکي
 نه هیناو ته سمر مه سره حی زیان که جیهاد دمه کنو به خه لکی نه ناساندون؟! هیشتا
 جیهاد که رو تیکو شه ری دلسوز له نیوه پهیدا نه بو،^۱ ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا
 رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ﴾ همر وها جگه له خودا و پیغه مبه ری خودا و موسولمانان
 که سی تریان نه گرتو وه به دؤست، نه بوونه چلکاو خوړی موشریکه کان و ناچن

^۱ ماموستا مه لا عه بدولکه ریم له تفسیری نه م نایه ته دا دمفرموی: واته: نایا نیوه گومانتان
 وایه همر واه بهر لا بکړین، وه داوی جیهادو زه حمت کیشانتان لی نه کری؟ وه هیشتا نیوه
 له ریگه ی خودا دا کاریکی واتان نه کردبی خودا پی خوش بی و جیهادیکتان نه کردبی له بر
 بهر زکردنه وه که لیمه ی حق داو عیلمی خودا ته عه للوقی نه به ستبی به کردمو میه کی وها وه
 شیاوی ته قدر بی؟ یه و که سانه وه که نه ومنده موخلیصنو ساغن له خزمه تی دنیا که غه ری
 خودا و پیغه مبه ری خودا و موسولمانه کان که سی نه کردبی به مه حره می نه سراری خو ی بو نه وه
 که باسی حالی موسولمانه کانی بگه یه نی پیتان، وه له نه سراری ناو نیسلام ناگادار بن، وه بزنان
 که خودا ناگاداره له سمر نه وه نه یکن. تفسیر نامی ج ۴/۸.

هه والو نهینی موسولمانان بگهیهنن به کافرمان، به لکو نهوان به ناشکراو به نهینی بو خوداو پیغه مبهری خودا ده چارین، خوین جیا دمکه نهوه لهو دوو پرووه به ناو موسولمانانه: که هه میسه هه ولی نهومیانه سیاستو نهینی موسولمانان بزانو بیگهیهننه کافرمان ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ خودا هه موو کاتی ناگادارو زانیه به کردارو گوشتارتانو سزاو پاداشتان دمداته وه. پیویسته نهوه بزانین که مبهست به ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نهوه نیه نهفی زانیاری خودا بکهین، نه چین و مکوو هیشامی کوری عه بدولحه کهم بلتین: خودا تاشته که نهیه ته باز نهی بوونه وه نایزانی و مکوو نهو ظاهری نایه ته که و مربگرین..

به لکوو مبهست له نایه ته که نهفی کردنی زانیاریه که له واقع دا وجودی هیه به لام هیشتا نه هینراوته سهر گۆرهبانی ژبانی ئاده میزادو خودا بوی رانه نواندون بو نهوهی بیته به لکه له سهریان له رۆزی قیامت دا، نموونهی نه نایه ته دمربارمی له بوته دانی موسولمانان نایه تیکی تره که دمفرموی: ﴿أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ. وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ العنکبوت: ۲-۳ هه له بارهوه نایه تیکی تر هیه دمفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ (آل عمران: ۱۱۸).

به گورتی و پوختی پهرومردگار که لهو مپیش جیهادی بو موسولمانان دانا، لیرمدا دی حکمه ته که ی رون دهکاته وه: که بریتییه له تافیکردنه وهی به ندمکانی، بو نهوهی دمری بخا کی به گویری فه رمانه کانی هه لسو کهوت دهکاو کی سهر پیچی فه رمانه کانی دهکا پهرومردگار لهو مپیشو نیستاو له مه و دواش زاناو ناگاداره به وهی بووه دمی...

ناوہ دانکر نہ وہو تازہ کرد نہ وہی مزگہ وتہ کان

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ
أَعْمَلُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّمَا يَعْمُرُ
مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ ﴾

نیبنو نہ ہی حاتمہ لہ نیبنو عہ بیاسہ وہ دہ بارہی ہوئی ہاتنہ خوارہ وہی نہم
نایہتہ وای تہ خریج کردہ، دہ لی: کہ روژی بہدر عہ بیاس بہدیلی گیرا، خوئی
ہہ نایہ وہو گوتی: جا نہ گہر نیوہ دہست پی شخہ ریتان کردہو پی ش نیمہ
موسولمان بوونو کوچتان کردہو جیہادتان کردہو، نہوہ بیگومان نیمہیش
کہ عہمان ناومدان کردوتہوہ، ناومان داوہ بہ حاجیان، بہ مالی خو مان دیلمان
کریومتہ وہو نازادمان کردہو، نیتر پەروردگار نہم نایہتہی ناردہ خواری و
فہرمووی: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ... الْآيَةَ﴾.

لہر پیوایہ تیکی تردا ہاتوہ: دہ لی: روژی بہدر کوچکاران و یارمہ تیدمران
روویان کردہ دیلی قورمیش و تانہو تہ شہریان لیدان کہ موشریکو بی باومرن، عہلی
کورپی نہبو تالیب بہ توندی لؤمہی عہ بیاسی گرد کہ دژی پیغہ مہر جہنگاوہ،
صیلہی رھمی پچراندوہ. نہویش وتی: نیوہ خراپہ کانمان بہرودا دہدمنہوہ، باسی
کارہ باشہ کانمان ناکن، نیمامی عہلی فہرمووی: جا بو نیوہ کاری باشتان ہہیہ؟
نیتر دیلہ کان دہمیان کرایہ وہو ووتیان بہ لی: نیمہ لہ نیوہ پاداشمان گہورمترہ، نیمہ

که عبه که مائی خودایه ئاومدانمان کردۆته وه، پاسه وانیمان کردوه، دمرکه وانو مجه وری بووین، ئاومان داوه به حاجیان، دیلی هه ژارمان به پاره ی خۆمان ئازاد کردوه ئیتر ئەم نایه ته هاته خواری که رمتدانه وه ی هسه گانی عه بباس و ئه وانی تری تێدایه.

په یوه ندی ئەم نایه تانه ش به نایه ته گانی پێشوموه ئه ومیه: دوی ئه وه ی یه زدان له سه رمه تای سورمه که دا به رائه تی خۆی و پیغه مبه ره که ی راگه یانندو جۆرهما فه ضیحه تو خراپه کارییه گانیانی باسکردن، کافره کان نارمزیی خۆیان دمربری و وتیان: ئەم به رائه تو دمه به ردار بوونه ره وای نیه، ئیمه شیایو ئەم سوکایه تی پێکردنه نین، چونکه ئیمه ره وشتی جوانمان تێدانو پیاوتمیمان زۆره، نمونه یه که له ره وشتی جوانمێرانه مان ئه ومیه: که عبه مان ئاومدان کردۆته وه و چاودێری ده که ی. ئیتر به م نایه تانه په ره و مرده گار رمدی دانه وه له لایه کی تره وه گونجاو بوو که پاش به سه ردا دانه وه ی په یمانه که بۆ کافره کان و جاری لێک دابهرانو ده سته به ردار بوونیان، ئیعلانی ئه وه بکری که نابێ له که عبه دا بته ره سته ی بکری، مافی ئه ومیان نه دریتی: چیدی موشریکه کان چاودێری مائی خودا بکه نه و خۆیانی پێوه هه لێکێشن!!

ده مه رموی: ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَغْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ نابێ و ناگونجی و ره وای نیه بۆ ئه وانه ی بته ره ستنو هاوه ل بۆ خودا به ره وای دزمان، مزگه وته گانی خودا که که عبه په کیکیانه ئاومدان بکه نه وه، نابێ رێگه یان پێ بدری عیباده تی پوچی خۆیانی تیدا ئه نجام بدن، مافی ئه ومیان نیه سه ره وکاری که عبه بکه نه و مجبورو دمرکه وانو ئاودمیری بن، نابێ بۆ هه جو عه مره ش بچه ناوی و ته وافی بکه نه، چونکه ئه وان ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ بۆ خۆیان شایه دی کافریتی خۆیان دمدن: به م جۆره بت دمه به رستن، به روتو قوتی ته وافی که عبه دمه که نه، هه ر که سوپێک به ده وری که عبه دا دمدن سوژده بۆ بته گانیان دمه بن.

ئه وان به گوفتارو کردار موشریکو کافرن، ئه ومبوو: به گوفتار دمیانگوت (لبیک لاشریک لک، الا شریک هو لک تملکه وماملک) ئه مه به گوفتار شایه تدانه له سه ر خۆیان به کوفر، به کرده وش ئه ومبوو: بتیان دمه به رست. له راستی دا ئه وان

بهم گوشتارو کردارانه یان دوو شتی دژ بهیه کیان لهخوډا کۆکردیوهوه، دوو شتی لهگهڵ یهك نهگونجاویان خستبوه تهك یهكترهوه: كه عهقل نهیدهگرت، ئاومدانکردنهوهی كهعهبهو برپا نهبوون پێی!

﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ نهو خودانه ناسه هاوبه شهیداکه رانه، بههوی شیرکو کوفره که یانهوه، کردمو مکانیان پووچ کراوتهوه، رۆژی قیامت چ سوودو هازانجی ئی نابین، نهوان لهناو دۆزهخ دا بۆ ههتا ههتایه دهمینهوه، کردارو ههلوێستیان هینده ناجوامیرانهیه، تاوانه که یان هینده گه ورمو بهسامه سزای دادومرانه بۆیان ئهوهیه لهناو ناگری دۆزهخ دا بهمیننهوهو لێی دمرنهجن. نمونهی ئهم نایهته لهباری سوود و مرگرتن لهکردموه ئهم نایهتانهن ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۸۸) یان ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ (الفرقان: ۲۳) یان ﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا﴾ (الزمر: ۶۵) جا كه نهفیی ئههلییهتی ئاومدانکردنهوهو سهپرهرشتیکردنی مزگهوتهکانی خودای لهموشریکهکان کردو ئهو مافهی پێی رهوا نهبین له نایهتهی دواپی دا ئهو مافه بۆ بهنده خوداپهستهکان دهست نیشان دهکاو دمفه رموی: ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نهوهکوو شیاوی ئاومدانکردنهوهو سهپرهرشتیکردنی مزگهوتهکان ئیلا کهسانیک که برپایان بهتاکو تهناهی خودا بێ، برپایان بهزیندو بوونهوهو هاتنی رۆژی قیامت ههبی، کهسیك چاودیریکردنی کابهو مالی خودایه که برپای تهواوی بهتاکو تهناهی خودا بێ، نیمانی بهرۆژی قیامت ههبی، ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ نوێزمکانی بهرپێکو پێکی نهنجام بدا، ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ زمکاتی مالو سامانی بهگوێهری شهرعی خودا دمریکاو بیدا بهو کهسانهی که شیاوی زمکات پیدان.

﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ﴾ جگه لهخودا لهکەسی تر نهترسی، هیچ مهخلوقاتیک گیانه بهر بێ، یان بێ گیان بێ به خودا نهزانیو بهندهایهتی بۆ نهکاو لێی نهترسی چونکه له راستی دا جگه له خودا کهس زیانو هازانجی به دهست نیه، ههر سوودو هازانجیک خودا مهیلی ئی نهبی ناگا..

دفعہ کہ باسی برپا بہ پیغہ مہری نہ کرد چونکہ برپا بہ پیغہ مہرو
پیغہ مہرایہ تی دمکہ ویتہ چوار جیوی نہ جامدانی نویژو زمکاتانہ وہ نویژ
کردنو زمکاتان لہ کہ سیک و مردگیری کہ برپا بہ پیغہ مہر ہمبی. ﴿فَقَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ نہمجار نہوانہی کہ نہو رپوشتانہ یان تیدان و
خاومنی نہو کارہ بہ سہندانہن نہوانہ لہ پیڑی ہیدایہ تدر او مکانن، رینعوونیان
و مرگرتوہ، ریبازی خودایان گرتوتہ بہرو، سیاوی پاداشتی باشو بہہشتن،
کردمو مکانیان بہ فیرو ناپوا، ہر نہوانہ لہ پیڑی ہیدایہ تدر او انن؛ نہک نہوانہی
موشریکو گومران، ہاوہل بو خودا دادمنین و برپا بہ پیغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾
نیہ،، سوجدہ بو طاغووتو پتو صہنہم دمبہنو نہمجار بری خزمہت پیشکشی
مہسجید و لہرام دہکنو خوین بہ خاومنو سہر پہرشتیاری دمرانن!

وشہی (لعل) و (عسی) و نہم جوڑہ وشانہ کہ لہ خودا و صادر بوون نابی
لہ سہر مانای خوین مانا بکرتن، چونکہ (عسی) بریتہ لہ گومان بردن
بہ پیدابوونی شتیک کہ ہوکارہ گانی ہاتبنہ دی. دی بو خودا ناگونجی گومان
بہ کار بہینری، چونکہ ہموو شتیک لای خودا نومایانہ، ہیج شتیک لای نادیار نیہو
حہقیقہ تی ہموو شتیک بہ نہو پہری زانینہ وہ دمرانن! کہ و ابوو: نہم جوڑہ وشانہ
لہ لایہن خودا و بو شتی قہتعی بہ کار دہیندرین گومان و دوودلی و ہیوایان تیدا
نیہ!

دی بو پہر و مردگار وشہی (عسی) بہ کار ہینا؟ لہوہ لام دا دہلین: بو نہوہی
ناماژہی نہوہی تیدا بی کہ کافر مکان ہیوا براو بن لہ سوود بینین لہ کردمو مکانیان،
بہ ہیوای نہوہ بن روژی قیامت سوود لہ کردمو مکانیان ببینن، چونکہ لہ کاتیک دا
پاداشی موسولمانان لہ سہر کردمو مکانیان لہ بابی خوفو رجادا بی، دمی کافر مکان
بہ ج عہقلو ہوشیکہ وہ بہتہ ما نہومین: کہ سوود لہ کردمو مکانیان ببینن، چون
خوین بہ ہیدایہ تدر او دمراننو دنیان لہوہی کہ روژی قیامت بہ مراد دہکن!

پیغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾ لہ چہند فہرموودمہیک دا جہخت لہ سہر نہوہ دمکاتہ وہ کہ
دمبی سہر پہرشتیکارانن مزگہوتو ناومندانکہرہوانی مالی خودا نہو کہ سانہ بن کہ

ئەو پېنج رەوستانەیان تېدا بن کە ئایەتە کە باسی کردن. ئەو هتا: شەيخان و ئىرمىزى
فەرموودىەك لە ئىمامى عوسمانەو رىوايەت دەكەن دەفەر موئ: لە پېغەمبەر (ﷺ)
ژنەوت دەیفەر موو: (من بنى لله مسجداً يبتغى به وجه الله بنى الله له بيتاً في
الجنة) كەسێك لە بەر خاترى خودا مزگەوتێك دروست بكە، بەم كارەى مەبەستى
رەزنامەندى خودا بێ، پەر و مردگار لە بەهەشت دا خانوێكى بۆ بنیات دەنى.

هەر و هە ئىمامى ئەحمەد لە ئىبنو عەبباسەو فەرموودىەك بە مەر فووعى
رىوايەت دەگا و دەفەر موئ: (من بنى لله مسجداً ولو كمفحص قطاة لبيضا، بنى الله
له بيتاً في الجنة) كەسێك لە بەر رەزنامەندى خودا مزگەوتێك بنیات بنێ، دەستى
لە بنیات نانى مالى خودا دا هەبێ بابە ئەندازەى شوێنى هێلكەى مەرووبە كەش بێ،
خودا لە بەهەشت دا خانوێكى بۆ بنیات دەنى. فەرموودىەكى تر هەيە، حارىنى
كوپى ئەبو ئوسامەو ئەبو شەيخ بە سەنەدێكى لاواز لە ئەنەسەو رىوايەتەيان
كردووە. دەفەر موئ: (من أسرج في مسجد سراجاً، لم تزل الملائكة وحمة العرش
تستغفرون له، مادام في المسجد ضوء من ذلك السراج) كەسێك چرایەك لە مزگەوتێك
هەڵبە، روناكايیەك بخاتە مزگەوتێكەو تا روناكايى ئەو چرایە لەو مزگەوتە دا
هەبێ فريشتمو هەلگرانى عەرش داواى لێخۆشبوون بۆ ئەو كابرایە دەكەن...!! ئەمە
لە بارەى ئاوەدان كردنەو مەدەییەو. لە بارەى ئاوەدان كردنەو مەعەنەویشەو
فەرموودى پېغەمبەر (ﷺ) زۆرو زەبەندن: ئەو هتا: شەيخان و هى تریش
لە ئەنەسى كوپى مالىكەو رىوايەتەيان كردووە دەفەر موئ: پېغەمبەر (ﷺ) فەرموو:
(انما عمار المساجد هم أهل الله) هەر خودا پەرستان و خۆشەويستانى خودا
مزگەوتەكان بە خوداناسى تێیان دا ئاوەدان دەكەنەو. ئىمامى ئەحمەد و ئىرمىزى و
ئىبنو ماجەو حاكەم و ئىبنو مەردەو مەيى لە ئەبو سەعیدى خودرییەو رىوايەت
دەكەن كە پېغەمبەر (ﷺ) فەرموو: (إذا رأيتم الرجل يعتاد المساجد، فاشهدوا له
بالإيمان) هەر كاتى دیتان پیاو خوى بە مزگەوتەو گرتوو و هەموو شۆى مزگەوت
دەگا، ئەو شایەتى بۆ بدم كە خاومنى بپروایەو ئیماندارە. ئەمجار نایەتى ﴿أَلَمَّا
يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ خۆیندەو...

طه به رانی له موعجه مولکه بیر دا له ئیبنو مه سعوودمهوه ریوایهت دهکا دهلی: په رومردگار دمه رموی: (ان بیوتی فی الأرض المساجد، وان زواری فیها عمارها، فطوبی لعبد تطهر فی بیته، ثم زارنی فی بیتی، فحق علی المزور ان یکرّم زائرہ) ثم حه دینه همرچند زمعیفه، به لام وهکوو گوتراوه: حه دیتی زمعیف لهفه ضائیلی نهعمال دا کاری بی دهکری.

هر طه به رانی له موعجه مولکه بیر دا فهرموودمهوه کی تری زمعیف له ئیبنو مه سعوودمهوه ریوایهت دهکا، دهلی: (له ناخر زه مان دا کو مه ئیک له ئوممه تی من دینه ناو مزگه وته کانو به دهوره تییان دا داده نیشن، باسو گو فتوگوئیان همرباسی دونیایه، باسی خو شه ویستی دونیایه، له ته کیان دامه نیشن، خودا ئیشی به وان نیه و کرده وهکانی نهوانی ناوی). له ریوایه تیکی تر دا هاتووه: ناخاوتن له مزگه وت دا چاکه دهخواو له ناوی دمبا وهکوو چوّن نازهل پوشو په لاش دهخوا.

پتویسته نامازه به نه وهش بکهین که دروسته کافرو خوانه ناس به کار بهیندرین بو دروستکردنی مزگه وت، دروسته کاری بیناکردن و نه فقاری و سپیکاری و دامه زانندنای نامیری کاره بایی و ثم جوړه شتانه به وان نه انجام بدری.

نه وهی که دروست نیه به کافر بسپیردری نه و شتانه که په یوه نندیان به سه ره رشتی کردن و هه لسورانی کاروباری ئیداری و نایینی مزگه وته. رایه کی زمعیفیش هیه دهلی: کافر به هیج جوړی و به همرمه به ستیک بی نابی توخنی مزگه وت بکهوی؟.

که وره یی نیمان به خداو به روژی قیامه ت و که وره یی جهاد له بیتا و نایینی خودا دا

﴿ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا

يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ
 رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ
 مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ
 ﴿٢٢﴾

ہوئی ہاتنہ خوارموی نایہ تی (۱۹) وھکوو موسلیمو ئیبینو حییانو ئہبو داود
 لہنعمانی کوری بہ شیرہوہ ریوایہ تیان کردوہ نہومیہ نوعمان دہئی: من لہ گہل چہند
 ہاوہ لیک لای مینبہری پیغہ مبہر (ﷺ) و مستابووین، پیاوئیکیان وتی: نیتہ من پاش
 نہومی نیمانم ہیئاوہ جگہ لہئاودان بہ حاجبیان ہیچ کاریکی تر ناکہم، یہ کیکی
 تریان وتی: بہ لکوو ئاومدانکردنہوہ کہعبہ خیر ترہ، یہ کیکی تریان وتی: نہخہیر،
 بہ لکوو جیہاد لہ پیئاو ئایینی خودادا لہو کارانہ خیرترہ کہ ئیوہ ناوتان ہیئان،
 حہزرتی عومہر لییان توورہ بوو، فہرمووی: لای مینبہری پیغہ مبہر (ﷺ)
 دمنگتان بہرز مہکہنہوہ، نہو رۆژہ رۆژی ہہینی بوو. جا وتی: کہ نویژی جومعہم
 کرد دہچمہ خرمہ تی پیغہ مبہر (ﷺ) دہربارہی نہم کیشہیہی ئیوہ پرسپاری لی
 دہکہم. نیتہ پەرومردگار نایہ تی ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ تا دہگاتہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ی ناردہ خواری.

فہریابی لہ ئیبینو سیرینہوہ ریوایہ ت دہکا، دہئی: عہلی کوری ئہبو طالب ہاتہ
 مہککہ بہعہبباسی گوت: ئہی مامی خوم؟ ئہری بۆچی گۆچ ناکہی؟ بۆ پەیومندی
 بہ پیغہ مبہرموہ ناکہی؟ عہبباس وتی: من کہعبہ ئاومدان دہکہمہوہ، پاریزگاری

مالی خودا ده کهم مجبوری که عبه ده کهم. نیتر په رومردگار نایه تی ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ ی ناردده خواری.

عبدالرمازاق له (شعی) یه وه، ئیبنو جهریری طه بهری له که عبی قورمظیه وه ریوایه تیان کردوه: ده لّین: طه لحه ی کوری شه یبه و عه بباس و عه لی کوری نه بو طالیب ههریه که بیان خوی هه لدمنا یه وه و باسی شکومه ندی خوی دهم کرد، طه لحه وتی: من خاومنی که عبه و کللیل به دهمستی نه م خانوه ریژداره م، عه بباس وتی: من ناودیری حاجیان و نه و نه رکه پیروزم له نه ستودایه. عه لی وتی: من له پیش هه موو کهس دا نو یژم بهرو قبیله کردوه و من جیهام کردوه. نیتر په رومردگار نایه تی: ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ ناردده خواری. نه م نایه ته په یومندی به نایه ته کانی پیشووه هه یه، له م روه وه ته واکهرو شیکه رومیه بو نایه تی پیشو: نه ومتا له نایه تی پیشو ودا نه وه ی روون کرده وه: که ناو مدانکر د نه وه ی که عبه په سنده نه گهر خاوم باومر بیکا، نه و نه رکه نه رکی موسولمانانه، نه ک هی موشریکان. نه مجار له م نایه ته دا نه وه روون ده کاته وه: که ئیمان و جیهاد زور باشترن له و کرده وانه ی که موشریکه کان خویان پیوه هه لدمنا و شانازیان پیوه دهم کرد، که بریتی بوون له ناو مدان کر د نه وه ی که عبه و ناو دان به حاجیان.

د مفرموی: ﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَ عِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ جَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نایه ته که، یان خیطابه له گه ل موسولمانان، یان خیطابه له گه ل موشریکه کان؛ به گویره ی ریوایه تی نوعمانی کوری به شیر خیطابه که رو له موسولمانه کان دمکا. به گویره ی سییاهی نایه ته کهش خیطابه که بو موشریکه کانه... نه وه ی که مه بهسته نه ومیه: نایه ته که رمنگدانه و خوهه لئانه وه ی دوو لایه نه لایه نی موسولمانان و لایه نی کافر مگان. چونکه و مگوو له وم پیش له هوکاری هاتنه خواره وه ی نایه ته کان دا باسمان کرد؛ عه بباس که نه وسا کافر بوو خوی هه لدمنا یه وه و شکومه ندیه کانی خوی باس دهم کرد که ناو مدانکر د نه وه ی که عبه و ناو دابه شکردن بوو به سهر حاجیان دا.. و مگوو زانایانی نه حو ده لّین: (که لام له حه ذفی مضافه) (السقایه) مضافو ئیله یه یه، مضافه که ی حه ذف کراوه

که وشه (أهل) ه. واته: نایا نیوه نهوانه ی ئاو دابهش دهکهن بهسهر حاجیان داو کهعبه ئاوه دان دهکهنه وه وهکوو نهوانه یان حلیب دهکهن که بر وایان بهخودا هیناوه، بر وایان بههاتنی رۆزی قیامت ههیه وهپیناوه نایینی خودادا جیهادو تیکۆشان دهکهن؟ نایا نهم دوو تاقمه لهفهضل و ریزدا چون یهکن؟ بیگومان ئاودان بهحاجیان و ئاودان کردنه وهی کهعبه ههرچهنده کاری پهسهندن بهلام خاومنی نهم نیشانه لهپلهو پایه و بهرزی دا لای خودا ناچنه ریزی نههلی نیمانه وه.

بهکورتی نابیی نهو موشریکانه ی ئاو بهسهر حاجیان دا دابهش دهکهن بیانبهنه ریزی موسولمانانی یهکتا بهرستو خاومن بر وایا بههاتنی رۆزی قیامتو موجهیدو تیکۆشهر لهپیناوه نایین دا، نهو دوو تاقمه یهکسان نین. چونکه ﴿لَا يَسْتُرُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نهوانه لای خودا وهکوو یهک نینو لهیهک ناست دا نین. نه لهروشتو نه لهکردم و نه لهدونیا و نه لهقیامت دا هاوتا نین. ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ پهرومردگار گهل و نه تهومیهک هیدایهت نادا: که بهردم و ام بن لهسهر ستم کردن لهخۆیان بهم جوړه دریزه بهکوفری خۆیان بدم و ستم لهغهیری خۆشیان دهکهن.

نایه ته که جهخت لهسهر نهوه دهکا که نابیی بههیج جوړیک موشریکو کردم و پوجه لهکانیان بخړینه تاي تهرازی موسولمانان و کرداره پهسندمهکانیان. ته نانهت بهیهکسانی ته ماشا کردنیان ستمه وه بهستم حلیب دهکری.

نیمان بهخودا و بهرۆزی قیامتو جیهادو تیکۆشان بهگیان و مال لهپیناوه نایین دا زۆر باشترو گهورمتره لهئاودان بهحاجیان و مجیوری کردنی کابه! بهلکو جوداوازی نهم دوو جوړه کرداره ههر نایه ته ژمارو بهرامبهری ناکرین!! نهمجار پهرومردگار پلهو پایه ی نیوان موسولمانانیش دیاری دهکا و دهفرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه ی بر وای ته وایان بهتاکو ته نهایی خودا ههیه ﴿وَهَاجَرُوا﴾ له بهر خاتری رمزه مندی خودا له ولاتی کوفرم و کۆجیان کردوه بۆ ولاتی نیمان و نیسلام ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ لهپیناوه نایینی خودادا جیهادیان کردم و تیکۆشاون، گیان و مالی خۆیان بهخت کردوه، تال و سویریان جهشتووه،

جوړهها ته نگو چه له مېه و دردی سهریيان توش هاتووه، بیگومان نه وانه ﴿أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پله و پایه یان زور گهورمتره له و موشریکانه ی نه رکی ناو دابه شکر دنیان له نه ستو گرتووه، مجیوری که عبه ده که نو روخاوی چاک ده که نه ووه جوداوازی نیوانیان عاسمان و ریسمانه. ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ نه وانه، هه ر نه وانه به مرز ده که نو به به خته و مر حلیب ده کریڼ. هه ر نه و موسولمانه کؤچکاره تیکؤشه رانه به ففضلو که رمی خودا به خته و مر دمېنو به مرز ده که نو پاداشی کرده و ی باشیان و مرددگر نه ووه. نه م به خته و مر ی و به مرز گه بیشتنه نه و مېه: که ﴿يَسْتُرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ په رومردگاریان مرگینی به خته و مر یان دمداتی به ووی که له رحه مته ی خوی دمبارینی به سهریان دا، هه موانیان ده خاته ژیر نه و رحه مته بی پایانه ووه، سهرباری نه ووه رمزانه ندی خو ده کاته سیبه ری کامه رانی و دایانده پوښی، نه مېه ش گهورمترین و نایابترین خه لاته بویان، له روژی قیامت دا دمیانه خاته نیو باغو باغاتی به هه شتی جوانو رازاوی که بو نه وانی ته رخان کرده، له و به هه شته دا نازو نیعمه تی به رده و او نه پراوه هه یه و په کیان له هیچ ناکه و ی و چییان بوئ بویان دابین کراوه و نامادیه، بو هه تا هه تایه و بی برانه ووه کو تایی هاتن له م نازو نیعمه ته دا ده گوزمریڼ!

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به هه تا هه تایش له و ی دمېن، بیگومان خودا پاداشی زور گهوره ی لایه بو پړواداران. وده کوو له نایه تیکی تردا دمفه رموی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ۷۲).

هه ردو و پیړی فهرمووده موسلیم و بوخاری، هه روه ها تیر میښی و نه سانی له نه بو سمعیدی خودریبه ووه فهرموودمیه ک دگپړنه ووه که ده لی، پیغه مبه ر ﴿﴾ فهرمووی: په رومردگار روی رحه مته ی ده کاته به هه شتیبه کان و پیان دمفه رموی: نه ی دانیشتوانی به هه شت! هه موویان به به لی به لی و هلام دده نه ووه، نه مچار دمفه رموی: نایا رازین به پاداشتی خوتان؟ هه موویان به یه که دم ده لیڼ: خودایه! بو رازی نین؟ له چیمان که مه؟ شتیکت پی به خشیوین نه دراوه به که س! نه مچار

پهرومردگار دمفهرموئ: نه من شتيكتان بي دمبه خشم زور لهو نازو نيعمه تهی پيتان دراوه گهورمتر بي، هه موويان دهئين: پهرومردگاراا دمبي چ شتيك لهم نازو نيعمه ته گهورمتر بي؟ دمفهرموئ: رمزامه ندى خومتان به سهردا ددهمو نير لهنيستا به ولاره همت ليتان نارازی نابم.

نایه ته که به ناشکرا نه وه دمسه لينی که جيهادو تیکووشان ویرای نيمانی پتهو له لای خودا له هه موو کرده مويه که گهورمتره و هيچ کردارو گوشتاريك نايگات، چونکه جيهاد بریتيه له گيانو مالبهخت کردن له پيناو بهرز کردنه وهی وشه ی (لا اله الا الله) و بلا و کردنه وهی نايینی ئيسلام!

پيوسته نهوش بزانی که وشه ی (اعظم) له نایه ته که دا که له سهر شیوهی (اسم التفضل) هاتووه مانای زیدمی ناگه یه نی، چونکه نایه ته که مانای نه وه نیه که کافره کان پله و پایه گيان هه یه له خوار پله و پایه ی موسولمانه موحاهیده کانه ومیه. به لکو پله و پایه ی موسولمانه کان ره هاو موطله قه، کافره کان کرده مویان پووج و بی سووده، نه وان له دوزخ داو نه وان له به هه شت دان، که وایی هیچ موفاضه له و زیدمیه که له نیوان کافره کان و موسولمانه کان دا نیه نه وان له و په ری به دبختی و چاره رمشی دان نه مان له و په ری خوشی و کامه رانی دان.

وازهیتان له دوستایه تیکردنی باوک و براو خاوو خیزانی کافرو

هه لیزاردنی نیمان و جيهاد به سهر هه شت شت دا

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءِاِبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾﴾ قُلْ إِن

كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا احَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي
سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

هوی ہاتھ خوارموی نایہ تی ژمارہ (۲۳). لہم بارمویہ کولہبی دہلی: کاتیک
پیغہمبہر فہرمانی پی کرا بہکوج کردن لہمہککھوہ بؤ مہدینہ، پیای و اہہبوو:
بہباوکو براو خیزانی خوی رادہگہیانہ: کہ فہرمانی کوجکردنیان پی کراومو دمبی
مہککہ بہجی بیلن، جا ہی وایان تیدا بوو بہبی چہندو چوون ملی ریگی دہگرتہ
بہرو کوجی دہکرد، ہی واشیان ہہبوو: بہمالو مندالو خزمو کسوکاری
رادہگہیانہ، نیر خیزانی، کوری، کچی، خزمو کسوکاری داوینیان دہگرتو پییان
دہگوت: بؤخاتری خودا! چؤن نیہ بہجی دلی؟ دلت دی واز لہمالو مندالت
بینی؟ بؤ کییان جی دلی و بہکییان دہسپیری؟ نیر نہویش دلی نہرم دہبوو: وازی
لہکوج دہینا و لہگہلیان دہمایہوہ. نہم نایہتہ ہاتھ خوارئ سہرگؤنہی نہو جؤرہ
کہسانہ دہکا و دہفہرموی: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ...الآیة﴾

دہریارمی نہوانہش کہ لہمہککہ مابوونہومو کوجیان نہکردبوو نایہ تی ﴿قُلْ
إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ تا دہگاتہ ﴿فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ﴾ کہ مہبہست رزگار
کردنی مہککہیہ. ہاتھ خوارئ.

فہریابی لہنہینو سیرینہوہ نہویش لہعمل کوری نہبو تالیبہوہ ریوایمت
دہکا: دہفہرموی: بہچہند کسوکم وت: نہری بؤ کوج ناکہن؟ بؤچی پھیومندی
بہپیغہمبہرموی ﴿﴾ ناکہن؟؟ لہوہلام دا وتیان: لہگہل کسوکارمان دہمینہوہ/

لەناو ھۆزۈ مالى خۇمان دا دادەنىشىن، ئىتر نايەتى ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ...الْآيَةُ﴾
ھاتە خوارى.

پەيۋەندى ئەم كۆمەلە نايەتە بەھى پېشەۋە ئەۋمىيە: كە سىياقى نايەتەكە
بەردەۋامە لەروتكدنەۋەى ھەستى موسولمانەكان لەھەموو جۆرە پەيۋەندىيەك
جگە لەپەيۋەندى لەگەل خۇدا، ھەموو پەيۋەندىيەك لەدلى كۆمەلى موسولمانان
دادەرنى و مشتو مالى دمكا بۆ پەيۋەندى كردن بەخۇداو بەدىنى خۇداۋە.
بانگەۋازى ئادەمىزاد دمكا كە واز لەھەرچى پەيۋەندى و پەرژەۋەندى خزمایەتى و
لەزەمتو خۇشى ھەيە بەيىن، ھەموو ئەمانە ۋەلا بنرى و لەشۋىنى دا پەيۋەندى
لەگەل خۇداو ئايىنى خۇدا دا بېسەرى. ھەموو خۇشى و بەرژەۋەندى و پەيۋەندى
خزمایەتى بخاتە لايەكى ترازۋەۋە، خۇشەۋىستى خۇداو پېغەمبەرى خۇداو جىھاد
لەپىناو ئايىن دا بخاتە لايەكى ترەۋە، ئەمجار موسولمانان سەرپىشك بكا، لايەكىان
ھەلبىزىرن!

بەكورتى ئايىنى ئىسلام ھاتۋە مەفھۇۋەمەكان بگۆرى، ھاتۋە ئەو راستىيە
بجەسپىنى كە پەيۋەندى ئايىن بەھىزىرو لەپىشترو بەرزىرە لەپەيۋەندى رەگەزو
زمان و خزمایەتى، ھاتۋە جەخت لەسەر ئەو راستىيە بكاتەۋە: كە بەرۋەۋەمى
جىھاد كاتىك دەستەبەر دەبى، كە واز لەخۇشەۋىستى و دۆستايەتى موشرىكەكان
بىنى، بەندايەتلىكردن بۆ خۇداو شۋىنكەۋەتنى پېغەمبەر (ﷺ) بەسەر ھەموو
شتىكى زىيان دا ھەلبىزىرى و لەناخەۋە ناۋىتەيان بى!! بۆيە بەو جۆرە بۆ ئەم
مەبەستە پىرۋزە روى خىطاب دمكاتە موسولمانان و دىھەرمۇئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَخِدُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أُولِيَاءَ﴾ ئەى ئەو كەسانەى برۋاتان بەتاك و
تەنھايى خۇدا ھەيە ئىمانتان بەپېغەمبەر ھىناۋە، نەچن باۋك و براۋ خرمى
موشرىكتان بكنە لېپرسراۋى خۇتان و پابەندى ھەرمان و نامۇزگارىيان ببن و
لەشەردا يارمەتتيان بدمن، بۆ خاترى ئەۋان كۆمەگى بەكافىرەكان بكنە، بەسەر
نەپنى موسولمانان دا ئاگاداريان بكنە، نابى لەخزمە كەس و كارو بئەمالەو خاۋو
خىزانتان كەسانىك كە كافىرو خۇدا نەناسن بىانكەنە دۆستو سەرپەرىشتىارى
خۇتان و بەرژەۋەندى ئەۋان پېش بەرژەۋەندى موسولمانان بىخەن. ﴿إِنْ اسْتَحْبُوا

الْكَفَرُ عَلَى الْإِيمَانِ ﴿۱﴾ نہ گھر نہ وان کوفریان ہہ لہ بزاردو شیرکیان بہ باشر زانی لہ نیسلامو لہ سہر کوفرو بی دینی خویان بہ ردموام بوون. ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ کہ سیک لہ نیوہ کومہ گی لہ کافران داوا بکاو پشیمان بی بہ سستی، نہوہ نہوانہ لہو گرؤہانہن کہ لہ رپیازی راست لایان داوہ. نیبنو عہ بیاس دمفہرموی: نہوانہ موشریکن و مکوو نہوان، چونکہ بہ موشریکہ کان رازی بوون، رازی بوون بہ کوفر کوفرہ و مکو چؤن بہ فیسقی فیسقہ...!

نمونہی نہم نایہ تہ نایہ تیکی ترہ کہ دمفہرموی: ﴿إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ الممتحنہ - ۹.

نہمجار بہر و مردگار روی خیطابی دہکاتہ پیغہ مہر و دمفہرموی: ﴿قُلْ﴾ نہی موحمہد بیان بلی: ﴿إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ﴾ نہ گھر باوکو باپیرانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ کور و کچو نہ تہ و متان ﴿وَأَخْوَانُكُمْ﴾ براو ناموزاو مامو خالتان ﴿وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ خیزان و ہاوسہرتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾ مالو سامانی کہ کؤتان کردؤتہوہ ﴿وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ بازرگانی و مامہ لہ کردنتان کہ ترسی بازار و ہستان و نرخ شکانی کالا کانتان ہہیہ، ﴿وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا﴾ خانوو بالہ خانہ کانتان کہ تیان دا دہجہ و پینہوہو نیس تراحتیان تیدا دہکن. بیان بلی نہ گھر نہم ہشت شتانہ تان ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ﴾ لہ خوداو پیغہ مہر و خوداو جیہاد لہ پینا و ناپین دا خوشر دہوی، بہ جوریک نہو خوشر و یستیہہ ببیتہ کؤسپو تہ گہرہ لہ بہر دہم یار مہ تیدانی پیغہ مہر نہوہ ﴿فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ﴾ چاومروان بن تا نہو کاتہی خودا بریاری خوی دہر بارہی نیوہ دہر دہکاو سزای بی نامانی خوی دہنیرئ بوتان و نہو کاتہ رزگارتان نابی، ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خودا ہر گیز ہیدایہ تی گہلو گرؤی سنور بہزین ناداو، ہر کہ کاتی سزادانتان ہات بہ قوتارتان نادا.

نہم دہستہ بردار بوون و دابرا نہ لہ کوفرو گرؤہی موشریکان، ہر نہرکی تاکہ تاکہی کؤمہل نہو بہس! بہ لکوو نہرکی ہرہ لہ پیشی کؤمہ لی موسولمانانیشہ،

ئەركى دەولەتى ئىسلامىشە، دروست نىەو نابى ھىچ ئىعتىبارىك بۇ ھىچ جۆرە پەيومندىو بەرژومەندىيەك بىكرى لەسەر حىسابى بنەماكانى عەقىدەو داخوازييەكانى بىروباومپو پىويستياتى جىھاد!! دەبى ھەموو پەيومندىو بەرژومەندىيەك لەچوار چىووى ئىسلام دا حىسابى بۇ بىكرى و بەپىومرى ئەو بىپىورى! ھەموو شتىك دەبى لەروانگەى ئىسلامەو سەپرى بىكرى و بەتەرازووى ئەو بىكىشرى!

تەيىنى:

نایەتەكە كە دەفەرموى: ﴿لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ...﴾ وا پى دەچى خىطاب بى بۇ ھەموو موسولمانان، ھوكمەكەشى بەردەوامە تا رۆزى قىيامەتو جەخت لەسەر ئەو دەكاتەو كە دەبى موسولمانو كاھر لىك جىابىو نابى موسولمانان گوئ بىسى فەرمانى كاھران بن.

كە لەنایەتەكەى تردا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ...﴾ جەخت لەسەر ئەو دەكاتە كە خۆشويستنى خودا و پىغەمبەر (ﷺ) شتىكى پىويستەو كۆراى موسولمانانى لەسەر چەسپاوە، خۆشەويستى خودا و پىغەمبەر برىتييە لەفەرمانبەردارى فەرمانەكانىيانو شوينكەوتنى پەيامى ئىسلام. چونكە لەشوينىكى تردا دەفەرموى: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۳۱).

پىغەمبەر (ﷺ) لەفەرموودمىەك دا فەرموويەتى: (لايطةم أحدكم طعم الإيمان حتى يحب في الله، ويبغض في الله، حتى يحب في الله ابعد الناس، ويبغض في الله اقرب الناس اليه) واتە: ھىچ كەس لەئىو تەمى ئيمان ناكا ھەتا واى ئى نەيە تەنھا لەبەر خاترى خودا خەلكى خۆش بوئ، لەبەر خاترى خودا خەلكى ناخۆش بوئ. دوورترىن ئادەمىزادى لەبەر خودا خۆش بوئ، نزىكترىن خزمى خۆى لەبەر خاترى خودا بدزى..

پہرہ ردگار لہ چہ ند ہل و مہرجیکداو لہ چہ ندان شوین دا کومہ کی
بہ موسولمانان کردوہ

﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ
حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ
شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ
وَلَيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ
بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾﴾

دمربارہی ہوی ہاتنہ خوارموی نایہ تی ﴿ویوم حنین...﴾ بہیہقی
لہ (الدلائل) دا ریوایہ تی کردوہ دہلی: روژی حونہین بیایک وتی: نہمپو لہبہر
کہمی تیناشکین، ژمارہی جہنگاورانی موسولمان (۱۲) دوازده ہزار بوو.
پیغہمبہر (ﷺ) نہم بہ خونازینہی پی ناخوشبوو، نیتر نہم نایہ تہ ہاتہ خواری.
﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ...﴾ (الایہ).

لہرووی بہیومندی نیوان نہم نایہ تہو نایہ تی پیشو دہگوتری: لہنایہ تی
پیشو دا پەرورمدگار باسی نہوہی فہرموو: کہ پیویستہ موسولمانان لہپیناو
بہرژہومندی نایین دا دستبہرداری باوک و براو خرمو کہس وکاری موشریکیان ببن،
لہہمان کات دا خودا بوخوی دمیزانی کہ نہم کارہ لہسہر شانی موسولمانان گرانہ،
نہمجار لیرمدا نہومیان بوو روون دمکاتہوہ: کہ ہہرشتیک لہپیناو نایین دا واز

له بهر ژه موندی دونیایی بښی، خودا وږای به هر مه ندى قیامت مه به ستی
 دونیاشی بۆ فراهه م دینی، بۆ ئه مهش نموونه یه کیان بۆ دینی ته وه: که رۆزی
 حونه ین جهنگاو مرانی موسو لمانان زۆر بوون، به هیژو ته یار بوون، که چی
 که به زۆری و ته یاری خو یمان نازین تیشکان، پاشان له کاتی تیشکان و هه لئاتن دا که
 له خودا پارانه وه و هانا یان بۆ په رومردگار برد خودا به هیژی کردن و گرو تینی پیدان
 به جۆر ئیک توانییان سو پای کوفر بشکینن. ئه مهش ئه وه ده گه یه نی که ئاده میزاد
 هه ر کاتی پستی له نایین کردو روی کرده دونه ا، دین و دونه یی له دست ده چن
 هه ر کاتی به نده یه تی ته وای بۆ خودا نه نجام دا، لایه نی نایینیان هه لبارد؛ خودا
 شکۆمه ندى هه ردو و جیهانی پی دمه خشی و به جوانترین شیوه به خته ومری دونه ا و
 قیامه تی ده کا. ئه مهش وه کوو دلانه ومیه ک وا بوو بۆ ئه وانه ی له پینا و نایین
 ده سته برداری خزمو که سوکاری موشریکیان بوون، له هه مان کات دا تیگه یان دنی
 موسو لمانانه بۆ ئه وه ی هه میشه ئه ومیان له یادی پی که کۆمه گی په رومردگار به هیژی
 مه عنه وای دمی، نه ک به زۆری ژماره.

موجاهید له م باره وه ده فهرموی: ئه م نایه ته یه که م نایه تی که له سوورمه تی
 (براءه) هاتۆته خواری، په رومردگار له م نایه ته دا فه ضلو ره حمه تی خو ی به سه ر
 موسو لمانان دا یاده خاته وه، چاکه و یارمه تیدانی هه مه جۆرو هه میشه یی خو ی بۆ
 موسو لمانان باس ده کا، چه ند جار کۆمه گی پی کردون و له جهنگ دا زالی کردون
 به سه ر دوژمنان دا، ئه ومیان یاد ده خاته وه که ئه و شکۆمه ندى و سه رومریانه ی
 به ده ستیان هی ناو ن هه موویان یارمه تی خودایی بووه نه ک به هو ی زۆری ژماره
 پر چه کی خو یمان بووه. سه رنجی موسو لمانان بۆ ئه وه راده کیشی که یارمه تی
 له خودا ومیه، ژماره ی زۆرو که م چ رۆ ئیکی نیه، ئه وه تا رۆزی جهنگی حونه ین
 موسو لمانان ئه ومونده ژماره ئه سبابی شه ریان کۆک بوو بۆ خو یمان به خو یمان
 دمنازین خو یمان له خو گۆرا بوو، که چی زۆری ژماره چه کساز و ته یارییان دادی
 نه دان و تیشکان و هه لاتن، که میکیان نه بی هه موویان هه لئاتن و ده وری پیغه مبه ریان
 چۆل کرد، ئه مجار په رومردگار سه رله نو ی یارمه تی خو ی بۆ ناردن و پیغه مبه رو
 موسو لمانانی سه رخستن، بۆ ئه وه تییان بگه یه نی که یارمه تی هه ر له لایه ن خودا وه

دئ، به کۆمهگی زاتی بیچوونی دمی، که مو زۆری سوپا چ رۆلئیکی نیه ﴿کَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ﴾ يٰۤاَذْنَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِینَ ﴿۱۳۹﴾.

پیداچوونه وهیهك به جهنگی حونهین دا:

مامۆستا سهید لیڤده دمهفرمۆ: په رومردگار لهجهند شوینیک دا کۆمهگی به موسولمانان کړدبوو؛ هیشتا سینهرو تارمایی نهو یارمهتیدانه له بیرموریان دا مابوو، بۆیه ههرپۆیستی به ناماژه پیکردنیکى سهرپییى هه بوو، به لام جهنگی حونهین نهو موبوو دواى رزگار کردنى مهککه له مانگی شهووالی سالی هه شته می کۆچی دا روی دا. نهوه بوو دواى تهواو بوونی نازاد کردنى مهککه، کاروباری شار ناسایی بووهوه، زوربهی دانیشتوانی ئیمانیاں هیئا، پیغه مبههر ﴿۱۴۰﴾ هه موویانی عهفوو کرد، ئا له م سهروبهندهدا ههوال به پیغه مبههر گه ییشت: که هۆزی ههوازین خۆیان کۆکردۆتهوه بۆ نهوهی شهر له گهل موسولمانان بکهن، سهروکه که یان مالیکی کورپى عهوفى (النضرى) و هۆزی تهقیف تیکرا له تهکیا، خیلئ بهنو جهشهو بهنو سهعدی بهنى بهکرو خیلئ نهوزاع له بونو هیلال، جهند که سیک له بهرهی عهمرى کورپى عامرو عهوفى کورپى عامر- نه مانه هه موویان کۆبوونهوهو په میمانیاں بهستووهو مندالو ژنیشیاں له گهل خۆیان هیئاوه، مهرو بزى رهشه و لاخو حوشترهکانیشیاں هیئاوه. پیغه مبههر ﴿۱۴۱﴾ ههر بهو سوپایه که بۆ رزگار کردنى مهککه هیئا بووی که له دهه هزار کهس پیک هاتبوو له موهاجیرو نه نصارو خیلئ عهربهکانى تر، نهوانهی دانیشتووی مهککه بونو موسولمان بوون پیغه مبههر عهفووی کردن نهوانیشی رهگهل کهوتن که دووه هزار کهس بوون. پیغه مبههر ﴿۱۴۲﴾ ئه سوپا دوانزه هزار جهنگاومرهی بهرمو دوژمن برد، له دۆلئیکى نیوان مهککهو طائیف که ناوی حونهین بوو روبهروى یهکتر بوونهوهو لهو دۆلهدا جهنگه که بهرپابوو، له بهرمبهیاں دا شهر دامهزرا، موسولمانهکان دابهزینه ناو شیوهکهوه، جهنگاومرانی ههوازین بۆسهیاں بۆ موسولمانهکان دانابوو، که موسولمانهکان روویان له شیوهکه کرد کاتیکیاں زانى شهرکه ره ههوازینیهکان لییان راسانو شمشیریاں لی راستو چهپ کردنو بهر رۆژنهى گوللهو تیره بارانیاں کردنو بهقهرمانى مهلیکه که یان بهیهك گور ههلمهتیاں بۆ بردن و هیرشیاں کرده سهریان،

ھەر زوولەشکری موسولمانەکان شکاو ھەلھاتن، پێغەمبەر (ﷺ) خۆی گرتو مایەو،
 تەشریفی ئەو رۆژە سواری ھێستەر بەلەکە ی بوو، ھەلھەتی دمبردە سەر دوژمن
 عەبباس ناوژمنگی لای راستی گرتبوو ئەبو سوفیانی کوپی نەلحاریشی کوپی
 عبدولموطەلیب ناوژمنگی لای چەپی گرتبوو خۆیان پێو ھەلھاسیبوو بۆ ئەو
 زۆر بەگورجی نەپوا، پێغەمبەر (ﷺ) ناوژمنگی ئی دماو موسولمانانی بانگ دەکردو
 دمیفرموو (الی عباد الله، الی انا رسول الله) ئە ی بەندەکانی خودا وەرن بۆ لای من
 دوم کەون، وەرن بۆ لای من پێغەمبەرم. ھەر لەو حالە دا دمیفرموو: (انا النبی
 لا کذب، انا ابن عبد المطلب) ئەمن پێغەمبەرم دروی تیدا نیە، من لەنەو
 عەبدوموطەلیبم. نزیکە (۱۰۰) کەس لەھاوولانی لەخزمەتیدا مابوونەو
 ھەلھەتەتوون. ھەندیک دەلێن: ھەشتا کەس بوون، لەمانە حەزەرتی ئەبو بەکر و
 عومەر، نیمامی عەبباس و عەلی و ئەلفەضل ئیبنو عەبباس، ئەبوسوفیانی کوپی
 نەلحاریشو ئەیمەنی کوپی ئوسامە ی کوپی زەیدو ھی تریش بوون. خودا
 لەھەموویان رازی بێ، ئەمجار پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانی بەعەبباسی مامی کرد کە
 دمنگی بەرزو گەورە بوو بەھەموو ھیزی خۆی بانگی ھاوولانی دەکردو دمیفرموو
 (یا أصحاب الشجرة) مەبەستی ئەوانە بوو: کە لەژێر درەختە کە دا بەیعەتیان
 بەپێغەمبەر کردو پەیمانیان دایە کە لەشەردا خۆگر بن و ھەلھەن، جاری وا بوو
 بانگی دکردن (یا أصحاب الشجرة) جاری واش دەبوو دمیگوت: (یا أصحاب السمرة)
 ئیتر ھاوولان لەم لاو لەولا وەلامیان داو (یاالبیک، یالبیک) بەلێ بەلێ
 لەخزمەتداین و ھااتین، خەلکە کە بۆلای پێغەمبەر (ﷺ) گەرانەو، تەنانەت پیاوی
 وایان ھەبوو ئەگەر و شترە کە بەدەستەو نەھا تایە ملی رینگای نەگرتایە،
 زریبە کە لەبەر دکردو دادمەزی و بەپێیان و بەھەلەداوان و راگردن دەھات بۆ لای
 پێغەمبەر و شتری بەرەلا دکرد. کە کۆمەلێک لەم ھاوولانە ناوا لەدەوری پێغەمبەر
 (ﷺ) کۆبوونەو فەرمانی پیکردن کە ھێرشیکێ لەنکاوو کتوپر بەرنەسەر دوژمن و
 بەیەک گۆر پەلاماریان بدن... کە ھاوولان بەفەرمانی پێغەمبەر ھێرشیان بردو
 ھەلھان کوتایە سەریان موشریکەکان دەسبەجێ شکان و قوچاندیان، موسولمانان
 بەدووینەو لێیان دەکوشتن، بەدیلیلان دەگرتن، ھە ی بگرو بەردە بوو، ھیشتا

ہہموو ھاوہلانی ھہلھاتوو نہگہراپوونہوہ بۆ لای پیغہمبہر (ﷺ) کہ نہم تاقمہ موسولمانہ ھیرشہبرانہ کۆمہلئیکی زۆریان لەموشریکہکان بەدیل گرتبوو ھینابویاننہ خزمەت پیغہمبہر (ﷺ).

نہمہ یەگەم جەنگ بوو کہ موسولمانان دوزادەھزار جەنگاومریان بۆ کۆببیتەوہ، بەجۆرێک کہ سەریان لەزۆری خۆیان سوور بمینیو بەخەیاڵی خۆیان تیشکان نابینن، بۆ ناگابوون لەھۆکاری سەرکەوتنی لەموپیشیان. ئەوہ بوو لەسەرمەتادا خودا تالای تیشکانو ھەلھاتنی پی چەشتن، پاشان بەو بپرہ کەمە ی ھاوہلان کہ لەخزمەت پیغہمبہر (ﷺ) مابوونہوہو خۆیان راگرتبوو سەرکەوتنی پی بەخشین.

جا بۆ رانواندنی ئەم روداوہو جەسپاندنی لەمیژوو دا بۆ پەندو عیبرەت لی وەرگرتن پەرورەردگار پوی خیطاب دەکاتە موسولمانان و دەفەرموی: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ ئە ی موسولمانینە! بیگومان پەرورەردگار لەزۆر شەرپو جەنگ دا ئیوہی سەرخستووہ بەسەر دوزمنەکانتان دا، لەزۆر شوینو شەرپگە ی وەکوو بەدرو حودمییبیہو مەککەو شەرپ بەنوقوریظہو بەنو نہضیردا خودا یارمەتی ئیوہی داوہ، بەھۆی بەھیزی بیروباومرتان و صەبرو خۆراگریتان وەکوو لەشوینیکی تردا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ (ال عمران: ۱۲۳). چونکہ پشتتان بەخودا بەستبوو بپرواتان وابوو یارمەتی ھەر لەخوداومیہ. کہ دەفەرموی: ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ مەبەستی ئەو غەزایانە یە کہ پیغہمبہر (ﷺ) ئەنجامی دان دەلین: ژماریان گەیشتۆتە ھەشتا شەرپگە، جا یان سەرکەوتنی تەواو لەھەموو روئیکەوہ کہ زوربەیان وا بوون، یان سەرکەوتن لەبارە ی پەرورەردو راھینان وەکوو لەجەنگی نوحوود دا کہ ھەرچەند لەروی سەربازییہوہ تیشکان بەلام لەروی پەرورەردمیہوہ دەرسیکی بەسوود فیر بوون.

ھەندیکی تر پییان وایە شوینو شەرپگەکان کەمتر لەھەشتا شوین بوون ئەبو یەعلا لەجابرەوہ ریواہیەتی کردوہ دەفەرموی: ژمارە ی غەزاکانی پیغہمبہر (ﷺ) بیستو یەک غەزا بووہ، تەشریفی خۆی لەھەشتیان دا نامادە بووہو شەرپ کردوہ

کہ ئەمانەن ((بەدر، ئوحوود، ئەحزاب، موصلەلەق، خەیبەر، مەککە، حونەین، طائیف)) مەفرمەو دەستە جیہاد کەرەکانی کە ناردوونی سی مەفرمە بوون.

﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ﴾ لەروژی حونەینیش دا ھەر کۆمەگی پێ کردن و یارمەتیدان. لەکاتێک دا زۆری و تەیاریتان سەرسوڕمانی بەسەر ھێنان و ھەڵخەڵەتاندن و لەخۆتان بای بوون و تان ئەمڕۆ تێ ناشکێن، نیتەر پەرەمردگار لەسەرمتاوە خۆتان بەخۆتان سپارد، ﴿فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً﴾ زۆریتان چ سوودیکی پێ نەگەیاندن، دوژمن بەسەرتان دا زال بوو، ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ لەترسان و لەپەشواکاویتان (کونە مشکتان ئی بوونە قەیسەری) سەر زەوی پان و پۆرتان ئی و مەنگ ھاتبوو، رێگای دەستکردنەووە شەڕکردن یان خۆفوتار کردنی شەرفمەندانەتان نەدۆزییەووە، رێگا چارەتان نەما جگە لەھەلاتن ﴿ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ﴾ نیتەر بەتیشکاوی ھەلاتن و ھوچاندتان و پێغەمبەرتان لەگۆرەپانی شەڕدا لەگەڵ کۆمەلێکی کەم لەھاوہلان دا بەجێ ھێشت. ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەمجار عینایەو کۆمەگی خودا فریاتان کەوت، دل ئارامی و خۆگری بەسەر پێغەمبەر و ئەو ھاوہلانە لەخزمەتیا مابوونەووە باراند، دلی پەرکردن لەھیواو ئاواتی سەرکەوتن، ئەو غەم و پەژاری کە تووشی پێغەمبەر بوو بەھۆی تیشکان و ھەلاتنی زوربە موسوڵمانەکانەووە لاچوو نەما، ھەلاتنی ئەوان زێدە ورمبەرز و ئازایەتی بەپێغەمبەر بەخشی و زیاتر سوور بوو لەسەر ھێرش بردن و پەلاماردانی دوژمن، ئەو موسوڵمانە کەمانە لەخزمەتیدا مابوونەووە ئاپورەیان داوو، تەشریعی بەسوازی ھێستەر بەئەکەکەییەووە ھەلمەتی دەبرد و ئاوەزەنگی ئی دەدا بەرمو ناوجەرگە دوژمن، بەمەش ترس و بیمی لەدلی ھاوہلانە دەرھاویشت و ھە بەرز و ئازایەتی بۆ گیرانەووە بەتایبەتی کە ھاواری لەموسوڵمانان دەکرد و بۆلای خۆی بانگ دەکردنەووە، عەبباسی مامیشی بەدەنگی بەرز بەفەرمانی پێغەمبەر (ﷺ) بانگی دەکردن و ھە بەرز دەکردنەووە. وێرای ئەم دل ئارامی و خۆگرییە بەسەری دا باراندن. ﴿وَأَنْزَلَ جُنُوداً لَّمْ تَرَوْهَا﴾ بۆ بەھیز کردنی دلی موسوڵمانەکان فریشتە ناردنە خوار ئی بۆ کۆمەگی پێکردنیان کە ئیوہ بەچاو نەتان بینن، بەلگەو ئاسەوارەکیان لەدلی خۆتان دا بینو و ھەستتان پێ کرد، کە

بریتی بوو له وړه بهرزی و به خوډا چوونه ووهو سهرله نوئ هه لمهت بردن و په لمار دانی دوژمنو شکاندنې لې کوشتن و به دیل گرتنی زور لیان.

﴿وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سزای نه وانه ی دا که کافر بوون به کوشتن و به دیل گرتن و تیشکان و راوان و ریسوا بوونیان ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نانه و میه: سزای نه وانه ی کافرن له دونیا دا، هه تا نه وان کوهر به سمر نیسلام دا هه لېژیرن و دزایه تی موسولمانان بکه نو شهریان له دژ بکه نه وه حالیان دمی.

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نه مچار خودا پاش نه و سزادانه ی موشریکه کان له دونیا دا، نه گهر مه یلی لې بې توبه ی نه وانه قبول دمکا که توبه ده که نو واز له کوهر و بیدینی دمه یین، هیدایه تیان دمدا بو موسولمان بوون و له تاوانی له وه پشیان خو ش دمی نه گهر به راستی و له ناخه وه توبه یان کردی، خودا لیخو شبوو لیبور دمی به بو نه و که سانه ی توبه ده که نو کرده و ی باش نه نجام دمدن.

لیخو شبوونی زوره و په حمه تی بهر فراوانه به شی هه موو شتیک دمکا، نه وه بوو له باقی مانده ی هوزی هه وازین خو ش بوو، موسولمان بوون و به نیمانداری شوین پیغه مبر ﴿﴾ که وتن، دوا بیست رۇزیک له رودانی شهرکه له نزیکه مه که له شوینیک که پی ده لئین: (الجعرانة) به خزمهت پیغه مبر که یشتن و عهر زیان کرد که مال و مندالیان به دیل گیراوه و بیان دمنه وه، پیغه مبر ﴿﴾ فهرمووی: یان ژنو منداله کانتان دمدریته وه یان مال و سامانه که تان، لایه کیان هه لېژیرن، نه وانی ش ژنو منداله کیان هه لېژارد که نزیکه ی شمش هزار دیل بوون له نافرمت و مندال هه مووی پی دانه وه و عه فوی کردن مال و سامانه که شی به سمر جهنگاوهران دا دابه ش کرد. هه ندیک له دانیشتوانی مه که که عه فوو گرابون و موسولمان بووون بو نه وه ی دلیان دابه زری په که ی (۱۰۰) سه د و شتری به زیده به ش دانی، په کی له وانه ی و شتری درایه مالیک کوری عه وفی (النضري) بوو و هکوو پی شوو کردیه وه به سه روکی هوزی (هه وازین).

ئیمامی بووخاری له میسومری کوری مه خره مه وه ریوایهت دهکا، که چه ند که سیک له هوزی هه وازین هاتنه خزمهت پیغه مبهرو ئیمانیاں پی هیناو به یعه تیاں پی کرد، وتیاں نهی پیغه مبهری خودا! نه تو باشتین ئاده میزادی چاکترین که سی، ژنو مندالمان هه موویان گیراون، مالو مالاتمان هه مووی دمستی به سهرا گیراوه، پیغه مبهرو (ﷺ) فهرمووی: (ان عندي من ترون، ان خير القول اصدق، اختاروا اما ذرايكم ونساءكم، واما اموالكم) نه وهی لای منه نه وهیه: بیگومان باشتین قسه نه وهیه راست بی (خودا راسته و راستی لی خوش دی) نیوه سه رپشک بن، یاں ژنو منداله کانتان دهمینه وه، یاں مالو سامانه که تان. وتیاں: ئیمه هیچ شتی که به خیزان و منداله کانمان ناگورینه وه، که وایی ژنو منداله کانمان پی بدمنه وه. نه مجار پیغه مبهرو (ﷺ) هه ستاو به موسولمانه کانی فهرموو: (هؤلاء جاؤنا مسلمين، وانا خيرناهم بين الذراري والاموال فلم يعدلوا بالاحساب شيئا، فمن كان بيده شيء، وطابت به نفسه ان يرده فشاؤه، ومن لا فليعطنا، وليكن قرضاً علينا حتى نصيب شيئاً فنعطيه مكانه) نه وانه هاتوونه لمان و موسولمان بوون داوای مالو مندالو خیزانه کانیاں ده که نه وه، ئیمه ش سه رپشکمان کردوون له نیوان ژنو مندالو مالو سامانه که یان، نه وانیش ژنو منداله کانیاں هه لبزاردوه، ژنو منداله کانیاں بو ده که رپنینه وه، دمر باره ی ماله که یان که سی شتیکی لایه و به دل پی خوشه بابیان داده وه، که سیکیش پی ناخوشه بابیه قمرز بمانداتی تا ده که هوتی ترمان ده بی نه و کاته له شوینی مالی نه مان مالی تریاں دهمینه ی. هه موویان وتیاں: رازین. نه مجار پیغه مبهرو (ﷺ) فهرمووی (لا ندري لعل فيكم من لا يرضى، فمروا عرفاءكم، فليرفعوا ذلك الينا) نازانین له وانه یه تیتان دا هه بی به دل رازی نه بی، که وایی بچن بو لای سه رپهل و سه رده سته کانتان با نه وان نه وه مان بو باس بکه ن. ئیتر سه رپهل و ئامیر مه فرمه کانیاں هاتن و ره زامه ندی خو یاں نیشان دا. ئیتر هه ندیکیان به دل ماله که یان بو گیرانه وه، هه ندیکیان به قهرز دایانه وه به م نیازه دواپی پیغه مبهرو (ﷺ) له باتی نه وه مالی تریاں بداتی.

یه کی له نافرته گیراوه کان (شهیماء) کچی حه لیمه ی سعیدییه بوو: که خوشکی شیر پیغه مبهرو (ﷺ) بوو کچی نه له حارینی کوری عه بدولعوزا له هوزی به نو سه عدی

بهنو بهکر بوو، پیغه مېهر (ﷺ) زور ریزی لی گرتو خه لاتی کردو چاکه ی زوری له گهل کرد. به دلخوښی و به موسولمانی گه پرایه وه بو ولاتی خو ی.

نیمامی موسلیم له نینو عه بیاسه وه ریوایه ت دهکا، ده فهرمو ی: پو زی نه و طاس پیغه مېهر (ﷺ) نافرمتیکی بینی دهاتو دمچوو هاواری دمکردو عمرز له خو ی نه ده گرت، پیغه مېهر (ﷺ) پرسپاری لی کرد، عمرزی گرا کورپکی دیارنیه پاشان پیغه مېهر (ﷺ) نافرمتکه ی بینیه وه کورمه که ی دو زی بو وه، خیرا مچی دمکردو به خو یه وه دمگوشی. پیغه مېهر بانگی نافرمتکه ی کردو به هاوه لانی فهرموو: پیتان وایه نه م نافرمته نه م جگهر گوشه یه ی خو ی بخته ناو ناگرموه؟ هاوه لان عمرزبان کرد نه خیر. پیغه مېهر (ﷺ) فهرمو ی: بو؟ وتیان: له بهر رحه و شفه قه تی بو ی. پیغه مېهر (ﷺ) فهرمو ی: (الله ارحم منها) خودا زور به رحه م تره بو نیوه له م نافرمته بو کورمه ی.

یاسا فکردنی مه سجد و له هرام له موشریکه کان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

هو ی هاتنه خوارموی رسته ی ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ له م نایه ته دا ومکوو نینو نه بی حاته م له نینو عه بیاسه وه گپراویه ته وه نه ویه: ده لی: موشریکه کان که دهاتن بو طه وافی مالی خوا خوارده مه نییان له گهل خو یان دهینا بازارگان نییان پیوه دمکرد، که نریکبوونه وه له که عبه یان لی قه دمغه گرا، موسولمانه کان وتیان:

ئەدى ئىمە لەكوێو چۆن خوار دەمەنیمان بۆ بێ؟ ئیتر پەرورمردگار ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ناردە خواری.

ئیبنو جەریری طەبەری و ئەبو شەیح؛ ئیبنو حەییانی ئەلنەنصاری لەسە عیدی کۆری جوبە پەرەو رىوايەت دەکەن دەفەر موی: کە پستەى ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ نازل بوو، موسولمانەکان تینیان بۆ هات وتیان ئیتر کى خوار دەمەنى و کالامان بۆ بیئى؟ ئەمجار خودا ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً...﴾ ناردە خواری.

جا وەکوو لەسەرمتای ئەم سورمەدا نامازەمان بۆ ئەو کرد، کە پێغەمبەر (ﷺ) سالی نۆیەمی کۆچی حەزرمئی عەلى نارد پێشەتای سورمئی (براءة) بەسەر موشریکەکانی مەککە دا بخوینیتەو، پەیماننامەکەیان بەسەردا بداتەو.. پێیان رابگەیهنێ کە خودا پێغەمبەری خودا دەستبەرداری موشریکەکان بوون و لییان بەرین. کەسانیک و تیان: ئەى دانیشتوانی مەککە! لەو بەولاو دەزانن جیتان بەسەردی! چۆن تووشی قاتو قیری و گرانی دەبن چونکە ئیتر هیچتان بۆ نایەو کاروان و بازرگانیتان ئی قەدەغە دەکری ئیتر ئەم نایەتە بۆ لابردنی ئەو شوبهەو بۆچوونە هەلەیه هاتە خواری.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ ئەى ئەو کەسانەى برپاتان بەخودا بەپێغەمبەری خودا هیناوه: بزائن کە موشریکەکان بەهۆی هاوەلدا نانیانە بۆ خودا. دل و دمر و نیان پیس بوو، ئەوان لەبارەى بیرو باومرەو گومران، عەقیدمیان فاسیدە، لەدمروون پیسی دا رۆچون، ئەوانە پیسن جا یان لەبەر پیسی دل و دمر و نیان و عیبایدەتکردنیان بۆ بتو سەنەم، یان لەبەر ئەو هاول بۆ خودا دەدانین و هاوەلدا نانیان و وەکوو پیسی وایەو پێویستە خوێ ئی بیاریزری. یان لەبەر ئەو چونکە خوێان پاک ناکەنەو غوسل ناکەن، خوێ لەپیس و پۆخەلى حیسسی ناپاریزن، جا کە ئەوانە بەو شیوەیە پیس بن ﴿فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا﴾ مەهیلن نزیک بەمەسجید و لەحرام بکەونەو، لەدوای ئەم سالەو (سالی نۆیەمی کۆچی) رێگایان مەدەن بچنە ناو مالى خوداوه، ئیتر ئەو شویئە پیرۆزە لەو کافرو خودا نەناسانە یاساغەو لییان قەدەغەیه.

مه بهست به موشريك: بته رسته، بریکیش بیان وایه موشريك به هه موو
کافرک دموترئ چونکه خودا دمفرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸).

مه بهست به پیسی ئیره که دمفرموئ: (نحس) پیسی مه عنه وییه واته: بیرو
باومریان پیسه. زومه خشهری له ئیبنو عه بیاسه وه ریوایه تی کردوه که پیسی
موشريك پیسی ماددییه وه کوو سه گو بهراز بیسن؟! به لگهش ظاهری نایه ته که یه،
نیما می هادی که یه کیکه له پیشه وایانی زمیدی و برئ عوله می ظاهریش بیان
وایه پیسی موشريك پیسی ماددییه. ئیبنو جهریر له حه سه نه وه ریوایه تی کردوه
ده ئی: که سیک توفه ی له گه ل موشريك کرد دمی دمستنوئز بگریته وه.

مه بهست به مه سجید و لحه رام: به لای شافیعی و عه طاوه هه موو خاکی حهرم
ده گریته وه. به لای مالیکییه کانه وه ته نها خودی که عبه ده گریته وه.

حه نه فییه کان ده ئین: مه بهست له نه می نایه ته که یاسا گکردنی موشریکه کان
نیه له جوونه ناو مالی خودا، به لکوو مه بهست یاسا گکردنیانه له نه نجامدانی حه جو
عومره وه کوو له سه رده می نه قامی دا نه نجامیان دمان، که دمفرموئ: ﴿بَعْدَ عَامِهِمْ
هَذَا﴾ مه بهستی نهومیه: که له م سال بهو لاوه نابئ حه جو عومره بکه ن، چونکه
عه لی کاتی سورمتی (براءة) ی به سه ر خه لکه که دا خوئندموه ئه مچار وتی: ئیتر له م
ساله بهو لاوه نابئ هیج موشریکک حه جو عومره بکا هه روه ها که دمفرموئ:
﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً﴾ به لگه یه له سه ر نه وه که ترسان له قاتو قری، نه هاتنی
موشریکه کانه له کاتی حه جو عومره دا چونکه له حه جو عومره مه نه ده گرین.
هه روه ها چونکه کوپای زانیانی موسولمان هه یه له سه ر ریگه گرتن له موشریکه کان و
نابئ به ئین هیج کاروباریکی حه ج نه نجام بدن. ئه مچار بهرو مردگار ئارامی ده خاته
نیو دلی موسولمانانه وه دنیایان ده کا له وه که قه ده مغه کردنی موشریکه کان
له مه سجید و لحه رام نابیته هوی قاتو قری و که م بوونه وهی کالو دمفرموئ: ﴿وَإِنْ
خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ﴾ نه گهر ترسی هه زاریتان هه یه، نه ی
کو مه لی موسولمانان! به هوی نه هینانی بزئوو کالای بازارگانی که له ومپیش

موشرىكەكان دىيانھىناو لەم سائەو مەنەن كرانو ناھىلدىرى نزيك ئەو بەستە بىكەونەو، ئەو دلتىابىن خودا بەفەضل و گەورمى لەلەيەكى ترمەو ئەو كەلنەتان بۆ پەر دەكاتەو، ھۆكارى ژيانتان باشتەر بۆ دابىن دەكاو كارو كاسبىتان زۆر دىمىو پەكتان ناكەوئ.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بىگومان پەرومردگار زاناو ئاگادارە بەحالو چۆنىەتى ئىو؛ ھى ئىستەو ھى داھاتووشتان، دىزانى چۆن ھەزار دىمەونو بەجى دەولەمەند دىمىن! ھەكىمەو دانايە لەو شەرىعتەو ياسايەى بۆۆتان دادەنى، لەو فەرمانو نەھىيانەى ئاراستەتان دەكا، كە فەرمانتان پى دەكا بەجەنگان دژى موشرىكەكان پاش تەواو بوونى پەيمانو ئاگرەست، يان كە جەلەگىرىتان ئى دەكا لەنزيكبوونەو موشرىكەكان لەمەسجىدولھەرام دواى سالى نۆيەمى كۆچى، بى ھىكمەت نىو بەرژەومەندى دونىاو ئايىنى ئىوئەى تىدايە. ھەرومھا پەرومردگار ھەكىمەو دانايە لەھەرچى كە دىداو ھەرچى دىگىرئەو ۋە ھىچ كارىكى بى ھوودە نى، چۆنكە پەرومردگار كەمالى رەھى ھەيە لەكردارو گوشتارىدا، دادپەرومرو بى ۋىنەو بى ھاوتايە لەدروست كردنو بەدىھىنانو بەرپۆمەردن دا.

ئەمە ھەوالدانە لەنھىنى داھاتوو، ھەوالى غەيبى بوو ھاتە دى، خودا وادەى خۆى ھىنايە دى، دانىشتوانى يەمەن ۋە ھەلى جىدەو جەرپەش و شوپىنى تر موسولمان بوون، خواردەمەنى و بژۆيىيان دىھىنا بۆ مەككە، موشرىكەكان خۇشيان موسولمان بوون، كەس نەمايەو موشرىك بى و رىگای مەسجىدولھەرامى ئى بگىرى. لەھەرچوار لاوہ خىرو خىراتيان بۆ دىھات، دىستكەوتى جەنگيان بۆ دىھاتەو، سەرانبەيان لەئەھلى نىمە و مردەگىرتو بەتەواوى ھەرزانى ۋە فەرەجى كەوتە ۋلاتەو!!

تەيىنى:

دانىشتنى موشرىكو كافەر لەۋلاتى ئىسلام دا سى جۆرە:

۱- بەستى مەككە (الحرم المكي) بەپى رايەكى شافىعى و رىبازى ھەنبەلىيەكان نابى كافەر بچىتە بەستى مەككەو، تەننەت ئەگەر تەتەر و

راسپاردمش بی، ناهیلدرئ پیی تیخا، بهلکوو دمی نیمام یان جیگری نیمام بجیتیه
دمری حهرمو نامهکهی لئ و مربرگئی یان په یامو راسپاردهکهی بیسی. مالیکییهکان
دهلئین: دروسته ناموسولمان بجیتیه بهستی مهککهوه بهوادمو پهیمان و بۆ ماوهی سئ
روژ بهلام نابئ بجیتیه ناو مهسیجدولحه رامهوه، نیمام بۆی ههیه ماوهی مانه و مکه
زیادو کهم بکا. نهبو حه نیفه دمفه رموی: ناموسولمانان دهتوانن بچنه ناو
حهرمهوه بۆ ماوهی سئ شهوو سئ روژ بهلام بهمه رجیک نیمام یان جیگری نیزی
بدمن.

۲- ناخی حیجاز که لهباری درێژیهوه نیوان عه دمن و سنووری عیراقه،
لهباری پانیشهوه نیوان جیدمو که نار دهریا تا سنووری شام. ناموسولمان بهنیزنو
رمزای نیمام دهتوانئ بۆ ماوهی سئ روژ بجیتیه ناو ناخی حیجازموه. نیمامی
موسلیم لهئیبنو عومهرموه ریوایهت دهکا: دمفه رموی: له پیغه مبهرم ژنهوت
دمیفه رموو: (أخرجنا اليهود والنصارى من جزيرة العرب، لا اترك فيها الا مسلمانا)
له ریوایهتیکى ترى موسلیم دا: (أخرجوا المشركين من جزيرة العرب) بهرای
شافیعی و حهنبهلییهکان دوورگهی عهرمب مه بهست خاکی حیجازه
به تایبهتی. چونکه فهرموودمیهک ههیه نهحمه د ریوایهتی کردوه دمفه رموی:
دمفه رموی: (أخرجوا اليهود من الحجاز) حه زمرتی عومهر بۆ جی بهجئ کردنی نه
فه رمانه جولهکوه گا ورهکانی ته نهها له حیجاز و مدمرنا نهک له دورگهی عهرمب،
له ولاتی یه مهن نیشته جئ کردن هه رچه نهده یه مهن به شیکه له دورگهی عهرمب.

به لای مالیکییهکانهوه دروسته بهیلدرئ ناموسولمان له دورگهی عهرمب دا
نیشته جئ ببئ، که بریتیه له خاکی حیجازو یه مهن. چونکه فهرموودهی که ئیبنو
عومهر ریوایهتی کردو له موو پیش نووسیمان به گشتی پالپشتی نه ریه دهکا،
هه روهها نهو حه دیتیه عانیسه که نهحمه د ریوایهتی کردوه نهوه دهگهیه نئ. که
دمفه رموی: (لا يترك بجزيرة العرب دينان) هه روهها نهو حه دیتیه که نیمام مالیک
له موو مصله ندا له زوهریهوه به مورسل ریوایهتی کردوه: پیغه مبهرم (ﷺ)
فه رموویه تی: (لا يجتمع دينان في جزيرة العرب).

۳- ولاتی موسولمانان به گشتی، ناموسولمان دمتوانی تییدا بمینیتیه وه به نه مان و زه مان. به لام نابی بجیتیه ناو مزگه وته وه به بی ریگه پیدانی موسولمان، دروسته بو ناموسولمان بجیتیه ناو مزگه وته کانه وه تییان دا بمینیتیه وه با لهش پیسیش بی چونکه له سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) ناموسولمان دهاتنه ناو مزگه وته که یه وه، ناشکراشه له و کافرا نه دا هه بو لهشی پیس بو وه.

جهنگان دژی خاوه ن نامه کان

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ
يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (۲۹)

ئیببولونذر له زوهریه وه ریوایه ت دهکا دهلی: دمرباره ی کافرهکانی قورمیش نایه تی ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ هاتوته خوار. دمرباره ی خاوه ن نامه کانیش نایه تی ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ هاتوته خوار یه که م کهس که سه رانه یان دا دانیشتوانی نه جران بوون، پێش له دونیا دمرچوونی پیغه مبه ر سه رانه ی خویان ته سلیم کرد. ئیببول نه بی شه یه وه نه بو شه یخ؛ نه بو حه یانی نه لئه نصاری له حه سه نی به صریه وه ریوایه ت دهکا: دهلی پیغه مبه ر (ﷺ) له پیناو ئایین دا شه ری دژی دانیشتوانی نیوه دورگه ی عه رب کردو جگه له موسولمان بوون هیچی که ی ئی قبوول نه کردن، به راستی جهنگان دژی موشریکهکانی نیوه دورگه ی عه رب گه ورمتترین جهاد بوو، دوا نه وه نه و جهاده بوو که به پیی نایه تی ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ... الْآيَةِ﴾ دژی خاوه ن نامه کان نه انجام درا.

موناسه بهی نهم نایه ته به نایه ته کانی پینشوموه نه وهیه :

نه وهی په رومردگار حوکمو بریاری خوی دمربارهی موشریکه کان راگه یاندو به رانه تی خوی و پیغه مبهری خوی جاردا، فهرمانی کرد به جهنگان دزیانو قه دمغه کردنی مه سجدولچه رام لیان، نهمجار بریارو حوکمی خوی دمربارهی خاومن نامه کان رادمگه یه نی و فهرمان دهکا به موسولمانان که دزیان بجهنگین تا ناچار دمبن سهرانه بدن، نهمهش ومکوو ریخوشکهره وایه بؤ غه زای ته بووک که دزی رومه کان (نهمصرانییه کان) نه نجام درا.

که حه زرمتی موحه ممد کرا به پیغه مبهرو رهوانه کرا جوله کهو مه سیحیه کان نیمانیان پی نه هینا، بیرو باومری خوشیان نه سخ کرابؤوموه به که لکی هیج نه ده هات. نه شهریه تیان په سندیو نه ناین، به لکوو شوین هه واو هه وهسی خویان که وتبوون، چونکه نه وان نه گهر بریوان به ناومروکی نایینی خویان هه بویه نهو بریویه یان پالی پیوه دمنان بؤ نه وهی نیمان به پیغه مبهرو (سوره) بئینو پیغه مبهرایه تی حه زرمتی موحه ممد به راست بزائن. لهم روموه که هه موو پیغه مبهرومکانی پینشو مزدیان به هاتنی دا بوو فهرمانیان کردبوو: که هه رگاتی نهو پیغه مبهرو په یدا بوو پیوسته بریوی پی بکه، چونکه به هاتنی پیغه مبهری نیسلام نایینه کانی تر پوچ دمبنه وهو، نیتر باویان نامینی. لهم روموه که نیسلام له خوداو هاتووهو بومته سهرختمی هه موو دیانه ته کان، نیتر بریوابوون به هندی پیغه مبهرو بریوانه بوون به هندیکی تریان، بی سوودو بایه خه چ حیسابیکی بؤ ناگری، نه وان هه تا نیمان به حه زرمتی موحه ممد نه هینن که سهرختمی پیغه مبهروانه به کافر حلیب دهگرینو خوداپه رستی و نه رکه کانی نایینیان لی ودرناگری! بویه په رومردگار خیطاب ناراسته ی موسولمانان دهکاو فهرمانیان پی دهکا که شهر دزی خاومن نامه کان را بگه یه ننو دزیان بجهنگین به مهرجی نهو چوار رهوشته ناشیرینه یان تیدابن که نایه ته که دمست نیشانی کردون که دهفرموی:

۱- ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نهی موسولمانینه! شهر بکه دزی نهو

جوله کهو نهصرانیانه ی نیمانیان به خودا نیه، بیگومان نه وان به راستی بریوان به خودا نیه، چونکه زوربه ی جوله که پنیان وایه: خودا جهسته ی هه یه وهشتی

مادى تر دەچى، ئەوان بىروايان بەھەبوونى خوداوا تائو تەنھايى نىيە، نەصرانىيەكان بىروايان وايە: سى خودا ھەن، لەسەرەتاوھ سى خودا بىرپار دەمەن، ئەمجار دىيانكەنەوھ بەيەك، بەمجۆرە دەلەين: باوك ھەيە، كور ھەيە، روحولقودس ھەيە. ئەم سىيانە بەخودا حەلب دەمەن، پاشان دەلەين: باوك لەعيسا دا تاوامتەوھ نىتر عيسا بوتمە خوداى تائو تەنیا، دەى خۇ خودا پاكو پىرۆزو بەرزە لەوھى لەناو جەستەى تردا بتوئەتەوھ يان لەگەل جەستەى تر بېئەتە يەك. ھەروا خودا بەرزە لەوھى كورپى ھەبى يان ھاوھلى ھەبى. جا كە ئەوان بىروايان ئاوا بەخودا بىو ئاوا خودا بناسن ماناى وايە بەھەقىقەتو راستى خوداناس نين.

وئىراى ئەوھش جولهكە دەلەين: عوزمىر كورپى خودايە، ھەردولا جولهكەو نەصرانى مالھو قەشەكانيان كردوھ بەئەربابو ياسادانەر، شەرىعەتى خودايان فەرامۆش كردوھ، مالھو قەشەكانيان جۆرى عىبادەتو حەلالو حەراميان بۆ ديار دەمەن، ئەوانىش پابەندى فەرمانەكانيان دەبنو وەكوو فەرمانى خودا سەيرى فەرمانى مالھو كەشەشەكانيان دەمەن، كەوابوو بەخودايان دەزانن.

۲- ﴿بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بەراستى بىروايان بەرۆزى قىامەتو زىندوبوونەوھى ئادەمىزادو زىندەموھرانى تر نىيە. ئەوان پىيان وايە كە تەنھا گيانەكان زىندو دەكرىنەوھ نەك جەستەكان، وەكوو فەرىشتەيان ئى دى جەستەيان نابى، پىيان وايە: ئەھلى بەھەشت خواردن و خواردنەوميان نابى، ھىچ لەزەمتو خۆشى مادى لەقىامەت دا نىيە، پىيان وايە نازو نىعمەتى بەھەشتو سزى ئاگر برىتەن لەچەند مانايەكى گيانى وەكوو كەيف خۆشى و دلتەنگى و بەس! ئەوان بىروايان بەزىيانىكى پىك ھاتوو لەماددەو گيان لەقىامەت دا نىيە، ئەمەش تەواو پىچەوانەى ھەوالى قورانى پىرۆزە، كەسەك بىرواى بەزىندوبوونەوھى جەستەيى و گيانى بەيەكەوھ نەبى، ماناى وايە بىرواى بەقورئان نىيە و نىنكارى قورئان دەكا.

۳- ﴿وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ئەو شتانەى قورئان و فەرموودەى پىغەمبەر حەراميان كردوون ئەوان بەھەرامى نازانن، تەنانەت ئەو شتانەى تەوراتو ئىنجىلى دەستكارى نەكراو حەراميان كردون ئەوان بەھەرامى نازانن، بۆخۆيان شەرىعەتو ياسايەكانيان بۆ خۆيان داھىناوھ پىچەوانەى ئايىنە

ئەصڵیەکی خۆیانە کە نەسخ بۆتەو بە ئایینی ئیسلام. ئەو مەتا: جوولە کە خواردنی مائی خەلک بە ناردەوا لە رێگە ی ریاوو بەرتیل و دەسپێنی خەلک.... هتد بەرەوا دمران، نەصرانییەکانیش ئەو شتانە لە تەورات دا لییان یاساغ کراوە: وەگەو پیاو عەرەق..... هتد بە خەلای دمران.

۴- ﴿لَا يَذُنُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ئەوان بڕوایان بە ئایینی حەق کە ئایینی ئیسلامە نیە و پابەندی فەرمان و جەڵ و گیر و نامۆزگارییەکانی نابن. بە لکەو بە گۆڕە نیە و پەڕمەو پڕۆگرامە ی پیاو ئایینەکانیان بە هەواو هەوەسی خۆیان بۆیان داناون هەتس و کەوت دەکەن.

تەورات و ئینجیلان دەستکاری کردوون، بنەما سەرەکیەکانی ئایینەکانیان کە لە گەڵ ئایینی ئیسلام دا یەک دەگرنەووە بە نیگا بۆ حەزرتی موسا و حەزرتی عیسا نێردراون گۆڕانیان بە سەردا هێناون و وەگەو خۆیان نەماون و لە کاریان خستوون جا کەوا بێ و ئەمە رهوشتو هەتس و کەوتی ئەو خاوەن نامانە بێ، نیو ئەو موسوڵمانینە! شەر بکەن و بجەنگن دژی ئەوانە کە ئەو چوار رهوشتەیان تێدان لە خاوەن نامەکان، ئەوانە لە موشریکەکان جوداوازن و حوکمیان جیاپە، موشریکەکان دوو رێگەیان لە بەردەم دایە: یان دەبێ موسوڵمان بن یان دەکوژرێن، بەلام خاوەن نامەکان سێ رێگەیان لە بەردەم دایە، موسوڵمانبوون، سەرانیان، شەر لە گەڵ کردن تا دەکوژرێن.

ئەو موسوڵمانینە! بجەنگێن و شەر لە گەڵ خاوەن نامەکان بکەن ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ تا ناچار دەبن: یان موسوڵمان بن، یان سەرانیان دەدەن بە شیوەیەکی وا: کە بە تەواوی گەردنکەچی و پابەندبوونیان بە ئەحکامی ئیسلام پێوە دیار بێ بە بێ سەرپێچی و منجە منج کردن سەرانی خۆیان لە کاتی دیاریکراودا تەسلیم بکەن. سەرانی سەرچاوەیەکی گرنگە لە بودجە ی حکوومەتی ئیسلامی دا، ئەندازە ی ئەم سەرانی بۆ نێرینە یەکی باڵغی جەستە ساغ و عەقل تەواوی جوولە کەو مەسیحی و ئەوانە لە حوکمی ئەوان دان لە (۴۸) دێرە مەو تا (۱۲) دوازدە دێرەم بوو، بە مەرجی ئەو کابرایە مائی هەبی و دارایی ئەو سەرانی دانە ی هەبی، ژن و مندال و پیرە میرد سەرانیان لە سەر نیە، کوێر و کەم ئەندام

پہکھوتہ سہرانہ نادمن مہگہر دموئہمہند بن. فہقرو ھہزارو کؤیلہ سہرانہیان ئی ناسیندرئ، دیرنشینو رمبہنہکانیان ٸہگہر لہخہلک دابرا بوون، بؤ خؤیان گؤشہگیر بوون سہرانہیان لہسہر نیہ.

بناغہی سہرانہ دانان لہسہر ٸہو خاومن نامانہ ٸہومیہ: گہ ٸہوان بہپئی پیمیانو موعاھدہ دہبنہ خاومن ذممہو پئویستہ حکوومہتی ئیسلامی پارئزگارییان ئی بکا. خاومن نامہکانو ٸہوانہی لہحوکمی ٸہوان دان نابرین بؤ جہنگو سہربازی ناکنہو تہنانمت داکؤکی لہخؤشیان ناکنہ دہبی موسولمانان پارئزگارییان بکنہ، دہی کہوابی جئی خؤیہتی کہ باجی ٸہو پارئزگارییہ بدمو لہباتی ٸہوہی کہ سوود لہدموئہتی ئیسلامی دہبینن مہرافیقی گشتی بؤیان ٸاوہلایہو ئیستیقادہ لہرئگہو بانو پردو خہستہخانہو پرؤژہی ٸاوو ٸاوہرؤو ٸہو جؤرہ شتانہ دہکنہ ٸہندازمیہک مائی تایبہتی خؤیان بدمو بہحکوومہتی موسولمانان. ٸہومتا موسولمان پئنجیہکی دہستکہوتی ئی ورمدمگیری، زہکاتو سہرفیترمو قہرمیووی تاوان (کفارات)ی ئی ورمدمگیری، دہی حہق وایہ لہناموسولمانیش ٸہندازمیہک مال ورمبگیری و بخریتہ سہر بودجہی حکوومہت، لہدواییش دا ٸہم پارمیہ لہبوارئ پرؤژہی گشتی و بہرژہومندی گشتی دا خہرج دہکریتہوہ، بہسہر فہقرو ھہزاری ٸہہلی نیمہ دا دابہش دہبیٹہوہ، ٸہم جیزیہ ئی ورمگریٹہ نابئ بہمہبہستی چہوساندنہوہو زہلیل کردنی ٸہو خاومن نامانہ بسینرئ، چونکہ ٸہوہ لہگہل دادپہرومرئ ئیسلام دا ریک ناکنہوئ بہلکوو ٸہو سہرانہ کہ ورمدمگریئ بارتہقای ٸہو پارئزگاری و دابینکردنی ئارامی و دابینکردنی بودجہی پرؤژہ گشتیہکانہ کہ خؤشیان سوودی ئی دہبینو بہشیکی بؤ ٸہوان بہکار دہیینرئ. وشہی (صاغرون) وککوو برئ لہزانایانی شافیعی و ئیبنو قہییمی جہوزی قہرموویان بہمانا پابہندبوونہ بہناومرؤکی پہیماننامہکہو زہلیلیو سوکایہتی پئکردنی تئدا نیہ. ٸہمانہ پئیان دہگوترئ ٸہہلی کیتاب (خاومن نامہ) چونکہ لہراستی دا نامہی ئاسمانیان ھہبوہ نیمچہ بروایہکیان بہخوداو بہزیندوبوونہوہو حیسابو لیکؤئینہوہی رؤژی قیامت ھہیہ، جؤرہ بروایہکیان بہپئغہمبہرانو شہریعتو ئایین ھہیہ.

بیان دهگوتری نهلی نیمه، واته: خاومن وادهو بهئینو بهپی ئه وه عهدهو
پهیمان به پیوسته موسولمانان مامه لیهان له گه ل دا بکه نو به شیومیه کی
دادپهرومرانهو به گویره پیمانی خوداو پیغه مبه ره لئسو کهوتیان له گه ل دا
بکه ن.

بیان دهگوتری (معاهدون) پهیمان له گه ل به سراو، چونکه نهوان له ولاتی
نیسلام به گویره پیمانیک که به ستره وه له نیوان نهوان و موسولمانان دا نیشته جی
بوون ئه رکی سه رشان موسولمانان و نهوانیشه که پابهندی خاله گانی پهیمان که
بنو به به هردو لایان ریژی پهیمانامه که بگرنو سنوور شکینی نه که ن. نابی به هیچ
جوړیک موسولمانان سته میان لی بکه ن، نابی داوی نه نجامدانی ئه رکیکیان لی بکه ن
که له توانایان دا نه بی!

نه وه شمان له بیر نه جی سه رانه (جیزیه) شتیک نیه نیسلام دایه نیابی، به لکوو
پیش نیسلام له ناو فارسه گان دا باو بووه، یه که م که س که سه رانه ی دا هینا کیسرا
نهوشیروان بووه، کاتیک ولاتی فارس که وته ژیر دمستی موسولمانان چه زرمی
عومهر کاری پی کردو بهو شیوه جیزیه لی و مرگرتن. قورئانی پیروژ نه ندازه ی
سه رانه ی دیاری نه کردوه، له مه وه فوقه های موسولمانان که وتوونه راجیاییه وه!

شافیعی دمه رموئ: سالی یه ک دینار له دهو له مه ندو هه ژاریان و مرده گیرئ
به مه رجی نازادو بالغ بن. به لگه شی ئه وه فرمودمییه که نه بو داوود و هی تریش
له مه عاذیان ریوایه ت کردوه: که پیغه مبه ره (ﷺ) کاتیک مه عادی نارد بو یه مه ن
فرمانی پی کرد که له هه موو نیترینه یه کی بالغیان دیناریک سه رانه و مربرئ!
شافیعی بو سه لاندنی ئه م رایه ی خوئ دمه رموئ: پیغه مبه ره (ﷺ) رونکه ره وه
شیکه ره وه ی قورئانه و نه وه دزمانی مه به ستی په رومردگار له نه ندازه ی جیزیه
چه نده، ده ی نه ومتا که مه عادی نارد نه ندازه که ی بو دیاری کرد...

ئه گه ره پهیمان که دا صولحیان له گه ل بکرئ له سه ر زیاد له دیناریک دروسته،
کاتی و مرگرتنی سه رانه کو تایی ساله.

مالیکیه کان دمفهرموون: ئەندازە ی سەرانی له سەر دهوله مهندو ههزاریان جوار دیناری زێره له سەر ئەوانه ی زێریان ههیه، چل دیر ههمه له سەر ئەوانه ی زیویان ههیه. له سهرمتای سالیشدا لییان و مردهگیرئ.

مهجوس (ناگر په رست) له باره ی جیزمیه وه وهکو خاوهن نامه کان مامه له یان له گه ل ده کړئ. ئیبنو المونذیر ده لئ: ئەمه رای زانیانی ئیسلامه و چ خیلا هیک له م باره وه نازانم.

نیام مالیک له موومطه ندا ریوایه تی کردوه دمفهرموئ: عومهری کوری خه تتاب (ﷺ) باسی قهومی مهجوسی کرد، دوا یی فهرموی نازانم چۆن مامه له یان له گه ل دا بکه م؟ عه بدور رهحمانی کوری عه وف هه ستا، وتی: شایه تی ده دم من له پیغه مبه رم بیست دهیفه رموو: (سنوابهم سنة أهل الكتاب) وهکوو خاوهن نامه کان مامه له یان له گه ل بکه م. ئیبنو عه بوله ر ده لئ: مه به ستی پیغه مبه ر (ﷺ) له باره ی جیزیه وه بووه به س! ئەم رایه به لگه یه کی به هیزه که مهجووس خاوهن نامه نین.

شافعی و جه ماومری زانیان دمفهرموون: سه رانه ته نها له خاوهن نامه کان و مردهگیرئ به تایبه تی و به س جا عه رب بن یا عه جه م بن چونکه نایه ته که هه ر باسی خاوهن نامه کانێ کردوه، نیت حوکه مه که هه ر رو له نه وان ده کاو هی تر ناگریته وه. چونکه په ر و مردگار دمفهرموئ: ﴿فَأَقْضُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (التوبة/ ۵) نه یفه رموو: ﴿حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ وهکوو دهر حه ق به خاوهن نامه کان فهرموی. که وابه و سه رانه له بته په رستی عه رب و مرناگریئ.

نیامی نه وزاغی و مالیکیه کان دمفهرموون: سه رانه له بته په رست و ناگریه رست و کافرو به دروخه رموه ی پیغه مبه ر و مردهگیرئ؛ جا عه رب بن یان

عه جهم بن، هؤزی تهغله بی بن یان هؤزی قورمیشی ههر که سیک بن جگه لهه لگه پاره له نایین (مرتد عن الدین).

سه رانه و مرده گیرئ له پیاوانی شهر که ریان، چونکه خودا دمه فرموی: ﴿فَاقْتُلُوا الَّذِينَ﴾ تا دمگاته ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ نهم نایه ته نه وه ده خوازی که سه رانه له سهر که سیک بی که شهر پی بکری، زانایانی نیسلام کؤرپایان هه یه له سهر نه وه که سه رانه له پیاوانی شهر که ریان بائغو نازاد و مرده گیرئ.

جا نه گهر سه رانه یان دا ئیتر هیج شتیکی تر له بهر و بووم و بازرگانان و داهاتیان ئی و مرنا گیرئ، مه گهر بازرگانان له ولاتی که دا بکه ن که جودا بی لهو ولاته ی صولحیان له سهر کردوه له بهیمانه که یان دا دمست نیشان کراوه. نه و کاته پاش فروشتنی کالاکانیان و مرگرتنی پارمو بوله که یان نه وه دمی که یان ئی و مرده گیرئ، نه گهر خورائو گهنه و روئو نهم جوړه شتانه یان دمگواسته وه بؤ مه که وه مه دینه به تابه تی نه وه نیوهی دمی که یان ئی و مرده گیرئ!

ههر که سیک له وانه موسولمان ببی به کؤرپای زانایانی شهر ع سه رانه ی له سهر لاده چی، چونکه نه حمه دو نه بو داودو به یه هقی و دارمقوطنی له نینو عه بباس ریوایه تیان کردوه که پیغه مبه ر (ﷺ) همرموویه تی: (لیس علی مسلم جزیه) له ریوایه تیکی طه به رانی له نینو عومه ره وه هاتوو (من أسلم فلا جزیه علیه) جا وده کوو سه رانه به موسولمان بوون لاده چی به مردنیش لاده چی، چونکه وده کوو نامه زه مان پی کرد سه رانه له جیاتی باریزگاری و نیشته چی بوونیان له ولاتی نیسلام دا و مرده گیرئ...

بیرو باوه ری خاوه ن نامه کان

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزَّىٰ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾

يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَهُمْ اللَّهُ
 أَنْ يُؤَفِّكَونَ ﴿٣٠﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
 مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾
 يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا
 أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي
 أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

دمبارہی ہوکاری نازلہوونی نایہ تی ژمارہ (۳۰) نیبنو نہبو حاتمہ لہنہینو
 عہباسہوہ ریوایمت دہکاو دہفہرموی: سہلامی کوپی میشکہمو نوعمانی کوپی
 نہوہاو شاسی کوپی قہیسو مالیکی کوپی صہیف، بہپتغہمبہریان گوت، نیمہ چوون
 شوینت بکہوین لہکاتیک دا تو وازت لہقبیلہی نیمہ ہیناودہ؟! ہہروہما تو پیت
 وانہ عوزمیر کوپی خودا بی، نیتہ بہرومردگار نایہ تی ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ غَزِيرَ ابْنِ
 اللَّهِ.....الآیة﴾ ناردہ خواری!

نیبنو نیسحاقو نیبنو جہریرو نیبنو مہردہومہی لہنہینو عہباسہوہ
 ہہمان ریوایہ تیان کردوہ.

جاوهکوو زاندره پهروردگار له نایهتهکانی پێشوویدا باسی ئەووی فەرموو: که جولهکهو نهصرانی برۆیان بهخودا نیه، ئهمجار لهم نایهتهی ئێره دا ئەو روون دمکاتهوه: که ئەوان کوڕ بۆ خودا دادمنین، ئەمەش هاوئەلوانانە بۆ خودا کهسێک بهلایهوه دروست بۆ خودا مندالی هەبێ، ئەو مانای ئەومیه: که ئینکاری خودا دهکا. ههروهها ئەو روون دمکاتهوه: که ئەو خاومن نامانه، زاناو مالو قەشەکانیان بهیاسا دانهر دزمانن، جگه لهخودا حهرامو حهلالیان بۆ دمست نیشان دهکهنو ههمیشه ههول دهمدن نایینی ئیسلام قهلاجۆ بکهن.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ﴾ بڕی لهجولهکهکان دمیانگوت عوزمیر کوپی خودایه، عوزمیر کاهینیکی یههوودی بوو دهورو بهری سالی (۴۵۷) پێش زایین لهولاتی بابل نیشتهجی بووبو، لهنهووی چهزرتی هاروون بوو، نووسهرێکی بهناوبانگ بوو، ههموو پارچهکانی تهوراتی کۆکردوه، لهجیاتی عیرانی کۆن پیتی کلدانی بهکار هینا، (ئەسفاری، الایام، عزرا، نحمیا)ی دانا سهردهمی ئەو بهبههاری نایینی جولهکه حلیب دهکری، شیاوی ئەومیه: بهبلاوکهرمووه دامهزرینهری شهریعتی یههوودی بناسری، پاش ئەووی شهریعتی تهورات خهریک بوو لهناو بجێ ئەو زیندوی کردوه، بۆیه جولهکه ریژی لێ دمنینو تهقدیسی دهکهن، تهنانهت بڕی یههوود نازناوی (کوپی خودا)یان داوتی

لهپاش مردنی چهزرتی موسا (عليه السلام) بهنزیکهی ههزار سال.

که جولهکهکان جاری دووهم لهبابل دهرچوونو گهراوهوه بۆ ئورشهليم، عوزمیریش سالی (۴۵۶) پێش زایین بابلی بهجی هیشو گهراوهوه بۆ ئورشهليم.

ئهووی لای میژوو نووسان چهساوه، تهنانهت لای جولهکهکان خۆشیان ئەومیه: ئەو تهوراتی چهزرتی موسا نووسیویهتیوهوه خستویهتیوه ناو تابوتهوه، لهکاتی زالبوونی عهمالیقهکان بهسهر نهتهوهی ئیسرائیل دا، یان زالبوونی بهختونهصر پێش سهردهمی چهزرتی سولهیمان (عليه السلام) ئەو نوسخهیهی تهورات فهوتاه، چونکه چهزرتی سولهیمان که تابوتهکهی کردوه جگه لهو دوو

لہو جانہی کہ (۵) ناموزگار یہ کہ بیان تیدا نووسرابوونہوہ، ہیچی تری تیدا نہبینی،
وہکوو لہسفرہی (الملوک الاول) دا ہاتوہ.

نیر عوزمیر نووسینہوہی تہوراتی بہپیتی کلدانو و ہندی پیتی عیری
نہجام دا. ہندی رخنہگر پیان وایہ چیروکی عوزمیر دہربارہی نووسینہوہی
تہورات دہسہلبہستہو بی بناغہیہ.

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ نہصرانیش وازیان لہیہکتاہرستی
ہیناومو دہلین: مہسیح کوری خودایہ، بیگومان پیشینہکانی نہصرانی مہہستیان
بہکوریہتی عیسا بو خودا حہقیقت نہبوو بہلکوو بہمہجازبوو مہہستیان
خوشہوہستی و ریزداری لای خودا بوو، دواپی بہہوی تیہہربوونی روزگاریکی زورو
بہہوی فہوتانی نینجیلہ نہصلہکہو کاریگہری ہیندیہ بہہرستہکان لہسہریان
وایان لی ہات عیسا بہکوری حہقیقی خودا بزانیو پیان وابوو عیسا بو خوی
خودایہو روحلوقدسہ، واتہ: (عیسا) = کور (اللہ) - باوک، روحلوقدس نہم سیہ
ناویتہی یہکتر بوون بوون بہیہک تاکہ فہردی حہقیقی. نہمہ تہعلیماتی
کہنہسہبوو بہسی سہدہ دوی مہسیح و فوتابیہکانی دایانہینا و بلاویان کردہوہ،
بیگومان کومہلیکی زور لہمہسیحیہکان گہ خوین بہ (موحیدین) یان عہفلکار
حلیب دہکرد دزی نہم بیرو باومرہ بوونو رمدیان کردہوہو نیستاش ہیانہ ہروای
بہو ٹالوونہ پیروز نیہ، بہلام کہنیشہکانی کانولیکو نہرٹوڈکسو پرتوستانہکان
بہمہسیحیان نازاننو ہروایان پی ناکہنو بہدمرجوو ہہلگہراوہ لہنایین حلیبیان
دہکھن.

جا چونکہ ہہردوو لا لہجوولہکہو لہنہصرانیہکان ہشتیان بہسہرجاوی
راستو دروست نہہستوہ، لہو بارہوہ بنہمایہکی راستیان لہنایینہکہیان دا نیہ،
نہوہی لہتہوراتو نینجیل دا نووسراوہ تہزویرو دہستہلبہستہو پیاوہ
نایینہکانیان نووسیویانہ، بویہ پہرومردگار بہدرویان دہخاتہومو دہفہرموی: ﴿ذَلِكَ
قَوْلُهُمْ بِأَفْرَاهِهِمْ﴾ نہوہی دہیلین: لہبارہی عوزمیرو عیساوہ، قسہیہکی دہمہلبہستی
خویانہو چ بہلگہیہکی زانستی و سہرجاومیہکی باومر پیکراویان بہدہستہوہ نیہ،

جگہ لہمرو فیشتالی خوئیانو دروو دہلہسہو ہہلہسہو سترای مالہو قہشہکانیان، وھکوو لہنایہتیکی تردا دمفہرموی: ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا، مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ (الکھف/ ۴ - ۵)

جوولہکھو مہسیحیہکان لہم قسہ بیٰ بناغانہیان داو بہم کوفرہ ناشکراو بیرو باومریمان ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ دمشوبہینہ قسہو کوفرہ بیرو باومری موشریکو کافرہکانی پیش خوئیان کہ بتپہرستو بہرہمہمیہکانو بوذیہکانی ہیندو چینو یابانو نہتہوہ کونہکانی میصرو نیرانو یونانو رؤمان بوون، کہوابیٰ جولہکھو مہسیحی بیرو باومری نہو موشریکو کافرہ کونینانہیہ کاویڑی دہکھنہومو بہناوی تہواراتو نینجیلہوہ بلاوی دہکھنہوہ. ہہرومکوو موشریکہکانی عہرمب ہہندیکیان بروایان وابوو کہ فریشتہ کچی خودان. ﴿قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَلَى يُؤْفَكُونَ﴾ دہک نہفرینی خودایان لیٰ بیٰ، خودا نہم کافرو موشریکانہ بخاتہ بہر نہفرینی خوئیو لہناویان بہریٰ، سہیرو سہمہرمیہ نہوانہ چوٰن لہریبازی حق لایان داوہ، چوٰنو بہج عہقلیک لہو حہقہ ناشکراو نومایانہ لایان داوہو کہوتوونہ ناو لکاوی گومراییو کوفرہوہ؟؟

مہسیحو عوزیر دو بہندہی خودانو خودا دروستی کردون، قہتیش دروستکراو ناکریٰ بہدروستکھرو بہدیہینہر، نابیٰ مہخلووق بہخالق حلیب بکریٰ! عیساو عوزمیر وھکوو ہہموو ئادہمیزادیکی تر خواردنو خواردنہومیان ہہیہ، ماندوبوونو حہسانہومیان ہہیہ، پہرومردگار لہنایہتیکی تردا دمفہرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ (المائدہ: ۷۵) ہہر لہبارہی عیساوہ دمفہرموی: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (الزخرف: ۵۹) یان دمفہرموی: ﴿لَنْ يَسْتَكْفِرَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ﴾ (النساء: ۱۷۲).

نہمجار وھجہشہبہہی نیوان جولہکھو مہسیحی لہگہل کافرو موشریکہکانی پیشوو دیاری دہکاو دمفہرموی: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ جولہکھو مہسیحیہکان مالہو قہشہکانیان کردبوون بہخودای

خۇيان، لەحياتي پەرۈمردگارى بەرزو پىرۇز، پياۋە ئايىنيەكانيان شەرىعتو ياسايان بۇ دادمانو ھەلەل ھەراميان بۇ دەست نیشان دەکردن ئەوانىش پابەندى فەرمانو جەلەوگىرىيەكانيان دەبوون، ھەرۈمھا عىسای كۆرى مەرىيەمىشان بەخودا دەزانی.

جولەكەكان ياساۋ شەرىعتى دەسھەئەستى پياۋە ئايىنيەكانى خۇيان پال تەورات دا بوو، مەسىحيەكانىش ئەحكامى تەوراتيان گۆرۈى شەرىعتى دەستھەئەستى خۇيان لەبواری عىبادەتو مامەلەکردن دا خستە كارو گۆرانكارىيان لەھوكمەكانى تەورات دا كىردو بەئارەزۈى خۇيان ھەرامو ھەلەلەكان بۇ دەست نیشانکردن، رەشە خەلەكەكەش شوئىنيان كەوتن. ئەۋەى زياتر ئەمە رەشە دەكاتەۋە چىرۆكى موسولمانبوونى عەدى كۆرى حاتەمى طائىيە. ئىمامى ئەحمەدو ئىرمىزى و ئىبنو جەرىرى طەبەرى لەعەدى كۆرى حاتەمەۋە دەگىرپەنەۋە دەئى: كە عەدى بانگەۋازى ئىسلامى پى گەبى ھەلەت بۇ ۋلاتى شام - لەسەردەمى جاھىلى دا بوبوۋە مەسىحى. خوشكەكەى و كۆمەلەك لەخزمو كەسوكارى بەدىلى كەوتنە دەست موسولمانەكان. پىغەمبەر (ﷺ) لەروى ئىنسانى و پياۋەتتىيەۋە خوشكەكەى ئازاد كىردو گەراپەۋە بۇ لای عەدى براى، ھەلەنا بۇ موسولمانبوونو چوون بۇ خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) باش ماۋەيەك عەدى ھات بۇ مەدىنە، ھاتنەكەى بوو بەجىگای قسەو باسى خەلەك چۈنكە عەدى سەرۆكى ھۆزى (طى) بوو كۆرى حاتەم بوو، ناوبانگى باۋكى بەدونىا دا بىلاۋوبوبوۋە، كە چوۋە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) عەدى سەلىبىكى لەمەل دابوو، پىغەمبەرىش (ﷺ) ئەم نايەتەى دەخوئىندەۋە ﴿اَتَّخَذُوا اٰخْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾ عەدى دەئى: وتم: ئەى پىغەمبەرى خودا! كوا خاۋمەن نامەكان پياۋە ئايىنيەكانى خۇيان بەخودا دەزانو دەيانپەرسەن؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: بەئى: ئەۋان ھەلەلەكان لى ھەرام دەكەن و ھەراميان بۇ ھەلەل دەكەن و رەشەخەلەكەكەش شوئىنيان كەوتوون و پابەندى فەرمانو جەلەوگىرىيەكانيان بوون، ئەۋە عىبادەت بۇ كىردن و بەخودا زانىنيانە.

ئەمجار پىغەمبەر (ﷺ) فەرموۋى: ئەى عەدى! جى دەئى؟ ئاىا ئەگەر بىلى (اللہ اکبر) ھىچ زىانت پى دەگا؟ ئاىا ھىچ شەتەك ھەيە لەخودا گەۋرە تر بى؟ ج

شَتِّكَ زِيَانَت بِيْ دَمگه يهنِيْ؟ نایا نه گهر بگوترِيْ (لا اله الا الله) زيانَت بِيْ دَمگا؟ نایا جگه له خودا خودای تر همن؟

نهمجار پيغه مبهَر ﴿﴾ بانگه وازی عه دی کرد بۆ موسولمان بوون، نهویش نيمانی هيئا. جا عه دی ده لِيْ: كه نيمانم هيئا، ديتم پيغه مبهَر ﴿﴾ له خُوشيا دهمو چاوی دَمگه شايه وه. نهمجار فهرمووی: جووله كه غه زمبی خودایان له سهره (مغضوب عليهم) نهوانن. مه سیحی گومر ابوونو ريگایان لِيْ تِيْكَ چوو، نهوان (ضالون). خُوْ نهو جووله كه وه نصرانیان كه وه غه زمب لِيْ گيروو گومرانو وازيان له نایینی حه قو راست هيئا وه بۆ خُوْيان وایان له خُوْيان کردوه. ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ نهوان له سهر زمانی موسا و عیسا فهرمانیان بِيْ نه کراوه كه جگه له خودا خودایه کی تر بپهرستن، نه وهی فهرمانیان بِيْ کراوه بریتی بووه له وه كه تهنه خودا بپهرستن و هاوه لِيْ بۆ دانه نِيْن. نهو خودایه بپهرستن كه نه حکامی نایینی بۆ داناون، نهو خودایه خودای نهوانو خودای هه موو شتیکی تریشه، زاناو دانایه، بِيْ هاوه لُو بِيْ مندا لُو تاكو تهنه یه، ههر شتیکی حهرام کرد حهرامه و به كهس حه لال ناکرِيْ، ههر شَتِّكَ نهو حه لالی بکا، حه لاله و به كهس حهرام ناکرِيْ. ههر شه ريعه تو یاسایه ك دابنِيْ شوینكه وتنی واجب و فهرضه، ههر فهرمانیکی فهرموو دمبی جِيْ به جِيْ بکری، زاتی پاکی به گویره ی شهرعو عه قل شیاوی پهرستنه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ به پِيْ شه ريعه تو عه قل سلهیم جگه له پهر و مردگار خودای ترنن، هیچ خودانن جگه له زاتی پاکی ﴿سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پهر و مردگار پاكو به رزو پِرْوَزه له هاوه لُو و زنو مندا ل یارمه تدمرو شه ريك، ههر خُوْ شیاوی پهرستن، بِيْ وینه و بِيْ نه ظیره له زاتو له صیفات دا. له نولو هییه تو له ربو و بییه تا تاكو تهنه وه فهردی موظله قه.

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ﴾ نهو کافرو موشریکانه دمیانه وئ بهو بیرو بۆ جوونه شیاوو پوچه ی خُوْيان نوری ئیسلام بکوژیننه وه، هه و ل دمدن نهو نایینه ی پيغه مبهَر ی ئیمه موحه ممد هینا و یه تی له ناوی بهرن، بِلِیسهی حه قو چرای هی دایمت بکوژیننه وه، بۆ نه وهی هه موو ناده میزاد گومر ابین. ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا

أَنْ يُنَمَّ تُوْرُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۳۰﴾ بہرہمردگاریش ہہرگیز ناہیلتی مرادیان بیتہ جی و ہہر دمہوئی روناکایی نایینی خوی تہواو درہخشان بکاو بہدونیا دا بلاوبیتہوہ۔ ہہرچہندہ کافرمان پشیان ناخوش بی و بہزیاد بوونو بلاوبوونہوہی نایینی نیسلام تہنگہتاو ببین، خودا ہہر نایینی خوی سہردہخاو یارمہتی پیغہمبہری خوی دہدا۔

جولہکہکان لہسہرمتای نیسلام دا لہہہموو کہس زیاتر دزی نیسلام بوون، نہوان لہدزایہتیکردنی پیغہمبہرو موسولمانان دا وککوو موشریکہکانی عہرہب وا بوون۔۔

جا کہ نہیانتوانی بہپالپشتی موشریکہکان نووری نیسلام بکوژیئنہوہ، نہمجار ہہولیان دا لہریگہی دووبہرمکی دروستکردن و، فیتنہ نانہوہ نووری نیسلام خہفہ بکہن، وککوو نہو فیتنہو ناشووبہی عہبدوللای کوری سہبہء بہرپای کرد، بناغہی لایہنگری شیعہگہری بۆ نیمام عہل داہینا، زیدہ رموی و غولوی تیدا بہکار ہینا، دووبہرمکی خستہ ناو موسولمانانہوہ، نہمجار ناگری فیتنہیی نیوان نیمامی عہل و معاویہی خوش کرد، بہو ناگرہ شوومہ دمیانہزار شۆرہ سواری موسولمانان لہناوچوون، کارگہیشتہ نہوہی لہسہرتاپای عالمی نیسلامی دا دووبہرمکی پہیدا ببی و نہو ہہموو روداوہ سامناکانہی میژوو کہ لہناو شیعو سوننہدا رویان داوہ بیتنہ کایہوہ۔

رومای مہسیحیش لہلایہن خویانہوہ جیبیان بۆ کرا دزی نیسلام تہقصیریان نہکرد، ہہر کہ نووری نیسلام روناکایی بہخش کرد، نہوان ہہلمہتی نامہردانہی خویان دزی موسولمانان دمست پی کرد، پاشان نہوروپای مہسیحی بہردہوام بوو لہدمستدریژیکردن بۆ سہر ولاتی نیسلام و بہلاماردانی موسولمانان، نہمجار نۆرہی شہری خاچہمرستہکان ہاتہ پیشہوہ کہ نہو بہری درندمی و ہیرشی قہلاچۆکہریان ہینایہ سہر موسولمانان، لہوساوہو نیستاشی لہگہل دا بی لہریگہی سییاسہتی نیستیعماری و رۆژہلاتناسی و چہند برپوبیانووی ژمہراوی ترہوہ جۆرہما پیلانی دووبہرمکی نانہوہو دروستکردنی شہرو جہنگی خویناوی لہناو موسولمانان دا بہرپادمبن و بہرہدمسینن، ہہمیشہ لہ ہہولتی کوژاندنہوہی چرای

درخشانی ئیسلامن و بہیّ ماندو بوون لہو ہواردا پیلان و نہخشہی خوځیان
ئہنجام دمدن، ہرجی ہیرو توانای ہہیانہ خستویانہتہ گہر بؤ ئہم مہبہستہو
ساتہ وختیک فہراموشی ناکہن و بہگیان و بہمال لہپیناوی دا تیدمکوشن!!

با جاریکی تریش بہمیژوو دا بگہرینہوہ دواوہ بزانیں جولہکہو مہسیحی
چیپان بہسہر موسولمانان ہیئاوہ. لہم بارموہ ماموستا سہید قوطب دمفرموی،
لہپیش ہاتنی ئیسلام دا شہرو دوزمنایہتی نیوان رومو فارس چہند سہدمیہک بوو
بہردموام بوو ہہمیشہ نیوانی ئہم دوو نیمپراتوریہتہ جہنگو کوشتار بوو،
جوگہی خوینی ئی دہرؤیشتو ناگری شہرو فیتنہیی نیوانیان نہدمکوژیہوہ. کہ
ئایینی ئیسلام لہنیوہ دوورگہی عہرب دا سہری ہلدا کہنیشتہ ہہستی
بہختہری ئہم ئایینہ حہقہ کرد، زانی زمرری بؤ پہزمکانی دہبی، دیارہ
فارسہکانیش ہہمان ترسیان ئی نیش، نہومبوو: فارسو روم دوزمنایہتی و کیشہو
شہرو ہہرای خویناوی کون و تازہی خوځیان لہبیر خوځبردہوہ بؤ ئہوہی بتوانن
بہرمنگاری نایینی تازہ بکہن و نہہیلن ئیسلام پہل بہاوی.

نہومبوو: رومہکان لہگہل غہساسینہ ئالاقہ لہگوئکانیان لہشیمالہوہ خوځیان
کؤکردہوہ بؤ ئہوہی پہلاماری موسولمانہکان بدمن، ئہمہش دواي ئہوہی کہ
رومہکان پیاوی راسپاردہو نیردراوی پیغہمبہریان بہنامہردانہ شہید کرد کہ
ناوی (الحارث)ی کورپی عومہیری ئوزدی بوو. موسولمانان ئہمان و پاریزگاریان بؤ
راسپاردہی رومہکان دابین دمکرد نہگہر پیاوئکیان بہراسپاردہیی بہاتایہ، نامہی
بہینایہ یان کاریکی لہم جوہری ببواہ بہئہمان و زامان دمگہرایہوہ. بہلام رومہکان
غہدریان کردو بہناحق راسپاردہی پیغہمبہریان شہید کرد، ئہمہ وای
لہپیغہمبہر (ﷺ) کرد کہسوپایہکی سی ہزار کہسی بہسہر کردایہتی سی
فہرماندہ شہیدمکان (زمیدی کورپی حاریثہ، جہعفری کورپی ئہبو طالب،
عہبدوللای کورپی رماوحہ) ناراستہ کردن و لہمانگی جیمادی یہکہمی سالی
ہشتہمی کؤچی غہزای مؤتہی ئی پیدابوو. ئہوہ بوو ئہو جہنگہ نابہرامبہریہ
سامناکہ بہرپابوو. ریوایہتی میژوویی ہمیہ دہلی زمارہی سوپای رومہکان (۱۰۰)
سہد ہزار کہس بوو سہد ہزار کہسی تریشیان لہئالاقہ لہگوئ و نوکمرانیان لہشام

که له‌هۆزه عهرمه به مه‌سیحیه‌کان بوون ره‌گه‌ل که‌وت، سوپای موسو‌لمانانیش له‌سی هه‌زار که‌س تی‌په‌ری نه‌ده‌کرد. ئه‌مجار غه‌زای ته‌بووک روی دا که زوربه‌ی ئه‌م سورمه له‌و ته‌ومر‌دا ده‌سورپته‌وه، له‌شوینی خۆی دا به‌دریزی باسی لیوه ده‌که‌ین.

ئه‌مجار ئاماده کردنی سوپای ئوسامه‌ی کوری زمید که پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاماده‌ی کردو هیشتا سوپا به‌ری نه‌که‌وت پی‌غه‌مبه‌ر وفاتی فهرموو، پاشان حمزرم‌تی ئه‌بو به‌کر (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) رموانه‌ی کردو به‌رمو شام ناردی بۆ به‌رم‌نگار بوونه‌وه‌ی ئه‌و له‌شکر کیشیه‌ی رۆمه‌کان که له‌و هه‌ریمه ئه‌نجامیان دابوو دمیانه‌ویست قه‌لاجووی موسو‌لمانان و ئایینه‌که‌یان بکه‌ن.

ئیت‌ر مه‌نجه‌لی ر‌قو کینه‌ی خاچه‌رستان و م‌کو‌ل هات، هه‌ر له‌غه‌زای یه‌رموو‌که‌وه که موسو‌لمانان تییدا سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هیناو به‌شوین ئه‌وم‌دا سوپای ئیسلام په‌ل و پۆی هاویشتو گه‌ل موسته‌عمه‌ره‌ی ئیمپ‌راتۆری رۆمیان له‌ولاتی شامو میصرو شیمال ئه‌فریقا و دورگه‌کانی دهریای سه‌ی ناوهر‌است ر‌زگار کردو ئیسلامیان تییدا بلا‌و‌کرده‌وه. ئه‌مجار بنکه‌ی هه‌رم‌گرنگی ئیسلامیان له‌ولاتی ئه‌نده‌لووس دامه‌زران.

بی‌گومان شه‌ری خاچه‌رسته‌کان که له‌میژوو دا به‌م ناوه به‌ناوبانگه، یه‌که‌م جه‌نگو دوا جه‌نگ نیه که که‌نیشته دژی ئیسلام ئه‌نجامی دابی، به‌ل‌کوو ئه‌م شه‌رانه زۆر پ‌یش ئه‌م میژوو به‌ناوی جیا جیاوه ئه‌نجام دراو، له‌راستی دا شه‌ری خاچه‌رستان له‌و رۆژوه ده‌ستی پ‌یکرد که رۆمان و فورس دوژمنایه‌تی خۆیان وه‌لاناو ده‌ستیان کرد به‌یارمه‌تیدانی یه‌کتری دژی موسو‌لمانان له‌خواروی نیوه دورگه‌ی عهرمه‌دا، ئه‌مجار له‌غه‌زای موته‌و دوا‌یی له‌غه‌زای یه‌رموو‌ک، پاشان به‌ته‌واوی قین و خه‌شمی خاچه‌رستان دژی موسو‌لمانان له‌ه‌یرشی خویناوییان دا بۆ سه‌ر ئه‌نده‌لووس ده‌رکه‌وت، ئه‌و در‌ندمی و کۆکۆژییه‌ی دژی موسو‌لمانانی ئه‌و ناوچه‌یه ئه‌نجام درا بۆ‌وته لاپه‌رمیه‌کی ره‌شی نه‌فرین ل‌یکراو له‌میژووی مرۆفایه‌تی دا، خاچه‌رستان له‌و ه‌یرشه وه‌حشی و خویناوییه‌یان دا بۆ سه‌ر ئه‌و بنکه ئیسلامیه‌ی گرنگه‌ی ئه‌وروپا ه‌یند به‌در‌ندمی و نامرۆفانه‌ی جولا‌نه‌وه میژوویان شه‌رمه‌زار کردو له‌وه پ‌یش ر‌ووداوی وا نامرۆفانه‌ی به‌خۆوه نه‌بینیوه.

بہ ملیؤن موسولمان کوڑرانو تہ عذیب درانو لہناو بران کہ قہ لہم لہنووسینو شیکردنہوہی ئہو روداوہ سامناکانہ کولہو کؤلہوارہو (بہ کوردی باسی نایہ تہ گوفتار) ئہوہی لہرؤژہہ لاتیش دا روی دا، ئہو تاوانو قہ تلؤ عامہی خاچہ رشتان دژی موسولمانان لہو ہریمہ ئہنجامیان دا لہی ئہندہ لووس کہ متر نہیوون.

جؤستاف لؤبون کہ بؤخؤی نووسہریکی فہرمنسی و مہسیحیہ دہلئ: یہ کہم شت کہ ریکاردؤسی ئینگلیزی ئہنجامی دا ئہوہ بوو: کہ لہبہردہم مہعہسکہریکی موسولمانان دا سی ہزار موسولمانی کوشتن کہ خؤیان بہدہستہوہ دابوو، نامانو زہمانو بہیمان و معدیان ہی درابوو کہ خؤینیان پاریزراوہ ئہمجار دوی کوشتنی ئہم سی ہزار کہسہ، دہستی کرد بہکوشتن و برینو تالانکردنی موسولمانان بہجؤریک کہ ہر لہدہست خؤیان دی و لہخؤیان دہوشیتہوہ.

نووسہریکی تری مہسیحی کہ ناوی (یؤرجا) یہ دہلئ خاچہرستہکان بہدہندترین شیوہ دہستیان بہہیرش بردن بؤ سہر بہیتولہقدیس کرد، ئہمجار دہلئ: ئہم ہیرشبہرانہ ئہوپہری دہندہیبیان بہکار ہینا، دہہاتن ورگو ریخؤلہی خہلکیان ہلہمدہرین بؤ ئہوہی لہناو ریخؤلہکانیان دا دینارو دیرہم بدؤزنہوہ!!!! کہجی صہلاحہددین کہ قودسی لئ ستاندنہوہ، خاچہرستہکانی بہرہللا کردو ئہمانی پیدان، ہموو وادہو بہلئینیکی کہ پیی دا بوون جئ بہجئی کرد، تہنانہت مہلیک عادل کہ برای صہلاحہددین بوو ہزار کؤیلہی بہدیل گیرای بہرہللا کرد، ہموو ئہرمہنہکانی عہفوو گردن، ریگہی دا بطریک صہلیبو نیشانی کہنيسہ ہلہبگری، ریگہی دا بہشا ژن و شابانوہکانیان دیدنی میردمکانیان بکہن!

باسی دہستدریژی خاچہرستہکان بؤ سہر موسولمانان بہکؤتا نایہو چہندی لہسہر بنووسری پؤشکہ بژاردنہ لہکایہ، ئیتیر لیرہدا ماوہی ئہوہمان نیہ زیاتر لہسہری برؤینو باسی لیوہ بکہین، کہسیک لہمہ زیاتری گہرمکہ با بگہرپتہوہ بؤ ئہو سہرچاوانہی لہم بارہوہ دریژمیان پی داوہا

ئہوہی کہ لہم رؤژگارہ تازہی چہرخی بیستہم لہ (زنجبار) روی دا پیچیکی لہبہرروداوہکانی پیشوودا نہبوو، ئہوہ بوو: ہرچی موسولمان ہہبوو لہو ناوچہیہ

دا بىنەپەر گران، دوازده ههزار كهسيان بهيهكهوه ئى كوزرا، چوار ههزار كهسيان مابوو له دورگه ودمەرنران و فەيدەرانە ناو دەرياوه.

لەدووورگەى قوبروصيش ئاو وخوراك لەو شوپنايه مەنع كرا كه موسولمانى ئى نيشتهجى بوون بۆ ئەوهى لەبرسان و لەتينوان گيانيان دەرچى، ئەمە جگە لەو كوشتو برپەى بەسەريان هينان، ئەو دەرکردن و مالىويرانى و تالان و برپەى دزى موسولمانەكان ئەنجام درا لەنووسين نايەو ناخريته ناو روپەرى كتيبهوه.

بەكوردى و بەپوختى ئەم هەويرە ئاو زۆر دەباو لەهەر ئاقارىك پى داگرى هەمان تاسو حەمامە!! كوردستانى خۆشمان لەم بارمەو كەمى نەديومو كەمترى بەسەر نەهاتوو، سەربارى دابەشکردنى و لاتەكەى بەسەر دراوسىكانى داو دابەرىنى ئەم بەشەى لەبەشەكەى ترى جۆرەها شالۆى كۆكۆزى و قەلاچۆکردن و خاپور کردنى بەسەر هينراوه، جۆرەها چەكى كيمياوى بايەلۇجى و دهمارگرزى و تەنگەنەفەسى تىدا تاقى گرايەوه، سەدو هەشتاو دوههزار كوردى موسولمانى گوندنشىنى بى دەسلەتو پىرو پىرمزنو زارۆكو مندالى بى تاوان بەناوى ئەنفالەوه بى سەرو شوين گرانو كەس نازانى چييان بەسەر هات، (لەسالى ۱۹۷۵و بۆ سالى ۱۹۸۸) كوردستانى رازاوهو بەهەشت ئاسا، سەرلەبەرى خاپوور كرا، كانياوو جۆگەو جۆبارى تەفەندەرانەوهو كۆپرەكرانەوه، باخو باخاتى سوتەندراو هەلپاچو داپاچ كرا، چوار ههزارو پينچەسەد گوندو شارو شارۆچكەى ژىرو زەبەرەكر، ئەوهى بەسەر كوردستانو موسولمانانى كورد هات لەم ماومىهەدا هەر بەسەر كوردستانو كوردى موسولمان هاتووومو كەسى تر بەو دەردە نەبراوه.

بەلام وەكوو دەلین تەنگانە بەريان كورتەو دواى شەوه زەنگ رۆژەلاتە سوپاس بۆ خودا لەدواى سالى(۱۹۹۱ز)وه وا وردە وردە كوردستان ئاهى تىگەرپايهومو گوندو شارو شارۆچكەى ئاوەدانىيان بەخۆيانەوه بينىيهوه. ئەگەر شەرى نەفرين ليكراوى براكوژى نيوان حيزبە سياسيهكانى نەبوايه، لەماومىهەكى زۆر كەم دا زوربەى برىنەكانى گوشتهومزونيان دەهينايەوهو ساريژ دەبوونەوه، بەلام شەره كورسو شەره گىرھان بوون بەكۆسپىكى ترو وا زياد لەچوار سالى (۱۹۹۴ بۆ ۱۹۹۸) كورد كورد دەكوژى، مالى يەكتر تالان دەكەن بۆخۆيان دزى خۆيان لاساى

داگیر که ران دمکه نه وه و له وانیشیان تیپه پراندوه، زور جوړی ته عذیبو داپلووسین ههیه، دوزمن روی نه دمه هات نه نجامی بدا ئه مان به پراشکاو و به ناوی کوردایه تی ه وه شانیان به رداوه (ئه للاً به رکه ت!!)

ئهمه ی من دمیلم راس ته کی حاشا هه لئه گرمو دونیا شاهیده، هه موو کوردیکی روژنبیرو به شمرفو خاومن ویزدان له داخان خه ریکه شق به ری، بو خویشان هه ستیان به خیانه تی خو یان کردوو دزمان چ کار مساتکیان به سهر میلله ت هیناوه به لام کیشه که هینده قولو ناله باره نازانن چونی ئی رزگار بن. کورسی خو شه ویستی و پول و پاره ی کوردستانیش زور زبه بندمو نه و میان به خو یانه وه نه دیوه، دلیان نایه دهستی ئی به رده ن..

ناخ براکوژی ناخ شه ره گیران، له عنمت له وانه ی که هه لیان گیران!!

ئهمجار په رومردگار شیوه ی ته و او کردنی نووری نیسلام روون دمکاته وه و دمفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ په رومردگار خودایه کی ومه ایه پیغه مبه ری خو ی که موحه ممه ده، نارویه بو سهر هه موو ناده میزاد به هیدایه تو به لگه و نیشانه وه. ئاینیکی حه قی پیدادا رموانه کردوه، که هه تا دهونیا دونیا به نه سخ نابیه ته وه، گوپانی به سهر دا نایه، هیچ ئاینیکی تر هه ئی ناو مشینیه ته وه، ههر هه وائیکی تیدایه راستو دروسته، بیرو باومری صه حیح و زانیاری به سودی له خو گرتوو، ئاینیکه هه موو کردو مومکانی که تییدا نه نجام دمدرین کردو می باشو به سوودن بو دونیا و قیامت..

ئهمجار په رومردگار مه بهستی نادرنی پیغه مبه ر روون دمکاته وه و دمفرموی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ بو نه وه ی نه م ئاینیه بی خه وشه: که ئاینی نیسلامه، به رزی بکاته وه و سهری بخا به سهر هه موو ئاینیه کانی تر دا به هو ی به لگه و بورهانی جوړاو جوړمو، به هو ی نه و زانیاری و زانسته ی له خو ی گرتوو، بیکاته ئاینیکی بالادمستی خاومن دمسه لاتی مادی مه عنه وی. ناشکرا شه هیچ ئاینیک و مگوو نیسلام کاریگه ری گیانی و عه قلی و مادی و کو مه لایه تی و رامیاری له سهر ناده میزاد نه بو وه نابی. تاکه ئاینیکه که به که لکی هه موو سهر ده و کاتو شوینیک دی.. بو

ہم مو کو مہ لگاؤ نہ تہو دہیک لہ بارو گونجاوہ.. لہ موسنہ دی ئہ حمہ ددا لہ عہ دی
کور ی حاتہ مہوہ ریوایہ ت دہکا: دہلئ لہ پیغہ مہرم ژنہوت: دہیفہرموو: (فوالذی
نفسی بیدہ لیتمن اللہ ہذا الدین حتی تخرج الظعینۃ من الحیرۃ، حتی تطوف
بالبيت من غیر جوار أحد، ولتفتحن كنوز كسرى بن هرمز قلت: كسرى بن هرمز؟
قال: نعم كسرى بن هرمز، ولینذلن المال حتی لا یقبلہ احد).

شیوہو چونیہ تی مامہ لہ کردنی مالو قہ شہکان لہ کول خہ لک دا

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ
الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُفْقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا
كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾﴾

دہربارہی ہوئی ہاتنہ خواریوہی نایہ تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا...﴾
ومکوو نیامی واحیدی دہلئ: لہ شانی زانایانو خویندہ وارنی خاو من نامہکان ہاتوتہ
خواری کہ بہرتیلو باجیان لہ رمشہ خہ لکہ کہ ورمہ گرتو دمیانچہ وسانجنہوہ.

دہربارہی نایہ تی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ...﴾ نیامی بوخاری لہ زمیدی
کور ی ومہب، دہگیر پتہوہ: کہ دہلئ بہلای (رمبذہ) دا تیپہریم (شوینیکہ لہ نزیک

مہدینہ) لہنکاو چاوم بہنہبو زمر کہوت، وتم: چی توئی ہیناومتہ ئیرہ؟ وتی: لہشام بووم، لہگہل معاویہ دا دہربارہی نایہ تی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ...﴾ بوو بہکیشہمان معاویہ وتی: لہشانی خاومن نامہکان دا ہاتوتہ خوارئ، منیش وتم دہربارہی ئیمہو نہوان ہاتوتہ خوارئ، قسہمان لیک ہہلبہزینہومو نامہی ئی نووسیوم بو لای خلیفہی موسولمانان؛ عوسمانی کوری عہفقاو شکاتی ئی کردوم، خہلیفہش لہدوی ناردم بیئمہ مہدینہ بو خزمہتی، ہاتم، خہلکم ئی کوبوہوہ، ومکوو نہوہ لہوہپیش نہیان بینیبیتم، کہ ہاتم روداوہکمہ بو عوسمان گیراود، نہویش فہرمووی: ئارمزوت لیئہ واز لہشام بینہو ومرہ نریک مہدینہ، نہوہ نہو فہرمانی پی کردوم لیئہ دہوام بکہم، نہمن پابہندی فہرمانم، تہنانتہ نہگہر کویلہیہکی قولہرشیش فہرمانرہوام بیو فہرمانم پی بکا، من گہردنکہچی دمہو لہقسہی دمرناچم!!

جا کہ لہومپیش پەرورمردگار ومصفی سہرؤکو مالہو قہشہکانی کرد بہوہ؛ کہ لوتبہرزو خوبہزلزانو لافی خودایہتی ئی دمدن، مافی یاسادانان (کہ بہس ہی خودایہ) دمیدن بہخویان وشت حہلالو حہرام دہکن. ئەمجار لہم نایہتانہ دا بہوہ ومصفیان دہکا کہ چاو چنووکو بہہہلپہن بو کردنہوہی مالو سامان لہرمشہ خہلگہکہ، نہوان بہتہماعو سوورن لہسہر ومرگرتنی مائی خہلک بہناپہواو بہشیوہی دمسپرینو ہہلخہلہتاندنیان، کہ بہرہنگاری نایینی ئیسلا میش دہکن، ترسی لہدہستدانی بہرژہومندییہ ماددیہکانیا ہہیہو دمترسن دونیا خوریان بو نہکری، نہوان نایین دہکنہ پرد بو گہیشتن بہدونیا. تا بلئی بہخیلو چاو چنوکن، حہزیان لہکوکؤدنہوہی مالو نہقدینہیہ لہقاسہکانیان دا ہہلی بگرنو زمکاتی ئی دمرنہکن.

ئہم نایہتہ رونکردنہوہو شیکردنہوہی ہہلئسوکہوتی مالہکانی جولہکہو رمبہنہکانی مہسیحیہ، پہردہ لہسہر تاوانو کردارہ خراپہکانیان ہہلئمداتہوہ بو نہوہی خاومن نامہکان خویان ہہلہو تاوانی نہحبارو روہبانہکانیان بو دہربکہوئ، ہہروہما بو نہوہی موسولمانان ہوی سوور بوونی ئەم مالہو قہشانہ لہسہر کوفرو بیدینی بزائن، لہہہمان کات دا نایہتہکان ہہرمشہو ترس بہرنانی موسولمانانہ کہ

نه چن له کردارو گوشتاردا چاو له نه و مالو قه شه قه شان به کهن و دمفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ نهی نه و که سانهی بروتان به تالو ته نهایی خوداو به پیغه مبه رایه تی موحه ممه د هه یه، دلنیابن و باش بزائن: که زور له مالو قه شه کانی خاومن نامه کان به ناحه ق و نارپه و مالو سامانی خه لک دمخون، هیچ ریبازیکی شهرعی و ئایینیان به دمهسته وه نیه، به لکوو به هه و انته و به نارمزوبازی خویان نه و خه لکه دمسخه پړو ده کهن و هه ئیان ده خه له تین و دمهستان دمپرن. نایه ته که نه و دمسخه پړو گردن و مال خواردنه ی پال زور به یانی دا بو هه موانی نه چه سپاند، چونکه که مینه یه کیان خویان له و کاره ناشرینه دمپاراست.

نمونه ی مال خواردنیان به نارپه و او به هه و انته زورو هه مه جوړ بوو، وکوو: به رتیل و مرگرتن له بواری نه نجامدانی بریاری یاسایی و شهرعی. سوود خواردن که لئیان حه رام کرابوو، و مرگرتنی دیاری و فو تو و مالو سامانی نه و مه و قوفانه ی تایه مت کرابووون به نارماگای پیغه مبه ران و پیاوچا کانی پی شوویان، هه روه ها له سه دمکانی ناو مرپاست دا نه رنو ذکسه کان و کا ئولیکه کانیان چه کی غوهرانیان دمدا به خه لکوو به پاره پئیان دمفروشتن، یان له باتی دوعاو پارانه وه له پهر و مردگار بو تاوانباران پارمو پوولیان و مردمگرت. یان به پاره فتوای جوړاو جوړیان دمردمگرت، حه رامیان حه لال دمکردو، حه لالیان حه رام دمکرد، نه مهش بو رازیکردنی ساماندارو پاشاو سه روکو حاکمه کانیان، وکوو له نایه تی کی تر دا دمرحه ق به جوله که کان دمفرموی: ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يُبَدُونَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ﴾ (الأنعام: ۹۱).

نمونه یه کی تر له به پرمو زانینی مال خواردنی خه لک به نارپه و او، نه و میه: جووله که به لایانه وه رموایه، مال له غه پری خویان و دمدمست بئین ته نه انت نه گمر به ریگای خیانه مت و دزیش بی، وکوو له نایه تی کی تر دا دمفرموی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا

دُمْتُ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿آل عمران: ۷۵﴾

نہمجار بہرورمردگار جوڑیکی تر لہ خرابہ کاری سہرائی جولہ کھو مہسیحی دیاری دمکا نہویش بریتیہ لہوہی کہ ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ خہلکی لہریبازی خودا لادمندو ناہیلن کہسانی دیکہ موسولمان بین، واتہ: نہوانہ وپرای خواردنی مالو سامانی بۆرہ پیاوو مسکینہکان، ناشیان ہیلن موسولمان بنو مہنعیان دمکھن لہریبازی حقو راست، جا یان پھیامی نیسلام رمتدمکھنہوو بہدرؤی دہزانن، یان شکو گومان دہخہنہ ناو بنہماو حوکمہکانی ناپینہوو لہبوارۃ عہقیدمو عیبادمتو مامہلہو نہ حکامہکانی تری شہرعو بیرو باومر دا نالو گوڑ دمکھن، یان تانہو تہشہر لہخودی پیغہمبہر دمدن و قورنن بہدرؤ دہزانن۔

بہگورتی نہوہی خہلک ہہوئی بؤ دمدن لہدونیا دا مالو سامانو پلہو پایہی دونیایہی، مالو قہشہکان لہہموو کہس زیاتر ہہلپہی بؤ دمکھن سوورن لہسہر ودمست ہینانی۔ نہومتا بہنارہوا مالی خہلک دہخون، مہنعی خہلک دمکھن لہناسینی خودا، ناہیلن ئادمیزاد مکان بہراستی خودا ناسی بکھن، عیبادمتو بہندایہتی بؤ نہنجام بدمن، بہتہواوی لہ براون کہ خہلکی لہشوینکھوتنی پیغہمبہر بگپرنہوو۔ بؤ نہوہی شوینو پلہو پایہی خویان لہدمست نہدن، مہکسہبہ ماددیہکانیان لہکیس نہچن۔

ناشرین ترین ہہلویستیانو گہورمترین تاوانیان نہومیہ کہ تانہو تہشہر ناراستہی خودی پیغہمبہر خوی و قورنانی پیروز دمکھن، ہہروا لہقوتابخانہکان دا بیرو باومری گہنچو لاوہکانمان تیک دمدن! سہرباری نہو ہہموو رموشتہ ناشرینانہیان بہخیلو چاوچنووکو پیسکھو رمزیلیشن، حہقی خودا لہمالو سامانی خویان دمرناکھن، دمفہرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَكْرِزُونَ الدَّهْبَ وَالْفِضَّةَ﴾ نہوانہی مالو سامان کؤدمکھنہوو، پارہو پولو زیرو زیو سہفتہ دمکھنو دمیخہنہ قاسہو گہنجینہوو ﴿وَلَا يُفْقَرُوهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ زمکاتی شہرعی دمرناکھن، لہپیناوا ناپین دا مال نابہخشن بؤ بہرژموندی گشتی و تابیہتی موسولمانان، یارمہتی لیغہوماوان

نادمن، جا نهوانی که نه مه هه لویتسو رهوشتیان ه خاومن مالمو قهشه بن، یان مهلاو حاجی و موسولمان بن، نه وه ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ مزدیمان بدمری بهسزای کوشندمو بهنیش لهناو ناگری دۆزهخ دا. نه م هه پشهیه و مکوو رو دمکاته خاومن نامهکانو ناراسته ی مالمو قهشهکان کراوه، لههه مان کات دا موسولمانانیش دهگریته وه. واته: هه ر که سیک زپرو زیو کۆبکاته وه و سه ری هکی بنی و زمکاتی شه رعی و مافی هه ژارانی ئی نه دا به ناگری دۆزهخ سزا دمدری و تۆله ی ئی ده ستیندری. هه ر مالو سامانیک زمکاتی شه رعی ئی دهر بکری، خاوه نه که ی به مان خه زنکه ر حلیب ناگری، مالیک و شافیعی له نیبنو عومهر وه ریوایه ت ده که ن که فهر موویته ی هه رمالیک زمکاتی ئی بدری به خه زنکردن حسیب ناگری باله زپر جه وت ته به قه ی زه ویشه وه بی، هه ر مالیکیش زمکاتی ئی نه دری نه وه خزنکردنه با ماله که ناشکراوه به دمره وش بی، هه روه ها نیبنو عه دی و خه طیب له جابیره وه ریوایه ت ده که ن ده ئی: پیغه مبه ر ﴿﴾ فهر مووی: (ای مال اذیت زکاته فلیس بکن).

نیبنو نه بی شه یبه و نه بو داودو حاکم له نیبنو عه باسه وه ریوایه ت ده که ن، ده ئی: که نایه تی ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ هاته خواری، له سه رشانیان گران بوو، وتیان: کی له نیمه دمتوانی که مالو سامان بو مندالهکانی پاشه که وت نه کا؟ جه زرمتی عومه ر ﴿﴾ فهر مووی: په له مه که ن نیستا بۆتان شی دمکه مه وه. نیتر به ره و مالی پیغه مبه ر ﴿﴾ که وته ری، نه و بان شوینی که وت، عومه ر هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﴿﴾ وتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! مانای نه م نایه ته زۆر قورسه له سه رشان ی هاوه لان، پیغه مبه ر ﴿﴾ فهر مووی: خودا بۆیه زمکاتی داناوه بو نه وه ی نه و ماله ی ده مینیته وه پاکی بکاته وه، میراتیشی له و ماله دا داناوه که له دواتان به جی ده مینی، نیتر جه زرمتی عومه ر له خویشیان (نه لاهو نه که به ری کرد) نه مجار پیغه مبه ر ﴿﴾ فهر مووی: نه ری پیتان نه ئیم ج شتیک باشرین په زمه ندمیه؟ باشرین شت که پیاو بیخاته گه نجینه ی خۆیه وه نافرمتی صالحیه یه، که پیاو سهیری بکا دلێ خوش بکا، که فهرمانی پی بکا به قسه ی بکا، نه گه ر له مان نه بوو نامووسی بپاریزی.

نہمجار پھرومردگار جوڑی سزای سامناکی ئہو سامان خہرنکھرو زہکات نہدہرانہ شی دہکاتہومو دمفہرموی: ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ ئہی موخمہمہدا ھہوالیان بدمریٰ بہسزایہکی بہئیشی سامناک کہ تووشیان دہبیٰ لہو رۆژہ دا کہ ئہو زہکات نہدہرہ سوور دمکریتہوہ لہناو ناگری دۆژہخ دا لہسہر ئہو مالو سامانہی کۆی کردۆتہومو زہکاتی ئی نہداوہ، واتہ: مالو سامانہکە ی دادمہری و ناگری گہرمی لہسہر دمکریتہوہ ئہویش وەکوو ناگرمکە ی ئی دی.

چۆنیہتی ئہم سوور کردنہومو، گپرا نی مالو سامانہکە بہناگر، کاروباریکی قیامہتیہو نہئینی و غەیبہ، ئیمہ چۆنیہتی و دیاردہکانی نازانین، وا باشہ حہوالہی عیلمی خودای بکھین.

موسلیم لہنہبو ھورمپرہوہ فہرموودمیہکی بہمہرفووعی ریوایہت کردوہ دمفہرموی: (ھەر پیاویک زہکاتی مالو سامانی نہدا، رۆژی قیامہت ئہو مالو سامانہی بۆ دہکریٰ بہپلیتی ناگرین و لاتہنیشتو چاوو پشتی پئی داخ دہکری). ھەر لہنہبو ھورمپرہوہ فہرموودمیہکی تر گپردراوہتہوہ دمفہرموی: (کەسێک خودا مالو سامانیکی بداتی و زہکاتی ئی نہدا مالو سامانہکە ی بۆ دہکریتہ نیرہ ماریکی کەجہل دوو خالی رمشی بہپشت دوو چاویہومیہ، رۆژی قیامہت خۆی تی باھەلئەدا، ھەردوو بناگوویی دہگری و دہلئ من مالو سامانہکە ی تۆم، من گہنچو خەزینەکەتم، ئەمجار نایەتی ﴿سَيُطْرَقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران: ۱۸۰) ی خویندہوہ مالو سامانہکە یان بۆ دہکریتہ پلیتی ناگرو ﴿تَتَكْوَرُ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ روخسارو لاتہنیشتو پشتیان بہو پلیتہ ناگرینانہ داخ دہکری. کہ بہتایبہتی باسی ئہو ئەندامانہی جہستہ دہکا: چونکہ ئہوان لہدونیا دا بہروخسار پيشوازی لہخەلک دہکەن و نیشانہی کەیف خۆشییہکە یان بەدەمو چاوەوہ دیارہ، بہروخسار خۆیان گرژ دہکەن کہ داوا ی ھەزاران رەتدەکەنہومو ناو میدیان دہکەن، کہ لہناو نازو نیعمەت دا دہتاینہوہ بہسہر تہنیشتو پشتیان دا تہپاتل دہدەن، لہلایہکی ترہوہ داخکردنی دہمو چاو باشتەر دیارو نہنگی ترہ، لہ پشتو لاتہنیشت فہبرغەیان بہنازارترہ، ئەمجار لہلایەن فریشتانہوہ کہ بہرپرسن لہداخکردنیان پینان دہگوتری: ﴿هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ

فَذَرُوا مَا كُنتُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٣٤﴾ ئەمە ئەو مالو سامانەتانە كە بەخەيالی خۆتان بۆ سودو قازانجی خۆتان كۆتان كردبووه، ئەوا بوو بەهۆی زیانو سزادانتان. یان دمتوانین بڵێین: ئەو نامیزی داخكردنەتان كە پێی داخ دەكړیڼ ئەو مالو سامانەیه كۆتان كردبووه بۆ خوښی و رابواردن!!

بێگومان ئاگری دۆزهخ زۆر لەناگری دنیا گەرمتەرە داخكردنەكەش لەداخكردنی دنیا بەئێش ترە، ئەو داخانە بەهەر شوێنێك دابنرێن لەو دیووه دەرچێ!! بەراستی قورئان وێنەی داخكردنەكەى سەرنج راكێش كێشاوه، ئەوپەڕى ترسو سامناكى تیدا كۆكردۆتەوه، دمیوايه بهبیر ئی كردنەوهو ئی وردبوونەوه چاو بەملۆق بومستایه و مووی لەش گرز بوونایه و پێست هەلقراچایه و خەو لەچاوان بزرپایه! (دەى خودایه بۆ خاترى رحمەتى بەفراروانت دلمان وا ئی بكەى زەكاتى مالو سامانمان دمریکهین، خودایه! لەو سزا سامناکه بمانپاریزمو لەهه‌موو سزایه‌كى ئەو رۆژمو ئاگری دۆزهخ پەنامان بدە... نامین)

پێویسته سەرنجێكى ورد لەو خاوەن نامانە بدمین بزانین چپیان بەسەر هات، بۆچی و چۆن لەناپینی حەق لایان داو گۆرانارییان تیدا کرد، بەئێ پێویسته باشباش ئەو خاوەن نامانە بناسین و ره‌وشتو ئاكاریان بەتەرازووی ناپین کێشانە بکەین، ناسینی ئەمان زۆر لەناسینی بێتەرست و موشریکه‌كان لەپێش ترە، چونکە خاوەن نامەكان لافى ئیماندارى ئی دمدن و بەناوى ئایینه‌وه قسه دکه‌ن. ئەگەر بەباشی دمرنەخړین و بەجەماوهر نەناسرێن، زۆر كەسیان پێ هەل‌دەخەلەتێ، بەخاوەن بپروا ئایین حلیب بکړیڼ، هەرچەندە لەراستى دا ئەمانیش هاوبەش پەیداكەرن و هاو‌ه‌ل بۆ خودا دادمنیڼ، هەیانە دەلێ عیسا كورپى خودایه، هەیانە دەلێ عوزمیر كورپى خودایه!

هەروەكوو چۆن زۆر كەسى بەتەسكەرە موسوڵمان لافى موسوڵمانی‌تێ ئی دمدن، بەناوى ئیسلام‌ه‌وه قسه دکه‌ن، بەلام لەراستى دا ئەم جۆره موسوڵمانانەش وەكوو جولەكەو مەسیحییه‌كان لایانداه، ئەمانیش فەریان بەسەر ئیسلام‌ه‌وه نەماوه، زۆر كەس هەیه خۆى بەموسوڵمانى خالص دادەنێ، بەروا‌ئەت ئەركەكانى ئیسلامەتى وەكوو نوێژو رۆژوو حەج جی بەجی دكا، بەلام ومعى ئیسلامى نیه،

ئایین و سیاسەت لێک جیا دەکاتەو، موسوڵمانیەتی بەشیکی شەخسی دەزانی و بەس! خۆ بەموسوڵمان دەزانی و لەحیزبێکی دژ بەئىسلام دا کادرو تیکۆشەرە، بیرو باوەڕێکی تری گرتۆتە ئەستۆی خۆی و بەیاسا و قانوونێک رازییە گە دوژمنانی خودا دایانناوە! رازییە واز لەشەریعەت بێنی و حوکم بەقانوونی فەرەنسی بکا، بێدینان دەیانەوێ بزوێنەوێ رابوونی ئىسلامی لەناوبەرن و بەهەموو جۆریک سوکایەتی بەموسوڵمانان و قورئان بکەن، گالته بەبیرو باوەڕی خوداپەرستان بکەن، ئەم خۆ بەموسوڵمان زانانە چەپلەیان بۆ ئی دەمدن و بگەر یارمەتییان دەمدن، کە هیچکە نەبێ بێ دەنگ دەبن!!

بەئێ: ئەگەر موسوڵمانان ئاوا بێ دەنگ نەبوونایە بەرامبەر ئەوانەى قەلاچۆی موسوڵمانان دەکەن، ئەگەر وەعیی ئىسلامی لەدەرونیان دا بجۆشایەو چاویان لەپێغەمبەر و هاوێلانێ بکەدایە کاریان بەم حالە نەدەگەیی و ئاوا بەراشکاوی نوکەرانی ماسوونی و صەهیونەتی جیهانی بەهەموو جۆریک و لەهەموو ئاقاریک پەلاماری موسوڵمانانیان نەدەدا و هەوێ ریشەگیرش کردنیان نەدەدان.

خەلافەتی عوسمانی کە بەناوی ئىسلامەو حوکمی دەکرد لەناخرو ئۆخردا بەهۆی بێ وەعیی موسوڵمانانەو و گەندەل بوو، هێندە ناموسوڵمان بەناوی موسوڵمانەو تێیدا بوونە کاریبەدەست، ئەو ئیمپراتۆریەتە گەورە، هێندە کە لەو مەبەش دنیای هێناوێ عامیلکە، کۆمەلێکی بەناو موسوڵمانی ناموسوڵمان روخاندیان! ئەتاتۆرکی کافر لەسەر تەلاری بێ گیانی خەلافەتی عوسمانی و ئىسلامی رژیمی کوفر ئاسای خۆی دامەزراند، کەچی لەبەر بێ ئاگایی و نەبوونی وەعیی ئىسلامی خەلکە کە هەستیان بەخەتەری ئەم رژیمە عیلمانیە نەکرد، بەلکۆ دایان پێی خۆش بوو، تەنانەت پیاوی ئاپینی و هەبوو زۆر بەراشکاوی و شانازییەو چوونە نێو حیزبی (ئیتحادو تورەقییەو)! لەریزی ئەو حیزبە شوومە دا کادرو تیکۆشەر بوون.

تییینی:

نایه ته که گه ل حوکمی ل و مرده گیرین: یه ک ل و حوکمانه زه کاتی مالی نه قدینه یه (زیر و زیو) به مهر جی جوار شت دهسته بهر بن تییدا.

یه گه م: خاومنه که کویله نه بی، دمی نازاد بی، چونکه کویله نه هلیه تی ملکایه تی ناقیصه.

دووم: دمی موسولمان بی، چونکه زه کات بؤ پاکبونه و می مال و سامانه کافر نه هلیه تی نه و دی نیه.

سییه م: دمی سالی به سهر دا هاتبیته وه، چونکه پیغه مبه ر (س) له فهرموودیه ک دا که درمقوطنی له نه نه سی گوری مالیکه وه ریوایه تی دهکا فهرموویه تی: (لیس فی المال زکات حتی یحول علیه الحول) تا سال به سهر مال و سامان دا و مر نه سورپته وه زه کاتی تیناکه وئ.

چوارم: دمی مال که بگاته نه ندازه ی (نیصاب) نه و نه ندازه ی شه ر دایناوه، نه گهر زیر بوو دمی بگاته بیست دیناری ئالتون واته: بیست میثقال ئالتون بی.

نه گهر زیو بوو دمی دووسه دیرهم بی، یان به ههر دوکیان نیصابیان ته و او ده کرد، به لکه له سهر نه وه که دمی مال که بگاته حه د (نیصاب) نه و فهرموودیه ی پیغه مبه ره: که نه بو داوود له نیمامی عه لیه وه ریوایه تی کرده که فهرموویه تی له که متر له دووسه دیرهم زیو زه کات ناکه وئ، له که متر له بیست دینار زیر زه کات ناکه وئ.

بیگانه‌های سال له‌بریارو نه‌ندازه‌کیتی خودادا، شهر کردن له‌کهل
هه‌موو موشریکه‌کان و هه‌رامکردنی زیاد کردنی مانگ

﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي
كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ
أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يَقْتُلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِعُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ
فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾﴾

هوی هاتنه خواره‌وی نایه تی ژماره (۳۷) وه‌کوو نیبنو جه‌ریری طه‌به‌ری
له‌نه‌بو مالیکه‌وه ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لی: کافره‌کان وا ده‌بوو سی‌زده مانگیان به‌سالتیک
حسب دمه‌کرد، مانگی موحه‌ره‌میان دمه‌کرده مانگی صه‌فه‌رو شتی قه‌ده‌غه‌گراویان
تیدا چه‌لال دمه‌کرد، نیت‌ر په‌رومردگار نایه تی ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ ناره
خواری.

ئەم نایه تانەى ئیڤه وەرگەرانه وەمیه بۆ سەر موشریکه کانو سەرله نوێ ژماردنێ کاره خراپو تاوانه کانیه. وەکوو ئەوهی که جوله کهو مهسیحیه کان دمهاتن حوکهو شهریعهتی خودایان دمگۆری، ئیتر شوینه که گونجاو بوو که باسی حوکهی شهپرکردن لهگه ئیانو چۆنیهتی مامه له کردن لهگه ئیان دا بکری. ئەمجار بگهڕێته وه سەر ئەحکامی موشریکه کان، ئیتر لیکچوونو هەم ناههنگی نیوان موشریکه کانو جوله کهو مهسیحیه کان ناراسته دمکا دمبارمی هوکاری جهنگان دزیان، دمفه رموی: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بێگومان هەر لهو رۆژم وه که خودا ئاسمانه کانو زموی دروست کردون پێکهاتهی سالو ژمارهی مانگهکانی چوار و مرزی سال لهبریارو ئەندازمکیشی و زانیاری پهرومردگار دا که فهرمانی کردوه به کار پێکردن پێیان له یاسای هاتوچۆی مانگ دا چهساندویهتی دوازه مانگی بێ زیادو کهمن، بهو جۆرهی که ئەمڕۆ ئولفهتمان پێوه گرتوو. مه بهست به مانگه کان ئەو ماومیهیه که له روانگهی بینینی یه کهم رۆژی مانگه وه هه موو کۆتایی بیستو نۆ رۆژ یان سی رۆژ دهمسته بهر دمبێ. ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار مانگ لهم دوازه مانگه مانگی ریزدارو تایبه تینو شهرو ناژاومیان تیدا قه دمهغه کراوه، سی مانگیان به ریز به شوین یه که ومن (ذولقعدة، ذولحجة، المحرم) مانگیکیان به تاکه و میه نه ویش مانگی رهجه به. ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ ئەوهی باسکرا، هەر ئەوهیه ئایینی راستو دروستو ئایینی ئیبراهیمو ئیسماعیلش بهو شیوه هاتوو. کهوابێ ﴿فَلَا تَظْلُمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ لهو چوار مانگه دا ستهم له خۆتان مه کهن، نه چن ریزی ئەم مانگه ریزدارانه بشکینن، شتی قه دمهغه کراویان تیدا نه نجام مه دن. خودا بۆ خۆی کهونی به دیه ئناووو خۆشی یاسای هه ئسورانو به رده و امبوونی له سەر ئەو شیوه هه ئسورانه دارشتوه.

به راستی ئەم دهقه قورئانییه ئەندازهی رۆژگار پێوانه دمکا، ئەندازهی هه ئسورانو سروشتی بونه و مر دمست نیشان دمکا. که خودا له سەر ئەو سروشته بوونه و مر پێک هینا و مو دمیگه پێنیه وه بۆ سهرمتای پهیدا بوونی ئاسمانه کانو زموی. نامازه به وه دمکا که هه ئسورانی بوونه و مر هه ئسورانیکی نه گۆرا و مو پاشو

پیش ناکا، هه موو سالتیک نهم دهوره زهمه نییه دووباره ده بیته وه، نهم دهوره زهمه نییه که پیی دهگوتری: سال دابهش بووه بهسهر دوازده مانگ دا، هیچ سالتیک له سالتیکی تر زیاده که متر نییه، نهمه له یاسای خودادا چه سپاووه په رومردگار نیظامی بوونه و مری ناوا داناووه هیچ زیاده که می بهسهر دانایه چونکه به گویره یاسایه کی نه گۆر هاتوته کایه وه، نهو یاسا که ونییه کی که خودا لهو رۆژه وه بونه و مری به دیهیناوه و ریگی خستووه نهم شیوه ی بۆ دیاری کردوه.

نهمجار په رومردگار حوکمی شهر کردن له دژی موشریکه کان به شیوه یه کی گشتی دمست نیشان دهکاوه دهفرموی: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ به کۆمه لهو به تیکرا شهر بکه ن دژی موشریکه کان، و مکوو چون نهوان به کۆمه لهو هه مانهنگی شهرتان له گه له دهکهن، نیوه دژی هه موانیان بجهنگن و کهسیان لی مه بویرن، دمس له هیچ خیل و تاقمیکیان مه پاریزن، و مکوو چون نهوان دژی هه موانتان شهر دهکهن و کهستان لی نابوریزن، له راستی دا جهنگه که له نیوان موشریکان و خودا په رستانه، له نیوان کوفر و ئیمان دایه، شهر ی هیدایه ته دژی گومرایی، شهر ی دوو موعه سکهری لی که جیاوازن، ناگونجی به ناشتی هه لکه ن و ناشتی بکه و یته نیوانیان، چونکه گیشه که یان گیشه ی سهرسهر مکی و جوزنی نییه، نیزاعیان لهسهر به رژه مهن دییه کی دونیایی یان سنووریککی خاکی ناو نییه، شهر ی رامیاری و رمگه زایه تی و نیشتمانی نییه، به لکوو شهر ی بیروباومره، شهر ی پهیره و و پرۆگرامیکه که لهو بیرو باومره ناسمانییه وه سهرچاوه دهگری، شهر ی نایینه دژی دز به نایینان، ریککه و تننامه و وتوویر و دانوسان جاری ناکا، هیچ چاریک نییه جگه له جیهاد و تیۆشان جیهادی ته و اوو سهرتاسهری، شهر ی مانو نه مان، نهمه دابو نه پریتی خودایه، که گۆرانی به سهردانایه، هانووونیککی نهوتویه ناسمان و زهوی لهسهر دامه زاون، بیرو باومر و نایین لهو قانونه خوداییه سهرچاومیان گرتووه. نهمجار موسولمانان دلنیا دهکاوه دهفرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ بزنان یارمه تی خودا بۆ نهوانیه: که خو له سنوور به مزینی دهپاریزن، خو یان دهپاریزن له وهی که حهرام حه لال بکه ن یان حه لال حهرام بکه ن، یان قانونی خودا ته حریف بکه ن، ههرگیز له جیهاد کردن پال نادمه وه، ترسان له جهنگان دژی موشریکه کان نییه،

سہرکھوتن بۆ ئەوانە، چونکە خودایان لەگەڵە، کەسیکیش خودای لەگەڵ بۆی هەر
ئەو سەرکەوتوو!!

ئەمجار پەروردگار ھۆکاری ئەم شەپکردنە دژی موشریکان رۆن دەکاتەو،
دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾ بێگومان دواخستنی ریزو حورمەتی
مانگیکی ریزدار بۆ مانگیکی تر کە ئەو ریزمی نەبێ، ھەلگیرانەوێ حەرەم و حەلال
زیاد کردنی کوڤرو بێدینی ترەو دەرخەنە پال کوڤرو شیرکی پێشوویان کە
بەپەرستێ، گۆرانکارییە لەنایینی ئیبراھیم و بیرو بۆچونگی خراپە چونکە کافرو
بێدین ھەركاتی تاوانیک زیاد بکا مانای وایە کوڤر زیاد دەکا. رۆنکردنەوێ ئەم
مەوزوعە بەم جۆریە؛ عەرەبەکان قەدەمەبوونی شەپ لەمانگەکانی (أشهر الحرم)
دا بەمیرات لەحەزەرمی ئیبراھیم و ئیسماعیل بۆ مابووە، پارێزگاری ئەم یاسا
دابو نەرێتەیان تیک نەدابوو بۆ ئەوێ ھەموو سالی بتوانن حەج بکەن، جا کە
رۆزگاریکی زۆر بەسەر ئەم دابو نەرێتەدا تێبەری، گۆرانکارییان لەمەناسیکو
مانگە قەدەمە کراوو ریزدارمکان دا کرد، بەتایبەتی لەمانگی موحررەم دا، چونکە
بەلایانەوێ ناخۆش بوو لەسەر شانیاں گران بوو سێ مانگ لەسەریەک واز لەشەپ
کردن و پەلاماردان بێن، لەبەر ئەوێ ھاتن مانگی موحررەمیان کرد بەمانگیکی
ناسایی و ریزدارییان ئی ساندەمو، ریزو قەدرەمەکان دا بەمانگی صەفەر بۆ ئەوێ
(أشهر الحرم) لەچوار مانگەکە کەم نەکەن. ئەم کارمشیان پێچەوانە دمی
قورئان و حیکمەتی دانانی یاسای (أشهر الحرم) بوو.

ئەم موشریکانە کە ئەم گۆرانکارییانە لەمانگە ریزدارمکان دا دەکەن ﴿يُضِلُّ بِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە کافرن زیاد لەکوڤرەمەکان پێی گوڤرا دەبن. واتە: زیاد
لەکوڤری پێشوویان گوڤراش دەبن. ئەمە ئەگەر وشە (یضل) بەشیوێ (مبني
للمجهول) بخویند ریتەو. ئەگەر بەشیوێ (مبني للمعلوم) بخویند ریتەو ماناکە
بەم جۆرە دەبێ، خودا ئەو کافرانە گوڤرا دەکا، بەم جۆرە ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحِلُّونَهُ عَامًا
وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ مانگیکی تاییبەتی سالیکی دەیکەنە مانگی ریزدارو سالیکی تر
نایکەنە ریزدار.

﴿لِيُؤْطِقُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بۆ ئەوێ ژمارە مانگە شەرتیدا قەدەغە کراوەکان لە ژمارە دا کەم نەکەن واتە: لەسائیک دا چوار مانگ شەریان تیدا قەدەغەبێ.

﴿فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ ئەم شیوێ گۆرانکاری و گواستەوێ ریزە لەم مانگ بۆ ئەو مانگ لەگەڵ هێشتەوێ ژمارە مانگە ریزدارەکان، بۆ ئەوێ وا دەکەن ئەو شتانە خودا حەرامی کردوێ ئەوان حەلالی بکەن.

﴿زَيْنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ﴾ کەردموێ خراپەکانیان لەپێش چاو جوان کراو، شەیتان لەخستە بێردوێ کەردموێ خراپیان لەلا جوان بوو، پێیان وایە: بێرو باوێری پووچو بەتالێان نایینی راستو دروستە.

﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ پەرورەدگار گەلو نەتەوێ کافرو گومرا هیدایەت ناداو شارەزایان ناکا بۆ رێبازی راست. ئەوانە بۆخۆیان رێبازی گومرایی هەڵبەژێن، خودا هیدایەتێان نادا بۆ رێگای حیکمەت نامیزو خێرو چاکەو پابەند بوون بەئەحکامی شەری خوداو، بەلکوو ریسوایان دەکاو رەحمیان پێ ناکا، چونکە بەگوێرە دھقی قورئان شارەزایی کردن بۆ رێبازی خۆشەختی دونیاو قیامەت رەنگدانەوێ بێرو باوێری راستو کەردموێ چاکو پەسەندە ئەوێ لەناوەتێکی تردا دھەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ (یونس: ۹).

ئەو کافرانە بەئارمژۆی خۆیان ئەحکامی خودایان دھگۆری، ئەو شتە خودا لێی حەرام کەردبوون حەلالیان دھکرد، شتێک کە خودا حەلالی کەردبوو ئەوان حەرامیان دھکرد، بەم جۆرە دھهاتن تەلاعوبیان لەمانگەکانی سال دا دھکرد، هەولیان دەدا سالی مانگی وای بکەن یەکسان بێ لەگەڵ سالی خۆری دا دھهات نالو گۆریان لەمانگەکان دا دھکرد ریزو حورمەتی مانگەکانی مەشھوور بە (أشهر الحرام) دھگواستەو، بەم جۆرە مانگی (ذولقعدة) یان دھبرد شوینی (ذولحجة) و (ذولحجة) یان دھبردا شوینی (محرم) و (محرم) یان دھبردا جیگە (صفر) و مانگی (رجب) یان دھخستە شوینی (شعبان) بۆ نموونە مانگی (محرم) کە شەری تیدا

قہدمغہ بوو ئەوان ئەم قہدمغہ بوونەیان دەدا بەمانگی (صفر) و لەخودی مانگی (محرم) دا شەریان تێدا حەڵاڵ دەکرد، بەگوێرە قازانج و بەرژموندی خۆیان، بەرواڵت پابەندی چوار مانگە قہدمغە کراوەکان دهبوون، بەناو پێیان دەگوتن: حەرامو لەراستی دا لەو چوار مانگە خاوەن ریزو حورمەتە نەبوون کە خودا داینابوون!! دەی بابزانین سائی خۆری چیە و سائی مانگی چیە؟!

هەر لەو کاتەوێ خودا ناسمانەکان و زەوی و خۆرو مانگو ئەستێرەو شەوو رۆزی داناو، بەهۆی هاتوچۆی مانگو خۆرەو. سائی مانگی و سائی خۆری داناو، بەم جۆرە سائی مانگی و داناو دوازدە جار مانگ تازە بپێتەوێ و خولی خۆی تەواو بکا، سائی خۆریشی و داناو کە لەهەر خاتیکەوێ خۆر هەڵبێ بپروا و بپتەوێ بۆ ئەو خالەیی کە سەرمتا لێی هەڵهاتوو، نێر بەگوێرە ئەم یاسایە سائی مانگی بریتییە لەسێ سەد و پەنجاو پێنج رۆژ، سائی خۆری بریتییە لەسێ سەد و شەص و پێنج رۆژ و چوارێەکی رۆژیک.

جا لەبەر ئەوەی کە مانگ زوزو تازە دەپێتەوێ و شێوە گۆرانەکەیی لەبەرچاوێ هەموو کەس خۆیندەوارو نەخۆیندەوار دەتوانێ حیسابی خۆی پێ بکا. بۆیە حیسابی مامەڵەو رێ و رەسمی ئایین بەگوێرە سائی مانگی رێک خراوە، بەتایبەتی کە لەئایینی حەزەرتی ئیبراھیم و حەزەرتی ئیسماعیل دا زۆر بایەخ بەمانگەکانی (أشهر الحرام) دراوە لەهەر دوازدە مانگ دا چوار مانگیان بەمانگی ریزو قەدر داناو شەپرو ناشوبیان تێدا حەرام کردوون. ئەو چوار مانگە سێیانیان بەسەرێەکەوێ (ذوالقعدة، ذوالحجة، محرم) مانگیکیشیان بەتەنیا، کە مانگی (رجب) ه.

جا چونکە مانگی (ذوالحجة) و رەفیعەکانی بەگوێرە حیسابی سائی مانگی دەگۆرێن، جاری و دمی دیکەوێ بەهەر جاری و دمی دیکەوێ زستان یان هاوین یان پایزمە، بەم جۆرە کاتەکانی حەجکردن دەگۆران بەرژموندی عەرمبەکان لەبازرگانی و عیبادەتکردن دا بەئارمژۆی ئەوان نەدەبوو، سائی و دمیو حەج دیکەوێ و مەزنیەوێ بۆ بازرگانی ئەوان زیانی دمیو نەگونجاو بوو.. بۆیە هاتن

دمستدریژیان کردہ سہر ئەم یاسا خودایہی کہ لەئایینی ئیراھیم دا دامەزرابوو گۆرپیان، رێ و رەسمی مانگە شەر تیدا قەدەغە کراوەکانیان خستە سەر حیسابی سالی خۆری. جا لەبەر ئەوە کہ سالی خۆری وەکوو ئاماژەمان پێ کرد دە رۆژو چوارێکی رۆژیکی لەسالی مانگی زیاترە، ھەر بەسێ سالی جارێک مانگیکیان زیاد دەکردو سالی مانگییان دەکردە سێزدە مانگ. بۆ ئەوەی کاتی حەج لەھەرزێک دا لەگەڵ بەرژمومندی بازرگانییان دا بگونجێ. پەرورەدگار ئەم جۆرە گۆرانکاری و دەست لێدانە سالی مانگەکانی سالی بە (نسیء) ناو بردووە.

موجاہید (ؓ) دەلی: عەرەبەکان باویان وابوو: پیاویکی ھۆزی کەنانە ھەموو سالی لەمەوسیمی حەج دا بەسواری گۆیدریژی دەھات دەگوت: خەلکینە! من رەخنە ناگرمو ناویمیدیش نیم، ھەرچی دەلییم: رەتبوونەوہی نیہ، ئیمە ئەمسال بپارمان دا مانگی موحەرەم مانگی قەدەغە کراو بی. مانگی صەفەرمان دواخست، سالی داھاتوو دەھات دەگوت: ئەمسال مانگی صەفەرمان قەدەغە کردو مانگی (محرم)مان دواخست. ئەمەیان بۆیە دەکرد ﴿لِيُؤْطَرُوا عِدَّةً مَّا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بۆ ئەوەی لەگەڵ ژمارە ی ئەو مانگانە خودا قەدەغە کردبوون یەک بگرنەوہ.

عەبدوررەحمانی کورپی زمیدی کورپی ئەسلەم دەلی: ئەو پیاوہی ھەموو سالی دەھات ناوی (القلمس) بوو لەرۆژگاری پێش ئیسلام دەزیا. دابو نەپیتی کافرەکان وابوو: لەمانگەکانی (أشهر الحرام) دا پەلاماری یەکتریان نەدەدا، پیاو ھەبوو باوہ کوشتی خۆی بەردەست دەکەوت دەستی بۆ نەدەبرد گۆیی نەدەدا.

ھەنانی موسولمانان بۆ جیھادو ھەرەشەکردن لەوازیھێنان لێی

موجیزە نەشکەوتی حیرا:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ
أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْخُذْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ

بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَّعُ الْحَيٰوةِ
الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿٣٨﴾ اِلَّا تَنْفِرُوْا
يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا
تَضُرُّوْهُ شَيْئًا وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِلَّا
نَضُرُّوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
ثَانِيًا اَتَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ
لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ
عَلَيْهِ وَاَيَّدُوْهُ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا السُّفْلٰى وَكَلِمَةَ اللّٰهِ هِيَ
الْعُلْيَا وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٤٠﴾

ہوئی ہاتنہ خوارموی نایہ تی (۲۸) نبینو جہریر لہ موجاہیدہ وہ دہربارہی
نہم نایہ تہ دہلی: کاتیک فہرمان بہ موسولمانان کرا کہ بچن بؤ غہزای تہ بووک
ومرزمکہ ہاوین بوو، میوہجات پیگہیشتبوو، سیبہر خوش بوون، موسولمانان نہم
چون بؤ غہزایہیان لہ سہرشان گران بوو، نیتر پہرومردگار نہم نایہ تہی ناردہ
خواری.

دہربارہی ہاتنہ خوارموی نایہ تی (۲۹) نبینو نہبی حاتمہ لہ نہجدی کوری
نوفہیع دہگیریتہ وہ دہلی: دہربارہی نہم نایہ تہ پرسیارم لہ نبینو عہبباس کرد،

ئەویش فەرمووی: پېغەمبەر (ﷺ) ھەندى لەخىلە عەرەبەکانى ھەلەدان بۆ غەزا، ئەوانىش لەسەرشانىيان ھۆرس بوو تۆزىك ھنگ گرانىيان کرد، ئىتر پەرۆمردگار ئەم نایەتەى ناردە خواری ﴿إِلَّا تَتَفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَاباً أَلِيماً﴾ ماوەیەك بارانى ئى گرتنەو، ئەو سزای ئەو ھنگ گرانىەیان بوو.

بەگورتى و پوختى خىلاف لەناو زانایەن دا نىە لەو دا كە ئەم نایەتەنە بۆ سەر كۆنەگردنى ئەوانە ھاتونە خواری كە لەچون بۆ غەزای تەبوك سالى نۆیەمى كۆچى لەخزمەت پېغەمبەر دا (ﷺ) دواكەوتن و نامادەى ئەم غەزایە نەبوون.

رافەكەرانی قورنان دەلێن: ھۆى ئەم خۇپاشدان و ھنگ گرانىیەى خەلكەكە لەچون بۆ غەزای تەبوك شەركردن لەگەل رۆمەكان چەند شتىك بوو:

۱- كاتەكە ھاوین بوو، قاتو ھەرى بوو.

۲- دوورى ئەو شوپنەى بۆى دەچوون لەمەدینە، ھەروەھا دابین نەگردنى زوربەى پېوستانىەكانى كە بەخەيالى خۆيان پېوستان بوون.

۳- ميوە پىنگەپىشتبوو لەمەدینەو دەوروبەرى.

۴- گەرماى بەتین لەو كاتەدا.

۵- ترسان لەسوپای رۆم.

لەو پېش پەرۆمردگار ھۆكارى شەركردنى موسولمانان دژى موشرىكى جولەكەو مەسىحى باس فەرموو: سوودو قازانجى شەرك لەگەل كردنىانى ديارى كردو فەرمووی: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ﴾.... ئەمجار لێرەدا باسى ئەو ھۆكارانە دەكا كە شەركردن لەگەل رۆمەكان لەغەزای تەبوك دا بەپېوستان دادەنێن!

تەبوك شوپنێكە كەوتۆتە نێو رێگای نێوان مەدینەو دیمەشق، تەبوك (۶۹۰) كیلومەتر لەمەدینە دوورەو (۶۹۲) كیلومەتریش لەدیمەشق دوورە.

ئەم غەزایە لەمانگى رەجەبى سالى نۆیەمى كۆچى پاش گەرانەوێى پېغەمبەر (ﷺ) لەغەزای حونەین و طائف روى دا.

نہم نایہ تانہش نہو کاتہ ہاتنہ خوارئ کہ پیغہ مبہر (ﷺ) بانگہ وازی خہلکی کرد بؤ خؤنما مدہ کردن بؤ غہزای تہبووک، وەکوو ناماژہ مان پی کرد نہو کاتہش موسولمانان لەقاتو ھریو تہنگو چہلہمہو گہرما ی بہتین دا بوون، نازو خہو تفاقو دانہو یلہ نہبوو، کاتی نہوہ بوو خہلک دابنیشی و چاوہ پروانی پیگہ میشتنی میوہ بکا، خورما گہنان بوو، نزیکی نہوہ ہاتبوو خورما بچن و میوہ برن، بؤیہ موسولمانان نہم چوون بؤ غہزایہ یان لەسەر شان گران بوو، نیتر پەر و مردگار نہوہ رون دہکاتہوہ کہ نابئ خوشبہختی دونیاو قیامتو خیر و بیتری نہہراوہ، بؤ خوشی دنیا فہرامؤش بکہین، کەسیک نہوہ بکا نہفامو نہزانہ.

سورمتی تہوبہ لیترہ بہولاوہ تا ناخری سورمتہکە جگہ لەدوو نایہ تی کؤتایی دہربارہی غہزای تہبووک دمدوئ، باسی نہو روداوانہ دہکا کہ ہاوکات لەگہل رۆژانی بہرپابوونی غہزاکہ ہاتنہ کایہوہ، پەردہ لەسەر دووروومکان و ہرپا لاوازہکان لادمەن، دل و دموونی موسولمانان پالفتہ دہکەن لەھۆکاری دووبہرەکی و دزایہ تی.. دووریان دہخہ نہوہ. ناو بہناویش برئ ئەحکامو پەندو نامۆزگاری تیہەلکیش دہکا، ئەمەش شیوازیکی تایبہ تی قورئانہ!!

چاوہکوو میژوو نووسان و شارمزیانی سیرہ نووسیویانہ ہؤی بہرپابوونی نہم جہنگہ دزوارہ ئەومبوو رۆمہکان و ہۆزہ عەرہبہ مەسیحییہکان و ہی تریش خویان کۆکردبوہوہو سوپایہکی گہورمیان بہفہرماندہی (قوباز) بیکہوہنابوو بؤ ئەوہی ھیرش بئیننہ سەر مەدینہ، ژمارہی سہربازہ نامادہ کراومکان چل ہزار نہفہربوون.

پیغہ مبہر (ﷺ) خہلکی ہەلئا بؤ نامادہباشی بہمال و بہگیان و چوونہ دمرہوہ بؤ شہر کردن لەگہلئان. لەو سہروبہندمدا حەزرمتی عوسمان کاروانیکی نامادہ کردبوو بینیری بؤ شام بؤ بازرگانیکردن، لەو کاتہدا ہاتہ خزمەت پیغہ مبہر (ﷺ) وتی: ئەی پیغہ مبہری خودا! ئەوہ دووسەد و شترہ بہہہموو بارو بارگەنہوہ ئەوہش دووسەد ئوقیہ زیو سہرفیان بکہ بؤ ریکخستنی ئەم سوپایہ. پیغہ مبہر (ﷺ) فہرمووئ: (ماضر عثمان مافعل بعد الیوم) لەم رۆ بہولاوہ ہیچ شتیکی زیان بہعوسمان ناگہیہنی.

جا کہ پیغمبر (ﷺ) بہلہ شکر کی سی ہزار کہسیہوہ گہیشہ تہبوک، پیش گہیشہنی رومہکان پیان زانینو زانین کہ سو پای نیسلام زورو بہدہسہلاتہ، لہومپیشیش لہغہزای مۆتہدا بہچہ ترسینن کرابوون. لہبہر نہوہ وایان بہباش زانیبوو کہ بلاوہی لی بکہنو لہناو ولاتہکہی خویان دا خو بشارنہوہ نہوہک بہدہست سو پای نیسلام لہناو بچن. پیغمبریش کہوای زانی نہیویست بچیتہ ناو ولاتہکہیانہوہو بویان بگہری، بہلکوو بیست رۆژ لہتہبوک دا بہو لہشکرہ زۆرہوہ مایہوہ نوپزی کورت کراومیان تیدا کرد، پاشان گہرایہوہ بۆ مہدینہ. جا ہہرچہندہ سو پای نیسلام لہم غہزایہدا توشی جہنگ نہبوو بہلام کاریگہریہکی مہعنہوی گہورہی لہسہر عہرمبو رومہکان ہہبوو، چی لہکاریگہری فہتہی مہککہ کہمتر نہبوو، لہلایہکہوہ روبہرو بوونہوہ بوو لہگہل گہورمترین ہیژی نہو رۆژگارہ، ترسیکی گہورمشی خستہ دلی دوژمنانی نیسلامہوہ، پاش نہوہی کہ عہرمبہکان دہترسان رومہکان لہمالی خویان دا قہلاچویان بکہن. بہچاوی خویان دیتیان سو پای نیسلام چۆن رومہکانی جوجک ترسین کردن.

بیگومان ہہر نہم غہزایہش بوو کہ ری بی موسولمانان خوش کرد کہ لہودوا لہسہردہمی خہلیفہی یہکہم نہبو بہکرو خہلیفہی دووہ عومہردا (ﷺ) ولاتی شام رزگار بکہن.

دہی با نهمجار بچینہ سہر مہبہستو دہست بکہین بہتہفسیری نایہتہکانو دہمہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَقُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ؟﴾ نہی نہو کہسانہی برواتان بہخوداو پیغمبرہی خودا ہیناوہ، نہوہ جیتانہ، بۆ کہ بیتان دہگوتری بہگشتی خوتان نامادہ بکہنو برپۆن بۆ شہر دزی رومہکان کہ خویان نامادہ کردوہ بۆ پہلاماردانی شاری مہدینہو ولاتی موسولمانانو لہناوبردنتان کہچی نیوہ بہزہویہوہ نووساونو جولہتان نیہو ہیج دیاردہمیہکی بہہیرموہ چوونی بانگہوازیہکہی پیغمبرہتان پیوہ دیار نیہ تہمبہلو تہومزل پالتان لی داومتہوہ، چاوتان لہرابواردن میوہ خواردن لہسیبہر دانیشتنہ؟؟ چ شتیک بوہتہ کۆسپو تہگہرہ لہبہردہمتان دا بہو جۆرہ قہلبتان داہیزاوہ سہری خوتان کز کردوہ (شانتان کردوہ کۆمہو لہخوتان گرتوہوہ لۆمہ) وا

ۋەگىرى پالدىنەۋە بوون تەنەنەت بەنۋىلىش راست نابنەۋە؟! چيە؟ بۇ ئەۋەندە جەستەى خۇتان خۇش دەۋى، بۇ ئەۋەندە خۇپەرستو بىى ھەستو دونيا خۇشەۋىستىن؟

بىگومان راپەرېنو راسان بۇ جىھاد لەرىگەى خودادا خۇرزگار كردنە لەكۆتو زنجىرى زموى خۇپارېزىيە لەتەمبەلى ۋ گۆشتو خوپىن پەستى، ئەنجامدانى ماناى بەرزىيە لەئادەمىزادا، چاۋمېروانكردنى ھەمىشە زىندوىىو خۇرزگارکردنە لەفەۋتان!! ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئاىا ئىۋە رازى دەبن بەرابوردنى ژيانى دونيا لەجىياتى خۇشەختى ژيانى قىامەتو لەزەمتو خۇشەيكانى. ئەگەر ئەۋە بكنەۋ بەۋە رازى بن ئەۋە ماناى واىە وازتان لەخىرو خۇشى نەپراۋە ھىناۋە لەپىناۋ ۋەدەست ھىنانى شتىكى كەمو پېرۋوچ ﴿فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ ئەۋە ژيانەى دونياتان كە زوربەى غەمو خەفەتە، ئەگەر بەرامبەرى بەخۇشىو لەزەمتى ژيانى نەپراۋەى قىامەت بىكرى جگە لەشتىكى كەمو بىى نرخ ھىچى ترنيەۋ ناشى بىكرى بەباربەھاي ئەۋە ژيانە خۇشەى قىامەت.

ھەرخاۋەن بېروايەك خۇپارېزى لەچون بۇ جىھادو تىكۆشان لەپىناۋ ئايىنى خودادا نىشانەى ئەۋەمىيە: بىرو باۋمېرى ساغ نىيە، ئىمانى سىستەۋ دايەنەمۇى باۋمېرى لەكار كەۋتوۋە، يان خەلەلى تىدايە. بۆيە پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرەمۇى: (مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ وَلَمْ يَجِدْ نَفْسَهُ يَغْزُو، مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ شُعْبِ النِّفَاقِ) نىفاق واتە: دوۋروۋىى، دوۋروۋ پىش رەنگدانەۋەى خەلەلىكى بىرو باۋمېرە نىشانەى ناكاملىۋ ناساغى ئىمانە، ۋا لەخاۋەنەكەى دەكا: لەترسى مردن، يان ھەزارى خۇ لەجىھاد بەزىتەۋە، بىر لەۋە ناكاتەۋە كە ئەجەل بەدەست خودايەۋ رزقو رۇزى لاي خودايە، ژيانى دونيا لەچاۋ ژيانى قىامەتو خۇشىو لەزەمتى نەپراۋەى دا شتىكى زۇر كەمو بىى نرخە، نابى ئەۋە بەھەرەۋ خۇشەيە نەپراۋە بەھۋى ئەۋە ژيانە كەمەى دونياۋە لەكىس خۇى بىدا. ئەمجار ھەرەشە لەۋانە دەكا: كە خۇ لەجىھاد دەدزەۋەۋە خىطاببايان ئاراستە دەكاۋ دەفەرەمۇى: ﴿إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ ئەگەر لەگەل پىغەمبەر دەرەنەچن بۇ جىھادو بەپىر بانگەۋازىيەكەيەۋە نەچن ئەۋە خودا لەدونيا دا سزاي بەئىشتان پىى دەگەيەنى ۋەكۋو ئەۋە گرانىۋ

قاتو قری بخاتہ ناوتانہوہ، دوژمن بہسہرتان دا زال بیی، بہہیلاکتان بہری، لہپاش
فہوتاندنی نیوہ، لہباتی نیوہ کوہلیکی راستال دینیتہ پیشہوہ گہلو نہتہوہیہکی
تر بینیتہ شوینی نیوہ بؤ نہوہی یارمہتی پیغہمبہری خودا بدمو پابہندی
فہرمانو جلہوگری ناپینہکھی بن. وککوو لہنایہتیکی تردا دمفہرموی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا
يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ﴾ (محمد/۳۸). خیطابی نایہتہکہ
ہہرچہندہ بؤ کوہلیکی تایہتییہو لہمہوقیفیکی تایہتی دایہ، بہلام لہراستی دا
مہعناکھی گشتیو بہرفراوانہ ہہموو خاوەن بیرو باومرپکی خودا پەرست
دہگریتہوہ. نہو سزایہی لہنایہتہکہدا ہہرہشی پی دہگری تہنہا سزای قیامہتی
نیہ بہس! بہلکو سزای دونیاییشہ، سزای زہلیلی و ژیر دہستہییہ کہ تووشی نہوانہ
دہبی خو لہجیہاد دہشارنہوہ، سزای زالبوونی دوژمنہ بہسہریان دا،
بیہشیوونیانہ لہخیرو بییری ولاتو داگیرکردنیہتی لہلایہن دوژمنانہوہ، سہرمرای
نہوہش مالو گیانیان زور زیاتر لہکیس دہچی لہوہی کہ لہجیہادو تیکووشان
لہپیناو ناپین دا لہکیسیان دہجو، کہرامہتو پیاوہمتیان زور زیاتر دہفوہتی لہوہی
کہ لہجیہاد دا دمفہوتا! ہہر گہلو نہتہوہیہک واز لہجیہاد بیئی خودا موری
زہلیلی و ژیر دہستہیی لہناوچاوانیان دہداو زہلیلو دہسہپاچہی دوژمن دہبن.
نہگہر جیہاد بکہن زور لہومیان کہمتر لہکیس دہچی.

نیینو عہبباس دمفہرموی: پیغہمبہری خودا داوای لہھوڑیکی عہرب کرد
بچن بؤ غہزا نہوانیش قونگ گرانییان نیشان دا، نیتر خودا بارانی لی گرتنہوہ
نہوہ سزاکہیان بوو.

﴿وَلَا تَضُرُّهُ شَيْءٌ﴾ نیوہ نہگہر لہجیہاد کردن خوہدزنہوہو تہمبہلو
تہومزہلی بنوینن نہوہ زیان بہخودا ناگہیہنن، چونکہ خودا بالادہستہ بہسہر
ہہموو بہندہکانی دا.

ہہندیک دہلین: راناو لہ(تضرہوہ) دا بؤ پیغہمبہر دہگریتہوہ. واتہ: نیوہ
ناتوانن زیان بہپیغہمبہر بگہیہنن، چونکہ خودا وادہی داوہ کہ بیپاریزئی لہدہستی
چہپہل، وہ کوہلیکی پی بکاو بہسہر دوژمنانی دا سہری بخا، وادہو بہلیننی خودا

دیته جی و شکو گومانی تیدا نیه، و مکوو له نایه تیکی تردا دمفرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ (آل عمران: ۱۹۴) یان دمفرموی: ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ (الحج: ۴۷). همرگیز خودا واده به خیلاف نیه. ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ پهر و مردگار به بی نهومی نیوه کۆمهگی پی بکهن دمتوانی به سمر دوزمنانی دا زال ببی!!

نهمجار پهر و مردگار نموونه یهک له نهمری واقعی و روداویکی میژووی دینیتیه وه که بۆخویان دمیزانو له یادیان ماوه چۆن یارمهتی پیغه مبهری خوی دا، به بی هۆکاری نهوان پیغه مبهری له تهنگو جه له مه رزگار کرد، یارمهتی و سه رکه وتن به دمست خودایه و کئی بوئ دمیدا به و که سه و دمفرموی: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه گهر نیوه یارمهتی پیغه مبهری خودا نه دهن، له گه لی دا نه چن بۆ جیهاد، نه وه خودا کۆمهگی پی دمکاو یارمه تدمری دمی، که سیکیش خودا یارمه تدمری بی به سیهتی و چه و یجهی به که سی تر نه. خودا یارمه تی دمدا و مکوو چۆن سالی کۆچ یارمه تی دا ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک کافر مگان تهنگیان پی هه لچنی و پیلانیان بۆ دادرشتن به کوشتن، به به ندردن، به دمرکردن. و مکوو له شوینیکی تردا فهرموویه تی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَتَبَرَكُوا أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يَخْرُجُوكَ﴾ (الأنفال: ۳۰).

پیغه مبهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به فهرمانی خودا کۆچی کرد له گه ل هاهلی خو شه ویستی دا نه بو به کری صدیق ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ حالی پیغه مبهر به م چۆره بوو یه کی بوو له دوو کهس، نه سو پای کۆچکهران و نه سو پای یارمه تیدهرانی له گه ل دا بوو، به لکوو ته نیا دوو کهس بوون؛ خوی و نه بو به کری هه والی ﴿إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ له و کاته دا که له ناو غاری حیرا دا بوون، که نه شکمه و تیکه له کپوی (نه ور) سه عاته ریئی له مه که که دووره. ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ له و کاته دا که نه بو به کری هاورئی چاوی به کافر مگان که وت که هاتبوونه دمرگای نه شکمه و ته که ترسی لی نیشت له وه که بیان بینو بیانگرنو بیانکوژن، به پیغه مبهری وت: نه گهر ته ماشای به ره قاجی خویان بکهن نیمه دمیبن. پیغه مبهر ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ دلدا نهومی نه بو به کر فهرمووی:

مەترسە خۇدا لەگەڵمانە، یارمەتیمان دەداو دەمان پارێزی ئیمامی ئەحمەدو
 ھەردوو پیری ھەرموودە (بوخاری و موسلیم) لەئەنئەنسەو ھەریوایەت دەگەن
 دەفەر مۆی: ھەزەرتی ئەبو بەکر بۆی گێڕامەو: ھەرمووی: لەئەشکەوتەگەدا لەگەن
 پێغەمبەر دا بووم (ﷺ) شوپنەواری موشریکەکانم بینی، ھەرمزم کرد ئەوی
 پێغەمبەری خۇدا! ئەگەر یەگینیان قاچ بەرز بکاتەو ھە تەماشای ژێر پێی خۆی بکا
 دەمانبینی، ھەرمووی: (ئەوی ئەبو بەکر تۆ گومانەت چۆنە بەدوو گەس کە خۇدا
 سێھەمان بێ)

له‌ریوایمێك دا هاتوووه دمه‌رموئ: ئه‌گه‌ر په‌كێكیان بپروانیته قاجی خۆی
 ئیعه له‌ژێر قاجیه‌وه دمیانی. ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ ئه‌مجار په‌رومردگار نارامی
 خۆی نارد ه‌ خوارێ بۆ سه‌ر دلی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یان بۆ سه‌ر دلی ئه‌بو به‌كر، ئیبنو
 عه‌باس و ه‌ی تریش دمه‌رمون: مه‌به‌ست ئه‌بو به‌كر بێ باش‌تره چونكه پێغه‌مبه‌ر
 (ﷺ) هه‌موو كاتێ دئارام بووه‌و ترسی نه‌بوه.

ئىبنولعەرەبى دەلى: گەرپانەھى راناو لە(عليه) دا بۇ ئەبو بەكر ويچووترە، چونكە ترسى ئى نىشتو دىترسا پيغەمبەر بكوژن، ئىتر خودا ئارامى خۆى ناردە سەر دلى ئەبو بەكر بەھۆى دوعاى پيغەمبەر (ﷺ) ئىتر دلى دامەزراو ترسى ئى رەھىيەھو ئارامى بۇ پەيدا بوو. ئىمامى رازى دىفەر موى: گەرپانەھى راناو مگە بۇ ئەبو بەكر پەسندترە چونكە قاعىدەى نەحوىيان ومھايە دەلئىن: كە بۇ ضەمىر دوو مەرجىع ھەبوو دورو نزيك بۇ نزيكەكە بگەرپتەو ھە باشترە. دى مەرجىعە نزيكەكە ئەبو بەكرە، ھەرومھا چونكە ترسو دلە راوگىكە بۇ ئەبو ئەكر پەيدا بوو بوو نەك بۇ پيغەمبەر (ﷺ) ئەگەر پيغەمبەر خۆى بترسا يە نەيدەتوانى دلى ئەبو بەكر ئارام بكا.

﴿وَأَيَّدُهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا﴾ کۆمهکی پیغمبهری خوی کرد بهسهربازو لهشکریک که ئیوه نهتان بینی، که بریتی بوو لهفریشته رۆژی جهنگی بهدرو رۆژی جهنگی نهحزابو رۆژی جهنگی ئوحدو یارمهتبان دا.

هەندیک بێیان وایە مەبەست بە یارمەتیدانی فریشتە کە لێرە دا ناماژە پێ کراوە یارمەتیدانی رۆژگاری کۆچ کردن بوو کە فریشتە پارێزگاری خۆی و ئەبو بەگری هاوێڵیان کردو چاوی کافرەکانیان لەناستیان دا کوێر کرد. ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى﴾ پەرەمردگار وای کرد دروشمی کافرانی ژێر خستو ئاواتو هومیدیان نەهاتە دی و تیشکان و زەلیل و ریسوا بوون. ﴿وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا﴾ رستە (لا اله الا الله، محمد رسول الله) سەر خست بانگەوازی بۆ ئیسلامی پێش خست و مگەر خست. ئەمە نەگەر ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ بە (مەنصوبی) بخوێندرێتەو. ئەگەر ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ بەمەرھووێی بخوێندرێتەو ئەو کاتە ماناکە بەمەزتر دەبێ واتە: ھەر دروشمی خودا، رستە (لا اله الا الله) لەسەر مویەو پایەدارەو ھەر ئەو سەرکەوتوو.

﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ خودا عەزیزو بالا دەستە، ھەر کەسێک پەنا بە ئەو بەرێ پارێزراو و سەرکەوتوو، حەکیم و دانایە لە کردار و گوشتاری دا، ھەموو گوشتار و کاریکی لە جێی خۆی دایەو ھەو ھیچ شتێکی بێ حیکمەت نیە، ھەرکەسێ شیای کۆمەگی پێکردن بێ کۆمەگی پێداکاو لەکاتی گونجاو دا یارمەتی دەدا، بێگومان کۆمەگی بە پێغەمبەر (ﷺ) کرد، کۆچی سەرکەوتوو ئەنجام دا دەوڵەتی دامەزراند، کافرانی شکاندن، ئیمپراتۆرەکانی فارس و رۆمی روخاندن، نایینی ئیسلامی بەسەر ھەموو نایینەکانی تردا بالا دەست کرد و ھەموو لەشوی نێکی تردا دەفەر موی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (الصف: ۹).

ئێبنو عەبباس دەفەر موی: مانای ﴿كَلِمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وشە شێرکە ﴿كَلِمَةُ اللَّهِ﴾ رستە (لا اله الا الله، محمد رسول الله) یە لەصەحیحەین دا فەرموو دەیک لە ئەبو موسای ئەشعەر ییەو دەگێر ئەو دەلی: پرسیار لە پێغەمبەر کرا (ﷺ) لەبارە ی پیاویک لەبەر خاتری پێی بگوترێ نازیە شەر دەکا، یان لەبەر خاتری خزمایەتی، یان بۆ خۆ ھەتائەو ھەو راناندن شەر دەکا، کامیان لەرێگە ی خودادا

حلیب دہکری. پیغہمبەر (ﷺ) فہرمووی: کہ سیک بویہ شہر بکا تا کہ لیمہی خودا سہربکہوی نہوہ لہریگہی خودا حسیب دہکری.

نہ فیری عام بؤ جیہاد لہ پیناؤ نایینی خودادا

﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ﴾

جاکہ لہ نایہتی پی شوودا نمونہی کؤمہگی کردن و سہرخستنی پیغہمبہری (ﷺ) ہیناپہوہ، لہروانگہی نہم نمونہ واقیعہ کاریگہرہوہ بانگی موسولمانان دہکا: کہ تیکرا بہ بی جیاوازی بی ئیش و خاومن کار پیرو نہوجہوان بچن بؤ جیہاد، ہیچ کؤسپو تہگہرمیہک لہچوون بؤ غہزایان دوانہخاو دمفہرموی: ﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾ نہی موسولمانینہ! ہہرکاتی بانگی جیہاد درا، بانگ کران بؤ چوون بؤ جیہاد وہلامی بدمنہوہو بہپیر بانگہوازی جیہادہوہ برؤن تاکتاکو کؤمہل کؤمہل، ہہرکہسہ بہگویرہی حالو توانای خوی. دہولہمہند بن یان ہہزار، نہخوش بن یاساغ، پیر بن یان جوان، ئیشتان ہہبوو یان بیتکار بوون ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جیہاد بکہن، تیبکؤشنو بہمالو گیان لہ پیناؤ نایینی خودادا، بؤ ہمرز کردنہوہی نالای (لا الہ الا اللہ، محمد رسول اللہ) ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہوہ بؤ نیوہ سہر بہرزی و خیرو شکؤمہندیہ، ہوی پاریزگاری مالو ولاتو نامووسو سہرومریتانہ.

نہگہر نیوہ لہنہہلی زانیاری راستو مہعریفہتی حہقن، جاکہ نیوہ نہوہ دمنزنو ہہست بہباشی نہوہ دہکمن نہوہ راپہرن بؤ جیہادو تہمبہلی مہکمن.

نه گهر ئیستا نهم نایه ته مانابکەین دمی بلیین: نهی موسولمانینه! راپهرن
بۆ جیهاد بۆ شهر به سواری به پیادمی به چهکی سوکو به چهکی قورس به زریپوش و
به فرۆکه و نه رزنه رزو تۆپو به قه له مو به زوبان به شیعو به وتارو هه موو جوړه
چالاکیهك ههر كهسه به گویرهی دمه لاته توانای خوێ.

خوێشاندانی دووڕوو دهكان له چوون بۆ غهزای نه بووك و

شیوه نيزن وه رگرتیان

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْعُوكَ وَلَكِنْ
بُعِثْتَ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا
لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ
﴿٤٢﴾ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾ لَا يَسْتَغْنِيكَ
الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾ إِنَّمَا
يَسْتَغْنِيكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ
قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾﴾

كە پەروەردىگار فەرمانى كىرد بەموسولمانان بۇ چۈن بۇ غەزا بەشىۋىيەكى گىشتى و نەفىرى عام، بىرئىك لەدوۋرۋومكان بەبىيانوۋى پىرۋوۋچەۋە خۇيان پاش دا ھەندى موسولمانى تىرىش بەبىيانوۋى جىيا جىاۋە خۇيان دواخست. ئىيتىر لەناۋمىندى سەفەرى پىغەمبەرۋ جەنگاۋمرانى ئىسلام بۇ شەرى ئەم ئايەتەنە ھاتنە خوارى.

بەگورتى كە لەنايەتى پىشۋودا موسولمانانى ھەلئان بۇ جەنگان لەپىناۋ ئايىنى خوداداد سەرزىشتى تەمبەلۋ تەۋمىزەلەكانى كىرد، لىيرىدا گەپرايەۋە سەريانو پەردەى لەروى كۆمەللىك ھەلئالى و ئەۋەى راگەپاند: كە لەگەل ئەۋ ھەلئان و تەماع بەرئانە بۇچوون بۇ جىيەاد كەجى كۆمەللىك خۇيان لەچوون بۇ غەزى تەبۋوك پاش دا ھەرچەندە زوربەى ھەرمىزۋرى موسولمانان چۈستو چالاكانە بەپىر بانگەۋازى چوون بۇ جىيەاد چوون و خۇيان ئامادە كىردو لەخىزمەت پىغەمبەر دا كەۋتەنە رى چۈنكە ئەۋان چاۋمىروانى يەكى لەدوۋ شتە باشەكانيان دىگىرد يا سەركەۋتن يان شەھىد بوونو مەردانە مىردن.

ئىيتىر ئەم ئايەتەنە دىمبارەى ھەلئىستى دوۋرۋومكان ھاتوۋنە خوارى ئەۋ دوۋرۋوانەى كە خۇيان لەچوون بۇ غەزى تەبۋوك دواخست. ئەمە يەكەمىجار بوو: كە ئايەتى قورئان نازل بىي و موسولمانى راستالۋ دوۋرۋومكان لىك جىيا بىكاتەۋە. بۇيە يەككىك لەناۋمىكانى ئەم سورمەتە، (الفاضحة) يە چۈنكە پەردەى لەسەر دوۋرۋومكان لاداو ھەلئىسو كەۋتى دىمست نىشان كىردن.

ئىبىنو عەبباس دىفەرمۇئ: تائەم سورمەتى (براءة) ھەھاتىۋە خوارى پىغەمبەر (ﷺ) موناھىقەكانى باش نەدىناسىنو بەۋردى شارمىزى ھەلئىسو كەۋتەنە نەبوو!!

بەلى قورئان وىنەى خۇپىشاندىنى دوۋرۋومكانو ئەۋانەى خۇيان پاش دا بوو بەم شىۋە سەرنىج راكىشە دىكىشىۋ دىفەرمۇئ: ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيًّا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَأَتَّبَعُكَ﴾ ئەى پىغەمبەر! ئەگەر ئەۋەى تۇ بانگەۋازى خەلئەكەمەت بۇ كىرد سوودو قازانچىكى بەيدەست بوايە بەئاسانى بەدىستەۋە بەھاتايە، پىگەيىشتىنو ودىستەئىنانى ماندوۋبوونى زۇرو چەرمەسەرى گەرەك نەبوايە، سەفەرىكى كورتو

بى ترسو بى نارەحەتى بوايە ھەموويان شوينت دەكەوتنو بەپىر بانگەوازيەكەتەو دەھاتن، چونكە خۆشويستنى ماددەو ھەولدان بۆ و دەستەينانى، شتىكى سروشتىيە لەئادەمىزاددا، بەتايبەتى ئەگەر ئەو شتە خۆش و ناسان بە دەستەو بەو ناكامو سەرمىجامى بى ترسو بى، گورد وتەنى (خوڤەى لىوۋە نەيە) ھەرومەھا ئەوانەى ھەولتى بۆ دەمدەن بروايان بەرۋۇزى دوايى نەبى و چاومروانى پاداشى قىيامەت نەبىن وەكوو نەوونەى ئەو دوورپرووانە.

﴿وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ بەلام تۆ ئەى پىغەمبەر! داواى نەفەرى عامەت لەوانەكرد بۆ شوينىكى دوورو سەفەرىكى سامناكو پىر دەردى سەرى و ناكام ترسو خۆف گيانبازى و خۆفیداگرن، ئەتۆ داوات لى كردن كە راپەرن بۆ جىھاد لەومرزىكى گەرمو پىرنىش و كارو كاتى كۆدكردنەوۋى بەروبووومو ميوەجات، لەكاتىك دا تۆ داواى چوونە دەرمەوت لى كردن بۆ غەزا كە سىبەر خۆشنو چوونە دەرمەو بۆ سەفەرى دوور ماىەى ماندوووبوونو دەردى سەرىيە، بۆيە كۆمەللىك لەو مەنافىقەنە لەترسانو لەتەمبەلەيان دواكەوتنو لەگەلت نەھاتن بۆ غەزا، ئەوۋە نىشانەى ئەومبوو كە ئەوانە كۆمەللىكى ھەلپەرسەو مادە پەرسەو دونيا ويستەن.

جا وەنەبى شەرم بىيانگىرئو سەرى خۆيان كز بكەنو دەم درىزى نەكەن بەلكوو ﴿وَسَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ كە لەغەزاي تەبووك گەراپەوۋە سوينەت بۆ دەخۆن، سويندى بەدرۆ وەكوو لەشوینىكى تردا دەفەرموئ: ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ (التوبة: ۹۴) يان ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ (التوبة: ۹۶) سويند دەخۆن دەلەين: ئەگەر بمانتوانايە لەگەل ئىوۋما دەردەچووين بۆ غەزا، ئەگەر بىيانوۋى وەرگىراومان نەبوايە، كۆسپو تەگەرمان نەھاتايە پىش، ئىمەش لەگەل ئىوۋە دەھاتىن بۆ غەزا، دواكەوتنمان لەبەر ناچارى بوو، ئەوانە بەم سويند خواردنە بەدرۆيەيان ﴿يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ خۆيان بەفەتارە دەمدەن، خۆيان شياۋى سزاي سەختى خودا دەكەن، چونكە سويندى بەدرۆ دەخۆن، ناۋى خودا بەكەم تەماشە دەكەن، بۆيە بەدرۆ سويندى پى دەخۆن و دىكەنە پەردەى درۆو دوورپروويان، ئەوان دىمانەوئ پشگىرى مەبەستە نارەواگانىيان بەسويندى درۆ بكەن،

تاوان به تاوان به هیژ بکه. پیغه مبه (ﷻ) همرموویه تی: (الیمین الفاجرة تدع الدیار بلاقع) سویندی به درؤ ولات ویران دهکا.

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَاٰذِبُوْنَ﴾ پهروردگار دزمانی که نه مانه له سویند خواردنیان به خودا درؤ دهکهن، که دهلین: نه گهر بمانتوانیایه و کۆسپو ته گهرده مان له پیش نه بویه له گه ئتان دمرده چووین، راست ناکهن، توانایان هه بوو: جهسته یان ساغو مالو سامانیان هه بوو، هیچ بیانوو یان نه بوون. جگه له ته مبه لی و خو ویستی.

ئهمجار پهروردگار سه رزمه نشتی پیغه مبه (ﷻ) دهکا که ئیزنی بری دوورووی دا که خو له چوون بو غه زای ته بووک پاش بدن. به لام سه رزمه نشته که تا بلئی نه رمو نیانه، پیش سه رزمه نشته که عه فووی ناراسته کردوه ﴿عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ﴾ خودا لیت نه گری، خودا عه فووت بکا له سه ر نه وهی که به نیجته یادی خۆت کاتیک داوای روخصه تیان لی کردی ئیزنت دان نه وان بیانوو هه کیان درؤ ده له سه بوو ﴿لَمْ اُذِنَ لَهُمْ﴾ بۆچی ئیزنت دان، بۆ ماومیه ک چاو مروان نه بووی و خۆت نه گرت تا حه فیه ته ت بۆ دمر بکه وئ، تاقمی راستالو تاقمی درؤ زنت بۆ دمر بکه و ت نایه! بۆ خیرا ئیزنت دان و ماومیه ک سه برت نه گرت؟ ﴿حَتّٰی یَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْکَاذِبِیْنَ﴾ هه تا به ته واوی هه لویستت بۆ روون دمیته وه نه وان هی راستگو ن ناشکرا ببو و بزانی کی درؤ دهکا، نه و کاته که هه ر دوولات بۆ دمر بکه و تن ئهمجار له روانگی نه وه وه هه لویستت بنواندایه، چونکه نه گهر تو خۆت بگرتایه و خیرا ئیزنت نه دانایه، نه وان به یی نه وه ی ئیزنیشیان بدهی هه رخویان پاش دمد، نه و کاته حه فیه تیان دمر دمه کوه ت، په رده ی دووروویان له سه ر لاده درا، سروشتیان چۆنه ناوا ده که و تنه به رچاوان و نه یانده تیان له ژیر په رده ی ئیزنی پیغه مبه ردا خویان حه شار بدن.

مه جاهی دهلئ: نه مانه ته دمر باره ی که سانیک نازل بووه که له ناو خویان دا به یه کتریان گوت: داوای روخصه ت له پیغه مبه ر بکه نه گهر ئیزنی دان نه وه بۆ خۆتان لی دانیشن، نه گهر ئیزنیشی نه دان هه ر دانیشن و مه چن. بۆیه پهروردگار نه وه راده گه یه نئ که خاومن برؤا ئیزنی نه چوون بۆ غه زای ناوا و دمه رموئ:

﴿لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾
 ئەوانەى بپروایان بەخوداو بەروژی دواى ھەيە داواى ئیزنى نەچوون بۆ غەزات لى
 ناکەن، ھەرگیز خۆیان چوون بۆ غەزا بەمال و گیان پاش نادەن. بەلکوو بەبى منجە
 منج و داواى روخصەت کردن بەرەو جیھاد رادەجمن و نامادەو تەیارن، چونکە
 بپروایان وایە جیھاد لەخودایان نزیک دەکاتەو و رێبازى بەرەو بەھەشتە، چونکە
 جیھاد نیشانەى بىرو باومرێ تەواو وەکوو لەنايەتیکى تردا دەفەرەموى: ﴿إِنَّمَا
 الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحجرات: ۱۵). ھەرگیز موسولمان دابو نەرتى ئەو
 نى دەربارەى چوون بۆ جیھاد ئیزن وەرگرى، ج جابى خۆپاشدان و نەچوون، بەلکو
 گەرە گەرەى ھاوەلان لەموھاجیرین و ئەنصار ھەمیشە دمیانگوت: ئیمە دەربارەى
 چوون بۆ غەزا ئیزن لەپێغەمبەر و مرناگرین، چونکە پەرورەدگار چەند جار
 لەقورئان دا ئیمە ھەئناو بۆ جیھاد ئیتەر سوود لەروخصەت وەرگرتن دا چى.
 موسولمان ئەومى: لەکاتى ناستى و فەرەحى دا خۆى نامادە بکاو چەئو پێویستى
 غەزا دابین بکا، ھەر کە بانگ کرا بۆ غەزا بى سى و دوو رەگەل موھاجیداندا بەرێ
 بکەوئ.

موسلیم و ئیبنو ماجە فەرەمۆدەمەکی پێغەمبەر (ﷺ) لەئەبو ھورمیرەو
 دەگێرەو دەئى پێغەمبەر (ﷺ) فەرەموى: (من خير معاش الناس لهم رجل ممسك
 بعنان فرسه في سبيل الله يطير على متة كلما سمع هيلة أو فرعاً طار على متة يتغى القتل
 والموت في مظانه). باشتەرى ئیشى پیاو ئەومى: کە ئەسپێک نامادە بکا بەزینکراوى
 لەرێگەى خودادا، حازرو نامادە باش، ھەر کە ھاواریکى گوى لى بوو بۆ جیھاد،
 سواری ئەسپى خۆى بى بەرەو مەیدانى شەر بەگورجى بەرێ بکەوئ و بۆ مەیدانى
 مردن و کوشتن غار بدا.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خودا زانایە بەو کەسانەى کە لى دمتەرسن و
 خۆدەپاریزن لەو شتانەى کە دەبنە ھۆى نارمزیى خودا، ھەول دەدەن ئەو
 کردەوانەى خودا پێى خۆشە ئەنجامیان بدن، بۆ رەزامەندى خودا ھەمیشە
 نامادەن بەمال و بەگیان خۆیان بەخت بکەن و دزى دوزمانى خودا بچەنگن.

ئەمە قاعیدەمەکی تۆکمەیه، ئەوانەى ئیمانیاں پتەوه بەخوداو برۆیاں
بەرۆزى قیامت ههیه، چاومرۆنى ئەوه ناکەن ئیزن بدرین بۆ ئەنجامدانى جیهاد،
هیچ خۆیان مەحتەل ناکەن لەبەپیرمۆه چوونى بانگەوازی جیهاد بەمال و بەگیاں
﴿إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَبِّهِمْ
يَتَرَدَّدُونَ﴾ بەلکو ئەوانە، داواى ئیزنت ئى دەمکەن و روخصەتى نەچوون بۆ غەزات ئى
دەخوازن کە ئیمانیاں بەخوداو بەرۆزى دواى نیه، ئەوانە ئیزنت ئى دەخوازن کە
دلیان یەقینى تیدا نیه، خۆیان دەخافلین، هەولئى دوزینەوهى برۆبیاوو دەمدن بۆ
ئەوهى گۆسپێک دروست بکەن ببیتە پەرژین لەنیوان ئەوان و ئەنجامدانى ئەمرى
ئەو عەقیدەمەى کە خۆیان بەپەپرمۆى نیشان دەمدن و بەروالەت خۆیان بەهەلگری
ئەو بیرو باومرە دمازن. ئەو لەشکو گومانى خۆیان دا دین و دەچن، ئەوان شک و
گومانیاں دەربارى ناپین ههیه، دلیان دانەمزرۆه، راپاو دوو دلن لەکارو گوشتاریان
دا، لەکردمۆه ناسانەکانى خوداپەرستى وەکۆو نوێژو رۆژو دا، هاوکارى
موسولمانەکان دەمکەن، هەول دەمدن خۆیان لەئەرکە قورسەکان بشارنەوه، برۆ
بیانووی جۆراو جۆر دەدۆزنەوه بۆ خۆرزگار کردن لەئەنجام دانیان.

تەبینی:

دەربارى جیهاد لەنايهتى ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ دەگوترى جیهاد
دوو جۆرە، جیهاد بەمال، جیهاد بەگیاں. جیهاد بەمالیش دەبیتە دوو جۆر،
مالبەخشین لەبۆلاری چەکسازى و دابین کردنى پێویستياتى مادى جەنگ.
مالبەخشین بەسەر خودى جەنگاوهران و مال و خێزانیان.

جیهاد بەگیاں، چەند جۆریکە: وەکۆو ئەوه بەکردمۆه کابرا بجیتە کۆرى
جەنگەوه، ئەمە گەورەترین جۆرى جیهادە. یان هەلئانى موسولمانان بۆ جەنگان
فەرمان بەجەنگ. یان هەولئان لەشوێنى حساس و کون و کەلەبەرى دۆژمن، یان
فێر کردنى فرتو فێلى شەرو ناگادار کردنەوهى موسولمانان بۆ گرتنە بەرى
رێبازى لەبارو گونجاو بۆ سەرکەوتن. وەکۆو ئەوهى لەجەنگى بەدردا حوبابى کۆرى
مونذیر عەرزى پێغەمبەرى کردو وتی: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئایا ئەم شوێنەى
لەشکرەزیت تیدا کردو بەرای خۆتە یان بەنىگا فەرمانت پێ کراوه؟؟ پێغەمبەر

(ﷺ) فہرمووی: بہ لکوو رای خۆمہ وام بہ باش زانیوہ. حوباب وتی: دہی کہه وایی من پیّم وایہ وای بہ باش دہزانم کہ لہنزیک ناوہ کہوہ لہشکر بہزی بکہینو ناوہ کہہ بخہینہ پاش خۆمانہ وومو نہو بیرو گۆلاوانہی لہلای دوزمنہ ومیہ ویرانیان بکہبنو پریان بکہینہ وہ. پیغہ مبہر (ﷺ) نہم رایہی پەسند کردو حوباب چۆنی نہخشہ کیشا وا لہشکر بہزی کرد...

نہمجار نہوہ ماوہ بزانیان نایا جیہاد بہ گیانو بہ مال گہورمترہ یان جیہاد بہ عیلم؟! لہراستی دا جیہادی عیلمو زانست جیہادی سہرہ کییہو جیہاد بہ گیان لقو پۆیہ، ہہموو کاتیکیش نہصل لہفہر ع لہ پیس ترہ.

جا نہگہر نہفیری عام کرا، نہوہ جیہاد بہ گیانو مال لہسہر ہہموو کہسیک فہرزہ. نہو کاتہ خہریکبوون بہ جیہاد گہورمترہ لہخہریکبوون بہ عیلم، چونکہ نہگہر دوزمن دمستی بہسہر موسولمانان دا رویش زانی دہبی و زہحمہتہ نہو زیانہ پربکریتہوہ، بہلام فیربوونی زانیاری ہہموو کاتی دہستہ بہر دہبی، ہہرومہا فیربوونی عیلم فہرزی کیفایہو لہسہر ہہموو کہس پیویست نیہ... بہلام نہگہر نہفیرہ کہ گشتی نہبوو، نہو کاتہ جیہاد فہرزی کیفایہ، وہگوو خویندنو فیربوون وہلی نالہم کاتہدا خو خہریک کردن بہ خویندنو فیربوونی عیلمہوہ باشترو گہورمترہ، چونکہ پلہو پایہی عیلمو زانیاری لہ پلہو پایہی جیہاد بہرزترہ.

نہگہر وا ری کہوت نہمیری سوپا فاسق بوو لہشکرہ کہشی فاسق بوون نہو کاتہش جیہاد کردن دروستہ، چونکہ ہاوہ لانی پیغہ مبہر (ﷺ) دوی لہدو نیا دہرچوونی چوار جینشینہکان لہزیر فہرماندہی سہر لہشکری فاسق دا جیہادیان کردوہ، نہومتا نہبو نہییوبی نہلنہ نصاری لہزیر فہرماندہی یەزیدی کوری نہبو سوفیان جیہادی کردوہ.

بہ لگہ لہ سہر خو پاشدانی دوورووہ کان بہ بی عوزری رہوا، زیانی
جوونیان بو جہنگ

﴿۴۶﴾ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ
كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿۴۷﴾ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا
خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ
سَمَّعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾ لَقَدْ ابْتَغُوا
الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ
وَزُكِرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿۴۹﴾

لہوہ پیش پەر و مردگار نہوہی روون کردہوہ کہ روخصت و مرگرتنی
دوورووہ مکان لہ پیغہ مہر ﴿۴۶﴾ دہربارہی نہ جوونیان بو جہنگی تہبووک بہ بی
عوزری رہوا بوو، بیانو و ہگہیان بی بناغہ بوو، نہمجار بہ لگہ لہ سہر دووروویان
دینیتہوہ دہفہرموی: نہوان نہ گہر خہیالی ہاوبہ شیکردنی غہزاگہیان ہہبواہ
خویان نامادہ دہگرد، پاشان نہوہ روون دہکاتہوہ: کہ نہ جوونہ گہیان بہرژہ و مندی
موسولمانانی تیدابوو، نہ گہر ہاوبہ شہیان بکردایہ دہبوونہ خورکہی نیو سوپای
موسولمانانو دووبہرہکیان دہخستہ ناوہرہکانی سوپای نیسلامہوہو کاریان
دہکردہ سہر بری موسولمانی ہروا لاوازو پرو پاگہندہکانیان دہبیسرانو قسہکانیان
ومردہگرتن.

کهوابوو نایه‌تەکانی پێشوو پەردە لەسەر بڕوایان و دوورۆییەکان لادەدا. ئەم نایەتەکانی ئێرەش بۆ دڵنەوایی کردنی پێغەمبەر و موسوڵمانانە و رونکردنەوی ئەو هۆکارانەیە کە پەرورەدگار کردی بەکۆسپو تەگەرە و دەرچوونیان، نەیهێشت ئەوان ھاوبەشی بکەن، هەروەها بۆ لادانی پەردە لەسەر دوورویی و نەتەنێیەکانیان و بۆ بناغەیی بڕوایان و یان.

به کورتی نایه ته گان خراپه کاری به گانی دووړو ووه گان د دردم خمنو ختمه ریان
له سمر موسو لمانان دهست نیشان ده گاو موسو لمانان له فرتو هیل و پیلانه گانیان
دهتر سینئ.

[illegible]

پرو بیرژنانہ بمیننہوہ!! وەکوو لەنایەتیکێ تردا دەفەرموی: ﴿رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ (التوبة: ۸۷)

نەمەش خێرو ھازانجی موسوڵمانانی تێدا بوو، بەشداری نەکردنەکیان بەرژموندی ەسکەری زۆری بۆ موسوڵمانان تێدا ھەبوو، چونکە ھاوبەشی کردنی پیاوانی ترسنۆکو ورمەزم نەک سوودی ھەیە، بەلکو زیانی زۆریشی ھەیە، ھەبوونی کەسانی خائین و ئەژنۆ شکاوو لەرزۆک لەناو سوپادا مایە تیشکان و ژێر کەوتنە. دلتیا بن ئەی موسوڵمانینە! ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ نەگەر ئەوانە لەناو ئێودا ھاوبەشیان بکردایە ھیچ ھێزو توانایەکیان بۆ ئێو زیاد نەدەکرد، بەلکو سەرباری ئەوێ کە ھیچ سوودیان نەدەبوو، ئەم سێ زیانە سەرەکیەشیان بەئێو دەگەیاند.

یەکەمیان: چەواشەیی لەراو بۆچون دا کە بەعەرەبی پێی دەگوتری: (خبال) لەبنەمادا (خبال) نەخۆشییەکی عەقڵیە وەکوو شیتی وایە: چەواشەیی لەبێرو بۆچون داو گاردروستی لەکردەودا دەخولقینی.

دوومیان: ﴿وَلَا تَضَعُوا حِلَالَكُمْ يَتَغَرُّكُمْ الْقِتَّةُ﴾ دووبەرەکی و ناشووبیان دەخستە نا ریزمکانتانەو، دمیانەویست فیتنەیی و ترسو دڵەراوکی لەناوتان دا بلاو بێتەو.

سێیەمیان: ﴿وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ﴾ تاقەو گروھی واتان تێدایە عەقل سووک و سافیلکە، برۆا لاواز و ترسنۆکو و ڕە نزم و عەزیمەت روخاو لەبەرەمبەر جیھاد، جا نەگەر ئێو حال و، چۆنیەتی ئەوانە ئاگادار نەبن، ئەو ئاگادارنەبوونەتان شەر دەکێشی بۆ بەرپابوونی شەڕ و ھەساد لەئێو موسوڵمانان دا!

کەوابوو بەشدار نەبوونەکیان ھەزار جار باشتربوو لەبەشداربوونیان. ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خودا ئاگادار و زانیە بەحال و چۆنیەتی ستمکاران دزمانی چ بومو چ دەبی و چ نابێ، لەسەر ھەموو کردار و ھەلوێستیکیان سزاو پاداشی شیاوی خۆیان دەداتەو.

ئهمجار په رومردگار هه لویستیکی ریسوا ئامیزی رابووردوویان وه بیر پیغه مېهر دمهینیتیه وه، جوړیکی تر له مه کړو حیلې دووړو وکانو دل پیسیان دمرده خاو دمهر موی: ﴿لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان نهو دووړو وانه له و مېش لهریگه ی چوون بو غمزای ئوحوودا ویستیان دووبه مکی و فیتنه یی بخه نه ناو ریزی موسولمانانه وه، نهو کاته ی که عه بدوللای کوری ئوبه ی سرؤکی دووړو وکان له نئوان مه دینه و ئوحوودا گه پرایه و مو سییه کی سوپاکه ی له گه ل دا گه پرایه وه، به خه لکه که ی دهگوت: پیغه مېهر شوین قسه ی مندالو پال که وتوو و ه یچی به پرای نیمه نه کړد، ده ی که وایی له پیناو چی دا نیمه خو مان به کوش بدمین. نزیک بوو بهنو سه له مه و بهنو حاریشه ش شوینی بکه ون به لام خودا پاراستی و نهو ریسواییه ی به سرشان دا نه هینان و مگوو له نایه تیکی تر دا دمهر موی: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُهُمَا﴾ (آل عمران: ۱۲۲).

نهو کاته ش دمرچوونی نهو مونافیقانه له ناو ریزی موسولمانان دا خه ته ریکی کاریگر بوون.

﴿وَقَلِّبُوا لَكِ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ نهو دووړو وانه جوړمها فرتو فیلان نه نجام دا دزی پیغه مېهر و په یامه که ی، بیران له وه ده کړد مه و: چو ن بهرگری په یامی ئیسلام بکه ن، له لایه که وه په یومندیان به جوو له که کانه وه هه بوو له لایه کی ترموه په یومندیان به موشریکه کانه وه هه بوو، هه رچی دزایه تی که ی نهو دوو لایه نه دزی موسولمانان نه نجامیان دما نهو دووړو وانه دمستیان تییدا هه بوو، هاوکارو هم نا هه نگیان بوون، هه تا یارمه تی خودا گه بیشتو نایینی ئیسلام سرکه وتو شرعو یاسای بالا دمست بوو فه لاچوی جوله که کان گراو بهنو نه ضیرو بهنو قورمیظه بهو دمرده چون که پتی چون سرچاوه ی بته رستیو شیرک به گرتنی مه که له ناو چوو، نهو دووړو وانه پتیان ناخوش بوو.

برو بیانوی مونا فیکه کان بو دواکه وتن له غه زای ته بووک و ناپاکیان
به رامبر موسولمانان

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ
بِالْكَافِرِينَ﴾ (۴۹) **إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ**
وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ
قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿۵۰﴾ **قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا**
مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۱﴾ **قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا**
أَحَدٌ
الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ عَذَابٌ
مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مَّتَرَبَّصُونَ ﴿۵۲﴾

دەربارەى ھاتنە خوار دەوى نایە تی ژمارە (۴۹) طەبەرانی و ئەبو نەعیم و
ئەبنو مەردەوھیی لەئەبنو عەبباسەو (ﷺ) دەگێڕێتەو دەلی: کە پێغەمبەر (ﷺ)
ویستی بچى بو غەزای تەبوک بەجەددى کورى قەیسى فەرموو: ئەى جەددى کورى
قیس! رات چۆنە دەربارەى جیھاد کردن لەگەڵ رۆمەکان دا؟ لەو ھەلەم دا وتی: ئەى
پێغەمبەر! خودا! من بابایەکی خاوم خێزانم، ھەركاتى ئەو ناھەتە لامل

زمردانہی رۆم ببینم خۆم پئی راناگیرئ و دمکەومە ھەئەو، ئیزنم بدمو تووشی فیتنەییەم مەکە ئیتەر پەرورمردگار نایەتی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَلَّذَنْ لِي﴾ ناردە خواری.

لەرپوایەتییکی تردا کە ئەبو حاتەم و ئیبنو مەردەمومبەیی لەجابیری کوری عەبدوللاو ەریوایەتیاں کردو: دەلی: (جەد) کە لەپیاو ماقولانی دووروو مەکان بوو عەمری پێغەمبەری کرد وتی: ئەو پێغەمبەری خودا رێگەم دەدەو نەبەم بۆ غەزا؟ چونکە من پیاویکم زۆرم نارمۆ لەنافرمتە دمتەرم نەگەر ئافرمتی بەنولتەصفەر ببینم تووشی فیتنەیی ببم! پێغەمبەر (ﷺ) کە لەو کاتەدا روی ئی وەرگیرابوو فەرمووی وا ئیزنم دای!

دەربارە نایەتی ﴿اِنْ تُصِیْكَ حَسَنَةً.....﴾ ئیبنو ئەبی حاتەم لەجابیری کوری عەبدوللاو، دەرگێرتەو، دەلی: ئەو کۆمەلە دووروو مەکان لەمەدینەدا مابوونەو پەرپاگەندە ناخۆش و جۆراو جۆریان بلۆ دەرکەو، دمیانگوت: موحمەدو هاوولانی لەم سەفەرمان دا تووشی دمری سەری بوونو بەھیلاکچوون پاش ماومەیک ھەوالی بەدرۆ کەوتنەو میان پئی گەیی، ھەوال ھات کە پێغەمبەر و هاوولانی ساغو سەلامەتن، ئیتەر دووروو مەکان بەم ھەوالە زۆر نارەحەت بوون ئیتەر پەرورمردگار نایەتی ﴿اِنْ تُصِیْكَ حَسَنَةً نَّسُوهُمْ﴾ ناردە خواری. پەیوەندی ئەم کۆمەلە نایەتە بەنایەتەکانی پێشوومو ەئەومە: نەمانیش وەکوو نایەتەکانی رابوردو خراپەکارییەکانی دووروو مەکان دەرەخەن و جۆریکی تر لەفرتو فیلەکانیان ناشکرا دەرکەن، ئەو ەش دەرەخەن کە مونا فیکەکان پێیان ناخۆشە موسولمانان تووشی خۆشی بین، زۆر دلخۆش و تەردەماخن کە دمیسن موسولمانان تووشی زیان بوون، دەرمرمۆ: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَلَّذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي﴾ لەو کۆمەلە مونا فیکانە ھی وا ھەبە پێت دەلی: ئەو موحمەد! روخصەتم بدە بۆ خۆم دانیشو نەبەم بۆ غەزای تەبووک، بەھۆی چوونە دەرە لەگەل خۆت دا مەمخەرە گۆمی تاوانەو، لیم گەرئ با نەبەم تووشی داوی ژنە رۆمییان نەبم، نەگەر چاوم پێیان بکەوئ زۆر زەحمەتە خۆم پئی رابگیرئ. بەلی بەو جۆرە برۆ بیانووی پەرپووج دەرەزەو، خۆیان بەخاوەن شەرفو نامووس نیشان دەدن. ئیتەر پەرورمردگار رەدیان دەرەو بەدرۆیان دەرەو، چۆنیەتی و حەقیقەتیاں دەرەو دەرەو: ﴿اَلَا

فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ﴿۱﴾ واتە: ئەوان بەم بېروبيانوو بى سەرو بەرميان، بەم خۆھەلگىشان، خۇ بەخاۋەن شەرمەن نىشاندا نەيان، گەۋتوونە نىۋ دىريى تاۋانى جۇراۋ جۇرمەۋ، ئەوان كاتى ئەم بېرو بيانۋە درۋيانە دىۋۇز نەۋە، خۇيان لەجىھاد دۋادەخەنۋ لەچوۋن بۇ غەزا خۇيان دىشارنەۋە بەبىيانوۋى ئەۋەى گۈايە چاۋيان بەنافرمى رۆمى نەكەۋىۋ بەخەيالى خۇيان تەماشاي ئاۋىرمتى نامەحرەم نەكەن!

﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ بېگومان دۇزەخ چۈۋەدەۋرى كافرانى داۋە لەجىنگى رىزگارىيان نابى، تەعبىرە قورئاننىيەكە ۋىنەى دىمەنەكە ۋا دىكىشى، ۋەكۋو ئەۋە بلۋى فەيتنە چاللىك بى ۋەكۋو بىر فەيتنە خۋازان تىۋى دىكەۋن؛ لەۋلاشەۋە دۇزەخ دەۋرەى داۋن، ھەمۋو كۈنۋ كەلەبەرىكى لى گرتوۋنۋ چى بىكەن رىزگارىيان نابى، رىگاي ھەلاتنىيان نىيە. لەھەمان كات دا ھەمەشەيەكى تۈندۋ تىژۋ ترسناكەۋ نىشانەى ئەۋمىيە: كە ئەۋان ئەھلى دۇزەخن لەبەر تاۋانى زۇرۋ بى شومارىيان، دۇزەخ دىبىتە خانوۋى ھەتا ھەتايىيان لەسزاي درۋۇزنىۋ خۇپاشدانىيان لەچوۋن بۇ غەزاۋ دىروۋن نىزمىيان بۇ ئەۋ پەلەيە كە بېرو بيانوۋى ئاۋا بەيئەنەۋە.....

ئايەتەكە بەكىنايە ئەۋە دىكەيەنى كە ئەۋانە تاۋانىيان ئەنجام داۋەۋ دىبى چاۋمېروانى سىزاي تاۋانەكانىيان بىن، ھەرومەھا كۈفرو بىدىنىيان دەچەسپىتى، ھەرچەندە ئەۋان بىروالەت خۇيان بەموسولمان خۇپىشان دىمەن.

ئەمجار پەرومردگار لەجۇرىكى تر لەفەرتۋ فەيلى دۋورۋومكانۋ دىروۋن پىسىيان، پېغەمبەر ئاگادار دىكاتەۋە پەردە لەسەر دۇزايەتىۋ دۋۇمنايەتىيان ھەلدىماتەۋەۋ دىفەرمۋى: ﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ﴾ ئەگەر ئىۋەى موسولمانۋ خۇداپەرست توۋشى خۇشىۋ خىرو بىرىك بىن؛ لەغەزايەك دا سەركەۋتن بەدەست بىنن ۋەكۋو جەنگى بەدر ئەۋان دلتەنگ دىمىنۋ پىيان ناخۇشە، چۈنكە ئەۋان خىرو خۇشىيان بۇ پېغەمبەرۋ بۇ موسولمانان ناۋى.

لەلەيەكى ترمۋە ﴿وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ﴾ ئەگەر بەلاۋ ناخۇشىيەكتان توۋوش بى، تىشكانۋ ھەلاتنۋ پاشەكشە كىردنۋ كۈشتنۋ بىرىندار بوۋنىيان توۋوش بىۋ ۋەكۋو ئەۋەى رۋۇزى جەنگى ئۈخود بەسەرتان ھات؛

ئەو دەلێن: ئیئە زوو بۆخۆمان ئەوومان دزمانی و ھەرزو حیسابی ئەوومان کردبوو
خۆمان ئی پاراستو خۆمان نەخستە ناو ئەو گێژاوەوە خۆمان لەشەرمکە پاش داو
کەنارگیرمان کردو خۆمان بەفتارە نەدا، ئیئە بۆخۆمان پێش بینی ئەوومان
کردبوو ئەم تیشکانەمان لەپێش چاوبوو ﴿وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ قَرِحُونَ﴾ ئەمجار لەشوینی
ئەم ناخاوتنەیان ھەڵدەستو بەرمو مالو مندالی خۆیان دمجەپنەو، کەیف
خۆشو تەردەماخن بەناکامی لەبەرچاوی ھەنووکەیی روداوکەو، دلخۆش بەومی
کە موسولمانان تووشی ئەو ناپەچەتی و تەنگو چەلەمەپە بوونو بۆخۆشیان
رزگاریان بوو.

ئەوانە بەشیومیەکی کوێرانەو نەقامانە سەیری روداوکان دەکەن، پێیان
واپە: ھەموو بەلاو موصیبەتێک لەھەموو حالێک دا شەرو بەدبەختییە، وا گومان
دەبەن کە خۆپاشدان لەچوون بۆ غەزاو دانیشتن لەمالەوہ خێرو خۆشی بۆخۆیان
دەستەبەر دەکەن، دلایان بپروای ئەوہی تیدا نیە خۆیان بەخودا بسپێرنو رازی بن
بەقەزاو قەدەری پەروەردگارو دلایان کە خیر لەوہدایە خودا دەپەرەخسێنێ.

موسولمانی راستو خوداپەرست کۆشش دەکاو ھەلەمەت دەباو لەخودا نەبی
لەھیج ناترسی، چونکە بپروای قایم و پتەوہو دلایان کە ھەرچی تووشی دەبی
لەخێرو شەر پابەندە بەویستو ئیرادەي خوداوہ. ھەمیشە خودا یارمەتیدەرو
پالپشتی ئەوانەپە کە خۆیان بەخودا دەسپێرن!

ئەمجار پەروەردگار فەرمان بە پێغەمبەری خۆی دەکا: کە وەلامی ئەم
ھەلۆیستە نامرۆقەنەي موناھیقەکان بداتەوہ، کە بەخێرو خۆشی موسولمانان
دلەتەنگ دەبنو بەھاتنی بەلاو موصیبەت بەسەریان دا دلخۆشو تەردەماخن.
دەفەرموی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ ئەي پێغەمبەری خۆشەویست!
پێیان بلێ: ئەوہی کە خودا لە لەوحوولەحفوظ دا بۆی نەنووسیپین نایەتە رێمان
تووشمان نابێ. ئیئە لەژێر چاودێری مەشیئەتو قەزاو قەدەری خودا داین. ئەو
سەرپەریشتیاریو یارمەتیدەرو رەنگرێژی کارو بارمانە. وەکوو لەناپەتییکی تردا
دەفەرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ (محمد: ۱۱)

هەرچى بۆمان بېرىپ دىداو داويەتى ھەمموى بەرزەۋەندى ئىمەى تىدايەو خىرە،
خودا بۇخۇى سەرکەۋىتى سەرمىجامى بۇ موسولمانان نووسىۋە، لەناكام دا بەلىنى
سەرکەۋىتى پى داۋن، ھەر بەلاۋ نارەھەتىەكى توۋشيان دەبى، ئەۋە ئەزمون
تاقىکردنەۋە پەرۋەردىمىكرىنە بۇ گەيشتن بەسەرکەۋىتى كۆتايى، بۇ ئەۋەى
موسولمانان بەبەلگەۋ چاۋرونى ۋ ھۇشيارىيەۋە بەۋ سەرکەۋىتنە بگەن، بەگۈپىرەى
دابو نەپىتى خوداۋ لەرىگەى ھۇكارەكانى سەرکەۋىتن، بەگۈپىرەى ھەۋل ۋ تىكۆشان
سەرکەۋىتىكى گىرنگ بەدەست بىنن نەك سەرکەۋىتى ھەرزان ۋ ھىچ ۋ پوۋج.
عيزمتو شكۆمەندىيەك بەدەست بىنن: كە جەنگاۋمىرانى خاۋمىن ۋرەۋ دىروۋنى
بەرز كە نامادەباشيان تىدايە بۇ بەرەنگارىكرىنى ھەموو بەلايەك پارىزگارى
بگەن، ﴿هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ با موسولمانان تەۋەكولىان ھەر
بەخودا بى، پشتيان ھەر بەۋ بىبەستىن، واتە: بلى: ئىمە ھەر بەخودا پشت
دەبەستىن ۋ ئەۋمان بەسە، نابى موسولمانان جگە لەخودا پشت بەھىچ كەسى تر
بىبەستىن، ئەمجار بىۋا بەقەزاۋ قەدەمى خوداۋ پشت بەستىن بەخودا نابى بىنە
لەمپەر بۇ دابىنكرىنى پىۋىستىياتى ژيان لەشەرۋ ناشتى دا بەگۈپىرەى تۋانا، چونكە
ئەۋە ھەرمانى خودايە بەرون ۋ ناشكرا ھەرمەن بەموسولمانان دەكا: كە ھەرچى
لەتۋانايان دا ھەيە لەچەك ۋ تفاق بۇ بەرامبەرى كافران دابىنى بگەن ئەى ئەۋە
نىە لەنايەتىكى تردا دەفەرمۋى: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ.....الآيَةَ﴾

ناشكراشە جۆرى دابىنكرىنى پىۋىستىياتى جەنگ زۆرۋ ھەمە جۆرن،
خۇپاراستن لەكىشەۋ دوۋبەرمكى لەناۋ رىزى موسولمانان دا بەشېكە لەخۇسازدان ۋ
بەرامبەرى كىردى دوزمن. ھەۋلەدان بۇ يەكىيەتى ۋ تەبايى بەشېكە لەۋ خۇسازدانە.
ھەر كەسەك ھەرمانى خودا بەتەۋاۋى جىبەجى نەكا پشتى بەتەۋاۋى بەخودا
نەبەستۋە، كەسەك پىۋىستىياتى ژيان لەكاتى جەنگۋ لەكاتى ناشتى دا دابىن نەكاۋ
ھەۋل نەدا بۇ ۋەدەستەيىنانيان ماناى وايە ۋەكوۋ پىۋىست پشتى بەخودا
نەبەستۋە.

له لایه کی ترموه موسولمان کاروباری هه موو خێرو چاکهیه، سه رکه وتن به دهمست بیئی یان شهید بیئی. کافر هه موو ئیشیکی به دبەختی و چارمەشییه، راسته وخۆ سزای خودایان تووش بیئی، یان به دهمستی موسولمانان بکوژرین.

ئهمجار په رومردگار رینمووی پیغه مبه ر دمکا: که وه لامیکی تری نه و مونافیکانه بداته وه که به وه دلخۆش دمن موسولمانان تووشی به لاو نارمحه تی بین دمفرموی: ﴿قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا اِلَّا اِخْدَى الْحُسَيْنِ﴾ نه ی پیغه مبه ری خۆشه و یست! به و دوور و وانه بلئ: ئایا ئیوه جگه له یه کی له دوو ئاکامی باش جی تر بۆ ئیمه چاومروان ده که ن؟ ئایا جگه له سه رکه وتن و ظهفر، یان شهید بوون و پاداشی باشی قیامت جی تر بۆ ئیمه چاومروان؟ ئیمه نه گهر بزێیین به سه ر به رزی و زیانی شکۆمه ندی و خودا په رستی زیان به سه ردمبه یین، نه گهر به مرین به شه هیدی دهمرین، سه ر به رزو پیاوانه دمچینه دمستی مه حشر (هه زار وته نی: مه ردانه مردن نه ک ژنانه ژین).

﴿وَنَحْنُ نَرَبُّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ اَوْ بِاٰيٰتِنَا﴾ وه ل حال ئیمه چاومروانی یه کی له دوو ئاکامی خراپین که تووشی ئیوه بیئی: یه که میان نه و میه: خودا له لایم خۆیه وه سزایه کتان بۆ دینئ، له ناسمانه وه گرمه و هه ورمبروسکه و زریانیکتان بۆ بنیرئ، یان بوومه له رزمو بورگانیکتان له زێرمه و ئی هه ل سینی و غافلگیرتان بکا و له ناوتان به رئ، دوو میان نه و میه: که به دهمستی ئیمه تووشی سزای کوشتن و لیدان و بریندار کردن و رفاندن و جۆرهما نارمحه تی تر بین، ﴿فَتَرَبُّصُوا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ﴾ ئیوه چاومروانی ئاکامی ئیمه بن و ئیمه ش چاومروانی سه رمنجام و ئاکامی ئیومین، هه یچ گومانیش له ودا نه هه ردوک لامان ده که یه سه رمنجام و ئاکامی خۆمان و ناتوانین خۆمانی ئی لادمین. ئیمه دلنیا یین له واده ی خودای خۆمان و به لگه ی به هیزمان به دهمسته و میه، ئیوه هه یچ رینمویه کی چاکتان نه، شوین ریبازی شه ییتان که وتوون و گوهرابوون ئیمه شوین ریبازی خودا که وتووین و هیدایه تدراوین. دلنیا بن ئیوه له ئیمه شتیک نابین که دلنیاخۆش بکا، ئیمه ش له ئیوه شتیک نابین که دلنیا ناخۆش نه کا. ئیوه چاومروانی واده و به لئینی شه ییتان بن، ئیمه چاومروانی واده و به لئینی خوداین.

پوچھ لېوونو وهی خیرو خیراتی مونافقه کانو

به فیرو چوونی نویترو خودا به رستیان

﴿ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْكُمْ
 كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ
 نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ
 الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ
 كَارِهُونَ ﴿٥٤﴾ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
 اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ
 كَافِرُونَ ﴿٥٥﴾ ﴾

دمرباره ی هاتنه خوارموه ی نایه تی ژماره (۵۲) نیینو جه ریری طه بهری
 له نیینو عه بهاسه وه دمگیریتته وه دهلی: جه دی کوری قهیس به پیغه مبهری گوت: من
 که نافرمتی رؤمی ببینم ناتوانم خورابگرمو تووشی فیتنه دمبهو دمکه و مه
 داویانه وه، بویه نایه ی بؤ غهزا به لام به مالو سامان کومه گی دمکه م نیر نه م نایه ته
 دمرباره ی نه و نازل بووه.....

په یوه نندی نه م کومه له نایه تانه به نایه ته کانی پیشه وه نه م روموه یه :

له ومپیش په رومردگار سهرمنجامی مونافقه کانی دیاری کرد؛ که سزادانیا بوو
 له دنیاو له قیامت دا. نه مجار به شوین نه ومدا نه وه روون دمکاته وه: که نه و
 دووروانه چهنديک کاری باش نه نجام بدن ومکوو مالبه خشین له پیناو جیهادا

لہ قیامت سوودی ئی نابینن، چونکہ ئیشہ کەیان بۆ رییابازی و خوہە ئانەومیە و بۆ داپۆشیننی کردموە ریسوا بەرمکانیانە.

مەبەست ئەومیە: کە ھۆکاری سزای دونیا و قیامت بۆ ئەوان کۆبۆتەووە ھۆکاری راحت و کامەرانییان ئی تەرمبووە، لەدونیا و قیامت خوۆشی نابینن! مال و سامانی زۆریان ھۆی ماندویی و شەکەتی دونیایانە و لەقیامتیش دا بارگرانی و ناگری دۆزەخە بۆیان.....

ئەومبوو: بری ئەو دوو پرووہ خوێپریانە خۆیان لەغەزای تەبووک دەدزییەوہ پێشنیاری ئەومیان کرد بری لەمال و سامانی خۆیان پێشکەش بەپێغەمبەر (ﷺ) بکەن بۆ ئەو ئاومراستی عەصاکە بگرن نەک ئەمسەر یان ئەوسەری. ئەمەش دابو نەپیتی ئادەمیزادی دوو پرووہ لەھەموو رۆژگارێک دا خەتی گەرانەوہ بۆ خۆیان دەھێنەوہ. ئیتەر پەرورەدگار چاو و راومکە رەتکردنەوہ بەپێغەمبەری خوێ فەرموو: کە جارێ ئەوہ بدا کە مالبەخشیئەکەیان لای خودا مەقبوول نیە و بەفیرۆ دەچی! چونکہ ئەوان مالبەخشیئەکەیان بۆ رییابازی و لەترسانە، لەبیرو باومرەوہ نیە و بۆ خودا نیە. جا ئەو مال و سامانە دیبەخشن بەخوۆشی خۆیان بۆ یان لەترسان بۆ و بۆ داپۆشیننی تاوانەکانیان بۆ و چاو بەستەکی بۆ لەھەردوو حالەکە دا مالبەخشیئەکەیان بەفیرۆ دەچی و لای خودا خێرو ئەوابیان ناگاتی.

﴿قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ﴾ ئەی پێغەمبەر! بەو دوو پرووانە بلێ: چەندێک مال و سامان ببەخشن لەرێگە خودادا و بۆ جیھاد و لەبۆاری کاری خێردا بەخوۆشی و بەناخوۆشی لێتان وەرناگیری و هیچ پاداشتان بۆ حیساب ناگری! چونکہ ئیوہ تاقەو پێرێکی کافرو بۆ بیروان، بیرواتان بەخودا و بەپێغەمبەری خودا نیە، شک و گومانان ھەبە دەربارە پەیمانی پێغەمبەر و ناومرۆکی ئایین و پێتان و نیە رۆزی قیامت پاداش لەسەر کردموہی چاکی و سزا لەسەر خراپەکاری ھەبۆ.. ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکہ ئیوہ تاقەمگەلێکی فاسق و لەپێ دەرچوون، لەخودا یاخی بوون بۆ بیروان و ئیمانن، کردموہش کاتیکی پەسندە کە ئیمانێ لەگەڵ بۆ! و مگوو لەنایەتێکی تردا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ۲۷).

کہ دفعہ رموی: ﴿إِنكُم كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ عیلا متو بایسہ بؤ رمکرنہ وہی مالبہ خشینہ کہیان و ورنہ گیرانی و قبول نہ بوونی لہ دونیا و قیامت دا. واتہ: ہوی ورنہ گیرانی مالبہ خشین لیان نہومیہ: کہ نہوان فاسق و بی پروان، کافرو خودا نہ ناسن.

﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ ہیج شتی نیہ مہنعی نہومی لی کردین کہ مالبہ خشینیان لی ورنہ گیری و خیر و خیراتیان لای خودا پھسند بی بیجگہ لہوی: کہ نہوانہ نہم سی روشتیان تیدا کؤبوونہ وہ. یہ کہ میان: نہومیہ: بروایان: بہ خودا و بہ پیغہ مہبری خودا نیہ.

دووم: ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى﴾ نویژہ کانیان نہنجام نادن مہگر لہ حالی تہ مہلی و تہومزلی دا، کہ نویژہ کانیان دہکن بؤ ریابازی و خو پاریزیہ، نہک لہبہر نہوہ دہیکہ کہ بروایان بہ واجبی نویژہ ہیہ. بؤیہی ناگہن خودا پاداشیان بداتہ وہ، لہبہر نہوہ نویژہ کانیان نہنجام نادن کہ فہرمانی خودایہ و بہجی ہینانی ٹہرکی سہر شانیانہ. بؤیہ لہکاتی نہنجامدانی نویژہ کانیان لہسگران و جہستہ قورسن دہلی بیگاریان بی دمکری، ہیج دل و دموونیان بہ نویژہ کہ روناک نابیتہ وہ و جہستہیان چوست و چالاک نابی.

سیہم: ﴿وَلَا يُفْقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ﴾ مال و سامانیان نابہ خشن لہبہر ژہومندی جہاد و باری خیر و چاکہی تردا مہگر بہ شیومیہ کی پینا خوشبوون و نابہ دل و دہلی بہزور لیان دم سیندری، چونکہ نہوان نہم جوڑہ مالبہ خشینہیان بہلاوہ سہرانہ و جہریمہیہ و موسولمانان سوودی لی و مردہ گرن، نہک خوین، چونکہ خوین بہ موسولمان حلیب ناگہن، کہوابی ہیج سوود و قازانجی قیامتہ لی ناگہن، چونکہ بروا و نیمانی لہگہل دا نیہ، لہدونیاش دا سوودی لی نابینن.

بیگومان نہمہ نمونہی دوور و وہ لہہم و کاتو سہردہ میک دا ہہمیشہ ترس سواری شانیان بوو و لہدلہ راوکی دان دمیانہوی خوین بسازینن، دل و

دروونیکى پيسو بۆخەل، روالمتىكى روتوقوت لەهەيزى گيانى، شتىك دەلى كە بەدل بپروای پىنى نيه.

نوێژ دمكەن بەتەمبەلى و جەستەگرانى و روتو خالى لەهەموو لایەنىكى گيانى، نوێژمەكەيان وا ئەنجام نادەن كە نیشانهى ئيمانى پێوه دیار بى، چونكە لەناخهوه هەلنەریان تیدا نیه، بەلكوو وا هەست دمكەن كە بەزۆر پێیان دمگرو و ناچارن، هەرومها كە مالو سامانى خۆیان دمبەخشن نیشانهى نارمزامەندیان پێوه دیارمو دەلى پێستان دمگرو و بەرو رایان دمكىشى. پەرومردگار هەرگیز كردمويهە وەرناگرئ كە لەعەقیدەو باومرەوه هەلنەقولاى، ناوێتى هەستو شعور نەبووبى، واقعیو هەلنەر روكنى هەرە گرنگى كردموەن. نیهتیش پێومرى راستو دروستى كردمويه. پێغه مەبر (ﷺ) دمفەرموى: (انما الأعمال بالنیات وانما لكل امرئ ما نوى).

لێرەدا پرسیارێك دیتە پێشەوه ئەویش ئەوهیه :

لەنایەتى پێشودا واى راگەیاندا كە دووروو مەكان دوو تاقە بن: بەشێکیان مالىان بەخشیبى بەنارمزوى خۆیان و بەشێکیان بەزۆرە ملئ مالىان دابى! كەچى لەم نایەتەدا دەق ئەوهى راگەیاندا كە هەر بەزۆرە ملئ مالىان دمبەخشن!!!

لەوێلام دا دەلێن: ئەوان بەتێكراى لەناخهوه پێیان ناخۆشه مالو سامانى خۆیان لەجیهادو بەرژمەندى ترى موسوڵمانان دا بیهخشن. وەلى هەندى لەوانه كە بى داوالێكردن بەنارمزوى روالهتكارى خۆیان، شتىکیان بەخشیبى بۆ خو هەلنەهەمو كەشخە گردن، یان شیوى (تقیه) و خۆنیشان دان بەموسوڵمانى باش، مالىان بەخشیه، كەوابوو نەگەر شتىکیان دابى ئەوه لەبەر ئەوه بووه مالبەخشیهنەكەیان بەلاوه ئاسان تر بووه لەوهى بەشداری غەزای تەبووك بكەن، واتە بۆ خۆشاردنهوه لەو سەفەرە سەخته هاتوون پێشیارى ئەومیان كردوه: كە برئ مالو سامان بدمو لەمالهوه لێى دانیشن. كەوابوو لەراستى دا ئەم مالبەخشینهیان هەرچەندە بەروالەت بەویستى خۆیانە، بەلام لەراستى دا لەترسانهوه بەزۆرە. ئەمانیش وەكوو تاقەمەكەى تریان لەترسانو بەناچارى داویانە.

له لایه کی ترهوه دمتوانین بلیین: مه بهست بهوشه (طوعاً) نارمزوو
پنخوشحالی نیه، به لکوه مه بهست نهومیه: بی نهومی پنغه مبهرو موسولمانان یان
سهرۆکه گانی خویان زوریان بۆ بیینو لییان بسین، نهوان ههرچهنده پشیان
ناخوشه مالی خویان داوه. مه بهست بهوشه (کرها) زور لیکردن و ناچار کردنیانه
به مالی به خشین.

بیگومان نهو دوو پروانه که به نابهدلی و بۆخۆ دزینه وهو خۆشاردنه وه مالو
سامانیان دمه به خشن، دمه له مهندهو خاوهن کورو خزمو کهسو کاربوون، پیاو
ماقوولو ریش سپی بنه مالهو خیلی خویان بوون، به لام نهو شتانه لای خودا
به هیچ ناچن، دمی لای پنغه مبهرو موسولمانیش بی بایه خ بنو به هیچ نه چن،
نهوانه نیعمه تیان نه دراومتی تا پیی دلخوش بن، به لکوه فیتنهو نیعمه ته خودا
بۆی هیناوه، مایه سزاو نارمه تیانیه. که وایی ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ﴾ نهی فروستاده! یان نهی بیسه! با مالو سامانی نهو دوو پروانه سهرنجی
نیوه رانه کیشتی، مندالو کهسو کاریان نیوه نه خاته حاله تی سهرسورمانه وه با نازو
نیعمه تی که پیمان داوه نیوه سهرسام نهکا، هه موو نهو شتانه که به رالمه
به نیعمه تی دینه بهرچاو له راستی دا هۆکاری به دبه ختی و چارمه شییه بۆ نهوان،
﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بهروردگار دمی هوی بهو مالو سامانه
له زیانی دنیایان دا سزایان بدا، نهومتا به ماندوبونیک زورو چهرمه سهری کوی
دمکه نهوه، له پیناو ودمسته پینانی دا چهند تووشی گيروگرفتو دله راوکی دهن،
پاشانی به خوشی و ناخوشی به نابهدلی و پیناخوشبوونه وه دمی له جیهادا
خهرجی بکه، بهزموکاتو کۆمه گی کردنی موسولمانانو به هیزکردنی دهوله تی
نیسلام به شیک لی به خشن، ههرومه مندالو کهسو کاریان وا دمی له جهنگو
روبهروبوونه وه دا گیان له دمهست دمه منو نه مانیش بۆیان به پهروشنو ج
پاداشیشیان نادریتی (واته: فاسقو مه حروومن) ﴿وَتَزْهَقْ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ بۆ
نهومی گیانیان دمرچی به کافری! له قیامهت دا سزا بدرین به سزای دۆزهخ، چونکه
به کافری دمه منو کردموه یاشیان هه مووی پووج کراوته وه. واته: نهو مال
پیدان و مندال پیدان و له شساعو نیعمه ته جۆراو جۆرانیه پینان دراوه، هه مووی

لهخسته بردنو نیستیدراجه، بۆ زنده گومرا بوونیانه، وکوو لهنایهتیکی تردا دمفرموی: ﴿إِنَّمَا تُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا﴾ (آل عمران: ۱۷۸) یان ﴿وَلَا تُمَدِّدْ عَيْنَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (طه: ۱۳۱) یان ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنَ، نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ (المؤمنون/۵۵/۵۶).

بهکورتی کردهوی چاکی کافر وکوو بهجیهنانی صیلهی رحمو یارمهتیدانی لیهوماوو نهم جوړه شتانه، وئ دهجئ لهژیانی دونیادا سوودی لی ببینی، بهلام لهقیامت دا چ پاداشتی نادریتهوه، نامازه بهو فهرموودمیهی که موسلیم لهعائیشهوه ریوایهتی دمکا دمفرموی: عمرزی پیغهمبهرم کرد وتم: نهی رهوانهکراوی خودا! ئیبینو جووعان لهسهردهمی نهزانی دا صیلهی رحمی بهجئ دمهینا، فهقیر و ههزاری نان دمدا، نایا نهو کردهوانهی سوودی پی دمگهیهن؟ پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: نهخهیر سوودی پی ناگهیهن؟ چونکه نهو رؤزیک لهروژان لهژیانی دا نهیگوتوو: (رب اغفر لي خطيئتي يوم الدين) واته: چونکه برپای بهخودا نهبوه، لهنهسهنهوه گیردراومهوه دهلی: پیغهمبهر (ﷺ) فهرموویهتی: پهرومردگار ستم لهموسولمان ناکا بۆ بجووکترین چاکه، لهدونیادا پاداشتی دمداتهوهو لهقیامهتیش دا پاداشی دمداتهوه بهلام کافر که لهدونیادا خواردمهنی دمست دهکوهی نهوه بهسونگهی نهو کردهوانهی که لهدونیادا بۆ خودا کردوونی، که جووه ژیانی قیامتهوه ئیتر هیچ چاکهیهکی نیه پاداشی پی وهربگری.

قسهی پوختو راست نهومیه: سوود بینینی کافر لهچاکهی خوی لهدونیادا بهگویرهی ویستو ئیرادهی خودایه، ههرکاتی ویستی لهدونیادا پاداشی بداتهوه دمیداتهوه وکوو دمفرموی: ﴿عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ (الاسراء/۱۸).

سویند خواردنی دوورووہ کان و ہہ ولدانی ہہل و ہدہ ستہیتانیان بو
تانه و تہ شہردان لہ پیغہ مہر ﴿۵۶﴾

﴿وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ
وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ﴿۵۶﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ
مَغْرَبًا أَوْ مَدْخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿۵۷﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿۵۸﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا
ءَاتَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿۵۹﴾﴾

دربارہی ہوی ہاتنہ خوارموی نایہتی ژمارہ (۵۸) بوخاری و نہسانی لہنبو
سہعیدی خودریہوہ دہگیرنہوہ، دہلی: لہکاتیک دا کہ پیغہ مہر ﴿۵۶﴾ مالو
سامانیکی دابہش دہکرد/ ذولخویرہی تہمیمی کہ (حقوقی کوری زوہیرہو
ماکی خہوارچہگانہ) ہاتہ خزمہتی و وتی: نہی پیغہ مہری خودا! دادپہرومربہ،
عہدالہتکاری بکاربینہ! پیغہ مہر ﴿۵۷﴾ فہرمووی: مالویران؛ نہگہر من
عہدالہتکاری نہکہم نہدی کی عہدالہتکاری نہنجام دہدا؟ عومہری کوری خہتتاب
وتی: نہی پیغہ مہری خودا نیزنم بدہ با لہ ملی بدہم، پیغہ مہر ﴿۵۸﴾ فہرمووی: نا
وازی لی بینہ! بیگومان نہمہ ہاوہلو تاقہو دہستہو دائرہیہکی ہہیہ یکئی لہئیوہ
پئی ناخوشہ نویریان لہگہل بکا، رۆزوویان لہگہل بگری. نہمانہ لہنایین دہردہچن
ومکوو چوون تیر لہکہوان دہردہچی. نایہتی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾
دربارہی نہوان ہاتوتہ خوارئ.

ئیبینو ئەبی حاتم لە جابیر موه ریوایه تیکی لەم سیوه گێڕاوه ته وه. ئیبینو جهریر لە داودی کورپی ئەبو عاصیمه وه ریوایه ت دهکا: دهلی: مالو سامانیکی زمکاتیان هینایه خزمهت پێغه مبه ر (ﷺ) به سهر ئەمو ئەودا دابه شی کرد، تا هیچی نه مایه وه، پیاویکی نه نصاری چاوی لەم دابه شکرده بوو، وتی: ئەمه دادی تیدا به کار نه هاتوه، ئیتر ئەم نایه ته هاته خواری.

ریوایه تی تریش لەم باره وه هه ن به پێویستم نه زانی راگو یزی ئیرمیان بکهم. سه رجه م ریوایه ته کان نه وه ده گه یه ن که نه وانیه ی تانه و ته شه ریان دما له پێغه مبه ر (ﷺ) دوو رووه کان بوون.

به یوه ندی ئەم نایه ته به نایه ته گانی پێشوه وه نه ومیه: دوا ی نه وه ی که به رومردگار نه وه ی راگه یاند که دوو رووه کان هه موو زیانی دونیا و قیامه تیان له خو گرد کردۆته وه، نه مجار نه وه روون ده کاته وه که نه وان له هیج خراپه کارییه ک ناپرینگێنه وه، که به لاماری سویندی به درۆ دهمن، له هه ل و فرصه ت ده گه رێن بۆ تانه و ته شه ردان له پێغه مبه ر (ﷺ) نه ومبوو: له سهر زمکات و مرگرتن له ده وه له مه ندان تانه یان لێ دما و ده یانگوت: خزمه گانی پێش ده خاو به زۆری زمکات به وان دما دادپه رومری له دابه شکر نه که دا به کار ناهین.

بێگومان مونا فیه که کان خۆیان خزان دۆته ریزی موسو لمانانه وه، نه ک له رووی ئیمان و با و مپروه، به لکو و له ترسان و بۆ خۆپاراستن، بۆ ته ماع و ده سکه وت، نه مجار سویندیان ده خوارد ده یانگوت: ئیمه موسو لمانین و به با و مپروه ئیسلامان قبوول کردوه، ئیتر ئەم نایه تانه فه صحیان ده که ن و په ردمیان له سهر لاد مبه ن، کراسی دوو روو بیان له به ردمکه ن ده فهرمو ی: ﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ سویند به خودا ده خۆن و جه خت ده که ن که نه وان به راستی له پێری ئیومن و موسو لمانن و به دل نایینی ئیسلامیان و مرگرتوه، له کاتیک دا ﴿وَمَا هُمْ مِنْكُمْ﴾ نه وان له تاقمی ئیود نین، ﴿وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ﴾ به لکو و نه وان ده سته و تاقمیکن تر سنۆکو چاو چنو و له ترسو نا چاری دا خۆیان تیکه ل به ئیوه ده که ن، خو به پێری ئیوه حلیب ده که ن. نه وان که نه وه هه موو سویندانه ده خۆن و خۆیان له کۆمه لی ئیوه حسیب ده که ن

﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا﴾ نه گهر قهلاو په ناگاپه کیان چنگ بکهوئ، یان نه شکهو تو کونه شاخیکیان بدو زیایه وه، یان کونو نه مه فیکیان له زموی دمست بکهو تاپه و بیانرانیایه تییدا نارام دمگرنو پاریزراو دمبن ﴿لَوْلَا إِلَهُ﴾ خو یان بو دمکوتاو په نایان بو دمبردو خو یان تی ده خزانده له نیوه جیا دمبوونه وه. ههر چهنده نه دم جوړه شوینانه خراپترین شوینو مهسکهنن ﴿وَهُمْ يَجْمَحُونَ﴾ نهوانه به راگردنو هه لپه گردن بو یه کئ له م کونو که له بهرانه رایان دمکردو راده جمین، به شیومیه ک هیچ شتی نه دمبوو بیانگریته وه، ومکوو ولاخی جه مووشو سره کش غاریان بو لادمداو واته: نهو ناپاکانه هینده له تیکه لی نیوه بیزارن، ههر روناکاپه کیان شک بر داپه خو یان له نیوه جیا دمکردموه..... یان له بهر نه وهی زور دمترسن پمرد له سر ناپاکیه که یان هه لیدریته وه ناواته خوازن شوینیکیان دمست بکهوئ بو لای به غارو هه لهداوان بجن، جا با نهو شوینه تنگو تاریکو هه لدیرو ناخوشیش بی.

نهوان که له گهل نیوه دمژین ناچار بیهو پیان ناخو شه، له خو شه ویستیان نیه. به لام ناچارنو ناچاریش حوکمی تایبه تی خو ی هیه.

ههر بویه شه نهو ناپاکانه هه می شه غه مبارو دلته نگن که دمبین نیسلامو موسولمانان له پیشکه ووتنو سرکه ووتن دان.

نهمجار سییاقی سوورمه که بهر دمواوم دمبی له سر دمخستنی نیازو مهبه ستو کردارو گو فتاری به دو ناله باری مونافقه کان، پمرد له سر دوورپووی به درموشتیان لادمدا، ههر چهنده نهوان هه ول بدن خو یان به پیاو چاک بخه نه بهرچاوو خو یان داپو شن به لام نه یانتوانی و ناتوانن، چونکه خودا هه والی لی دان، هه یانبوو تانهو ته شمری له پیغه مبه ر ﴿يَا﴾ دمدا، ره خه ی لی دمگرت دمبارهی دابه شکردنی زمکات به سر خه لک دا به وه تاوانباریان دمکرد گوايه: داپه رومری به کار ناهینی. له کاتیک دا پیغه مبه ر ﴿يَا﴾ له هه موو تاوانیک دا مه عصووم بووه، داپه رومری و رهوشی پاکو بهرز هه رلای نهو به ته وای هه بووه.

هه یانبوو دمیگوت: پیغه مبر خوش باومری گوی له مشتو گوی له هه موو قسه یهک دهگری، چی پی بگوتری باومری پی دمکا، له کاتیگ دا نهو پیغه مبره (﴿﴾ یه کهم نادمیزادی زیرو بهر چا ورونو لیزانو لیها توو کار دروست بووه، تهنانت لای دوزمنانیش چ جایی لای دوست!

هه یانبوو قسه ی ناشیرینو بهدی دمرباری پیغه مبر (﴿﴾ به دهم دا دهاتو هه لهومری دمکرد، جا که لی ناشکرا دمبوو، به سویندو پاکانه کردنی به درو خوی لی بهری دمکرد. هه یانبوو دمی خوی دمپاراست نهیدمو پرا نهوهی له دلی دایه بیل، دمترسا فورنن بیته خواری ناپاکییه کهی ناشکرا بکا. نیر نه نایه تهی دواپی نهو هه لویستو نیازانهی مونافیه کانمان بو روون دمکاته موو دمه فرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ هندی کهس له ناو ناپاکان هیه: که ره خمنت لی دهگری دمرباری دایه شکردنی دستکه وتی جهنگو زمکاتی مالو سامانی دهوله مهندان که لیان ورمدهگری، تانهو ته شهرت لی دمدن، پروپاگهندهی ناشیرینت دمرباره بلاو دهکه نهوه، گواپه: تو فخر و جیاوازی و لایه نگری ده کهی له دایه شکردنی نهو مالو سامانه دا که دهکویته ژیر دستت!! نهوانه که نهو پروپاگهنده بلاو دهکه نهوه له بهر دلسوزیان نیه بو عداله تکاری، نیازیان پاک نیهو بو دادو ثابین هاوار ناکمن، به لگوو نهوانه بو بهر ژده مندی خویان هاواریان لی هه لساوه، بو ته ماعو چاوچنوی خویان شاته ساتیانه. (به کوردی شینه که یان بو حسین نیه بو هه ریه یه!)

﴿فَإِنْ أَغْطَا مِنْهَا رِضًا﴾ نهوانه نه گهر لهو مالو سامانه بهشیان بدری، زور رازینو گوپیان له هیج که سیکی تر نیهو گرنگی به حهقو عداله تو ثابین نادمن چ نیازو مبهستیکیان بهو زاراوانه نیهو باسیان ناکمن. ﴿وَإِنْ لَمْ يُغْطَوْا مِنْهَا﴾ نه گهر لهو مالو سامانه بهشیان نه دری ﴿إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ﴾ نیر دسبه جی شیتگر دمنو بی سی وودوو نارهم زامندی خویان نشان دمدن. چند ریوایه تیک هه دمرباری نهوانه ی پیغه مبر (﴿﴾ بهشی دانو نهوانه ی ره خنه یان لی گرت:

هەندیک دەلێن: ئەوانەى پێغەمبەر (ﷺ) لە دەستکەوتى جەنگو لەزەمات بەشى دمدان ئەو تاقمە بوو: کە تازە موسوڵمان بووون واتە: (مؤلفة القلوب) بوون، بۆ ئەو دەلێان لەسەر ئیسلام دابمەزرێ.

هەندى دەلێن: ئەوانەى رەخنەیان گرت (ئیبنو ذیلخوومەیسیرە) سەرۆکی خەوارىجەکان بوو؛ کە لەکاتێک دا پێغەمبەر (ﷺ) دەستکەوتى جەنگى حونەینى دابەش دەکرد وتى: ئەى پێغەمبەرى خودا! دادوهرانە دابەشى بکە. وەکوو لەپێشەو ئەمازەمان پێ کرد.

هەندیکیش دەلێن: رەخنەگرەکە (ابو الجواط)ى دووڕوو بوو: کە رەخنەى لەدابەشکردنى پێغەمبەر گرتو وتى: سەیری ئەم برادەرەى خۆمان ناکەن؟ زەماتو دەستکەوت، بەسەر شوانو گاوانەکان دا دابەش دەکاو پێشى وایە: عەدالەت بەکار دەهێنى!!

پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: مائۆیران! بۆچى شوانى دەپێتە لەکەو عەیبە؟ ئەدى موسا شوان نەبوو؟ داوود شوان نەبوو؟ جا کە کابرا رویشت، پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: ترستان لەئەم کابرایەو هاوێلانى بێ ئەمانە دووڕوون.

بەهەر حال دەرە قورئانییەکە ئەو دەجەسپێنى کە رەخنەو تانەو تەشەرەکە کۆمەلێک دووڕوو ئاراستەى پێغەمبەریان کردو، کە گوتووشیانە، لەبەر خاترى دین نەیانگوتوو، بەلکوو بۆ بەشى خۆیان هاواریان ئی هەلساوە، بەو شیتگى بوون کە بەشیان نەدراو، ئەمەش نیشانەى دووڕوویی و ناکەس بەجەیبیانە، چونکە کەسێک برۆی بەئىسلام هەبى، گومانى لەرەوشت بەرزى پێغەمبەر دا نابى، تەنانەت پێغەمبەر (ﷺ) پێش پێغەمبەرایەتیشى بەراستگۆو ئەمین ناسراو بوو، عەدالەتکارى لایەنێکى ئەمانەتى خودایەو خراوەتە سەرشانى موسوڵمانان و ئەوانیش پابەندى بوون جى جایی پێغەمبەرەکەیان.

ناشکراشە ئەم دەرە قورئانییانە چىرۆکى روداوو دیاردەى رابووردو دەگێرێتەو: کە پێش ئەم غەزایە روویان داو، کە لێردا لەناوەندى باسى ئەم

غہزایہ (واتہ: غہزای تہووک) دا دہیخاتہروو بؤ وئنه کیسانی حالو چونیہتی
ہہمیشہیی دوورووہکانہ.

ہمر بہم بؤنہیہوہ سییافی قورنن ریگای گونجاوو شیاو بہ موسولمانانمان
پیشان دمدا دمفہرموی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نہگہر نہوانہ بہوہ
رازی بوونایہ کہ پیغہمبہر ﴿﴾ بؤی دیاری دمکردنو دمیدانی لہدمستکہوتو
زمکات نہفسییان پیی دابمرکایہو ہہرچہندہ بہشہکہیان کہمیش بوایہ قنیاتیان
پی بکردایہ، ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ بیانگوتایہ: فہضلو نیعمہتی خودامان بہسہو
رازین بہو بہشہی پیمان دراوہ، ﴿سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ﴾ لہوہ بہدوا خودا
رزقو روژییمان دمدانیو لہدمسکہوتیکی تردا بہشمان زیاد دہکا، پیغہمبہر ﴿﴾
بہشی زیاترمان دمداتی ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ ئیمہ نومیدمان وایہ: کہ خودا
لہفہضلو نیعمہتی خوئی بی بہشمان نہکا، ئیمہ حہزمان لییہ خودا بہشمان بدوا،
جگہ لہخودا لہکہسی تر داوی ہیچ ناکہین. ئیمہ ہہر بؤ لای خودا مہیلو
سوزمان ہہیہو حہزمان ہہر لہنیعمہتی نہوہ. نہمہیہ نہدمبو نہخلاقو رہوشتی
بہرزو شیاو بہموسولمان، نہمہیہ: نہدمبی نہفسرو نہدمبی ئیمانن، رمزامہندی
بہدابہشکردنی خودا پیغہمبہر، رمزامہندی گہردنگہچیو قہناعمت، نہک
رمزامہندی ترسو زوری!

نہگہر نہوانہ بہدابہشکردنی خودا پیغہمبہر رازی بوونایہ قسہو گفتوگوو
ناخاوتنو ہہٹسو کہوتیان بہو جوڑہ بوایہ کہ گوترا، نہوہ بؤ نہوان دمبوہ مایہی
بہختہومری ہہردوو جیہانو رمزامہندی خودایان بہدہست دہینا، مہبہستی
قورنن لیڑمدا فیڑکردنو نہدمب دادانی موسولمانانہ کہ ہہمیشہ بہنیعمہتی خودا
رازی بن، بہدابہشکردنی دمستکہوتو زمکات کہ پیغہمبہر ﴿﴾ نہنجامی دمدا رازی
بن، چونکہ ہہرچی دمیکاو فہرمانی پی دہکا دادپہرومرو عہدالہتکاریہ،
بہرژموندی موسولمانانی تیدایہ، کہوابی نہرکی سہرسانی موسولمانانہ کہ رازی
بن بہبہشی خودا تہماعی زیاتریان نہبی...

نهو ههشت لایه نهی زه کاتیان به سهر دابهش ده کری

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴾

نهمجار دواى روون کردنه وهی نه م شیوه نهدمبه بهرزه شیاه له ناستی خوداو
پیغه مبهری خودادا، به دل و به گیان و له ناخه وه، نه ک به سهر زاره کی، نهمجار نه وه
را ده گه یه نن که نیش به ده ست پیغه مبهر نیه، نه و دابهش کردنه پیغه مبهر
له خو یه وه نه نجامی نادا، به لکو و فه رمانی خودایه و فه رزی خودایه و دابهش کردنه
خودایه، پیغه مبهر ته نها نه نجامی دمداو هیچی تر. نه م زه کاته فه رزیکی خودایه و
به فه رمانی خودا، پیغه مبهر (﴿...﴾) له ده وله مه ندمکانی ده ستینی و به سهر هه ژار مکان
دا دابهشی ده کاته وه، نه و که سانه ی که زه کاته که یان به سهر دا دابهش ده کری
دیاریکراون و قورنان ده ست نیشانی کردن و کهس ده سه لاتی گورانکاری و زیاده که م
تیدا کردنه نیه، ته نانه ت پیغه مبهریش مافی نه وهی نه دراومتی، نه ومتا: قورنان
به نه داتی حه صر نه و تاهم و گرو هانه ده ست نیشان دمکا که زه کاتیان به سهر دا
دابهش ده کری و ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ...﴾ مونا سه به و به یومندی نه م
نایه تهش به نایه ته گانی پی شو وه نه ومیه: کاتیک دو ورو و مکان ره خنه یان له شیوه ی
دابهش کرنی زه کات گرت. په رومردگار نه ومیان بو روون ده کاته وه که زه کات و
صه ده فه به سهر نه و ههشت تاهم و گرو هه دا بهش ده کری و بهس! که سی تر مافی
ره خنه گرتنی نیه و کهس رایه ی ناکه وئی تانه و ته شهر له دابهش کرنی پیغه مبهر بدا،
نه وان که ره خنه بگرن هه لهن و پیغه مبهر (﴿...﴾) له سهر حه قه و ته نفیذی فه رمانی
خودای کردوه، هی نانی نه م نایه ته له م شوینه دا زور گونجاو و جی خویه تی بو

ئەوہی ریبازی حەق و عەدالەتکاری لەشیوہی دابەشکردنی زەمکات دا روون بکاتەوہ،
دەولەمەندەکان سەم نەکەن، نەچن جگە لەم صنفانە بیدەن بەکەسانی تر: کە
شیاوێ زەمکات پێدان نین. لەلایەکی ترمەوہ نایەتەکە یادخەرموویەکی ھەمیشەییە:
کە ئەو ھەشت صنفە شیاوێ زەمکات پێدانن، ھەلئانی دەولەمەندەکانیشە کە مافی
ھەزاران لەمالی خوێیان دا دەرێکەن، بەبێ منەتکردن و خو بەسەردا بادان، حەقی
خودا لەمال و سامانی خوێیان دا بیدەن بەئاتاجان.

ھینانی ئەم نایەتە لەنیوان ئەو نایەتانە دا کە باسی موناڤیق و ڤرتو
ڤیلەکانیان دەکەن، بۆ ئاگادارکردنەوہیانە کە ئەوان شیاوێ زەمکات پێدان نین و نابێ
بەتەمابن زەمکاتیان بڤریتی و (دەستی خوێیان بن سەریان بیدەن).

دەڤەرموئ: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ نەوہکوو زەمکات دەدری و حەقە بیاندڤریتی ئیلا
کە دەدری: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بۆ ڤەڤرانە؛ ئەوانەیی نەکاسبیان ھەیە، نەمال و سامان.
﴿وَالْمَسَاكِينِ﴾ بۆ ھەزاران؛ ئەوانەیی کەمێک مال و سامانیان ھەیە بەلام پێی بەرپۆہ
ناچن. ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ ئەوانەیی ئیش و کاری زەمکات کۆکردنەوہ ئەنجام دەدان.
﴿وَالْمُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ﴾ ئەوانەیی تازە موسوڵمانبوون و ھیشتا دلێان لەسەر ئیسلام
دانەمەزراوہ، ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ بۆ کۆیلە ئازاد کردن ئەوانەیی کۆیلەن، پارەیان
دەدریتی بۆ ئەوہی خوێیان ئازاد بکەن! ﴿وَالْقَارِينَ﴾ ئەوانەیی ڤەرزدارن،
بەمەرجێک پارە ڤەرزکردنەکەیان بۆ پڕۆژەیی بیدینی نەبووبی و لەڤەرز کردنیش
دا زیدمەرویان نەکردبێ. ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ھەروا دەدری بەوانەیی لەرێگەیی خودادا
تیدەکووشن، جا تیکۆشانەکەیان جەنگان دزی کافران بێ، یان ڤوتابی ئایینی بن، یان
بانگەوازی ئیسلامی بلۆ بکەنەوہ.

﴿وَأَنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٍ﴾ ئەم زەمکاتە ڤەرزیکە خودا پێویستی کردوہ، ئەرکێکی
سەرشارنی دەولەمەندانە خودا واجبێ کردوہ. ﴿مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خودا
زانو دانایە لەھوکمو برپاری دا، ھچ ئیشیکێ بێ حیکمەت نیە.

بەلگە لەسەر ئەوہی کە وشەیی (الصدقات) مەبەست پێی زەمکاتی واجبە.
ئەوہیە: یەکەم (ال) لەوشەیی (الصدقات) دا ئەلفو لامی عەھدو ذوکرییە، ئەوہی

لہومپیشیش باس کراوہ زمکاتی فہرزمو زاجبہ، کہ لہنایہتہکەدا ئاماژہی پی کراوہو دمفہرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ دووہم: پەرورمردگار بہ (لامی تہملیک) مافی ئہو ہشت صنفانہی لہزمکات دا چہسپاندوہو کردویہتی بہملکی ئہوان، ئہوی کہ دمکری بہملکیان زمکاتی واجبہ، چونکہ لہنایہتہکەدا بہشیک بۆ ئہو کارمہندانہ دیاری کراوہ کہ بہسەر کوکردنہوہو حیسابکردنی دا رادہگن، دہی کارمہند بۆ زمکاتی زاجب دادہنری نەک بۆ زمکاتی مہندوب. ہەرودھا چونکہ زمکاتی مہندوب دمتوانری بدری بہغہیری ئہو صنفانہش...

ئەو شتانہی زمکاتیان تیئدایہ چوار شتن:

پارہو پوول و ئاژەل، بہروبومی کشتوکالو کالای بازرگانی.

لیرەدا لیکۆلینہوہیہک ہہیہ:

۱- نیامی شافیعی بہلایہوہ پیویستہ ہہموو زمکاتیکی واجب وەکوو زمکاتی چوار جۆرمکە (پارہ، ئاژەل، بہروبوم، بازرگانی) و زمکاتی سہرفیترہ، بدری بہو ہشت صنفانہی نایہتہکە ئاماژہی پی کردون، دہلی: چونکہ نایہتہکە بہ (لامی تہملیک) ئہو زمکاتہی کردوہ بہمافی ئہو کوژمہلانہو بہ (واوی تہشریک) بہشداریانی چہسپاندوہ، بہشکردنہکە بہوشہی (انما) کورت ہہلینانہوہ لہو ہشت صنفانہ دا. کہوابی نایہتہکە دمفہ لہودا کہ زمکاتہ واجبہکان ملکی ئہو ہشت پۆلانہیہو خویان لہناو خویان تیئدا ہاوبہشن. ہەر بہلای شافیعیہوہ کہسیک زمکات یان سہرفیترہی دا دہبی لہہەر صنفہی لہسی کہس کہمتری نەدا، چونکہ کہمترین کو سی کہسہ. (أقل الجمع ثلاثة).

۲- سی پیشہوایانی تر پئیان وایہ: دروستہ زمکاتہکان بدرین بہیہک صنف. ہەرودھا بہلای ئہبو حەنیفہو مالیکہوہ دروستہ بدری لہہەر صنفہی بہیہک کہس. چونکہ نایہتہکە تہخیری تیئدایہ لہنیوان صنفہکان دا. ئاماژہ بہوہ کہ پەرورمردگار دمفہرموی: ﴿وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتُوْثَرُوْهَا الْفُقَرَاءُ فَهِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (البقرة: ۲۷۱) ہەرودھا لہپیغہمبەرہوہ فہرموودمیہک ہہیہ: کہ کوژمہلک لہمہعاذہوہ ریوایہت دہکەن: پیغہمبەر (ﷺ) فہرموویہتی: (أمرت أن آخذ الصدقة من أغنيائكم، وأردھا

على فقرائكم) دەى ئەۋمىتا لەفەر موۋدەيە كەدا تەنيا يەك صنف باس كراۋە كە صنفى فەقىرانە. بەلگەيان لەسەر ئەۋە: كە دروستە لەھەر صنفەى بدەئى بەيەك كەس، ئەۋمىيە: دەئىن: (ال) لەجەمەى موعەرەف دا بەمەجاز جىنس دەگەيەن، واتە: جىنسى سەدەفە بۇ جىنسى فەقىر، دەى خۇ جىنسى فەقىر بەيەك كەس دىتە جى كەۋابو (ال) بەمەجاز بۇ جىنس بەگاردى چونكە محالە بۇ حەقىقەت بەگارى بى، كوا دەتوانرى زمكات بدەئى بەمەموو ھەژارىك، واتە: ناگونجى كابرا ھەزار دىنارى زمكات ھەيە بىدا بەمەموو فەقىران!!؟

رونكردنەۋەى ھەشت صنفەكان كەمى بەدەئىرى بەم جۆرەيە:

يەگەم: تاقمى فەقىران، ئەۋانەى پىۋىستىيان بەيارمەتيدانى مالى ھەيەو دەۋلەمەندىن، بەلگەو ھىچيان نە.

دوۋم: مسكين و ھەزار ئەۋانەن كە ھەندى دەرەمتيان ھەيە بەلام بەشيان ناكاو پى ناژين.

زاناكانى شەرع راجىايىيان ھەيە دەرەمى فەقىر و مسكين لەۋەدا نايە كامەيان حالى خراپەرە؟

شافىعيەكان و حەنبەليەكان، پىيان وايە: فەقىر حالى لەمسكين خراپەرە، ئەمان دەئىن: فەقىر كەسكە ھىچى نەبى، نەمال و سامانى ھەبى، نەكارو كاسبىشى ھەبى بتوانى ژيانى خۇى دابىن بكا. بەلام مسكين ئەۋ كەسەيە. ملك و مالى ھەبى، كارو كاسبى ھەبى بەلام بژيوى دابىن نەكا.

حەنەفيەكان و مالكيەكان بەپىچەۋانەى شافىعيەكان حەنبەليەكانەۋەنو دەئىن: مسكين حالى خراپەرە. ئەم راجىايە چ بەرومىكى ئەۋتۇى لى شىن نابى، چونكە ھەر دوتاقمەكە زمكاتيان پى دەدرى و خىرو سەدەفەيان پى دەشى، ئەم راجىايە كاتىك بەروبوۋمى دەبى كە كابرايەك وەسەيت بكا فلانە شتى بۇ فەقىران بى بەشى مسكينانى لى نەدرى، يان بەپىچەۋانەۋە، يان كابرا شتىك دابىنى بۇ فەقىرانو شتىكى تر بكاتە وەسەيت بۇ مسكينان ئەۋ كاتە پىۋىستە شوين رىبازى تاقمىك لەم زانايانە بكمەوين.

به لگه‌ی شافیعیه کانو حه‌نبه‌لییه کان نه‌ومیه: ده‌لّین: په‌رومردگار له‌نایه‌ته‌که‌دا فه‌قیر مگانی پّیش خستوو، چونکه ناتاجیان زیاتره، هه‌رومها قورئان دمفه‌رموئ: ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ...﴾ (الکھف: ۷۹) نه‌ومتا نه‌مانه که‌شتیان هه‌بومو مسکینیش بوون؛ هه‌رومها پّیغه‌مبهر ﴿﴾ فه‌رموو یه‌تی: (اللهم انی أعوذ بک من الفقر....) وه‌کوو له‌ریوایه‌تیک‌ی حاکم دا هاتوو که له‌نه‌بو سه‌عیدی ده‌گیریتته‌وه ده‌لّی: پّیغه‌مبهر ﴿﴾ که دمبارپایه‌وه دمیفه‌رموو: (اللهم أحیني مسکینا، وامتنی مسکینا، واحشرنی فی زمرۃ المساکین) ده‌ی ناگونجی پّیغه‌مبهر په‌نابگرئ له‌شتیک‌ی خراپو دوا‌ی داوای شتیک‌ی خراپتر بکا.

که‌وابوو مسکین نه‌و که‌سه‌یه که شتیک‌ی هه‌بی و به‌شی زیانی نه‌کا. نه‌ومتا: زانایانی زمانی عه‌رمبی: وه‌کوو ئیبنولنه‌نباری ده‌لّین: مسکین: به‌که‌سێک ده‌گوترئ شتیک‌ی هه‌بی بیخوا، فه‌قیر: که‌سێکه هیج‌ی نه‌بی. ده‌لّین: له‌زمانی عه‌رمبی دا فه‌قیر که‌سێکه برئ فه‌قه‌راتی پّشتی له‌به‌ر نه‌بوونی بزئیوی دمه‌هاتبن واته: هیج حالیک له‌وه ناخوشت نه‌بی.

هه‌رومها شه‌یخان (موسلیمو بوخاری) ریوایه‌تیک له‌نه‌بو هه‌رومیرموه ده‌گیرنه‌وه: که پّیغه‌مبهر ﴿﴾ فه‌رموو یه‌تی: (لیس المسکین بهذا الطواف الذي يطوف على الناس فترده اللقمة واللقمتان، والتمرّة والتمرتان، قالوا: فما المسکین یارسول الله؟ قال: الذی لا یجد غنی یغنیه، ولا یفطن له فیصدق علیه، ولا یسأل الناس شیاً).

به لگه‌ی حه‌نه‌فییه‌کانو مالکییه‌کان له‌سه‌ر بو‌چونه‌که‌یان که ده‌لّین: مسکین له‌فه‌قیر حالی خراپتره. نه‌ومیه: په‌رومردگار دمفه‌رموئ: ﴿أَوْ مَسْکِینًا ذَا مَرَبَّةٍ﴾ (البلد: ۱۶) واته: پّیستی جه‌سته‌یان به‌گل و خو‌له‌وه نووسابن. که نیشانه‌ی ناتاجو نه‌بوونی‌یه‌تی...

برئ له‌زانایانی زمانیش وه‌کوو نه‌صمه‌عی و ئیبنو سیکیت گوتوو یانه: مسکین که‌سێکه هیج‌ی نه‌بی، فه‌قیر که‌سێکه شتیک‌ی هه‌بی به‌لام به‌شی بزئیوی نه‌کا. هه‌رومها مسکین نه‌و که‌سه‌یه که له‌هه‌ر شوئیک بوو نیشته‌جی دمبی و شوینی تایبه‌تی نه‌بی نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ری هه‌زاری و نه‌بوونی‌یه.

ئەوێ ئاشکراو نومایانە زانایانی زمانیش راجیاییان ھەیە. کەوابوو زانایانی شەرعیش کە لەم بارەوہ راجیاییان لەناو دا پەیدا بوو، لەسەر بنەمای راجیایی زانایانی زمان سەری ھەڵداوہ.

بەھەر حال ھەموو لایەک لەسەر ئەوہ گۆکن کە (فقراو مساکین) دوو صنفنو زەمکاتیان پێ دەشی.

ئەبو یوسفو موحمەد؛ ھاوہلانی ئەبو حەنیفە، دەلێن: (فقراء) و (مساکین) یەک صنفن.

ئەم خیلافە کاتی سوودی ھەیە، کە کابرایەک سییەکی مالتو سامانی خۆی بکاتە وەسیەت بۆ فلانو بۆ فەقیر و مسکینان. جا ئەوانە ی کە دەلێن: یەک صنفن، فلانەکە نیوہی سییەکەکی دەکەوی و فەقیر و مسکینەکانیش نیوہکە ی تری دەبن.

لەسەر رای ئەوانە ی کە دەلێن: دوو صنفن سییەکە مالتی کابرا دەکریتە سی بەش، بۆ فلانەکەس بەشیکی بۆ فەقیرمکان بەشیکی بۆ مسکینەکانیش بەشیکی.

ئەندازە ی فەقیری چەندەو کە ی ئادەمیزاد بەھەژار دادەنری...

زانایانی شەرع لەسەر ئەوہ گۆکن؛ کەسیک خادیم و خزمەتکاری ھەبی و بەلام نەتوانی بێ ئەو خادیمە ھەلبکا بۆی ھەیە زەمکات و مریگری، زەمکاتدەر دمتوانی زەمکاتی بداتی، جگە لەوہ راجیایی ھەیە:

۱- ئەبو حەنیفە دەفەر موئی: کەسیک بیست دیناری زیڕ یان دووسەد دیرھەمی ھەبی نابێ زەمکات و مریگری ئەبو حەنیفە نیصابی زەمکاتی داناوہ بەریژە ی فەقیری و دەولەمەندی، چونکە وەکوو کۆمەلێک لەمەعازدوہ فەر موودمیەک ریوایەت دەکن دەلی پیغەمبەر فەر مووی: (أمرت ان آخذ الصدقة من أغنيائکم، واردها في فقرائکم) ئەومتا کەسیک ئەو ئەندازە ئالتونە ی ھەبی یان ئەو مەبلەغە دیرھەمی ھەبی بەدەولەمەند حلیبەو لەتاقمی فەقیران نیە، واتە دەبی زەمکات بدا نەک زەمکات و مریگری.

۲- نیامی نه‌مه‌دو نه‌وری و نیسحاق و زانیانی تریش فهرموویانه که‌سیک (۵۰) په‌نجا دیره‌می زیوی هه‌بی یان بایه‌ی نه‌ومنده‌ی زی‌پ هه‌بی، ناب‌ی زه‌کات و مر‌بگری! هه‌روه‌ها زه‌کات پی‌ شی‌اویش -جگه‌ له‌قه‌رزدار- ناب‌ی له‌په‌نجا دیره‌م زیو یان قی‌مه‌ته‌که‌ی بدر‌یتی، به‌لام قه‌رزدار دمه‌تواندری زیاد له‌و نه‌ندازمیه‌ی بدر‌یتی.

به‌لگه‌ له‌سه‌ر نه‌وه: که‌ که‌سیک په‌نجا دیره‌می هه‌بی به‌ده‌ولمه‌ند حلی‌به، نه‌و فهرموودمیه‌یه: که‌ دارم‌قوطني له‌عه‌بدولای کوری مه‌سعودمه‌و ری‌وایه‌تی کردوه، ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: (لاتحل الصدقة لرجل له خمسون درهما) به‌لام نه‌م فهرموودمیه‌ لاوازی له‌نی‌سنادمه‌که‌ی دا هه‌یه.

۳- نه‌وه‌ی که‌ له‌مالیکه‌وه مه‌شه‌ورو باوه نه‌ومیه: که‌ پرس‌یار له‌نی‌امی مالیک کراوه‌ نایا که‌سیک چل دیره‌می هه‌بی زه‌کاتی دمه‌در‌یتی؟ وتی: به‌لی ده‌یدر‌یتی. فه‌قیر به‌لای مالیکیه‌گانه‌وه که‌سیکه‌ به‌شی سالیکی ته‌واوی بز‌یوو پ‌وشاک و پ‌یوستاتی تری هه‌بی.

۴- شافی‌عو نه‌بو نه‌ور فهرموویانه: که‌سیک بتوانی کاسی بکا و مه‌ستایه‌تی و ده‌ست ره‌نگینه‌کی هه‌بی، جه‌سته‌و عه‌قل و هو‌شی ته‌واو بی، به‌جو‌ریک بتوانی له‌ری‌گه‌ی نیش و کاری خو‌یه‌وه خو‌ی به‌خیو بکا، زه‌کاتی لی جه‌رامه‌.. له‌به‌ر نه‌و فهرموودمیه‌ی نه‌بو داوود و تیرمیزی و دارم‌قوطني له‌عه‌بدولای کوری عومه‌روه‌ له‌پی‌غه‌مبه‌روه‌ ری‌وایه‌تیان کردوه که‌ فهرموویه‌تی: (لاتحل الصدقة لغني، ولا لذي مرة سوى).

نایا زه‌کات و سه‌رفی‌تره‌ دمه‌دری به‌کافرو نال و به‌یتی پی‌غه‌مبه‌ر؟

ظاهیری نایه‌ته‌که‌و هی‌نانی وشه‌که‌ به‌و شی‌وه گشتیه‌ داخ‌وازی نه‌ومیه: که‌ زه‌کات بدری به‌هه‌ر ئاده‌میزادیکی فه‌قیر و هه‌زار جا له‌نال و به‌یت بن، یان خزم و که‌سو کاری زه‌کات‌دمرکه‌ بن. موس‌ولمان بن یان کافر!!

به‌لام زانیانی شه‌رع پی‌یان وایه: زه‌کات ته‌نها دمه‌دری به‌موس‌ولمانان، ناب‌ی هه‌چی لی بدری به‌کافر. چونکه‌ له‌سه‌حی‌جه‌ین دا فهرموودمیه‌ک هه‌یه نی‌بنو

عہ عباس ریوایہ تی کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ کاتی معاذی دہنارد بو یہ مہن پیی فہرموو: (أعلمهم أن عليهم صدقة تؤخذ من أغنيائهم، فترد على فقرائهم) فیریان کہ زمکات لہ دمولہ مہندہ گانیان و مردہ گیری و بہ سہر ہزارمکانیان دا دابہش دہکریتہوہ۔ ہر لہروانگہی ئەم فہرموو دموہ نہبو حہنیفہ پیی وایہ دروستہ سہرفیرہ بدری بہ کافر، چونکہ حہدیثہ کہ ہر باسی زمکاتی کردوہ۔

ہروہا زانایانی شہر پئیان وایہ دروست نیہ زمکات بدری بہو کہسانہی کہ بژیویان لہسہر زمکاتدر ہمیہ وکوو دایکو باوکو مندالو خیزان.... چونکہ زمکات پیدان بو لابرندی ئاتاجییہ، دہی کہسیک بژیوی دابین بکری، ئاتاجی نامینی، لہہمان کات دا کہسیک زمکات بدا بہوانہی نہفہقیان لہسہریہ تی مانای وایہ زمکاتہ کہ بہ خودی خوی دہبہ خشی و سوودگہ یاندنہ بہ خودی خوی!

ہروہا زانایانی شہر کوکن لہسہر ئەوہ: کہ دروست نیہ زمکات بہ بہرہی ہاشم بدری، چونکہ فہرموو دمیہ کہ ہمیہ، موسلیم لہ موطنہ للیبی کوری ریبیہ ریوایہ تی کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ فہرموو یہ تی (ان هذه الصدقة اغما هي أرساخ الناس، وانها لاتحل لعمد ولا لآل محمد) ئەم زمکاتہ چلکی خہلکہ بڑ موحمہمہ دو خزمو کہسو کاری موحمہمہد حہلال نیہ۔

نیمامی شافیعی دہفہرموی: بو موطنہ للیبیہ کانیش حہلال نیہ۔ لہبہر ئەو فہرموو دمیہی بوخاری لہجوبہیری کوری موطنیم ریوایہ تی کردوہ: کہ پیغہ مبہر ﷺ فہرموو یہ تی: (ان بني هاشم وبني المطلب شيئ واحد، وشبك بين أصابعه...)!

ئەو ئەندازہیہی لہ زمکات دمدری بہ فہقیرو ہزارا!

زانایانی شہر رای جیاجیایان لہم بارموہ ہمیہ:

نہبو حہنیفہ، دہلی: نابی لہنیصابی زمکات تیپہر بکا، واتہ: باش نیہ دووسہد دیرہمی زیو یان قیمہ تی ئەوہ بدری بہیہ کہس!

نیمامی شافیعی دہلی: فہقیرو ہزار ئەومندمیان دمدری تی کہ ئاتاجیان نہمینی، چونکہ مہبہست لہ زمکات نہہیشتنی ئاتاجییہ۔

ئىمامى مالىك پىي وايه: ئەو پابەندە بەئىجتىهادى ئىمامەو، ئىمامى مالىك لەتەك ئىمامى ئەحمەد دا پىيان وايه: دروستە بەشى سالىكىيان بدرىتى.

نایا دروستە زمکات لەولاتیکەو بەگۆیزىتەو بۆ ھەژارانی ولاتیکی تر؟

لەم بارەو زانایانی شەرع دوو رایان ھەیه:

جەماوەری زانایان پىيان وايه: دروست نیه، زمکات لەو شارەى مالو سامانەکەى لىیه بەگۆیزىتەو بۆ شارىکی تر، بەلکوو ھەر دەبى بدرى بەئاتاجانى ئەو شارە.

بەلام مالیکىيەکانو شافعیيەکانو حەنبەلیيەکان بەلایانەو دروستە زمکات بەگۆیزىتەو بۆ ولاتیک؛ دووریەکەى کەمتر بى لەمەسافەى قەصر؛ کە دروستە نوێزى تیدا کورت بکرىتەو. واتە دەبى لە (۸۹) کیلومەتر کەمتر بى. چونکە کەمتر لەو ئەندازە دووریە بەولاتى خۆى حلیب ناکرى.

شافعی پىي وايه: ئەگەر لەئەو ولاتەى مالو سامانەکەى لىیه ئاتاج دەست نەدەمکەوتن پىویستە زمکاتەکە بەگۆیزىتەو بۆ نزیکترین ولات کە ئاتاجى تىدایى. ئەگەر برى ئاتاج لەولات دا ھەبوونو زمکاتیان پى درا، پاشان ھەندیک لەمالى زمکات مایەو دەگۆیزىتەو بۆ ولاتىکی تری نزیک.

ئىبنولقاسمو سوحنون بەلایانەو دروستە لەبەر پىویستى زۆر زمکات لەم شار بۆ ئەو شارو لەم ولات بۆ ئەو ولات بەگۆیزىتەو چونکە دەبى ھەموو کاتیک ئاتاج پىش نااتاجان بخرىن ئەگەر لەشاریک ھى وا نەبوون زمکاتیان پى بشى، زمکاتەکە دەگۆیزىتەو بۆ شوینىکی تر کە ھى وای لى بى زمکاتى پى بشى. بەلگەشیان ئەو فەرموودمیە: کە ئەبو داوود لەسوومیدی کوپى حەنظەلەو رىوايەتى کردو: کە پىغەمبەر ﷺ فەرموویەتى (المسلم أخو المسلم لا یسلمه، ولا یظلمه) موسولمان براى موسولمانە ناھیل شتیک ھەبى زیانى پى بگەيەنىو ستەمیشى لى ناکا.

واته: ئەگەر لەولاتىك دا موسولمانان تووشى برسيايهتى بوون، موسولمانانى دەولەمەندى ولاتىكى تر باشگوڧيان ناخەن بەلگوو بەمالى زمكاتو خىرو سەدەقەى تر بارو بوويان دەكەن!

حەنەفىيەكان، دەلن: گواستەوهى زمكات لەولاتىكهوه بۆ ولاتىكى تر كەراھەتى تەنزيھى ھەيە. مەگەر بۆيە بېگوڧزىتەوه بېدا بەخزى ھەزارو فەقىرى (واته: ئەوانەى بۆڧويان لەسەرى نيە) يان بۆ ئەوهى دابەشى بكا بەسەر كۆمەلەك دا كە زياتر پۆويستيان پى بى، يان صالحتر و بەتەقواتر بن، يان سووديان بۆ موسولمانان زياتر بى، يان لە(دار الحرب) موە بېگوڧزىتەوه بۆ (دار الاسلام) يان بېدا بەقوتابيانى خوڧىنداو زانكۆكان، يان بېدا بەوانەى خەرىكى خودا پەرسى و طاعەتكردن، يان پىش تەواو بوونى تۆمرسوورپانەوه سالا بەسەر مالو سامانەكەدا، ئالەم حالانەدا گواستەوهى زمكات كەراھەتى نيە، ئەگەر لەبەر غەبرى ئەم حالانەش گواستەوه ھەردروستە. چونكە (معاذ) كە چوو بۆ يەمەن بەدانىشتوانى يەمەنى فەرموو: قوماشم بدمنى لىتان و مردەگرم لەجياتى زمكاتى گەنەشامى و گەنەو چۆ، چونكە ئەوه بۆ ئىوہ ناسانترەو بۆ كۆچكارانى مەدينەش بەسوودترە.

ئەم فەرموودەيەى (معاذ) دوو شت دەگەيەنى:

۱- گواستەوهى زمكات لەيەمەنەوه بۆ مەدينەو لەو پىغەمبەر (ﷺ) دابەشى بكا بەسەر ھەزاران دا، ئەوهى پشتگىرى ئەم رايە دەكا ئايەتەكەيە: كە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ﴾ جياوازى نەخستۆتە نيوان فەقىرى ئەم شار تا ئەو شار.

۲- وەرگرتنى بەھاو نرخ لەجياتى زمكات. چونكە مەبەست بەزمكات نەھىشتنى ئاتاجى ھەزارانە، ھەرشىك ئاتاجيەكە نەھىلى دروستە. ئايەتەكەش دەفەرموى: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾ شتىكى لەشتىكى تر جيا نەكردۆتەوه.

جەماومرى زانايانى شەرع بەلايانەوه دروست نيە لەھىج شتىك دا بەھا بەزمكات بدرى لەباتى شتەكە. چونكە ئەوه مافى خودايە، بەدەق بەسەر ئەو شتانەى دا بريوہ: كە زمكاتيان تىدايە، نابى ئەو بەسەر دابرينە بگوڧزىيەوه بۆ

شتیکی تر، وهکوو قوربانی، که برادر او به سهر نازل دا شتیکی تر ناخریته شوینی نازل و بکریته قوربانی به لکوو دمی کار به وه بکری که دهه که دیاری کردوه.

ئه وهی به لای حه نه فییه کان و شافیعییه کان و حه نه لییه کان وه موخته به ره دمرباری زمکاتی مال و سامان نه و شوینه یه که مال و سامانه که ی لیه. به نیسبمت سهر فیرمه وه شوینی رۆژ و مه وانه که حلییه.

مالیکییه کان دوو رایان هه یه :

۱- ده لئین: نیعتیار به شوینی مال و سامانه که ده کری پاش تیومر سوورانه وهی سال به سهر مال که ده له کوئ بوو له وئ دابهش ده کری.

۲- هه ندیکیان ده لئین: نیعتیار به شوینی خاوم مال که یه له کوئ بی له وئ زمکاته که دابهش ده کا، چونکه نه و بهرپر سیاره له دمرکردنی زمکاته که، مال و سامانه که تابعی خاومنه که یه تی.

که سیک له مال و سامانی خوی زمکاتی دمرکردو دی به فیه قیریکی موسولمان، دوایی دمرکهوت نه و زمکات پیدراوه کۆیله یه، یان کافر، یان ده وله مهنده و زمکاتی پی ناشی، به رای نیمامی مالیک زمکاته که له کۆل ده که وئ، چونکه نه و زمکات دمره نیجتیهادی کردوه، به بر وای خوی گه ییشته و نه و فه ناعه ته که نه و کابرایه زمکاتی پی دمی، واته: نه و نه رکی سهرشانی خوی به جی هیناوه.

سینه م صنف که زمکاتیان دمردریتی:

کارمهنده گانی زمکاتن نه وانه ی نیمام دمیاندری بۆ کۆکردنه وهی زمکاتو نووسین و نیش و کاریک که په یومندی به زمکاته وه هه بی، که قورنانه به رسته ی ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ ناماژه ی پی کردن.

ئه مچار زانایان که وتوونه راجیایی وه دمرباری نه و نه ندازه یه که دمیاندریتی. سی را هه یه ..

۱- موجاهیدو شافیعی ده لئین: هه شت یه کیان دمردریتی. نه گهر کریکه یان له به شه که یان زیاتربوو له به یتولال بۆیان ته و او ده کری. رایه کی تریش هه یه ده لی

له به شه کانی تر بویان ته و او ده کړی. ئهم رایه له گه ل ظاهیری نایه ته که دا یه ک دمگړیته وه.

۲- حه نه فییه کان و مالیکییه کان ده لئین: به ئه نده ازی ئیشه که میان به شیان دمدری، چونکه ئه وان خو یان بؤ ئه و کاره ته رخا ن کردو و به و ئیشه وه هه لئو گړ بوون، که و ابو و کیفایه تی خو یان و کیفایه تی مال و مندالیان له مالی فه قیران دابین دمگړی.

ئه گهر پښو یستی ئه مان هه مو و زمکاته که ی گهره ک بوو، حه نه فییه کان هه رنیو میان دمدنی، له نیوه زیاتریان نادمی. دمی ئه وه ی دمیاند ری تی کیفایه تی مام ناو مندی بی.

پښو یسته ئامازه به ووش بکه یین: که ئه وه ی دمدری به کارمه ندان ی زمکات کو کردنه وه، گړی ئیشه کان یانه، که و ابی ئه گهر ده و له مهن دیش بن دمیاند ری تی، ته نانت ئه گهر له به ر ی (هاشم) یش بن و نه ولادی پیغه مبه ریش بن به لای مالیکو شافعییه وه هه ربه شیان دمدری. چونکه پیغه مبه ر ﷺ عه ل کور ی نه بو طال یبی نارد بؤ زمکات دابه شکردن و ناردی بؤ یه مهن بؤ سه ر په رشتیکردنی کو کردنه وه ی زمکات. کو مه لیکشی له به نو هاشم کردو به کارمه ندی زمکات کو کردنه وه، دوا ی و هفاتی پیغه مبه ریش ﷺ جینشیننه کانی له به ر ی هاشم کارمه ندی زمکات کو کردنه و میان دانا ون. چونکه کارمه ندی زمکات گړکاره له سه ر کار یکی موباح، پښو یسته یه کسان ی بخری ته نیوان هاشمی و غه یری هاشمییه وه وه کوو باقی بو اره کانی ئیش و کار.

ئیما می نه بو حه نیفه: دمه رمو ی: کارمه ندی هاشمی به شی نادری، چونکه به شه که ی به شی که له زمکات و سه دمه، پیغه مبه ریش ﷺ فه رمو ویه تی: (ان الصدقة لاتحل لآل محمد، انما هی اوساخ الناس) رواه مسلم عن المطلب بن ربيعة. که نایه ته که دمه رمو ی: ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ به لگه یه له سه ر نه وه، هه ر شتیک فه رزی کیفایه بی وه کوو (ساعی زمکات، نوو سه ری کاروباری زمکات، دابه شکمر، ژمی ریار، پاسه وان) دروسته بؤ ئه و که سانه ی که پییه وه هه لئو گړ دمن، گړی کارمه ک یان و مر بگرن، هه ر له م بابه ته پښنو یژی کردن، ئه و مته هه ر چه ند نو یژ فه رزی عه ی نه

لەسەر ھەموو كەسنىڭ، خۆتەر خان كىردى بۇ ئىمامەت فەرزى كىفائەت ھەمىيە ۋەكۈۋ قورطوبى قەرموۋىيەتى: ھەر لە رستەي ﴿وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا﴾ بىرئ لە فوقەھا پىيان ۋايە ۋاى بۇ چۈن كە پىۋىستە ئىمام كارمەندى تايبەتى بىئىرى بۇ زمكات كۆكردنەۋە، چۈنكە بىرئ لەو ساماندارانەي كە زمكاتيان لەسەرە لەوانەيە نەزانئ چى و چەندى لە سەر پىۋىستە بىدا، ھى ۋا ھەيە رمزىل و چرووكە دلى نايە زمكات بىدا.

لە صەحىھەين دا ھەيە كە پىغەمبەر ﷺ عومەرى كورپ خەتتابى نارد بۇ زمكات و مرگرتن.

ئەبو داوود لە باۋكى رافىع؛ كە (مەۋلاي) پىغەمبەر ﷺ بوو دەگىرپتەۋە: دەلى: پىغەمبەر ﷺ پىاۋىكى بەنوۋ مەخزومى كىردە بەرپرسىارى زمكات و مرگرتن.

نايەتەكە كە بەدەق وشەي (عاملين) ھىناۋە، ئەۋە دەگەيەنى: كە زمكات و مرگرتن تايبەت بى بەنىمامەۋە، واتە: پىۋىستە بىرئ بەئەۋ، ئەگەر خاۋمن مال بۇخۇي بىدا بەموحتاجان زمكاتەكەي لەكۆل ناكەۋئ ئەۋەي پىشتىگىرى ئەم رايە دىكا نايەتى ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...﴾ التوبة/۱۰۳، كە بەشىۋەي فەرمان فەرمان بەكار بەدەستى موسولمانان دىكا: كە زمكات لەمالى موسولمانان و مرگرتن.

بەلام نايەتى ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّغْلُومٌ، لِّلسَّائِلِ وَالْمَخْرُومِ﴾ المعارف/۲۴- ۲۵، دىرى ئەم رايەيە ۋەكۈمىكى پىچەۋانە دىبەخى..

لەرستى دا قسەي ھەق ۋاى راست ئەۋمىيە: كە دروستە بۇ ئەۋ كەسانەي زمكاتيان لەسەرە راستەۋخۇ بۇخۇيان بىدەن بەخاۋمن ئاتاجان. بۇيە زانايانى ئىسلام لەم بارمە تەفصىلاتيان داۋمە قەرموۋىانە:

۱- ئەگەر مالى زمكاتەكە مالىكى شاردراۋە بوو: ۋەكۈۋ پارمە پوول. ئەۋە دروستە خاۋمەكەي راستەۋخۇ دابەشى بكا، يان بىدا بەنىمام.

۲- نه گهر ماله که مالیکې به دمره وه بوو: ومکوو نازده لو به رو بوومی کشتو کالو باغو داری بهردار، نه وه به لای جه ماو مری زانایانه وه پیویسته بیدا به نیمام، چونکه مافی داواکردن لهو مالده تایبه ته به نه وه ومکوو خهراجو سه رانه.

شافعی لهرای تازه ی دا فتوای نه وه ی داوه: که دمشی خاومن مال بوخوی دابه شی بکا، چونکه نه ویش زه کاتیکه ومکوو زه کاتی پارمو پوول.

چوارم صنف زه کاتیان پی دهشی و دهیاندریتی مونه له فقه تولقولین:

نهم تاقمه که سانیک بوون له سهرمتای بلاو بوونه وه ی نیسلام دا به روا له ت موسولمان بوون تازه نیمانیان هی نابوو پروایان پته و نه بووو، به شیکیان له زه کات دمدرایه، بو نه وه ی دلیان به نیسلام خوش ببی و بیرو باوهریان پته وبی.

جوړیکې تریش همن به (مؤلفه القلوب) حلیب دمرکین کافرنو نیازی موسولمانیوونیان هه یه، نه مانه ش به گویره ی ربیازی نیمامی نه حمده به شیان دمدری بو نه وه ی هه لندرین بو زوو موسولمان بوون چونکه نه وه چه سپاوه: که پیغه مبر ﷺ به شی (مؤلفه القلوب) ی موسولمانو موشریکی داوه.^۷

به گویره ی ربیازی حنه مفیه کانو شافیه یه کان ناموسولمان به هیج کلوجی به شی نادری. که له سهرمتای نیسلامیش دا به شیان دمدرا، نه وه بارودوخیکې تایبه ت بووه، نه و کاته موسولمانه کان که م بوونو بی هیز بوون، دوژمنیان به هیز بووه، دواپی که په رومردگار نایینی نیسلامی به هیز کردو په ری پید، پیویستی به وه نه ما به شیک له زمکات بدری به (مؤلفه القلوب) ی ناموسولمان.

دواپی له دونیا دمرچوونی پیغه مبر ﷺ جینشینه کان نه م لایه نه یان پاشگوئی خستو به شی نه م تاقمه یان نه دا ته نانه ت نیمامی عومهر ﷺ فهرمووی (انا لانعطي على الاسلام شيئا، فمن شاء فليؤمن، ومن شاء فليكفر) نیمه به رتیل نادمین بو موسولمان بوون، هه رکه سی هه زی لییه با موسولمان بی، نه وی نارهمزوی لییه با له سهر حاله تی کوفرو بییدینی خوی بمینیتته وه.

^۷ سمیری (نیل الاوطار) ج ۴/ ۱۶۶ بکه.

بەلّام (مؤلفۋ القلوب)ى موسولمان ئەمانە چەند جۆرىكەن بەشيان دەدرى بۇ
چەسپاندىنى ئىسلام لەدئيان دا.

۱- ئەوانەى برۋايان لاوازەو ھىشتا دلّو دەروونيان بەنوورى ئيمان روناك
نەبۈە، ئەمانە بەشيان دەدرى بۇ بەھىز بوونى ئيمانان.

۲- پياوماقولو رىزدارى بنەمالەو ھۆز كە چاومپوان دەكرى سەرەك خىلّو
پياوماقولى ترىش چاۋى لى بكەن. ئەو ھەتا پىغەمبەر ﷺ بەشى ئەبو سوفيانى كورى
حەربو كەسانى دىكەشى دا. بەشى زىبەرقانى كورى بەدرو عەدى كورى حاتەمى
دا لەبەر ئەو پياوماقولو رىزدارى ھۆزەكەيان بوون.

۳- دانىشتوانى سەر سنوورى نىوان ولّاتى ئىسلامو ولّاتى كوفر، ئەمانە
بەشيان دەدرى بۇ ئەو ھى باشتر بارىزگارى ولّاتى ئىسلام بكەن.

۴- ئەو كەسانەى زەكاتى مالو سامانى گەلو ھۆزىك دەھىنن كە زۆر زەھمەتە
كارمەندى زەكات بتوانى بيانگاتىو زەكاتەكەيان لى وەرگرى. چونكە ئەو چەسپاۋە
كە ئەبو بەكر ﷺ سالى پاشگەزبوونەو (عام الردة) كە عەدى كورى حاتەم زەكاتى
مالو سامانى خۇى ھۆزەكەى ھىنا بەشە زەكاتى (مؤلفۋ القلوب)ى دا بەعەدى.

ماۋەتەو ئەو بزاندرى؛ (نايا ئىستا بەشى (مؤلفۋ القلوب) ماۋە يان
ھوكمەكەى تەواۋ بوو؟)

زانايانى ئىسلام دوو رايان ھەيە:

۱- حەنەفىيەكانو ئىمامى مالىك پىيان وايە: بەشى (مؤلفۋ القلوب) ئىستا
بەھۇى بلاۋ بوونەو ھى ئىسلامو بەھىزبوونى نادرى. كەوابى ئەو صنفانەى ئىستا
زەكاتيان پى دەدرى حەوت تاقمن، نەك ھەشت. واتە: بەشى (مؤلفۋ القلوب)
لابراۋە ھوكمەكەى ھەلگىراۋە، چونكە عىللەتى ھوكمەكە كۆتايى ھاتوۋە.

۲- ھەككو چۆن رۆزو كە خۆر ناۋا بوو كۆتايى بەكاتى بەرۇزوۋو بوون دەھىندرى.

جەماۋەرى زانايان كە ھەندى فۇقەھى مالىكىشيان لەگەلداۋ- دەلّين: بەشى
(مؤلفۋ القلوب) ماۋە نەسراۋەتەو، ھەر كاتى پىۋىست بوو دەياندرىتى.

ئەوێی کە حەزەرتی عومەر و حەزەرتی عوسمان ئەم بەشەیان راگرتووە دەگەرێندرێتەوێی ئەوێی کە لەسەردەمی ئەوان دا پێویست نەبوە. ئەک لەبەر ئەوێی بووبی کە بەشەکەیان (سقوووی) کردبێ. چونکە نایەتی زەکات لەدوا دوا ئەو نایەتانیە کە نازل بوون، هەر وەها چونکە مەبەست بەبەش پێدانیان هەڵنانیانە بۆ موسولمان بوون، ئەک بۆ ئەوێی کۆمەکی بەموسولمانان بکەن کەوا بوو بەبلاو بوونەوێی ئیسلام ئەم حوکمە سقوووت ئەکا هەرکاتی پێویست بوو: دەدرێ.

بەکورتی و پوختی ئەم بەشە دەکەوێتە بەر ئیجتیهادی ئیمام هەرشتیک بزانی بەرژەومندی موسولمانانی تێدا یە دیکا.

پنجەم صنف کە زەکاتیان دەدرێت:

ئەو کۆیلانەن کە لەگەڵ خاومەکانیان قەبائەتی ئازاد بوونیان نووسیوە واتە: (مکاتب)ن.

مکاتب: ئەو کۆیلەییە کە لەگەڵ خاومەکە قەبائەتی نووسیوە کە بەندازمیەکی دیاریکراو لەمال و سامان چەند قیستیک بدا بەخاومەکە و ئازادی بکا. جا هەرکاتی ئەو بپرە مالا ئەو دان ئازاد دەبێ. جا ئەمانە بەشە زەکاتیان دەدرێت بۆ ئەوێی ئەو بپرە پارانە کە لەسەریانە بیدەن بەخاومەکانیان.

مەرجه دەبێ ئەو موکاتەبە بەشە زەکاتی دەدرێت موسولمان و موحتاج بێ. بپرێ لەزانایانی ئیسلام و مکوو: ئیبنو حەبیبی مالیکی فەرموویانە لەو بەشە زەکاتە بەشی دیل دەدرێ. جا چونکە ئەمپرۆ کۆیلایەتی لەجیهان دا نەماوە، زۆر جیگای خۆیەتی: کە کار بەم رایە ئیبنو حەبیبو هاوێلانی بکری.

شەشەم صنف کە زەکاتیان پێ دەدرێ:

قەرزداران.. واتە: ئەوانە کە قەرزداری سوازی شانیان بوو، ناتوانن قەرزمەکانیان بدەنەوێ. بەلای شافیعییەکان و حەنبەلییەکانەو کابرای قەرزدار بۆخۆی قەرز کردبێ یان بۆ غەیری خۆی، بۆ ئیشی خێر بووبی یان نا، هەر بەشی دەدرێ.

ئەگەر بۆخۆی قەرز کردبوو، کاتیک دەیدریتی کە هەزار بێ. ئەگەر بۆ بەرژەومندی خەلکی تری وەرگرتبوو، دەولەمەندیش بێ هەر دەیدریتی. چونکە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (لا تحل الصدقة لغني الا خمسة: لغاز في سبيل الله، أو لعامل عليها، أو لغارم، أو لرجل اشتراها بماله، أو لرجل له جار مسكين، فتصدق على المسكين، فأهدى المسكين إليه)^٦

حەنەفییەکان دەڵێن: قەرزدار کەسێکە قەرز سواری شانی بووبێ، ئەگەر قەرزەکانی بداتەو، هیچی بۆ نەمێنیتەو، یان ئەوێ دەمێنیتەو نەگاتە نیشابی زەمکات.

مالیکییەکان دەڵێن: (غارم) کەسێکە قەرز باری گران کردبێ لەپێناو خەلکی ترداو قەرزدار بوونەگەیی لەبەر بێ عەقڵی و خراپەکاری نەبووبێ، واتە: نەدارایەك بێ نەتوانی قەرزەگەیی بداتەو. بەگورتی هەزار بێ و قەرزداربوونەگەیی لەکاری خراپی و مگوو قوماو عەرەفخواردنەو دا نەبووبێ، بەنەنقەستیش خۆی قەرز دار نەکردبێ بۆ ئەوێ زەمکات وەربگرێ؛ بەم جۆرە کابرا ئەومندە هەبێ بەشی بکا، بەلام زیدمەوی زیاده مەسرف بکا بەقەرزو قۆلە بۆ ئەوێ زەمکات وەربگرێ. ئەگەر وا بکا نایدریتی بەشی بەرناکەوێ چونکە مەبەستەگەیی ناشەرعییە، بەپێچەوانەو هەزار ئەگەر لەبەر ناەیلای قەرز بکاو مەبەستیش زەمکات وەرگرتن بێ، ئەو لەمالی زەمکات بەگوێرە قەرزەمکە بەشی دەدرێ چونکە مەبەستەگەیی پێرۆزە.

ئەگەر یەکیك قەرز کردبوو: بۆ کاری نامەشرووع، یان مەبەستیکی ناشیرین قەرز کردبوو، پاشان تۆبەیی کرد، ئەمانە چاک وایە بەشەزەمکاتیان بدریتی.

جەماوەری زانیان دەفەرموون: ئەگەر کەسێک مردو قەرزدار بوو: لەمالی زەمکات قەرزەمکە بۆ دەدریتەو، چونکە ئەمەش لەپێری قەرزدارانە (غارمین)ە.

^٦ ئەبوداودو و نیبو ماچە لەسەعییدی خودرییەو ئەم فەرمودەیان گیراوتەو.

پنجه مېهر ﷺ له فھر موودمیه ک دا دمھرموئ: (انا أولى بكل مؤمن من نفسه: من ترك ما لا فلاھله، ومن ترك دینا او عیالا فالی وعلی).^۱

حهوتهم صنف که زهکاتیان دمدرتی:

نهو موسولمانانن که له پینا و نایینی خودا تیدمکوشن، نهو جهنگاومرانهن که موجهیان له لایهن حکوومه تی نیسلامهوه بو دیاری نهکراوه، نهوانه ههزار بن یان دهولته مهنه بن له مالی زهکات دمیاند ریتی، پیداو یستی جهنگه که یان بو دابین دمکری.

جه ماومری زانایان پینان وایه: ﴿فی سبیل الله﴾ واته: غهزا کردن له پینا و نایین دا، چونکه وشه ی (السبیل) کاتیک به موطله فی گوترا: مه به ست غهزایه.

وهی نه گهر که سیك نه ندازمیه ک موجهی دیاریکراوی له دیوانی سوپاوه بو دیاری کرابوو، نهوه بهشی نادری، چونکه که سیك موجهو بزوی له لایهن حکوومه تهوه بو دابین بکری، له پیری موحناجان دمردمچی و پیویستی به زمکات نیه.

دروست نیه کابرا به زمکاتی مالی خوی حه ج بکا، یان غهزا بکا، یان به زمکاتی مال، سامانی خوی حه جی بو بکری، یان غهزای بو بکری... بهم پییه نه مړو سوپای نه دم دهولته نیسلامیانه زمکاتیان پی ناشی چونکه سهر بازو نه فسرنو موجهی ریکو پیکی هه میشه ییان هه یه، وهی دمتواند ری له کاتی پیویستی دا به مالی زمکات به شداری دابینکردنی پیویستیای سوپا بکری، یان بری له مالی زمکات بدری به نهوانه ی خوبه خشنو (تطوع) یان کردوه.

نهبو حه نیفه دمھرموئ: جهنگاومر ههزار بی له مالی زمکات بهشی نادری.

نیمای نه حمده له راستترین ریوايهت دا که لییه وه گیر دراوتمه وه: فھر موویه تی: حه ج ده چته چوار چنوه ی ﴿فی سبیل الله﴾ وه، که وایی که سیك ههزار

^۱ نیمای نه حمده و موسلیمو بوخاری و نه سانی و ترمیزی و نیینو ماحه نه فھر موودمیه یان له نهبو هورمیه رمده، ریوايهت کردوه..

بئ و بیهوئ حه ج بکا له مائی زهکات بهشی دهرئ بۆ نه وهی حه جه که ی نه نجام بدا، به لگه ی نیام نه حمه د نه وه فهرموودمیه یه که نه بو داوود له ئیبنو عه بیه وه ریوایه تی کردوه: که پیاویک وشتره که ی تهرخان کردبوو له ریگه ی خودادا، ژنی نه وه پیاوه ویستی بجیته حه ج. پیغه مبه ر ﷺ پیی فهرموو: (ارکبها فان الحج من سبیل الله)

جه ماومری زانایان وه لامی نه م به لگه یه ی نیام نه حمه دیان داوته وه ده ئین: به ئی راسته حه ج ده جیته چوار چیوه ی (سبیل الله) وه وه ئی لیرمدا نایه ته که به سهر جیه ادا ده بری و به مانا غه زایه. ئیبنو لعه رمبی ده ئی: من هیچ گومانم له ومدا نیه که مه به ست به (سبیل الله) لیرمدا غه زاکردنه و جیه ادا به شی که له (سبیل الله) بری له زانایانی حه نه فی پیان وایه: (سبیل الله) هه و لدان بۆ فیربونی زانیاری ده گریته وه.

نیامی کاشانی ده فهرموئ: (سبیل الله) هه موو کاریکی خیر ده گریته وه که وایی کفن و دفنی مردوو، پرد رابه ستن و جاده راکیشان و قه لا دروستکردن و مزگه وت دروستکردن ده گریته وه.

به گوردی و بوخته ی مه به ست به (سبیل الله) نه ومیه: به شی که له زهکات بدرئ به جه نگاومرانی نیسلام، به لای شافیعییه کانه وه نه گهر ده و له مه ندیش بن هه ریبه شیان ده درئ. به لای حه نه فییه کانه وه نه گهر هه ژار نه بن نایاندریته ی. به لای نیامی نه حمه دو حه سه ن و نیسحاقه وه (حه ج) یش ده جیته چوار چیوه ی (سبیل الله) وه.

زانایانی نیسلام کوکن له سهر نه وه ی: که دروست نیه مائی زهکات بۆ دروستکردنی مزگه وتو سهر بازخانه و رابه ستنی پردو جاده راکیشان و ئاو راکیشان و نه وه جوړه شتانه خه رج بکری. وه ئی له بریکانه وه ریوایه ت گراوه: که دروسته مائی زهکات بۆ نه وه جوړه شتانه خه رج بکری.

هه شتم صنف كه زهكاتيان پي دمدري:

رئبوارو گهريدمو موسافيرن، نهوانهي لهزیدو نيشتمانی خويان دووركهوتوونهوه، يان نهوانهي دميانهوي سەفەربكهەن، سەفەرمكهەشيان بۆ كاری خیر بي؛ وەكوو سەفەری حەج و جيهادو سەردانی سوننهتو ناواجب. وهلي بۆ سەفەری (موباح) وەكوو گەشتو گوزار كردنو سياحت، نهوه بهەلای شافيعيه‌گانهوه ناياندریتي، چونكه پيويستی پي نيه، بهەلای بري لهزانیانهوه دمياندریتي نامازه بهوه كه نهوه كهسانهي بۆ سەفەری ناوا دهچن بۆيان ههيه نويز كورت بكه‌نه‌وه‌و رۆزوو بشکينن كه‌وايي دهمشي زهكاتيشيان پي بدري.

رئبوار نه‌گەر پيويستی به‌مالو پارەو پوول بوو نه‌وه‌ندهی دمدريت كە بگاته‌وه زیدو نيشتمانی خوێ. ته‌نانهت نه‌گەر له‌ولاتی خوێ دموئه‌مه‌نديش بي هەردميدريت. كه‌سێك داواي زمكاتی كردو ئيديعی نه‌وهی كرد كه‌ موسته‌حه‌قی زمكاته، داواي ئي دمكري كه‌ داواكاريه‌كه‌ی به‌به‌لگه‌وه‌ بچه‌سپينی بۆ نه‌وه‌وه كه‌ ئيديعی نه‌وه‌ی دمكرد كه‌ قەرزداره‌ دمبي داواكاريه‌كه‌ی به‌سەلمينی، ئيبنوله‌رمبي و قورطوبی له‌فوقه‌های ماليکيه‌كان ده‌لين: جگه‌ له‌قه‌رزداري، حالته‌كاني تر پيويستان به‌به‌لگه‌ هينانه‌وه‌ نيه، به‌لكوو ظاهيري ديمه‌نو حاليان شايه‌ته‌ له‌سەر داواكاريه‌كه‌يان.

ئيمامي رافيعی له‌شافيعيه‌كان دمفه‌رموي: وه‌صفی په‌نامه‌کی وەكوو هه‌زاري و نه‌دارايي پيويست به‌به‌لگه‌و شايه‌د ناكا. به‌لام وه‌صفی ناشکرا؛ وەكوو نه‌وه‌ بلي: کارمه‌ندی زمکات کۆکه‌رموه‌م يان موکاته‌بم يان قه‌رزدارم پيويسته به‌لگه‌ی هه‌بي. (مؤلفه‌ القلوب) داواي به‌لگه‌ی ئي ناكري. دروست نيه‌و نابي کابرا زمکات بدا به‌كه‌سێك كه‌ نه‌فه‌قه‌و بزيوي له‌سه‌ريه‌تی وەكوو باوكو دايلو مندال، واته: نابي زمکاتدمر زمکاته‌كه‌ی بدا به‌باوكي يان دايلی يان منداله‌كاني، وه‌لي نه‌گەر ئيمام زمکاته‌كه‌ی دا به‌باوكو دايلی زمکاتدمر يان به‌منداله‌كاني نه‌وه‌ چ قه‌يدي نيه.

وا چاکه زمکاتدر زمکاتی مالی خوی بدا به خرمی موحاجی، نیمام مالیک
فهرموویه تی: باشرین شوین که تو زمکاتی مال و سامانی خوی بدهیتی نه و خرمو
که سو کارانه تن که بژیویان له سهر تو نیه. به لگهش له سهر نه مه، فهرمووده که ی
پنجه مبه ره که به خیزانی عهبدولای کوری مه سهوودی فهرموو: (لک أجران) أجر
الصدقة وأجر الصلوة) نه فهرموودیه بوخاری و موسلیم گیراویانه ته وه.

نهمجار ماوته وه نه وه بزانی: نه مانه ی زمکاتیان دهریتی جهندیان بدریتی
باشه؟!

به لای نیمام مالیک و نیمامی نه حمه ده وه قهرزدار به نه ندازه ی قهرزمکه ی
دمیدریتی، هه قیرو مسکین کیفایه تی خویانو هی مال و مندالیان دهریتی بو ماوه ی
سالتیک.

شافیعیه کان ده لئین: به گویره ی پتویستی دمیاندهریتی. حه نبه لیه کان ده لئین:
نابی له نه ندازه ی نیصابی زمکات تیبه ر بکات.

نهمجار پاش دمست نیشانکردن و دیاریکردن نه و صنفانه ی زمکاتیان پی
دهشی، ده فهرموو: ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ واته: په رومردگار نه مه به شه زمکاتانه ی
داناو نو فهرزی کردن، به هه یج جوړیک ئیوه پیچه وانه ی نه مه حوکمه یه زدانیه
هه ئس و کهوت مه که نو پابه ندی حوکمه که بن.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ خودا ئاگادار و زانیه: به دیوی دهرموو ناوه و دی هه موو
شتیکو، دمرانی به رزمومندی ئاده میزاد چونه و له چی دایه، به و پییه حوکمی بو
دیاری دمکا. شتیک ناکا به رزمومندی ئازمه میزادی تیدا نه بی.

نه و متا: په رومردگار زمکاتی واجب کردوه بو پاککردنه و دی دل و دهروون، بو
پاریزگاری مال و سامان، بو سو پاسکردن په رومردگار له سهر نیعمه ته کانی. وه کوو
له نایه تیکی تر دا ده فهرموو: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ﴾ التوبة/ ۱۰۳.

نه زیه تدانی پیغه مبر ﷻ له لایه ن دوورووه کانه وه و راستکردنه وه ی
بۆچوونه کانیان

﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ
قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

په یوه ندى نهم نایه ته به نایه ته کانی پی شه وه له ره وه وه: که نه مېش
لایه نیکی تری نه قامی دوورووه کان روون ده کاته وه، که به شیوه ی تانه لیدانه وه
د میانگوت: نه و - مهبه ستیان پیغه مبر بوو - گوئ بیسه، هه رچی بوی بگوتی و
سویندی بۆ بخوری یه کسه ر بپروا دمکا!!

له نایه ته کانی پېشووش دا نه وه ی روون کردوه: که تانه و ته شه ریان
له پیغه مبر دهدا دمر باره ی دابه شکردنی زه کاتو سه ده قه. نیب نو نه بی حاته م
له نیب نو عه به سه وه ده گیر پته وه: ده لی: نه به ته ل کوری حاریت ده هاته خزمه ت
پیغه مبر ﷻ و دانه نیشت گوئی ده گرتو هه رمو وده کانی بۆ دوورووه کان
ده گیراپه وه: نیتر په روه ردگار نایه تی ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ...﴾ ی نارد
خواری. قورطوبی ده لی: نهم نایه ته، دمر باره ی عه ته تابی کوری قوشه یر هاتوته
خواری: که ده یگوت: موحه ممه د گوئ رادی ره چی پی بگوتی دمیكا.

نیب نو عه به اس ﷻ ده قه رموی: کو مه لیک دووروو به شیوه یه کی ناشرین باسی
پیغه مبر ریان کرد: هه ندیکیان وتیان فلان کار مه که ن وازی بن؛ نه وه کوو پیغه مبر
پی بگاته وه! جوللاسی کوری سوومیدی کوری صامیت وتی: ناناچی ده لین: بیلین،
دوایی ده چینه لای و سویند ده خوین: که نیمه نه وه مان نه گوتوه، نه ویش پیمان

باومر دىكا، چۈنكى مۇھەممەد گۇر رادىرەو چى پى بلىين بىرۋا دىكا!! ئىتر ئەم نايەتە نازل بوو.

مەبەستى دووۋوۋەمەكەن ئەوۋە بوو: كە پىغەمبەر زىرەك نىو زۇر لە شت وردىنا بىتەۋەو تىفكرىنى نىو، بۇيە ناويان نابوو گويچكە، ۋەكو چۇن بە جاسووس دەلتىن: چاۋ.

دەفەر موى: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ لەو تاقەۋو گۇر دووۋوۋانە كە سانىك ھەن بە قسەۋ گالتە پىكرىن ئەزىيەتى پىغەمبەر دەمەن، رەخنى لى دەگەن، ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ﴾ دەلتىن: مۇھەممەد گويىرادىرە، چى بى بگوتىر: بىرۋا دىكا، چى بۇ باس بىكرى بىرۋا پى دىكا، ھەر كاتى بىينە لاي و سويىندى بۇ بىخۇين يەكسەر بىرۋامان پى دىكا، مەبەستىيان ئەۋمىيە: دىسافو خۇشباۋمەر، زوو بىرۋا دىكاۋ تىفكرىنى نىو لە شت ورد نايەتەۋە. ئەم بىرۋا بۇچۈنە يان لەۋەۋە سەرى ھەلدابوو، چۈنكى پىغەمبەر ﷺ بەزاھىرى حال مامەلەى لەگەل دىكرىن نەينىيەكانى ئاشكرا نەدەكرىن. ئىتر بىرۋەردىگار رەددى دانەۋەۋە فەرەموۋى: ﴿قُلْ أَدْنَىٰ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەى مۇھەممەد! پىيان بلى: ئەو كەسەى ئىۋە پاشملە ئەو تۆمەتانەى ناراستە دىكەن، ۋەكوۋ دەلتىن بۇى چوون: وانىو ئىۋە بەھەلە چوون، چۈنكى ئەو كەسەى ئىۋە ئەم جۇرە تۆمەتانەى پال دەمەن گويچكەى خىرە، ھەر راستى دەبىسى و بەبەتال ھەلناخەلەتتى ئەو گوي بىسى خىرە ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بىرۋا بەخوداۋ سىروشتى خودا دىكا، بىرۋا بەموسولمانان دىكا، چۈنكى موسولمانانى راستال نىمانەكەيان ناھىلى درۋ بىكەن ئەو گويچكەى بىستىنى درۋۋ فەيتنەى و دەمەدەمى نىو، ئەو دەزانى راستگۇۋ درۋزىن كىن و كى نىن، بەباشى لىكىيان جىا دىكاتەۋە، ۋەلى ئەو لەگەل دووۋوۋەمەكەن دا بەگويىرەى ئەھكامى شەرىعەتو نادابى ئىسلام مامەلە دىكاۋ سوريان ھەلنامالى؛ ئەو پىغەمبەرە خاۋەن رەۋشتى بەرزو مۇقايەتەيىو ئەدەمىزادىكى نمونەيىيە. لەراستى دا ئەو بىرۋا بەدوۋوۋەمەكەن ناكاو ھەۋال و بىرۋا بۇچوونىان بەراست نازانى!

﴿وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ ئەو پێغه مېهره رحمەتو سۆزه بۆ ئەوانەى ئيمانيان هێناوه لەئێوه، رحمەتە بۆ ئێوى دووروو گە برپوا رواله تیه کەى ئی وەرگرتوون و نهینیه کانتان بلأو ناکاته و مو فهزحتان ناکا، ئەو هه‌ئسو که و تهى بهرامبەر موشریکه‌کان دهینوینى بهرامبەر ئیوه ناینوینى. موراعاتی به‌رژه‌ومندی ئیسلامو موسولمانان ده‌کا که ئەو کاره خراپانه لەئێوه قبوول ده‌کا!

رحمەتو به‌زمیه بۆ ئەو کهسانه به‌دل برپویان کردوو ئيمانيان هێناوه، چونکه بووته هۆی هیدایه‌تیان بۆ خوشبه‌ختی دنیاو قیامه‌تیان. که‌وابوو پێغه مېهر ﷺ گوێچه‌کەى خێرو رحمەته، هەر خێرو رحمەت ده‌بیسى، جگه له‌خێرو رحمەت هیچ شتیکی تر نابیسى و به‌لایه‌وه په‌سه‌ند نیه.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئەوانه‌ى به‌کردارو گوفتار نه‌زیه‌تى پێغه مېهرى خودا دده‌من سزایان ناگرى دۆزه‌خه، خودا به‌عه‌زابی به‌رده‌وامو به‌ئیش تۆله‌یان ئی ده‌ستینى!

ئەم نایه‌ته ئاماژه‌ى ئەوه‌ى تێدایه: که نه‌زیه‌تدانى پێغه مېهر نه‌گەر په‌یومندى به‌پێغه مېهرایه‌تیه‌که‌یه‌وه بى کوفره‌و تاوانى تینه‌گه‌یشتوو، ئەم جوژه عه‌یبو عارانەى پال بدا پێی کافر ده‌بى. چونکه ئەوه پێچه‌وانه‌ى برپوا پێکردن و ئيمان پێ هێنانیه‌تى. به‌لام که‌سێک نه‌زیه‌تى پێغه مېهر ﷺ بدا له‌بارى دابو نه‌رێتى دنیاپیه‌وه و مکوو ئەوانه‌ى که زۆر لای ده‌مانه‌وو له‌ماله‌وه لای ده‌مانیشتن، یان ده‌نگیان له‌خزمه‌تیا به‌رز ده‌کرده‌وه، یان ئەوانه‌ى که به‌ناوى خوێه‌وه بانگیان ئی ده‌کرد، ئەوه حه‌ارم و نه‌شیاووو کوفر نیه. ئەم هه‌لوێستو کردارو گوفتارانە هه‌رچه‌نده ده‌بوونه هۆی نارحه‌تبوونى پێغه مېهر به‌لام ناچه‌ خانه‌ى کوفره‌وه. قورئان له‌نایه‌تیک ئاماژه به‌وه ده‌کا که هه‌ندى که‌س پاش نانخواردن له‌مالی پێغه مېهر ده‌مانه‌وو درێژمیان به‌مانه‌وه‌که‌یان ده‌داو پێغه مېهریش پێی ناخۆش بوو، ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ﴾ الأحزاب/ ۵۳، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ الحجرات/ ۲.

رهوشتی نهو دووروانه خویمان لهغه زای ته بووک باش دا بوو

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ٦٢ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ٦٣ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَزِرُوا إِنْ اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ٦٤ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ٦٥ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ ٦٦

دمبراری هوێ ناردرنه خواری موی نایه تی ژماره (٦٢) ئیبنولونذیر لهغه تادموه دهگیریتهوه: دهلی: پیاویک له دووروو مگان دمباری خودواخه رمکانی غه زای ته بووک که نهو نایه تانه یان دمرحه ق هاتوته خواری وتی: سویندم به خودا نهوانه پیاوماقوئی ئیمهنو ریزدارن، جا نه گهر نهوهی موحه ممهه دمیلی حه قو راست بی، نهوه بیگومان نهوانه له گویدریژ خراپترن، پیاویکی موسولمان گوویی لهوتهی دووروو مکه بوو، وتی: وه لا هی نهوهی موحه ممهه ﷺ دیفه رموی: حه قو راسته،

نه تۆش له گویدریژ خرابتری، کابرای موسولمان بهه له داوان چوو بۆ لای پیغه مبهرو شکاتی کردو ئهم روداوهی بۆ گیرایهوه، پیغه مبهر ﷺ ناردی به داوی کابرای دوو پروو داو پیی فهرموو: چی وای له تۆ کرد ئهو قسه ناشیرینه بکهی؟ کابرای دوو پروو دهستی کرد به تف له خوگردن و نهفرین له خوگردن و سویندی خوارد که ئهو قسانه ی نه گردن و شتی وا روی نه داوه. کابرای موسولمانیش ههر دمپارایهوه و دهیگوت: خودایه راستی راستگویمان و درۆی درۆزان ناشکرا بکه، ئیتر پهرومردگار نایه تی ﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِكُمْ لِرَضُوكُمْ...﴾ نارد خوارئ.. بهه مان شیوه له (السدي) یهوه ئهم ریوایه ته گیر دراوتهوه.

دهرباره ی نایه تی ژماره (۶۵) ئیبنو نهبی حاتم له ئیبنو عومره وه ریوایه تی کردوه دهئ: پیاویکی دوو پروو له وانه ی خویمان له چوون بۆ غهزای ته بوک دا پاش دابوو رۆژیک له مه جلیسێک دا وتی: من هیچ شتیکم نه بینیه و مکوو ئهم قورئان خوینانه وا بئ، که سم نه بینیه و نه و منده چلیس و زما درۆزن و ترسنۆک بن له کاتی روبهرو بوونه وهی دوژمن دا پیاویک گوئی ئی بوو، وتی: وه لاهی درۆ دمهکنو نه تۆ دوو پرووی و دهبی پیغه مبهرت ئی تی بگه یهمن، ئیتر ئهم هه وانه به پیغه مبهر ﷺ گه یشتو ئهم نایه ته هاته خوارئ.

ئیبنو جهریری طه بهری و ئیبنو لونیرو نه بو شه یخ؛ ئیبنو حه بیانی نه لئه نصاری له قه تاده وه دهئ: چهند که سێک له دوو پروو و ده کانی له کاتی غهزای ته بوک دا وتیان: سهیره! ئهم پیاوه (مه به ستیان پیغه مبهر بوو) به ته مایه قه لاو باله خانه ی شام بخاته ژیر دهستی خو یه وه، ئه وه خه یالپلاویکی که م وینه یه، زۆر زهحمه ته بتوانی ئهم ناواته ی بێنیه دی پهرومردگار پیغه مبهری خو ی به سه ر ئهم وتانه دا ناگدار کرد، پیغه مبهر ﷺ هاته ناویانه وه و فهرمووی وا و اتان گوته وه، وتیان: نه وه للا ئیمه سو حبه تو شوخیمان کردوه به جیلیمان نه بووه ئیتر ئهم نایه تانه هاته خوارئ. ئیبنو نهبی حاتم دووباره له که عبی کوپی مالی که وه ده گیر پته وه دهئ: میخه ششی کوپی حه میر وتی: سویند به خودا من پیم خو شه هه ری هکێک له ئیوه سه د جه لده ی ئی بدرئ به مه رجیک نایه تی قورئان نه ییه ته خوارئ په رده له سه ر دوو پرووی به که مان هه لبداته وه. ئهم قسانه به پیغه مبهر ﷺ

گه ییشتنه وه، پاشان هاتن بۆلای پیغه ممبر عوزرو به هانه یان دههینایه وه. نیر نایه تی ﴿لَا تَعْتَدُوا﴾ هاته خواری.

به یومندی ئەم نایه تانهش به هی پیشه وه له م روموهیه: که لایه نیکی تر له کاره خرابه گانی دوو پرووه گان ناشکرا دهکهن. که بریتییه له سویند خواردنی به دروین و دوژمنایه تیکردنی خوداو پیغه ممبری خودا، گالته گردنیا به قورنان، به تاییه تی ئەو نایه تانه ی حال و چۆنیه تی ئەوانی روون دمکردوه، خۆپاشدان و نه چوونیانی بۆ غه زای ته بووک ره خنه دهگرت.

ئه ومتا: له م نایه تانه دا به رومردگار خیطاب ئاراسته ی موسولمانان دهکاو ئه ومیان بۆ روون دهگاته وه: که دوو پرووه گان بۆ ئەوه ی ئیوه لیان رازی بن، په نا بۆ سویند خواردنی به درو دمه بن و خوداش دمزانئ ئەوانه دروژن و روپامای دهکهن و دمفه رموی: ﴿يَخْلَفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَاكُمْ﴾ هه ر که دوو پرووی و نیفاهیان دمرکه وتو هه ستیان به هه لۆیستی هه ره جو حه یابه ره ی خۆیان کرد، خیرا په لاماری سویند خواردن ددمن، دهست دهکهن به عوزر هینانه وه بۆ ئەو کردار و گوشتارانیه لیان رودراوه، بۆ ئەوه ی ئیوه رازی بکه ن و دلتان لیان نه رهنجی، وه لحال ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ خوداو پیغه ممبری خودا شیواتر به وه ی ئەو دوو پرووه هه ول بدن رازیان بکه ن، پابه ندی فه رمان و نه هیه گانیان بن، ئیمانی راسته قینه به یین و کردمهی چاک بکه ن. واز له دوو پرووی و روپامای بیین و بینه موسولمانی راستا!

تییینی ئەوه دمکری: که راناو له وشه ی (یرضوه) دا به موهرده هیندراوه که به روا له ت دمبوایه (موته نا) دووانی بوایه، واته: بیگوتایه (یرضوهما) وه لی که به موهرده هیناویه تی، بۆ ئەوه یه بیمان بزانیی که رازیکردنی پیغه ممبر رازیکردنی خودایه، چونکه سه رچاوه ی پیغه ممبرایه تی یه ک سه رچاوه یه فه رمان و جله وگیریه کان له یه ک سه رچاوه وه هه لده قوڵین. و مکو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء/ ۸۰، ئەم پیژاناندنهش مه به سستیکی گرنگه و پیویسته ئادمیزدان بیزانن، نه گهر راناو مکه ی به شیوه ی موهرده نه هینایه ئەو مه به سته گرنگه ی نه ده گه یاندا!!

ئەمجار لەكۆتایی نایه‌ته‌كه‌دا دمه‌رموی: ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ واته: ئەگەر ئەوان لافی برۆاداری ئی دمه‌ن و به‌سویند جه‌خت له‌سه‌ر ئیمانداری خۆیان دمه‌ن دمه‌وايه‌ خودا و پێغه‌مبه‌ری خودا رازی بکه‌ن، كه‌سێك خۆبه‌موسولمان و خاوه‌ن باومر دزمانی باخودا و پێغه‌مبه‌رمكه‌ی رازی بکه‌ن، چونكه‌ به‌دمست هیانی رمزاهه‌ندی ئەوان نرخ و سوودی هه‌یه، رازیکردنی خه‌لكی تر به‌ته‌نیا هیچ سودو نرخێکی نیه.

ئەمجار په‌رومردگار سه‌رزمنشتی دووروومكان دمه‌كاو خه‌ته‌رو زیانی کاری ناپه‌سندیان روون دمه‌كاته‌وه، دمیانه‌رسینی له‌ناکامی کاری نابه‌راویان و به‌شیوه‌ی په‌رسیار ئەو ناپاکانه سه‌رزمنشت دمه‌كاو دمه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ نایا ئەو دوورووه ناپاکانه نازان و دنیانین له‌وه‌ی كه‌سێك دوزمنایه‌تی خودا و پێغه‌مبه‌ر بكا و سنوور به‌زینی بكا، یان گالته‌وه قه‌شمه‌ری به‌پێغه‌مبه‌ر بكا، ره‌خنه‌ له‌کردار و گوشتارو ره‌وشتی بگرن، وكه‌و نه‌وه: كه‌ دمه‌باره‌ی دابه‌شکردنی (صدقات) ره‌خنه‌یان ئی گرت، دمه‌باره‌ی ره‌وشتو هه‌لس و كه‌وتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ڵیان دا گالته‌یان پێ دمه‌کردو دمیانه‌گوت گوێرا دیرو خۆشباومره.....هتد. نایا نازان كه‌سێك به‌م جو‌ره‌ دزایه‌تی خودا و پێغه‌مبه‌ر بكا ﴿فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا﴾ ئەوه سزاو تۆله ئی ستاندنیان ناگری دۆزه‌خه‌و بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ تیندا دمه‌ینیته‌وه‌و رزگار بوونی نابی. ﴿ذَلِكَ الْحَزْنُ الْعَظِيمُ﴾ ئەو سزا به‌ئیش و هه‌میشه‌یه‌ ریسوا کردنیکی گه‌ورمه‌ سامناکه، هیچ نازارو ریسواکردنیکی دونیایی نایگاتی!

له‌راستی دا دووروومكان بۆخۆیان حه‌قیقه‌تی خۆیان دزمان، ئەوان برۆیان به‌خودا و به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی موچه‌مه‌د نیه، ئەوان له‌خۆیان به‌شکن، گومانیان دمه‌باره‌ی نیگا هه‌یه، راوا ناانامن، هه‌میشه له‌حاله‌تی دله‌راوکی دان، بۆیه په‌رومردگار به‌م شیوه‌ و مه‌صفیان دمه‌كاو دمه‌رموی: ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُبَيِّنُ لَهُمْ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ دووروومكان ترسی نه‌ومیان هه‌یه: كه‌ سوورمه‌تیکی قورئان دابه‌زێته سه‌ر موسولمانه‌كان و نه‌ینی دووروومكان دمه‌رخا و په‌ردمیان له‌سه‌ر لا‌بادا دووروویه‌كه‌یان نا‌شکرا بكا، هه‌واڵ به‌موسولمانه‌كان بدا به‌وه‌ی كه‌ له‌دنی

دوورووہکان دا حەشار دراوہ، راستی حالو چۆنیہتیان بہموسولمانہکان راگہیہنی و بۆیان لەبنی کولہکەکہ بدا، بہتہواوی ھەضح بن و نہینیہکانیان ناشکرا بن و ریسوا بن!!

وێرای ئەم ترسو دلە راوکی و راڤایی یەیان، ھەمیشە گالتەیان بەقورنانو بەپیغەمبەر و موسولمانان دمکرد، بەبێ شەرمانە دمیانگوت: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ البقرة/ ۱۴، بۆیە پەرورەدگار ھەرەشە ی ئێ کردن و ھەرمووی: ﴿قُلْ اسْتَهِزُّوا﴾ ئە ی موخەمەد! پێیان بڵی: بەکەیفی خۆتان گالتە و ھەشەری بەنایەتەکانی خودا بکەن، دلتیا بن: کہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ﴾ بێگومان خودا نیگا بو پیغەمبەرەکی دمنیری و سورەتی قورنانی بۆ سەر نازل دەکا، نہینی و شتە پەنامەکییەکانتان دەر دەخا، حەقیقەتو چۆنیەتی ئێوہ بەپیغەمبەر رادەگەییەنی و ھەضح دمن، وەکوو لەنایەتیکە تردا دەفەر موی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ...﴾ محمد/ ۲۹.

ناشکرایە: ئەمە ھەرەشە و ترساندنێ دوورووہکانە لەسەر رەفتار و کردار و گوشتارە ناشرینەکانیان.

ئەمجار پەرورەدگار سویند دەخوا لەسەر ئەوہ: کہ ئەگەر پێیان بگوتری: ئەری بۆچی ئێوہ گالتە بەقورنان و پەيامی ئیسلام دەکەن؟ دوایی دەست دەکەن بەسویند خواردن: کہ ئیمە ئەو ھسانەمان بەراست نیە، ئەوہتا: دەفەر موی: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ﴾ ئە ی ھروستادە؛ ئە ی پیغەمبەر! سویند بێ ئەگەر تۆ لێیان بپرسی؛ ئەری ئێوہ بۆچی گالتە بەقورنان دەکەن؟ بۆچی رەخنە لەپیغەمبەر دەگرن؟ بۆچی بەنہینی و پەنامەکی دزی پیغەمبەر و پەيامەکی دەدوین؟ خیرا دەست دەکەن بەعوزر ھینانەوہو ﴿لَقَوْلُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَلَعَبٌ﴾ سویند دەخۆن لەسەر ئەوہ: کہ ئەوان لەو ھسانەیان دا جیددی نین، بۆ سوحبەتو گالتە کردن و کات بەسەر بردن و بۆ پیکەنین ئەو ھسانە دەکەن، پێیان وا بوو: ئەم عوزرمیان ئێ ورمەگیری و ئەم درۆیەیان بۆ بەسەر دەچی، چونکہ ئەوان نہیانەزانێ کہ ھەشەری و لاقرتی کردن بەنایین کوفریکی ناشکرایە و تاوانیکی گەورەو بەفتارەبەرە! ئەمجار

په رومردگار سهرزمنشتیان دمکاو دمه رموی: ﴿قُلْ أَلِلّٰهَ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾ نایا نیوه گالته و هه شمهری به خوداو به قورئان و به پیغه مبهرمه دمهکن؟ هیچتان دمست نه که وتوو گالته ی پی بکهن خوداو پیغه مبهرمه نه بی؟! به راستی کاریکی خراب دمکه نو تاوانیکی گه وره نه نجام دمدن. چونکه گالته کردن به خوداو به قورئان و پیغه مبهرمه کوفریکی ناشکراو تاوانیکی به هیلاک بهرمیه.

مه بهست به گالته کردن به خودا، گالته کردن به یادی خوداو به زات و صیفات ی خودایه، به شهر یعتو یاسای خودایه، مه بهست به (آیات الله) قورئانی پیرو زو باقی حوکه و یاساکانی نایینه. مه بهست له گالته کردن به پیغه مبهرمه نهومیه: هه شمهری به پیغه مبهرمه رایه تی بکری یان به ره وشت و به کردار و گوشتار مکانی.

دهی نیوه بی شهرمانه ناوا گالته به و شته موقه دمس و پیرو زانه دمکه نو نه مجار که پیتان زانرا، دمست دمکه نه به عوزر هینانه و مه پیتان وایه: عوزر مه که تان لی و مرده گیری و ناوا به راشکاو ی بی ترسو و خه جالته تیوون بیانوی نامه قبوولتان دهیننه وه ﴿لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ نه م جوړه عوزرانه مه هیننه وه، به و جوړه بیانوانه پاساوی نه و تاوانانه تان مه دمنه وه، چونکه نه نجامدانی کاری کوفرو ناپه سندن به مه بهستی سو حبهت، پیکه نین و رابواردن شتیکی زور بی جیه و ناماقولیه و نابی بکری، عوزر هاوردنه و متان دانانه به تاوان و، عوزر له قه باحت خرابتر!!

﴿إِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِنْكُمْ﴾ خو نه گهر نیمه خو ش ببین له تاقمیکتان به هوی توبه کردن و گه رانه و متان له تاوان و وازهینانتان له و کاره کوفر نامیزانه و ده کوو میخه شی کوری حه میر که توبه ی کردو ناوی عه بدور په حمانی لی نراو له خودا پارایه وه پله ی شه هادمتی پی بری کهس لاشه که ی نه دوزیته وه، نزاکه ی گیرابوو روژی شهر ی (یه مامه) شهید بوو کهس نه یزانی کی کوشتی و لاشه که ی که و ته کوئوه.

نه وه ﴿لَعَذَابُ طَآئِفَةٍ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ کو مه لیکی تر سزا دمدمین به هوی تاوانبار ییان و سووربوونیان له سهر هه لویستی کوفر نامیزیان.

واته: ئەگەر ئیمە خویش ببین لەو دوورووانەى كە تۆبە دەكەن و واز لەقەسەى بەدو بەدرفتارى دین، نابێ بەو كەسانى دیکە هەڵخەڵەتین، چونكە بێگومان ئیمە سزای ئەوانە دەدەین: كە تۆبە ناكەن و لەهەڵوێستى تاوانباریان بەشیمان نابنەو، سوور دەبن لەسەر تاوانى كوفر نامیزیان!

رەوشتى دووروووەكان و سزای قیامەتیان

﴿الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَتِ وَالْكَافَرَةَ نَارَ
جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿٦٨﴾ كَذَٰلِكَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ
وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ
يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ

وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنَّهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن
كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

ئەم نایە تانەش لەھەمان تەو مەری نایە تەکانی پێشوو دا دەسووڕینەو و
خراپە و ھەلۆیستی ناپەسندی دووڕوو مەکان روون دیکەنەو، ھەضحیان دیکەن!

لەم نایە تانەدا جۆریکی تر لە خراپەکاری مونا فیکەکان دیاری دیکە جوداوازی
نیوان موسولمانان و ئەوان دەستنیان دیکە، دیمان شوبەھینی بە دووڕوو کافرەکانی
پیش خۆیان، حال و جۆنیەتیان دیشوبەھینی بە حال و جۆنیەتی مونا فیکەکانی پیش
ئەوان، بەرامبەری و قیاس لەنیوان ئەوان و کەسانی رابردو ئەنجام دیکە.

ئەو ھش دەجەسپینی کە ئەو مونا فیکانە بەنیرو مینانەو لەو
خراپەکاریانەدا ھاوبەشن، لەھەمان کاتیش دا ھەر ھشی توندیان ناراستە دیکە:
بەو کە لەروژی قیامت دا لەپیری برادەر و ھاویرە کافرەکانیان دا سزاو تۆلەیان لێ
دەستینی و وکوو ئەوانەیان حلیب دیکە کە نازاوە و ناووبو ستمکاری کوفریان
لەسەر زەوی بلاو کردۆتەو و دەفەر موی: ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾
واتە: دووڕوو مەکان پیاو و نافرەتیان، لەئەخلاقو رەوشتو کردارو گوشتاریان دا
دیشوبەھینە یەکتری و لەخراپەکاری دا چون یەکن.

ئەمجار ئەو لیکچوونە شی دیکاتەو و دەفەر موی: ﴿يَا مُرُؤْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَتَّهِنُ عَنْ
الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ واتە: ھەندئ لەو دووڕووانە فەرمان بەھەندیکی تریان
دیکە بە خراپەکاری و فیتنە و ناووبو، وکوو درۆو خیانتەو پیمانەشکینی و
پابەند نەبوون بەوادی بەئین، ھەر شتیک خودا پێی ناخۆش بێ ئەوان ئەو
پەیرەو دیکەن، وکوو لەفەر موودمیەکی صەحیح دا ھاتوو کە شەخیان و تیرمیذی و
نەسانی لەئەبو ھورمیرە ریاویەتیان کردو: دەفەر موی: (آية المنافق ثلاث: اذا حدث
كذب، واذا وعد اخلف، واذا اتمن خان) نیشانە ی دووڕوو سی شتە، کە قسە ی کرد

درؤ بکا، که وادهی دا نهیاته سهر، که سپاردهی لادانرا خییانه تی تیدا بکا. ویرای
 فهرمانگردیان به خراپه کاری و کرداری ناپهسند، جلّه و گیری دهکهن له چاکه و ههر
 شتیک باش بی شمرع فهرمان به کردنی بکا و عهقل به پهنسندی بزانی، نهوان نه هی
 لی دهکهن و کۆسپ و ته گهره دینه ری. نهومتا ههول دمدن خه لک له جههاد کردن
 سارد بکه نه وه، تیده کۆشن موسولمانان له ریگهی خودا مال و سامانی خویشان خه مرچ
 نهکهن، نهومتا قورئان له شوئینیکی تردا دهر بارمیان دمفه رموی: ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا
 تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا﴾ المنافقون/۷، بۆ خوشیان هیچ کامی لهو
 کاره باشانه نه نجام نادن. به تایبه تی له بارهی مالبه خشینه وه تا بلئی دمست
 قووچاو و رژدن، به هیچ جورئ روناکهنه مالبه خشین، شتیکی ناشکراشه نه مال
 نه به خشینه یان به هیزترین به لگهی نیفاق و دوو پرووی بیانه، ههر وه کوو چۆن
 مالبه خشین له پینا و نایینی خودادا نیشانه ی برپا پتهوی و موسولمانیه تی
 راسته قینه یه.

﴿نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ﴾ نهو مونافیقانه نهومیان له بیر جووته وه که به طاعت و
 پابه ندبوون به فهرمانی خودا وازه یان لهو شتانه ی جلّه و گیری لی کردن، خویشان
 له خودا نزیك بکه نه وه، رۆژیک له رۆژان به دلّیان دا نه هاتوه: که نه رکی
 سهر شانیه طاعتی خودا بکه و سوپاسگوزاری نیعمه ته گانی بن، شوین ههوا و
 هه وهسی شهیتانی خویشان که وتون و خودایان له بیر چۆته وه، بۆیه خوداش جهزای
 دانه وه، واته: سزای دان، به وه: له دونیادا له رحمه تو لوظفی خوئی بی بهشی
 کردن و توفیقی نه دان، له قیامه تیش دا پاداشی باشیان ناداتی. وه کوو له نایه تیکی
 تردا دمفه رموی: ﴿الْيَوْمَ نَسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا﴾ الجاثیه/۳۴.

نهک هه پاداشیان ناداتی به لکوو دمیان خاته ناو ناگری دۆزه وه وه بهو ناگره
 سوتمانه سزایان دها.

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته: بیگومان نهو مونافیق به دبه ختانه ی
 له ریبازی راست لایان داوه و ریبازی شهیتانیان گرتۆته بهر نهوان له هه موو کهس
 زیاتر گومرا و فاسق و سهر لی شیوان، له هه موو نه خلاق و فاضیله تیک رووت بوون و،

هیچ خیر و چاکه یه کیان لئ چاومروان ناکرئ، تهنانمت نهوان له کافرو مولحیدمکانیش زیاتر له ریبازی خودا دوورکه وتوونهوه، نهو کافرو گومرپایانهی که پێیان وایه عه قیده بهتاله کهی خۆیان راسته و پهیرهوی دهکهن له بواری فیسق و دهرجوون له ریبازی خودا ناگه نه نهو مونا فیکانه هیندهی نهوان له فیه ضیله و نه خلاقه بهرز روت نه بوون و له گومرپایی دا نایانگه نی!!

نهمجار پهرومردگار نهو عه زابو تۆله یه دیاری دهکا که بۆ مونا فیکه کان و وینهی نهوانی داناهه له سزای کردار و گوشتارمکانیان و دمه رموی: ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الْمُتَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ پهرومردگار وادهی داوه به دوورووهکان به پیاوو نافرمتیان هوه، وپرای کافرمکانی تریش به ناگری دۆزهخ، برپاری داوه: که نهوانه هه موویان بخاته نیو دۆزهخه وهو بۆ هه تاهه تایه تیدا دهمیننهوه.

تیبینی نهوه دهگری: نایه ته که مونا فیکی پێش کافری تر خست، بۆ نهوهی ئاماژه بی: که نهو مونا فیکانه هه رچهند بهروالمت له پیری موسوئمانان و خۆیان به خاومن برپا نیشان دهم و برپئ ئهرکی ئیسلامی روالهتی نه انجام دهم، وهی له کافرمکانی تر خراپترن، به تایبهتی لهو کافرانیهی که پابهندی نایینی هه لومشاوه و گۆر دراوی خۆیان و هکوو خاومن نامه کان. واته: جوله که یه کی پابه ند به نایینی خوی هه رچهنده نایینه کهی هه لومشانه وهو گۆر انکاری تیدا کراوه زۆر له کابرای دوورووی بهروالمت نوێز که رو رۆژووگر... هتد با شتره و هیندهی مونا فیک زیانی بۆ نایینی ئیسلام نیه. ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ ناگری دۆزهخ نه و نه دهی ئازاد تیدا یه که به سیان بی و سزای کردمه و کانیا ن پر بکاته وه، خودا نه فرینی لئ کردوون و له ره حمه تی خوی دووری خستوونه وه، نهو به دبه ختانه سزای هه می شه پیا ن هه یه، جگه له سزای سوتان به ناگری دۆزهخ، سزای هه می شه می و هکوو هه لپرو زانی دهمو چاویان به بای سه مومو داپلۆخانی هه ناویان به ناوی کولاتوو، قه دهغه بوونی بینینی خودا لییان و مه حروو مبوونیان لهو به هر مه نیعه ته که وره یه. له ژیا نی دونه سیان دا هه می شه له سزای دله راوکی دان، به نا زاری نه خوشی

دوورپووی گرفتارن، ترسی نهو میان همیه: پیغه مبهرو موسولمانان به نهینیه کانیان بزانون وهضح بین.

نهمجار بهرومردگار نهو روون دمکاتهوه: که نهووی تووشی نهو دوورپووانه دمبی لهسزاو تۆلهی دونیاو رۆزی دووایی دمشوبهیته نهو سزاو تۆلهیهی تووشی مونا فیکو کافرانی پیشوو بووه، نهو عهزابهی بۆ دوورپوومکانی سهردهمی نیسلام تهرخان کراوه، وککوو سزای نهو دوورپوو کافره پیشینانهی سهردهمی پیغه مبهرمکانی رابوردو وایه ودهرموی: ﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُرَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ واته: نیوه نهی نهو دوورپووانهی نهزیهتی خوداو پیغه مبهری خوداو موسولمانان دمدن! دمشوبهینه نهو دوورپووانهی گهله پیشینهکانی پیغه مبهرانی رابوردوو، که لهپیش نیومه هاتوونه گۆرمپانی ژبانهمو لهناوچوون. نیومش وککوو نهوان بهمالو سامان و مندالو کس و کار لهخۆتان بایی بوون بهژیانی دنیا ههلهتهتاوون بوغرا بوون. وهلی نهوان لهنیوه بههیزتر بوون، مالو مندالو کس و کاریان لهنیوه زۆتر بوو، ههموو ههول و تهههلایهکیان لهژیان دا بۆ لهزمت و مرگرتن و خۆش رابواردن و مالو مندال زۆر کردن بوو، بهژیانی کهمخایهنی دنیا لهخۆیان بایی بوون، خۆشییهکانی جیهان لهخشتهی بردن، هیچ مههستیکی پرۆزو بههرمهندیان نهبوو لهو ژبانهمان دا جگه لهرابواردنی کاتی و مادی کورتی دنیایی بهشی خۆیان رایانباردو بهو ژبانهمان کورته شادمان بوون. وککوو خاوم باومرانی خودا بهرستو بهپرهمانی ریبازی حهق ههولیان نهدا بۆ چهسپاندنی وشه حهق و تهرازوی عهدهته دابینکردنی نهمن و ناسایش و ههرمان بهچاکه و نهی لهخراپه. ﴿فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ﴾ نیوهی مونا فیکو گومرا ریبازی دوورپوومکانی رابوردووتان گرتۆته بهرو ههمان ههلس وکتهوتی نهوان دووباره دمکه نهوه، نهو ههلویتست خراپه کاریانهی دوورپوومکانی پیشینان بهرامبه راییینی حهق و راست نواندیان و کردیان، نیومش نهوه نهنجام دمدن، ههول نادمن هیدایهت لهقورئان و مر بگرن و شوین پهیامی پیغه مبهر بکهون و دل و دموونی خۆتان پالفهته بکهون و بچنه پیری بهخته و مرانهوه. نیوه دوورپووی سهردهمی ناییینی نیسلام شیاوی سزاو

منتدى إقرأ الثقافي

نهمجار بهروردگار سهرمنجامی کردموی ههموو دوورووکان بهکۆن و تازهوه،
 نهوانه‌ی له‌سهرده‌ی پیغه‌مبه‌رانی پيشوودا بون و نهوانه‌ی له‌سهرده‌ی هاتنی
 ئيسلام دا بوون ديارى دمکاو دمفه‌رموى: ﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ واته: نهو موناڤيقو کافرانه ههموويان ههول و تیکۆشانيان
 به‌فیرۆ چوو، نهو کردارانه‌يان که پينان وا بوو: کردارى چاکو باشن بووجهل بوون
 به‌که‌لکی هيچيان نه‌هاتن، چونکه ههرچى کردويانه بۆ ريبازى و ناودمکردن بوون،
 مهبه‌ستيان خزمه‌ت گهيانندن و سوود به‌خشين نه‌بوو، له‌قيامه‌تیش دا پاداشو
 نه‌وابيان نادریتى، چونکه بۆخودايان نه‌کردون و هيچ نياز و مهبه‌ستى رمزامه‌ندى
 خودايان نه‌بووه. له‌سهرتکى ترموه هه‌بوونی بپروا مهرجه بۆ پاداش و مرگرتنه‌وه
 نه‌وانيش نهو مهرجه‌يان تيدا نه‌هاتوته‌دى و بپروا راسته‌قيينه‌يان نه‌بوو، به‌لگوو
 نه‌وان ههر به‌روکه‌ش و رواه‌تبا‌زى خويان به‌خاوم باومر خستۆته روو، نه‌گينا
 له‌راستى دا نه‌وان کافربون و روناکايى ئيمانيان تيدا نه‌بوو، نه‌وان دووروو بوون و
 به‌روکه‌ش خودابه‌رستو له‌ناومرۆک دا کافرو بى بپروا نه‌وانه خه‌سارتمه‌ندو
 مايه‌پووج بوون، له‌کاتێک دا پينان وابوو قازانج ده‌گه‌ن زيانيان پى گه‌يى، هيچ
 پاداشيان دمست نه‌که‌وتو هيچيان پى نه‌بپرا، خويان ماندو کرد بۆ به‌رپه‌رجدانه‌وى
 پيغه‌مبه‌ران، جگه له‌وى خيرو چاکه‌ى دونيا و قيامه‌تيان له‌کيس چوو، جگه
 له‌سزا و تۆله‌ى دونيايى و روژى قيامه‌ت هيچى تريان دمستگير نه‌بوو، مالمۆيران و
 خانه خراپ و به‌دبه‌خت و چارمەش و ريسواى دونيا و قيامه‌ت بوون. نموونه‌ى نه‌م
 نايه‌ته نايه‌تيکى تره که دمفه‌رموى: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا، الَّذِينَ ضَلَّ
 سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ الكهف/۱۰۳/۱۰۴.

به‌پيچه‌وانه‌وه موسولمان و خودابه‌رست به‌خته‌ومرى دونيا و قيامه‌ته، ههرچى
 دمیکا له‌خيرو چاکه بوى دمبته‌ مايه‌ى خۆشبه‌ختى ههردوو دونياى، و مكوو
 له‌نايه‌تيكى تره دمفه‌رموى: ﴿وَأَنتَاهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
 الصَّالِحِينَ﴾ العنكبوت/۲۷.

به‌گورتى و پوختى مهبه‌ست له‌شوبه‌اندنى نهو موناڤيقانه هيچ سوودتيكيان
 له‌كارو کردمومكانيان نه‌بينى، جگه له‌مايه پوچى و خه‌سارتمه‌ندى و ريسوايى

هیچیان دستگیر نه بوو، هر چه نده نه وان له نه مان به دهسه لات تر بوون و مال و مندا ل و کس و کاریان فرتر بوو، که و ابو: نه مونا فیکانه ی سهرده می نیسلام شیاوترن به وهی بکه ونه نیو عه زابی دونیا و قیامه ته وه و له به خته و مری هه ردو و دنیا بی بهش بکړینو له مونا فیکه کانی پیشو و زیاتر سزا بدرین!!

نه مجار په رومردگار ناموژگاری نه و دوو پروانه دمکا: که پیغه مبهریان به دروخته ووه هه رمه یان لی دمکا و دمیانسینې به و سزاو کارساتانه ی به سهر گه له سته مکاره کانی پیشو و هاتو ووه دمفه رموی: ﴿أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ﴾ نه وه هه وائی به سهرهاتی گه له پیشیننه کان به و مونا فیکانه نه گه یشتو ووه؟ نه و سزاو کارساته ی به سهر شهش گه له به دروخته ووه ده کان هات به نه و دوو پرو و کافرانه ی سهرده می نیسلام نه گه یشتو ووه: بی ناگان له هه وائی نه و گه لانه ی پیش نه وان: که له پیغه مبهره کانیان یاخی بوون و سهر پیچی فه رمانی خودایان کردو خوداش به سزای سه ختو بی نامانی خوی گرتنی و له ناوی بردن؟ بی ناگان له سهرمنجای گه لی نوح که به توفان خنکان و جگه له وانه ی ئیمانیان به حه زرمی نوح هی نابوو که سی تریان لی دمرنه چوو، یان نه و رمه به او زریانه ی که عادی گه لی حه زرمی هودی له ناوبرد، یان نه و گرمه و نا له و شریخه ی گه لی نه موودی دوا بپروا کرد، یان نه و عه زابه ی مله پوری و مکوو نه مروودی له ناوبرد، نه و مله پوری هه وائی دا حه زرمی ئیبراهیم بسوتینې، یان نه و بوومه له رزو زهوی راتله قاننده و عه زابی (یوم الظله) ی توشی گه لی شوعه یب پیغه مبه ر هات، یان نه و روچون و به قورا بردنی توشی گونده کانی هوژی لوط هات، که به دانیشته وانه کانیانه وه ژپرو زمهر کران و خاکه که یان هه لگپر درایه ووه نه مجار به ردمباران کران، نایا نه و کافرو دوو پروانه ی سهرده می نیسلام نه م به سهر هاتو رو ودا وانه یان پی نه گه یشتو ووه نه یان بیستوه؟ واته: بیستویانه و پییان گه یشتو ووه.

نه و گه لو نه ته وانه ﴿أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ پیغه مبهره کانیان به به لکه و نیشانه ی ناشکراوه هاتونه ناویان و نه و انیش له جیاتی نه وه ی بروایان پی بکه ن به درو یان خستو وونه وه،

پہرورمردگاریش پہلہی لہ ناوبردنیاں کردو لہ بیخی دہرہینان، خودا کہ لہناوی بردن ستمی لئ نہکردوون بہلکوو ئہوان بۆخویان ستمیان لہخودی خویان کردوہ. ھۆی لہناوچوونیاں کردوہ وناپہسندہکانی خویان بوو، بہدروختستہوہی پیغہمبہرہکانیاں بوو، دزایہتیکردنی ھەقو ھەقخوازان بوو.

ھەلبەتہ لہدابو نہریتی خودا نیہو دادپہرورمیری ئہو داخوازی ئہوہ نیہ لہخۆوہ ئہو خەلکە سزا بدا، بہلکوو لہپیش دا پیغہمبہر دہنیری و بیانووہیان دہیری و دمیانتہر سینی لہسزاو تۆلہی بی ئامانی، بۆ ئہوہی ئادہمیزاد خویان لہسەر پیچیکردن بپاریزنو پەپرہوی بہرنامہی پەرورمردگاریان بکەن، جا ئہگەر پابہند نہبوونو ستمیان لہخودی خویان کردو، سەر رھقیان نواندو موبالاتیان بہناموژگاری و ترساندن و ھەر شہی پیغہمبہرہکانیاں نہکرد، ئہمجار خودا عہزابی سەختی خۆی بۆ ناردون و لہناوی بردوون!

قورئان بۆیہ بہتایبہتی ئہو شەش گەلانہی باس کردن، چونکہ کافرو دوورووہگان ھەوالتی بہسەرھاتی ئہو گەلانہیان بیستبوو، ھەندیکیان دہماودہم پی گەیشتبوو، لہلایہکی ترموہ شوینہوارو پاشماوہی ئہو گەلہ لہناوچووانہ لہولاتی شامو دہورو بہری دایہو نزیکی ولاتی حیجازمو زۆر جار بہجاوی خویان ئاسہوارو کەلاوہو شوینہواری ئہو غەزەب لئ گیراوانہیان بینوہ.

مەبەستیش لہیاد خستہوہی کافرو دوورووہگان سہردہمی ئیسلام بہناکامو سہرمنجامی ئہو گەلہ لہناوچووانہ ئہومیہ: پیان بزانیئ: کہ دابو نہریتی خودا گۆرانی بہسہردا نایہ، ئہمانیش ئہگەر سووربن لہسەر ھەلوپستو گوہرو بییدینی خویان ئہوہ عہزابی خودایان بۆ دئو لہناویان دہباو رزگاریان نابئ. وەکوو لہنایہتیک تہر دا دہفہرموئ: ﴿أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ القمر/ ۴۳.

بیگومان پھرومردگار سہرائی کوفرو نیفاقی سہردہمی پیغہمبہری نیسلامی
لہیکہم غہزادا کہ غہزای بہدر بوو لہناوبردن، پاشانیش لہغہزاکانی تردا جار
دوای جار ریسوای کردنو لہناوی بردن، بہلام موناہیقہکان بہنہینی ہر خہریکی
پیلان داپشتنو فیلو تہلکہبازی بوون، ہمتا خودای زاناو دانا بہم سورمتہ پہردہی
لہسہر ہہلمالینو نہینیبہکانی ناشکرا کردن نیت زوربہیان وازیان ہینا،
سہرؤکہکہیان کہ عہدوللای کوپی ثوبہی بوو بہداخو خفہتی خویموہ سہری
نایہوہ..

سہیرہ نادہمیزاد کہ لہسروشٹی خوئی لای دا ہیرو توانای روالہتی بوغرای
دہکاو بیر ناکاتہوہ، نازو نیعمت بہرجاوی دہگرن ناروانی، پہندو عیرہتی
رابوردوان کاری تی ناکہن، مہگہر کہسیک خودا ہیدایہتی بداو ہہست بہدابیو
نہریتی خودا بکا لہبوونہومرداو رفتاری خوئی باش بکاو بہگویرہی شہریعہتی
خودا ہہٹسو کہوت بکا.

زور کہس ہہن خودا بہتاقیبیان دہکاتہوہ ہیرو توانایان پی دہبہخشی مالو
سامانو مندالیان دمداتی، نیت خوئیان لہخو دہگویری و لہناوچوونی ساماندارانی
پیش خوئیان کاریان تی ناکہنو بیر لہسہرمنجامی ملہورو ستمکاران ناکہنہوہ،
ہمتا خودا بہدہستی قودرت دہیانگری و سہرمونگونویان دہکا، نہو کاتہ ومہوش
خو دینہوہ بہلام بی سوودہ.

رہوشتی موسولمانانو پاداشی قیامہتبان

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ

سَيَرَحُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ وَعَدَ اللَّهُ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ
 مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٢﴾

لہو می پش رہوشتی دووروو ناپاکہ کانی دہست نیشانکردن، رہوشتی ناشیرینو
 ہہئسو کہوتی ناپہسندیانی رانواندن، سزاو تۆلہی پراوپری کردہومکانیانی رون
 کردہوم۔ نیتہر بہشویئ نہومدا باسی رہوشتی جوانو پہسندی موسولمانان دہکا،
 پاداشو جہزای کردہومکانیان دیاری دہکا..

نہمہ ئوسلووبی قورئانہ، بہمہ بہستی پہندو نامۆزگاری شتہ دژبہیہ کہکان
 ریز دہکا، کہ باسی شہوی کرد، باسی رۆژیش دہکا، کہ باسی دونیای کرد، باسی
 قیامہتیش دمیئیتہ پيشہوہ، باسی مونا فیکو کافران بکا، باسی خوداپہرستان
 دہخاتہ پالی.. ہتد جوداوازی نیوان شتہ دژ بہیہ کہکان دہستنیشان دہکاو
 دمیانختہروو بۆ ئہوہی ئادہمیزاد بہنارمزۆ ویستی خۆی چی باشہ بۆ زیانی
 دونیاو قیامہتی ئہوہ ہہئیرئ، بۆخۆی بہرژہومندی خۆی دیاری بکا... ئالیرمدا
 جیاوازی ناشکرا لہنیوان کردارو گوشتاری کافرو مونا فیکہکانو ئہو سزایہ کہ
 سیاوی ئہوانہ لہگہل کردارو گوشتاری موسولمانانی راستالو پاداشو ئہوایی
 لہپاساوی کردارمکانیان دا وہری دہگرنہوہ نومایان دمیئو دمردہکہوئ.

بۆ ئہوہی مونا فیکہکان بزائن کہ ئہوان موسولمان نینو ئہوہی بہرہوکەش
 دمری دہخەن کہ گواہیہ موسولمانن پوچو بی سوودہو ہیچیان ل دہست ناکہوئ،
 ماندوبوونیان بی ہودمیہو کاریان بی بہرو سوودہ. ماندوبوونیان خۆراییہو رہنج
 بہخہسارن. ئہومتا: لہو مصفی موسولمانان دا دہفہرموئ: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
 بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ پیاوانی موسولمانو ئافرمتانی موسولمان ہندیکیان

یارمه تیدمرو کۆمه کیکاری یه کترن، له یه کیه تی بیرو باومردا، له یارمه تیدانی یه کتری له سه ر چاکه و دژی دوژمنان پشتی یه کتری ده گرن و یه کتری ته و او ده که ن، وه کوو له فهرمووده ی صه صیح دا هاتوو ه پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی؛ (المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً) موسولمان بۆ موسولمان وه کوو ریزی دیوار وان هه ندیکێ هه ندیکێ تر پته و ده کا. چاکه پیغه مبه ر ﷺ نهم فهرمووده یه ی فهرموو: په نه کهانی خۆی تیک په راندن و چه مبه ر ی پی به ستن! هه روه ها له فهرمووده یه کی تردا فهرموویه تی؛ (مثل المؤمنین فی توادهم وتراحهم کمثل الجسد الواحد، اذا اشتکی منه عضو، تداعی له سائر الجسد بالحمی والسهر) نموونه ی موسولمانان له یه کتر خۆشه ویستی داو له رحه م به یه کتری کردن دا وه کوو جهسته یه ک وان که شوینیکێ ئه و جهسته یه ئازاری هه بوو، باقی ئه نداهه کانی تری ئارام ناگرن و شه و به خه به رن!

بیگومان هاریکاری نیوان موسولمانان به پیاو و ئافرمته وه به و په ری لیبوردویی و خۆنه ویستیه وه له کاتی مه ترسی و هه لۆیستو شوینی زۆر ناسک دا خۆی نواندوه، له کاتی کۆچکردنیان و جیهاد و تیکۆشان دا پیاو و ئافرمتی موسولمانان شان به شانی یه کتری نموونه ترین هاریکاری و پشتگیری یه کتریان ئه نه جام ده و، پیاوان به داوینپاکی و چاو پاریزی و دلخواینی، ئافرمتان به حه یاو حیشه مه تو پۆشاکێ موسولمانانه و بابهنه بوون به شه ریعه تی نیسلام له کردار و گوشتار و هه نس و کهوت دا کاری خۆیان ئه نه جام ده و داو هاریکاری یه کتریان ده کردو نموونه ی کۆمه لگای نیسلامییان پیک هینا!!

بیگومان ئافرمت له میژووی نیسلام دا پۆلێکی گرنگی هه بووه له به نه اکام که ییشتنی کۆچکردن و بلاو بوونه وه ی نیسلام، له جه نه کهانی موسولمانان دژی کوفرو بیدینان به شداری جه نگاومرانی نیسلامیان کردوه، ئاویان به سه ردا گیرا و خواردمه نه ییان بۆ ئاماده کردون، جه نگاومرانیان هه ئناوه بۆ هه لمه تبردن و خۆفیدا کردن، به نامۆژگاری و تانه لیدان جه نگاومرانی هه لاتوو یان گیرا و نه وه بۆ گۆرپانی جه نگ، بریندار و نه خۆشیان تیمار کردون!

تیبینی نهوه دمکری: دمرحق بهئههلی نیمان فهرمووی: ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ دمربارمی مونافیهکانیش فهرمووی: ﴿بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ چونکه موسولمانان برای یهکترینو خوشهویستی و هاریکاری و سۆزو بهزمییان بۆ یهکتری بهدل و بهگیانه؛ بهپیچهوانه ی دوورووهمکان هیچ هیزیک می معنهوی نیه کویان بکاتهوه بیرو باومرئیک نیه یهکیان بخاو بهیهکیانهوه بیهستیتهوه. بهلکوو ههندیکیان شوینکهوتووی ههندیکیان، لهگوماندارمی و ترسو رزدی و پارایی و ترسو لهرزدا، چونکه دلایان جیا جیانو یهک دل نین. ئهمجار پهرومردگار جگه لهصیفهتی (ویلایهت) پشتگیری و هاریکاری نیوان موسولمانان، پینج صیفهتی تریان بۆ دیاری دهکا که دمبه خالی سهرمی جیاگردنهوهی موسولمان لهدوووروو ئهم پینج رهوشته پهسدانهش ئهمانهن:

۱- ﴿يَا مُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فهرمان بهیهکتری دهکهن بهچاکه کردن بهلام مونافیق جلهوگیری دهکهن لهفهرمان بهچاکه.

۲- ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ موسولمانان جلهوگیری دهکهن لهخراپه بهپیچهوانه ی دوورووهمکان فهرمان دهکهن بهخراپهکاری.

۳- ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ موسولمانان بهرئیکوپئیکی نوئزمکانیان بهخوشوعو خوضوعوه ئهنجام دهمنو لهبر خاتری خودا دمیکن، بهلام دوورووهمکان که ههلدستن بۆ نوئز بهتهمهلی و لهشگرانییهوه نوئزمکانیان دهکهنو بۆ ناوو شۆرمئو بۆ نهوهی جاوبهستهکی لهخهلکی بکهن.

۴- ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ موسولمانان زمکاتی مال و سامانی خوایان بهرئیکوپئیکی دهمنو خپرو صهدهقهی تریش دمبهخشن بهئاتاجان. بهپیچهوانهوه دوورووهمکان بهخیلی دهکهنو دمستی خوایان دمقوجینن.

۵- ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ موسولمانان فهرمانبهرداری فهرمانی خوداو پیغهمبهری خودان، جیان فهرمان پی بکری ئهنجامی دهمن، جلهوگیری جیان لی بکری لی دوور دهکهنهوه، بهلام مونافیهکان ههمیشه یاخی و سنوور بهزینن و پابهندی فهرمانی خوداو پیغهمبهری خودا نین!! ﴿أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۱﴾ بەھۇى ئەو رەۋشە جۋان و پەسەندانەھ، ئەو موسولمانانە شياۋى رەھمەتو بەزمى پەرورەدگارن، خودا بەئىنى رەھمەتى خۇيان پى دەدا لەدونىاو قىيامەت دا. بىگومان پەرورەدگار عەزىزو بالادىستە ھەرشتىكى بۇى دىكا، ھەر وادەو بەئىنىك بدا، ھەرھەرەشەيەك بكا دىھىيىنىتە جى، ھەكىم و دانايە، كاروبارى بوونەھومر بەگۈيرەى عەدالەتكارى و دانايى خۇى رىئو پىك ھەلدەسورپىنى كەوابى بەھەشتو رەزامەندىى خۇى بەموسولمانان دىھەخشى و بۇ مونافىقەكانىش ناگرى دۆزەخ و قارو غەزمىي! ﴿۲﴾

پىۋىستە نامازە بەھە بىكەين كە پىتى (س) لەوشەى (سىرھەم) دا بۇ تەئكىدو موبالغەيە، ماناى تايبەتكردى كىردار ناكا بەزەمانى داھاتوۋى نىزىك، چونكە رەھمەتو بەزمى خودا بۇ موسولمانان ھەمىشەيى و بەردەوامە.

ئەمجار ئەو وادەو بەئىنەى داۋىەتى بەموسولمانان شى دىكاتەھومو ئەھو رادەگەيەننى كە رەھمەتى خودا زۇر شت دەگىرتەھومو دەفەرمۇى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پەرورەدگار بەئىنى بەپىاۋانى موسولمان و نافرەتانى موسولمان داۋە، كە شادىيان بكا بەباغو باغاتى بەھەشت كە بەزىر دارو درەختەكانى دا جۇگەو جۇبار دىكشىن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بۇ ھەتا ھەتايە لەناو ئەو بەھەشتە رازمۇدا دەمىننەھ، لەزەمتو خۇشى لى وەرمەگىرن، ﴿وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ خانووبەھرى دىگرو رازاۋەى بۇ نامادەكردون، لەناو بەھەشتى ئەبەدى دا، وىپراى ئەو خانوو بالەخانە دىگىرانە، سەربارى ئەو ھەموو نامىرو ھۇكارى خۇشگوزمرانى و بەختەومىريە: كە نەچاۋ بىنيۋىيەتى و نەبەسەر دلى كەس دا بەخەيال رابوردە، ئەو خودا پىداۋانە نازو نىعمەتتىكى تىران ھەيە: كە لەھەموو نىعمەتەكانى تىر بەھەشت خۇشترو بەلەزەمت ترە ئەۋىش رەزامەندىى خودايە بۇيان، بۇيە دەفەرمۇى: ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ ھەيە بۇ موسولمانان رەزامەندىى خودا كە زۇر لەبەھشت گەورەترو، زۇر لەبەھەشت مايەى شادمانى ترە. شتىكى بەلگە نەۋىستىشە كە كامەرانى گىانى خۇشترو پىرۇزترە لەلەزەمتى جەستەيى. ئەھەى پىشتىگىرى ئەمە دىكا: ئەو فەرموودىيەيە: كە ئىمام مالىكو موسلىم و بوخارى لەئەبو سەعيدى خودىيەھە رىۋايەتەيان كىردە كە پىغەمبەر

فہرموویہ تی: (ان اللہ عزوجل یقول لأهل الجنة، فیقولون: لیک ربنا وسعدیک، والآخر فی یدیک. فیقول: هل رضیتم؟ فیقولون: وما لنا لا نرضی یارب، وقد اعطیتنا ما لم یعط أحداً من خلقتک، فیقول: الا أعطیکم أفضل من ذلك؟ فیقولون یارب وأي شیء أفضل من ذلك؟ فیقول: احلّ علیکم رضوانی فلا أسخط علیکم بعده أبداً).

ہندی لہرافہ کھران پیان وایہ: (رضوان) بریتیہ لہبینی زاتی خودا لمرؤزی قیامت دا. وککوو لہنایہ تیکی تردا دمہرموی: ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس/۲۶.

بیگومان ساتیک پھیوندی بہزاتی کردگار ساتیک بینینی ئہو زاتہ بیچوونہ، لہہموو خوئی و بہختہ و مریہک گرنگرہ، بہلکوو ہیج خوئیہک لہناستی دا بہخوئی داناندی. بہلئی ساتہ وختیک کہ لہقولایی دلی ئادہمیزادا شوعلہیک لہو نوورہ ئہزلی و ئہبہدیہی کہ چاو دمرکی ناکا روناکایہک دمنوینی، ساتی ہالہاتنی ئہو نووورہ لہناو گیانی ئادہمیزادا، تاقہ ساتیک لہو ساتانہی کہ ری دہکوی بؤ کہمیک لہنادہمیزادان بریسکہیک لہنووری خودا دہکویتہ ناو دل و گیانیانہو، ہہموو خوئی و لہزمتیک لہناستی دا بہہیج دمژمیردرین، دہی دہبی چ بگوتری بہرمزامہندیہکی خودایی کہ ہہموو گیان داپوئی و ہہمیشہ بہبی برانہوہ ہستی پی بکری!! جا کہ پھرومردگار لہنایہتہکہ دا سی شتی باس کردن (الجنات، الساکنین الطیبۃ، رضوان من اللہ) ئہمجار فہرمووی: ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واتہ: ئہو وادمو بہلینہی خودا، یان ئہو رمزامہندیہ، یان ئہو خوئی و لہزمتہ مادی و معنہویانہ بہیہکہوہ بہمرآز گہیشتنیکی فرہ گہورمہو ہیج خوئیہکی تری ناگاتی، بہم لہزمتو نیعمہتانہ پاداشی موسولمانہ راستالہکان دہدینہوہو ئہوہ پاداش و نیعمہتن نہک ئہو خوئی و لہزمتانہی دنیا کہ مونافیق و کافرہکان ہہوئی بہدہست ہینانی دہدن و ہہمیشہ ہلپہیانہ بویان!!

جیهادو تیکوشان دژی کافرو مونافیه کان

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ ﴿٧٣﴾ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾﴾

باش نهوهی پهرومردگار ودهصفي موسولمانانی کردو نهو رموشته جوانانهی ومپال دانو وادهو بهئینی پاداشی ههره باشی پیدان، بهرزترین پلهو پایهی بههمشتی بۆ تهرخان کردن، جاریکی تر گهراپهوه بۆ سهر مونافیه کانو ههرمشهی توندی لی کردنو ترساندن بهوه که وهک کافرمان جیهادیان له دژ بکری، خستیه پیپری نهو کافرانهی که بهناشکرا ئیعلانی کوفرو بییدینی خوین کردوه.

فهرمان دهکا به پیغه مبه ره کهی که جیهاد بکا له دژی کافرانو مونافیه کان موسولمانان هه ئینی بۆ جهنگان دژی نهوانه ی بهناشکرا جاری کافریه تی خوین داوهو دژی نهوانهش که بهروالمت خوین به موسولمان حلیب دهکهنو له دل دا کوفریان په نهان کردوه.

هورنان نهوه دهچه سپینی که مونافیه کان قسه ی کوفر نامیزیان کردوهو دوا ی نهوه ی جاری موسولمانبوونی خوین دا کافربوونهوه، ویستیان کاریک نه انجام

بەدەن: کە تێرۆر کردنی پێغەمبەر بوو بەلام بۆیان ئەنجام نەدرا، دەبی ئەوان بۆچی رەقیاڵ لەپێغەمبەر بێ؛ خو رەوانە کردنی پێغەمبەر بێجگە لەخێرو بەرمکەت بۆ ئەوانو بۆ هەموو ئادەمیزاد هیچی تر نیە. ئەمجار پەرۆمردگار موناڤیقەکان هەڵدەنێ کە بگەرێنەوێت تۆبە بکەن و چی تر درێژە بەکوفرو دوورووێی خۆیان نەدەن.

دەڤەکە ی قورئان بەگشتی حالو چۆنیەتی موناڤیقەکان رادەنوێنی و زۆر لەهەلۆیستەکانیان ئاشکرا دەکا، ئاماژە بەو دەکا کە زۆر جار هەولیان داوێ شەپرو نارەحەتی بەپێغەمبەر و موسوڵمانان بگەیهێن. چەند سەرگوزشتەیک هەن هۆکاری تاییبەتی بۆ هاتنە خوارووی نایەتەکان دیاری دەکەن.

قەتادە دەلی: دەربارە ی عەبدوللای کۆری ئوبە ی نازل بوو، ئەو هەبوو: دوو پیاو شەپریان بوو یەکیکیان جووھەنی و ئەویتریان ئەنصاری. کابرای جووھەنی بەسەر ئەنصارییەکەدا زال بوو، عەبدوللای بەکابرای ئەنصاری وت: ئەو بۆ نایەن یارمەتی براکەتان بەدەن؟ سویندم بەخودا وینە ی ئیمە وینە ی موخەممەد وەکوو وتە ی مەشهوری کابرا وایە کە وتی: (سەگەکەت قەلەو بکە بختوا) ئەمجار وتی: ئەگەر بگەرێنەوێت بۆ مەدینە دەبی عەزیزو پیاو ماقوولەکانمان ئەو ناکەس بەچانە وەدەرنێن. پیاویک لەموسوڵمانان بەپەلە جووھ خزمەت پێغەمبەر و ئەو قسانە ی بۆ گێڕایەو، پێغەمبەر ﷺ لەدوای ناردو پرساری ئی کرد: بۆچی ئەو قسانە وتوو: ئەویش سویندی خوارد کە شتی وا نەبوو ئەو قسە ی ئاوی نەگوتوو. ئیتر پەرۆمردگار ئەم نایەتە ی ناردە خواری!

نیمام ئەبو جەعفەری کۆری جەریر لەئەبنو عەبباسەو دەگێڕێتەو دەلی: رۆژیک پێغەمبەر ﷺ لەزیر سێبەری درەختیک دانیشتبوو، فەرمووی: رۆژیک پیاویک دی بۆ لاتان بەچاویکی شەیتانانە دەرپانێ بۆتان، کە هات قسە ی لەگەڵ دا مەکەن. وەندە ی پێ نەچوو پیاویکی چاوشین بەدەرکەوت، پێغەمبەر ﷺ بانگی کردو پێی فەرموو: لەسەر چی تۆو هاوێلانت جوینم پێ دەدەن؟

پیاوہکے ہستاو روئی و ہاوہلہکانی ہینان، ہموویان سویندیان خوارد: کہ
نہومیان نہگوتووہ، نہومندمیان سویند خوارد پیغہمبہریان رازی کردو لییان
خوشبوو، نیتہ پھرومردگار نایہتی ﴿يَخْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا...﴾ ناردہ خوارئ.

عوروی کوری زوبہیرو ہی تریش دہلین: نہم نایہتانہ دمبرارہی جوللاسی
کورپی سوومیدی کوری صامیت ہاتوونہ خوارئ. نہم کابرایہ کؤلہ بہسہیہکی
لہخیزانہکھی ہمبوو، ناوی عومہیری کوری سہعد بوو، جوللاس وتی: نہگہر
نہوہی موحمہمد ہیناویہتی راستی، نہوہ نیمہ حالمان لہم گویدرینزانہی خومان
خراپترہ، عومہیر وتی: سویند بہخودا نہی جوللاس! نہتؤ خوشہویستین کہسی
بؤ من، پیم ناخوشہ زیانت پی بگا، نہتؤ قسہیہکت کرد نہگہر باسی بکہم حہیام
دہچی، نہگہر بیشارمہوہ دمکوژی. یہکیان لہوی تریان لام سووکتہر، ہہوالہکھی
بہپیغہمبہر ﴿﴾ گہیانندو پیغہمبہر ﴿﴾ بہروی دادایہوہ، نہویش نینکاری کردو
وتی: من شتی وام نہگوتووہ. سویندی خوارد کہ شتی وای نہگوتووہ، نہمجار
پھرومردگار نہم نایہتانہی ناردہ خوارئ. پیاوہکے وتی: بہلئ گوتووہ، وہلئ خودا
تؤبہی داناوہ من تؤبہ دہکم نیتہ نہمہی لی قبول کرا.

بہلام نہم ریوایہتانہ تیکرا لہگہل رستہی ﴿وَهُمْ اَوْ اَمَّا لَمْ يَنْتَلُوا﴾ کہ
لہنایہتہکدا ہہیہ ناگونجی، چہند ریوایہتیکی تر ہن: نہوہ دہجہسپین کہ
مہبہست بہو شتہی کہ مونافیقہکان ویستیان نہنجامی بدنو بؤیان نہکرا
نہومبوو: کہ لہکاتی گہرانہوہی پیغہمبہر ﴿﴾ لہغہزای تہبووک کؤمہلئک دووروو
ویستیان بہغافلگیری پیغہمبہر ﴿﴾ تیرور بکہن.

یہکئک لہو ریوایہتانہ نہومیہ: کہ نیمام نہحمہد ﴿﴾ دہلئ: یہزید
بؤیگیپرانہوہ دہلئ: ولیدی کوری عہدوللای کوری جہمیع لہباوکی طوفہیلہوہ
بؤیگیپرانہوہ، کاتی پیغہمبہر ﴿﴾ ویستی لہغہزای تہبووک بگہریتہوہ، فہرمانی دا
جار بدرئ: کہ پیغہمبہر ﴿﴾ لہکہلو بہرزاییہکہوہ دہگہریتہوہ، با ہیج کہس
لہوئوہ نہگہریتہوہ، نیتہ دستہیہک لہو دوورووہانہ دہم چاوی خویان داپوشیو
لہو ریگہوہ ہاتن بہنیازی نہوہی پیغہمبہر ﴿﴾ لہو ریگا سہختہیہ ہہلدیرن
بہسہر ولاغہکہیہوہ، لہو کاتہدا عہعمار ولاغہکھی لی دہخوری و حوزمیفہش

لەپىشەۋە ھەسارەكەى رادەكىشا. ەممار بەگزيان دا چوۋدەۋ، پىغەمبەر ﷺ لەۋلاغەكە دابەزى و دوۋرۋوۋەكان نەيانتوانى كارەكەيان ئەنجام بىدن، نايەتى ﴿وَهُمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾ دىمبارەى ئەم رۋداۋە نازل بوۋە "ئەمجار پىش ئەۋەى بچىنە سەر رافەكردنى نايەتەكان بابزانىن جىھاد چەند جۆرى ھەيە؟

جىھاد: سى جۆرى ھەيە: جىھاد كردن لەدزى دوژمنىكى ئاشكراۋ ديار، جىھاد دزى شەيتان، جىھاد كردن دزى نەفس و نارمۆ. نايەتى ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ الحج/۷۸ ھەرسى جۆرمەكانى جىھاد دگريتەۋە. ھەرومھا نايەتى ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ التوبة/۴۱، ئەمىش ھەرسى جۆرمەكە دىمگريتەۋە. پىغەمبەرىش ﷺ لەم بارەۋە ھەرموۋىيەتى: (جاهدوا المشركين بأموالكم وأنفسكم وألستكم) ئەم ھەرموۋىيە ئىمام ئەحمەدو ئەبو داۋود نەسائى و ئىبنو حەببانو حاكم لەنەنەسى كۆرى مالىكەۋە رىۋايەتيان كىردە.

ئىبنو كەئىر دىمفەرمۆى: پەرۋەردگار ھەرمانى بەپىغەمبەر كىردە كە جىھاد بكا دزى كافىرو موناڧىقەكانو توندو تىز بى لەگەئيان، وەكوو چۆن ھەرمانى پى كىردە: كە ئاۋمىشى ەمطفو بەزمى بۆ موسولمانان بكاۋەۋە لەگەئيان دا ھىدى و ھىمەن بى.

ھەۋالى ئەۋمىشى پىداۋە: كە سەرمىجامى كافىرو موناڧىقان لەرۋزى قىامەت دا ئاگرى دۆزەخە.

ھەرنىبنو كەئىر رىۋايەتىك لەئىمام ەلىيەۋە دىمگريتەۋە دەلى: پىغەمبەر ﷺ بەچۋار شەيشەرەۋە نىردراۋە. شەشەرىك بۆ ھاۋىشەبەيدا كەران ﴿فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ التوبة/۵، شەشەرىك بۆ كافىرو خاۋمەن نامەكان ﴿فَاتْلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ

^۱ بۆ زىدە تەڧسىلو ئاگادار بوون بىروانە (الأساس في التفسير) دانراۋى مامۇستا سەيد حوى

صَاغِرُونَ ﴿التوبة/۲۹﴾ شمشیریک بؤ دوورووہ کان ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ
وَالْمُنَافِقِينَ﴾ التوبة/۷۳، شمشیریک بؤ یاخی بووہ کان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ لُحْيَانَ﴾ تَبٰی حَتّٰی تَفِيءَ اِلٰی
اَمْرِ اللّٰهِ ﴿الحجرات/۹﴾.

ئیبنو عہبباس دمفہرموی: پەروردگار فہرمانی بہ پیغہمبہر ﴿﴾ کردہ کہ
بہ شمشیر جہاد لہ گہل دوورووہ کان دا بکا بہ لام بہ شیوہ میکی توندو تیز!!

بہ کورتی مونافیقہ کان نہ گہر دوورووی خویان ناشکرا کرد بہ شمشیر
جہادیان لہ گہل دہکری، نہ گہر نیفاقہ گیان دہرنہ خست و مگوو موسولمانان
مامہ لہ یان لہ گہل دہکری مہ گہر لہ نایین ہہ لگہر پینہوہ یان لہ کومہ لی موسولمانان
یاخی ببو تاودنہ چہ کو سہنگہر بگرن، یان شہ عائیری نیسلام جی بہ جی نہ گہن!
بیگومان لہ رۆژگاری ئیمہ دووروو زۆرو زمبہندن، خاومن دمہ سہ لاتو قسہ
رۆیشتوو کار بہ دہست، رۆژ بہ رۆژیش پہرمدہ سینو لہ زیاد بووندان،
موسولمانانیش پالیان لی داومتہوہو چاوی خویان نوقاندوہ، لایہنی خودا بہر دہمدن
لہ ترسی زمانی کافرو دووروو!! سہیرہ دہ لئی نایہ تی ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا﴾
ولا يخافون لومة لائم ﴿﴾ یان نہ بیستوہو؟

نہ مجار دینہ سہر رافہ کردنی نایہ تہ کان: کہ دمفہرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا﴾
الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ﴿﴾ نہی پیغہمبہر! تی بکوشو بہر دہموام بہ لہ سہر
تی کو شان لہ سہر بہر منگار بوونہوہی تا قمی کافرو دووروو، ہہول بدہ بؤ نہوہی
لہہ لویستی خویان پہ شیمانان بکہیہوہ، توندو تیز بہ لہ دزیان و نہرمو نیانی
لہ بہرامبہریان دا مہنوینہ، و مگوو چۆن نہوان نہو پہری ہیزو توانای خویان دزی
تؤ بہ کار دہینن. توانای خۆت بخہ کارو بہر منگاریان بہوہ؛ بہ بہ لگہو دہلیل
بۆریان بدہ، بہ شمشیرو گورزو تیر شہریان لہ گہل بکہ. ہہ لہ تہ نہم چہ کو
نامیرانہ بہ گویرہی رۆژگار دہ گۆرپینو دمی موسولمانان ہہول بدمن لہ گہل
بارودوخ دا چہ کی پیوستانی ہہی.

بیگومان زانایانی نیسسلام کوکن لہ سہر نہوہ کہ دووروو بہ گویرہی
شہریعت مامہ لہی موسولمانانان لہ گہل دہکری و شہریان لہ گہل ناکری مہ گہر

بہناشکرا لہنایین ھلگہرپنہوہ، یان لہکۆمہئی موسولمانان یاخی بنو سہنگہریان
 ئی بگرن، یان بہنہنقہستو ئینکہبہری شہعائیری ئیسلام جی بہجی نہگن،
 لہومپیشیش ھہرموودمکھی ئیبینو عوسمانمان باس کرد کہ ھہرمووہیتی: (جہاد
 الکفار بالسيف وجهاد المنافقين باللسان) جیہادی کافران بہشمشیرمو جیہادی
 دووروومکان بہناموژگاری و بہلگہو دہلیل.

بیگومان جولہکہ کافرہکانی مہدینہ زۆر نہزیہتی پیغہمبہریان دہدا،
 تہنانت وشہی (السلام علیکم) یشیان گۆریبوو کہ تووشی پیغہمبہر دہبوون،
 دمیانگوت (السام علیکم) واتہ: مردنت لہسہر بی. پیغہمبہریش لہوہلامیان دا
 دمیضہرموو: (وعلیکم) پاشان چہندمہا وادمو بہئینی خۆیان ھہلوہشاندموہ نہو
 روداوانہی ئی کہوتنہوہ کہ لہومپیش باسمان کردن.

بہلام پیغہمبہر ﷺ مامہلہی لہگہل دووروومکان دا بہشیوہیہکی نہرمو نیان
 بوو، ئەم ھہلوئیستہ نہرمو نیانہی پیغہمبہر ﷺ بہرامبہریان وای ئی کردن
 جورئەت بکەن ئەوانیش ئەزیہتی پیغہمبہر ﷺ بدمنو پاشملہ تانہو تہشہری ئی
 بدمنو پیی بلین: (ھو اذن)....ھتد. ئیت لہم نایہتہدا پەرورمردگار ھہرمانی
 بہپیغہمبہر کرد کہچی دی نہرمو نیانیان لہگہل نہنوین، بہلام بہرامبہر ئەوان و
 کافرمان توندو تیژ بی، چونکہ وینہی ئەوانہ بہنہرمو نیانی ناچارین و بہندو
 عیرمت و مرناگرنو تہمبی خواردو نابن. وەکوو شاعیریکی عہرەب دہئی:

ووضع الندى في موضع السيف بالعللا مضر كوضع السيف في موضع الندى

بہراستی ئەمہ جیہادیکی زۆر سہختو دژوارہ، چونکہ دہبی ھہلوئیستیک
 بنوینئ بہرامبہر دووروومکان مام ناوہندی بی نہوہکوو موسولمانان بہنہرمو
 نیانی و عہطفو بہزمیی لہگہلیان دا بجوولیتہوہ، نہوہکوو کافرمان تہندو تیژ بی
 لہدزیان، واتہ: دہبی زۆر دادپہرورمانہ لہگہل ئەم تاقمہدا بجوولیتہوہ. بۆیہ ئیمامی
 عومەر لہم بارموہ دہفہرموئ: (اذلوهـم ولا تظلموہـم) بیانخہنہ ژیر رکیزی
 خۆتانہوہو ستہمیان ئی مہکەن!!

بیگومان سیاسه تی ئیسلامی داناو پابه ند بهفه رمانی خوداو لیهاتوی پیغه مبه ر ﷺ دمرباره ی مامه له کردنی موسولمانان له گهل دووړووه کان وای کرد زوربه ی زوری نهو مونافیقانه توبه بکه نو په شیمان ببنه وه بهراستی به دل و به گیان موسولمان ببن.

﴿وَمَا أَرْأَاهُمْ جَهَنَّمَ وَبُنَى الْمَصِيرِ﴾ د نیا به سمرنجامیان و شوینی حه وان ه و میان دوزه خه، شوینی تریان نیه جگه لهو شوینه ناخو شه، بهراستی خراب ناکامیکه نهو ناکامه ی نهوان، خراب مه نزل و نیشته مهنیه که، هرکه سی بجیته ناوی نامری و لهو سزایه رزگاری بی، زیانه که شی چ زیانیک نیه. پی بگوتری زیان! به کورتی نهو دووړووه دوو عه زابیان دمدری؛ سزای دونیایان له سمر دهستی موسولمانان که جیهادیان له گهل دمری، سزای قیامه تیشیان به ناگری دوزه خه...

نهمجار په رومردگار تاوانی مونافیقانه کان دیاری دمکا، نهو تاوانانه ی که دمبه هوی نهوه ی وهکوو کافره کان جیهادیان له گهل بکری؛ نهو تاوانانه ی که بریتین له بانگه شه ی کوفرو هه ولدان بو تیرورکردنی پیغه مبه رو گالته کردن به نیشانه کانی خوداو به پیغه مبه رو به موسولمانانو فهرمووی: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ سویند به خودا دهخون، که نهو وشه کوفرانه ی پالیان دراوه نه میانگوتووه، قورنانی پیرور نهو وشه کوفرانه ی که نهوان وتوویانه باسیان ناگا، نهومنده شتیکی ناشیرین و نه گونجاویان گوتووه قورنان خؤدمپاریزی له باسکردنیاں هرومها بو نهوه ی موسولمانان نهو وشه ناشیرینانه نه خویننه وه، چونکه نه گهر قورنان نهو وشه و رستانه ی نهوان گوتوویانه بیچه سپاندنایه موسولمانان دمیانه خویندنه وه... ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ بیگومان نهوان وشه ی کوفریان وتووه، که دهلین: نه مان وتووه درو دمکه ن، شتی وایان گوتووه کوفری ناشکرایه، نهوان پاش نهوه ی به موسولمان خویان پیشان دابوو نیعلانی ئیسلامه تی خویان کردبوو، ئیظهاری کوفرو بی دینی خویان نه نجام دا. دوی نهوه ی کوفره که یان شاراو مبوو ناشکریان کرد! ﴿وَهُمْ أُولَاؤُا﴾ بری لهو مونافیقانه هه ولی تیرور کردنی پیغه مبه ریان داو بویان نه کرا، ویستیان له به نده نو به رزایی (العقبة) که له غزای ته بوبوک دمگه رایه وه هه لیدیرن. ژماره ی نه م تیرورکه رانه به گویره ی فهرموودمیه ک

کہ نیمامی موسلیم ریوایہ تی کردوہ دوانزہ کہس بوون، لہ ریوایہ تی کی نیمام
 نہ حمہ دیش دا عہمار جہخت لہ سہر ٹوہ دہکاتہ وہ کہ دوانزہ کہس بوون!"
 ﴿وَمَا تَقْمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نہو مونافیقانہ لہ نیسلامو
 ناردنی پیغہ مہر ﴿سَتَيَكِيَانُ نَهْبِنِيُوہ شیاوی رِق لِّ بُوونہ و موہ و ہولڈانی
 تۆلہ کردنہ وہ بئی بیجگہ لہ وہی: کہ خودا بہ فہضلو گہورمی خوی بہ وہی
 دہستکھوتی جہنگہ وہ نہوانو پیغہ مہریشی بئی ناتاج کردوہ، کہ نہو مالو سامانہ
 دہسکھوتہیہ بہ لایانہ وہ خوشہ ویسترن شتہ، نہوانیش وکھو نہ نصارمکانی مہدینہ
 ہہ ژارو محتاج بوون، بۆیہ پیغہ مہر ﴿رُؤْزِيكَ لَهْوَتِيہ گیدا رووبہ پرووی
 نہ نصارمکان فہر مووی: (کتہ عالہ، فَاغْنَاکُمُ اللّٰہُ بِي) واتہ: زوربہی زوری دانیش توانی
 مہدینہ دہستکورتو ہہ ژار بوون، بہ وہی کۆچکرنی پیغہ مہر ﴿بُوْنَاوِيَان
 دہولہ مہند بوون.

بہ کورتی شتیک نیہ بییتہ ہۆکاری ٹوہی نہو مونافیقانہ رقیان
 لہ پیغہ مہر و نیسلام بئی جگہ لہ وہی کہ خودا بہ فہضلو گہورمی خوی نیسلامی
 کردوہ بہ ہۆکاری ٹوہی نہوان دہولہ مہند بن! نہمہ پیی دہگوتری مہدحی شیوہ
 زہم.

ٹہمجار سہرباری ٹہم ہہ موو خرابہ کاری و تاوانکردنہ دہرگای تۆبہ و پہشیمان
 بوونہ وہ کراوہو لہ سہرپشتہ ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُنْ خَيْرًا لَهُمْ﴾ نہگہر نہو دوو پرووہ
 تاوانکارانہ تۆبہ بکھنو واز لہ دوو پرووی خویان بیئن، چیدی کرداری ناپہسند
 نہگہنو گوفتاری ناشیرین نہلین، ٹوہ نہو تۆبہ و گہرانہ وہ دہبیئتہ خیرو
 بہرہ مہندی دونیاو قیامت دہبن: خودا تۆبہ یان لِّ و مردہگری و بہمراز دہگہن،
 لہ دونیادا دہچنہ پیری موسولمانانہ و مو رموشتی نہوان ہلڈہگرن، پشت بہ خودا
 دہبہستن و رازی دہبن بہ قہزاو قہدمری خودا، خۆراگر دہبن لہ بہرامبہر تہنگو
 چہ لہ مہدا، تیدہ کۆشن بۆ و دہمستہننانی بہختہ و مری قیامت و بہراستی دہبنہ
 ہہوالی پیغہ مہر و سوود لہر موشتہکانی و مردہگرن، فیری برایہ تی و ہہم ناہہنگی و

" تہفسیری مہراغی ج ۱۶۶/۴، فی ظلال القرآن ج ۲۵۷/۴.

ھاریکاری موسولمانان دمن. له قیامتیش دا به بههشتیان شاد دھاو له ناو نازو نیعمه تی بههشت دا رادمبویرن. ﴿وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه گهر پشت هه لکهنو روو و مرگپن له م بانگه وازییه و توبه نه کهنو سوور بن له سهر دوو پرووی و خراپه کاری نه وه پهرو مردگار له دونیاو قیامت سزای بمنارایان دما، له دونیادا به جوړه ها سزا توله یان لی دمستیښی: به کوشتنو برین، به رفاندنی ژن و مندالیان، به دمست به سهر اگرتنی مال و سامانیان، به ژبانی راپایی و دلّه راوکی و ترسو خه مو خه فته تاوی. به جوړیک که (کوونه مشکیان لی ببنه قه یصهری) و عمرز له خو یان نه گری و هکوو له نایه تی کی تر دا نامه به به ده کاو دمهر موی: ﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَعَارَاتٍ أَوْ مُدْخَلًا لَّوَلُّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ﴾ التوبة/۵۷.

یان دمهر موی: ﴿يَخْبَوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ المنافقون/۴، هه میسه ژبانی دونیا یان خه مو خه فته و ترسو دلّه راوکییه.

له قیامتیش دا نه وه سزاو توله یان ناگری دوزه خه و ده خرنه ناو هولایی دوزه خو دمرگی نه سفله وه

﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ له هه موو سهر زهوی دا که سیکیان نیه سهر په ریشیاریان بی و یار مه تی یان بداو دا کوکیان لی بکا، چونکه که سیک خودا ریسوای بکا، کی ده توانی په نای بدا؟ له دونیادا هه موو دمرگایه کیان به رودا داده خری، وه لایمتو خوشه ویستی و هاریکاری موسولمانان نیه، که س خاسیان بو نابیز. له قیامتیش دا نایه ته هورناییه کان نه وه ده چه سپینن: که که س پشتگری کافرو مونافیق ناکا.

دروزی مونا فقه کانو بن وادهو به لیتیانو جیروکی نه علیه

﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَیْسَ اَتٰنَا مِنْ فَضْلِهٖ ۚ
لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۷۵﴾ فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِّنْ
فَضْلِهٖۤ اَبْغَوْا۟ اِیَّهٖ وَتَوَلَّوْا۟ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۶﴾ فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا
فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَهٗۤ اِمَّا اَخْلَفُوْا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا
كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ﴿۷۷﴾ اَلَمْ یَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ یَعْلَمُ
سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلٰمُ الْغُیُوْبِ ﴿۷۸﴾ ﴾

درباره‌ی هاتنه خواره‌وی نه‌م نایه‌تانه جیروکی سهرنج راکیش هه‌یه،
زوربه‌ی رافه‌که‌رانی قورئان لی‌ره‌دا نه‌و جیروکه‌یان هیناوه چه‌سپاندویانه
هرچه‌نده لای زانایانی فهرمووده نه‌چه‌سپاوه!!

جیروکه‌کش نه‌ومیه: طه‌به‌رانی و نیبنو مه‌رده‌ومیه‌ی و نیبنو نه‌بی حاته‌مو
به‌یه‌ه‌قی له‌نه‌بی نومامه‌وه ده‌گیرنه‌وه که هاوه‌لیکی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿۷۵﴾ که ناوی
نه‌عله‌به‌ی کوری حاطیب بوو، وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! دوعام بو بکه که خودا
ده‌وله‌مه‌ندم بکا! پی‌غه‌مبه‌ر ﴿۷۶﴾ فهرمووی: مال‌ویران! مال‌و سامانیکی که‌م بتوانی
سوپاسی خودای له‌سهر بکه‌ی زور باشتره له‌سامانیکی زور که نه‌توانی سوپاسی
خودای له‌سهر بکه‌ی. نه‌عله‌به‌ وتی: به‌خودا! نه‌گهر خودا مال‌و سامانم بداتی،
زه‌کاتو سه‌ده‌قه‌ی پی‌ویستی ل دمه‌م! پی‌غه‌مبه‌ر ﴿۷۷﴾ دوعای بو کرد، نازه‌لی په‌یدا
کردن، په‌رمیان ساندو زور بوون، تا وای لی‌هات کۆلانه‌کانی مه‌دینه نه‌یده‌کیشان!
ناچار چوو ده‌ری شارو له‌وی خه‌ریکی به‌خیوکردنی نازه‌له‌کانی بوو، ده‌هات بو
مرگه‌وتی مه‌دینه به‌په‌له پرۆزه نویژه‌که‌ی ده‌کردو ده‌رویشه‌وه بو لای

حه یوانه کانی، وای ئی هات شوین له و مپو پاوانی دموروبه ری مه دینه جیگای به خیکردنی مه پو مالاتی شهعله به یان ئی نه دمبووه، ناچار هه ندیک له شار دوور که وته وه، نیت نهیده توانی ناماده ی نوپزی جه ماعت بی، ته نها بۆ نوپزی جومعه حازر دمبوو، نوپزی هه ینی نه نجام دداو یه کسه ر ده گه راپه وه بۆ لای نازه له کانی، پاش ماومیه ک نه و منده پهرمیان ساندو پنیانه وه هه له و گه ر بوو وازی له ناماد مپوونی جومعه و جه ماعت هینا، نه مجار که نایه تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ هاته خواری، دو پیاو دانران بۆ کۆکردنه وه ی زمکاتی مالو سامانی نه و ده فهری شهعله به ی ئی بوو، پیغه مبه ر ﴿نامه یه کی بۆ نووسینو ناردی بۆ لای شهعله به، پیاوه کان هاتنه لای و نامه ی پیغه مبه ریان پیداو بۆ یان خوینده وه، وتی: جارئ بچن بۆ لای خه لگی ترو که لیوونه وه به لای من دا و مر نه وه، جاکه دوا یی هاته وه لای شهعله به بۆ نه وه ی زمکاته که ی ئی و مر گرن! وتی: وه لاهی نه مه سه رانه یه، وکوو سه رانه ده چی! برۆن من نه م سه رانه یه ناده م! نیت نایه تی ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ...﴾ تا ده گاته ﴿يَكْذِبُونَ﴾ نازل بوو.

ئیبنو جه ریر و ئیبنو مه رده و مپه ی له ئیبنو عه بباسه وه ده گپرنه وه: ده لئین: دوا یی شهعله به زمکاته که ی هینا بۆ مه دینه، پیغه مبه ر ﴿فه رمووی: خودا جله و گه ری ئی کردووم که زمکاته که ی ئی و مر بگرم نیت شهعله به هاواری ئی هه لساو گل و خۆلی به سه ر خۆیدا کرد، به لام بی سوود بوو، پیغه مبه ر فه رمووی: من کاتی خۆی پیم گوتی و به قسه ت نه کردم، نه وه سه زای کرداری خۆته. پیغه مبه ر ﴿له دونیا ده رجوو شهعله به زمکاته که ی هینا بۆ لای نه بو به کر نه ویش لی و مر نه گرت پاشان له سه رده می جینشینی عومهر دا زمکاته که ی هینا بۆ لای نه و، نه ویش لی و مر نه گرت، له سه رده می جینشینی ئیمام عوسمان دا مرد!!

مامۆستا (د. وهبه الزحیلی) دوا ی گپرنه وه ی نه م چیرۆکه ده لئ: له راستی نه م چیرۆکه لای فه رمووده زانان نه چه سپاووه سه حیح نه چونکه شهعله به یه کیکه له هاوه لانی غه زای به درو خوداو پیغه مبه ری خودا شایه تی ئیماندار ییان بۆ داوه. ئیبنو عه بدولبه ر و توویه تی: قسه ی نه وانه ی که ده لئین: شهعله به زمکات

نهدم بوومو نهو نایه ته دمرحق بهنهو هاتوته خوارئ هیوا وایه نهو رایه راست نه بی.

نیبنو حه جهری عه سقه لانی له (الأصابة في تمييز الصحابة) دا دواى لیكۆلینه ومیه کی نه بی حاطیبه، دهلی نهعله بهی کوری حاطیب هاوه لی به دره و له جهنگی حونهین دا شهید بووه.

به ههر حال دمقه قورنانییه که بهو نوسلووبه نامازهی بۆ کردوه بهو شیوه موبه مه رای نواندوه، نهوه دمگه یه نی که کهسانیکی دووروو هه بوون: له کاتی ههزاری دا لهو جوژه وادانه یان دوون دایی که دهو له مه ند بوون پایهن دی واده ی خویان نه بوون! نایه ته کان به رد موامن له سه ر به رد دلادان له سه ر هه لو یستو کرداری دوورووه کان و نه ی نییه کان یان بۆ موسو لمانان ناشکرا ده کن. جا چونکه نهو مونا فیکانه گرو گرو و جوړاو جوړن بویه قورنن به شیوه ی جوړاو جوړ باسیان دمکا: جاریک دمفه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ التوبة/۶۱، دمیک دمفه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمُزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ التوبة/۵۸، جه لیك دمبیژئ: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ التوبة/۶۱، لیرمش دا دمفه رموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ﴾ واته: هه ندیک لهو مونا فیکانه هه یه پیمانیان به خودا پیغه مبه ری خودا داوه دمدن، ده لئین: نه گهر خودا به فاضلو گه وره یی خو ی دهو له مه ند مان بکاو مالو سامانمان بداتی ﴿لَتَصَدَّقْنَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به ته نکیده وه ده لئین: نیمه زه کاتی مالو سامانمان به ریک و پیک دمدمین، خیر و خیرات دمکه یین، مال دمبه خشین له پیناو رمزه مندی خودادا، به نده ی راستالو گوپرایه لی فه رمانی خوداو پیغه مبه ر دمیین.

﴿فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ که چی کاتی رزق و رۆزی زۆری پیدان و مالو سامانیان زۆر بوو، رژدی و چروکییان نواندو زه کاتی واجبیان له مالو سامانی خویان دمرنه کرد، له پیناو نه انجامدانی کاری چاکه و خیر و خوشی و باربووی جهنگاو و مانو به هاناوه چوونی لیقه و ماوان هیجیان نه به خشی، پشتیان هه لکردو خویان له کۆمه گی کردنی هه زاران گرتوه، جا و منه بی نه م پشت

ھەلگەردىنەيان شىتېكى لاۋەكى بىۋ بەدەگمەن روۋى دا بى، بەلكوۋ لەقۇلايى
دلىانەموو بەھەموو سووربونو لىپرانەمو پىشتيان ھەلگەردو بەنەنقەستو بەھۇي
رۇدى و چروكىيانەمو دەستى خۇيان ھوچاندو بەھىچ كلۇجى رىبازى مالىبەخىشيان
رەچاۋ نەكردو بەلای دا نەچوون، لەبىر خۇيان بىردەمو، تەنانەت نەگەر بىرىشيان
بىتەمو، بىرى خۇيانى ناھىننەموو گوۋى خۇيانى لى كەر دىمكەن نەگەر بانگ بىكرىن
بۇ مالىبەخىشيان ۋەلام نادەنەمو!!

﴿فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ﴾ ئەو رۇدى و بەخىلىيە دۋى ئەو
ھەموو سۈيىندو ۋادەو بەئىنانەيان، بوو بەنىفاق ۋەدلىان دا خۇي دا كۋتا، ئەو
ناپاكى و دوورۋويىيەيان بەردەموام دەبى تا دەمرن و دەچنەمو بەرقاپى
پەرومردگارىيان، چۈنكە ديارە چاۋمروانى تۋبەيان لى ناكرى و سوورن لەسەر ناپاكى
خۇيان.

ئەمجار دوو ھۆكارى سەرمكى بۇ نىفاقەكەيان باس دەكا؛ كە تايبەتتىن
رەۋىشتى دوورۋومكانە، يەكەمىيان پابەند نەبوونىيانە بەۋادەو بەئىن، دووم درۋزنى!
دەفەرمۈي: ﴿بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ ۋاتە: ئەو دوورۋويىيەيان
بەھۇي ئەومومىيە: كە پابەندى ۋادەو بەئىنى خۇيان نىن لەوتەو سۈيىندەكانىيان دا
درۋ دەكەن. چۈنكە دابو نەرىتى خودا لەئادەمىزاد دا ۋا ھاتوۋە ھەركردەمىيەك
كە نىفاق داخۋازى بى زياتر نىفاق لەدل دا دەچەسپىنى و بەھىزى دەكا، ۋەكوو
چۈن كىردەمۈي چاكو پەسند ئىمان لەدل دا بەھىز دەكا زياتر دىچەسپىنى! ھەر
بەو چۆرە ھەموو رەۋىشتو بىرو باۋمىركى ئادەمىزاد زىاد دەكاو بى ھىزو بەھىز
دەبى بەو كىردەۋانەي ئەنجامىيان دەدا.

جا چۈنكە ئەو دوورۋوانە خىلاف ۋادىي و درۋزنى لەدل و دەروونىيان دا
جىگىر بوونو خۇيان دا كۋتاۋە بۇيە دوورۋويى لەدلىان دا پتەوو چەسپاۋە.
﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ ناپا ئەو
دوورۋوانە نازانن كە پەرومردگار ھەموو نەيىنى و پەنامەكەيان دەزانى؟! نازانن كە
خودا ئاگادارە بەسەر ئەو پەيمانىشكىنىيەي لەدلى خۇيان دا دىشىرنەموو ئەو

سرتو و ناخاوتنه نهینیانهی که به پنهانمه کی نهنجامی دهمدن و تانه و تهره
 ناراستهی نایینی خوداو پیغه مبر دهکن و بیلانو نه خشی گلاو دزی موسولمانان
 دادمپژن نازانن که بهرومردگار ﴿علام الغیوب﴾ هو نهینی شیردراودی ناو قولایی
 دل دزمانی و هیچی لی گوم نابی!!!

جوداوازی نیوان وشه (السر)، (النجوی)، (الغیب) بهم جوریه:

(السر): بریتیه له نهینی نادل.

(النجوی): بریتیه له ناخاوتنی نهینی که خه لک له ناو خویان دا نهنجامی
 دهمدن. (الغیب): نهومیه: له خه لک نهینی بی.

تانه و تهری مونا فیه کان له موسولمانان و خوداش لیبان خوش
 نابی

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
 فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۷۹) اَسْتَغْفِرُ
 لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ
 اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ (۸۰)

باش نهودی بهرومردگار باسی به خیلی و رژی مونا فیه کانی کرد، تهنانهت
 باش نهودی سویندیان خواردو بهیمانان دا: که نه گهر خودا مالو سامانیان بداتی

زہکات دہدمنو خیرو صہدہقہ دہکەن، ھەر چروکی و رزیدیان نواند. ئەمجار دیتە سەر باسی ئەو: کە ئەو موناڤیقانە لەتاوانکردن دا بەمەشەوہ نہوہستاون، بەلکوو تەجاووزیان کردوہ: بۆ گالتە کردن بہو موسوڵمانانہی کە ھەریەکەیان بہپی خۆی خیرو خیرات دہکا، ئەگەر کابرای موسوڵمان دہولەمەند بی و زۆر ببەخشی دہلین: ئەوہ بۆ رییابازی دہبەخشی، ئەگەر ھەزار بی و کەم ببەخشی، بەگالتە پیکردنەوہ دہلین: خودا پێویستی بہو تۆزہ مالہ نیہ ئەو ببەخشی. بہم جوڑہ ئەو موناڤیقانە گەپیشتوونہ ئەندازمێک ھێج بەشو باریکیان لەنایینی نیسلام دا بۆ خۆیان نہھیشتوتەوہ. تەنانەت ئەگەر پێغەمبەر دوعای لیخۆشبوونیشان بۆ بکا خودا لییان خۆش نابێ، چونکە ئەوہندە لەکوفرو بیدینی دا رۆچوون ھیوای نیمانیان لی ناکری و لیخۆشبوونی خودایان بەنسێب نابێ!! ھەردوو پیری ڤەرموودہ: موسلیم و بوخاری و ھی تریش لەئەبو مەسعودی بەدریہوہ دہگیرنەوہ دہلین: گوتیہ تی: کاتیک ڤەرمانمان پی کرا بەمالبەخشین لەرێگەیی خودادا ھەمانبوو بەکری کۆلکیشی دہکردو بہوہ مال و مندالی خۆی دہزیاند، پیاویک کە ناوی (الحباب) یان (الحجاج) بوو نیو ربہی خورما ھینا کردی بہخیر، یەکیکی تر زیاتری ھینا! موناڤیقەکان وتیان: بیگومان خودا پێویستی بہو تۆزہ خیرہی ئەم ھەزارہ نیہو ئەوہشیان کە زۆری ھیناوہ بۆ رییابازی ھیناویہ تی. ئیتیر نایہ تی ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ...﴾ ھاتە خوار.

ئیننو جەریر لەعیکریہوہ رپوایەت دہکا: دہلی: لەغەزای تەبووک دا پێغەمبەر ﷺ موسوڵمانانی ھەلنان کە خیرو صہدہقہ بکەن و کۆمەکی کۆ بکەنەوہ بۆ پیداوستی موسوڵمانان. عەبدوررەحمانی کورپی عەون چوار ھەزار دیرھەمی ھینا، وتی: ئەی پێغەمبەری خودا! مال و سامانەکەم ھەشت ھەزار دیرھەم بوو نیوہم ھیناوہم نیوہشم ھیشتوتەوہ. پێغەمبەر ﷺ ڤەرمووی: خودا خیرو بہرەگەت بخاتە ئەو مالہی بہخشیوتەو ئەو مالہی ھیشتوتەوہ. عومەری کورپی خەتابیش ئەندازمێکی وای ھینا، عاصیمی کورپی عەدی ئەنصاری حەفتا ویسقی خورمای ھینا، عوسمانی کورپی عەففان مالکی یەکجار زۆری ھینا، ئەبو عەقیل ربہیہکی خورما ھینا وتی: ڤوربان! شەوی رابردوو باغە دارخورمام بۆ کابرایەک ناو داوہ،

دوو ربہم خورما لی وەرگرتووہ ربہیہکیانم بۆ مالو مندالم حی ھیشتووہو ربہیہکیشیانم بہقہرز داوہ بہخودا، پیغہمبہر ﴿فہرمانی کرد کہ ربہ خورماکہی بخہنہ سہر کوئمہ لی صہدمقہ.

نیر موناہیقہکان لہروی تانہو تہشہرموہ وتیان: ئەوانہ بۆ ریبابازی ئەو مالو سامانہی خۆیان ہیئاوہ کردویانہ بہخیر. (ابو عقیل) پش بۆیہ ئەو ربہ خورمایہی ہیئاوہ تا لہریزی ئەو ساماندارنہدا ناوی بہینرئ، ئەگینا خودا چ پیویستیہکی بہو ربہ خورمایہی ئەبو عہقیل نیہ، نیر پەرورمردگار ئەم نایہتہی ناردہ خواری کہ دمقہرموی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ئەو کەسانہی تانہو تہشہر لہو موسولمانانہ دمدن کە بہئارمزوی خۆیان زیاد لہزمکاتی واجبو پیویست مالو سامانی خۆیان دہبہخشن، گالتہ بہساماندارہ موسولمانانہکان دہکەن دہلین: بۆ ریبابازی بہلیشاو مال دہبہخشن، لاقرتی بہہہزارەکان دہکەن کە شتی کەم دہبہخشن، دہلین: ہەر بۆیہ ئەو شتہ کەمہ دہبہخشن بۆ ئەوہی ناویان لہگەن مالبہخشەکانی تر تۆمار بکری، ئەگینا خودا چ پیویستیہکی بہو تۆزہ مالبہ نیہ. ئەو موناہیقانہی کە بہو جۆرہ گالتہ بہموسولمانان دہکەن، ﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خودا تۆلہی ئەم گالتہ کردنہو ہەموو کردارو گوفتارو ہەلویستیکیان لی دەستیانی و دمیانکاتہ جیگای گالتہی موسولمانانو ریسوایان دہکا، بہم جۆرہ نیازو مہبہستی گلاویان دمردەخاتو وتارو کرداری بہدیان ئاشکرا دہکاو دمیانکاتہ پەندی زەمانہو نابروویان دہبا. سہرباری ئەومش ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ لہقیامەتیش دا سزای توندو بہنیشیان بۆ نامادہ گراوہ..

ئەمجار پەرورمردگار سزاو تۆلہی خوی بۆ دووروومکان دیاری دہمکاتو دمیانخاتہ پیری کافرەمکانہومو دمقہرموی: ﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ئەی موحمەد! ئەگەر تۆ بہارپیہومو داوی لیخۆشبوون بکە ی بۆ موناہیقہکانو داوا بکە تاوانەکانیان پەردمپۆش بکری و لییان خۆش بینو فەضحیان نەکەین، یان بۆیان نەپارپیہومو داوی لیخۆشبوونیان بۆ نەکە ی پەکسانہ، ئەگەر ہەزار جار داوی لیخۆشبوونیان بۆ بکە ئەوہ بزانی

خودا تاوانہ کانیان پەردەپۆش ناکاو لییان خۆش نابێ، بەلکوو روژی قیامت لەپیش جاوی خەڵک ریسوایان دەکا.

مەبەست بە (سبعین) لیژمدا ژمارە تاییبەت نیە، بەلکوو مەبەست زۆری و زۆر داوا کردنە، واتە: ئەتۆ هەرچەندیک داواي لیخۆشبوونیان بۆ بکە، پارانە و مەکت و مرناگیری و لییان خۆش نابین. وەکوو لەئایەتیکە تردا دەرئەمۆ: ﴿سَاءَ عَلَيْهِمْ أَتَغْفِرَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ المنافقون/۶.

بێگومان پێغەمبەر ﷺ لەخودا دەپارێهە: کە هیدایەتیاں بداتو تۆبە بکەن و لییان خۆش بێ، هەر وەکوو چۆن دوعای دەکرد کە لەموشریکەکان خۆش بێ، چەندیک ئەزەیتیاں بدایە، ئەو لەخودا دەپارێهە و دەرئەمۆ: (اللهم اغفر لقومي فانهم لا يعلمون) رواه ابن ماجه.

بێگومان پێغەمبەر ﷺ لەم داواي لیخۆشبوونە بۆ کافرو دوورووەکان عوزری هەبە، عوزرەکەشی ئەو بوو: کە نائومید نەبوە لەوێ ئیمان بین، بەمەرجی ئەزانیبی کە ئەوانە بەسروشت گومران، چونکە داواکردنی لیخۆشبوون بۆ موشریک و دووروو کاتیک یاساغە کە زانییەتی ئەوانە بەسروشت گومران و ئیمان ناهین. وەکوو لەشویئیکی تردا نامازە بۆ ئەمە دەکا و دەرئەمۆ: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ التوبة/۱۱۳.

ئەمجار لیژمدا پەروەردگار هۆی قبوول نەکردنی داواکاریەکی پێغەمبەر دیاری دەکا و دەرئەمۆ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆیە داواي لیخۆشبوونەکت و مرناگیری چونکە ئەوان ئینکاری تاكو تەنهای خودا دەکەن، بپروایان بەو نیە کە خودا ئاگادارو زانیە بەسەر هەموو نەین و سرتەو پەنامەکی و شتە نادیارەکان دا. ئینکاری پێغەمبەراییەتی پێغەمبەری ئیسلام دەکەن و بپروایان بەزیندو بوونەو نیە سوورن لەسەر ئینکارییەکیان! دلۆ دەرئەمۆ: ﴿لَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ لَمَّا سَأِلُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لِيُعْذِرُوا لَهُمْ أَنَّهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ التوبة/۱۲۵.

موسولمان بین۔ ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ دابو نہریتی خودا وا جاری بووہ: کہ ہدایہ تی گروو تاقمی یاخی بوو کافر نہداو نہیانخاتہ سہر ریباری حہق.

کہسانیک بوخویان نامادہباشی نیمان ہیئانو توبہ کردنیان تیدا نہبی، لہریازی حہق لایاندابی، خوداش ہدایہ تیان نادا، ناہومید کردنیان لہلیخوشبوون لہبہر نہوہ نیہ خودا بہخیل بی، یان پیغہمبہر ﴿﴾ کہمتہرخمی کردبی، بہلکوو لہبہر نہومیہ: کہ نہوان نامادہباشی نہومیان تیدا نیہ بگہپنہوہ بو سہر ریگای حہقو راست. کوفرو بیدینیہ کہی خوئیانہ کہ بووہتہ لہمبہرو کوسپ لہبہردہم لیخوشبوونی خودا بوئیان!

**مونافیقہ خویشدہرہ کان لہچوون بو غہزای تہبووک دلخوش بوون
بہنہچوونہ کہیان**

﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ
وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا
تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾
فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

دربارہی ہاتنہ خوارمودی نہم نایہ تانہ، نیبنو جہریر لہئیبنو عہبباسہوہ ریوایمت دہکا دہلی: پیغہمبہر ﴿﴾ فہرمانی بہخہلکی کرد کہ لہخرمہتیا بچن بو غہزای تہبووک، کاتہگہش وبرزی ہاوین بوو، چہند کہسیک وتیان: نہی پیغہمبہری خودا! زور گہرمایہو ناتوانین دہربچین بو غہزا نیہ لہکاتی گہرمادا ناچین بو غہزا نیتر پہرومردگار نایہ تی ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ی ناردہ خواری.

تہفسیری رموان

منتدی إقرأ الثقافي

هه رنبنو جه ریر له موحه ممدی کوری که عبی نه لقور مظیییه وه ریوایه تیکی تری لهم جوړه ریوایه ت کردوه.

نهمجار پاش نهومی په رومردگار له نایه تی پيشوودا بری کردهوهی ناپه سندی دوورووه گانی روون کردهوه که بریتی بوو له عوزر هینانه وه بۇ نه چوون بۇ غه زای ته بووکو تانه و ته شهر دان له دابه شکردنی صه دمه جاریکی تر دمگه پته وه بۇ سهر به یانکرددنی جوړیکی تر له خراپه کاریه کانیاں که دلخوشبوونیانه به پالده ومو دمرنه چوونیان بۇ غه زای، دمغه رموی: ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ واته: نه و دوورووانه که یفخوشن بهومی که له ممدینه دا پاش دراوونو نه براون بۇ غه زای نه و به هره مهنديیه یان به نسیب نه بووه. که یفخوشن به وه که له مال وه دانیشتونو پیغه مبر ﴿لَهُ كَاتِي بِهِ رِيكُهُ وَتَنِي بُوْ غه زای ته بووک له گه ل خوی نه یردون...

هوی دلخوشیان به و دمرنه چوونیان بر و نه بوونیانه به گرنکی جیهادو به خیرو بیری تیکوشان له پیناو نایینی خودادا، پینان ناخوشه له ته که پیغه مبر دا به مال و به گیان جیهاد بکه ن! هه لبه ته ناشکرایه پیخوشبوونیان به مانه وه له مال مانای نه وه دمگه یه نی: که چوونیان پی ناخوشه. به لام په رومردگار مانای رسته که ی جهخت کرده ومو فهرمووی: ﴿وَكُرْهُوا أَنْ يٰجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته: پینان ناخوش بوو که جیهاد بکه ن به مال و گیانیان له پیناو نایینی خودادا. هاوبه شی غه زای بکه ن!

جا ومنه بی ههر به پیخوشبوونی مانه و میان له مال وه واز بینن به لگوو خه لکی تریش دمرسینن له هاوبه شی کردن و هه لیان دمفریوینن بۇ خو پاشدان و پالده وه! به جوړیک هه نديکیان ناموزگاری هه نديکیان دمکرد: ﴿وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ پینان گوتن: مه چن بۇ جیهاد، له م و مرزه گه رمایه دا هاوبه شی نه و غه زایه مه که ن، کاته که ی ناسکه و سینه ر خوشن و میوه گه نانه و به ربووم پیگه یشتوو! مال و حال و باغو باغاتی خوتان به حی مه هیلن، نه م گه رمایه ته حه ممول ناکری!

پەرورەردگار رەمەدیان دەماتەووە و دەفەرموی: ﴿قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ ئەو موحەممەد! پێیان بڵێ: ئاگرى دۆزەخ كە ئامادەكراوە بۆ سەرپێچىكاران، ئێوەش سەرنجامتان بەهۆى پابەند نەبوونتان بەفەرمانى خودا و پێغەمبەرى خوداوە بۆ ئەو شوێنە ناخۆشەى زۆر لەو گەرمایە گەرمترە: كە ئێوە خۆى لێ دەشێرنەو: ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ئەگەر عەقل و تەفكرىنیان ببوایە، سەرپێچى فەرمانى پێغەمبەریان نەدەكردو لەماتەووە پائیان نەدەداىەو، بەهاوبەشى نەكردنەكەیان كەیفخۆش نەدمبوون بەلكوو خەفەتبار دەبوون، خۆیان نەدەكردە سوتەمەنى ئەو ئاگرە بى ئامانە.

ئیمامى مالیکو هەردوو پیری فەرمووده رىوايەتیک لەئەبو هورەیرەو دەگێرنەو دەلى: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: (نار بنى آدم التي توقدونها جزء من سبعين جزءاً من نار جهنم).

جا ئەگەر ئەوانە لەگەرمای ماوەكورتى سەر زەوى دەترسن، رەحەتى و رابواردن لەسای سێبەر دا ئیختیار دەكەن، ئەو دمیى لەئاگرى دۆزەخ دا جى بکەن؟ خۆ ئاگرى دۆزەخ گەرمترەو درێژ خایەنترە! بەراستى ئەمە گائە پێكردنیكى تال، بەلام لەهەمان كات دا حەقیقەتە.

بەكورتى ئەوانە دوو رێگایان لەپێشە، یان بۆ ماومیهكى كورتو سنووردار لەگەرمای تەنگو چەلەمەدا جیهاد بکەن، یان فری دەدرێنە ناو ئاگرى دۆزەخەو بۆ ماومیهك هەر خودا دەزانى چەندە!

﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ با گەم پى بکەن و زۆر بگرن! واتە: دمیوايه ئەوان پێكەننیا كەم گریانیا زۆر بوایە، بۆ حالى خۆیان بگریانایەو بەزمییان بەحالى خۆیان دا بێتەو، لەپای ئەو بەهرەمەندییهى لەکیسیان چوووە ئەو سزاو تۆلەیهى بۆیان ئامادەكراوە!

دەشتوانین ئاوا مانای ئەم رستەیه بکەین: با ماومیهكى گەم كەیفخۆش بن بەپالەدانەووە نەچوون بۆ غەزا، با پى بکەن!! بێگومان ماوەى پێكەننیهكەیان كەمە، چونكە بەكۆتایى هاتنى ژيانیا كۆتایى كەیفخۆشى و پێكەننیا دى!

به شوین و نهو پیکه نین و شادییه یان دا گریانى دريژخايه نو نه بر اوهى قیامه تیان بو پهیدا دمبى، سزاو تۆله بى نامانى ناو ناگرى دۆزه خیان توش دى ﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نهو سزادان و عه زابه ی قیامه تیان پاداش تۆله ستاندنه وهى نهو کرده وانه یانه، که له ژيانى دونیادا نه نجامیان داوه.

موسلیم و بوخارى له سه حیحه ینى خو یان دا فهرمو ودمیه کیان له نوعمانى کورى به شیر هوه ریوایهت کردوه ده لى: پیغه مبه ر ﴿فهرمووى﴾ (ان اهل النار عذاباً يوم القيامة لمن له نعلان و شراکان من نار جهنم يغلي منهما دماغه، كما يغلي المرجل، لا يرى أن أحداً من اهل النار أشد عذاباً منه، وانه اهلونهم عذاباً) هیواشترین سزادانى نه هلى دۆزه خ روژی قیامهت که سیکه دوو (نه عل) سو لى له ناگر له پى ده کرى، می شکى به هویانه وه ده کو لى و مکوو چون مه نجه لى سه ر ناگر ده کو لى، و ا گومان ده برى که س به نه ندازه ی نهو سزای به نیش و توند نیه، وه لى نهو له هه موو دۆزه خیه کان عه زابى سوکتره.

جا و نه بى نه م هه ر شه یه ی نایه ته که تایهت بى به مونا هیقه کان و که سی تر نه گر یته وه، به لکوو موسو لمانى راستا لیش ده گر یته وه. نه وانیش خه ق وایه، پیکه نینیان که مو گریانیان له تر سی خودا زۆر بى، نه وه تا: تیر می ذى فهرمو ودمیه کی پیغه مبه ر ﴿ده گر یته وه که ناراسته ی ها وه لانى کردوه، فهرمو ویه تی﴾ (والله لو تعلمون ما أعلم لضحكتم قليلاً، ولبكيتم كثيراً، ولخرجتم الى الصعدات تجارون الى الله تعالى، والله لوددت أنى كنت شجرة تعضد) سو یندم به خودا نه وهى من ده یزانم نه گه ر نیوه بتانزانیا به که م پى ده که نین و زۆر ده گریان و ده جوونه سه ر ریگه ویا نان له خودا ده پا وانه وه و دمنووزانه وه. وه لا الهى من بو خو م پی م خو ش بوو دره ختیک بو مایه بر پامایه ؟!

مہنچ کردنی مونافیقان لہاوبہ شیکردنی جیہادو مہنچ کردنی
پیغہ مہبر لہوہی نویژ لہسہر مردوو بکا

﴿ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا
إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ﴿٨٣﴾
وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٤﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ
أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٨٥﴾ ﴾

دہر بارہی ہاتنہ خواروہی نہم نایہ تہ نیام نہحمہدو بوخاری و تیرمیذی
ہی تریش فہرموودمیہکیان لہئیبنو عہباسہوہ گپراومتہوہ، دہلی: بیستم عومہر
دمیگوت: کاتی عہدوللای کوری نوبہی مرد، بانگی پیغہ مہبر ﴿﴾ کرا بو نہوہی
نویژ لہسہر بکا، پیغہ مہبر ﴿﴾ تہشریفی لہسہری راوستا بو نہوہی نویژ
لہسہر بکا، نیامی عومہر دمہرموی: عہرزی پیغہ مہبرم کرد وتم: فوربان چوں
جہنابت نویژ لہسہر دوزمنی خودا؛ عہدوللای کوری نوبہی دہکھی کہواو وای
گوت، فلان روژ نہوہی گوتو فلان کات نہوہی گوت. خو خودا نہی لی کردوی کہ
نویژ لہسہر مونافیقان بکھی! پیغہ مہبر ﴿﴾ زمردهخنہی ہاتی و منیش زورم
گوت. نهمجار فہرمووی: عومہرا وازم لی بینہ! نهمن بوخوم سہرپشک کراوم، پیم
گوتراوہ ﴿﴾ استغفر ہم او لاتستغفر ہم ان تستغفر ہم سبعین مرة فلن يغفر الله لهم ﴿﴾

ئەگەر بزانم: لەحەفتا زیاد بکەم خودا لێیان خۆش دەبێ لەحەفتا کەرپەتم زیاتر داواى لێخۆشبوون بۆ دەکردن.

ئەمجار نوێزى لەسەر کردو لەگەڵ تەرمەگەدا رویشتو لەسەر گۆرەگەى وەستا، تا شێردرایەووە عومەر دەلى: بەراستى من جەسارەتم کردو خۆم زۆر پى نازابوو. سویندم بەخودا زۆرى پى نەچوو ئەم دوو نایەتە نازل بوون، نیتەر لەودوا تا لەدونیا دەرچوو نوێزى لەسەر دووروو نەدەکرد! زوربەى زۆرى کتیبە تەفسیرمکان ئەم رىوایەتەو رىوایەتى تریان لەم بارەووە هێناون، بەلام بەراستى ئەمە جیگای هەلۆستەیهو پێویستى بەلى وردبوونەووە هەیه.

هەر بۆیە زۆر لەزانایانى ئیسلام وەکوو قاضى ئەبو بەگرى باقلانى و ئیمام الحەرمەین و ئیمام غەزالی و هى تریش پێیان وایە: ئەم حەدیثە سەحیح نیە، چونکە لەچەند رویەگەووە دزایەتى لەگەڵ مانای نایەتەگە دەکا.

۱- نوێز کردنى پێغەمبەر ﷺ لەسەر عەبدووللای کورپى ئوبەى کراوە بەهۆى هاتنە خوارەووەى نایەتەگە، دەى سییاقى قورئان و ریز کردنى نایەتەگان بەناشکرا ئەومیان لى وەردەگیرى: کە ئەم نایەتە لەغەزای تەبووک دا هاتووتە خوارى، عەبدووللای کورپى ئوبەى سالى پاش غەزای تەبووک مردووە.

۲- عومەر کە دەلى: چۆن نوێز لەسەر تەرمى دوژمنى خودا دەکەى و خودا نەى لى کردووى: کە نوێز لەسەر موناڤیقان بکەى، ئەووە دەگەیهنێ کە نەهیهەگە پێش مردنى عەبدووللای کورپى ئوبەى بوو، دەى هەرقسەگەى عومەر کە دواى دەلى: نوێزى لەسەر کردووە لەگەڵ تەرمەگەى دا رویشت... ئەمجار پەرۆمردگار نایەتى ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ...﴾ ی ناردە خوارى، ئەووە دەگەیهنێ کە نایەتەگە پاش مردنى کورپى ئوبەى هاتووتە خوارى، ئەمەش دزایەتیهکى ناشکراو روونە لەنیوان دەقى رىوایەتەگەدا.

۳- فەرموودەى پێغەمبەر ﷺ کە دەفەرموى: خودا سەرپشکى کردوم لەوودا داواى لێخۆشبوون بۆ موناڤیقان بکەم یان نا! نیشکال پەیدا دەبێ، چونکە سەرپشکى کاتێک دەبوو کە نایەتەگە بەصەراحت ئەووە تیدا نەبواى: کە خودا

لییان خوښ نابی، به لām نهووتا: له نایه ته که دا به ناشکرا دمفرموئ: ﴿أَنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ که واپوو (او) بۆ ته خیر نیه بۆ ته سوییه، جوداوازی نیوان (ته خیر) و ته سوییه) ش ناشکرایه.

له باره نوێژ کردنی پېغه مېهر ﷺ له سهر ته رمی عه بدوللای کورې نوبه ی ریوايه تی تریش همن له نیبو عومهرموه، له جابیر موه ریوايه ت کراوه.

نه بو یه علاو هی تریش له نه نه سه وه ریوايه تیان کردوه: که پېغه مېهر ﷺ ویستی نوێژ له سهر ته رمی عه بدوللای کورې نوبه ی بکا، جوبریل نه یه یشتو فهرمووی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ نهم روایه ته نه وه ده گیه نه ی: که پېغه مېهر ﷺ نوێژی له سهر نه کردوه. بۆ چارمه ری دزایه تی نیوان ریوايه ته کان هه ندیک له زانایان ریوايه تی بوخارییان یه سند کردوه، هه ندیکیان ویستوو یانه ته وافوق بخه نه نیوانیان وتوو یانه: مه به ست به (الصلاة) له ریوايه تی عومهر دا، هه روا له ریوايه تی کی تر دا که له عه بدوللای کورې عومهرموه ده گێردی ته وه به مانا دوعاو داوای لیخو شبوونه، یان مه به ست نه ومیه: ویستی نوێژی له سهر بکاو جوبرانیل نه یه یشت! به هه رحال پېویسته نه وه بزانی: که نایه ته که مانایه کی گشتی تر ده گیه نه ی و فراوان تره له و مانا تایبه ته ی که ریوايه ته کان ده گیه نه ی. ماموستا (سید قطب) دمفرموئ: نایه ته که بنه مایه ک له بنه ماکانی ریزو ته قدیر له یاسای کومه لی موسولمانانی تیکۆشهر له پیناو بیرو باومردا ده جه سپین، داوای نه وه ده کا چاوپۆشی نه کری له به خشی نی دیارده ی ریزو ته قدیر بۆ نه وانه خو له جه اده و تیکۆشان ده شیرنه وه، راحه تو نوستن له سېبه ردا به سهر تیکۆشان و جه اده له پیناو نایینی خودادا هه لده بزیرن، ته رازووی ریزو ته قدیر هه ول و تیکۆشان و پابه ند بوونه به مفرمانی خوداو نامۆزگاری پېغه مېهری خودایه، ته قواو خودا په رستییه.

نهمجار دوا ی نهم به رکوله دمه ربه ی هوی نازلبوونی نایه ته کان دینه وه سه ر رافه کردنی نایه ته کان. دمفرموئ: ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنْكَ لِلْخُرُوجِ﴾ نه ی پېغه مېهری خو شه ویست! نه گمر خودای تو له غه زای ته بووک تو ی که یانده وه بۆ مه دینه و نه و کومه له مونا فیه ت چاوپیکه و تنه وه که خو یان پاش

داومو نامادهی غهزا نه بوون، وهکوو ههتاده دهئی: دوانزه پیاو بوون داوایان لی کردی بۆ غهزایهکی تر رهگهلت کهون، ویستیان هاوبهشی بکهن نهتۆ لهروانگهی ته مبی کردنو سزادانیانه وه ﴿فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ پیاوان بلئی: ئیوه ئیتر بههیج شیومیهک جاریکی تر هاوپییهتی من ناکهن و لهگهلم نایهن و لهسهنگهری ئیمه دا ئیوه شهر له دزی دوزمنان ناکهن، ئیوه نهو پیاوه نین شهرمفو ریزی جیهادتان بهربکهوئی.

ئهمجار پهرومردگار بایسی نه وه دینیته وه وه دهفهرموئی: ﴿وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ئیوه یه کهمجار پالاندانه وه خوشاردنه وه لهجیهادتان ههلبژاردو بهبی عوزرو بیانووی رهوا خوژتان پاش داو نههاتن بۆ غهزا، سویندی بهدرۆتان خواردو راستگو نه بوون، دلخۆشو ته پرده ماغ بوون بهخۆپاشدان و هاوبهشی نهکردن، بهلکو بهوشه وه نه دهوستان خه لکانی تریستان هه لدمنا بۆ خۆپاشدان و هاوبهشی نهکردن، کهوابی ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ دانیشن و پالی لی بدمنه وه لهگه ل نهو مونا فیکانهی خۆیان پاش داومو لهجیهاد خۆیان شار دۆته وه، یان دانیشن لهگه ل پیرمژنو نافرمته و مندال و بهککه و تهکان، ئیوه پیاوی جیهاد نین و نهو شهرمه تان پی نادری! نه رکی پارێزگاریکردن له نایینی خودا شکۆمه ندیه که شانی ئیوه هه لی ناگری!!

ئهمجار پهرومردگار فرمان به پیغه مبه ر ﴿مَهْکَا﴾ دهکا: که دووره په ریزی ته و او لهکو مه لی مونا فیکان رابگه یه نی، نو یژ له سه ر مردویان نه کا و نامادهی به خاکسپاردنیان نه بی و داوی لیخۆشبوونیان بۆ نه کا. دهفهرموئی: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ بههیج شیومیهک نو یژ له سه ر مردوویان مه که و نامادهی به خاکسپاردنیان مه به و له سه ر گۆریان رامه و مسته و دوعای نارامی و خۆراگریان له سه ر وه لای فریسته بۆ مه که! نه بو داوودو حا که و بهزار له نیامی عوسمانه وه ریوایه تیان کردوه: دهفهرموئی: هه رکاتی پیغه مبه ر له به خاکسپاردن و داپۆشی نی ته رمی مردو و دمبو وه له سه ر گۆره که ی راده و مسته و دیفه رمو و: (استغفروا لأخیکم وسلواله التثبیت فانه الآن یسأل) داوی لیخۆشبوون بۆ نه م

برایەتەتان بکەن و داواى خۆراگرى و جوان وەلامدانەوهى بۆ بکەن بىگومان ئىستا ئەو پرسیارى ئى دەکرى.

نایەتەتەکە بەروونی ئەو دەگەیهنى کەنابى نوێژ لەسەر تەرمى کافر بکرى، ئەمە حوکمى گشتییه و هەركەسى موناڤىق بى نابی موسولمان نوێژى لەسەر بکا. نابی نامادەى بەخاگسپاردن و داپۆشىنى بى، نابی زیارەتى گۆڤى بکا، نابی دوعاى لىخۆشبوونی بۆ بکا.

ئەمجار پەرەمردگار ھۆکارى نەھى کردن لەنوێژ لەسەر کردنیان و راوەستان لەسەر گۆڤیان و دوعا بۆ کردنیان روون دەکاتەووە و دەفەرموى: ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَآثُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ چونکە بىگومان ئەوانە برپایان بەهەبوونی خوداى تائى و تەنیا نیە، ئىنکاری پىغەمبەرایەتى پىغەمبەر دەکەن و سووربون لەسەر ئەو بى برپاویەیان و بەکافرى مردوون و کە دونیاىان بەجى ھىشتوووە بى ئیمان بوون، لەحالتەى یاخى بوون و سنوور شکىنى دا بوون کە مەرگ پەخەى پى گرتوون.

ھەرەھا چونکە نوێژ کردن لەسەر مردو شەفاعەت بۆ کردنە و راوەستان لەسەر گۆڤى ریز لىگرتنە بۆ. دەى کافرو فاسق شایانى ریزو تەقدیر نین.

ئەمجار پەرەمردگار نەھى لەپىغەمبەر کرد: کە برپى دیاردەى رابواردن و زیانخۆشى موناڤىقەکان سەرنجى رانەکیشن و بەلایەو بەسەند نەبن، لەبەر جاوى جوان نەبن و دلى بۆیان ئى نەدا، دەفەرموى: ﴿وَلَا تُغْنِكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ بَا مَالٍ وَ سَامَانِي فَرَمِيَان وَ مَنَدَالِي زۆریان سەرمەنجى تۆ رانەکیشى و تۆ سەرسام نەکا. ئەو خێرو خۆشى و بەختەومرى نیە پىياندراو، ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا﴾ بىگومان پەرەمردگار دەیهوى بەو مال و مندالەى کە پى داون لەدونیا دا سزایان بەدا، مال و سامانیان ھۆى سزاو عەزابیانە لەدونیا دا، ماندو دەبن بەکۆکردنەووە پارێزگاریکردنى، ھەمیشە لەدلەراوکی دان و غەمى بەدەستەپیان و لەکىس چوونیانە، دواى موسولمانان لەشیوہى زەکات باربوو کردنى جەنگ دا لىیان دەستین، موسولمانان پى بەھیز دەبن ئەوان پىیان ناخۆشە، مندال و خزم و کەسیان لەشەر و جەنگ دا دەکوژین و بەپەرۆش. ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾

گیانیان دمریجی نهوان له حالئ کوفرو بی دینی دابن، خه سارتمه ندی دونیاو قیامت دمبنو نهومش گه ورهترین خه سارتمه ندی و مالتویرانییه.

له موه پیشو له سورتمه دا نایه تیکی تر بهم مانایه رابوردو دمفرموی: ﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ التوبة/ ۵۵.

تیبینی نهوه دهکری نایه ته که نهوه دمگه یه نی که نابی موسولمان نویژ له سهر تهرمی کافرو مونافیق بکا، نابی ناماده ی به خاکسپاردن و له گورنانیان بی، به لام نابیت به لگهی صهریج له سهر نهوه که بیویسته نویژ له سهر تهرمی موسولمان بکری و ناماده ی به ریگردن و به خاکسپاردنی بی. به لکوو حوکی نه مه له فرموده ی پیغه مبه ر و مرده گری له بارموه فرموده ی صهریج زورن، یه کی که لهو فرمودانه نهو فرموده یه که نیمامی موسلیم له جابیری کوری عه بدوللاوه ریوایه تی کردوه دمفرموی: (ان اخا لکم قد مات فقوموا فصلوا علیه) برایه کتان مبهستی نه جاشییه مردووه خوتان ناماده بکمن نویژی له سهر بکمن. جابیر دهلی: هه ستاین و خومان کرد به دوو ریزو نویژی مردوومان له سهر کرد.

نه بو هورمیره ده گری ته وه دمفرموی: پیغه مبه ر ﴿هه وائی له دونیا دمرچوونی نه ججاشی راگه یاند لهو رۆژه ی تیدا مردبوو، موسولمانانی برد بو شوینی نویژ کردن و چوار جار نه للاهو نه کبه ری فرموو.

له لایه کی ترهوه زانایانی نیسلام کوکن له سهر نهوه: که دروست نیه نویژ له سهر تهرمی موسولمانان نه کری، هه ندیک به لایانه وه فهرزی کیفایه یه.

برئ له زانایان فرموویانه: له گورن و شاردنه وهی تهرمی موسولمان وه کوو نویژ له سهر کردنی وایه و فهرزی کیفایه یه.

هه لبه ته نایه ته که نهوه ی لی و مرده گری: که راوستان له سهر گوپی مردوی موسولمان تا ده شیردیت ته وه، شتیکی باشه...! پیغه مبه ر ﴿له سهر گوپی مردوی موسولمان دموه ستا تا ده شیردرايه وه! دوعای زمان راستی و وه لامدروستی بو ده کردو ده پارایه وه له خودا که له ولامدانه وهی فریشته کانی دین بو لای نه شله زئی!

عەبدوللای کورێ زوبەیر ئەگەر مردوێک دەمرد لەسەر گۆرەکە ی رادەوهستا تا دەشێردرایەوه.

لەصەحیحی موسلیم دا هاتوو: عەمری کورێ عاص رضی اللہ عنہ لەکاتی سەرەمەرگ دا وەسیەتی کرد وتی: کە خستەنمە گۆرموو داتان پۆشیم، کەمێک گۆل و خۆل لەسەر گۆرمکەم بەرز بکەنەوه، ئەمجار بەئەندازە ی ئەو ی و شترێک سەر بپن و گۆشتەکە ی دابەش بکەن لای گۆرمکەم بپننەوه بۆ ئەو ی کەمێک بپمەوه سەر خۆ و بزەنم چۆن وەلامی فریشەکان دەدەمەوه. جەماویری زانان کۆکن لەسەر ئەو: کە لەسەر جەنازه جوار جار ئەللا هو ئەکبەر دەکری.

دارەقوطنی لەئوبە ی کورێ کەعبەوه ریاویەت دەکا دەئێ: بپغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ان الملائكة صلت على آدم، فكبرت عليه أربعا، وقالوا هذه سنتكم يا بني آدم).

**نیزن وەرگرتنی سەرانی نیفاق بۆ خۆدزینەوه لەجیهادو نامادەباشی
موسولمان بۆ جیهاد**

﴿وَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نْكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝٨٦ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝٨٧ لَيْكِنَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٨٨ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ

تَجَرِّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

پاش نهومی بهرومردگار نهومی روون کردهوه: که دووړووهکان فرتو فیلو
بیانووی ناروا دمدوزنهوه بؤ خو پاشدان لهچوون بؤ غهزا لهخزمت پیغه مبهرا دا،
بهشوین نهومدا ههلویتیک تریان ناشکرا دهکا، نهویش نهومیه: ههرکاتی نایه تیک
نازل ببی باسی نیمانو جیهادی تیدا بی، خاومن مالو سامانو بهتواناکان داوای
نیزنی نهچوون بؤ غهزا دهکهنو دمیانهوئ هاوبهشی جیهادو تیکووشان نهکهن، داوا
لهپیغه مبهرا دهکهن که وازیان لی بینی لهگهل پرو پیریزنو کهم نهندامو شهلو
سهفتهکان دا بمیننهوه. دمفرموی:

﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذِنُوا أُولَئِكَ أَطُورُوا مِنْهُمْ﴾
ههرکاتی سورمتیک قورئان یان هندیکی نازل ببی، فهرمانیان پی بکا
به نیمانهینان بهخوداو بهپیغه مبهرو بهزیندو بوونهومو داوایان لی بکا لهگهل
پیغه مبهرا دا بچن بؤ جیهادو تیکووشان، خاومن سامانو بهتواناکان داوای روخصهت
لی دهکهن که وازیان لی بینی هاوبهشی جیهادو تیکووشان نهکهنو خو پاش دمن
﴿وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ دهلین: نهی پیغه مبهرا وازمان لی بیته با نیمه
لهگهل نافرمو پهککهوتهو مندالو بی هیزماکان بمیننهوه!!

ناده میزاد دوو پیرن، دوو جوړن، دوو سروشتن: پیری دووړوویو لهرزوکیو
خوویستیو ریسوایی، پیری برپا پتهوانو بههیزو تواناو خوړاگران، پیریک
دمیانهوئ خو لهجیهاد بدزنهوه خو پاش بدن رازین بهکهدمنیو نرمی! پیریک
راستالو خو بهخشو فیداکارو نهفس بهرزو خاومن ههلویت، نامادمن خو یان فری
بدمنه ناو ناگرموه، چاو نهترسو ورمبهرزو برپا پتهوو فهرمانبهردارو گوئ بیست!!

هر که سورمتیک دپته خواری فهرمانی بهجیهادو تیکووشان لهخوگر تیبی
دهولمه مندو لهشساغو بهتواناکان دینه پیشهوه نهک بؤ چوون بؤ غهزاو

خوبه ختکرنو به جیهینانی ئهرکی سهرشانیان به لکو بۆ خۆپاشدان و خۆدزینهوه، رازین له گهل ئافرمتهو بۆ نهواو شهل و سهقه تهکان دا حلیب بکرین، ئهوانه (حیزبی حیزی و سهلامهتی)ن خۆویستو ته نهپرستن، ههستی پیاومتی و سهربهستی و نازادیان تیدا نیه، ترسنۆکو لهرزۆکو و ره روخاون!

نموونهی ئەم نایه ته نایهتیکی تره: كه دهفهرموی: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذِكْرُ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ محمد/ ۲۰.

ئەم مونا فیهه ترسنۆکانه نایانهوی بهرگری له نایین و مال و نیشتمان و ناموس و شهرهف بکهه ههستیان مردوهو بۆ شعورن ﴿رَضُوا بِأَنْ يَكْرُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون بهوه: كه له گهل ژنو ژال دا بمیننهوه، رازی بوون كه ومکوو پیرمژنو په ککه وتهکان كه ئهرکی جیهادیان له نهستۆ دا نیه مامه نهیان له گهل بکری، ئه مهش ئه وه پهری ترسنۆکی و زهلیلییه و نهفسی بهرز قیزی ئی دمکاتهوه! هۆی ئەم ترسنۆکی و ناپیاوییهیان نهقامی و نهزانییه ﴿وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ دلایان مۆر کراوه، پهرومردگار دلی مۆر کردوون به هۆی نه چوونیان بۆ غهزاو خۆپاشدانیان له جیهاد، دلایان داخراوه ههچ نووری عیلم و زانیاری و هیدایهت و مرناگری، وایان ئی هاتووه له ههچ حالێ نایین، نازانن چ بهرژمومندی و سوودی ئهوانی تیدایه. ئه نجامی بدهن، نازانن چ شتیکی زیانی بۆ ئهوان ههیه خۆی ئی بپاریزن، حیکمهتو نهینی ئهوه نازانن بۆچی خودا فهرمانی به جیهاد کردن کردوه!

ئهمجار پهرومردگار بهرامبهری و پیکگرتنیکی له نیوان و مزعی مونا فیهقان و موسوئلمانان دمکاو سهرومیری و پیاومتی خودا په رستان دیاری دمکاو، ناکام و سهرفنجامیان، پاداشی باش و بهمراز گه ییشتیان روون دمکاتهو مو دهفهرموی: ﴿لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به لام پیغه مبهرو موسوئلمانانی شوینکه وتووی، جیهاد دمکهو و خۆنا شیرنهوه، به مال و به گیان نامادهی جهنگو بهرگریکردن له نایین و ولاتو مال و گیان، نامادهن له ریبازی نایین دا خۆیان بهخت بکهه، ئهرکی سهرشانی خۆیان جی به جی دمکهه. له دونیادا بهمراز گه ییشتوون و

سەرکەوتنی خۆیان و تیشکانی دوزمنانیان دەستکەوت بوو ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئەو موحاهیدە تیکۆشەرانیە خێرو بیری دونیاو قیامەتیان دەستگیر بوو، خۆشی و کامەرانی و سەرورمەری هەردوجیہانیان دەستکەوت، سەرھرازو بەمراد گەییشتوو خۆیان، بەپێچەوانەی دووروووەکانەو کە خەسارتمەندی هەردوو جیہاد بوون!!

﴿أَعِدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ پەرورمەدگار ئامادە کردووە بۆ ئەو موسولمانە خودا پێداوانە باغو باخاتی واکە بەزێر درەختەکانیان دا جۆگەو جۆبار دەکشێن و بۆ هەتا هەتایی لەو خۆشی لەزەمتە دا دەگوزەریێن! بەراستی ئەو رابواردن و لەزەمتو نێعمەتە جۆراو جۆرانە پێیان دەدرێ بەمرارگەییشتنێکی فرە مەزنەو پلەو پایەو شکۆمەندییەکی بێ وێنەییە!!

دووڕوویی عەرەبە دەشتەکییەکان و نیزن وەرگرتنیان بۆ نەچوون بۆ جیہاد

﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

دەربارە هاتنە خوارمۆدی ئەم نایەتە ضەحاک دەلی: ئەو کۆمەڵە پێری عامیری کۆری (الطفیل) بوون، هاتنە خزمەت پێغەمبەر ﷺ و تیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئێمە لەگەڵ تۆ غەزەمان کرد لەو کاتەدا عەرەبە دەشتەکییەکانی ھۆزی طەہی پەلاماری مال و مندالی داوین، مالاتو کەلو پەلیان بردوین دەترسین: ئەگەر لەگەڵتا ببین بۆ جیہاد دووبارە ئەوان یان ھۆزی تر تالانمان بکەن!

پښه مېر ښه موی: (سیغیني الله عنکم) خودا من بئ ناتاج دهکاو پښوېستم بهنپوه نیه.

موجاهید دهلی: نه وانه جهند کهسک بوون لههوزی غهطه فان عوزریان هینایه وه خودا عوزری ئی قبول نه کردن.

موناسه بهی ئهم نایه ته بهی پښه وه نه ویه: پهروردگار له وه پښ نه حوالی دووړوه دانیشتموکانی مه دینه ی بیان کرد، ئهمجار به شوین نه ودا حالو چوښه تی عهرمه دووړوه دشته کییه کان شی دهکاته وه دمفه رموی: ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ نه و عهرمه دشته کییه هاتنه لای پښه مېرو داوای نيزنی ئی دهکهن ریگه یان بدا نه چن بؤ غهزای ته بووک، پښه مېر ښه موی: خودا به سهر هه والی ئی ودا ناگاداری کردوومو دمزانم مه بهستان چیه و خودا بئ ناتاجی کردوم له یارمه تی ئی ووه پښوېستم بیتان نیه.

ئینو عه عباس دمفه رموی: ئهم کومه له بیانوه که یان راست بوو، پښه مېر ښه مېر برپای پیکردن. ریوایه تی تریش هه ن نه وه ده چه سپین که درویان کردوومو بیانویان نه بوومو پښه مېر ښه مېر برپای پی نه کردن. ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خو یان له جیهاد پاش دا نه و تاقمه ی خودا و پښه مېریان به درو خسته وه، به روکesh خو یان به خاوم باومر دادناو له دل دا کافر بوون، نه مانه و مگوو بؤ غهزا نه چوون نه هاتن عوزریش بیننه وه. نه وانه نه و مونافیه عهرمه دشته کییه نه که عوزریان نه هینایه وه، به بی عوزرو به هانه خو یان پاش داو نه چوون بؤ جیهاد.

﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ له وه به و لاوه نه وانه ی کافرو مونافیقن، نه وانه ی خودا و پښه مېریان به درو خسته وه به درو عوزریان هینایه وه، یان نه وانه ی عوزریان نه هینایه وه، سزای به نپش و توندیان توش دی، له دنیا دا به کوشتنو برین له قیامه تیش دا به ناگری دوزخ!!

نهو موسولماناناهی جیهادیان له سه رنیه

﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَحْدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۹۱) وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَحْدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ (۹۲)

دمربارمی هاتنه خوارموهی نهه نایه تانه، نیبنو نهی حاتهه له زمیدی کوری شایته وه دهگیرته وه دهفرموی: خه ریکی نووسینه وه سورمتی (براءة) بووم، پینووسم له سه ر گوینچکهه دانابوو فه رمانمان پیکرا بچین بو غهزا، پیغه مبه ر ﷺ چاوهروانی سروش بوو بووی بی، لهو کاته دا کویریک هاته خزمه تی و وتی: نهی پیغه مبه ری خودا! من چی بکهه چاووم نابین کویرم؟ نیت نایه تی ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ...﴾ هاته خوارئ.

به لام بو نایه تی ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ...﴾ سی هۆکاری هاتنه خواره وه باس کراون:

۱- نیبنو نهی حاتهه له نیبنو عه بباسه وه ریوایه ت دهگاو دهفرموی: پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به خه لک کرد: که خوئاماده بکهو له ته کیا بچن بو غهزا، کۆمه لیک له هاوه لان هاتنه خزمه تی، عه بدوللای کوری موغه فقه لی موزه نییان تیدا بوو، وتیان: نهی پیغه مبه ری خودا! ولاغی سواریمان بو پهیدا بکه دین بو غهزا پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی: هیهچم دهست ناکه وی ئیوه سوار بکهه به دل شکاوی

ته فسیری رهوان

منتدی إقرأ الثقافی

گه پانه ووه دهگریان، پییان ناخوش بوو نه چن بؤ غمزا، تیشوو ولاغی سواریان دمست نه کهوئ. نیت پروردگار نایه تی ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ...﴾ ناره خواری و عوزری لی قبول کردن.

۲- مواهید دهلی: نه وانه سی برابوون: مه عقل، سوومید، (النعمان) ی کوری موقرین. داوایان له پیغه مبر کرد که خوفو نه علیان بؤ دابین بکا، پیغه مبر ﴿فَرَمَوِي:﴾ (لا أحد ما أحلكم عليه).

۳- حه سه نی به صری دهلی نه نایه ته دهرباره ی نه بو موسای نه شعهری و هاوه لانی هاتوته خواری، هاتنه لای پیغه مبر ﴿داوای شتیکیان ده کرد هه لیان گری، له و کاته دا پیغه مبر ﴿تووړه بوبوو فهرمووی:﴾ (والله ما أحلكم ولا أجد ما أحلكم عليه).

هه لته به په یومندی ناشکراو روون هه یه له نیوان نه نایه ته و نایه ته کانی پیشوودا، نه ووتا: دوی نه وهی پروردگار هه ریشه ی له وانه کرد: که بیانوو دم دوزنه ووه به درو و ده له سه خو یان له چوون بؤ جهاد دم دزنه وه، باسی نه وانه دهکا که عوزری شهرعیان هه یه نه وه رادگه یه نی: که نه و خاومن عوزرانه جهادیان له سر فهرز نیه! چونکه نیسلام نایینی ناسانکاری و ناسانخوازییه، به گویره ی توانا نه رک ده خاته سهرشانی ریرموانی، نه وانه ی توانای چوون بؤ جهادیان نیه کهم نه دماو کوپرو نه خوشن، یان تیشوو پیداو یستی جهنگیان بؤ دابین ناگری، عوزریان ره وایمو نه چوونیان قبوله. دم فهرموئ: ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ﴾ چوون بؤ غمزا واجب نیه له سر بی هیزو پیرو که فته کار ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى﴾ هه روه ها له سر نه خوش و کهم نه دماو کوپریش جهاد فهرز نیه، ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرْجٍ﴾ هه روه ها جهاد له سر نه وانه واجب نیه که پیداو یستی جهادیان بؤ دابین ناگری. ﴿إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به مهرجی نیمانی ته و اوو پته ویان به خودا هه بی، شوین ناموزگاری پیغه مبر بکه ون، به نه یینی و ناشکرا پابه ندی فهرمانی خودا بن، حه قناس بن و حه قخو ازانیان خوش بوئ، به رژه و مندی گهل و

ولات بپاریزن، جاسووسی و خیانت له ولات نه کهن، پرو پاگهندهی دژ به ئیسلام
بلاو نه کهنه وه.

ئیمامی موسلیم فهرموودمیه کی له ته میمی (الداری) یه وه گپراو مته وه ده ئی:
پښه مبهړ ﷺ فهرمووی: (الدين النصيحة، قالوا لمن يا رسول الله؟ قال: لله ولكتابه
ولرسوله ولأئمة المسلمين وعامتهم) واته: ئایین بریتییه له ئیخلاص، هاوه لان
عه رزیان کرد: ئیخلاص بۆ کی؟ ئه ی پښه مبهړی خودا. فهرمووی: ئیخلاص بۆ
خودا و به ندایه تی بۆ کردن و خوشویستن، خویندنه وهی قورنان و تی فکرین له مانای
نایه ته کان و کار پیکردنی، خوشویستن پښه مبهړو شوینکه وتنی په یامه که ی.
ئیخلاص بۆ فهرمان ره وایی موسولمانان و پشتگیری ئی کردنیان و ئیخلاص بۆ
جه ماومری موسولمانان نهومیه: ریگای حه قیان نیشان بدا و هه وئی پته وکردنی
ریزه گانیان بدا.

﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ ریبازو بیانویک نیه چاکه کاران سزا
بدرین، لومه یان بکری، که بیانوی شهرعیان هه بی بۆ نه جوون بۆ غه زاو له ماله وه
دانیشن، تاوانبار نابن و گونا هیان ناگاتی! بۆ کهس نیه تاوانیان پال بدا به کورتی و
پوختی هه موو نه صیحه تکارو راستال و موخلیصیک بۆ خودا و بۆ پښه مبهړی خودا
موحسین و چاکه گاره، کهس رایه ی ناکه وئی چاکه کار به گیر بی نی و بیخاته بهر
لیپرسینه وه و سهرزمنشت کردن!

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ﴾ په رومردگار لیخوشبوونی زوره بۆ نه و خاومن عوزرو
چاکه کارانه و بۆ کهسانی تریش که وهک نه وان بن.

﴿رَحِيمٌ﴾ خاومن و سۆزو به زمی زوره، هه رگیز زیاد له توانا و دسه لات نه رک
ناخاته سهر کهس. به لام یاخی بوو مونا فیه گان تا توبه نه کهن و واز له تاوان و
دوو رووی نه هینن خودا لیان خو ش نابی.

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ هه روه ها
تاوان و حه ره ج له سهر نه و که سانه نیه که ناما دمباشی چوون بۆ جهیادیان تیدایه و
به لام و لاخی سواری و تیشوو چه کیان دهست ناکه وئی، بژیوی مال و مندالیان دابین

نہ کردوہ، بہ تائبہ تی ئەوانہ ی هاتنہ لای تو ئە ی پیغەمبەر! بۆ ئەوہ ی و لاخی سواری و تیشوو یان بۆ دابین بکە ی و لەگە ئتا بێن بۆ جیهاد و پیت گوتن: تیشوو و لاخی سواریم دەست ناکەوێ ب تاندەم، بەمە دلیان تەنگ بوو دەستیان کرد بەگریان و زۆریان پێ ناخۆش بوو: کە شەرفی بەشداری کردنی جیهادیان لەکیس دەچی و ناتوانن لەگە ئ سوپای ئیسلام وەری بکەون. نامادە ی جەنگ بن.

موحەممەدی کۆری ئیسحاق لەباسی غەزای تەبووک دا دەلی: جەند پیاویکی موسوڵمان هاتنە خزمەت پیغەمبەر ﷺ کە بەگرینو ک بەناوبانگن. حەوت زەلامی ئەنصاری و هی تریش بوون: (سالم بن عمیر) و (علی بن زید) و (ابو لیلی عبدالرحمن بن کعب) و (عمرو بن الحمام بن الجموح) و (حرمی بن عبدالله) و (عیاض بن ساریة الفزاری) هەزارو نەدارا بوون کە پیغەمبەر ﷺ پێی فەرموون: هیچم دەست ناکەوێ سوارتان بکەم و ناتوانم پیوستیتان دابین بکەم ﴿تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُفْقَرُونَ﴾ کۆرو مەجلیسی پیغەمبەریان بەجی هیشت، چاویان فرمیسی دەرشتو بەکول دگریان و دل تەنگ بوون و خەم و پەزارە داگرتبوون، چونکە تویشوو پێداویستی جەنگیان دەست ناکەوێ.

ئیبو ئەبو حاتمە لەحەسەنی بەصریە وە ریوا یەت دەکا، دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (لقد خلفتم بالمدينة اقواما، ما انفقتم من نفقة، ولا قطعتم واديا، ولا نلتهم من عدونيلا الا وقد شركوكم في الاجر) ئە ی هاو دلان! ئیو لەمە دینە کۆمە لیکتان بەجی هیشتوو، ئیو هیچ بزێو مال و سامانیکتان نەبەخشیو، هیچ دۆل و شیو و ریکایەکتان نەبریو، هیچ پەلاماردانیکی دوزمنتان ئەنجام نەداو و هیچ زمبریکی کاریگەرتان لەدوژمن نەداو، ئیلا ئەو کۆمە ئە بەجیماو و هاو بەشتان و پاداشی وەکوو ئیومیان هە یە. ئەمجار پیغەمبەر ﷺ نایە تی ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ...﴾ خویندەو.

لەریوا یە تیکی تردا کە موسلیم و بوخاری لەئەنەسە وە ریوا یە تیان کردو و دەفەر مو ی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (ان بالمدينة اقواما ما قطعتم واديا، ولا سرتهم

سیراً الا وهم معكم، قالوا: وهم بالمدينة؟ قال: نعم، حبسهم العذر) له رویایه تی
 ئیمام نه حمده دا دهئی: (حبسهم المرض)

به یارمه تی خودا ۱۱/۸/۱۹۹۸ له پاكڼوسى جزمى دهيم بوموده

لیپرسینه وه لهو خاوهن سامان و به توانایانه ی به بی عوزری رهوا خویان
 له چوون بو غهزا پاش دا

﴿ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ
 وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى
 قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۹۳)

له نایه تی پېشوودا فه رمووی: ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ئیستاش بو
 ته و او کردنی نهو باسه په رومردگار برپاری خو ی بهرام بهر نه وانه دمرمکا که
 خاوهن سامان و راحیله و تیشوو چه کی پئویستو له شساغو ته ندرستن. دمه رموی:
 ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُوكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ﴾ واته: دمرگای لومه و سهرزمنشت
 له سهر چاکه کاران نیه، به لکوو ریگای لومه و لیپرسینه وه و سهرزمنشتکردن بهرووی
 نهو که سانه دا ناچووه که دمو له مهنده و خاوهن تواناو له شساغن، دمتوانن ولاغی
 سواری و تیشوو چه کی پئویست دابین بکهن، که جی داوی نیزن ده که نو دمیانه وئ
 پیغه مبه ر ﷺ عوزری نارپوایان به رپه و بزانی و نیزنیان بدا. نه وانه عوزریان نیه و
 بیانووایان ناحه وه و جیگای سهرزمنشتو لیپرسنه وه نو تاوانبارن، چونکه ﴿رَضُوا
 بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ ریگایان به خوایان داوه له گهل نافرمتو مندالو شهل و

سه قهتو په ککه وته گان دا بمیننه وه، رازین له پیری نهو بئ دسه لاتو کهم نه دمانه بزمیردرین، قبولی زه لیلی و سهرشوری ده کهن و پیاوختی و مهردایه تیان تیدا نیه، حیزی و سه لاهه تیان هه لباردوه، چاوشوړو وره روخاوو دله ته پیانیه، نیر له ناکامی نه هه لویتو نامهردییه یان دا خه سارتمه ندی هه ردوو جیهان بوون ﴿وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خودا دلی مؤر کردوون خیری تی ناچی و روونکی روی تی ناکا، سهریان لی شیواوه نازان بهر ژموندی یان له جی دایه، نازان جیهاد چهند سوودمهنده بو دنیاو قیامه تیان، نهوان له تاوان دا نقووم بوونو خو یان لی گوم بووه، ههست به خراپی ناکامی خو یان ناکهن.

به راستی خه سارتمه ندن! ههستی جیاگردنه وهی خیرو شهریان تیدا گزو لاوازه، فهرقی سوودو قازانجی خو یان ناکهن، خه سارتمه ندی دنیاو قیامه تن: له دونیادا کومه لیک قیزمونه و لاکه و تهی کومه لن، له قیامه تیشدا سزای دوزخ چاومروانیانه.

**عوزر هینانه وهی مونافقان و خوباشده رانی غه زای نه بووک و سوتند
خواردنی به درو یان**

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

لَكُمْ إِذَا أُنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
 إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَهُمُ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٩٥﴾ لَكُمْ لِرِضَا عَنْهُمْ فَإِنْ
 تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

درباری سبهبی نزوولی ئەم نایه ته، لهئینو عهباسیان گێراوتهوه
 دمه رموی: ئەم نایه ته درباری (الجد)ی کوری قهیسو موعه تتهبی کوری
 قوشه یرو هاوه لانی دووروویان هاتوته خواری، ههشتا پیاو بوون، پێغه مبه ر ﷺ
 فه رمانی به موسولمانان کرد که گه رانه وه بۆ مه دینه هاو نشینی ئەو کۆمه له
 مونا فیه نه که نو دهنکیان ئی دابیرن.

قه تاده ده ئی: درباری عه بدوللای کوری ئوبه ی هاتووته خواری، له م رووه وه
 که دوا گه رانه وه ی بۆ مه دینه سو ئندی بۆ پێغه مبه ر ﷺ خوارد، هه ر گیز ئی
 دوانه که وه ی و سه ر پێچی نه کا، داواشی ئی کرد که ره زامه ندی خۆی پێ ببه خشی.
 به لام واده ی خۆی به چی نه هینا واده به خیلاف دمرچوو.

به یومندی نیوان ئەم نایه تانه و نایه ته گانی پێشوو له م رووه مه: که
 له نایه ته گانی پێشوودا په رومردگار سه ر زمشتی ئەوانه ی کرد: که عوزرو بیانووی
 نارموایان دادمتاشین، عوزری ئەوانه شی قبوول کرد که له راستی دا خاوه ن عوزر
 بوون، ئەمجار هه واه به موسولمانان دما: که نا کامی ئەو مونا فیه قانه ی له غه زای

تەبووک خۆیان دواخستوو و چۆنەو چۆن دمی، ئەمەش هەواڵکی غەیبییەو پێش
 وەخت پەرۆمردگار بە پێغەمبەری راگیانداو پاشانیش هاتەدی. دمه رموی:
 ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ ئەو کۆمەڵی موسولمانان! بزانی: کە ئیوە
 لە غەزای تەبووک گەرانەو، ئەو مونا فیکانە دینە لاتان و پاگانەتان بۆ دەکەن و
 عوزرتان بۆ دیننەو، چەندان بڕو بیانوو دەدۆزنەو بۆ پاساوانەوێ نەچوونیان
 بۆ غەزای تەبووک! ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ ئەو موخەممەد! پێیان بلی:
 عوزر مەهیننەو، بیانوو مەدۆزنەو، ئێمە هەرگیزاو هەرگیز بڕواتان پێ ناکەین و
 عوزرتان قبوول نیەو ئەوێ دەمێن: راست ناکەن! کە بڕواشتان پێ ناکەین هەر
 بەهەوانتە نیە بەلکوو ﴿قَدْ بَيَّنَّا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ﴾ پێش وەخت لەرێگە سڕوشەو
 پەرۆمردگار بڕێ نەین و حال و چۆنیەتی ئیوە بە پێغەمبەری خۆی راگیانداو،
 نیازو مەبەستی گلاوتان، سەرپێچی و نافەرمانی و دزایەتیکردنتان بۆ حەق لەلایەن
 خوداوە بە ئێمە گەیشتوو. ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ لەو بەولاوە خودا و
 پێغەمبەری خودا کردەو کانتان دەبینن؛ واتە: کردەو کانتان لەدو نیا دا بۆ خەلک
 دەردەکەوێ، دواوژتان: لەبەردەوامبوون لەسەر نیفاق، یان تۆبە کردن و وازەینان
 لەدو ورووی دەراندەری و بۆ خەلک دەردەکەوێ؛ واتە: کردەو گرنگە، سویند
 خواردن و قسە بێ کردەو هیچ بایەخیکی نیە، جا ئەگەر تۆبەتان کردو وازتان
 لەدو ورووی هینا، بەکردەو جەسپاندتان: کە تۆبەکردنە کەتان بەراستە، ئەو
 خودا تۆبەکەتان ئی قبوول دەکا و لەتاوانی لەو پێشتان خوش دەمی، پێغەمبەریش
 وەکوو موسولمانانی راستگوو راستان مامەلەتان لەگەڵ دەکا!

خۆ ئەگەر هەر سوور بوون لەسەر نیفاق و دو ورووی و بازاری دو وروویتان
 رهواج پێدا، ئەو پێغەمبەر ﷺ بەو شیوەی خودا فەرمانی پێ دەکا، مامەلەتان
 لەگەڵ دەکا، جیهاد لەدژتان رادەگەیهنی و توندو تیژیتان لەگەڵ دمنوینی و وەکوو
 برا کافرەکانی تەرتان حیسابتان بۆ دەکا!

﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان روژی قیامت دمگه پندرینه وه بۆ لای په و مردگاری ناگادارو زانا به هه موو شتیکی نهینی و ناشکرا، دمگه پندرینه وه بۆ لای خودایه کی وا دزمانی چی له دلی خوتاندا دشارنه وه چی ناشکرا دمکه، ناشکراو په نامه کی بۆ نه و چوون په که، جا نه و کاته هه والتان دمداتی: جیتان کردوه و ج هه لویستیکتان نواندوه، به گویره ی نیازو مه به ستو کردوه و کانتان تۆله تان لئ دستینی و پادشاهان دمداته وه، دلتیان سزاو تۆله ستانده وهی دوو پروو لهی کافر سه خترمو له دۆزه خدا شوینیان لهی کافران ناخوشره. نه و هتا: په و مردگار له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ النساء/ ۱۴۵.

نایه ته که نامازه ی نه وهی تیدایه: که پیویسته مروف خۆ له هه موو کردارو گوفتاریک بپاریزی که عوزری بۆ بهینیته وه، له فهرمووده ی پیغه مبه ریشدا هاتووه فهرموویه تی: (ایاک و کل امر يعتذر منه) خۆت بپاریزه له ههر کارو گوفتاریک دوا ی عوزر هینانه وهی بوئی.

نهمجار په و مردگار هه والی نه وه دمدای: که نه و مونا فیکانه عوزرو بیانوه دروکانیان به سویندی درو جهخت دمکه نه وه و دمفه رموی: ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَعْنُهُمْ﴾ که گه رانه وه بۆ مه دینه، نه و مونا فیکانه ی خویان له هاتن بۆ غهزا پاش داوه، دینه لاتان و عوزو بیانوی نه هاتنیان به سویندی به درو جهخت دمکه نه وه بۆ نه وهی چاوپۆشییان لئ بکه و لۆمه و سه رزمه نشیان نه که نه له سه ر ناماده نه بوون و خو پاشدانیان و رژی کردنیان له مالبه خشیندا.

﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ نیوه رویان لئ و مرگپن، سه رکۆنه یان مه که نه، بایه خیان پی مه دمن و به هیچیان بزنان، چونکه نه وان دل و دموونیان پیسو و ژهنگ گرتووه، بیرو باومریان پووچ و به تاله، دل و دموونیان مشتو مال ناگری و بیرو باومریان راست ناکه نه وه، که وایی هیچ حیسابیکیان بۆ مه که نه ﴿إِلَهُمْ رِجْسٌ﴾ نه وان دل پیسو

نالەبارن، پىۋىستە خۇيان ئى دوورەپەرىز بىگرن، ومكوو چۆن خۇتان لەگول دەپارىزن ئاوا پارىزىيان ئى بىكەن، ﴿وَمَا أَرْأَاهُمْ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ لەكۇتايىدا جىگايان دۆزەخە، لەتۆلەي ئەو كىردەوانەي لەدونىادا كىردوياننوو بوونە ھۆي پىسىو زىاد بوونى پىسىو ژىنگ گىرتنى دلّو دىروونىيان!

بەگورتى، بايپىس (علة) بۇ روو ومىگىپرانو گىنگى پىنەدانەكە دىننەتەومو دەفەرموئى: ئەوانە پىسنو دۆزەخىن، سەزەنشتو لۆمە كىردن سوودى نىە بۇيانو گومرا بوونو نايەنەومە سەر رىيازى راست!!

ئەمجار جەخت لەسەر دووروپىيەكەيان دەكاتەومو دەفەرموئى: ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بەدرۇ سوئىندتان بۇ دەخون بۇ ئەومى لىيان رازىي بنو بەروالەت مامەلەي موسولمانىيان لەگەل بىكەن، واتە: بۇ ئەومى مامەلەكەرنەكەتان بەو شىۋە بۇيان بەردەوام بى، بەموسولمانىيان حىسب بىكەن. ئەمە مەبەستى سەرمكىو ھەرمگىنگى ئەوانەو ھىچى تىران مەبەست نىە. ئەگىنا ئەگەر ئەوان لەناخەومە موسولمان بوونايە مەبەستى سەرمكىيان بەدەستەيتاننى رەزامەندى خودا دىبوو.

﴿فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ ئەگەر ئىۋە لىيان رازى بن، رەزامەندى ئىۋە چ سوودىكىيان پى ناگەيەنى، چۈنكە ئەوان بەھۆي فەيسقەومە لەنىو رىقو ھارى خودادانو خودا سزاي دۆزەخى بۇ ئامادەكردونو، ئەوان لەجوارچىۋەي ھەرمانى خودا پىغەمبەر دەرچوونو فاسقن، خوداش ھەرگىز لەتاقەمۇ گىرۇي فاسق رازى نىە، كەسكىش خودا لىي رازى نەبى رەزامەندى خەلگى تر سوودى پى ناگەيەنى!

نايەتەكە رىنومايى موسولمانان دەكا: كە رەزامەندى خۇيان بەمەنافىقەكان نەبەخشنو بەسوئىندى بەدرۇو زمانى لووسىيان ھەنەخەلەتتىن، بەسە بۇ دووروپىيىو نىفاقى ئەوان كە خودا شايتان لەسەر دەداو بەدرۇزىيان دادەننى،

به سه: که خودا موسولمانان بو ریگای راست شارهزا دهکاو هه لوئستی پیاوانه و
مهردانه یان فیردهکا.

کافری و دوو روویی و نیماندارى عه ره به ده شته کییه کان

﴿الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَابِرَ
عَلَيْهِمْ دَايِرَةٌ السَّوْءِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٩٨﴾ وَمِنَ
الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا
يُنْفِقُ قُرْبَتٍ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَصَلَوَاتُ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سِوَا ذَلِكَ ۖ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩٩﴾﴾

پاش نه وهی په رومردگار حالو چۆنیه تی عه رمبه کانی ناوشاری مه دینه ی
باس کرد به موسولمانو مونا فیقیا نه وه، نه مجار دیته سه ر باسکردنی عه رمبه
ده شته کییه کانی دمه وهی مه دینه به کافرو مونا فیقو موسولمانانیه وه، نیامی رازی
پنی وایه: نه م نایمه ته و نایه ته کانی پیشووش خیطابه له گه ل عه رمبه لادینی و
ده شته کییه کان.

وهلّ رافه که رانی تری قورئان پئیان وایه: نایه ته کانی پئشوو هه موویان
خیطابن له گه لّ عهرمه مونا فیه کانی ناو شاری مه دینه، نهم نایه تانه ی ئیره ش
درباره ی عهرمه دشته کییه دوو روو مگانن..

واحیدی دمفه رموی: نایه تی ﴿الْأَغْرَابُ أَشَدُّ...﴾ مه بهستی عهرمه
دشته کییه کانی هۆزی (اسد) و (غطفان) و عهرمه کانی ناو شاری مه دینه یه.

ئیبو جهریری طه بهری له مو جاهی ده وه ده گپ ریته وه ده لّ: نایه تی ﴿وَمِنَ
الْأَغْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ...﴾ درباره ی (بهنو موقرین) نازل بووه؛ نهم کۆمه له ی که
هاتنه خزمهت پیغه مبه ر ﴿﴾ که تئشو و لاغی سوارییان بۆ دابین بکاو بچن بۆ
غه زاو پیغه مبه ر پئی فهرموون: من ولاغی سوار ی ئیوهم دمهت ناکه وئ و ناتوانم
پیدا وستی ئیو ده دابین بکه مو نه وانیش به دلگه رمی و گریانه وه گه رانه وه نایه تی
﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ...﴾ التوبة/ ۹۲. درباره یان نازل بوو.

له عه بدو رپه حمانی کوپی مه عقه لی (المنزني) گپ دراو ته وه ده لّ: ئیمه ده
کهس بووین له بنه ماله ی (مقرن) نهم نایه ته مان درباره هاتۆته خواری.

دمفه رموی: ﴿الْأَغْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
عَلَى رَسُولِهِ﴾ واته: عهرمه دشته کییه کان کو فرو نی فاقیان له عهرمی تر
به هیزتره، شیاوترن به وه ی که سنووری شه ریعت نه زانن و پابه ندی په یامی
پیغه مبه ری خودا نه بن. چونکه دشته کی سروشتیان توندترو دلّیان رفقره، نه قامو
نه زانترن!

ئیمامی نه حمه دو نه بو داوودو تیر میذی و نه سانی ریوایه تیان کردوه له ئیبو
عه بهاسه وه له پیغه مبه ره وه که فهرموویه تی: (من سكن البادية جفا، ومن اتبع
الصيد غفل، ومن أتى السلطان اقتتن) که سیک له لادی دانیشی سروشتی وشک ده بی،

کەسێک نێچەروان بێ لەخودا غافل دەبێ، کەسێک بەردەستی پاشایی و لەدەرباری سولتاندا کار بکا، تووشی فیتنەیی دەبێ.

ئەبو داودو بەیەهەقی لە ئەبو ھورەیرەو بە (مەرفووعی) زێدەمەکیان لەسەر ئەم ھەرموودمە ریاویمت کردوو دەفەرموێ: (وما ازداد أحد من سلطانه قریباً الا ازداد من الله بعداً) چونکە پادشاو مەلیک عادەتەن ماستاوگەر لێیان نزیک دەبنەو، ریاپازو خۆلەبەرکەر لەدەرباریاندا شوێنیان چنگ دەکەوێ.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ پەرورەدگار زاناو ئاگادار بە حالو وەزعی بەندەکانی بە سارانشینو شارنشینانەو، ھەکیمو دانایە لەدانانی شەریعەتو یاسا بۆیانو لەپاداشدانەو ھاکیماکارانو تۆلەستاندنەو لەخراپەکاران.

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ھەندێک ھەن لەو عەرەبە دەشتەکیانە برێ مالو سامانی خۆیان دەبەخشن بۆ جیھاد بەریابازیو بەمەبەستی خۆپاراستن و خۆنزیك کردنەو لەموسوڵمانان، پێیان وایە: ئەوێ دەبەخشن سەرانی لێ ستانندن و خەسارتمەندییەو گێچەل لەخۆ دوورخستەو دەبێ ئەرکێکە لەسەر شانیان پێیان خۆش بێو پێیان ناخۆش بێو دەبێ ئەنجامی بدن، پێیان وانیە لەدونیای قیامەتدا سوودی لێ وەربگیرن، لەدونیادا ناشکرایە بەسەرانیو گێچەل لەخۆ دوورکەوتنەوێ دەرمان، بۆ قیامەتیش ئەوان بپروایان بەزیندووونەو سزاو پاداشی قیامەت نیەو بەتەمای پاداش وەرگرتنەوێ رۆژی قیامەت نین لەسەر ئەو مائەبەخشینە.

ئیمامی ضەحاک دەلێ: ئەمانە ھۆزی بەنو ئەسەدو ھۆزی غەسلەفان بوون!

﴿وَيَرْبِصُ بِكُمْ الدَّوَابُّ﴾ ئەم تاقمە عەرەبە دەشتەکییە موناھیقە چاوەرپروانی ئەوێ ئێوە تووشی بەلاو موصیبەتێک بن، ھێزو تواناتان نەمیێ، لێ بکەونو دوژمن بەسەرتاندا زال ببێ، ئێتر ئێوە ئەوانتان لەبەر بجیتەووە نەتانیپرژیتە

سەريان، داواى ھاوبەشى كردن و مائىبەخشىنيان ئى نەكەن، ئىتر ئەوانىش ئەم مائىبەخشىنە رىياپازىيەيان لەكۆل بکەوى! لەم سەرانە دانە رزگارەيان بى، بىگومان ئەوان لەدلى خۇياندا چاومروانى ئەووە بوون موشرىکەکان و جولەکەکان بەسەر موسولمانەکاندا زال بىن، دوايى کە لەووە ناومىد بوون، ئەمجار چاومروانى لەدوليا دەرچوونى پىغەمبەر ﷺ بوون، وایاندەزانی ئىسلام بەلەدوليا دەرچوونى پىغەمبەر ﷺ کۆتايى دى و موسولمانان نامىن، ئىتر ئەوان بۇخۇيان دەکەونە ئىستراحتەووە. بەلام خەيالىيان خاومو ئەو ئاواتەيان نايەتە دى و دوا کلاوى بابردو کەوتوون!

﴿عَلَيْهِمْ ذَايَرَةُ السَّوْءِ﴾ بەلاو موصىبەتو تەنگو چەلەمەو ناخۆشى بەسەر خۇياندا بخولیتەووە يەخەى خۇيان بگرى! ئەووەى چاومروانى دەکەن تووشى پىغەمبەر و موسولمانان بى، تووشى خۇيان بى.

رستەى ﴿عَلَيْهِمْ ذَايَرَةُ السَّوْءِ﴾ دەگونجى ھەوالدانو خەبەر بى، دەگونجى دوعالىکردن بى. واتە: (انشاء) بى. ئیمە بەشیوہى دوعا رافەمان کرد...

بىگومان ئەم ھەوالە ھاتەدى، يان بلەين: ئەم دوعايە گىرا بوو، بەلاو موصىبەتو تەنگو چەلەمە يەخەى خۇيانى گرتو تووشى تیشکانو رىسوايى بوون، ئاواتيان نەھاتە دى و بەمراز نەگەشتن!

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پەرومردگار شنەوايە بۇ ئەو قسانەى لەناو خۇياندا دەيلىن: کە رەنگدانەووە دەرپرینى ھەستو شعوورو بىرو باومرپانە دەربارەى مائىبەخشىنيان، زاناو ئاگادارە بەو نیازو مەبەستانەى: کە لەناو دلى خۇياندا دەيشىرنەووە، بابزانن: لەومبەولاولە خودا حىسابيان لەگەل دەکاو لەسەر ئەو کردارو گوفتارو نیازو مەبەستانەيان تۆلەيان ئى دەستىن، يان (خودا شنەوايە بۇ ئەو گوفتارانەى لەکاتى مائىبەخشىنەکەدا دەيلىن، شنەوايە بۇ دوعاى بەندەکانى لىيان، زاناو ئاگادارە بەو نیازو مەبەستانەى لەدلى خۇياندا حەشاريان داو، دەزانى گى

شیاوی یارمه تی و سهرکه وتنه، کئ شیاوی ریسوا گردن و تیشکانه). نموونه ی ئەم نایه ته نایه تیکی تره که دمفرموی: ﴿قُلْ هَلْ تَتَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَكَحْنُ تَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا﴾ التوبة/۵۲.

ئەمجار باش ئەوهی حال و وەزعی عەرەبە دەشتەکییە مونا فیه کانی روون کردووه، باسی عەرەبە دەشتەکییە خوداناسەکان دماکو دمفرموی: ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هەروەها لەو عەرەبە لادی و دەشتەکییانە کەسانیک هەن، برۆیان بەخودا هەیه، پێیان وایه: هەر ئەو خاومنی بوونه وەرەو دمسەلاتی تەواوو رمهای هەیه و بهویستی خۆی بوونه وەر هەلدەسورپێن، برۆیان بەهاتی رۆزی قیامت هەیه: کە پاداش و سزای تیدا دەریتەوه، برۆیان بەخودا و بەپێغه مبهرو بهرۆزی دواپی رێکو پێکه و راست و دروسته.

هەندیک پێیان وایه: مەبەسەت بە (الأعراب) لێردا خێلی جووهینه و موزمینه و بهنو ئەسلەمو خێلی غەفقارە.

موجاهید دەلی: ئەوانه: پیاوانی بهنو موقرینن لەهۆزی موزمینه. ئەو کۆمهلهی هاتنه خزمەت پێغه مبهرو ﷺ داوی تویشوو و لاغی سوار بیان کرد بۆ جیوون بۆ غەزای تەبووک. ئەوانه: کە خودا دەر بارمیان فەرموو یهوتی: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ التوبة/۹۲.

﴿وَيَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَواتِ الرُّسُولِ﴾ ئەوانه مال و سامانی خۆیان دمه خشن له پێناو رهما مهندي خودا دوو مەبەستیان هەن:

۱- نزیک بوونه وه له خودا و به دەست هێنانی رهما مهندي زاتی بێچونی.

۲- دوعا کردنی پێغه مبهرو ﷺ بۆیان، چونکه پێغه مبهرو ﷺ دوعای بۆ ئەوانه دەکرد کە زهکاتی مالی خۆیان دما و مال و سامانی خۆیان دمه خشی داوی

لیخوشبوونی خودای بۆ دهکردن، داوای خێرو بهرکههتی بۆ دهکردن، ئهوانیش بهم دوایانه دلیان دادهمرگا و نارامی دهگرت.

ئهمجار پهرومردگار ئهوه روون دهکاتهوه: که ئهوه موسولمانانه پاداشیان مسۆگهره، شایهدی ئهومیان بۆ دها: که زمینیان بهههله نهچوووه مالبه خشینهکهیان سوودبه خسه بۆیان و جیی خۆی دهگری و دهفرموی: ﴿أَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئاگادار ببهوه و برانن: مالبه خشینهکهیان لهرحمهتو بهخشی خودایان نزیك دهکاتهوه و دهکونه ژیر ریژنه ی بارانی رحمهتی تایبهتی خۆیهوه و رمزهندی خۆی دمهخشی پێیان و هیدایهتیا دها بۆ بهردهوام بوون لهسه ریبازی راست و دروست: که دمیانگهیهنی بهبههشتی بهرین و نهبراووه رازاوه. ﴿سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان پهرومردگار لیخوشبوون و رحمهتو بهزمیی بهرفراوان و بی سنوورو بی سهرو بیه، رحمهتو لیخوشبوونی خۆی دمهخشی بهو بهندانهی لهکردار و گوشتاریان دا موخلیص و دلسۆزن، لهگوناوه کهمهترخه مییان خوش دمی، هیدایهتیا دها بۆ بهردهوام بوون لهسه رکارو کردهوی باش و پهسهند! ئهههش دمیته هوی ئاکامباشی و بهختهومری دوارۆژ.

بۆلین کردنی دانیشتوانی مه دینه و دهووبه ری

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

أَبْدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠٠﴾ وَمَنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
 مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
 نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ
 عَظِيمٍ ﴿١٠١﴾ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
 وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

درباره ی هوی هاتنه خواره و دی نایه تی ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ...﴾ ئیمامی
 رازی دمه رموی: نه و دی راستو صه حیجه نه و دیه: که نه م نایه ته مه به سه تی نه و
 هاوه لانه یه که ده ست پی شخه رو پی شنگ بوون بۆ کۆچکردن و یارمه تیدانی ئیسلام.

نایه تی (۱۰۱) به گویره ی هسه ی به غه و ی و واحیدی: که له (کوله بی) یه وه
 ده گیر نه وه درباره ی خیلی جوهه ی نه و خیلی موزمینه و نه شجعه و نه سه له و غه ففار
 هاتوته خوارئ: که دانیشتووی دهوروبه ری مه دینه بوون.

درباره ی نایه تی ﴿وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئیبنو مهردمو به ی و ئیبنو
 نه بی حاتم له ئیبنو عه به سه وه ده گیر نه وه: فه رموو یه تی: پیغه مبه ر ﴿چوو بۆ
 غه زا، نه بو لوبابه و پینج که سی تر خویان پاشدا، دواپی نه بو لوبابه و دوو پیاو
 له پینج که سه که بیران کردمو و به خویان دا هاتنه وه و په شیمان بوونه وه، وتیان
 خۆمان به کوله که گانی مزگه وته وه شه ته ک دهمین، خۆمان ناکه ی نه وه تا پیغه مبه ر
 ﴿خوی نه یه به ده مستی خوی نه مان کاته وه خۆمان به ره لالا ناکه ین!﴾

ئەمانە وادەى خۇيان بەجى ھىناو خۇيان شەتەكدا، سى كەسەكەى تريان خۇيان شەتەك نەدا. پېغەمبەر ﷺ لەغەزا گەراپەو، فەرمووى: ئەوانە كىن خۇيان بەو كۆلەكانەو شەتەك داو؟ پياوئىك عەرزى كرد وتى: قوربان! ئەوانە ئەبو لوبابەو ھاوپىكانى، لەھاتن بۇ غەزا خۇيان پاش داو، دواى پەشىمان بوونەو وەمەدىان داو خۇيان بېستەو تا تەشرىفت نەيان كەپەو خۇيان ناوا بەشەتەك دراوى بەيتنەو، پېغەمبەر ﷺ فەرمووى: تا فەرمانم لەخوداوە پى نەكرى نايانكەمەو، ئىتر ئايەتى ﴿وَأَخْرُوجُوا عَنْهُمْ...﴾ ھاتە خواری، ئەمجار پېغەمبەر ﷺ بەرەللاى كردن و عوزريانى لى وەرگرتن. سى كەسەكەى تر مانەو كە خۇيان نەبەستەو وە باسيان نەكرابو، ئەوانە بوون: كە خودا دەربارميان دەفەرموى: ﴿وَأَخْرُوجُوا مِنْكُمْ لَأَمْرِ اللَّهِ﴾ ئىتر خەلك دميانگوت: ئەو سى كەسە ئەگەر سەروش دەربارميان نەپەتە خواری و عوزريان لى وەرناگىرى. ھەشبوون دميانگوت: بەلكو خودا لىيان خۇشې، تا لەدواىدا ئايەتى ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا...﴾ ھاتە خواری جا پىش ئەو وى بچىنە سەر رافە كردنى ئايەتەكان پىويستە پەيوەندى ئەم ئايەتانە بەھى پىشەو روون بکەينەو. پەيوەندىيەكەش ئەو مە: پەرورەدگار لەو مەپىش رىزى كۆمەلە عەرمەپىكى روون كەردەو: كە بەمەبەستى خۇ نەزىك كەردنەو لەخودا وەعا كەردنى پېغەمبەر ﷺ بۇيان مال و سامانى خۇيان دىبەخشن، ئەمجار فەضل و رىزى كۆمەلەكى تەرى عەرمەبى بەيان كەرد: كە لەكۆمەلە پىشوو رىزدار ترن، پەلو پاىەيان بەرزو شكوۋدارترە ئەوانىش كۆمەلە و تاقمى موسولمانە پىشەنەكانن كە دەستە و تاقمى يەكەمى كۆچكارو يارمەتیدەرانن، ئەمجار بەشوین ئەواندا باسى حال و چۆنەپەتى كۆمەلەكى لەمونا فەقەكانى مەدینە و دەوروبەرى دەكا. ھەرچەندە يەكەيەكە دەسنىشانىيان ناك، ئەمجار حال و چۆنەپەتى كۆمەلەكى تر باس دەكا: كە كەردارى چاكو خراپيان تىكەل كەردو وە چاكو خراپەيان ھەپە، ئەوانە ئومىد واپە تۆبەيان لى وەرەگىرى لىخۇشبوونى پەرورەدگار بيانگەرتەو.

دەفەر موى: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ پەروەردگار لەم نايەتەدا رەزەمەندى خۆى؛ ئەو پەرى رەزەمەندى خۆى رادەگەيەنچ بۇ كۆمەلىك لەموسولمانان و پاساوى ريزو پلەو پاىەيان بەسەر موسولمانى دىكەدا دەداتەو، كە نمونەو پيشەنگو دەست پيشخەر بوون بۇ موسولمانبوون و جيهاد و تيكۆشان، ئەوانەش سى جىن و تويزن:

يەكەم: موسولمانە دپرينەكان ئەوانەى يەكەمجار كۆچيان كرد: كە برىتين: لەو كۆمەلە موسولمانانەى پيش پەيمانى ناشتى (خودمىبىيە) دەست پيشخەريوون لەهيجرەتكردن و يارمەتيداندا. ريزدارترين ئەم كۆمەلە پەسەندە چوار خەليفەكانى پيغەمبەرن (أبو بكر، عمر، عثمان، علي) ئەمجار ئەو دە ھاوولە ريزدارەن كە پيغەمبەر ﷺ لەدونيادا موزدەى بەهەشتى پيداوون و بە(العشرة المبشرة) بەناوبانگن.

ريزدارترينى ئەم كۆمەلە جنيشيني يەكەم حەزرىتى ئەبوبەكرە ﷺ ھاوار بۇ ئەو كۆمەلەى كە خويان بەموسولمان دزمانو دزايەتى ئەم خەليفە ريزدارە دەكەن و جوينى پى دەمن، پەنا بەخوا! بەراستى ئەوانە كۆمەلىكى گومراو سەرلەشيوان. عەقل و ھوشيان تيكچوو، دليان رەش بوو، چۆن زات دەكەن لەگەل ھەبوونى ئەو ھەموو ناياتى قورئان و فەرموودەى پيغەمبەردا: كە دەربارەى فەضل و ريزى ئەو چينە بەريزەى صەحابە ھاتوون، چۆن زات دەكەن ناماقولى بەرامبەر پياوى وەكو حەزرىتى ئەبوبەكر بکەن؟ دزايەتى كەسانىك دەكەن كە خودا رەزەمەندى خۆى لىيان راگەياندو. بەج عەقل و بىرو ھوشىك دزى زاتى وەكوو حەزرىتى ئەبوبەكر و حەزرىتى عومەر و حەزرىتى عوسمان، دەدوين و جنيويان ئاراستە دەكەن و بوختان و قسەو باسيان بۇ ھەلدەبەست؟ خودا لەشەرى ئەو كۆمەلە گومراپەى ئەمە ھەلوپستانە بەرامبەر صەحابەى خودا لى رازى بوو، بمانپاريزى!!!

دووم: دستهی یه که می یارمه تیدمران؛ نهو کۆمه له هاوه له یارمه تیدمره ی ناماده ی بهیمانی (عهقه بهی یه کهم بوون) که ژمارمیان جهوت کهس بوو له مینا سائی یازدهمه می پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر واته: دوو سال پیش هیجره تی پیغه مبه ر ﴿﴾ بهیمانیان له گه ل پیغه مبه ردا بهست. نه مجار هاوه لانی (بهیمانی عهقه بهی دوهمن) که ژمارمیان هفتا پیاوو دوو نافرمت بوون.

سییه م: نهو موسولمانانه ی که شوین نهو موسولمانه دیرینانه که وتوون به چاکه کاری و نیمانو گهر دنکه چیه وه شوین نهو سه حابه خوا لی رازیوانه که وتوون، کردارو گوشتاریان چاکه و چاکه کارییه، نه م سئ تاقم و دهسته یه ﴿رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خودا له بیرو باومرو کردارو گوشتاریان رازییه و طاعمه تو خودا پهرستیان قبووله و له تاوان و زه لله و خراپه یان خوش بووه، به نه وان نیسلام گه شه ی کردوه و بلا و بوته وه، نه وان بوون به گیان و به مال خوین فیدایی کرد؛ نه وانیش له خودا رازین سوپاسگوزاری نیعمه ته کانی دهکن، رازین بهو نیعمه تانه ی خودا له دونیا و قیامه تدا به سه ری دا رشتوون، له شیرکو گو مپایی رزگاری کردوون، توفیقی داوون به ره مو ری بازی خیر و چاکه ههنگاو بنین، هیدایه تی داوون بو جه ق و ری بازی راست، سه رب لندی دونیا و قیامه تی کردون، ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَرْزُ الْعَظِيمُ﴾ باغی به هه شتی بو داناو که به ژردارو دره خته کانی دا جوگای ناو دهکشین و نه و منده ی تر جوانی و رازاومیی به باغه کانی به هه شت دمه خشن، بو هه تا هه تایه تییدا ده میننه وه.

تیببینی دهگری: که شوینکه وتنی هاوه لان و مگوو پیویست، دمی شوینکه وتنیکی چاکه کاری و نیحسان نامیزبی، واته: کردوه و چاک و نیاز پاک و موخلیص بی بو ناین، نه گهر هه روا به روا له ت په پره وی نیسلام بکاو مهرجی نیحسانی تییدا نه بی، به شوینکه وتووی هاوه لانی پیغه مبه ر ناژمیردری و ناچیه

چوارچینوی مفهومى نایهتی ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران/ ۱۱۰ لهو
پیره حسیب ناکری!!

نهمجار پهرومردگار حالو چونیته کی کومه لیکى تری دانیشتووی مەدینه و
دمورو بهری روون دهکاته وه، هه والی کومه لیک دوو پرووی مەدینه و دمورو پستی
به پیغه مبهرددا، ومصفو چونیته تیایان راده گه یه نی و دمفرموی: ﴿وَمِمَّنْ حَرَّلَكُمْ
مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النَّفَاقِ﴾ لهو عه ربانه ی
له دمورو بهری مەدینه ن، که خلی جو هه یه نه و نه سلهمو غه فقارو نه شجه عن
مونافیقو دوو پروون، ههرومها هه ندیکى تریان دانیشتووی ناو شارى مەدینه ن
دوو پروون؛ نه که ههرو دوو پروو بهس! به لکو ﴿مَرَدُوا عَلَى النَّفَاقِ﴾ له سهرو دوو پرووی
راهاتوون و تییدا ماهیرو کارامه ن ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ﴾ نه تو نه ی موحه ممه د! و پرای
زیرمکی و لیزانیت نایاناسی و ناتوانی دمست نیشان یان بکه ی. نه و منده وریا و پیسو
فیلبازو خۆپاریزن ناهیلن ههستیان پی بکه ی. ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ﴾ نیمه دمیاناسین و
به سهرو نه نی و په نامه کیسه گانیان دا ناگادارین و پییان دزمانین، نه وان کو فرو
دزایه تی له نیو دلیان هه شار دمده ن و بهروا له تو روکهش خۆیان و مکوو موسولمانی
موخلیص و راستال پیشان دمده ن ﴿سَعَدَّيْهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ به سهریانه وه ناجی و بۆیان
سهرو ناجی له وه به و لاوه دوو جار سزایان دمده ین بهری سو ابوون و مالفه و تاندنیان و
مندال مردنیان، نهمجار به نازاری کاتی گیانکی شان و عه زابی ناوگوپ، یان به مال لی
ستاندن و ماندو کردنی جهسته یان.

نیبنو عه بباس دمفرموی: به نه خویش گهوتنیان له دونیاداو به سزای
قیامه تیان.

﴿لَمْ يَرْدُّوا إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ پاشان ده گه پیندرینه وه بۆ ناو سزای دۆزه که
به نییش و نازارترین سزایه. مه بهست نهومیه: سزایان دوو جهندان وه جهند جهندان
دهمی!

ئەمجار باسی کۆمەلێکی تری دانشتوانی مەدینەو دەورووبەری دەکا: کە مەنافیقی خالیص نین بەلکوو کۆمەلێکن کرداری چاکەو کرداری خرابەیان تێکەڵ بەیەک کردووە، ئێمانیان هەیەو تاوانبارن! دەفەرموی: ﴿وَأَخْرَجُوا بِدُئُوبِهِمْ﴾ کۆمەلێکی تر هەن کە خۆیان پاشداوە، نەهاتن بەدرۆو بیانوو بەیننەووە عوزر خواهی بکەن، بەلکوو دان بەتاوانی خۆیاندا دەنێن و دەلێن کاریکی خرابمان ئەنجام داو پەشیمانین، ئەوانە ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا﴾ کرداری چاکیان تێکەڵ بەکردەمویەکی تری خراب کردووە، جارێک چوون بۆ جیهادو جارێک خۆیان ئی پاشداوە، تۆبەو تاوانیان تێکەڵ بەیەک کردووە، ئەوانە ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ هومێد وایە؛ خودا تۆبەیان ئی وەرگیری و لێیان خۆش بێ ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بێگومان خودا لێبوردوو لێخۆشبوو، بەرەحمەو بەزەمییە بۆ ئەو کەسانە تۆبە دەکەن و لەکرداری خۆیان پەشیمانن و سورن لەسەر ئەو: کە جارێکی تر نەگەرێنەووە بۆ سەر ئەو خرابەکارییەیان.

وەرگرتنی زەکات و قبوڵکردنی تۆبە و فەرمان بەکاری چاکە

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۰۳) **أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ** (۱۰۴) **وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرَى اللَّهِ**

عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

دربارمی سبب نزولی نایه تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ...﴾ نینو جهریر له نینو عهباسه وه دمگیریتته وه دهلی: که پیغه مبر ۱۰۵ نه بو لوبابه و هاوپییه گانی له کوله که کان کردنه وه دانیان نا به تاوانی خوین داو خودا توبه ی لی قبول کردن، نیت مالو سامانی خوین هینایه خرمهت پیغه مبر و تیان: نه ی پیغه مبر خودا! نه مه نه مالو سامانه مان بوو: که بوو به هوئی دواکه و تنمان له به شداری کردنی غزا، بومان ببه خشه و داوی لی خوشبو و نمان بو بکه. پیغه مبر ۱۰۵ فهرمووی: فهرمانم پی نه کراوه: که هیچتان لی و مربرم، نه مجار پهرو مردگار نایه تی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً...﴾ ی نارد خوار، نیت پیغه مبر ۱۰۵ سییه کی ماله کی لی و مرگرتن.

حه سنی به صری دهلی: نه مال لی و مرگرتنه فهرمووی نه و تاوانه بوو: که نه نجامیان دابوو...

کومه نیک له زانایانی نیسلام پیان وایه: که مبهست بهم نایه ته زمکاتی واجبه. بهم پییه فهرمانی ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ هه موو مالو سامانی ناده میزادان دمگیریتته وه. وشه که گشتیه و مبهست پی مالو سامانیکی تایبه تییه، چونکه بره مالو سامانیکی ههیه زمکاتی تیدا نیه، وککو خانووی سوکنا و هه وانه وه پو شاکو و لاغی سواری و نه م جوړه شتانه، نه مانه مالو سامان و زمکاتیشیان تیدا نیه.

جا نه فهرمانه هه رجهنده ناراسته ی پیغه مبر کراوه تایبه ته به نه وه ووه هوکاری نازلبوونه که شی تایبه ته، به لام جینشینه گانی پیغه مبر و فهرمانر موایانی موسولمانی دوا نه وانیش دمگیریتته وه. بویه هه زرمی نه بو به کری صه دیق و باقی

هاوۋەلانى پېغەمبەر ﷺ شەرىيان دژى ئەو خېلە ەرمبانه راگەياند: كە لەزمەكتاندا پاشگەزبۇبوونەوه، شەرىيان لەگەل كەردن تا ملەيان كەچ كەرد بۇ زەمەكتاندا و زەمەكتى مالو سامانيان تەسليم بەخەلىفەى پېغەمبەر كەرد، وەكوو چۆن لەووەپېش دمياندا بەپېغەمبەر. تەنانەت ەزەرتى ئەبۇبەكر فەرمووى: (و الله لو منعوني عقالا -أو عنقا- كانوا يؤدونها الى رسول الله ﷺ لاهاتلنهم على منعه)

ئەمجار پېش ئەوۋى بچىنە سەر راڤەكەردنى ئايەتەكان بەپېوئىستى دەزانم مۇناسەبەى ئەم ئايەتەكانە بەهى پېشەو دەست نیشان بەكم.

۱- جا ئەگەر مەبەست بەوشەى (صدقة) لەئايەتەكەدا فەرمبوو كەردنەوۋى ئەو تاوانە بى كە لەخۇپاشدەرمەكانى غەزاي تەبووك روىدا، ئەوۋە پەيوەندى ئەم ئايەتەكانە بەئايەتەكانى پېشەوۋە ئاشكراو نومايانە، چۆنكە ئەگەر وابى مەبەست بەئايەتەكان چارەسەر كەردنى ەلەى كۆمەلەك ئادەمىزادەو حوكمەكە تايبەتە بەوانەوۋە!

دەشبى مەبەستەكە گشتى بى، بەم جۆرە بگوتى: ئىوۋە كاتەك رازى بن زەمەكتى غەيرە واجب بەدن، دەبى بۇ دەركەردنى زەمەكتى واجب ئامادەباشى زياترەن تەيدابى!

۲- ئەگەر مەبەست بەوشەى (صدقة) لەئايەتەكەدا زەمەكتى واجب بى، يان واجب بوونى زەمەكت وەرگەرتن بى لەدەوئەمەندەكان، كە ئەمە بۇچوونى زوربەى فوۋقەهاى ئىسلامەو بۇچونەكى راستىشە، ئەوۋە مۇناسەبەكە بەم جۆرە دەبى: واتە: دەتواندەرى بگوتى: كاتەك ئەبو لوبابەو ھاوۋەلانى تۆبەيان كەردو پەشىمانىيان لەكارمەكەيان دەربەرى و خۇپاشدانى خۇيان لەغەزاي تەبووك بەتاوان زانى، دانىان بەوۋەدا نا كە ھۆكەرى خۇپاشدانەكەيان خۇشويستنى مالو سامان بوو رژدى و چەروكەيان بوو، ەوئەدانىان بوو بۇ پاراستنى و خەرج نەكەردنى، كەوابى پېيان گوتراو: ئەگەر راست دەكەن تۆبەتان كەردوۋە پەشىمان، دە زەمەكتى مالو سامانتان

(که واجب له سهرتان) دمر بکن، چونکه ئیدیعی توبه کردنو په شیمانبوونه و متان هر به قسه نابې، دمی بهر کردهو بیسه لنین، جا نه گهر زمکاتی پېوړستی مالو سامانی خوټان دا، نه وه روون دمیته وه که نیو راستگوڼ له توبه کردنه که تان دا. نه گینا درو دمه کن!

جه صصاص دهلی: راست نه ویمه: مبهست به (صدقة) له نایه ته که دا زمکاتی واجب، چونکه تا نیستا نه چه سپاوه: که نه وانه به تایبه تی صدهقه یه کیان له سهر واجب بوو بې له سهر که سانی دیکه واجب نه بوو بې، جا نه گهر نه ومان بو نه چه سپې، دمی بلین: نه بو لوبابه و هاوه لانی و خه لکانی تر هه موویان له ناست نه حکامی نیسلامو عیبادمتدا یه کسانو نایه ته که تایمت نیه به نه بو لوبابه و هاوه لانیه وه به لکوو هه موو سامانداریک دهگریته وه.^(۱۲)

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً﴾ نه ی پڼغه مبهرا! هه روه ها هه موو حاکمو فهرانپه وایه کی دوا ی پڼغه مبهرا، ودر بگره له مالو سامانی نه و توبه کارانه و له که سانی تریش به شیک له مالو سامانیان که زمکاتی دیاریکراوو واجب له سهریان دمری بکن ﴿يُطَهَّرُهُمْ﴾ به و زمکات ئی و مرگرتنه له دمردی به خیلی و تهماع پاکیان دمه کیته وه ﴿وَنَزَّكِّيهِمْ بِهَا﴾ دل و دمر و نیان پالفته ده که ی، له نه خوښی رژی و چروکی پاکیان دمه کیته وه، گه شه و نه شو نما به چاکه و هسه نه یان دمه دی، بهرزیان دمه کیته وه بو پله و پایه ی راستلان، به و زمکات ئی و مرگرتنه مالو سامانیان گه شه دمکاو زور دمی و خاوین دمیته وه. نیمای نه حمده و موسلیم و تیر میذی له نه بو هور میرمه و فهرمو و دمیته کیان ریوایه ت کرده دمه رموی: (ما نقصت صدقة من مال) واته: زمکاتدان مالو سامان که م ناکاته وه.

(۱۲) احکام القرآن ج ۳/ ۱۴۸

﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ ئەى پېغمبەر! دوعا بۆ ئەوانە بکە زەمکات دەرەمکەنو داواى رەحم و بەزمى خودايان بۆ بکە. بۆيە سوننەت وايە: کە جابى زەمکات زەمکاتە کە و مردمگري دوعا بۆ زەمکاتدر بکا، ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ بېگومان دوعا کردنى تۆ ئەى پېغمبەر بۆ زەمکاتدرمکان نارامى دەبەخشى بەدل و دەررونيان و هيچ پەرۇشى ئەو مالەيان نابى کە دەبەخشى. ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پەرورمردگار شنەوايە بۆ دوعا و پارانەووى تۆ بۆيان و شنەوايە بەداننانى ئەو خۇپاشدەمرانە بەتاوانى خۇيانداو تۆبە کردنيان و پارانەوميان. ﴿عَلِيمٌ﴾ زاناو ناگادارە بەو هەستو شعورەى لەناو دل و دەررونياندا شاردراو مەتەو بەو پەشيمان بوونەو و ئەو غەم و پەژاردى تووشيان بوو لەناکامى تاوانى خۇپاشدەنيان لەچوون بۆ غەزا! دەزانى ئاخو تۆبە کەيان بەراستە يان نا؟ دەزانى چ شتیک بەرژمومەندى ئەوانى تېدايە چ شتیک بۆ ئەوان زيان بەخشە.

گوتراو زەمکاتدان سى سوودى گەرەى بۆ زەمکاتدر هەيە :

۱- دل و دەررونى پاك دەکاتەو.

۲- رەزامەندى پەرورمردگارى بۆ دەستەبەر دەبى.

۳- مال و سامانى پارێزراو دەبى.

بەئى خودا شنەوايە بۆ دوعا و پارانەووى بەندەمکانى، زانايە بەنەينى ناو پەرەى دليان و ناگادارى هەموو شتیکى نەينى و ناشکرايە، هەر ئەوە حوکم دەکا لەکار و بارى بەندەمکانىدا، تۆبە و پەشيمانىيان ئى و مردمگري، سەدەقە و زەمکاتيان ئى قبوول دەکا، پېغمبەر ﷺ فەرمانى خودا ئەنجام دەدا، چى پى بفرموى ئەو جى بەجى دەکا، هيچ شتیک لەخۆيەو برپار نادا، جا بۆ چەسپاندنى ئەم حەقىقەتەو خستەرووى ئەم راستيە فەرمووى: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ نايە ئەزانى؟ واتە: با بزنان: کە هەر

خودا تۆبه له بهنده گانی و مرددگری و زمکاتو سه دمقه قبوول دهگا، ههر خودایه تۆبه و پشیمانی ناراسته دمکری و ههر نهویش مافی نهوهی ههیه تۆبه و مرگری و رحمو بهزمیی به تۆبه کاران بهه خشی، کهسی تر مافی نهوهی نیه. تهنا نهت پیغه مبهری خودا کاتیک هاوه له خو پاشد مرمانی له کۆله که گان کردنه وه، سه دمقه که یانی ئی و مرگرتن بهه فرمان و به نیزنی خودابوو، تا خودا نیزنی نه داو نیگای بۆ نه نارد نه و نهیتوانی هیچ بکا! لیخۆشبوون له تاوانی بهنده گان عانیید به خودایه و بهس! و مکوو له شوینیکی تردا دهفرموئ: ﴿وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ؟﴾ آل عمران/ ۱۳۵ یان دهفرموئ: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ طه/ ۸۲.

﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نهی پیغه مبهرا! بهو تۆبه کارانه و به خه لکانی تریش بلی: تی بکۆشنو کار بکه، بیگومان کردموهی ئیوه چاک بی یان خراب، دمبینری: خودا ئاگای لییه و پیغه مبهرا دمبینی و موسو لمانان پیی دزمان.

کردموه گرنگیه کی تایبه تی ههیه و بناغه ی خو شبه ختی و کامه رانییه، یان مایه ی به دبه ختی و چاره رشییه، ههر چی ئیوه بی کهن: له چا که و له خرا په خودا دمبینی و ئاگاداریه تی، پیغه مبهرو موسو لمانانیش به سه ر کردموه گانتان دا ئاگادار دهگا، پاداش و سزاتان به گویره ی کردموه گانتان دمه ریته وه...

پیویسته هه موو ئاده میرا دیک بترسی له م هه ره شهیه ی بهرو مردگارو بگه ریته وه بۆ لای خودا و تۆبه ی پشیمانی خوی له تاوانه گانی رابگهیه نی و چی تر سوور نه بی له سه ر سه ریچی کردنی فه رمانی بهرو مردگاری! باش بزنان که له قیامه تدا کردموه گانتان به سه ر خودا دا راده نویرین و ده خرینه بهر چاوی پیغه مبهرو موسو لمانان، و مکوو له نایه تیکی تردا دهفرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ الحاقة/ ۱۸.

ئیمام ئەحمەدو بەیھەقی لەئەبو سەعیدی خودرییەو ڕیوایەت دەکەن: کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (لو أن أحدکم يعمل فی صخرة صماء، لیس لها باب ولا کوة، لأخرج الله عمله للناس کائنا ماکان) ئەگەر - لەفەرضی مەحالد - یەکیەک لەئێو لەناو کونە بەردو شاخیەکدا کار بکا ئەو کونە بەردو کونە شاخە دەرگاو کونو کە لەبەری تێدا نەبنو وا بزانی کەس پێی نازانی، خودا کردەو مکانی بۆ خەلک رادەنوێنی.

ریوایەت کراوە: کە کردەوێ زیندوان بەسەر خزمو کەسو کاری مردوو یا نەدا رادەنوێرێن. ئەبو داوودی طەیالەسی فەرموودەیک لەحاجیری کوری عەبدوللاو ڕیوایەت دەکا، دەئی: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی ﴿ان أعمالکم تعرض علی أقربائکم و عشائکم فی قبورهم، فان کان خيراً استبشروا به، و ان کان غیر ذلك قالوا: اللهم اھمهم ان يعملوا بطاعتک﴾. ھەرومھا فەرموودە تریش ھەن. ئەو دەچەسپێن: کە کردەوێ موسوڵمانان بەسەر پێغەمبەردا رادەنوێرێن.

﴿وَسَرُّدُونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ رۆژی قیامەت دەگەرێنێنەو بۆ لای پەرورەدگاری زاناو ناگادار بەسەر ھەموو نھینیو ناشکرایییەکا، دەرینەو بەر دادگایی کردنی خودایەکا دیارو نادیارێ لەلا چوون یەکە، ناشکراو نھینی لەلا ناشکراو نومایانە، کردەو مکانتان دەخاتەو بەرجاوو ﴿فَيَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ھەواتان دەدات بەو کردەوانە لەدوینادا ئەنجامتان داوون، ئەمجار سزاو پاداشتان بەگوێرە کردەو مکانتان دەداتەو چاکە بەچاکەو خراپە بەخراپە!!

نەو سی کەسە تۆبە لی وەرگرتیان دواخرا

﴿وَأَخْرُوتَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ

عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

نهوانه ی له چوون بۆ غه زای ته بئوک دوا که وتببون سى تاقم بوون:

۱- نهو مونا فیکو دوو پرووانه: که له دوو پرووییدا کارامه و شارمزابوون و زوربه ی دواکه وتوو مکان له م تاقمه ببوون.

۲- نهو موسولمانانه بوون: که دانیان نا به تاوانی خۆیان داو تۆبه یان کردو به شیمان بوونه و هو خودا تۆبه ی ئی قبوول کردن، نه مانه نهوانه بوون: که خۆیان به کۆله که وه شه ته ک دابوو وه کوو له مه و پێش باسکرا.

۳- نهو که سانه بوون: که نه یاندمزانی چ بکه ن؛ عوزریان بۆ پێغه مبه ر نه هینایه وه له نا کامی دواکه وتنیان بۆ غه زا. له گه ل نه بو لوبابه و هاوه لانی دا خۆیان شه ته ک نه دا، په رومردگار برپاری خۆی دمر بارمیان دواخت، په نجا شه و نیشه که یان به موعه لله ی مایه وه، موسولمانان دهنگیان ئی دابهرین. هه تا نایه تی قبوولکردنی تۆبه لیان هاته خوارئ، نه مانه نهو سى که سه بوون که دمر بارمیان نایه تی ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلْفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ﴾ التوبة/ ۱۱۸ نازل بوو.

ئیبنو عه بباسو موجهیدو عیکریمه و ضه ححاکو هی تریش ده لێن: نهوانه ی نایه تی ﴿وَأَخْرُؤْنَ مُرْجُونَ...﴾ الآية یان دمر باره هاتۆته خوارئ نهو سى که سه بوون: که له تۆبه کردن پاش خران نهوانه: موراره ی کورى ره بیعو که عبی کورى مالیکو هیلالی کورى ئوممه یه بوون: که له هاوبه شی کردنی غه زای ته بئوک خۆیان پاشدا له بهر ته مبه لئو خۆلسته وه ئیستراحه تو پالدا نه وه، نه ک له بهر دوو پروویو نیفاق.

﴿وَأَخْرُؤْنَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ﴾ تاقمیکى تر له خۆپاشد مران و هاوبه شی نه که رانی غه زای ته بئوک، مه وضوعه که یان له بهر نه وه خودا برپاری یه کالآ که رموه ی دمر بارمیان دمر نه برپوه دوا خراوه، موسولمانان نازانن چی یان دمر باره نازل دبه ئی نایا خوا تۆبه یان ئی قبوول ده کا یان نا؟!

پیغمبر ﷺ فرمانی به موسولمانان کرد که دمنگیان لی دابر نو هاو نشینی و هاو پیه تی بیان نه کهن، فرمانی کرد خیزانه گانیان پییانه وه دانه نیشن و بچنه وه ماله باوانیان تا ناکام دیاری دمکری!

نهو تاقمه کاره گه یان یه کالاً نه بوته وه له سهرمتای دوور پیان دان ﴿إِنَّمَا يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان خودا سزایان دمدا ﴿وَأَمَّا يُتْرَبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان توبه یان لی قبول دمکا.

بیگومان نیشه گه یان بو ماوه یه ک ناوا به موبه می مایه وه و برپاری یه کالاً که رومویان دمر باره نه هاته خوارئ. هه لبه ته هویه گه ش شکو گومان نه بوو چونکه په رومردگار له وه دوورده، به لگوو بو نه وه بوو؛ ماوه یه ک له نیوان خو فو ره جادا بمیننه وه، غه مو نار ه حه تی له دلیان دا په رمبسی نی و له ناخی دله وه هه ولئ توبه کردن بدن، خه لگی جاومروانی ناکامیان بکهن، جا هی وا هه بوو؛ دمیکوت؛ نه مانه نه گهر خودا توبه یان لی و مر نه گری به دب ه ختو چاره رهش بوون، هه شبوو دمیکوت؛ نومید وایه خودا لییان خو ش بی.

بیگومان نه م تاقمه په شیمان بوون له وه ی که نه چوون بو غهزا به لام په رومردگار دهمو دمست توبه و په شیمانی لی و مر نه گرتن. چونکه په شیمانی روت سوودی نیه، نه گهر له ناخه وه توبه له تاوان و سهر پیچی نه گری. جا که به دل توبه یان له تاوان کرد، توبه گه یان قبول بوو.

﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ په رومردگار زاناو ناگاداره دمرانی کی شیای سزادانه و کی شیای لیخو ش بوونه، چ شتیک له بهر ژموندی بهنده گانی دایه. ﴿حَكِيمٌ﴾ داناو حه کیمه له کردار و گو فتاری دا، له دانانی شه ر یه ته و یاسایه ک که به خته و مری هه ردو و دنیا بو بهنده گانی دمسته بهر بکا. هه ر له رووی نه و زانایی و دانایی به وه بوو؛ یه کالاً که دهنه وه ی کاری نه م تاقمه ی دوا خست!!

مزگه وتی (الضراء و مزگه وتی (قویا)

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا
 بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ
 قَبْلُ وَلِيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى
 التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ
 أَنْ يَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ ﴿١٠٨﴾ أَفَمَنْ أَسَّسَ
 بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ
 بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَاكِ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٩﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
 رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

له پيش هه لاتنیشی دا پیغه مبهەر ﷺ بانگی کردبوو، هه ندی قورنانی بو
خویندبووه داواى ئى کردبوو ئیمان بهینى، به لام نهو بانگه وازیه که ی پیغه مبههری
رمت کردبووه، نیت پیغه مبهەر ﷺ دوعای ئى کردبوو: که به دهرکراوى و غهریبی
سه رب نیت هومو دوعاکه شی گیرابوو... نهوه بوو کاتیک جهنگی ئو خود ته و او بوو نه بو
عامیر بوى مه علوم بوو: که سه ره که وتنو بالادهستی ههر بو پیغه مبههر و
هاوه لانه تى. هه لهاتو جوو بو لای هه ره له یاشای رۆمو داواى ئى کرد که هه ره

بئیی بۆ سەر پیڤه مبهرو هاوه لانی، ئه ویش وادهو به ئیئی دایه و په نای دایه. ئه مچار ئه بو عامیر نامه ی نووسی بۆ هه ندی له خزمو که سو و کاره کانی له مه دینه که به مونا فیقی مابوونه وه، وادهو به ئیئی پیدان که به م زوانه به سو پایه کی زۆره وه هیرش دینته سەر پیڤه مبهرو شه ری له گه ل ده کاو دمیشکینی و به سه ری دا زال دهبی، فه رمانی شی به خزمو که سو و کاره دوو رووه کانی شی کرد که بنکه یه کی بۆ بکه نه وه، هه ر کاتی هاته ناو مه دینه بیکاته باره گاو سه نگه ری خو ی و په یه روکارانی. ئه وانیش به مه به ستی ئه نجامدانی فه رمانه که ی له ته نیشت مزگه وتی (قوبا) وه مزگه وتیکیان دروست کرد؛ مزگه وتیکی گه وره و قایم و قۆل. پێش نه وه ی پیڤه مبه ر ﷺ ته شریفی برپا بۆ غه زای ته بووک ئه وان له دروستکردنی مزگه وته که بوونه وه، هاتن بۆ خزمه ت پیڤه مبه رو داوایان ئی کرد که دیدنی مزگه وته که یان بکاو نوێزی تیدا بکا، به مه شه رعیه ت بدری به مزگه وته که یان ئیجازه ی نوێز تیدا کردنی بۆ و مر بگرن، ئه مه شیان عه رز کرد: که ئه وان ئه و مزگه وته یان بۆ نه خو شو پیرو په ککه وته بنیات ناوه که له شه و ی زستان و باوو بۆران دا ناتوانن بگه نه مزگه وتی قوبا.

په روه ردگار پیڤه مبه ری له وه پاراست که به گوئیان بکاو خیرا بجی نوێزی تیدا ئه نجام بدا، فه رمووی: ئیستا ئیمه له سه ر سه فه رین و مغر ده که ی، خودا یاریی که گه راپه نه وه دیم. که له غه زای ته بووک گه رپه وه نزیک به شاری مه دینه بووه هه زه رمی جو برائیل هاته خواری و هه والی مزگه وتی (الضرار) ی پی راگه یاند، مه به ست له دروستکردنی ئه م مزگه وته چیه و بۆچی نیازیک بنیات نه راوه به فه رمانی کئ ئه نجام دراوه، هه موو ئه م شتانه ی به پیڤه مبه ر گه یاند! ئیتر پیڤه مبه ر ﷺ فه رمانی کردو ناردی پێش نه وه ی ته شریفی بگاته وه مه دینه مزگه وته که یان روخاندو تیکیان دا. ئه م روداوه به هه مان شیوه له ئیبنو عه بباس و له سه عیدی کورپی جو به یرو مو جا هیدو عورو ی کورپی زو به یرو فه تاده وه گێر درا و ته وه ...!

ئەوانەى مزگەوتى (الضرار) يان دروستکرد دوانزە پياوى دوورۈبوون
بەفەرمانو مەشۈرەتى ئەبو عامىرى راھىب بىياتيان نا.

ئەوانەى پېغەمبەر ﷺ ناردنى بۇ روخاندنو سوتاندنى مزگەوتەكە مالىكى
كوپى دوخشومو مەنى كوپى عەدى و عامىرى كوپى سەكەنو وەحشى (بكوژى
حەمزە) بوون.

چىرۈكى مزگەوتى (الضرار) چىرۈكىكى مەشهورو زمقەو يەككە لەروداو
گرنەكانى غەزاي تەبووك.

بۆيە پەرۈمردگار دواى رانواندىنى حالو چۈنيەتى چىنو توپۇزە جىاجىكانى
كۆمەلگاي ئىسلامى ئەو سەردەمە، باسكى سەربەخۇى بۇ ئەو مونافىقانه تەرخان
كرد كە ئەو مزگەوتەيان بىيات ناوەو فەرمووى: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا
وَكُفْرًا﴾ ئەوانەى مزگەوتى (الضرار) يان بىيات نا، كۆمەلگاي دوورۈبوون لەو
دوورۈوانەى باسكران، دوانزە پياو بوون لەدوورۈوومكانى ھۆزى ئەوسو ھۆزى
خەزەرەج. ئەم مزگەوتەيان بىيات نا بۇ چوار مەبەستى سەرەكى.

۱- بۇ زىانگەياندىن بەموسولمانو نوپۇزگەرانى مزگەوتى قوبا كە پېغەمبەر
ﷺ بەگەيشتىنى بۇ شارى مەدىنە دروستى كردبوو.

۲- بۇ رەتكەرنەوھى پەيامى پېغەمبەرۈ كافر بوون بەخۇى و
پېغەمبەرايەتى و تانەو تەشەردان لەخۇى و پەيامەكەى تەرخانكردنى ئەو مزگەوتە
بۇ شوئىنى پىلانگىرانو ناشوب نانەو دزى پېغەمبەرۈ ھاوۋەلانى و ھەرۈمھا بۇ
خۇدزىنەوھى مونافىقەكان لەبەجى ھىنانى نوپۇزگەكانيان.

۳- ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۇ لىك دابرانى موسولمانانو پەرتەوازمبوونيان،
چونكە لەومپىش موسولمانان ھەموويان لەدوا پېغەمبەرۈمە لەمزگەوتى قوبادا

نویژیان دمکرد، نهگەر بریکیان نویژ له مزگهوتی (الضرار) دا بکهن، لیک دابړان و جوداوازی له نیوان موسولمانان دا دروست دمی.

۴ ﴿وَإِصْصَاداً لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ بۆ چاومروانی و به ته ماهاتنی که سانیك که بین دزی نایینی خودا و پیغه مبهەر ﴿شهر بکهن و نهو به ناو مزگهوته بکهنه بنکهی خوین و تییدا کوښنه و نهو ناماد مباحش بن بۆ جهنگ که سوپای خه یالپالوی نه بو عامیری راهیب هات رهگه لی بکهون!!

هه لاتی نه بو عامیر هه ندیک پێیان وایه: دواى غه زای ئو خود بووه و هک وو له وه پێش نامازمه مان پێ کرد. هه ندیک پێیان وایه: دواى غه زای حونهین بووه، ریوايه تی تریش هه یه نه وه دهگه یه نی: که پاش غه زای نه حزاب بووه.

﴿وَلِيُخْلِفَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى﴾ نهو مونا فیکانه ی مزگهوتی (الضرار) یان بنیات ناوه سویند دهخون و ده لێن: نیمه نه مزگهوتمه مان به نیازی چاکه کاری و پاک بنیات ناوه، بۆ نه وه دروستمان کردوه که نه خو شو پیر و په ککه وته شهوی سارد و سه رما نویژی تی دا بکهن، تووشی نارده حه تی نه بن، نه مز سویند خواردن و ماستاو کردنه یان بۆیه بوو، بۆ خاتری پیغه مبه ر بر وایان پێ بکا و بجێ نویژ له مزگهوتمه که دا بکا و به وه شه رعیه ت بدهن به مزگهوتمه که و نیتر موسولمانانی پێ هه ئه ته تین، ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خودا ده زانی و شایه دی ده دا، که نه وانه درۆ ده کهن. نه بر وایان به نیسلام هیناوه، نه نیازو مه به ستیان نه وه یه: که نی دیعای ده کهن، نه وانه دوو روون له کرده وه گانیان دا، خودا به دل پیسی و درۆ زنی و نیازی چه په لیان دمه زانی.

جا چونکه نه وان نه مزگهوتمه یان بۆیه بنیات نابوو زیان به موسولمانان بگه یه نن و خراپه کاری نه نه جام بدهن، په رومردگار نیگای بۆ پیغه مبه ر نارد و فه رمانی پیکرد و پێی فه رموو: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ نه ی پیغه مبه ر! به هیج جوړیک نه تو نویژ له مزگهوتمه دا مه که.

وشه‌ی (قیام) زور جار بهمانا نویژ دی، دمگوتری: (فلان یقوم اللیل) واته: شهو نویژ دهگا. له‌هده‌ی بوخاری‌دا هاتوو: (من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه) که‌سیک شهوانی رهمه‌زان نویژمکانی به‌ریک و پیک بکاو بروای ته‌واوی هه‌بی و به‌هیوای پاداش بی، خودا له‌تاوانی له‌وه پیتی خو‌ش ده‌بی.

نهمجار به‌رومردگار پیغه‌مبه‌ر هه‌لدمنی بۆ نویژ کردن له‌مزگه‌وتی قوباداو ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدَ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ بئگومان مزگه‌وتیک که له‌سه‌ر ته‌قواو خودا په‌رستی بنیات نرابی و له‌یه‌که‌م روژی دروستکردنیه‌وه بۆ نیازی پاک و مه‌به‌ستی پی‌روژ دروستکرا‌بی و موسولمانان تییدا کۆببنه‌وه و خودا په‌رستی تییدا بکه‌ن و یه‌که‌تر بناسن و یه‌کیه‌تی و ته‌بابی و بریاه‌تی تییدا په‌ر پی‌بدن، نه‌وه شیای نه‌ومیه: که تۆ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر نویژی تییدا بکه‌ی و پيشنو‌یژی بۆ موسولمانان تییدا نه‌نجام ده‌ی.

﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا﴾ له‌و مزگه‌وته‌دا چه‌ند پیاوکی موسولمانی تییدان، به‌نویژ تییدا‌کردن و دیکرو سو‌بجانه‌للا کردن ئاومدانی ده‌که‌نه‌وه، به‌یانی و ئیواران خه‌ریکی خودا په‌رستی کردن تییدا! هه‌زیان له‌پاک و خاوینی جه‌سته و دل و دموونیانه، ده‌یانه‌وی نه‌فسیان مشو مال بکه‌ن، پیسی تاوان و خراپه‌کاری ئی بکه‌نه‌وه، پۆشاک و به‌رمالیان پاک و خاوین بی، تارات و ده‌ستنو‌یژ و غوسلیان ریک و پیکه. ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ﴾ به‌رومردگار نه‌وانه‌ی خو‌ش ده‌وین که زی‌ده‌رموی ده‌که‌ن له‌پاک‌کردنه‌وه و به‌پاک راگرتنی گیان و جه‌سته‌یان، چونکه پیا‌یان وایه: پاک و خاوینی جه‌سته و گیان که مالی مرو‌فایه‌تی ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ن بۆیان. هه‌ر له‌م روانگه‌وه پیا‌یان ناخۆشه پۆشاک و جه‌سته‌یان پیس و چلکن بن، هه‌لبه‌ته زیاتر پیا‌یان ناخۆشه که دل و دموونیان به‌تاوان و خراپه‌کاری و ره‌وشتی ناشیرین چلکن بی. خۆیان له‌ریبا‌بازی و به‌خیلی ده‌بار‌یزن چونکه نه‌وه ره‌وشتی دو‌رو‌وه‌گانه. سییاقی نایه‌ته‌که نه‌وه ده‌که‌یه‌نی: که مه‌به‌ست به‌و مزگه‌وته‌ی که له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قواو

خوداپه رستی بنیات نراوه، مزگه وتی قوبایه، وهی ئیمام نه حمه دو موسلیم و نه سائی فه موودمیه کیان ریوایمت کردوه، دهفه رموون: پیغه مبه ر ﷺ که له م بارم وه پرسیری ئی کرا وه لای دایه وه که مه به ست به و مزگه وته مزگه وتی خو یه تی که له ناو مه دینه دایه به مزگه وتی پیغه مبه ر به ناو بانگه. هه رچه نده نایه ته که مه نع ی نه وه ناکا: که هه ردو مزگه وته که (مزگه وتی قوبا و مزگه وتی مه دینه) مه به ست بن، چونکه هه ردو کیان له سه ر ته قوا و خوداپه رستی بنیات نراون.

زومه خسه ری ده ئی: مانای نه وه که خو پاک کردنه و میان پیخوشه، واته: پاک و خاوینی هه لدمبژیرن و سوورن له سه ر خاوینی به نه ندازه ی خو شه ویستی و هه زو نارم و بۆ نه و خاوینییه. خو شه ویستی خوداش بۆ نه وان نه وه یه: لییان رازییه و چاکه یان له گه ل ده کا.

ده ئین: وه صفدار کردنیان به ره وشتی پاک و خاوینی له م روه وه بووه: که نه وان بۆ ده ست به نا و گه یانندن له پێشدا به به رد خو یان پاک کردۆته وه نه مجار به نا و خو یان پاک کردۆته وه.

خو شه ویستی خودا بۆ به ندمکانی بریتیه له هه به وونی رمزه مندی له کردار و هه لۆیستیان و قه بو و لگاردنی کردمه و هه کانیان و نزیک خسته و میان له خوی. چونکه به رومردگار پاک و مونه زمه هه له وه ی که ره وشتی له ره وشتی به ندمکانی به چن، خو شه ویستی خودا جو دایه له خو شه ویستی به ندمکانی، خو شه ویستی خودا شتیکی وایه لایه ق به زاتی پاکی بی. وه کوو له هه دیثی قودسی دا هاتوو وه بوخاری ریوایه تی ده کا و ده فه رموی: (ولا یزال عبدي یتقرب الي بالنوافل حتی احبه، فاذا احببته کنت سمعه الذي یسمع به، و بصره الذي یبصر به).

نه مجار به رامبه ری و هاوته رازویه کی له نیوان نیازی بنیاتنانی مزگه وتی قوبا و مزگه وتی ضیارد ا نه نه جام دا و هه رمووی: ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَالْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ نایا

کەسێک بناغەى مزگەوتەکەى لەسەر تەقواو ھەولێدان بۆ وەدەستەینانی رمزامەندى خودا دانابى، چاکترە، یان کەسێک بناغەى مزگەوتەکەى لەسەر لیواری شیویکی بن ھەلۆلى وا دانابى کە نزیکە داپۆخى؟ واتە: یەكسان نیه کەسێک بناغەى مزگەوتى داپۆشتبى لەسەر تەقواو خوداپەرستى و وەدەستەینانی رمزامەندى خودا، بناغەى مزگەوتى دانابى لەسەر بناغەى ھەقىقەت قۆلى سوود بەخش بۆ دونیاو قیامەت. لەگەڵ کەسێکدا: کە مزگەوتى ضیاری دروستکردبى بەنیازی زیان گەياندن و کوفرو بێدینى و لێک ترازاندنى گۆمەلێ موسوڵمانان و چاومرۆنى ھاتنى سوپای دوزمن؟!؟

ئەوانە دیواری باڵەخانەکیان لەسەر لیواری شیویکی بن ھەلۆلى وا داناوە کە خەریکە داپۆخى، ھەر کە روخا بەرھوو دۆزەخ تریڵ بێ!

لەم نایەتە پیرۆزەدا پەرۆمردگار لەسەر شیوەى تەمئیل تەشبیھى شیوەى ئەھلى ئیخلاص و ئیمانى کردووە بەشیوەى کەسێک باڵەخانەیک کە لەزەوى ساغ و سەختدا لەسەر بناغەى قایم و قۆل و بەمەودای باش و بەپێى یاسای مێمارى و بیناسازى دروست کرابێ، تەشبیھى ھەيئەتى ئادەمیزادى دووڕوو بێ ئیمان و وەرخواوو خۆنەگری کردووە بەشیوەى پیاوێ خانوێک لەسەر قەراخى شیویکی بن ھەلۆلى روخەکی وا بنیات نێ کە خەریک بێ لەخۆیەو ھەرمس بێنى و داپۆخى. ئیستعارمە مەکنییە، بەم جۆرە تەقواو ریزوان شوبھێندراون بەخاکێکی قایم و سەختى وا کە بگۆنجێ بینای لەسەر رابەستری، ئەمجار موشەبەھوبیھى ھەزف کراوە نامازە بۆیەکێ لەقەرینەکانى کراوە کە (ئەس)مە...

﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ﴾ پەرۆمردگار ھیدایەتى گروى ستمکاران نادا و شارمزاى رێبازى ھەق و ەدالەتیان ناکا و پشتگیریان لێ ناکا و سەرفرازو بەمرازگەیشوو سەرکەوتوو یان ناکا.

ئەمجار پەرۆمردگار رۆئی ناشرینی ئەو مزگەوتە درۆینهیە دیاری دماو
 نیازو مەبەستە گلاومکانی دووڕوومکان دماختە روو، دمافرموی: ﴿لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ
 الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ بەردەوامو هەمیشە دروستکردن و
 بنیاتنانی ئەو مزگەوتە درۆینهی بنیاتیان ناو دواپی روخیندرا، بوته هۆی شکو
 گومانی ئەو موناڤیقانە دەربارە ئایین و زیادبوونی نیڤاڤیان و ناخ و کەسەرە
 لەدیانداو ناسرپتەوه، بەردەوامو هەمیشە گری و ژانە لەدیانداو ناسۆری جەرگو
 هەناویانە، مەگەر دلەکانیان پارچە پارچە بکڕن و بمرن و هەستو خۆستیان
 نەمی، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ پەرۆمردگار ناگاداری کرداری بەندەکانیەتی ﴿حَكِيمٌ﴾
 خاومەن حکمەتو دانایییە لەپاداش و سزادانەومیان بەچاکە یان بەخراپە،
 بەشیکیش لەحکمەتو دانایی پەرۆمردگار رونکردنەوهی حال و چۆنیەتی
 موناڤیقەکانەو دەرختنی شتە پەنامەکی و نەینییەکانیانە.

مەبەست بەنایەتەکە ئەومیه: ئەو بینایەکی کە موناڤیقەکان بنیاتیان ناو
 دلایان پێی خۆش بوو، سەرچاوەی گومان پەیدا کردن بوو بۆیان، نیشانەیی ئەومبوو:
 کە کوفرو نیڤاق لەدیاندا رەگی داکوتابوو.

جا کاتیک پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد بەروخاندن و سوتاندنی ئەو مزگەوتە
 درۆینەو روخیندرا، زۆر لەسەر شانیان گران بوو، زیاتر رقیان لەپێغەمبەر هەتساو
 پتر گومانیان پەیدا کرد لەپێغەمبەراییەتیکەیدا، ترسو خۆڤیان ئی پەیدا کردو،
 کەوتنە گومانەوه دەربارەیی هەلوێستی داهاووی پێغەمبەر دەربارمیان؛ ئایا وازیان
 ئی دینی یان شەریان لەگەڵ دماو قەلاچۆیان دما.

ئیتەر خودی ئەو بینایە شکو گومان بوو چونکە هۆکاری پەیداکردنی گومان
 بوو، کاتیکیش مزگەوتەکە روخیندرا زیاتر گومانیان لا پەیدا بوو.

تییینی :

نایه ته کان زور حوکمیان لی و مردمگیری هره گرنگه کانیان نه مانه ن :

۱- ههر مزگه و تیک دروستکردنی زیانبه خش بی بۆ موسولمانان، یان بۆ ریبابازی دروست کرابی، دهچیته خانهی مزگه و تی ضرار موه نویژ کردن تیدا دروست نیه. دروست نیه مزگه و ت له ته نیش مزگه و تی تر موه بنیات بنری، نه گهر بنیات نرا پیویسته بروخیندری، مه گهر شاروچکه که قهرمالغ بی و مزگه و تیکیان بهس نهکا.

۲- زانایان دمفهرموون: که سیک پیشنوویژی سته مکاریک بی دروست نیه نویژی له پشته وه بکری مه گهر عوزری هه بی یان تۆبه بکا، چونکه حه زهرتی عومهر له سه رده می جینشینی خوی دا ریگهی نه دا موجه ممه عی کوری جاریه بیته پینوویژی مزگه و تی قوبا، له بهر نه وه له و مپیش نیامی مزگه و تی ضرار بوو، پاشان که عوزری هینایه وه عوزرمکه شی ویچوو بوو ریگهی دا ببیته پیشنوویژی (قوبا).

۳- که دمفهرموئ: ﴿وَتَقْرِقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نامازهی نه وهی تیدایه: که مه بهستی سه ره کی له کۆبوونه وه بۆ جه ماعت له مزگه و تدا یه کیه تی و ته بایی و برایه تی و و مگری بوونی یه کتریه، تا به هوی نه م پیکه وه گونجانه دل و دموونیان صافو بی گهردی.

ته نانمت نیام مالیک له م نایه ته نه و می دمه نیانوه: که دروست نیه له یه ک مزگه و تدا دوو جه ماعتی تیدا بکری، واته: دوو پیشنوویژ به جیا پیشنوویژی تیدا بکه ن!!

۴- هه ئنانی موسولمانان بۆ پاک و خاوینی مه عنه وی؛ واته: پاک بوونه وهی دل و دموون له حیق دو حه سه دو مشتو مالکردنی دل و دموون و به یزکردنی بیرو

باومې. هەرومها پاكو خاوينى جەستەو پۇشاك. چونكە پەرورەدگار مەدحى ئەوانەى كردووە كە پاكو خاوينيان پى خۆشە.

زانايانى شەرعزان دەربارى لابرەنى پيسو پۇخەلى لەجەستەو پۇشاك سى
رايان ھەيە:

۱- شافيعى و ئەحمەدو مالىك لەرايەكى دا دەفەرموون: لابرەنى پيسى لەجەستەو پۇشاك پىويستەو بەپۇشاكى پيسەو نوێژکردن دروست نيه.

۲- ئەبو حەنەيفەو ئەبو يوسف دەفەرموون: ئەگەر پيسىيەكە بەئەندازەى دىرھەمىك بوو دەمى نوێژمەكى بگيرتەو.

۳- نىمامى مالىك لەرايەكى ترىداو ھاوولانى پىيان وايە لابرەنى پيسى لەجەستەو لەپۇشاك سوننەتەو واجب نيه!

قورطوبى راي يەكەم پەسەند دەكاو دەلى ئەو راستو وىچوو، چونكە پىغەمبەر ﷺ بەلاى دوو گۆردا تىپەرى و فەرمووى ئەم دوو كەسەى لەم دوو گۆردا نىژراون سزا دەدرىن ئەك لەسەر تاوانى گەورە، يەكەميان فیتنە گىرپوو، ئەويتريان لەمىز خۆى پاك نەدەكردووە، كە مىزى دەگرد باش خۆى پاك نەكردۆتەو^(۱۳) ھەلبەتە ئادەمىزاد لەسەر پشت گوى خستنى واجب سزا دەدرى.

ئەبو بەكرى كورى ئەبو شەيبەو ئەحمەدو ئىبنو ماجەو حاكەم لەئەبو ھورمىرەو رىوايەت دەكەن دەفەرموى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: (أكثر عذاب القبر من البول) زوربەى زۆرى سزاي ناوگۆر بەھۆى مىزەمى.

ئەوانەى كە دەلىن: پاككردنەو جەستەو پۇشاك لەپيسى سوننەتەو واجب نيه، بەلگەيان ئەومىيە: كە پىغەمبەر ﷺ كاتىك لەنوێژدا بوو جوبرائىل پى فەرموو: نەعلەكانت پيسيان پىومىيە، ئەويش تەشرىفى نەعلەكانى داكەندنو

(۱۳) ئەم فەرموودمىيە بوخارى و موسلىم رىوايەتيان كردووە.

دریژهی به نویژه کهی دا، دواپی نهو نویژهی نه گپرایه وه، که وایی نه مه نیشانهی نه وهیه: که لابرندی بیسی له جهسته و پۆشاک له کاتی نویژدا سوننه ته و واجب نیه، نه گهر کاتیش به بهریه وه مابوو وا باشه نویژه که بکاته وه.

رهوشته به رزه کانی موسولمانانی راستگوو راستال

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِيَعِّكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١١﴾ السَّيِّئُونَ الْعَصِيدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّكِينُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

باش نه وهی په رومردگار رموشتی دووړوه کانی دهست نیشان کردن، کۆمه لو

چینه که مته رخمه موسولمانه کانی دیاری کردن دیته سهر باسی حال و چۆنیه تی موسولمانانی راستالو راستگۆو خاومن بیرو باومری تۆکمه و ته و او که سهر دمه سته ی نه و رهوشته په سندانه جیهادو تیکۆشانه.

رافه که رانی قورنان دمفه رموو: نه م نایه ته نه و کاته نازل بوو: که حهفتا نهفه ره له یارمه تیدمران له پهیمانی دووهدا پهیمانیان له گه ل پیغه مبه ره به سته پهیمانه که به (بیعة العقبة الکبری) مه شهوره.

ئیبنو جهریری طه بهری هه روه ها موحه ممه دی کوپی که عبی قوره ظی له عه بدوللای کوپی ره واحه وه دمگیر نه وه: دمفه رموی: عهرزی پیغه مبه رم کرد (واته: شهوی پهیمانی عهقه به) وتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! مه رجی په رومردگارو خۆت دمبارهی نه م پهیمانه به ره رموو: بزانیان چیتان له ئیمه دهوی؟ پیغه مبه ره فهرمووی: (اشترط لربي أن تعبدوه ولا تشركوا به شيئا، اشترط لنفسی أن تمنعوني مما تمنعون منه أنفسكم وأموالكم) وتیان: قوریان! جا که نه وه مان حی به حی کرد چیمان دمه ریتی؟ فهرمووی: (به ههشت)، هه موو تیکرا وتیان: سه ودایه کی باشه و قازانجه، هه رگیز له م پهیمانه باشگه ز نابینه وه، پییه وه پابه ند دهبین، نیتر نه م نایه ته نازل بوو^(۴): ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ واته: په رومردگار گیان و مال و سامانی له موسولمانان کپیوه به وه که به ههشتیان دمه داتی، له پای گیان و سامانه خشین به ههشتیان پیشکهش دمکا.

(۴) مامۆستا سهید لیژمه دا په راویزیکی نووسیوه، دمفه رموی: ئیمه به دووری دزمانین: که نه م نایه ته له و روژمه دا (واته: روژی) ((بیعة العقبة الکبری)) نازل بووی، چونکه نه و کاته جهنگان له دژی کافرو موشریکه مان پیویست نه کرابوو، نایه ته که بۆ خۆی مه دینه پییه، رودای پهیمانی عهقه به پیش کۆچ کردن بووه. به لام مهفهومی نایه ته که له گه ل مهفهومی پهیمانه که یه ک دمگر نه وه. (فی ظلال ج ۴/۳۱۵).

نایه ته که نیستیعارمو ته مثیله موسولمانان هه لدمنی بۆ جیهادو تیکۆشان. بهم شیوازو چه مکیه بهروردگار ته عبیر له هه لۆیستی موسولمانان دمداته وه؛ که گیانو مالیان له پیناو نایینی نیسلامدا دمه به خشنو نهویش له پرووی که رهرو نیحسانه وه به ههشتیان دمداتی، نه گینا له راستی دا گیانه کانو سامانو هه موو شتیک هی خودایه، خۆی خامنی به ههشتو گیانی موسولمانانو سامانی و هه موو شتیکه... بهروردگار به سه ماحهتو به خشندهیی خۆی گیانو مالیک که خۆی به خسیویه تی دهیکرپته وهو تایبه تی دهکا به خۆیه وه، که وای موسولمانان گیانو سامانی خۆیان به خودا فرۆشتوو، هیچیان نه ماته و مته وه بیبه خشن، سه وداو مامه له یه که بهروردگار له نیوان خۆی و بهنده موسولمانانه کانی دا نه ناجامی داوه، کرپاره که خودایه، به ویستی خۆی چۆنی بوئ ناوا ته سه رووفی تیدا دهکا، فرۆشیار هیچی به دهست نیه جگه له وهی ریبازی بۆ دیاریکراوی خۆی بگری و نه ملاو نهولا نهکا، موناقه شهو ره خنه گر نه بی، جگه له فهرمان بهرداری و ته سلیم بوون هیچی تر نهکا، به هاو نرخ و مری دهگری به هه شته، رتگا جیهادو تیکۆشانو شهرو جهنگه، ناکامیش یان سه رکه و تنو دوژمن شکاندنه، یان شهید بوونه، هه ردووکیشیان بیرۆزو سهرومیرین.

نهمجار هۆی مامه له کهو چۆنیه تی گیان فرۆشتنی موسولمانان که گیانو مالی خۆیان به به هه شته دمفرۆشن روون دمکاته وهو دمفرموئ: ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ له رتگهی خودادا شهرو دهکهن، له پیناو بهرز کردنه وهی ناییندا ده جهنگن، دوژمنان ده کوژن، یان بۆ خۆیان شهید دهن، جا ج بکوژن یان شهید بکرین یان بکوژن شهیدیش بن، نه وه به ههشتیان بۆ ناماده کراوه. ﴿وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ﴾ بهروردگار وادهی به هه شته پیداون، له سه ر خۆی پتویست کردوو مو کردویه تی به مافیکهی چه سباو بۆیانو له ته وراتو ئینجیل و قورئاندا نه م وادهیهی داوهو نه م حه قیه تهی چه سپاندوه، جا نه گه ر ته وراتو

ئینجیل لییان هه وتابی و گۆرانکاریان تیدا کرابی نه وه چ زیانیکی نیه، چونکه له قورئاندا چه سپاوه!!

﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ؟﴾ كی له خودا باشت و وفا به به ئینی خوی ده کاو زیاتر پابهندی به ئینه کانیهتی، واته: کەس به نه ندازهی خودا له وادهدا راستگو نیه، کەس نه وه مندهی خودا پابهندی به ئینه کانی نیه، هەرگیزاو هەرگیز پەر و مردگار خیلاف واده نابێ. و هه کوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ النساء/ ۸۷ یان دمفه رموی: ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ النساء/ ۱۲۲، نه م جوړه ئوسلو به کاتیک به کار دهیندری که زیده دنیایی هه بی له راستی قسه که و زیده روی بکری له حق و راستی مه سه له که دا.

جا که وفا بهعه هه و پیمان به م شیومیه جه ختی له سه ر کرایه وه و پابه ندبوون به واده که ناوا مسوگه ر بی ﴿فَاسْتَبْشِرُوا بِبِعْكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ﴾ مرگینی بدن، که یه فخر و شوی دهر برن: به وهی که نه فس و مالی خوتان به خودا به خشیوه له شوینی دا به هه شتان و مرگرتووه، نیوه سوودمه ندن، چیتان له کیس چوو؟ موسولمان نه گه ر گیان و مال له پیناو نایینی خودا دا به خشی و به هه شت و مرگرتی، چی له کیس چوو؟ هه چی له دمست نه چوو، گیان هه ر دهری و مال دمفه وتی، خاوه نه که یان له پیناو نایینی خودا دا بیان به خشی، یان له پیناو شتیکی دی دا بیان به خشی هه ر دمفه وتین. که وایی: له راستی دا خودا به هه شت به خورایی دمه خشی و به بی موقابیل دمیدا به به ندمکانی و به مه حضی فه ضلو و نیحسانی خوی له ناکامی به خشی نی گیان و مال دا: که دوو شتی پایه دار نین به هه شتی به رده وامو پایه داریان بی دمه خشی ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه و به مرز گه یشتنه به مرز گه یشتنیکی گه ورو مه زنه و نازو نیعه ته یکی هه تا هه تای و نه بر او میه و هه یج به مرز گه یشتنیکی تری ناگاتی!!

جیهادو تیکۆشان له پێناو نایینی خودادا به یعمتو نهرکێکه له گهردنی ههموو موسولمانێکدا به، ههر لهو رۆژمۆهی خودا پێغه مبه رانی ناردوون و نایینی خودا له ئارادایه تاکۆتایی دنیا ئهم نهرکه بهردهوامه...

به لام پێویسته نه وهنده بزاندري که جیهاد له پێناو نایینی خودادا بریتی نیه لهوه: که کابرا بجێ بۆ شهرو جهنگ، به لکوو جیهاد لوتکه یه که له سه ر بنه مای بیرو باومپی تۆکمهی وا دادمه زری که له ههستو شعوو روو شیعارو نه خلاقو کردارو گوشتاردا رنگ بداته وه. ئهو موسولمانانه ی: که خودا پهیمانی له گه ل بهستوونو بیرو باومپی تۆکمهو پتهویان ههیه که سانیکن رهوشتی ئیمانیا ن تیدا به رجهسته بووه...!!

ئهو موسولمانانه ی گیان و مایان له پێناو نایینی خودادا دمه خشن ﴿التَّائِبُونَ﴾ ئهو که سانه ن: که تۆبهیا ن لهتاوانی رابوردویان کردوه، به راستی بۆ لای خودا گهراونه وه، وازیان لهتاوان هیناوه و په شیمانن له هه لۆیستی رابردوویان، کردو میان باشه و پابه ندی هه رمان و جله و گه ریه کانی نایینن، خۆیا ن لهتاوان پاک کردۆته وه، رویان له په رومردگاره و راستال و صالحن!

﴿الْعَابِدُونَ﴾ به ندایه تی و روتیکردن و گه ردنکه چییا ن ههر بۆ په رومردگاره، دان به خودایه تی و په رومردگاریه تی زاتی هه قدا دمنین، ههموو کردارو گوشتاریکیان بۆ خودایه و مبه ستیا ن رهزامه ندی ئه وه.

﴿الْحَامِدُونَ﴾ به دل و زوبان سوپاسگوزاری په رومردگاران، له خۆشی و ناخۆشی دا شوکرانه ژمیرو سوپاسگوزارن؛ له خۆشی و نازو نیعمه تدا سوپاسی نیعمه ته کانی دمکه ن، له سه ر ناخۆشی و به لاو موصیبه ت سوپاسی ئه وه ی دمکه ن که خودا به تاهیا ن دمکاته وه، هه ست دمکه ن که خودای به زمی و داد په رومر که به ندی خۆی به تاه ی دمکاته وه بۆ خێرو به رژه مهن دی به ندمه کانه: که خودا بۆ خۆی دهمزانی و نه وان نایزانن.

﴿السَّائِحُونَ﴾ دمربارهی مانای ئەم وشەیه رافه که رانی قوران تەفسیری

حیا جیا یان ههیه:

ریوایه تی وا ههیه، دهلی: ئەوانه گۆجکاران، ههیه دهلی: مانای تیکۆشەرو
موجاهید دهگهیه نی، ریوایه تی واش ههیه دهلی: مەبەست ئەو قوتابی و فەقیانەن
که بەشوێن عیلم و زانیاری دا وێڵی هەندەران دەبن. ههشه دهلی: مەبەست
رۆزوانه کانه.

مامۆستا سهید دهمهرمۆ: مەبەست ئەوانەن که بیر له بوونه و مر دهگه نه وه،
خه یال و ههستو شعوری خۆیان دهخه نه کار بو تیفکرین لهردوستکراوانی
پهرومردگار! و مگوو له شوینیکی تر دا دمربارهی وینهی ئەو خوداپه رسته بیرگه ره وانه
دهمهرمۆ: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتٍ لِّأُولِي
الْأَبْصَارِ، الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ...﴾ الآية

پاش تۆبه و پهشیمانی و بهندایه تیکردن و سوپاسگوزاری جه و مگه وا دهخوزای
که مانای ﴿السَّائِحُونَ﴾ به و شیومیه بکهین:

ههلبه ته و پرای تۆبه و بهندایه تیکردن و سوپاسگوزاری، بیرکردنه وه
له مهله کووتی پهرومردگار وا لهئاده میزاد دهکا که به ته وای خۆبخاته پهنا
پهرومردگار موه و خوی پی بسپیروی و تی بگا خودا بۆچی ئەم دنیا یه ی هینا و مه
کایه و مه ئەو حهقیقه ته راستیه بزانی: که خودا بوونه و مری پی هینا و مه وجود!
به و مری رازی نه بن که ته مه نی خۆیان خه رج بکهن له تیفکرین و بیرکردنه و مدا و
بهس! به لگوو بۆ ئەوهی له سه ر بنه مای ئەو ههستو شعوره زیان بنیات بنی و
ولات ناومدان بکه نه وه!

﴿الرَّاكِبُونَ السَّاجِدُونَ﴾ ئەو موسولمانانەى كە نوپزىمكانيان ئەنجام دەمدن و نوپزىكردن بووتە رموشتىكى سروشتى و ركوع و سوژدە بردن لىيان بووتە دياردميهكى تايبهتى و جياكه رموميان لەخەلكى تر.

﴿الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ فەرمان دەكەن بەچاكەو نەهى دەكەن لەخراپە..!

ئەمە لەكاتىكدا كە كۆمەلگايەكى موسولمان دروست دەبى و بەندايەتى تەنها بۆ خودا دەكرى و كاروبار بەگويرەى قانون و شەرىعەتى خودا ئەنجام دەدرى، ئەو كاتە فەرمان بەچاكەو نەهى لەخراپە ئاراستە دەكرى بۆ راستكردنەى هەندى هەلەو خوارو خىچى كە لەناو كۆمەلگاكەدا پەيدا دەبن.

بەلام كاتىك لەسەر زەوىدا كۆمەلگايەكى موسولمان نەبى، حكومەتىك نەبى كار بەشەرىعەتى خودا بكاو حاكمىيەتو ربووبىيەت بۆ خودا بەرجەستە نەبى، ئەو لەو كاتەدا فەرمان بەچاكەو نەهى لەخراپە دەبى بۆ چەسپاندنى ئولوھىيەتو دامەزراندنى حكومەتى ئىسلامى ئاراستە بكرى.

دەبى فەرمان بەچاكە بۆ دامەزراندن و چەسپاندنى شەرىعەت خودا بى و نەهى لەخراپە بۆ قەلاچۆكردنى حوكمى طاغوتو ملھورمگان بى، واتە: دەبى ئامانج و مەبەستە سەرمكىيەكە لەو كاتەدا بەفەرمان بەچاكەو نەهى لەخراپە بۆ ئەو كارە گرنگە ئاراستە بكرى و ھىزو تواناگان بۆ ئەو دەستكەوتە گەورمىە بخرىنە كار.

دەبى فەرمان بەچاكەو نەهى لەخراپە لەئوموورى فروعياتدا چ سودىكى ھەبى ئەگەر كۆمەلگاكە كۆمەلگايەكى موسولمان نەبوو، كار بەشەرىعەتى خودا نەدەمكرا.

بۇ نموونە ئەگەر ولاتى ئىسلام كەوتە ژۇر دەستى كوفرمە يان ئابلۇقە دراو ترسى داگىر كىردى ھەبوو، ئالەم كاتەدا ئەگەر كۆلكە شىخىك يان مەلەيكە لەجىياتى ئەوۋى بانگى جىھاد ھەلداو گىيانى بەرگىرى و خۇفیدا كىردن لەناو موسولماناندا بوروژىنى و ھەلىان نى بۇ جىھادو تىكۆشانو دامەزىراندنى حكوومەتى ئىسلامى و كار كىردن بەشەرەيەتى خودا... ھتد ئەگەر لەجىياتى ئەوۋە چەند موسولماننىكى سافىلكە بباتە كونجى مزگەوتىكەو، تەكىەو خانە قايىكەو ھەو فىرى فروعاتى ئاپىنيان بكا دەبى ئەو كابر لەئايىن تىنەگەيشتو ھەو ج سوودىكى ھەبى و تا ج ئەندازمەك پەپىرەو پىغەمبەر ھەو ھەولانى كىردى!!

پىغەمبەر ھەو ھەولانى جىھادىان كىردو تىكۆشان بۇ دەمەزىراندنى فەرمانىرەوۋى خوداو كار كىردن بەياساى يەزدان، جا كە ئەمەيان بۇ دەستەبەر بوو، ئەمەيان چەسپاند، ئەمجار گىرنگىيان بەفەرمان بەچاكەو نەھى لەخراپە لەفروعيياتدا دەست پى كىرد.

﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ ئەوانەى پارىزگارى سنوورەكانى خودا دەكەن، ھەول دەمدەن ياساى خودا لەخۇيانداو لەخەلكى تردا تەنفىز بىكەن، بەرگىرى بىكەن و نەھىلن ياساكانى يەزدان بەفەرمان بىچن يان دەستىرەزىيان بىرئىتە سەر.

ئەم بەندەش وەككوو بەندى (فەرمان بەچاكەو نەھى لەخراپە) پىۋىستە لەكۆمەلگايەكى موسولماندا ئەنجام بىرى، كۆمەلگاي موسولمانىش كۆمەلگايەكە شەرەمەتو ياساى خودا تىيدا بەرقەرار بى، ئولۇھىيەتو رىبوبييەت تەنھا بۇ خودا پەپەرە بىرى، ھەموو حوكم و قانۇننىكى ملھور و ستەمكاران رەت بىرىتەو، كەوابوو پىۋىستەو ئەركى سەرشانى ھەموو موسولمانانە: كە ھەموو ھىزو تواناى خۇيان بۇ ۋەدى ھىنانى كۆمەلگاي موسولمان بىخەنە كارو ھەولنى دروست كىردنى حكووموتى ئىسلامى بىدن، ئىتەر ئەو كاتە رىگا خۇش دەبى بۇ پارىزگارى سنوورەكانى پەرورەدگارو تەنفىز كىردنى ھەموو فەرمانو چلەو گىرەكانى!

ئائەمەیه: کۆمە ئی موسولمان و گرووی خوداپەرست، ئەو کۆمە ئەی خودا سەودا و مامە ئەی لەگەڵ کردون و گیان و مائی ئی کریون بەبەهەشت!! ئەمەیه رەوشتو نیشانە ی ئەو کۆمە ئە موسولمانە ی: کە خودا گیان و مائی ئی کریون: تۆبە و پەشیمانی و گەرانه وە بۆ لای خودا، خوداپەرستی و پەیومندی هەمیشە یی بەخودا، سوپاس و شوکرانە ژمیتری لەخۆشی و ناخۆشی دا، تیفکری و وردبوونە وە لەبوونە وەرو گەشتو گوزارکردن بەناو زەوی دا، فەرمانکردن بەچاکە و نەهی لەخراپە، پارێزگاریکردنی سنوورەکانی خودا!!

لەروانگە ی ئیسلامە وە.. ژیان گالته و گەپ نیە، خواردن و لەزەت وەرگرتن نیە، حیزی و سەلامەتی نیە، بەئکوو ژیان لەروانگە ی ئیسلامە وە بریتییه لەتیکۆشان لەپێناو چەسپاندنی حەق و راستی دا، بۆ دەستەبەر کردنی خێرو خۆشی و سەرخستنی وشە ی (لا اله الا الله) و خۆ بەخت کردن لەپێناو ئایینی خودا دا ئەمجار بەمرازگە ییشتن و بەبەهەشت شادبوون! ئائەمەیه: ئەو ژیانە ی پەروردگار فەرمان بەبەندەکانی دەکا: کە بەپیریە وە بچن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ دە ی کەوابی ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئە ی پیغەمبەر! مزگینی بدە بەو موسولمانانە ی ئەو رەوشتو هەلویستو کردار و گوفتاریانە، موزدەیان بدمری بەخێرو خۆشی دونیا و قیامت!

حوکمی داواکردنی لیخۆشبوون بۆ موشریکەکان و مەرجی سزادان

لەسەر ئاوان

﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١١٣﴾ وَمَا كَانَتْ
 إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ
 لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَمَا
 كَانَتْ أَلَلَةُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ
 مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

دمبارهی هوئی هاتنه خوارمودی نهم نایاتانه نیمام نه حمه دو موسلیمو
 بوخاری و نیبنو شهیبه و نیبنو جهریرو هی تریش له ریگهی سه عیدی کوری
 موسه ییبه نه ویش له باوکییه وه دهلی: کاتیك مهرگ له نه بو طالب نزیك بوووه
 پیغه مبه ر ﷺ دیدنی کرد، لهو کاته دا نه بو جهه لو عه بدوللای کوری نه بی ثوبه ی
 لای بوون، پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: مامه! بلئی: (لا اله الا الله) تا ریگه م بی لای
 خوای گه وره شهفاعه نت بو بکه م، نه بو جهه لو عه بدوللای وتیان: نه ی نه بو طالب!
 تو چون دلت برپا دمدا واز له نایینی عه بدولوطه لیب بیئی؟؟ نیر نهم مه لعووانه
 وازیان لی نه هیناو ههر قسه یان بو کرد تا گیانی دمرچوو به موشریکی مرد.
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: من داوای لیخو شبوونت بو دمکه م به مهرجی جله وگیریم لی

نه گری: ئیتر نایه تی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...الآيَةَ﴾ نازل بوو.

به لām لیردا شتیک ههیه پئیویسته ئاماژه ی بئ بگری، نهویش نهومیه: نه مه نهوه دهگهیهمنی، نایه ته که مه کههیی بئ چونکه نهبو طالیب بهسی سالتیک پئیش کۆچ مردوه، جا چونکه نه سورتته هه مووی مه دینه ییه برئ له زانایان به دووریان زانیوه: که نه نایه ته له باره ی نهبو طالیبه وه نازل بووبی!!

تیرمیذی ریوایتیکی له نیمام عه لیه وه هیناوه و حاکم په سه ندی کردوه، نیمام عه لی دمفه رموی: ژنه وتم پیاویک داوای لیخۆشبوونی بۆ باوک و دایکی ده کردو هه ردوکیشیان کافر بوون، جا نیمام دمفه رموی: به کابرام وت: نهوه تۆ چۆن داوای لیخۆشبوون بۆ باوک و دایکت ده که ی له کاتیکدا نه وان موشریکن؟؟

له وه لāmدا کابرا وتی: نه ی نهوه نه هه رزمی ئیبراهیم دوعای لیخۆشبوونی بۆ باوکی کرد له کاتیکدا باوکی موشریک بوو!! جا نه مه م بۆ پئغه مبه ر ﴿﴾ گێڕایه وه ئیتر نایه تی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ هاته خوارئ!!

حاکم و به یه هقی له ده لانیلداو هی تریش له نیبنو مه سه وده وه ده گێر نه وه فه رموویه تی: رۆژیک پئغه مبه ر ﴿﴾ چوو بۆ گۆرستان و لای گۆرێک دانیشته زۆر پارایه وه، پاشان گریاو منیش ده مستم کرد به گریان. هه رمووی: نه م گۆرهی لای دانیشتم گۆری دایکم بوو، داوای روخصه تم کرد له خوا بۆی بپارێمه وه و داوای لیخۆشبوونی بۆ بکه م، به لām خودا رێگه ی نه دام، ئیتر نایه تی ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ نازل بوو.

نه حمه دو مه ردمویه ی ده گێر نه وه: له بو رپیده وه که دمفه رموی: له خزمه ت پئغه مبه ردا بووم، کاتیک له سه ر (عوسمان) راوستاو گۆری دایکی چاو پئکه وت،

دەستىنويىزى گرتى نوپىزى كىردى، پاشان قەرموۋى: داۋام لەپەرۈمىدگار كىردى كە رىگەم بىدا داۋاى لىخۇشبوۋى بۆ بىكەم، كەچى جەلەۋگىرىم لى كىرا!! نەمجار نايەتى ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ...﴾ نازلى بوو.

ئەخمەدو موسلىمۇ نەبۇداۋود لەئەبو ھورمىرموۋە رىۋايەتلىك كىردى دەقەرموۋى: پىغەمبەر ﷺ ھاتە سەرگۈزى دايىكى و گىراۋ ئەۋانى لەدمورۈپشتى بوون ھەموۋىان گىران، پاشان قەرموۋى: داۋام كىردى خۇدا رىگەم بىدا داۋاى لىخۇشبوۋى بىكەم بۆ دايىكىم ئىزنى نەدام، داۋام كىردى رىگەم بىدا دىدىمى گۆرەمكى بىكەم، ئىزنى دام، ئىۋەش ئەى موسولمانىنە! دىدىمى گۆرستان بىكەن چۈنكە دىدىمى گۆرستان مىردىتەن ياد دەخاتەۋە!

رىۋايەتەكان ئەۋە دەگەيەنن كە ھۆى نازلىبوۋى نايەتەكە ئەبو طالىب يان دايىكى پىغەمبەر ﷺ يان پىۋاۋىكى موسولمان بوۋى: كە داۋاى لىخۇشبوۋى بۆ باۋلى دايىكى كىردى كە كافر بوون.

ئىبنو جەجەرى عەسقىلانى دەقەرموۋى: وئ دەچى ھۆكارى نازلىبوۋى نايەتەكە پىشكەۋىتى، ۋەكوۋ چىرۋىكى ئەبو طالىب يا دۋاكەۋىتى ۋەكوۋ چىرۋىكى نامىنەۋ چىرۋىكى عەلى.

ھەندىكىش پىيان ۋايە: كەۋى دەچى ھۆكارى نازلىبوۋى زىاد لەھۆكارىك بى.

پەيۋەندى ئەم كۆمەلە نايەتە بەھى پىشەۋە ئەۋمىيە: دەلىن: سورمى (براءة) لەسەرمەۋە تا ئىرە لەتەۋەرمى راگەياندنى دەستبەردان ۋە داپران لەكافرو موناڧىقدا دەسۋورپىتەۋە، نەمجار لىرەدا ئەۋە روون دەكاتەۋە، كە پىۋىستە بەرائەت لەمىردۈەكانىشيان رابگەيەندى، تەنەت ئەگەر ئەۋە مىردۈۋە كافر، يان ئەۋە موناڧىقە مىردۈە نىزىكىتىن كەس بى ۋەكوۋ باۋلى دايىكى مام. مەبەستەكە ئەۋمىيە كە لەھەموۋ ھالىكىدا پىۋىستە موسولمان خۇيان لى دۋوربىخاتەۋە بەرائەتلىك لى

رابگهیه نی!! دمه رموی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ شیاو نیه بۆ پیغه مبهرو موسولمانان که داوای لیخوشبوون بۆ موشریکو کافر بکهن.. واته: نهوه نیشی نهوان نیه که داوای لیبورتن بۆ موشریکهکان بکهن واته: شتی وا ناکهن. نه مه نه گهر رسته ی (ماکان) مانای نه فی لی بدمینه وه. نه گهر رسته ی (ماکان) بۆ نه هی بی، نه و کاته ماناکه ی به م جوړه دمبی، رهوا نیه و نابی پیغه مبهرو موسولمانان داوای لیخوشبوون بۆ موشریکو بکهن، چونکه پیغه مبه ریتی و نیمان ریگه نادمن داوای لیخوشبوون بۆ موشریکو بکری، ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ﴾ با نه و کافرو مونا فیکانه خزمو که سو کاری نریکیش بن بۆ دوعا گو یه کان؟!!

نهمچار هو ی نه هی له داوای لیخوشبوونه که روون دمکاته وه دمه رموی: ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ واته: داوای لیخوشبوون بۆ کافرو موشریکهکان ناکهن، یا با داوای لیخوشبوونیان بۆ نه گهن پاش نه وه ی بویان دمرکه وت، که نه و موشریکانه پیرو تاقمی دۆزه خن و به موشریکی دونیا یان جی هیشتو وه به کافری سهریان ناوخته وه، چونکه خودا بۆ خو ی برپاری داوه: که له موشریکو کافر خوش نه بی، ومکوو له شوینیک ی تردا دمه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ النساء/ ۱۱۶

خاوه نی ته فسیری به یضاوی دمه رموی: نایه ته که به لگه یه له سهر نه وه: که دروسته داوای توفیق و هیدایه ت بۆ کافری زیندو بکری، به مهش دزایه تی رواله تی نیوان نه م نایه ته و نایه تی داوای لیخوشبوونی جه زرمی نیبراهیم بۆ باوکی دمرمویته وه: که له خودا پارایه وه و تی: ﴿وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ﴾ الشعراء/ ۸۶ واته: خودایه! هیدایه تی بدمو دلی نهرم بکه نیمان بین، نه م دوعا کردنه شی به هو ی نه ومبوو: له وه پیش واده ی پېدا بوو، هیشتا خودا جلّه وگری لی نه کردبوو نه م به لینی پی دابوو که دوعای بۆ بکا: ومکو دمه رموی: ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ مریم/ ۴۷، واته: من ههر نه ومنده م له ده ست دی دوعات

بۆ بکه مو داوای لیخۆشبوونت بۆ له پهرومردگار بکه م، رهوشتی ئیبراهیمیش بریتی بوو: له ومفا به ومعدو به لئینی خۆی، ومکوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي رَفَى﴾ النجم/ ۳۷، بۆیه لیردها ومکوو وهلام بۆ پرسیاریکی مه زنده کراو دمفه رموی: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ﴾ داوای لیخۆشبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی له بهر وادمو به لئینیک بوو: که پێیدا بوو، وتبووی: داوای لیخۆشبوون و هیدایهتت بۆ دمکه م، له پهرومردگارم دمپاریمه وه هیدایهتت بدا؛

به لام ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ﴾ که بۆ ئیبراهیم دمرکه وت که باوکی دوزمنی خودایه، به م جوړه به کافری مردبێ، یان خودا نیگای بۆ کردبێ و پێی راگه یاندبێ که باوکی نیمان ناهینی و به کافری دهمری، خۆی ئی بی بهری کردو یه خه ی خۆی ئی هه لته کاند، داوای لیخۆشبوونی بۆ نه کردو وازی ئی هینا، ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ بیگومان ئیبراهیم زۆر دل نه رمو به به زمی و دوعا گۆو له خودا ترسو خۆراگرو به صه بر بوو. ویرای نه وه ی باوکی نه زیه تی داو دوزمنایه تی کردو هه رمه ی ئی کردو پێی گوت: ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا﴾ مریم/ ۴۶، که چی ئیبراهیم واده ی پێدا دوعای لیخۆشبوون و هیدایه تدان ی بۆ بکات!

نه مجار په رومردگار نه وه ی راگه یاند: که نه وانه ی له ومپیش داوای لیخۆشبوونیان بۆ موشریکه کان کردووه به تاوانباریان حلیب ناکاو لیپێچینه ومیان له گه لدا ناکا له سه ر نه و کارمو فه رمووی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ﴾ دابو نه پیتی خودا وا جاری نه بووه له بوونه ومردا، حیکمه ت و دانایی خودا وا نیه: که گه ل و هۆزیک به گومرا دابنی و حوکه ی تاوانبارو خراپه کاریان به سه ردا بدا، سزاو عیقابی گومراپانیان به سه ردا بدا پاش نه وه ی خودا به ره حمه تی خۆی هیدایه تی دان بۆ ئیسلام و خوداناسین، هه تا پێیان رانه گه یه نی که فلان کار هه رامو

ياساغهو پڻويسته خوى ئى بباريزنو جله وگريان ئى نهكا، لىسمر كىرندىكهى سزايان نادا، دابو نىرپىتى خودا وا باوه كىس سزا نىدا ﴿حَتَّىٰ يُسِنَّ لَهُمْ مَا يَقُولُ﴾ همتا نىموى پڻويسته خوى ئى بباريزن بڻيان روون نىمكاتىموى پڻيان رانه گىه نى كه فلان گوشتار ياساغهو فلان هى لوىستو فلان كردار مەمنوعه سزاو تۆله تاستىنى، عوزرو بىنانوى بىندىكەنى دىبرى نىمجار سزاو تۆله دىمخاتە كار!!

﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ دانیابن پەرورمردگار زانیاه بههموو شتیئو ناگاداره بهسمر ههموو شتیئدا، حالو چۆنیهتی بهندمکانی دزمانی، دزمانی پۆیستیان بهج روون کردنهومیهك ههموو، همر شتیك پۆیستی بهروون کردنهووو شیکردنهوو بئ بهدمقیکی ناشکراو بئ پیچوو پهنا روونی دمکاتهووو تییان دهگهیهنی بۆ نهومی همرکهسهو بمنارمزوووی خۆی حوکم دمرنهگاوه لویست نهنوینی! همر لهم روانگهوه بوو: حهرزمتی ئیبراهیم بهتاوانبار حسیب نهکرا: که داوای لیخۆشبوونی بۆ باوکی کرد پیش روون بوونهومی ناکامو سهرمنجامی، همروما پیغهمبهرو موسولمانانیشی سهرکوئنه نهکردو بهسهرپیچیکاری لهقهلهم نهدان چونکه داوا کردنهکهیان پیش روون کردنهومکه بووه پیش یاساغ کردنو جلوهگیریه ناسمانیهکه بوو!! دهی ئهمه بمناشکرا نامازمی نهومی تیدایه: که بئ ناگاو ئههلی فیرمت؛ نهوانهی بهیامی پیغهمبهریان پئ نهگهییشتبئ موکهاللهفو بهرپرس نین. ئیتر لهم روانگهوه بهدوور دزماندرئ که هوکاری نازلبوونی هاتنه خوارهومی نایهتهکه داواکردنی پیغهمبههر بووبئ بۆ لیخۆشبوون لهدایکی، چونکه خاتوو نامینه (دایکی پیغهمبههر ﷺ) لهسهردهمی نهزانی دا سهری ناوتهووو پیش هاتنی ئایینی ئیسلامو بهپیغهمبههر بوونی حهرزمتی موحهممهد لهدونیا دهجووه. دهی خو پەرورمردگار بهروونی لهنایهتییکی تر دا دهفهرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ

بُعِثَ رَسُولًا﴾ الأسراء/ ۱۵.

دواى ئه‌وه‌ی په‌رومردگار فه‌رمانی کرد له‌دمستبه‌ردان له‌کافرو موشريک،
 ئه‌مجار ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که کۆمه‌کی و یارمه‌تی هه‌مووی له‌لایه‌ن خوداوهمه،
 هه‌رمه‌بێ له‌خودا داواى سه‌رکه‌وتن و پیرۆزیی بکړئ، چونکه سه‌لته‌نه‌تو ده‌سه‌لات و
 فه‌رمانه‌رموایی ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌مووی به‌دمست خودایه، جا که خودا
 یارمه‌تیدرو کۆمه‌کیکار بێ بۆ موسوڵمانان، ئیتر کافرو موشريکه‌کان ناتوانن
 زیانیان پێ بگه‌یه‌نن! ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾
 بێگومان په‌رومردگار خاومنی هه‌موو بوونه‌ومره، هه‌رچی ملکو سه‌لته‌نه‌تی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی هه‌یه، هه‌ر هی خودایه، هه‌ر ئه‌و هه‌ل‌سورپنه‌رو راگری
 بوونه‌ومره، هه‌موو شتيك به‌دمست خۆیه‌تی؛ ده‌ژینئ و ده‌مرینئ، هه‌رچی بیه‌وی
 ده‌یکا، هه‌ر ویستی ئه‌و دیته‌جی و که‌س ناتوانئ حوکمی ئه‌و هه‌ل‌بوه‌شینیته‌وه ﴿وَمَا
 لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ پشتگیری و کۆمه‌کیان هه‌ر له‌خوداوه بۆ دئ،
 که‌وابێ یه‌خه‌ی خۆتان له‌و کافرو خوانه‌ناسانه هه‌ل‌ته‌کینن و ده‌ستبه‌رداریان ببن،
 هه‌یج هێواو هومیدیکتان به‌وان نه‌بێ، خزمايه‌تی و په‌یوه‌ندی ئه‌وان وه‌لابنێن و
 ئیه‌مالیان بکه‌ن، ئیوه جگه له‌خودا که‌سی تر یارمه‌تیدرو فریاده‌ستان نه‌ه!!

تییینی:

نایه‌ته‌کان ئه‌م حوکمانه‌یان ئی ودرده‌گیرین:

- ۱- هه‌رکه‌سێ به‌کافری به‌مرئ، نابێ دوعای لیخۆشبوونی بۆ بکړئ، نابێ
 به‌نازناوی خوالیخۆشبوو مه‌رحووم فلان و شه‌هید فلان ناوی بێرئ.
- ۲- پێویسته موسوڵمان یه‌خه‌ی خۆی له‌کافرو موشريک هه‌ل‌ته‌کینئ به‌زیندوو
 مردوو یانه‌وه، چونکه خودا رێگه‌ی نه‌داوه موسوڵمانان داواى لیخۆشبوون بۆ
 موشريکه‌کان بکه‌ن!.

پَیغهمبەر ﷺ رۆژی جهنگی ئوحد که ددانی پیرۆزی شکاو دهم و چاوی بریندار بوو فەرمووی: (اللهم اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون) ئەو میان پێش نازل بوونی سورمتی (توبە) بوو، یان حیکایەت و گیرانەوهی دوای پَیغهمبەرائی پێش خۆی بوو؟ چونکه موسلیم فەرموودەیهکی لەئێبنو مەسعوودەوه ریاوەست کردووە: فەرمووێهتی: (کأني أنظر الى النبي يحكي نبيا من الأنبياء ضربه قومه، وهو يمسح الدم عن وجهه ويقول رب اغفر لقومي فإنهم لا يعلمون).

۲- داوای لێخۆشبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی نابیته بەلگه. که دروسته موسوئمان دوعا بۆ موشریک بکا، چونکه دوعاکردنه که ی ئیبراهیم ﷺ له ناکامی وادهو به ئێنیک بوو، جا به ئێندمرکه یان ئیبراهیم بوو، وادهی به باوکی دا که داوای لێخۆشبوونی بۆ بکا به هومیدی ئەوه موسوئمان بێ، که به موشریکی مرد، یه خه ی خۆی ئی هه لته کاند. یان به ئێندمرکه باوکی بوو وادهی به ئیبراهیم دا: که ئیمانی بێ بێنی، که به موشریکی مرد، زانی که دۆزمنی خودایه و یه خه ی خۆی ئی هه لته کاند.

۴- هه رکه سی به یامی پَیغهمبەری بێ نه گه یشتی عوزری هه یه و به نه هلی فیرمت حیساب دمگری و سزا ندری.

تۆیه وەرگرتن له جهنگاوهرائی فهزای نه بووک و هه روا له و سی که سه ش که خویان پاش دابوو

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ

مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ
 بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى
 إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ
 أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ
 عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَأَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾

په یومندی نهم نایه تانه بهی پشه وه له م رومویه: که په رومردگار دواى
 نه وهی چو نیه تی غه زای ته بووکی روون کړده وه، حال و ومزعی نه واندی بهیان کړد
 که خوځیان له چوون بو غه زای دواخت، جاریکی تر گه راپه وه بو سهر باسی نه و
 غه زایه و دیارده کانی. شیوه و شیوازی قورنانه، نایه ته کانی پیومندار به باسیکه وه
 لیک جیا ده کاته وه، به نوسلووبی جیا جیا ناراسته یان دهکا بو نه وهی له سهر دل و
 دمروون کاریگه ری خوځیان بنوینن و هه میسه تازمگه ری یان تیدابن، له خویندنه و مو
 ته ماشا کړدن و گوئ گرتن له نایه ته کان ناو میدی و و مرز بوون په یدا نه بی؛
 نایه ته کانی نیره موناسیو گونجاون له گه ل نایه ته کانی پشه و که دمباره ی
 جله وگیری کړدن له دواى لیخو شبوون بو موشریکه کان هاتوون!

دمباره ی هوکاری نازل بوونی نهم نایه تانه نیمامی بوخاری و هی تریش
 له که عبی کوری مالیکه وه ده گیر نه وه: که ده لئ له هیج غه زایه ک له پیغه مبر ۱۱۹
 هه لته پراوم له هه موویان دا جگه له غه زای بهدر له خزمه تی دا بووم، تا غه زای

تەببوك پەیدابوو، بانگ هەندرا بۆ راجمینو نەفیری عام... نیتەر پەرۆمردگار تۆبەیی
 ئی قیوول کردینو ئەم نایەتانه هاتنە خوارئ، ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ
 وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ تادەگاتە ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ کەعب وتی: نایەتی ﴿اتَّقُوا
 اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ دەربارەیی نایەمە هاتۆتە خوارئ.

﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ بێگومان پەرۆمردگار
 رەحمەتی وەفەل و ئیحسانیی خۆی بەسەر پێغەمبەر و کۆچکاران و یارمەتیدەراندا
 پەخش کرد، تۆبەیی لەو هاوێڵە موسوڵمانانە وەرگرت؛ کە لەگەڵ نایەتانه نامادەیی جەنگی
 تەببوك بوون، لەهەڵەو کەمتەر خەمیان چاوپۆشی کرد، چونکە لەم غەزایەدا
 هاوێڵان تووشی تەنگو چەلەمەو دەرەیی سەری بوون، زۆریان نارەحەتی و
 برسایەتی و تێناوەتی چەشت و خۆڕاگر و بەصەبر و ئارام بوون.

بێگومان هەڵەو کەمتەر خەمی ئەو موسوڵمانانە هەلقولای سڕوشتی
 ئادەمیزادانەیان بوو، ئەوانیش ئادەمیزاد بوون و ئادەمیزادیش بێ هەڵە نابێ، یان
 دەرەنجای راو ئیجتیهادیک بوو لەو کارانەدا کە هێشتا پەرۆمردگار روونکردنەوی
 یەکاڵاکەرەوی دەربارەیان نەفەر موو، تا سەرپێچیکاریان بەتاوانبار و پاخی بوو
 حیساب بکری. بۆیە ئیبنو عەبباس دەربارەیی تۆبە وەرگرتن لەپێغەمبەر ﷺ
 دەرەموی: پێغەمبەر ﷺ شتیکی (خوار باشتی) ئەنجام داو، کە دەبواوە شتە
 باشتەرەکی بکرایە، واتە: (خلاف الاولی) ئەنجام داو: کە رێگەیدا مونا فێقه‌کان
 هاوێشی غەزاکە نەکەن. وەکوو قورئان ئامازە بۆ ئەو دەرەموی: ﴿عَفَا اللَّهُ
 عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة/ ۴۳. واتە: تۆبەکەیی پێغەمبەر لەناکامی ئیجتیهادیک بوو
 کردی و خودا ئاگاداری کردووە، کەمتەر خەمی کۆچکاران و یارمەتیدەران لەم روو
 بوو: کە تۆزیک بەقەنگ گران و تەمبەلی بۆ غەزاکە خۆیان نامادە کرد؛ بەو پەڕی
 لەشسووکی و چوشت و چالاکییەو نەهاتنە پێش و نەکووتنە پێش، هەندیکیان

تاوانه که یان ئه وه بوو که گوئیان بۆ دوو پروو مگان دهگرت چۆن دمیانه وی
موسولمانان تووشی فیتنه یی و گیرمو کیشه بکه ن!

لیرمدا تۆبه دوو مانای هه یه :

۱- تۆهقیان بدا بۆ تۆبه کردن.

۲- تۆبه یان ئی و مرگری و رمزامه ندی خۆی برژینئ به سهریان دا.

﴿الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ واته: خودا رمزامه ندی خۆی به خشی به و
هاوه لانه ی پیغه مبه ر ﴿كُلَّ لَهْكَاتٍ تَهْنَكُنَّو سَهْلَهْ تَدَا شَوَيْنَ پِيْغَهْ مَبَه ر كَه وَتَنَو
سَلْيَان لَهْ مَانْدَوِ بُوون و برسیایه تی و توینوایه تی نه کردوه، له و بارو دۆخه
سه غله تییه دا، له و بارو دۆخه دا که کۆتایی و مرزی هاوین بوو، بزئوو به رو بوو میان
له خورمای سالی پیشوو که م بوبوه وه، سه رمتای و مرزی پاییز بوو، خورمای تازه و
ته ریان بۆ هه ئنه دهگیرا، هه بوو چه ند دهنکه خورمایه کی کۆنی له گه ل خۆی دمبه ر،
هه بوو هه ندئ جۆی پل و پوشاوی دمکرده تی شوو، هه بوو که مێک پیوی له گه ل خۆی
به ر. له باره ی ئاوی خواردنه و مه شدا له و په ری بئ ئاوی دا بوون. ته نانته له گه ل ئه و
هه موو پیویستساته ی به وشتریان هه بوو له و سه فه رمه دا هی وایان هه بوو و شتره که ی
سه ر دمبه ری بۆ ئه وه ی به ئاوی ناو گه ده ی و شتره که ده میان ته ر بکه ن، وێپرای ئه م
برسیایه تی و تینوایه تییه گه رما و گره ی هاوینیش سه رباربوو!

جاییری کوری عه بدوللا ده فه رموی: ﴿فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ له سی لاوه بوو،
ته نگانه ی بئ و لاخی واته: که م و کوری و لاخی سواری، نه بوونی تی شوو، نه بوونی
ئاوی خواردنه وه.

ئه م تۆبه قبولکردنه له موسولمانان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ﴾
کاتیك بوو: که نزیک بوو دئی هه ندیکیان له حه ق لابه دا، له رێبازی موسولمانان
دمبه رچن، ئه و مبه و: بڕیک له و موسولمانانه له چوون بۆ غه زا که دواکه و تن، به لام

دواکه و تنه که یان له بهر دووړووی نه بوو، به لکوو هؤکاری تری هه بوو، نه مانه نه وانه بوون: که کرداری باشو خراپیان تیکه ل بهیه ک کردبوو، دانیان به تاوانی خو یان دا نا ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خودا توبه ی ئی و مرگرتن و رمزامه ندی خو ی پی به خشین، دنیانی له سهر ناپینی خو ی دامه زرانند ﴿إِنَّهُمْ بِهِمْ رَعُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په رومردگار دلسوزو به به زمییه بؤ بهنده توبه کارمکانی، پاش نه وهی خؤراگریان نواندو له پیناو ناپین دا جیهادیان کرد پاشگوپیان ناخا! غه مو ناخوشییان له سهر لادمباو سودو قازانجیان پی دمگه یه نی!

دووباره کردنه وهی توبه و مرگرتن لیان که دمفهرموئ: ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ ریز لیان و گرنگی دانه بهو موسولمانانه و لابرندی شکو گومانه له ناو دلو دمروونیان و دنیا کردنیانه له قبو و لیبوونی توبه که یان.

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَوْا﴾ هه رومها په رومردگار توبه ی و مرگرت لهو سی که سه ی له غهزا دواکه و تیبوون.. نه ک به هو ی دووړووی و نیفاق به لکوو به هو ی ته مبه لئ و راحت و یتو و دانیشن خوازی. نه مانه نهو سی که سه ن که له چوون بؤ غهزای ته بووک دواکه و تیبوون مه وزوعی توبه ئی و مرگرتنیان دواخرا بوو، هیچ بریارئک دمربارمیان دمرنه چوو بوو، یه کیکیان که عبی کوړی مالیک (شاعیری به ناو بانگ) و هیلالی کوړی نومیه ی واقیفی و سیبه میان موراره ی کوړی رمبیه ی عامیرییه، هه مووشیان له یارمه تیدمرانن.

لیرمدا په رومردگار نهو موسولمانانه ی به سی صیفه ت و ه صفدار کرد:

صیفه تی یه که م: نهومیه دمفهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا صَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَّبَتْ﴾ واته: نه وانه توبه ئی و مرگرتنیان دواخراو ومغرا هه تا وایان ئی هات دونیایان ئی ته نگ بوو (کونه مشکیان ئی بوو به قه یسه ری) و ته نگه تاو بوون، ترسی سه رنجامی حالئ خو یان هه بوو، زؤر به وه نارحمه ت بوون: که پیغه مبهرو موسولمانان دهنکیان ئی دابریبوون و قسه یان له گه ل نه دمکردن، کوړو کو مبه لیان

له گه ل دانه دمه بستن، خیزانه گانیان جیگانیان لی جیا کردبوونه وه، په نجا رۆژ بهم شیومو له م حالده مانه وه.

صیغه تی دووم: نهومیه: که دمفرموی: ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ بههوی خه م ناره حه تی زۆرو ناومیدی دلیان تهنگ بوو، که دمیاندی خوشه ویستانیان دمنگیان لی دابریونو خه لکی به چاوی سووک سهیریان دهکهن..

صیغه تی سینیهم: نهوه بوو ﴿وَعِظُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ﴾ دلیا بوون لهوهی: که هیچ په نانین له قاری خودا بیانپاریزی جگه له تۆبه وه گه پانه وه بۆ لای خوداو داوای لیخوشبونو هیوای رحمه تو به زمی په رومردگار، که وتبوونه حاله تیکی زۆر دژوارم وه: پیغه مبه ر روی لی وهرگیراون، موسولمانان دمنگیان لی دابریون، نه یاندزمانی هانا بۆ کئ بهرنو داوای دوعاو شفاعه تی له کئ بکه ن!

﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان په رومردگار به زمی پیدا هاتنه وه برپاری تۆبه لی وهرگر تنی نارده خواری. ﴿لِيَتُوبُوا﴾ بۆ نهوهی تۆبه بکه ن بۆ لای خودا بگه پنه وه، شوین په یامی پیغه مبه ر ﴿بَكُونُوا﴾ بکه ون!

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بیگومان په رومردگار به زۆری به لیشاو تۆبه ی تۆبه کاران قبول دهکا، رحمه تو به زمی به رفراوانه بۆ چاکه کاران، به فاضلو به خششی خوی (هرچه نده شیاوی سزادانن) جۆرهما نیعمه تی خوی پی به خششون! چیرۆکی نه م سئ که سه وکوو رافه که رانی قورنن دمگیرنه وه: به م جۆرمیه: نه م سئ هاوه له له خزمه ت پیغه مبه ردا نه چوون بۆ غه زای ته بوو وکو خویان پاشدا.

کهعب: که یه کیکه لهو سئ که سانه دهلی: پیغه مبه ر ﴿زُورِي﴾ زۆری حه ز له قسه و گفتوگوی من بوو، که له م غه زایه دواکه و ته نه چووم. پیغه مبه ر ﴿فَمَرْمُوي﴾ ده بی ج شتیک وای له کهعب کردبی نه هاتبی بۆ غه زای؟ که ته شریفی گه پاره وه بۆ

مه‌دینه، دووړو وګان عوزریان هینایه‌وو عوزری ټی و مرګرتن، نه‌منیش چوومه خزمه‌تی و عمرزم کرد قوربان! من ولاغی سواری و ئیشووم نامادمبوو، که نه‌هاتم تاوان بوو، تاوانم کرد، داوای لیخوش‌بوونم بو بکه. پیغه‌مبهر داواکه‌ی رمت کردم‌وه.

ئیتړ پیغه‌مبهر ﷺ فرمانی به‌موسولمانان کرد: که هاوونیشینی و هاو‌دلی نه‌و سئ که‌سه نه‌که‌نو دمنگیان ټی دابرن، نه‌ومبوو که‌س قسه‌ی له‌گه‌ل نه‌دمکردن، نه‌مجار فرمانی کرد خیزانه‌کانیشیان لییان جیا بینه‌وو دووره پهریزیان ټی بکه‌ن؛ دونیایان ټی تنگ بوو، (سهری کیوانیان ټی به‌پووش گیرا) خیزانی هیلالی کوړی نومیه‌هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ وتی: قوربان! هیلال نه‌ومنده‌گریاوه دگری ترسم همیه‌چاوی کوړ بن، نا به‌م شیوه‌په‌نجا شه‌و تیپه‌ری. نه‌مجار پهر و مردگار نایه‌تی ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ و ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا﴾ ی نارد خوارئ، نه‌و کاته پیغه‌مبهر ﷺ له‌مائی نوموسه‌له‌مه بوو، هاته دمر و تشریفی هات بو ژوورمکه‌ی خو‌ی و هر مووی: (نه‌للا هو نه‌کبه‌ر نه‌وا پهر و مردگار عوزری هاو‌دلا‌نمانی و مرګرت) که نو‌یزئ به‌یانی کرد، نه‌م توبه‌قبوولکرده‌ی بو هاو‌دلا‌نی گیرایه‌وه، مرګینی دا که خودا توبه‌ی ټی و مرګرتن، ئیتړ هاو‌دلا‌نی توبه‌ی ټی و مرګراو به‌ه‌له‌داوان هاتن بو خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ و پیغه‌مبه‌ریش نایه‌ته‌ګانی به‌سهردا خو‌یندنه‌وه. که‌عبی کوړی مالیک وتی: من له‌خو‌شی قبوولبوونی توبه‌لیمان، بریارم‌دا هم‌وو مال و دارایی خو‌م بکه‌مه‌خیرو صه‌دمقه، پیغه‌مبهر ﷺ رازی نه‌بوو، وتم: نیوه‌ی ده‌ګم به‌خیر، همر رازی نه‌بوو، وتم: سیه‌کی ده‌ګم به‌خیر، هر مووی: باشه.

له‌ریوایه‌تیکی تردا هاتووه: که‌عب ده‌لی: که‌مژده‌ی توبه‌ی ټی و مرګرتنمان پندرا، خیرا خو‌م گوړی و به‌ه‌له‌داوان هاتم بو خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ که هاتم راونیم تشریفی له‌مزګه‌وتدا دانیشتبوو موسولمانان له‌ده‌وری دانیشتبوون،

طەلھەى كۆرى عەبدوللا بەراكردن بەرمو پىرم ھاتو دىستى خستە ناو دىستەمەو وە
وتى: تۆبە لىومرگرتن پىرۆز بى، ھەرگىزاو ھەرگىز نەم ھەلۆيستەى طەلھەم لەبىر
ناچىتەو. ئەمجار پىغەمبەر ﷺ كە دەمو چاوى دىتگوت: مانگى شەوى چواردىمە
دەدرەوشايەو، فەرمووى: ئەى كەعب! مژدەت لى بى بەپىرۆزترىن رۆزگارى ژيانەت،
لەو كاتەو ھاتوويە سەردونىا رۆزى وا خۆشت تووش نەبو، ئەمجار نايەتەكانى
بەسەردا خويندەو...

بىگومان نەم چىرۆكۆ روداو پەندو نامۆزگارىيە بۆ موسولمانانو پىويستە
خوداپەرستان دلىان پىي بىكەويتە لەرزەو بەجۆش بىن و فرمىسك بىرژن!
دىگىر نەو نىمام ئەحمەد ئەومندەى بەم نايەتەنە دەھاتە گىرانو كۆلى ھەلەدەستا
بەھىچ شىكى تر ئەومندە كۆلى گىرانى ھەلەدەستا!

ئەمجار پاش ئەو ھى پەرەردگار بىرپارى قىبۇل بوونى تۆبەى لەو سى كەسە
ناردە خوارى، چلەوگىرى ئەومىيان لى دەكا: كە ئىتر جارىكى دىكە نەگەپىنەو بۆ
سەر كىردەو خراپەكانى پىشووويان و چەلىكى دى لەچوون بۆ غەزا دوانەگەوون
لەجىھادو تىكۆشان تەمبەللى نەكەن و دىفەرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەى ئەوانەى ئىمانتان ھىناو ھىناو بىرپادارن، لەخوا بىرسن و
خۇبپارىژن لەو شتانەى دەبنە ھۆى نارازى بوونى خودا لىتان، بەھىچ شىومىيەك
سەرىچى پەيامى پىغەمبەر مەكەن، نەركى سەرشانى خۆتان ئەنجام بەدن،
لەھەموو غەزاو گۆرپەيانى جىھادو تىكۆشاندا لەگەل پىغەمبەر و موسولماناندا بىن،
نەچن لەپىغەمبەر و موسولمانان ھەلپىن و خۆتان پاش بەدن لەگەل موناھىق و
گومراياندا لەمال دانىشن!

لەدونىادا لەگەل راستگۆيان بىن لەبىرو باومپو وادەو بەللىندا، بەگوفتارو
كىدارو ھەلۆيست لەپىرى راستگۆيان بىن، نەچن خۆتان بىخەنە پىرى ئەو موناھىق و
گومرايانەى تاوان دەكەن و دىمانەوئى بەدرۆو سويندى درۆ خۆيان رزگار بىكەن.

حاکم لهئیبنو مهسعوودموه لهپیغهمبهرموه ریوایمت دمکا: دهمرموی: (ان
الکذب لایصلح منه جد ولا هزل، ولا یعد الرجل ابنه ثم لاینجز له، اقرءوا ان
شنتم: یاایها الذین آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقین).

بهیههقی به(مرفووعی) ریوایهتیک هیئاوه: که پیغهمبهر ﴿﴾ فہرموویهتی:
(ان الصدق یهدی الی البر، وان البر یهدی الی الجنة، وان الکذب یهدی الی الفجور، وان
الفجور یهدی الی النار، انه یقال للصادق: صدق وبر، ویقال للکاذب: کذب وفجر، وان
الرجل لیصدق حتی یکتب عند الله صديقا، ویکذب حتی یکتب عند الله کذابا).

وازهینان لهدرؤ ریخوشکهرمیه بؤ وازهینان لههمموو تاوانیک.. لهئایینی
نیسلامدا، درؤ کردن، رموانیه مهگهر لهسی شویندا نهبی: لهشهردا، لهریکخستنهموه
موصالهحهکردنی نیوان خهئندا، ههروا بیاو قسه بؤ خیزانی خوی بکا بؤ نهوهی
رازی بکا، بهمجوره پی بلی: تۆ لهلای من لههمموو کهمس جوانتری خوشهویستترین
کهسی لهلام! واته: تهنه لهم بوارمدا بیاو بؤی رموایه بهدرؤ قسه بؤ زنی خوی بکا،
بهلام لهبواری بهرژهوندی خیزانو بژیوو نههم جوره شتانهدا درؤ کردن دروست
نیه.

ئیبنو نهبی شهیبه لهئهسمای گچی یهزیدموه لهپیغهمبهرموه فہرموودمیهک
ریوایمت دمکا: فہرموویهتی: (کل الکذب یکتب علی ابن آدم الا رجل یکتب فی
خدیعة حرب، او صلاح بین اثنين، او رجل یحدث امراته لیرضیها) واته: ههمموو
درؤیهک بهتاوان بؤ ئادهمیزاد دهنووسری، مهگهر کابرایهک درؤ بکا بؤ ئهئجامدانی
فرؤفیلئ شہرو جهنگ، یان بؤ ناوبژیکردنی نیوان دوو کهمس کهلیک عاجزنو
ناخوشیان ههیه. یان بیاویک بیهوی رمزاهندی خیزانهکی بهدمست بیئئ ئالهم
سی بوارمدا درؤ کردن رموایه!.

واجب بوونی جوون بو غه زاو جهاد له سه ر دانیش توانی مه دینه و خپله
عه ره به کانی ده ور و به ری

﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ
يَأْتُهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظُلْمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا
يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ لِحَجَّتِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾ ﴾

له نایه ته کانی پېشوودا په رومردگار فرمانی به موسولمانان کرد: که هه میسه
له گهل راستگو یان دا هه لئس و که موت بکه نو کردار و گوشتاریان و هکوو هی نه وان بئ،
شوین پېغه مېهر بکه مون و لئی دانه برین. لیرمش جهخت له سه ر نه وه دمکاته و هو
جله و گیری له وه دهکا: که له پېغه مېهر ﴿﴾ دوا نه که مون و هه میسه پابه ندی فرمان و
ناموژگاریه کانی بن و دمفرموی: ﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ
يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ﴾ ناشئ و نابئ و ناگونجئ بو

دانيشتوانى شارى مەدينە كە پايتەختى دەولەتى ئىسلامەو بارەگای پىغەمبەرى
 لىيە، ھەرومھا دانيشتوانى دەوروبەرى مەدينە، كە برىتىن لەھۇزى موزمىنەو
 جۈھەينەو ئەشجەعو غىفارو ئەسلەم، نابى و ناگونجى لەپىغەمبەر دوابكەونو
 لەتەكيا نەچن بۇ غەزا. ومكوو ئەوھى ھەندى كەس لەغەزای تەبووك خۇيان پاش
 داو لەخزمت پىغەمبەر ﷺ دا نەچوون؟ ھەرومھا نابى لەھىچ كارو بارىكى ترى
 دەولەتدا لەپىغەمبەر دابىرپىن و خۇيان كلا بکەن، ھەرومھا نابى بەھىچ جۇرىك
 گيانو جەستەى خۇيان لەھى پىغەمبەر خۇشتر بوى، نابى ئەوان لەسای سىبەر
 دانيشنو لەنازو نىعمەتدا بتلىنەومو پىغەمبەرىش لەتەنگو چەلەمەدا بى، بەلگوو
 ئەركى سەرشانى موسولمانانە: كە لەخۇشى و ناخۇشىدا، لەتەنگانەو شەرو جەنگدا
 بەنەوپەرى نىشاتەو ھاوکارى پىغەمبەر بکەن و جىھادو تىكۇشان نەنجام بدەن،
 چونكە ناشكراو نايمانە ریزدارترین گيانو جەستە لای خودا گيانو جەستەى
 پىغەمبەرە، جا لەكاتىلدا گيانو جەستەى پىغەمبەر ﷺ بکەوئتە ناپرەحتەى و
 تەنگو چەلەمەو، ئەو پىوئىستە لەسەر ھەموو موسولمانان ھاوکارى پىغەمبەر
 بکەن و بەموو لىي دانەبىرپىن و خۇيان فرىبدەنە ناو ئەو تەنگ چەلەمانەو!

بەكورتى و پوختى ئەو كەسەى خۇ لەچوون بۇ غەزا لەتەك پىغەمبەردا
 بشارىتەو تەمبەللى بکا، مانای وایە: گيانو جەستەى خۇ لەپىغەمبەر خۇشتر
 دەوى، كەسىكىش خۇ لەپىغەمبەر خۇشتر بوى نىشانەى ناتەواوى ئيمانو
 باومرپەتى.

كەوابى ئەو موسولمانانە مافى ئەوميان نىە پىغەمبەر بچى بۇ غەزاو تووشى
 ناپرەحتەى بىي و ئەوان پالى لى بدنەومو لەمالەو دانيشنو خۇ بلىسنەو! نابى
 رىگای ئەو بدەن بەخۇيانو بەو رازى بن پىغەمبەر لەناخۇشىدا بى و ئەوان
 لەنىستراحتەدا بن! بەلگوو پىوئىستەو ئەركى سەرشانىانە كە شوپىن پىغەمبەر
 بکەونو لەتەكيا جىھاد بکەن، ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي

سَبِيلَ اللَّهِ وَلَا يَطْعُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِيْلًا إِلَّا كَيْبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ﴿۱﴾ چونکه نهوانه که دهچن بۆ جیهاد، ههر ناخووشی و ناروحتیهکیان تووش دئ لهتینوایهتی و ماندوبون و برسیایهتی لهپرگهی خودادا، ههرومه که بریک خاکی کوهر داگیر دهکهن و پیان دهخهسههری و کاهرمکان ناروحت دهکهن، ههرومه که فرسه ت لهکاهرمکان دمبینو دست لهدوژمن دموشتین، بهدیل دمیانگرن، یان لیان دهکوژن، یان تالانیان لی دمگرن، شکستیان بهسمر دینن، نیلا بههر یهکی لهم شتانه چاکهیان بۆ دمنووسری، یا پاداشتی باشیان دهریتهوه. بههر جمو جوول و ههلویتسو خوڤاگری و بهرگری و بهلاماردان و هیرش بردنیک که نهوانه لهکاتی جیهاد دا نهجامی دمدن خیر و چاکهیان بۆ دمنووسری، ههموو شتیکیان طاعتو خوداپهرستییهو خودا پاداشیان لهسهری دمداتهوه، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بیگومان پهرومردگار پاداشی چاکهکارن بهفیر و نادا، ههرکهسئک کردموهی چاک بی پابهندی ههرمان و جلهوگریهکانی پهرومردگار بی پاداشی شیای خوی دهریتهوه، ههر لهم روانگهیوه پهرومردگار بۆ دانیشتوانی شاری مهدینهو دهوروبهری پاداشی باشی داناوه، ههرکردمویهکی باشیان کردبی بهفیر و ناچی و پاداشی خوین و مردمگرنهوه. و مکوو لهناپهتیک تری دمهفرموی: ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ الکهف/ ۳۰.

ههرومه ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كَيْبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نهو موحایدو تیکوشهرانه شتیک نابهخشن؛ کهم بی یان زور بی، پچووک بی یان گهوره بی، شیوو دۆلئیک نابرن و هاتووچوی پئدا ناگهن نیلا خودا پاداشیان بۆ دمنووسی و لهسهری چاکهیان دمداتهوه، هیچی پاشقول ناداو هیچی لهبیر ناچی و هیج کاریکیان بهفیر و ناچی، چونکه جیهاد لهپرگهی خودادا بۆ بهرز کردنهوهی وشهی (لا اله الا الله)یه، بۆ پاراستنی بیرو باومره، بۆ پاریزگاری ولاتو نامووس و فرههنگو کهلهپووره. ههرگهل و

نەتەومیهك واز لەجیهاد بێن دەبنە ژێر دەستەو کۆیلە، پیاویتی و ولاتو میژوو
موقەداستیان پێخوست دەکری، هیچ ریزو نەزخیکیان نامینی!

تییینی :

نایه ته كان ئەم حوكمانهیان ئی وەردەگیری:

۱- جیهاد فەرضو نەزکیکی پێویستە لەسەر دانشتوانی مەدینەو خێل و
هۆزماکانی دەورو بەری مەدینە، چونکە مەدینە پایتەختی حکوومەتی ئیسلامییەو
ئەوانیش دانیشتووی ئەو پایتەختەن، هاوسی پێغەمبەرن ﷺ هەرچی تووشی
پێغەمبەر بێ لەبەهرمو سەروروی و خێرو خوشی و ناخوشی، راستەوخۆ ئەوانیش
دەگریتهوه.

۲- رەوا نیە موسوڵمان خودی خۆیان لەپێغەمبەر خوشتربوی، چونکە ئیمان
کاتیك ئەواو دەبی و موسوڵمان بەموسوڵمانی کامل حیساب دەکری: کە پێغەمبەری
لەخۆی خوشتربوی.

۳- هەر ناخوشی و ناپەڕەهەتییهکی تووشی موحامید دەبی بەخێرو چاکە بۆی
دەنووسری و پاداشی دەدریتەوه.

۴- جیهاد بۆ موسوڵمانو بۆ کافر خێرو خوشی و بەختەومریه؛ چونکە
بەنیسبەت کافرمو دەبیته هۆی ئەومو لەجوارچێوهی کوفردا نەمی و بجیتە
جوارچێوهی ئیسلامهوه، دەرەق بەموسوڵمانانیش خێرو خوشبەختیه، چونکە
دەبیته هۆی یاریزگاری نامووسو خاكو ئایینو موقەدەساتیانو عیززەمتو
کەرامەتیان بۆ دەستەبەر دما.

۵- پێویستە ئەومش بزانی ئەم نایەتانه بەنایەتی دواپی نەسخ بوونەوه. کە
دەفرموی: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً...﴾ واتە: حوكمی نایەتەكان هەر
ئەومندە بەردەوام بوو: کە موسوڵمانان کەم بوون. وەکوو لەمەودوا شیدەکەینەوه.

جیهاد فہرزی کیفایہ و ہولدان بؤ فیربونی زانست و زانیاری فہرزه

﴿ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ
مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴾ (۱۲۲)

نہم نایہ تہ باقی ماندہی حوکمہ کانی جیہادہ، نہم نایہ تہ جیہاد کردن لہ سہر
ہہ موو موسولمانان بہ پیویست دانانی، بہ لکوو نہوہ دہگہیہ نی کہ جیہاد فہرزی
کیفایہ، واتہ: نہگہر کؤمہ لیک نہجامیان دا لہ سہر ہہ موویان لادہ چی، خو نہگہر
بریکیان بہم نہرکہ پیروژہ پیویستہ ہہ لنہستان نہوہ ہہ موویان تاوانبارن!

نیبنو نہبی حاتمہ لہ عیکریمہوہ ریوایمت دہکا دمفہرموی، کہ نایہ تی ﴿إِلَّا
تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا﴾ ہاتہ خوارئ. ہہندی لہ موسولمانان لہ لادیکان دا خہریکی
بانگہوازی و فیرکردنی کس و کاریان بوون، دوورووہکان دمیانگوت: نہوہ نہفیری
عام کراوہو کہ چی ہہندی کس لہ گوندو ناو دہوارنشینہکان دا ماونہوہو نہ چوون
بؤ غہزا، نہوانہ لییان فہوماو سہریچی فہرمانی خودایان کرد، بہہیلاک چوون،
نیر نایہ تی ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً...﴾ ہاتہ خوارئ.

ہہر نیبنو نہبی حاتمہ لہ عہبدوللای کورپی عوبہیدوللای کورپی عومہیرہوہ
ریوایمت دہکات، دہلئ: موسولمانان چونکہ زؤر سوور بوون لہ سہر چوون بؤ جیہاد،
نہگہر پیغہمبہر مہفرزمیہکی بناردایہ بؤ سہر شوہنیک ہہ موویان رادہجمینو
پیغہمبہریان بہتہنیا لہ مہدینہدا دہیشتہوہ، نیر نہم نایہ تہ ہاتہ خوارئ. نیبنو
عہباس دمفہرموی: کہ پہروہردگار سہرزنشتی دواکہ وتووہکانی غہزای تہبووکی

کرد، هاوئان بېريان دا: كه لهومدووا بههيج شيوميك لهسوپا و مفرزمكان دوانهكهون، همر كه مفرزميهك رهوانه دمكرا، هممويان دهچوون، پېغهمبهر ﷺ بهتهنيا دمايهوه، نيتر ئايهتى ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ...﴾ هاته خوارى.

مامۇستا سهييد دمفرموى: وا پېدهچى هاتنه خوارموى قورئان لهم سوورمهتا كه نارمزامهئدى بهرامبهر خوڤاشدمرمان دمردمېرى و ههپشه لهخوشاردنهمو خوڤاشدان لهجهاد دمكا بهتايبهتى لهدانىشتوانى مهدينه و دهووبهرى، واى لهموسولمانان كرد: كه پالنه پهستوى يهكترى بكهن بۇ چون بۇ جيهادو لهمهدينه قهرمبالغى دروست بكهن و ئامادمباشى خويان بنويئنو چاومروانى قهرمانى پېغهمبهرين ﷺ جيبان قهرمان پى دكاو بۇ كويان دمنيرى، بهتايبهتى هوزو خيئهكانى دهووبهرى مهدينه كه بهتهواوى قهرمبالغيان خستبوه ناو مهدينهوه بهجورىك كه پيوست بوو نهفر عامهكهى كه لهومپيش نيگاي پى هاتبوو سنور داربكرى، ئهومتا: پانتايى ولاتى ئىسلام فراوان بووه، نزيكه نيومدورگهى عهرمبى هممووى گهردنكهچى ئىسلام ببى. ژمارهى ئه و پياوانهى ئامادمباشى چوون بۇ جيهاديان ههيه زور بووه ژمارميا (پاش روداوى غمزاي تهبووك) نزيكهى سى همزار جهنگاومره؛ كه لهومپيش ئه و ژمارميه لههيج غمزايهئدا كۆنهدمبووه، كهوابوو: ئىستا كاتى ئه وه هاتووه كه هيزو تواناكان دابهش بكرين بۇ همموو بوامكانى ژيان كۆمهئيك تهرخان بكرين، بۇ ناومدانكردنهوه، بۇ بازركانى كردن، بۇ فېربونو خويندنو بوامكانى ترى ژيان بۇ كۆمهلگا و نهتهوميهك كه خهريكه بناغهى دمولهتو ژيار دادمنى، بېگومان پيداويستى و ههئسو كهوتى ئه م گهل و نهتهوميه پاش هاتنى ئىسلام زور جياوازه لهپيداويستى و ههئسو كهوتى ژيانى پيش هاتنى ئىسلام: كه لهچوارچيوى ياساى خيلايهتيدا رمنگى دمايهوهو برىتى بوو: له پيداويستيهكانى سهرتايى كۆمهلگاي خيئهكى!!

نەم نایەتە ی دوایی ھاتە خواری بەناشکرا دابەشکردنی ھیزو تواناگان بۆ بواریە حیاچیاکانی زیان دمیست نیشان دەکاو دمفەرموی: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ ناگونجی و شیوا نیە بۆ موسولمانان کە ھەموویان تیکرا راجمن بۆ غەزاو شاری مەدینە چۆل بکەن و پیغەمبەر ﷺ بەتەنیا بمینیتەو، چونکە وەکوو وتمان: حیاھادو چوون بۆ غەزا فەرضی کیفایە، ھەراکتی کۆمەلێک لەموسولمانان پێی ھەئسان بری ھەموانیان دمیگەوی و تاوان لەسەر گشتیان لادەچی، فەرضی عەین نیە، واتە: ئەمرکی سەرشارنی یەکە یەکە ھەموو موسولمانان نیە، وەکوو نوێژ نیە لەسەر ھەموو موسولمانێکی عاقلی رەسیدە واجب بێ. کاتێک حیاھاد دمییتە فەرضی عەین: کە پیغەمبەر ﷺ تەشریفی بۆ خۆی بجێ بۆ غەزاو نەفیری گشتی رابگە یەنێ.

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ ئەو بۆچی لەھەموو تاقم کۆمەلێک لەموسولمانان بریکیان ناچن بۆ خویندن و فیربوون؟ بۆچی لەھەموو کۆمەلێکی زۆر بەشیکیان خۆیان تەرخان ناکەن بۆ تیگەشتن لەناوین؟ بۆ تیکۆشان و ماندوو بوون لەپێناو بەدمستھێنانی عیلم و زانستدا. بۆ زانینی ئەحکامی شەریعت و نەینییەکانی ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بۆ ئەو کە موحاھیدەکان لەبەرەمکانی جەنگو روبرو بوون و دەدا گەرانیەو بۆ ناو شارو گوندەکان، ئەوانە ی فیری ئەحکامی ناوین بوون جەنگاوەرەکان لەفرتو فیلێ دوژمنان بترسین، ترسی قارو غەزمی خودایان بخەنە دل و دموونەو، ئەحکامی ناوینان فیر بکەن، بۆ ئەو کە لەخودا بترسو خۆیان لەسەرئەجای سەرپێچی کردن بپارێزن و بێ ئەمری نەکەن!

راناو لە (لێتفقھوا، ولینذروا) دا دمیگەریتەو بۆ ئەو موسولمانانە ی لەخزمەت پیغەمبەردا ماونەو. راناو لە (اذا رجعوا) دمیگەریتەو بۆ موحاھیدەکانی کە لەحیاھاد بوون.

مامؤستا سەيىد پىي وايە: راناو لەھەرسىك لەشۈينەكەدا ھەر بۆ
 موحاھىدەكان دەگەرپتەومو دمفەرموئ: ئەم ئايپىنە بەرنامەيەكى ھەرمەكپىيە،
 كەسىك لەجەم و جۆل و تىكۆشاندا نەبى تىي ناگا؛ ئەوانەى كە دمردەچن بۆ جىھاد
 ئەوانە شىاوترن بەتىگەيشتنو لى ھالى بوون لەئايپىن، ئەوان بەباشى مانا
 نەئىيىيەكانى ئايپىيان بۆ دمردەكەوئ، ئەوان لەكاتى تىكۆشانو تەطبقى عەمەلىدا
 ھەقىقەتو ناومرۆكى ئايپىيان بۆ دمردەكەوئ! ئەوانەى لەمالەو ھە دانىشتوون ئەوان
 پىويستيان بەو ھەيە لەموھاھىدەكانەو ھەيى ئايپىن بن، چونكە ئەوان ئەو
 شتانەيان نەديو ھەيە كە مەجاھىدەكان بىنيويانە، تىگەيشتنى ئەوانيان بەدەست
 نەھىناو، وەكوو موحاھىدەكان نەئىي و ھەقىقەتى شتەكانيان بۆ روون نەبۆتەو،
 بەتايپەتى ئەگەر دمەرچوون و جەم و جۆل و بەشۈيەيەكى گشتى گونجاو ترە بۆ
 تىگەيشتنو ھەيىر بوون!!

تەيىنى:

نايەتەكە ئەم ھۆكمانە روون دەكاتەو:

۱- جىھاد ھەرزى كىفایەيەو ھەرزى عەين نىيە، چونكە ئەگەر ھەرزى عەين
 بى دىي ھەموو موسولمانان بچن بۆ غەزا، ئەو كاتە بەرژەومەندى گەلو ولات
 بەرپۆ ھەيە، خىزانو مندال تووشى زەمررو زىان دەبن، كەوابى با كۆمەلەك
 لەموسولمانان نامادى جىھادو غەزابن، تاقمىكىشىيان خەرىكى ھەيىر بوونى ئايپىن
 نەھكامى شەرىعەت بن، ناگادارى مالو مندالى موحاھىدان بکەن، بەرژەومەندى
 ولاتو گەل بەرپۆمەرن، كە موحاھىدەكان گەرانەو ھەيە ھەيىر بوون لەئەھكامى
 شەرىعەتو كاروبارى ئايپىن بۆيان شى بکەنەو.

۲- ھەولەدان بۆ خوینەندو ھەيىر بوونى زانستو تىگەيشتن لەھۆرئان
 ھەرموودە پىغەمبەر ﷺ ئەويش وەكوو جىھاد وايەو ھەرزى كىفایەيە پىويستە
 كۆمەلەك لەموسولمانان پىي ھەلەسنو ئەنەنجامى بىدەن.

تەفسىرى رەوان

مەنتىدى اقرا الثقافى

ناشکراشه که ههولدان بۆ فیربوونی عیلمو زانست کاریکی گهلێک پیرۆزمو پلهو پایهیهکی فره مهزنه و هیچ کردارو گوشتاریکی ناگاتن. نیمامی موسلیم فهرموودیهکی بێغه مبهری ریوایمت کردوه: که دهفهرموئ: (من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین).

تیرمینی لهنه بو داودموه دمگیریتموه دهئ: له بێغه مبهرم ژنهوت دهیفهرموو: (من سلك طريقاً يلتمس فيه علماً سهل الله به طريقاً الى الجنة، وان الملائكة لتضع أجنحتها رضا لطالب العلم، وان العالم لیستغفر له من فی السموات ومن فی الأرض والحیتان فی جوف الماء، وان فضل العالم علی العابد کفضل القمر لیلة البدر علی سائر الکواکب، وان العلماء ورثة الأنبیاء، وان الأنبیاء لم یورثوا دینارا ولا درهما، ورثوا العلم فمن أخذ به أخذ بحظ وافر).

سیاسه ته داریی جهنگی له شهیری کافران دا

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾

لهو مپیش بهرومردگار فهرمانی به موسولمانان کرد: که دزی هه موو موشریکو کافریک بجهنگین، وکوو چۆن نهوان دزیان دهجهنگین! نه مجار لیرمداو لهم نایه ته دا ریگای له بارو گونجاوتر نیشان موسولمانان ددا، فهرمانیان پئ دهکا، که لهنزیکه کانه وه دهست پئ بکه، تا خزمو کهسو کارو هۆزو خیله که بیان راوستابن، جیهاد له گهل نه ته موو هۆزو خیلی دووره دهست نه کهن.

پنجه مبهرو هاوه لانی بهم نه خشهیه هه لسو كه وتیان كرد، سهرمتا دزی گهل و هۆزه كهی خۆیان كه له مهككه بوون جهنگان و جیهادیان كرد، نه مجار دزی عه ربه گانی تر جهنگان و خستهیاننه ژێر ركیفی خۆیان، نه مجار جیهادیان گواستهوه بۆ ولاتی شامو پاشان بهرمو عیراق كشان و له سهردهمی خهلیفه دووهم عومهری خهتتابدا هه موو ولاتی عیراقو شامو جهزیرمو ولاتی ئیران و بهشیکی نهفریقا كهوته ژێر ركیفی سوپای ئیسلامه ووه خه لكه كهیان موسولمان بوون، ههر بهم جۆره نه خشه و پلانی بانگه وازی ئیسلامی نه انجام دراو بلا و كریاهه وه، نه و متا له سهرمتاوه قورئان دمفه رموی: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء/ ۲۱۴، پاشان كه گۆرپانی بانگه وازی به رفراوان دهبی دمفه رموی: ﴿وَلْتُنْذِرْ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ الأنعام/ ۹۲.

نه مجار و مكوو مژدهیهکی پیش و هخت قورئان نه هه و الهی به موسولمانانی سهردهمی پنجه مبهرو رادمگه یه نی و دمفه رموی: ﴿سُتَدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ﴾ الفتح/ ۱۶.

شایانی باسه زۆر له رافه كه رانی قورئان و میژوو نووسان پێیان وایه: نه هه ته وه نازاو جه ربه زمیه گهل كورد و نامازمیه به نه وان، كه سوپای ئیسلامیش لێیان نزیک بوو ووه به بی شهرو پێكادان موسولمان بوون و باوشیان بۆ ئایینی ئیسلام گرت ووه تێیدا تانه وه، ههر چی گوتراوه دهرباره ی شهرو پێكادانی نیوان سوپای ئیسلامو نه ته وه ی كورد درۆ هه لبه سترامو له راستیه وه دووره، خودا یاربی له كاتی رافه كردنی نه م نایه ته دا به دورو دریزی نه م باسه روون ده كه یه نه وه.

دهرباره ی هوناغیکی تری جیهاد دمفه رموی: ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ التوبة/ ۲۹، یان دمفه رموی: ﴿وَأَوْحِي إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنَ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ الأنعام/ ۱۹.

به ئی سیاستی بانگه‌وازی ئیسلامی بهم جوړه بوو، به‌شیومه‌کی سروشتی بلاقوبه‌وه، قوناغ قوناغو پله به‌پله بوو، تا ناوخوو دهوروبه‌ری نزیکي مه‌دینه‌ی کونترول نه‌کرد پهل به‌ملاو به‌ولادا نه‌هاویشته، پیغه‌مبه‌ر ﷺ بانگه‌وازی‌یه‌که‌ی سهرمتا له‌خزمو که‌سو کارو هۆزه‌که‌ی خویه‌وه ده‌ست پی کرد، که شه‌رو جه‌نگانی‌ش پیویست بوو سهرمتا له‌گه‌ل خزمو که‌سو کاری خویدا جه‌نگا، نه‌مجار دزی گه‌لو نه‌ته‌وه‌ی تر جیهادی نه‌نجام دا!

سه‌بید دمه‌رموی: فوتوحاتی ئیسلامی بهم شیوه نه‌نجام درا، سهرمتا به‌رمنگاری نه‌وانه‌ی کردوه که نزیکي (دار الإسلام) بوون جیران و هاوسئو موسولمانان بوون، هه‌روا قوناغ به‌قوناغو پله به‌پله موسولمانان په‌رمیان به‌بانگه‌وازی و جیهاد کردنی خویان دا، کاتیک که نیومدوو‌رگه‌ی عه‌رمبی زوربه‌ی یان هه‌مووی هاته ژیر رکیفی ئیسلامه‌وه پاش رزگار کردنی مه‌که‌که ئیتر هیژیک له‌و هه‌رمه نه‌مایه‌وه جینگای مه‌ترسی بی، نه‌مجار غه‌زای ته‌بووک نه‌نجام درا که له‌قه‌راغو بیجاغی ولاتی رۆمدا روی دا، پاشان سوپاکانی ئیسلام به‌رمو ولاتی رۆم و ولاتی فارس کشان و له‌کوفرو بیدی‌نی پاکیان کردنه‌وه بوون به‌ولاتی ئیسلامی و پانتایی سمرزه‌میننی ئیسلامیان فراوان کردو سنوورمکانیان تیکه‌لاو کردو ولاتیکی ئیسلامی پان و پۆرو دامه‌زراوو هیدی و هیمن و خوداپه‌رستیان دروست کرد...

ده‌ی با نه‌مجار بیینه خزمته نایه‌ته‌که‌و ده‌ست به‌راهه‌کردنی بکه‌ین!

دمه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برواتان به‌تاکو ته‌نیا‌ی خوداو به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی (محمد) و به‌روژی قیامت هه‌یه، بجه‌نگن له‌گه‌ل کافران، کامه‌یان لیتان نزیک‌ترمو هاوسئی (دار الإسلام) ه‌له‌وه‌وه ده‌س پی بکه‌ن، تا هاوسئو نزیکه‌کانتان نه‌خه‌نه ژیر رکیفی ئیسلامه‌وه پهل بۆ دوور مه‌هاوین! چونکه ئیسلام رحمه‌ته، هاوسئو خزمو که‌سوکارو نزیک شیاوتره، نیوه هه‌ول بدن سهرمتا نه‌وان نه‌و رحمه‌ته‌یان

بهریکه‌وئ، هه‌روه‌ها چونکه هه‌و‌ئ‌دان بۆ موسولمانبوونی خه‌ئ‌ک نه‌گه‌ر له‌هاوسۆ و نه‌زیکه‌وه‌ دمست پێ بکړئ سوود به‌خش ترو به‌رمکه‌ت نامیزتره‌، پاریزگاری ولات و خانوو مائی تیدا زیاتر به‌دی ده‌کړئ، نه‌فه‌قه‌و پێداویستی جه‌نگی که‌متر تیده‌چئ، مو‌ج‌اهیدان و بانگه‌وازیخوازان به‌ئهمینی و دلنیاپییه‌وه‌ هاموشۆی به‌رمه‌کانی جه‌نگ ده‌که‌ن، ترسی ئه‌ومیان نیه‌ بۆسه‌یان بۆ بنه‌رته‌وه‌و له‌دوو‌او‌ه لیان بدرئ!

بیگومان به‌م نه‌خشه‌و پلانه‌ خوداییه‌ بۆ جیهادو جه‌نگان موسولمانان هه‌ئ‌سو که‌وتیان کرد، بۆیه‌ سه‌رم‌تا جیهادیان له‌دژی جوله‌که‌کانی ده‌ورو‌به‌ری مه‌دینه‌ نه‌نجام‌دا جوله‌که‌کانی هۆزی قورمیشه‌و به‌نو نه‌ضیرو خه‌یبه‌ریان ته‌فرو تونا کرد، نه‌م‌جار په‌لاماری موشریکه‌کانی نیوم‌دورگه‌ی عه‌رم‌بی‌یان دا، پاشان سوپای ئیسلام به‌ره‌و شیمالی مه‌دینه‌ به‌رپ‌خرا بۆ ئه‌وه‌ی جیهاد له‌گه‌ئ‌ ره‌مه‌کان بکه‌ن.. له‌هه‌مان کاتیش‌دا سوپایان به‌رمو عێراق و ولاتی فارس ره‌وانه‌کرد!

﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ باکافران و رێگرانی ب‌لا‌و‌بو‌ونه‌وه‌ی ئیسلام توندو تیژی له‌ئیه‌و به‌ی‌ن، نازی‌ه‌تی و مه‌ردایه‌تی و خۆراگری و چاونه‌ته‌رسی ئیومیان بۆ ده‌ریکه‌وئ، بزانی ئیه‌و چه‌ند سوورن له‌سه‌ر گه‌یاندنی روناکی نووری ئیسلام به‌هه‌موو جیهان، چه‌ند هیداکارو نازاو خۆنه‌ویسته‌و جه‌نگاو‌مرن!

هه‌ئیه‌ته‌ ئه‌مه‌ سییاسه‌تی شه‌ر و جه‌نگه‌و سروشتی شه‌ر وایه‌ به‌رم‌زمو‌ندی شه‌ر و جه‌نگ و ده‌خوازی جه‌نگاو‌مران توندو تیژی بنوی‌ن و به‌هه‌ئمه‌ت بن وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تر‌دا ده‌فه‌رم‌وئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ التوبة / ۷۳، به‌لام پێش ئه‌وه‌ی شه‌ر پێویست بێ ده‌بی موسولمانان به‌هیدی و هیمنی و به‌نهرمو نیانی بانگه‌وازی خۆیان نه‌نجام بدن، به‌حیکمه‌تو (موعیظه‌) ی جوانو دلگیر بانگه‌وازی خۆیان ناراسته‌ بکه‌ن! جا نیت نه‌گه‌ر بانگه‌وازی به‌و نه‌رمو نیانیه‌ بێ سوود بوو، دوزمنان لوتبه‌رزی بنوی‌ن ئه‌و کاته شه‌ر پێویست ده‌بی و پێویسته‌ موسولمانان توندو تیژی بنوی‌ن: ﴿وَاغْلُظُوا أَنَّ اللَّهَ

مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۴﴾ باش بزنان: که پهرومردگار له گهل خوداپه رستان و خوپاريزمرانو له خودا ترساوانه، يارمه تيان ددها پاريزگاريان دهكاو پشتو په نايانه!

﴿مُتَّقِينَ﴾ نهو كه سانهن كه شوين فهرمانى خودا كه وتوون، خويان له جله وگيريپه كانى دهپاريزن، له سزاو توله دهرسن.

كه وابه ماناي رسته كه كوتايى نايه ته كه بهم جوړميه: خودا له گه تانه نه گهر نيوه پابه ندى حوكمه كانى شهريعه تى نيسلام بن، فهرزو سونه ته كانى نه نجام بدن، خامن صهبرو خوگرو پابه ندى ياساو نيظام بن، خوتان له ياساشكيني و سنوو به زيني و كه مته رخمى له دابينكردنى پويستياتى به رهنكار بوونه وهى دوژمن بهاريزن، به گويزمى روژگارو شوين چه كى روبهرو بوونه وه دابين بكنه. وهكوو له نايه تيكي ترده دمه رموى: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ الأنفال/ ۶۰.

هه لويستى دووړووه كان بهرام بهر به سوره ته كانى قورنان

﴿وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۱۲۴﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۱۲۵﴾ أُولَٰئِكَ يَرْوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ

ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ
سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ
ثُمَّ أَنْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
﴿١٢٧﴾

لهو پیش پهر و مردگار جوړها کردهوی ریسوا نامیزی دووړو و مکانی بهیان
کرد، هه لویستی ناشیرین و ناپیاوانه میانی خستنه روو، و مگوو خو پاشدانیان له غمزای
ته بووک، عوزر هیئانه و میان به درو سویند خوار دنیان به درو و دهلهسه بو
دپویشینی نه چوونه گه یان، نه مجار لیرمدا هه لویستی ناشیرینی تریان دست نیشان
دهکا که لهی پیشوویان خه تهرتره، نه ویش گالته کردنیانه به قورئان و گوئ پی
نه دان به نایه ته گانی و خوگیل کردنیانه له بیستنی، چونکه هه رکا تیک سورمتیک
بهاتایه خواری عیبو نهنگی نهوانی تیدا بوايه، به بیستنه که ی نارجهتو ته نگهتاو
دمبوون! هه رومها نه گمر سورمتیکیان بیستایه باسی نهوانی تیدا نه بوايه گالته یان
پی دهکردو تانه یان لی دمدادو پیکنه نیان پی دهات.

نهومتا پیش نهومی کوتایی بهنم سورمه بهینن که زور باسی مونافیقانی
تیدایه. چهند نایه تیک دهینن. که وینهیه کی زیندووی هه لس و کهوتی
مونافیق هکان دمخاته سمر شاشه ی تهله فیزیوونی تایبهتی و چو نیهتی
پیشوازی کردنیان له نایهتو سورمه کانی قورئان دمخاته روو، له هه مان کاتدا
وینهیه کی پیشوازی کردنی موسولمانانیش له قورئان رادمنوینی و پیکه وه دمیانکاته
تابلویه کی رنگین و سرنج راکیش و دمفرموی: ﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا؟﴾ هه ر که سورمتیک له سورمه کانی قورئان دپته

خوارى و به دوور و هوکان دهگاو دمیپسن، هه یانه به برادره گانی دهلی: واته هه ندیکان به هه ندیکان دهلین: ئه رى کورپنه! کى به نم سورمه بر وای کردو پئی وایه: له خوداوه هاتوته خوارى و موحه ممه د راستگویه له وودا دهلی: من پیغه مبهرم! پرسیاریکی سه یرو سه مهریه ناراسته یه کترى دهگهن، پرسیاریکه هه ره که سیك تۆز قالیك سورمه که گارى تى بکا پرسیارى وا ناگا، ناشکرایه: که نیمانی راستو دروست: که بریتیه له بر وای ته و اوو تۆکه به هو ی هاتنه خوار و هو ی قورئان زیاد دهگا و به هیز دمی، هه رگاتى خاومن بر وای به دل و به تی فکرینه وه گو ی له قورئان بگرئ نیمانی دوو چه ندانه پته و دمی به جوړیک وای لى دى کار به ناوهر وکی نه و نایه تانه بکا و قورئان بکاته بهرنامه ی ژپانی خو ی، نه مهش به لگه په کی روون و ناشکرایه که نیمان زیادو کهم دهگا، به هیزی و بی هیزی به سه ردا دى!

بهائی پرسیاریکی سہیرو سہمہرمیہ، لہہمان کاتدا بونی گائتہ کردنیشی
بهسوورمتو نایہتہکان ٲ دئی، دمیانهوئ شکو گومان بخہنہ ناو دئی یہکتریہوہو
بهراستیان نہزانن، نہمجار نہو شکو گومانہ بهرامبہر قورٹان تہشہنہ بکاتو
بیجیتہ ناو دئی موسولمانانہوہ! قورٹان کاریگہری نہمیتئی!

نیت پروردگار دمرباری حقیقتی قورئان و کاریگری لهدی
موسولمانان د رمدی دانه و مو فهرمووی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادُتُهُمْ إِيْمَانًا﴾ به لام
موسولمانان و مگوو دووړو و مگان نین، دمرباری قورئان پرسیری گالته نامیز
ناراسته یه کتری بکن، به لگوو نه مانه به هاتنه خوار و موی سوورمتی قورئان
بروایان زیاد د مگوو دلیان زیاتر دامه زراو د مبی له سر ئاین و ئیمانی به هیژبوویان
پالیان پیوه دمنی بو نه و موی رمفتار به ناو مړوکی قورئان بکن و پابه ندی فهرمان و
جله و گیر یه کانی بن ﴿وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ حالیشان وایه: که که یفخوئن به هاتنه
خوار و موی سوورمتی تر، چونکه به لگه یه کی تریان له سر بیرو باومر بو زیاد بووه،
دلیان به یادی خدا که و توتته جمو جو لو وده لرمز مکه و توهو، هه ستیان به جاودیری

پهرومردگار کردوه بۆیان، که دمبینن خودا چاودیریا نهو سوورمتو نایاتی تریان بۆ دمنیرئ، نهوانیش زیاتر دلّیان داده مەزری و ئیمانیان بههیز دهبی.

بهئێ موسولمانان که یفخۆشن بهسوورمتی تازه نازلبوو چونکه دلّو دموونیان پاک دهکاته وه، شارمزیان دمکا بۆ ریبازی بهخته و مری ههردوو جیهان.

زومه خشهری له مانای رستهی ﴿فَرَادَتْهُمْ اِنَانًا﴾ دا دهئێ: چونکه سوورمتی تازه هاتوو بپروا زیاد دمکا، دلّنیایی له راستی بیرو باومر توکمه تر دمکا، فینکایی بهدلّ دهگهیهنئ، یان سوورمه تازه هاتو که کردو میان پئ زیاد دمکا، زیاد کردنی کردووی باشیش دهبیته هوێ زیادبوونی ئیمان، چونکه ئیمان بریتیه له بپروا کردووه، و مکوو گوتراوه: ئیمان نهومیه له دلّ دا جیگیره و کردووه شایه تیهتی!!

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ بهلام نهوانه ی دلّو دموونیان پیسی و پۆخه ئی دوورووی تیدایه، سه ربازی کوفری پئشوویان کوفرو نیفاق و شکو گومانی تریش دهخه نه پالی، نهوه پیسی دهخه نه پال پیسی و کوفرو دووروویان زیاد دمکا توکمه و دامه زراو دهبی، بهو کوفرو نیفاقه وه دهمرنو سه ر دهنینه وه، بهم حاله ناسروشتیه سلار دهنه وه، دونیا بهجئ دلّن بپروایان بهخودا و بهقورئان و بهپهغه مبه ر نه!

نه مهش پئچه وانه ی مه بهستی هاتنه خوارموه ی قورئانه، چونکه له راستی دا قورئان هیدایه تو نوورو روناکییه، دهرمانی دهردی دلّو دموونه، مشتو مالی دلّ دمکا، رهحمه تو بهخشه له خودا وه بۆ بهنده گانی وه کوو له شوینیکی تردا دمفه رموئ: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَرْيَدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ الأسراء/ ۸۲، یان دمفه رموئ: ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ فصلت/ ۴۴.

به راستی نه مه بهشی که له بهدبه ختییه کانیان، نهوه ی هوکاری هیدایه ته

دمبېته هوځاى گومړاى و فھوتان بۇ ئەوان، ھەرومکوو چۆن کەسېک مېزاجى تېک بجى خواردنو خواردنەوھى پى ناگەوئ.

ئەمجار پاش ئەوھى پەرومردگار ئەوھى روون کردەوھ: کە موناڤىقەکان بەگافرى دەمرن، ئەومش روون دەگاتەوھ: کە ھەموو سائېک جارو دووجار تووشى سزای دونيايېش دەبن دەفەرموئ: ﴿أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ ئاىا ئەو دوورووانە نازانن: کە ھەموو سائېک جارېک يان دوو جار بەتاقى دەگرېنەوھ، تووشى جۆرھا تەنگو چەلەمە دەبن، گرانى و نەخۆشى و زەررو زيانيان تووش دئ، ئەم جۆرە شتانەش بەرھوالەت خودا دەخەنەوھ يادى ئادەمیزادو وای ئ دەکا مەيلى ئيمان ھينانى بېى و واز لەکوفرو بېدينى بېنى، جوداوازی نيوان ھەقو بەتال بکا، کەچى ئەوانە وېراى ئەم ھەموو تافىکردنەوانەى کە تووشيان دېن، تۆبە ناگەن و لەتاوانى پېشوويان پەشيمان نابنەوھ، پەند و مرناگرنو رام نابن، بەسەررەھى دەمېننەوھو بەھېج جۆرى نامادەباشى ئەوميان تېدا نيه ھېوولئ ئيمان بکەن؛ پەندو نامۆزگارى کاريان تئ ناگا!

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ ئەگەر سورمىکى قورئان نازل بېئ بۇ سەر پېغەمبەر ﷺ و ئەم موناڤىقەنە لای دانېشتېن سەيرى يەگترى دەکەن، بەچاو ئامازە بۇ يەگدى دەکەن، لېج دادەگرنو گالتەيان پى دئ، لەبەر دل نەخۆشى و بى بېروايى يان چ گرنگى بەنىگای تازە ھاتوو نادەن، خۆساز دەکەن بۇ ھەلاتنو خۆدزېنەوھ دەيانەوئ ھەليان بۇ ھەلکەوئ و دەرچن، بەيەگدى دەلېن: ﴿هَلْ يَرَأُكُمْ مِنْ أَحَدٍ﴾ نەرى کە دەرچوون پېغەمبەر و موسولمانان ئيوميان بېنى؟ ناگايان ئى بوو کە خۇتان دزېيەوھ؟

﴿ثُمَّ انصَرَفُوا﴾ ئەمجار ھەموويان کۆرو يانەى پېغەمبەر ﷺ جى دېلنو پشت لەحەقو راستى ھەلەدەکەن، ئەمە حالو جۇنېھتى ژيانى رۇزانەيانە، ھەلسو

که وتو کردارو رفتاریانه، له سهر حهق بهردهوام نابن، حهق و مرناگرو لئی
 تیناگن، نایانه وئ له حهقو راستی حالی ببن و هکوو له شوینیکی دیکه دا دمفه رموی:
 ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ، كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَفِرَّةٌ، فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ المدثر ۴۹-
 ۵۱، ﴿لَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ، عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ﴾ المعارج ۳۶-۳۷.
 نه و متا لیردا و مکوو کامیرای ته له فیزیونی وینهی نه و کاهرا نه ده کیشی، که له کۆرو
 مه جلیسی پیغه مبه ر ﴿به هه له داوان دمرده جنو له بیستنی حهقو راستی هه لئین و
 بهرمو گومرایی و به تال هه لدمتیزینن.

﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ خودا دل و دموونی لاداون له حهقو
 نیمان و خیر و نوورو روناکی، هیچ نابیستن و حهق نابینن. یان دوعایه لیان، واته:
 خودا دل و دموونیان له حهقو راستی و نووری نیمان لابدا، حهقو راستی نه بیسن و
 توخنی نه که ونه هه رگیز شتیک نه که ن قازانج و بهرژه و مندی خوایی تیدا بی!

﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه نه و بهدبه ختانه گهل و نه ته ویه کن له و
 نایاتانه حالی نابن که دمیانیستن، نایانه وئ لیان حالی ببن، دلان نادمنی تا لیان
 تی بگن، به لکوو نه وان خهریکی خو ئ گیل کردن و گوئ پی نه دانن،
 پهرومردگاریش دلانی لاداو و مندهی تر گومرایی کردن! و مکوو له نایه تیکی تردا
 دمفه رموی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الصف ۵.

تییینی:

نایه ته کان نه م حوکمانه یان ئ و مرده گیرئ :

۱. نیمان زیادو که م دهکا، نه مهش رای زوربهی زانایانی سه له فو خه له فو
 موسولمانانه!

۲. کوفرو نیفاق ده که ونه سه ریه لکو پال لیک دمدن و زیاد دمن.

۳. به لاو موصیبه متو تهنگو چه له مه هوکاری خودا ناسینن.

ره وشته کانی پیغه مبه ر ﷺ که په یوه نندیان به نوممه ته که یه وه هه یه

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ
عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾﴾

له و مېش په رومردگار فهرمانی به پیغه مبه ر کرد: که نه رکی قورس و ناخوش
بخاته سهرشانی موسولمانان: که نه نجامدانیان کاریکی نه ستمه و که سیک خودا
توفیقی نه دا بوی هه ئاسورین. نه مجار دی کوتای سوورمه ته که به شیومیه ک دینی
که نه و نه رکه یان له سهر شان سووک بکا، نه ویش نهومیه: که نه و پیغه مبه ری نه و
نه رکانه ده خاته سهرشانی نیوه له خوتانه و هر به هر و سهر و مریه کی ده ست
بکه وئ سهر و مری نیومیه و نیوه ی پی به هر مهنه بن، له هه مان کاتدا نه ووش
را ده گه یه نن که نه و پیغه مبه ره به هیج جوړیک زمر و زیانی نیوه ی ناوی و
هه میسه هه وئ نهومیه تی به خته و مری دنیا و قیامه تان ده ست بکه وئ. نه و وکو و
پزیشکی کارماو لیزان ده یه وئ برینی نیوه تیمار بکا، دمر دی سامناکتان دمر مان
ده کا، که وایی چیتان پی را ده گه یه نن لی و مری گرن و پابه ندی فهرمان و
جله و گریه کانی بن!

هه روه ها که له سهرمتای سوورمه ته که دا نه و دی را گه یاند: که خودا و پیغه مبه ری
خودا به رین له موشریکه کان، نه مجار حال و چونیته مونا فیه کانی قوناغ به قوناغ
شی کرده و، له رووی ژماردنی نیعمه ته کانی یه وه خیطابی ناراسته ی نه ته و دی

عەرمب کردو منەتی بەسەردا کردن بەو: کە لەرەگەزی خۆیان پێغەمبەری بۆ ناردوون، پێغەمبەرێکی رەگەز عەرمبو قورمیشی نەسەب، لەخوداوە نیگای بۆ هێناون و پەيامی پەروەردگاریان پێ رادەگەیەنن، هەرچی رەوشتی جوان و بەرز هەیه تێیدا هەن، دڵسۆزو بەبەزمییە بۆیان و پێی ناخۆشە تووشی سزاو نارەحەتی بین.

حاکم لەمۆستەدرەکا ئەنۆبەیی کۆری کەعەبەو رێوایەت دەکا دەلێ: دوا نایەتی قورئان کە هاتۆتە خوار ئایەتی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾
موسلیم و بوخاری لەبەرپرای کۆری عازیبەو رێوایەت دەکەن، دەلێ: دوا نایەت کە هاتۆتە خوار ئایەتی ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾
کە هاتۆتە خوار سوورمەتی (بەرئەیه).

ئەبنو عەباس دەرەمۆ: دوا نایەت کە هاتۆتە خوار ئایەتی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾. ماوەی نیوانی هاتنە خوارمەوی ئەم نایەتەو کۆچی دوا یی پێغەمبەر ﷺ هەشتا رۆژ بوو!

هاوەلانی پێغەمبەر ﷺ کە لەسەردەمی خەلیفە یەکەمدا قورئانیان کۆکردەو بەبەرپاری هەموویان ئەم دوو نایەتەیان خستۆتە دوا سوورمەتی (براءة) وە.

ئیمام ئەحمەد و موسلیم و بوخاری و تیرمیزی و هی تریش رێوایەت دەکەن لەزمیدی کۆری ئابیتەو: کە باسی کۆکردنەو قورئان دەکا لەسەردەمی حەزەمەتی ئەبو بەکراد و رۆژی خۆی لەو کارە گرنگەدا دەرپێتەو: دەرەمۆ: (....هەتا لەسوورمەتی (تەوبە) دا دوو نایەتم لای خوزیمەمی ئەلئەنصاری دەست گەوتن لای کەسی تر نەمدیبوون، ئەویش نایەتی ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ هەتا کۆتایی سورمەتە (کە دەلێ لای کەسی تر نەمدیبوون واتە: بەنوو سەراویمی ئەگینا

لهسینهی خوئی و هاوهلانی تریشدا هه لگیرابوون واته له بهریان بوو.

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەى موسولمانینه! بزانو دلتیا بن هاتووو
بۆ سه ر ئیوه پیغه مبه ریک له خودی خوتانه، له ره گه زو نه ته وهی خوتانه و به زمانى
خوتان ناخواتن دهکا، لاتان ناسراوو رابوردوو زانراوه، هۆزو بنه ماله ی دمناسنو
له زمانى حالى دهن، و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ
رَسُولًا مِنْهُمْ﴾ الجمعة/ ۲، یان دمفه رموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ آل عمران/ ۱۶۴.

قورئان لیوه دا پینج رهوشتی به رزی پیغه مبه ری ۱۱ دیاری کردوه:

۱- دمفه رموی: ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ واته: ئەى نه ته وهی عه ره ب! نه و پیغه مبه ره
له خودی خوتانه. مه به ستی هه ئانی عه ره به کانه بۆ نه وهی یارمه تی بدمو ئیمانی
پئ بئینو له بانگه وازی و په یامه که ی هه ئنه سه له منه وه.

۲- دمفه رموی: ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ زۆر له سه ر شانی قورسه و به لایه وه
ناخۆشه ئیوه تووشی ته نگو چه له مه بئین، زۆر به ته نگه وه یه: که له دونیاو
قیامه تدا تووشی ناخۆشی نه بن. چونکه له ره گه زی خوتانه و خۆشی ئیوه خۆشی
نه وه، ناخۆشیتان ناخۆشی نه وه.

۳- ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زۆر سووره له سه ر نه وهی شارمزی رینگای خه قو
هیدایه تتان بکا، به دل دمی هوی له دونیاو قیامه تدا له خۆشی و به خته ومردا بن.

۴- ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ زۆر به به زمیی و دلسۆزه بۆ موسولمانانو
مه به ستیه تی رینگای هیدایه ت بگرنو له ناگری دۆزه خ رزگارتان بی.

که فه رمانتان پئ دهکا به جیهاد کردنو ته حه ممو لکردنی ناره حه تی له م
رووه وه نیه: که سوو کایه تیتان پئ بکا، یان له به ر دل ره قی و توند سروشتی نیه.
به لکوو نه وه جو ریکه له ره حمه تو دلسۆزی نه و بۆ ئیوه، دمی هوی له کو یله یی و

ژێردمستهیی رزگارتان بکا، گوناھو تاوانتان ئی هه ئومری، به تهنگه ومیه: که نیوه شه رمفو سه رومری هه لگرتنی په یامی ئیسلامیتان پێ بپری، رمزانه ندیی خوداتان دمست کهوئ به ههشت مسۆگهر بکه ن!

جا نه ی پیغه مبه ر! ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه گهر نه و موشریکانه پشتیان هه لکردو روویان و مرگپرا، گوپیان بۆ په یامه که ت نه گرتو ئیمانیان نه هیناو برپویان به پیغه مبه ریته تی تو نه کردو نه یانویست به گوپره ی شه ریعه تی خودایی هه ئس و کهوت بکه ن، نه وه ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ تو بلی: من خودام به سه، نه و پشتیوانم بێ، به سه ر دوزمنان دا سه ر دمکه ومو پیویستیم به که سی تر نه ی. هه موو هیزو تواناو دمه لاتی که هی نه ومو که سی که پشت به نه و به سه تی هه و پجه ی به که سی تر نه ی. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه یج خودایه کی هه ق و شیاو بۆ په رستن نه ی جگه له زاتی په رومردگار، هه یج خودایه که نه ی شیاوی نه وه بێ هانای بۆ بپری و به ندایه تی بۆ بکری جگه له خودا، من پشتم به نه و به سه تومو کاری خۆم به نه و سپاردومو پشت به که سی تر جگه له نه و نابه ستم!

﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه و خوداو خاومنی عه رشی به ری نه، که ورمترین دروستکراو: که عه رشه، له ژێر دمه سه لاتی نه و دایه. نه بو داوود له نه بو دمرداوه ریوایه ت دمکا ده لی: که سی که به یانی و ئیواره بلی: ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ هه وت جار نه م دوعایه بخوینی، نه وه ی گرنگه لای خودا بو ی جی به جی دمکا.

کۆتایی سوره تی ته ویه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة نى یونس

ئەم سوورمته ناوناوه: سوورمتى یونس؛ چونكه چىرۆكى یونس پىڭەمبەرى تىدايه ﷺ، چىرۆكى ئەم پىڭەمبەرە، تا بلىي سمرنج راكىشه، چ لەرووى ئەوهوه: كه بۆ خۆى ماسى قووتى داو ماوميهك لەسكى ماسىدا مايموه، يان لەرووى ئەوهوه: كه گەلەكەى زىدە لە هەموو گەلان كاتىك پەشيمان بوونهوهو ئيمانيان هينا خودا سزای لەسەر لا بردن..

ئەم سوورمته، گەلنى باسى سەرمكى لەخۆ گرتوونو زوربەى مەبەسته گرینگەكانى قورئانى تىدا كۆكراونهوه؛ وەكوو چەسپاندنى يەكتاپەرستى و روخاندنى شىركو پوچەلكردنهوهى بنەماكانى، چەسپاندنى پىڭەمبەرايهتى و زىندوبوونهوهو هاتنى رۆژى قيامەت، بانگەوازى بۆ ئيماننەيان بەنامە ئاسمانىيەكانو كۆتايى هينانى ئەو نامە ئاسمانى و پەيامانە بەقورئانى پىرۆز، كه بەروالەت ئەم سەرە باسانە سەرە باسى ئايەتو سوورمتى مەككەيىن. سوورمته مەككەيەكان لەم باسانەدا دەسورپنەوه!

مەبەسته سەرمكەيەكانى ئەم سوورمته لەجوارچىوێى حەقىقەتى ئولوھىيەتو حەقىقەتى بەندايەتى و چۆنىەتى پەيوەندى نىوان پەرەمردگارو بەندەكانى و ناساندنى خودا بەئادەمىزاددا دەسوورپنەوه، ئادەمىزادەكان فێر دەكەن: چۆن بەندايەتى بكەن و چۆن بى پەرستى و چۆن پابەندى فەرمان و جلەوگىرەكانى بن، هەول دەدا هەموو ئەو شتە لاومكەيانەى خراونە پال بىرو باومرى سروشتى و راستەوهو لەنايىنى خودا نىنو خەلكى بەنايىن لەقەلەمیان داو؛ وەدمەريان بەاوى و بىرو باومرى موسولمانانى لى پاك بكاتەوهو خەلكى بگىرپتەوه بۆ بەندايەتەكردن و

پهرستنی پهرومردگار ځکه که شیاوی پهرستنو بهندایه تی بؤ گردنه و هر نه و
خودایه و که سی تر شیاوی پهرومردگاریه تی نیه!

په یوهندی سوورتهی (یونس) به سوورتهی پیش خویه وه:

وهگوو زانیمان سوورتهی (تهوبه) به باسکردنی رموشتهکانی پیغمبر ﷺ
کوټایی هات، نه سوورته به پووجه لگردنه وهی شکو گومان بهرامبر هاتنه
خوارم وهی نیگا بؤ پیغمبر ﷺ دمست پی دمکا، نه و شکو گومانانه رمت دهکاته وه:
که ناراسته ی هاتنی نیگا بؤ پیغمبر کراوه و موژده و ترساندن ی له خو گرتووه.

هر ووها زانیمان زوربه ی نایه تهکانی سوورتهی پیښوو دمرباره ی حال و
چونیه تی مونافیه کان و هلوټستان بهرامبر به قورئان بوو، نه سوورتمه ش
دمرباره ی حال و چونیه تی کافرو موشریکهکان و بیرو رایان بهرامبر قورئان دمدوئ.
که و ابوو: په یومندی نیوان نه سوورتمه و سورتهی پیښوو ناشکراو نمایانه، له ومپیش
رموشتهکانی پیغمبر ی باسکردن که هه موویان داخوازی نه ومن نیمانی پی
به پیرئ، نه مجار لیرمه شدا باسی نه و نامه یه دهکا که بوی نیردراوه، باسی نه و
پیغمبره دهکا که رمانه کراوه، هه موو کاتیکیش نیش و کاری گومرایان نه ومیه:
کتیبه ناسمانیه کان به درؤ بزانون بروایان پی نه کهن!

نه و شمان له یاد نه چی که مهرج نیه موناسه به و په یومندی به کی ناشکراو زه ق
له نیوان سوورتمه کاندا، یان له نیوان نایه تهکانی سوورتمه کاندا هه بن، چونکه زور
جار مه به سته کان جوړاو جوړ دهن، نوسلووبی قورئانیش نوسلووبیکی تایبه تی و
سهرئاسایه، جیگوژکه و گواسته نه وهی تیدایه؛ له م مه به سته دهگوژیته وه بؤ
مه به سته کی ترو له وه وه بؤ یه کی تر له عه قیدمو بیرو باومړوه دهگوژیته وه بؤ
عیبانت، بؤ باسی رموشته نه خلاق بؤ په ند هیئانه وه، بؤ چیرؤکو سهرگوزشته، بؤ
نه حکامی سه وداو مامه نه، بؤ نه حکامی نه حوال شه خصی و... هتد. نه مهش شیوه و
شیوازیکی تایبه تی قورئانه و بؤ کیشکردنی سهرنج و به ناگا هیئانه وهی دل و میشه

لهكاتى خويندنه وهى دا، بۆ رهواندنه وهى و مرزبوون و باویشكو خه مهنوچكه يه لهههستو دمروونى خوينهرو بيسهردا... بيگومان نهم شيوازو نوسلووبه داخوازى زۆرهو كاريگهري گرنكى ههيه لهسه ر دل و دمروونى ئادهميزاد، و مكوو دمبيندرئ لهبوارى فهنو نهدهمبدا خه لكى زۆر به پهروشن بۆ خويندنه وهى رۆمان شيوازى رانواندننى چيرۆكو ته مئيل، چونكه سهرنجى بينه ران و خوينه ران و بيسه رانى تيدا راده كيشرئ نهمهش به هوى هينانى روداوى كتوپرى و شته لاهه كيه كان و شيكردنه وهى برئ له و شته لاهه كيه!

نه و باسه سه ره مكيانه ي نهم سووره ته له خوى گرتوون نه مانه ن:

١- هه ئويستى موشريكه كانى مهككه رادمنويئى و دابو نه ريتى خودا

ده چه سپيئى

دهرباره ي مه خلوقاتى خوى، كه بۆ هه موو گه لو نه ته وه ميه ك پيغه مبه رى ناردوه، هه رزمى (محمد) يشى كردوه به سه ره خه مئى پيغه مبه ران و به نه و زنجيرى پيغه مبه رانى كو تا يى بچ هيناوه، نه مهش شتيكى ناساييه و دابو نه ريتى خودايه له بوونه و مردا و نه دمبوو موشريكه كان سهريان له وه سوو ر بميئى كه خودا نيگا بۆ ئاده مزادى كى هه لبرئ راوى خوى بنيرى و دمفه رموى: ﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ﴾.

٢- هه فقه ته ئوله هيه ته و چۆنيه ته به ندايه ته بۆ ئاده ميزاد روون

دهكاته وه، نه ميهش له ريگه ي نيشانه كانى بوونه و مره وه: كه گه واهى هه بوونى خودايه كى خاوه ن ده سه لاتو به توانان. صيفاتى خوداى كردگار رادمنويئى و نيشانه ي ده سه لاتى نه و خودايه يان له بوونه و مردا له دمور و به ردا، له خودى خويان دا له گۆر انكارى له ديار ده كانى سه روستدا پيشان دمداو سه رمنجيانى بۆ لا راده كيشى و له دمروازه ي دل و دمروونيان دمداو هه ستى نوستوو يان و مئاگا ديئى! دمفه رموى:

ته فسيري رهوان

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ...﴾ الآية ﴿پاشان سه رمنجامی مه خلوقات به زیندوبوونه و هو پاداش و سزا دیاری دهکا...﴾

۳- ئهمجار بیرو باومری موشریکه کان روون دهکاته وه، پینج جور شو به وه گومانی کافر دهکان دیاری دهکا و رمدهی ئهوانه دهکاته وه که برپایان به پیغه مبه ریه تی و نیگا نیه، به شیومه کی مه نطیقی دئیا که ره وه مونا فقه شه یان دهکا، ئه وه ده چه سپینتی: که قورئان نامه ی ناسمانیه و له خودا وه بۆ پیغه مبه ر رهوانه کرا وه به دریزی رۆژگار به سهر ناسای ده مینیتیه وه، ده فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به لگه له سهر ئه وه دینیتیه وه: که ئه و قورئانه له خودا وه هاتو وه، ته حه ددای موشریکه کانی مه ککه دهکا و داویان لی دهکا: که بتوان به نه ندازی کورترین سوورمتی ئه م قورئانه بخه نه روو، هر چه نده ئه و قورمیشیانه له باره ی رهوانبیزی و زمانبارای و گوزاره کاری و ویزه وانیه وه سوارچاک بوون و دهستی بالایان هه بوو، که چی له بهرامبه ر ئه م ته حه ددایه ی قورئان بۆریان خوارد و دهسته و هسان و جۆش دما و بوون، نه یان توانی به ربه ره کانی بکه ن، ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ ئهمجار هه لویستی موشریکه کان بهرامبه ر قورئان دیاری دهکا و ده فهرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾.

۴- ئهمجار هه ندی دیاردی به توانایی خودا دهست نیشان دهکا، که هه موویان به لگه ن له سهر تا کو ته نیایی و گه وریمی په رومردگار و هاندمرن بۆ برپا پیکردن و نیمان هینان، چونکه په رومردگار کان و سه رچا وه ی ژیان و رزق و رۆزی و ناز و نیعمه ته. ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

۵- ئاگاداری و حازری زاتی په رومردگار به سهر هه موو شتی که بۆ هه موو شتی که په یومندی به ژانی ناده میزاده وه هه بی ده چه سپینتی، وایان نه خشه کیش

دهکا که دل و دموونی نادمیزادهکان پر دهکا له ترسو و لهرزو هوشیاری و بهناگایی، ههروهها دل و دموونیان پر دهکا له حالهتی چاومروانی و بهتهمای هاتنی سزای خودایی لهههموو ئان و ساتیکدا، بۆ ئهوهی نادمیزادهکان لهخهوی غهفلت راست بکاتهوهو بئ ناگایی و خودا لهبیر چوونهومیان لهدل و دمووندا لی برهوییتیهوه، بهنازو نیعمهتهکانی زیان ههئنهخهئمتین!

۶- ئهمجار بۆ په‌ندو نامۆزگاری، بۆ چه‌سپاندنی راستی قورئان بری چیرۆکو به‌سه‌رهاتی پیغه‌مبه‌ران ده‌گێڕێته‌وه، و‌ه‌کوو چیرۆکی چه‌زرتی نووح و به‌سه‌رهاتی چه‌زرتی موسا و چیرۆکی چه‌زرتی یونس عليه السلام.

۷- ئهمجار کۆتایی سوورمه‌که به‌وه دینی: که نادمیزادان شوین قورئان بکه‌ون و شه‌ریعه‌تی خودا بکه‌ن به‌په‌یره‌وو پرۆگرامی خۆیان، چونکه خیر و خوشی دونیا و قیامه‌تی تێدايه بۆ نادمیزادو ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ، وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُضُّكَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾.

ئه‌مه به‌رکۆتیک بوو بۆ رافه‌کردنی ئه‌م سوورمه‌و ئهمجار دینی سهر رافه‌کردنی سوورمه‌که به‌دریزی:

به‌ناوی خودای به‌خشنده و ميه‌ره‌بان

باسی ناردنی نیگا بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌لویستی خه‌لکی به‌رامبه‌ر
نیگا

﴿الرَّ تِلْكَ ءَايَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝١﴾ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ

ءَامِنُوا اَنْ لَّهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هَذَا السَّحَرُ مُبِينٌ ﴿٢﴾

دەربارەى ھۆکارى نازلېوونى ئەم نایەتانه، ئیبنو جەریر لەئیبنو عەبباسەو دەگیرێتەو دەفەرموئ: کە پەرۆمردگار ھەرزەتى موحەممەدى کردە پیغەمبەر و ناردی، ئەویش پەيامى خۆى راگەيانند، ەمر بەکان بانگەوازییەکەیان رەت کردەو و وتیان: خودا لەو گەورەترە پیغەمبەرى ئادەمى بنیرئ، ئەوان پێیان وابوو: دەبێ پیغەمبەر فریشتە بێ، نیت پەرۆمردگار بۆ رەواندەوێ سەرسامى و تینەگەییشتووی ەمر بەکان نایەتى ﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا...﴾ ی ناردە خواری، ەروا نایەتى ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا...﴾ یوسف/ ۱۰۹ و ھى تریشى ناردە خواری جا کە پەرۆمردگار بەلگە لەدوا بەلگەى ناردە خواری لەسەر ئەوێ کە پیغەمبەر ەەر دەبێ ئادەمیزاد بێ، ئەمجار وتیان: جا ئەگەر پیغەمبەر ەەر دەبێ ئادەمى بێ، ئەو گەسانیک ەن لەموحەممەد شیاوترن ببەن پیغەمبەر. وەکوو قورئان لێیان دەگیرێتەو دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ زخرف/ ۳۱، مەبەستیان وەلید کوپی موغیرە بوو لەمەککەو مەسعوودی کوپی ەمرى ئەقەفى بوو لەشارى طائیف. نیت پەرۆمردگار بۆچوونەکەیانى رەتکردەو فەرمووئ: ﴿اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَةً رَبِّكَ...﴾ الآیە/ زخرف/ ۳۲.

﴿الر﴾ ئەم سى وشەیه دەبێ بەم شیومیە بخویندرێنەو: الف، لام، را. مەبەستیش لە ھینانى ئەم وشانە: ئاگادارکردنەو چاومرەوانکردنە بۆ ئەو شتەى لەودوا دەخویندرێنەو بۆ ئەوێ گرنکی پێ بدرو و ەوێ بدرو بیسەر و خوینەر لێى حالى ببن.

هه ئه به ته رافه گهران بۆ مانای ئهم جوړه وشانه زۆر مانای جیا جیا یان خستوونه روو، یه کێ لهو مانایانه نهومیه: پهرومردگار ته هه ددای عمر به گان و هه موو ئاده میزاد ده گاو دمه رموی: ئه و متا ئیمه قورئانمان لهو جوړه پیتانه پیک هیناوه، ده ئیوش نازابن لهو پیتانه کتیبیکێ ناوا بخه نه روو، و مکوو له سهرمتای سوورمتی (بهقه ره) دا ئامازهمان پێ کردن، یه که یه که مانا گانمان شی کرده وه...

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئه و نیگایه ی بۆت نیردراره، ئه وه نایاتی قورئانی پر حیکمه تن، یان نایاتی قورئانی دامه زراوو هه ئنه و مشاوه، یان نایاتی قورئانی خاوهن حیکمه تن، یان نایاتی سوورمتی پر حیکمه تو دانایین، نایاتی راستو حه قن پهرومردگار بۆ بهنده گانی روونیان دمکاته وه، حه لال و حه رامیان تیدا ئاشکرا دهکا، ئه حکامو سنورمه گانی شه ریه تی خودایان تیدا روون ده کێته وه.

﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ﴾ پهرومردگار نارمزی خوی دهرمه پری بهرامبه ر ئه و کافرا نه ی که پێیان سهیره ده لێن: نابێ پێغه مبه ر له ناده میزاد بێ، واته: هه ئو یستی ئه و بپه خه لکه سهیره: که نینکاری نیگانه رانی ئیمه ده که ن بۆ ناده میزادیک له ره گه زی خویانه و ده لێن: نابێ و ناگو نجی پهرومردگار نیگا بۆ ناده میزاد بنیژی، پێیان وایه ها وره گه زی ئه و پێغه مبه ره له گه ل ئه وان ده بیته مانیه و کۆسپ له بهرده م پێغه مبه راپه تیه که یدا، واته: به بیرو بۆ جوونی ئه وان ده بی پێغه مبه ر له ره گه زی ناده میزاد نه بی!!

قورئان له جه ند شو ی نیکدا ئه م بیرو بۆ جوونه ی کافره گانی له م باره وه تۆمار کرده، دمه رموی: ﴿أَبَشِّرْ يَهُودُونا﴾ التغابن/ ۶، یان ﴿أَبْعَثَ اللّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ الاسراء/ ۹۴، یان ﴿لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَائِدَةً﴾ فصلت/ ۱۴، (حه زرمتی هو دو حه زرمتی صالح) یش که بینیان گه له گانیا ن پێیان سهیره پێغه مبه ر له ناده میزاد بێ. روویان کرده گه له که یان و هه رموویان: ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ﴾ الأعراف/ ۶۳.

ئەبنو عەبباس دەفەرموئ: کە پەرەردگار حەرزەتی موحەممەدی بەپێغەمبەری نارد، عەرمبەگان ئینکاریان کرد، یان هەندیکیان ئینکاریان کرد، وتیان: خودا زۆر لەوە گەورەترە پێغەمبەرەکەى ئادەمیزاد بێ، خودا لەوە بەرزترە پیاویکی وەکوو موحەممەد بکاتە فرستادەى خۆى، ئیتر پەرەردگار نایەتى ﴿اَکَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا...﴾ى ناردە خواری.

وێدەچى سەرسووپمانەکەیان لەم رووە بوو بێ: کە حەرزەتی موحەممەد پیاویکی ساماندار نەبوە، بەتەرازووی کۆمەلایەتی ئەوان پێغەمبەر دەبێ ساماندارو سەرۆک هۆز بێ، چونکە قورەیشییەکان دەیانگوت: سەیرەو جینگای سەرسووپمانە! بۆ خودا کەسى دەست نەکەوت بیکاتە پێغەمبەر جگە لەهەتیوەکەى ئەبو طالیب؟! ئەو کابرا هەزارە کەى بەکەلکی پێغەمبەری دێ؟ ئەوان پێیان وا بوو: پێغەمبەر دەبێ ساماندارو خاوەن نازو نەعمەتو سەرەک هۆزێکی ناودار بێ وەکوو قورئان لەسەر زمانى ئەوان دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ الزخرف/ ۳۱، مەبەستیشیان یان وەلیدی کورپی موعەیرە لەمەکە یان مەسعوودی کورپی عەمری ئەقەفی لەطانیف بوو، لەراستیدا ئەم سەیر لیھاتن و سەرسووپمانەیان لەجێی خۆیدا نەبوو، هەموو پێغەمبەرانى پێشوو ئادەمیزاد بوون، وەکو لەشوئینیکی تردا دەفەرموئ: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلْبَسُونَ﴾ الأنعام/ ۹، یان ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمْشُونَ مَطْمَئِنِّينَ لَنَرْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ الأسراء/ ۹۵.

ناردنی پێغەمبەری ئادەمى بۆ سەر ئادەمیزاد گونجاو ترە بۆ وەرگرتن و قبوڵکردنی بانگەوازییەکەى و باشتەر لێک حالى دەبن و ناخاوتن ئەنجام دەدەن، ئەمجار هەلبژاردنی ئادەمیزادێک بۆ پێغەمبەرایەتی و ئەنجامدانی ئەرکی ئەو پەيامە، ئەوە خودا بۆ خۆی باشتەر دەزانێ کێ شیاوی ئەو پلەو پایەییەو دەسنیشانکردنی یەکێک بۆ ئەو کارە عانیید بەخودا خۆیەتی و کەس مافی ئەوەی

نیه ره‌خنه بگری ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ﴾ الحج/۷۵، یان دمفهرموی: ﴿اللَّهُ أَغْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ الأنعام/۱۲۴.

نهرکی سهرشانی نهم پیغه‌مبهره نیگا بۆ کراوه نهومیه: ﴿أَنْ أُنْذِرَ النَّاسَ﴾ واته: نیگامان بۆ کردوه که خه‌لکی بترسینی له‌سزای دۆزه‌خ نه‌گهر له‌سهر کوه‌رو بیدینی بمیننه‌وه، فیزی یه‌کتا‌به‌رستی و خوداناسییان بکا، مه‌به‌سته‌کانی نایینیان بۆ روون بکاته‌وه، و مکوو له‌شوینیکی تردا نهرکی سهرشانی پیغه‌مبهر دیاری دمکاو دمفهرموی: ﴿لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ یس/۶.

وی‌پای نهم ترساندن و ههرمه‌لی‌کردنه ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ مزگینی بده به‌و که‌سانه‌ی نیمانیان هی‌ناوه‌و کردموه‌ی باش نه‌نجام دهم، که لای په‌رومردگاری خۆیان پله‌و پایه‌ی به‌رزو شکۆداریان هه‌یه له‌به‌هه‌ستی رازوه‌و به‌رین‌دا، پاداشی کردموه‌مکانیان و مرده‌گرنه‌وه، نو‌یزو رۆزوو خیر و خیراتیان په‌سه‌ند و مرگراوه...

هه‌لبه‌ته موژه دان و ترساندن تایبه‌تمه‌ندترین ره‌وستی پیغه‌مبهرن ﴿قُورَنَانِ﴾ پیرۆز چهند جارێک ناماژه بۆ نهم نهرکانه دمکاو دمفهرموی: ﴿قِيمًا لِّنَّذِرٍ بَاسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ الکهف/۲، یان دمفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ الأحزاب/۵، جا ههرچه‌نده نیمه پیغه‌مبهریکی نادمی و له‌رمگه‌زی خۆیان و ناسراو لای خۆیانمان بۆ سهر ناردوون و موژدمه‌رو ترسینه‌ره، راستگوویی و نه‌مانه‌تپاریزی و خاوه‌ن ناوبانگی پیاومتی و رابوردی سهربه‌رزانه‌ی لای هه‌موانیان ناشکراو نمایانه، که چی ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌و کافرانه، که نه‌و پیغه‌مبهره ره‌وست جوان و رابووردو و پاکه هاته سهریان له‌جیاتی نه‌وه‌ی نیمانی بئ بهینن، وتیان: نهم موحه‌مه‌ده جادوبازیکی ناشکراو نمایانه!

به ئه هه رچه نده نیگا و سروشتی خودا بۆ پێغه مبه ران ئه و منده ناشکرا و
روونه و به خششیکى خوداییه دەیدا به هه ندی به نده ی هه لبراده ی خو ی و
ره حمه تو به هر مه به بۆ ئاده میزاد و دهبوا به زۆر زوو ئیمانیا ن به فرو ستاده ی خودا
به ئینایه و په کسه ر به رمو پیری بانگه وازی به که ی بچن، که چی به لایانه وه سه یرو
سه مه رمیه و خودی فرو ستاده که به جادوباز دمران!!

قیرانه تیکى تر بۆ ئه م رسته یه هه یه، له جیاتى (ساحر مبین)
ده خو ئند ریته وه (سخر مبین) به گو یه رى ئه م قیرانه ته، مانا که ی به م جو ره دهبی؛
کافره گان دهبانگوت: بئگومان ئه م قورئانه که موحه ممه د هیناویه تی سیحرو
چاوبه سته یه کى ناشکرایه و حه و یجه ی به به لگه نیه!

به هه رحا ل. ئه و کافرا نه قورئانیا ن به سیحر له قه له م داوو پێغه مبه ریا ن
به ساحر زانیوه، له هه ردوو بۆ جو و نه که یان دا به هه له جو و نه درۆ ده که ن، دهبوا به
ئه وان (ئه گه ر هۆشیا ن بوا به) بیا نگوتا به ئه مه پێغه مبه ره و نیگا ی بۆ کرا وه، چونکه
ئه وه ی که ده یخو ئنده وه مو عجیزه و سه رئا سا به، که لایى خودایه و به رنامه ی ژیا نه.
سیحر هه یج جو ره شتیکى له حه قانیقی بو و نه و مر له خو نه گرتوو ه، به رنامه ی ژیا ن و
شه ریعه تی تیدا نیه، به لām قورئان ئه حکامى به رزو یاسای پیرو زو ئامۆزگا رى
به پێزى تیدا به، له باره ی زانیاری رامیا رى و گو مه لایه تی و ئه خلاق و ره وش ت تابلی
ده و له مه نده و له روى شیواز و نه ظه و مانا وه مو عجیزه و سه رئا سا به و شا کا رى
په رو مر دگا ره و ئاده میزا د نا توان وینه ی ته نا نه ت کو رترى سو ورمتى به خه نه رو!

به لām ئه و منده ی پى نه جو و هۆشه نده گانی عه رمبو دانا کانیان بۆیا ن رو و
بو وه: که قورئان سیحر نیه و پێغه مبه ر جادوباز نیه، چونکه ئه وان سیحرو
جادو ویا ن به تاقى کرد بو وه، که تی فکری ن به پێغه مبه ر ﷺ دیا رده ی ساحیری پێوه
دیا ر بو وه، نه قورئانی ش له سیحر ده جو و. بۆیه ورده ورده ملیان له مو سو لمان بو و

نا!

ئاشكرايه سىجر زانىيارىيەكە پشت بەمقېل ۋە چاۋبەستەكى ۋە شەعوومزە دىمىستى، يان بەكارتىكىردنى تايىبەتمەندى بىرئ شتى سىروشتى ئەنجام دەردى، يان پەيۋەندى بەنەستىرئەناسى ۋە دىروونزانى ۋە لىكۋىلنەۋە لەم بىوارەنەدا ھەيە، دەي بەھىچ جۇرىك قورئان لەم جۇرە شتەنە ناچى ۋە ئەم دىياردانەي تىدا بەدى ناكىرن، بەلكو پىچەۋانەي ئەو شتەنەيە ۋە لەژوور ئەو شتەنەۋمىيە، چۈنكە نىگىي پەرومردىگارمە ھاتۋتە سىر دىل ۋە دىروونى پىغەمبەرمە ئەھكامى بەرزو پىرۋىزى لەخۇ گىرتوون، كە تەلۋكى بوونەۋمەرمە بەرنامەي ژيانە، لەبۋارى تەشرىع ۋە ھەضامەت ۋە رامىياري ۋە كۆمەلئەناسى ۋە زانىياري ھەمەجۇرە ئەخلاق ۋە رەۋشەت دا نامەيەكى بى ۋىنەيە، لەرووى شىۋازى ۋە شەسازى ۋە ماناۋە سەئاسايە ۋە شاكارىكى تاقانەيە!

**خودا به ديهينه ري ناسمانه كان و زه وييه و پيويسته ناده ميزاده كان
به نداهه تي بكن**

﴿ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۗ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
إِذْنِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾

لهومپیش پهرومردگار نهومی راگه‌یاند: که کافرمان سهرسام بوون لهومی
خودا نیگا بو ئاده‌میزاد بکاو ئاده‌می بکاته فروستاده‌ی خوئی، لی‌رمدا
بۆجوونه‌که‌یانی رمت کردموو نهومی چه‌سپاند: که شتیکی ئاسایییه خودا نیگا بو
به‌نده‌یه‌کی هه‌ئێژاردی خوئی بکاو بیکاته فروستاده‌ی خوئی و ئهرکی بانگه‌وازی و

تہ فسیری رموان

منتدى إقرأ الثقافي

ترساندنو مژدمدانی بخاته سهرشان! نهمجار لیمردا دوو شتی سهرمکی دهچه سه پینئ:

۱- نهوه دهچه سپینئ: که نهم بوونه و مره پهرومردگاریکی به تواناو زاناو دانا به دیهیناوهو هه لید مسورپینئ و هه رمانره وای موطله هه تئیدا.

۲- له نایه تی دوايشدا هه شرو نه شرو زیندو بوونه ووهو هاتنی قیامت دهچه سپینئ، بۆ نهوهی هه موو که سیک پاداش و سزای کردمو مگانی و مربرگرتیه وه.

هه لبه ته نه مه قه ضیه یه کی بنه پرمتی و سهرمکیه له بواری بیرو باومردا، قه ضیه ی ربوو بییه و قه ضیه ی نولوه بییه و دوو باسی گرنگی عه قیدمن، موشریکه کان به جیدی ئینکاریان ده کردن، نهوان برپوایان وا بوو: که بوونه و مر خودای هیه و نهم که ونه بئ خاومن و پهرومردگار نابئ، چونکه سروشتی نادمیزاد هه رگیز ناتوانئ قه ناعمت به خۆی بکا: که نهم بوونه و مره بئ خودا بئ، به ده گمه ن نه بئ هه موو نادمیه که برزوی وایه: که بوونه و مر خودایه کی خاومن دمه لاتی هه یه.

جا عمر به کان له گه ل نه ودا برپوایان وا بوو: که بوونه و مر خودای هیه و نهم که ونه بئ پهرومردگاری دروستکار نابئ و له خۆرا نه هاتۆته وجود، به لام هاوه لیان بۆ خودا دادمناو به ندایه تیان بۆ ده کردن بۆ نهوهی له خودای کردگاریان نزیکیان بکه نه ووه بینه شفاعه تکار بۆیان!

هه لبه ته قورئانی پیروژ ناچیته ناو کیشو جه ده لیکی ذیهنی وشکو برینگه وه دهر باره ی قه ضیه ی نولوه بییه و ربو بییه، وه کوو نه و کیشو جیداله ی دواپی له ژیر کاریگه ری مه نطیقی یۆنانی و هه لسه فه ی نیغریقییه وه هاته کایه وه، به لکوو به شیومه کی رهوان و ناسان و به مه نطیقیکی سروشتی قه ضیه که رادمنوینئ و به لکه کان ناراسته ی دلو میشکی نادمیزاد مه کان ده کاو هه ستو شعور و

دمبروینی و دمه رموی: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾
 بیگومان خودای نیوه نه لایه؛ نهو خودایه ی ناسمانه کانو زهوی له شهش روژ یان
 شهش کاتدا به دیهینان، نهو بوونه و مره به رفراوانه که خه یالیش په ی به نه مپه ره
 نهو پهری نابا، به ناسمانو زهوییه وه، به مانگو روژو نه شتیره مه جه ره و شاره
 نه ستیره گانه وه، به شهوو روژو ناوو هه وایه وه، به هه موو نهو شتانه ی وان
 له ناسمانه کاندا، به هه موو چومو دمریاو کیو ودمشتو دۆلو زیندموری سه رزموی و
 ناو خاكو ناو دمریا گانه وه هه موویان دروستکراوو به دیهینراوی خودای کردگارن،
 په رومردگار له ماوه کاتیکدا دروستی کردونو به دیهینان: که هه خوی دمرانی
 چهند بوومو چهنی خایاندوه!

نه ی ناده میرزا! سهیر بکه: نهو شهوه تاریکه ی که وهکوو: په رده ی نه ستور
 مله ما له بوونه و مر دمبری و عوالیمه کان داده پوشی و هیدی و هیمنیه که ده خاته وه،
 هه ستو خوسته کان کپ ده کاو زیندومکان له ناو لانه گانیاندا و مرده که وینی، نه مچار
 نهو شهوه سامناکه رادمبری و شه به قی به یانی له ناسووه دپ به تاریکی دماو وهکوو
 پیکه نینی مندالی ساوا دم ده کاته وه، نهو جهو جو له ی به یانی ده یخاته وه ناو
 بوونه و مر نه شو نما ده خاته ناو زیان و زینده و مرانه وه، نهو سیبه ره گشاوه ی: که
 بینر وا دمرانی راوستاوه، له راستی دا به هیدی ده کشی و راوستانی نیه، نهو
 بالندمی به یانی به برسیایه تی دمرپروا نیواران به تیری ده گه پیتسه وه، نهو
 زینده و مرانه ی باز دهاونو دینو ده جنو له جهو جول دان، نهو گیاو گزو دارو
 دره ختو رومکانه که له گه شو نمادان، نهو مه خلوقاته هه مه جوهری تیکه وه
 دهاوی و دیو ده چی، نهو دمرپروا نهو دی، نهو مندالانانیه و ده ده خه نه وه نهو
 گوپانه ی مردو قووت دمدن، نهو هه مکه وینه و سایه و شیوه و شیوازو جهو جول و
 هاتو چوو رزینو تازه بونه وه و سیس بوونو گه شبوونه وه، له دایکبوونو مردن و
 هه لئورانی بی وچانی نهو بوونه و مره به رفراوانه ی که ساته وختیک راوستانی
 نیه و شهوو روژ له هاتو چودان... نه مانه هه موویان هه ستو نستی ناده میرزا

دهجولتېن و له ناخه وه هه ليدمنين بۆ شهوى بير له بوونه و مر بکاته و مو برپوانى و رامينى و تى بفكرى و بزاني: كه نه م بوونه و مره بهي هوده دروست نه كراوه و بى پهرومردگار نيه و نابى!

نه لى نه و خودايه شياوى خودايه تى و په رستنه نه و خودايه يه: كه نه م بوونه و مره ي به و جوړه ريكى و پيكييه هيناو مته كايه وه، به دانايى و زانايى ريكى خستوه.

﴿لَمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ نه م جار كؤن تر ټولى عهرشى كرد، كؤن تر ټول كړدن و به سهردا راگه يشتن لك كه شياوى زاتى پاكي بى. له گهل گه ورميى و شكومهنديى نه ودا بگونجى، جگه له خودا خوى كه سى تر نازانى نه و كؤن تر ټول كړدنه چونه و چون نيه..

عهرش: كورسى يان مه لېهندي به رپوه مېر دنى بوونه و مره، گه ورم ترين دروستكراوى بوونه و مره، جگه له خودا كه سى تر چونه تى عهرش نازانى..

پهرومردگار كه كؤن تر ټولى عهرشى كړد و مو فهرانپروايى بوونه و مر دهكاو كاروبارى مه خلوقاتو مه له كووت به حيكمه تى زانايى خوى هه لده سوورپنى و به گوپره نه خشه و پلانى نه زه لى خوى و داخوازى حيكمه تى نيراده و مه شي نه نيش و كارى بوونه و مر تاوو توئ دهكا. سهرمتاو كؤتايى شته كان مه زنده دهكا، چونه تى و گونجاني شته كان له ناو خويان داو داخوازيه كان ريك و پيك دهكا، سهرمتاو ناكاهه كانيان ديارى دهكا.

ماموستا سهيد: دمه فرموى: نيس تيا له سهر عهرش كينا يه و دركه يه: له پله و پا يه دمست به سهردا راگه ييشتن و كؤن تر ټول كړدن و خستنه ژير ركي فيكى به رده وامو دامه زراوه وه به زمانو زاراوميه كه كه ناده ميزاد لى حالى ببن و ماناكانى پى بزائن...

وشەي ﴿ثُمَّ﴾ لىرىدا بۇ دىيارىكىردنى زەمان نىيە، ومغرانى ماوہ ناگەيەنى، بەلگۈو بوعدىكى مەعنەوى دەگەيەنى، كات لەم مەقامەدا ھىچ سايەو بوونىكى نىيە، چونكە كاتو حالەتو چۈنئەتتەك نىيە خودا تىيدا نەبوو بىو پاشان تىي ھاتىي، خودا پاكو بەرزو پىرۈزە لەھەر شتىك كە زارموى (حدوث) بىگىرتەو، ھەر شتىك پەيۋەندى بەكاتو شوئەو ھەبى پەرومردگار لەخۇناگرى؛ خودا ناخىرتە ناو جوغزىانەو، بۇيە بەدلىيايىيەو دەلىين: وشەي ﴿ثُمَّ﴾ لىرىدا بۇ بوعدى مەعنەوييە، ئىمەش دلىياين لەوى كە ئىمە سنوورى رىگا پىدراوو ئەمىنمان نەبەزاندو، ئەو ئەندازمىيە رەوايە بۇ عەقلى و ھۈشى ئادەمىزادان كە تىياندا بىرپار بىدن نەمان بەزاندو!! چونكە ئىمە پىشت بەقاعىدەيەكى كولى دىبەستىن، پەرومردگار بەدوور دىگرىن لەھەموو شتىك كە بوونى پاش نەبوون (حدوث) بگەيەنى، ھەر شتىك داخووزى كاتو شوئىنى تىدا بى بەراوى نازانين زاتى خوداى تىدا دىيارى بگەين.

بۇيە زانايانى سەلەفى صالح لىرىدا دىفەرەموون: ئىستىۋاى خودا بەسەر عەرشدا بوو ھەيە، وەلى چۈنئەتتەكەى بۇ ئىمە نەزاندرادو، بىرومان بەخودا بەعەرشو ئىستىۋاى خودا بەسەر عەرشدا ھەيە، بەلام لەچۈنئەتتەكەى ناكۈلىنەو ناتوانين بگەينە ئامانچ، چونكە زانايارى ئىمە سنووردارمو پەى بەچۈنئەتى ئىستىۋاى سەر عەرش نابا.

﴿مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ھىچ تىكا كارو شەفاعەتخووزىك نىيە، بتوانى شەفاعەت بۇ يەكەك بكا مەگەر خودا بۇ خۇى رىگە بەو تىكاكارە بدا!

ھەموو كارو بارىك بەدەست خودا خۇيەتى، ھەموو بىرپارىك ھى ئەو ھەموو مە: ھىچ شەفاعەتكارىك نىيە بتوانى بەبى ئىزنى خودا بەندەمەكان لەخودا نرىك بكا تەو ھەموو شەفاعەتەيان بۇ بكا، ئەمەش بەگوپىرەى نەخشەو پىلان و مەزەندەمكىردنى پەرومردگار خۇى و شىاوى ئەو كەسانە بۇ شەفاعەتكارىي و شەفاعەت

بُوَ كَرْدَن بَه هَوَى نِيْمَان وَ كَرْد مَوى چَاكِيانِه مَو، نَك بَه تَه نَهَا پَالْدَانِه مَو بَه هِيَوَا
شَه فَاَعْمَت! بَه مَش بِيرو بِرَوَاى نَه وَ كَا فَرَانِه پُوچَه لْ دَمبِيْتَه مَو كَه بَتَو صَه نَه مَو
فَرِي شْتَه يَان دَه بِرَسْتَن وَ پِيَّيَان وَا بَوو: شَه فَاَعْمَتِيَان قَبْوَلَه وَ هَم رَغِيْز رَمَت
نَا كَرِيْتَه مَو. وَ مَكُو لَه شَوِيْنِي كِي تَرْدَا دَم فَه رَمَوى: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا
بِإِذْنِهِ﴾ الْبَقَرَة / ۲۵۵، يَان دَم فَه رَمَوى: ﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ سَبَا / ۲۳،
يَان دَم فَه رَمَوى: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ
يَأْذِنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ النِّجْم / ۲۶، يَان دَم فَه رَمَوى: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا
مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ طه / ۱۰۹.

لهه‌مان کاتدا شه‌فاعه‌تی نه‌و که‌سانه ده‌چه‌سپینێ که خودای میهرمان
ئیزی شه‌فاعه‌تکر دنیان دده‌او رازی‌به شه‌فاعه‌ت بکه‌ن!

﴿ذَلِكُمُ اللَّهُ رُبُّكُمْ﴾ نهو خودایه‌ی نه‌وه صیفه‌ته‌گاننی: که له‌راستی‌دا صیفه‌ته‌گانی که صیفه‌تی خودایه‌تی و په‌رومردگاریه‌تییه، هه‌موویان صیفاتی که‌مال و جه‌مالن، صیفه‌تی خه‌لق‌نده‌یی و مه‌زنده‌کردن و دانایی و نه‌خشه‌کی‌شان و هه‌لس‌ورانندی بوونه‌ومرو ب‌پیاردان له‌شفاعت کردن‌دان، هه‌ر نهو خودایه‌ سه‌روکاری نیشه‌گانتان دم‌کاو که‌سی تر رایه‌ی نا‌که‌وئ ه‌او‌به‌شی بی له‌خودایه‌تی‌دا، له‌هه‌موو نهو صیفه‌ته‌انه‌ی که بو زاتی پاکی دمشین و تاپیه‌تن به‌ئه‌و!

﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ يەكتاپەرستىۋ بىندايەتى ھەر بۇ ئەۋى بىكەن، عىبادەت بۇ ئەۋى ئىنجام بىدىن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئەۋە بۇ بىر لەئىشۋ سەرمىنجامى خۇتان ناكەنەۋە، ئەۋى گىرۋى موشىرىكەكان! بۇ ئەۋەۋى لەروانگەۋى بىر كىردنەۋەمتانەۋە ھۇش خۇتان بىينەۋەۋە بىزانن، كە ھەر خۇدا شىۋاۋى پەرومىردىگارىەتىۋ پەرسىتىش بۇ كىردنە، نەك ئەۋى خۇدا درۇزنانەۋى ئىۋە بەخۇدايان دىزاننۋ كىرۋوشىيان بۇ دىبەنۋ بەھىۋان شەفەعتان بۇ بىكەنۋ لەخۇداتان نىزىك بىكەنەۋە، لەكاتىلكدا ئىۋە دىزانن: ھەر خۇدا بەدىيەننەرو دروستكارە. ۋەكۋو قورئان لەم بارمۋە دىفەرمۋى: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ

مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ﴿الزخرف/ ۸۷﴾. يان دمفه رموی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ؟ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ المؤمنون/ ۸۶-۸۷، یان دمفه رموی: ﴿وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ ﴿الزمر/ ۳۸﴾.

بیگومان عه ربه کان بر وایان به تالو ته نهایی خودا هه بوو له ربوبیه تدا دمیانزانی به دیهینه ر همر نه ومو که سی تر توانای به دیهینه نایه، وه کوو لهو کومه له نایه تانه ی پشه وه دمرده که وئ، به لام نه و نه و عه ربه نه قامانه له نولوه هییم تدا هاوه لیان بؤ خودا دادنا، عیبادتو په رستشیان به تهنه بؤ خودا نه بوو، بؤیه لیردا فهرمووی: ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ﴾ نه مجار بانگه وازی کردن بؤ بیر کردنه ووه به خودا هاتنه وه، فهرمووی: ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ واته: نه وه بؤ نه و منده نه قامو نه زانن؟ بؤ بیر ناکه نه ومو تیناه کرن که خودا به دیهینه رو دروستکاری ناسمانه کانو زموییه به دیهینه انو دروستکردنی ناسمانه کانو زموی بکهنه به لگه له سر تالو ته نهایی خودا له بواری نولوه هییم ترو ربوبیه تدا؟!

تییینی :

نایه ته کان به ناشکرا نه و حوکمانه یان لی و مرده گیرین :

- ۱- چه سپاندنی تالو ته نهایی خودا و کورت هه لیه نانی عیبادت همر بؤ نه و.
- ۲- دروستکردنی ناسمانه کانو زموی له شهش کاتدا یان له شهش رۆژدا، همرچه نده دمیوانی له چاولیکاننیکدا به دییان به نیی، به لام که وایکردوه بؤ نه و میه به ندمکانی به کارامایی و بی هه له شهیی کارمکانیان نه نجام بدن.
- ۳- زانایانی نیسلام (اجماع) کوپایان وایه: که و له زوور ناسمانه کانوه قه بارمی کی که ورمو شکومه ند هه یه. پیی ده گوتری عهرش، چونیته تی و چه ندییه تی نه و عهرشه همر خودا دزمانی و چونیته تی کونتر و لکردنه که شی همر خوی دزمانی!
- ۴- رۆژی قیامت به بی نیزنی خودا (نه پیغه مبهرو نه غه یری پیغه مبهرو) که س

ناتوانی شفاعت بکا.

۵- هەر خودا بۆ خووی کاروباری بوونهومر هه‌ل‌د‌س‌و‌ر‌پ‌نی و کەسی تر هاو‌ه‌ل و هاو‌به‌شی نیه، کارمکانیشی به‌مه‌ح‌ض‌ی حیکم‌ه‌ت‌و دانایی خو‌یه‌تی و کەس ته‌گ‌ب‌یرو نه‌خ‌ش‌ه‌ی بۆ ناک‌یشی، له‌سو‌ن‌گ‌ه‌ی شفاع‌ه‌ت‌و ر‌ی‌ن‌و‌م‌ای‌ی کەسه‌وه نیه.

بروا به‌روژی قیام‌ه‌ت‌و زیندو‌و بوونه‌وه‌و پاداش

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پ‌ی‌ش‌و‌ودا په‌روم‌رد‌گ‌ار هه‌بو‌ون و تا‌کو ته‌نه‌ای‌ی خو‌ی چه‌س‌پ‌اند، نه‌وه‌ی رو‌ن‌ک‌رد‌وه: که هەر خو‌ی ش‌یا‌وی په‌ر‌س‌ت‌ش‌و ع‌ی‌ب‌ا‌د‌ه‌ت بۆ ک‌رد‌نه‌و ناب‌ی کەسی ت‌ری بۆ ب‌ک‌ری به‌هاو‌ه‌ل و هاو‌به‌ش؛ ل‌ی‌ر‌ه‌ش‌دا ب‌نه‌م‌ایه‌کی ت‌ری گ‌ر‌ن‌گ ده‌چه‌س‌پ‌ینی، نه‌و‌یش زیندو‌و‌بو‌ونه‌وه‌و س‌زا‌و پاداش و‌م‌ر‌گ‌رت‌نه‌وه‌یه له‌سه‌ر ک‌رد‌وه‌و، چاکه به‌چاکه‌و خ‌را‌به به‌خ‌را‌به، ده‌فه‌رم‌وی: ﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ هەر بۆ لای خودایه گه‌ر‌انه‌و‌م‌ت‌ان، د‌و‌ای م‌رد‌ن زیندو‌و ده‌ک‌ری‌نه‌وه، هه‌مو‌وت‌ان د‌چ‌نه‌وه به‌ر‌قا‌پی خودا، یه‌ک کە‌س‌تان پ‌اش‌گ‌و‌ی ناخ‌ری و له‌ب‌ی‌ر ناچ‌یت‌ه‌وه، ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ خودا بۆ خو‌ی ئەم واده‌و به‌ئ‌ینه‌ی داوه‌و واده‌و به‌ئ‌ینی خوداش پ‌اش‌گ‌ه‌ز‌بو‌ونه‌وه‌ی ت‌ی‌دا نیه‌و

هر دیته جی، هموو کس ناکامی کرموگانی خوئی دیتهوه ری و پاداش و سزای خوئی و مردمگریتهوه.

ئهمجار پهرومردگار نهوه روون دمکاتهوه، که چۆن سهرتا مهخلووقاتی بهدییهناوه، ناواش جاریکی تر پاش مردن و لهناوچوون دروستیان دمکاتهوه، ناشکراشه دروستکردنهوه لهدروستکردن ناسانتره. هر چهنده بهنیسبمت خوداوه کاری ناسان و گران چوون یهکن. دمفهرموئ: ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ بیگومان خودا سهرتا مهخلووقاتی بهدییهناوهو پاشان جاریکی تر دروستیان دمکاتهوه، ومکوو لهشوینیکی تردا دمفهرموئ: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ الروم/۲۷، دروستکردنی نادمیزادو زیندمومر ناشکرایه و رۆژانه دمبندری و دمزاندری که چهند زارۆکو بیچوو لهدایک دمبن و دینه کۆری ژیانهوهو پیش ماومیهک نهوانه نهبوون، وهی نادمیزاد تا نیستا نازانی و رمنگه لهمه دواش هر نهزانی سهرمتای دروستبوون چۆنهو چۆن ماده گیانی تی دهچی و وهگهر دمکهوی و دمکهویته جمو جوول.

دهربارهی دروستبوونهوهی پاش دنیا خراب بوون، نهوه زانا ماددییهکانیش بۆیان روون بۆتهوه: که نهه کهونه تیکدهچی و دنیا ویران دمبی، زۆر بهلگهی زانستییان لهسهر بهکۆتاهاتی نهه دنیا یه هیناوهتهوه، بهلام بریکیان نینکاری زیندوبوونهوهو پاداش و مرگرتنهوهو سزادان لهسهر کردموهی دنیا دمکهن. وهی قورئان بهه بهلگه بههیزه هاتنی قیامهتو زیندوبوونهوهی چهسپاند، بهه بهلگه ساده و سروشتییه: که دمفهرموئ: کهسێک بتوانی لهنهبووهو بوونهومر دروست بکاو بهیهنیته گۆری؛ دمتوانی سهرلهنوئ جاریکی تر گیانهکان بخاتهوهو ناو لاشهوهو دواى مردن زیندووین بکاتهوه. نههمهش بهلگهیهکه، لهوتههری ههستی نادمیزاد دمداو دمییهژینی و کاریگهری تهواوی ههیه!

مه به سستیخ له سهر له نوئ دروستکردنه وه: هاتنی روژی قیامتو زیندو کردنه وه و حیسابکردن و لێپرسینه و میه له ئاده میزاد مکان ﴿لِجَزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ نه وهی پاداش بداته وه به نه وه موسولمانانه ی ئیمانیا هینا وه به خودا و به پیغه مهران و به و نامانه ی بۆیا نیردرا وه کرداری باشیا نه نجام دا وه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به عه داله تکاری و پاداشی ته وا؛ بۆ نه وهی هه موو که سیک پاداشو سزای شیاوی خو یا ن و مر برگرنه وه و مگوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ الأنبياء/ ۴۷.

عه داله تکاری له پاداشدانه و مه دزایه تی نه له گه ل نه و مه د: که خودا پاداشی چاکه کاران به دوو چه ندانه دماته وه، چونکه نه وه فه ضلو به خششیکه خودا به مه حضی ره حمه تی خو ی دمیدا، و مگوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ فاطر/ ۳۰. یا ن دمفه رموی: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسْرَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾ یونس/ ۲۶، دیاره زیده که فه ضلو به خششی خودایه.

هه ئبه ته گه بیشتن به له زه متو خیر و خوشی بی نیشو نازارو ترس، مه به سستیکی دروستکردنه وه و زیندو کردنه و میه، ترۆپکی که مالی ئاده میزادییه و نه و هیوا و ناواته یه: که ده گونجی ئاده میزاد بیگاتی، ناشکراشه نه و هیوا و ناواته له م دنیا پر ته نگو چه له مه و پر دمردو به لا و نازارو نه ندیشه یه دا ده سته به ر نابی، خو نه گهر له م ژیا نه کورته ی دنیا دا ئاده میزاد ته نها هه ست به برانه وهی له زه متو خوشی بکا و بر وای و بی نه و خوشی و له زه تانه ی تیدا ده ژی ده بریته وه، ئیر جاریکی تر زیندو نابیته وه، نه وه بۆ خو ی که مو کورتیه و نیشانه ی نه گه بیشتنی ئاده میزاده به پله ی که مال و سه رفرازی!

که و ابوو: رزگار بوون له که مو کورتی و دمردو به لا و ته نگو چه له مه و له زه مت و مرگرتن به دنیا یی له ژیا نی هه تا هه تای و به بی ترسو خه مو خه فته نه مه

له‌ژیانی ئەو دونیادا له‌به‌هه‌شتدا ده‌سته‌به‌ر ده‌بی و ئاده‌میزاد پێی ده‌گا و ده‌گاته ترۆپکی که‌مالی ئاده‌میزادی و خێرو خوشی نه‌پراوی ده‌ست ده‌که‌وی و به‌خته‌ومر ده‌بی!

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ ئەوانه‌ی کافرن و بره‌وان به‌خودا پێغه‌مبه‌رانی نه‌یو ئینگاری زیندو بوونه‌وه ده‌که‌ن، سه‌ریان سوور ده‌مێنێ له‌وه‌ی: که‌ خودا نیگای بۆ به‌نده‌یه‌کی هه‌لبژاردی خۆی کردوه، بۆ ئەوه‌ی له‌ناگری دۆزه‌خ بیانترسینی و موژده‌ی به‌هه‌شتیان بداتی، ئەوانه‌ سزاو تۆله‌ی کوفرو تاوانیان ئی ده‌ستیندری و ده‌خرینه‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه، له‌باتی ناوی ساردو گه‌وارا سازگار ناوی گولآتووین ده‌دریتێ بۆ خواردنه‌وه، تینووینانه‌و ناتوانن ئەو ئاوه‌ گهرمه‌ ناسازه‌ بخۆنه‌وه، که‌ ده‌یخۆنه‌وه هورگو گه‌ده‌و ریخۆله‌یان هاشقاش ده‌گا و دایده‌مپلۆخینی و ناو سکیان ده‌برژینێ، له‌باتی نه‌هیشتنی تینواپه‌تیان تووشی ئەو ئازاره‌ دزواره‌ ده‌بن، به‌راستی ئەو شه‌رابو خواردنه‌ومیان خراب شه‌رابیکه‌ که‌ ده‌رخواردیان ده‌دری، وێرای ئەومش سزای به‌ئیشیان هه‌یه، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌عه‌زابو نازاری به‌ئیشدا ده‌تلینه‌وه، به‌ناگر ده‌سووتیندرین، ناوی گولآتوو داپلۆخینه‌ریان ده‌دریتێ، هوزه‌لقورتیان ده‌رخوارد ده‌دری...

هه‌لبه‌ته‌ سزای کافرو خودا نه‌ناسان له‌سه‌ر کوفرو بێدینیان مه‌به‌ستێک نه‌یه له‌و مه‌به‌ستانه‌ی ئاده‌میزادی بۆ دروستکراوه‌و بۆی زیندوده‌کریته‌وه، به‌لکوو شتیکه‌ عه‌دالته‌ داخوازیه‌تی و عه‌قڵ په‌سه‌ندی ده‌گا، بۆ ئەوه‌ی چاکه‌کارو خراپه‌کار به‌یه‌ک چاو سه‌یر نه‌کری، موسوڵمانو کافر چوون یه‌ک نه‌بن، ئیمه‌ زۆر جاری وا ده‌بی ده‌بینین کافرو خودا نه‌ناس له‌وپه‌ری خوشی و رابواردن دان و به‌وپه‌ری درنده‌یی و مله‌ورپیه‌وه سه‌تم له‌ئاده‌میزادان ده‌که‌ن، له‌هه‌مان کاتدا ده‌بینین زاناو پیاو چاکو خودا په‌رستان له‌ژیانیکی پر ته‌نگو چه‌له‌مه‌دا به‌کوله‌مه‌رگی ژیان به‌سه‌ر ده‌بن، ده‌ی به‌ج عه‌قڵێک ده‌بی ئەم دوو تاقمه‌ وه‌کوو یه‌ک پاداشیان

بدریتیه وه، وهکوه له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ ص/۲۸، که وابوو بئویسته دووا زینانی دنیا زینانیکی تر هه بی، هه موو کهس سزاو پاداشی شیای خوی تیدا و مر بگریته وه.

**چه سپاندنی به توانایی خودا له بوونه وهردا، هینان و بردنی مانگو
خۆرو شهوو روژ**

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ
مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ
إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿٦﴾﴾

دوای نه وهی په رومردگار چهند به لگه یه کی رانواندن، بو چه سپاندنی تاكو
ته نهایی خودا و کورت هه له یینانی ئولو هییمت له زاتی پاکی داو زیندوبوونه وهی روژی
دوایی، به لگه گانی شی له دروستکردنی ئاسمانه گانو زمو ییه وه هیناییه وه، نه مجار
به تاییه تی دئ باسی چۆنیه تی خۆرو مانگو تاییه تمه ندیه گانیان دمکاو دمیانکاته
به لگه له سه ر تاكو ته نهایی خودا له بواری دروستکردن و به ده ییناندا، هه روه ها
دمیانکاته به لگه له سه ر چه سپاندنی زیندوبوونه وه هاتنی روژی قیامت، له م
رومه: که خۆرو مانگ نامیری زانینی چۆنیه تی تیوم سوورانه وهی سالو حیسابن!

بههۆی ئهوانهوه چاودێری روژگار دمکری و دماندری چهندهو چۆنه، ئهمجار باسی نهو سوودو قازانجانه دهکا: که لهگۆڕانی شهوو روژ پهیدا دبن، وێرای باسکردنی سوودو قازانجی ههموو نهو شتانهی پهرومردگار لهئاسمانهکانو زهویدا دروستی کردون.

بەم جۆرە بۇمان دەرمدەكەي: كە بەلگە لەسەر خودايەنى و پەرورمردگارىەتى
(ئولوھىيەتو رېبوبييەت) چوار شتن: دروستكرنى ئاسمانەكانو زەوى، چۇنيەتى
ھاتوچۇى خۇرو مانگ، سوودو قازانجى پەيدا بوو لەم ھەئسورپانە، ئەو شتانەى خودا
لەبوونەومردا بەدپەيتاوانو حال و چۇنيەتتيان، بۇ نموونە بارانو ھەورو بروسكە،
بومەلەرزەو گىزەلۆكەو بوركانو شۆقەزىپىنە، ھاتوچۇى شەپۇلى دمرياو باوو
بۇرانو زريانو رمشەبا، حال و چۇنيەتى رسكانو پىنگەيىشتنو بەسەرچوونو
فەوتانى درەختو روەك، چۇنيەتى پەيدا بوونو ژيانى ئازەل و پەلەومرو خشۇك
بالئىدە، ئەمجار فەوتانو لەناوچوونيان، ھەروا ھەبوونى كانو كانزاو ميوەو
بەرېبووم لەھەموو جۇرئك!!!

دەمەرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً﴾ واتە: (الله) كە خودای ئیومیه، خوادایەکی ومهایە: ئاسمان و زموی بەدیھێتان، خۆری وا دروست کردووە كە تیشكو رونایی دەدا بەبوونەوهر، سەرچاومیه بۆ ژانی گیانداران و گەشەکردنی روڤو درەخت، ئەگەر تیشکی خۆر نەبوايه ھۆکاری ژیان و گەشەو نما دەرستەبەر نەدەبوو، سەر زموی بەكەلكی ژیان نەدەهات ﴿وَالْقَمَرَ نُوراً﴾ مانگی وا بەدیھێناوہ كە بەروناکایی خۆی تاریکایی شەو دەر دەداو ھۆکاریكە بۆ نەشو و ناگردنی درەخت و گزوكیای ژانی گیانداران!

قورئانی پیرۆز روناکی خۆری به(ضیاء) هیئاوهو هی مانگی به(نور) باس کردوو، ئەمه ناماژمیه که جوداوازییهک لهنیوان روناکی ئەم دوانهدا ههیه، زانستی تازه دهری خست که تیشکی خۆر زاتیبهو هی خۆپهتی، وهڵی روناکی مانگ

رەنگدانەوهی تیشکی خۆره تییداو هی خۆی نیه! ئەمەش موعجیزەیهکی قورئانە پیش چوارده سەده ئەم زانستییهی چەسپاندوه.

﴿وَقَدَرَهُ مَآزِلَ﴾ مانگی وا رەخساندوه: کە قۇناغ قۇناغ هاتووچۆ دەکا هەرشەوه لەمەنزلیکدا، بەبیستو هەشت رۆژ جارێک تازه دەبیتهوه، سەرمتا: کە دەرەمکەوئ بجوئو بی نموده، ورده ورده گەوره دەبی که دەبیته مانگی شهوی چارده، ئەمجار ورده ورده دەپووکیتهوه کە تاوای ئی دئ وەکوو لاسکی هیشووی خورما چرچ دەبیتهوو نموودی نامینی.

هەلبەتە ئەو گۆڕانەیی بەسەر مانگدا دئ، لەپیش چاوی ئێمە وایه و بەهۆی ئەومیه: کە تیشکی خۆر هەر لەو بەشەیی دما کە بەرامبەریت، ئەگینا قەبارەیی مانگ خۆی گەوره بوونو بجووک بوونەوهی بەسەردا نایه!!

بەرەرمەرگار خۆرو مانگی بەو شیوه بەدییهناونو هەریهکەیان لەتەومەری خۆیدا هاتووچۆ دەکا ﴿تَعْلَمُوا عَدَدَ السَّيِّئَاتِ وَالْحَسَابِ﴾ بۆ ئەوهی بەهۆی هاتووچۆی خۆرو مانگو گۆڕانکاری تییدا نایه نادەمیزاد فیتری ژمارەیی سأل و مانگو حەفتەو رۆژمکان ببن، ئەو ماوه کاتانەیی بەهۆی خۆرو مانگ دیاریی دەرکێن فیریان ببن، وەرژەکانی سأل بناسن، کاتی حەج و عومەرەو مانگی رەمەزانو حیسابو کیتابی بازرگانی و کارکردنی جۆراو جۆرتان ئی تیک نەچی! بەهۆی خۆرو رۆژمکان دیاریی دەرکێن، بەهۆی مانگەوه مانگو سأل دەرکێن، هەروها بەهۆی خۆرو سالی خۆریی و بەهۆی مانگەوه سالی مانگی دیاریی دەرکێن، لەهەردوو حیسابەکەشدا سوودو هازانجی نادەمیزاد هەیه. حیسابی سالی خۆریی یەک شیومیه و گۆڕانی بەسەردا نایه، حیسابی سالی مانگی بەناسانی دەرکێن، خۆیندەوارو نەخۆیندەوار دەتوانن لێی حالی ببنو کاری پێ بکەن، بۆیه هەرچی ئەحکامی شەری و کاتی عیبادەتو خودا پەرستی هەیه بەگۆڕەیی سالی مانگی ئەنجام دەرکێن!

بیگومان ئەم مەشەدانە؛ دیمەنی خۆرو مانگ، پەیدا بوونی شەوو رۆژو
هاتنی ئەم و رۆیشتنی ئەو، دیاردەو دیمەنی ئاشکراو نمایانی بوونە و مرڤ، نیشانە
گەورمیی و بەدەسەلاتی و بەتوانایی پەرورەدگارڤ، ئیمە پێیان راھاتووین و بەھۆی
دوبارەبوونەوێ بەردەوام بەشتیکی ئاسایان دزمانین! ئەگینا تۆ سەرئەج بەد، دەبێ
ئادەمیزاد چەند سەری سووڕ بمینی و واقی و پێی کە بۆ یەکەمجار ھەڵھاتنی خۆر
یان مانگ ببینی یان ئاوا بوونیان ببینی؟!؟

ئەم دوو دیمەنانە (ھەڵھاتنی خۆرو مانگو ئاوا بوونیان) دوو دیمەنی
بەرپروومون و بەردەوام دووبارە دەبنەو، ئیمە پێیانەو راھاتووین. قورئانی پیرۆز
سەرنجی ئادەمیزادیان بۆ لای رادەگێشتی بۆ ئەوێ ھەستیان بیزوینی، بۆ ئەوێ
ھەستی چاومڕوانی و وردبەوونەو لەدڵاندا زیندوو بکاتەو، ھۆشیاری و وردەکاری و
تێروانین لەھەستیاندا بخوێنی و بیانکەنە نیشانە بەتوانایی و دانایی خودا، بۆ
ئەوێ دڵنیا بن. ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ مانگو خۆری بیھودە بەدی
نەھیناوان، خۆر کە تیشک دەدا بەھەموو ئەو ئەستێرانە کە لەتەو مەری ئەودان و
بەگۆمەئەئە ئەو حسیب دەکرین و گەرمایی دەگاتە ھەموو زیندە و مرڤ و بەھۆی
ئەو مەو ئادەمیزاد و گیانلەبەرانی تریشت دەبینن کارو بارێ ژیا نیان رێک
دەخەن. ھەروا مانگ کە روناکایی خۆی لەخۆرەو و مردەگری و ریبوارو کاروانجی
رێگای پێ دەردەکەن و گەلێ سوودی تری تێدا یە ئەمانە بەبێ ھودە دروست
نەکراون. بەلکوو حیکمەتو مەبەستیکی ھەرمبەرز لەدروستکردنیاندا ھەیە،
دروستکردنیان ھەقو بەحەق ھینراونە دی و بۆ مەبەستی حەق دروستکراون!
و مەکوو لەشوێنیکێ تردا دەفەرموێ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
بِاطِلًا﴾ ص/ ۲۷. یان دەفەرموێ: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
تَرْجِعُونَ﴾ المؤمن/ ۱۱۵، بەئێ دروستکردنی ئەم بوونە و مرڤ، ھاتوو چۆی خۆرو
مانگو ئەو ئەستێرەو کاکە شانە بیھودەن، بێ حیکمەت نە، بێ مەبەست نە!!

﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ پەرۋەردىگار نىشانەكانى بوونەۋەر دىاردەكانى خۇرو مانگو شتەكانى تر دەكاتە بەلگە لەسەر دەسلەتلى فراۋان و دانايى و زانايى خۇى بۇ گەل و نەتەۋمىيەك كە بزەنن سوود لەو دىاردانە و مەرىگرن و حەق و بەتال لىك جيا بىكەنەۋە.

﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ بىگومان لەبەدەيەننى شەۋو رۇز؛ كە بەشۋىن يەكتەدا دىن، ئەۋيان دى و ئەمىيان دەۋا، ھەمىشە بەدۋاي يەكتەدا وىلن، ھەروا لەكورتى و دىزىي شەۋو رۇزدا؛ كە بەگۈيرە گۈرەنى شۋىنەلەتلى خۇرمەۋە گۈرەنەيان بەسەردا دى، وىرەي ئەو ياساۋ نىظامە پەر حىكمەت و مەردەكارىيە كە لەسوۋرەۋە خۇردا ھەيە، ھەروا ئەو تايىبەتەندىيە كە لەخۇدى شەۋو رۇزدا ھەيە؛ ئەۋيان بۇ نوۋستەۋە ھەسانەۋە ئەمىيان بۇ ئىشۋەكارا

﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەرومەھا ئەو ھەشامەتە خۇدا لەئاسمانەكان و زەۋى دا دروستى كەدوۋن و ھال و چۈنەتە تايىبەتەندىيان، بىگرە ھەر ئازەل و پىرۋو خۇشۋەك چۈنەتە ھەۋرە بروسكە و تىرىشقەۋ گەمەۋ نالەي سەرسوۋرەنەريان، باران و سەرمەۋ گەرمەۋ لافاۋو رەشەباۋ زىيان و بومەلەرزەۋ بوركان و ئەم جۈرە شتانە، چۈنەتە دەرياۋ شەپۋل و زىندەۋەرانى ناۋى، چۈنەتە كان و كانزاۋ پىكەتە سەيرو سەمەرمەيان و ھەمەۋ ئەمانەۋ گەل شتى تىرىش ﴿لَايَاتِ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾ ئەمانە ھەمەۋەيان بەلگەي بەھىزو گەۋرەن لەسەر ھەبۋەنى بەدەيەنەرىكى تەك و تەنھاۋ خاۋەن حىكمەتە دەست رەنگىن و كارامە لەدروستەردن و ھەئسۋەن و بەرپەۋەردن ياساداناندا بۇ گەل و نەتەۋمىيەك خۇيان لەسەرپىچى فەرمانى خۇدا بىپارەزەن و پىچەۋانە سۈننەتە خۇدا لەبۋنەۋەردا ھەئسۋەۋەت نەكەن، چۈنكە پەرۋەردىگار بۇ ھەمەۋ شتىك ياساۋ دانائە، ھەر كەستىك پىچەۋانە ئەو ياسايە بى توۋشى زىان دەمبى، سزا دەدرى، بۇ وىنە خۇدا ياساۋ تەندروستى دانائە ھەر كەستىك پەپەرەۋى نەكا نەخۇش دەكەۋى، لەناۋ

دهجی، یاسای پالفته کردنی دل و دموونی داناوه، هر که سیک پهیرهوی نهکا تووشی فساد دمی. یاسای خودا بۆ ئاده میزاد بهرده وامبوونیانه لهسهه خودا په رستی هر که سیک پهیرهوی نهکا تاوانبارمو شیایو سزادانه.

پاداش و سزای موسولمانان و کافران!

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ
مَأْوَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٩﴾ دَعَوْنَهُمْ
فِيهَا سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ وَآخِرُ دَعْوَانَهُمْ أَنِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾﴾

پاش نهوی په رومردگار چهند به لگه په کی هینا په وه لهسهه جه سپاندنی هه بوونی و تاكو ته نیایی و جه سپاندنی هاتنی رۆزی قیامهتو زیندوو بوونه و هو پاداشدانه وه لهسهه کردموه هر که سه به گویرهی خو؛ چاکه به چاکه و خراپه به خراپه، ئهه جار باسی حال و چۆنیهتی نهوانه دمکا؛ که برپایان به خودا نیه و پشت هه لدمکه نه نیشانه و به لگه هه بوونی خوداو تاكو ته نیایی! هه روا حال و

چۆنیه تی ئەو موسولمانانەش دیاری دەکا: کە وێرێ هەبوونی باومر، کرداری چاکو خودا پەسند نەنجام دمدن، ئەمجار سزاو پاداشی هەردوو تاقم دیاری دمکاو دمفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ ئەوانە بەتەمانین زیندو بکرنەوومو بچنەو بەرقابی خودا بۆ لیکۆلینەوومو حیسابو سزاو پاداشو پێیان وایه: ژیان هەر ژیانی دونیاو بەس! ﴿وَرَزُّوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا﴾ لەجیاتی ژیانی قیامەتو هەولدان بۆ بەختەومری ژیانی نەبراووی ئەو دونیاو، رازین بەژیانی کەمخاوەنی دونیاو بێ بەقاو غافلن و بێ ناگان لەژیانی حەقیقی و نەبراووی قیامەت، بەژیانی جیهانی بێ بەقا رازین و پالێان ئی داومەوومو باومشیان بەلەزومتو نیعمەتە روالەتیهکانی دا کردوومو خوێان پێو هەلەو گیر کردووم. هەرومها ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ ئەوانە بێ ناگان لەنیشانەکانی خودا لەبوونەومردا، هەروا بێ ناگان لەنایاتە شەرعیهەکانی، بێ لەنیشانەکانی بوونەومر ناکەنەوومو لێیان وردنابنەووم، پابەندی فەرمانەکانی نابن ﴿أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئەوانە سەرمجامو شوینی حەوانەومیان ناگری دۆزەخە، ئەمەش لەتۆلەتی ئەو تاوانو کارە خراپانەتی کە لەدونیاو ئەنجامیان داو، سزای بێ برپواییان بەخوداو پێغەمبەر و رۆژی دواو و زیندو بوونەوومیه.

جا کە بەم جۆرە سەرمجامو سزای پێری یەکەمی روونکردووم، ناشکراشە کە خوێنەر و بیسەر چاومروانی ئەومن بزائن: ناخۆ پاداشو ناکامی پێری دووم جیهو چۆنە؟! بۆیە پەرومردگار بەم نایه تی دواو پاداشی پێری دوومیش دیاری دمکاو دمفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوانە برپواییان بەخوداو بەپێغەمبەرایه تی هینا، لەنیشانەکانی بوونەومر غافل نەبوون و بەتەما لێقای پەرومردگار و ترسی لیکۆلینەومیان هەیه و بەتەما بەهەشتو بەخششی پەرومردگار، لەنیشانەکانی ورد دەبنەوومو پابەندی نایه تە شەرعیهەکانینی، خودا پەرسو لەخودا ترسن، ئەوانە ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ﴾ پەرومردگار بەهۆی

هه‌بوونی ئیمانه‌که‌یان‌ه‌وه‌ شار‌مزایان ده‌کا بۆ رینگای راستو دروست: که ده‌یان‌گه‌یه‌نی به‌به‌هه‌شتی رازاوه: که به‌زیر دره‌خته‌کانیدا جوگه‌و جو‌بار ده‌کشین و هه‌میشه له‌ژیانی کامه‌رانی و خوشی به‌رده‌وامدا ده‌گوزمرینن. ده‌خرینه به‌هه‌شتیکه‌وه‌ که ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ به‌زیر خانوو باله‌خانه‌کانیاندا جوگه‌و جو‌بار ده‌کشین، له‌به‌هه‌شتی پڕ له‌ززمته‌و خوشیدا، له‌به‌هه‌شتیکدا که به‌راستی شوینی خوشی و رابواردنه. جا موسو‌لمان که ده‌خرینه به‌هه‌شته‌وه ﴿ذَوَا أُمَّمٍ فِيهَا﴾ یه‌که‌م وته‌و هوتافیان له‌به‌هه‌شتدا ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ پاکو بی عه‌یبی هه‌ر بۆ تۆیه‌ نه‌ی خودای ئیمه، به‌پاکو پڕۆزی و که‌مالت نيعتراف ده‌که‌ین، خودایه‌کی تالو ته‌نهاو بی شه‌ریکی، ئیمه سوپاست ده‌که‌ین، به‌ذیکرو ته‌قدیسی تۆ له‌ززمته و مرده‌گرین و خوشیمان پئ ده‌کا. ﴿وَنَجَّيْتُهُمْ فِيهَا سَلَامًا﴾ چاکو چۆنی و لیک پرسی‌نیان له‌ناو یه‌که‌تریدا سه‌لام کردنه له‌یه‌که‌تری و هه‌وائی رزگار‌بوونیان به‌یه‌که‌تری راده‌گه‌یه‌نن. و‌ه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْلِيمًا، إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ الواقعة/ ۲۵-۲۶.

وشه‌ی (سلام) وشه‌یه‌کی ناسکو پڕۆزه، له‌دونیدا موسو‌لمانان به‌م وشه‌یه چاکو چۆنی له‌گه‌ل یه‌که‌تریدا ده‌که‌ن، هه‌رومها په‌رومردگار له‌به‌هه‌شتدا به‌م وشه‌یه سه‌رمتا ده‌ست به‌ئاخاوتن ده‌کا له‌گه‌ل موسو‌لمانان و‌ه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿نَجَّيْتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا﴾ الأحزاب/ ۴۴. هه‌رومها هه‌ریشه به‌م وشه‌یه به‌خه‌رهاتنی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن، و‌ه‌کوو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ الزمر/ ۷۳.

به‌ئێ ناده‌میزادان که چوونه به‌هه‌شته‌وه‌ نیر خه‌م و خه‌فه‌تیا ناینین، هه‌ج شتیک نیه پێیه‌وه‌ هه‌له‌و‌گیر بن، هه‌له‌یه‌ مال په‌یدا‌کردن و سامان کۆ‌کردنه‌و میان نیه، هه‌ولێ به‌ده‌ست هه‌ینانی پله‌و پایه‌ نادن، خه‌ریکی نه‌وه‌ نین زمررو زیان له‌خو‌یان دوور بخه‌نه‌وه، نه‌مانه هه‌موو کۆتایی‌یان هاتوو، خودا بی ناتاجی

کردون، پیوسته‌ستان بهم ههول و تهقه‌لایانه نه‌ماوه، نه‌وان له‌غه‌مو ناره‌حه‌تی و مهینه‌تی رزگاریان بووه، گه‌پیش‌توونه پله‌ی که‌مال و له‌ئه‌وپه‌ری رم‌زامه‌ندی دان، نه‌وه‌ی که‌ه‌زیان لیه‌یه‌ پی‌وه‌ی خه‌ریک بن و زیاتر له‌زرم‌تی لی دهبین ته‌سبی‌حاته سوپاس و ستایشی خودایه، نا‌وناوه سه‌لام کردن له‌یه‌کتری و له‌فریسته‌گانی خودایه.

که ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه سوپاسی خودا ده‌که‌ن: که واده‌ی راستی پیداون و به‌هه‌شتی پی خه‌لات کردن و مگوو له‌شوینیکی ترده ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ الزمر/ ۷۴.

که به‌له‌زرم‌تو خوشی نه‌پراوه‌ی به‌هه‌شت به‌هرمه‌ند دهبین، دلپاکی و خوشه‌ویستی نیوان خویان به‌سه‌لام لیک کردن دهردمپرن، نه‌مجار سه‌رله‌نوئی ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌سوپاسی خودا ﴿وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کوتایی هه‌موو حال و چۆنیه‌تی رابواردنیان هه‌رومه‌ها داوایه‌ک که له‌خودای بکه‌نو هه‌ر مه‌به‌ستیک بیان‌ه‌وی بیته‌دی، به‌سوپاس و ستایشی خودای بوونه‌ومر به‌دوو‌باره کردنه‌وی رسته‌ی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نه‌نجامی ده‌دن. به‌مه زیاتر خوشی و له‌زرم‌تی به‌هه‌شتیان پیده‌که‌وی و گیانیان پی شاد دهبی.

نیبنو که‌ثیر ده‌فه‌رموی: نه‌مه ناماژمیه بو نه‌و راستیه: که خودای په‌رومردگار هه‌میشه سوپاس‌کراوه، هه‌ر له‌سه‌رم‌تاوه که بوونه‌ومری به‌دی‌هیناوه هه‌تا هه‌تایه سوپاسی خودا به‌رده‌وامه بو‌یه: که سه‌رتا بوونه‌ومری هی‌نایه دی فه‌رمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ الأنعام/ ۱، که هورنانشی ناره‌ خواری فه‌رمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ﴾ الک‌هف/ ۱.

هه میسه ناده میزاد خیری دهوی و کاتی رق هه لسانیشی داوای شهر
دهکا

﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ
بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوت ﴾ ۱۱ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ
الْضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ
ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ
لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ ۱۲

دوای نهووی بهر و مردگار باسی سه رسو و پرمانی کافر دهکانی کرد، لهووی: که
موحه ممه د نیگای بو دی، نه مجار به لگهی تالو ته نهایی خوداو هاتنی روژی
قیامه تی هینانه وه. لیژمدا وه لایمی قسه و شوبه هیه کی کافر دهکان دمهاته وه، که
دمیانگوت: خودایه! نه گهر نهووی موحه ممه د نییدیعی دهکا راسته، ده
بهردمه بارانمان بکه، یان سزایه کی ترمان به سهردا بده. پوخته و ناو مروکی
وه لایمه گهش نهومیه: که هاتنی عه زاب بو سهریان و بهردمه باران کردنیان ج
به رزه و مندییه کی نهوانی تیدا نیه. نهومیان بو روون دهکاته وه: که نهو سزاو
توله یی هه رمشه یان پی لی دمکری، و مغرانه کی تا کاتیک که خودا دیاری کردو و
خیرا بو یان نایه، حکمه تیکی خودایییه و رحمو به زمییه تی بو نهوان،
دمه رموی: ﴿ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ ﴾ بهله کردن سروشتیکی

ئادهمیزاده، ئهو هه میشه په لهیه تی خیر و خوشی دست بکهوئ؛ چونکه هه زی له قازانجی خویه تی، کاتیکیش رقی هه لدمستی و عه قلی دمشیوئ داوای شه پ ده کهن، دوعای شه پ بۆ خویان ده کهن. واته: نه گهر په رومردگار به په له وه لایمی ئادهمیزاد بداته ووهو دوعای شه پ له خۆ کردنیان قبوول بکا، و مگوو ئهو په له کردنه ی کافره کانی مه ککه له پیغه مبهریان ده کرد: که خیرا ئهو سزایه ی هه پشه ی پی ئی کردون بۆیان بئنی، و مگوو چۆن په له ی دمستکه وتنی خیر و سوود و قازانج ده کهن.. نه گهر خودا بۆ هه موو په له په لو داواکاریکیان به په له وه لایمیان بداته ووهو داواکاریه گه یان بئنیته چی، نه وه ﴿لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾ له ناو دمبران و دمفه وتان و له ناو ده چوون، به لām خودا به رمحه و به به زمییه، خیرا سزاو تۆله یان ئی ناستینی و، دوا یان ده خا بۆ کاتیک که خۆی دیاری کرد ووهو حکمه تو به رمز موندی ئه وان له م دوا خسته نه ی سزاو تۆله یه دایه، له وانیه هه ندیکیان موسولمان ببن، هه ندیکیان وه چه و نه وه ی وایان ئی بکه ویته وه دوا یی ببنه سه ربازی نیسلام.

بئگومان کافره کانی مه ککه به پیغه مبهریان ده گوت: نه گهر راست ده که ی تۆ پیغه مبهری و ده لئی نه گهر نیمان نه مین سزای خوداتان بۆ دئ، ده منه ت نه بی باسزاکه ی بی! هورثان نامازه به مه ده کاو دمفه رموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْآيَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ﴾ الرعد/۶. یان ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ الأنفال/۳۲. جا هه رچه نده ئه وان به م شیوه بی نه زاکه ته به رمنگاری بانگه وازی پیغه مبه ر ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْآيَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ﴾ ده بوونه وه، به و ئوسلو به ناشیرینه ته حه ددای پیغه مبهریان ده کرد، وه لی په رومردگار به رمحه و به به زمی و حیل و میهرمانی خۆی داواکاریه گه یانی قبوول نه کرد، موله تیان دان بۆ ماومیه کی تر چونکه نه گهر وه لایمی بدانیه ووهو عه زابی بۆ بناردنایه، یه کسه ر تیدا ده چوون، و مگوو چۆن گهل و نه ته و مگانی تر: که پیغه مبه ر مگانیان به درۆ خسته وه سزایان بۆ هاتوو له ناو چوون و ناسه واریان نه ما،

ئەمان: كە خودا وەلامى ئەدانەومو سزای بۆ ئەناردنو كۆكوژی نەکردن
 حیکمەتیکى تىدايە، لەوانەيە هەندیکیان ئیمان بێننو بێنە گەل تاقەو گروى
 موسولمانان، كەسیكیش وێپرای ئەم مۆلەتدانە هەر سەرپێچى بكاو موسولمان نەبێ
 ئەو خودا بەكوشتن یەکیەكە لەناویان دىبا، وەكوو لەنایەتیکى تردا نامازە بەو
 دەكاو دىفەرموئ: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْصُرُكُمْ
 عَلَيْهِمْ﴾ التوبة/ ۱۴.

سزای باقى كافرهكانى تر: كە بەدەستى ئیو بەر كوشتنو بپین ناکەون، ئەو
 خودا هەلى دەگرێ بۆ روژی قیامەت. دىفەرموئ: ﴿فَتَنَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي
 طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ واتە: ئەوانەى كە بەتەما نین زیندوو ببەو بەرەوپروى ئیمە
 بكرینەو لێیان دەگەرپین لەگومرایی و كوفرو بى باومرپى خۆیاندا بتلینەو، بۆ
 ریزنان لەپێغەمبەر عەزەبى كۆكوژیان بۆ نانێرین و بەكۆمەل لەناویان نابەین،
 بەلكو مۆلەتیا نەدەمین، نازو نەعمەتى خۆمانیان بەسەردا دەرپژین، هیچ بەلگەو
 بیانویكیان بۆ ناهێلینەو..

هەروەها رحەم و بەزەمى خودا بۆ بەندەكانى داخوازی ئەومىيە: كە هەركاتى
 بەهۆى تۆرمبوونەو دوعای شەپرو نەگبەتییان لەخۆیان، لەمال و مندالیان كرد
 دوعاكەیان وەرنەگرى، چونكە پەرورەدگار بۆ خۆى زاناو ناگادارە: كە ئەو
 دوعایانەیان مەبەست نین و لەناخەو هەلناقوولێ بەلكو لەناكامى تۆرمبوون و رق
 هەتسانەو ئەو نزیانەیان كردو!!

ئەبو داود و ئەبو بەكرى بەزار لەجایرەو فەرمودەيەك رىوايەت دەكەن: كە
 دەئى: پێغەمبەر ﷺ فەرمووى: (لاتدعوا على أنفسكم، لاتدعوا على أولادكم، لاتدعوا
 على أموالكم، لتوافقوا من الله ساعة فيها اجابة، فيستجيب لكم) دوعا لەخۆتان
 مەكەن، دوعا لەمەندالتان مەكەن، دوعا لەمەالتان مەكەن، نەو وەكوو دوعاكەتان وا رى
 بكەوئ تەصادوفى ئەو ساتە بكا كە دوعای تىدا گىرا دىبێ.

پنجه مېر ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْكَافِرُ﴾ (من داوام له خودا کرد: که دوعای خوښه ویست دزی خوښه ویست گیرا نه بی.)

هر به بونه ی باسی په له گردنی ئادهمیزاد بؤ هاتنی شهر و عذاب، نمونونه کی ئادهمیزادمان بؤ رادمنوینئ له و کاته دا که دمردو به لایه ک یه خه ی پی دگرئ، په رده له سره سروشتی ئادهمیزاد لادمباو دمری ده خا چهند بی حه وسه له و به هاتو هاوار، چهند بی ورمو خورانه گره! په له دمکا شهر و عذاب ی بؤ بی، که چی که به لایه ک یه خه ی دگرئ دمست دمکا به پارانه وه، که به لاکه ی له سره لاچوو، دمه گه رپته وه سره حالی جارانی و (و مگوو نه بای دبی و نه باران)! دمه فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا لِحِثِّهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ هر کاتی ئادهمیزادی کافرو بی بپروا دمردو به لایه کی تووش هات! نه خوښ کهوت، هزار بوو، به ند کرا... هاوارمان دمکاتی، لیمان دمپارپته وه، به پالکه و تنه وه، به دانیشتنه وه، به راوستانه وه، به بهر دموامی له هه موو کاته کان و حاله کان دا، به نیلحاحه وه له خودا دمپارپته وه بؤ نوموی له و به لایه رزگاری بکا، دریزه به پارانه و مکه ی ددوا قسه ی قه له و قه له و هه لدمپری و ده لایته موو دمنووزپته وه..! و مگوو له شوینکی تر دا دمه فرموی: ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فُذُو دُعَاءَ عَرِيضٍ﴾ فصلت/ ۵۱. دمست به رز دمکاته موو رو له ناسمان دمکا و دمپارپته وه

﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ﴾ کاتیک که به لاو ناخوښیبه که مان له سره هه لگرتو که و ته وه خوښی و فهره حییه وه ﴿مَرَّ كَانَ لَمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ﴾ پشت هه لدمکا و رو له خودا ناسی و مردم گپری و وا خو ی نیشان دددا: که هر هیج ناخوښی نه دیوه و نه پارا و ته موو هاواری پر نیلحاحی له خودا نه کردوه! هر ده لئی: کوردی و ته نی (نه بای دیوه و نه باران). ﴿كَذَلِكَ زَيْنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ناوا به و جوړه ریگای گومرایی و هه لدر بؤ کافران جوان دمکری و پییدا دمرؤن و تووشی دمن.

به راستی ئەمە تابلۆ کێشانیکی رەنگینە بۆ نموونە ی ئادەمیزاد؛ کە لەژیانی دا هەلە دەکا، تاوان ئەنجام دەدا، سەرکەشو بوغرا دەبی، زێدە رموی دەکا، لەشی ساغو بارودۆخی بۆ گونجاوه، دنیا بەکەیفی ئەوه، مەگەر کەسێک خودا رەحمی پێ بکاو پارێزراو بێ، ئەگینا کەس لەهەر پەتی لەشساغی و هەبوونی مāl و سامان و هیزو توانادا بیر لەوه ناکاتەوه کە دەرمداری هەیه، هەزاری هەیه. بەهەرزان و زۆر سامانی و تەندروستی و لەشساغی بوغرا دەبی و خودای بیر ناکەوێتەوه. کاتیکیش دەرود بەلا یەخە دیگرن، ناخ و ئۆف کەرو بەهاتو هاوار، زۆر دەرپێتەوه درێژە بەدوعاو پارانەوه هەلنوزان دەدا، تەنگەتاوو نەفەس کورتو بێ حەوسەلەیه، کاتیکیش دوعای گیرا بوو بەلا ی لەسەر لاچوو پشت هەلنەکا، خودای لەبیر دەچیتەوه تیفکیرینی نیه. دەست دەکاتەوه بەسەرکەشی و سەرپێچی!!

مەبەست بە(انسان) لەنایه تی ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ ئادەمیزادی کافره، چونکە ئەو هەلنویستو کرداره هەلنویستی موسوڵمانان نیه و شیایو ئەوان نیه، قورطویی دەرهموئ؛ کافرو غەیری کافریش دەرگرتەوه. مەبەست، بەو کەسە ی رێگای گومرایی بۆ کافرەکان جوان دەکا، شەیتانە یان نەفسه، یان خودایه. چونکە فێلەکە لەرستە ی ﴿زین للمسرفین﴾ (مبني للمجهول) ه بکەر باس نەکراوه.

کافر بەموسریف ناوبراوه، چونکە خۆی و مāl و سامانی خۆی بەفێرۆ دەدا؛ نەفسی خۆی کردوه بەبەندە ی بتو خودا درۆزنەکان، مāl و سامانی خۆی لەشتی پڕوپووج دا خەرچ دەکا.

دابو نه ریتی خودا بۆ له ناوبردنی گهل و نه ته وه سته مکاره کان و
جینشینکردنی خه لکی تر له شویتیان

﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي
الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ
بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾﴾

له وه پێش په رو مردگار نه وهی روونکردوه: که کافر مهکانی مه که په لهی
هاتنی عه زابیان بوو، نه وهشی راگه یاند که گیرابوونی دو عاکانیان بی سووده،
نهمجار نه وهشی روون کردوه: که نه وان لهم داواکارییه یاندا درۆ ده کهن، چونکه
نه گهر به لایان بێته سهر دهست ده کهن به هاوارو فوغانو پارانه وه داوا ده کهن
له سهریان لابیچی! نهمجار لیژمه دا هه ره شه یان لی ده کاو سه رنجیان راده کی شی بۆ
سه رنجام و نا کامی نه ته وه پێشینه سه ره ره که کان و ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا﴾ نهی موشریکه گانی عه ره ب! به خۆتاندا بچنه وه، واز
له سه ره پێچی و سته مکاری بێن، بزائن: که ئیمه له پێش ئیوه دا زۆر گهل و
نه ته وه مان له ناو بر دوون به وهی سته مکاری و به درۆ خسته نه وهی په یامی
پێغه مبه رانیان.. کاتی که به به لگهی به هیزو موعجیزه ی نا شکراره هاتنه سهریان و
نه وانیش به درۆیان خسته نه وه ئیمه ش له تۆله ی سه ره پێچی یاندا ریشه کی شمان کردو
له ناومان بردن، وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموئ: ﴿وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا
ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ الکهف/ ۵۹.

جا له ناوبردنه که یان به تی کرای بووه، وه کوو گهلو نه ته وه دی نوح و عادو
 نه موود، یان زه لیل کردنو بی دمستو بی دمه لات کردنیان بووه و زالبوونی گهلو
 نه ته وه دی تربووه به سه ریاندا، وه کوو له هه ندی چه رخ و روژگادا به سه ر
 به نوئیسرا ئیل هاتووه. جا نه م گهلو نه ته وانه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾
 پیغه مبه رمانیان هاتنه ناویان به به لگه وه به موعجیزو نیشانه ی راسته وه، که چی
 نه وان به درو یان خسته وه بر وایان پی نه کردن، ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ نه وان
 ناماد مباحی نه ومیان تیدا نه بوو ئیمان بینن، بو بر واکردن و موسولمان بوون
 نه دمگونجان، خودا بو خو ی دمیزانی ئیمان ناهینن، چونکه به کوفرو بیدینی
 راهاتبوون، هه موو هیوا و ناواتیان رابواردن و دنیا خو ری و سته مکاری و فیسق و
 فجور بوو، ئیمان نه یان له وان دوور بوو، خودا بو خو ی دمیزانی: که ج سوودو
 به رزه وه ندی له مؤله تدانیاندا نه، تا بمیننه وه زیاتر گومرا دمبن و سته م و نا زاوه
 بلا و دمه نه وه، بویه ئیمه ش له ناومان بردن ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾
 به وینه ی نه و له ناوبردن و به فتار مبردنه توله له هه موو تاوانباریک دمستینن، به و
 شیومه گهلو نه ته وه دی تاونکارو له خودا یاخی سزا دهمین!

نه مه هه ره شه یه کی توندو ترسناکه بو کافره کانی قورمیش، که نه گهر
 به رده وام بن له سه ر سه ری چی کردن و هه ئویستی ناله باریان به رامبه ر په یامی
 پیغه مبه ر ﴿﴾ نه وه نه وانیش به دمردی نه وان ده چن و وه کوو گه له پیشیننه له ناو
 براوه گانیان به سه ر دی، به تایبه تی که نه و کافرا نه ئاسه وارو شوینه واری بری له و
 گهلو نه ته وانه له دوور گه ی عه رمییدا دمبینن، هه روا له سه فه رو کاروانی زستان و
 هاوینیاندا بو یه مه ن و ولاتی شام ئاسه واری نیشته مه نی هه ندی له و نه ته وه
 به دبخته له ناوبرا وانه یان به رجا و دمه وئ.

جا که سه رمنجامی تاوانبارانی رانواندو، ئاکامو له ناوچوونی نه و
 سته مکارانه ی دیاری کرد که پیغه مبه رانیان به درو خسته وه و سزایان به سه ردا

باری، ئەمجار ئەوە دەخاتە بیری قورەیشییەکانەوه: **كە ئەوان جێنشینى ئەو گەلە لەناوبراوانەو لەسەر كەلاوى ئەوان نىشتهجێ بون و دەفەرموى: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ ئەى ئەوانەى پێغەمبەرى ئىسلام نێردراوه بۆ سەرتان! بزائن كە لەپاش لەناوبردى گەل و نەتەوه پێشینهكان ئێوهمان كردوه بەجێگىرو جێنشین لەزهوىدا.**

نەمەش مەزگىنىيە بۇ ئومەتى ئىسلام: كە ئەگەر ئيمان بېنىۋ شويىن پەيىامى
پېغەمبەر بىكەۋن، دەپنە خەلىفەۋ جېنىشىن لەسەر زەۋى و تۈانۋ دەسەلاتۋ
فەرمانپەرۋايىيان دەست دەكەۋى. ۋەكۈۋ لەئايەتتېكى تەردا دەفەر مۈى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ﴾ النور/ ۵۵. ھەلبەتە پەرۋەردگار ۋادەى خۋى بەجى ھېناۋ مۇسۈلمانانى كەردە
خاۋەن ۋ فەرمانپەرۋاى مەملەكەتى فارس ۋ رۇم ۋ فەرەۋنەكان ۋ زۇر گەل ۋ نەتەۋى
تەرىش!

بهرآستی ئەمه ههژاندنیکى بههیزی ههستی ئاده‌میزاده، پێى راده‌گه‌یه‌نێى که کراوه به‌جێنشینى که‌سانێک که سه‌رده‌مێک خاوم دمه‌سه‌لاتو مالو سامان بوونو لییان سه‌ندراوته‌وه، فه‌رمانه‌وه‌ا بوونو ئی خراونو له‌ناوبراون ئەمیش هه‌ر دهبێ رۆژگارێک بێ دنیا به‌جێ بێلێ و مائناوایی بکا! ئەم ژيانه‌ی که تییدا‌یه‌ چه‌ند رۆژێکه‌و به‌سه‌رى ده‌باو دوا‌ی دێ!!

﴿لَنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ ئىمە ئىۋەمان كىردۈ بە جىنشىنى ئەو نەتەۋانە بۇ ئەۋە بىيىن ئىۋە چۇن ھەئىسۈ كەۋت دىمكەن! چۇن جىنشىنىيەكەتان ئەنجام دىمدەن! بۇ ئەۋە بەگۈيرى كىردەۋەكانتان سزاۋ پاداشتان بىدىنەۋە.

نیمای موسلیم له‌صه حیجه‌که‌دا فەرموودیه‌کی هیناوه، نه‌بو سه‌عیدی خودری ریوایه‌تی گردوه ده‌فه‌رموی؛ (ان الدنيا حلوة خضرة، وان الله مستخلفکم

فيها، فناظر كيف تعملون، فاتقوا الدنيا، واتقوا النساء، فان اول فتنة بني اسرائيل كانت من النساء) واته: دونيا شيرينو خوشو جوانه، خودا ئيوى كردوه به جينشين تييدا دمروانى چۆن ههلسو كهوت دمكه، خوتان له تهله كه بازى دونيا بپاريژن، خوتان له فيتنهو شمرى نافرمتان بپاريژن، چونكه بيگومان يه كه مچار كه فيتنهو شهر و ناشووب تووشى نه ته وهى نيسرائيل بوو له نافرمته وه بوو به وهى نافرمته وه بوو.

هه تاده دهلى: خودا راستى هه رموو: بويه ئيمهى كردوه به جينشين تا بپروانيته كارو پيشه مان، دهى به قوربان هه ول بده كارى چاكو باش نيشانى په رومردگار بدن به شهوو به رۆژ توخنى كارى خراب مه كه ون.

نهمهش نامازميه بۆ نه وه: كه نهم جينشين كردنه په يومسته به نه نجامدانى كارى باش، بۆ نه وهى ئيمه له خومان بايى نه بين وانه زانين: كه ئيت هه تا هه تايه دهمينيه وهو دمتوانين پيچه وانهى سونتهى خودا له بوونه ومردا ههلسو كهوت بكهين و ئيت لپرسينه وه نيه!

بيگومان هه سكردى نادميزاد به وه: كه له ژير چاومديريه وه بهو زيانه كورتهى جيهان تاقى دهكريته وهو هه رچى هه يهتى و دهيبى بۆ ئيمتيحان و تافيكردنه وميه مهناعه يهكى بۆ پهيدا دمبى به ربه ستى بوغرابوون و گومرابوون و بى ناگايى وای لى دهكا هه له وگيرى كا لا و مه تاعى دونيايى نه بى. هه لپه نه كا بۆ ومدمستهينانى به ريگهى نارمو او نامه شروع.

نايه ته كان به كورتى ناماز به بۆ نهم مه بده نه سه رمكييانه ده كه ن:

- ۱- بنپر كردنى گهل و نه ته وه پيشينه كان به وهى زولم و زورى خويان بووه، جا زولمه كه يان كوفرو شيرك بووه يان بوغرابوون و مله وري هه رمانه و او لپرسراونه.
- ۲- نهم نايه تانه هه ره شه ن له كا فره كانى مه كه وه هاووينه كانيان له هه موو

سهردهمو چاخیلدا. هەرگهلو نهتهومیهك پهیامی حهزرمتی (محمد) بهدرؤ
بخاتهوه خودا دمتوانی ریشهكیشیان بكا.

۳- جیگیرکردن و نیشتهجیگردنی هەر گهلو نهتهومیهك پابهنده
بهنهنجامدانی كردهوی باشهوه. كه پهرومردگار گهلو نهتهومیهك دهخاته شوینی
نهتهومیهکی تر بۆ نهومیه: دمریكهوئ تا ج نهندازمیهك پابهندی فهزمانو
جلهوگرییهکانی خودان، ههلبهته خودا بۆ خوئی زانیاری کاملی ههیه بهسهر
رابوردوو داهاتوودا؛ دزمانی چ بوهو چ ههیهو چ دهبی. كهوابی چ بیویستی
بهتافیگردنهومی ئادهمیزاد نیه بزانی چی دهکهنو چون دهبنا وهلی كه
تافیگردنهومكه نهنجام دمدا بۆ نهومیه لهروانگهی كردهومکانیانهوه بهلگهی
حیسی و مادی و بینراو لهسهر بهندهمکانی راست بکاتهوه! واته: پهرومردگار كه نهم
تافیگردنهوانه نهنجام دمدا بۆ نهومیه بۆ بهندهمکانی دمریكهوئ خویمان چییان
كردوه!!

موشریکهکان داوایان لهپیتغهمبهردهکرد كه قورنانیکی تریان بۆ بیتنی،
یان ههندی نایهتی بگۆری

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا
يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا
يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنِّي أَتَّبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾

لیردها سیاقه که دمگوژی و له خیطابی هه پشه و په ندو ناموژگاریی بو کافرهکان رو دهکاته وه رانواندنی نموونه ی کردموهکانیان، نه وه دمردخا: که پاش جینشینکردنیاں له شوینی نه ته وه سته مکارهکانی پيشوو جییاں کردوه، هه نس و که وتیان چۆن بووه!

له وه پيش دوو شوبهه ی کافرهکانی بهرامبه ر ئایین دیاری کردن: په کیان سه رسورمانیاں له هاتنی نیگا بو ناده میزادو هه لبراردنی چه زمته موحه ممه د ﴿١٥﴾ بو پیغه مبه ریتی و دووهم داواکردنی هاتنی عه زاب بو سه ریاں!

لیرهدا شوبهه یه کی تریان دهخاته روو، نه ویش تانه و ته شه ردانیا نه له پیغه مبه رایه تی چه زمته موحه ممه د ﴿١٦﴾ و گومان په یدا کردنیاں له قورئاندا. بویه هه ر که پیغه مبه ر قورئانی به سه ردا ده خویندنه وه، ده یانگوت: نه مانه مان به لاهه په سه ند نیه. بیگوژه، قورئانیگمان بو بینه ره خنه له خوداگانمان نه گری.

ئیبنو عه بباس ؓ دهغه رموی: پینج کهس له کافرهکان گاته یان به پیغه مبه رو قورئان ده کرد، نه و پینج که سه: وه لیدی کوپی موغیره ی مه خزوومی و عاصی کوپی وائیلی سه همی و نه سوهدی کوپی مه طه لیبو نه سوهدی کوپی عه بدیه غووئو حاریتی کوپی چه نظله بوو. بهرومردگار هه ریه که یانی

بەشیومیەك لەناوێرد، بێش وەختیش مۆژدەى بەپیڤەمبەردا بوو كە خودا خۆى لەعودەى ئەو گالتهكەرانه دى و تۆلەیان ئى دەستێنى و فەرموو بووى: ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ الحجر/ ۹۵.

بەم شیوە هەلسو کەوتیان لەگەڵ پیڤەمبەرو پەيامەكەى کرد، ئەمە کارو کردەومیان بوو پاش جێنشین کردنیان لەشوینى گەلو نەتەوێکانى پێشوو!!

لەحیاتی ئەوەى بەندو عیرمت و مەبگرنو بەخۆیادا بچنەو کەجى ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا﴾ هەرکاتى نایاتى قورئانیان بەسەردا بخوێندرایەو، واتە: هەر کاتى پیڤەمبەر قورئانى بەسەر موشریکەکاندا بخوێندرایەو ﴿يَبَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِقَاءَنَا﴾ ئەوانەى موشریکو بى برۆانو بەتەما زیندو بوونەو نین دەلێن: ﴿أَنْتَ بَقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ﴾ ئەم قورئانە بگێرەو بۆ شوینى خۆى و قورئانیکی ترمان بۆ بێنە لەشیوەى ئەم قورئانە نەبى، شتیکی وای تێدا نەبى پیمان ناخۆش بى، رەخنە لەخواکانمان نەگرى، شتیکی وای تێدا نەبى ئیمە برۆامان پێى نەبى، باسى زیندو بوونەو سزاو پاداشى تێدا نەبى. یان کە هیچکەنەبى هەندیکى ئى بگۆرە؛ ئەو نایەتانهى هەرپشەو رەخنەیان تێدا یە لایانبەرەو نایەتى تر بخە جیگەیان.

مەبەستیشیان لەم چاووێراوە ئەو بوو: کە پێشنیازمەکیان جى بەجى بکرى نیتەر ئەو کاتە دەخواکەى پیڤەمبەر: کە دەیگوت: قورئان نامەى پەرورەدگارە پووج دەبوو.

وا پێدەجى ئەو موشریکانەى: کە لەرۆژى قیامت نەدەترسانو بەتەما حیسابو لیکۆلێنەو نەبوون، وایاندەزانى: وەکوو پێشپەڕکێى بازارى عوکاظو موبارمىاتى ئەدەبى وایە: هەر بەبێستنى ئەم داخوایەیان خیرا موحەممەد قورئانیکی تر دادەنێ و دەپخاتە بەردەمیان: یان خیرا داخوایەکانیان جى بەجى

دهکاو هندی له نایه ته کان دهگوری و نایه تی به دلی نهوان دادمی!!

بویه په رومردگار فرمان به پیغه مېر ښه دهکا: که داخوازیه که یان رمت بکاته و مو دمه رموی: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَاءِ نَفْسِي﴾ نهی پیغه مېر! به و موشریکانه بلی: من رایه م ناکه وی و ناگونجی بو من: که به خودی خو م نه م قورنانه بگورم، چونکه من ته نیا شوین نهو نیگایه دهکوم که بوم دی بهسروش ناراسته م دهکری، نهویش نهومیه: که پیتان رادمه گیه م، منیش هر راگه یاندم لهسره، نه م قورنانه نامی خودایه من به پیی نه م نامه هلسو کهوت دهکوم، به هیج شیومیه که بوم نیه دسکاری بکه مو گورانکاری تیدا بکه م! باش بزنان نه م قورنانه یاری یاریکهران نیه، لیها تووی و به توانای ههستیرو شاعر نیه، به لکوو دمسوورو یاسای زیانه بو نادمیزاد، که ته لوکی بوونه و مره، یاسایه کی گونجاوو له باره بو هه موو بارودوخیک بو گشت ناوچه و ولاتو هه ریمیک، له لایه ن هه لسو پینه ری بوونه و مره و نیردراوه، یاسای خولقینه ری نادمیزاده بو نه و هی ببیته پهیره و پړوگرام بو نادمیزاد، هه لبه ته خوداش له هه موو کهس باشر دزمانی بهر ژموندی نادمیزاد چیو چی بو باشه! که وایو: ناگونجی و نابی پیغه مېر له لایه ن خویه و نه و قورنانه نیردراوه له لایه ن خوداوه بگوری.

نه مچار جهختی لهسره رسته ی پيشو کرده موو: ﴿إِنْ أَتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ پیا یان بلی: من ته نیا شوین نهو په یامه دهکوم که بهسروش بوم نیردراوه، هیچی لی ناگورم، هر گورانکاریه کی تیدا بکه م تاوانه و سهرمنجامی سزای دوزخه.

هر دمست لیدانیک تیدا یاخی بوونه له خوداو دزایه تی کردنی خودایه، نه من شتی واکه م، چونکه ﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ من دمرسم نه گهر له خودای خو م یاخی بم، هر تاوانیک نه انجام بده م دمرسم له سزای روژیکی گهره و سامناک که روژی قیامه ته! دهی که واین من چو ن زات دهکوم

کهلامی خودا بگوږم وستی ئیوه بینمه دی! حاشا من شتی وا ناکهم و ناشیی
بیکهم و رایهم ناکهوی.

ئهم قورئانه نیگای خودایه و لهخوداوه بۆم هاتوو، راگه یاندنی قورئان
خراومته ئهستۆم و فرمانم پێ کراوه پیتانی راگه یهمن. ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ
عَلَيْكُمْ وَلَا أُنْذِرُكُمْ بِهِ﴾ نهی موحه ممه! پیتان بلێ: نهگهر خودا مهیلی ببوايه ئهم
قورئانه بهسهرتاندا نهخوینمه نه دهخویندوه، نهگهر خودا بیویستایه من نهو
قورئانه فیتری ئیوه نهکههم فیترم نهدهکردن! کارهکه هه مووی بهدهست خودایه،
ناردنه خوارهوی قورئان، راگه یاندنی بهئاده میزاد هه مووی بهفرمان و وستی
خودا خوێهتی. نهگهر خودا بیویستایه من نه فیتری و ئهم قورئانه فیتری ئیوه نهکهه
نهیده ناردم و منیش بهئیوه نهدهگه یاند، بهلام خودا وستی وایه: که مینه ته و
فهضلی خۆی بهسهر ئیوه دا برێژی و ئهم زانیارییه بهسوودمتان فیتر بکا و ئیومش
بههوی ئهم هیدایه ته و شارمزیی کردنه وه ببنه میراتگرو جینشین لهسهر زهوی.
و مگوو لهنایه تیکی تر دا دهفرموی: ﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ الأعراف/ ۵۲ قورئان خودا ناردویه تیه خواری و خووشی دزمانی،
که ههرچی بیویستیاتی ئاده میزاد هه یه لههیدایه ته و هۆکاری خوشبهختی و
کامهرانی تییدایه!! بهلگه لهسهر ئهم راستیانه حال و مزعی رابوردوی منه ﴿فَقَدْ
لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ ئهم من ماوه یهکی زۆر زیانم لهنا و ئیوه دا بهسهر بردوه،
پیش ئهوی ئهم قورئانه بۆ بێ، چل سال لهنا و ئیوه دا زیانم، سورمتیکم لهم جۆره
سورمتانه بۆ ئیوه نهخویندۆته وه، تهنا نمت نایه تیکیشم لهم جۆره نایه تانه لهدم
دمر نه جووه، شتیکم بۆ ئیوه نهخویندۆته وه بشو بهیته ئهم قورئانه لهشیوازو
زانیاری و رهوانی و وێزمیدا، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ ئهری ئیوه بۆچی بیر ناکه نهوه و
تیناهکر: که سیک چل سال زیانی بهسهر بردی، لهو ماوه دورو درێژدا بهراویکی
نهخویند بیته وه، لای کهس وشه یهکی نهخویندی، دیرپکی نهووسی،

نەخویندەوار بووبی و بەنەخویندەواری مابیتەو. شوین ئایین و ریبازیك
نەكەوتبێ، خەریكى شیعرو ئەدمبو بەلاغەو بەیان نەبووبی، چۆن توانی ئەم نامە
سەرئاسایە بێ وینەیه بخاتەر؟!

ئەمە نیشانەى ئەومیه: قورئان نامەیهكى سەرئاسایەو كەلامى پەرەردگارە،
دانراوو نووسراوو دەستكردى ئادەمیزاد نیه.

چونكه عەرهبەكان: كە ئەو كاتە سوارچاكی رهوانبیزی و پالموانی مهیدانی
فەصاحەتو بەیان بوون، هەرچەندە قورئان تەحەددای كردن و داوای ئی كردن
هەموویان كۆببنەموو هەول بەدن وینەى قورئان، یان دە سوورەت تەنانەت وینەى
كورتترین سورەتیشی بخەنە روو، بەلام ئەوان نەیانتوانی و جۆش دامان و دەسو
وسان بوون و تا ئیستاش نەتوانراو ئەو تەحەدایە بشكێنن و ئەو سەرشۆڕییه
لەخۆیان لابەدن، ئەو هەموو شاعیر و بوێزو رهوانبیزو خوشخوان و هەستیارانە
هاتوونە گۆرەپانی زیانەموو دونیایان بەجێ هێشتوومو ئیستاو ئیستاش
نەیانتوانی و لەمەودواش كەس ناتوانی ئەو تەحەدایە رەت بكەنەوه!!

چونكه فەصاحەتو بەلاغەتى قورئان هەموو فەصاحەتو بەلاغەتییكى
بۆرداوه، لەژوور هەموو شیعرو پەخشانیكەومیه، بنەماو قاعیدەى هەموو
زانبارییهكى پێویستی تێدايه، چیرۆكى رابردوان و هەوالی نهینى داهاووێ لەخۆ
گرتووه، لەگەڵ هەموو زانبارییهكى راستو تێۆریكى زانبارى دامەزراودا یەك
دەگریتەوه، كەلامیكى بێ عەیبو بێ وینەو نموونەیه. جندۆكەو ئادەمیزاد
هەموویان خەریك بن، ناتوانن نموونەى ئەو قورئانە بخەنە رو، وەكوو لەنايهتییكى
تردا دەفەرموێ: ﴿قُلْ لِّیْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا
یَّاتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانْ بِعَظْمُھُمْ لَیْفُضْ ظَھیراً﴾ الاسراء/ ۸۸.

كەواتە: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِآیَاتِھِ﴾ كى لەو دوو
كەسە سەسە تەمكارترو بێ دین تەسەسە؟؟

یه که میان: ئەو کەسە یە کە بەدرۆ شت بۆ خودا هەڵدەبەستێ، هاوێڵی بۆ دادەنێ خێزان و مāl و مندالی پāl دەدا، یان کە لامی خودا دەگۆڕی، یان لەسەر خودا شت هەڵدەبەستێ ئیدیعیای ئەو دەکا کە نیگای بۆ دێ و پیڤه مبهرمو واش نیه.

دووهمیان: ئەو کەسە یە نایاتی خودا بەدرۆ دەخاتەوه، بپروا بەنیشانه و نایه تی خودا ناكا.

﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ شەنن و حال ئەومیه: کە بیگومان پەرورمردگار لەروژی قیامتدا کافرو تاوانباران رزگار ناكا، لەچنگ سزای خودا قوتاریان نابێ، سەرمجامیان سزاو عەزابی بەنیش و سوتماکە.

بەگورتی مەبەستی ئەومیه: پیڤه مبهرم ﴿﴾ پێیان بلێ: من بۆخۆم شت لەسەر خودا هەڵنابەستم و ئەو تاوانە ستمەمکارییه ناکەم، جله وگیری لەئێویش دەکەم و داواتان لێ دەکەم نایاتی خودا بەدرۆ نەخەنەوه، بپروا بەنامەو بەیامی بکەن و شوێنم بکەون و پابەندی فەرمان و جله وگیرییهکانی پەرورمردگار بن.

واته: خراپترین جوۆری ستمەمکاری دوو شتن: یه که میان: شت هەڵبەستن لەسەر خودا، دووهمیان: بەدرۆ خستنهوهی نایاتی خودا، جا من کە جله وگیری لەئێوه بکەم بۆ تاوانی دووهم، چۆن رینگه بهخۆم دەدم، کە تاوانی یه که میان ئەنجام بدەم؟!

عەرەبەکان بتیان دەپەرست و پێشیان وابوو شەفاعەتیان بۆ دەکەن

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ

أَتُنَبِّئُكَ أَنَّ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾

لهومپیش پهرومردگار نهومی روون کردموه: که موشریکهکان داوایان لهپیغهمبهر کرد: قورئانیکی تریان بؤ بینئ، یان ههندیك لهناپهتهکانی بگوړی. دمیانگوت: نه قورئانهمان ناوی چونکه رمخنه لهخوداکانمان دهگری و بهخراب باسیان دهکا. نههمجار لیرمدا رمخنه لهوه دهگری که نهو نهقامانه نهو بتانهیان کردوه بهخوداو دمیانهپرستن. ههرچهنده نهو بتانه بی گیان و ناتوانن زمررو زیان بهکس بگهیهن و هیچ بهلگهشیان بهدمستهوه نیه لهسمر داواکهیان! دهی چون عاقل و هوشمند لهجیاتی خودای تاكو تمنها نهو بتانه دمپهرستن. ههروا بهم جوړه سیاهی قورئان کردارو گوفتاری کافرمکان رادمنوینی و دمپهرموی:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نهو نهقامانه عیبادهت بؤ چهند بتو صهنهمیك دمکهن، لهجیاتی نهوه خودا بیپرستن و بهندایهتی پاکی بؤ بکهن، کهچی بهردو دار دمپهرستن و شتیک دمپهرستن که ناتوانن زیان و قازانجیان پی بگهیهن: ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ دهلین: نهو بتو صهنهمانه لای خودا شهفاعةتکارمانن، لای خودا تکامان بؤ دمکهن.

بیگومان زوربهی زوری عهرمهکان دانیان بهومدا دننا: که خودا بهدیپهنهره، ومکوو دمپهرموی: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ الزخرف/۹. لهههمان کاتدا نینکاری زیندوبوونهوهو حیسابو لیکوئینهوهی روژی قیامهتیاں دهگرد، عیبادهتیاں بؤ بتو صهنهمن نهنجام دمدادو دمیانکردنه هاوبهشی خوداو لهگهل خودادا بهندایهتیاں بؤ دمکردن.

پييان وا بوو: ئەو دارو بەردە بىگيانانە تواناي گەياندى زيان و سووديان ھەيە، دمتوانن ببنە ناومندو تەككارو لاي خودا شەفاعەتيان بۆ دەكەن! ومكوو لەشويئىكى تردا لەسەر زوبانى ئەوان دەفەرموى: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ واتە: دميانگوت: ئيمە بۆيە عىبادەت بۆ بەتەكان دەكەين بۆ ئەوھى لەخودامان نزىك بکەنەوھ... ئيتەر خودا بىرو باومرەگەى رەتکردنەوھو فەرمووى: ﴿قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ؟﴾ ئەي پىغەمبەر! پييان بلى: ھىچ بەلگەيەكتان لەسەر داواکەتان بەدەستەوھ نىە، ئايا ئيوھ ھەوال دمدەن بەخودا بەشتىك کە لەناسمانەکانو زموىدا ھەبوونى نىەو نازانى گى ئەو شەفاعەتە دەکا؟!

واتە: پييان وايە: خودا نازانى گى شەفاعەتى لا دەکا؟ ئايا ئيوھ شتىك دمرانن کە خودا ناپزانى؟ ھەوالى دمدەنى بەشتىك کە نازانى لەناسمانو زموىدا ھەيە؟!

ئەمە شىوازىكى گائتە پىکردنە شىاوى ئەو نەفامانەيە: کە ئەوھ بىرو بۆچوونيانە، ئەوھ عەقلاو ھۆشيانە، ئەمجار بەشويئ ئەم قەشمەرى پىکردنەدا، پاكو بى عەيبى خودا رادەگەيەنىو دەفەرموى: ﴿سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ واتە: پاكو بى عەيبە، بەرزو پىرۆزە، دوورە لەوھى: کە شەرىكى بۆ دادەننن، خودا پاكو پىرۆزە لەوھى کە شەرىكو ھاوھلى ھەبى. ھەروھە پاكو بى عەيبەو دوورە لەو شتانەى بۆى ھەلەمبەستن کە گوايە ھەندى شت دمتوانن کار لەخودا بکەنو بەندەمکانى لەخودا نزىك بکەنەوھو لاي خودا تەككاريان بن!

لهوه پېش ئاده میزادان هه موویان له سه ر نایینی ئیسلام بوون

﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۱۹)

پاش نهوهی پهرومردگار چهند به لگهیهکی هینایهوه له سه ر پووچی و بی
بناغهیی بته رستی، ئهمجار هۆکاری ئهم رپهوه خراپه روون دهکاتهوه و نهوه
رادمگهیهنئ: که ئهم شیرکو بته رستی به هۆی شوینکهوتنی ههوا و ههوه سهوه
لهناو خه لکدا بلآ و بووهوه، لهوه پېش ئاده میزادهکان هه موویان له سه ر نایینیکی
حهق و راست بوون، نهویش نایینی ئیسلام بوو!!

ئینو عه بباس دمفه رموی: نیوان سه رده می ئاده مو نووح هه زار سال بووه،
له م ماوه دوورو دریزدا ئاده میزاد تیکرا له سه ر نایینی پاک و خاوینی ئیسلام بوون،
پاشان دووبه رکی و ناکۆکی کهوته ناو خه لکه کهوه، بته رستی و هاوه ل دانان بۆ
خودا بلآ و بووهوه، ئهمجار پهرومردگار پهیتا پهیتا پیغه مبه رانی به به لگه و
موعجیزه وه نارد ناویانه وه، بۆ نهوهی هه ر که سه به نارمزوی خۆی ریبازی ژيانی
هه لبریز، که سیک بیهوی به خته و مری دونیا و قیامت بی، شوین نایینی
پیغه مبه ران بکهوی، که سیکیش بیهوی گومرا ببی و به دبه ختی دونیا و قیامت بی
با به بته رستی و بیدینی بمینیته وه. وهکوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿لَيْهْلِكَ
مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَةِ الْأَنْفَالِ/ ۴۲.

حیکمەتو ویستی خودا وا بوو: که ئادەمیزاد دواى ئەو دووبەرەکی و
بتپەرستییهى لەناویاندا بڵاو بووه، بۆ ماومیهك مۆلەتیاں بداو یەكسەر بنێریان
نەگاو خیرا سزایان نەدا!!

﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ئادەمیزاد لەهەموو رۆژگارو سەردەمەکانی
رابووردودا نەتەوومیهکی یەکپارچە بوون و پابەندى ئایینیکی پاك و خاویں بوون
نەویش ئایینی خوداپەرستی و یەکتاپەرستی و ئایینی سروشتی ئادەمیزادە که
ئایینی ئیسلامە، ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ پاشان گێشەیان تیکەوتو بوون بەگرۆ و تاقم تاقم
بەهۆی هەووسبازی و شوێنکەوتنی بیرو باومری پرۆپووجەوه، دووبەرەکی و
جوداوازیی گەوتە نێوانیانەوه. بیرو باومری جیا جیايان تیدا پەیدا بوو... یان
کاتیک پیڤەمبەران هاتنە سەریان دووبەرەکییەکه پەیدا بوو؛ بەم رەنگە هەندئ
لەخەلکەکه شوین پیڤەمبەرەکان کەوتن و هەندیکیشیان لەسەر گومراپی و
هەواپەرستی و بیرو باومری پوچیان مانەوهو سوور بوون لەسەر بتپەرستی و رێبازی
چەوتی خۆیان. وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموئ: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ
اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ البقرة/ ۲۱۳.

بەئێ ئایینی سروشتی بۆ ئادەمیزاد ئایینی ئیسلامە، ئایینی یەکتاپەرستی و
خودا پەرستییه. پیڤەمبەر ﷺ دەفەرموئ: (كل مولود يولد على الفطرة حتى
يعرب عنه لسانه، فأبواه يهودانه أو ينصرانه، أو يمجسانه)^(۵) هەموو مندائیک که
لەدایک دەبێ لەسەر ئایینی سروشتی و خوداپەرستی دێتە کۆری ژيانەوه، تەنانەت
بەزوبانیشت ئەم هەستی ئایینییه دەردەبێرێ، پاشان باوک و دایکی دەیکەن
بەجۆولەکه، یان بەفەله، یان بەناگر پەرست!

(۵) ئەم فەرموودمیه ئەبو یەعلاو طەبەرانی و بەیەهقی لەئەسومدی کۆری سەریعەوه
ریواپەتیاں کردوه.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه گهر له بهر نهو که لیمه حقو راسته نه بویه.. که له و پیش و له نه زه لدا خودا برپاری داوه: که سزاو پاداش بخاته رۆزی قیامتو له و میدا دادگای به ندمکانی بکاو حقو به تال لیک جیابکاته وه، ﴿لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ نه وه له دونیادا کافرو برپوا پووجهکانی له ناو دمبرد، نهو شته تییدا که وتوونه کیشوه یه کالای دمکردموهو حقو به تالی لیک جیا دمکردموه. و مگوو له نایه تیکی تر دا دمفرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ یونس/۹۳.

نیبنو که شیر دمفرموی: مانای نایه ته که بهم شیومیه: نه گهر له بهر نهو برپاره یه زدانیه نه بویه: که له و پیش برپاری داوه: که کهس سزا نه دا، تا به لگه یان له سر نه هیئتیه وهو بیانویان نه بری، هر و مه برپاری داوه که مؤلعت بدا به به ندمکانی بۆ ماومیه کی دیاریکراو، هر کاتی بیانوی برینو ماوهی مؤلعت ته واو بوو، نهو کاته سزا دمدا.

نایه ته که هر پشه له ناکوکی و کیشی نیوان ئاده میزاد مکان دمکا، هر پشه له وانه دمکا: که کیش پهیدا دمکه له به نه مای عه قیدمو لهو قورنانهی نیردراوه بۆ قه لاجوکردنی دیاردی دووبهره کی و گیرانه وهی ئاده میزاد بۆ یه کیه تی و هم ناههنگی و یه کتاپهرستی.

له هه مان کاتدا دلدانه وهی پیغه مبه ره ﴿لَهُمْ دُحَانٌ﴾ له و مدا: که سزادانی نه وانهی بروای بی ناکه ن دوا خستوه.

تییینی: نایه ته که سی حوکی سهره کی لی و مردمگیر:

۱- هه موو ئاده میزادی که له دایک دمی له سر نایینی سروشتی و یه کتاپهرستی له دایک دمی، دواپی باوکو دایکو دموروبهر کاری تیدمکه ن و بیرو بۆ چوونی دمگۆرن.

ب- پهیره نه کردنی په یامی پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانیه گان و شوینکه وتنی
هه واه هه ووس بومه هوی پهرته وازه بوونی کومه لانی ناده میزادو جودا وازی بیرو
بوچوونو عه قیده و بیرو باومریان!

ج- بریاری خودا چه سپاومو قهضا و قهدمری و داخواز بووه، که تا رۆزی
قیامت دادگایی ناده میزاد نه کاو لیکۆلینه ووه توئینه ووه له سهر کرده و هکانیان
هه لښگرئ بۆ قیامت و لهوئ سزاو پاداشیان بداته ووه.. نه گهر له بهر نه و حوکمه
پیش وخته نه بوايه و نه و بریاره ی نه دایه: ههرزو دادگایی ناده میزادی ده کردو
موسولمانانی ده خسته به هه شته ووه کافرانیشی تووردمدانه ناو دۆزه ووه، به لام
له بهر حیکمه تیک که خوی دمیزانی و بۆ نه ووی فرسه ت بداته ناده میزاد بتوانی
بیرو باومری خوی راست بکاته ووه به خوی دا بجیتته ووه تۆبه له تاوان و کۆفرو
گومرایی خوی بکا مۆله تی پیداه تا رۆزی قیامت دادگایی ناکا!!!

کافره کان داوا ی نایه ت و نیشانه ی جؤرا و جؤر ده کهن له پیغه مبه ر

﴿ وَيَقُولُ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ
إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴾

پاش نه ووی قورئان سن شوبه ی موشریکه گانی دیاری کردن: که ناراسته ی
پیغه مبه رایه تی هه زرمته موحه مبه دیان دمکرد، په کیان سهر سورمانیان بوو له ووی
نیگا بۆ موحه مبه د بئ، په کیان په له کردنیان بوو له هاتنی سزاو عه زاب،
سییه میشیان گومان پهیدا کردنیان بوو له قورئان.

لیره‌شدا شوبه‌هی چواره‌م باس ده‌کا: که کافر ده‌کان ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان دم‌کرد، نه‌ویش نه‌وه بوو: ده‌یان‌گوت: قورئان نابیته نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و به‌موعجیزه حیساب ناکری، ده‌یان‌گوت: نه‌وه موساو عیسا، کیتابیشیان هه‌بوه به‌لام کیتابه‌کانیان نه‌بوته موعجیزه بۆیان، به‌لگوو موعجیزه‌ی تریان هه‌بوه بۆ نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییان.

شایانی باسه له‌ناو موشریکه‌کانی عه‌رم‌بدا، هی وایان هه‌بوو ئیدی‌عی ئه‌وه‌یان ده‌کرد: که له‌وانه‌یه بتوانن به‌ربه‌رم‌کانی قورئان بکه‌ن، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا قورئان نامازه‌ی پی ده‌کاو له‌سهر زوبانی نه‌وان ده‌فه‌رموی: ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ (الأنفال/۲۱). بۆیه ده‌یان‌گوت: پی‌ویسته بۆ چه‌سپاندنی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د نیشانه‌ی ماددی و موعجیزه‌ی که‌ونی بینه خوارئ.

﴿وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ موشریکه‌کانی عه‌رم‌ب ده‌لین: نه‌وه بۆچی موعجیزه‌یه‌کی که‌ونی ناناسایی نایته سهر موحه‌مه‌د، وه‌کوو نه‌وه موعجیزه ناناساییانه‌ی بۆ نووح و شوعه‌یبو هوودو صالح و موساو عیسا ده‌سته‌به‌ر بوون. یان کیوی صه‌فا بکاته ئالتون، یان کیوم‌کانی مه‌که‌که لا بیری‌نو شوینه‌کانیان ببیته ده‌شتاییه‌کی فراوان و کشت و کالی تیدا بکری. هه‌روا گه‌ل داخوزای تر: که قورئان له‌چه‌ند شونیکدا نامازه‌یان پی ده‌کا: داخوزاییه‌کانی موشریکه‌کان تۆمار ده‌کاو به‌کورتی یان به‌دریزی وه‌لامیان ده‌داته‌وه.

ئه‌وه‌تا له‌سوورمه‌تی (الفرقان) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا، أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ (الفرقان/۷-۸).

یان له‌سوورمه‌تی (الأسراء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا. أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا.

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُؤْيِكَ حَتَّىٰ نُتَزَّلَ عَلَيْكَ كِتَابًا
نُفَرِّدُهُ قُلُوبَ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿الْأَسْرَاءُ/ ۹۰-۹۳﴾

پهرومردگار رمددیکى گورچکپری دانهوهو فهرمووی: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ الْاَسْرَاءُ/ ۵۹.

سهیره، نهو هه موو نیشانه سهرناساییبانهی: که نه نامه پیروژه، نه م
قورنانه سهرناسایه لهخوی گرتوون دادیان نادا، نه م هه موو نیشانه جیا جیایانهی
لهبوونهومردا بلاو کرانهوه بهسیان ناگا؟ داخوازی پهیدا بوونی موعجیزه
ناناسایی وککوو هی پیغهمبه رانی پيشوو دمهکن؟

نهوانه نهفامن لهسروشتی پیغهمبه راپه تی موحهممه د حالی نه بوون، نازان
سروشتی موعجیزه پیغهمبه رانی نیسلام له هی پیغهمبه رانی تر جیاوازه،
موعجیزه موحهممه موعجیزمیه کی کاتی و کورت خایه نیه چینیک بیبینو
بپرتهوه؛ به لکوو موعجیزه حه زرمته موحهممه ﴿﴾ موعجیزمیه کی نه مرو
گشتی و به ردموامه، موعجیزمیه که: چین له دواى چین له گهل دل و عه قلدا دمدوی و
له و متمرى حه سساس و ناسکیان دمداو کوڼ نابو و به سهر ناچی و کاریگهری خوی
له دمسه نادا، هه تا عیلم و زانست پيش بکهوئ، روژگار بین و بچن و روداو روو بدمه و
تیورو هه لسهفه پهیدا ببن، قورنان زیاتر تازمگهری و واقعی و گونجانی بو مامه له
پن گردن و گردنی به یاسای ژیان دمه له پندری.

له لایه کی ترهوه وککوو چه سپاوه له موعجیزه و کتیبه نایینی و میزووی و
سیره و بایو جرافیه کاندا پهرومردگار زور موعجیزه و نیشانه زانستی و کهونی
به پیغهمبه ر ﴿﴾ به خشیوه، به لام نه یکردونه به لگه له سهر راستی
پیغهمبه راپه تیه که ی و داوای ئی نه کردون نیمان به کاریگهری و گرنگیان بینو
فه رمانی به پیغهمبه ر نه کردوه ته حه ددای کافره گانی پی بکا، به لکوو نهو
موعجیزانه ی پی به خشیون بو پیو یستیا تی کاتی، بو نمونه گیرا بوونی بری نزاو

پارانه وهی پیغه مبه **﴿﴾** وهکوو شیقای نهخوشو تیر کردنی کۆمه ئیکی زۆر بهخواردمه نیه کی کهم لهغه زای بهدرو غه زای ته بوولدا، ههروهها بارانی باران بۆ دابینکردنی پیوستیاتی موسو ئامانان لهغه زای بهدردا، ههروهها دوو لهتبوونی مانگو ناله ی قهده داره که، که پیغه مبه **﴿﴾** پستی پیومدا بوو دواپی بهجیی هیشتبوو، ههروهها ئاخاوتنی گیانله بهران لهگه ئیداو گه ئی شتی تر له دیاردهی نانا سایی که به پیغه مبه روه بینراون و لیوهی دمگیرنه وه، نه مانه هه رچهنده موعجیزه بوون وه ئی روداو ئیکی کاتی بوون و به سهر چوون گرنگی بۆ نهوانه هه بوه که بینویانه.

به کورتی به لگهی به هیز له سهر راستی پیغه مبه رایه تی جه زمرتی موحه ممه د **﴿﴾** قورنانی پیرو زو نه مره، نه و کتیبه سه رناسایه یه که ته حه ددای ئاده میزادو نه جنده ی پی کردو بۆری دان، له لایه کی تره وه تازانیاری پیش بکه وئ و تو یژینه وه له بوونه ومردا بکری، تیۆرو داهینانی زانست ئامیز دمر بکه وئ، زیاتر راستی قورنان دمر ده که وئ و سه ر ئاسایی و بی وینه یی ده چه سپی.

موسلیه و بوخاری و تیر میزی فهرمو و دمه یه کیان به مه رفوو عی ریوایه ت کردوه، دمفه رموی: (ما من نبی الا وقد أعطی من الآیات ما مثله آمن علیه البشر، وانما الذی اوتیته وحیا اوحاه الله الی، فارجو ان اکون اکثرهم تابعا یوم القیامة).

به رومردگار فهرمانی به پیغه مبه **﴿﴾** کرد: که به شیۆمه یه کی کورت وه لامی نهوانه بداته وه: که پیشنیازی هینانی ئایاتو نیشانه ی جۆراو جۆریان له پیغه مبه ر ده کرد، پییان وابوو: نه و جۆره موعجیزه که وئ و ماددیانه نیشانه ی پیغه مبه رایه تین. دمفه رموی: **﴿قُلْ إِنَّمَا الْغِیْبُ لِلَّهِ﴾** نه ی موحه ممه د! به و موشریک و بی بر وایانه بلئ: جی به جی کردنی پیشنیازمکانی ئیوه کارو باری غه یین، ته نها خودا زانیاری غه یب دمرانی و نه و نیشه نه ئنی و به نامه کیانه تایبه تن به خۆیه وه هه ر خۆی ئاکامو سه رمنجامی هه موو شتیک دمرانی و هه موو

کاروباریک بهدمست خویهتی و بهویستی ئەو دیتە گایهوه، نەمن و نەهی کەش ناگاداری عالەمی نەین، زانیاری غەیب تاییبەتە بەزاتی پەرورمردگارمۆه، جا ئەگەر پەرورمردگار بریاری دابی موعجیزمیهک لەو موعجیزانەم بۆ بنیری ئەو هەر خۆی کاتو چۆنیەتی هینانی دزمانی.

جا ئەگەر ئیوه بروام پی ناگەن هەتا ئەو موعجیزە پێشینیاز کراوانەتان نەیتە دی، ئەو «فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ» چاومروان بن با بزانی خودا چی بریار داوه بۆ من و بۆ ئیوه منیش لەگەڵتان چاومروانم.

ناشکراشە دمی چاومروانی سزاو تۆلە خودابن، چونکە ئیوه سەررەقو ئینکارن. وەکوو لەنایەتیی تردا دهمرموی: «فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ» یونس/ ۱۰۲.

ئەووی لەنایەتە کەووه و مردەگیری دوو شتی سەرەکییە :

۱- زانیاری غەیب (کە نیگا کردن بۆ پێغەمبەران و ناردنە خوارمۆی موعجیزمو نایاتی کەونی) یش دەگریتەو تاییبەتمەندی خودان و هیچ کەس دەسلاتی زانی و دەستەبەرکردنیانی نیه.

۲- هەرمشە کردن لەکافرەکانی مەککە و وێنە ئەوان بەناردنی عەزاب بۆ سەریان ئەگەر نیمان نەهینن و لەسەر سەررەقی و ئینکاری خۆیان بەردەوام بن.

رەوشتی کافرەکان فرت و فیل و سەررەقی و بی ویزداناییه

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسْتَهْمٍ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِيْٓ ءَايَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا

تَمَكُرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْأَبْرِ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

باش نهوهی له نایه تی پېشوودا رهددی موشریکه کانی دایه وه بهوه: که نارندنی نایاتی که ونی شتیکه تایبه ته به پهر و مردگار هوه، به شتیکه له کار و بارى غهیب. نه مجار لیرمدا وه لامیکى تری موشریکه کان دمداته وه، وه لامه کهش نه وه میه: که نهو موشریکانه ته نانهت نه گهر نهو نایاتانه بنیردرینو نهوان به چاوی خویان بیانبینن هر برپوا ناکه، چونکه دابو نه پرتو رهوشتیان فرتو فیل و نینکاری و بی ویزدانییه، زور جار نیشانهی تالو ته نهایی خودا دمبینن، که چی په ند نامیز نابن و فرتو فیلی جوړاو جوړ نه نجام دمدن بو پشت هه لکردن و نیمان نه هینان، که چی ویرای نهومش هه رگاتى توشی تهنگو چه له میه که ببن ددست دمکه ن به هاتو

هاوارو دادو فيغان، ئەگەر كەوتنە خوشىيەو لەخۆيان بايى دىمىن.. دىمىرەمۆي:
﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْتَهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا﴾ ھەركاتى
بەخشيمان بەموشرىكەكان خوشى و ھەرزانى و ناسايش پاش تەنگو جەلەمەيەك
كە لەوھەيئەتەى يەخەى گرتبوون، لەجىياتى ئەوھى سوپاسى پەرورەدگار بکەن، سەرى
بەندايەتى بۆ نەوى بکەن... گالتەى پى دەكەن تانەو تەشەرى ناراستە دەكەن،
دەيانەوى كاريگەرى دەسەلاتى خودا لەو شتانەدا بشىرنەو، واقع ھەلەبگىرنەو،
گرنگى بەو روداو نەدەن...

بۆ نموونە ئەگەر بارانى باراندو زموى تىر ئاو كرد، دەلەين: باران بارى چونكە
ومرزمەكە و مرزى باران بارىنە، يان بۆيە باران بارى چونكە فلانە ئەستىرە
دەركەوتوو، ئەگەر يەكەك لەبەلەيەك رزگارى بوو دەلەي بەرىكەوت رزگارم بوو،
ئەگەر لەنیشو كارمەكانىدا سەركەوتوو بوو سەركەوتنەكەى پال كارامايى و زىرەكى
خۆى دىداو ھۆكارەكە ناگەپنەيتەو بۆ توفىقى خودا و نالەى خودا توفىقى دىداو
پشتگىرى كردم!

تەنانەت قورمىشەيەكان كە تووشى گرانى و بى بارانى بوون ھاتنە لای
پىغەمبەر و لەروى خزمایەتى و صىلەى رەحمەو داوايان ئى كرد لەخودا بپايتەو
بارانىان بۆ ببارى، خودا دوەى گىرا كردو باران بارى، كەچى قورمىشەيەكان بارىنى
بارانەكەيان پال بەكەكانيان دىداو، تانەو تەشەريان لەناياتى خودا دىداو، دزايەتى
پىغەمبەريان دەست پى كردەو، گەرانەو سەرى ھالى جارانيان و خودايان لەبەر
چوووە. وەكوو دەلەين: ھەر كاتى ئادەمىزاد كەوتە ئەمەن و ناسايش و ھەرزانيەو
خوداى لەبەر دەجیتەو بوغرا دىمى و خۆى لەخۆ دەگۆرى!

بوخارى و موسلىم لەعەبدوللای كورى مەسعوودەو، رىوايەت دەكەن: كە
قورمىشەيەكان كاتى بەپىر بانگەوازی پىغەمبەرەو ھاتن و بەدرۆيان خستەو، نزاى
ئى كردن، كە خودا گرانيەكى وەكوو قاتو قارى رۆزگارى ھەزەرتى يوسفیان توش

بئ، دوعای پیغه ممبر له قورمیش گیرا بوو، گرانی و قاتو هرې په خه ی گرتن وایان
لېهات له برسان نیسقان و مردار موبوویان ده خوارد، برسیایم تی تهنگی پی
هه لچنین، به جوریک که په کیکیان بیروانیایه بو ناسمان، همدوکه لی دهاته پیش
چاوانو تارمایی هه وری به دی نه ده کرد، نیر پهر و مردگار نایم تی ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي
السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ، يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ الدخان/ ۱۰-۱۱. نارد خوارئ.

نه بو سه فیان هاته خزمهت پیغه ممبر ﷺ وتی: نه ی موحه ممه! نه تو
فهرمانمان پی دمه کی صیله ی رحم به جی بینین، وا خه ریکه گه له کمهت قر بیو
له برسان بمرن، له خودا بیار پیوه باران بیاری، پیغه ممبر ﷺ دوعای بو کردنو خودا
گرانی له سر لابرندو بارانیان بو باری، نه وانیش همدیسان دمستیان کردم وه
به فرتو فیلو گالته کردن به نایاتی خودا و دزایه تیکردنی پیغه ممبرو به درو
خستنه ومی!!

نهمجار پهر و مردگار رمدیان دماته ومو فرمان به پیغه ممبر دمگا و دمه فرموی:
﴿قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ نه ی موحه ممه! پیان بلئ: خودا به دمستو بردتره بو سزا
دانو توله لی ستاندنتان له سر کردم و کانتان، نه و سزایه په خهتان دهگری پیش
نه ومی نه خه شعی کوژاندنه ومی چرای نیسلام جی به جی بکه. پهر و مردگار زاناترو
به تواناتره بو (استدراج) راکیشکردنتان و موله تاندنتان به جوریک تاوانباران وا
دمزان: سزایان نادری و قوتاریان دمبی، به لام باوا نه زانن: که رزگاریان دمبی، نه وان
موله تدراونو له نکاویکو له پریکا عذاب په خه یان دهگری و تا تیکیان وه نه پیچی
به خو یان نازانن!

باوا نه زانن نیمه لیان بی ناگاین ﴿إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾ بیگومان
فریشته چاودپرو کردم و منو و سه کان: که بو تومارکردنی کردم وهی نادمه میزاد
تهر خان گراون، هه موو هه لئو که وتی نه وان ناگادارنو هه موو فرتو فیلو
نه خه شو پیلان و کارو کردم و میان تومار دمه کنو سمرزمیری دمه کنو عمرزی دمه کن

بۇ پەرومردگاری ئاگادار بەسەر ھەموو نەینى و پەنامەکیەكدا، ئەویش سزاو پاداشى پراو پرتان دمداتەو، ھىچ کردارنك (بچوئو گەورە) نابوئرى، ھىچى ئى گوم نابى، ھەموو نەینى و پەنامەكى لای ئەو عەیانو نومایانە!!

ئەمجار پەرومردگار تابلۆیەكى سەرنج راگیش رادمنوئى بۇ ئەومى حالو جۇنیمى ئەو موشرىكانەو ھاوونەكانیان روون بکاتەو. دمهفرموى: ﴿هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ پەرومردگار خودایەكى وەھایە ھیزو توانای پى بەخشیون: كە بتوان لەوشكانى و لەناو دمريادا ھاتوچۇ بکەن، خۇتانو مالو سامانو كالاتان لەم ولات بۇ ئەو ولات بگوئزنەو، لەوشكانىدا بەھوى ولاغو قەتارو ترومبیلو گالیسكەو، لەدمريادا بەھوى كەشتى و گەمیو لەھەوادا بەھوى فرۆكەو.

﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرْنِ لَكُمْ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ ھەتا كاتىك وا رى دەكەوى ئیو لەكەشتىدانو بەھوى باى گونجاو بۇ رۆیشتنى گەمىكە بەسەر روى دمريادا بەھیدى و بەنەرمى بەھیزی ئەو بايە خۆشومزە دریزە بەرۆیشتن دمدن، كەیفخۆش و شادمانن بەو بايە موافقە خۆشومزە گونجاو، پاشان كوتوپر بايەكى ناموافیق و رمشەبايەكى ناھەموارو گیزەلوكەو زریان لەكەشتیەكەیانى داو دمريا شیواو شەپۇل ھاتن و چوونو لەھەموو لایىكەو شەپۇلى ترسناك دەورەى دانو گومانیان وا برد: كە ئیتەر رزگاربوونیان نیەو مردن و لەناوچوون یەخەى گرتوون و كۆتایییانە... نا لەو كاتە ترسناكەدا ھىچ پەنايان چنگ نەكەوتن جگە لەھانا بردن بۇ خودا، ئیتەر بەدل لەخودا پارانەو، دەستیان كرد بەھاوارو سكالو لالەو پالە لەبارمگای خودا و بەنیازی راستالى و دلسۆزییەو ھەرزى بارمگای پەرومردگارتان كردو وتان: ﴿لَئِنْ أُلْجِيتُمْ مِنْ هَٰذِهِ﴾ پەرومردگارا! نەگەر ئەمجارە لەم مەرگە مەینەتە رزگارت كردين ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ئیتەر

به گیان و به دل و به زمان سوپاسگوزارین و سهری به ندایه تی بۆ نیعمه ته کانت شۆر
ده کهین و هه رمان به ردارو یه کتاپه رست ده بین.

﴿فَلَمَّا أَتَاهُمْ﴾ که چی کاتێ خودا به میهرمبانی خۆی رزگاری کردن و لهو
مه رگه ساتو مهینه ته ره هابوون و له دم ریا دهر چوون، له جیاتی نه وهی به ئینی خۆیان
به نه سهر و سوپاسگوزارو یه کتاپه رست بن ﴿إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾
ده ستیان کرده وه به سته مکاری له سهر زهوی و گه رانه وه بۆ سهر بارو دۆخی
پیشووین! ده ستیان کرده وه به سته مکاری و یاخی بوون و سهر پێچی کردن.

ئه مجار په روم ردار باش نه وهی نه و به ندو مه ته له و تابلۆیهی رانواند،
خیطاب ناراسته ی هه موو یاخی بووان ده کا له هه ر شوینیک و له هه ر سهر ده مو
رۆزگار یکه دا بن و هه رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا﴾ نه ی ئاده میزادینه! بزائن: ئه م سته مکاری و یاخی بوونه تان تاوانه و سزاو
تۆله که شی په خه ی خۆتان ده گرتیه وه، له دونیا و قیامه تدا بۆ خۆتان سزای نه و
تاوانانه ده چیژن، خۆتان پێی زه مر مه ند ده بین، له دونیا دا نه و له زه متو خۆشییه ی
ده میچیژن گورت خایه نه و به رده وام نابن، وێژدان تان لۆمه تان ده کاو هه می شه هه ست
ده که ن به سزایه کی وێژدانی، زۆر جاریش وا ده بین کابرای یاخی بوو هه ر له دونیا دا
سزای یاخی بوونی توش دئ و سهرباری سزای قیامه ت سزای دونیا ش ده چیژئ!
هه رموودمه یه که هه یه ئیمام ئه حمه دو بوخاری ریوایه تیان کرده ده فه رموئ: (ما من
ذنب أجدر أن يجعل الله لصاحبه العقوبة في الدنيا، مع ما يدخر له في الآخرة، من
البغي و قطيعة الرحم) واته: هه یج تاوانیک هه یندە تاوانی به غی و پچراندنی
صیله ی ره حم شیوا نه یه که سهرباری سزای قیامه ت له دونیا ش دا خاومه نه کانیا ن
تووشی سزا بن.

لهفه رمودهیه کی تردا: که تیرمیدی له خاتو عانیشه وه ریوایه تی کردوه
ددهفه رموی: (أسرع الخیر ثوابا البر و صلة الرحم، و أسرع الشر عقابا البغي و قطیعة
الرحم) یان (ثنتان یعجلهما فی الدنيا؛ البغي و عقوق الوالدین).

﴿ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان سه رمنجامو گه پانه و متان
روژی قیامت بو لای نئمهیه، واته: دوی ژیانی کورت خایه نی دونیاتان زیندو
دهگرینه وه بو دادگای و سزاو پاداش و مرگرتنه وه، نه و کاته هه واثان ددهمه
به هه موو کردارو هه لوئستیکی دونیاتان، چی سته مکاری و یاخی بونتان نه نجام داوه
هه مووی لای نئمه نووسراوه و سزای پراو پرتان ددهمینه وه. جا که سیکی نامه ی
کرداری خیر و چا که ی تیدا بوو، با سوپاسی خودا بکا، که سیکی ش دمه فه ری
کرده و هکانی خراپه ی تیدا بوو، نه وه با سه رزمنشتی خودی خو ی بکا..

نمونه ی ژیانی دنیا له خیرا به سه رجوونی و برانه وه ی دا..

﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا
أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَيَّتْ وَطَرَ أَهْلِهَا أَنَّهُمْ
قَدِירוْنَ عَلَيْهَا أَتَتْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يُنْفَكُونَ ﴿٢٤﴾﴾

پهرومردگار له نایه تی پېشوودا فهرمووی: ﴿إِنَّمَا بَلَّغْتُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ جا چونکه هوی یاخی بوونی ئاده میزاد سوور بوونیانه له سهر ژیا نی دنیاو زیده رمویانه له هه ولدان بو ودمسته یانی نازو نېعمه ته گانی، نموونه و پهن دیک هینایه وه بو نه وهی ههر که سیک عاقل و هوشمند بئ به ژیا نی دنیاو نېعمه ته گانی هه لته خه لته و هه ول بدا به شیومیه کی میانه رموی پېویستییه گانی ژیا نی دابین بکاو واز بېنی له به کاره یانی ریگای نامه شروع و نه گونجاو بو ودمسته یانی له زمه گانی، دوور بکه ویتته وه له سته مکاری و هه سادو ناشووبگپری له سهر زهوی و به ژیا نی کورت خایه نی جیهان له خوی بای نه بی.

بویه خودا ته شبیهو لیکچواندنیک ئه نجامدا، ته شبیهی ژیا نی دنیا ی کرد به زهوی و زاریک که ئاودیر کرابی و گول و میوه و بهروبوومی باشی و به ره ینا بی و هه میسه له گه شه و نه شو نمادا بئ، تاوه ختی دروینه و چین و رینی هات، به لام له نکاویک و میشوومه و ره شه باو زیان لی داو له بیخ دمری هینا و ئاداری به سهر پادارییه وه نه هیشت. دمه فهرمووی: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ نموونه و شیوهی ژیا نی دنیا له رازاومی و گنجی و دمه لات و هیزو توانا و دارایی و هوی پیکهاتی کامه رانی زیان له هه موو رویکه وه، دمه به یته ئاوی ئارامی به هاران که له ناسمانی به خشن دمی خو مانه وه دمیبارین به سهر زهوی تینووی نه رمان و به پیتدا، جا به هوی نه و بارانه وه زهوی زیندو دمیته وه، گزو گیای جوړاو جوړ دمری و سهر له خاک دمر دینی دارو دره خت چرو دمه کنو شین دمه نه وه، هه موو نه مانه نه شو نما دمه کنو تیک دمه پزینو تیکه ل به یه کتر دمن، بوونه و مر دمازیننه وه، سپی و سه وزو سوو شین و زهرو ئال و په مه یی و... باومش له یه کتری و مر دینن، گیاو گزی و اهیه ئاده می دهیخواو سوودی ئی و مر دگرئ، بهروبوومی و اهیه، پخوړو بژیوی ئاده میزاده هی واش هیه خوړاکی ئاژه لو گیانله به رانی تره.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا﴾ همتا کاتی زموی بههوی نهم ریژنه بارانه بههارییانهوه بهشی خوی لهجوانی و رازوویی و زینمتو زیبا و مردمگری، بری دار ههئنهچی و بازی دانهچی و لهبهر میوهی زور گران لقهکانی شور دمیبهوه، هندی بهسمر زموی دا بلاو دمیبهوه، گزو گیا کامل دمی و دانهویله پیدمگا و میوه دینه بهر، ههموو بهروبووو دانهویله کاتی نهوهی دی دروینه بکری و بچیندرین و بهیندرینهوه بو مالو عهمبار بکری، خاومنهکانیان دینه سمر نهو باومره که کاتی دروینه و رنین و چین هاتوو ههموو شتی کاتی سوود لی و مرگرتیان هاتوو، دمتوان سوودیان لی و مرگرن! نا لهو سهر و بهندمدا ﴿أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنَبِ الْأَمْسِ﴾ کوتوپر قهز او قهدهری نیمه بو لهنابردنی روی کرده نهو باخ و بیستان و کشتو کاله زورو ههمو جوړه بهشه و یان بهروژ بهقاری خویمان لیمان داو ههموو نهو گیا و گزو دارو دروختو دانهویله و بهروبوومه ههلال و پیگهیشتهومان کرده سوتهمهروو لهکهگی خواردن و سوود لی و مرگرتن کهوت! ههمومکوو لهدوینی دا نهبوویی و نهبندرا بی، کهسیک شارما نهبوویی نازانی نهو شوینه شوینی کشتو کال بووه یان نا، همر دهلی لهو میپیش سهوزایی لی نهبوووو شینایی لی شین نهبووه!

ومکوو لهنایهتیکی تردا دمفهرموی: ﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ، أَوْ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ﴾ الأعراف/ ۹۷-۹۸.

فهرموودمیهک ههیه نهحمه دو موسلیمو نهسانی و نیبنو ماجة لهئنهسهوه ریوایهتیان کردوه، دمفهرموی: (یؤتی بأنعم اهل الدنيا، فیغمس فی النار غمسة، فیقال له هل رایت خیراً قط؟ هل مر بك نعيم قط؟ فیقول: لا، و یؤتی بأشد الناس عذاباً فی الدنيا فیغمس فی النعيم غمسة، ثم یقال له: هل رایت بؤساً قط؟ فیقول: لا) رۆزی هیامت خوشگوزارانترین نادهمیزاد دین: که لهدونیا دا لهههموو کهس خوشتری رابواردبی، جاریک لهناگری رودمکه و دمری دیننهوه و پیی دهگوتری

ئەری لەدونیادا ھەرگیز خۆشیت دیوہ؟ ئەری لەدونیادا خۆشگوزەرانیت بەسەردا
تێپەرپوہ؟ لەوہ لایدا دەلی: نەخەیر. ئەمجار یەکیکی تر دینن: کە لەھەموو کەس
لەدونیادا زیانی ناخۆشتر بووبی، تۆزیک دەخوێتە ناو لەزەمتو خۆشی بەھەشتەوہ،
ئەمجار پێی دەگوتری: ئەری قەت ناخۆشیت بینوہ؟ دەلی: نەخەیر.

﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ وەکوو ئەم مەشەلە ئاشکرایەو بەو
جۆرە ئاوا ئیمە نیشانەکانی دەسلاتی خۆمان شی دەکەینەوہ بۆ گەل و نەتەومێک:
کەبیر لەحالی دنیا بکەنەوہ، کە لەگەڵ ئەویدا زوو بەسەر دەچن، کەچی ئادەمیزاد
ئاوا خۆیان پێوہ ھەلەوگەر دەکەن!! بەئێ بەو جۆرە ئیمە بەلگەو نیشانە
سەلمینەری تاكو تەنھایی خۆمان و ھەبوونی سزاو پاداش لەروژی قیامتداو
ھەرجی بەرژەومندی ئادەمیزادی تێدابی شی دەکەینەوہ بۆ کەسانیک کە بیر
لەنایاتی خودا بکەنەوہ، عەقڵ و بیرو ھۆشی خۆیان دەخەنە کار بۆ پەند وەرگرتن
بەم پەندو مەشەلانە دەربارە ی زیانی دنیا: کە زوو لەکیس خەلک دەچی و گۆرانی
بەسەردا دی.

بێگومان لێکچواندنی دنیا بەگژوگیای زەوی لەقورئاندا زۆرو زەبەندیمە
وەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وِزْنٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ
مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ الحديد/ ۲۰.

یان نایه تی ﴿وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ الکهف/ ۴۵.

یان نایه تی ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيَجُ فِتْرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ الزمر/ ۲۱.

هه لئانی ناده میزادان بو به ههشتو باسی حال و چو نیه تی چاکه کاران و خرابه کاران له قایه مهتدا

﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٥﴾ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنْ أَلِيلٍ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾﴾

پاش نه وهی په رومردگار له خو بایی بوونی ناده میزادانی به دونیا روون کردمو له باره وه نمونه هی نایه وه، به شوین نه وهدا ناده میزادانی هه لئان بو

و مدهستهنانی بههشتو ههروا باسی حالو چۆنیه تی خراپه کارانو چاکه کاران له قیامتداو فهرمووی: ﴿وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ﴾ پهرومردگار بانگهوازی هه موو بهندمکانی دهکا بۆ ئیمان هینان و نهجامدانی کردمووی چاک: که دمبنه هووی چوونه بههشتو ههسانه وه لهناو خانووی ناشتی و نارامی دا!!

به بههشت دمگوتری: (دار السلام) چونکه (دار) که مه بهست پپی بههشته ئیضا فه کراوه بۆ لای (السلام) لهم رومه: که هیچ ناخۆشی و که مو کوری و ته مو لیلی تیدا نه. یان دمگوتری: بانگهوازی پهرومردگار بۆ ئیمان هینان گشتیه و هه موو کهس دهگریته وه. ﴿وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ که سیکیش خودا مهیلی لی بی شارمزی ریگی راستی دهکا: که بیگه یه نیت بههشت، توفیقی ددها بۆ بروا هینان و پابه ندبوون به نه حکام و نه خلاق نیسلامیه وه که وایه: بانگهوازی بۆ ئیمان هینان گشتی و یه کانگیره، به لام هیدایهت پابه ندده به مه شیئه ته وه و تایبه تیه. له لایه کی ترموه ئاشکرایه هیدایهت دوو جۆره:

+ هیدایهت: به مانای شارمزیی کردن و رینمویی کردن، نه مه یان گشتیه و بۆ هه موو ئاده میزاده و بریتیه له بانگه وازی کردنی ئادامیزادان بۆ ئیمان هینان.

+ هیدایهت: به مانا توفیق دان و یارمه تیدان بۆ گه یشتن به مه بهست؛ نه مه یان تایبه ته به و که سانه ی که خودا دهیه وئ به مرز بگهن. واته تایبه ته به و که سانه: که توفیقی داو و ناماد مبابشی پابه ند بوون به نایینی خودایان تیدا یه!

﴿لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنَوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ﴾ له قیامتدا هیه بۆ نه و که سانه ی ئیمان یان هینا وه کردمووی باشیان نه انجام داوه پاداشی چاک و زیده پاداش تا ده چه ندانه و زیاتریش به لکوو تا حه و تصد هینده و زیاتریش.

پاداشی زیاده و له هه موو پاداشیک باشتر زیاتر به هر مه نه ندبوونه به دیتنی خودای پهرومردگار.

ئیمام نه حمه دو موسلیمو کۆمه ئیک له پێشه وایانی ئیسلام ریوایهت ده که نه
له صوهه بیه وه ده ئی: پێغه مبه ر ﷺ نه م نایه ته ی خویندموه ﴿لَّذِینَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰی
وَزِیَادَةً﴾ ئه مجار فهرمووی: (اذا دخل أهل الجنة الجنة، وأهل النار النار، نادى مناد:
یا أهل الجنة، أن لکم عند الله موعداً يريد أن ينجزکموه، فبقولون: وما هو؟ ألم
ینقل موازیننا؟ ألم یبیض وجوهنا ویدخلنا الجنة ویجرنا من النار؟ قال: فیکشف
لهم الحجاب، فینظرون الیه، فوالله ما أعطاهم شیئاً احب الیه من النظر الیه ولا
أقر لا عینهم) کاتی که به هه شتی جونه به هه شته وه دۆزه خی جونه دۆزه خه وه،
بانگه ریک بانگ ده کا نه ی به هه شتییه کان! خودا واده یه کی پێداون، دمیوه ی بۆتانی
بینیته دی. ده ئین: نه و واده چیه؟ چ ماوه به اندریتی؟ نه وه نه ی ته رازوی نامه ی
چاکه مان قورس گرا، روومان سپی بوون و خراینه ناو به هه شته وه وه له ناگر
پاریزراین؟! ده فهرمو ی: په رده لا ده در ی، هه موویان ده روانه په رومردگار، سویند
به خودا هه یج شتیکی به هه شتیان به نه ندازه ی نه و سه یر کردنه لا خو ش نه ی، هه یج
شتیک نه و منده ی نه و دیتنه چاویان فینک ناکاته وه!

ئیبنو جه ریرو ئیبنو نه بو حاته م له نه بو موسای نه شعرییه وه نه ویش
له پێغه مبه روه ﷺ ده فهرمو ی: (ان الله یبعث یوم القیامة منادیا ینادی، یا أهل
الجنة بصوت یسمع أولهم و آخرهم ان الله وعدکم الحسنی و زیادة، فالحسنی:
الجنة، و الزیادة: النظر الی وجه الرحمن عز وجل).

﴿وَلَا یَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَـرَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ﴾ هه یج شتیکی له ته پو تۆزی ره ش ده و
چاویان دانه پو شتی له کاتیکی کافره کان ده و چاویان ته پو تۆزای و ره شی دایان
ده پو شتی، نه وان ده و چاویان روناکو نورانییه، سوکایه تییان پی ناگری چا و
به ره ژیرو زه لیلو ئیه انه پیکرا و نین، به نا شکرا و به نه ئینی سه ر به رزو سه ره فرازن،
به مراد گه یشتوو به نازن!!

ئەو تاوانبارانە لەترسان و لەشەرمان وا دەپەشۆکێن و شپێو دەبن و رمش دادەگیرسێن ﴿كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا﴾ هەر دەلێ دەمو چاویان بە پارچەیهك لەتاریکی شەو داپۆشراوەو رمش و برش دەبن و هیچ روناکیی لەشیوەو روخساریان دا نامێنێ.

﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانەى حال و چۆنیەتییان بەم ناکامە دەگاو بەو شیوە ریسوا دەبن و ئاوا لەرەحمەتو بەزمیى خودا دوور دەخرێنەووە هاوێلانێ ناگرن و پێری دۆزەخین و بۆ هەتا هەتایە تییدا دەمێننەووە لێی دەرناچن!

هەشرکردنی هەموو بەندەکانی پەروەردگار و پاكانە کردنی شەریک و خودا درۆزنەکان لە موشریکەکان

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢٩﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ

دوای ئه وهی په رومردگار ئاکامی چاکه کاران و خراپه کارانی له رۆزی قیامتدا روون کړدوه، به شوین ئه ومدا باسی رۆزی قیامت دهکا؛ ئه و رۆزی؛ که حشری مه خلوقاتی تیدا دمکری، عیبادمتکرو عیبادمت بۆ کراو بهرهوروی په کتر دمکاته ومو عیبادمت بۆ کراو په خه خوی له عیبادمتکهر دادمپی و هه موو خودا درۆزنه کان؛ ئه وانه ی گومراکان به هاوه لی خودایان دزمانین هه موویان عیبادمتکهرمکان به درۆ ده خه نه وه ده لئین؛ ئه وانه هه رگیز عیبادمتیان بۆ ئیمه نه کړدوه، به لکوو فهرمانی شهیتانیان جی به جی کړدوه. دمه رموی: ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ ئه ی پیغه مبهرا! یادى ئه و رۆزه بکهره وه؛ که ئیمه هه موو مه خلوقات به ئاده میزادو جندوکه وه، به چاکه کارو خراپه کاریانه وه زیندو ده کهینه ومو گۆیان ده کهینه وه بۆ لیپرسینه ومو لیکوئینه ومو سزاو پاداشدانه وه، هه موویان راپیچی ساری مه حشر ده کهین. ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَائُكُمْ﴾ پاشان رودمکهینه موشریکه کانو پییان ده لئین؛ له شوینی خۆتان بوهستن و جووله مه کهن ئیومو ئه وانه ی به شه فاعه تکارو هاوه لی خوداتان دزمانین راوهستن چاومروان بن، ئاخو چیتان له گهل دمکری و چ حوکمو برپاریکتان دهرباره دمرده چی!!

ئه مه په چیروکی شه فاعه تکاران و خودا درۆزنه کان، به راستی دیمه نیکی سامناکو پر مه ترسییه، دیمه نیکه له دیمه نه گانی رۆزی قیامت دیمه نیکی زیندوو سه رنج راکیشو هه ست بزوینه، هه والیکى ئاسایی نیه!

ئه وانه؛ عابیدو مه عبوود، کافره کانو به خودا دانراوه کان هه موویان کۆدمکرینه وه، موشریکه کان وایان دزمانی که ئه و بتو صه نه مو خودا درۆزنانه هاوبه شی خودان، به لام قورئان نالی (شرکاء الله) به لکو ده لی (شرکاؤهم) واته؛ شه ریکه کانیان، ئه مه ش بۆ گالته پیگردن و به سووک زانیانین له لایه که ومو له لایه کی ترموه ئامازمیه؛ بۆ ئه وه که ئه مانه شه ریکی خودا نین و ئه وان به شه ریکی خودایان زانیون!

ئەوانە ھەموویان ھەرمانیان ئاراستە دەکری کە لەشوینی خۆیان بوەستن،
نەجوولتین، ھەلبەتە یەکسەر و مکوو بزمەر دادەکووترین و جوولەیان ئی دەپری،
فەرمانەو بۆ جی بەجی کردنە، مۆلمتو خۆ ئی دزینەو نیه، راوستان نەجوولتین،
قاج ھەلنەھیننەو، چاومروان بن ج ھەرمانیکتان پی دەکری.

﴿فَزَيْلَنَا بِئِهِمْ﴾ پاشان عیبادەتکەرەکان و عیبادەت بۆ کراوەکانمان لێک جیا
کردنەو، لێکمان ھەلھارەدن، بەرامبەر بێمە ک رامان گرتن.

ئالەو کاتەدا کافرەکان قسە ناکەن، قسەیان بۆ ناکری، ناتوانن بەرگری
لەخۆیان بکەن، بەلام بەخودا دانراوەکان (شرکاء) ئەوان دەرکەونە قسەو پاگانە
خۆیان لەو تاوانە رادەگەینن، تاوانی ئەو: کە کافرەکان لەتەک خودادا
پەرستیان بۆ کردون، ئیعلانی ئەو دەرکەن: کە ئەوان ئاگاداری ئەو نەبوون ئەو
گومراپانە عیبادەتیان بۆ ئەنجام داو و ھەستیان پی نەکردو، کەوابی ئەوان
ھاوبەش نین لەتاوانەکەدا، خودا دەرکەن بەشایەدو دەلێن: خودا ئاگادارە ئیمە لەو
عیبادەتکردنە ئیو بۆ ئیمەتان ئەنجام داو بێ ئاگاین و نەمانزانیو. دەفەرمو: ﴿وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَارًا تَغْبُرُونَ﴾ خودا درۆزنەکانیان پێیان دەلێن: درۆ
دەرکەن، ئیو بەمتایبەتی ئیمەتان نەپەرستوو، بەلکوو ئیو عیبادەتی شەیتانتان
کردو، ئەو ھەرمانی پی کردون ھاوێ بۆ خودا دابنێن و بیانپەرستن، ئیو
بەگویتان کردوو، پەیکەرتان بۆ ئیمە تاشیوو بەناحەق ئیمەتان بەشەرێکو
ھاوێی خودا زانیو، گومراپوون و سەرتان ئی تیکچوو. پەرستراوی ھەقو شیوا بۆ
خودایەتی تەنھا زاتی (اللہ) یە ھەر ئەو خاومنی دەرکەو سوودو زیانی بەدەرستە
﴿فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ بەسە بۆ راستی ئەم قسانەمان کە خودا شایەد بێ
لەنیوان ئیمەو ئیو، ئەو ئاگادارە بەحالی ئیمەو حالی ئیو، خودا دەرکەو ئیمە
بانگەوازی ئیو مان نەکردو بەمانپەرستن، ھەرمانیان پی نەکردوون، رازیش
نەبوون بەو عیبادەتمان بکەن!

﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بیگومان نیمة تهواو بی ناگابوین: له عیبادهتکردنی نیوه، نه مانزانیوه که نیوه عیبادهتی نیمة دهکهن، بشمان زانیایه پی رازی نه دمبووین.

قورطوبی دهفرموی: واته: نیمة له عیبادهتکردنتان بو نیمة ههر بی ناگابوین نه ده مانبیس، نه ده مانبینی، نه هه ستمان پی دهگرد، چونکه نیمة بی گیان بووین، بهردو داریکی تاشراوو ریڅخراو بووین.. جا نه گهر نیوه عیبادهتی نیمة تان کردبی، نه وه نیمة له راستی لای بی ناگاین و هیچ زانیاریه گمان لهو باره وه نیه. به راستی نه مه شهرمه زاری و ریسواکردنیکی گهره وه بو نهو موشریکانهی: که له گهل خودادا شتی تریان په رستوه؛ شتی که نه ده بیسی نه ده بین، نه سوودو هازانجی ههیه. نه هه رمانیان پی کراوه به په رستن، نه په رستراوه کان رازین بهو عیبادهته، به لکوو له تنه گانه ترین کاتو شویندا پاکانه یان لی دهکهن!

سهیره نهوان وازیان هیناوه له عیبادهتکردنی خودای زاناو بیناو شنهواو به تواناو ناگادار به سهر هه موو شتی که دا، نهو خودایه پیغه مبه رانی ناردوون، نامه ی ناسمانی پیدا ناردوون بو یان، هه رمانی پی کردوون: که ههر خودا به په رستن، جله وگیری لی کردوون له عیبادهتکردن بو ههر شتی که جگه له زاتی خوئی! دهی باشه هه لویستو هه لئس و که وتی نهوان جیگای سهر سوپرمانه، یان نه وه: که خودا پیغه مبه ر له ناده میزاد بنیری و نیگیان بو بکا؟! کامه یان جیگای تهعه ججوبه؟

﴿هَٰذَاكَ تَبْلُو كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾ ناله و مه و فیضه ترسناکه داو لهو کاتی لی کوئینه وهو حساب له گهل کردنه دا هه موو نه فسی که له عابدو مه عبود، موسولمانو کافر، تیده گاو دمنانی: چی کردوهو چی نه کردوه، کرده وهی باشی نه انجام داوه یان خراب، شیاوی چوونه ناو به هه شته یان دۆزه خ!!

﴿وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ مَوْلَاَهُمُ الْحَقُّ﴾ هه موو بهنده کان گیردرانه وه بو لای په رومردگار، هه موو نیشو کاری که گهریندرایه وه بو لای خودای حاکمو دادومر،

خودای حه قو هه بوو هه میشه زیندوو ناگادار، نهوانه‌ی شیاوی چوونه ناو بهه‌شتن خستنیه بهه‌شته‌وه، نهوانه‌ی شیاوی چوونه ناو دۆزه‌خ بوون، توریدانه دۆزه‌خه‌وه، بهراستی ههر خودا په‌رومردگارو خاوه‌نو سهرپهرشتیاری بهنده‌کانیه‌تی، نه‌ک نهوانه‌ی به‌شهریکی خودایان داناوونو پێیان وا بوو هاوه‌لی خودان!

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ گوم بوو له‌و کافرانه نه‌و شهریکو خودا درۆزنانه‌ی به‌خودایان داناوونو پێیان وا بوو: هاوه‌لو هاوبه‌شی خودان، هیچ یارمه‌تیدمرو تکارێکیان نه‌ماو بۆیان دمرکه‌وت هه‌موو شتێک به‌دهست خودایه، که‌سی تر هیچی به‌دهست نیه.

چه‌سپاندنی ناکو ته‌نهایی خودا له‌روانکه‌ی سه‌ماندنی ربوبیه‌ته‌وه
لای خودی موشریکه‌کانیش

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ
السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ
مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ
﴿٣١﴾ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَإِنِّي
تُصْرَفُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ
فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾﴾

دوای نهوهی پهرومردگار سته مو جینایه تی موشریکه گانی لهسهر خودی
خویان روون کردهوه: له مروموه که هاوول و شهریکیان بو خودا داناو، نه مجار
به لکه لهسهر پوچه ئی ریبازمکه یان دینیتیه وه: که بریتیه لهبتپهرستی، جا که
ریبازمکه یان پوچه ئی بئ، دیار تالو ته نهای خودا دهچسپئ، چونکه دان به ودا
دمنین که هر خودا رزق و رۆزیدمره و هر نه و دمرینی و زیندو دمکاته وه،
گیان به خوشو گیانستینه وه هر خویه تی.

دمفه رموی: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نهی موحه ممه د! به و
کافرو موشریکانه بلئ: کئ رزق و رۆزی نیوه دمه د! له ناسمان به هوئ نه و بارانه ی
له به رزایییه وه دمبارینیتیه خوارئ، هه روا له زموی دا به هوئ نه و گیا و گزو دارو
دره خته تییدا دمرۆینئ، خوتانو نازه له کانتان لیان دهخون؟

کئ دمتوانئ (جگه له خودا) باران ببارینئ، که به هوئ نه و بارانه، کشتو کال
دمروئ و ومبه ر دئ؟ و مکوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿أَمْ مَنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ
أَمْسَكَ رِزْقَهُ؟﴾ الملك/ ۲۱.

ناشکرایه هر خودا سه رجاوهی رزق و رۆزیدمری نیومه، له ناسمانه وه باران
دمبارینئ و له زموی دا کشتو کالئ پئ دمرۆینئ و رزق و رۆزی بو نیوه به رههم دینئ!
نیعمه تو رحمه تی له م باره وه هه موو که س دهگریته وه رزق و رۆزی هه مووتان
دهدا.

﴿أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعُ وَالْأَبْصَارُ؟﴾ نهی موحه ممه د! پپیان بلئ: کئ نامیری
بیستو دیتو ههسته گانی تر بو نیوه دابین کرده؟ کئ به دی هیناون؟ کئ
له ناهات دمیانپاریزئ؟ کئ ناوا به و جوړه هیزی بیستو دیتو له مسو بوئکردن و
تامکردن پئ به خشیون؟ خو نه گهر بیهوئ لیان دهستینیتیه وه بئ ههستو
شعوورتان دهکا، و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ
لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ الملك/ ۲۳.

بەھۇى ئەم ھەستەنەۋە ئادەمىزاد دەتۋانى زانىارى بەدەست بېنى و بزانى
بەسەر ھەندى روداۋى جىھاندا ئاگادار بى.

بۇيەش بەتايىبەتى باسى ئامىرى بىستىن ئامىرى دىتىنى كىرد، چۈنكە ئەمانە
گىرگىزىن ھەستەكانىن ھۆكارى بەدەستەينانى زانىارى زانىستىن. ﴿وَمَنْ يُخْرِجِ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجِ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ؟﴾ كى دەتۋانى بەتۋاناۋ دەسەلاتى لەبن
نەھاتۋوى كاروبارى پەيۋەند بەمىردىن زىانەۋە ئەنجام بىدا؟ دەمىرىنى دەمىرىنى،
زىندىۋ لەمىردىۋ پەيدا دەكاۋ مىردىۋ لەمىردىۋ دەمىرىنى، ۋەكۋو رىسكانى دارخورما
لەدەنكە خورماۋ دروستكىردىنى پەلەۋمىرو گىيانلەبەرى تر لەھىلكەۋ دۆپە ئاۋ،
بەپىچەۋانەشەۋە دەنكى مېۋەۋ ھىلكەۋ تۇماۋ لەدرەختۋو بالندەۋ گىيانلەبەرانى تر
دەمىرىنى.

ھەئەتە دەمىرىنى دەنكە تۇم لەروۋەكۋ ھىلكە لەگىيانلەبەر، يان
بەپىچەۋانەۋە دەمىرىنى روۋەك لەدەنكە تۇمۋ بېچۋو لەھىلكە، خۇى لەخۇىدا
سەرسۈرپەنەرە، تەنەت پاش ئەۋەى زانىارى پېش كەۋت، زاندىرا كە ھىلكەۋ
دەنكە تۇمۋ ۋېنەكانىان بەمىردىۋ نازمىردىن، بەلكۋو جۆرە گىيانىكىان تىدايە.

بىگومان نەينى ۋ شىردراۋى زىانۋ رەجەلەكۋ شىۋەۋ روخسار شىتەكە لەۋ
شە سەرسۈرپەنەرەنەۋى كە دەسەلاتى خۇدا دروستيان دەكاۋ عەقلىۋ عىلمى
ئادەمىزاد لەناستياندا كۆلۋ سەرسۈرپەۋو جۇش دامادە!

بىگومان ھەلۋىستەيەك لەبەردەم دەنكە تۇمۋ دانەۋىلەيەك كە گىايەك يان
دارخورمايەكى ئى دەمىركى، ھەروا تىفكىرىن ۋ ھەلۋىستەيەك لەبەردەم ھىلكە
گەرايەكدا كە پەلەۋمىرو بالندەۋ نىنسانى ئى دروست دەبى پىۋىستە ھەمۋو زىانى
زانايان بەدەمىزايى تەمەنيان بۇ بىرلىكىردنەۋەى تەرخان بكىر!

ئەگىنا ئەگەر ئەمە سەرسورھىنەر نەبىۋ شويىنى ئى وردىبونەوھە تيفكرين
نەبىۋ ئەدى ج سەرسورھىنەرە؟

ئەم دىنكە دانەوئىلە بەو وردى و بچوگىيە، چۆن ئەو ھەموو روخسارو
چۆنىيەتەي گولەگەتمە لاسكو تويىكىلى و رمگەو پەلك و پىرۇ پالەي لەخۇگرتوۋە؟
دىنكە خورمايەكى رەق و تەق چۆن مواصەفاتى دارخورماي تىدا شاردرايەو،
چۆن ئەم قەدو تويىكىلى و پىرۇ عورجون و لاسكەي تىدا حەشار دراو؟ باشە ئەم تامو
بۆن و رىنگ بەرامەي لەكوئىدا شاردراوتمەو؟

ئەي ھىلگە، بىچومكە لەكوئىدايە؟ ئەو گۆشتو ئىسقان و پەرو پالەو رىنگو
شيوەو دىنگو سەدايەي چۆن تىدا شاردراوتمەو؟ ئەي لەھىلكەو توماۋى
ئادەمىزاددا ئەم ئادەمىزادە سەرسورھىنەرە چۆن پەيدا دىبى؟ لەو ھىلكە گەرايەدا
چۆن ئەو ھەموو صىفاتو رەشتەي ئادەمىزاد شىردرايەو؟ چۆن دياردەي قەدو
بالاۋ گۆشتو ئىسقان و قاچو دىستو دەمو چاۋو روخسارو شيوەو دىنگو سەداۋ
ھەستو شوورو بىرو باۋمىرەي تىدا شىردرايەو؟ ئايا بەسە، كە بلىين ئەم جىھانە
سەرسورھىنەرە بەرفراۋانەي باسمان كىردن لەدىنكە تۆمو دانەوئىلەو ھىلكەو
ھىلكەگەرادا حەشار دراۋن، بۆ ئەۋەي سەرسورمانى سەرسورھىنەر لىبچى،
سەرسورھىنەرىك، كە جگە لەگەپاندنەۋەي بۆ دىسەلاتو تواناي خوداۋ
نەخشەكىشانى خودا ھىچ تەفسىرو شى كىردنەۋەيەكى تىرى نىيە.؟؟

بەردەوام ئادەمىزاد لەھەۋل و تىكۆشاندايە بۆ ئەۋەي نەيىنى زىان بدۆزىتەۋەو
بزانى نەيىنى مىردن چىيە، دىرھىنانى مىردو لەزىندو دىرھىنانى زىندو لەمىردو،
گۆرۈنى ئەو عونسورانە لەقۇناغەكانياندا جارىك دىبىنە عونسورى زىان و دىمىك
دىبىنە عونسورى مىردن، رۆز لەدۋاي رۆز مەۋداي پىرسىارەكان قولترو بەرفراۋانتر
دەگاتەۋە، خواردەمەنى و خۇراك كە بەھۋى كۆلەن و بىرژاندن بەئانگىر دىمىرى و زىانى
تىدا نامىنى، چۆن كە زىندو دىمىخوا دىبىتەۋە خوئىن و گۆشتو ئىسقان؟؟ چۆن

به شیکي دمبیته پیسای و فرپی دمداته دمره ووه هندیکیشی دمبیته به شیک لهو جهسته زیندوه؟

به لئ به راستی ژیان شتیکی سهرسورپه نهره و ناده میزاد ناتوانی بگاته بنج و بناوانی، ناچار دمبی دان به هه بوونی خودایه کدا بنی: که به خشندهی ژیا نه. خاومنی ژیا نه، خوئی دمبیه خشی و خوئی وهری دهگریته ووه!!

﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ نهی موحه ممه د! پییان بلئ: کی کاروباری مه خلوقات هه لئ مسورپینی، کی سهروکاری نه و هه موو یاسا و تایه تمه نندیانهی بونه وهر دهکا؟

بیگومان له ووه لای نه م پینج پرسیارانه دا موشریکه کان هیج وه لامیکی گونجاویان به دهسته ووه نیه، ناچار ﴿فَسَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ به بی منجه منج و راوهستان ده لئ: بکه ری حه قیقی و به دیه نهری راستی خودای پهرومردگاره، هه نه و بوونه وهر هه لئ مسورپینی و سهروکاری مه خلوقات دهکا. ناچارن ههردمبی بلئ: خودا چونکه هیج وه لامیکی تریان به دهسته ووه نیه.

نه گهر پرسیاریان له باره ی نه م پینج شتانه ووه لی بکری، یان نه گهر پرسیاریان لی بکری: کی یاسای بوونه وهری داناوه؟ کی جم و جوئی نه فلاک به و شیوه ریئو پیکیه و ورده کاریه نه انجام دما؛ کی جم و جوئی نه م ژیا نه په ره پی دما و ناوا به و شیوه سهرسورپه نهره له گه ردایه؟ کی یاسا کومه لایه تیه کان نه خشه کیش دهکا و جاریکیش هه له ناکا؟ نه گهر دهیان و سهدان له نه م جوړه پرسیارانه ناراسته بکری، وه لامه که هه نه ووه: ده لئ: خودا هه لئ مسورپه نهره...

دهی که وایه: ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ؟﴾ نهی پیغه مبه را پییان بلئ: نه دی بوچی خو تان له سزای خودا ناپاریزن؟ بوچی هاوه لی بو دادمنین و له ته ک زاتی پاکیدا خودا دروژنه ی تر دمپه رستن و خو تان وا لی ده که ن شیای سزای دوزخ بن؟! بو ناترسن له و خودایه ی رزق و روژی نیوه ی به هو ی باراندنی باران له ناسمانه ووه

﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ واتە: ومکوو چۆن به‌حهق رېوبييمەت ھەر بۆ (اللە)یە، نولوهییمەت ھەر بۆ (اللە)یە ئەمە شتیکی چەسپاوو سەلتەندراو، ھەر بەو جوۆرە وشەى خوداو بریارى خوداو حوکمو ھەرمشەى خودا

چەسپا بەسەر ئەو کەسانەى فاسقن و رۆچون لەکوفرو بێدینى داو سوورن لەسەر مانەووە لەگومرایی داو لەچوار چۆوێ حەق و چاکەکاری و یەکتاپەرستی چوونە دەرەو، چەسپا لەسەریان ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کە ئەوانە ئیمان ناھێنن، لەسەریان چەسپا کە ئەوانە برۆیان نیه، خودا زانیویەتی: کە ئەوان ئیمانیان نیهو ئیمان ناھێنن، لەسەریان چەسپا: کە ئەوانە پێری ریسوا بووانن و ئیمان ناھێنن!

دەتوانرێ بڵێن: مەبەست بە (الكلمة) لەنایەتەكەدا ھەرچەشەو سزای دۆزەخە، ئەو کاتە ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ دەبێتە عیلامتو بایس بۆ (حقت) واتە: ھەرچەشە بەسزای دۆزەخیان لەسەر چەسپا چونکە ئەوان ئیمان ناھێنن! بەویستی خۆیان سوورن لەسەر ئیمان نەھێنان، نەك خودا مەنعیان بکا لەئیمان ھێنان، ئەوەتا بەلگە بۆ ئیماننەیان لەبوونەومردا زۆرو زەبەندەن، ئەو سەرمتاگانى ئیمان لەبیر و باومرپاندا چەسپاوە، بەلام ئەوان بۆخۆیان بەویستی خۆیان لەو رێبازە لادەدەن کە دەیانگەيەن بەئیماننەیان، ئینکاری ئەو بەلگە سەرمتایبیانە دەکەن: کەوان لەبەردەستیاندا، روى خۆیان و مردەگێرن لەو بەلگە ناشکرایانە، عەقڵ و ھۆشی خۆیان لەو بارەو لەکار دەخەن!

تێبینى ئەو دەکرێ: کە نایەتەكە تەصریحى کردووە بەناو میدبوون لەئیمانى ئەو فاسقانەى: کە رۆچوون لەکوفرو بێدینى دا، سوورن لەسەر کافرێ خۆیان، باسی کەسى تری نەکردووە، چونکە کەسێك سوور نەبێ لەسەر کوفر ھیواى ئیمانى ئێ دەکرێ، نەگەر ئیمانى ھێناو فەرمانبەردارى فەرمانى خودا بوو لەسزای دۆزەخیش رزگارى دەبێ.

ھیچ لەمپەرێكى حەقیقى لەبەردەم ئیماننەیانى ئادەمیزادى کافردا نیه، ھەرگیز خودا بەزەخت و زۆرە ملێ کەس کافر ناكاو رێگای ئیماننەیان لەکەس ناگرێ. ئەووى دەبێتە مانع ئەومیە: گابرا بەویستی خۆى مانعە لەئیماننەیان و

سووره لهسه ر کوفر، ومکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ، وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ یونس/ ۹۶-۹۷. نیمام مالیک له رسته ی ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ نه وهی و مرگرتووه: که یاری شه ترمنج حهرامه و فهرموویه تی: یاری شه ترمنج جوړیکه له گومرایی.

زانایانی نیسلام راجیایبیان هه یه: له ودا نایا یاری شه ترمنج و یاریه کانی تر که لهسه ر شیوه ی قومار نه بی حه لالن یان حهرامن؟!

جه ماومری زانایان دمفه رموون: که سیک شه ترمنج نه کاته قومار، له مالی خویدا له گهل خیزانی خویدا مانگی جاریک یان له سال دا جاریک نه و یاریه بکا نه وه عه قوی لییه و حهرامو مه گرو ه نیه، ههر که سیک زی دمره وی بکا له شه ترمنج کردن دا به جوړیک به و یاریه ناویانگ دمرکاو زور له خه لکی بزنان: که نه و یاریه نه انجام دما، کاریکی خراپه و نابرو بهرمیه و عه داله تی نامینی و شایه دی ئی و مرناگیرئ.

نیمام شافیعی دمفه رموی: شایه دی یاریکه ری شه ترمنج رمت ناکریته وه نه گهر له بواری تر دا عادل بی و تاوانی گه وره ی ئی رونه درابئ، مه گهر به شه ترمنج که قومار بکا، نه گهر قوماری کرد عه داله تی نامینی، چونکه مالی خه لکی به بوش خواردوه!

نه بو حه نیفه دمفه رموی: یاری شه ترمنج مه گرو وه، نه گهر یاریکه ری شه ترمنج تاوانی گه وره ی ئی رونه درابوو، چاکه ی زیاتر بوو له خراپه ی، شایه تی ئی و مر دمگیرئ!

چه سپاندنی هاتنی رؤزی قیامتو زیندووبوونه وه

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَكْبِدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتَ تُؤْفَكُونَ﴾ (۳۴) ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (۳۵) ﴿الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶)

قورئان جاریکی تر دهگه ریته وه سهر رانواندنی دیاردهکانی دمه لاتی خودا، نه وه بوو له نایه تی پیشوودا به لگه ی زوری هیئانه وه له سهر یه کتاپه رستی و چه سپاندنی تائو ته نهای خودا له ئولو هییه تو ربوبیه تدا، دوابه دوی نه وه چه سپاندنو سه لاندنه دیته سهر باسی چه سپاندنی هاتنی رؤزی قیامتو زیندووبوونه وه و حیسابو لی کولینه وه. نه مهش به شیوه ی پرسیار و ده لام. هر چه نده نه و شتانه ی له م کومه له نایه تدها به شیوه ی پرسیار رایانده نوینی (وه کوو زیندوو بوونه وه و سهر له نوئ دروستکردنه وه و هیدایه تدان خه لک بو ریبازی حق) لای کافرهمکان و مکوو نه و شتانه ی له نایه تدهکانی پیشوودا باسی کردن، ناشکراو نمایان نین و لایان موسه له م نین، وه لی به پشت نه ستووری سه لاندنو چه سپاندنی شتهکانی پیشوو لی رمشدا پرسیاران تیدا ناراسته دهکا، چونکه نه مانهش به شیکن له و شتانه ی: که ئولو هییه تو ربوبیه ت داخوایانن، لی رمدا

پرسیارمکان ناراسته دمکاو بهسمر عاقل مهندهمکاندا رایاندهمنویینی و داوای وهلامیان لی ناکا، چونکه همر کاتی (مقدمات)مکانیان سهلانندن ناکامهکان ناشکران و قیوولن. ناشکراشه رونکردنهووه بهلگه هینانهووه بهشیووی پرسیار کاریگهرتره لهدل و دهر و وندا.

دمهفرموی: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ؟﴾ نهی پیغهمبهرا! بهو موشریکانه بلئی: نایا کی لهو شمیریکانهی نیوه عیبادمیتان بۆ دمکهو بههاوهلی خودایان دزمان لهبتو صهنههو نهستیروم جندوکهو فریشته...هتد. پئیان بلئی: کی وکوو خودا لهنهبووه مهخلوقاتی بهدی هیناوه؟ کی ناسمانهکانو زهووی نهوهی تییاندایه دروست کردوه؟ کی دمتوانی پاش لهناوچون جاریکی تر سهرلهنوئ دروستیان بکاتهوه؟

جا که نهوان لهبهر سهررهقی و برپوا نهکردنیا بههاتنی قیامهتو زیندوبوونهووه وهلامیان نهبوو، وکوو لهوهلامی پینج پرسیارمهکی پيشوودا وهلامیان دایهوه لیتره وهلامیان نهدایهوه نهوه تو خوت وهلام بدمروه: ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نهی پیغهمبهرا! بلئی (الله) دمتوانی. همر خودای من دمهسلاتی نهوهی همیه سهرمتا مهخلوقات دروست بکاو دواپیش سهرلهنوئ جاریکی تر دروستیان بکاتهوه، چونکه کهسیک بتوانی سهرمتا لهنهبووهو شتیک دروست بکا، جاریکی تر دروستکردنهوهی بهلاوه ناسانتره. همر خودا دمتوانی نهوه بکاو کهسی تر نهو توانایهی نیه.

بیگومان نهو موشریکانه دانیان بهومدا دنا: که دروستکارو دروستکهروه لهجیهانی گزوگیاو روهکو دارو دروختدا خودای تائو تهناهی، چونکه بهچاوی خویشان دمیان بینی: که گزوگیاو دارو درخت بههووی باران لهومرزی زستانو بههاردای زیندوو دمبووهو لهومرزی هاویندا دمردو دووباره لهومرزی زستانو بههاری داهاتوودا جاریکی تر زیندوو دمبووه. بهلام نینکاری زیندو بوونهوهی

گیانله بهرانیان دمکرد. ﴿فَأَنَّا تُؤَفِّكُونَ؟﴾ پئیان بلئی: چۆن ئیوه له ریگای حهق لادمهمن بۆ ریگای به تال؟ چۆن له حهق و یه کتاپهرستی واز دینن و رودمهکهنه هاوهلدانان بۆ خوداو بتههرستی!

به کورتی، فیطهرمتو عهقل و هۆشو تیفکرین و سهرنجدانتان سهردمهکیشی بۆ ئهوه: که خودا دواى مردن و وشکبوونهوه سهرله نوێ گزوگیاو دارو دروخت زیندو دمکاتهوه، ئه دی بۆچی دان به وهدا نانین و ئیعتراف به دمهسهلاتی خودا ناکهن؛ که دمتوانی پاش مردن سهرله نوێ نادمیزاد زیندو بکاتهوه؟ بیگومان نه گهر ئیعتراف به وه بکهن ئه وه سهردمهکیشی بۆ ئه وهی برپا به زیندو بوونه وهی قیامهتو پاداش و سزا و مرگرتنه وه بکهن.

ئهمجار به لگهیهکی تر دینیته گۆڕی بۆبۆردان و ئیلازام دانیان، پرسیاریکی تریان ناراسته دمکا دهربارهی لایه نیک له لایه نهکانی په یومند به ربوبیهتی پهرومردگار که داخوازی ئهومیه ئه و زاته سیاوی ئولوهیهیهتیش بی و به ته نیا عیبادت ههر بۆ ئه و بکری، دمههرموی: ﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾ ئه ی پیغه مبهرا! به و موشریکانه بلئی: ئایا یه کیک ههیه له و ستانه ی به هاوهلی خودایان دمرانن، بتوانی هیدایهتی گومراو سهرلیشیواو بدا؟ کییان دمتوانی به سروشتو غهریزه یان به هۆی ههستو عهقل و تیفکرینه وه، یان به هۆی ناردنی کتیبی ناسمانی و پیغه مبهرا نه وه، گومراو سهرلیشیواویک هیدایهت بدا؟ یان ئه وانه ی ئیوه به هاوهلی خودایان دمرانن بی دمهسهلاتو دهمته و هسانن و ههچیان پی ناکری؟

بیگومان نه وان ههچ وهلامیکیان به دهمته وه نه، چونکه دمرانن: ئه وانه ی که نه وان به هاوهلی خودایان دمرانن ناتوانن ههچ شتیک به دی بهینن، هیدایهتی بدمن، به دیهتینان و هیدایهت (واته: هیدایهتی ته شریعی) ههر دوکیان به دهمست خودان. جا کهوابی ﴿قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ ئه ی پیغه مبهرا! پئیان بلئی: ههر خودا دمتوانی

هیدایه تی بهندهگانی بدا بۆ ریبازی حه قو راست. ههر ئه و دمتوانی نامه ی ناسمانی بنیرئ، پیغه مبه ران بنیرئ، یاسا دانئ، خه لک رومو خیر ره ها بکا، نیشانه و نایاتی خۆی له بوونه و مورو خودی ئاده میزاددا رانوینئ، دله کان به ناگا بینیته وه، ههسته له کارکه و تووه کان وه جه و جۆل بخاته وه، ئه و مئا و مگوو دمبینن خودا پیغه مبه ری ناردوه، هه موو به لگه و نیشانه ی راستی رابه رایه تی به دمهسته و میه و به ئیوه ی راگه یاندوه بۆ ئه وه ی هیدایه تتان بدا بۆ ریبازی حه قو خودا په رستی. عه قل و ههستی پئ به خشیون که کللی زانیاری و تیگه یشتن و ئیمان هینانن. بۆ ئه وه ی به کاریان بینن و سوودیان لی و مربرگرن.

نیر له م (قضیه) وه (قضیه) یه کی تر سه ر هه لده واپه رسیار و وه لامیکی تر دیته ئارام و دمفه رموی: ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ نایا که سیك هیدایه تی بهندهگانی بدا بۆ ریگای حه قو راست، ئه و شیاو تره به شیوینکه و تن، ئه و شیایو ئه و میه: که بهندهگانی په پرده ی فه رمان و جله و گیریه گانی بکه ن؟ یان که سیك توانای هیدایه تدانی خودی خۆی نیه و نازانی هیدایه تی خۆی بدا، مه گه ر غهیری خۆی: که خودایه ئه و هیدایه تی بدا؟! وه لامی په رسیار که ناشکرا و نمایانه، که سیك هیدایه تی بهندهگانی بۆ ریبازی حه ق بدا، ئه و شیاو بۆ به ندایه تی کردن و په رستن ئه و شیاو تره له که سیك که بۆ خۆی دمه سه لاتی هیدایه تدانی خۆی نیه، مه گه ر غهیری خۆی هیدایه تی بدا، جا ئه و شه ریک و به خودا دانرا وانه بتو سه نه م بن، یان فره شته و مانگو خۆر بن یان ئاده میزاد بن، ته نانته حه زرمتی عیسا هه رچه نده پیغه مبه ره و نیردراوه بۆ ره نومایه کردنی خه لک به لام ئه و بۆ خۆی ئاتاجی هیدایه تی خودایه و به بی هیدایه تو توفیقی خودا هیچی پئ نا کرئ! جا که ئه مه حالی عیسا بی؟ دیاره شته گانی تر با شتر ئه م راستیه ی به سه ردا ده چه سپئ! ده ی که وایئ ﴿فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ؟﴾ چی وای له ئیوه کردوه و پائی پیوه نا و بۆ ره چاو کردنی ریبازی ئاوا چه و ت؟ چۆن

یه کسانیتان خستۆته نیوان خوداومندو بهنده گانی و حوگمتان کردوه بهودی: که رهوایه عیبادهتی غهیری خودا بکری؟ نیوه چۆن مه زندهی شته گان دهکهن، چۆن ئاوا له حقو راستی دوور دهکهنه وه؟ روو دهکهنه ریبازی به تالو پووج؟.

جا که له پرسیارو وهلامه گان بومه، پرسیارمگانی ناراسته کردنو وهلامه خۆسه پینه ره گانی هینان، ئهمجار واقعی حالی ئهو به دبه ختانه روون دهکاته وهو دمفرموی: ﴿وَمَا يَتَّبِعْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا﴾ ئهوانه ی لهو بیرو باومردا، که شهریک بۆ خودا به رهوا دزمانو عیبادهتی غهیری خودا دهکهن هیچ به لگه و دهلیلی راستیان به دمهسته وه نیه، به لکوو ههموویان شوین گومانی لاواز که وتوون، له وههمو خهیاڵلاو زیاتر هیچی تر نیه.

﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ بیگومان ئهو گومان و خهیاڵلاوانه دادی هیچیان نادا، چونکه گومانی بئ بناغه هیچ کاتیکو له هیچ شتیکدا له شوینی به قیندا دانانیشی و بئ سوودو قازانجه!

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ بیگومان خودا زاناو ناگاداره بهو کارو کردمهوانه ی ئه نجامی دمه، به گوێره ی بیرو باومرو گوفتارو کرداریان سزایان دمهاته وه؛ له سه ره ههموو کردومهکیان (به درۆ خستنه وه ی پیغه مبه ره، ههر چه نده به لگه و دهلیلی قهطعی و به هیزی به دمهسته وه من.. شوینکه وتنی باوکو باپیران به شیومه کی کوێرانه و بئ به لگه و دهلیل) سزایان دما و تۆلەیان ئی دمهستینی.

به راستی ئه مه ههر شهیه کی توندو تیژه ناراسته یان ده کری، چونکه پهرومردگار ههوالی داوه دما و رایگه یانده که به ته واوی و پراو پر سزایان دما.

سهیره ئهوانه و گومان دمه نه خودا هاوه لۆ هاوبهشی هه. که چی ئه م گومانه یان شی دهکهنه وه، به کردمه وه به تی فکرینی عه قل و هۆش تاقی ناکهنه وه! و گومان دمه نه: که ئه م بتو صه نه مانه شیایو په رستن بۆیه باوکو باپیرانیان

عیبادەتیان بۆ کردون، دەمی نایەن بیرێک لەم خەرافییاتە بکەنەو، عەقڵ و ھۆشی خۆیان لەکۆتو زنجیری ئەو جۆرە لاسایی کردنەو، گومانانویە بێ بناغەییە رەھا ناکەن!

ئەوان وا گومان دەبەن: کە خودا نیگا بۆ ئادەمیزادیکی وەکۆو خۆیان نانێرێ، بیر ناکەنەو، ناچنە بنج و بناوان و بزەنن ئەمە بۆچی لەسەر خودا یاساغە؟! گومان دەبەن: قورئان دانراوی موحەممەدو خۆی دایناو. بیر لەو ناکەنەو: کە موحەممەدیش وەکۆو ئەوان ئادەمیزادە کە موحەممەد بتوانی قورئان دابنێ، ئەدی ئەوان بۆچی ناتوانن کتیبی وەکۆو قورئان دابنێ؟! تا بەم جۆرە لەناو کۆمەڵێک گێزای گوماندا ژیان بەسەر دەبەن، کە لەھیچ رویەکەو سودیان ئی نابینن و هیچ حەقیقەتو راستییەکیان بۆ رۆن ناکەنەو.

نایەتی ﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ ئەوێ ئی وەردەگیرێ: کە لەبیرو باوەردا گومان کاری پێ ناکرێ، بیرو باوەرێک کە لەسەر گومان بنیات بنرێ بەبیروباوەر حەسب ناکرێ و پەسەند نیە، بەلکۆو پێویستە بیرو باوەر لەسەر بناغە زانستو یەقین بنیات بنرێ، بنەمای ئیمان و باوەر شتی سەرەکین، دەبی لەسەر یەقین بنیات بنرێ، ئیختلافیش لەنوصوولی دیندا دروست نیە و نابێ موسوڵمانان لەبنەماکانی ئایندا راجیاییان ھەبێ.

قورئان نامە ی خودایەو تەھەددای نەتەوێ عەرەبی پێکردو

﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا
 مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا
 لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَبَ الَّذِينَ مِنَ
 قَبْلِهِمْ فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

لهو پیش پهر و مردگار باسی نه وهی کرد: که موشریکه کان داوایان له پیغه مبر
 کرد نیشانه و موعجزیه کی تر جگه له قورنانیان له خوداوه بو بئنی، چونکه پئیان
 و ابوو: قورنانه موعجزیه نیه و موحه ممد بوخوی دایناوه، نه مجار وه لامی دانه وه:
 که موحه ممد و غیری موحه ممد ناتوانن بوخویان وینهی نه م قورنانه بئنی،
 نه مجار هاوه دایناویانی بو خودا به چهند به لگه یه ک پووج کرده وه.

نه مجار لیژدا دینه وه سهر چه سپاندنی حقیقه تیکی بنهرمتی و سهر مکی،
 نه ویش نهومیه: که قورنانه نیگای خودایه و له خوداوه به سرووش بو پیغه مبر
 ها تو وه، موحه ممد بوخوی داینه ناوه، دمه رموی: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى
 مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ راست نیه و ناگونجی و عقل نایگری: که نه م قورنانه له سهر خودا
 هه لیه ستری، کهس رایه ناکه وئی و ناتوانن بوخوی کتیبیکی ناوا دا بئنی و پال
 خودای بدا، چونکه قورنانه به و هه موو رهوانبیزی و هه صاحتهی تییدایه، نه و
 هه موو کورتیری و شیرینکه لامیهی لهخوی گرتو وه، نه و هه موو هه والو روداوه
 غه ییبانهی باسیان دهکا، نه و شهریمتو یاسا ریکو پیکه ی هیناویه تی، نه و
 هه موو ناموزگاری و نه صیحه ته به سوودانهی که ناراسته یان دهکا، گه واهی نه و من:
 که نه م کتیبه هه رمی له خوداوه ها تیبی و کهسی تر توانای دانانو هینانی کتیبی
 ناوای نیه.

به کورتی قورئان کهلامی خودایه و له کهلامی ئاده میزاد ناچی، جگه له خودا کهس ناتوانی کتیبی ئاوا بغاته پرو.

ئه ووش چه سپاوه: که نه بو جههل و پرای نه و هه موو دزایه تی هه بو پیغه مبه ر ﷺ، وتوو یه تی: (موحه ممه د تانیستا به دهم که سه وه دروی نه کردوه، نه دی چون به دهم خودا وه درو هه لدم به ستی؟!)

﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ به لکوو نه م قورئانه گه واهیدمری راستی نه و کتیبه ئاسمانییانه یه: که له و مپیش بو پیغه مبه ران نیردراون. بیگومان زانیاری قورئان له گه ل زانیاری کتیبه ئاسمانییانه کانی تر: که له وه پیش بو پیغه مبه ران نیردراون یه که ده گرنه وه موافیقی نه وانه له بانگه وازی کردنی دا بو بنه مای ئایین له یه کتا به رستی دا، له پروا به خودا و به رۆزی قیامت و هه لئان بو کاری چاک و ره وشتی بهرز، سه رباری ئه ووش چ گۆرنگاری و ده ست لیدانیکی تی یان دایه ئاشکریان دمکا و دمیان خاته رو و مکوو له شوینیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ المائدة/ ۴۸، به هو ی قورئانه وه دمراندری ته ورات و ئینجیل چه ند گۆرانکاری یان تیدا کراوه.

﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ قورئان روونکه ره مو ی نه حکامی شه ریعه ته هه لال و حه رام لیک حیا دمکاته وه، په ندو ئامۆزگاری تیدایه، ئاداب و ئه خلاقی کۆمه لایه تی فیری ئاده میزاد دمکا، دمرانی هه موو دمر دیکه، ری پشاندمرو چا ورونکه ره مو یه.

﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هه یج شک و گومان ی تیدانیه، ناگو نجی ئاده میزادی عاقل و هو شه مند گومان له قورئان دا پهیدا بکا، چونکه به لگه کانی ئاشکرا و حه ق و راستن ﴿مَنْ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه ن خودا وه به نیگا و سه رو ش نیردرا وه بو پیغه مبه ر ﷺ که لامی په رومردگاره و دانراوی ئاده میزاد نیه، چونکه کتیبیکه له هه موو عه یبو ره خنه یه ک سه لامه ته، چه واه شه یی و ئیختلافی تیدا نیه، نه و مه تا سه یری بکه ن و

بیخویننه وه ناخو رهنه یه کی تیدا یه؟! و مکوو له نایه تیکی تردا ئاماژه بو ئه وه دمکاو دمفرموی: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ النساء/۸۲.

په رومردگار له نایه ته که دا پینج صیفه تی بو قورئان هینان:

۱- دمفرموی: ناگونجی و راست نیه: که ئه م قورئانه له لایه ن غه پیری خودا وه هاتبی؛ چونکه قورئان موعجیزمیه و له توانای ئاده میزادا نیه که لامی و ا دابنی.

۲- پشتگیری کتیبه ناسمانیه کانی پیش خو ی دمکاو گه واهی دمدا له سه ر راستی و دروستیان، موعجیزمیه چونکه هه والی رودای رابوردو و داهاتوو دمدا؛ هه والی ئاکامی جهنگی فارس و رومی را گه یاندو راست دهرچوو. موزده ی رزگارکردنی شاری مه که کی دا به پیغه مبهرو فهرمووی: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ الفتح/۲۷. موزده ی پهیدا بوونی حکوومه تی نیسلامی دا به موسولمانان و فهرمووی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ النور/۵۵. هاته دی. هه روا گه ئی هه والی غه بیی تری و مکوو ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُوطِ﴾ ی را گه یاندو هاته دی.

۳- شیکه روموه تو یژمره مویه بو هه موو حوکه و یاسایه کی پئویست بو زیانی دونیا و قیامه تی ئاده میزاد، هه رچی زانیاری شه رعی و زانیاری هه مه جوژی تری نایینی و دنیا یی هه یه ئاماژه ی بو کردوه له خو ی گرتوو ن.

۴- هه یج شک و گومان ی تیدا نیه.

له لایه ن خودا وه هه زرمی جو برانیل به سه روش هیناویه ته سه ر دلی پیغه مبه ر ﴿﴾ نه ویش به نه و په ری دلسوژی و لیها تووی و لیبوردمیییه وه رایگه یاندوه.

ئه مه جار دوا ئه وه ی، ئه وه ی رونه کرده وه: که قورئان زو ر له وه به رزتره ئاده میزادو جندو که و فریشته به توان که لامی و ا دابنن، سییاقی با سه که

دەگۈيزىتەوہ بۇ رانواندىنى بىرو بۇچوونى ئەو نەقامە سەررەقانى دىيانگوت:
 موخەممەد بۇ خۇى ئەم قورئانە دادەنى و دانراوى خۇيەتى و بەدەم خوداوە
 ھەئىبەستووہ! بىرو بۇچوونەكەيان پووج دەكاتەوہو سەرسووپمان و تەعەجوب
 دىردەمپىرئ لەھەئسو كەوتيان، لەكردارو گوشتاريان و تەحەددايان دەكا كە بتوانن
 نموونەى ئەو قورئانە بخەنە روو دەفەرموئ: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ واتە: بەلكو ئايا
 ئەوان دەئىن: موخەممەد بۇخۇى ئەم قورئانەى ھەئىبەستووہ؟! ﴿قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
 مِثْلِهِ﴾ ئەى پىغەمبەر! پىيان بلى: منىش وەكوو ئىوہ ئادەمىزاد، جا كە بەقسەى
 ئىوہ من خۇم ئەم قورئانەم دانابى، دە ئىوہ بتوانن سورەتتىكى ئەم قورئانە بخەنە
 رو، تەنانەت ئەگەر كورتىن سورەتىش بى، ئەوہ عەرزو ئەوہ گەز!! ھەمووتان
 خەرىك بن بتوانن سورەتتىكى وەكوو قورئان لەشيوازو دەستەواژمو خوشخوانى و
 رەوانبىژى و بەپىژى و سفتو لووسى و پتەوىدا بىنن. چەندىكى دەتوانن بۇ ئەم
 كارە داواى يارمەتى لەئادەمىزادو جندۇكە بكەن! ﴿وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ داواى كۆمەگى لەكى دەكەن بىكەن، جگە لەخودا.

دەخۇتان بەتاقى بكەنەوہ بزائن: ئاخۇ دەتوانن؟! بىگومان ناتوانن: چونكە
 ھەموو مەخلووقات لەئاستى ئەم كارەدا دەستەوسان و دۇش داماون و نەپانتوانىوہو
 ناتوانن.. وەكوو لەشوپىنكى تردا دەفەرموئ: ﴿قُلْ لَنْ يَجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ
 يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ الأسراء/ ۸۸.
 ئەمە تەحەددايەكەو قورئان ناراستەى ئەو موشرىكانەى كردوہو ھەمووى بۇرداون.
 ماومشى بۇ دانەناون، تەحەددايەكە بەردەوامو ھەمەكاتە، بۇ چىنىك و دوو چىن
 نيە، بۇ ھەتا ھەتايەيە!!

﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر ئىوہ راستگۇن لەئىدەكەتەندا كە دەئىن: قورئان
 دانراوى موخەممەدە، دە ئىوہ بەھەمووتان! بەئادەمىزادو جندۇكەتانەوہ وئەى
 ئەم قورئانە دابىنن.

بیگومان ته هه ددا کردنی قورنان بۆ عه ره به کان: که بتوانن: وینه ی قورنان
بخه نه رو به سی قوناغ نه نجام دراوه:

۱- نهو ته هه ددایه ی: که له م نایه ته دا ئا راسته کراوه، ده فهرموئ: ﴿قُلْ لِّیْنَ
اجْتَمَعَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ...الْآیة﴾

۲- نهو ته هه ددایه ی: که دادمه زئ بۆ هی نانی ده سوورمت، داوا ده کا: که
بتوانن ده سوورمت وه کوو هی قورنان بخه نه رو. وه کوو ده فهرموئ: ﴿أَمْ یَقُولُونَ
اِفْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِیَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ کُنْتُمْ
صَادِقِیْنَ﴾ هود/ ۱۳.

۳- قوناغی سیهم دادمه زئ بۆ ته هه ددا کردن به یه ک سوورمت وه کوو
له نایه ته که ی ئیرمداو له نایه تی کی سورمتی (البقرة) دا: که ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ کُنْتُمْ فِی
رَبِّیْ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ﴾ البقرة/ ۲۳.

ئه مجار قورنان هه ئو یستی موشریکه کان دیاری ده کاو ده فهرموئ: ﴿بَلْ کَذَّبُوا
بِمَا لَمْ یُحِیْطُوا بِعِلْمِهِ﴾ واته: به لکوو نه وانه به خیرایی و بی ئی وردبوونه وه قورنانیان
به درۆ له قه له هداو به بی ئه وه ی لئی وردبینه وه بزانن: چی تیدایه وه به لگه وه
نیشانه کانی چین، پیش نه وه ی بزانن: که قورنان له و کتیبانه نیه بتوانرئ له لایه ن
غهیری خوداوه وینه ی به ئیرئ به درۆیان خسته وه.

﴿وَلَمَّا یَاتِهِمْ تَأْوِیْلُهُ﴾ هیشتا نهو هه واله غه بیبانه ی قورنان هه والی پی داو ن
نه هاتوون و کاتی هاتنیان نه هاتووه، تا بۆیان روون ببیته وه ئاخۆ راستن یان درۆن!

واته: قورنان له دوولاهه کتیبی کی موعجیزمه، له لایه که وه ئوسلوبو شیوازی
لیکدان و پیکهاته ی موعجیزمه، له لایه کی ترمه وه، هه واندانی به رودای غه بی
موعجیزمه. ده ی نه وان خیرا به درۆیان خسته وه، پیش نه وه ی له ئوسلوبو شیوازی
وشه و رسته کانی وردبینه وه، بزانن: ئاخۆ گه یشتوته به ی ئی عجاز یان نا، هه روه ها

پیش نهوهی ههواله غهیبیهکانی بهتافی بکه نهوه، بزانی: ناخو راستن یان نا، ههر که به سهریان دا خویندرایه وه بی ئی وردبوونه وه یه کسه ره به دروین خسته وه.

به کارهینانی وشه ی (لا) لیژمدا نهوه دهگهیه نی: که نهو موشریکانه دوا ی بهرزی و گرنگی قورنانیان بو روون بوموو زانیان که لامیکی موعجیزمو سه رناسایه، به لام ههر له سه ره سه ررهقی و هه لو یستی خو یان به ردهوام بوون و به نه نقه ست دمیانگوت: نه مه که لامی خودا نیه.

به کورتی نهوان سه رمتا و پیش ئی وردبوونه وه قورنانیان به درو خسته وه و به درو یان له قه لام دا، چونکه تهقلیدی باو کو با پیرانیان کردو لاسایی که رموه بوون. هه روه ها پاش ئی ورد بوونه وه دمرکه وتنی بهرزی و سه رناسایی قورنانو دهسته و مسانی خو یان له بهرام بهری دا ههر به درو یان خسته وه له بهر سه ررهقی و یاخی بوویی و هه سوودی!

﴿كَذٰلِكَ﴾ و هکوو نه م به درو خسته وهی قورمیش بو قورن ان پیش لیور دبوونه وه به هوی لاسایی کردنه وهی پیشینانیان و دوا تی فکری و دمرکه وتنی ئی عجازی له هه موو رو یکه وه به هوی سه ررهقی و لاساییانه وه ﴿كَذَّبَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که له پیشینهکانی پیش نهوانیش پیغه مبه رمهکانیان به درو خسته وه. نهوانیش و هکوو نه مان به بی ئی وردبوونه وه تی فکری و لاسایی باو کو با پیرانی خو یان کرده وه به بی ویزدانانه په یامی نیژدراوانی خودایان به درو خسته وه، رانه وهستان بزانی: په یامه که یان چییه و چی نیه، چاوهر وانی نا کامی واده و به ئینهکانی پیغه مبه رانیان نه کرد، یان پاش وردبوونه وه تی فکری نییش به سه ررهقی و ئینکه بهری په یامه که یان رهت کردنه وه و به درو یان خسته وه.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِیْنَ﴾ نه ی پیغه مبه را سه ره بکه و بزانه: سه رمنجای سته مکاران چو ن بوو چییان به سه رهات، چو ن له تو له ی

به دروختنه و میان بۆ پیغه مبه ره گانیان و دنیا ویستیان و وازهینانیان له نیش کردن بۆ قیامت به هیلاکمان بردن و له ناوچوون؛ ئیومش ئه ی گرووهی موشریکو کافران! به خوتان دا بچنه وه، واز له سه ره رفی و سته مکاری و به دروختنه وهی پیغه مبه ره ئیسلام بینن، بترسن له وهی ئیومش به دمردی نه وان بچن، هاکا سزای ناگهانی ریشه کیش کردنمان بۆ ناردن...! وه کوو له شوینیکی تردا دمهرموئ: ﴿فَكُلَّا أَخَذْنَا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ العنکبوت / ۴۰.

ئا بهم جوژه په رومردگار نوممه تی چه زرمی موحه ممه د دهرسینی لهو عه زابو سزایانه ی به سه ره نه ته وه پشینه کان هاتو وریایان ده کاته وه و داویان ئی دهکا: که بیر له حال و سه رمنجای خویمان بکه نه وه. هه ره کوو چۆن دمیانترسینی له سزای دۆزه خ!!

موشریکه کان دواى بیستنی قورنان ده بنه دوو تاقم ههیه نیمان
دینی و ههیه به کافری ده مینیتته وه

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ (۴۰) وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيثُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ (۴۱) وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا

يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي
 الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ
 النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

له نایه ته گانی پېشوودا په رومردگار نه وهی رونکردموه: که کافر مګان تانه یان له پېغه مېراییه تی چه زرمی موچه مېدو سړوش دېدا، نه مېجار هه پر مشه ی نه وهی ټی کردن: که نه گهر به رد موام بن له سهر نه وه لویسته یان، دوور نیه و مګوو گهلو نه ته و مګانی رابردوو سزایان بؤ بی و به د مردی نه وان بچن!

نه مېجار لیږمدا نه وه روون ده کاته وه: که له واقعیدا نه وه موشریکانه له ناست قورناند دوو تاقم و گروهن: کومه ټیکیان بړوا به وه ده کهن: که قورن ان له خوداوه بؤ هاتووه، به لام هر ئینکه بهری ده کاو ته سلیم نابی کومه ټیکیشیان به هیچ جوړی بړوا ناکهن قورن ان که لامی خودا بی. سوورن له سهر به درؤ خستنه و می و رمتکر دنه وهی په یامی پېغه مېر ﴿٤٣﴾ نه مانه هیچ هومیدیک له نیمانه نیان یان دا نیه و به ته ما هیدایم تو بړوا کردنی نه وان مې بن.

به لام کومه ئی په که م هیوای نه و میان ټی ده کری موسولمان بن، که و ابو و به رزموندی له و م دایه مؤلته بدرین بؤ ما و میه ک نه ک عزایان بؤ بی و ریشه کیش بکړن.

د مفرموی: ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يُّؤْمِنُ بِهِ﴾ نه و کافرانه هی وایان هیه له ناو دل و د مروونی خویدا بړوا ده کا: که قورن ان که لامی خودایه، به لام به نه نقه ست به درؤی ده خاته و هو سهر رمقی دنوینئ.

﴿رَمَهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ ھى واشيان ھەيە بەھىچ جۇرى بىرۋا ناكائو گومانى

لەۋە ھەيە: كە قورئان كەلامى خۇدا بىۋ بەنىگا بۇ موحەممەد ھاتىبى!

دەشگۇنجى ماناكە بەم جۇرە بى: ئەي موحەممەد! لەۋ ئادەمىزادانەي
ئەتۇيان بۇ سەر رەۋانە كراۋە كەسانىك ھەن ئىمان بەم قورئانە دەھىننە شوپن
پەيامەكەت دەكەۋن، ھى واشيان تىدايە ئىمان ناھىنىۋ بەكافرى دەمرىۋ بەكافرى
زىندو دەكرىتەۋە.

﴿رَبُّكَ أَغْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ خۇداي تۇ لەھەموو كەس زانائە بەۋانەي شىۋى
ھىدايەتو شارمىزىي كىردىن، بەنەۋانەي شىۋى گومرپايىۋ سەرگەردان بونن،
نەمانەش سەرپىچىكارو ياخى بوۋەگانن.

خۇداي تۇ زانايە بەۋ كەسانەي ئاشوۋبو ۋەساد لەسەر زەۋى بەرپا دەكەۋ
ستەمكارو ملەۋرۋ لەرپى دەرچوۋن ۋەمىدى موسولمانبوۋنىان لى ناكىرى.

دەشگۇنجى ماناى نايەتەكە بەمچۇرە بى: بىرپىك لەۋ موشرىكانە لەمەۋدوا بىرۋا
بەقورئان دەكەۋ ئىمان دەھىنن، بىرپىكىشيان سوۋر دەمىن لەسەر كوفرو بىدىنىۋ
ئىمان ناھىنن، خۇداي تۇ زانايە بەۋ گىرۇھانەي شىۋى گومرپابونن بەھۋى ۋەسادى
خۇيان.

ئا بەۋ جۇرەۋ لەروانگەي ماناى ئەۋ دوۋ نايەتانەي پىشەۋە زانىمان: كە ھۋى
شكۋ گومانو كوفرى ئەۋانە ستەمكاربىۋ ۋەسادو ئاشوبگىرپى خۇيانە لەسەر زەۋى،
جا كەسنىك ستەمكار بىۋ كەسنىك نازاۋەچى بى ئەۋە دەكەۋىتە شكۋ گومانەۋە
دەربارەي قورئان ۋەدروۋى دەخاتەۋە. ئەگىنا قورئان بۇخۇى جىگىي گومان نىەۋ
شكى تىدا نىە، چۈنكە بەلگەي بەھىزو ھاشا ھەئەگىرى تىدان، ھەموۋىان گەۋاھى
ئەۋە دەمىن كە ئەۋ كەلامە لەخۇداۋە ھاتوۋەۋ پەيامى پەرومردگارە بۇ ئادەمىزاد.
لەفەرمۇدەمىيەكى راستى پىغەمبەردا ھاتوۋە: كە فەرمۇۋىيەتى: (مامن نبى من

الأنبياء الا وقد أوتي من الآيات ما آمن عليه البشر، وإنما كان الذي أوتيته وحياً أوحاه الله الي، فأرجو أن أكون أكثرهم تابعا) پیغه مبهرمکانی پيشوو موعجیزه مکیان شاید بوون له سهر راستی په یامه مکیان، به لام په یامی پیغه مبهری نیسلام ﷺ قورنن رافه مکه ریته تی، خودی موعجیزه مکه له قورنن دایه؛ دهی که وایی چوئن شکو گومان تییدا بهر پاد مین.

نهمجار پاش رونکردنه وهی هه لویستی کافر مکیان دهر بارهی قورنن خیطاب ناراستی پیغه مبهرم ﷺ دمکا؛ که دلگران نه بی به هه لویستی موشریکه مکیان به درو خستنه وه مکیان، به ته ما نیمانه نیانان نه بی و دهستیان لی بشواو په خهی خوی له وان دابد ری و پا کانه له هه لویستی و کرده میان بکاو دمفرموی: ﴿وَأِنْ كَذَّبُوكَ﴾ نه گهر بهرده وام بوون له سهر به درو خستنه و متو ناومید بووی له نیمانه نیانان و به هیج کلؤجی پروایان پی نه کردی، نه وه به رائه تو دوورمهریزی خوت له خویان و کرده میان رابگه یه نه.

﴿قُلْ لِي عَمَلِي وَلكُمْ عَمَلُكُمْ﴾ بیان بلئ: کرده وهی خوم بو خوم، کرده وهی خوتان بو خوتان، من راگه یانندی په یامی خودا بو نیوه ترساندنتان له دوزخ و موزده پیدانتان به به هه شت بو خوم خودا پاداشم دمدا ته وه، نیومش سته مکاری و شهریک دانانتان و ناشوو بگپریتان بو خوتان و خودا سزاتان پراو پر دمدا ته وه له سهر کرده مکیان! و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفرموی: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ یونس/ ۵۲. به لئ به گویری کرده مکیان سزا و مرد مگر نه وه.

﴿أَنْتُمْ بَرِئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ نیوه له کرده وهی من بهرپرسیار نین، منیش بهرپرسیار نیم له کرده وهی نیوه، نه مه جوړه جولاندنو خوراندنیکه بو ویزدانان، به وه که جیایان دهکاته وه خویان و کرده میان، وازیان لی دینی خویان و سهر منجامی رمشیان، مه به سته که ترساندن و گیرانه و میانه له وه لویستی و کرده وانه یان. له هه مان کاتدا راگه یانندی بهرپرسیاریتی هه موو

ئادەمیزادیکە بەرامبەر خودی خۆی و چەسپاندنی ئەو مەبەدئە ئیسلامییە: کە کەس لەسەر تاوانی یەکیکی تر سزا نادرێ. قورئانی پیرۆز چەند جار ئەم مەبەدئە پیرۆزی دووبارە کردۆتەو. دمه‌رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرَمُونَ﴾ هود/۳۵. یان ﴿قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ سبأ/۲۵. یان ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ الأنعام/۱۶۴. یان ﴿فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ الشعراء/۲۱۶.

هه‌روا سییاقی نایه‌ته‌کان به‌رده‌وامن له‌سەر رانواندنی هه‌لۆیستی بری له‌موشریکه‌کان به‌رامبەر په‌یامی پیغه‌مبه‌رو قورئان، به‌روالته‌ گوی له‌قورئان ده‌گرن به‌لام دلایان داخراوه، به‌چاو سه‌یر ده‌کهن وه‌ی بیناییان کوێرو کوتره‌و بیستن و دیتنی روالته‌ بی سووده‌ بۆیان. رینگای حه‌ق و راست نادۆزنه‌وه.

که‌وابێ ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ر! تۆ سه‌رت سوورنه‌مینێ له‌هه‌لۆیست و کرده‌وه‌ی موشریکه‌ به‌درۆخه‌ره‌وه‌مان، چونکه‌ له‌راستی‌دا ئەوانه‌ کوێرو که‌پن. ئەوه‌تا: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ له‌و موشریکو به‌دبه‌خته‌ نه‌فامانه‌، که‌سانیک هه‌ن گوی ده‌گرن بۆ تۆ، کاتی قورئان ده‌خوینیه‌وه‌و رافه‌ی ده‌که‌ی و بنه‌مای نایین روون ده‌که‌یه‌وه‌، ئەوانه‌ گویچه‌کیان بۆ کلۆر کردووی، به‌لام ئەو کاته‌ی گویان راگرتووه‌ نابیسن چونکه‌ گویچه‌کی دلایان داخراوه، ئەوانه‌ بیرێ لێ ناکه‌نه‌وه‌و تیناگه‌ن چییان لێ داوا ده‌کری و مه‌به‌ست چیه‌، به‌لکوو ئەوان: که‌ گوی ده‌گرن گرنگی به‌ناوازمی نه‌ظم و جه‌رمسی موسیقای خویندنه‌وه‌که‌ی ده‌دن، وه‌کوو که‌سیک گوی له‌خویندنی بولبولیک بگری بۆ له‌زمت و مرگرتن له‌موسیقای خویندنه‌که‌ی نه‌ک بۆ ئەوه‌ی تکی بگا.

بیگومان قورئان له‌چه‌ند شوینیکی تر‌دا حال و جو‌نیه‌تی ئەم موشریکه‌نه‌ی روون کردۆتەو، وه‌کوو دمه‌رموی: ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ

وَهُمْ يَلْعَبُونَ لَأَهِيَّةٍ قُلُوبُهُمْ ﴿الْأَنْبِيَاءُ/ ۲ - ۳﴾ يَانِ دَمْفَهْرَمُو: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ الْإِنْعَام/ ۲۵.

دهی جا: که نه مه حالو ومزعیان بی ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾ نهی پیغه مبهرا! تو ته ماعی نهومت ههیه: بتوانی بیستن به کهر نه انجام بدهی؟ ته نانهت نه گهر وپرای که ریبه که یان بی عه قل و هو شیش بن؟

واته: نه تو ناتوانی بیستنی به سوود بخهیه گوچکه کی که سانیکه وه که گوچکه کیان که ره له ناست ناخاوتنی توو نایانه وی گوئیان له تو بی، وپرای نه ووش عه قلیان بهو شته ناشکی که دمی بیستن و تی ناگهن تا سوودی لی و مرگرن! چونکه بیستنی به سوود بو بیسه نه ووهیه: تی بگا و به پی تیگه یشتنه که ی ههنگاو بنی، نه گینا و مکو و کندی راستی دمی!

نیستاش دمی بن زور له موسولمانان گوی له خویندنی قورنان دهگرن، نه گهر قورنان خویننه که دمنگو صه دای خوش بی به مه بهستی له زمت و مرگرن له موسیقای خویندنه که نهک بو سوود و مرگرن له پهن دو ناموزگاری به کانی و تیگه یشتن له حوکمو یاساکانی!!

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ نهی پیغه مبهرا! که سانیک ههن لهو کاته دا تو قورنان ده خوینی به سمر سامیه وه سه یرت دهکن، به لام نووری نیمان و قورنان و هیدایه تی ناپین و نه خلای جوان نابین و هیر نابن، سه یری شیوه و رو خسارت دهکن، سه رنج دمدن له هیدی و هیمنی و به لگه پیغه مبهرایه تیت، نه وانه و مکو باقی که سانی تر سه یرت دهکن، به لام لهو سه یرکرنه ههچ سوودیان پی ناگا، موسولمانان به چاوی و یقارو ریزه وه ته ماشات دهکن، نهو کافران به چاوی رقو کینه و نیحتیقاره وه سه یرت دهکن، که وایی چو نیمانت پی دهینن؟ چو سوود له بینن و ته ماشا کردنت دهینن؟! خو نه وان له بر کویری چاوی دلیان حه قیه ته تو نابین ﴿أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نایا تو پیت وایه: که دمتوانی هیدایه تی

که سانیك بدهی که چاوی دلیان کویره؟ تهنانت نه گهر وپرای کویری چاویان
چاوی دلشیان کویر بی؟ چونکه که سیک چاوی سهری کویر بی ههستی دمرك
کردنی ههیهو لهوانهیه لهزور شت حالی بی. بهلام کویری وپرای نهحمهقی نهوه
گهورمترین بهلاو موصیبهته.

بهگورتی: نهتو نهی موحه ممهدا ناتوانی هیدایهتی نهوانه بدهی، چونکه
ناماده باشییان تیدا نیه بو تیگه یشتنو هیدایهت، نهوانه ههر و مگوو که سیک وان،
که ههستی بیستنو دیتنی فهوتابی، چونکه گویچکهو چاو بویه باشن که سوودیان
هه بی، کاتیک سوودیان لی نه بئیرا و مگوو نهوه وایه: که ههر نه بووبن.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ بیکومان پهرومردگار ههرگیزاو ههرگیز ستهمی
نه کردوهو ناکا، ههستو شعور له کهس ناستینیتتهوه، قهت ریگای هیدایهتو راست
له کهس ناگری، ﴿وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ وهلی ئاده میزادان بو خویمان
سته مکارن، بوخویمان خویمان وا لی دمکهن که شیایو سزاو عیقاب بن. بوخویمان
نیعمهتی عهقلو هوش فهراموش دمکهن، دان به گرنگی هیدایهتی ئاییندا نانین،
په پرموی رههنوماییو ناموزگار یهکان ناکه ن!

دوینا بی بهقایه و زوو راده بووری

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا
مُهْتَدِينَ﴾

﴿٤٥﴾

لهو و پش په رومردگار و مصفی کافر مکانی بهو و کرد: که تینافکر و گوئ ناگرن، قورئان به درو ددخه نه و و پتفه مبه به درو زن حسنب دمکن، نه مجار به شوین نه و و د هر شه له کافران دمکا به سزای قیامت له سر کرداری دنیایان و دمفرموی: ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ﴾ نهی پتفه مبه را نه و و بؤ نادمیزادان باس بکو له و روژ میان بترسینه که په رومردگار دواى مردن هه موویان له گور په پانی مه حشر دا کؤدمکاته و بؤ حیسابو لیکنه نه و، نه و کاته نادمیزادان هه موویان سهرنج دمدن و بیر له رابوردیان دمکنه نه و، وا دزمانن: له دنیادا ماو میه کی زور کورت ماونه و و ژیا نی دنیایان ماو میه کی کم بو و و تیپه پوه.

﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ که له گور په کانیان دینه دمر و و په کتر دمناسنه و پشان له ترسان و له عیبه تان په کتر یان له بیر ده چیت و و و کس و مسر که سی ناپرزی و کس که س نانس!

مه زنده کردنی دنیا له لای نادمیزادان له و مه و قیضو نماییشگایانه دا به کورت و کمخایه ن له زور نایه تی قورئان دا دوو باره بوته و و و کوو له شوینیکی تردا دمفرموی: ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ﴾ الأحقاف/۳۵. یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا﴾ النازعات/۴۶. یان ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبُّوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾ الروم/۵۵. یان ﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ؟ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ، قَالَ إِنَّ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَّكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ المؤمنون/۱۱۲/۱۱۳/۱۱۴.

نه مجار په رومردگار خه سارتمه ندی گومرایان راده گیه نی و دمفرموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ بیگومان نه و موشریکو کافران: که بر وایان به زیندو بوونه و و نه، هاتنی روژی قیامه تیان به درو دزمانی خه سارتمه ند بوون و پاداشی

گه وری بههشتیان له کیس خودا، برپاو نیمانیان به کوفر گۆرییه وه، زمرمریان کرد، ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نهوان ریگای قازانچو سوودی خویان نه زانی، رویان کرده نهجامدانی کرده وری خراب. ئای چه ند خهسارتمه ندن؟ ئای چه ند بهدبهختو ناکام رهشن؟ نهوانه زیانی که مخایه نی خهسیسیان به زیانی نه برپاوهی نهفس گۆریوتمه وه.

هه ریشه کردن له کافرهکان به سزادانیان له دونیاو قیامهت دا

﴿وَإِنَّمَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيَنَّكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾ (۴۶) وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۴۷) وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴۸) قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ (۴۹) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُم عَذَابُهُ بَيْنًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ (۵۰) أَتُمْ إِذَا مَا وَقَعَ ءَامَنُمْ بِهِ ءَاَلَكُنَّ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

۵۱ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ
 إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۲﴾ وَيَسْتَنْشِئُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلُّ
 إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۳﴾ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ
 نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا
 رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۖ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
 ۵۴ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿۵۶﴾

دواى نه وهى په رومردگار خه سارتمه ندى موشريکه کاني روون کړدموه لهم
 روموه که بر وایان به زیندو و بونه وه نه بوو، ریځای هیدایه ت و چاکه کاریان
 نه گرت بهر، نه و موشی را که یاند: که نه وانه سزا دمدړین، نه مجار لهم نایه تانه دا نه وه
 روون دمکاته وه: که نه و سزایه هندیکی له دنیادا دمبی و هندیکی له قیامتدا
 دمبی، له رانواندنې نه و دیمه نه سهر سوور هینه رهی چه شرو نه و چه ند روژه کورته ی
 ژيانی دونه: که پیش زیندو بونه وه بووه، دمگویریت ته وه بو ناخاوتن له گهل
 پیغه مبهردا ۵۴ دمر باره ی هه ږمه کردن له موشريک و کافره کان و به جیه پنهانی نه و
 هه ږم شانه هه موویان یان هندیکیان، نه و هه ږمه نادیاره ی: که نازان که ی و چ

كاتى بەربىنگيان پى دەگرئ! نايلا لەجىهاندا ئەو سزايە پەلاماريان دەدا، يان ھەلدەگرئ بۇ رۆزى قىيامەتو تا ئەو رۆزە ھەرچاومروان بن، بۇ ئەووى وەكوو چەكوجى ئامادە ھەموو كات بەسەر سەريانەووە بىو لىي بترسىن، بۇ ئەووى موسولمان بنو لەخودا بترسو رىگاي ھىدايەت بگرنە بمر!

ئەمجار سياقى ئايەتەكان وردە وردە پىو دەچن، ھەتا ئەو باسو خواسەى بەھەرپەشە كردن لەكافرەكان دەستى پى كردومو ديمەنەكان يەك لەدواى يەك رادەنوئىردىن تا دەگاتە ھاتنى رۆزى قىيامەت كە لەو رۆزەدا فیدیەو بەرتیلو ئەم جۆرە شتانە ھىچ كەلكيان نىە، تەنانەت ئەگەر لەفەرەزى مەحالدە سامانى زەوى ھەموو ھى ئەو بىو بەفیدیە بیدا سوودى نىە، لەو رۆزەدا پەرورەدگار بەعەدالەت دادگايى دەكاو ستم لەكەس ناكا! ئەمەش ئوسلووبىكى قورئانە لەپىكەووە گرىدانى دونيا بەقىيامەتەو، ئەوھتا بەچەند وشەو رستەيەك ئاوا لىكى داوونو راياندەنوئىن و دەفەرەموى: ﴿وَأَمَّا نُرَبِّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْدُهُمْ﴾ ئەگەر ئىمە برئ لەو ھەرپەشانەى لىمان گردوون بەدىيان بەئىنن و پىشانى تۆيان بدمىن ئەو سزايەكە شياوى خۆيانە.

موشرىكەكان برىوايان بەپىغەمبەر نەدەكرد، ھەر كاتىكىش پىغەمبەر ﷺ ھەرپەشەى بەھاتنى عەزاب لى بگردنايە بەدرۆيان دەخستەو، بەشىویمەكى گالتەجارى و قەشمەرى ئامىزەو پىيان دەگوت: ئەگەر راست دەكەى دەبەزووى ئەو عەزابەى ھەرپەشەمان پى لى دەكەى بۆمان بىنە!

لەھەمان كاتدا تەمەنناى مردنى پىغەمبەريان دەكرد، بەو ھىوايەى بەمردنى ئەو بانگەوازیبەكەى لەناوېچن، ئىتر پەرورەدگار وەلامى دانەوومو فەرەموى: ئەى پىغەمبەر! ئەگەر ئىمە لەماوەى ژيانى تۆدا تۆلەيان لى بستىنن و داخى دلى تۆيان پى برىژىن، وەكوو ئەو حالەى بەسەريان ھات لەرۆزى بەدرەدا ئەو ئەوان شياوى ئەو سزايەنو سوچ سوچى خۆيانە.

بێگومان پەرۆمردگار زۆر لەو ھەرمشانەیی لای کردن، پێشانەیی پێغەمبەری دان، برسایەتی و گرانی و ھاتو قەری و تیشکان و کوژارنی زۆر لەو موشریکانەیی نیشانەیی پێغەمبەری دا. ﴿أَوْ تَتَوَقَّعُ فِئَانَا مَرْجِعَهُمْ﴾ یان تۆ بمرینین پێش ئەوێ ئەو سزایەیی بۆمان داناون بپێنی، ئەو ئەھەردوو ھالەکەدا سەرنجام دەگەرێنەو بۆ لای ئێمە، ئەو کاتە سزای وادەپێدرایان تووش دی و بۆیان دەردەگەوێ: کە ھەرمشەکانمان راستن و چیان پێ گوتراو: دەق دێتە جێ. لەھەمان کاتدا سزادانی ئەوان پێشانەیی تۆش دەدەین و دەبێنی چۆن سزایان دەدەین.

﴿ثُمَّ اللَّهُ شَهِدَ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ پاش مردنی تۆ خودا ناگادارە بەکردەموو گۆشتاریان و بەپێی کرداریان سزایان دەداتەو، بەگوێرەیی زانیاری و ناگاداری خۆی بەھەق و دادپەرۆری سزایان دەداتەو و مەکوو لەنایەتییکی تردا دەفەرموێ: ﴿فَاضْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ الروم/ ٦٠. یان ﴿وَإِنْ مَا تُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُ فِئَانَا عَلَيْنَا الْبُلَاغُ وَالْحِسَابُ﴾ الرعد/ ٤٠.

ئەمە ئامازمە بۆ ئەو کە پەرۆمردگار جۆرەھا ریسوایی و زەلیلی کافرەکان نیشانەیی پێغەمبەر دەدا، دواى لەدوینا دەرچوونیشی ھەر لەو سزایەیان زیاد دەکا.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ﴾ پەرۆمردگار لەروانگەیی لوطف و بەزەمیی خۆیەو، ھەروەھا بۆ نەھیشتنی بەلگە و بیانوو بەدەست نەدەمیزادەو بۆ ھەموو گەل و نەتەومێک لەو گەل و نەتەوانەیی پێشوو لەکاتی پێویستدا پێغەمبەرانی بۆ ناردوون، بۆ ئەوێ رێبازی ئایینیان بۆ روون بکەنەو، باسو و خواسی قیامەتیان پێ رابگەیهنن، ھەلیان بنێن بۆ ئیمانھێنان و ئەنجامدانی کردەوێ چاک بەجۆریک خۆشبەختی دنیاو قیامەت بەدەست بپێن!

نایەتەکە بەلگەییە لەسەر ئەو: کە پەرۆمردگار بۆ ھەموو گەل و نەتەومو کۆمەلگایەکی پێغەمبەریکی ناردو، ھیچ گەل و نەتەومێکی پاشگوێ نەخستو،

ومکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر/ ۲۴. یان ﴿...وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ الأسراء/ ۱۵. که وایی: گهل کوردیش ومکوو باقی گهله کانی سهر زموی پیغه مبهری تیدا رموانه کراونو پیغه مبهری بو نیردراون، نه مجار نه پیغه مبهرا نه کینو ناویان چیه؟ نه وه گرنگ نیه، چونکه نه گهر گرنگ بوايه قورئان ناوی دیاری دمکردنو ومکوو برئ له پیغه مبهرا نی به نوئیسرائیل: که ناوی تۆمار کردوون.

هه لئه ته نهو پیغه مبهره کوردانه به زوبانی کوردیش نیردراون ومکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يَلْسَانُ قَوْمِهِ لِئِيْن لَهُمْ فَيْضٌ﴾ الله مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿ابراهيم/ ۴.

نه مه راستیه کی میژوو بییه و قورئان به ناشکراو نمایان چه سپاندویه تی، ویده چی نه گهر له کوردستان دا زموی دۆزی و پشکنینو لیکۆلینه وهی شوینه وار ناسان بکه ویته گهر و نه نجام بدرئ زانیاری که م تا زۆر له م بواردا به دمست بکه وئ...!

﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ جا ههر کاتی پیغه مبهریک دهاته سهر گهل و نه ته و میه کو نه وهی له سهر شانی پیویست بوو پی رادمه گه یاندن، ئیتر عوزرو بیانوو یان بو نه ده مایه وه، به لام نهو گهل و نه ته وانه به درۆیان ده خسته وه، په یامه که یانیان رمت ده کردنه وه. جا له رۆزی قیامه تدا خودا دادگاییان دمکا، دادپهرومرانه حیسابو لیکۆلینه و میان له گهل نه نجام دمدا، تۆز هالیک سته میان لی ناکری، چه ند سزادان هه لدمگرن نه و منده سزا دمدرین.. نه مه نه گهر راناوی (بینهم) بگهر پته وه بو گهل و نه ته و مکان.

نه گهر راناوکه بگهر پته وه بو پیغه مبهره کان و گهله کان نهو کاته ناوا مانا دمکری: ﴿قُضِيَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ﴾ خودا بریارو دادگایی دمردمه که له نیوان پیغه مبهرو گهل و نه ته و که یدا، واته: دمگایی له نیوان هه موو پیغه مبهریکو گهله که یدا دمکا،

پښه مبهرو په پرموکارانی رزگار دهکاو سهرپچیکاران سزا ددها، لهه دادگایی کردنه ده کهسیان سته می لی ناکری، بهی تاوان کهس سزا نادرئ.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ واته: کاهرمکانی قورمیش لهروی به درؤ خستنه وهو گاته پیکردنه وه به پښه مبهرو موسولمانان دهلین: نهو ههرمشانه ی موحه ممه د لیمان دهکا، نه گهر راست دهکا: که ی دپته دی؟ که ی خودا سزاو عیقاب بؤ نیمه دنیری و توله مان لی دستینی و موحه ممه دو شوپنکه وتوانی به سر نیمه دا زال دهکا؟؟

نهمجار په رومردگار دمرزی پښه مبهرو دا ددها که وهلامیان بداته وهو دهفرموی: ﴿قُلْ﴾ نه ی پښه مبهرو بهو موشریکانه بلئ: که په له له هاتنی سزا دهکهن. ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ من ناده میزادیکم و نیگام بؤ کراوه، بهنده میه کی خودامو کراوم به پښه مبهرو. بؤ خودی خوم (ج جای بؤ کهسانی دیکه) توانای لابرندی سزاو هیانی سوودم نیه، ناتوانم قازانچو زمرمر به خومو غهیری خوم بگهیمنم، بهلام نهوه ی خودا نارمزوی بکا له نارندنی سزا بؤ سر موشریکهکانو سهرخستنی موسولمانان، ههر کاتی نارمزوی کرد دپته دی نه من نازانم که ی دی!

واته: نازلکردنی عیقاب بؤ سر دوزمنانی ناپینو سهرخستنی خودا په رستان به سر کاهراندا، جگه له خودا به کهسی تر ناکری، نهوه کاری من نیهو به دست من نیه. نه رکی سهرشانی من نهومیه: نهوه ی خودا نیگای بؤ کردوم به گویره ی پیویست به نیوه ی رابگهیمنم.

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ههموو گهلو نه تهومیه که لهوانه ی سوورن له سر به درؤ خستنه وهی پښه مبهرو کهیان، ماومیه کی دیاریکراو ههیه بؤ هاتنی عذاب بؤ سهریان، نهو عذاب دپته سهریانو گهلو نه تهومیه کی تر ناگریته وه، جا که نهو عذاب به نازل بوو، نیتر

نەپىغەمبەرەكەيانو نەغەيرى پىغەمبەر، ھىچيان تواناي ئەۋەدى نىيە ساتە ۋەختىك
دۋاي بىخەن يان پىشى بىخەن!

خاۋمنى تەفسىرى مەراغى دەلى: خاۋمنى (فتح البيان) لەفەتھولبەياندا
دەلى: (ئەم ئايەتە گەۋرەترىن ئامۇزگارەكەرە بۇ ئەۋانەى بۇ ئەنجامدانى ھەموو
كارىك ھاۋار دەكەنە پىغەمبەر ﷺ ۋا خويان پىۋە گرتوۋە: لەكاتى نازلىۋونى بەلاۋ
موصىبەتدا لەپىغەمبەر ﷺ بىپارىئەنەۋە، يان داۋا لەپىغەمبەر دەكەن كە سوۋدىان
پى بگەيەنى، لەكاتىكدا ئەم شتانە ھەر بەخودا ئەنجام دەدرىن ۋە لەتواناي زاتى
ئەۋدايەۋ بەس!)

ئەمە پلەۋ پايسى پەرۋەردگارەۋ تايبەتە بەخۇيەۋە، ئەۋ خۇدايەى
پىغەمبەرۋ پىاۋ چاكۋ ھەموو بوۋنەۋەرى بەدپەيئەۋە، گىانى پى بەخشىۋون ۋە رىزقو
رۇزىيان دەداۋ داۋە. دەى چۇن دەگونجى ۋە رەۋايە: كە داۋا لەپىغەمبەرەك
لەپىغەمبەرەن، يان فرىشتەيەك لەفرىشتان، يان لەپىاۋ چاكىك لەپىاۋچاكان بىكرى
شتىك ئەنجام بەدىن: كە لەتواناياندا نىيە، داۋا لەخۇداى بەتواناۋ زانا نەكرى داۋا
لەۋانە بىكرى.

داۋا لەخۇداى بەدپەيئەۋە رىزقو رۇزىدەر نەكرى داۋا لەۋ بەندانە بىكرى كە
ھىچ شتىكىان لەم بارمەۋ بەدەست نىيە!!

بەراستى ئەم ئايەتە كىفايەتەۋ پەندو ئامۇزگارى تەۋاۋە بۇ ئادەمىزاد..
ئەۋەتا: گەۋرەى ئادەمىزاد سەردارو پىشەۋاي پىغەمبەرەن، خۇدا ھەرمانى پى دەكا:
كە بەئادەمىزادان بلى: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾.

بەراستى جىگاي سەرسوۋرمانە كەسانىك ھەبىن لەسەر گۆپى مردوان
خۇكۈشمەلە بىكەن، يان بەدەۋرىياندا بخولىنەۋە، ئەۋانە لەزىر گىلۋ خۇلدا پۇلكاۋنو
ئەمان داۋاي جى بەجى كەردنى شتىكىان لى دەكەن كە ناتوانن ئەنجامى بەدىن! چۇن

په‌ند ئامیز نابینو نازان: که نه‌وه شیرکه‌و سه‌رپیچی مانای (لا اله الا الله) یه. له‌گه‌ل مانای ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ یه‌ک ناگرنه‌وه! ^(۱۷)

نهمجار په‌رومردگار وه‌لامیکی تریان دمداته‌وه‌و دمفه‌رموی: ﴿قُلْ﴾ نه‌ی موحه‌ممه‌دا پنیان بلن: ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتاً أَوْ نَهَاراً﴾ هه‌وا‌لم پی بده‌نو پیم بلن: حال‌و ومزعتان چۆن دمبی و چی دمتوانن بکه‌ن نه‌گه‌ر عه‌زابی خوداتان بۆ هات به‌شه‌وو له‌کاتی نوستان‌دا، یان به‌روژو له‌کاتی نیش کردن‌تان‌دا، له‌و کاتانه‌دا: که سه‌رگه‌رمی کارو کاسبی یان رابواردن و گالته‌و سه‌یران!!

﴿مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ؟﴾ ج جوړه سزاو عیقابی‌ک داوا ده‌که‌نو په‌له‌یان بۆ هاتنی کامه‌یانه؟ داوای سزای دنیا یان سزای قیامت ده‌که‌ن؟ هه‌ردوو سزا‌که دین و به‌نازاریشن، هه‌رکامیکیان داوا بکه‌ن و په‌له‌یان له‌هاتنی بی نیشانه‌ی نه‌قامی و نه‌حه‌قییانه، ج سوودی‌کی لئ دمبین؟

﴿أَلَمْ إِذَا مَا وَقَعَ آمْتُمْ بِهِ؟﴾ خو نه‌گه‌ر بلن: کاتی هاتنی عه‌زابه‌که نیمان ده‌هینن، نه‌وه به‌هه‌له‌چوون، چونکه نیمانه‌ینانی کاتی هاتنی عه‌زاب و ناهومید بون له‌ژیان، بی سووده. سزای نزی‌ک سزای دونیایه، به‌دوا سزای دنیادا سزای قیامت هه‌یه زۆر له‌سزای دنیا به‌شیدمت تره.

واته: نایا نیوه چاومروانی هاتنی سزا ده‌که‌ن بۆ نیمانه‌ینان، جا که هات نیمان ده‌هینن له‌کاتیک‌دا نیمانه‌ینان سوودی ناب. به‌قه‌شمه‌ری و لافرتی و شیوه‌ی گالته‌ نامیزه‌وه پیتان دمکو‌تری: ﴿الْآنَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ؟﴾ نه‌وه تازه نیمان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌هینن و به‌ناچاری و له‌ترسان و به‌زۆر بر‌وا ده‌که‌ن؟ له‌کاتیک‌ا نیوه له‌و‌م‌پیش به‌شیوه‌ی گالته‌جاری و به‌مه‌به‌ستی به‌درو‌خسته‌وه‌وو خو به‌زلزان په‌له‌ی هاتنی سزاتان ده‌کرد، دمتانگوت کوانی و که‌ی نه‌و سزاو عیقابه‌ دین؟!

(۱۷) ته‌فسیری مه‌راغی ج ۱۱۷/۱۱.

﴿ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ پاشان به وانه دهگوتری: که سته میان له خودی خویمان کردوه به کوفرو یاخی بوون، سته میان له خویمان کردوه لهم روموه: که بر وایان به پیغه مبه رایسته و وادمو هه پرشه گانی په رومردگار نه کردوه، پیان ده لئین: دمبچیزن سزای خودا بۆ هه تا هه تایه، سزایه که بچیزن که برانه وهی نیه و گۆتایی نایه. نه مجار نه وه رون دهکاته وه: که نه مه سزای کردوه و گانی جیهانیانه و دمفه رموی: ﴿هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ؟﴾ نایا سزا دمدرینه وه نیلا به گویره کردوه و گانتان؟ نیوه به ویستی خوتان کوفرو سته مکردنتان هه ئبزاردوه، سوور بوون له سهر به رده وام بوون له سهر کوفرو سته مکاری، که وایی نه عیقابو سزایه هیچ جوړه سته مکاریه کی تیدا نیه، به لکوو سزایه کی پراو په ره.

جا هه رچه نده له و مپیش په رومردگار وه لای پرسیاری کافرمانی دایه وه: که دمیانگوت: ﴿مَتَى هَذَا الْوَعْدُ؟﴾.

به لای په رومردگار لیژدا نه وه مان بۆ شی دهکاته وه: که جاریکی تر کافرمان پرسیاریکی تری لهم جوړمیان ناراسته ی پیغه مبه ر ﴿كَلَّا كَرِهُتُمْ هُوَ دَمْفَه رَمُوتُمْ﴾: ﴿وَيَسْتَنْبِئُكَ أَهْلُ هُوَ؟﴾ نه ی پیغه مبه ر نه و موشریکانه داوای خه به رو هه و آلت لی دهکهن، داوات لی دهکهن خه بهریان دمرباری عه زابی دونیا و قیامت پی بدی، نایا حه قو راسته؟ دپته دی؟ یان چاوو راوو هه پرشه و ترساندنه؟

﴿قُلْ إِي رَبِّي إِنَّهُ لَحَقُّ﴾ نه ی موحه مبه د! پیان بلئ: به لئ سویندم به خودا نه و عه زابه ی هه پرشه تان پی لی کراوه حه قو راسته و پهیدا دمی، که هات کهس نیه بیگیر پته وه، کهس ناتوانی به رگری بکاو نه هیلی نه یه ﴿وَمَا أَلْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ نیوه ناتوانن خوتان له چنگ نه م سزایه قوتار بکهن، نیوه خودا دمه وه سان ناکهن، بونتان به گل و خول نابیته کۆسپو ته گهره له به رده م خودادا که نه توانی دروستتان بکاته وه، به لکوو چۆن له سه رماتادا له نه بوونه وه نیوه ی هینا و ته گۆر پهانی ژیان وه،

ئاۋاش دوۋاي مردنتان و دوای بوونتان بهگل و خۆل جاريكى تر زيندوتان دهكاتە وەو
 ئەو سزايەتان بهسەرا دەداو دمتانچەپړينى!! ئەمە بۆ خودا جاريكى ئاسانە، وەكوو
 لەنايهتتېكى تردا دمفەرموي: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ﴾ يس/۸۲.

لەقورنەدا دوو نايەتى تر بەم جۆرە هاتوون:

يەككيان ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَكُمُ﴾ السبا/۳.
 ئەويتران ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُغْنَا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ ثُمَّ لَتُبْعَثُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ
 وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ التغابن/۷.

جا لەكاتيكا ئيمە لەگەڵ ئەو موشريكانە سەرگەرمى پرسيارو وەلامين و واپين
 لەسەر زەوى و هەواى ژيان هەلەمژين، لەپريکا لەگەڵ سياق و ئوسلووبى قورنان
 ئيمە خۆمان لەگۆرەپاني حەشرو نەشرو حيسابو ليكۆلينيە وەدا دەبينينە وە،
 زۆرجار قورنان ئوسلووبى ئاوا بەكار دەهيني و لەپريکا لەسياق و روداويكە وە
 دەگويزتيە وە بۆ سياق و روداويكى تر، بەجۆريك هەستى ئادەمیزاد بەهەژيني و
 سەرنجى رابكيشى و ديمەنە جۆراو جۆرەگاني رابنويني بەبى ئەووى هەست
 بەكۆسپو لەدەستداني بەلاغەت و فەصاحت و جەواشەپى لەئوسلووبەكەدا بكري!

ئەو هەتا: ئەو كاتەدا لەزياني دونيادا ديمەنى پرسيار كردنى موشريكەكان و
 وەلامى پيغەمبەر را دەنويني لەپريكا گواستيبە وە بۆ رۆژى حيسابو سزاو پاداش و
 برى تەنگو جەلەمەى رۆژى قيامەت دەخاتە رۆو دمفەرموي: ﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ
 ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ﴾ ئەگەر لەفەرزی مەحالدا، بۆ هەر نەفسيك
 كەستەمى لەخۆى كردو و نيمانى نەهينا وەو برۆى بەپەيامى پيغەمبەر نەكردو و،
 چى لەزەمىدا هەيه لەمال و سامان و توانا و دەسلەت هەمووى هى ئەو بى، بتوانى
 بيكاتە فيديه و قورباني بۆ خۆى و رزگار بوونى لەسزاي بەنيش، ئەو بەيگومان بەبى

سی و دوو ههر هه مووی دم کرده فیدیه و هیچی لی نه ده هیشته وه، خوشی به سوو دمه ند دزمانی!

به لام له فهرزیکدا هه موو نه و ملک و سامانه ی هه بی و بیدا به فیدیه لی و مرناگیری!

﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ﴾ جا نه و کاته ی سزای به ئیش دهبینن په شیمانی خویان دشارنه وه، سه رگه ردان و سه رسام و لال و پال دهبین، دمتاسین و که پرو کاس هیچیان بی ناگوتری، نازانن بلین چی، چاویان به ملوق ده و مستی و رفنگیان رهش داده گیرسی!

جاری وایش دهبی په شیمانی خویان راده گه یه نن و هکوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿يَا حَسْرَتِي عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ الزمر/۵۶.

به کورتی نه وان که ناگری دۆزه خ دهبینن، بانگی په شیمانی خویان هه لده مدهن پێیان وایه: نه و هاوارو گریان و په شیمان بوونه وه سوودی هه یه، که دزمانن: بی سووده، په شیمانیه که یان دشارنه وه، بۆ نه وه ی کهسانی دیکه پێیان خوش نه بن.

نه مچار په رومردگار نه وه راده گه یه نن: که له و رۆژمدا هیج زۆرو سته میك نیه و به نده کان به گویره ی کردمو مکانیان سزا و پاداش و مردمگر نه وه. دمفه رموی: ﴿وَقُضِيَٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ په رومردگار دادگایی نیوان ئاده میزادان دادپه رومرانه نه نجام ددها، برپاری عادلانه دمردکا، دادگایی نیوان پێغه مبه ران و گه له سته مکارو کافر مکانیان نه نجام ددها، دادگایی نیوان گومرپاکه ران و گومرپاکراوان دهکا، بهم دادگایی کردنه ش توژی سزای گومرپاکه ران زیاد دهبی و سزای گومرپاکراوانیش سووک دهکری!

ئەمجار بەلگە لەسەر ئەوە دینیتەو: کە حوکمی رەواپە وادەو ھەرپەشە
دینەجی و ستەمکاران لەدمستی قودرمتی رزگاریان نابێ و رێگای ھەلاتنیان نابێ.
دەفەرموی:

﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناگادار ببەو؛ بێگومان ھەر بۆ
خودایە جی لەناسمانەکان و زەوی دا ھەیە، ھەمووی ملکی خودایە، کەوابێ کافرمان
لەو رۆژدا ھیچیان دەست ناکەوێ بیکەنە فیدیە و قوربانی و خۆیانی بێ لەناگری
دۆزەخ رزگار بکەن! ئەگەر لەفەرزێ مەحالدا دەستیشیان بکەوێ سوودی نیە!

بەلکوو ھەموو شتێک بۆ خودایەو، سزادان و تۆلەستاندنەو ھەر بەدەست
ئەو، چۆنی بوێ ئاوا سزایان دەداو تۆلەیان لێ دەستینێ! ھەموو ویستو بپارو
فەرمانێکی عەدالەتکارییەو ستەمی تێدا نیە.. بەگورتی کەسێک لەیادی چوو بەبیر
بکاتەو، بێ ئاگا و غافل با بەھۆش خۆ ببینەو، با نەزان و نەقام فیڕ ببزو بزانی:
کە ملکی دونیاو قیامەت ھەر بۆ خودایەو بەس! عالەمی بالۆ عالەمی سەرزەمین و
ناو زەوی ھەمووی ھی خۆیەتی. چۆنی بوێ ئاوا ھەڵیان دەسورپینێ، کەس خاوەنی
ھیچ نیە و دارایی ھیچ نیە. کە لەدونیا دا بەروالت ئادەمیزاد خاوەنیەتیەکی
مەجازی ھەبێ ئەو لەقیامەت دا ھیچی نیە و ھیچی دەست ناکەوێ بیکاتە فیدیە و
قوربانی.

ئەمجار جەخت لەسەر مانای پێشوو دەکاتەو دەفەرموی: ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ناگادار ببەو و بزانی: کە بێگومان وادەو ھەرپەشە
خودا حەق و راست و دینە جی، وەلێ زۆربەیی ئەو ئادەمیزادانە، زۆربەیی ئەو
موشریکانە بپروایان بەزیندو بوونەو نیە، لەبەر بێ ئاگایی و نەقامی و کورتبینی و
نەزانینی کاروباری قیامەت نازانی: نازانی روداوێکانی چۆن!!

ئەمجار بەلگە لەسەر تواناو دەسلاتی رەھای خۆی دەھینیتەو دەفەرموی:
﴿هُوَ يَخِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ھەر خودا خۆی ژیان دەبەخشی و دەمرینێ،

هەرچی بیهوی زیندوی بکا یان مردنی بهسهردا بدا فهرمانی رهوایه و کەس نیه بهرگری بکاو ببیته کۆسپو تهگهره، پاش مردن زیندوتان دهکاتهووهو راپیچی دهشتی مهحشرتان دهکا بۆ حیسابو لیکۆلینهووهو سزادانو پاداش دانهووتان لهسهر کردارو گوشتارتان!!

مه بهسته سه رهکییهکانی قورنانی پیروژ

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾

دوای نهووی پهرومردگار له نایه تهکانی پیشوودا بهلگهی لهسهر سی بنهما سه رهکییهکانی ئایینی ئیسلام هینایهوه: که بریتی بوون له (یهکتا بهرستی، پیغه مبهرایهتی، زیندو بوونهوه) نه مجار پهرومردگار باسی ته شرعی عه مهلی: که قورنانی پیروژه، دهکاو چوار مه بهستی سه رهکی نهو نامه ناسمانییه پیروژه شی دهکاتهووهو دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ﴾ نهی پیغه مبهری خوشه و یست! بهو خه لکه رابگه یه نه، بلێ: نهی ئاده میزادینه! دلتیا بن نامه یه کی ناسمانی گرنگتان بۆ هاتووه، هه موو نامۆزگاری و راسپاردی جوانی له خو گرتوون، فیری رهوشتی بهرزو کرداری چالو گفتاری باشتان دهکا، جلّه و گیریتان لی دهکا له خراپه کاری دمتانگیرپتهوه، دمرمانی دمردی دلو دموون دهکا، شارمه زیبتان دهکا بۆ ریبازی حق و راست: که دمتانگه یه نیته بهخته و مری دونیا قیامهت!

نهمهش نهو چوار رموشته تاییه تمه ندییه یان چوار مهبهسته سهره کییهی
قورنانن:

۱- ﴿مَوْعِظَةً مِّن رَّبِّكُمْ﴾ قورنان ناموزگار یکهریکی باشه له خوداوه نیردراوه بۆ
سهر ئاده میزاد ترساندن له سزاو به ته ماکردنی پاداشی له خوگر تووه، ئاده میزاد
هه لدمنی بۆ نه نجامدانی کاری باش و وازه تیان له کاری خراپ.

۲- ﴿وَشِفَاءً لِّمَا فِي الصُّدُورِ﴾ دهرمانی دهردی دل و دهر وونه، شوبه هو گومان و
دوور ووی و کوفر و نیلحاد لادمبا، و مکوو له شوینیکی تردا دمهرموئ: ﴿وَنَزَّلُ مِنَ
الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ الاسراء/ ۸۲.

۳- ﴿وَهُدًى﴾ شارمزایی دمکا بۆ ریبازی هه قو یه قین، ریبازی ژیا نی
خوشبهختی و کامهرانی هه ردو و جیهان دیاری دمکا. و مکوو له شوینیکی تردا
دمهرموئ: ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ﴾ فصلت/ ۴۴.

۴- ﴿وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ بهخشش و رحمه تیکی تایبه تیه بۆ برپواداران،
له تاریکایی گومرایی رزگاریان دمکا و به ره نووری نیمان ره یان دمکا، ناگری
دۆزه خیانی لۆ دوور ده خاته وه و پله و پایه ی به هه شتی به رینیان دمداتی. بۆیهش
رحمه ته که ی تایبهت کرد به برپوادارانه وه چونکه هه ره نه وان سوود له نیمان
و مردمگرن.

نهمجار فهرمان به پێغه مبه ر دمکا، که به موسولمانان رابگه یه نی: که نه وان
شیاوی نه و من به بهخشش و فه ضلی خودا که یه خوش بن و دمهرموئ: ﴿قُلْ﴾ نه ی
موحه ممه دا پێیان بلن: ﴿بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ با به بهخشش و
فه ضلو رحمه تی خودا که یه خوش بن، واته: نه گهر شتیک هه بی له جیهان دا
شیاوی دل پێ خوش بوون بی، نه وه رحمه تو فه ضلو بهخششی خودایه!

ئیبو مهرددهویهی و ئهبو شهیخ: ئیبو حهییانی ئه لئه نصاری له ئه نه سه وه به مه رفوعی فه رموودمیه کی هیناوه دهفه رموئ: (فضل)ی خودا بریتیه له قورئان رحمه ته کهشی ئه وه یه: که به ئیوهی رهوا دیوهو ئیوهی کردوه به ئه هلی رحمه ته که!

حه سه نی به صری و ضه حاکو قه تادهو موجهید دهفه رموون: فه ضلی خودا: بریتیه له ئیمان، رحمه ته کهشی قورئانه!

﴿هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ واته: دل خوش بوون به فه ضلو رحمه تی خودا باشتره به سوودتره له هه موو ئه و زیرو زیوو نازه لو مالو سامانه جوړاو جوړی کوی ده که نه وه، چونکه مالو سامان له وانه یه ببنه هوی خوشبه ختی دونیا بو ماومیه کی که مو کورت خایه ن، به لام فه ضلو رحمه تی خودا هوی خوشبه ختی هه ردوو جیهانه و به خته و مری قیامه ت برانه و دی نیه.

موشریکه کان له خویانه وه هه ندی شت هه لال وه هه ندیکی تر هه رام ده که ن

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَلِلَّهِ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ﴾

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

دوای نهومی په رومردگار له سهرمتای سورمه که دا باسی نیگا و سروشتی کرد، به به لگه ی حاشا هه نه گر چه سپانندی، نه مجار له رویه کی تره وه راستی پیغه مبهرایه تی ده چه سپینی و نه وه رادمگه یه نی که ته حلیل و ته حریم به دمست خودایه و به سا که سی تر مافی ته شریع دانانی نیه، هه روه ها هه موو شتی که له بنه مادا موباح و حلاله به مخرجیک به لگه له سهر حه رامبوونی نه هاتی، که و ابو حه رامکردنی بری شتو حه لاکردنی هه ندیکی تر: که سوودو رهوشتو دیاردمیان و دگوو یمک وایه به لگه یه له سهر دان پیا نانتان به راستی پیغه مبهرایه تی و سروش، چونکه به لگه یه کی عه قلی یان نه قلیتان به دمسته وه نیه له سهر نه و جوداوازییه، به هه وانته نه میان حه لال دمکه نو نه ویان به حه رام له قه له دم دمدن، نه مهش په پرمو و پرگرامیکی به تالو پوچو ناحه قه، ریبازی پیغه مبهران حه قو راستو پر سووده!

نه ومتا له م نایه ته دا په رومردگار خیطاب ناراسته ی پیغه مبهرا ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ نه ی پیغه مبهرا به و موشریکو بی بر وایانه بلن: به و نه فامانه بلن: که بر وایان به نیگا و پیغه مبهرایه تی نیه، پیا یان بلن: نیوه بیرو راتان دمبارهی نه و رزقو رژییه ی خودا بوی ناردوونه خورای چونه و چیه؟ (ناشکرایه هه موو رزقو رژییه که له خودا و میه) پیا یان بلن: راتان چیه دمبارهی نه و رزقو رژییه ی: که خودا پتی به خشیون بو نهومی به گویره ی شهریمه تو یاسای نه و هه نسو که وتی تیدا بکه ن، که چی نیوه به پیچه وانته وه له خوتانه ومو به هه وانته، به بی نیزنو شهرعی خودا، هه ندیکتان

حرام کرده و هندیکتان به حال داناه، ههلبهته حرامکردن و حالاکردن
تشریع و یاسا دانانه، تشریع و یاسادانان فرمانروایی و حاکمیهته، حاکمیهتیش
ربووبیییهته و تایبهته بهخوداوه هیچ کهمی تر مافی نهوهی نیه، دهی نیوه بو
خوتان صهلاحیهتهی نه و تشریع دانان و حاکمیهتهتان بهخوتان داوه!!

نهومتا بهههوانته و بهبی بهلکه (بهحیرمو سانیبه و صیله)تان حرام کرده،
ومکوه لهشویئیکی تردا دمفرموی: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا
فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ الأنعام/۱۳۶. یان دمفرموی: ﴿وَقَالُوا هَذِهِ
أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعُمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ﴾ الأنعام/۱۳۸. یان ﴿وَقَالُوا مَا فِي
بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا﴾ الأنعام/۱۳۹. یان ﴿ثُمَّ إِنِّي
أَرْوَاهُ مِنَ الضَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ قُلِ الْذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْإِثْنَيْنِ أَمْ اسْتَغْمَلْتُ عَلَيْهِ
أَرْحَامَ الْإِثْنَيْنِ﴾ الأنعام/۱۴۴.

جا پهرومردگار رمدهی بوچون و تشریع دانانهکمی داناهموه فرموی: ﴿مَا
جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ وَكَثْرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ المائدة/۱۰۳.

﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر پییان بلی: ههوالم پی بدن دهربارهی نه و رزقو
رؤزییه حاللهی خودا بوئی ناردوونه خورای بو نهوهی سوودی لی ببینن، کهچی
نیوه بهشبهشتان کرده و دهلین: نه بهشه حاللو نه و بهشهی حرامه، ههوالم
پی بدن: ﴿أَلِلَّهُ أَذِنَ لَكُمْ﴾ نایا خودا نیزنی داوون که هندیک لهو رزقو رؤزی و
نازهلانه حرام بکه و هندیکی حالل بکه؟ نیوه نه و تشریع و یاسایه بهنیزنو
همزامهندی خودا دادهنن؟ ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یان نیوه درو بهدهم خوداوه
ههلمبهستن و پیتان وایه: نهوهی حرامی دهکن حرامه و نهوهی حاللی دهکن
حالله؟؟

به کورتی چارتان ناچاره دمبی دان به یه کیك له م دوو لایه نه دا بنین یان دمبی
بلتین: خودا نیزنی داوین به ته حریم کردن و ته حلیل کردن، نهومش سهرده کیشتی بۆ
نهوه ئیعتیراف به نیگا و سروش بکه ن له کاتیك دا ئیوه ئینکاری پیغه مبه رایه تی و
سروش ده که ن و پیتان وایه: محاله خودا سروش بۆ ئاده میزادیك بکا. جا نه گهر
ئینکاری نه مه بکه ن دمبی دان به وه دا بنین که درۆ به دهم خودا وه هه لدمبه ستن.

نهمجار که په رومردگار تاوانی درۆه له به ستنی له سهر تۆمار کردن، به شوین
نه وه دا هه پشه ی توندیان ناراسته ده کاو ئامازه بۆ نهومش ده کا که نه وان رۆزی
قیامت سزایان توندو عیقابیان سامناکه! دمفه رموی: ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نه وانه که درۆ به دهم خودا وه هه لدمبه ستن دمبی
گومانیان چۆن بی؟ دمبی به خه یالی خۆیان رۆزی قیامت به ج شیومیه که هه لسو
که وتیان له گه ل بکری؟ ئایا پیتان وایه: نه وان ئاوا به بی سزاو عیقاب له سهر تاوانی
درۆه له به ستن له سهر خودا رزگاریان دمبی؟ ئایا وا دمران: خودا له سهر نه و تاوانه
گه ورمیه سزایان نادا؟!

بیگومان نه مه هه پشه یه کی گه ورمو سامناکه، چونکه ئاوا به شیوه ی
پرسیارنامیز هه پشه که ناراسته ده کاو جووری سزا که ش به نادیارى راده نوینی
دمبی نه و بوختانکه رانه رۆزی قیامت حالیان چۆن بی و به ته ما چی بن،
دمبی به خه یالی خۆیان جییان له گه ل بکری؟

یان دمبی وا بزان: که تکاکاریان هه ن و تکایان بۆ ده که ن و له و سزا گه ورمیه
رزگاریان ده که ن؟!

وه کوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَن بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری/ ۲۱.

ئەوانە بوختان دەکەن و درۆ بە دەم خوداوە هەڵدەبەستن دەبێ پێیان وابێ
خودا رۆژی قیامت چیان لەگەڵ دەکا؟؟؟

بەراستی هەرمشەیهکە، کێوی قایم و قۆل و شاخی گەورەو سەخت
دەتوێنێتەو، هەرمشەیهکە، جیهان وەلەرزە دێنێ زمان لال دەکا و هەست و شعور و
دەتاسینی، بەلام دلی کافر لەبەرد رەق تەرەو لەشاخ سەخت تەرە!!

﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بێگومان خودا خاوەنی فەضلو بەخششی
زۆرو زەبەندەیه بەسەر ئادەمیزاداندا؛ نێعمەتی عەقڵ و ئاومزی پێ بەخشیون،
نیگای بۆ پێغەمبەر کردووە پێیان رابگەیهێنێ، حەڵال و حەرامی بۆ دیاری کردون،
یاسای ژیانی بۆ داناون، بەفەضلو رەحمەتی خۆی رزق و رۆژی بەسەردا رشتون،
سوود لی بینینی بۆ حەڵال کردون، مافی حەڵالکردن و حەرام کردنی تایبەتە کردووە
بەخۆیەو، بۆ ئەوەی کەسانی هەلپەرست نەيقۆزنەو، وەک و مالم و قەشەکان: کە
بەئارەزو و هەموو خۆیان شتێان حەرام و حەڵال دەکرد، خۆیان دەکردە هاوێلی
خودا!!

پەرەمردگار لەو رزق و رۆژییە پێی بەخشیون و بۆی باراندون زۆری
بۆ حەڵال کردون، ئەوەی لێی قەدەمغە کردون زیانی دونیا و قیامەتی تێداپە
بۆیە لێی حەرام کردون.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ وەلی زۆری ئەو خەڵکە سوپاسی ئەم
نێعمەتانە خودا ناکەن، وەک و لەئایەتێکی تردا دەفەرموێ: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
الشَّكُّرُ﴾ سب/ ۱۳. شوێن پەيامی خودا ناکەون، بەلکە ئەو رزق و رۆژی
نێعمەتانە خودا پێی بەخشیون لەخۆیان حەرام دەکەن، رێبازی فراوان لەخۆیان
تەسک و تەنگ دەکەنەو، خودا بەفەضلو رەحمەتی خۆی رزق و رۆژی بەسەردا
رشتوون کەچی ئەمان لەجیاتی سوپاس هاتوون هەندیکیان لەخۆیان حەرام کردووە،
هەندیکیان بەحەڵالی هێشتووەو؛

ئەم حەلەلکردن و حەرامکردنە تاوانیکی گەلێک گەورەیه و هاوئەلدا نەبە بۆ
خودا، موشریکەکان بۆخۆیانیا ن کردووە بەشەرعیەتو یاسا، خاوەن نامەکانیش
خستویانەتە ناو ئایینی خۆیانەو بەناوی ئایینەو بەناو پەڕمەوکارانی ئاییندا
بلاویان کردووە، بێرێ جار هەندێ موسوڵمانیش کەوتوونە ئەم هەلە گەورەو،
بەناوی زوهد و دنیا نەویستیەو رزق و رۆژی پاک و خاوەنیا ن لەخۆیان حەرام
کردووە، یان بەپێچەوانەو زێدە رموی دەکەن لەخواردن و خواردنەو پۆشین و
رازاندنەو، پێچەوانەو مەنەج و پڕۆگرامی ئایینی ئیسلام هەلس و کەوت دەکەن،
گوێ نادەنە میانەرموی ئیسلامی و پابەندی فەرمان و جەڵەوگرییەکانی نابن!!

ئایینی ئیسلام لەهەموو بوارێکی ژیا ندا فەرمانی بەمیانەرموی کردووە لەهیچ
شتێکدا زێدەرموی بەلاو بەسەند نە، وەکوو لەشوئینیکی تردا دمفەرموی: ﴿وَلَا
تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبُطْرِ فَتَقَعَدَ مَلُومًا
مَّخْسُورًا﴾ (الاسراء/ ۲۹). یان دمفەرموی: ﴿لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ وَمَن قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ
فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا﴾ (الطلاق/ ۷).

ئیمامی ئەحمەد لەئەبۆلنەحوەصەو ئەویش لەباوکییەو، دەگێرێتەو دەلێ:
(هاتمه خزمەت پێغەمبەر ﷺ پۆشاکەکم شپو پیسو پۆخەل بوو، پێغەمبەر ﷺ
فەرمووی: ئەرێ ئەتۆ مال و سامانێ هەس؟ وەم: بەلێ، فەرمووی: چ مایێک هەیە؟
عەرزەم کرد لەهەموو مال و سامانێک هەمە؛ و شتر، کۆیلە، ئەسپ و مەرو بزن و گاو
مانگا، ئەمجار فەرمووی: کە خودا مایێکی پێ بەخشی پێی خۆشە ئاشاری
نیعمەتەکانی بەسەرتەو ببینرێن...).

ئیمامی بوخاری و طەبەرا نێ لەزەهیری کۆری ئەبو عەلقەمەو بەمەرفوعی
فەرموودەکیان ریاوێت کردووە دمفەرموی: (هەرکاتێ خودا مایێکی پێ بەخشی،
بە نیشانەو ئەو ساماندارییە بەسەرتەو ببینرێ، چونکە خودا پێی خۆشە

نیعمه ته کانی به سهر بهنده کانییه وه بیینرین، شرو شوژی و شپړیوی و روتی و ره جالی پښ ناخوښه، خو به شپړیو پیشاندانی پښ ناخوښه.

**زانستو زانیاری خودا هه موو کاروبارو هه لښ وکته وتی ناده میزادانی
له خوگرتوه، ناکای له هه موو بوونه وهره**

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ
مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا
يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا
أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

پاش نه وهی په رومردگار له نایه ته کانی پښوودا باسی زوری فهضلو رحمته تی
خوی کرد به سهر بهنده کانی دا، نه وهی راگه یاند: که پښووسته هه موویان به لښپران و
دلسوزیه وه سوپاسی خودا بکه ن، به رده وام بن له سهر طاعه تکرندی په رومردگار و
وازه ینان له سهر پښی فهرانه کانی، نه ومشی راگه یاند: که که میک له بهنده کانی
شوگری خودا نه نجام دمدن!

به شوین نه وهدا ومبیری بهنده کانی دهینیتیه وه: که زانیاری خودا هه موو
کارو کردموو هه لښ وکته وتی نه وانی به پچووکو گه ورموه به نه ینی و
ناشکرایانه وه، له خوگرتوه، به لکوو ناگاداری هه موو وردو درستی بوونه وهره
له ناسمانه کانو زه وی دا، بو نه وهی هه لیان بنی بو سوپاسکردن و به نایه تی کردن بو
خودا ووازه ینان له سهر پښیکردنی فهرانه کانی، دهی با بو خویان دادگایی خویان
بکه نو کردار وگوفتاری خویان هه لښه ننگین و ریبازی به ختمه ومیری بگرته بهر.

ته فسیری ره وان

منتدی إقرأ الثقافي

دغه رموی: ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ ئه ی پیغه مبهرا! نه ووی رودمدا له کاروباری خوت تایبه تی بی یان گشتی بی، په یومندی به خودی خوته وه هه بی، یان په یومندی به بانگه وازی و بهرژموندی په پړه وانی ریبازی نیسلامو کاروباری گشتیه وه هه بی، موژده و واده پیدان بی، یان ترساندن و هه پشه کردن بی، کردار بی یان گوشتار بی! ﴿وَمَا تَلَوْا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ﴾ ههروها نه ووی دمپخوینییه وه بو نه نجامدانی نه و شته گرنگه له و قورئانه ی نیردراوته سهرت بو په پړه ووی کردن و راگه یاندنو بلا وکردنه ووی بانگه وازی نیسلامی به ناو مهردومدا نیمه ناگامان لییه و پی دمرانین.

که په رومردگار وشه ی (شأن) ی لیرمدا به کار هیناوه، ناماژمیه به وه: که هه موو کاروباریکی پیغه مبهرا ﴿هه موو هه ئسو که ویتکی گرنگه و بایه خداره، چونکه پیشه و او رابهرو مامؤستایه، هه موو شتیکی سهرمه شقه بو موسولمانان.

نه مچار دوی خطاب له گهل پیغه مبهرا ده گوینته وه بو خطاب له گهل نوممه ته که ی به گشتی و دغه رموی: ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ ئیه نه ی نادمیزادینه؛ ئه ی نوممه تی پیغه مبهرا! هیچ کردمویه که نه نجام نادم گه وره بی یان بچووک بی، خیر بی یان شهر، شوکرو سوپاس بی یان سپله یی و کوفرانی نیعمت بی، هه رچهنده بچووکو بی بایه خیش بی، نیلا نیمه چاودیری و شاهیدین به سهرتانه وه ناگامان لییه و چونی نه نجام دمدنو مبهستان له نه نجامدانی دا چیه، له سهرتانی دمنوسین و سزاو پاداشتانی له سهر دمدینه وه. ﴿وَمَا يَغْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ هیچ شتی که له ژیر زانستی خودا دمرناچی ته ناهت نه گهر به نه ندازه ی گهر دیله یه کیش بی له زه ووی و ناسمان دا یان بچووکتر بی، خودا پی دمرانی و ناگای لییه. ﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هیچ شتی که له ژیر تیشکی زانیاری خودا دمرناچی، ته ناهت نه گهر له گهر دیله بچووکتر یان زلتر بی، دیار بی یان نادیار بی، له عالهمی بالا بی،

يان له عالهمى سوقلا بى، ببيندرى يان نه بيندرى، ئيلا لاي پەرومردگار سەزىمىرگراونو ئەندازمو چۆنيەتىو چەندايەتياڭ نەمايەنەو لەدەفتەرى تايبەتى خۆيدا تۆمار گراون؛ لە لەو حۆلە حەفظدا چەسپىندراون!

مثقالە دەپ: پچوكتىن قەبارمىه : كە نموونەى پى دەهينریتەو بۆ پچووكى، كە دەفەرموى: ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ ئامازمىه: بۆ ئەو بەشەنەى كە گەردىلەيان لى پىك دى وەكوو (ئەلەكتروڭ، پىروتون، نيتروڭ). بەمەش ئامازە دەكا بۆ بنەماى كەرتبەونى گەردىلەو ھەبوونو دەر خستنى پارچەكانى!

كە دەفەرموى: ﴿وَلَا أَكْبَرُ﴾ ئامازە دەكا: بۆ گەورەترىن قەبارەى بوونەومر كە عەرشى پەرومردگارە.

بەكورتى زانىارى خودا ھەموو شتىك دەگىرتەو، ھەر لەدەپە تاكو مەجەرە، بەلگەو لەگەردىلەش پچوكترو بى نموود تر: كە ئەلەكتروڭ، يان پىروتون، يان نيوتروڭ، ھەروەھا لەمەجەرەش زەبەلاحترو گەورەترىن شت عەرشى پەرومردگارەو گەورەترىن دروستكراو، چۆنيەتىو چەندايەتياڭ لاي خودا رونو ئاشكرايە. بەراستى نەم ئاياتە بەلگەيەكى بەھىزە لەسەر سەرناسايى زانستى قورئان، ئەو ھەتا پيش چواردە سەدە زياترە ئامازەى بۆ پچوكتىن شتى ھەبوو لەبوونەومردا كردو، ئامازەى بۆ شتى پچووكى وا كردو: كە بەچاوى عادەتى نابىندرى، بەلگەو پىويستە بۆ ئەو ھاو قەبارەى ببينى دەبى سەدان جار، يان ھەزاران جار ھىندەى خۆى گەورە بكريو بەزەمبىن و ئامپىرى گەورەكەر ببينرى. بۆ نموونە پارچەى زەرەو قايرۇس ئەگەر سەدان و ھەزاران جار ھىندەى خۆيان گەورە نەكرىڭ چا و نايانبينى.

ھەروەكوو چۆن قەبارەى گەورە گەورەى وا ھەن زۆر لەزموى و ناسمان زەبەلاحتىن، ئەستىرەى زەبەلاحتى وا ھەيە بەمليونەھا جار لەمانگەو خۆرو زەوى گەورەترە. لەبەر دوورىيان لەنیمە نايان ببينى. عەرشى پەرومردگارىش لەھەموو

دروستکراوان گه‌وره تره، دهی زانیاری به‌رومردگار هه‌موو بوونه‌ومری له‌خوگرتوووه له‌پچووگترین شته‌وه تا گه‌ورترین شت له‌بهر تیشکی زانیاری نه‌ودا ناشکراو عه‌یانه، و‌ه‌کوو له‌شوینیکی ترده ده‌فه‌رموئ: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الأنعام/ ۵۹).

خۆشه‌ویستانی خوداو ره‌وشتو باداشیان

﴿إِلَّا إِلَٰهَ آبَائِكَ أُولِيََاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۶۲) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لِلَّهِ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرٌ ﴿۶۴﴾

دواى نه‌وهی به‌رومردگار نه‌وهی راگه‌یانده: که زانیاری خو‌ی هه‌موو کارو کرده‌وهی به‌نده‌کانی و هه‌موو بوونه‌ومری له‌خو گرتوووه، بو نه‌وهی هه‌لیان بنی له‌سهر به‌ندایه‌تیکرنو سوپاسگوزاری، نه‌مجار حالو و‌م‌زعی سوپاسگوزارانو له‌خودا ترسان دیاری ده‌کاو باداشی باشیان له‌قیامه‌تدا راده‌گه‌یه‌نی و ده‌فه‌رموئ: ﴿إِلَّا إِلَٰهَ آبَائِكَ أُولِيََاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ناگادار بب‌نه‌وه: که خۆشه‌ویستانی خودا؛ نه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تیکردن و تاعه‌ت هه‌ر بو خودا نه‌نجام ده‌دن، خودایش ری‌زو نرخیان ده‌دات، نه‌وانه‌ی به‌د‌ئ‌س‌و‌زی به‌ندایه‌تی بو خودا ده‌که‌نو ته‌وه‌کوولیان هه‌ر له‌سهر خودایه، هاوه‌لی بو دانانین، پابه‌ندی فه‌رمانو ج‌له‌و‌گیریه‌کانی ده‌بن، به‌موو له‌ری‌بازی خودا لانه‌دن! نه‌وانه خۆشه‌ویستو وه‌لی خودان، ئیمانی راستو ته‌قوایان

ههیه، ئهوانه له جیهاندا جگه لهخودا لههیج شتیک ناترسن، باکیان لههیج ناخۆشی و تهنگو چه له مهیهک نیه، ترسیان له قوتابیانی شهیتان و ملهوران نیه. ههر لهخودا دمترسن، ومکوو له نایه تیکی تردا دمفرموئ: ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران/ ۱۷۵.

ههرومها له قیامه تیشدا ترسیان له سهر نیه، ئه وهی کافرو لهخودا یاخی بووه کان ترسیان لیه تهی ئهوان لێ ناترسین، له قوناغو و یستگاکانی قیامهت باکیان نیه، ومکوو له شوینیکی تردا دمفرموئ: ﴿لَا يَخْزُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾ الأنبياء/ ۱۰۳.

﴿وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ﴾ ههرومها له دونیادا خه مو خه فه تهی له کیس جوونی شتیکیان نیه به هیوای بووبن، یان ناخۆشییه کیان پێ بگا، یان خۆشه ویستیکیان له دهمدا بێ، چونکه ئهوان بر وایان به قهزاو قه دمر ههیه، ههولێ به دهسته ئینانی رهزامه ندی خودا دهمدن، ههرومها له قیامهتدا غه مو په ژارمیان نیه.

بۆ بترسن؟ بۆچی غه مو په ژاره دایانگری؟ ئهوان په یومندیان به خوداوه ههیه، چونکه خۆشه ویستی ئهوان!

بۆ خه فه تیان هه بێ؟ له چی بترسن؟ له کاتیکدا ئهوان مزگینیان پێدراوه له دونیاو قیامهتدا خودا وادهی پێ داو، وادهی خوداش هه قو به جیهو گۆرانکاری تیدا نا کرێ.

جا ومکوو پێناسه کردنیکی وهی و ناساندنی فه مووی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ خۆشه ویستانی خودا ئه و کسانه: که بر وایان هیناوه ته قواکار بوون. بر وایان به تاكو ته نهایی خودا و پێغه مبه رایه تهی پێغه مبه ران و هاتنی رۆژی قیامهت هیناوه، خۆیان له هه موو سهر پێجیهک پاراستوه، ههر شتیک خودا پێی ناخۆشیهی خۆیان لێ پاراستوه، ئیمانی راستو ته قوای ته وایان تیدا کۆبۆته وه، به گۆیرهی دابو نه ریتی باوی خودا هه ئسو که وت ده کهن، ههول دهمدن هۆکاره کانی

تەندروستی و بەتوانایی و بەرگری و ئازادی و سەرکەوتن دەستەبەر بکەن، نەرگی
سەرشانی خۆیان ئەنجام دەدەن، فەرمان بەچاکە و نەهی لەخراپەیان ئی بۆتە
خوێهکی سروشتی و بەگوێرە تەوانا ئەنجامی دەدەن! وەکوو لەشویئیکی تردا
دەربارە خۆشەوستانێ خۆی دەفەرموێ: ﴿وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
عَزِيزٌ، الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ الحج/۴۰/۴۱.

ئەوانە: کە ئەو رەشتو کرداریانە ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ لەدوایدا مەزگینی سەرکەوتن و ئاکام باشییان پێ دراو لەهەموو
کاروباریکیاندا. خۆدا مەزگینی داوێ کە دمیانتاکە جیگری خۆی و خاوەنیەتی
زەوییە پێ دەبەخشێ بەمەرجێ پابەندی شەریعتی خۆدا بن و بەگوێرە
سۆنە و دابو نەریتی خۆدا لەبۆنە و مردا هەلس و کەوت بکەن! یارمەتی نایینی
خۆدا بدەن، هەول بدەن ئالای ئیسلام شەکاومبێ. ئەو ئەوێ لەشویئیکی تردا
دەفەرموێ: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي
الْأَرْضِ﴾ النور/۵۵. بەشێک لە مەزگینی دۆنیایان بینینی خەونی راستە، پێغەمبەر
ﷺ: کە ئێیان پرسی: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ﴾ چیه؟ فەرمووی: (هی الرؤیا
الصالحة، پراها المسلم او ترى له) مەزگینییه کە: بریتییه لەخەونی راست، موسوڵمان
دەبینێ، یان پێیەو دەبینێ.

هەروەها بەشێک لە مەزگینی دۆنیایان مژدە پێدانیانە لەلایەن فریشتەکانەو
لەکاتی گیانکێشاندا. وەکوو لەشویئیکی تردا دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ النحل/۳۲.

هەروەها مەزگینیان لەژیانی قیامەتدا بەو پێ دەدرێ: کە ئاکام باش و
پاداش چاک، ئەوابو لەزەمتو مانەوێ هەتا هەتایان لەبەهەشتدا بۆ دەستەبەر

دمبی؛ و مکوو لهشویئیکی تردا دمفه رموی: ﴿يَشْرَهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ التوبة/ ۲۱.

فریشته تووشیان دمبن و مژدهی بههشتیان دمدنئ و مکوو لهشویئیکی تردا دمفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَلْنَا مِّنْ غُفُورٍ رَّحِيمٍ﴾ فصلت/ ۳۰/۳۱/۳۲.

بهرومردگار واده راست و دروسته ﴿لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ گۆران و خیلاف وادمی له وادهو بهئینی خودادا نیه. که موژدهی بههشتی به موسولمانان داوه وادهی خوئی به جی دینی و گۆران له وادهو بهئینی دا نیه. و مکوو لهشویئیکی تردا دمفه رموی: ﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدِيَّ﴾ ق/ ۲۹.

﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نهوهی باس کرا له موژده پیدان و واده پیدانی خوشبهختی و کامه رانی له دونیا و قیامتدا به مرزگه بیشتنیکی گهورمو فره مهزنه، خوئی لهوه گهوره تر نیه؛.

تییینی :

نهم نایه ته پیروزانه بهشیومیکی راست و رهوان پیناسهی وهلی و خوشهویستانی خودایان بو کردین، تییان گه یان دین که (نهولیا) مکانی خودا نهوانه برزوی تهواویان ههیهو تهفواکارن؛ خوئیان لهسهر پیچی کردنی فهرومانهکانی نایین دمپاریزن.

سه عیدی کوری جوبهیر دمفه رموی: پرسیار له پیغه مبهر کرا وهلی و خوشهویستانی خودا گین و چ کهسن؟ پیغه مبهر ﴿وَلَا مَدَا فَهَرْمُووِ﴾ (الذین

یذکرون الله برؤیتهم) خوشه ویستانی خودا نهوانه ن که به چاوبیکه و تنیان خوداتان بیر بکه ویتته وه..

عومهری کوری خه تتاب ده فهرموئ: له پیغه مبهری خودام ژنهوت دمیغه رموو: (ان من عباد الله ماهم بأنبياء ولا شهداء، تغبطهم الأنبياء والشهداء يوم القيامة لكانهم من الله تعالى) له ناو به ندمه گانی خودادا که سانیک هه ن، نه پیغه مبهرو نه شه هیدن، که چی له بهر پله و پایه یان لای خودا پیغه مبهرا نو شه هیدن خوزگه یان پی ده خوازن. عهرزی پیغه مبهریان کرد وتیان: نهی رموانه کراوی خودا! پیما ن بلئ: نهوان کین و کرده و مکه گانیان چیه به لکو و خوشمان بوین و مکو و نهوان بکه یین؟ فهرمووی: (هم قوم تحابوا في الله على غير ارحام بينهم ولا أموال يتعاطون بها فوالله، ان وجوههم لنور، وانهم على منابر من نور، لا يخافون اذا خاف الناس ولا يحزنون اذا حزن الناس، ثم قرأ: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نهوانه که سانیکن له بهر خاتری خودا یه کتریان خوش دهوئ، نهک له بهر خزمایه تی و بهر ژمه مندی مادی یه کتریان خوش بوئ، به لکو و بو ژما مهندی خودا یه کتریان خوش دهوئ. سویندم به خودا نهوانه دهو چاویان له نووره، له سهر مینه رو کورسی نوورانی دادمینش، نهو کاته ی خه لک ترسیان هه یه نهوان ناترسن، که خه لک غه م و به ژارمیان هه یه نهوان بی خه من، نه مجار نایه تی ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ی خوینده وه.

عیزه ته و خاوه نیه تی راستی هه ر بو خودایه، هه ر خودا شه وو روژ

به دی دینی

﴿وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ

ته فیسیری رموان

منتدی إقرأ الثقافي

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
 إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ
 لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٦٧﴾

پاش نهووی په رومردگار له نایه ته کانی پیښوودا جوړه ها شوبه هی
 موشریکه کانی رانواندنو یه که یه که رمته گردنه وه، نه مجار لیږمدا باسی نه وه دمکا؛
 که نه و موشریکانه ریبازیکی تریان گرتووه؛ نه ویش ریبازی هه پرشه و هاش و هوش
 گردنه، هه پرشه ی نه وه دمکه ن؛ که نه وان خاومنی دمه لآتو دارایی نو دمتوانن
 زیانت پې بگه یه نن!! نیتر په رومردگار وه لامیان دمدا ته ووهو دمفه رموی؛ ﴿وَلَا يَخْرُكُ
 قَوْلُهُمْ﴾ با قسه و هه پرشه و هاش و هوشی نه وان تۆ غه مناک نه کا، گوئ مه دمره نه و
 قسه و قسه لۆکانه یان؛ که ده لئین؛ تۆ پیغه مبه ر نی، به درۆت ده خه نه وه، هه پرشه ت لی
 دمکه ن به وه که نه وان خاومن مالو دارایی و دمه لآت، هیج باکت لییان نه بی، پشت
 به خودا بیه ستو ته و مگولت له سهر نه و بی، ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه هه مو و
 هیزو توانایه کی راستی و سهرکه و تن و دمه لآت بو خودایه و به س، که سی تر دارایی
 هیزو توانا نیه، هه ر خودا خاومنی دمه لآت، سهرکه و تن دمدا به که سانیک بیه وئ
 بیانداتی، هه ر به ویستی خویشی سهرکه و تن و مالو دارایی له که سیکی تر
 دمریته وه، سهرکه و تن و زالبوون به زوری ژماره نیه، به لکوو زور جار تاقمی که م
 (به لام پشت به ستوو به خودا) به سهر تاقم و کومه لی زوری کافرو خوانه ناساندا زال

دهکا، ودهکوو لهشوینیکێ تردا دهفهرموی: ﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ البقرة/ ۲۴۹.

که لهنایهتیکێ تردا عیززمتو دمهسلات بۆ پیغه مبهرو موسولمانان دیاری دهکاو دهفهرموی: ﴿الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ المنافقون/ ۸. ئەووه لهراستی دا عیززمتو دمهسلاته که ههر هی خودایه بهحهقیقی، بۆ پیغه مبهرو موسولمانان مهجازه!!

﴿هُوَ السَّمِيعُ﴾ بهرومردگار شنهوایه بۆ قسه و وتهی بهندهکانی، که بهشیک لهو قسانهیان بهدرۆ خستنهوهی حهق و پیغه مبهرایهتییه و هاوهلدانانه بۆ خودا، ﴿الْعَلِيمُ﴾ زاناو ئاگاداره بهحال و چۆنیهتی بهندهکانی و ئاگاداره بهو ههلسرو کهوتو کردمهوانه دیکه؟ لهئهزیهتدان و فرتو قیل کردن، سزاو تۆلەیان لکدهستین، هیچ گرنگی مهده بهفرتو قیلان.. لهمهشدا دلدانهوهی پیغه مبهری تیدایه لهسهر ئەو ئەزیهتو تهنگ پێ ههچنینهی لهئهتوهکهیهوه تووشی دههات. لهههمان کاتدا مژدهی سههرکهوتن و زالبوونی پیغه مبهرو موسولمانانی تیدایه بهسهر کافرماندا.

ئهمجار بهرومردگار جهخت لهسهر خاومنیهتی و دمهسلاتداری خۆی دهکاتهوه دهفهرموی: ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ئاگادارببنهوه ههر بۆ خودایه چی لهناسمانهکان و زمویدا ههیه، ههموویان بهندهو ملکی خودان، کهسی تر خاومنیهتی راستهقینهی نیه، دهی کهوابی چۆن ئەو بتو صهنهمانه بهخودا حسێب دهکری؟ لهکاتیکدا ئەوان بۆخۆیان ملکی عیبادتکهرمان، ههر بتیک لهو بتانه ملکی یهکێکه!

﴿وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ﴾ ئەو موشریکانه لهحهقیقهتو راستی دا عیبادت بۆ هاوهلی خودا ناکهن، چونکه خودا شهریکی حهقیقی نیه، ئەو بتو صهنهمانه: که ئەو نهفامانه بههاوهلی خودایان دهمان ههچیان پێ ناکری،

هیچ دمه لاتیکیان نیه، به لکوو نهوانه ناتوانن زیان له خوځیان دوور بخه نهوه، دارایی نهومیان نیه سوود به خودی خوځیان بگهیهنن.

﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ نهو نهفامانه له حهقیقه تدا جگه له شکو گومان شوین هیچی تر نه که وتوون. ههر به خه یالو گومان لافی نهوه لی دمدن: که نهو بتانه خو شه ویستی خودان و تکاکارن بۆیان لای خودا، نهوانه پتیان وایه: پهرومردگار (جل جلاله) وکوو پاشا مله وره مکانی دنیا وهایه، به بی واسیتو ناومندو تکاکارو ومزیرو دمستو پیومند نه بی، کهس نایگاتی، نهوان له م بۆچوونه دا شوین گومانی پووجو چه واشه که وتوون، که وتوونه هه لیه کی که وره وه.

نهوانه له شوینکه وتنی گومانه که یان دا درۆزنو گو تره کارن، له خوځیانه وه، به بی به لگه ی زانستی ته خمین دمکه نو له خوځیانه وه دمیلینو شت هه لده به ستن.

پهرومردگار به م نایه تانه جهخت له سهر نهو حهقیقه ته دمکاته وه. که نه فریشته وه نه مه سیح و نه غهیری نهوانیش، به که لکی خودایه تی نایه نو رایه ی نهومیان ناکه وئ پله و پایه ی خودایه تی یان بدریتی! ته نانه ت به که لکی نهوه نایه ن بکرین به واسیتو ناومندو تکاکارو کاریگه ر له نیش و کاری خودادا، چونکه خودا بی بالو بی ناتاجه، پیویستی به کهس نیه، وکوو کار به دمستو مله وره مکانی ئاده میزاد نیه؛ دمستو پیومندو ومزیرو پیوانی دمرباریان کاریان تی بکه نو به هو ی نهوان نه بی نیش و کاریان بۆ هه لئه سوړئ. به لکوو ههر چی له ئاسمانه کانو زه و ی دا هه یه بهنده و ملک ی خودان وکوو له نایه تی کی تر دا دمفرموی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ مريم/۹۳.

ئه مجار پهرومردگار به لگه له سهر نهوه دمه ینیته وه که هه موو عیززمتو شان و شکومه ندیه که ههر بۆ خودایه و، هیج کهسی تر هیج روئیکی نیه له باره ی خه لقو ته قدیرو به رپوه بردن و هه ل سوران و کار لی کردنو نهو جوړه شتانه ی که تایبه تی خودایه تین؛ دمفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

مُبْصِرًا ﴿۱﴾ ئەو خودایه کی وهایه، بهی یارمه تیدمرو تکاکار، کاتی ئیوهی دابهش کردوه، بهشیک له کاتی ئیوهی کردوه بهشهوو تاریکی داهیناوه؛ بۆ ئەوهی ئارامی تیدا بگرن، دواى ماندوبوون و ههولدان بۆ دهمسته بهرکردنی پێویستیاتی زیان تیدا بجهسینهوه، بهشیکیشی کردوه بهروژی روناکو شتی تیدا دمبینن، بۆ ئەوهی لهه کاته دا بهناو زموی دا بلاو ببنهوه، کاروباری خۆتان نهنجام بدن، کارو کاسبی تیدا رمدام بپنن، شوکرو سوپاسی خودای پهرومردگاری تیدا بکهن!

و مکو لهشوی نیکی تر دا لهه بارم وه دمفه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا، وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا، وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ النبا/ ۹ - ۱۰ - ۱۱. یان دمفه رموی: ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّ وَالْحِسَابَ﴾ الاسراء/ ۱۲.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ بېگومان لهه گۆرانی شهوو روژمدا: كه بهو شیوه ئالو گۆریان پێ دهکەین، حالو چۆنیهتی زینده و مران له شهوو روژدا، دیاردو ههلسو کهوتیان لهو دوو کاته دا، له ههموو نهمانه دا به لگه و نیشانهی یههیز ههه له سه ره به بوون و به توانایی و خاوه نیه تی و تاكو ته نهایی خودایه کی زاناو بالاده ستو هه می شه زیندو، گۆرانی شهوو روژ به لگه ن له سه ره ئەوهی: كه په رستراوی حه قو راست ئەو كه سه یه: شهوو روژی داهینا و جودا وازی خستۆته نێوانیانه وه، گۆرانی شهوو روژ به لگه و نیشانه ن بۆ كه سانیک بییسن و په ندو عیبرت و مر بگرن و تیفكرن لهو به لگه و نیشانه نهی دهیان بیسن!

نیسه تدانی مندال بوّ خودا شیرکه، بهروردگار دوروو بهرزو بیرۆزه
له وهی مندالی هه بی

﴿ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
﴿٦٩﴾ مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمْ

الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ ﴾

دوای نه وهی خودای گه وره مهزن له نایه ته گانی بپشوو دا هه ندی هه لۆستو
بیرو باومپی موشریکه گانی باس کرد، نه وهی لیوه گیرانه وه: که بتو سه نه م
ده که نه تکاکارو هیوایان وایه: نه و دارو بهرده تاشراوانه شه فاعه تیان بو بکه نه!
نه مچار رمددی دانه وه بهرمددیکی موفنیعو دلتیا کهر، نیتر لیرمدا جوړیکی تر
له برپا پووچه گانیان باس دهکا: نه ویش مندال و مپالدانه بو خودا و ده لّین: خودا
مندالی ههیه! نه مهش هه موو نه و موشریکانه دهگریته وه که ده لّین: هریشته کچی
خودانو نه و جوله گانه ی که ده لّین: عوزمیر کوری خودایه و نه و مه سیحیانه ی
ده لّین: عیسا کوری خودایه:

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ﴾ موشریکه کان ده لئین و وتوو یانه فریشته کان کچی خودان، جوله که کان ده لئین و وتوو یانه: عوزمیر کوری خودایه، مه سیحیه کانیش پییان وایه عیسا کوری خودایه!!

خودا پائو بهرییه له وهی و مپائی دمدن، بۆچوونه که یان سهیرو جیگای سه رسو و پرمانه، چونکه و مپاللدانی مندا ل بۆ لای که سیک دمبی بگونجی مندالی هه بی، دهی خو پهر و مردگار نه له کهس بووه و نه که سیشی لی بووه، نه خوئی مندالی که سه نه مندالی شی بووه!!

﴿هُوَ الْغَنِيُّ﴾ خودا بۆ خوئی بی ئاتاجه، بۆ خوئی پیویستی به کهس نیه و هه موو که سیک و هه موو شتیک پیویستی به نه و هه یه، مندا ل بۆ که سیکه پیویستی پی بی، دهی خودا پیویستی به کهس نیه.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه ر بۆ خودایه، چی له ئاسمانه کان و زموی دا هه یه، هه موو شتیک بوونه و مر ملک و بهندهی خودایه، خودا به دیهینه رو دروستکاری ئاسمانه کان و زموییه، چی تی یان دا هه یه، نه و دروستی گردون، خودا له کهس ناجی و هیچ مه خلوفیک له نه و ناجی، هیچ ئاتاجی به کهس نیه و هه موو کهس ئاتاجی به نه و هه یه، هه رچی له ئاسمانه کان و زموی دا هه یه، هی خودایه و نه و به دی هی نا و نه و نه و خا و منیانه و به ریومیان دمبا، کهس ها و کار و ها و به شی خودا نیه تی یان دا. دهی چۆن ده گونجی خودا و مندی که نه وه دمسه لات و زات و صیقاتی بی، به و جۆره به دیهینه رو زیانه خش بی، پیدایستی هه موو کهس جی به جی بکا، چۆن ده گونجی دروستکراویکی خوئی بکاته مندالی خوئی؟! چۆن ده گونجی ئاتاجی به ندمیه کی خوئی بی!

﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ هیچ به لگه یه کتان به دمهسته وه نیه له سه ر نه و ئیدیعا و بۆچوونه تان، هیج تان به دمهسته وه نیه، قسه و بۆچوونه کانتان بچه سپین، نه وهی که دمیلتین: درۆ بوختان و هه لبهسته.

﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نایا نیوه لهسەر خودا شتیک دهلین: که نایزانن، شتیک بهدهم خوداو هه لدههستن که هیچ حهقیقه تیکی نیه، شتیک ومپال خودا دهمدن که عهقل نایسه لینی و وری ناگری!

نهم رستهیهی بهشیومهکی پرسیار نامیز هیناو، مه بهست لهم شیوهو ئوسلووبه سهرزمنشتو تانهو تهشهره، دمربرینی نارمزامه نندی و ههرمه گرده لهبوختانکه هه ران. نایه ته که نامازه بو ئه وه دمکا: که ههر وتهیه که ههر راو بیرو بۆچوونیک بهلگهی لهپشته وه نه بی، نه قامی و نه زانییه عه قیده و بیرو باومر پیویسته بهلگهی حاشا هه ئه گرو بههیز پشتگیری بکه ن، لاسایی کردنه وهو شوینکه وتنی کویرانه کاریکی هه ئه یه و نادرسته!

نموونه ی نهم نایه ته نایه تیکی تره که دمه رموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا، لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا، تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا، أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا، وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا، إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا، لَقَدْ أَخَصَّكُمْ وَعَدَّكُمْ عَذَابًا، وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا﴾ مریم/ ۸۸-۹۵.

ئاده میزاد لهخۆیه وه قسه یه که هه ئه بهستن نیشانه ی نه قامی و نه زانییه، درۆ هه ئه بهستن شیای ئاده میزاد نیه، جا ئه گهر قسه هه ئه بهستن که لهسەر خودا بی و به بی بهلگه بی، نه وه تاوانیکه لههه موو تاوانان گه وره تره. چونکه یه که م پیچه وانیه ی ئه و ریزو پیروزییه یه که پیویسته بو خودا دابنری، وه صف کردنیه تی به صیفاتی دمه وهسانی و بی توانایی و دمست گورتی. ده ی خو خودا لهم رموشتانه دوورو پالو مونه زمه ه. ههرومه ا رێ لێ تیکچوون و گومراییه له دمست نیشانکردنی په یومندی نیوان خوداو به ندمکانی. ههر له روانگهی نهم رێ لێ تیکچوونه وه ته صه وور کردنی ههر په یومندییه کی تری ئاده میزادان په یومندییه کی گومرایانه و سه رلی شیواوانه دمبی.

بۇ نموونە ھەر رېيازو ياسايەك كاهين و فالگرومگان بۇ خۇيان دايانھينابى،
ھەر دىسەلەتو سەلاھىيەتيەك كە كەنيسە بۇ خۇي بەرموای زانى و بوو بەمايەى
گومپرايى ئادەمىزاد، ھەمووی لەو بىرو باومپە پووجو بى بناغانەو سەرى ھەلدا كە
وتيان: فريشته كچى خودان، عوزمير كورپى خودايە، عيسا كورپى خودايە! ھەر لەم
بىرو بۇچوونە دەست ھەلپەستانەو مەوزوعى تاوانو مەوزوعى دان پيانان
(الأعتراف) و (صكوك غفران) چەكى ئى خۇشبوونو پاكبوونەو...ھتد سەرى ھەلدا،
ھەموو ئەم زنجيرە بىرو بۇچوونە ھەلەنە لەنەزانينى راستى پەيوەندى نيوان
خوداو بەندەو سەرى ھەلدا.

مەسەلەكە ھەر مەسەلەى سەرنى شىواوى نيە لەبىرو باومپەدا، بەلگەو
مەسەلەى ژيانە بەھەموو بوارمگانىەو، ھەرچى روىدا لەنيوان كەنيسەو زاناكاندا،
ھەر دزايەتى و ناكۆككىيەك پەيدا بوو لەنيوان پياوانى كەنيسەو زاناو
عاقلمەندەمگاندا، ئاكامەكەى بەو تەواو بوو، كۆمەلگا لەدەست دىسەلەتى كەنيسە
رزگارى بوو بەمەش لەچنگ دىسەلەتى ئايينى گۆردراو رزگاريان بوو، بەشپواندىنى
ئايين و ئەمجار بەوەلانى و دوور خستەوەى لەژياندا ئەو ھەموو شەپرو
نەگەتتيانە ھاتنە كاپەو. ئەو ھەموو بەدرەوشتى و روخانى دىروونى و چەواشەى
لەبىرو باومپەدا پەيدا بوو: كە تا ئىستاش جىھان پىيانەو دىنالىنى!!!

ئەمجار پەرومردگار ھەپشەى توند لەدرۆزنو بوختانكەرمگان دەكا،
ھەپشەيان ئى دەكا بەو: كە ئەوانەى بەدەم خوداوە درۆ ھەلەمبەستى شتىكى واى
ومپال دىمەن كە ناگونجى و ناشى و مپالى بدرى سەركەوتوو نابى و دىفەرموى: ﴿قُلْ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ ئەى پىغەمبەر! پىيان بلى: ئەوانەى
بەدەم خوداوە شت ھەلەمبەستى ھاوەلى بۇ دادەنن، كورپ كچى و مپال دىمەن، درۆ
بەدەم خوداوە دەكەن سەركەوتوو نابى، قەت بەمرار ناگەن و لەدونىا و قىامەتدا

ئۆخە لەگیانی خۆیان ناکەن، سەرلێشیواو مائۆیران و ئاکام نەگبەتن. لەسزای قیامت رزگاریان نابێ.

﴿مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ ئەوانە لەدویدا مەتاع و خۆشییەکی کەم و بێ بایەخیان هەیە، لەژیانیکی کورت و تەمەنیکی کەمدا پێوی رادەبۆین و لەپڕیکا دەرپێتەوه و بەرهو سزای سەخت کێش دەرکێن، ﴿ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گەڕانەو میان بۆلای نێمەیه، لەقیامتدا زیندویان دەکەینەوه و راپێچی دشتی مەحشەریان دەکەین، حیسابو لیکۆلینەو میان لەگەڵ ئەنجام دەرکێن ﴿ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ پاشان سزای بەنێشی دۆزەخیان پێ دەچێژین، لەناو ئاگردا جۆرەها سزای سەختیان دەرکێن، بەهۆی کافربوونیان و درۆ هەلبەستن بەدەم خوداوه، ئەمە بەلگەیەکی بەهێزو ناشکراو روونە لەسەر خەسارتمەندی کافرەکان، چونکە ئەو شتەکی بەخەیاڵ پێیان وایە: لەدویدا دەرپێتە مایە سەرکەوتن و خۆشەختی، لەناستی ئەو بەختەو مرییە قیامتیان: کە لەکیسیان چوو، ئەو خێرو بیرو نازو نیعمەتە لەدەستیان داوه چ نرخ و بەهایەکی نیە. چونکە دنیا لای خودا نرخێ بەلە مێشوو لەیهکی نیە.

چیرۆکی هەزرەتی نوح عليه السلام لەگەڵ نەتەوه کەدا

﴿وَآتَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ

ئەمجار لێرمدا برێ چیرۆکی پێغەمبەران باس دەکا، بۆ ئەوەی پێغەمبەر
تەسەللای بێ و چاو لەپێغەمبەرای پێشوو بکا، ئەزیمتو ناپەرەمتی لەسەر شان
سووک بێ، باکی لەفرتو فێلی موشریکەکانی عەرمب نەبێ، لەهەمان کاتدا ئەومش
ومبیر موشریکەکان بێنیتەو: کە ئەگەر ئەوانیش سوور بن لەسەر هەلۆیستی
خۆیان واز لەبەردروختنەو نەهێنن ئەو هەمان سەرمجافی گەلەپیشینهکان
چاومروانی ئەوان دەکا. دەفەرموی:

﴿وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَارًا تُورِجُ﴾ نە پێغەمبەری خۆشەویست! چیرۆک بەسەرھاتی
نوح لەگەڵ نەتەوێکەدا بەسەر کافرەکانی مەککەو هەموو ئەوانەدا کە سەرپێچیت
دەگەن، بخوینەو، بۆیان شی بکەرمو: چۆن خودا بەھیلاکی بردن و بەتۆفان
خنکاندنی و لەبێخی دەرھێنان، بۆ ئەوەی ئەو موشریک و خودا نەناسانە بترسن
لەناکامی خۆیان؛ بترسن: کە ئەگەر ئەوانیش واز لەسەر رمقی خۆیان نەهێنن
بەدەردی ئەوان دەچن.

ئەومیان بۆ باس بکە ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي
بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ کە نوح بەنەتەوێکە و ت: ئەو نەتەوێکە! ئەگەر
مانەوێکمانەو، نامۆزگاری کردنم بۆتان، بانگەوازیکردنتان لەلایەن منەو بۆ
برواھێنان و موسوڵمانبوون لەسەر شان قورسەو بەلاتانەو ناخۆشە: کە من ئایاتی
خوداتان بۆ شی بکەمەو، بەلگەو نیشانە تائو تەنھایی خوداتان بۆ رون
بکەمەو، پێتان رابگەیمەن: کە پەرستو بەندایەتی کردنتان بۆ خودا پێویستەو
فەرزە لەسەرتان، ئەگەر ئەم شتانەتان پێ ناخۆشەو لەسەر شانتان قورسە، ئەو
بزانن: کە من باکم نیە، پشتم بەخودا بەستووو ئیقەم لەسەر ئەو و واز
لەبانگەوازی خۆم ناھێنم و پەيامی پێروزی خۆم دیمەنم و پێتان خۆش بێ پێتان
ناخۆش بێ من ئەرگی سەرشانێ خۆم نەنجام دەدەم!

بئى منەت بىن ﴿فَاجْمَعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ﴾ خۇتات ئامادە بىكەن و عەزمتان
جەزم بىن لەسەر ئەنجام دانى ئەو كارى دىتانهوئ بىكەن بەرامبەر بەمن، خۇتات
ئەو شتانهى بەهاوئلى خودايان دىزانو بەندايەتتيان بو دىكەن بەكديگر بىنو
چيتان لەدەس دى بەرامبەر مەن ئەنجامى بدەن! ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
پاشان ئەوئ دىتانهوئ دىر حەق بەمن ئەنجامى بدەن با ئاشكرا بىو مەپشېرنەوئ،
رەپو رەوان بىن پىچو پەنا چيتان دىوئ بىخەنە رەو، كارى خۇتات لەگەل مەن يەكالا
بىكەنەوئ، بەوردى پىلانى خۇتات داريژنو بەرمو مەبەستى خۇتات ھەنگاو ھەلئىن!
﴿ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُون﴾ جا ئەگەر پىتان وايە ئىوئ لەسەر حەقن، ئەو
كارى عەزمتان لەسەر جەزم بووئ ئەنجامى بدەن، ساتە وەختىك پاشى مەخەن،
ھىچ مۆلەتم مەدەن، بىن منەت بىن! چونكە مەن چ گەنگى بەو ھەلئىستەتان نادەمو
باكم نىوئ لىتان ناترسم، ئىوئ لەسەر رىيازى ناحەقو مەن لەسەر شەقامە رىيازى
حەقەم، ھەموو كاتىكىش ھەر حەقو راستى سەرکەوتوئو!

بمراستی نهم هه‌لۆیسته‌ی حه‌رزمتی نوح عليه السلام که‌و‌منده‌ بتمان‌ه‌ی به‌په‌یامی
خۆی هه‌بوو، نه‌و‌منده‌ دلتیا بوو له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن و یارمه‌تیدانی خودا بو‌ی دهم
ده‌شوبه‌ینه‌ هه‌لۆیستی حه‌رزمتی هود: که‌ به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی فهرموو: ﴿إِنِّي أَشْهَدُ
اللَّهِ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ، مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ، إِنِّي
تَرَكْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ...﴾ (آیة) هود/ ۵۴-۵۶.

ئا بەو شیۆە، جوداوازی نیوان هه‌لۆیستی موسوئمانی برۆا پۆلایینو
هه‌لۆیستی کافری خودانه‌ناسو برۆا لاوازو زموونمان بۆ دهرده‌که‌وی. موسوئمان
برۆا پته‌وو پشت به‌ستوو به‌خوداو به‌رچاو روناکو بتمان به‌هیزه، کافر هه‌میشه
پاراو برۆا لاوازو بێ بتمانیه، پشت به‌شتی خه‌یالیو بێ بناغه‌و پووج دمه‌به‌ستی.
رەش بێنو وره‌ روخواه.

به کورتی چه زرمی نوح به بر وایه کی پته ووه به رنگاری نه ته و مکه ی بو ووه،
 دوا ی نه و هه مو و ماوه دورو دریژه، دوا ی نه و هه مو و ناگادار کردنه ووه هه پرشه لی
 کردنه دورو دریژه، دوا ی نه و هه مو و به درو خستنه ووه که له لایه نه ته و مکه یه ووه
 ناراسته ی کرا، ته حه ددای هه مو و نه ته و مکه ی دمکا و دمفه رموی، نه گمر به بیانگه وازی
 من ته نگه تا ووه پیتان ناخوشه من له نا و تان دا به و ناموزگاریتان بکه، ده چیتان
 له دمس دی دزی من نه نجامی بدن، من واز له ری بازی خو م ناهینم و سوورم و سوور
 دمب له سر هه لو یستی خو م و پشتیوانیشم هه خودایه و بهس، یارمه تیدانی نه ووه
 به سه ووه و یجه م به که سی تر نیه، ده بی منته بن و مهیلن دمست به کاریم!!

به راستی نه مه ته حه ددایه کی سهرنج راکیشه و که سی ک ته حه ددای وا دمکا
 هه ردو دمستی پرین له هیژو توانا، هه مو و متمانه یه کی به هیژو توانای خو ی هه بی،
 ته نانه ته حه ددای وها ناراسته ی دوزمنانی دمکا هه لیان بنی بو نه ووه په لاماری
 بدن! ده ی چه زرمی نوح چ هیژو توانایه کی له پشت بوو؟ له هیژو توانی سهرزموی
 چی له گهل دابوو؟

بیگومان بر وای پته ووه هه بوو، نیمانی له گهل دا بوو، هیژو توانایه کی له پشت
 بوو هه مو و هیژو تواناکان له به رد میا به چوک دادین، هیژو توانایه کی له پشت بوو
 هه مو و هیژو توانا را و الیه کان له ناستیا پوچ و بی و هجن. نه و خودای له پشت بوو:
 که هه رگیز ناهیلن خو شه ویستانی بکه و نه ژیر رکیفی تاقه و کومه لی شه یتان. نه ووه
 هه لو یستی پیای پشت به خودا به ستووه، بر وای به خودایه ئاده میزاد ده گه یه نیته
 نه و ناسته و ئاوا په یو دمست دمبی به سهر چا ووه ی هیژو توانا ووه.

نه م ته حه ددای کردنه غورورو له خو بایی بوون نیه، زیده رموی و تیکر و خان
 نیه، به خو فه و تاندن و نینتیجار نازمیردری، به لگو و نه ووه ته حه ددای کردنی هیژو
 توانای حه قیقییه به رامبه ر هیژو توانای له رزو وکو هه رچوک، رموشو و باومری
 بر واداران به خودا و هه لو یستی پشت به خودا به ستوانه.

ئهوانه ی ئهرکی بانگه‌وازی و جهاد له‌پیناو ئایینی خودادا دمخه‌نه سه‌رشانی خۆیان پێویسته نه‌و پێغه‌مبه‌رانه بکه‌نه سه‌رمه‌شقی خۆیان، پێویسته د‌ل‌و ده‌روونیان به‌متانه به‌خودا نه‌ومنده پ‌ر‌ب‌ب‌ئ سه‌ره‌ر‌پ‌ژ بکا، پێویسته ته‌نها ته‌وه‌م‌کولیان له‌سه‌ر خودا ب‌ئ‌و به‌س! به‌و جۆره به‌ره‌نگاری مله‌وران بکه‌ن و ئاوا روبه‌رویان ببه‌وه.

مله‌وران جگه له‌ئه‌زه‌ت‌دان‌یان چ‌ید‌یان پ‌چ‌ ناگرئ، نه‌و‌یش تاق‌یک‌رد‌نه‌وه‌و ئ‌یم‌تی‌حانه له‌خوداوه ب‌ۆ ت‌یک‌ۆ‌شه‌رانی ر‌ی‌بازی ه‌ق‌و راستی، ه‌ه‌ر‌گ‌یز خودا ت‌یک‌ۆ‌شه‌رانی ر‌ی‌بازی ه‌ق‌و راستی ناداته ده‌ست دو‌ژ‌منانی، به‌ل‌کو‌و به‌تاق‌ییان ده‌کاته‌وه، ب‌ۆ ئ‌ه‌وه‌ی ر‌ی‌ه‌وانی ر‌ی‌بازی خودا ر‌یز‌م‌کانی خۆیان یه‌ک بخه‌ن و پ‌ته‌ویان بکه‌ن و د‌ل‌و ده‌روونه‌کانیان مشتومال بکه‌ن و پ‌ال‌فه‌یان بکه‌نه‌وه، خه‌باتو ت‌یک‌ۆ‌شان‌یان بخه‌نه‌وه گه‌ر!

جا په‌روم‌ردگار به‌رده‌وامه له‌سه‌ر گ‌یرانه‌وه‌ی چ‌یرۆکی به‌نده‌ی راستالی خ‌و‌ی؛ نوح پ‌یغه‌مبه‌رو ش‌ی‌وه‌ی ته‌حه‌ده‌دا‌کرد‌نی ب‌ۆ مله‌ورانی سه‌رده‌می خ‌و‌ی و با بزانی‌ن چ‌ۆن چ‌یرۆکه‌که به‌ک‌ۆ‌تا د‌ئ‌!

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ لِمَا سَأَلْتَكُمْ مِنْ أَجْرِ﴾ ئه‌گه‌ر ئ‌ی‌وه پ‌شتان هه‌ل‌گ‌رد‌وو ر‌وتان و مر‌گ‌یرا له‌پ‌ه‌یامی من و به‌د‌ر‌ۆ‌تان خ‌سته‌وه‌و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر به‌د‌ر‌ۆ‌خ‌سته‌وه‌و بر‌واتان به‌پ‌یغه‌مبه‌رایه‌تی من نه‌کرد‌و پ‌ابه‌ندی ئام‌ۆ‌ز‌گ‌اریه‌که‌نم نه‌بوون و ئ‌ایینی ه‌ق‌و راستان و مر‌نه‌گ‌رت، ئ‌ه‌وه بزانی من له‌پ‌یناو بانگه‌وازیه‌که‌مدا دا‌وای کر‌ئ و شو‌گ‌رو سو‌پ‌استان ئ‌ی ناکه‌م، به‌ته‌مای پاداش و چاکه دانه‌وه‌ی ئ‌ی‌وه نیم. ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداش و کر‌یی من ته‌نها لای خودایه‌و ئ‌ه‌و پاداشم ده‌داته‌وه، ئ‌ه‌و منی کرد‌وه به‌پ‌یغه‌مبه‌رو ر‌ه‌وانه‌ی کرد‌وم ب‌ۆ سه‌ر ئ‌ی‌وه، ه‌ه‌ر ئ‌ه‌و‌یش پاداش و جه‌زای کرد‌ه‌وه‌م‌کانم ده‌داته‌وه، ﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ هه‌روه‌ها خودا فه‌رمانی پ‌چ‌ کرد‌وم: که من له‌تاقه‌و پ‌یر‌ی موس‌ول‌مانان

بم، گهر دنگه چو فهرمانبه رداربم بۆ هر فهرمانیک که پیم دگرئ، هر شتیک پیوه مندی به بانگه وازییه که مه وه هبئ به وپه ری لیپران و لیپوردوییه وه نه نجامی ددهم. گهر دنگه چو گوپراهئی فهرمانی په رومردگارم.

نیسلام نایینی هه موو پیغه مبه ران بووه هر له یه که م پیغه مبه روه تا پیغه مبه ری ناخیر زمان: که چه زرمئی موحه مده ﴿هه موویان له سر ری و رسمی نایینی نیسلام بوون. هه موویان له بنه ما سر مکیه کانی نایینی نیسلام دا هاوبه شن، هر چه نده له شه ریعت و یاسا ته فصیلیه کانیان دا جودا وازیان هه بوه. و مگوو له شوینیکی تردا دمفرموی: ﴿لَکَلَّ جَعَلْنَا مِنْکُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ المائدة/ ۴۸. بنه مای نایینه کانیان یه که و سر چاوه ی نایینه کانیان یه ک سر چاومیه.

بوخاری و موسلیم و نه حمده و نه بوداود فهرموودمیه کی پیغه مبه ریان ریوایه ت کردوه: فهرموویه تی: ﴿الانبياء اولاد علأت﴾ واته: نیمه ی پیغه مبه ران هه موومان وه چه ی چهنه دایکتکین و باوکمان یه که. نایین و بیرو باومرمان یه که: که بریتیه له بنه نایه تیکردن بۆ په رومردگار و یه کتا په رستی.^(۱) وپرای نه و هه موو بانگه وازی و

نه موتا چه زرمئی نوح فهرمووی: ﴿وامرت ان اکون من المسلمين﴾.

له باره ی ئیبراهیمیشه وه په رومردگار دمفرموی: ﴿قال له ربه اسلم، قال اسلمت لرب العالمین. ووصنی بها ابراهیم بنیه و یعقوب، یابنی ان الله اصطفی لکم الدین، فلا تموتن الا وانتم مسلمون﴾ البقرة/ ۱۳۲.

حه زرمئی یوسفیش فهرمووی: ﴿رب قد آتیتني من الملك وعلمتني من تأویل الأحادیث، فاطر السموات والأرض انت ولیي فی الدنيا والآخرة، توفني مسلما والحقني بالصالحین﴾ یوسف/ ۱۰. حه زرمئی موساش دمفرموی: ﴿یا قوم ان کنتم آمنتم بالله فعلیه توکلوا ان کنتم مسلمین﴾ یونس/ ۸۴.

سیحر باز مگانش و تیان: ﴿ربنا افرغ علینا صبرا وتوفنا مسلمین﴾ الاعراف/ ۱۲۶.

به لقیسیش وتی: ﴿رب انی ظلمت نفسي، واسلمت مع سلیمان لله رب العالمین﴾ النمل/ ۴۴.

ههول و تیکۆشانهی حمزرمی نوح، له جیاتی ئهوهی ئیمانی پێ بهیننو پابهندی نامۆزگارییهکانی بن، کهچی ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ههر سوور بوون لهسهر بهدرۆ خستنهوهی حمزرمی نوح و گوئ پێ نه دانی پهيامهکهی. ﴿فَجَنَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ﴾ نوح و ئهوانهی لهگهڵدا بوون، لهکهشتیدا رزگارمان کردن، فهرمانمان پێ کرد گهمی دروست بکاو ههر کاتی تۆفان ههلسا خۆی و برواداران و لهههموو رهگهزێک نیرو مییهک بخته ناو کهشتیهکهوه، نهویش پابهندی فهرمانی ئیمه بوو: بهکهشتی خۆی و پهڕپهروکارانیمان رزگار کردن...

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئهوانهی لهتهک نوحدا لهکهشتیهکهدا رزگارمان کردن، کردمان بهجێنشین و جیگری ئهوانهی لهناومان بردن، کردمان بهئاوهدانکهرموو سهروکاری کردنی زهوی و لهشویی لهناوچووهمان جێنشینمان کردن، سهڕپێچیکاران و بهدرۆ خهروهکانمان خنکاندن! ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدْرِبِينَ﴾ ئهی پێغه مبهری خۆشهویست بهچاوی دل بپروانه، بهعهقل تیبفکرمو سهرنج بده سهرمجامی ئهو نهتهوه چون بوو: که پێغه مبهرهکیان ترساندنی و ههرهشی بههاتنی عهزاب ئی کردن و ئهوان پهند نامیز نهبوون و سوور بوون لهسهر ههلوێستی ناراستی خۆیان و وازیان لهبهدرۆ خستنهوهی پێغه مبهر نههێنا!

پهرومردگار باسی پێغه مبهرایهتی پێغه مبهران دمکاو دهفرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاتَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهِ النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا﴾ المائدة/ ۴۴.
 دهربارهی ههواریهکانی عیساخ دهفرموی: ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ: أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي، قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ المائدة/ ۱۱۱.
 پێغه مبهری خۆشهویستمان دهفرموی: ﴿إِنْ صَلَاتِي وَنَسْكَي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لِأَشْرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أَمَرَتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ الأنعام/ ۱۶۳.

سەرنجامى ھەموو گەل و نەتەۋىيەكى بەدرۇخەرەۋە بەو جۇرە دىمى، ئەو گروھانەى لەنەتەۋى تۆش ئەى پىغەمبەر! ھەلوپىستى ئاۋا بنوئىن بەدمردى ئەۋان دەجن.

ئەمە دابو نەرىتى پەرومردگار لەسەر زەوى، ئەمە ۋادەو بەلىنىى خودايە بۇ بەندەكانى، بۇ خۇشەۋىستانى، جا ئەگەر جارېك لەجاران لەبەر بەرژەۋەندىيەك كە خودا بۇخۇى دىزانى بەجىھىنانى ۋادەو بەلىنەكان دۈكەۋەتن، ئەۋە نابىى خودا پەرستان ئاۋمىد بن، بەلگۈۋ پىۋىستە ئەۋە بزانن: كە ئەۋە دابو نەرىتىى خودايە، دىمىى دلىيا بن كە لەناكامو سەرنجامدا جىنشىنى ھەر بۇ موسولمانانە، نابىى پەلە لەبەجىھىنانى ۋادەو بەلىنەكان بىكەن، دىمىى ئەۋە بزانن: كە خودا خۇشەۋىستانى خۇى ھەلناخەلەتىنى ۋەقەت دىستەۋەستان نابىى لەۋەى يارمەتى خۇشەۋىستانى خۇى بىدا، ھەرگىز پەرومردگار خۇشەۋىستانى ناسپىرى بەدوژمان، بەلگۈۋ ۋەغرانى ھاتنى يارمەتى خودايى بۇ تافىكرەنەۋە ۋەراھىنان ۋەفركردنە!

دابو نەرىتى گەل و نەتەۋەكان لەبارەى بەدرۇ خستەۋەى پىغەمبەران

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ

الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٤﴾

دۋاى ئەۋەى پەرومردگار بەسەرھاتى ھەرزەمتى نوحى لەگەل نەتەۋەكەىدا رۈنكرەۋە، سەرنجامو ئاكامى خوداپەرستان: كە سەركەۋەتنو رزگار بوۋنە، ھەروا ئاكامى سەرىپچىكاران: كە ھەۋتانو لەناۋچوۋنە، دىست نىشان كرد، باسى چىرۆك

بهسهرهاتیکی تر دهخاته رو.. باسی میژووی نهتهوهی تر لهگهل پیغهمبهرمکانیان دمکا، نهو نهتهوانهه کی پیغهمبهرمکانیان بهدرؤ خستنهوه خودا سزای دانو لهناوی بردن.

جا ومکوو خودا دلّی نهو نهتهوانهه میژ کردوهو ئیمانیان نههیناو پیغهمبهرانیان بهدرؤ خستنهوه، دلّی کهسانی دیکهش مۆر دمکا، بۆیه پیویسته دانیشتوانی شاری مهککه په‌ند له‌ناکامو سهرمنجانی نهتهوه پیشینه‌کان ومربگرنو خویان بپاریزن له‌هۆکاری نهو له‌ناوچوونو به‌فتاره‌چوونه.

بۆیه لی‌ردا به‌شیومیه‌کی کورتو چرو پ، سییاقی نایه‌ته‌کان نامازه بۆ به‌سهرهاتی نهو پیغهمبهرانهه دوا چه‌زمرتی نوح ره‌وانه کراون دمکاو باسی به‌لگه‌و موعجیزمکانیان دمکاو، به‌پیرموه چوونی به‌درؤ‌خهرموکانو گومراکان دیاری دمکا. دمهرموئ: ﴿لَمْ يَعْثُرْ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له‌دوای نوح چه‌ند پیغهمبهریکی ترمان ناردن بۆ سهر نه‌ته‌وه‌کانیان، له‌وانه: هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، شووعه‌یب سه‌لامی خودا له‌سهر پیغهمبهری ئیمه‌و نه‌وانیش ب، نه‌م پیغهمبهره به‌ریزانه هاتنه سهر گه‌له‌کانیان به‌به‌لگه‌ی ناشکراو موعجیزه‌ی گه‌وره گه‌ورمو به‌لگه‌و بورهانی عه‌ق‌لی و حیسسی له‌سهر راستی نهو په‌یامه‌ی پی نیردراون، ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هیچ گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌و گه‌لو نه‌ته‌وانه ئیمانیان نه‌هینا به‌په‌یامی پیغهمبهرمکانیان له‌یه‌که‌م رۆزی بانگه‌وازی کردنیان بۆ گه‌له‌کانیان، واته نهو نه‌ته‌وانه ومکوو چۆن پیش هینانی موعجیزمو به‌لگه‌و نیشانه‌کانیان بر‌وایان به‌پیغهمبهرمکانیان نه‌کردو به‌درؤیان خستنهوه، پاش هینانی موعجیزمو به‌لگه‌ی ناشکراکانیشیان ههر بر‌وایان پی نه‌کردن، به‌کافری و سهر‌پێچیکار مانه‌وه! موعجیزمو نایه‌ته‌کان نه‌وانی له‌سهر‌پێچی و یاخی بوون نه‌گیرایه‌وه.

يان دمتوانين بهو جۆره رافهكه بكهينو بلّين: هيچ كامى لهوهچهو پاشينهى نتهوهكان ئيمانين نههينا بهو پهيامهى كه باوكو باپيرو پيشينهكانيان برپايان پى نهكردو بهدرؤيان خستبومه، نهو هۆكارهى ببوه هۆى ئيمان نههينانى پيشينهكانيان ههمان هۆكار ببوه هۆى ئيمان نههينانى پاشينهكانيان، لهههموو چهرخو رۇزگارئكدا ملهوپرىو سهرپهقىو چاوليكهرىو لاساىي كردنهوه هۆكارئكى سهرمكى ببوه بۇ برپوانهكردنو بهدرؤخستنهوهى پيغهمبهران.

﴿كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ ههر بهو جۆرهى كه دلى نهوانهمان مۆر كرد بههۆى سهرپهقىو بهدرؤخستنهوهى پيغهمبهركانيان، دلى نهو نهفامانهى گهلى تويش (نهى پيغهمبهرا) مۆر دمكهين كه دشوبهيتته نهو نهفامو سهرپهقانهى پيشوو، نهمه ههرپشهيهكى گهورهو سامناكه لهو كهسانهى پيغهمبهرى ئيسلام بهدرؤ دهخنهوهو برپوا بهقورئانو پهيامهكهى ناگهينو پابهندى فهرمانو جلهوگيريپهكانى نابن، چونكه لهكاتئكدا پهرومردگار بهو جۆره گهلو نتهوهو سهرپهقانهى پيشوو لهناو بردن لهسهر نهو تاوانانهى نهنجاميان دان، نهى دمبى كهسئك تاوانى گهوره تر بكاو پيغهمبهرى گهوره تر بهدرؤ بختهوهو دمبى حالى چۆن بى؟!

نهمه دابو نهريتى خودايه لهمهخلووقاتى خوئدا، ههر دلّو دمرونئيك خاومنهكهى بۇ خوئ داي بخاو لهكارى بكا، لهسهر نهو باره بار دمگرىو رهق دمبىو بهكهلكى وهرگرتنى پهيامى پيغهمبهران نايه و هيدايمت و مرناگرئ، ماناى نهوه نيه: كه خودا دلّهكان دادهخاو لهسهرمتاوه ناهيئلى ئيمانين تى بجئ!!

چیرۆکی هه زهره تی موساو هه زهره تی هارون له گه ل فیرعه ون و تاقمه که ی

ئه م چیرۆکه دووهم چیرۆکی سورمه تی (یونس) ه نه ویش چیرۆکی هه زهره تی موساو هه زهره تی هاروونه له گه ل فیرعه ون و تاقمه که ی دا شایانی باسه: که به سه رهاتی هه زهره تی موساو هاروون له گه ل فیرعه ون و قه ومه که ی دا چه ند جارێک له قورئان دا دوباره بۆ ته وه، بۆ نه وه ی به لگه بی له سه ره نه وه ی: که هیزی هه ق و دهنگی پیغه مبه رایه تی هه میشه سه رکه و توون به سه ره نه وانه ی لاف ی پاشایه تی و ده سه لات و فرمان په وایی ئی ده دن، هه یج کاتی مله وری و ته ختو به ختی پاشایان خۆیان له بهر تیشکی نووری هه ق دا ناگرن و له ناستی هه ق دا نه موودیان نیه.

ئه م چیرۆکه له پینج به ش پیک دی:

(۱) به شی به که م: حیوار و گه فوگۆی نیوان هه زهره تی موساو فیرعه ون:

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧٦﴾ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

ءَابَاۤءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي ٱلْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأْنَاهُمَا بِآيَاتِنَا﴾ واته: پاش ناردنی ئەو پیغه مبهه ره ریزدارانه (موسا و هارون) مان کردنه پیغه مبهه رو بۆلای فیرعه و نو دارو دسته که ی رهوانه مان کردن، به به لگه و نیشانه یی ناشکراو به هیزه وه ناردمانن بۆ سه ر فیرعه و نو تاقه و کۆمه لی، که ئەو کاته فیرعه و نو پاشای میصر بوو، دارو دسته که شی خۆیان به نه شرافو پیاوماقو لی نه ته وه ی قیبطی دزمانی بۆیه ش به تایبه تی هه ر ناوی نه وانی هینا وه، چونکه باقی خه لگه که ی تر شوینکه و تو و پابه ندی فه رمانی نه وان بوون. ئەگه ر فیرعه و نو تاقه که ی ئیمانیا ن به ینایه، مه ردومه که له که ی یه که سه ر ئیمانیا ن ده ینا (موسا و هارون) مان به نایاتو نیشانه ی ناشکراو گه و ره ره وانه کردن: و مکو و له سوورمه تی (الأعراف/ ۱۳۳) له شوینی تریش ناما زه یان بۆ کرا وه.

که چی فیرعه و نو دارو دسته که ی له جیاتی نه وه ی برپا بکه نه و ئیمان به ینن ﴿فَاسْتَکْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ﴾ لوتبه رزییا ن نواند، شوین ریبازی حه ق نه که و تنو ملکه چی شه ریعه تی خودا نه بوون، ئیمانیا ن به په یامی حه زمه تی موسا هارون نه هینا، به راستی نه وانه گه لو نه ته و میه کی تاوانکار بوون و تاوانکار ییا ن لی ببوه خویه کی سه روشتی و باریا ن به تاوانه وه گرتبوو، تاوانی گه و ره گه و ره که م و ینه یان نه نه جام ده دان، له سه ته مکاری و تاوانکاری و ناشوبانه وه دا دسته یکی بالایا ن هه بوو، له هه موو تاوانی کیشیا ن گه و ره تر به دروخسته نه وه ی پیغه مبهه رانی خودا و ره تکر دنه وه ی په یامه که یان بوو!!

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ کاتیک موسا هاته سهریان به به لگه و نیشانه ی
 ناشکراوه، زور موعجیزه و نیشانه ی وای نیشان دان که راستی پیغه مبه رایه تی نه وو
 تالکو ته نهایی خودایان ده چه سپاند، ره وانه گردنی موسا و هارون و به دیه ینانی
 موعجیزه مکانیان له لایه ن ئیمه وه بوو، نه و به یامه حه ق و راسته له ئیمه وه
 نیرد رابوو؛ که چی نه وان له جباتی ئیمان هینان ﴿قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ﴾ له روی
 سهر رقه ی و خوبه زلزلانی و لوتبهرزی و هه واهه پهرستییه وه وتیان: به راستی نه مه
 سیحریکی ناشکرا و نمایانه، به شیومیه کی جه خت له سهر کراوو دئیایییه وه
 موعجیزه کانی موسایان به سیحر له قه لاهم دان، له کاتیکدا بوخویان له دلی خویندا
 لیان روون بوو که نه وه ی و توویانه دروو بوختانه و بی نه صل و بناغه یه. وه کوو
 له شوینیکی ترده ده قهرموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ النمل/ ۱۴.

ئاوا به بی شهرمانه، به بی به لگه و نیشانه موعجیزه ی پیغه مبه ران به سیحر
 له قه لاهم دهمدن، کافره کانی قورمیشیش وه کوو له سهرمتای سورمه که ده زانیمان
 هه مان بوختانیان به قورنان و به یامی پیغه مبه ر ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ کردو نه وانیش وتیان: ﴿إِنَّ هَذَا
 لَسِحْرٌ مُبِينٌ﴾ سو بجانله ده لئی نه مه رسته یه، هه موو کافرو به دروخهره و مکان
 له هه موو کاتو سهرده میندا لیکیان گیرا و مته وه، هه ر گه لو نه ته و میه ک پیغه مبه ری
 بو سهر نیرد رابی و موعجیزه یان نیشان درابی له باتی نه وه ی ئیمانیان هینا بی، نه و
 بوختانه یان به پیغه مبه ر که کردوه.

﴿قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا؟ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُونَ﴾
 حه زرمقی موسا به شیومیه کی نارمزیی دهر برین و سهر زمشت گردنی نه و نه قه ام
 لوتبهرزانه وتی: نایا ئیوه به حه قی ناشکرا و رون و دوور له سیحری به تال، یه زن
 نه مه سیحرو جادوه؟ به راستی عه جایمبو سهر سورپه ینه ره بو ئیوه چون به م
 به یامو موعجیزانه ده لئین: سیحرا؟ نایا نه مه سیحره؟! چون ریگا به خوتان دهمدن

بَلِّين: ئەمە سىجىرە؟ لەھالتيكدا ئىيە بۇخۇتان دەزانن سىجىر چاوبەستەكى و روگەش كىردنە، ئەگەر ئەمە سىجىر بوايە زو دەپوگايەو، سىجىرى ساحىرەكانى بەتال نەدەكردەو!! ھەرگىزاو ھەرگىز ساحىرەكان لەگۆرەپانى روبەر و بوونەو، ھەقانىقدا سەرگەوتوو نابن، قەت بەسىجىر نايىن ناچەسپن بىنەماى زيان ريك ناخري، سەلتەنەتو پاشايى پى دەستەبەر نابن، چونكە سىجىرو جادوبازى برىتييە لەشەعو مزەو چاوبەستەكى و دەست سووكى، ھىچ شتيك لەھەقانىق ناگۆرئ. دەى ئەو، ئىيە بۇچاوى خۇتان لەو موعجىزەو نىشانانەى: كە خودا بەمنى داو، كىردونى بەبەلگە لەسەر راستى پىغەمبەرايەتى من دەبينو دلتان بەلەرزە دەكەوئ! چۆن ئەو بەسىجىر دادەنرئ!؟

ئىتر دوا ئەو، ھەزرىتى موسا بەو جۆرە بۆرى دانو بەلگە كوتى كىردو ھىچ رەدىكى وىچوو، پاشايان بەدەستەو نەبوو بەرەبەرەكانى موساى پى بىكەن، پەنايان بۇ بەلگەيەكى زۆر لاوازو ھىچو پوچ برد: ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا﴾ وتيان: ئەى موسا! ئايا تۇ بۇ ئەو ھاتووى ئىمە لەنايىنى باوكو باپىرانمان لايدەى؟ دەتەوئ ئىمە واز لەنايىنى باوكو باپىرانمان بىنين؟ ﴿وَتَكُونُ لَكُمْ أَلِكِرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ﴾ ھەرومەھا دەتەوئ ئەتۆ ھارونى برات بىنە كار بەدەستو خاوم دەسەلات لەسەر زەو؟ دەتەوئ سەرۆكايەتى ئايىنى دونياى بۇخۇتان دەستەبەر بىكەن؟ دەتەوئ شان و شكۆو پلەو پايمەو ملىكو دەسەلات بۇخۇتان پەيدا بىكەن؟ ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ باش بزەنن ئىمە ھەرگىزاو ھەرگىز برواتان پى ناكەينو نايەينە سەر ئايىنى ئىيە: كە جياوازە لەنايىنى باوكو باپىرو پىشىنەكانمان.

ئىيىنى ئەو دەكرئ: كە لەسەرمتاوە خىتابەكانيان ئاراستەى ھەزرىتى موسا كىرد، چونكە ئەو بانگەوازی كىردن بۇ ئيماننەيانو پەكتاپەرستى و وازەينان لەبتەپرستى، ئەمجار لەكۆتايى نايەتەكەدا ھەزرىتى ھارونىشى رەگەل خست، لەم

رووه که نهویش له بهروبوومی بانگه وازییه که بههرمه نند دهبی و پله و پایه و شکۆمه ندی دهست دهکه وی!!

(۲) بهشی دووه م: ناماده کردنی سیحربازه کان له لایه ن فیرعه ونه وه بۆ بهره نگاریکردنی بانگه وازی موسا

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ﴾ ٧٩ ﴿فَلَمَّا جَاءَ
السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلْقُونَ﴾ ٨٠ ﴿فَلَمَّا
أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ٨١ ﴿وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ ٨٢ ﴿

نه مه بهشی دووه می چیرۆکی چه زمرتی موسایه له گه ن فیرعه ون دا، بیگومان
فیرعه ون ویستی په نا بۆ سیحربازه کان بهری و له پێگه ی نه وانه وه بهر به ره گانی
چه زمرتی موسا بکا، فه رمانی به پیاوانی دمرباری خۆی کرد: که سیحربازه
کارامه کان کۆبکه نه وه ناماد میان بکه ن بۆ فیس تی فالیکی جه ماومری، بۆ نه وه ی بۆ
خه لکی دمر بخا: که نه وه ی موسا لافی پێوه ئی دما و به موعجیزه ی دانا وه جۆر پێکه
له سیحرو، نه هێتی خه لکه که شوینی بکه ون.

فیرعه ون دهیویست به هر نرخی ک بی جه ماومر واتی بگه یه نی: که موسا
ساحیره، بۆیه فه رمانی دا کۆر پکی جه ماومری بگێرێ بۆ سیحربازه کان و

بهره‌بره‌مکانی موسا و معجزه‌مکانی بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌رنجامدا به‌جه‌ما و مرگه‌ی به‌سه‌لینن: که موسا سیحربازیک‌ی کارامایه‌و به‌س! که ئه‌مه‌شی بۆ چه‌سپا ئیتر خه‌ته‌ر له‌سه‌ر بیرو با و مپی که له‌پوور ئاسا و ده‌سه‌لاتی خۆی و دارو ده‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر زموی نامینن.

ه‌هر ئه‌وه‌ش گرنگو مه‌به‌سته. وا دیاره مه‌به‌ستی سه‌رمکی فیرعه‌ون بۆ به‌ستنی ئه‌و کۆره به‌ربلاوه بۆ سیحربازمکان، ه‌هر ئه‌وه بووه: که سیحربازی و مپال چه‌زرمی موسا بدا و بیکاته ساحیریک‌ی کاراما و لیزان. ئه‌مه‌ش کاتیک بوو: که نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌ستی خۆیان دمربری و فیرعه‌ونیان له‌خه‌ته‌ری چا و مپروانکرا و ترساند بۆیه فیرعه‌ون بۆ چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌و خه‌ته‌ره بریاری دا که له‌هه‌موو لایه‌که‌وه سیحربازه کاراما و لیها ته‌وه‌مکان کۆیکه‌نه‌وه‌و کۆریکی فراوانیان بۆ بگری: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ اِنَّنِي بَكْلٌ سَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ فیرعه‌ون به‌دارو ده‌سته‌که‌ی دمباری خۆی گوت: هه‌ول بدم له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ساحیره زانا و لیها ته‌وه‌مکانم بۆ ئاماده بکه‌ن.. فیرعه‌ون کاتیک ئه‌مه‌ی گوت: که عه‌صا و ده‌ستی نوورانی موسای بینو و پپی و ابوو: که موسا و هاروون دوو که‌له‌ساحیری لیها ته‌وو شارمزان له‌بواری سیحربازی‌دا، چونکه فیرعه‌ون و تاقمه‌که‌ی پپیان و ابوو: چ جودا وازییه‌ک نیه له‌نیوان موعجیزه‌ی خودایی و سیحردا، جا بۆ جی به‌جی کردنی فه‌رمانی فیرعه‌ون ساحیره زۆرزانه‌کانیان هینان و کۆیان کردنه‌وه‌و هینایانه‌ی لای فیرعه‌ون و له‌ویوه بۆ جی مه‌به‌ست و شوینی کۆرو فیس‌تیفال راپیچ کران.

﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ کاتیک ساحیرمکان هاتنه شوینی کۆبوونه‌وه‌و له‌گه‌ل چه‌زرمی موسادا رۆبه‌رو بوونه‌وه، موسا پاش ئه‌وه‌ی ساحیرمکانی سه‌ره‌پشک کردن له‌نیوان ئه‌وه‌دا سه‌رمتا ئه‌و عه‌صای خۆی به‌او یزێ یان ئه‌وان گوریسی جیوه تی‌کراوی خۆیان به‌اون ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ﴾ موسا پپیان گوت:

ئیهو ئهوهی دمتانهوئ بیهاون بیهاون، چیتان لهدهس دئ ئههجامی بدهن، ئیهو دهست پێشخهر بن.

ههلبهته ههزرمی موسا ویستی دهست پێشخهری لهوانهوه بئ، تا خهنگی بزانی: ئهه سیهربازانه چی دهکهن، ههرومها بۆ ئهوهی ههرجی هیزو توانایان ههیه بهکاری بێنن و چ خیهرو فرتو فیلان ههیه بیخهنه کار. ئههجار موسا موعجیزمی خودایی ههقو راست بخاته گهرو عهصای خۆی بهاوی، سیهرو جادیوان بهتال بکاتهوه.

ههلبهته سیهری ساحیرهکان سهرنج راکیش و ترسناک بوو: که گوریسهکانیان هاویشن خهنگیان سهرسام کردو ترساندیانیو سیهرو جادیوکی مهزنیان نههجام دا، تهناهت ههزرمی موساش ترسیکی کهوته دلهوه، وهکوو لهشوینیکی تردا دهههروئ: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى، قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى، وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ طه/۶۷-۶۸.

جا ﴿فَلَمَّا أَلْقَا﴾ کاتیک ساحیرهکان دهست پێشخهریان کردو گوریسهکانیان هاوشت، موسا دلنیا گرابوو ترسی لئ رهویندرابهوه، متمانهی تهواوی بهراستی پهيامی خۆی یارمهتی خودایی ههبوو ﴿قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُ بِه السَّحَرِ﴾ موسا پێی گوتن ئهوهی ئیهو دهیکهن سیهرو جادوبازییهو چاوبهستو فرتو فیله، نهه ئهوهی من هیناومه لهخوداوه. ئهوهی من موعجیزمیهو لهخوداوه هاتوو ههچی فیرههون بهسیهری دادمنی و دهیاته ریزی سیهری ئیهوه. بهلام دلنیا بن ئههه من موعجیزمیهو ههقهو ئهوهی ئیهو سیهرو جادوبازییه، ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبَّطُهُ﴾ بێگومان خودا ئهه سیهری ئیهو دهینوینن بهتالی دهکاتهوهو بئ بناغهیی و پووچی سیهرهگهتان بۆ خهنگی دهردهخاو بێیان دهسهلینی که کارهگهتان چاوبهستهو فری بهسهر راستیهوه نیه. چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ﴾

بئگومان خودا کارو کردهوی ناشوبگپران بهرقه رار ناکاو هیزو پیزیان ناداتی و وا ناکا کارمکه یان به که لکی مانه وه بی، ﴿وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ ویستی خودا ومهایه: که حه قو راستی به ردموام بکا، نهو حه قه بچه سپینن که به رژه وهندی مه خلوو هاتی تیدایه، به هیزی بکاو به سمر به تالدا زالی بکا، همر لهم روانگه وه یارمه تی موسا دمداد به سمر فیرعه ون دا زالی دمکاو نه ته وه مکشی له ژیر چنگی فیرعه ون دمردینی و له ژیر دمسته پی و کویله پی رزگاریان دمکا.

﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانی ومکوو فیرعه ون و دارو دمسته که ی سرخستنی حه قو راستییان به سمر به تالدا پی ناخوش بی. وه کوو له نایه تی کی تردا دمفه رموی: ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ الأعراف/ ۱۱۸. یان دمفه رموی: ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ طه/ ۶۹.

به ئن نه مه زوران بازی نیوان حه قو به تال بوو، به ربهرمکانی موعجیزه بوو له بهرام بهر سیحردا!!

موعجیزه نیشانه یه کی خوداییه و سه رناسایه و له عادت به دمه ره، خودا دمیدا بهو که سانه ئیدیعی بئغه مبه رایه تی دمکه ن، بۆ نه وه ی خه لک بزوا یان پی بکه ون شوین بانگه وازییه که یان بکه ون، به لام سیحر چاوبه سته کی و روکesh کردنو شاردنه وه ی حه قیه ته، همر شتیکیش ئاوابی به رمنگاری موعجیزه ی خودای پی ناکری.

(۳) بهشی سینه م: بروا کردنی کومه لیک له نه وهی نیسرائیل

به په یامی هه زره تی موسا

﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ^{٨٣} وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ
وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَاقَوْمِ إِن كُنتُمْ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَحْنَا بِرَحْمَتِكَ مِّن
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا
بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾﴾

دواى نهوى په رومردگار هه لويستو کردارى فيرعه ونى پون کرده وه دمر باره ی
به رهنګار یکردنی په یامی هه زره تی موسا ~~عليه السلام~~ به شوین نه ودا باسی نیمانه ینانی
کومه لیک له گه نچ و لاوی به نو نیسرائیلی دمکا، نه مهش وه کوو ریخوشکردنیک وا
بوو بۆ دمرچوونیان له ناخی میصرو رزگار بوونیان له چنگی فيرعه ون. هه لیه ته
نه مه دلدا نه وهی پیغه مبهری تیدایه، بۆ نه وهی دلته نگ نه بئ، چونکه پیغه مبه
به پشت هه لکردنی قورمیشیه کان دلته نگو غه مبار دهبوو، پئی ناخوش بوو سوور

بن له سهر کوفر. دمفه رموی: ﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ پهر و مردگار نه و ده مان بو روون دمکاته وه: که له سهر متاوه تاقمیتی کهم نه بی له گهنج و لاوه گانی بهنو ئیسرائیلی که سی تر ئیمانی به موسا نه هینا؛ هر چهنده حه زرمی موسا به لگه و نیشانه و موعجیزه ی ناشکرا و گرنگی نیشانی بهنو ئیسرائیل و فیرعه ون و دارو دمه ته که ی داو بانگه وازی کردن بو ئیمانیهینان، کومه ئیتی کهم نه بی له گهنج و تازه ره سیده گانی نه ته وه ی ئیسرائیل که سیکه ئیمانی پی نه هینا، نه وانیش که ئیمانیا ن هینا ترسو بیمی نه و میان هه بوو فیرعه ون پیان بزانی و بیانگیرته وه بو سهر کوفر و بیدینی، چونکه سوور بوونی فیرعه ون له سهر کوفر و مله وری به تایبه تی دوا ی نه وه ی ساحیره گان بۆریان خوارد و فیرعه ون لیان ناومید بوو، گه یشتبو وه و په ری یاخی بوون و سه ریچیکاری، نه و مبوو؛ بریاری دا حه زرمی موسا له ناو به ری و نه هیلی په یامه که ی بلا و بیته وه و ده کوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفُسَادَ﴾ غافر/۲۶.

ئا نه م هه ئو یستانه ی فیرعه ون وای له نه ته وه ی ئیسرائیل کرد: که بترسن له وه ی فیرعه ون نه گهر پیان بزانی تووشی نا ره حه تییا ن بکا و ژیا نیا ن بکاته وه، به تایبه تی که نه و مله و ره تا بلنی سه ره و ق و یاخی و زی دمه و بوو له سه ته مکاری و ناشوبگیران دا، ته نانه ت مله وری گه یشتبو وه ئاس تیک لاف ی خو دایه تی لی دمه دا و نه وه و ده چه ی پیغه مبه رانی کرد بوون به گو یله و ده یچه و ساند نه وه؛ زمبر و زمنگیکی وای دژ به ژیره سه ته گانی به کار ده هینا خه ریک بوو زمندمه قیا ن لی بجی له تر سانی حه جمینیا ن لی برا بوو.

رانا و له (قومه ی) دا ده گهریته وه بو به نو ئیسرائیل (نه ته وه ی موسا) چونکه رانا و ده گهریته بوو نزیکترین مه رجه ع.

هه‌ندیکیش ده‌لێن: راناوه‌که ده‌گه‌رێته‌وه بۆ فیرعه‌ون. مه‌به‌ستیش به‌ (ذریه) له‌نایه‌ته‌که‌دا کابرا موسولمانه‌که‌ی تاقمی فیرعه‌ون (مؤمن آل‌فرعون) هه‌روه‌ها ناسیبه‌ی خیزانی فیرعه‌ون و خه‌زنه‌دارمه‌کی و خیزانی خه‌زنه‌دارو ده‌لاکه‌که‌ی فیرعه‌ون.

راناوی (مثله‌م) یش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ فیرعه‌ون و به‌مانا نالی فیرعه‌ونه.

ئه‌مجار قورئان پاساو بۆ ترسو بیمی ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌نجه ده‌هینێته‌وه که ئیمانیا‌ن به‌موسا هینابوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ فِرْعَوْنُ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بێگومان فیرعه‌ون لوتبه‌رزو خۆبه‌زلزانو سته‌مکارو یاخو و سه‌ره‌رقو سنووربه‌زێن بوو له‌خۆبه‌زلزانی‌دا، به‌جۆریک خۆی به‌خودا داده‌ناو پێی وابوو: که‌س له‌خۆی گه‌ورمه‌تر نیه، جگه له‌خۆی که‌س خاومنی ملکی میصر نیه. به‌راستی ناوبراو له‌هه‌ره‌ مله‌وره ته‌جاوم‌زکاره‌کان بوو، به‌ته‌واوی سنووری به‌زاندبوو له‌خۆی بای‌ی بو‌بوو.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَرَكُّوْا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ موسا: که‌ بی‌نی ئه‌و کۆمه‌له‌ی ئیمانیا‌ن پێ هیناوه ترسی زۆریان له‌وه هه‌یه فیرعه‌ون تووشی کێشه‌و سزایان بکا، وتی: ئه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌م! ئه‌گه‌ر ئێوه ئیمان‌تان به‌خودا هیناوه‌و ب‌پرواتان به‌نایاتی په‌روم‌ردگار پته‌وه، ئه‌وه پ‌شت به‌خودا به‌ست‌نو ئیعتما‌دتان له‌سه‌ر زاتی پاکی بێ، متمانه‌ی پێ بکه‌ن و د‌ل‌نیا‌بن که ئه‌و واده‌و به‌ل‌ینانه‌ی پێی داوین به‌ج‌یا‌ن د‌ین‌و سه‌رکه‌وتوو‌مان ده‌کا. ئه‌گه‌ر ئێوه گه‌ردنکه‌ج و پا‌به‌ندی فه‌رمانی خودا، ئه‌گه‌ر خۆتان داو‌مه‌ د‌مس فه‌زاو قه‌دم‌ری خودا و گه‌ردنکه‌ج و د‌لسۆزی ئه‌ون ئه‌وه متمانه‌تان به‌خودا هه‌ب‌و ترسو بی‌متان له‌فیرعه‌ون نه‌ب‌ی.

پ‌شت به‌ست‌ن به‌خودا، نیشانه‌ی ئیمانی به‌ه‌یزه، پ‌شت به‌ست‌ن به‌خودا داخ‌وازی‌یه‌کی به‌ه‌یزی ئیمانه، لایه‌نیکی ه‌یزو توانایه‌ دم‌ب‌پ‌ته ره‌صیدو وره به‌خش

بۆ کۆمەڵی زەعیفو بێ دەسلالت لەبەرەمبەر جەبەرپوتی ملهوپاندا، بەجۆریک: کە ئەو بێ دەسلالتو لاوازانه بەهۆی پشت بەستنیان بەخوداوە دەبنە ھێزیکی پتەوو خۆراگرو تەنگ بەملهوپان ھەڵدەچن.

حەزەرتی موسا باسی گەرنگی ئیمان و ئیسلامی بۆ گەلەکەیی کردو پشت بەستنی بەخودا کردە نیشانی پتەوی ئیمان و ئیسلام.

بەگورتی و گوردی ئیمان بریتیە لەوێ دڵ و دەروون بگەنە ناستیک بزانن: کە پەرورەدگار ھەبوونی، شتیکی حەمی و پێویستە، بوونەوەر بێ خودایەکی بەدییەنەر تەسەووور ناگرت، خودا (واجب الوجود) دەتاکو تەنھاو بێ ھاوێ. جگە لەپەرورەدگار ھەموو شتەکانی تر بەدییەنراوی خودا و ھەموویان لەژێر رکیزی زاتی پاکیدا، چۆنی بوێ ناوا ھەڵیان دەسورپێن. ئیسلام: بریتیە لەگەردنەچی و پابەند بوون بۆ ھەموو ئەرک و فەرمانیک کە لەو زاتەو دەردەچێ.

﴿قَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ دواي ئەم فەرموودانەیی حەزەرتی موسا پرۆادارمکان یەگسەر وتیان: ئیمە پشت بەخودا دەبەستین و بتمانەمان ھەر بەئەو، ئەمجار دەستیان کرد بەنزاو پارانەو لەخودا و وتیان: ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ پەرورەدگار! ئەو خودای ئیمە! مەمانکەرە فیتنە بۆ گەل و نەتەوێ ستمکار، خودایە! وا مەکە ستمکاران بەسەرماندا زāl ببن و خەلکی پێ لەخستە بجێ و وا گومان بەرن ئەوان لەسەر حەق، بۆیە بەسەر ئیمە موسولماندا زāl بوون، خودایە! وامەکە ئادەمیزادان بەهۆی ژێرکەوتنی ئیمەو ھەلبخەلەتین و بلین: ئەگەر ئەمانە لەسەر حەق بوونایە، فیرەوون تاقەمەکی بەسەریاندا زāl نەدەبوون!

یان خودایە! مەمانکەرە شوینی فیتنە بۆ ستمکاران، بەمجۆرە ئەوان ئیمە لەناپین بگێرەنەو تویش لەتۆلەیی ئەویدا سزایان بدە.

﴿وَجَنَّا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ نهی پهرومردگار! بهرهمه تو چاکه کاری خوت به لوتضو که رمی خوت رزگارمان بکه لهبالا دمستی نهوانه ی کافرن، بروایان به تاکو تنهای زاتی پاکت نیه، سته مکارو ملهورن، بروایان به حه قو راستی نیه، حه ق پهردمپوش دهکهنو گوئی پی نادمن، نیمه بزوامان به تاکو تنهای تو همیه، پشتمان به هیزو توانای تو به ستووه. نهوان بهم شیوه نزاو پارانه و میه له خودا پارانه وه، چونکه ته و مگول له سهر خودا که گه ورمترین نیشانه ی نیمانه به بی صبرو خوراگری له سهر ناخوشی ته و او نابی.

دوعا و پارانه و مش گیرا نابی تا تا عمتو خودا په رستی له گهلدا نه بی، دمبی که سیك به ته مای گیر ابوونی دوعا بی که خودا په رست بی و هوکاره پرواله تیه کانیشی حی به حی کردن. نیز نه و کاته، ته و مگول له سهر خودا پوئی کاریگه ری خوی همیه. وه کوو له شوینیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق/۳.

زورجار له قورئان دا خودا په رستی و تا عمت خراونه پال ته و مگول و پشت به ستن به خودا، وه کوو دمفه رموی: ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ هود/۱۲۳. یان دمفه رموی: ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ الملك/۲۹. یان دمفه رموی: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ المزمل/۹.

نهمجار پهرومردگار هوکاری رزگار کردنی به نوئیسرائیل له فیرعه ونو دارو دمسته گه ی به یان ده گاو چو نیه تی قوتار بوونیان شی دمکاته وه دمفه رموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّأَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا﴾ نیگامان بؤ موسا و هارونی برای کرد: که له میصر دا شوینی حه وانه ووه خو حه شاردان بنیات بنین. یان له میصر دا مزگه و تو شوینی به حیینه نانی نوپزو خودا په رستی دروست بکه ن!

واته: پاش نیمانه ی نانی نه و گومه له گهنج و نه ورمسیدانه و حیا بوونه و میان له کافرو ملهوره کان پهرومردگار نیگای بؤ موسا و هارونی برای کرد: که خانووی

تایبەتی بۆ بەنوئیسرا ئیلییەکان دیاری بکەن، بۆ ئەوەی جیاان بکەنەو وەو رێکیان
بەخەن و ئامادەیان بکەن بۆ بەرمەنگاربوونەو، خۆنامادە بکەن بۆ رەوکردن لەمیسرو
بەجی ھێشتنی لەکاتی گونجاودا، داوی ئی کردن کە مالاو ناومالی خۆیان پاک
بکەنەو دلاو دەررونی خۆیان مشتو مالا بکەن و چاومروانی کۆمەگی و یارمەتی
خودایی بن.

پەرورەدگار فەرمانی بەموسا و ھاروون کرد: کە لەگەڵ نەتەوەکیاندا
خانوەکانیان بکەنە مەزگەوتو شوینی خودا پەرستی! دەفەرموی: ﴿وَأَجْعَلُوا يُورَثُكُمْ
قَبْلَةَ﴾ خانوەکانتان رۆبکەنە قەیلەو لەمالی خۆتاندا بەرەو رۆگە نوێژ بکەن؛
چونکە دەترسان خانەناسان زیانیان پێ بکەین!

قەتادەو ضەحائو سەعیدی کۆری جوبەیر دەئین: مانای ﴿وَأَجْعَلُوا يُورَثُكُمْ
قَبْلَةَ﴾ واتە: مالاکانتان وا دروست بکەن رۆیان لەیەکتر بێ، وەلا قورطوبی
دەفەرموی: مانای پێشوو و پێچوو ترە. واتە: مەزگەوتەکانتان رۆوو قەیلە بنیات
بنێن و رۆیان بکەنە (بەیتول مەقدیس) کە ئەمڕۆش ئەو (بەیتولەقدیسە) رۆگە
جولەکیە.

﴿وَأَقِمْ الصَّلَاةَ﴾ لەو مەزگەوتانەدا، لەمالەکانتاندا نوێژەکانتان ئەنجام
بدەن و ھەمووتان رۆبکەنە قودسو یەک رۆگەتان ھەبێ، چونکە یەکیەتی لەقەیلەدا
دەبێتە ھۆی یەکیەتی دلاو دەرروون.

بێگومان لەسەرمتاوە فەرمانیان پێ کرا: کە ھەر کەسە لەمالی خۆیدا
نوێژەکانیان ئەنجام بدەن، بۆ ئەوەی دۆژمن پێیان نەزانی و زیانیان پێ نەگەینەن و
لەئایینەکیان ژێوانیان نەکەنەو.

﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەى موسا! مزگینى بهخودا په‌رستان بده: به‌وه: كه خودا دميانپاریزیو به‌سهر دوژمن‌دا زالیان دمكاو له‌قیامه‌تیش‌دا دميانخاته به‌هه‌شتی به‌رینه‌وه.

مه‌راغی دمفه‌رموئ: بۆیه ئیسنادی مزدمدانه‌كه پال حه‌زهرتی موسا دراوه، چونكه مزگینى دان ومظیفه‌ی خاومن شه‌ریعه‌ته، به‌لام له‌بارهی رېكخستنی مزگه‌وتو په‌یومندی نیوان خاومن بېرواکان هارونیشی کردوه به‌یارمه‌تیدمر، چونكه نه‌وه رېكخستنو ته‌نظمه، نه‌گبېرو موشاومرهمیه، به‌پرواله‌تیش بۆ ئەم جوړه شتانه فهرماندمو ومزیرو یارمه‌تیدمرانی بېکه‌وه نه‌خشه‌ی بۆ دمکیش!

مامؤستا سه‌یید له‌رافه‌ی ئەم نایه‌ته‌دا دمفه‌رموئ: ئەم ته‌عبیئه گیانییه وېرای ته‌عبیئه‌ی نیظامی به‌یه‌که‌وه بېوېستیه‌کی سه‌ره‌کین بۆ تاكو کۆمه‌ل. به‌تایبه‌تی پېش روبه‌روبوونه‌وه وه‌لگیرسانی شه‌رو هه‌را، وئ ده‌چئ هه‌ندئ که‌س ئەم ته‌عبیئه گیانییه به‌شتیکی گرنگ نه‌زانن، به‌لام تاقیکردنه‌وه‌کانو پروداوه‌کان تا نیستاش ناماژه به‌ئه‌وه دمکه‌ن: كه عه‌قیده‌و بېرو باومر چه‌کی هه‌را، کاریگه‌ره بۆ جه‌نگو روبه‌روبوونه‌وه، چونكه چه‌كو نامیری جه‌نگ له‌ده‌ستی سه‌ربازیکی بئ بېرو باومردا له‌کاتی ته‌نگانه‌و شه‌ردا هیچ بایه‌ختیکی نیه.

ئەم ته‌جروبه‌و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ی په‌رومردگار رای دهنوینئ به‌سهر تاقمی خاومن باومردا، بۆ ئەوه‌ی بیکه‌نه سه‌رمه‌شق بۆخویان تایبه‌ت نیه به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائيله‌وه، به‌لکوو ئەمه تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی نیمانی پوخته، هه‌موو گرۆه‌یکی خاومن باومر ده‌گریته‌وه.

وێده‌چئ موسولمانانی نه‌مرۆ یان سبه‌ی له‌ولاتیک یان له‌زۆر ولادتدا وایان ئی راوه‌دو بنرینو بکه‌ونه بارودۆخیکی واوه نه‌وێرن به‌ناشکرا شه‌عائیری ئایینی خویان نه‌نجام بدمن، وه‌کوو چۆن له‌سه‌رده‌می فیرعه‌ون‌دا باو بووه. بۆیه په‌رومردگار موسولمانان شارمزا دمکا بۆ چه‌ند هه‌لۆیستو کردمه‌وه‌یه‌ك:

۱- گۆشەگىرى لىكۆمەلگای نەقامى بەھەموو بېسىو بۆگەنىيەو.

۲- موسولمانان خۇيان رىك بخەن و دل و دمروونى خۇيان پاك بىكەنەو
خۇيان رابىنن و چاوپروانى وادەو بەلئىنى خۇدا بن!

۳- خۇيان لەپەرستگای نەقامان بېارېزن و مالى موسولمانان بىكەنە مەزگەوتو
خۇداپەرستى تىدا بىكەن و وپراى ئەم گۆشەگىرى و خۇ جياکردنەو لەگۆمەلگای
نەقامى و جاھىلى، جۆرە تەنظىم و رېكخستنىكى ناوخۇيان ئەنجام بىدن!
تېيىنى:

كە دمفەرموى: ﴿وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئامازمى ئەوئى تىدايە:
كە پەرومردگار فەرمانى بەخاومەن باومران كىردە: كە مائەكانيان لەبارو دۇخىكى
تايەتىدا بىكەنە مەزگەوت، بۇ ئەوئى فەرەون زىان بەنویژكەرەكان نەگەيەنى;
چونكە بەنویژسراىلىيەكان پىش ئەو كاتە دىباويە لەمەزگەوتو كەنىسەكانياندا
نویژەكانيان ئەنجام بىدن، فەرەون پەرستگاكانى روخاندن و لەبەجىھىنانى نویژ
مەنى كىردن، ئەمجار پەرومردگار نىگای بۇ موسا و ھارون كىرد: كە چەند مائىك
ھەلېژىرن لەمىصردا و بىكەنە شوئىنى نویژو خۇدا پەرستى و روبكەنە
بەيتولەھدىس. ئەمە نىشانەى ئەومىيەو ئەو دىگەيەنى كە روكرىنە قىبلە
لەنویژدا لەشەرى موسادا ھەبو.

زانايانى ئىسلام و شەرىزانەكان لەم ئايەتە ئەومىيان دەرھىناو: كە دروستە
موسولمان نویژ لەمالەو بەكا، كەسەك بىيانووى ھەبوو بەمچۆرە نەخۇش بوو، يان
ترسى ھەبوو بەچوونى بۇ جەماعتو جومعە نەخۇشەيەكەى زىاد دىكا، يان
ترسى سەمى كاربەدەستانى ھەبوو، دىترسا زىانى مالى يان جەستەيى پى
بگەيەندى، يان باران و زىان و قور و چىپا و يان بەفرو بەستەلەك بوو، يان كاپرا
نەخۇشەكى لاوو، خەرىكى گيانكېشان بوو، كەسى تر نەبوو ئاگای لى بى، ئالەم

حالاندها یان بهم جوړه بیانوانه وه موسولمان دمتوانی نه چي بؤ مزگه وتو له ماله وه نو یژمکانی نه انجام بدا.

هر بهم بونه وه زانایانی شهرع راجیایی و خیلافیکی تریان خستوته ږو دبرباری نو یژي ته راویچ له شهوانی رهمه زاندا نایا له ماله وه بکړي باشتره یان له مزگه وتدا.؟؟

نیمای مالیکو نه بو یوسفو ږيک له شافیعیه کان پیا یان وایه: نو یژي ته راویچ؛ ته نانه ت بؤ نه وانه ی تواناشیان هیه بچنه مزگه وتو بیانوی شهرعیان نیه، هر له ماله وه بیکه خیری زیاتره، به لگه شیان نه وه فهرموودمیه یه که بوخاری ریوایه تی کردوه: ده لی: پیغه مبر ﷺ فهرموویه تی: (فعلیکم بالصلاة فی بیوتکم، فإن خیر الصلاة صلاة المرأ فی بیته الا المكتوبة). به لام زوربه ی زانایان فهرموویانه: نه انجامدانی ته راویچ به جه ماعت باشتر و گهورمتره، چونکه پیغه مبر ﷺ له مزگه وتدا به جه ماعت نه انجامی داو، پاشان فهرمووی دترسم له سهرتان فهرض بکړي و نه انجامدانی ته راویچ به جه ماعت ببیته فهرزی عهین، نیتر وازی له نه انجامدانی ته راویچ به جه ماعت هیناو فهرمووی: (فعلیکم بالصلاة فی بیوتکم).

له لایه کی ترموه هاوه لانی پیغه مبر ﷺ دوی له دونیا دمرچوونی پیغه مبر ﷺ له مزگه وتدا به حیا حیا نو یژي ته راویحیان دکرده، نه مجار حهرزمتی عومهر کوی گردنه وه نه انجامدانی ته راویحی به کومه ل هینایه کایه وه، نیتر له سهر نه مه کار چه سباو کؤرا دامه زرا.

(۴) بهشی چوارهم: دوعا کردنی موسا له فیرعه ونو تاقمه کهی

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ
زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا
اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا
وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ ﴾

دوای نهوهی چه زرعتی موسا موعجیزه ی جوړاو جوړی نیشان دانو به لگه ی
راستی پیغه مبه رایه تی خو ی چه سپاند، که چی هستی کرد: که فیرعه ونو
تاقمه که ی سوورن له سهر ئینکاری و ئیمان نه هینان، ئیر دوعای له فیرعه ونو دارو
دهسته که ی کردو وتی: خودایه! نه وانه سوورن له سهر مانه وه له سهر کو فرو
دونیا یان خو ش ده وئ، نازو نيعمه تی زورت پی دا ونو له خو ش و رابواردندا
ده تلینه وه غه رابوونو گوئ به بانگه وازی من نادمن.

ئینو که ئیر ده فرموی: نه م دوعا کردنه ی موسا له فیرعه ونو تاقمه که ی
له بهر خاتری نایین بوو، له بهر خاتری خودا رقی هه لساو دوعای ئی کردن، نه مه ش
پاش نه وه ی بو ی دمر که وت: که خیر له ناو چاویان به دی ناکرئ و هیوای
موسولمانبوونی پی نه مان نه و کاته دوعای لی کردن، وه کوو چو ن له وه پیش
چه زرعتی نوو که له ئیمان نه یانی هه ومه که ی نا ئومید بوو، دوعای ئی کردن. وتی:
﴿ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَيَّ الْأَرْضَ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا، إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا

فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿نوح/۲۶-۲۷﴾. نیت پروردگار دوعاکه‌ی حەزرتی موسای قبوول کردو نیگای بۆ موساو هارون کرد که دوعاکه‌یان گیرا بووه.

دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واتە: دواى ئەوەى فیرعەون و کۆمەڵەکەى بانگەوازی حەزرتی موسایان رەت کردەموو سوور بوون لەسەر کوفری خۆیان، موسا وتی: پروردگار! ئەتۆ لەدوونیا دا ئەوەندە نازو نەعمەت داوە بەفیرعەون و تاقەمەگەى لەخۆیان بایى بوون، ئەوەندە پۆشاکى جوان و خەشڵو زێڕو زیوو ناو مال و مال و سامان و خۆشى زیانت پێ بەخشیون، کشتو کال و باغو بێستان و ئازەلت هێندە بۆ زۆر کردون، خۆیان لەخۆ گۆراومو گۆی بەبانگەوازی نیمە نادەن: ﴿رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ﴾ خودایە! ئەو نازو نەعمەتەى پێت داوون سەرى بەو کێشاو: که وێرەى گومرایی خۆیان کەسانى دیکەش گومرا بکەن! وەکۆ لەشوینیکی تردا دەفەرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾. لَيْطَعَى، أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْنَى ﴿العلق/۶-۷﴾.

شایانی باسە زانستى شوینەوار ناسی و لیکۆلینەموو پشکنینی گۆری فیرعەونەکانى میصر گەواهی ئەو دەمدەن: که فیرعەون خاوەن زێڕو زیوو دارایی و دەسەلاتیکی فراوان بوو، ئەو هەموو زێڕو زیوو خەشڵو شتە عەنتیکانەى کە دۆزراونەموو دەدۆزێنەو ئەو هەموو ئەهرام و بالەخانە و گۆری سەرنج راکێش و پەیکەرانی، نیشانەى ئەوەن کە شارەستانیمتو حەزارەت لەو رۆژگاردا زۆر پێشکەوتوو بووه. قورئان بەو دوو سێ وشەیه ئاماژە بۆ ئەو شارەستانیمتو پێشکەوتوییە دەکا.

(لام) ی (لیضلوا) پێی دەگوترئ (لام) عاقیبت یان (لام) ی صەیرورەت. وەکۆ چۆن (لام) ی (لیکون) لەنایەتى ﴿فَالنَّاقُطَةُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ القصص/۸. دا (لام) ی عاقیبتە. کەواوو (لام) ی (لیضلوا) لەنایەتەکەى نێردەدا (لام) ی عاقیبتەو سەرمەجامە، واتە: سەرمەجام گەلو نەتەوێ فیرعەون

گومرا بوون، دهسگونجی بلیین: (لام) مکه (لام) ی تهعلیله (لام) ی باییسه. به لام بهگویره ی ظاهر و روالهت نهک لهحهقیقهتو واقعدا.

واته: پهرومردگار کاتیک نهو ههموو خوشی و مال و سامانه ی دا بهنهتهومی فیرعهون، نهو مال و سامانه بووه هۆکاری زیده گومرای و کافر بوونیان، نه م حال و جۆنیهتهیان دهق دهسویهته حال و جۆنیهتی کسک مال و سامانی دراییتی بۆ نهومی گومرا ببی. کهوابی نهگمر (لام) مکه به (لام) ی تهعلیل و باییس دابنیین دمبی ناوا مانای بکهین.

﴿رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰی اَمْوَالِهِمْ﴾ خودایه! مال و سامانیان مهحوو کهرموه، شوینهواری مال و سامانیان بهپیوه مههیله، ههرچی ههیا نه له مال و ملک و باغو بیستان و نازهل لهناویان بهرمو بیفهوتینه! ﴿وَاَشْدُدْ عَلٰی قُلُوبِهِمْ﴾ دلایان مۆربکهو دایخه و قهساومت دایگری ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا حَتّٰی يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ﴾ نیمان نههینن ههتا سزای بهنیشیان بۆ دئ، جا لهو کاتهدا که ههزرمی موسا نه م دوعایانه ی دهکرد ههزرمی هارونیش نامین نامینی بۆ دهکرد، نیتر پهرومردگار فهرمووی: ﴿قَالَ قَدْ اُجِيتَ دَعْوُكُمْ﴾ نهوا دوعاکهتانمان قبول کرد، جۆنتان داوا کردو ههزتان ئی بوو ناوامان بریاردا، ئالی فیرعهون بهخۆیان و مال و سامانیانهوه لهبیخ دهریان دینین.

﴿فَاسْتَقِمْ﴾ نیومیش لهسهر گهیاندنی پهیامی خۆتان بهردهوام بنو کهمتهرخه می مهکمن، بانگهوازیی بۆ حهق و خوداپهرستی بهرپک و پکی نهنجام بدمن ﴿وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ شوین ریباری نهوانه مهکهون: که نازانن دابو نهپیتی خودا لهبوونهومردا جۆنه، نیوه شوین ریباری نهو نهقامانه مهکهون که ههلهشهکارو چهواشهکارن، بتمانیهیان بهوادهی خودا نیه، پهله دهکهو پیش ومخت داوای نهنجامدانی کار دهکهن!

شایانی باسه دوعا گیرا بوون کاتی تایبه تی ههیه، پهرومردگار لهزانستی خویدا کاتیکی تایبه تی بۆ مهزنده کردوه، بهگویرهی نهو زانیاری و مهزنده کردنه نراکه گیرا دهبی، واته: بهویستی خودا دوعا گیرا دهبی نهک بهگویرهی ویستی بهنده، پهله کردن لهگیرا بوونی دوعا نهفامی و نهزانیه، کهسیک پهله بکا لهگیرا بوونی دوعا نیشانهی بی نهدهبی و نهفامیه دمرحق بهخودا، لهههمان کاتدا نیشانهی ههبوونی شک و گومانه بهوادهی خودا، بۆیه پهرومردگار بهحهزمرتی موسا و هارونی فهرموو: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واته: ریگای کهسانیک مهگرن که دمربارهی حهقیقه تی وادهو بهلینی خودا ناگادار نین.. نازانن دابو نه پیتی خودا لهبوونه و مریدا چۆنهو چۆن نه.

(۵) بهشی پینجه م: خنکاندن فیعه ون و تاقمه کهی، رزگارکردنی

نه ته وهی نیسرائیل

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَامَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 ﴿۱۰﴾ ءَاكُنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۱﴾
 فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

مُبَوَّأٌ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

نهمه بهشی پینجهمه لهچیرۆکی ههزرمتی موساو هاروون لهگهڵ فیرعهوندا
ومکوو زانیمان سهرمتا چیرۆکهکه بهگفتو گوو حیوار دهست پێ دهکا، نهمجار
بهچیرۆکی سیهربازمهکان و پاشان نیمانهتینانی ههندئ گهنج و لاوی بهنوئیسرایلی
نهمجار بهدوعاو پارانهومی ههزرمتی موساو داویی بههیلاکیردن فیرعهون و
تاقمهکهی.

نهمجار کوتهایی چیرۆکهکه بهوه دینن: که خودا دوعای ههزرمتی موسای گیرا
کردو، فهرمانی به بهنوئیسرایلییهکان کرد: که لهکاتیکی دیاریکراودا لهمیسر
برونه دهرئ، هوکاری چوونهدمرموشی بو گونجاندن، فیرعهون ناگاداری نهم کهین و
بهینه نهبوو، ههرچهنده موساو هارون و شوینکهوتوانیان لاوازو بی دمهسلات بوون و
فیرعهون و تاقمهکهی دمهسلاتدارو بههیزو توانا بوون، بهلام چونکه خودا یارمهتی
موسای دا فیرعهون و دارودمهستهکهی لهناوبردن و دهفهرموی: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ
الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ واته: بهنوئیسرایلییهکانمان لهدمریا
پهڕاندوه، پهڕاندنهوهکهیان بهکوومهکی و یارمهتی نیمه بوو، دهریامان بو شهق
کردن، پهڕینهوهکهیان بهو شیوه نااسایییه، موعجیزمیهکی تری موسا بوو،
نیشانهیهکی تری راستی پتغهمهرایهتی نهو بوو، فیرعهون و یاساولهکانی شوپنیا
کهوتن، دهمانهویست ستهمیان ئی بکهو وهلاچۆیان بکهو.

و مگوو ده لئین: به نوئیسرا ئیلیه کان کاتیک له خزمهت حه زمرتی موسادا له میصر چوونه دمر شه شهید هه زار شه پرکه ربون نه مه جگه له ژنو مندال و پیرو که نهفت. جاو مگوو ده لئین: به نوئیسرا ئیلیه کان پیش نه وهی میصر به جی بیلن خشل و زپرو زیویکی زوریان له قیبطیه کان و مرگرتبوو، جا که رهویان کردو له میصر و دمرکه وتن له گه ل خویان دا نه م خشل و زپرمشیان بردبوو، به مهش فیرعه ون به ته وای رفی هه لساو هه راسانی لی هه لگیرا، نیت به سوپایه کی زورو بی شومارموه شوئینان که وت، له کاتی خوره لاتا له که نار دمریای سوور (دمریای سویس) پینان گه یشت، نیت که به نوئیسرا ئیلیه کان نه م سوپا زورهی فیرعه ونیان بینی، ترسیان لی نیشته نه ژنویان شکا؛ چونکه پیشیان دمریابوو، پاشیان سوپای فیرعه ون بوو، نیت بهر و مردگار نیگای بۆ حه زمرتی موسا کرد: که به عه صاکه ی له دمریا بدا، نه ویش عه صاکه ی له دمریا داو دمریا شق بوو ریبار ریبار بوو، دوانزه ریگای تیکه وت، ته باری نیوان ریگا کان به نه ندازه ی کیویکی گه وره ده یواند، بۆ نه وهی هه رتا یه فیه کیان به ریگای تا یبه تی خوی به پرته وه، که دمریا شق بوو ریگا کانی تیکه وتن، بهر و مردگار بایه کی هه لکرد ریگا کانی وشکو برینگ کرده وه. نیت به نوئیسرا ئیلیه کان که وتنه رۆ و له دمریا به پرته وه، کاتیک دوا که سیان له لیواری نه و به پرته دمریا وه به پرته وه، فیرعه ونو تاقمه که ی له م لاوه گه یشتنه لیواری دمریا، که فیرعه ون دیمه نی ریگا کانی بینی ترسی لی نیشته ویستی بگه پرته وه، پاشان بزیری دا شوین به نوئیسرا ئیلیه کان بکه وی، به خیزانه که ی خوی گوت: به نوئیسرا ئیل له ئیمه شیاوترنین بۆ رۆشتن به ناو دمریادا، نیت تیکرا هه موویان ملیان له ناو دمریا نا، کاتیک هه موویان که وتنه ناو پرستی دمریا وه، بهر و مردگار فهرمانی به دمریا کرد: که ویک بیته وه هه مووانیان له نیوخو بگری، نه و مبوو دمریا ویک هاته وه که سیان رزگاریان نه بوو، نیت شه پوله کانی دمریا جهسته گانیان به رزو نزم دمکرده وه فیرعه ون ژیر شه پوله کان که وتو مهرگ یه خه ی بی گرت، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَ الْفَرْقَ﴾ هه تا خنکان لی نزیک بومه وه دلنیا

بوو: تازه رزگار بوونی نیه ﴿قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وتی: بزوام هیئا: که هیچ خودایهک نیه جگه لهو خودایه: که نهتهوهی ئیسرائیل ئیمانیاں پی هیئاوه، وه من لهپیری موسولمانانم. من یهکیکم لهوانه ی گهر دنکه چی فهرمانی پهرومردگارم، من که لهوهپیش ئینکاری نایهتهکانی خودام دمکردو بهربهرمکانی پیغه مبهرمکهیم دمکرد، ئیستا وا پهشیمان بوومهوهو ئیمانم هیئاوه. سی جار ئیمانیهینانی خو ی راگهیاند بهتهمای نهوه بوو: ئیمان ی و مرگیری و لهخنکان پرگاری ببی، بهلام تازه کار لهکار ترازاوو نهو سهردمه تیپهری ئیمانیهینان قبول بی، ئیمانیهینانهکی کاتی ناو میدی و دمس لهخوبهردانو غه پغه ری مردن بووهو لی و مرناگیری. و مکوو لهشویئیکی تردا دمفه رموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ، فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ غافر/ ۸۴-۸۵.

بویه پهرومردگار لهوهلامی هیره وندا دمفه رموی: ﴿الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ نایا ئیستا ئیمان دمهینی، تازه برپوا بهدمسهلاتو خودایه تی خوداو پهیامی موسا دمکه ی؟ له حالیکدا تو لهوهپیش لهخودا یاخی بووی و خهریکی ناشوبگپران و فیتنه جو یی بووی لهسهر زهوی، بو خوت گومراو سهری شیواو بووی، هه میسه خهریکی گومراکردنی کهسانی دیکه بووی. ئیستا که لهزیان ناو مید بوی و دمرانی کار لهکار ترازاوو نه مجار ئیمان دینی؟! بو چی پیش نهوهی دمرگای توبه و پهشیمانیت لهسهر دابخری ئیمانیت نه هیئا؟!

﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾ نه مرو لاشه که مت به بی گیان بهرز دمکهینه وه بو سهر بهرزایییهک، نهوانه ی بر وایان به لهناوچوونی تو نیه بادلتیا بن له مردنی تو، بو نهوهی ببیته په ندو عیمرت بو ناده میزدانی دوا خوت، به تی فکرین لهسهر منجامو بهسهرهاتی تو ته مبی بن، واز لهسهر پیچی فهرمانی

خودا بىنن، واز لەكوفرو بىدىنى بىنن، چىدى ئاشوبو فیتنه لەسر زەوى بەرپا نەكەن. شەرىك بۇ خودا دانەنن و لافى خوداىەتى ئى نەدەن. تەمبى بىن و بزەنن خودا وادەو بەلئىنى خۆى بەجى دىنى، ئەو وادەى كە داوۋىەتى بەپىغەمبەران ئەنجامى دەدا، ھەروا ھەرمشەى بۇ دوژمنانى ئەنجام دەدا!

دەى باملھورەكانى مەككەو ھەموو ملھورانى تر بترسن لەقارو غەزمىى خودا، چونكە پەرورەدگار كەمالى قودرەتو زانىارى تەواۋى ھەيەو بەويستو ئىرادەى خۆى چى بوئى دەمىكاو چۆنى ھەز ئى بى ئاوا ئەنجامى دەدا.

فەرەھون نازناوھ بۇ پاشاكانى مىصر. ناۋى خۆى منبىتاج بووھ كورى رەمسىس بووھ سالى ۱۲۲۵ى پ.ز تۆپىندراوھ.

پاشا خنكانى لەناو دەريادا لاشەكەى رزگار كراوھ، تا ئىستا ئەو جەستەيە لەمۇزەخانەى شوئىنەوارى مىصرىدا لەشارى قاھىرە ھەلگىراوھ، زۆر كەس كە دەچى بۇ سەيرى ئەھرامەكانو شوئىنەوارەكانى قاھىرە ئەولاشەيە بەچاۋى خۆى دەبىنى. وەكوو دەلئىن: ئىستاش شوئىنەوارى سوئراۋى ناۋى دەريای پىوھدىارە.

بەدەر خستەنەوھى لاشەكەى فەرەھون پەندو ئامۇزگارىيە بۇ ھەموو ملھورەك، بۇ ھەر كەسەك لافى خوداىەتى ئى بدو بىرواى بەتاكو تەنھايى خودا نەبى.

لاشەكەى فەرەھون ئەوھەمان تىدەگەيەننى كە ئەو زۆر لەوھ كەمترە بىيئە خودا، چونكە خودا نابى بمرى، دەبى ھەمىشە زىندوو بەناگابى.

رافەكەرانى قورئان دەفەرەمون: حىكەت لەرزار كەردنى لاشەى فەرەھون دواى خنكانى ئەوھە: كەسانىك ھەبوون پىيان وابوو: فەرەھون خوداىەو نامرى، ئىتر پەرورەدگار وىستى خەلگى بەچاۋى خۆيان بەمردوۋى بىيىننو بەو شىوھ زەللىلو ھىچو پووجىيە چاۋيان پى بکەۋى و دئىيابن كە گۆرھو بووھ. بزەنن ئەو كەسەى

دوینن لافی خودایه تی لی دمداو نهو هه موو پلهو پایه ی بۆخوی دانابوو نه مرؤ
چه ند زه لیلو بی دمسه لاتو هیچ له بارانه بووه!

﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ واته: زۆریه ی زۆری ئاده میزادان بی
ناگان له به لگه و ده لیلی جۆراو جۆری ئیمه دمر بارمی نه وه ی که عیبادت ته نیا بۆ
خودایه و که سی تر شیاوی خودایه تی نیه، به و نیشانه و به لگانه په ند ئامیز نابن،
عیمرت و مرناگرن، چونکه بیر له هۆکارو ناکامی روداو مگان ناکه نه وه!

ئه مجار په رومردگار په رده به سه ر مه شه دی کۆتایی دیارده دئه زینه کان
داده داته وه، په رده به سه ر مه شه دی یاخی بوون و فه سادو رکه به ری و
ته حه دداگردنی خوداو به ندایه تی بۆنه کردنی دا داده داته وه و به چاوتر و کانیک
دیمه نیک تر دینیته پشه وه و، سه رمنجای به نوئیسرا ئیلیه کان له دوا له ناوچوونی
فیرعه ون و رودای چه ند سه رده و چین و توئیزیکان ده خاته سه رشاشه ی
ته له فیزیۆنی خودایی و ده فه رموی:

﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ مَبْرَأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ بیگومان دوی
فه وتان و له ناچوونی فیرعه ون، نه ته وه ی ئیسرا ئیلان له شوینیک گونجاو و له بار
نیشته جی گردن، رزق و رۆزی زۆرو زمبه نده مان به سه ردا باراندن، له ولاتی شام و
فه له ستیندا نیشته جیمان گردن، له ولاتیک ناودارو سازگارو ناوو هه و گونجاو دا
ژیانیان به سه ر برد، خیر و بیژی زۆرمان به سه ردا رشتن، میوه و دانه و پله و ئاژه و
باخ و بیستان و جۆرها و مسائیلی به خته و مری و زینه تمان بۆ دابین کردن!

بیگومان له ومپیش په رومردگار له سه ر زوبانی پیغه مبه رانی و مکوو چه زرمتی
ئیراهیم و ئیسحاق و یه عقووب واده ی به به نوئیسرا ئیلیه کان دابوو: که خاکی
فه له ستینیان بداتی به لام: که له دوا یی دا بر وایان به پیغه مبه رانی نیردراو بۆ
سه ریان نه کرد، به تاییه تی: که بانگه وازی چه زرمتی عیسا و چه زرمتی

موحه ممدیان ره تکردهوه، په رومردگار نهو خه لاهه ته ی لی ستاندنه وه، نیر له وودوا هیج مافیکی نیشته چې بوونیان له خاکی فلهستین دا نه ماوه..

زانایانی ته فسیر دمرباری پیناسه ی به نوئیسرائیل له نایه ته دوو رایان هیه :

۱- هه ندیکان ده لئین: مه به ست به به نی ئیسرائیل لیرمدا نهو جوله گانه ن: که له سرده می چه زرمی موسادا بوون! جا به گویره ی نه م رایه، مه به ست به (مبوا صدق) ولاتی میصرو شامه. مه به ست به (طیبات) یش خیرو بیرى نهو ولاتانه یه.

۲- هه ندیکى تریان ده لئین: مه به ست به (بنی اسرائیل) نهو جوله گانه ی هاوچه رخی پیغه مبه ری ئیسلامن ﷺ نه مه رای زوربه ی زوری رافه که رانی قورئانه. ده لئین: مه به ست هوزو خیله جووه گانی مه دینه و دهوروبه ری مه دینه ن، واته: (به نو قورمیطله و به نونه ضیرو به نو قه ینوقاع)ن. ده لئین: مه به ست به (مبوا صدق) ولاتی نیوان مه دینه یه و مه به ست به (الطیبات) نهو میوه و به رو بوومه یه که له و ولاته دا هیه. مه به ست به (العلم) له نایه تی دواپی دا قورئانی پیروزه، به مه جاز به قورئان ده گوترئ: عیلم، چونکه هوی عیلم و زانیاریه.

﴿لَمَّا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ واته: به نوئیسرائیلیه کان نه که ووتنه دوبه رهمکی و راجیاییه وه دمرباری ئایینی خوئیان ئیلا پاش نه وه ی زانیارییان دمستگیر بوو، ته وراتیان خوینده وه، حوکه مگانی فیر بوون، یان نه وان نه که ووتنه ناو کیشه و دووبه رهمکی و ئیختلافه وه دمرباری چه زرمی موحه ممد ﷺ ئیلا پاش نه وه ی راستی نهو زاته یان بؤ دمرکه وت، ره وشتو نیشانه و موعجیزمکانیان بینین، چونکه نه وان پیش هاتنی پیغه مبه ری ئیسلام دانیان دنا به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ریئ: که ناوی موحه ممد، کؤک بوون له سر راستی پیغه مبه رایه تی، دمیانگوت هر له گه ل نهو پیغه مبه ره هات ئیمه نیشانه و ره وشته گانی دمرانین خیرا پیش هه موو که س نیمانی بی دهینین، چونکه نه وان وه کوو کوری خوئیان

د میانناسی، له م باره وه که نیشانه کانی له کتیبه ناسمانیه کاندا پروون کرابوه وه، له ته وړاتو ئینجیلدا نووسرابوو نه وان د میانخویندوه. که چی که پیغه مبه رهموانه کراو بانگه وازی خوئی بلاو کرده وه، نهو که سهی: که سهدها سال بوو له کتیبه کانی خویندا ناو نیشانه کانیاں دزمانی و لاهی نهوشیان لی دمدا هر که رهموانه کرا خیرا برزوی پی بکه، که چی که هاته سهریان برزویان پی نه کرد، بریکیان له بهر هسوودی و پلهو پایه خوشه ویستی و دسپرینی خه لکی مقام نیمانیان پی نه هیئاو بانگه وازی به کیهان رهمکرده وه، بریکی تریشیان نیمانیان پی هیئا.

به کورتی نه وان له هیج مه سه له یه کدا له بهر نه زانی نه که وتنه دووبه ره کی و کیشه وه، به لکوو پاش نه وهی زانیاریان دهستگیر بوو، نهو کاته راجیایی و کیشه یان تیکه وت: که دمبویه دووبه ره کییان تی نه که وئی.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ واته: بیگومان خودای تو نهی موحه ممه! روژی قیامت ناوانیان دمکاو دمرباری نهو مه سه لانهی تییاندا که وتوونه کیشه وه حوکه و بریاری عادلانهی خوئی دمردهکا، حه قو به تال لیك جیا دمکاته وه، راستالان رزگار دمکاو دمیانخاته به هه شته وه گومراییانیش دهخاته ناو ناگری دوزخه وه.

جهخت کردنه وه له سه ر راستی قورنان دمرباری نهو وادهو به لیئانه و هه ره شانهی تییدا هاتوون

﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا

تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ
حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ
كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

دوای نهووی پهرومردگار ههوالی لهچیرۆکی پیغهمبهرانی رابردوودا؛ باسی
سهرگورشتهی چهزرمتهی (نوح و موسا و هارون) ی بۆ کردین؛ که چۆن یارمهتیدان و
بهسهه ناچهزانیاندا زالی کردن؛ باسی دووبههرکی نیوان بهنوئیسرائیلییهکانی کرد
بهتایبهتهی لهکاتیئدا زانیارییان پتگهیشتهو چهقیقهتیان زانی، چهسوودی و
خۆویستی و مادهپهرستی و کورسی خۆشهویستی وای ئی کردن که برپوا
بهپیغهمبهری ناخیرزهمان نهکهن، نههمجار نهو شتانه دهخاته رو که راستی قورئانهی
دهچهسپینێ دهربارهی نهو وادهو بهئینانهی تیییدا هاتوونو نهو ههرهشانهی لهخۆی
گرتوونو رو دهکاته پیغهمبهرو مهبهستی نۆمهتهکهیهتهی و دهههرموئ؛

﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أُنزِلْنَا إِلَيْكَ﴾ نهی پیغهمبهری خۆشهویستا نهگهر
له(فههززی مهحالدا) شك و گومانته لا پهیدا بوو دهربارهی راستی نهو قورئانهی
بهنیگا بۆت نیردراوهو چیرۆکی پیغهمبهرانی رابوردووی وککوو چهزرمتهی هوودو
نوح و موسا و هارون و هی تریشی لهخۆگرتووه، لهفههرزئیکدا گومانته لهچهقیقهتهو
راستی دا ههبوو، نهوه ﴿فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقرءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ تۆ پرسیار
لهزاناکانی نههلی کیتاب بکه، لهمالهکانی جولهکه بهرسه؛ لهنهوانه پرسیار بکه که
لهپیش تۆدا تهوهراتیان خویندۆتهوه، نهوان زانیارییهکی تهوایان ههیه دهربارهی
راستی نهو نیگایهی بۆ تۆ نیردراوه.

له راستیدا هیچ کاتێ پێغه مبه‌ر دهر باره‌ی راستی په‌یامه‌که‌ی و نیگا و س‌روشی: که بۆی دمه‌هات گومانی نه‌بوو و پرسیاریشی له‌ماله‌کانی جوله‌که‌ له‌م باره‌وه نه‌کردوه، و م‌کوو ریوا‌یعت ک‌راوه له‌پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ دمی‌فه‌رموو: (لا اَشْكُ وَلَا اُسْأَلُ) ده‌ی که‌وابی: ئه‌وه مانای چی؟ ئه‌گه‌ر ش‌کو کومانت هه‌بوو؟ هه‌لبه‌ته مه‌به‌ست به ﴿فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَفْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ن‌حاله‌ کردنیانه به‌زانی و زانست نه‌ک و مه‌صف‌دار کردنی پێغه‌مبه‌ری به‌ش‌کو گومان.

ئ‌بنو عه‌بباس فه‌رموو‌یه‌تی: نه، سو‌ئندم به‌خودا هه‌رگ‌یز پێغه‌مبه‌ر ﷺ چ‌اولێک نانێک گومانی نه‌بوو، له‌هیچ مالێکی جوله‌که‌ پرس‌یاری نه‌کردوه، دمی‌فه‌رموو: (لا اَشْكُ وَلَا اُسْأَلُ) به‌ل‌کوو ش‌ایه‌دی د‌ده‌م که ئه‌و قورنانه حه‌قه‌و له‌حه‌قه‌وه هاتوو.

رای په‌سه‌ند بۆ ر‌افه‌کردنی ئه‌و نایه‌ته ئه‌ومیه: که بل‌ئین: خ‌یطابه‌که بۆ بی‌سه‌ره (جا هه‌ر بی‌سه‌ریک ب‌ئ) یان خ‌یطابه‌که بۆ پێغه‌مبه‌ره‌و مه‌به‌ست ئومه‌ته‌که‌یه‌تی. ئه‌مه‌ش جۆره ته‌عبیریکی باوو بار‌پ‌ئومه‌گرتوو له‌زمانی عه‌رم‌ب‌دا، هه‌روه‌ها دانانی ئه‌گه‌ر له‌شتێک‌دا، بۆ نه‌فی ئه‌گه‌ری هه‌بوونی، جۆره ته‌عبیریکی ئولفه‌ت پ‌ئومه‌گ‌راوه له‌ناو عه‌رم‌ب‌دا. و م‌کوو ئه‌وه حه‌زرم‌تی ع‌یسا ﷺ د‌مه‌فه‌رموئ: ﴿إِنْ كُنْتَ قُلْتُمْ فَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ الم‌ائده/ ۱۱۶. ل‌یرم‌دا حه‌زرم‌تی ع‌یسا د‌م‌زانئ که ئه‌و قسه‌یه‌ی نه‌کردوه، وه‌ل‌ئ به‌ش‌ئوه‌ی ئه‌گه‌رو فه‌رزی مه‌حال ئار‌استه‌ی د‌م‌کا بۆ ئه‌وه‌ی ب‌یکاته به‌ل‌گه: که ئه‌و قسه‌یه‌ی نه‌گوتوو. چون‌که ئه‌گه‌ر ب‌یگوتایه، خودا د‌م‌یزانی ناخۆ گوتویه‌تی یان نه‌یگوتوو.

وه‌ل‌ئ ئه‌م جۆره ئار‌استه‌ کردنه ت‌یلن‌شانی ئه‌وه د‌م‌کا: که ئه‌و کاته پێغه‌مبه‌ر ﷺ تووشی چه‌ند نار‌حه‌تی و ئه‌زمه‌ی یه‌ک له‌دوایه‌ک بوو، به‌تایبه‌تی ئه‌و ئه‌زمه‌و نار‌حه‌تیانه‌ی د‌وای رود‌او‌ی شه‌ورم‌وی (ال‌أسراء) تووشیان هات؛ ئه‌وه‌بوو: ب‌رێک له‌وانه‌ی موس‌و‌ل‌مان ب‌وب‌وون پ‌اش‌گه‌ز بوونه‌وه، چون‌که ب‌ر‌وایان به‌م‌ی‌ع‌راج

نه کرد. له دواى مردنى خاتوخه دىجهى خىزانى و مردنى نه بوطالیب، فشار خستنه سهر پیغه مېهرو هاوه لانی له لایهن کافرهکانى قورمیشه وه زیاتر پهرى سهند، تا نه ندازمیهك بانگه وازى نیسلامى جوړه راوستان و جمودیکى به سهردا هات؛ هه موو ئه م دیاردانه کاریان له دل و دموونى پیغه مېهر ۱۰۰۰ کرد، ئیتر پهر و مردگار به م جوړه جهخت له سهرکردنه نه و کار داناومیه له دل و دموونى پیغه مېهر دمردهاوى و زیده یه قینى پی دمبه خشى!

دمفه رموى: ﴿لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُ مِّنَ الْمُتَرِّينَ﴾ سویند بى په یامى حق و راستو ناشکرات بۆ هاتووه، هیج شک و گومانى تیدا نیه، نه و هه و الانه ی له قورنانه بۆت هاتوون راستو حهقن، تۆ فروستادمو رهوانه کراوى پهر و مردگارى، جوله که و مه سیحیه کان نه و راستیه دمرانن چونکه له کتیبه ناسمانیه کانى خویندا نیشانه و وصفى تویان خویندوته وه دمرانن، که و ابى هیج گومان ت له پیغه مېهرايه تى خوتدا نه بى، دلنیا به نه وهى بۆت نیردراوه راستو حهقه.

ئه مهش دلنیا کردنیکى تره بۆ موسولمانان و پی زاناندنیانه: که ناو نیشان و رهوش ت پیغه مېهر مکه یان له کتیبه ناسمانیه کانى پی شوودا تۆمار کراوه و لای خاوم نامه کان عه یان و نوما یانه.. و مکوو له نایه تیکى ترده دمفه رموى: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ الاعراف/ ۱۵۷.

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه ی پیغه مېهر به هیج جوړیک نه چى له پیړى نه وانه بى: که نایاتى خودا به درۆده خه نه وه، به لگه کانى تاكو تمه نایى خودا رمت دمکه نه وه، ده لاین: خودا ناتوانى ئادمیزاد بکاته پیغه مېهر و رهوانه بکا بۆ سهر گهل و نه ته و مگان، نه گهر واکه ی ده چیه پیړى نه وانه ی خه سارتمه ندى دونیا و قیامت بوون، خودى خوین به خه سار داوه،

جا ھەر کەسێک لەعیلمی خودادا بەکافر دانرابێ و برپاری خودا لەسەر کافر بوونی درابێ ئەوانە ئیمان ناھێنن. ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ تەنانت ئەگەر ھەموو نایات و نیشانە کەونییەکانیان بۆ بێ بەجای خۆیان بیانبین، ھەرچی نیشانەی زانستی و قورئانی ھەیە بۆیان بێ ئەوانە ئیمان ناھێنن، چەند نیشانە و موعجیزەی موسا کە قورمیشییەکان داوات لێ دھکن بۆیان بنوێنن، وەکوو ھەلقولانی جۆگە و جۆبار، بەرزبوونەو و بۆ ئاسمان، دارایی باغو باغات، قورئان کە بۆخۆی نیشانەی ئەومیە: کە لەخوداوە ھاتوو، ئەگەر ئەم نیشانانە و دمیان بەلگەی تری سەرئاسا ببینن ئەوانە برپا ناکەن، ھەتا سزای بەئیش و ئازار و کوشندمیان بۆ نەین، ئەو کاتەش ئیمانھێنان بێ سوودە، وەکوو چۆن ئیمانھێنانی فیرعەون سوودی نەبوو، چونکە ئیمانھێنانی سەرەمەرگ بوو، ئیمانی سەرەمەرگ و کاتی غەرغەرە و مرناگیری. وەکوو لەشویئیکی تردا دھمەر موی: ﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾ الأنعام/ ۱۱۱.

جیرۆکی ھەزرەتی یونس ﷺ لەگەڵ نەتەوہەکی دا

﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ءَامَنْتَ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾

﴿ ۹۹ ﴾ وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَجَعَلَ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾

نهمه چیرۆکی سینیهمه لهو چیرۆکانه ی نهم سوورمه لهخوی گرتوون، نهم بهسهبردهیه: چیرۆکی ههزرمی یونسه عليه السلام!

نهم سن نایهتانهی ئیره تهواوکهری مانای نایهتهکانی پیشوون و دابو نهپیتی پهرومردگار لهبوونهومردا شی دهکه نهوه: که چۆن هه ئسو کهوتی کردوه لهگهڵ نهو نهتهوانه ی پیغه مبهریان بۆسه روهانه کراون. ههروهها باسی نهومش دهکهن: که پهرومردگار ناده میزادی وا دروست کردوه ئامادهباشی ئیمانیهێنان و مانهوه لهسه ر کوفرو کردنی کاری خێرو شهریان تێدابی!

نهموتا پاش نهوه ی پهرومردگار له نایهتی پیشوودا نهوه ی راگه یاند: که نهوانه ی لهزانست و زانیاری خودادا برپاری کوفرو بیدینیان بۆ دراوه ئیمان ناهین و هه ر به کافری ده میننه وه، ئهمجار به شوین نهومدا نهم نایهتانه ی هێنان بۆ نهوه ی ببنه به لگه لهسه ر نهوه ی که گه ل (یونس) پاش کوفرو بیدینی ئیمانیا ن هێنا و ئیمانیهێنانه که شیان سوودبه خش بوو بۆیان، ئهمهش نهوه دهگهیه نی: که کافر دوو به شن؛ به شیکیان، خودا برپاری داوه به کافری به میننه ووه لهسه ر کوفر بمرن. به شیکیشیا ن خودا دهربارهیا ن برپاری داوه که ئیمان بین و به موسولمانی بمرن، هه ر شتیکیش خودا برپاری لهسه ر دابی دیته جی.

په ندو عیهرمیش له هینانی نهم چیرۆک و بهسه ربردانه (چیرۆکی ههزرمی نوح، چیرۆکی ههزرمی موسا، چیرۆکی ههزرمی یونس) رمدانه وه ی پر و پاگه ندوه چه و اه شه کاریی کافره کان بوو، که به شیک لهو چه و اه شه کارییه نهو مبوو: پیغه مبه ر هه پشه ی له قورمیشیه کان کرد به سزا و عه زابو عه زابه کهش نه هات. ئیتر

پهرومردگار نهوه رڼ دمهکاتهوه: که دواکهوتنی ههپشهکان کار ناکاته سهر راستی هاتنیان، بهبهلگهی نهوه پهرومردگار عهزایی لهقهومی نوح و قهومی موساو قهومی یونس دواخت، پاشان نهوه عهزابه ههپشهپیکراوهی بهسهر گهلی نوح و نهتهوهی موسادا داو بهو دمردمی بردن، وهلی عهزایی قهومی یونسی نهدا چونکه نیمانیان هیئا.

ومکوو ناشکرایه ههزرمی یونس، چوار جار لهفورئاندا بهناوی خوئی ناوی هاتووه، لهسورمتی (النساء/۱۶۳) و لهسورمتی (الانعام/۸۶) و لهسورمتی (یونس/۹۸) و لهسورمتی (الصافات/۱۳۹) دا؛ بهناوهلناویش دوو جار ناوی هیئراوه لهسورمتی (الانبیاء/۸۷) دا: دمهفرموی: ﴿وَإِذَا النُّونُ إِذْ دُھِبَ مُغَاضِبًا﴾ و لهسورمتی (القلم/۴۸) دا که دمهفرموی: ﴿فَاصْبِرْ لِحُکْمِ رَبِّكَ وَلَا تُکِنْ کَصَاحِبِ الْخُوْتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُوْمٌ﴾ نه م زاته ناوی یونسه کوری (مهتا)یه ههندیك دهلئین: یونسی کوری نه مهتایه.

پهرومردگار نیگای کردو کردی بهفروستادهی خوئی و ناردی بو سهر دانیشتوانی نهینهوا (موصل) نهوانیش بهدرۆیان خستهووه بهیامهکهیان رمتهکردهوه، ههزرمی یونس ههپشهی لی کردن بهوه که نهگهر نیمان نههینن پاش ماومیهک عهزاییان بو دی، ههندیك دهلئین: ماومکه چل رۆژ بووه.

جا ههزرمی یونس پاش ناراستهکردنی نه م ههپشه بوئیان بوخوئی بهرق ههلساوی نهوه ولاتهی بهجئ هیشتو بهرمو ولاتیکی تر کهوته ری. پاش ماومیهک خهلکهکه ترسانو کهوته گهران بهشوئینیا نهیاندۆزییهوه، که وادهی هاتنی عهزاب نزیک بووهوه، ناسمان ههورو ههلا دایگرت، بهری ناسمان بهههوری رمشی ترسناک گیراو ههورهکان لهزهوی نزیک بوونهوه، بهجۆریك شارمهکیان داپووشی، نیتر دانیشتوانهکان بهتهواوی تینیان لی پهیذا بوو، بهدوا ههزرمی یونسدا گهرانو نهیاندۆزییهوه، نیتر دلتیابوون لهراستی هاتنی عهزابهکه، ههموویان پووشاکی بزویان پووشی، چوونه دمزی شارو بهخوئیانو مندالو خیزانو مهرو مالاتیانهوه

بیچوو و کانیاں له دایکه کان جیا کړدموه، بهم دابرانه شینو شه پوړو باره بارو
گارمارو هۆره هۆره دمنگو صه دایه ک پمیدا بوو و هکوو روژی همشر، خه لکه که
همموویان بهدل په شیمان بوونه و مو تۆبه یان کړدو نیمانه یانی خو یان راگه یاندو
له خودا پارانه وه، پهر و مردگار رحمی پی کړدو عه زابه که ی ئی دوور خستنه وه.

و مکوو ده لئین: نه و پۆزه پۆزی جومعه بوو پیکه وتی پۆزی عاشورا بوو.

ئیمامی طه بهری دمه رموی: له ناو هه موو نه ته و مکان دا گه لی یونس
تایبه ته مند ی نه و میان پی درا که دوا دمرکه وتنی عه زاب لییان تۆبه یان ئی و مرگرا.

زه حاج دمه رموی: نه خیر نه و ان عه زابیان نه هاته سهر به لکوو نیشانه کانی
عه زابیان بین ی، چونکه نه گهر خودی عه زابه که یان ببینیایه نه و کاته ئیمان
هینانه که یان سوودی نه دموو نیمانه یان که یان ده که وته حاله تی غه رغه ره.

له لایه کی تره وه حمزرمی یونس، که نه و منده بانگه وازی کړدو گو ییان پی
نه دا، پقی هه لساو نه و هه ریمه ی جی هیشته به بی نه وه ئیزن له خودا و مرگرا،
به ره و دمرا که وته ری و سواری که شتییه کی پر له خه لک بوو، به هیوای هه لاتن و
دوور که وته وه له و لاتنه ریگای هاتونه هاتی گرته بهر!

که سواری گه می بوو، گه می که که وته ته کان و له شیوه رویشتنی ئاسایی خو ی
که وتو که شتیوانه کان ترسان نقووم بی، زانیان: که دمبی له سهر که شتییه که
کابرایه ک هه بی هه لاتو و بی، پاشان برپاریان دا یه کیک له سهر نشینه کانی فری دمه
ناو دمرا وه، هاتن قورعه یان له نیوان سهر نشینه کان دا نه منجم داو قورعه بهر
حمزرمی یونس که وتو فری یان دایه ناو دمرا وه! ماسیه کی زه به لاج قوتی دا،
پهر و مردگار یونس له هیزی هاضیمه ی ماسیه که پاراست، ماومیه ک له ناو سکی
ماسیه که دا مایه وه، هه میسه نه م دوعایه ی دووباره دمکرموه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الأنبياء/۸۷.

بهرومردگار نزاكهی قبول کردو پاش ماومیهك ماسیهكه هاته كهناری دماریاو
فرئی دایه دمروه، بهلام حالی شهكمت بوو، تهنندروستی تیک چوووبو جا خودا
داری كولهكهی بۆ رواند سیبهرمكهی زۆر سوودمه‌ندبوو بۆ له‌شو لاری و پاش
ماومیهك تهنندروستی هاته‌وه سهرخۆو نه‌مجار ناردی بۆ سهر نه‌ته‌ومیهك
ژمارمكهیان سهد هه‌زار یان زیاتر بوون، هه‌موویان نیمانیان پی هیناو خودا
نیمانهینانهكهی لی قبول کردن.

﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ واته: دانیشتوانی هیچ شارو
شاروچكهیهك لهو نه‌ته‌وانه‌ی پيشوو نیمانیان به‌پيغه‌مبهرمكهیان نه‌هیناوه جگه
له‌ته‌وه‌ی یونس كه دانیشتووی شاری نه‌ینه‌وا (موصل) بوون له‌كوردستانی
عیراق، نه‌وان نیمانهینانهكهیان له‌ترسی هاتنی نه‌وه عه‌زابه بوو كه
پيغه‌مبهرمكهیان هه‌رپه‌شی پی لی‌کردبوون، جا كه نیشانه‌ی هاتنی سزاكه‌یان بینی و
هۆكارمگانیان به‌دی کردن، له‌هه‌لوئستی خۆیان په‌شیمان بونه‌وه‌و هاواریان کرده
خوداو لی پاران‌ه‌وه‌و نیمانیان هیناو خودا رحمی پی‌کردن و نیمانی لی قبول کردن،
عه‌زابی لابردو خستنیه‌ی حاله‌تی ناساییه‌وه‌و خودا په‌رستانه‌ی ته‌مه‌نی خۆیان
به‌سهر برد!!

هه‌لبه‌ته قبول‌کردنی نیمان لی‌یان به‌پيچه‌وانه‌ی نیمانی فیرعه‌ونه‌وه بوو،
فیرعه‌ون کاتیک نیمانی هینا كه مردن په‌خه‌ی گرتو كه‌وته غه‌رغه‌ره‌ی مردن و
گیانه‌لاوه‌وه. به‌لام قه‌ومی یونس پيش هاتنی عه‌زابه‌كه‌و پيش نه‌وه‌ی بكه‌ونه
حاله‌تی گیانه‌لاوه‌وه نیمانیان هینا، واته: هیشتا له‌حاله‌تو و مزعی ئیختیاری‌دا
بوون: كه نیمانیان هینا، به‌لام فیرعه‌ون کاتیک نیمانی هینا كه له‌حاله‌تی
نیضطراری گیانه‌لاودا بوو!!!

له چیرۆکه کهدا جۆره هه پشهیه که ههیه بۆ قورمیشیه کان و دانیشتوانی مه کهکو هه ئانی نهوانی تیدایه؛ بۆ نهوهی چاو له نهتهوهی یونس بکهه پش نهوهی بگه نه حالتهی ناومیدی له زیان و گیانه لاو، چونکه عهزاب هه موو کاتی که لهوانهیه بیهتهدی، و مکوو چۆن بۆ نهتهوهی فیرعهون هاتهدی!!

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآَمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعاً﴾ نهگهر خودای تۆ نهی موحه ممه دا بیویستایه: که ئیزن بدا بۆ هه موو دانیشتوانی سه رزهوی برهوا به په یامه کهت بکهو نیمانیان تیدا برسکینی و هیدایه تیان بدا، دمیکردو هه موویان نیمانیان دهینا، وهی که په رومردگار وای نه کردوو وانا کها حکمه تیکی تیدایه و بۆخوی زاناو دانایه و دزمانی به رزومهندی ئاده میزادان له جی دایه و چۆنه و جیه؟! و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ، إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هود/ ۱۱۸-۱۱۹.

که وایی نهی موحه ممه دا نه تۆ غه مبار مه به له سه ر نهوهی: که قورمیشیه کان نیمان ناهینن، نیمانهینان دهبی به چهزو ئاره زۆ بی، به نیختیاری و نازادی بی. ﴿أَفَأَلَّتْ ثُكْرُ النَّاسِ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ؟﴾ نایا تۆ نهی موحه ممه دا زۆره ملی له ئاده میزادان ده کهی تا نیمان بیینن و موسولمان ببینن؟ تۆ ناتوانی زۆری له کهس بکهی، نابی به زۆره ملی ئاده میزادان موسولمان بکهی، نهوه کاری تۆ نیه، نه رکی سه رشانی تۆ نیه. نهوه عائیید به خودایه و نهوه نهوه گاره دمکا، نیمان به زۆره ملی نابی و حسیب نیه، نیمانی راست و قبول نهومیه: کهابرا به ویستو ئیرادهی خوی هه ئی بزیی. و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة/ ۲۵۶. یان دمفه رموی: ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ﴾ ق/ ۴۵. به لکوو نه رکی سه رشانی تۆ نهی پیغه مبهه! راگه یاندن و ترساندن و موزده دانه، و مکوو له نایه تیکی تر دا دمفه رموی: ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ الشوری/ ۴۸.

یان دمفه رموی: ﴿فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ، لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ الفاشیه/ ۲۱-۲۲.
 یان دمفه رموی: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ القصص/ ۵۶.
 هه موو نهه نایه تانهو هی تریش نهو دهگه یه نن: که نیمانه ینان به زوره ملی ج
 که لکی نیه، نیمان دمبی به ویستو نیرادهو له ناخه وه بی، چونکه نیمان نهو میه که
 له دلا جیگیر بووبی و کرده وه گه واهی بو بداو نیشانه بی له سهری!

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ناگونجی بو هیج ناده میزادیك: که
 نیمان به ینی مه گهر به نیرادهو مه شینه تی خودا نه بی، دمبی ناده میزاده که بو خوی
 له ناخه وه به رهو نیمانه ینان بجی، نه مجار خودا هوکاره گانی نیمانه ینانی بو
 بره خسینی. به لام که سیک بوخوی به رهو نیمانه ینان نه چی و هه ستو شعووری
 خوی به رهو نهو ناسته ناراسته نه کا، نهو شیاوی عه زابی خودایه، چونکه دابو
 نه ریتی خودا وایه: که ﴿وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ عه زابو غه زمبی
 خوی بخاته سهر نهو نادامیزادانه ی له نیشانه و به لگه کان ورد نابنه وه، عه قلو بیر
 خویان ناخه نه کار بو نهو هی ری بازی حه قو خودا په سه ند بگر نه به رو له به لگه
 عه قلی و هورناییه کان ورد ببنه وه، که وابی نهوان له بهر نهو هی عه قلی خویان
 له کار خستوه هه سته گانیان به گویره ی پیویست به کار ناهینن، شوین هه واهو
 نارمزوی خویان که ووتوون شیاوی عه زابی خودانو دمی ناخاته ناو دوزه خه وه.

تیفکرین و ورد بوونه وه له بوونه وه و اجبه

﴿قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي
 الْاَيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۰۱) فَهَلْ يَنْظُرُونَ

إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
 كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

دوا نهووی پهرومردگار له نایه ته کانی پېشوودا نهووی پون گردموه که نیمان
 پهیدا نابی و ناچیته دلانهوه مه گهر خودابه دی بښی و مه شینه تی له سر بی،
 نه مجار همرانی کرد به تی فکرین و وردبونه وه له بوونه و مرو نیشانه کانی خودایه تی
 خوداو تالو ته نهایی، بو نهووی وا گومان نه بری که حق زوره ملییه و خودا
 دمیوه ی به زورو توپزی خه لک موسولمان بی، همرمووی: ﴿قُلْ انظُرُوا مَاذَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه رکی سرشانی هه موو عاقل و هو شمه ندیکه جوداوازی نیوان
 خپرو شهر بکا، نه رکی سرشانی پیغه مبه ریش موزدمدان و ترساندنه، نایین
 یارمه تیدمره بو عاقل بو نهووی ریبازی باش هه لبریزی.. جا با قورمیشیه کانو
 نه ته و مگانی تریش بترسن له و جوړه عه زابه ی تووشی نه ته و مگانی رابوردو بوو
 به هووی سرپیچی و به دروخته نهووی پیغه مبه رانیان، چونکه دابو نه ریتی خودا
 ناگوړی، له هه موو روژگارو سهردمه مکه دا پیغه مبه رانو خودا په رستان سهرکه وتوو
 دهکا، به دروخته رموه و سرپیچیکاران به هیلاک دهباو پاشان توپان دمداته نیو
 دوزه خه وه. جا بو جه ختکرده نهووه له سر نهو راستیه ی: که نایین دمبی
 به نیختیارو هه ناعه ته وه و مر بگری و زوره ملی تییدا به کار نه یه، پهرومردگار
 همرمان به به نده کانی دهکا که له بوونه و مرو وردبونه وه، دهمرموی: ﴿قُلْ انظُرُوا مَاذَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه ی پیغه مبه ر! به و سهره رق و یاخی بووانه بلئ: سهیری
 ناسمانه کانو زهوی بکه ن، بیر له دروستکردنیان بکه نه وه، برپوانن جه ند به لگه و
 نیشانه ی جوړاو جوړو گرنه لماناسمانه کانو زهوی و نهو شتانه ی تیپان دایه، له یاساو

نظامى سازاو گونجاويان وردبىنەو، سەيرى مانگو خۆرو ئەستىرەكانى تر بىكەن، بىر لەئەستىرەو كاكەشان بىكەنەو، لەگۆرانی شەوو رۆژو درىژبوونو كورتىيان بىكەن، سەيرى بەرزى ناسمانو ئەستىرەكان بىكەن، لەجوانى و رازاومىيان وردبىنەو، تەماشای فراوانى و پانو پۆرى بوونەومر بىكەن، بىزانن چۆن پەرومردگار لەلای سەروتانەو باران دىبارىنى و زەوى زىندوو دەكاتەو گىاو گژو روڤك دىروىنى جۆرەها دانەوێلەو گۆل و گۆلزارو دارو درەختو بەروبوومو ميوەو خۆراكيان لى ومبەردىنى!

لەلایەكى ترمەو ئەو هەموو گيانلەبەرەى لەزەوىدا خولقاندەو، جگە لەئادەمىزاد جۆرەها ئازەلى مالى و كىوى، باندەو خشۆكى تىدا بلاوگەردۆتەو، ئەو هەموو دىرياو چۆم جۆگەو كانىاوو كىوى بەرزو دەشتى كاكى بەكاكى و كوێستانى هەواسازو گەرمەسىرى تىدا خولقاندەو، هەريەكى لەم شتانەو غەيرى ئەمانەش بۆخۆيان نیشانەى هەبوونى خودايەكى بالادەستو بەتواناو زاناو داناو كارسازو هەمىشە زىندوون..

بەراستى تىفكرىن و وردبوونەو لەبوونەومر ئادەمىزاد شارەزايى دەكا بۆ ئىمانەينان بەهەبوونى خودايەكى بەدىيەنەر و خولقيەنەر، بەراست زانىن و بىزواکردن بەپىغەمبەران، ئىمانەينان بەقورئان و نىگا كە شىكەرەمەوى ئەو نیشانانەن.

﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بەلام نیشانەو بەلگە كەونىيەكان، قورئان و پىغەمبەر و ترسىنەرەن چ سوودىك نابەخشى بەگەلو نەتەومىيەك كە ئومىدى ئىمانيان لى نەكرى و نەقامو گەوج بنو لەبەلگەو نیشانە جۆراو جۆرەكان وردنەبنەو. (ئەمە ئەگەر (ما) نافىە بى).

دەشگونجى (ما) نىستفهامىيە بى. ئەو كاتە ماناكە بەم جۆرە دەبى: چ نیشانەو بەلگەيەكى ناسمانى يان هى سەر زەوى چ پىغەمبەر و رەببەرىك بەموعجىزمو

بەيامەكەۋە كەلگى دەيى بۇ گەلۈ نەتەۋمىيەك: كە بېروايان بەخودا نىەو بېروا
بەپىغەمبەران ناكەنۈ عەقلى ۋە ھۆش ۋە ھەستەكانيان ناخەنە گەرو ۋە مكوو پىۋىست
ئاراستەيان ناكەن!؟

دەيى ئاياتو موعجىزە، نىشانەو بەلگە چ رۇلىكىان ھەيى؟ ئەگەر دىلەكان
داخرايىن، عەقلىەكان لەكارخرايىن، ئامىرى پىشۋازى ۋە مرگرتن لەسروشتى
ئادەمىزادا پەكيان كەۋتبى؛ بەلگەو ئادەمىزاد پەردەيەكى ئەستورى لەنىۋان
خۇى ۋە بوۋنەۋمردا دا دابىتەۋەو چاۋى سەرو دلى نوقاندېن ۋە گۈپچكەى ھاخنىيىن ۋە
ذكرو تەسبىجى بوۋنەۋمرد نەيىسى!.

بىگومان بوۋنەۋمرد ھەموۋى خوداناس ۋە موسولمانە، خاۋەنى خۇى دەناسى ۋە
تەسبىجاتى تايبەتى خۇى دەكاۋ گەردنكەچ ۋە فەرمانبەردارە، ھەموو شتىكى
بوۋنەۋمرد خودا دەناسى ۋە تەسبىجاتى دەكا، ھەموو زىندۋىكى ناۋ بوۋنەۋمرد (جگە
لەپرى ئادەمىزاد) ھەموۋيان خوداناسن ھەموۋيان خەرىكى ذىكرو تەسبىجاتى
خودان، بەلام ئىمە لەذكرو تەسبىجاتەكەيان حالى نابىن يان گۈيمان لى نىە.

سەيرە ئادەمىزاد لەم بوۋنەۋمردا دىزا: كە ھەموو زىرپەو گەردىلەيەكى،
ھەموو دارو درەختو گزۈگىاۋ ئازەل ۋە بالندەو خىۋك ۋە چۆم دەرياۋ كانياۋ دۆلۈ
شىۋو كىۋو دىشتى، ھەموو ئاسمانەكانو شتى ناۋيان بەمانگەو خۆرو
ئەستىرەكانىانەۋە ئاۋازى ئىمان ۋە ئىسلام بۇ يەكتەر دەستىنەۋە، لەجەو جۆلۈ
ھاتوچۇى سروشتى خۇياندا گەردنكەچى ياساۋ نىظامى پەرومردگارن،
ئادەمىزادىش بۇخۇى بىەۋى ۋە نەيەۋى ھاۋبەشى بوۋنەۋمرد دەكا لەۋتنەۋەى ئەو
سەداۋ ئاۋازەدا، لەجەو جۆلى سروشتىدا بەو شىۋەيەى خودا بۇى مەزىندە كردە!!

ھەر كانىنىكى بەشەرى بەفطرەتو سروشتى خۇى ھەست بەم تەسبىج
ذىكەرە نەكا، ئامىرە فىطرى ۋە ھەستەكانى باۋەش بۇ ئەو شەپۆلە ئىمانىيە كەۋنەانە
نەگىرپتەۋەو لەئامىزىان نەگرى، كانىنىكە ئامىرى پىشۋازى ۋە بەپىرەۋەھاتنى بۇ

شەپۈلە ئىمانىيەكان تىيدا پەك كەوتتو لەكار كەوتتو و ستۆكن بەكىشەو جەدەل دەرگای دلو عەقلى ناكىرتەو، بۆيە پىويستە رىگاچارى تىرى بۇ بدۇزىتەو، ھەول بدرى ئامىرى پىشوازى و بەپىر مەوچوونى بانگى سىروشتى تىدا بەناگا بەندىرتەو، شاراو سىروشتىيەكانى ناوكىيان و ھەستىان وەجولە بخىر بەلگوو بکەوئىتە كارو شەحن بىيەتەو. كەوابو سەرنج راكىشانى ھەستو دلو عەقلى بۇ ورد بوونەو لەو ھەشاماتەى لەناسمانەكانو زەوىدا ھەن ھۆكارىكن لەھۆكارەكانى مەنھەجى قورئان بۇ زىندو كىرەنەو دىلەكان، بەلگوو بکەونەو گەر و دەست بکەنەو بەجەو جۆلى سىروشتى خۇيان و بەپىر بانگەوازى پەيامى خوداوە بىن.

بەلام ئەو بەدرۇخەرەو نەقامە ھەرمبائەو ھاوئىنەكانىان لەبوونەو وىرەنابنەو، بەپىر بانگەوازى پەرومردگارەو نايەن، دەى ئەوانە چاومپروانى چى دەكەن؟!

بىگومان دابو نەرىتى خودا ناگۇرى، سەرمىجامى ياخى بوانو بەدرۇخەرەوان ئاشكراو نەمىيانە، نابى چاومپروانى ئەو مەن دابو نەرىتى خودا گۇرەنكارى تىدا پەيدا بى، وا دەمىي خودا ئەو نەقامانە مۇلەت دەداو عەزابى رىشەكىشيان بۇ نانئىرى، بەلام ئەوانەى سوورن لەسەر بەدرۇخستەو ھى فروستادەكانى خودا و ئايىنى ئىسلام رەت دەكەنەو ھەردەمىي تۆلەيان لى بستىنى.

﴿فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەى موحەممەد! ئايا ئەو موشرىكانەى پەيامى تۆ بەدرۇ دەخەنەو چاومپروانى چى دەكەن لەبەلاو عەزاب جگە لەو جۆرە عەزابو ئافاتانەى تووشى نەتەو بەدرۇخەرەوكانى پىشو ھات، ئەگەر ئەوان بەردەوام بن لەسەر ھەلۆستى ئاشىرىنى خۇيان با چاومپروانى ھەمان عەزابو بەسەرھاتى گەلەپىشىنەكانى پىش خۇيان بن، با بزانن ئەو بەسەر گەلى نوحو نەتەو ھى عادو ئەموودو ھى تىرىش ھات، ئەو عەزابو روداوانەى ئەوانى

ریشه‌کیش کرد دوورنیه نه‌مانیش بگریته‌وه، چونکه دابو نه‌پریتی خودا ناگورئ
﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ الأحزاب/۶۲.

﴿قُلْ﴾ نهی موحه‌مه‌دا! بهو موشریکانه بلی: هه‌ر‌شه‌یان لی بکه،
بیانترسینه، بیان بلی: ﴿فَانظُرُوا﴾ چاومروانی عه‌زایی سه‌ختی به‌رومردگار بن
﴿إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ منیش له‌گه‌لتان‌دا چاومروانی له‌ناو‌چونتانم به‌عه‌زایی
ریشه‌کیشکهری به‌رومردگار.

یان: ئیوه چاومروانی فه‌وتانی من بن، منیش له‌گه‌لتان‌دا چاومروانی
له‌ناو‌چوونی ئیوه به‌عه‌زایی سه‌ختی بی نامان. یان چاومروانی به‌دی هاتنی
به‌لینی خودام، چاومروانی نه‌و وادمو به‌لینانه‌م که خودا به‌منی داوه دم‌باری
له‌ناو‌چوونی نه‌و که‌سانه‌ی سوورن له‌سهر سه‌رپیچی و یاخی بوون.

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاشان پیغه‌مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی ئیمان‌یان پی
هیناوان رزگاریان دم‌که‌ین.

سوننه‌تو دابو نه‌پریتمان دم‌باری پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل نه‌ته‌ومکانیان که
بانگه‌وازییان کردون و په‌یامی خودایان پی گه‌یاندون و ترساندویانن له‌سهرمنجایی
هه‌لویستی ناله‌باریان. جا هه‌ندئ له‌نه‌ته‌ومکان ئیمان‌یان پی هیناوان و شوپن‌نیان
که‌وتوون، هه‌ندی‌کیشیان سوور بوون له‌سهر به‌رده‌وام بوون له‌سهر کوفر، دابو
نه‌پریتمان وابوو، که به‌درۆ‌خه‌رمه‌ومکان له‌ناو‌به‌هرین و پیغه‌مبه‌رانمان و
شوپن‌که‌وتوانیان رزگار بکه‌ین.

﴿كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ومکوو نه‌و رزگار کردنه‌ی گه‌له موسولمانه
پیشینه‌کانمان پی رزگار کردن، بهو شیوه موسولمانه شوپن‌که‌وتوومکانی توش ئه‌ی
موحه‌مه‌دا! رزگار دم‌که‌ین، نه‌مه به‌لینیکه‌و داومانه‌و لئی پاشگه‌ز نابینه‌وه!

ئەمە بەئىن و وادەى پەرومردگارە لەسەر خۆى پىويست كرده، برپارى داوہ
ئەنجامى بدا، برپارى داوہ: كە تۆوى ئيمان و موسولمانان بەردەوام بى و بروئ و
لەھەموو نارەھەتى و ناخۆشپىيەكدا بەسەر بەرزى رزگارى بى، لەھەموو خەتەر و
تەنگو چەلەمەپىيەك بپەرپتەوہ، دواى ھەموو بەدرۆخستەوہو سزاو نازارتيك
سەربەرزو قالبو و خۆى بنوئى!

نايەتەكان بەئاشكرا ئەوہ دەگەپەنن: كە پىويستە بەچاوپكى ورد بينىپەوہ
سەيرى نيشانە ئاسمانىپەكان و زەوى بكەين بۆ ئەوہى لەپىگەى بەلگەكانەوہ
بگەينە پەلەى خوداناسى و ئيمانمان پتەو دامەزراوئ، چونكە ھىچ رىگاپەكى تر
نە بۆ ناسينى خودا جگە لەتيفكرين لەبەلگەو نيشانەكان.

پىغەمبەرىش ﷺ ھەرمووپیەتى: (تفكروا في الخلق، ولا تفكروا في الخالق، فانكم
لاتقدرون قدره) بىر لەبوونەومرو دروستكراوانى خودا بكەنەوہ، ھەرگىز بىر لەزاتى
خودا مەكەنەوہ، چونكە ئىوہ ناتوانن زاتى خودا تەصەوور بكەن.

ئەو بەلاو سزاو كارە ساتانەى خودا بەسەر گەل نوح و عادو ئەموودو
گەلەكانى ترى ھىنان پەندو عىبرەتن بۆ ئەوانەى پەيامى پىغەمبەران بەدرۆ
دەخەنەوہ.

دابو نەرىتى خودا وا جارى بووہ كاتيك سزاو تۆلەى گشتى دەنيرئ بۆ سەر
گەل و نەتەومپەك، پىغەمبەران و موسولمانان رزگار دەكاو كافرو گومراكان
رپشەكيش دەكا، ئەم پاك و پيس ليك ھەلاواردنە رەھمەتو عدالەتى خودايە بۆ
بەندەكانى.

منتدى إقرأ الثقافي

گرتووویه تیه بهر به موو لی لانا، بهردموام دمبی لهسه ر بانگه وازی کردن و
راگه یاندنی په یامه که ی!

دمهرموئ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی موحه ممه! بهو خه لکه رابگه یه نه و
پیان بلئ: نهی خه لکینه! ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي﴾ نهگه ر نیوه گومانان همیه
دمبارهی راستی نه و نایینه پاکه ی من بوم هینا و خودا به نیگا بوی ناردوم:
نهگه ر نیوه له نایینه که م حالی نابن و نازانن چونه، نه وه گوئ بگرن بامن بۆتانی
رون بکه موه. هه لوئستی خۆمتان بۆ دیاری بکه م باش بزانی بچیته دلتانه وه ﴿فَلَا
أَعْبُدُ الَّذِينَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه من به ندایه تی و په رستش بۆ نه و خودا
درؤزنانه ناکه م که نیوه له حیاتی خودا به ندایه تی یان بۆ ده که ن. نه و بهردو دارو
بتو صه نه مانه ی نیوه به خودایان دمرانن من نایان په رستم و به ندایه تی یان بۆ
ناکه م، چونکه ناتوانن زیان و قازانجمن بی بگه یه نن ﴿وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّأَكُمُ﴾
به لکوو من خودایه ک دمپه رستم تا کو ته نیا و به توانا و زانا و دانا و به دیه یه نه ر
خودایه ک دمپه رستم ته مه ن و زیان و مردنتان به دمست نه وه، چون زیانتان بی
دمبه خشی ناواش دمتانمرینئ، پاشان هه مووتان دمگه رینه وه بۆ لای نه و.

﴿وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ فه رمانم بی کراوه: که له پیری نه و
موسولمانانه بم که بر وایان پته وه و به ته وای خودا دمناسن.

نه م نایه ته نمازه ی نه و مشی تیدایه: که نایینی حه ق و راست جیگای گومان
نیه و حه ق وایه: که س گومانی تیدا پهیدا نهکا، عه قلی سه لیم و سروشتی پاک
په سه ندی ده که ن. به لām بتپه رستی کاریکی گه و جانیه و هه رکه سیك به خویدا
بچیته وه توؤزیک بیر بکاته وه دمرانئ: که به تالو بووچه، چونکه نه و بتو خودا
درؤزنانه بی هه سستو شعورن، نه دمتوانن زیان دووربخه نه وه، نه توانای سوود
به خشینان هه یه، دهی شتیك نه وه حال و مزعی بی چون به کاری خودایه تی دی؟!

ئەمجار وێرای ئەوەی: کە فەرمانم پێ کراوە لەبەیری موسوڵمانان بـ ﴿وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ فەرمانم پێ کراوە کە رو بکەمە نایینی راستو دروست، نایینی حەقو خوداپەسند، پابەندی فەرمانو جلەوگیرییەکانی بەو بەموو لێی لانەدەم، دڵسۆزانە بەندایەتی خودا بکەم و هیچ شتێکی تر جگە لەخودای مەزن بەشیایوی پەرستەن نەزانم.

واتە: نینگام بۆ کراوەم پێم گوتراوە: کە پابەندی نایینی نیسلام بەو بەتەواوی رو لەنایین بکەم و ناوێنە بـ!

وەکوو لەنایەتییکی تردا دمه‌رموئ: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الأنعام/۷۹. ئەم نایەتانە بەناشکرا ئەوە دمگەین: کە پێویستە لەعبادەتدا، لەدوعاو پارانەومدا روبکریته خوداو عبادەت هەر بۆ زاتی پاکی بکری و نزاو پارانەو هەر ئاراستە ی ئەو بکری و لەکەسی تر نەپارینەو عبادەت بۆ کەسی تر نەکەین، کەسێک بەدڵ عبادەت بۆ غەیری خودا بکاو لەدوعاو پارانەومدا داوا لەیەکیکی تر بکا ئەوە عبادەتکەری غەیری پەرورمردگارو بەموشریک دادەنری.

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ئەو موحەممەد! (ئەو بیسەر!) نەخەلەتابی لەو پێرو تاقەو کۆمەلانە بی کە هاوێل بۆ خودا دادەنن، هەرگیز لەکۆمەلای موشریکان مەبە. راستەوخۆو بەبێ ناوێند عبادەتی خودا بکە، ناوێندو واسیتەو تەکاگەر مەهینە کایەو، نەچی لەکاتی تەنگانەو بەلاو موصیبەتدا هاوار بکە یە پێرو موشایەخو داویان ئی بکە ی بەهاوارتەومبێن کارت بۆ جێبەجێ بکەن، ئەگەر وا بکە ی بەفتارە دمچی و دمه‌وتی ﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾ نەچی پەناوەریە بەر هەلویستی نالەبارو نەگونجاو، نەچی عبادەت بۆ غەیری خودا بکە ی، نەکە ی دوعاو پارانەومت ئاراستە ی غەیری پەرورمردگار بکە ی! نەخەلەتابی جگە لەخودا عبادەت بۆ شتێک بکە ی لەدونیاو قیامەتدا سودو

قازانجت پی ناگه یه نی، ته نانت نه گهر هاواریشیان بکه یتی به هاناته وه نایه و ج سودیکت پی ناگه یه نن، خو نه گهر وازیشیان لی بینی و عیبادمتیان بو نه که ی، ناتوان هیچ زیانیکت پی بکه یه نن!!

﴿إِنْ فَعَلْتَ﴾ نه گهر خودانه خواسته وات کردو نزاو پارانه و مت ناراسته ی غهیری خودا کرد، نه و کاته ﴿إِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾ نه تو ده چیه پی پی سته مکارانه وه، نه م جلّه وگیرییه که له پیغه مبه ر کراوه جلّه وگیری کردنه له نومه ته که ی. چونکه جلّه وگیری له که سیك همرکاتیک نه گونجی و چاومپوان نه کری جلّه وگیری لی بکری، نه وه نیشانه ی موباله غه و زیدمپوهییه له جاله وگیرییه که دا.

له قورنای پیروژدا زور نایه تی تر له وینه و مانای نه م نایه ته دا هاتوون، بو نه وه ی شیرکو هاوه لدانان بو خودا له دل و دمروونی زوربه ی خه لک دمربهاوی. جا نه وانه ی قورنای پیروژ کاری تیکردن و نایینی خو یان له قورنای و فهرمووده ی پیغه مبه رو شوینکه وتنی سه له فی صالح و مرگرت نه و جوره بیرو باومره شیرک نامیزمیان له دل و دمروون دا سپدرایه وه و بابه ندی فهرمان و جلّه وگیرییه کانی نایین بوون و نیواره و به یانی و شه وو روژ خه ریکی خودا پهرستی بوون.

هه ر له قورنای پیروژدا زور هه ره شه و سه رزمشتی نه وانه ی تیدایه: که وازیان له تیفکرین و وردبوونه وه له نایه ته کانی قورنای هیناوه، دمیانه وی نایین له دابو نه ریتی گون و رزیوی باوک و باپیرانیان و له زره شیخ و کولکه خوینده وارو جادوبازو دمسرپو کادرمکانی نیستعمارو مونا فیه کانی سه رده مو قوتابیانی شه یتان و مر بگرن! خه ریکی رازاندنه وه ی گوپو نارامگای نه مو نه ون، به نه قش و نیگار دمیانرا زینه وه، چراو مومیان له سه ر هه لده که ن، له جیاتی خودا هانایان بو دمبه ن و لییان دمپارینه وه، داوی به مر ازگه یشتنیان لی ده که ن، کوشتی و قوربانیان بو سه ردمپرن به هیوای نه وه ی زیانیان لی دوور بخنه وه، سوودو خیریان بو ده سته به ر بکه ن، نه و نایمت و هه دینانه ی له م باره وه هاتوون وایان ناراسته ده که ن که تایبه ت

بن بهتپهرستی و نه زرو فۆتۆ بۆ بتهکان، سوبحانه لالا! پێیان وایه: هاوه لاندانان بۆ
خودا دروسته؟!

ئهمجار پهرومردگار مانای نایه تی پێشوو دووباره دمکاتهوه شو بههه و بیرو
بۆچوونی ئهوانه ی له جیاتى خودا هاوار دمکه نه گۆڕو ئارامگای ئهم شیخو ئهو پیر
رمت دمکاتهوه دمفه رموی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ ئه ی
بیسهر؛ ئه ی ئادهمیزادا! ههر کاتى جهسته ت تووشى نهخۆشى و زیانیك بوو، مالو
سامانت تووشى زهرمر و زیان بوو ههزار كهوتى، ئازاریكت تووش هات ئهوه باش
بزانه ههچ كهس نیه بتوانى ئهو زهرمر و زیانمت لهسهر لابه ری جگه لهخودا!!!

بیگومان پهرومردگار بۆ هه موو شتیك هۆكاریكى داناوه، ئادهمیزاد بههوى
تهجروبه و ئهزمونه وه دمیانزانو فیریان بوون، ئهومتا بۆ هه موو دمردو ئازاریك
دهرمانیكى داناوه.

پێغه مبه ر ﷺ دمفه رموی: پهرومردگار بۆ هه موو دمردیك دهرمانیكى داناوه
جگه له پیری، جا كه وایى ئهركى سه رشانمانه: كه به گویره ی سونه تی خودا
هه لسو كه وت بكه ی، ئه گه ر نهخۆش كه تین هه ولی چاره سه ر بدمین و دهرمان
بهكار بێنین و بپرواشمان وا بئ شیفا دهر هه ر خودایه و داوای شیفا له و بكه ی و
خالصانه رو له بارمگای ئهو بكه ی.

﴿وَإِنْ يُرِذْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ئه گه ر خودا
خێرو بپریكت به نسیب بكا، سهرومیریكه ئایینی یان دونیاییت پئی بگهیهن،
سهركهوتنیك، لهساغی و خۆشگوزمرانییهكت پئی ببهخشی، ئهوه باش بزانه و
دلنیا به كهس نیه بتوانی جگه لهخودا ئهو خێرو بهركه متو سهرومیرییه ت
بستینیته وه، چونكه كهس نیه بتوانی بهرنگاریی ویستی خودا بكا، كهس ناتوانی
برپاری خودا هه لپوشینیته وه، فهضلو رهحمه تی خودا بگپریته وه، پهرومردگار
بالاده ستو خاومن دمه لاتی ره هایه به سه ر هه موو شتیكدا دمه خشی و دمگریته وه،

چی بوی و چۆنی بوی ئاوا دیته کایه وه. رهحمهتو فهضلی خودا له چوارچیوهی رهحمهتی گشتی و بهخششی فراوانی دا دهرژی بهسهر بوونه و مردا، به پیچه وانهی دهرودو به لای زیان و ناخۆشی؛ نه وانه به بی هۆکار نایه نه دی، به لای موصیبهت به هۆی تاوانه وه دادمبارن و به تۆبه و به شیمان بونه وه ئیستیغفار نه بی لاناچن. وه کوو دمهرموی: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فَمِمَّا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشوری/ ۳۰.

به ئی: به چاوی خۆمان دمبینن و میژووش گه واهیدمره نه خۆشی و تاعون و پهتا به هۆی گوئی پی نه دان به هۆکارمکانی ته ندروستی و که مته رخه می له دمسته به رنه کردنیان ده که ونه وه، ولات و یران دمبن، حکوومهتو فه رمانره و دهرپوخین به هۆی سته مکاری و وازهینان له عه داله تکاری!

﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ په رومردگار لیبوردو لیخۆشبووه بۆ نه وانهی تاوانبارن و تۆبه ده که نه و له تاوانه کانیان په شیمان دمبنه وه، واز له شیرکو گومرایی ده بینن و رود که نه خودا په رستی و به ندایه تی بۆ خودا. به رهحمه و به زمییه بۆ نه و که سانهی نیمانی پی ده بینن، خۆ نه گهر رهحمهتو فهضلی و بهخششی به رفراوانی خودا نه بوایه هه موو ئادهمیزاد به هۆی تاوانه کانیانه وه به فتاره ده چوون. و مکوو له نایه تیکی تر دا دمهرموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِن دَابَّةٍ﴾ فاطر/ ۴۵.

نایه ته که به لگهیه لهسهر نه وه؛ که ههر په رومردگار زیان و ناخۆشی لادمبا، خیر و خۆشی به دمست خۆیه تی و ههر نه و فهضلی و خیر دمبه خشی.

نیبنو عه ساگیر له نه نه سی کوری مالیکه وه ریوایهت ده کاو ده ئی: پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوهِي﴾ (اطلبوا الخير دهرگم کله، و تعرضوا لنفحات ربکم، فان لله نفحات

من رحمته، یصیب بها من یشاء من عباده واسألوا أن یستر عوراتکم ویؤمن
(روعاتکم)

نایینی نیسلام نایینیکی ههقهو پیتویسته ناده میزاد پابه ندی بن

﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ
أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا
أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ
يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾﴾

دوای نهوهی بهروردگار به لگهی تاكو ته نهایی خوئی و پیغه مبه رایه تی و
زیندوبوونه وهی پانواندن و چه سپاندنی، بهم شیوه جوانو رهوانه کو تای
به سورمه که دهینی و بوختهی ناومرۆکی هه موو سورمه که له دوو نایه ته دا
پادهنوینی و ناراسته ی دمکا، که بریتییه له ته و او گردنی شه ریعه تو نایین و
پیتویستبوونی پابه ندبوون بهو شه ریعه تو نایینه وهو دهفه رموی:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ئه ی موحه ممه دا!
به ناده میزاد مه کان بلئ: ئه ی خه لکینه! ئه وه تا له خودا وه نیگای هه قو راستان بو
هاتوو، ناومرۆکی نایینتان بو شی دمکاته وه، شه ریعه تان بو دیاری دمکا، له سهر
زوبانی بیاوکی هاوزمانی خو تان و له هۆزی خو تان شه ریعه تو یاساتان بو رون
دمکاته وه.

جا ﴿فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ كەسك بەو پەيامو نىگايە ھىدايەتى وەرگرتو برىواى بەقورئان و بەپىغەمبەر كىردو شوپىيان كەوت، ئەو ە سوودو قازانجى شوپىنكەوتنەكەى بۇ خۇيەتى و بۇخۇى پىى بەختەومرى دونيا و قىامت دمبى. ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ كەسكيش لەو رىبازە لاپداو گوى بەو پەيامە نەداو ئەو مەنھەج و پرۆگرامە پاشگوى بخا ئەو بەدبەختىيەكەى بۇخۇيەتى و خۇى تووشى نەگبەتى دونيا و قىامت دمبى، سزای بەئىش و ئازارى دۆزەخى تووش دمبى.

﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ ئەمەن بەسەر ئىومو ە وەكىل و بەرپرسىار نىم، ناتوانم بەتۇپزى و زۆرەملى موسولمانتان بکەم، ناتوانم بەزۆر رىگای كوفرو ياخى بوونتان لى بگرم، ناتوانم زىانتان لى دووربخەمەو ەو خىرو خۇشيتان بۇ دەستەبەر بکەم، سوود پى گەياندنو زىان لى دوورخستەو ە بەدەستى خودايەو بەس! مەن تەنھا راگەياندنو ئامۇزگاریم لەسەرە، موژدمەرم بەبەھەشتو نىعمەتەکانى بۇ ئەو كەسانەى شوپىن پەيامەكەم دەكەون، ترسىنەرم بەسزای دۆزەخ بۇ ئەوانەى رو لەقورئان و مردمگىرنو پەيامەكەم بەدرؤ دەخەنەو! كەسكيش ترسىندرا ئىتر بيانووى نامىنى.

﴿وَأَتَّبِعْ مَا يوحىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخُضَمَ اللَّهُ﴾ ئەى موخەممەد! شوپىن ئەو نىگايە بکەو ە كە بۆت نىردراو ە، بەتەواوى پابەندى بەو لىى لامەدە، خۇگرەو بەردەوامبە لەسەر بانگەوازى و بلاوكردنەو ەى پەيامەكەت، خۇراگرە لەسەر ئەزىەتدانو نارەحەتكردنت لەلايەن گەلەكەتەو ە، گوى بەياخى بوونو سەرپىچىكردنەى مەدە، پەيامى خۇت رابگەيەنەو بانگەوازى خۇت بلاوبكەرەو ە، ەتا خودا نىوان تۆو ئەوان يەكالا دمكاتەو ەو زالت دمكا بەسەريانداو يارمەتیت دمدا، ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ چاكترىن حاكەو دادومرە، بەئەوپەرى عەدالەتەو ە كارەكانى ئەنجام دمدا، ەموو كارىكى عەدالەت نامىزەو پرە لەحكىمەتو دانايى.

بيگومان پهرومردگار وادهو بهليني خوۍ بهجئ هيناو پيغه مبهرو هاوهدلانى
زال کردن بهسهر کافر مگانداو ههرمانر هويي سهرزموي پئ بهخشين.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورته تى هود

ئهم سورمه ناونراوه بهسوورمى هود، چونكه چيرؤكى ههزرمى هودى
تيدايه، ههوال و سهرگوزشتهى هودو گهلهكهى لهخؤ گرتووه.

لهم سوورمه تدا پهرومردگار لهنايه تى (۵۰) تا نايه تى (۶۰) بهسهرهاتى هودو
نه ته و مكهيمان بؤ دمگيرپته وه؛!

ئهم چيرؤكەش وهكوو چيرؤكهكانى ترى قورئان بهربهرهكانى و صيراعىكى
دژوارى نيوان هودو گهلهكهى تۆمار كردوه. ههزرمى هود بانگهوازى گهلهكهى كرد
بؤ خودابه رستى و وازهينان لهبتپهرستى، بهلام گهلهكهى سوور بوون لهسهر كوفرو
بيدينى خويانو بهدرؤخستنه ووى ههزرمى هود. ئيتر پهرومردگار بهعهزابيىكى
كوشنده لهناوى بردن، رهشباو زريانكيى بهتهوژمى لهسهر ههلكردن، كهوت شهوو
ههشت رؤز بهردوام بوو، وكوو لهشوينى خوياداو لهم سورمه تدا خودا پشتيوان بئ
باسى دمكهين.

ئهم سورمه لهمهكهكه هاتوته خوارئ بهسورمى تى مەككى دهناسرئ!

هەندىك دەلێن: نايه تى ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ...﴾ (۱۲) و نايه تى ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ
بَيْنَةٍ...﴾ (۱۷) و نايه تى ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْتَّهَارِ وَزُلْفًا...﴾ (۱۴۴) لهمهدينه
هاتوونه خوارئ.

به لّام ماموستا سهييد زور بهتوندى نهو رايه رمت دمکاته وهو دمفهرموى:
سورمه که تیکرا مهککيه، نهو مهزوعانهى باسيان ليوه دمکا لهباسه سهرمکيهکانى
قورئانى مهککين، پهيوهندييان بهعهقيدموه ههيه، ههلوئىستى قورميشيهکان
بهرامبهر ناپين رادمنوئىنو کارىگهرى نهو ههلوئىسته لهدل و دمروونى پيغهمبهر و
هاوهلانىداو چارمههرى قورئان بو نهو کارىگهره شى دمکهنمهوه.

تیکراى نهو سورمه له دواى سورمى (يونس) هاتوته خوارى، سورمى
(يونس) پش دواى سورمى (الاسراء) دابهزيوه، نهمهش ناماژى نهوهى تىدايه: که
سهردهمى هاتنه خوارهوهى سورمى هود ناخوشترين کات بوو ناسکترين و
زهحمهترين رۆزگار بوو له ميژووى بانگهواژى نيسلام لهمهککهدا، نهومبوو پيش
هاتنه خوارهوهى سورمى (هود) نهبو طاليب که مامى پيغهمبهر بوو، خهديجه که
خيزانى بوو ههردوکیان دوو پالېشتو يارمهتيدمى پيغهمبهر بوون کۆچى دوايان
کرد، ريگا بو قورميشيهکان ناچو بوو که هيرش بکهنه سهر پيغهمبهر (دروودى
خوداى لهسهر بن) و لهوهپيش نهياندهوپرا بهو شيوه نهزيهتى پيغهمبهر بدن،
بهتايبهتى پاش روداى نيسراو ميعراج: که کافرمان بهلايانهوه شتيكى سهيرو
نهگونجاو بوو، دمستيان کرد بهگالتهپيکردن و بهدروخستنهوه، ههنديک لهوانهى
لهوهپيش موسولمان بووبوون پاشگهز بوونهوه، سهربارى مردنى هاوسهرى بهوهفاى
خاتو خهديجه و مردنى نهبو طاليبى مامى که دوو پشتيوانى دلّسوزى پيغهمبهر
بوون، قورميشيهکان پهريمان بهدزايهتى کردنى بانگهوازيکردنى نيسلامداو
لهسنووريان تپهپرانندو تهنگيان بهپيغهمبهر و هاوهلانى ههلچنى، بهجۆريک جهو
جۆلى بانگهواژى نيسلامى لهپهل و پۆ کهوتو تهجميد بوو، تهنانهت وای لى هات
لهمهککهو دمورو بهرى دا بو ماوميهکى زور کهس موسولمان نهدمبوو، تا خوا کردى
پهيمانى عهقهبهى يهکهمو دووهم بهستران و درويهکى بهرهمهت لهبانگهواژى
نيسلامى کرايهومو لهحالهتى خاموشى يان بلّين: لهحالهتى جمود رزگارى بوو.

سوورمتی (هود) که له‌دوای سوورمتی (یونس) هاتۆته خواری، له‌زۆر لایه‌نه‌وه
 ئه‌م دوو سوورمه‌ لێک ده‌چن، مانایان لێک ده‌چن، باسه‌کانیان وەک و وان،
 هه‌ردوکیان به‌ (الر) ده‌ست پێ ده‌کهن، هه‌ردوکیان به‌وه‌صفی ئیسلام و باسی قورئان و
 په‌سنی پێغه‌مبه‌ر کۆتاییان پێ دئ، هه‌ردوکیان بانگه‌وازیکردنی ئاده‌میزاد بۆ بپروا
 کردن به‌په‌یامی پێغه‌مبه‌رو شی کردنه‌وه‌ی ئه‌و باسانه‌ی له‌سوورمتی یونس‌دا
 به‌گورتی هینراون دهرباره‌ی عه‌قیده‌و په‌کتا‌په‌رستی و زیندوبوونه‌وه‌و پاداش و سزا و
 حیساب و لێکۆڵینه‌وه‌و سه‌رئاسایی قورئان و چه‌سپاندنی نایه‌ته‌کانی و
 به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی موشریکه‌کان و ته‌حه‌دا ئی کردنیان به‌قورئانی له‌خۆگرتوو، هه‌روا
 باسی هه‌ندئ سه‌رگوزشته‌و به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌رانی و هه‌کو و نوح و ئیبراهیم و هود و
 صالح و شوعه‌یب (درودی خودایان له‌سه‌ر بێ) له‌خۆ گرتوو.

ئه‌م سوورمه‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کی تێدایه‌ له‌باره‌ی هه‌ر شه‌و ترساندن و سام
 به‌رخسته‌نه‌وه: که له‌چیرۆکی ئه‌و پێغه‌مبه‌رانه‌دا هه‌یه‌ له‌شوێنی تری قورئان‌دا ئاوا
 به‌زه‌قی به‌رچاو ناکه‌ون.

بانگه‌وازی جه‌خت له‌سه‌رکراوی تێدایه‌ بۆ خۆگری و پابه‌ند بوون به‌نایینه‌وه.
 تیرمیزی له‌ئیبنو عه‌بباسه‌وه‌ فه‌رموودمیه‌ک رپوايه‌ت ده‌گا ده‌ئ: حه‌زرمتی
 ئه‌بو به‌کر عه‌رزى پێغه‌مبه‌رى کرد وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى خودا! پیری لێی دیاری
 داوی! له‌وه‌لامدا پێغه‌مبه‌ر (درودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: سوورمتی (هود) و
 (الواقعة) و (المزلات) و (عم يتساءلون) و (اذا الشمس كورت) پیریان کردم.
 له‌رپوايه‌تێکی تردا هاتوو ده‌ئ: پرسیار له‌پێغه‌مبه‌ر کرا، چ شوێنێکی سوورمتی هود
 پیری کردی؟ فه‌رمووی: ئایه‌تی ﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ﴾.

ئەو باسانەى لەم سورەتەدان :

ئەم سورمەش وەگەو سورمتى يونس بنەما سەرمکىيەکانى ئايىنى
لەخۆگرتوون: کە بریتىن لەیەکتاپەرستى و پێغەمبەراییەتى و زىندوبوونەوهو سزاو
پاداش. وەگەو لەم خالانەدا ئاماژەیان پێ دەکەین:

۱- چەسپاندنى ئەوه: کە قورئان لەخوداوه هاتوووە ئایەتەکانى هەموو پێک
پێک و پەوان و پتەوو تەواوو بێ گەم و کورپن، چەسپاندنى ئەوه : کە قورئان پەرە
لەبەلگەى یەکتاپەرستى و راستى پێغەمبەراییەتى و حوکم و یاسا و پەند و ئامۆژگارى و
چەرۆک و جوداوازی خستى لەنیوان حەق و بەتالدا، لێک هەلاواردنى راست و
ناراست..

چەسپاندن و سەلماندنى سەرئاسایى قورئان و تەحەدا کردن لەعەرمبو غەیری
عەرمب کە بتوانن دە سورمتى وەگەو ئەم قورئانە بێخەنە رو، وەگەو دەفەرموئ: ﴿أَمْ
يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ هود/۱۳.

ئەمجار کە عەرمبەکان دەستەووسان بوون: لەهینانى نمونەى قورئان، یان دە
سورمت، تەنانەت یەك سورمت لەگەورترین سورمتیش، جا کە ئیفلاسى و بێ
دەسلەتییان دەرکەوت، ئەوه بزەن و یەقینتان زیاد ببێ کە ئەو قورئانە لەخوداوه
هاتوووە. وەگەو دەفەرموئ: ﴿إِن لَّمْ يَسْتَجِيبُواْ لَكُمْ فَاعْلَمُواْ أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾
هود/۱۴.

۲- یەکتاپەرستى خودا. ئەویش دوو جۆره:

أ- تالو تەنهایى لەخودایەتى دا (الألوهية) ئەمیش بریتىیە لەبەندایەتى
کردن بۆ خودا و بەس! پەرستنى خودا و طاعت بۆ ئەو کردن، واتە: کەسى تر
نەپەرستى و بەندایەتى بۆ کەسى تر نەکا.

ب- تالکو تهنهائی له ربووبییه تدا. واته: بیرو باومرپت وابی که همر خودا به دیهینه رو هه لئسورینه ری بوونه و مره. همر نهو دمتوانی به ویستی خوئی گۆرانیکاری تیدا نه نجام بدا.

عمر مبه کان له ومپیش بر وایان وابوو: که همر خودا به دیهینه ره، به لام بر وایان به فره خودایی هه بوو، دمیانگوت: خودا هاو و ل و شهریکی هه ن. قورئان له م باره وه دمفه رموی: ﴿وَلَّيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَرَجَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾ العنكبوت/ ۶۱.

بۆیه له قورئاندا زۆر ئایهت هه ن؛ تالکو تهنهائی خودا له ربووبییه تدا ده چه سپینن؛ یه کێک لهو ئایهتانه ئایهتی ژماره (۷) ی نه م سورمه یه: که دمفه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ...﴾ الآية.

۳- چه سپاندنی زیندو بوونه وه هه بوونی حیسابو لیکۆلینه وه پاداش و سزا. ومکوو دمفه رموی: ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ هود/ ۴. یان دمفه رموی: ﴿وَلَّيْنِ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ هود/ ۷.

۴- به تاهیکردنه وهی ئاده میزاد بۆ نه وهی بزانی: کامه یان کردمه وی باشو به سودی هه یه. ومکوو دمفه رموی: ﴿لَيَلْوَكُمْ أَيْكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ هود/ ۷.

۵- به رامبه ریکردن و به یه ک گرتنی سروشتی موسولمان و کافر له کاتی خویشی و ناخویشی. نه ومتا خاو من باومر و خودا په رست له کاتی تهنگانه دا خوگره، له کاتی خویشی و فهره حی دا سوپاسگوزاره. کافر له کاتی خویشی دا ته رده ماخ و له خو بایی دمبی، له کاتی تهنگانه دا به رچا وتهنگو بی وزمو کوفرگه ره. سهیری ئایهتی (۱۱-۹) بکه.

۶- ئادەمیزاد پەلە دەکا بۆ و دەستەینانی خێرو سودو هاتنی عەزابو سزا،
و مکوو دمه رموی: ﴿وَلَسِنْ أَخْرُنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّقَوْلِنَّ مَا
يَحْبِسُهُ...؟﴾ هود/۸.

ههرو مکوو له سورمتی (یونس) یشدا دمه رموی: ﴿وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ
اسْتَعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ﴾ یونس/۱۱.

۷- سروشتی ئادەمیزاد جوداوازو هه مه جۆره تەنانەت له و مرگرتنی
(نایین) یشدا مه گهر که سێک خودا رحمی پێ بکا. و مکوو دمه رموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ، إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِكَ خَلَقَهُمْ﴾ هود/۱۱۸-۱۱۹.

۸- هینانی چیرۆکو سەرگوزدشتهی پێغه مبه ران به شیومی هه کی درێژنامیز،
به مه به سستی دلدانه وهی پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له سه ر نه و
نه زیه متو نارده حه تی هه تووشی ده هات له لایه ن قورمیشیه کانه وه و رو و مرگێرپران و
پشت هه لکردنیان له بانگه وازی هه کی! و مکوو دمه رموی: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ
أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا ثُبَّتْ بِهِ فُؤَادُكَ﴾ هود/۱۲۰. هه لبه ته له هه موو چیرۆکو
سەرگوزشته یه کیشدا پهن دو نامۆزگاری هه یه بۆ موسو لمانان..

له م سورمه دا چیرۆکی حه زرمته ی هود له (هه) نایمه تا باس ده کا (نایه تی ۵۰-
۶۰) پاشان چیرۆکی حه زرمته ی صالح له گه ل قه ومه که ی له نایه تی (۶۱-۶۸) دا شی
ده کاته وه و به دوو نایه ت (۶۹-۷۰) نامازه بۆ چیرۆکی میوانه کانی حه زرمته ی ئیبراهیم:
که فریشه بوون ده کا.

ئه مجار چیرۆکی حه زرمته ی لوط له نایه ته کانی (۷۰-۸۳) دا ده گێرێته وه.
له نایه ته کانی (۸۴-۹۵) یشدا چیرۆکی حه زرمته ی شوعه یب ده گێرێته وه.

ئه مجار چیرۆکی حه زرمته ی موسا له گه ل فیرعه وندا له نایه ته کانی (۹۶-۹۹)
پادمنوین.

۹- دوابه دوی چیرۆکه کان راسته وخۆ په ندو غیرمتی چیرۆکه کان دمخاته روو له ناوچونی سته مکاران ده چه سپینو دمفه رموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ، وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ...﴾ الآية سهری نایه ته کانی (۱۰۱-۱۰۰) بکه.

۱۰- فه رمان به ئیستقامه و به ردموام بوون له پراگه یاندن و پابه ند بوون به فه رمان و جله و گریه کانی په رومردگار، که نه مه قورستین ئه رک بوو. پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) دمفه رموی: نه مه پیری کردم. چونکه ئیستقامه بریتیه له جهاد له گه ل نه فس و خوگرتن له سه ر نه نجامدانی ئه رکه کان و پارێزگاریکردنی نه فس له تیدا چوون و فه وتان.

۱۱- نه و راستیه رون ده کاته وه که له خو بایی بون و مله وری هۆکاری ولات و یرانبون و سه رتیدا چوونه و سزا که ی ناگری دۆزه خه. و مکوو دمفه رموی: ﴿وَلَا تَطْعَمُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ، وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ هود/ ۱۱۲-۱۱۳.

۱۲- فه رمان به نه نجامدانی نوێزمکان له کاتو سه رده می خو یان دا چونکه نوێژ تاوانی له وه پێش ده شواته وه.

۱۳- دزایه تیکردنی ئاشووبو فه ساد له سه ر زه می بۆ نه وه ی پارێزگاری تا کو کۆمه ل بکری له فه وتان و له ناوچوون، و مکوو دمفه رموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ هود/ ۱۱۶.

۱۴- ئاماژه ی نه وه شی تیدایه: که هه تا ئاده میزاد بوخو یان راستالو فه رمان به رداربن خودا سزایان ناداو له ناویان نابا. (نایه تی ۱۱۷).

۱۵- هه ره شه کردن به سزای سه خت له و که سانه ی روو له بانگه وازی چه قو خودا په سه ند و مرده گیرن. له هه مان کاتدا ئاماژه ی نه وه شی تیدایه که سه رمنجام بۆ خودا په رستانه و نه وان رزگار بوو به مرا زگه یشتوون.

۱۶. کوتایی سورمه کهش به فەرمانکردن به خوداپه رستی و پشت بهستن به خوداو ترسان له سزاو عیقای دمهینی و سهرمتاو کوتایی سورمه که پیکه وه دمگونجینی.

قورئان کتیبیکی بی که مو کوری و بی عهیب و ره خنه لی نه گیراوه
بانکه وازی ناده میزاد دهکا بو به ندایه تیکردنی خوداو که رانه وه بو لای و
بروا به زیندوبوونه وه

﴿الرَّكِيبُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ، ثُمَّ فُضِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ
﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَأَنْ
أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمِيعَكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى
وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾﴾

﴿الر=ألف، لام، را﴾ موبته دایه و ﴿كِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ...﴾ خه به رمکه یه تی.
واته: نهم کتیبه ی که پیک هاتوه له و بیتانه نه و کتیبه یه که ئیوه بر وای پی
ناکه نو پشتی لی هه لده که نو روی لی و مرده گیرن، له هه مان کاتیشدا ناتوانن له و
بیتانه نموونه ی نهم کتیبه، یان ده نایه ت ته نانه ت کورترین سورمه تیش بخه نه ږوو.
دمشتوانین بلین ﴿كِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ...﴾ خه به ره بو موبته دایه کی
مه حذوف، واته: نهمه کتیبیکی به رزو به نرخه، نایه ته گانی ریک و پیک و پته وو بی
که مو کورین، نه ظه و مه عنای بی عهیب و نه گیه، له هه موو رویه که وه ته و اوو

پرمانیه، جوان دانراوه، ماناکانی وردو وشهکانی پتهوو رستهکانی مهبستهکانیان
 پیکاوه جوان ناراسته گراون، هه موو وشهیهکی، هه موو رستهیهکی مهبستهکی
 بهرزو مانایهکی قولو ورد دهگهیهنی، هه موو مانایهکی، هه موو نامازمو وشهکانی
 پیکهوه گونجاوه، رستهکانی دمستهملانی یهکتر بوونو چه مبهرمیان تیک و مرهیناوه،
 دزایهتی و ناکوکی له نیوان وشه رستهکانی دا نابیندریو نیه، وشه رستهکانی
 بهوپهری کارامایی و ته نظیمهوه ریکخراون و لیک دراون، ﴿ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ
 خَبِيرٍ﴾ پاشان شیکراوتهوه به گویره مهبستهکانی دابهشکراوه، به گویره باسو
 مهواضیهکانی سورمت سورمتو نایهت نایهت ته رتیب کراوه، هه مهبسته
 باسیک به نه ندازهی خوئی وشه رستهی بو ته رخان کراوه!

ئههجار کی ناوا ئهه کتیبه ناوازهی بهو شیوه سه رسورپهینه ره، ناوا رهوان و
 فه صیح و بهو شیوه سه رنج راکیشه به شبهه شو سورمت سورمتو نایهت نایهت شی
 کردوتهوه؟! بیگومان بهروردگار، ئههه شاکاری که ریمی کارسازه، تابلوی رهنگینی
 دهستی هودرته، دانهراوی بهروردگار، کهلامی نازل بووی خودای داناو زانیه،
 له لایهه خودای داناو زانا ریکخراوه، به دانایی و زانیی له لایهه خویهوه ناردویهتی
 بو سهه پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بی) بو نهوهی بیگهیهنی و
 له ئاده میزادانی بیگهیهنی، گوپرانکاری و دهست لیدانی تیدا نه کراوه و ناگری.

دهی با بزانیه ئهه کتیبه شاکاره ناوازمیه چی تیدایه؟ بیگومان
 بهه ماسه رهکیهکانی عه قیده رادهگهیهنی. چه قیقه تهکانی بیرو باومر رون
 دهکاتهوه، بیرو باومر پهوچهکانی کافران هه لاجۆ دهکا، جوانترین ریبازی زیانو
 شه ریهتی راست بو ئاده میزاد شی دهکاتهوه، باشترین بهیرهوو پرۆگرام و په ندو
 نامۆزگاری و نه خلاق و رهوشت فییری ئاده میزاد دهکا.

بهائی نهم کتیبه ناوازه بئ وینهیه فرمان بهئیووی ئادهمیزاد دمکا ﴿أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه لهخودای تائو تهنیاو بالا دهست کهسی تر نهپهرستن، هیچ شتیک نهکهن بههاوهلّو هاوشانی.

یان دهلّین: نهم قورنانه موحهکو مو شیکهرموه، بۆیه هاتوته خورای: که بهتهنیا بهندایهتی خودا بکری، طاعتو پهرستش هر بۆ زاتی نهو نهنجام بدری، یان دهلّین: بۆیه نهم قورنانه نیردراوه: که جگه لهخودا کهسی تر نهپهرستن. وەکوو لهئایهتیکی تردا دمهرمووی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ الأنبياء/۲۵. یان دمهرمووی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۳۶.

نهی موحهممهد! بهو خهئکه بئ: ﴿إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ من لهخوداوه کراوم بهپیغهمبهرو بۆ سهر ئیوه رموانهکراوم، نهگهر سهرپیچی پهیامهکهه بکهه، نهوه لهسزاو عهزابیکی بهئیش دهتانترسینم، نهگهر پابهندی فرمانو جلهوگرییهکانی قورن بن، نهوه موژدمتان دمدمی بهبهههشتو زیانی کامهرانی. نهمه نهکی سهرهکی پیغهمبهره (دروودی خودای لهسهر بئ): که یاخی بووان بترسینئ لهناگری دۆزهخو مزگینی بهههشت بهو کهسانه بدا: که شوینی دهکهون.

لهحهدیثی سهحیحو راستدا هاتوه، دهئ: رُوُزُيْک پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) چوه سهر تهپۆلکهی صهفا، یهکه یهکه بنهمالهکانی قوریشی بانگ کردن، ههموو لئی کۆبوونهوه، نههمجار فهرمووی: نهی جهماومری قوریش! نایا نهگهر من ههواتان بدهمئ که سبهینئ لهکاتی دهمهوبهیاندا لهشکریک گهمارۆتان دمد، نایا ئیوه پروام پئ دهکهه؟ ههموو تیکرا وتیان: بهئ بپرواوت پئ دهکمین چونکه لهومپیش درۆمان ئی نهدیوی. نههمجار پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (هانی نذیر لکم بین یدی عذاب شدید) دهما من ترسینهرم بۆ ئیوه پئش هاتنی عهزابیکی توندو دژوار.

بیان بل: ﴿وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا﴾ من فەرمانتان پئ دمکه م بهودی توبه و پشیمانی له تاوانه کانتان بکه، داوی ئی خوشبون و لیبوردن له تاوانی شیرکو یاخی بوون رابگهیهنن. بگه پینه وه بۆ لای خوداو له کرداری له و مپشتان پشیمان ببنه و مو عزمستان جهزم بی که جاریکی دی نه گه پینه وه بۆ سهر نه و تاوانانه. نه گهر وا بکه و نه وه هه لویستان بی ﴿إِلَيْهِ يُمَتَّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ پهرومردگار ژیانی کامهرانی و خیر و خوشیتان بۆ ماوهیهکی درێژ پئ دهبه خشی، ههتا ته مهنتان تهواو دمبی و کاتی مردنتان دی، به خوشی و سهرفرازی و کامهرانی دمیگوزمرینن!

﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ رۆژی قیامهتیش ههر که سیک کردمویهکی باشی هه بی پاداشه کهی و مردمگریته وه و سته می ئی ناکی.

خوشگوزمرانی له جبهان داو پاداشی باش له قیامهتدا، کۆکردنه وهی دوو پاداشه، وه ئی پاداشی دنیا کورت و کهم خایه نه، پاداشی قیامهت بهردوام و نه پراویه بۆ ههتا ههتایه ههر درێژی هیه.

ناماژی ئه و موشی تیدایه که پاداشی دنیا بۆ تیکرای ئاده میزاده و هه موویان تیکرا سوود له و پاداشه و مردمگرن. به لام پاداشی قیامهت تایبه ته به خاوهن کردموه که وه، ههر که سه و به گۆیرهی کردموه تایبه تی خۆی پاداشی دمدریته وه!!

ناماژی ئه و موشی تیدایه: که هه موو خیر و خیراتی دنیا و قیامهت له خودا ویه، نه و به دیان دهین و دمیانبه خشی.

ئوسلووبو شیوازی قورئان وایه: که باسی قیامهتی کرد باسی دنیاش بکا، که پاداشی موسولمانانی دیاری کرد سزای کافرانیش دهمست نیشان بکا، که باسی شتیکی کرد سودمکهشی بهیان بکا بۆ هه ئنان و دمه دمه دانی ئاده میزاد تا وهگری ببن، ئهمجار بهرامبه رکهشی باس دهکا بۆ نه وهی خۆی ئی بهاریزن و لی

بته کینه وه. دمفه رموی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ نهی موحه ممه دا پئیان بلئی: نه گهر ئیوه رو و مرگیرن له بانگه وازی یه که مو پشت هه ئبکهن له یه کتاپه رستی و به ندایه تیکردن بۆ خودا، نه وه من دمترسم ئیوه دو چاری سزایه کی کوشنده ببن، عه زاییکی گهرمو سامناک له قیامه تدا توشتان ببی، نه و کاته هیچ شتیک فریاتان ناکه وئو کار له کار دمترازی.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ دلنیا بن گهرانه و متان بۆ لای خودایه و رۆزی قیامت هه مووتان زیندو دمکرتنه وه و دمخرتنه به رحیسابو لیکۆلینه وهی خودای بالا دمستو به توانا چی بوئ له گه ئتان نه نجامی دمه دا، چون پاداشی باش به چاکه کاران دمه تاته وه تۆله ش له خراپه کاران دمسیتن، هیچی لی عاسی نابو و کهس ناتوانی به ربهرمکانی بکا، چونکه زاتی پاکی به سهر هه موو شتیک دا به تواناو دمه سلاته! جا هه رچه نده هه موو کاتو ساتیک له دونیا و له قیامه تدا گهرانه وه هه ر بۆ لای خودایه و هه موو کاتی هه موو شتیک له ژیر دمه سلاتی خودادایه به لام له قورئان دا که وشه ی (مرجع) و نه و جوړه وشانه به کار دینن که له (رجع) و مرده گیرین مه به ست پئیان گهرانه وهی دوا زیانی دونیا به.

روو وهرگیرانی کافره کان له هه ق و راستی

﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

دوابه دواى راگه ياندنى خولاصه ى ئەو نامە پىرۋزەى: كە ئايەتەكانى رىك و پىك و پىرمانا و فەصيح و رەوان و بى عەيب و نەنگىن و لەلايەن خوداى زانا و دانا و شى كراونە و رىكخراون و نىردراون، ئەمجار باسى حالەتى كافىرەكانى كرد و ئەو ى رون كىردەو: كە ئەگەر پ و لەعيبادەتى خودا و مەرىگىر و بەندايەتى بۇ نەكەن دوچارى عەزابى رۇزىكى گەورە و سامناك دىبن. ئەو پ و ن دەكاتەو: كە پ و مەرىگىر و پىشت ەلگەردن لەبەندايەتى خودا بەنەپنى و پەنامەكى و مەكو و مەرىگىر و پىشت بەناشكرا واپە، نىتر سىياقى قورئان ئەو رادەنويىنى: كە چۆن تاقمىك لەو كافىرانە پىشواى لەئايەتەكانى قورئان دەكەن لەكاتىكدا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆيانى دەخوینىتەو. بەوردى وینەى ەئسو كەوتيان دەكىشى، شىو ى خۇ بارىك كىردەو و سەرداخست و خۇكۇم كىردەو ميان نەخشەكىش دەكا، بىئەودەمى ەوئدانەكەيان رادەگەيەنى و ئەو پ و ن دەكاتەو: كە پەرومەردگار لەهەموو ەئسو كەوتىكان ناگادارەو ەيچ شتىك لەزىر تىشكى زانىارى خودادا ەوون نابى و ئەوان نەفامن: كە پىيان واپە دمتوانن خۇيان لەخودا بشارنەو دىفەرموى: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَمُوتُونَ مَدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوا مِنْهُ﴾ ناگادار بىرەو و بزانە: كە ئەو كافىرانە كاتى بانگەواى دىبىسن بۇ خوداپەرستى پىشتى لى ەئ دەكەن و خۇيان كۇم دەكەنەو و سەرى خۇيان شۆر دەكەن و خۇيان بارىك دەكەنەو بۇ ئەو ى پىغەمبەر نەيان بىنى، كەس چاوى پىيان نەكەوى، واتە: ەئندە كافىرو سەررەق و بى بىروان: كە گوپيان لەئايەتى قورئانە خۇيان بارىك دەكەنەو و خۇيان دىشیرنەو.

دەفە قورئانىيەكە تەسوىرى حالەتىك دەكا: كە لەموشرىكەكانەو دىارى داو: كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قورئانى بۇ دەخویندەو ئەوان سىنگى خۇيان وىك دەمەنایەو و سەریان دادەخست و بەخەيالى خۇيان خۇيان لەو خودايە دىشاردەو كە ئەم قورئانەى نازل كىردەو!!

﴿أَلَا حِينَ يَسْتَعْثِنُونَ يُبَاهِبُهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ ناگادار ببهرمهوه بزانه نهو خودایه ی نهو قورئانه ی نازل کردوه هه میشه لهگه لیانه و چاوی لیانه، نهو کاته ی سه ری خویان داده پووشن به پووشاکه کانیان بۆ نهوه ی پیغه مبه ر نه بین، نهو هنده میان رق لییه چاویان به رایى نادا بیبین، یان بۆ نهوه ی خویان له پیغه مبه ر یان له خودا بشارنه وه، پییان وایه: خودا نایان بین، به لام با باش بزانه: خودا زاناو ناگاداره بهو نهی نی یانه ی له دلیان دا همشاریان داو و نهوه ی به ده م دمه درکین، ناگاداره بهو شته په نامه کیانه ی به شه و به نهی نی دمه که و بهو کارو کرده وانه ی بهرؤز به ناشکرا نه انجامیان دمه ن.

واته: نهوان لهو حالته په نامه کیه ی که تی یدان؛ کاتی که ده چنه سه ر جیگای نوستنیا و هه ر خویان و بهس، شه و به تاریکی خوی دایپووشی و پیخه ف دایپووشی و به خه یالی خویان کهس نایان بین، نا لهو کاته دا خودا لهگه لیانه و ناگای له هه موو په نامه کی و ناشکرایه کیانه! به لکوو خودا له وش په نامه کی تر دمه زانی و هیه شتی که نه له خودا شارا و می.

﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بهر و مردگار زاناو ناگاداره بهو نهی نی و په نامه کیانه ی له ناوسنگدا شارا و من نهو نهی نی و په نامه کیانه ی له دلان دا هه شاردرا و خودا ناگای لیانه و پییان دمه زانی. هه رچی له بوونه و مرده هیه، هه رچی شکو گومانی ناو دل و دمو و هیه، هه رچی خه ته ره و خه یال، خیه ته جا و هیه خودا پیی دمه زانی، پاداش و سزای هه موو ئاده میزادی که ده داته وه.

تیبینی :

رسته ی ﴿يَتَّبِعُونَ صُورَهُمْ﴾ واته: سینگیان دمه پیچنه وه، سینگیان ویک دپننه وه پشتیان کۆم دمه که نه وه و خویان باریک دمه که نه وه و سهریان داده خه ن، و مکوو نه وه هه ول بده ن سینگیان بی پیچنه وه به سه ر ورگیان دا بۆ نهوه ی سه رسامی و رقو کینه ی

ناو دلیان که له سهر رویان دیاره بیشارنه وه. واته: نهم حالته پیچه وانه ی سینگ
دمر په پراندنو سهر بهرز کردنه ومیه..

به یارمه تی خوی گه بره لیترده جزمی یانزه ته و او بوو

به خششی په روهر دگارو زانستو دهسه لاتی

﴿ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ ٦ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴾ ٧

له نایه تی پېشوودا نه وهی راگه یاند که په روهر دگار ﴿يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ﴾ زانایه به هه موو په نامه کی و ناشکرایه کی ناده میزاد، نهمجار به شوین
نه وه ودا نه وه رون ده کاته وه: که نه و خودایه هه موو زانیارییه ک دهمزانی، به سهر
هه موو شتیکدا به تواناو دهسه لاته، ههر نه و به دیهینه رو رزقو روژیدمره، ههر نه و
زانایه به حالو چوڼیه تی ناده میزاد. پاش مردن زیندویان ده کاته وه، روژی قیامت

ته فسیری رهوان

منتدی إقرأ الثقافي

دئو شکو گومانی تیدا نیه! ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾
 دمفهرموی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ واته: هیچ پیروو خشوئو
 بالتدومو نازده لئیک نیه لهسهر زموی مهگهر خودا رزقو روژی دمداو بژیوی لهسهر
 پهرومردگار، نهمه وینهیهکی تره لهوینهکانی زانیاری پهرومردگار: که عهقل
 تیدا سهرسامو ههستو شعور لهبهرامبهریدا داماو! نهم ههموو پیروو
 زیندمومرانه، ههرچی لهسهر زموی گیانی تیدایه و دئو دهچی؛ نادهمیزاده، نازدهله،
 خشوئو، پهلهومره، بالتدیمیه، ههرچی لهم زیندمومرانه که سهرزمویان پر کردوه،
 لهناو سکی دایه زمویدا خوئیان حهشارداوه، لهکونو کهلهبهریدا خوئیان شاردوتهوه،
 نهم ههموو زیندمومرانه: که ههر خودا بوخوی ژماره جوئیان دزمانی و زانستی
 نئمه پهییان پی نایا، لای پهرومردگار زانیاری تهواوو وردو راست دمربارمیان ههیه،
 رزقو رژیشیان لهسهر نهومو نهو بژیویان دمدا، نهک ههر نهوهنده بهلکوو
 ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾ دزمانی لهکوئی دهحهوینهوه لهکوئوه هاتوونو بو
 کوئی دهچن، دزمانی تا لهژیان دان جیگیان کوئییهو پاش مردنیان بو کوئی دمرپونو
 ههریهکی لهم زیندمومرو گیانلهبهرانه لهنیو زانستی رههاو بی سنووری
 پهرومردگاردا تومار کراونو کونترپول کراون، بهلی نهمه وینهیهکی موفهصهله بو
 زانیاری خودا لهو کاتهدا که پهیومندی بهبونهومروه دمکا، ههستی نادهمیزاد
 وهلهرزه دینیو عهقلو هوشی سهرسامو داماو دمکا! ههرچه ندیک ههول بدن
 بهخه یالی نادهمی خویمان تهصوری بکهین بیهودیمیه و ناتوانین کونترپولی بکهین!

نهک ههر زانیاری تهواوی دمربارمیان ههیهو بهس! بهلکوو بو ههر یهکیک
 لهم ههموو زیندمومرانه: که زانیانی ژماره جوئیان لهوزی نادهمیزاد دا نیهو
 خه یالی نئمه ناتوانی کونترپولیان بکا، رزقو روژی مهزندهکراوی بو داناونو هیجیان
 بژیوی هیجیان ناخون!

به ئی پهرومردگار به ویستو نیختیاری خوئی له سهر خوئی پئویست کردوه: که
بژیوی نهو ههموو زینده و مرانهی سهر زموی و ناوسکی زموی و شوینی تریش نه گهر
ههمن بدا.

زموی وا گونجاوه که بژیوی ههموو زینده و مرئیکی سهر زموی تیدا دابین
بکری، دهسه لاتو زانیاری داوه به زینده و مرهکان ههریه که یان به پئی سروشتی خوئی
بژیوی خوئی لهم دایکه زمینیه ههراهم بئنی، بۆ ههموو شتیک هۆکاری داناوه،
فههرمانی کردوه هۆکارهکان به کار بئندرین بۆ نهوئی ئاکامهکان بئینه دی.
به تایبهتی ئاده میزاد که خودا کردویهتی به ناوه دانه و مرهومی زموی و جیشینی خودا
تییدا، هیرو توانای جهستهیی و عهقلی پئ به خشیوه بۆ نهوئی سوود له خیر و
به مرکهتی زموی و مربرگن، لیکدانه و تیکه و لیکه له بهروب و مهکاندا نه انجام بدا،
کشتوکال بکا، ئازهل به خیو بکا، پیشه سازی و بازرگانی بکا، گهشه به شیوازی زیان
بدا، ههول و تهقه لالا بدا بۆ و مددست هینانی بهروب و بژیو: که خودا له ناو زموی
رهخساندویهتی زانیاری پئ به خشیون و عهقل و هۆشی داوئ چۆن سوود
له گهنجینهکانی زموی و مربرگن! چۆن سروشت و بگونجین سوودی ئی و مربرگن!
فههرمانی به ئاده میزادان کردوه: که ههول و کۆششی خویان به خه نه کار، هۆکارهکان
په پره و بکهن!!

بیگومان بۆ ههموو زینده و مرئیکی رزق و رۆژی تایبهتی ههیه، نه مه راستیهکی
حاشاهه ئه گره، به لام نهو رزق و رۆزییه لهم بوونه و مره دانه ههراهم هینراوه، له لایه
پهرومردگار مه زنده کراوه، دابو نه پیتی خودا و هاتوو دمی نهو زینده و مرانه
ههول بدنه بۆ و مددسته هینانی بژیو و پئداویستی خویان.

پئویسته ههر کهسه له عاست خۆیه وه ههول دابین کردنی رزق و رۆژی خوئی
بدا، و مگوو گوتراوه: (ناسمان زیو نابارین!) به لام ناسمان و زموی پرن له رزق و
رۆژی پئویست بۆ ههموو زینده و مرئیکی، ههر کاتیک گیانه بههران به گۆهری دابو

نهریتی پهرومردگار لهبوونهومردا ههولۆ تهقهللای خۆیان بخهنگار بو دابینکردنی بزۆو پیداووستی خۆیان، نهوه بیگومان ناومید نابن و ههریهکهیان رزقی خۆی دمست دهکهوئ.

﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ ههموو زیندهومرو گیانلهبهریک چۆنیهتی و چهندیهتی، تهمن و شیوازو روخساری، ژیان و مردنی بهئهوپهری وردی و لیزانی و ناگالیبوونهوه لهلهوحولهحفوظ دا جهسپیندراون و نوسراون!

ومکوو لهنایهتیکى تردا دمفهرموئ: ﴿وَمَا مِنْ ذَاتَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ إِلَّا أَمَّ أَمَّاكُم مَّا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ الأنعام/۳۸. یان دمفهرموئ: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الأنعام/۵۹.

ئهمجار سییاقی قورئانهکه بهردهوامه لهناساندنی پهرومردگار بهئادهمیزادانو نیشانسانی دیاردهی دمهلاآتو توانای خودا لهبوونهومردا، حیکمهتو دانایی خودا لهدروستکردنی ناسمانهکانو زمویدا بهنیزامو یاسایهکی تایبهتی و لهو هوناغو نهطوارانهی بهسهر ناسمانهکانو زمویدا تیپهپهپیوه چهند بوونو چۆن بوونو بۆچی وابوون؟! نهمایشیان حیکمهتیکى تایبهتی خوداییه. لیرمدا سییاقهکه باسی زیندو بوونهومو حیسابو لیکۆلینهومو سزاو پاداش دینیته پیشهوهو ئاویتتهی باسی دروستکردنی ناسمانهکانو زمو دماو دمفهرموئ:

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ پهرومردگار ناسمانهکانو زمو دروستکردونو بهدیپهناون لهماوهی شەش رۆژدا، نهک وهک رۆژی ناسایی دونیا، بهلکوو لهروژه تایبهتییهکانی خودا: که ههر بۆخۆی دهزانئ نهو رۆژانه چهندن و چۆن! ومکوو لهشوینیکى تردا دمفهرموئ: ﴿وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ﴾

مَّا تَعْدُونَ ﴿۱۷﴾ الْحَجَّ ۴۷. یان دمفہرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ المعارج/ ۴.

زانایانی فہلہکو ناسمان شوناسیی نہومیان سہماندوہ: کہ رُوْزانی
نہستیرہکانی تری کۆمہلہی خۆری جیاوازییان ہہیہ لہرُوْزانی سہر زہوی،
جیاوازییہکەشیان بەگۆیرمی قہبارہو خیرایی جہو جۆلّو ہہلسورپان و دووریانہا
رُوْزانی تہکوین و دروستکردن: کہ پەرورمردگار ناسمانہکان و زہوی تیدا بەدیہیّانوان
بہہزاران ہہزار سالی نیّمہ مہزندانمکرتن!!

﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ لہومپیش و لہماوہی دروستکردنی ناسمانہکان و
زہویدا عہرشی پەرورمردگار لہسہر ناو بوو!

سہلہفی صالح و زانایانی عیلمی کەلام و تەفسیر دمفہرموون: عہرشی
پەرورمردگار بەشیکہ لہعالہمی غەیبو نیّمہی ئادەمیزاد بەہہستو عەقلى خۆمان
دەمرکی ناکەین و ناتوانین بەبیرو ھۆشی ئادەمیزادیمان تەصویری بکەین، نازانین
خودا چۆن لہسہر ئەو عہرشہ ئیستیوای کردوہو چۆنی کۆنترپۆلی کردوہ؛ نازانین
پەرورمردگار چۆن نەخشەو فەرمانی خۆی بۆ ئەو مەملەکەتہ گەورہو فراوانہ
ناراستہ کردوہو دما!!!؟

بۆیہ لہئوممەسەلہو ئیمام مالیکو رەبیعہو ئیمام ئەحمەدو ھى تریشەوہ
ریوايەت کراوہو فەرموویانہ (الأستواء معلوم والکیف مجهول) کۆنترپۆلکردن و دەس
بەسەرگرتنەکە ناشکرایہو بروامان بپیہتی بەلام چۆیہتیہتەکە نازانین و پەى بئ
نابەین!!.

جا ئیتەر ئەم ناوہ چۆن بوو، لہکۆئ بووہ، لہج حال و چۆنیہتیہکدا بووہ،
عہرشی خودا چۆن لہسہر ناو بووہ؟ ئەمانہ ہەموو پرسیارن و دمقہ قورئانییہکە
لێیان بئ دمنگەو شی نەکردوونہوہ، ہەر رافەکەرێکیش خۆی بناسی، ناتوانی زیاد

له مانای دمقه قورئانییه که پل بهاوی، ئیمه له م غه یبه دا جگه له م دمقه قورئانییه
سهرچاوهی ترمان بهدمستهوه نیه!!

ناشگونجی و حه قیشمان نیه بۆ ئهم جۆره دمقه قورئانییه تیۆری ناوئراو
به تیۆری زانستی بئینینه پئشه و به گوێرمی نهو جۆره تیۆرانه دمقه قورئانییه که
مانا بکهین، تهنا نهت نهگهر ظاهری دمقه که له گه ئ تیۆرمکه دا په کیش بگرنه وه
هر نابی به گوێرمی تیۆرمکه دمقه که مانا بکهین، چونکه تیۆری زانستی بهردموام
نهگهری گوێرانی تئیدا یه و هر رۆزی تیۆریک دهردهکه وئ سهد دهرسه دزی تیۆری
پئشه و به بۆچونی رابوردو هه لدموشینیتته وه، جا نهگهر بئین مانای قورئان به سهر
تیۆرمکه دا بچین و بهو شیومیه لیکی بدیننه وه، سبهینئ نهگهر تیۆرمکه
هه لومشایه وه دبئ مانای نایه ته کهش هه لوموشینینه وه، نه مهش شتیکی نه گونجاوو
نه شیاوه، چونکه دمقه قورئانییه که خوی له خوی دا سهد دهرسه راسته و شکو
گومانی تئیدا نیه، تیۆره زانستییه که له وانه یه راست بی له وانه یه درۆ بی! بۆیه
نه قورئان دادمبرئ به سهر تیۆری زانستی دا، نه تیۆرمکه به سهر قورئان دا دادمبرئ
تیۆری زانستی بۆخوی ریبارزکی تایبه تی و مه جالیکی تری هه یه.

له راستی دا هه ولدان بۆ دۆزینه وهی ریبارزی موافقه کردنی تیۆری زانستی
له گه ئ دمقه کانی قورئان دا، نهک ئیمان به هیز ناکه نه و بهس به لگوو ده بئته
هۆکارێک بۆ له ق کردنی ئیمان به راستی قورئان، تیشکانی بیرو باومره به ناوهرۆکی
قورئان و له خۆبایی بوونه به زانست و زنده رهوییه له بر وا کردن به زانست زیاد
له سنووری سروشتی خوی!

﴿لِيَلْزَمَكُمْ أَلْحَسَنُ عَمَلًا﴾ له پئش ئهم رسته دا چه ند فهقه ریه که مه زنده
دمگرین و به زاراوهی زانستی (نه حوی عهرمبی) هه زف گراون رسته هه زف
کراوه کان به م جۆره مه زنده دمگرین:

واتە: پەرورمردگار ئەم بوونەومرەى لەم ماومدا بەدپەيتنا، بۇ ئەوەى گونجاوو نامادەمباش بى بۇ تىدا ژيانى رەگەزى ئادەمىزاد، ئىوۋەى ئادەمىزادى دروستکردو، زەوى بۇ تەرخان کردون، ئاسمانى بۇ گونجاندون سوود لەمانگو خۆرو ئەستىرەو بارانى وەربىگرن.... پەرورمردگار بالادەستە بەسەر ھەموو بوونەومردا بۇ؟ ﴿لِيُنْزِلَ كُمْ أَتُكْمَ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ بۇ ئەوۋەى ئىوۋە بەتاقى بىكاتەو، دەرېكەوئى كامەتان ۋو لەخودا دەماو خوداپەرستى چاك دەماو کردارى باشو گوڤتارى چاكى دەمى.

ھەلبەتە ئەم بەتاقىکردنەومىيە بۇ ئەوۋە نىيە شىتىكى نەزانراوى پى بزاندرى، خودا بۇ خۆى زانايەو پىوۋىستى بەوۋە نىيە بەتاقىکردنەوۋە شت بزانى، بەلگەو بەتاقىيان دەماتەوۋە بۇ ئەوۋەى کردارى شاردراوميان دەرېكەوئى بۇ خۆيان نەك بۇ خودا، پاداشو سزاي لەسەر وەربىگرنەوۋە.

جا لەگەل ھەبوۋنى ئەم دەسلەتو توانا فراوانە بۇ خوداى بالا دەست، گەچى ئەو كافرانە عار نانینو دان بەزىندوبوونەوۋەو ھىسابو لىكۆلئىنەوۋەى قىيامەتدا نانین ﴿وَلَيْنَ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ ئەى موخەمەد! ئەگەر تۆ بەلگەى زۆرو زمبەندە بەئىنيەوۋە بۇ ئەو كافرانە لەسەر زىندو بوونەوۋەى دواى مردن و پىيان بلىى بەتەئكىد ئىوۋە دواى مردن زىندو دەكرىنەوۋەو لەگۆرېمكانتان راست دەكرىنەوۋە بۇ ھىسابو لىكۆلئىنەوۋەو وەرگرتنى سزاو پاداش، ئەو كافەرە نەفامانە لەجىياتى ئەوۋەى بېرات پى بکەنو بەخۆياندا بچنەوۋە بەتەئكىد دەلئىن: ئەم زىندوبوونەوۋەى تۆ باسى دەمەى، يان ئەو قورنانهى باسى زىندوبوونەوۋەى ھاتنى ۋۆزى قىيامەتى تىدايە سىجرەو ڤىل و ڤرتىكى ئاشكرايەو بى بىناغەيەو شتى وا نابى!

ئەمەى گە تۆ دەمىلىى بۇ شىواندنى دل و دەرۋون و بىرو باومېرمانە، چاوبەستەكئىيە لىمان دەمەى و دەتەوئى ژيانى ئاسايىمان لى تىك بەدى!

هه‌لۆیستی موسولمان و کافر له‌کاتی خۆشی و ناخۆشی دا

﴿ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ
مَا يَجْبُسُهُ ۖ أَلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ
بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٨﴾ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا
رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ ۖ ﴿٩﴾
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۖ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١٠﴾ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ ﴾ ﴿١١﴾

له‌و‌م‌پ‌یش په‌رو‌م‌رد‌گار نه‌وه‌ی ږون ک‌رده‌وه: که ک‌اف‌ر‌ه‌کان ب‌ړ‌وا به‌پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر
نا‌که‌نو نه‌گ‌ه‌ر پ‌ی‌ان ب‌ل‌ئ: ق‌ی‌ام‌ه‌ت د‌ئ‌و ن‌ی‌وه پ‌اش م‌ردن له‌گ‌و‌ږ‌ه‌ک‌ان‌تان ر‌اس‌ت
د‌ه‌ک‌ر‌ی‌نه‌وه، ی‌ه‌ک‌س‌ه‌ر د‌ه‌ل‌ئ‌ن: نه‌وه س‌ی‌ح‌رو ق‌س‌ه‌ی پ‌و‌چ و ب‌ئ ب‌نا‌غ‌ه‌ی‌ه. نه‌م‌ج‌ار ج‌و‌ر‌ی‌ک‌ی
ت‌ر له‌س‌ه‌ر‌ک‌ه‌ش‌ی و ب‌ړ‌وا‌ی پ‌و‌چ و که‌و‌د‌م‌ن‌ی‌ان د‌ی‌اری د‌ه‌کا؛ نه‌و‌یش نه‌وه‌ی‌ه: ه‌ه‌ر ک‌ات‌ی
نه‌و ع‌ه‌ز‌اب‌ه‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ه‌ه‌ر‌ش‌ه‌ی پ‌ئ ل‌ئ ک‌رد‌و‌ون، و‌د‌غ‌را‌و د‌وا‌گ‌ه‌وت نه‌وان ی‌ه‌ک‌س‌ه‌ر
د‌م‌ست د‌ه‌ک‌ن به‌گ‌ال‌ته پ‌ئ ک‌رد‌ن و د‌ه‌ل‌ئ‌ن: نه‌وه ج‌ی ن‌ا‌ه‌ی‌ل‌ئ نه‌و ع‌ه‌ز‌اب‌ه‌مان ب‌و ب‌ئ؟!

نه‌م‌ج‌ار با‌سی هه‌لۆیستی ن‌اد‌ه‌م‌یز‌ادی ک‌اف‌ر د‌ه‌کا: که س‌رو‌ش‌تی به‌د‌ه‌و ک‌ات‌ی
خ‌و‌ش‌ی و ف‌ه‌ر‌ه‌ح‌ی له‌خ‌و‌ی با‌ی‌ی د‌ه‌ب‌ئ و ک‌ات‌ی به‌ل‌او ناخ‌و‌ش‌یش له‌ر‌ح‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ود‌ا
نا‌ئ‌وم‌ی‌د د‌ه‌ب‌ئ! د‌م‌ف‌ه‌ر‌م‌و‌ئ:

﴿وَلَمَّا أَخْرَجْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لِّقَوْلِنَا مَا يَحْسِبُهُ؟﴾ وهلاهی نهگەر نیمه نهو عهزابهی پیغه مبهه هر شهی پی ئی کردوون بو ماوهیهکی دیاریکراو دواى بخهین، بهگویره دابو نه پیتی خو مانو له بهر حیکمهتو په رژه و مندییهک: هاتنی عهزابه که هه لېگرین بو ماوهی دیاریکراوی خو، به گالته پیکردن و له شیوهی به دروخستنه و مدها ده لئین: نه و هچی هاتنی عهزابه که ی بو نیمه دواخست؟ بو نه هات؟ ئیتر زمان دریز دمکه نو تیرو توانج له پیغه مبهه دمدنو لاقرتی پی دمکه ن!

﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ ناگادار به و بابزانن هاتنی نهو عهزابه روژی دیاریکراوی ههیه، که کاتی خو ی هات، نهو کاته هات که خودا دایناوه بو نازل بونی نهو عهزابهی نهوان گالته پی دمکه ن، هیچ شتیک نیه بتوانی عهزابه که بگپرتنه و مو لیانی لادا، ﴿وَرَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نهو کاته له هه موو لایه که وه عهزاب دموریان دمداو تولهی به دروخستنه و مو گالته پی کردنیان ئی دمستینی، و مکوو له شوینیکی تر دا دمفرموی: ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ، مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾ الطور/۷-۸.

بیگومان گه له پیشینه کان، هه کاتی پیغه مبهه ریان بهاتایه سهرو موعجیزه دواکاریان چی به چی بکرایه و نیمانیان نه هینایه خودا به عهزابی جوړاو جوړ ریشه کیشی کردوون و له ناوی بردون، چونکه په یامی نهو پیغه مبهه رانه په یامیکی کاتی بووه بو کومه ئیک نادمیزاد بووه، بو چینیک بووه له گهلو نه ته و مبهه ک، موعجیزه کهش هه نهو کومه لو چینه چاویان پی که وتوو، به ردهوام نه بوه تا چینی داهاتوو بیبینو نه وانیش نیمانی پی بینن.

به لام په یامی پیغه مبهه ری نیسلام سه ر ختمی پیغه مبهه رایه تی هه موو پیغه مبهه ران بووه، بو هه موو گهلو نه ته و مکهانی سه ر زمو یو بو هه موو چینه کانی نادمیزاد بووه، مه عجیزه کهشی موعجیزه یه کی غهیره مادیه و تا دنیا دنیا بی

بهردموامه، بهکه لکی نهوه دئ چین له دواي چین ناده میزادان تی بفکرنو چین له پاش چین نیمانی پی بهینن.

بۆیه حکمه تو ویستی خودا وا داخواز بووه: که نوممه تی هه زه تی موحه ممه د (دروودی خودای له سه ر بئ) له گه له پیشینه کان جوداواز بنو عه زابی گشتی و له بیخ دهره نه ریان بۆ نه نیرئو سه ر له بهر له ناویان نه با، نه گهر عه زابیشیان بدا، عه زابه که بۆ هه ندیکیان بیو هه موان نه گرته وه، هه ر وه کوو چون له وه پیشیش بۆ خاومن نامه کان (جوله که وه مه سیحی) عه زابی گشتی و ریشه کیشی بۆ نه نار دوون.

به لام موشریکه کان له بهر نه زانی و نه قامی، له بهر تینه گه یشتن له دابو نه رپتی پهرومردگار دهرباره ی به دیه یانی ناده میزادو دمه لآتو ئیختیار پیدانی بهم شیوه؛ ههرومه ها دهرباره ی دروستکردنی ناسمانه کانو زهوی بهم شیوه سه رسوره نه ره و گونجاوه بۆ ژیا نی ناده میزاد، ههرومه ها له بهر نه زانی و نه قامیان دهرباره ی دابو نه رپتی خودا له نار دنی پیغه مبه ران و دهرخستنی موعجیزه له سه ر ده ستیان و نار دنی عه زابو سزا به گویره ی حکمه تو دانایی پهرومردگار، نه گهر عه زابی هه ره شه پی لیکراویان بۆ ماوه یه ک لی دوا به رئ، ده لئین: نه وه چی عه زابه که ی راگرت؟ نه وان نه قامن، ناگایان له حکمه تی خودا نیه، نازان له و ماوه دا که خودا عه زابی له سه ر کافره کانی قوریش دوا خست چه ند که سیان موسولمان بوونو بوونه بانگه وازی که رو مواهید له پیناو نایینی ئیسلامدا، نه و کافرانه چه ند مندالیان بوونو دواپی نه و مندالانه بوونه سه ربازی ئیسلامو خزمه تی نایینیان کرد!

هه ر به بۆنه ی باسی په له کردنی کافره کان بۆ هاتنی عه زاب، باسی هه ندئ ره وشتی ناشیرینی ناده میزاد ده کاو ده فه رموی: ﴿وَلَّيْنِ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ رَحْمَةٍ لِّمَّا نَزَعْنَاهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَكُفُّورٌ﴾ نه گهر جوړیک له نیعمه ته کانمان بیه خشین

به‌ئاده‌میزاد، له‌ش‌ساغ و تهن‌دروست بئ، مال و سامانی بدمینی، کورو کچی باشی بدمینی، ئەم‌نو ئاسایشی بو فەراهم بئین، له‌خۆی بایی دمی، جا ئە‌گەر پاشان ئەو نیعمه‌تانه‌ی لێ‌بستێ‌نینه‌وه، نه‌خۆش بکه‌وێ، هه‌زار بی، خێزان و مندالی بمری، توشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی ژیان ببی، ئە‌وه له‌رحمه‌تی خودا نا‌ئومێد دمی و زی‌ده ره‌وی ده‌کا له‌رشبینی و نا‌ئومێد بوون له‌رحمه‌تی په‌زدان، کو‌فر ده‌کا و رابوردی له‌بیر ده‌چێ‌ته‌وه، له‌ده‌هاتوو نا‌ئومێد دمی و هه‌روه‌کوو قه‌ت خێرو خۆشی نه‌بینی!!

تەننەت كوفرانى ئەو نىعمەتانەش دەگا: كە تىيانداسە، بەگورتى ئەو ئادەمىزادە رەشتى خۇگىرى لەسەر بەلاۋ سوپاسگوزارىي لەسەر نىعمەتى تېدا نىە.. ﴿وَلَيْنَ أَذْقَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّةٌ لِّيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ﴾ ئەگەر ئىمە لەروانگەى رەحمەتى خۇمانەو، دواى ئەو ناخۇشى و تەنگو چەلەمانەى تووشيان بوو نىعمەتى خۇمانى بەسەردا بېرىڭىن، شىفاى نەخۇشى بىدەين، دواى لاواز بوون و بى ھىزىي بەھىزى بىكەين، پاش ھەزارىي ساماندارى بىكەين، ئىتر رابوردووى لەبىردەچىتەو، دەلى: بەلاۋ موصىبەت يەخەى بەردامو جارىكى تر تووشيان نابمەو، ئىتر سەرلەنوى خۇى لەخۇ دەگۇرپى و كەپف خۇش و تەردەماخو خۇبەزلان، كەس بەپىاو نازانى و ئاور لەھەزارو بى نەوايان ناداتەو، لەپاساوى ئەو نىعمەتانەدا سوپاسى خودا ناك، بەلگىو خۇ بەسەر خەلگىدا بادەداو خۇھەلدەننەتەو فەخرو شانازى بەسەر ئەو ئەودا دەگا.

ئەم نايەتە نامازە بۇ ئەو دەگا، كە لەئادەمیزاددا رهوشتی ناشیرین و نهخۆشی سامناك هەن، ئەو رهوشتە ناشیرین و نهخۆشیانە ناهومێد بوونه لهرهحمەتی خودا، كوهرانی نیعمەتو فهخرو شانازی و خۆبەزلزانییه. چارەسەری ئەم نهخۆشیانە صەبرو خۆراگرییه، برۆابوون و رازی بوونه بهقهزاو قەدەری خودا.

هموو ئادهمیزاد ئەم رموشته ناشرین و نهخۆشییه سامناکانهیان تێدایه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ مهگهر ئەو ئادهمیزاده موسولمانانهی که لهکاتی تهنگانه و ناخۆشی دا خاومن سهبرو بهئارامن، ئیمانیاں پتهومو کرداری باش دهکهن، پابهندی فهرمان و جلهوگرییهکانی پهرومردگارن، لهکاتی ناخۆشی دا خۆراگرو بهئارامن، لهکاتی خۆشی و فهرحی دا سوپاسگوزارن، نهوانه لیخۆشبوون لهتاوانیاں خهلات دهکړئ و پاداشی گهورمو مهزن لهسهر کرداری باشیاں ومردهگرنهوه.

نهوانه ی خۆراگرن لهسهر جیهاد و نهخۆشی و ههژاری، خاومن ئارامن لهکاتی ناخۆشی و ماندوبوون دا، لهکاتی خۆشی و فهرحی دا وێرای نهنجامدانی نهکره پێویستهکانی سهershانیاں، سوپاسگوزاری نیعمهتهکانی پهرومردگارن، کاری باش دهکهن و گوشتاری چاک دمبیزن، نهوانه خودا لهتاوانهکانیاں خۆش دمبێ، پاداشی کرداره باشهکانیشیاں ومردهگرنهوه.

ههر لهمانای ئەم نایهتهدایه: که دمفهرموئ: ﴿وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ العصر/ ۱-۳.

پێغه مبه ریش (دروودی خودای لهسهر بئ) لهفهرموو دهمیهکی دا دمفهرموئ: (والذي نفسي بيده لا يصاب المؤمن هم ولا غم ولا نصب ولا وصب ولا حزن حتى الشوكة يشاكها الا كفر الله بها من خطاياها) واته: سویندم بهو کهسهی گیانی منی بهدمسته، تووشی موسولمانان نابێ هیچ غهم و خهفته و ماندوبوون و نهخۆشییهک تهناسته ههتا چۆل و درکیش که لهپێی رادهچێ، ئیلا پهرومردگار ئەو ناخۆشیانهی بۆ دهکاته کهفارمتی گوناهاههکانی.

لهفهرموو دهمیهکی تر دا دمفهرموئ: (والذي نفسي بيده لا يقضى الله للمؤمن قضاء الا كان خيراً له: ان اصابته سراء فشكر، كان خيراً له، وان اصابته ضراء فصبر،

كان خيراً له وليس ذلك لأحد غير المؤمن) واته: سویندم بهو کهسهی گیانی منی بهدهسته، ههرچی خودا بهسهر موسولمانی دههینن لهخوشتی و ناخوشتی، دهبیته خیر و سهرومری بوی: نهگهر خیر و خوشتی توش بوو سوپاسی خودای لهسهر کرد دهبیته مایهی خیر بوی، نهگهر ناخوشتی و زیانی تووش هات صهبری گرت و رازی بوو بهقهزاو قهدهری خودا، نهوه دهبیته مایهی خیر و خوشتی بوی، نههم بههرمو سهرومرییه بۆ موسولمان نهبن بۆ کهسی تر نیه.

بیگومان ههر نیمانی پتهوو بههیز: که لهکردهوی چالدا رنگ دمداتهوه دمتوانی: دل و دموونی نادهمیزاد لهو رهوشته ناشیرین و نهخوشتیه سامناکانه پالفته بکاتهوه، ههر نیمانه دمتوانی دلی نادهمیزاد و لی بکا لهکاتی خوشتی دا خوشتی لهخو نهگورپی، لهکاتی ناخوشتی دا ناخوشتی نهبن؛ لهههر دوو حالهکهدا و لهئادهمیزاد بکا: که دلی پهپومست بن بهخوداوه، بهکوتهکی بهلاو موصیبهت نهپوکیتهوه، بهخوشتی و قهرهکی لهخوشتی بایی نهبن!

موشریکهکانی مهکه داوايان لهپیغه مبهړ کرد: که گهنچو خهزینهی بۆ بیته خواری، یان فریشته لهگهڵ دابی، دهشیانگوت: قورنان دهس ههلبهسته

﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۖ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٢﴾ أَمْ يَقُولُونَ

أَفَرَأَيْتَ لَكَ فِئْتَاوَا بَعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوْا مِّنْ
 أَسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ﴿١٣﴾ فَاِلَّا هُوَ
 يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَاَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
 فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٤﴾

ئەو عەرەبە موشریکە ئەفامانەى نەیاندمزانى حیکمەت لەبەدیەینانى
 بوونە وەردا چیه، شارمزی دابو نەپیتی خودا نەبوون، ئەوانە بەشیک بوون لەو
 جۆرە نادەمیزادانەى کە بئ ئاگاوە غەفلەت زەدەو ناهومیدو کوفرکەرو لەخۆبایی
 تەردەماغ بوون، ئەوانە نەیاندمزانى: کە حیکمەتو بەرژەوهندى لەناردنى
 پێغەمبەرى ئادەمى چیه و چی نیە، بۆیە داوايان دەکردو دەیانگوت: دەبێ فریشتە
 ببێتە پێغەمبەر، یان فریشتە لەگەڵ پێغەمبەرى ئادەمىدا بێ، نرخى
 پێغەمبەرایەتیا نەدمزانى، دەیانگوت: دەبێ پێغەمبەر گەنجو خەزینەى هەبێ،
 ئەو درۆزنو بەدرۆخەرمانەى کە سوورن لەسەر بەدرۆخستەنەوى پەيامى
 پێغەمبەرایەتى و سەرپەقو یاخى بوون، دەبێ تۆ ئەى پێغەمبەر! چیا ن لەگەڵ
 بکەى؟

ئەینو عەبباس رحمته الله رپوايەت دەکاو دەفەرموێ: سەرانی قورەیش و تیا ن: ئەى
 موحەممەد! ئەگەر تۆ راست دەکەى پێغەمبەرى، دە کێوەکانى مەککەمان بۆ بکە
 بەزێر! هەندیکى تریان و تیا ن: دەبێ فریشتەمان بۆ بینى شایەتى بدا: کە تۆ
 پێغەمبەرى، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووی ناتوانم ئەوتمان بۆ
 بکەم ئێر ئەم نایەتە هاتە خواری و دەفەرموێ: ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
 وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ﴾ ئەى پێغەمبەر! تۆ هەول و تەقەللا مەدە موشریکەکان پازى

بكهى، چونكه نهوان ئيمان ناهيئن، لهوانهيه نهگهر ههول بدهى نهوان رازى بكهى ههنديك لهو نيگايه بۆت دمنيردرئو لهسهر شانى نهوان گرانه تهركى بكهى و نهىگهيهنى، برپك لهو شتانهى پييان ناخوشه بيبيسن وهكوو فهرمان بهيهكتابهريستى و نهى كردن لهبتپهريستى و ههريشه كردن لپيان و دهرخستنى نههامى و گهوحبيان پي رانهگهيهنى و پييت ناخوش بى بويان بخوينيتهوه، نهوهمكوو بهرپهرچدانهوميان توندو تيژ بى.

بهكورتى لهوانهيه تو برپ لهو نيگايه بۆت نيردراوه، وازى لى بيئى و پييت ناخوش بى ههنديك برپكه لههورئانپان بهسهردا بخوينيتهوه ﴿أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتْرٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ لهترسى نهوهى نهوهمكوو بلين: نهري بۆچى گهنچ و خهزينهى ئالتونى بۆ نايهته خوارى بى ئاتاجى بكا لهكاسبى و بازرگانى و بشبيته نيشانهى راستى پهيامهكهى؟ يان بۆچى فريشته لهتهكيا نايه؟ بۆ نهوه پشتگيرى راستى پيغهمبهرايهتيهكهى بكا.

مهبهست بهو نيستيفهامه ئينكارناميزه كه ﴿لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ﴾ دميگهيهنى لهنايهتهكهدا، نهفييه يان نههييه..

واته: نهى موحهممهد! تو هيچ شتى لهو نيگايه بۆت كراوه وازى لى مههيته، ههمووى بهموشريكهكانى مهكهكو كافرو بى بزواكانى تر بگهيهنهو كۆله خويندنهوهى نهو نيگايه بهسهرپاندا مهكهروه، چيت بۆ دى لهنيگا پييان رابگهيهنه بهدلتيايى و بزواى پتهوهوه نهركى سهرشانى خۆت نهنجام بده. نهمه موبالهغو جهخت كردنهوهيه لهسهر پيغهمبهر كه بهتهواوى پهيامى خۆى رابگهيهنى، موبالات بههسهو هسهلۆكى كافهرمکان مهكه، پيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) ههلدمنى كه بهتهواوى پهيامى خۆى بگهيهنى نهو خهلكه پييان خوش بى يان نارازى بن، گوپيان پى نهدا، چونكه موحامهله و رازيكردنيان بى سووده.

ناشکراشه ئەمە ئەو ناگەیهنی: که پیغمبەر که مەترخەمی کردبێ
 لە ئەنجامدانی ئەرکی سەرشانی و ویستبیهتی هەندێ لە قورئان پاشقول بداو
 نەیکەیهنی، حاشا لەو وەقەت شتی وا نەبوو. چونکە پیغمبەر (دروودی خودای
 لەسەر بێ) مەعصومە لەوێ که مەترخەمی بکا یان خوانە خواستە خیانت
 لە نیگادا بکا. بێگومان موسولمانان (ئىجماع) کۆرایان لەسەر ئەومیه: که ناگونجی
 پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خیانت لەگەیانندی نیگادا بکا، نابێ و
 نەبوو هەندێ لە قورئان پاشقول بدا، چونکە هەبوونی شتێک لەم جۆرە
 که مەترخەمی و پاشقول دانە گومان و شک لە هەموو شەریعتدا پەیدا دەکا، تانە
 لە پیغمبەراییەتی دەدا. ئەم نایەتە نامۆزگاری پەرۆردگارە بۆ پیغمبەر (دروودی
 خودای لەسەر بێ) که تەنگەتاو نەبێ بەگەیانندی هەموو ئەو پەيامو نیگایە بۆی
 دێ، هیچ شتێک نەتوانێ لە ئەنجامدانی کارمەکی بیگێرپێتەو، بەو پەڕی دنیایی و
 بپروا بە خۆبوون پەرە بە بانگەوازییەکی بداو بەشەوو بەرۆژ خەریکی گەیانندی
 پەيامەکی بێ! گوێ بە بانگەشەو بە شاتە شاتی کافرمان نەدا، وەکوو لە شۆیئێکی
 تردا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ الحجر/ ۹۷.

ئەو موحەممەد! گوێ بە گالتەکردن و رەتدانەوێ نابەجێیان مەدە،
 بەردەوام بە لەسەر رێبازی خۆت، ﴿إِنَّمَا أَلَمَتْ أَعْيُنُنَا بِمَا نَدِيرُ﴾ تۆ تەنھا ئەوەندە لەسەر
 بیانترستی بەو قورئانە بۆت نێردراو، ئەوێ فەرمانت پێکراو پێیان
 بگەیهنی و بگەیهنی، نێر ئەوان هەلۆیستیان چۆن دەبێ و چۆن نابێ کەیفی
 خۆیانە، ئەو تۆ لێ بەرپرسیار نی، ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ خودا بەسەر
 هەموو شتێکدا ئاگادار و جاودێرە، لەسەر کردەو و گوشتاریان سزایان دەداتەو،
 چۆنی بۆی ئاوا سزایان دەدا، تۆ پشەت بەخودا قایم بێ و ئیشی خۆت بەئەو
 بسپێرە، بەدێئێکی فراوان و برۆایەکی پتەووە ئەرکی سەرشانی خۆت ئەنجام بدە،

هیچ گرنگی بەسەر رمقی و یاخی بوونیان مەدە، بەگائە پێکردن و رەتدانەوهی نابه‌جیان تەنگەتاو مەبە!

ناشکراشە لەچەند شوێنی تردا ئەم مانایە تابێلا بۆتەوه، وەکوو دمه‌رموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ البقرة/۲۷۲. یان دمه‌رموی: ﴿فَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ، لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ العاشية/۲۱-۲۲. یان دمه‌رموی: ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدٍ﴾ ق/۴۵.

نەمجار پەرورەدگار نیعجازو سەرئاسایی قورئان بەیان دەکاو فەرمان بەپێخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەدا: کە تەحەدای عەرەبەکان بکا، بەدەمیان داداتەوهو پێیان بلێ: ئەگەر ئێوە پێتان وایە قورئان دەس هەلبەستی منه، دە ئێوە ئازابن (دە) سوورمتی ئاوا بخەنە روو!

دمه‌رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ واتە: بەلکوو موشریکەکانی مەککە پێیان وایە: موخەممەد ئەم قورئانەى داناو، دەلێن: دەسەلبەستی خۆیتەو بەدەم خوداو هەلێ بەستوو، ﴿قُلْ﴾ ئەى موخەممەد! پێیان بلێ: ئەوهى ئێوە دەلێن: ئەگەر راست بێ ئادەمیزاد بتوانی کەلامی ئاوا دابنێ؛ دە ئێوە ئازابن ﴿فَأْتُوا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ﴾ دە سوورمتی ئاوا هەلبەستراو بخەنە روو! هاوشانی ئەو قورئانەى من بکا لەفەصاحتو بەلاغەتدا، لەرێک و پێکی و تۆکمەیی و بەهیزی و یاسا دروستی و شەرعیەت پەرەیی و لەخۆگرینی زانیاریە جیا جیاکانی وەکوو رامیاری و کۆمەڵناسی و ئابوری و هەوالدروستی و چیرۆکی راپوردوان و غەیب زانی، پێیان بلێ: ئەمە ئەرزو ئەمە گەز، خۆ ئێوە شوپە سواری رەوانبێژی و گوزارەکاری و زمانپەرمانی و وتار بێژین. ﴿وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ داوای یارمەتی لەکێ دەکەن بیکەن، کێ یارمەتیتان دەدا بابێدا، بانگی ئادەمیزادو جندۆکە بکەن، بانگی رەوانبێژو زمانپاراوو هەستیاری و ژەهوانانتان بکەن، با

یارمہ تیتان بدمن و کہلامیکی ئاوا بہئہندازہی (دہ) سوورمتی دابینین ئہگہر ئیوہ راست دہکھن ئہم قورئانہ کہلامی ئادہمیزادہ!!

بہلام قورمیشیہکان بۆریان خواردو نہیانتوانی، چۆن دہتوانن؟ کئی دہتوانی نمونہی ئہم قورئانہ بینیتہ رو؟ کہس ناتوانی وینہی قورئان بخاتہ رو تہنانہت بہئہندازہی دہسوورمتیش ناتوانن بہلگوو ناتوانن وینہی کورترین سوورمتی قورئانیش دابینین! چونکہ کہلامی خودا جوداوازو لہئاخاوتنی ئادہمیزادناچی، ہر و مگوو چۆن صیفہ تہکانی لہصیفہتی مہخلووقات ناچن و زاتی پاکیشی لہہیج شتیک ناکاو ہیج شتیک لہوینہی نیہ!

جا ﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ﴾ ئہگہر بہدمنگتانہوہ نہہاتن و نہیانتوانی (دہ) سوورمتی و مگوو ہی قورئان دابینن، ئہوہ ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ بزائن: کہ ئہوان عاجزن لہوہی بتوانن وینہی (دہ) سوورمتی قورئان بخہنہ رو، لہہمان کاتدا ئہوہش بزائن: قورئان لہلایہن خوداوہ نازل کراوہو بہشیوہو شیوازیک نیردراوہ جگہ لہخودا کہسی تر ناتوانی کہلامی ئاوا سہرناساو مو عجیز بنیری، کہسی تر ناتوانی نامہی ئاوا پر حیکمہتو ئامۆژگاری و ہہوالدمر لہنہینی و بہنامہکیہکان دابین!

بہگورتی: خیطابہکہ ناراستہی پیغہمبہرو موسولمانان کراوہ، دہفہرموی: ئہگہر کافرہکانی مہککہ نہیانتوانی دہ سوورمت لہوینہی قورئان بینن و نہیانتوانی بہرہرہکانی بکہن، ئہوہ ئیوہ بزائن ئہم قورئانہ بہزانستو حیکمہتی خودا نیردراوہو کہلامی ئہوہو دہستی ئادہمیزادی تیدا نیہ. ہر و ہما بزائن و دئیابن ﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کہ ہیج خودایہک نیہ حہق و راست بی و خواہنی بوونہ و مرو شیاوی پہرستن بی جگہ لہ(اللہ) ہر ئہو خودایہ شیاوی بہندایہتی بو کردنہو توانای ناردنی قورئانی ئاوی ہہیہ!

﴿فَهَلْ أُنْتُمْ مُسْلِمُونَ؟﴾ نایا نیوه نهی گروھی کافرو موشریک! دوی راستکردنه وهی نه هه موو به لگه و دهلیله به هیزانه له سهر نه وهی: که قورئان له لایهن خوداوه هاتوو، موسولمان دمبن و بپروا به خودایه تی خوداو راستی قورئان ده که نه؟ گهردنگه چ دمبن بۆ فه رمان و جله و گرییه کانی خودا که له قورئاندا ناراسته ی کردوون؟ پابه ندی نه و نه حکامو شهریه تو دابو یاسایانه دمبن که له خوئی گرتوون؟؟

نه گهر خیطابه که بۆ موسولمانه کان بی، نه و کاته مانای (مسلمون) به (مخلصون) لیک دهمینه وه.

بیگومان حه ق ناشکرا بوو، کافره کان دمیانزانی: که قورئان کهلامی خودایه و دهست هه لیهستی پیغه مبه ر خوئی نیه، به لام ترسی نه و میان هه بوو به رژه و هندی و دمه لاتیان له کیس بجی، نه توان هه زارو بی نه وایان بچه و سیننه وه.. بویه په ر میان به به ر به ره کانی خویاندا، هه ندیکیان له و پیناوه دا تیدا چووون!!

**که سیک له ژباندا هه ر هه ولی دونیای بی، له نیعمه تو خوئی قیامه ت
بی به ش ده بی!**

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾﴾

پاش ئه‌وه‌ی په‌رومردگار ئه‌وه‌ی چه‌سپاند: که قورئان که‌لامی خودایه‌و له‌خوداوه‌ نێردراوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌رو دمست هه‌لبه‌ستی موحه‌ممه‌د نیه‌، ئه‌وه‌ پوون دمکاته‌وه‌: که هۆکاری به‌ره‌هه‌ستی کردنی موشریکه‌کان، به‌درۆخستنه‌ومیان بۆ پیغه‌مبه‌رو قورئان هه‌واو ئارمژۆو به‌رژه‌ومند په‌رستی بوو، ترسی له‌دمستدانی دمه‌لانتو پله‌و پایه‌ی دونیای بوو!

دمه‌رموئ: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّتَهَا نُوفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْجُسُونَ﴾ که‌سیک هه‌ولێ ژایانی دنیا بدا، بیه‌وی خۆشی و له‌ززمی دونیای دمست بکه‌وئو جوانی و رازاومیی دنیا بۆ خۆی دابین بکا، ئه‌وه‌ به‌روبوومی کردمه‌وکانیان به‌تیرو ته‌سه‌ل دمه‌ینێو هیچی ئێ که‌م ناکه‌ینه‌وه‌؛

هه‌ولێ تیکۆشان له‌م زه‌وییه‌دا به‌روبوومی هه‌یه‌، هه‌ر که‌سیک هه‌ولێ تیکۆشانی هه‌بێ هه‌ولێ تیکۆشانه‌که‌ی به‌فیڕۆ ناروا، ئاکامی ده‌بی، جا که‌سیک بۆ دنیا هه‌ول بداو کارو تیکۆشانی ته‌نها بۆ دنیا بێ ئه‌وه‌ بیگومان ئاکامی تیکۆشانه‌که‌ی له‌دونیادا چنگ دمکه‌وئو له‌و ماوه‌ که‌مو کورته‌ی که‌ تێیدا دمژیا له‌ززمی ئێ ده‌بینێ!

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ژایانی دونیایاندا ته‌نها هه‌ولێ دنیا دمه‌ن و به‌س! ئه‌وانه‌ له‌قیامه‌تدا جگه‌ له‌ناگری دۆزه‌خ له‌به‌رامبه‌ر هه‌ولێ تیکۆشانه‌که‌یاندا هیچی تریان پێ ناده‌ی، چونکه‌ ئه‌وان له‌دونیادا پاداشی کردمه‌و چاکه‌کانیان و مرگرتوو، ئه‌وی ماوته‌وه‌ بۆ قیامه‌تیان ته‌نها کردمه‌و خراپه‌کانیان، چ کردمه‌وییه‌کی باش و په‌سه‌ندی بۆ قیامه‌ت نه‌کردوه‌، هیج حیسابیکی بۆ ژایانی پاش مردنی به‌رجاو نه‌گرتوو. که‌وابێ ﴿وَحَبْطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ بێ سوود بوو ئه‌و کردمه‌وانه‌ی له‌دونیادا ئه‌نجامیان دابوون، هیج که‌لکیان ئێ و مرنه‌گرتن بۆ ژایانی قیامه‌تیان، چونکه‌ مه‌به‌ستیان له‌کردمه‌وکانیان بۆ قیامه‌ت نه‌بوو.

﴿وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بهتالو پووج بوو پاداشى كرده ومگانيان له قيامهتدا، چونكه نهوان كه كرده ومگانيان نه انجامداون مهبهستيان رمزامه ندى خودا نه بوو، هر كرده ومو تيكوشانيك خوشبهختى هميشه يى لى نه كه ويته وه پووجو بى بايه خه و مكوو نه بوو وايه، تهرازووى پاداشى قيامهت هه ولدانه بو ومدهستهيئانى رمزامه ندى خوداو نيخلاصو دلسوزيه بو پهرومردگارا

هر كارو كرده وميهك بو رمزامه ندى خودا نه بى به پووجو بهتال دزميردى. نه مه دابو نه ريتى خودايه له بوونه ومردا، هر كه سيك كار بكا بهروبوومى دمبى، كرده وه بى پاداشو بهروبووم نابى..

نيمه له سهر زمويهده تاكو كومه لى دمبينى، كه كاردمه كن بو دونياو بهدمسته يئانى پويستيه ماديه كانى زيان، دمبينى بهروبوومى هه ولو تيكوشانى خويان هه لده گرنه وه به جوانى و رازاومى دونيا گه يشتوونو خوشى و نيمه ته كانى جيهانيان دهسته بهر كرده، خانوو باله خانه و باغو فيلاو ناميرى جوراو جورى زيان خوشكردنيان دهسته كه وتوو! نابى نيمه له وه سهرمان سوور بمينى، نابى بلين نه وه بوچى وايه؟ چونكه نه وه دابو نه ريتى خودايه له سهر زموى: هر كه سيك هه ولو تهقه للا بدا بو زيانى دونياو خوشگوزمرانى تييدا پاداشى كرده ومگانيان له دونيادا دمدينه وه نانو ميديان ناكه ينو هيچيان لى كه م ناكه ينه وه.

به لام ته سليم بوونمان بهم دابو نه ريتو ناكامانه نابى نه وه مان له بير به ريت وه، كه نه و كه سانه دمتوانن هه مان كارو كرده وه نه انجام بدنو مهبهستيان رمزامه ندى خودا بى و دلسوزانه بو خودا كاريكهن، نه و كاته ويراى نه وهى خوشى و له زمرتى دونيايان دهس ده كه وى، خوشبهختى و كامه رانى قيامه تيشيان دهست ده كه وى.

بيگومان هه ولدان بو زيانى قيامهت نابيته كوسپو ته گهره له به ردهم هه ولدان بو زيانى دونيا، به لكوو مورافه به كردنى خودا له كارو كرده وه دمبته

هوی بهره کمتو زیاد بوونی بهره مو پیرۆزی کاره کهو کاسبیه که پاکو خاوین
دهکاو له زومتو خوشیه که زیاد دهکاو خوشبهختی و کامه رانی قیامه تیش مسوگهر
دهکا!

ئه ی ئه وه نیه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) دمفه رموی: (اعمل
للدنیاك كأنك تعيش أبداً، واعمل لآخرتك كأنك تموت غداً) وا بۆ ژيانی دونیا
تیبکۆشه وا بزانه ههتا ههتایه دمۆی و قهت نامری، وا بۆ قیامه تیش ههولۆ تهقه لا
بده وا بزانه به یانی دهمری و دونیا جی دهه یلی!

نموونه ی ئه م نایه ته نایه تیکی تره که دمفه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ
عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلاهَا مَذْمُوماً مَذْخُوراً، وَمَنْ أَرَادَ
الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُوراً﴾ الأسراء/ ۱۸-۱۹.

یان دمفه رموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ
حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ الشوری/ ۲۰.

نیامی عومه ریش فه رمو و دهیه کی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
له م باره وه ده گپ یته وه و دمفه رموی: پیغه مبه ر فه رموی: (انما الأعمال بالنیات،
وانما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته الى الله ورسوله فهجرته الى الله ورسوله
ومن كانت هجرته الى الدنيا يصيبها أو امرأة ينكحها فهجرته الى ما هاجر اليه)
هه موو کرده و مهیه که به گویره ی نه ته و مه به سه ته، هه موو ئاده میرادیک نیازو
مه به سه تی چۆنه به پیی نیازو مه به سه ته که ی پاداشی دمه ریته وه: چاکه به چاکه و
خراپه به خراپه. که وابوو هه ر که سی نیازو له کوچکردن و هه جرمه ته که ی له مه که وه
بۆ مه دینه رمزای خوداو پیغه مبه ر بئ ئه وه کوچکردنه که ی قه بوولته و به پاداشی
که وه دهکا! هه ر که سی کیش کوچکردنه که ی له به ر کاریکی دونیایی بئ که دهستی
بکه وئ، یاخود له به ر ئافرمتیک بئ ماره ی بکا، ئه وه کوچکردنه که ی به پیی
نیازمه که یه تی و هه یج خیری ناگا له سه ری!

قەتادە دەفەرموئ: کەسێک دنیا نیازو مەبەستو داواکاری بێ، خودا پاداشی چاکەکی بەدوونیا دەداتەو، پاشان کەدەچێ بۆ قیامت هیچ چاکەیهکی نیە پاداشی لەسەر وەرگیرێتەو، بەلام موسولمان کە کاری چاکە ئەنجام دەدا، لەدوونیا پاداشی کردەو مەکی وەرمگیرێتەو، لەقیامتیشدا پاداشی هەیە، واتە: موسولمان لەسەر کردەوێ چاکی دوو پاداشی هەیە؛ پاداشی دنیاو پاداشی قیامتیش، بەلام کافر لەسەر کردەوێ باشی تەنها لەدوونیا پاداش وەرمگیرێتەو...

کەسێک هەوڵی قیامت بەدا بەختەوەرە، کەسێک کافر بێ دۆزەخ
جێگایەتی

﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ
وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْتَأَرْ مَوْعِدُهُ، فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

نەم نایەتە پەيوەندی بەنایەتی پێشوووە ئاشکراو روونە، دواى ئەوێ پەرورەدگار لەنایەتی پێشوویدا باسی ئەو کەسانەى کرد: کە هەلپەى ژيانى دونیایانەو هیچ گەرنگی بەقیامت نادەن، ئەمجار باسی ئەوانە دەکا: کە هەوڵو تێکۆشانیان بۆ قیامتەو دمیانەوێ رەزامەندی خوداو ژيانى کامەرانى قیامت

دستمه بېر بکھنو دمفهرموى: ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتَةِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ﴾ يان کەسک له ژيانى دونيادا بهرک و پکى ههلسو کهوت بکا، خودا هيدايه تي دابى و ريگاي حهقو راستى گرتبته بهرو ههول و تیکۆشانى بۆ رزمه ندى خودا بى، دلسوزانه له پيناو حهقو راستى دا ژيانى خوى بهسهر بهرى، شاهيدىکى راستى (که قورئانه) گهواهى بۆ بداو پشتگيرى لى بکا، ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ شايتىکى تريشى هه بى له وه پيش هاتبى و شايتى پيغه مبهرايه تي بۆ بداو موژدهى هاتنى دابى. نهو پيش کتیبى موسايه، نامهى تهو پاتهو به خه لات بۆ موسا هاتوو، په پرموو پرۆگرامىکى بهرزو پيرۆزو به نرخه، شياوى شوپنگه وتن بوو و نامهى هيدايه تي شهريعت بوو، رحمته و بهر مکه ت بوو بۆ نهوانه شويى کهوتوو و ئيمانيان پى هيناوه..

نايا کەسک نهوه حال و شهنى بى، نهوه ههلسو کهوتو په پرموو پرۆگرامى بى؛ و مکوو کەسک وايه: که له ژيانى دا گوپراو سه رلى شيواو بى بهرنامه بى، هه رههولى له ززمته و خوشى کاتى دونياى بى؟ بيگومان وهک يهک نين.

﴿أَوَلَيْكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نهوانه خودا هيدايه تي داو و بپروايان به ناوهرۆكى تهورات ههيه: که موژدهى هاتنى پيغه مبهرو ناو و نيشانه کانى تيدا تو مار کراون، نهوانه له ناخه وه بپروايان به پيغه مبهري ئيسلامو قورئان ههيه.

ماموستا سهييد دمفهرموى: هه ندى له رافه کهراني قورئان، ليرمه نيشكاليان هه لستاندوه ده لىن: نه گهر مبهست به ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتَةِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ﴾ شەخصى پيغه مبهري بى (دروودى خوداى له سهري بى) نهو کاته چۆن دمگونجى ﴿أَوَلَيْكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که بۆ کۆيه و کۆمه ل دمگيه نى بگهريته وه بۆ ﴿مَنْ﴾ له رستهى ﴿أَفَمَنْ كَانَ...﴾ دا؟.

به لّام هيچ ئىشكالىك نايهته گۆرى، چونكه راناو له (يؤمنون به) دهگه پيتموه بۆ (شاهد) كه قورئانه. ههروهها راناو له (من قبله) يشدا دهگه پيتموه بۆ (شاهد). كهوابى هيچ ئىشكالىك نيه له وهدا بگوترى: ﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نهوانه (واته: پيغهمبهر موسولمانان) ئيمانين بهم قورئانه ههيه. خو ئاشكرايه پيغهمبهر يش بۆ خوئ يه كهم كهسه كه برؤاي به قورئان ههيه موسولمانان يش له وهدا شوئنى كه وتوونو نهوانيش برؤايان بئى ههيه. وهكوو له شوئنىكى تردا دهفهرموى: ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ﴾ البقرة/ ۲۸۵.

نايهتى ﴿أَفَمَنْ كَانَ...﴾ ليردا ئامازه بۆ خودى پيغهمبهر دهكا موسولمانانى شوئىكه وتووشى دهخريته گه ل كه برؤايان به پهمامه كهى كردوه ئهم جوژه تهعبيرانه له قورئاندا زۆرو زمبه ندمن.

به كورتى كه سىك به سروشتو به عهقل موسولمان بئى، برؤاي به نوورى قورئان هه بئى، برؤاي بهو نىگايه بئى كه خودا بۆ پيغهمبهرانى وهكوو موسا و عيسا و نهوانى ترى كردوه ئه وه له سهر به پهره وو پرۆگرامىكى حهق و راسته.

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَإِنَّ لَهُ مِثْرًا مِمَّا عِدَّهُ﴾ ئه وه كه سهى له دانىشتوانى مه كه به برؤا به قورئان ناكاو نهوانهى كۆمه ل و پارتيان پييك هيناون دژى پيغهمبهر له سهرانى قورميشرو جوله كه وه مه سىحى و بت پهرسته كان دميانه وئى قورئان به درؤ بخه نه وه موسولمانان پاشگهز ببه نه وه. ههول دهمدن نه هيلن خه لكى تر موسولمان ببن، نهوانه دۆزهخ شوئنى حه وانه وهميانه وه به ته نكىدى ده چنه ناوى و تۆلهى ئهم به درؤ خسته نه وه دژايه تى كردنهى ئايينيان لى ده ستيندرى! رۆژى قيامهت ناگرى دۆزهخ چاوم پيانه.

موقتیل دمه رموی: مه بهست به (الأحزاب) خیلی بهنو ئومهیه،
بهنولوغهیره نهوهی عهبدوللای مهخزومی و خیلی طه لحهی کوری عهبدوللان.
سه عیدی کوری جوبهیر دهلی: مه بهست به (الأحزاب) هه موو نههلی
نایینه کانن.

ریوایه تیکی تر له موقتیل ریوایهت کراوه دهلی: مه بهست به (الأحزاب)
نایینداری هه موو گهل و نه ته وه کانن.

له سه حیجی موسلیمه له نه بو موسای نه لئه شعهریه وه فهرموودمهیه کی
پیغه مبهیر ریوایهت کراوه: که پیغه مبهیر (دروودی خودای له سهیر بی) فهرموویه تی:
(والذي نفسي بيده، لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي أو نصراني، ثم لا يؤمن بي
الا دخل النار) سویند بهو که سهی گیانی منی به دهسته، هه که سیك لهم گهل و
نه ته وانه هه والی په یامی منی پی بگا، جووله که بی، مه سیجی بی، ئیمانم پی
نه هینی روژی قیامهت ده خریته ناو ناگری دۆزه وه.

﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ﴾ نهی موحه ممهه! یان نهی بهرپرسی بیسهه! هیج
شکو گومانه نه بی دمه باره ی راستی ئهم قورنانه، ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئهم
قورنانه که لامیکی حه قه وه له هیج رویه که وه که مو کورتی تیدا نیه وه له هیج
لایه که وه ره خنه ی ئی ناگری، له لایه ن خودا وه هاتووه، به دیهینه ره تۆ ناردویه تی،
هه که سهی شوینی بکه وی خوشبه ختو کامه ران ده بی له دونیا و قیامهت دا، ﴿وَلَكِنْ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه ئی زوربه ی ئاده میزادان هه واو ئاره زوبازی گو مرای
کردون و ریگایان ئی تیک جووه و بپروا به قورنان ناکه ن!

کافره کان و موسولمانه کان و پاداشت و سزای هه موو لایه کیان

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾ ﴿﴾ مَثَلُ

الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْرَ وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا نَذْكُرُونَ ﴿٢٤﴾

پاش نهووی قورنان باسی ههردوو کۆمه‌لی نادمیزادی کرد، نهوانه‌ی ههول و ته‌فه‌للایان بۆ دونیایه‌و نهوانه‌ی قیامه‌تیاں دهوئ و بۆ خوشبه‌ختی و کامه‌رانی نهو جیهانه‌ تیده‌گۆشن. نه‌مجار دئ ناکام و سه‌رمجامی هه‌ردو تاقه‌و کۆمه‌ل دیاری دمکا. جاوه‌کوو باسمان کرد، مه‌به‌ست به ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّتَهَا...﴾ سه‌رمنشتردنی نهوانه‌یه: که هه‌لپه‌ی دونیایانه‌و قیامه‌تیاں له‌بیر چۆته‌وه.

مه‌به‌ستیش به ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ...﴾ رمتدانه‌وه‌ی نهوانه‌یه که ئینکاری پښه‌مه‌برایه‌تی هه‌زرمی موچه‌مه‌مه‌د (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌که‌ن و تانه له‌مو‌عجیزه‌کانی دمه‌ن.

هه‌روه‌ما مه‌به‌ست به ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ له‌م نایه‌ته‌دا رمتدانه‌وه‌ی موشریکه‌گانه: که پێیان وایه: بته‌گانیاں لای خودا شه‌فاعه‌تیاں بۆ ده‌که‌ن. دمه‌فرموی:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا؟﴾ کئ له‌نه‌و که‌سه سته‌مکارتره بۆ خوئی و غه‌یری خویشی؟ واته: که‌س سته‌مکارتر نه‌وه سته‌می زۆر تر نه‌وه دوورکه‌وتو تر نه‌وه له‌حه‌ق و رێبازی راست و خودا‌په‌سه‌ند له‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر خودا درۆ هه‌لدمبه‌ستی، به‌ده‌م خوداوه به‌درۆ شت هه‌لدمبه‌ستی له‌کردار و گو‌فتار و صیفاتیدا، له‌نه‌حکام و یاسادا، یان پێیان وایه: بته‌گانیاں خودا درۆ‌زنه‌گانیاں لای خودا شه‌فاعه‌تیاں بۆ ده‌که‌ن و خوداش شه‌فاعه‌ته‌گانیاں قبوول دمکا! یان منداڵ پال خودا دمه‌ن و پێیان وایه: خودا کو‌رو گچی هه‌ن! وه‌کوو هه‌ندئ له‌عه‌رمبه‌گان: که

دمیانگوت: فریشته کچی خودان، جووله که دمیانگوت: عوزمیر کوری خودایه، مه سیحیه کان دمیانگوت: عیسا کوری خودایه!

﴿أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ نهوانه ی: که ناوا گومرا بوون و رۆجوون له کوفرو شریکو درۆ هه لیهستن له سهر خودا، رۆزی قیامت رادمنویندرین به سهر بهر و مردگارا واته: کردموو گوشتاریان به سهر خودادا رادمنویندری بۆ نهوهی حیسابو لیکۆلینه و میان له گه ل بکا.

﴿وَيَقُولُ الشَّهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ شایه ده مگان له فریشته و پیغه مبه ران و پیاو چاکانی موسولمان راست دهبه و ده لئین: نا نهوانه بوون به دهم خوداوه درۆو ده له سه یان هه لیهستن، گه و ره ترین تاوان و سته مییان دمر حه ق به بهر و مردگار نه نجام داوه، لییان له هه را دهم و ریسوایان ده مکه ن، ده لئین: ده ی نه فرینی خودا له سهر سته مکاران بی، نهوانه ی هاوه لیان بۆ خودا قه رار دماو، به دهم خودا درۆیان هه لیهستن.

هه لیه ته نه م رانواندنه رانواندنیکی تایبه تییه، رانواندنیکه به مه بهستی ریسواکردن و نابرو بردنه، نیت له ناخوشتین حال و مزعدا ریسوایان ده مکه ن و شهرمه زاری نه و رۆزه سامناکه یان ده مکه ن!

نموونه ی نه م نایه ته نایه تیکی تره: که دمفه رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ، يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ غافر/ ۵۱-۵۲.

نیام نه حمه دو هه ردو و پیری فهرمووده موسلیم و بوخاری فهرموودمیه ک له نیبنو عومهرموه ده گپرنه وه دمفه رموی: له پیغه مبه رم ژنهوت: ده یفه رموو: رۆزی قیامت: بهر و مردگار موسولمان له خو ی نزیک ده کاته وه دهستی قودرمتی ده خاته سه رشان و له خه لکی تاق ده کاته وه یه که یه که تاوانه کانی پی دهرکینی، پی

دەفەر موی: فلان تاوانو فیسار تاوانت دیتەو یاد؟ لەبیرتە فلان تاوانت ئەنجام دا؟
 ئەویش دان بەتاوانەکانی دا دەنی و پێی وایە نیت بەفتارە چوو! ئەمجار
 پەروردگار پێی دەفەر موی: ئەمن لەدوونیدا تاوانەکانتم بۆ پۆشیوی ئەمڕۆش لیت
 خوش دەم! ئەمجار نامە ی کردەو چاکەکانی دەدات.

بەلام کافرو دوور و وەکان، شایەتەکان لێیان راست دەبنەو و لێیان لەههرا
 دەمدن و دەلێن: ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ئەمانە
 ئەوانەن کە درۆیان لەسەر خودا هەلبەستوو، ستەمکار بوون، دە ی ئەفرینی خودا
 لەستەمکاران بێ!

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعُورُنَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾
 ستەمکاران ئەو موشریکانەن کە ئادەمیزادان لەڕێبازی خودا لا دەمدن، ئەوانەن کە
 بەدەم خوداوە درۆ هەلبەستن بۆ ئەوێ خەڵک لەڕێبازی حەق لابدن، دمیانهوئ
 خەڵک شوێن حەقو راستی نەگه‌وئ، برۆیان نەبئ، رێگایەك نەگرنه بهر: کە
 بیانگەیه‌نئ به‌رمزامه‌ندی خودا، دەبنە کۆسپو تەگەرە لەنیوان ئەوانو به‌هه‌شتدا،
 خەڵک لەرێگە ی خودا لادەمدن بۆ رێبازی گوناھکاری و شیرک، دمیانهوئ رێبازی ئەو
 خەڵکە رێبازیکی خوارو خێج بئ، توشی هەلبەستو سەرگەردانی ببن! وەلحال ئەوان
 بۆ خوشیان برۆیان بەروژی دوا یی نیهو بەدرو ی دزمانو هەول دەمدن خەڵکی
 تریش وەکوو ئەوان وا بئ!

بیگومان بەندایەتی کردنی ئادەمیزاد بۆ غەیری خودا، پەستی و نزمی و زەلیلی
 لەدل و دموونیان دا دەخولقیئ، لەکاتی کدا خودا دەیهوئ لەسەر کەرامەتو پیاویتی
 پەرورده ببنو بژین. پەرستنی غەیری خودا، لەژیاندا ستەمکاری و یاخی بوونو
 دلرمقی به‌یدا دها، پەروردگار دەیهوئ عەدالەتکارو میانەرەو بن.

به نندایه تیکردن بۇ غەیری خودا ههول و کۆششی ئادەمیزادەکان ئاراستە دەکا
بۇ به خودا زانینى خودا درۆزنەکان و دمهۆل و زورنا لیدان بۆیان و باتیکردنیان تا
به ته وای جیگای خودای حەقیقی دمرنه وه!

جا چونکه ئەم خودا درۆزنانه خۆیان له خۆیاندا هیچ و پووچ و بی وهجن،
ناتوانن جیگای خودای حەقیقی بگرنه وه، ئەو به نندانهی دمیانه رستن بهردهوام
له ناخۆشی دا دهرین، شهو و رۆژ پێیاندا ههله لێن و تیشکیان دهخه نه سهرو و سهپو
ئه نایان دهکەن، تهپل و دهفیان بۆ ئی دهمن سهلاواتیان له دیدار دهمن، تا هه موو
کۆشش و هه ولدانه کانی ئادەمیزاد بۆ بهرژمومندی ئەوان تهمرخان دهری و زیانیان
دسورێ بۆ غه مو ناره حه تی ج به ره هه میکی نابێ، ئەمهش ئەوپه ری رێگا خوارو
چه وتو چه وێلییه.

﴿أَوَلَيْكَ لَمْ يَكُنُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو سته مکاره له پێ لادهرانه، ئەو
موشریکو کافهرانه، هیزو توانایه کی نه وتۆیان نیه بتوانن خودا دهسته وهستان بکه ن
له وێ له دونیادا به سزا بیانگرێ، ولاتیان به سهردا وێران بکا، به زموی دا بیانباته
خواری، به رده بارانیان بکاو له ناویان به ری، وه کوو چون گه له پیشینه کانی
له ناوبردن! به لکوو ئەمانیش له ژیر دمه لاته وه ههرو غه زمبی خۆیدان هه ر کاتی
بیه وێو چۆنی بوێ ئاوا سزایان دهدا، ده توانی له دونیادا پێش هاتنی قیامهت
سزایان بدا!

﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ﴾ ئەو سته مکارو موشریکانه جگه
له خودا خۆی، هیچ یارمه تیدمرو پشتیوانیکیان نیه، کهس نیه بتوانی عه زابی
خودایان ئی دوور بخاته وه...

﴿يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ رۆژی قیامهت عه زابیان بۆ دوو چه نندانه و چه ند
چه نندانه دهری ته وه، به هۆی ئەوه وه که وێپای گومرپووونی خۆیان کهسانی

دیکه‌شیان گومړا کردوون، هه‌روه‌ها چونکه بښان ناخوښوو گوښان له‌قورئان بښ، نه‌یانده‌ویست نیشانه‌کانی خودا له‌بوونه‌ومردا ببښن.

نه‌وانه ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ به‌هیچ جوړیک نه‌یانده‌ویست گوښان له‌قورئان بښ، خوځان له‌بښستی حه‌قو راستی که‌ر کردبوو، نه‌یانده‌ویست شوین حه‌ق بکه‌ونو خوځان له‌ناستی‌دا کوږو کوتر کردبوو! هه‌روه‌کوو نه‌وه بلئی نه‌یانده‌توانی ببښستو ببښن!

ته‌نانه‌ت که گوښیان له‌قورئان دمبوو دلّیان نه‌دم‌دایه‌و لئی ورد نه‌دم‌بوونه‌وه، هه‌ولّیان دم‌دا که‌س لئی حالی نه‌بښ، ومکوو له‌شوینکی‌کی تردا دم‌فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْقَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ فصلت/۲۶. که له‌بوونه‌ومریشیان دم‌روانی به‌دلّ لئی ورد نه‌دم‌بوونه‌وه، به‌سه‌رېخه‌وه ته‌ماشای نایه‌ته‌کانی بوونه‌ومریان نه‌دم‌کردا!

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی خاومنی نه‌و رموشته نامه‌ردانه‌ن که له‌ومپیش باس کران نه‌و ناده‌م‌یزادانه‌ن: که خودی خوځان به‌فېړ داوه، له‌دونیا‌دا خوځان فه‌وتاندوه، پارېزگاری که‌رامه‌تو رېزو نرخ‌ی خوځان نه‌کردوه، بزّوایان به‌هاتنی قیامه‌ت نه‌بوو، به‌ده‌م خوداوه درؤو ده‌له‌سه‌شیان هه‌لېه‌ستن، خوځان به‌فېړ دا، چونکه نه‌وان روژی قیامه‌ت ده‌خرینه‌ ناو ناگری دؤزه‌خه‌وه، سات دوی سات گه‌رمایه‌که‌ی له‌زیادبوون‌دایه‌و، ومکوو له‌شوینکی‌کی تردا دم‌فهرموی: ﴿مَّا وَاهُمْ جَهَنَّمَ كُلًّا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ الأسراء/۹۷. له‌و سزایه‌دا دم‌تلینه‌وه نه‌نه‌وه‌میه بمرنو له‌کؤل بښنه‌وه، نه‌نه‌وه‌میه به‌شیوه‌میه‌کی ناسایی ژبان به‌سه‌ر به‌رن!

﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ نه‌و خودا درؤوزانه‌و شه‌فاعه‌تکارانه‌یان لی گوم دم‌بښ: که له‌دونیا‌دا به‌هاوه‌لّو هاوبه‌شی خودایان دم‌زانین، هیچ سودیکیان لی

دەست ناكەون! بەلكو زيانان پى دىگەيەن! ومكوو لەشويىنىكى تردا دىفەرموى:
﴿وَإِذَا خُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ الأحقاف/۶. يان
دىفەرموى: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا، كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ
وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا﴾ مريم/۸۱-۸۲.

﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ ھىچ گومان نىھو شتىكى ھەقو
راستە: گە ئەوانە لەقیامتدا لەھەموو گەس زیاتر خەسارتمەندن، چونکە
خۆشى و لەزىمى بەھەشتیان گۆرپوتمەو بەسزای دۆزەخ، خۆراکی خۆشى
بەھەشتیان بەناوی کولتووی دۆزەخ گۆرپوتمەو، پیاڵە شەرابی خۆش و گوارایان
بەسەموومی گەرم گۆرپوتمەو، لەجىياتى خۆرىيە چاۋ جوانەکانى بەھشت بىنکلى
دۆزەخو لەباتى رىزامەندى پەرورەدگارو چاۋپىکەوتنى زاتى پاکی، غەزىبو ھارى
خوداۋ تۆلەو سزای بەئىشى دۆزەخيان وەرگرتوۋە. دەى چ خەسارتمەندىيەك لەمە
مالویرانکەر ترە؟!؟

ئەمجار پاش ئەومى باسى حالو چۆنىەتى و بەسەرھاتو سەرنجامى
کافرمانى کرد، بەشويى ئەومدا باسى حالو چۆنىەتى موسوئمانە بەختەومرەگان
دەکاۋ دىفەرموى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ﴾ بىگومان ئەوانەى ئىمانيان ھىناۋە، خوداۋ پىغەمبەريان بەراستى
ناسيون، خودايان بەھەق ناسيوۋە بەندايەتريان بۆ کردوۋە، پىغەمبەريان بەراست
زانيوۋە شوپىنى گەوتوۋەن، لەدونيادا کردارى چاکیان ئەنجام داۋەو پابەندى فەرمانو
جەلەوگىرىيەکانى ئايىن بوۋەن، دلىان بەئيمان ئاۋەدان بوۋە، بەردەوام بوۋەن لەسەر
طاعەتکردن و دوورە پەرىزى لەتاۋان، ھەمىشە ترسى خودايان لەدلىدا بوۋە، ئەوانە
ھاۋەلانى بەھەشتن، بەھەشتى رازاۋەو پىر خىرو خۆشيان دەدرىتى، نازو نىعمەتى
وايان پى دىبەخىرى کە لەژمارە نايەن و بەچاۋ نەبىندراۋەن بەگوچکە نەبىستراۋەن

به خه یالیش به سهر دلی هیج که سدا رانه بردوون، نهوان لهو بهه شته خوشو رازاومدا بۆ ههتا ههتایه ده میننه وه، نه پیر دمبن، نه دهمرن، نه نه خوش دمکه ون، نه بیسای و بۆنی ناخوشیان لیوه دمرده چی.

نهمچار پهرومردگار لیكچون و موشابههیهك دینیتیه کایه وه، ههریه که له کافرو موسولمان دمشوبهینن بهشتیکی ترموهو دهفرموی: ﴿مَثَلُ الْفَرِیقَيْنِ کَالْأُغْمَى وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِیعِ﴾ واته: مهشلهو نموونهی نهو دوو تاقه و کۆمهلهی لهومپیش باسکران، ناکامیان دیاری کرا، کافرمان به بهد بهختی و موسولمانهکان به کامهرانی، و مکوو نموونهی کوپرو کهرو شنهواو بینهر وان، کافر و مکوو کوپر وایه، چونکه خۆی له ناستی ههقو راستیدا کوپر دهکاو به چاوی ورد ته ماشای نیشانهکانی خودا ناکا له بوونه و مردها، شارمزی ریبازی خیر نابو نایدۆزیته وه، و مکوو کهرو وایه، چونکه به لگه و دهلیلی راست نابیسیت، شتیک سوودی ههبن به دل گوپی لا ناگری!

موسولمان و مکوو چاو ساغی گوینچه کهراوه وایه له وهدا: که سوود لهو هورانه دمبین که دمیسی، نیشانهکانی تاكو ته نهایی خودا له بوونه و مردها دمبین ئیمانی پته و دمبی، دل دامه زراوو بهرچاو روون دمبی.

نامیری دیتنو بیستن (چاوو گوینچه) دوو هۆکاری زانستو هیدایهتن، له روانگهی نه مانه وه عهقل و هۆش کامل دمبنو رههنومایی ئاده میزاد دهکهن...

﴿هَلْ یَسْتَوِیَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَکَّرُونَ﴾ ئایا نهو تاقه و کۆمهله له رهوشتهو حالو سه رمنجامدا چون یهکن؟ نه ری بۆ بیر ناکه نه وه؟ بۆ په ند و مرناگرن؟

بیگومان نهو دوو تاقه و مکوو یهک نین، زۆر جوداوازن، دهی ئیوه بۆ وردنابنه وه؟ فهرقی نیوانی نه م کۆمهله و نهو کۆمهله بکهن؟ چون ئیوه نه ومنده نه فامن جیاوازی نیوان رهوشتهو حالو چۆنیهتی و سه رمنجامی نه م دوو تاقه

ناکهن؟ کوره خو زانینی نه وه شتیکی گران نیه ده توانن فیری ببین، نه وه تا په رومردگار له شوینیکې تر دا دمفه رموی: ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ الحشر/۲۰. یان دمفه رموی: ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ، وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ، وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُرُورُ، وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْمَوْتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ فاطر/۱۹-۲۲.

جبروکی هه زرده تی نوح ﷺ

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۲۵ أَن لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ ۝۲۶ أَلَيْمٍ ۝۲۷ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِآدَائِنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝۲۸ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَانَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعُمِيتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلْهُمْ كُفُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَاهِرُونَ ۝۲۹﴾ وَيَقَوْمِ لَا تَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِن

أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقُوا
 رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقَوْمِ مَنْ
 يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا
 أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

پاش ئەوێ پەرۆمردگار لەنایەتەکانی پێشوو دا پێغەمبەراییەتی حەزرتی
 موحمەدی چەسپاند، ئەوێ تابیل کردووە: کە قورئانی پەرۆز نیگای خودایە،
 ئەمجار حال و چۆنیەتی تاقمی موسوڵمان و تاقمی کافری باس کردو سەرەنجای
 هەردو لایانی دیاری کرد، ئادەمیزادانی هەلنان بۆ بیرکردنەو و تەفکیرین و
 پەندو مەرگرتن، دوابەدوای ئەم باسو خواسانە، کۆمەڵیک چیرۆکی پێغەمبەرانی باس
 دەکا: بۆ پەندو نامۆزگاری و بیرکردنەو، هەروەها بۆ ئەوێ ئەو بەیان بکا: کە
 پێغەمبەری ئیسلام لەگەڵ پێغەمبەرانی پێش خۆیدا هاوبەشە لەبەنەمای
 بانگەوازی، هەموویان بانگەوازییان بۆ یەکتاپەرستی و بڕوا بەهاتنی رۆژی
 قیامت و مەرگرتنەوێ پاداش و سزا کردو، هەروەها هۆشیار کردنەوێ پێغەمبەرە:
 کە لەبەرەمبەر ئەزیزەتدانی کافرەکان دا خۆراگر بئ هەتا خودا چاریان دەکا و
 لەعۆدەیان دی! یەکەم چیرۆکی ئەم سورمە چیرۆکی حەزرتی نووحە (علیه
 السلام). لەو پێش پەرۆمردگار لەسوورمەتی (یونس) دا ئەم چیرۆکە گێڕایەو،

لېرىشدا دووبارە دەكاتەۋە، چۈنكى پەندو ئامۇزگارى زۆرى تىدان، گىرنگىيان پى زاناندنى كافىرەكانە كە ھەزىمى موحەممەد ۋەكۈو پىغەمبەرانى پىش خۇى، بۇيە رەۋانە گىراۋە: كە بانگەۋازى ئادەمىزادان بىكا بۇ يەكتاپەرسىتى ۋەسپاندنى زىندوۋىۋونەۋە ھاتنى رۇزى قىيامەتو ۋەرگىرنەۋە پاداشو سزا. دىفەرەمۇئ: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ۋاتە: ئەى موحەممەد! ۋەكۈو چۈن تۇمان كىردۈە بەپىغەمبەرو رەۋانەمان كىردۈى بەترسىنەرو موزدەدەر، بىگومان (نوح) مان رەۋانەكردۈە بۇ سەر گەلەكەى ۋە پىى گوتىن: مەن رەۋانەكراۋى پەرومىردىگارم، ترسىنەرىكى ئاشكراۋ ھەق ۋە راستم بۇ ئىۋە، دىتانترسىنەم لەسزى بەنىشى خۇدا، رىبازى رىزگارىتان بۇ روون دىكەمەۋە، بىروام پىى بىكەن ۋە پابەندى فەرمانو جەلەۋگىرىيەكانى خۇدا بىن!

مەن بۇ ئىۋە ترسىنەرىكى ئاشكراۋ شارمىزىكارم بەۋەى: كە ﴿أَنْ لَا تُعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ جگە لەخۇدا بەندىيەتى بۇ كەسى تر مەكەن. داۋاتان لى دىكەم: كە يەكتاپەرسىتى بىكەن ۋەز بىنن لەھاۋەلدانان بۇ پەرومىردىگار ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ﴾ چۈنكى ئەگەر بەقسەم نەكەن ۋە يەكتاپەرسىتى نەكەن ۋەز لەھاۋەلدانان بۇ خۇدا نەھىنن، ئەۋە مەن دىترسىم سزى رۇزىكى بەشىدەت يەخەتان بىگىر ۋە رىزگار بوونتەن نەبى.

بىگومان ھەزىمى نوح (علیه السلام) يەكەم پىغەمبەرو فرۇستادە بوۋە: كە رەۋانەكراۋە بۇ سەر دانشتۋانى سەر زەمۇ لەمۇشرىك ۋە تىپەرىستان!

تېپىنى:

ۋشەى (الېم) ھەئىلى بەمانا مەفعۇلە، دى خۇ رۇزەكە ئازار ناچىزى، ئەۋەى ئازارى پى دەگا خەلگەكەيە نەك رۇزەكە. كەۋابى دىبى بگوتىر: لىرەدا تەبىرەكە بەم شىۋە ھەلېزىراۋە بۇ ئەۋەى ۋە پىشان بىدا كە رۇزەكە بۇ خۇى

خاومن ئازاردو ئاوسه به سزای به ئیش و بۆ خۆی ئازاری پی دهگا! دهی حالی
ئهوانهی لهو رۆژمندان دمبی چۆن بی؟!

﴿فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾ ریش سپی و پیاو
ماقوول و قسه رویشتوو هگانی گه له گهی؛ ئهوانهی کافر بوون و بر وایان به نووح
نه ده کرد، وتیان: تۆ ئاده میزادیکی و مکوو ئیمه ی و هیجت له ئیمه زیاد نیه، تۆ پاشاو
مه لیک نی، ئاده میزادیکی ئاسایی و مکوو ئیمه ی و بهس! ئیتر بۆچی شوینت بکه وین.
بۆچی زیده له هه موو کهس نیگا بۆ تۆ هاتوو؟!

﴿وَمَا تَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادْيِ الرَّأْيِ﴾ ئیمه نابینین
شوینکه وتوانت ئیلا کهسانیکن: که پله ی کۆمه لاتییان نزمه و جوتیارو و مرزپرو
خۆش باومرن، هیچ بیران له سه رمنجامو ئاکامی نه کردۆته وه.. نه گهر تۆ راست
ده گهی پێغه مبه ری پیاو ماقوول و نه شرافو عاقل مه ندان شوینت ده که وتن.

﴿وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ﴾ ئیمه نابینین بۆ ئیوه به سه ر خۆمان دا هیچ
رێزو نرخیک، هیچ شتیکتان له ئیمه زیاتر نیه؛ له ئیمه به هیزو توانا تر نین،
ساماندارتر نین، زانیاری و عه قل و فامتان له ئیمه زیاتر نیه، ئیتر چ شتیکی و
له ئیمه ده گا: که شوینتان بکه وین.؟!

﴿يَلْ نُنْكُمُ كَآذِبِينَ﴾ به لکوو ئیمه نه وه مان به لاوه راسته که ئیوه درۆزنو
ئه وهی دمیلین: گوايه ئیوه له دنیاو هیامه تدا به خته ومه ر ده بن له راستیه وه دووره و
هیچی به سه ر هیچه وه نیه!

به کورتی ئه و کۆمه له که ده مر استو ریش سپی گه لی نووح بوون "چوار شوبه یان
ئاراسته ی په یامی هه زه رتی نووح کرد:

۱- نووح ئاده میزادیکه و مکوو ئه وان و پله و پایه یه کی وای نیه بگاته پایه ی
سه ردارای مه عنه وی و پێغه مبه رایه تی.

رحمه ته تان پئ قبول بکه مو بتانخه مه سه ری؟! ول حال ﴿وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ﴾ نیوه
پشتی ئی هه لده که نو ناتانه وی، دهی خو ناگونجی و عه قل په سه ندی نا کا ئایین
به زور به سه پی!

به راستی نه مه یه به لگهی پیغه مبه رایه تی و خو به مرزگرتن له ئاست هه لویستی
نه فامان و پئ هوشان.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ نهی قه ومه که م! من له جیاتی ناموزگاری و
په یام را که یاننده که م داوی کری و پارو پولاتان ئی نا که م، نه رکی سه رشانتان به وه
گران نا که م داوی کری تان ئی بکه م! نه من په یامی خودا به ئیوه ده که یه نم و پاداشی شم
هر له خودا ده وی، ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ کری و پاداشم هر لای خودایه و هر
نه و هیوای پاداشدانه وهی ئی ده کری!

بیگومان نه مه هه لویستی هه موو پیغه مبه رانی دووا حه زمرتی نووح بوو؛
حه زمرتی هوو و صالح و شوعه یبو حه زمرتی موحه مبه دو هه موو پیغه مبه ران هر
نه م ناخوتنه به نه رخه یان ئاراسته ی گه له کانیا ن کردوه، هه موویان به گه له کانیا ن
گوتووه: ئیمه نه جرو پاداشمان له ئیوه ناوی، خودا پاداشمان دمداته وه!

﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وه نیشی من نیه و له شانی من ناو مشیته وه که
برواداران له کوړو مه جلیسی خو م دوور بخه مه وه؛ نه وانه دهر نا که م ﴿إِنَّهُمْ مُلَاقُوا
رَبِّهِمْ﴾ نه وانه له روژی قیامه تدا به خودای خو یان ده که نو حیسابیا ن له گه ل دمکا،
نه گهر دهریا ن بکه م شکاتم ئی ده که نو تووشی سزا دهم، ﴿وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا
تَجْهَلُونَ﴾ به لام من نیوه دمبینم گه لو نه ته و مه یه کی نه فامو نه زان، حه قانیقی شت
نازان، له ناو زه لکاو ی جهه لو گومرایی دا دین و ده چن؛ هه ندی له نیشانه ی بی
عه قلیتان نه و مه یه: موسو لمانه کان به نه فام دزان، به پر و پوچ و پله نزم ناویان
دمبین، داوی نه وه ئی ده که نه له کوړو کو مه لی خو م دهریا ن بکه م، نیوه نه فامن

نازانن: کہ پلہو پایہی ئادہمیزاد بہ گردموی چائو رھوشتی جوانو بیرو باومری راستہ، نہک بہ مالو سامانو پلہو پایہی روالہتی دونیایی! یان نہ زانیہ کہ تان لہو مدایہ: کہ برو اتان بہ زیندو بوونہ و ہو گہیشتنہ و بہ خودا نیہ، یان نازانن کہ موسولمانہکان لہئیوہ باشرن!

﴿وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نہی گہلو ہوزہ کہم! نہ گمر من نہوانہی شوینم کہ وتوونو بروایان پی کردوم دمریان بکہم نہ ہیلم نامادہی کوڑو کوڑمہ لم ببن؛ کی پشتیوانو یارمہ تیدمرم دمی لہبہرامبہر عہزایی خودادا، چونکہ دمرکردنی نہوانہ ستمہو تاوانو سبلہییہ بہرامبہریان، نہ گمر من شتی و مہا بکہم لہدمستہی ستمکاران دہم و مکوو لہشویئیکی تردا دمفرموی: ﴿فَطَرَدَهُمْ فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ الانعام/۵۲.

بہروردگار خودای دولہمہندو ہہزارہ، خاومنی زمبوونو بہہیزہ، خودا تہرازوی عہدالہتی بہدمستہومیہ، بہپی نہو تہرازوہ بہندمکانی ہلہدمسہنگینن، نہو موسولمانانہ لہژیر چاودیری خودادان، نہو سہرپہرشتیاریانہ، کی من دمپاریزی نہ گمر من تہرازوہ کہی بشیوینم ستم لہبہندہ بروادارمکانی بکہم! ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ؟﴾ نہوہ بو بیر ناکہ نہوہ، بیگومان ملہوری و سہررقی نیستاتان تہرازوی سروشٹی لہبیر بردونہوہ، بیر بکہنہوہ بابینہوہ تایم و بچنہوہ سہر ریباری راستہہینہی خوٹان!

نہمجار کہ سایہتی و پیغہمبہرایمتی خوئی دہخاتہ بہردہمیان، واقعی حالی خوئی چوہ ناوا خوئی پیشکیش دمکاو دمفرموی: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ من کہ دہلیم؛ پیغہمبہرمو نیگام بو دی، مانای نہوہ نیہ من خاومنی خہزینہی بہروردگارم و دمتوانم گوڑانکاری لہملکی خودادا بکہم! نہمن ہہرگیز پیتان نالیم خہزینہی خودام لایہ، من ئادہمیزادمو نیگام بو کراومو لہخوداوہ

به موعجزه پشتگیریم ئی دمکری، ئادهمیزادان بانگ دهکهم بۆ عیبادت کردنی پهرووردگار.

﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ﴾ من غهیب زان نیم، مه گهر هه ندئ شتی په نامه کی نه بی که خودا به فاضلی خوی منی به سهردا ئاگادار کردوو دهکا!! ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ من نالیم فریشته مو رهوشتو صیغه تیک بۆ خۆم داوا ناکهم که نه مبی، لافی شتیک ئی نادم که تیمدا نه بی و خۆم به سهر نیوه دا هه ئانیمه وه. ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ نه من نالیم: به نه و که سانه کی نه یوه به هیچ و بۆ جیان دهمزانو له پیش چاوتان بی نموودو کهم بایه خن، نالیم خودا خیر و خوشییان ناداتی! من بریار نادم و نالیم: نه وانه خودا له دونیا و قیامهتدا بههرمه ندیان ناکا، ناچم بۆ رمزه ندی نیوه نه و بریاره هه له یه بدهم! ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ خودا دهمزان چی له دموونیان دایه، خودا دهمزان ناخو بیرو باومریان راستو په سهنده یان نا؟ من ظاهر بینم و سهیری رواله تیان دهکهم و به ظاهر ریزدارو خاوم بههرمن و هومید وایه خودا خیر و خوشییان به نسیب بکا. نه گهر دل و دموونیان و هکو و دمو میان پاک و خاوتن بی، نه وه بههرمه مندو خوشنودن!

مه بهست به نایه ته که نهومیه: که چه زرمی نووح گهر دنکه چی و به ندایه تی خوی بۆ پهرووردگار پی راگه یاندن، نه مهش نیشانه ی هیلکی جیا که رهومیه: له نیوان پیغه مبه ران و له نیوان پاشاو فرمان په وایانی جیهان، پیغه مبه ران گرنگی دهمدن به شارمزیی کردنی ئادهمیزادان بۆ ریبازیك: که به خته ومیری دونیا و قیامه تی تیدا بی، به بی نه وهی مال و سامان و بهرژموندی تایبه تی کاریان تی بکا، پاشاو سهروکه کانی تر بۆ پهیدا کردنی تاقم و پیرو شوینکه وتوو پشت به ماده دمهستن، مال و سامان دمه خشن بۆ ودمسته یانی لایه نگیری و دمنگ بۆدان!!

نامازه ی نهومشی تیدایه که پیغه مبه ر نادمه میزاده و فریشته نیه غهیب زان نیه و چی خودا ئاگاداری نه کا پی نازانی و په ی پی نابا! و هکو دمه رموی: ﴿قُلْ لَا

أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَاسْتَكْرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ ﴿١٨٨﴾ الأعراف/ ۱۸۸.

نهگهر من بلییم: نهو ههقیرو ههزارانه خاومن پایه نین، ئیمان و باومر هکیان نهخرخینمو یهکتا پهرستیان تهقدیر نهگهم ﴿إِنِّي إِذَا لَمِنُ الظَّالِمِينَ﴾ من بهراستی لهتاوانبارو ستهمکارتم، چونکه پیغه مبهردمبی راستی نیشان بدا نهک حهقو راستی ون بکا، ههر کهسیک حهق ون بکا نهو هه ستهمی لهخوی کردوه که حهقیقه تو راستی ئی شار دونه وه!

ئا بهو جوړه حهزهرتی نوح خوی بپشکesh دمکا، بهشیوهیهکی واقعی و لهسهر حهقیقه تی خوی بهبی زیادو کهم خوی رادمنوینی و ماستاو بو کهس نا کاو تو زهالیک لههه لویستی پیغه مبهرایه تی خوی دانابهزی و ناچئ لهسهر حیسابی په یامه کهی ملهورمکان رازی بکا، بهمهش وانهیهکی بانگه وازی بو هه موو چینه بانگه وازی که رهکانی دوا خوی دادا، بوو بهنموونهی بانگه وازی ناپینی خودا، ریچکهی بو شکندن چوون موواجهههی ملهوران و خاومن دمه لاتان بکه نو حهقو راستیان بهگوچکه دا بدمن بهبی مهرایی کردن بویان!

نیتر: که کار گه یشته نه م نه ندازمو ریش سپی و پیاو ماڤولانی نه ته وهی نووح هیچیان به دمهسته وه نه ماو نه یانتوانی به بهلگه، بهلگهکانی نووح ببووچیننه وه، ملیان له ملهوری خو یان ناو هه لویستی ئاده میزادی دؤراویان نواندو پشتیان له بهلگه هیئانه وه هه لکردو وازیان له گهر دنکه چ کردن بو بهلگه عهقلی و فیطری هیئانو دستیان دایه بهر بهر مکانی نه فامانه و سهره فانه و ته حه ددا کردن و رته کردنه وهی حهقو گوئ پی نه دانی راستی و مکوو له نایه ته کهانی داهاتوودا دهر دمه کوئ.

به له کردنی قهومی نوح بۆ هاتنی عه زابو نانومید بوونی
حه زره تی نوح له نیمانیه تانیان

﴿قَالُوا يَنْتُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأَيْنَا بِمَا
تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (۳۲) قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُم بِهِ اللَّهُ
إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۳۳﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ
أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ ﴿۳۴﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ، فَعَلَى
إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْحَرُمُونَ﴾ (۳۵)

باش نهومی حه زره تی نوح (علیه السلام) وه لآمی شوبه وه گومانی گه له که ی
دایه وه، نیت هه لوئستی نامهردانه یان نواندو دوو خالیان ناراسته کرد، یه که میان
پێیان گوت: نه تو زۆرت دهمه دهمی له گه ل کردینو له سنوورت تیبه راند. دووهمیان
نه ومبوو داوایان لی کرد که نهو سزایه ی هه ره شه ی پێ لی کردن بۆیان پێنی!

دمه ره موئ: ﴿قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ قه ومه که ی نوح پێیان
گوت: نه ی نوح! بێگومان زۆرت له گه ل گوتینو جه ده لو موفاقه شه ی زۆرت له گه ل
کردین، له سنوورت تیبه راند! به لگه یه ک نه مایه وه نه یه ینی، شتیک نه ما لمان پیت
بلیین، تاقه هتمان جوو، کاس بووین، وهرز بووین له به لگه هینانه وه وه
به ره ره چدانه وه!!

﴿فَأْتَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر راست دهکهی دهلیی بروام پی نه گهن پیش سزای قیامت له دونیادا خودا سزاتان بو دمنیریو بهوه هه پرشه مان لی دهکهی! ده نهو عه زابهی هه پرشه مان پی لی دهکهی بو مان بینهو منهت نه بی.

که داوای هاتنی عه زابیان له حمه زمرتی نوح کرد: ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ هه رمووی: هاتنی عه زاب به دمست خودایه، نهو هه کاتی ویستی عه زابتان بدا دمیدا، نیوه ناتوانن له چنگ عه زابی نهو خو تان قوتار بکهن، هه لاتنتان بو ناکری، چونکه هه مووتان له زیر چنگو دمه لاتی خودادانو له مملکی نهودان.

﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ نه گهر خودا بیهوی گومرپاتان بکا نه صیحه تو ناموزگاری من سوودتان پی ناگهی نهی، نه گهر بهه وی ناموزگاریتان بکهه. به لکوو سوود ببینن له ناموزگاری، پابهنده به ویستو مهشیته تی خوداوه، دابو نه پیتی خوداش له بوونه ومردا وا هاتووه: هه که سیک نامادمه باشی تیدا بی ناموزگاری ومردمگریو سوودی لا دمی نی: که سیکیش گومراو فاسید بی رمتی دهکاته وه.

جا نه گهر سوونه تی خودا داخوازی به هیلاکچوونتان بی بهه وی گومرایی خو تانه وه، نهوه من چه ندیک ناموزگاریتان بکهه بی سوودهو خودا سوننه تی خو ی دینیته جی. نه که له رومه وه: که خودا ناهیل سوود له ناموزگاری به کانه ومربگرن چونکه هه لسو کهوتی خو تان وای کردوه سوننه تی خودا داخوازی گومراییتان بیو گومرا ببین، خه تا له خو تانه ومیهو سوچ سوچی خو تانه...

﴿هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ خودا به خیوکاری نیومه وه هه موو شتیکی نیوه به دمست خو یه تی، به گویری دابو نه پیتی خو ی له بوونه ومردا کاروباری نیوه هه لده سورپینیو کاره کان نه انجام ددها، هه موو شتیکی لای په رومردگار سنوورو نه اندازه ی خو ی هیهو مه زنده کراوه، له قیامه تیشدا هه بو لای نهو ده گه پرینه وه،

سزاو پاداشى كردموهكانتان دمداتهوه، چاكه بهچاكه و خراپه بهخراپه و تۆزقالتىك ستهمتان لى ناكړئ!

بهكورتى خدا بۇخوى بهديهنهرو دروستكهرموهيه، هر خوى خاومنى دونياو قيامته چۇنى بوى نهجامى دمداد دميهنيتته كايهوه.

ئا بهم جۆره چيرۆكهكهرادنوينىو بهلگه بهرامبهر بهلگه دىنىو ههلوئىست لهئاست ههلوئىستدا دهخاته رو، جا كه چيرۆكهكه گهبيشته نهم ئاسته حاسيمو يهكالاكهرموه. ئايهتيكى ناواخنو موعتهرمضه دىنى كه باس لهئوممهتى موهممهدهكاو پرسيارو وهلامه لهنيوان پيغهمبهرو قورميشيهكاندا.

هينانى نهم ئايهته لهناومندى چيرۆكهكهدا نيشانهى ئهوهيه: كه چيرۆكهكه بۇ مهبهستى تهوجيهو نيرشاده، بۇ سهرنج راكيشانو تهمثيله، بهجۆرىك گونجاو بى لهگهل بانگهوازى تازده. دمفهرموى: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ بهلكوو ئايا نهو كاهره سهررهقو نهقامه قورميشيانه دهلن: موهممهده بۇخوى قورئان ههلهمبهستىو نهم چيرۆكهى (نوح)يش كه بۇمان دهگيرپتهوه بۇ خوى دايئاوه!

پهرومردگار فهرمان دهكا بهپيغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) كه رمديان بداتهوه دمفهرموى: ﴿قُلْ﴾ نهمى موهممهده! پييان بلن: ﴿إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي﴾ نهمن نهگهر نهم قورئانهه ههلهبستبى وهكوو ئيوه دهلن، نهوه ئيوه هيچتان لهسهر نيهو چ زيانىكتان پى ناگا، بهلكوو سزاي تاوانى خۆم خۆم دميچيزمو بۇخۆم بهرپرسيارم!

﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ﴾ منيش بهرپرسيار نيم لهتاوانى ئيوه سزاي تاوانى خۆتان لهسهر خۆتانه، حوكمى خودا وايهه برپارى وا داوه ههموو كهسيك بهگوئرمى كردموهى خوى پاداشو سزا و مربرگريتهوه. وهكوو لهنايهتيكى تردا

دەفەر موی: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى، وَإِسْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى، أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ النَّجْمِ﴾ ۳۶-۳۸.

وینە ی ئەم نایەتە ی ئیڕە نایەتیک ی ترە: گە دەفەر موی: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ یونس/ ۴۱.

هەندئ لەرافە کەمران دەفەر موی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ...﴾ گەستو گۆی حەزەرتی نووحە لەگەل گەلە کە ی و رەستە ی ناوەخ نە ی، چونکە نە لە پێشەووە نە لە پاشەووە جگە لە بای نووحو گەلە کە ی بای کە سی تر ناکرئ.

تییینی:

نایەتەکان بەناشکرا ئەم حوکمانەیان لێ وەردەگیرئ:

۱- موناخەشەو دانوسان لەناییندا بۆ چەسپاندنی بەلگە و لابردنی شوبهەو گومان کاریکی پیرۆزە.

۲- لاسایی کردنەووە و نەقامی و سوور بوون لەسەر بەتال، پێشە ی کافرو گومراپانە، کێشە و جەدەل بۆ زالبوونی بەتال بەسەر حەقدا کاریکی ناپەسەندەو ئەو کەسە ی خەریکی ئەووە بێ لەهەر دوو جیهاندا سەرزمەشت کراوە.

۳- رەستە ی ﴿كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ﴾ لەنایەتە کەدا رەدە دەسەر موعتەزێلە و قەدەرییە و شوینکە و توانیان؛ ئەوانە ی پێیان وایە: خودا نایەوئ تاوانبار تاوان بکا، یان کافر کوفر بکا، پێیان وایە ئەوانە کە ئەمە دەکەن خودا ئیرادە ی نەکردووە.

لەپراستی دا خودا هیدایەتدەر و گومراکەرە، واتە: ئیرادە ی خودا دەگونجی تەعەللوق بەبەستی بەئیغواوە وەکوو چۆن تەعەللوق دەبەستی بە(اهدائ)دووە. بەکورتی خودا رێگە ی هیدایەت و رێبازی گومراپی بۆ ئادەمیزاد روون دەکاتەووە، ئادەمیزاد بۆ خۆی لایە ک هەلەمبێژێو هەلەبێژدەکەش بەویستی خودایە!

فهرموده که ی حه زرم تی نوو له نایه ته که دا، به لگه یه له سه ره نه وه که خودا گومر ای نه کردون به لکوو ئیختیاری پی داو نو نه وان به ویستی خو یان ری باری گومراییان هه ئی زارد وه نه مهش به دوو به لگه:

ا- نه گهر خودا بیویستایه گومراییان بکاو ویسته که ی خو ی بی نیت ه دی، ئی تر نه و کاته چ سوو دیک له ئامو زگاری کرد نه که یان دا نه ده مایه وه، هه رو مه ها خودا فه رمانی نه ده کرد به نوو که بانگی کافر مه کان بکاو ئامو زگارییان بکا. موسو ئمانانیش کو را (اجماع) یان هه یه: که پیغه مبه ری ئیمه وه کوو باقی پیغه مبه رانی تر فه رمانی پی کرا وه: که بانگه وازی کافران بکاو ئامو زگارییان بکا.

ب- نه گهر بچه سی: که خودا بریاری دا وه که نه وان ه گومر ای بکا، یان به گومرایی دروستیان بکا، نه و کاته نی مان نه هینانه که یان عوز ره و بیانوویان به دهسته وه ده بی، هه رو مه ها بانگه وازی نوو بیهوده و بی مه به ست ده بوو.

به کورتی مه زه بی نه هلی سونه و جه ماعت نه و مه یه: خودا جاری وا ده بی ئیراده ی کو فر ده کا له ئاده می زاد وه ئی فه رمانی پی نا کا، به لکوو فه رمانی پی ده کا به نی مان هینانی.

هه ر کاتی خودا ویستی ئاده می زاد کافر بی هه رگیز نی مان هینانی ئی دمر نا که وئ!

به ره و رنکار چله و کیری له نوو ده کا که به له نا و چوونی قه و مه که ی غه م نه خوا و، خه ریکی دروست کردنی که شتی بی

﴿وَأَوْحِ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن

قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶) وَأَصْنَعِ الْفُلَٰكَ

بَاعَيْنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ
(۳۷) وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ
سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا
تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ
وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ (۳۹) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ
قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ
سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰) ✽
وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَعَلْنَاهَا مِرْسًى شَدِيدًا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ
رَحِيمٌ (۴۱) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَىٰ نُوحٌ
أَبْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ
الْكَافِرِينَ (۴۲) قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ
قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا

الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٤٣﴾ وَقِيلَ يَتَّارُضُ أَبْلَعِي
 مَاءَكَ وَنَسَمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى
 الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ
 فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
 الْحَكَمِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يَنْفُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
 صَالِحٍ فَلَا تَتَلَوَّنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ
 ﴿٤٧﴾

نه نایه تانه ته و او که ری پیشه و منو باسی خو ناما ده گردن بو له ناوبردنی گه لی
 نوح ده کاو دمه رموی: ﴿وَأَوْحِي إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا
 تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ واته: نیگا بو نوح کرا: که جگه له وانه ی له گه له که مت
 نیمانیان پی هی ناوی که سی تر بروات پی ناکا، که وایی تو ناره حمت مه به به ووی
 نه نجامی دمدن و به ووی له نا کا ما به سه ریان دی. کاتی ترساندن و بانگه وازی به سه ر
 چوو، وهختی دمه ده می و مونا فقه شه و جیدال نه ما، نه و دلو دمو و نانه ی

نامادەباشیان تیدا بوو: بۆ ئیمانیهێنان ئیمانیان هیئا، نهوانهی تا ئیستا برۆایان پی نهکردوی تازه ئیمانیت پی ناهینن، چونکه نامادەباشی ئیمانیهێنانیان تیدا نیه.

ئا بهم جوړه پهرومردگار نیگای بۆ پیغه‌مبهری خوێ؛ (نوح) کرد: نهویش لههه‌موو کەس باشتەر حال و مزعی به‌نده‌گانی دزمانی، دزمانی چۆن دهبو و چی ده‌کەن، دزمانی به‌رده‌وام بوون له‌سەر بانگه‌وازی بی‌هودمیه، نیتەر هه‌لۆیستو کوهر و به‌ربه‌رمه‌گانی و به‌درۆ‌خستنه‌وه‌و گالته‌ گردن‌یان به‌رام‌به‌ر په‌یامه‌که‌مت عانی‌د به‌خوایانه‌و خوایان لیی به‌رپر‌سیارنو خوایان سزای نه‌و کرده‌وانه‌یان ده‌چیزن!

دل ناخۆش مەبە به‌وه‌ی نه‌نجامی دهم‌ن نه‌و هه‌لۆیستو کرده‌وانه‌یان زیان به‌تۆ ناگه‌یه‌نی، خه‌فه‌تیا‌ن بۆ مه‌خۆ، چونکه نه‌وان گه‌لێکی بی خیر و پ‌رو بوو‌جن، وازیان لی بی‌نه!

حه‌زرم‌تی نووح که له‌ئیمانیهێنانیان ناهوم‌ید بوو دوعای هه‌وتانو له‌ناو‌چوونی لی گردن، هه‌رمووی: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح/۲۶.

ئه‌وان حیسابیان بیتی بوو، بریاری له‌ناو‌چوونیان درا‌وه‌و بر‌اومه‌وه. تۆ خه‌ریکی چاره‌سه‌ری رزگار کردنی خو‌تو شو‌ینکه‌وتوانت به‌ ﴿وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْنَاهُ﴾ که‌شتی رزگار بوون دروست بکه، له‌ژێر چاودێری ئیمه‌و ریعایمه‌تو پارێزگاری ئیمه‌ به‌گو‌یره‌ی نیگای ئیمه‌ خه‌ریکی دروستکردنی که‌شتی ببه، چۆنت پی ده‌لێین: ئاوا دروستی بکه، ئاکامو سه‌ره‌نجامی ئه‌وان ته‌واو بوو، بریاری له‌ناو‌چوونیان درا. ﴿وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ نه‌ی نووح! نیتەر دهر‌باری نه‌و سه‌ته‌مکارانه‌ نزاو پارانه‌وه‌م لی نه‌که‌ی! نه‌چی بپارێیه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی عه‌زابیان له‌سەر لابه‌رین، شه‌فاعه‌تیا‌ن بۆ نه‌که‌ی! ئه‌وان بریاری خنکانیان به‌تۆفان دهر‌چووه‌، نیتەر شه‌فاعه‌ت بۆ گردن‌یان یاسا‌غه‌!

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ﴾ نیتِ هرزمتی نووح دمستی کرد به دروستکردنی کشتی
 ﴿وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾ همر کاتی کۆمه ئێک له نه شرافى گه له کهى
 به لایدا تیبه ربوونایه گالتهیان پى دههاتو پى پى دهکه نین و پىیان وابوو شیت
 بووه!! به گالتهوه پىیان دهگوت: ئه وه دواى ئه وهى پیغه مبه ر بووى ئه مجار بووى;
 به دارتاش؟!

هه ئبه ته ئه مه شتیکی ناساییه و چاومروانکراو بوو، چونکه ههر که سێک
 کارێک بکا له ژوور عه قلو هۆشی خه لکه وه بى، حه تمه ن گالته ی پى ده که نو
 به لایانه وه گالته یه تا له ناکامو سه رمه نجا دا سه رکه وتن به دمه ست دینى!

ئه وان گالته یان پى ده کردن، چونکه ههر زا هیری شته که یان دمه زانى، ناگایان
 له ناومرۆکو په نامه کی که شتی دروستکردنه که نه بوو، ناگایان له وه نه بوو ئه وه
 فه رمان و نیگای خودایه، نه یان دمه زانى چ حیکمه ت و نه خشه و پیلانیك له و کاردا
 هه یه.

به لām هرزمتی نووح به تمانه ی به په یامی په رومردگار هه بوو، لای روو
 نا شکرابوو، ناکامو سه رمه نجا چۆن دمه بى!

به وه پهری دنیاییه وه هه والى پى دمه دان: که رۆژێک ئه مه یش گالته به ئه وان
 ده کا.

﴿قَالَ إِنَّ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هرزمتی نووح
 فه رمووی: ئه گه ر ئیوه ئه مرۆ گالته به ئیمه بکه نو پیتان وا بى که شتی
 دروستکردنه که مان کارێکی بى سووده، ئه وه ئیمه ش گالته به ئیوه ده که یان، ئه مرۆ
 گالته تان پى ده که یان و پیکه نیمان به عه قلی ئیوه دى چونکه نه فامن و نازانن
 حیکمه ت و به رژه موندی ئه مه چییه، سه به یینیش که سزاو عه زاب دیته سه رتان
 گالته تان پى ده که یان وه کوو چۆن ئه مرۆ ئیوه گالته به ئیمه ده که ن! جا نه گه ر

نه مړې سوودی کارمه‌مان نازانن نه وه ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ له‌وه به‌ول‌وه سوودی کارمه‌مان و که‌شتی دروست‌کردنه‌که‌مان د‌مزانو له‌مه‌به‌سته‌که‌حالی د‌مین.

لهوه بهولاوله دزمان: كئ عهزابى پر ئىش و نازارو ريسواكهرى بو دئ: كه
سزاي خنكان بهتوفانه! دزمان كئ عهزابى بهئىشى هيامهتى بو دئو دميجهرپنئ بو
ههتا ههتا بهتايه تپدا دهمننئتهموو رزگارى نابئ، ئيمه يان ئيوه!!

نهمجار ديمه‌نيکی تر دمست پي دمهکا، ديمه‌نی ساعه‌ی سيفرو کاتي دمست پي کردنی توفان رادمنوي‌ني و دمه‌رموي: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ﴾ جا نه و کاته‌ی کاتي فه‌رمان کردنه‌مان به‌هيلاک‌چوونيان هات ناو له‌ته‌ندوور هه‌لقولاو به‌خورمزم به‌رزبوموهو بلقي هاويشتن و هواره‌ی کرد! نه‌مه نيشانه بوو بؤ حه‌زرمتي نووح، که هه‌ر کاتي له‌ته‌ندوور ناو هه‌لقولا، نه‌وه نيشانه‌ی هه‌لساني توفانه‌که‌يه.

ئىيىنو غەبباس دىھەرمۇي: تەنۋور: روى زمويىيە، واتە ھەموو سەر رووى
زموى بوو بەسەرچاومو ئاوى ئى ھەلدىمقولا، تەنانەت لەتەندوورمەكان كە شوينى
ناگرن ئاو ھەلدىمقولاو فوارەى دىمكرد.

چیرۆك و سەرگۆشتەى زۆرو جۆراو جۆر دەربارەى ھەلقولانى ناو لەتەندوور ھەن و ھەندىكىان خەيالىنامىزنو ئيسرائىليياتيان تىكەلاو بوودو نامەوى راگويزى نيرميان بكەم.

نەومی گە لێردا دمتوانین بیلێین: ئەومیە: دەرگۆنجی هەلقولانی ناو
لەتەندوور بەهۆی بورگانیکەوه بێ لەتەندوورمکەوه ناو هەلقولابی یان کانیاویک
لەو شوێنەوه تەقی بێ ناوی ئی دەرچووبی، دەرگۆنجی ئەم هەلقولانە نیشانەیهک بوو
بێ بۆ حەزرتی نووح و هاو کات بووبی بۆ سەرمتای دەست پێکردنی تۆخانهکە!

جا که توفانه که دمستی پی کرد ﴿قُلْنَا اخْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ اثنین﴾ نهو کاته به (نوح) مان گوت: هه لېگره له ناو کهشتیه که دا له هه موو جوړه گیانله بهر نیک نیرو می یهک، بو نه وهی گه رای نهو حه یوانانه نهغه وتی دواپی زاووزی بکه نو بیچوویان لی بکه ونه وه.

نهمجار ژماره ی نه م نیرو میانه چهند بوونو چهند جوړبوونو حه زمرتی نوح چونی کۆکردنه وه، نه م ههش دوور باره گۆرپانیکی بهر فراوانه بو نیسرا نیلیاتو نامه وی نهو راو بوچوونانه راگو یزی نیرو بکه م! دمقه هورنانییه که هه نه م ونده ده لی: که هه رمانمان به نوح کرد له هه موو نیرو می یهک جوتیک بخاته ناو کهشتیه که وه.

﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ واته: هه لېگره له ناو کهشتیه که دا له خانه واده ی خوت به نیرو میانه وه، جگه له وانه ی بریار دراوه که له پیړی خنکاوان بن به هو ی سته مکاری یانه وه نه وانیس که نعان ی کوری نوح و دایکی که نعان بوون که له بیرو رادا له گهل کافر مگاندا بوونو نوو حیان به شیت دهمانی!

﴿وَمَنْ آمَنَ﴾ هه روه ها هه لېگره له کهشتیه که دا هه ر که سی نیمانی پیت هیناوه له کهسانی تر که له خانه واده ی خوت نین ﴿وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه لجال ژماره یه کی که م نیمانیان پی هیناوو، وپرای نهو ماوه دورو دریژ ی: که نوح تییدا بانگه وازی کردن، ژماره یه کی که م نه بی که سی تر بر وایان پی نه کرد، هه ندی له رافه که ران دمفه رموی: شهش پیاو، یان ههشت پیاو له گهل خیزانه کانیا دا نیمانیان هیناوه! واته: (۹۵۰) نۆسه دو په نجا سال نه م پیغه مبه ره به ریژه بانگه وازی کردن نهو ژماره که مه بر وایان پی کرد! نیبنو عه بیاس دمفه رموی: هه شتا که س نیمانیان پی هیناوه!

به رومردگار به پیویستی نه زانیوه ژماره ی نه وانه به یان بکا که نیمانیان هیناوه، هه روه ها جوړمکانی نهو گیانله به رانه ی که خستونیه ناو کهشتیه که وه

دیاری نه کردوونو چۆنیهتی هه لگرتنه که شیانی روون نه کردۆتهوه. (نیتەر بۆچی نێمه رملی ئی راهاوین).

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِاسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا﴾ واته: نووح بروادارمکانو گیانله بهرمکانی خسته ناو کهشتیه که وه وتی: سوار بن، به ناوی خودایه رؤیشتنی، ئهم کهشتیه به سمر ئاودا، به ناوی خودایه ئاکامی رؤیشتنه که ی و راوستانی، هه مووی به ته سخیرو رامکردنی پهرومردگاره، به هۆی دمه لآتو توانای خودایه نه که به هیزی نێمه!

﴿إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پهرومردگاری من لیخۆشبوونی زۆره بۆ بهنده بروادارمکانی، به رهحمو به سۆزه بۆیان: که به هۆی تاوانه وه له ناوی نه بردن، به لککو کافره سته مکارمکان له ناو دهب. به رهحمو به سۆزه: که ئهو کهشتیه ی بۆ دابین کردنو لهو تۆفانو خنکانه رزگاری کردن.

طه به رانی و هی تریش لهحه سه نی کوری عه لیه وه ریوایهت ده کهن: که ده ئی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بێ) فه رمووی: (امان لامتی من الفرق اذ ركبوا الفلك ان يقولوا باسم الله الملك الرحمن الرحيم ﴿باسم الله مجريها ومرساها، ان ربي لغفور رحيم﴾).

ئهمجار دیمه نیکی سامناک ده ست پێ ده کا، نه ویش دیمه نی تۆفانو هه لبه زو دابه زی که شتیه که یه! ده فه رموی: ﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ واته: که شتیه که ده رۆیشت به ناو شه پۆل گه و ره و سامناکدا، که وه ک کۆ و مه ا بوون له به رزی و گه ورمیی و درێژیدا، جا که سیک ئاگای ئی بووبی و که وتبێته ناو شه پۆل ده ریای گه و ره له و کاته دا که بای به هیزی هه لده کاو شه پۆل و مه کوو کۆ و ده خولقی نی و دیمه نیکی سامناک نیشان ددها، ده زانی که ئهم زیده ره و ی و مو باله غه له م ته شبیه و لیک چواندنه دا شتیکی ئاساییه ..

چونکه لهکاتى هه‌ئسانى شه‌پۆلى ئاوه‌هادا، تۆ که‌شتیه‌که‌مت وا دیته به‌رجاوا،
وه‌کوو نه‌وه بلتی دادمه‌زیته قولاییه‌کی زۆر قوولۆ له‌هه‌ردولاوه وه‌کوو کیو
شه‌پۆله‌کان دموری که‌شتیه‌که‌یان داوه خه‌ریکه دایپۆشن، هه‌ر پاش ماوه‌یه‌کی
کورت دبینه که‌شتیه‌که‌مت به‌رز بۆته‌وه بۆ سه‌ر تۆپه‌لاکی شه‌پۆله‌که‌وه دمه‌ه‌وئ له‌وه
حه‌وايه‌پرا خۆبه‌ربداته‌وه بکه‌ه‌یته خوارو که‌شتیه‌وانان له‌سه‌ر پشته که‌شتیه‌که
به‌حه‌بلو گوریسی نه‌ستوو رو پته‌وه خۆیان به‌ستۆته‌وه، نه‌وه‌کوو له‌نکاویک بکه‌ونه
به‌ر هه‌ئمه‌تى شه‌پۆله‌کانو لولیان بدمن! ئاله‌م کاته سامناکو ناسکه‌دا، هه‌زرم‌تى
نووچ کوپیکى خۆی بینه له‌وان ته‌ره بوومو سواری که‌شتیه‌که نه‌بووه، ئیتر سۆزى
باوکایه‌تى پالى پێوه دمنیو بانگی کوپى یاخى بووی ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ هه‌زرم‌تى نوح بانگی کوپه‌که‌ی خۆی کرد
وه‌لحال لییان ته‌رمبوو وه‌رمووی: ﴿يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ نه‌ی
کوپى خۆم! ومه‌ له‌گه‌ل ئیمه سواری که‌شتیه‌که بیه‌وه له‌تاقه‌وه پێری کافره‌کان
مه‌به؛ که‌ خودا برپاری داوه به‌م تۆفانه له‌ناو بچن!

به‌لام کوپى گه‌نجو سه‌رکه‌شو له‌خۆبایی بوو، نامۆزگاری باوکی به‌گۆیدا
نه‌چوو ﴿قَالَ سَارِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ وتی: خۆم ده‌گه‌یه‌نمه سه‌ر لوتکه‌ی
کیویک بۆ نه‌وه‌ی له‌خنکان به‌پاریزی!

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ﴾ نووح وه‌لامی کوپه‌که‌ی دایه‌وه‌وه
وتی: له‌م رۆژمه‌دا هه‌یج شتیک نه‌یه‌ه‌یتوانی یه‌کیک له‌خنکان به‌پاریزی هه‌یج شتیک نه‌یه
ئه‌مه‌رۆ به‌یته له‌مه‌په‌رو نه‌ه‌یلئ عه‌زابی خودا بگاته ئه‌وانه‌ی یاخى بوونو برپاری
له‌ناچوونیان دراوه، مه‌وزوع مه‌وزوعی ئاو نه‌یه به‌ئه‌سه‌بابی رواله‌تى خۆی لی رزگار
بکه‌ی! به‌ئکوو مه‌وزوعی تۆله‌ساندنێ خودایه له‌خراپه‌کارانی ئاده‌میزاد؛ له‌وانه‌ی
هاوه‌لیان بۆ خودا داناوه‌وه سته‌میان له‌خۆیانو ئاده‌میزادانی ته‌ریش کردوه، به‌په‌ر

بانگه‌وازی پیغه‌مبهری خداوه نه‌هاتوون، به‌لام نه‌وانه‌ی خوا رحمی پی‌ کردون و نیمانیان هی‌ناوه سواری که‌شتی بوون نه‌وانه رزگاریان دمی‌.

ئالهم س‌روبه‌ندمدا دیمه‌نی تۆفانه‌که ده‌گۆرئو ئاو زیاد ده‌کاو شه‌پۆله‌کان به‌هیز تر دم‌بن کار له‌کار د‌م‌ترائئو له‌نکاویک ﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾ شه‌پۆلیک هاتو کورپی یاخی بووی لوول داو گفتو گۆی باولکو کورپی لیک‌دا‌برپی و لیک‌ی جیا‌کردنه‌وه! ئه‌و کورپه‌ یاخی بووه س‌ره‌که‌شه‌ له‌پیرپی خنکاوان بوو.

به‌راستی دیمه‌نیکی سامناکه مندال پیر ده‌کا، ئاو له‌ئاسمان به‌ل‌یزمه‌ د‌پ‌ته‌ خوارئ، زه‌وی هه‌مووی ته‌نانه‌ت ته‌ندووری ئاگریش ئاوی ئی هه‌ل‌ده‌قوولئو د‌م‌ریا‌یه‌کی بانو پۆرپی پ‌ر شه‌پۆلی یه‌ک له‌دوا یه‌کی پ‌یک هی‌ناوه، دارو به‌ردو ک‌ی‌وو دۆل و د‌م‌ش‌تایی و به‌رزایی داپۆشیوه، ئاسمان به‌خۆی و نه‌ست‌یره‌و مانگو خۆریه‌وه داپۆش‌راوه، که‌شتی له‌س‌ر ئاوه، و‌م‌کوو چۆن له‌پ‌یش دروست‌کردنی بوونه‌وم‌ردا عه‌رش‌ی په‌روم‌ردگار له‌س‌ر ئاو بوو!

زریانو ل‌یزمه‌و پ‌شه‌با نه‌ما، هی‌دی و هی‌منا‌یه‌تیه‌ک به‌س‌ر ول‌ات‌دا هات؛ ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بانگ‌یک له‌مه‌له‌ئێ س‌ه‌رووه‌هه‌ هات، خیطابی ئا‌را‌سته‌ی ئاسمانو زه‌وی کرد، گو‌ترا زه‌مین ئاوت هه‌لقورپ‌نه‌، به‌رزایی به‌س‌ ببارپ‌نه‌، ئاو رۆ‌چو به‌ناخی ئا‌خ‌او کار س‌ه‌ری گ‌رت، که‌شتی له‌س‌ر ک‌ی‌وی جودی له‌نگه‌ری گ‌رت، گو‌ترا: تارن نه‌وانه‌ی نا‌حه‌قی‌کارن! دووری بۆ نه‌وان له‌ژیان نه‌ومه‌تا ژیا‌نی دونیا‌یان له‌کیس چوو، دووری بۆ نه‌وان له‌پ‌رحمه‌تی خدا نه‌ومه‌تا نه‌ه‌ری‌ن‌یان ئی ک‌راوه، دووری بۆ نه‌وان له‌ره‌حمه‌تی خدا نه‌ومه‌تا له‌ناو‌چوونو شیاوی نه‌وه‌ نین ته‌نانه‌ت یاد‌یش‌یان ب‌ک‌ری‌ته‌وه!

شايانى باسه ئەم چىرۆكە لەتەوراتدا لەسفرى تەكۆيندا لەچار فەسلدا
هاتووە لەفەصلى چوارەمدا دەلى كەشتىيەكە لەسەر كۆى نارارات نىشتۆتەو.

جا ئىستا كە تۆفان نىشتۆتەو، ترسو سام نەماو، كەشتى لەسەر كۆى
جودى لەنگەرى گرت، دووبارە سەر لەنوئ سۆزى باوكايەتى حەزرتى نووح
دەكەيتەو جۆش و خرۆش، ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي﴾ نووح
بانگى ناراستەى پەرومردگار كردو وتى: خودايە! بىگومان كۆرەكەم لەنەهلەو كەسو
كارى منە؛ كەوا دەت دامى رزگاريان بكەى فەرمانت پى كردم بيانخەمە ناو
كەشتىيەكەو.

﴿وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾ بىگومان وادەى تۆ بەجىيەو دىتە
دى، دەى باشە ناكامى كۆرەكەم بەجى گەيى؟ وەلحال تۆ لەهەموو دادومرێك
كاروبارت موحكەم ترو لەجى خۆىدايە، حوكەو برپارى تۆ لەنەو پەرى زانستو
داناييەو دەرەجى، ئەو پەرى دادپەرومرى و صەوابى تىدايە، هەرگىز هەلەو ستمو
نابەجى تىدا نى!

حەزرتى نووح ئەم خىطابەى ناراستەى پەرومردگار كرد، دەيهويست بزائى
خودا چۆن وادەى دەربارەى رزگار كردنى كەسو كارمەكەى بەجى دىنى، دەيهويست
بزائى خودا حىكمەتى چۆنە لەوادە بەجىيەناندا، جى تەقدىر كردو جى نەنجام
داو، وەلامىكى كورتو موختەصەرى بۆ هات، كە لەومپىش حەزرتى نووح لى بى
ناگابوو، كەسو كار لای خودا و لەتەرازووى خودادا، لەنايىنى خودادا خزمایەتى و
خوین و رەچەلەك نى، بەلكو خزمایەتى بىرو باومرەن، ئەم كۆرەش كە برۆى
نەهیناوە نابىتە كۆرى حەقىقى تۆو بەكەسو كارى تۆ نازمىردى.

وەلامى بۆ هاتەو مودەلامىكى بەهیزو جەخت لەسەر گراوو جەسپنەرو
بەشێو تۆرمى و هەرمەشە نامىز، دەرموى: ﴿قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ
عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ﴾ پەرومردگار فەرمووى: ئەى نووح! بىگومان ئەو كۆرە لەكەسو

كارى تۇنیه، بىگومان ئەو كۆپەى تۇ خاومنى كىردارى بەدبوو، خۇى لەچاكەكارى
دەپاراستو خەرىكى فەسادو ئاشوبو كوفرو ستەمكارى بوو! ئەو لەتۇ داپرابوو،
تۇش لەئەو داپرابوو، ئەگەر بەرۋالەت لەپشتى تۇش بى، پەيوماندى بەھىز كە
نايىنە پچراو، هېچ پەيوماندى بەتۋو نەماو!

جا چونكە نووح دوعاكەى وا ئاراستە كىرد، وەكوو ئەو بەلىى وادەيەكى پى
دراو و جى بەجى نەگراو، بۇيە رەتدەنەومكە بۇنى سەرزەشتو ھەپشەى لى دى!
﴿لَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ پرسىارم لەشتىك لى مەكە كە نازانى
چۇنەو چۇن نى، داواى شتىك مەكە: كە نازانى ئايا راستو دروستە، پان ھەئەو
ناقۇلايە؟!

﴿إِنِّي أَعْظُمُ أَنْ تُكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ئەمن جەلوگىرىت لى دەكەم، ئامۇزگاريت
دەكەم لەوەى لەپىرى نەزانان بى، ئامۇزگاريت دەكەم نەوەكوو نەزانى پەيوماندى
كەسايەتى راستى چيەو جى نى، پان نەوەكوو نەزانى پەيوماندى كەسايەتى راستى
چيەو جى نى، پان نەوەكوو لەوادی خودا حالى نەبى ونەزانى چۇن خودا وادەى
خۇى بەجى ھىناو، وادەى خودا ھاتە دى كەسو كارى ھەقىقى تۇ رزگارىان بوو!
جارىكى تر پرسىارى ئاوا ناقۇلاو نابەجى مەكەو دمتەرسىنەم كە لەنەزانو تاوانباران
بى!

ئىتر ھەزەرتى نووح لەرزەى پى كەوتو ترسى لى نىشت: كە دەربارەى
پەرورەدگارى خۇى ھەئەيەكى كىردى، بۇيە خىرا ھانا بۇ خودا دىنى و پەنا بەزاتى
پاكى دەگىرو داواى لى خۇشبون و رەھمەت دەكا دەفەرموى: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وتى: خودايە! من پەنا دەگرم بەزاتى پاكى: كە
لەئىستا بەولاولە پرسىارىكت ئاراستە بىكەم، نەزانەم جى بەجى بوونەكەى لەگەل
ھىكەمتى تۇدا يەك دەگىرئەو!

﴿وَالَا تَغْرِزْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ پهرومردگارا! نهگمر لهتاوانم خوش نهبی و رحمم پی نهکە ی نهمن لهپیږی خهسارتمهندانم، ههولمدا قازانجم دمست بکهوئ، ههموو مندا لهکانم رزگاریان ببی و بکهونه خوښی و کامه رانییهوه بههوی بهندایهتی و خودا پهرستیانهوه، کهچی بهو جوړه بهسهرمدا شکایهوه، تو خوت باستر دزمانی و ناگاداری ههموو شتیکی!

تییینی:

ههندی لهو پهندو ناموژگاریانهی لهم نایهتانهوه ومردهگیری:

۱- خوښهزلزانی و سهررمقی ج سوودو بهرژومندییهکی تیدا نیه، نهومتا کوری نوح چونکه کافرو لهخوبایی و سهررهق بوو، نژادو کورایهتی بۆ پیغهمبهری خودا دادی نهدا. چوو پهپیږی کافرانهمو عهزایی طوفان تیکیهوه پیچا.

۲- چهزرمی نوح که داوای رزگار بوونی کورمهکی کرد، داواکردنهکە ی لهوموه سهری ههئدا که خودا وادهی پيدا بوو: که خزمو کهسو کارمکانی رزگار بکا، بهبروای خوښی کورمهکی نیماندار بووه.

حهسهنی بهصری دمفهرموئ: کورمهکی دووړو بووه بهروالتهت موسولمانو لهدلدا کافر بووه.

۳- داوا کردنی چهزرمی نوح بۆ رزگار بوونی کورمهکی ههئیهکی نیجتهیادی بووه بهمهبهستیکی پاک، بهلام نهدمبوو نهو نیجتهیادی ههئله بکا، نابج پیغهمبهران ههئلهی ئاوا بکهن، چونکه ومکوو دهئین: (حسنات الابرار سینا المقربین)ه.

۴- پهیومندی نایین لهپهیومندی خوینو رهچهئهک بههیزتره بۆیه خودا خاومن باومریمکانی نهتهومی نووخی رزگار کرد، بهلام کورمهکی و خیزانهکە ی چونکه کافر بوون لهناوی بردن!

۵- نایه ته که دلدارنه وهو ته سلییه به بۆ نهوانه ی کورو کچیان باشو رڤفتار جوان نابن.

۶- دادپهرومری خودا ره هاو موطله هه، ماستاو کردنی تیدا نیه بۆ کهس، هه موو کهس، کوری کئی بۆ خزمی کئی بئی، به گوپهری کردهوی خوی پاداشو سزا و مرده گریته وه، که سیک به نه سه بو بنه ماله و ره چه لهک له خوی بایی بئی و خهریکی خودا په رستی و رازی کردنی خودا نه بئی نه وه نه زان و نه قامه له شه ریعه تی خودا شاره زانیه، هه ر بۆیه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئی) فه رموویه تی: نه ی کۆمه لئی قوره یش! وا مه که ن خه لکی به کردهوی باشه وه رۆزی قیامت بینه لامو نیوهش به ته مای نه سه بو ره چه لهک بینه پیشه وه.

۷- تۆفانه که گشتی و داگرنده ی هه موو سه رزه وی بووه، رافه که رانی قورئانو نه هلی کیتاب پیان وایه هه موو سه ر زه وی گرتۆته وه.

نه وه ی پیویسته برپوامان پیی هه بی نه ومیه طوفانه که گشتی بووه بۆ گه لی نووح: که له و رۆژگاردا جگه له نه وان که سی تر نه بووه، تۆفانه که ش له رۆژ هه لاتی ناومراست بووه. به لام نازاندی ناخۆ تۆفانه که هه موو کوره ی زه وی گرتۆته وه یان نا.

په ندو عیبه رت وه رگرتن له چیرۆکی هه زره تی نووح

﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَنُنَتِّعُھُمْ ثُمَّ يَمَسُّھُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

﴿٤٨﴾ تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَ لِلْمُنْقِيبِ ﴿٤٩﴾

دوای نهووی پهرومردگار ههوالی لهنگه رگرتنی کهشتیه کهی راگه یاندو رزگار
بوونی موسولمانانو ههوتانی کافرانی باس کرد، پهرومردگار دوو شتی تر باس
دهکا؛ که وککوو پهندو غیرمتی چیرۆکه که وهان!

۱- ریز گرتن له نووح موسولمانانی شوینکه وتووی، له م روهوه که وادهی خوی
به جی هینا، که به سه لامه تی له کهشتیه که دابه زین و به ره که تی به سمر دا رشتن و
له شوینکی پیروز نیسته جی کردن، که نه ویش خاکی کوردستانه و جیگای شانازی
که لی کورده که هورنانی پیروز ولاته که ی به موبارک و پیروز ناو بردوون.

ههروها سه لامه تیان له شتی مه کرووه و ناخوش، چونکه نهوان که دابه زین
له و مزعی خویان دهرسان. بیران له وه ده کردموه چۆن هه لئس و کهوت بکهن، چۆن
پیداویستی ژبانی خویان دابین بکهن، به تایبه تی دوای نهووی تۆفانه که هه موو سهر
زهوی ناو مدانی نه و رۆژگاری گرتبووه، لیان نومایان بوو که له سهر زهوی شتیکی
نهوتۆ نه ماوه که لکی ئی و مرگیری. جا که پهرومردگار وادهی به نووح و هاوه لانی دا
به سه لامه تی رزگار بوون له هه موو ناخوشیه ک. وادهی به ره که تو هه رزانی و
مانه وه و جیگیر بوون و به مر ازگه بیشتنیشی پی راگه یاندن.

۲- دووهم شت که له چیرۆکه که و مرده گیرئ؛ هه والدانه له جهند کاریکی
په نامه کی و نادیار له ناده میزادان، که وککوو ئینذارو پهند و مرگرتن وایه، جهند
نموونه یه کیش ده خاته به رچاو که ناکامی سه برو خۆپاگری به یان دهکا. نه مجار
پاش و مستانی ئاسمان له باران باراندن و هه لقوراندنی زهوی بو ئاوی خوی و
گیرسانه وهی تۆفان، دمه فرموی: ﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى

أَمِّ مِّنْ مَّعَكَ وَأُمِّ سَمْتَهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۸﴾ واته: بهزوبانی نیگاو سروش بهنوح گوترا: لهکەشتی رزگاری دابهزه بۆ سەر زهوی، بهسهلامهتی و بی ومیی، بهدلنایی و دلخۆشی، دابهزه سهلامی خودات لهسهر و لهنهمانی خودادا دمبی. یان لهکیوی جودییهوه دابهزه بۆ پیدمشتو دمستاییهکانی دهورو بهری، نهوه زهوی ناوی خۆی ههلقوراندهوه ناسمان لهباران باراندن وهستاومتهوه، دونیا وشکو برینگه، دابهزهو نیشتهجی ببه سهلاوی ئیمهت لهسهر بی، لهژیر چاودیری ریزلینانی ئیمهدا بی ومکوو لهشوینیکی تردا دمهرموی: ﴿سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ﴾ الصافات/ ۷۹.

دابهزه خێرو بهمرکهتی ئیمهت بهسهردا برژی، رزقو رۆزی دهرژی بهسهر خۆتو نهوانهی لهگهلت دانو ههروا نهوهو وهچی داهاتوویان، ههروها نهو گهلو نهتهوانهی لهدوا ئیوهوه دینه کۆری ژیانهوه، ههندیکیان بریویان بهخودا دمبیو گهردنکهچی فهرمانو جلهوگرییهکانی ئیمه دمبن، ههندیکیان گهلو نهتهومیهک دمبن، ههر ههولێ بهدمستهینانی لهزرمی ژیانی دونیایان دمبیو پیداو یستیهکانی بهدمست دینو پابهندی فهرمانو جلهوگرییهکانی خودا نابن. نهوانهیان لهروژی قیامهتدا سزایهکی بهنیشیان تووش دی.

که دمهرموی: ﴿وَعَلَى أُمِّ مِّنْ مَّعَكَ﴾ ههموو موسولمانانی سهر زهوی دهرگرتیهوه ههر لهو رۆزهوه تا رۆزی قیامهت..

که دمهرموی: ﴿وَأُمِّ سَمْتَهُمْ﴾ ههموو کافرانی سهر زهوی دهرگرتیهوه ههر لهو رۆزهوه تا رۆزی قیامهت.

بهکورتی سهلامی ئیمهو رزقو رۆزی و خێرو بهرهکتهی ئیمه لهسهر تۆ بی نهی نووح! ههروها لهسهر نهو موسولمانانهش بی که لهگهلت تۆ پهرومرده بوونو دمبن، جا لهوانهی لهگهلت تۆدان گهلو نهتهومیهک دینه کۆری ژیانهوه، بیدینو

خوانه ناس دهن له زرمزو خوشی دنیا به دهست دهیننو پاشان له قیامتدا دهخزیندرینه ناو ناگری دوزه خه وه.

که وایوو له دووا همرمتی نووح ئاده میزاد دهنه دوو تاقمو کۆمه ل: تاقمو کۆمه لیکیان موسولمانو خوداپهرستو کامه رانی دنیاو قیامتیان دهست دهگه وئ، تاقمو کۆمه لیکیشان له دنیا دا له زرمزو خوشی دا ده زینو له قیامتدا دهخزینه ناو عه زابی به نیشه وه.

نهمجار په رومردگار په ندو عیرمتی گشتی له چیرۆکه که به یان ده کاو دمفه رموی: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ﴾ نه وه ووالو سه رگورستانه ی بۆمان گیرایته وه له باسو چیرۆکی نووح و گه له که ی هه موویان هه والی نهینو په نامه کین بۆت ده گیرینه وه له سه ر شیوه ی خو ی، هه ر ده لئی به چاو ده ی بینو لیت ناشکرایه. سه روشو نیگایه له نیه وه بۆ تۆ، فیرت ده که یین..

﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ پێش ناردنی نیگا و سه روش بۆ تۆ، نه خۆت دمتزانی و نه نه ته وه که شت، که سیان زانیارییه کیان له م باره وه نه بوو، ده ی چۆن نه وانه ی به درۆت ده خه نه وه ده لێن: تۆ له خه لکی ترمه وه فیری نه م چیرۆکو سه رگورستانه بووی؟ بیرو بۆ چوونه کیان هه له یه، نه تۆ خودا فیری کردووی!

جا که وای نه ی پێغه مبه ر! ﴿فَاصْبِرْ﴾ تۆ خۆراگره، به نارام به، سه بر بگره له سه ر به درۆ خسته نه وه ی کافره کان بۆ په یامه که ت، خۆگرو پشوو درێژبه له سه ر نه زیه تدانی نه وان بۆ تۆ، به رده وابه له سه ر گه یان دنی په یامه که ت و باکت له هیه شتیک نه بی، هه روه کوو چۆن نووح به سه برو پشوو درێژبوو له به رامبه ر نه زیه تی کافره کانی سه رده می خو ی، ماوه ی (۹۵۰) سالی ربه ق بانگه وازی نه ته وه که ی کردو له هه ولدانو تیکۆشان ماندو نه بوو، تۆش به سه برو خۆگر به چونکه ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بیکومان سه رمنجامو سه رکه وتنو به مرزگه یشتن بۆ ته هواکارانه، بۆ

ئەوانەيە بەندايەتى پەرورەدگار دەكەن و خۇيان لەتوان دەپاريزن. ئيمە ئەو بەولاه كۆمەگىت پى دىكەين و چاودىرتين و سەرمنجام سەرکەوتن و بەمرازگەيشتن بۇ تۆو شوپنكەوتوانى پەيامەكەتە، لەدونىا و قىامەتدا، وەكوو چۆن لەو مەپىش ھەمان ھەئس و كەوتمان لەگەل پېغەمبەرانى تر كردو. بەسەر دوژمنانياندا زامان كردن! وەكوو لەشوپنىكى تردا دەفەرموى: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ غافر/۵۱. يان دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ الصافات/۱۷۱-۱۷۲.

تەيىنەك دەربارەى چىرۆكى نوح:

لەقورئانى پىرۇزدا دەفەرىكى يەكالاكەرمو ە نىە ئەو بەگەيەن: كە تۆفانەكە ھەموو دونىاى گرتەتەو، يان ئەو بەگەيەن: كە پېغەمبەرايەتى نوح گشتى بووبى، ئەو ھەدىئانەى كە لەم بارەو ھاتوون، ئەگەر لەفەرزىكدا سەنەدەكانىشيان راست بن، ھەدىئى ئاھادىن جىگەى مەمانە نىن، ئەو ەى پىويستىشە بۇ چەسپاندنى ئەم راستيانە دلتيا بوونە نەك گومان بردن!!

بەلام مېژوو نووسان و زانستخووزان دەتوانن بەھۆى گومان و بۆچوونەو ەتەمانە پەيدا بکەن و زانىارى پەيدا بوو بۆيان بکەنە ھەقىقەتى مېژووى، ھەرچەندە ناتواندرى بکرىتە بەلگەيەكى قەطعى لەسەر پىروباومىزىكى ئاپىنى!

بۆيە بابەتى چۆنيەتى تۆفانەكە بوومتە جىگەى سەرنج و كېشە لەنىوان خاومەن ئاپىنەگان و خاومنى تىۆرە زانستىيەگانى تايبەت بەتويزەگانى زموى و كىشومرناسەكانەو، ھەروا بوومتە جىگەى خىلاف و راجىباى نىوان مېژوو نووسانى كۆن و نوى!

خاومەن نامەگان و زانىانى عالمى ئىسلامى پىيان وايە: كە تۆفانەكە گشتى بووو ھەموو سەرمزموى گرتۆتەو، زوربەى زۆرى خاومەنى تىۆرە زانستەكانىش

ھەمان رايان ھەيە. بەلگەشيان لەسەر ئەو ھەندى صەدەفو لاشەماسى بەبەردىبوو لەبىندايى كېۋەكان، كە بەروالمت ئەم جۆرە شتانە لەدمەريادا نەبى پەيدا نابىن، دەرکەوتنو دۆزىنەھوى ئەم جۆرە شتانە لەسەر لوتكەى كەژمەكان بەلگەيە لەسەر ئەوھى: كە رۆزگارنىك بووہ ئاو ئەو لوتكانەى داپۇشيۋە. ئەمەش ئەوھمان لەلا دەچەسپىنى كە تۆھانەكە ھەموو سەر زەوى گرتىپتەوہ!

زۆربەى زۆرى خاۋەن تىۋرەكانى ئەم سەردەمانە پىيان وايە تۆھانەكە گشتى نەبوو ھەموو جىھانى نەگرتتەوہ. لەم بارەوہ بەلگەى زۆرو جۇراۋ جۇريان ھىنانەوتمتەوہ. (تەفسىرى مەنارو المفصل في تاريخ العرب قبل الإسلام و كتيبەكانى د. سوسە) زۆريان لەم بارەوہ نووسىوہ.

بەلام رەۋانە بۇ موسولمان ھەر بەۋەندە كە دىتواندىرئ ئايەتەكانى قورئان لەم بارەوہ تەئۋىل بىكرىن، ئىنكارى ئەوہ بكا: كە تۆھانەكە گشتى بوۋى، بەلگەو پىۋىستە ھەر كەسنىك بىرواى بەنايىنى ئىسلام ھەيە ھەر شتىكى ظاھىرى ئايەتى قورئان و فەرموودەى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گەياندىان بىرواىان پى بكاۋ واز لەتەئۋىلو ماناليدانەھوى بەپىچو پەنابىنى! مەگەر بەلگەيەكى عەقلى بەھىز ھەبى پى لەسەر ئەوہ داگرئ كە ماناى ظاھىرى دىقەكە مەبەست نىە.

بەكورتى ظاھىرى ئايەتەكانى قورئان و فەرموودەكانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەوہ دىگەيەنن: كە تۆھانەكە گشتى و سەرتاسەرى بووہ بۇ نەتەھوى نوح: كە ئەو كاتە لەسەر روى زەوى جگە لەو گەل و نەتەھە كەسى تر نەبوہ، بىروا بەنەم راستىيە واجبەو پىۋىستە بىروامان پى ھەبى. بەلام ئەمە ئەوہ ناگەيەنن: كە تۆھانەكە ھەموو كىشورەكانى زەوى گرتىپتەوہ، چونكە بەلگەيەك نىە لەسەر ئەوہ: كە گەلى نوح ھەموو سەر زەويىيان پى كىردىپتەوہ.

ھەرومەھا ھەبوۋنى صەدەفو لاشەماسى و ھەيواناتى دىريايى تر لەسەر لوتكەى كەژمەكان ئەوہ ناگەيەنن: كە لەئاكامى ئەو تۆھانەھە بى، چونكە گەيىشتى

ناو بۆ سەر لوتکهی کێوهکان بۆ ماوهی چهند رۆژیک نابیته هۆکاری پهیداوونی نهو دیاردانهی باسماں کردن!

چیرۆکی ههزرهتی هود عليه السلام

﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَنْقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾ يَنْقُومِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنَّا أَجْرَىٰ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَيَنْقُومِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّهِ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِّن دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا

مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 ﴿٥٦﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
 رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ
 ﴿٥٧﴾ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
 مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾ وَتِلْكَ ءَادٌ جَحَدُوا بِبَيِّنَاتٍ
 رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾ وَاتَّبِعُوا
 فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ إِلَّا إِنْ ءَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا
 بَعْدَ لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ﴿٦٠﴾

نه مه چیرۆکو سەرگورشتهی بێغه مبه رێکی تره لهو چیرۆکانه ی په رو مردگار
 لهم سورمه دا گیرا و نه وه، بێگومان نه م چیرۆکه به شیوه و شیوازیکی تر له سوورمه تی
 (الأعراف) دا هیندراره.

له گیرانه وه ی نه م چیرۆکه لێرمه دا مو شابه هه و لێکچونیک هه یه به چیرۆکی
 چه زرمه تی نووچه وه، نه م چیرۆکه ش به هه مان شیوه نه وه ی تێدایه: که هود
 بانگه وازی و دعوته نامه ی خو ی به نه ته و مکه ی راگه یاندمو نه وانی ش رمتیان
 کردو ته وه، هه روه ها کو تایی نه م چیرۆکه ش به رزگار بوونی موسو لمانه کان و
 له ناو چونی کافره کان دی.

دەمفەر موی: ﴿وَأَلِيَّ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا﴾ ناردمان بۆ لای گەلی عادی یەگەم، بۆی خۆیان (هود) ﷺ لەرەجە ئەکو هۆزایەتی دا نەك بۆی ئایینیان بۆ چونکە هود یەکیك بوو لەهۆزی عاد، کەسیکیش لەهۆزێك بوو پێی دەگوتری: بۆی فلان ئەومتا؛ بەکابرا دەگوتری (یاأخا العرب) مەبەستیش یەکیکە لەعەرمب. ئەم هۆزی عادە هۆزێکی عەرمب بوون لەلای یەمەنەوه لەشیمالی حەزەرەمەوت لەناوچەیهك پێی دەگوتری (الأحقاف) نیشتەجێ بووون، خاومنی هیزو توانایەکی زۆرو کشتو کالی هەمەجۆرو مەرو مالاتدار بوون!

سەرمتا: حەزەرمی هود بانگەوازی کردن بۆ یەکتاپەرستی و نەبی ئی کردن لەبەتپەرستی ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ وتی: ئەبی نەتەوهکەم! تەنها خودا بپەرستن و کەسی تر بەخودا مەزانن، جگە لەخودا بتو صەنەم مەپەرستن، کەس مەکەن بەهاوەل و هاوشانی پەرۆمردگار، ئیوه جگە لە ئەو خودای تەرتان نیه. ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوه کە پەرستش بۆ بتو صەنەم دەکەن و بەخودایان دەزانن، لەخۆتانەوه شت هەڵدەبەستن و درۆ بەدەم خودای تالو تەنیاوه هەڵدەبەستن لەخۆتانەوهو بەبێ بەلگە ئەو خودا درۆزانەتان کردوون بەهاوەل و تەکاار لای خودا؛ ئەو خودایە ئیوهی بەدیھێناوێو بژیوی پێ داو، نەعمەتی زۆرو زەبەندە بەسەردا رشتوون...

﴿يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ ئەبی نەتەوهکەم! ئەمن لەپاسای بانگەوازی کردنم بۆتان داوای کرێ و پاداشتان ئی ناکەم، لەبارتەقای نامۆزگاری و نەسیحەتەکانەدا پارەو مالم مەبەست نیه، ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ کرێ و پاداشی من لەسەر پەرۆمردگار؛ لەسەر ئەو خودایەیه: کە دروستی کردوم لەسەر فەطەرمتی ساغو راست، فەطەرمتی خوداپەرستی و یەکتاپەرستی! ئەوه بۆ تیناگەن، بۆ حالی نابن لەقەسی کەسیك: کە دڵسۆزانە بانگتان دەکا بۆ رێبازیك بەرژمومندی ئیوهی تێدایە لەدویناو لەقیامەت، بەبێ

ئه‌وه‌ی داوای گریو پاداشتان لا بکا! ئه‌وه بو ریژی ئه‌وه‌ی بیتان ده‌گوتری له‌نه‌سیحه‌تو ناموژگاری ناگرن؟ ئه‌وه بو نازانن که من دلسۆزتانهو، که جله‌وگیرتان لی ده‌که‌م له‌بتپهرستی، راستیم پیکاره!!

﴿وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م! ئیوه داوای لیخۆشبوون بکه‌ن له‌سه‌ر بتپهرستی و گوهر و بی‌دینی رابووردوتان، تۆبه‌یه‌کی راستالانه بکه‌ن، جا نه‌گه‌ر داوای لیخۆشبوونتان له‌خودا کردو تۆبه‌یه‌کی ریئو پیکتان کردو که‌وتنه‌ سه‌ر ریباری خوداپهرستی، ئه‌وه خودا بارانی زۆرتان بو دمبارینی، زموی و زارتان تیر ناو دمبی و کشتو کالتان به‌رمکه‌ت نامیز دمبی، دیاره ئه‌و کاته ئه‌وان زۆریان پتویستی به‌باران بووه، چونکه وه‌کوو نامازمه‌مان بو کرد ئه‌وان خاومنی نازمه‌لو کشتو کالیک زۆر بوونو ساله‌که‌یان وشکه سال بووه، ﴿وَيَرْزُقْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُرَّتِكُمْ﴾ نه‌گه‌ر داوای لیخۆشبوون بکه‌ن له‌تاوانه‌کانتان په‌شیمان بینه‌وه، سه‌رباری هیزو توانای نیستاتان هیزو توانای ترو مالو سامانی که‌شتان دمداتی! زیاتر بالادمستو سه‌رکه‌وتوتان ده‌کا.

بیگومان گه‌لی عاد به‌هیزو تواناو شانو شه‌وکه‌وت بوون، شانازیان به‌هیزو توانای خویان دمکرد، هه‌میشه هه‌ولی ئه‌ومیان بوو بالا دمستو زال بن به‌سه‌ر خه‌لدا. وه‌کوو له‌شوینیکی تردا دمفهرموی: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلْكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الاعراف/۶۹. یان دمفهرموی: ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ، وَتَخْذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ، وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا، وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ، أَمَدَّكُمْ بِالنَّعَامِ وَبَيْنَ الشَّعْرَاءِ ۱۲۸-۱۳۳. یان دمفهرموی: ﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾ فصلت/۱۵. ئه‌م نایه‌تانه‌و نایه‌تی تریش ئه‌وه دمگه‌یه‌نن، که گه‌لی عاد به‌دمستو بازوو شانو شه‌وکه‌تو شان پانو تیک سمر او بوون.

﴿لَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ ئیوه ئه ی گه له گه م! پشتم ئی هه ئمه کهن،
بانگه وازییه کهم رمت مه که نه وه، سوور مه بن له سه ر تاوان و جه ریمه ..

هه ئبه ته په شیمان بوونه وه له تاوان و داوی لیخۆشبوون له گونا ه سودیکی
زۆری هه یه، پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له زۆر فه رموودما
موسولمانانی هه ئناوه: که پابه ندی داوی لیخۆشبوون بن.

ئه بو داوود و ئیبنو ماجه له ئیبنو عه بباسه وه فه رموودمه یه که پیاویمت ده کهن:
که پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فه رموویه تی: (من لزم الاستغفار، جعل
الله له من كل هم فرجا، ومن كل ضيق مخرجا، ورزقه من حيث لا يحتسب) که سیک
به رده وام بئ له سه ر داوی لیخۆشبوون و به دل له خودا بپاریته وه بۆ لیبوردن،
خودای په روه رده گار بۆ هه موو ته نگو چه ئمه یه که دهروو یه کی ئی ده کاته وه،
له هه موو ناخۆشییه که دمرگای رزگار بوونی بۆ ئاوه لا ده کا، له لاوه رزق و رۆزی دما،
به جوړیک که خۆشی نازانی چۆن و له کو یوه بۆی دی.

جا که چه زرمتی هود ئه و نه سیحه تو نامۆزگاریانه ی ئاراسته کردن ﴿قَالُوا يَا
هُرُودُ مَا جِئْتَا بِبَيِّنَةٍ﴾ وتیان: ئه ی هود! تۆ له سه ر داوا و په یامه که ت به لگه و
نیشانه یه کی وات نیشان نه داین: که پیت برپا بکه ین و دلنیا بین تۆ پێغه مبه ری و
له خودا وه ره وانه گراوی! ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ﴾ ئیمه واز له خودا کانی
خۆمان ناهینین به قسه ی روتی تۆ، به ته ما ئه وه مه به ئیمه به قسه کانی تۆ
هه ئبه ئه تیین، واز له ره خنه گرتن له خودا کانی ئیمه بیته ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾
ئیمه برپات بئ ناکه ین. ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ﴾ ئیمه له به رامبه ر
هه ئو یستی تۆدا هیه که شک نابیه ن جگه له وه ی که بلێین هه ندی له خودا کانه مان
دمستیان ئی وه شانده ی و شیتیان کردووی، چونکه ره خه نت ئی گرتن، داوات له ئیمه
کرد واز له عیبادت بۆ کردنیان بێنین، ئیتر ئاویان لا کردووی ئه م قسه
پروپوو چانه ده که ی! شیت و ویت بووی نازانی ده لیلی چی و چی ده که ی!!

وهلامی نهو نهفانه چوارشتی تیدایه هه موویان نه حمه قی و خو به زل زانییه:

ا. یه کهم داوای به لگه و نیشانه یان لی کرد.

ب. دووهم سوور بوونی خو یان راگه یاند له سهر بتههرستی.

ج. سییه م بروانه گردن به به یامی هود.

د. چوارهم نیدعای نهو میان کرد که هود عه قل و هوشی تیک چوو،
خوداگان یان دمستیان لی و مشاندوهو شیت بووه.

حه زرمتی هود وهلامی دانه وه ﴿قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وتی: من خودا دمکه م به شایمت به سهر خو مه وه له بابمت نه وهی دمیلیم:
نیومش دمکه م به شایه دو بزانی: که من بهریم و دوورم له نه خو شی هاوه لدانان بو
خودا، من دووره په ریزم له بتههرستی و هه رگیز ریبازی ناوام نه گرتومو په پرموی
ناکه م! نیوه نه خوشن من لهو نه خوشییهی نیوه دووره په ریزم! نه مهش مانای وا
نیه که هه زرمتی هود نهوانی به شیاوی نه وه زانیبی به کاری شایه تیدان هاتبن،
نه خهیر به شیاوی شایه تیدانی نه زانیون، به لام بو گالته پیکردن به وان و دنیا بوون
له راستی په یامی خو نهوانی گرد به شایه د بو نه وه بزانی: که نه وه بیرو باومرو
هه لو یستیته تی و نهوان به هیه نازانی.

به لی من دوورم له په رستش بو نهو خودا دروژنانه ی نیوه به خودایان دمران،
﴿مِنْ دُونِهِ﴾ جگه له خودا و پیتان وایه نهو بتو صه نه مانه هاوه لی په رومردگاران.

دنیا بن: که من هیچ موبالات به نیومو خوداگان تان ناکه م، چ گرنگی یه ک
به خوداگان تان ناده م: که ده لی ن: گوایه دمستیان لی و مشاندوم. دمبی منمت بن
﴿فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ﴾ هه مووتان خه ریکی پیلان و نه خشه کیشان بن
له دزی من، نیومو خوداگان تان هاوکاری یه کتری بکه ن، دزم بومستن و هه ولی زیان
پتگه یانلسم بدمن، چاو لیکنانی ک مؤلتم مده من، خوداگان تان: که پیتان وایه:

د مستیان لی و مشاندومو عه قلیان تیک داوم با ئه وانیش یارمه تیتان بدمنو
دمسه و مسان رانه و مستن!

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ من پشتم به خودای خوّم قایمه و
ته و مکهولم له سهر بهر و مردگار، نه و خاومنی ئیش و کاری من و ئیومه، ناگاداری
هه ئویستی من و هه ئویستی ئیومه، نه و بهسه، پیلانی ئیوه دمپوچینیته و مو هیچ
شتیک نیه بتوانی نه هیلل خودا یارمه تیم بدا، خودا توانای به سهر هه موو شتیکدا
ههیه. ﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ هیچ گیانله بهرک نیه له سهر زهوی و
شوینی تریش ئیلا جلهوی هه ئسوران و کاروباری به دمست خودایه و نه و
خاومنیته، چونی بوئ ناو رمدامیان دین. هیچ شتیک نیه نه و کۆله وار بکا
له پاریزگاری کردنی بۆ من و به هیلک بردنی ئیوه! ﴿إِنْ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
بیگومان کردمو مکانی خودای من به گویرهی حهق و دادپهرومری نه نجام دمدرین،
سته و سته مکاری تیدا نیه، دابو نه پیتی خودا و هاتوو موسولمانانی راستال
یارمه تی دمداو کافرانی ناشوبگپر له ناو دمبا.

بیگومان وه لامدانه وه که ی حه زرمی هود وه لامیکی ده مکهوتکهرو جهرگپرو
بویرانه بوو، له خۆپادیوی پپوه دیاره، ته حه دای کردن، به ناشکرا بهرانه تی خۆی
له هاوه ئدانان و بتپهرستی راگه یاند، خودای کرد به شایهت له سهر نه وه و خۆشیانی
کرد به شایهت، داواشی لی کردن چییان له دس دئ ته قصیری نه کهن، نه وهی
راگه یاند، که هیچ موبالاتیان پی ناکاو به هیچیان دمزان، نه له خۆیان دمترسی
نه مننه تی خودا درۆزنه گانیان دمزان!!

بیگومان نه هه ئویسته ی حه زرمی هود دهق ده شو بهیته هه ئویستی
حه زرمی نوح که له وه پیش باسماں کردو قورنان ناماژه ی بۆ دمکا و مکوو
دمه رموی: ﴿قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظِرُونِ﴾ الأعراف/ ۱۹۵.

جا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ ئەى نەتەوھکەم! ئەگەر رو لەپەيامەكەم و مەبگێرن و گوێ بۆ نامۆزگاری و نەسیحەتەكانم نەگرن، پشت ھەلبەكەن لەو نیگا و سروشەى پێتان رادەگەيەنم، ھەلۆیستان نەگۆرن و ھەر بەدرۆم بێخەنەو، ئەو ھەتا بارنايم، چونكە ئەو پەيام و سروشەى پێى نێردراوم گەياندومەو پێم راگەياندوون، گەمەرخەمەيم نەكردو ھەلبەجێھێنانى نەركى سەرشانم، ئێو ھەش بۆخۆتان دانى پێدا دەنێن: كە مەن بانگەوايم كردوون و داوام ئى كردوون تەنھا خودا بپەرسن و ھاوێلى بۆ دامەنێن. ئەو مەن پەيامى خۆم گەياندو بوو بەبەلگە لەسەر ئێو ھەيانووتان نەما، مۆستەحەقى سزا و عەزاب بوون. ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ خودا بەھيلاكتان دەباو گەل و نەتەومەيەكى تر دێنێتە گۆرێ و دەبنە جێنشینی ئێو مەل و نیشتمانن بەمیراتی دەكەوێتە دەست ئەوان.

﴿وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا﴾ ئێو بەپشت ھەلكردنن لەپەيامى خودا، بەسوور بوونتەن لەسەر كوفر و بپەرسى ھىچ زيانێك بەخودا ناگەيەنن، بەلكو زيانى ئەو ھەسەر خۆتانەو بۆخۆتان تووشى دەردى سەرى و كێشەكێش دەبن. ﴿إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ﴾ بێگومان خودای مەن بەسەر ھەموو شتێكدا ئاگادار و چاودێرە، ھىچ شتێك لەكردمەوى ئێو ھەل نەبێ و غافل نەبێ لەتۆلە ئى ستاندنن! ئەگەر ماومەكێش مۆلەتەن بەدا دنیابن پاشگویتان ناخا.

ئەمجار پەرۆمەدگار باسى عەزابى نێردراو بۆ سەر گەل عاد دەكاو سەرنجامى ھودو گەلەكەى دیارى دەكاو دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ كاتێك فەرمانى ئێمە ھات بۆ بەھيلاك بردنى گەل ھود، خۆى و ئەوانەى لەگەڵیا ئیمانیا ھێنابوو، رزگارمان كردن لەروانگەى رەحمەتى خۆمانەو، رزگارمان كردن لەعەزابێكى سەختى

ریشه‌کیش کەر، گه‌له‌کە‌یشمان له‌ناو بردن، هەرچی ئیمانی نه‌هینابوو که‌وتنه به‌ر شالۆی عەزابی سامناکو ناسه‌وارمان ب‌پینه‌وه.

﴿وَلَيْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ هۆی ئەو سزا سامناکه‌ی هاته سهریانو له‌ناوی بردن، ئەوه بوو: گه‌لی عاد نیشانه‌کانی خودایان ر‌متکردنه‌وهو ئینکاریان کردن، له‌پ‌غه‌مبه‌ره‌کان یاخی بوون (پ‌غه‌مبه‌ره‌کانی به‌کو هینان و مه‌به‌ستیش یه‌ک پ‌غه‌مبه‌ره که هوده، به‌لام چونکه که‌سیک ب‌پ‌وای به‌پ‌غه‌مبه‌ریک نه‌بوو و‌م‌کوو ئەوه وایه ب‌پ‌وای به‌هیچیان نه‌بی، بۆیه فهرمووی (رسله) نه‌یفه‌رموو: (رسوله).

ئەوان هاوچه‌رخ‌ی حەزرتی هود بوون و‌په‌یامی ئەویان ر‌متکرده‌وه، به‌لام کافر بوونه‌که‌یان به‌په‌یامی ئەو، و‌م‌کوو کافر بوون وایه به‌په‌یامی هه‌موو پ‌غه‌مبه‌ران! ئەوان په‌یامی حەزرتی هودیان به‌درو‌خسته‌وهو شو‌ین فهرمانی مله‌وره‌کانیان که‌وتن، شو‌ین ئەو سهر ر‌مقه یاخی بووانه‌یان که‌وتن که پابه‌ندی حەق نه‌بوون و ملیان نه‌دا بۆ راستی!

﴿رَأَيْتُمَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌م دونیادا نه‌فرینی خودایان دوکه‌وتوو هه‌روا نه‌فرینی ئاده‌میزادانیا به‌رکه‌وت، هه‌ر که‌سی به‌حال و‌مزعیان بزانی و‌می‌ژوو به‌سه‌ره‌اتیان ئاگادار بی، نه‌فرینیان لی ده‌کا، هه‌ر پ‌غه‌مبه‌ریک هات‌بی، هه‌والی ئەوانی گ‌یراب‌یته‌وه نه‌فرینی لی کردون، هه‌روه‌ها روژی قیامه‌تیش ئەو کاته‌ی شایه‌ته‌کان شایه‌تی له‌خه‌ک دم‌دن نه‌فرین له‌سته‌مکاران ده‌که‌ن، نه‌فرینی خو‌یان ئا‌راسته‌ی گه‌لی هودیش ده‌که‌ن!

له‌پ‌یش چاوی مه‌خلووقات‌ی ده‌ستی مه‌حشر بانگ‌دە‌ریک بانگ هه‌ل‌ده‌داو ده‌لی: ﴿أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُودٍ﴾ ئاگادار بب‌نه‌وهو بزانی: که گه‌لی عاد به‌نیعه‌ته‌کانی خودا کافر بوون، ئینکاری نایه‌ته‌کانی خودایان کرد، پ‌غه‌مبه‌ره‌انیان به‌درو‌خسته‌وه، ئاگادار بب‌نه‌وه دوور که‌وتنه‌وه له‌ره‌حه‌تی خودا

بۆ گەل عاد: کە قەومی هود بوون! لەعنەتی خودایان لی بی، بەشیان فەوتان و تیدا
چوون و بەدبەختی و عەزابی بەردەوام بی!

جبرۆکی صالح بێنە مېەر ﷺ

﴿ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ﴾ (۶۱) قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ﴾ (۶۲) قَالَ يَاقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَنِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ﴾ (۶۳) وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴾ (۶۴) فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ

وَعَدُّ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ
رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٦﴾ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِIRِهِمْ جَثِيمٍ ﴿٦٧﴾ كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ أَلَا إِنَّ
شُعُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۖ أَلَا بُعْدًا لِالشُّعُودِ ﴿٦٨﴾

خوی گه یاندومو مونا قه شه و گفتو گۆی زۆری له گه ل قه ومه که ی کردوه، هه ره شه ی له ناو چوون و فه وتانی ئی کردون، نه وانیش په یامه که یان ره تکرده وه، پاشان په رومردگار موعجیزه ی وشتره که ی پی به خشی بۆ نه وه ی ببیته به لگه له سه ر راستی پیغه مبه رایه تیه که ی. ئهمجار گه له که ی وشتره که یان کوشت، په رومردگاریش به گرمه و هه وره بروسکه له ناوی بردن!

دمه فرموی: ﴿وَالَّذِي يُمِرُّ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ واته: بیگومان ناردمان بۆ سه ر قه ومی ئهمود پیاویک له هۆزو نه ژادی خۆیان، په یومندی نژادو خزمایه تی له گه لدا هه بوون، نه ویش صالح بوو (علیه السلام) که هاته سه ریان فره مانى پی کردن به خودا په رستی، ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ پی گوتن: نه ی نه ته وه که! ته نها په رستش بۆ خودا بکه ن، هه ر نه و به خودا بزائن، جگه له زاتی په رومردگار هیچ خودای تر تان نه ی شیاوی به ندایه تی بۆ کردن بی!

نه مجار دوو به لگه ی له سه ر تا کو ته نه یایی خودا هینایه وه:

۱- به لگه ی په که م نه ومیه: که دمه فرموی: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾ واته: سه رمنا ئیوه ی له خاک دروست کردوه، ئاده م که باوکی ئیوه یه له خاک دروست کراوه، نه ویش باوه گه وره ی ئاده میزاده، خۆل په که م مادده یه که ئاده می ئی دروستکراوه، ئهمجار ئیوه ی ئاده میزادی له (سولاله) ی قور به چه ند هۆکاریک به دیه ئناوه؛ ئیوه ی له دۆپه ناوی (تۆماو) ئهمجار کردویه تی به (عه له قه) ئهمجار کردویه تی به گۆشتپاره، پاشان کردی به ئیسقان و ئهمجار ئیسقانه کانی به گۆشت داپۆشیوه.

بنه مای تۆماو له خوینه ومیه، خوینیش له خۆراکه وه په یدا دمبی، خۆراکیش یان له دانه ویلّه و به روبوومی دارو دروخت یان له گۆشتو شیرو په نیرو نه م جۆره شتانه په یدا دمبی که ئهمانیش ده چه وه سه ر دانه ویلّه و به روبووم.

ب- به‌لگه‌ی دووهم نه‌وه‌یه دم‌فهرموی: ﴿وَأَسْتَعْمِرْكُمْ فِيهَا﴾ نی‌وه‌ی کردوه به‌ناومدانکه‌رموه نی‌شی تیدا دم‌که‌ن، کشتو کالو پیشه‌سازی و بیناسازی تیدا نه‌نجام دمدن. جا که زموی به‌کاری ناومدانکردنه‌وه بی‌و نادمیزادیش بتوانی ناومدانی بکاته‌وه، نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سهر هه‌بوونی خودایه‌کی به‌دیپه‌نهر و دانا، که نه‌خشه‌ی هه‌موو شتیکی کی‌شاهه، نادمیزادی شارمزا کردوه بو سوود و مرگرتن له‌سروش، عه‌قل و هوشی داوه به‌ناده‌میزاد: که بوونه‌ور بو سوودی خو‌ی به‌کار بی‌نی، توانای داومتی که ته‌صه‌روفی تیدا بکا.

جا که په‌روم‌ردگار هه‌ر خو‌ی شی‌او‌ی په‌رستن بی ﴿فَاسْتَفِرُّوهُ﴾ داوی لی‌خوش‌بوونی لی‌بکه‌ن بو نه‌وه‌ی له‌تاوانی له‌ومپ‌یشتان خوش بی، ﴿ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ نه‌مجار بگه‌رپنه‌وه بو لای خودا، په‌شی‌مان ببینه‌وه له‌تاوانه‌کانتان و روبکه‌نه به‌ندایه‌تی بو کردن و عه‌زمتان جه‌زم بی له‌سهر نه‌گه‌رانه‌وه بو گونا‌ه له‌داهاتوو‌دا، ﴿إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ بی‌گومان خودای من له‌دروست‌کراوانی نزیکه به‌ره‌حمه‌ت و فه‌ضلی خو‌ی، شنه‌واو زانایه به‌مه‌خلووقاتی خو‌ی، به‌فه‌ضلو و ره‌حمه‌تی خو‌ی وه‌لامی داوی ناتاجان دم‌داته‌وه، و مگوو له‌شوینتیکی تر‌دا دم‌فهرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة/۱۸۶.

فه‌ومه‌که‌ی به‌شی‌ومه‌یه‌کی نه‌قامانه‌و سه‌ر ره‌قانه وه‌لامی جه‌زمرتی (صالح)‌یان دایه‌وه: ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ وتیان: نه‌ی صالح! تو له‌ومپ‌یش له‌ناو نی‌مه‌دا شوینی هوم‌ید بووی! له‌ناو دل‌مان‌دا ریزو ته‌قدیرمان بو دانابووی، هی‌وامان پی‌ت بوو به‌ته‌ما بووین ببیه گه‌ورمه ته‌گبیرکه‌رو ریش سپیمان، چونکه زیره‌کی و بلیمه‌تی و عاقل‌مه‌ندی و بیر‌تی‌زی و لی‌هاتوو‌پیمان پی‌وه دم‌بینی، نی‌ستا تو نی‌مه‌ت ناهوم‌ید کرد، هه‌موو ناواتیکت برپن، سه‌دم‌خابن نی‌مه به‌ته‌ما بووین ببیه پاشاو گه‌ورمه‌مان به‌لام و نی‌ستا هی‌وا براوت کردین.

ئەمجار ھۆكاری ناھومید بوونەكەپانی لیی دیاری دەكەنو دەلێن: ﴿أَتُنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟﴾ ئەوە جێهەگێرمان لەوە ئی دەكەئ: كە ئەوەئ باوكو باپیرانمان پەرستویانە ئیمەش بیپەرستین؟ دەتەوئ واز لەپەرستنی ئەو بتانە بێنین كە باوكو باپیرانمان پەرستویاننو لەسەری راھاتوون؟ ﴿وَأَنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ ئیمە گومانئ زۆرمان ھەئە دەربارەئ بانگەوازییەكەئ: كە بانگمان دەكەئ بۆ ئەكتاپەرستی، بەراستی ئەمە جێگای گومانەو دلمان ئی پەیس كردوئ.

مه‌به‌ست له‌م ه‌سانه نه‌ومیه: ده‌لێن: ئێمه سوورین له‌سه‌ر پابه‌ند بوون به‌یرو باومه‌ری باو‌كو با‌په‌را‌نمان هه‌رگیز وازی ئی ناهێنین. ئه‌مه ده‌ق له‌هه‌لۆیستی کافه‌رمانی مه‌که‌که ده‌جێ: که په‌یامی پێغه‌مبه‌ریان ره‌ت ده‌کردوه‌و ده‌یانگوت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ص/ ٥.

چه زمرتی صالح وه لّامی دانه وه، وه لامیکی هیدی و هیمانه وه لهسه ره خو،
 هه لّوئستی دامه زراوی راده گه یه نئ، بهرده وامی خوئی لهسه ره پهیره وو پر وگرامی
 پێغه مبهرایه تی خوئی دوپات دکاته وه. ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى يَتَةِ مِنْ
 رَبِّيْ﴾ چه زمرتی صالح وتی: ئه ی نه ته وه که! من چوّن له خودا یاخی دهبم؟ چوّن
 واز له په یامی پێغه مبهرایه تی خوّم دهینم؟ دهیّم بلّین: من چی بکه م ئیوه چیم
 بۆ به باش دزمان: ئه گهر من لهسه ره ریبازیکی حه ق به م به لگه و نیشانه ی راست و
 دروستم به دهسته وه بنو، دلّیابم: که نه وه په یامه ی پی ی نیردراوم بۆ ئیوه
 هینا وه حه ق وه راسته، ﴿وَآتَانِيْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾ ئیوه ته قدیری ئه وه بکه ن: که من
 له خودا وه هیدایه ت دراوم وه لهسه ره به صیرمه ت بهرچا ورونی ههنگا و هه لدمنیّم،
 پێغه مبهرم به راستی و خودا به قه ضل و گه ورمیی خوئی پله و پایه ی پێغه مبهرایه تی
 پی به خشیوم، سه یر بکه ن ئه گهر من شوینی ئیوه بکه وم له خودا یاخی بیم ﴿فَمَنْ
 يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ؟﴾ کئ من له عه زایی خودا ده پارێزی؟ ﴿اِنْ عَصَيْتُهُ﴾ ئه گهر من

لہ خودا یاخی ببہو شوین نیوہ بکہومو واز لہ بانگہ وازیہ کہم بہینم، بانگی نیوہ نہ کہم بؤ خودا بہرستی، جلہو گریتان لی نہ کہم لمبتہرستی، دلنیام سوودم پی ناگہینن ﴿فَمَا تَزِيدُونِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ﴾ جگہ لہ خہ سارتمہندی ہیچی ترم بؤ زیاد ناکہن، خہ سارتمہندی لہ گورینہوی نہو بہیامہی لامہ، بہو بروا پروپوچہی لای نیوہ، واز ہینان لہ بہیامی پیغہ مہراییہ تیہو شوین کھوتنی نیوہ.

جا چونکہ دابو نہریتی پیغہ مہرمان لہ سہرمتاوہ بانگہ وازیکردنہ بؤ خودا بہرستی و پاشان نییدیعا کردنی پیغہ مہراییہ تی و درکاندنی نہوہ: گہ نہو رموانہ کراوہو نہرکی راہری پی سپردراوہ. حہزرتی (صالح) یش (علیہ السلام) پاش راگیانندی پیغہ مہراییہ تیہ کہی، داوای موعجزیمیان لی کرد، داوایان لی کرد، وتیان: نہ گہر راست دہکہی پیغہ مہبری، دہ وشریک لہو بہردہ دمر بیئہ! حہزرتی صالح لہ خودا پارایہوہ داوای بہدیہینانی نہو موعجزیمیہی لی کرد، بہرومردگار موعجزیمیہی بؤ ہینایہدی و وشر لہ بہردی رھقو تھق ہاتہ دمرموہ، نہمجار روی کردہ گہ لہ کہی و وتی: ﴿رَبِّا قَوْمٍ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ نہی گہ لہ کہم! نہمہ وشریکہ نیشانہی راستی پیغہ مہراییہ تی منہ، وشریکہ خودا بہ موعجزیمہ دروستی کردوہ، لہہممو وشریکہ تر جیاوازہ لہ خواردن و خواردنہویدا لہ زوری شیریدا، و مکوو لہ شوینیکی تردا دمفہرموی: ﴿إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ، وَبَيْنَهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ﴾ القمر/۲۷-۲۸.

﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ مہرہ خہسی بکہن لینی بگہرین لہ کوئ دہلہومری با بلہومری، شیرو ماستہ کہی بؤ نیوہو نالغہ کہی لہ سہر نیوہ نہ بی.

﴿وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ﴾ بہہیج شیومیہک خراپہی لہ گہل مہکہن و دہستدریزی مہکہنہ سہرو نہزیہتی مہدن، نہ گہر نہزیہتی بدن و دہستدریزی بکہنہ سہر ﴿فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ نہوہ سزایہکی نزیک خیرا یہ خہتان دہگریو لہ ناوتان دہبا، سی روژ زیاتر نابا عہزایی خودا دیتہ سہرتان و نیر رزگار بوونتان نابی!

به لّام گه له که ی ناموژگارییه که یان نه بیستو به درو یان خسته وه، ﴿فَعَقَرُوهَا﴾ بهرمزانه ندی هه موویان قیداری کورپی سالف هه لّسا و شترمه که ی سهر برپی، خوبه زلزانو و له خوبایی بون و گالته کردنیان به ناموژگاری و هه پرشه کانی حمزرمتی صالح گه بیسته ناستیک نه که هه ر ئه زیه تدان، به لکو و و شترمه کهشیان سهر برپی.

﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾ حمزرمتی صالح پی ی گوتن: سئ روژی تر بگوزمرینو و له زرم تو خوشی ژیان و مر بگرن له جی و ریگای خو تان دا، تا سئ روژی تر بژین و هه و هه لّمز، پاشان عه زابی به ئیشتان بو دئ، عه زابی بهر و مردگار له بیختان دهر دینئ، نه وه واده یه کی حه ق و راسته و دروی تیدا نیه، هیچ گومان تان له هاتنی دا نه بی!

ئه مچار باسی هاتنی عه زابی هه پرشه پی لیکرا و ده کا و ده فهر موی: ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ﴾ جا که کاتی هاتنی عه زابی ئیمه هاتو نه وی هه پرشه یان پی لیکرا بو و رویدا، هه وره بروسکه و سزای ریشه که نیان به سه ردا درا، صالح و شوینکه و توانی له گه لی بوون بهر حمه و میهرمبانی خو مان رزگارمان کردن، له و عه زابه به ئیشه هوتاریان بوو، له رسوایی و ناره حه تی روژی هر کردنی گه لی نه موود رزگارمان کردن، نه و نه فرین و ناو زران و سه رزم نشته ی گه لی نه موودی گرته وه نه وان لی ره ها بوون!!

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ خودای تو نه ی موحه ممه د! نه و خودایه ی گه لی نه موودی به و مه رده برد، خودایه کی به توانا و بالا دمه سته، دمه توانئ وینه ی نه و عه زابه و توند تریش به گه لی تو بگه یه نی، نه گهر نه وان بهر ده وام بن له سه ر ئینکاری و سه ر ره قئ!!

﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ نه وه بوو: دهنگی فریشه، یان گرمه و ناله ی عه زاب، گه لی نه موودی گرته و دارو بهردی وه له رزه هی ناو

رايتهكاندنو لهرزى خسته دل و دىروونيانهوه، چونكه نهوانه ستهميان لهخويان كىردو كافرو سىر رهقو تهجاومز كار بوون، لهناكامى گرمه و نالهى ههوره ترىشقو صاعيقهكهده ههموو نهوانه بىروايان بهحهزى صالحو نهكردبوو سىلار بوونهوهو جو لهيان لى برا، بوون بهلاكه توپيوى فرى دراو لهسىر زهوى.

﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ نهوان بههوى خىرا لهناوچوونيان دىنگوت: ههر لهدونىادا نهبوونو لهمالو ولاتى خوياندا زيانيان بهسىر نهبردوه. نيشيان تهواو بوو، لهكۆرى زيان ودىر نىران، لهولاتدا نهمان، بهجۆرىك ههر وىكوو نهبووبى، حالو وىزىيان هاتبوو زوبان بهجۆرىك پىنديان لى وىرگىرىو ههموو عاقلمىنديك پىيان ته مىبى بى!

﴿أَلَا إِنَّ لَكُمْ أُولَئِكَ بُرْهَانًا لِّمَن كَفَرَ﴾ بزىان: كه گىله شهموود بهخودى خويان كافر بوونو پابهندى فىرمانو جلهوگىرىبهكانى نهبوون، شوپى پىيامى پىغه مبهركهيان نهكهوتى، دوورى لهرحمهتى خوداو نهفرىنى خودا لهگىله شهموود بى!

تپىنى:

بىر لىو شتانهى لهچىركهكه وىرگىرى:

۱- توپه و نىستىغىفار لهتاوانو ياخى بوون هۆكارىكى خىرايه بۆ دوعا قىوول بوون، چونكه خودا ههميشه لهبىندىكانى نىزىكه و رحىم و فىضلى زۆره بۆيان، داواكارى ئاتاجان جى بهجى دىكا.

۲- وشتىركه موعىزىمىهكى سىرسورپىنهىر بوو، چونكه لهبىردىكى رهقو تهق دروستكاربوو، كه ودى هات ناوس بوو، دروستكاربوو لهسىر شىومى كاملىو زىلامى، يهكسىر كه هاته دى وشتىكى تهواوو كاملى بوو، رۆژىك ههموو ناوى كانىاو

یان بیرمه‌کی ده‌خواردموه، رۆژیکیش ناوه‌که به‌شی گه‌له‌که بوو، شیری نه‌ومنده زۆر بوو به‌شی هه‌موو نه‌و خه‌لکه‌ی ده‌کرد!!

۳- دادپه‌روهری خوداو ره‌حه‌ته‌و میهره‌بانی وا داخواز بوو: که صالح و شوینکه‌وتوانی رزگار بکا، ده‌لین: ژماره‌یان چوار هه‌زار کهس بوو. نه‌ته‌وه‌ی نه‌موودیشی له‌ناو برد.

۴- واده‌و به‌لین پیغه‌مبه‌ران راستو به‌جیه، هه‌ره‌شه‌کانیان دینه‌دی و خیلافولومعه‌دیان نابی. بیگومان هه‌زرمی صالح هه‌ره‌شه‌ی ئی کردبوون: که پاش سئ رۆژی تر عه‌زابیان بو دئ، له‌رۆژی چواره‌دا نه‌و عه‌زابه‌ سامناکه یه‌خه‌ی گرتن!

۵- عه‌زابه‌که‌یان به‌گرمه‌و ناله‌یه‌ک، یان به‌صاعیقه‌و بومه‌له‌رزیه‌ک بوو هه‌موویان بوون به‌لاشه‌ی بی گیان و لال و پال که‌وتوو. جا گرمه‌که یان گرمه‌ی جوهرانیل بوو، یان ده‌نگیکی ناسمانی به‌هیز بوو یه‌کسه‌ر دلایان ته‌قی و خپ بوون.

چیرۆکی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا
قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِידٍ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا رَآ
أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا
تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ

فَبَشِّرْنَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٧١﴾ قَالَتْ يَوْنٰىلَی
 ءَالِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَهٰذَا بَعْلٰی شَيْخًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیْبٌ
 ﴿٧٢﴾ قَالُوا اَتَعْجِبِیْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَکٰتُهُ عَلَیْكُمْ
 اَهْلَ الْبَیْتِ ۚ اِنَّهٗ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ﴿٧٣﴾ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهیمَ الرَّوْعُ
 وَجَآءَتْهُ الْبَشْرِیْ یُجَدِّدُنَا فِی قَوْمٍ لُّوطٍ ﴿٧٤﴾ اِنَّ اِبْرٰهیمَ لَحَلِیْمٌ
 اَوْهٌ مُّنبِیٌّ ﴿٧٥﴾ یَا اِبْرٰهیمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرٌ رَّبِّکَ
 وَاِنَّهُمْ ءَاتِیَهُمْ عَذَابٌ غَیْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿٧٦﴾

نہمہ چیرؤکی چوارمہ لہو چیرؤکانہی: کہ لہم سورمتہدا باسکراون،
 بئگومان چیرؤکی حہزرمتی ئیبراہیم لہومپیش لہسورمتی (البقرة) دا باس کراوہ!
 حہزرمتی ئیبراہیم لہقورئاندا زور جار باس کراوہ، جاری وا ھہیہ: لہگہل
 باوکی و گہلہگہی دا باس کراوہ، لیرمدا لہتہک چیرؤکی نہو فریشتانہ ناوی ھینراوہ
 کہ موژدہی (ئیسحاق و یعقوب) یان پئدا، ھەروا ھەوالی لہناوبردنی گہل
 (لوط) یشیان پئ راگہیاندا، لہشویننکی تردا لہگہل ئیسماعیلی کوپری باس کراوہ.

نہو شارو گوندانہی حہزرمتی (لوط) یان ئی بوو کہوتبونہ دہوروبہری شام،
 حہزرمتی (ئیراہیم) یش بؤ خوی لہخاکی فہلہستین بوو، جا کہ پەروردگار
 فریشتہی عہزابی ناردن بؤ سہر گہل لوط بہسہر ئیبراہیم دا تیپہرین و میوانی

ئەو بوون! وەکوو دمه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ واتە: بێگومان فریشتەمان ناردن بۆ لای ئیبراهیم بەموژدەو؛ مزگینیمان دا بەئیراهیم و خێزانی بەوێ: کە مندالیان دەبی!

عەطاو کۆمەڵیکی تر لەتابعین دەلێن: ئەو فریشتانە: جوبرائیل و میکائیل و ئیسرافیل بوون. هەندێکی تر لەرافەکەرانی قورئان دەلێن: لەگەڵ جوبرائیلدا حەوت فریشتەکان تر هەبوون. هەرچەندە لەراستی دا زانینی ئەم جۆرە شتانە پێویستی بەو هەیه بەنیگا و سەروش بچەسپێ و لەرێگە خەبەری صادیقه‌و بەنێمە بگا، نەشگەپیشتو!

بەهەر حال قورئان نامازە بۆ ئەو دەکا: کە فریشتە هاتوون و مزگینیان بەئیراهیم و خێزانی داو بەو کە کۆریان دەبی، کۆرەکەش ئیسحاق و وەکوو لەنایه‌تی ژمارە (۷۱) ی ئەم سورمەدا هاتوو و دمه‌رموئ: ﴿فَبَشِّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ...الْآيَةَ﴾ لەشوێنێکی تریشدا دمه‌رموئ: ﴿وَبَشِّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ الذاریات/ ۲۸.

هەندیکیش دەلێن: مزگینییه‌کە بریتی بوو: لەفەوتاندن و لەناو بردنی گەلی لوط و رزگار کردنی حەزرتی لوط!

جا کە فریشتەکان هاتن ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ وتیان: ئەو ئیبراهیم! سلاوت ئی. ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (ئیراهیم) یش وەلامی دانەوو و تی: هەمیشە سەلام لەسەر ئێو بی. ﴿فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ﴾ پەله‌ی کردو ئەوئەندە پێ نەچوو کە گوێرەکەیه‌کی قەله‌وی برژێندراوی هێناو خستیه‌ بەر دەمیان بۆ ئەوێ لێی بخۆن! گوشتی ئەم گوێرەکەیه‌ لەسەر بەردی گەرم برژابوو. لەشوێنێکی تردا دمه‌رموئ: ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ، فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ؟﴾ الذاریات/ ۲۶ - ۲۷.

ئەمەش ئاماژە بۆ ئەو دەکاو بەلگەیه لەسەر ئەو: کە ئەو گوێرەکە برژێندراو و نامادە کراو بوو بۆ میوان، دەشگونجی لەکاتی گەییشتنی فریشتەکان بەگورجی و خیرایی برژێندرابی!

﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَنبِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ جا کە بینی میوانەکان دەستیان بۆ خواردنەکە نابەن، و مگوو میوانی ئاسایی دەستیان بۆ خواردنەکە نەبێد، حەزەرتی ئیبراهیم لێیان بەگومان کەوتو پی و انەبوو ئەوانە میوان بن! لەدلدا لێیان ترساو بۆی ناشکرا بوو ئەوانە ئادەمیزاد نین و وێ دەچی فریشتە ی عەزاب بن.

﴿قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ﴾ وتیان: ئە ی ئیبراهیم! مەترسە نیە نامانە وێ زیان بە تۆ بگەیهنین، نیە نێردراوین بۆ لەناو بردنی گەلی لوط. ولاتی گەلی لوط نزیك بوو لەو شوێنە: کە حەزەرتی ئیبراهیمی ئی بوو.

﴿وَأَمْرًا تُقَامُ فَضَحِكْتُمْ﴾ خیزانی ئیبراهیم لەپاش بەردەمیەکەو و راوستانبوو بەجۆریک کە چاوی لەفریشتەکان بوو، یان هەر راوستانبوو لەپیش میوانەکان و خەزەمتی دەکردن، بەبیسستی قەسەکانیان و دلتیا کردنیان بۆ ئیبراهیم کەیف خۆش بوو پیکەنینی ئی برژا، یان بەبیسستی هەوالتی لەناو بردنی گەلی لوط کەیف خۆش بوو، چونکە دژی گەرمەکانیان بوو، کوفرو بی دینی و سەر رەقییان ناشکراو نومایان بوو. ﴿فَبَشِّرْهُنَّ بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبُ﴾ لەسەر زوبانی فریشتەکان مۆژدەمان بەخیزانی ئیبراهیم دا: کۆری دەبی و ناوی دەنێن ئیسحاق، ئەم کۆرە دەژیو تەمەن درێژ دەبی دوا یی کۆریکی دەبی ناوی ئی دەنێ یەعقوب! نێر خیزانی ئیبراهیم هاواری ئی هەستاو لەخۆشیان و قیزاندی ﴿قَالَتِ يَا وَيْلَتَا أَلَدُّ وَأَنَا عَجُوزٌ﴾ وتی: ئای چەند سەیرە، ئای کە جیگای سەر سوپمانە چۆن من منداڵم دەبی، وەلحال ئەمەن پیرمەنم، پەکم کەوتوووە کەوتومە حالەتی نەزۆکیەووە ﴿وَهَذَا بَغْلِي شَيْخًا﴾ ئەووش مێردەکەمە دەبینن پیرە مێردیکی بەسالا چوو، بەروالت

هاوته مه نانی نهو مندالیان نابن ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به راستی نهو دی بیستم شتیکی سهیرو سه مه رمیه، چونکه چون بیره ژنیکیو بیره میردیکی به سالآ چووی و مگوو منو میرده کهم مندالیان دمبی؟! ﴿قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ فریشته کان وه لامیان دایه موو وتیان چون تو له قهزاو قه دمری خودا سهرت سور دهمینی؟ چون نهومت به لاهو سهیره که به پیری مندالتان ببی؟ نهوه کاری خودایه و ویستو ئیرادهی نهوه: که هیچی لی عاصی نابن، ﴿رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نهوه ره حمه تی خودایه و به ره که متو خیری نهوه به سهر نیوموه نهی خانه وادهی پیغه مبه رایه تی؟! هیج عه جایه ب نیه: که خودا شتیکی به نیوه بهه خشن که نایدا به که سانی تر!

بیگومان پیغه مبه رایه تی له خانه وادهی حه زمرتی ئیبراهیمدا به رده موام بوو، ههر له نهوه و درویتی حه زمرتی ئیبراهیم تا رۆزی قیامت پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی به رده موام بوو! ﴿إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾ بیگومان به رومردگار له سهر هه موو کرده و میه کی سوپاس کراوه، شیاوی هه موو حه مدو سوپاسیکه، زاتو صیقاتی پرۆزو موباره که، خیرو ئیجسانی زۆرو فراوانه، نهو زاته سوپاسکراو به رزو پرۆزه. به خشنده و خاومن عه طایه.

﴿قُلْنَا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ جا کاتیک ترسو خوف له ئیبراهیم رهوییه وه، موژدهی خوشی بیستو گوئی له موژده دانی فریشته کان بوو که موژدهی بونی کورپان پیدایا، زانی: که نهوانه فریشته ی عه زابن بو گهل لوط. دهستی کرد به مونا قه شه له گهل فریشته ی ئیمه دمرباری به هیلا کردنی گهل لوط، وتی: چون نیوه نهو گهل و لاته له ناو دمبه ن؟ لوط له ناویان دایه، ناخر نهویش به رده که وئ.

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾ بیگومان ئیبراهیم پیاویکی له سهره خو و هیمن بوو، په له ی نه ده کرد له تو له ستاندنه وهی نهو که سانه ی خراپه یان له گهل ده کرد،

زۆر بەزمىي بەخەللىدا دەھاتەو، ئاخو ئۆفى زۆر بوو: كە بىدىيائە خەللىكانى دىكە تووشى ناپەھەتى بوون، ھەموو شتىكىشى دەگەراندەو بۆ لای خودا، ھەمىشە تۆبەو ئىستىغفارى دەگردو دەيەويست ئەو كارانە بكا كە خودا پىى خوشە، جا دلنەرمى و خوشەويستى بۆ خەللى پالى پىو نە: كە موجدەلە لەگەل فرىشتەكان بكا، بەھىوای نەو: كە خودا عەزاب لەسەر گەل لوط ھەللىگىرى ئەوانىش تۆبە بكنەو ئىمان بەينن!

فرىشتەكان وەلامىان دايەو و تيان: ﴿يَا إِبْرَاهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ نەى ئىبراھىم! واز لەو جىدالو موناھەشە بىنە، جى دى دەربارەى گەل لوط داکۆكى مەكە ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ شەئنو حال وایە: بىگومان فەرمانى خوداى تۆ ھاتووو دەربار دەرجوو بەلەناوبردنى گەل لوطو ھاتنى عەزاب بۆ سەريان، ﴿وَأَنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ بىگومان گەل لوط سزايان بۆ دىو سزاكەش گەراندەوى نى، چەندىك موناھەشەو جىدال بکەى بى سوودە.

جىرۆكى ھەزەرەتى لوط لەگەل نەتەو دەكەى دا

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَاءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝ ٧٧﴾ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ

رَجُلٌ رَّشِيدٌ ﴿٧٨﴾ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا تُرِيدُ ﴿٧٩﴾ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ
 شَدِيدٍ ﴿٨٠﴾ قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوا إِلَيْكَ
 فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ
 إِلَّا أَمْرَانِكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
 أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ﴿٨١﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىهَا
 سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنضُودٍ
 ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَعِيدٍ
 ﴿٨٣﴾

نه مه چیرۆکی پێنجهمه لهو چیرۆکانهی لهم سورمه‌دا باس کراون، نه ویش
 چیرۆکی چه‌زمرتی لوطه له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی‌دا.
 گه‌لی لوط نه‌ه‌لی سه‌دوومی نوردن.

ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموئ: فریشه‌کان له‌لای چه‌زمرتی ئیبراهیم‌وه‌ رو‌یشتن
 بۆ لای لوط (که‌ برا‌زای ئیبراهیم بوو) له‌نیوان شو‌ینی ئیبراهیم‌و شو‌ینی لوط‌دا
 جوار فرسه‌خ بوو. که‌ چوونه‌ لای لوط. له‌شیوه‌ی کو‌ری تازه‌ پێگه‌یشتووی بی‌ موو،

ته‌فسیری ره‌وان

شیوه و روخساریان لهو په پری جوانی و شوخو شهنگی دا بوو. چه زرمی (لوط) یش نهیزانی: که فریشته ن.

دغه رموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ که فریشته گانی نیمه له شیوهی کوری تازه پیگه یشودا هاتنه لای لوط، زوری پی ناخوش بوو، خه مو په ژاره دایگرت، ههستی کرد: که ناتوانی میوانداریان بکا، چونکه ترسا لهوی: که گه له که ی پیان بزانونو په لاماریان بدن، دهمستدزیزیان بکه نه سهر. ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ وتی: نیمه روژیکی سهختو دژواره تی که وتووم، نه مړو تهنگانه یه و توشی به لایه کی گه وره بووم!

﴿وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ جا که گه ل لوط زانیان: که مالی لوط نیم کوره تازه پیگه یشودانه ی تیدان و میوانی مالی (لوط) ن، به هه له داوان و راکردن به ره و مالی لوط راجمین، که یفخوشو ته رده ماخ بوون به و هه واله و دمیانه ویست زو و بهر په لانیان بکه ون سواریان بن، نه مهش شتیکی ناسایی و عاده تی بوو لایان، چونکه ﴿وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ له پیش هاتنی نیم میوانانه دا دبو نه پیتی هه تیوبازی لایان باو بوو، نه و کرده وده ناشیرینه یان نه انجام ددا، نیم عاده ته یان لی ببه خو وازیان لی نه دمه ینا، ته نانهت کاتی غه زمبیان لی گیرا له سهر نه و حال ته ناشیرینه بوون و سهر گهرمی نه و هه تیو بازی به بوون. و مکوو له شوینیکی تردا دغه رموی: ﴿أَلَيْسَ لَكُمُ الرَّجَالُ وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي بُيُوتِكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ العنکبوت/ ۲۹.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ﴾ لوط روی تیکردن و وتی: نه ی گه لو هوزمکه م! نه وانه کچه گانمن، واته: نافرمتی گه له که ی مه به سته؛ چونکه پیغه مبه ر بؤ نه ته و مکه ی و مکوو باوک وایه، نه و هه کچه گانمن مارمیان بکه ون بچه لایان نه وانه بؤ نیوه پاکو خاوین ترو باشتن لهوی خه ریکی نه و گاره ناشیرینه بن، ماره کردن و خیزان پیکه و منان سوودی زیاتره بؤ نیوه له دونیا و قیامه تدا، و مکوو

له نایه تیکی تردا دمفه رموی: ﴿أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ، وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾ الشعراء/ ۱۶۵-۱۶۶.

موجاهیدو قه تادمو هی تریش وتوویانه: هیچ کامی لهو ئافرمتانه کچی لوط نه بوون، به لکوو ئافرمتی گه له کهی بوون، هه موو پیغه مبه ریکیش باوکی ئوممه ته که یه تی.

ئیبینو جورمیج ده ئی: فه رمانی پی کردن: که ئافرمت ماره بکه ن، نه ک ئافرمتی بو رانواندین!

سه عیدی کوپی جوبه یر ده ئی: مبه سستی نهومیه: که ئافرمتی گه له کهی هه موویان کچی نه ونو نه و باوکی یانه!

﴿قَاتِلُوا اللَّهَ﴾ له خودا بترسنو خوتان له سزاو عه زابی بپاریزن، ﴿وَلَا تُخْزُونِي فِي ضَيْفِي﴾ حه یاو ئابروم مبه ن، ده ستریزی مه که نه سه ر میوانه کانم، خه جاله تو چاو به رمو زیرم مه که ن سوکایه تیکردن به میوانه کانم سوکایه تیکردنه به خودی خو م!

﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ نایا له ناو ئیوه دا بپاویکی داناو عاقله مندی تیدا نیه، نامۆزگارییه کانم وهر بگریو به قسم بکا واز لهو شتانه بیئ: که جله و گیریتان ئی ده که مو شارم زاتان بکا بو ریگی راستو دروست؟

﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ هه موویان رویان کرده حه زرمتی لوطو وتیان: بیگومان تو له وه پیش زانیوته: که ئیمه کارمان به که چه گانت نیه و ئارم زومان له ئافرمت نیه، که وایی چ سوودیک نیه له وهی که ده یلی: ئیمه ته نه کارمان به نی ره، تو بوخوشت دزمانی ئیمه جیمان ده وئ، نیتر چ سوودیک هه یه له دوباره کردنه وهی نه و جو ره قسانه؟؟ واته: ئیمه سوورین له سه ر هه تیوبازی وازی ئی ناهینین!

﴿قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ لوط به گله‌که‌ی وت: نه‌گهر من هی‌زو توانایه‌کی وه‌هام ببوایه بمتوانیایه به‌رگری بکه‌م، یان هۆزیکی شه‌رکه‌رم ببوایه پشتم بگری‌و یارمه‌تیم بداو شه‌رو ناشووبی نی‌وه‌ی ئی دوور بخستمایه‌وه به‌رم‌نگاریم ده‌کردنو نهم ده‌هیشتن به‌ئاواتی خۆتان بگهن.

دوای په‌یدا بوونی نهم ترسو له‌رزهی که‌هوتیوه ناو دل‌و دمروونی (لوط)‌وهه دهرباره‌ی میوانه‌کانی، دوای نه‌وه‌ی لوط ته‌نگه‌تاو بوو، فریشته‌کان په‌رده‌یان له‌سهر خۆیان لاداو موژده‌ی رزگار بونیان پێ داو ﴿قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ وتیان: نه‌ی لوط! مه‌ترسه‌و نه‌و غه‌م و په‌زارمیه له‌دل‌و دمروونی خۆت دهربه‌اوئ نی‌مه فروستاده‌ی خودای تۆین، نی‌مه فریشته‌ین و په‌وانه کراوین بۆ نه‌وه‌ی تۆ رزگار بکه‌ین له‌شه‌رو خرابی نه‌مانه‌و له‌ناویان به‌رین.. هیچ مه‌ترسه‌و خه‌مت نه‌بێ ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ نه‌وانه ناتوانن خرابه‌و شه‌رو نه‌گبه‌تی خۆیان به‌تۆ بگه‌یه‌نن، سوکایه‌تیت پێ بکه‌ن، ئابروو ناموست به‌رن، نیت‌ر له‌و کاته‌دا خودا جاوی نه‌و هه‌تیوبازانه‌ی کوپ‌ر کردو که‌سیان نه‌دمبینی وه‌کو له‌سو‌ره‌ی (القمر)‌دا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾.

﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ﴾ نه‌تۆ خۆتو مال‌و خیزانت که‌ شه‌و راشکاو زوریه‌ی زۆری تێپه‌ر بوو پێش به‌رمبه‌یان خۆتان رزگار بکه‌نو له‌شار دهرچن‌و هه‌ل‌ئین: که‌ستان ناو‌ر نه‌داته‌وه‌، نه‌وه‌گوو دیمه‌نی عه‌زایی سامناک ببینی‌و زه‌نده‌قی بجێ، هه‌مووتان شار به‌جێ بیلن، جگه له‌ژنه‌که‌ت: که‌ خیانه‌تی ئی کردی، نه‌و له‌گه‌ل دهرچووه‌کان نه‌بێ ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ به‌ته‌نکید نه‌و عه‌زابه‌ی تووشی گه‌له سته‌مکاره‌که‌ت ده‌بی، ده‌بی ژنه‌که‌شت بگری‌ته‌وه‌، ده‌بی نه‌ویش نه‌و عه‌زابه به‌جێ‌ئ! نی‌وه به‌شه‌و دهرچن چونکه ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بی‌گومان کاتی له‌ناو بردنی نه‌وان به‌یانیه‌و هه‌ر که‌سی له‌شاردا به‌مین‌یه‌وه له‌ناو ده‌جێ عه‌زابه‌که دوا فه‌جر ده‌ست پێ ده‌کا کاتی

خُورْه لَاتَن، وِمْكُوو لِهَشْوِيَنِيكِي تَرْدَا دِمْفَه رَمَوِي: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ﴾ الحجر/٧٣.

دشگونجی خیطابه‌که‌ی هه‌زرم‌تی لوط له‌گه‌ل میوانه‌کان‌دا بووبی، واته: پوی کرده ئه‌و کۆمه‌له‌ گه‌نجه‌ ده‌مو چاو جوانو شوخ و شه‌نگانه، که له‌دید‌ی هه‌زرم‌تی لوط‌دا نه‌وانه‌ خاو‌ن هیزو توانا بوون و ئاواتی خواست که بیانتوان‌یا‌یه یارمه‌تی بده‌ن و پشتی بگرن و به‌هه‌موویان به‌رگری له‌و کاره‌ ناشرینه‌ بکه‌ن. خه‌مو نا‌ره‌حه‌تی لوط گه‌ی‌ش‌ت‌بو‌ه ئاستیک ئه‌وه‌ی له‌بیر چو‌بو‌مو‌وه که خودا پشتیوان‌یه‌تی، بۆ‌یه پێ‌غه‌م‌به‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رم‌وی: (رحمة الله على لوط لقد كان يؤی الی رکن شدید!)

هۆى ھەلبۇزاردىنى ئەم كاتە بۇ ھاتنى غەزەب بۇ سەريان، ئەمە بوو ھەم كاتەدا ھەموويان لەمالو شوپىنى خۇياندا كۆپۈنەمە.

رښوایمت کړاوه: که به (لوط) ښان گوټ: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ لوط وتی: دمهوئ عهزابه که زووتر بئ، پټم خوشه پاش سه عاتیکي تر عهزابه که ښان بو بئ، فریسته کان وتیان: ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ؟﴾ رافه که رانی قورنن ده لئین: حه زهرتی لوط که نهم قسانه ی بیستن به شهو له گهل مالو مندالیا دمرچوون! ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتی فهرمانی نیمه به سزادانیان هاتو وختی نازل بوونی عهزابه که هات له کاتی خوړه لاتندا ویستو ئیراده ی نیمه هاته دی ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا﴾ شاره که مان ژيرو زه بهر کرد لای سمروی که دانیش توانی له سهری دمژبان خستمانه ژیره وه؛ واته: خا که که مان هه لگ پرایه وهو به زه ویمان دا بردنه خواری!

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ﴾ وپراى نهو ههله وگيرپيه بهرده بارانمان كردن، بهردى سوالتمان بهسهردا بارانندن، بهردو گلى جوښخواردومان بهسهردا بارانندن، ههندئ لهو بهردانه لكابوون بهههنديكيانهوه، واته: يهك بهدواى

یہ کدا باراندمانن. واتہ: ئەومندەمان بەرد بەسەردا باراندن تا بەردەمکان کەئەکە بوون.

﴿مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ئەو بەردانە نیشانەدار کرابوون بۆ سزاو عەزاب، بەردەمکان نیشانەپەکی تایبەتیان پێوە بوو لەلایەن خوداوە، بۆ ئەو شوینە دیاری کرا بوون، لەبەردی سەرزەوی جودا بوون!

﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ ئەو جۆرە عەزابو بەردەمبارانە دوور نیە تووشی ستەمکارانی گەلی تۆش ببێ ئەو موخەممەد!

یان ئەو شارو گوندانە ی ئاوا ژێرو زەبەر کران و بەردە باران کران لەستەمکارانی گەلەکەتەووە دوور نیە، ئەو شوینە لەشاری مەککەووە نزیکەو ئێوە لەگەشتو هاتو چۆتاندا بەشەوو بەروژ بەسەر ئەو شوینەدا دێن و دەرۆن و مەکوو لەشوینیکی تردا دەفەر موی: ﴿وَأَنكُم تَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ، وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟﴾ الصافات/ ۱۳۷-۱۳۸.

بەگورتی لەسبەینی ئەو روژمدا: کە بریار درابوو بۆ لەناوبردنی گەلی لوط، فریشتە ی تایبەتی: (جوبرائیل) بەهێزو توانای خوا پێداوی ئەو ولاتە ی بەرز کردووە بۆ حەواو کوتایەووە بەزەوی داو ئاداری بەسەر پادارمەو نەهێشت! ئەو شارو گوندانە ی کە بەر ئەم عەزابە کەوتن پێنج گوند بوون؛ سدروم (شارە دێرینەکە یانبوو)، عامورا، دادوما، ضفوة، قەتەم.

ئەم عەزابە دوو تایبە تەمەندی تێدا بوون:

یەکەم: خاکەکە ژێرو زەبەر کرا، بەم جۆرە زەویبەگەیان هەلکەندراو تا نزیکی ئاسمان بەرزکرایەووەو ئەمجار کوترایەووە بەزەوی دا.

دوووم: ئەم هه‌لکه‌ن‌د‌ن‌و به‌رد‌انه‌وه له‌و خا‌که‌دا رو‌ی‌دا: به‌ب‌ی‌ نه‌وه‌ی گ‌ون‌د‌و
شاره‌ک‌انی ج‌یر‌انیان ت‌و‌ز‌یک ج‌و‌له‌یان پ‌ی ب‌که‌و‌ی.

ئهمجار زیان نه‌گه‌یشتن به‌ل‌وط‌و ها‌وه‌لانی هه‌ر‌چه‌نده له‌و شو‌ینه ن‌ز‌یک بو‌ون
ئهمه‌ش مو‌ع‌ج‌یزه‌یه‌کی تره‌.

که دمه‌رم‌و‌ی: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ هه‌ند‌ی له‌رافه‌که‌ران پ‌ی‌یان وایه:
مه‌ست به‌(الظالمین) گه‌لی ل‌وطه‌ واته: ئەو عه‌زابه به‌شی‌وه‌یه‌ک بو‌و گه‌لی ل‌وط‌ی
هه‌له‌ نه‌کرد‌و یه‌ک‌سه‌ر پ‌یک‌ای.

له‌لایه‌کی تره‌وه ئەو عه‌زابه‌و به‌و شی‌وه، په‌ند‌و عی‌ره‌ته بو‌ هه‌مو‌و
سته‌م‌کار‌یک له‌دان‌یشت‌وان‌ی مه‌که‌و شو‌ینی ت‌ر‌یش.

پ‌یغه‌م‌به‌ر (درو‌ودی خو‌دای له‌سه‌ر ب‌ی) له‌فه‌رم‌و‌وده‌یه‌کی تر‌دا دمه‌رم‌و‌ی:
(سی‌ک‌ون ف‌ی آخ‌ر أم‌تی قوم ی‌ک‌ت‌فی ر‌جالهم بال‌رجال، ون‌س‌اؤهم بالن‌ساء، فاذا کان ذ‌ل‌ک
ف‌ارت‌ق‌ب‌وا ع‌ذاب ل‌وط، أن ی‌ر‌سل الله علیهم ح‌ج‌اراً من س‌ج‌یل) ئهمجار پ‌یغه‌م‌به‌ر
(درو‌ودی خو‌دای له‌سه‌ر ب‌ی) ئەمه‌ی خو‌ین‌ده‌وه ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾!!

ج‌یرۆکی هه‌زه‌تی شو‌عه‌یب ﷺ

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَبْنَؤُمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
إِنِّي أَرَىٰكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ

مُحِيطٌ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمٍ أَزْوَاجٌ لِّمَكَيَالٍ وَالْمِيزَاتِ
 بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي
 الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعَبُ
 أَصْلَوْتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ
 فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ
 يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا
 حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَكُم عَنْهُ إِنْ
 أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ
 تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ
 يُصِيبَكُمْ مِّثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
 وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ

ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّ رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٩٠﴾ قَالُوا يَسْخَبُ مَا
 نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
 لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ ﴿٩١﴾ قَالَ يَتَقَوْمِ الرَّهْطَى أَعْزُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا إِنَّ رَبِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾ وَيَتَقَوْمِ أَغْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي
 عَمِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ
 هُوَ كَذِبٌ وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا جَاءَ
 أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيرِهِمْ جَثِيمِينَ ﴿٩٤﴾ كَانُ
 لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ لَمَدَيْنِ كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ ﴿٩٥﴾

نه مه چیرۆکی شه شه مه لهو چیرۆکانه ی لهه سورمه ده باسکراون. نه مه
 چیرۆکه لهوه پێش له سورمه تی (الأعراف) دا به شیومیه کی تر باسکراوه، له ههر دوو
 شوێنه که ده نه حکامو یاسای تایبه تی له خو گرتوون؛ به بی نه وهی دزایه تی و
 ئیختلافی له ناوهرۆکی چیرۆکه که ده پهیدا کردی. چیرۆکه که لی ره ده نه وهی له خو

گرتووه: که چه زرمتی شوعه ییب په یامی خوئی به گه له که ی گه یاندو موناقه شه ی له گه ل کردن و رمدی دانه وه، پاشان هه رمه ی به هاتنی عه زاب بۆ سه ریان لی کردن، عه زابه که ش هاتو سه ر پېچیکارانی له ناو بردو موسو لمانه کانیش رزگار یان بوو.

مه دیم: ناوی شاری که که وتوته نیوان ولاتی حیجازو ولاتی شام نزیک شاری (معان). ده لئین: مه دیمنی کوپی نیبراهیم دروستی کردوه. ده هه رموی: ﴿وَالِی مَدِیْنٍ اَخَاهُمْ شُعْبًا﴾ ناردمان بۆ سه ر دانیش توانی شاری مه دیم برای خو یان له نه سه بدا: شوعه ییب. که له بهر یتزترین بنه ماله و خانه واده ی نه و گه له بوو. کردمان به پیغه مبهرو ره وانه مان کرد بۆ سه ریان تا په یامی خودایان پې بگه یه نی.

که هاته سه ریان بانگه وازی کردن: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ وتی: نه ی گه لو هۆزه که م! عیبادته ی خودا بکه ن، بهس نه و بهرستن، هاوه لی بۆ دامه نین، جگه له خودای په رومردگار هیچ شتیکی تر نه یه شیاوی خودایه تی بی، هه ر نه و خودای نیومه و خودای تر تان نه ی.

نه مه دابو نه رپتی پیغه مبه رانه سه رمتا بانگه وازی بۆ یه کتاپه رستی ده که ن، چونکه یه کتاپه رستی بنه مای سه رمه کی نیمان و باوه ر، نه مجار به گویره ی پیویستو گرنگی فه رمان و جله وگیریان ناراسته ده که ن، بۆ یه چه زرمتی شوعه ییب دوا به دوا فه رمان به یه کتاپه رستی، جله وگیری لی کردن له ته رازوبازی و دزی و هزی له کیشان و پیوان دا، چونکه دانیش توانی شاری مه دیم خوویان به و دیارده ناشیرنه وه گرتبوو ﴿وَلَا تَقْصُرُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ که ده پیونو ده کیشان بۆ خه لک دزی تیدا مه که ن، به ته وای حه فی خو یان بدمنی، ته رازوبازی و قسناغ چووکی مه که ن، واز له م دابو نه رپته ناشیرنه تان بینن، چ بفرۆشن چ بکړن نامیری پیوانه و کیشانه تان ته وای بیو که مو کوپی تیدا مه که ن!

﴿إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ﴾ نہوہ دھتان بینم خاومن رزقو رۆزی زۆرو زمبہندمن۔
هیج پئیوستانیان بهم دزی و گزییہ نیہ، حمویجہتان بہخواردنی مالی خہلک نیہ
بہبہتال!

﴿وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ﴾ نہمن ترسی نہوہم ہہیہ کہ بہہوی
سہرپیچی کردنتان بۆ فہرمانی خودا نہو نازو نیعمہتہتان لی بسہندریتہوہ۔
ہمروہما دہترسم عہزابیکی سہختو دزوار دہورمتان بداو تیکتانہوہ پیچیو
کہستان رزگاری نہبی، یان عہزابی ریشہکیشتان دیتہ سہرو دہورمتان دہدا، یان
عہزابی دۆزخ لہقیامہتدا۔

﴿وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ نہی گہلو ہۆزمکہم! پیوانہو
کیشانہتان دادپہروہرانہ بی، زیادو کہمی تیدا مہکمن، بہتہواوی مافی خہلکی
بدمن، ہہلبہتہ نہگہر مافی خہلک بدہی بہتہواوی پئیویستہ تۆزی زیادیہکی بخہیہ
سہری، نہمہیان قہیناکا بہلکوو پئیویستہ۔

نہمجار جلہوگرییان لی دمکا لہوہی کہ کہمو کورپی لہہیج شتیکیدا نہکمن۔
دہفہرموی: ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ واتہ: خۆتان بپاریزن: کہ ستہمو ناحہقی
بکہن لہمافی خہلکدا رەخنہ لہکالای خہلک مہگرن لہنرخی دامہشکینن بۆ نہوہی
بہبہہای کہم لییان بکرن، نہمہش دابو نہریتیکی ناشیرینو ناپہسہندہ!

﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ ہہول مہدہن بہنہنقہست بہرژمہندی دینو
دونیاۓ نادہمیزادان تیک بدمن، نہخلاقو رہوشتی خہلک فاسید مہکمن، چہتہییو
ریگری مہکمن، واتہ: کاروباری خہلک پەک مەخەن بہمہبہستی نیفسادو
زیانگہیانندن بہنادہمیزاد۔ بہلام برپی کارو کردموہ ہہن بہروالہت بہنیفساد
دادمہرین وہلی لہراستیدا بۆ نیصلاحو بہرژمہندی دہکرین: وەکوو برپینی
دارمستانو بہرہللہ کردنی بہنداوو سوتاندنی دارمستانو جہنگہلستان لہکاتی
جہنگو شہرو ہہرادا نہم جۆرہ کارانہ ناچنہ خانہی نیفسادموہ چونکہ

به نه نقه ست به مه بهستی په کڅستن و نیفساد نه نجام نادرین به لکوو بۆ بهر ژموندی
گهل و ولاته، یان وادمبی به هه له کاریکی نیفساد نامیز نه نجام دمدری نه مهش
ناچینه چوار چیوهی چله وگیری نایه ته که وه..

﴿يَقِيَةُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ نهومی بۆتان دمی نیت هه له قازانچ و
سوودی هه لال، دواي گۆرینه ووهو فروشتنی کالاکانتان به پیوانه و کی شانیه ته و اوو
ریک و پیک و داد و مرانه نه وه زور باشتره له و ماله هه رامه ی به هوی ته راز و بازی و
گری و فزی له پیوانه و کی شانیه دا یان گردنی فرت و فیلی تر له و ماله دا دمستان
ده که وئ.

نه و قازانچه ی له ریگه ی هه لاله وه دمستان ده که وئ زور پیروز تره،
به مه رجیک نی وه موسولمان بن. چونکه نی مان و باومر دل و دمروون له ته ماع و
رمزیلی پاک ده کاته وه، رهوشتی سه خاومت و هاریکاری و به خشش له دمروون دا
دمر سکینی.

﴿وَمَا اَنَا عَلَیْكُمْ بِحَفِیْظٍ﴾ من چاودیر و رفیب نیم به سر کرده و هه کانتانه وه،
نا توانم مه نعتان بکه م له گردنی نه و کاره ناشرینه تان! به لکوو من نامۆز گاریتان
ده که و نه سیحه تکاریکی نه مینم بۆتان، گاری خیر نامیز و خودا په سند بکه ن،
دلسوزانه بۆ خودا نه نجامیان بدمن نه که بۆ ریبابازی و روپامایی!

نه من بهس راگه یان دمن له سه ره و حیساب و لی کۆلینه وه له سه ر کردار و
گوفتارتان لای خودایه .

نه مجار په رومر دگار باسی هه لویست و رمتدانه و می دانیش تونی مه دیه ن بۆ
شوعه یب ده کاو ده فهر موی:

﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصْلَاحُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرِكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟﴾ وتیان: ئەمە شوعەیب! ئەو نوێژەگەت فەرمانت پێ دەکا کە ئێمە واز لەشیوە عیبادهتکردنی باوک و باپیری خۆمان بینین و چیدی بپەرستی نەکەین؟

ئەم قسانەیان بەشیوەی گالتهپێکردن و لاقرتی ئاراستەکردن و ئەومشیان راگەیاندا: کە ئەوان سوورن لەسەر شیوە عیبادهتکردنی رابوردویان و واز لەعیبادەتی بتهگانیان ناهێنن!

و مکوو رایواپەت کراوە حەزەرەتی شوعەیب زۆری نوێژ دەکرد تەنانەت ئەو گەلە ناپەسەندە هەر کە بیانیدیایە نوێژ دەکا پێی پێدەکەنین و گالتهیان پێ دەکردو دمیانکردە فیشقیات و قەیمو پێکەنین.

﴿أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ؟﴾ نایا نوێژەگەت فەرمانت پێ دەکا: کە ئێمە بەئارەزووی خۆمان لەمال و سامانی خۆماندا نەتوانین ئەوەی دەمانەوێ بیکەین؟ ئەو نوێژەگەت فەرمانت پێ دەکا: کە ئێمە بەنازادی و سەرپەستی تەسەرەف لەمال و سامانی خۆماندا نەکەین. مەبەست ئەومێ: دەلێن: ئێمە سەرپەست و نازادین لەمال و سامانی خۆماندا، چۆنی رەدام بێنین کەیفی خۆمانە، زەگات نادەین، تەرازوبازی دەکەین، مالی خۆمان لەرێگە خێردا نابەخشین، بەهەر وەسیلە و ھۆیک بێ دەمانەوێ مال و سامانی خۆمان زۆر بکەین، ئەوەی کە تۆ فەرمانمان پێ دەکەیت لەوازیان لەتەرازوبازی و فرتو فیل لەمامەڵەدا پێچەوانەیی سیاسەتی مال کۆکرنەوێ مال زۆر کردنە، ئەوەی کە تۆ دەمیلی: دەست بەستنی ئێمە و داگیرکردنی حورپەت و نازادی ھەلس و کەوتمانە.

بەگورتی رەددا ئەوێان لەسەر شوعەیب دوو لایەنی سەرەکی لەخۆ گرتبوو:

یەکەم: سوور بوونیان لەسەر پابەند بوون بەنایینی باوک و باپیرانیانە و بەردەوام بوونیان لەسەر بپەرستی!

دووه: ته ماعو هه ئه پهره کردنیان بۆ کۆکردنه وهی مال و سامان بهی ئه وهی گوئ
 بدمنه نه وه ناخۆ له ریگهی هه لال و ره واوه به دهمستی دینن یان له ریگهی هه رامه وه!
 نه مچار جه ختیان له سه ر گالته پی کردنه که یان کردمو وه وتیان: ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ
 الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به راستی ماشا نه لال تو له م ولاته دا پیاویکی خاوهن عه قل و قامی!
 وا دیاره هه ر تو خاوهنی ماریضه تو هیدایه تی! ماشا نه لال پیاویکی زمریفو
 هوشمهندی، دمه وئ ئیصلاحي مه عنه ویا تو مادیاتی ئیمه بکه ی! مه بهستیان نه وه
 بوو: وصفی بکه ن به پیچه وانه ی نه و ره وستانه. وه کوو چۆن به ته وه سه وه به پیاوی
 به خیل ده لی ماشا نه لال نه گه ر حاته می طانی تو ی ببینیایه چاوی ئی دمکردی و
 شوینیت دمکه وت!!

نه مچار هه زهمتی شوعه یب که وته گه وتو گو له گه ئیان دا، به نه رمی
 مه وعیظه ی هه سه نه ی کردن ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَمِينٍ مِّن رَّبِّي﴾ وتی:
 نه ی گه لو هۆزه که م! شتیکی ناشکراو به لکه نه ویسته: که هه ر که سی به وه ئی قسه ی
 ببیسترئ ده بی به لکه ی راستی به ده سه ته وه بی و مه بهستی پاک بی، ده ی وهرن پی م
 بلین: نه گه ر من له م بانگه وازییه دا له خودا وه به لکه و ده لیلی راستم به ده سه ته وه
 بی، ریبازیکی مه عقوقول و خودا په سه ند م گرتبی، نیگا و سروه م له خودا وه بۆ
 هاتی!

﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ نه و خودا گه وره و به ره حمه به فه ضلی خو ی
 رزقیکی جوانی گیانی پیدایم، منی کردبی به پیغه مبه ر، حکمه تو زانیاری فیر
 کردیم، نه و مندشی رزق و رۆزی و بژی و بی دایم: که پر کیشی ته رازوبازی نه که م
 مالی خه لک به تالان نه خۆم داوای دارای له که س نه که م، ده ی پی م بلین: نه گه ر من
 له سه ر یه قین به له خودا وه، به راستی پیغه مبه ر به!! نایا ره وایه: که فه رمانتان پی
 نه که م به خودا په رستی؟ نایا ده گومنجی من جله وگیریتان ئی نه که م له بت په رستی؟
 نایا نابی مه نعتان بکه م له تاوان و سه مکاری و ته رازو بازی؟

ئایا پیغه مبهراڼ بۆ گه یاندنی ئەم ئەرکانه رهوانه نه کراون؟ ئایا: که من پیغه مبهراڼ بۆ نابێ ئەو فهراڼ و جلّه و گیرییانهی پهرومردگارتان پێ بگهیهنم؟! وهلامی پهراڼهکان چهزف کراوه!! چونکه پهراڼهکان پهراڼی تهفریر نامیزن!

﴿وَمَا أَرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَاكُمْ﴾ ئەم نامهوێ جلّه و گیریتان لهشتیک لێ بکهو بۆ خۆم پابهندی نهی، بهلکوو نهوهی بهنیوهی دهئیم: بۆ خۆم بهعهمهلی نهنجامی دهم.

ئهمجار بهچهند وشهیهکی کورت جهخت لهسهر ئەو شتانه دهکاتهوه: که ئهرکی سهراڼی خوێنهتی دهفرموئ: ﴿عَنْهُ إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ ئەم بهم نهسیحهتو نامۆزگاریانه، بهم فهراڼ بهچاکه و جلّه و گیرییانه لهخراپه، مه بهستم نهومیه ئیوه نیصلاخ بکه، چهنديک بتوانم ئیوه بهمه سهراڼی راستو دروست، بهمهش نامازه بۆ ئەو دهکا: که عاقل و لیزان و کارامو داناو زانیه، ئەوان بهههله لێ تیکه پشtoon!

﴿وَمَا تَرْفِئِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ توفیق و سهراڼهتوتم له نهنجامدانی ئهرکی سهراڼ به یارمهتیدانی خودایه و ئەو هیدایه تدمرو پشتیوانم نهی ههچم بۆ ناکرێ، من لههه موو کاریکه دا (که بریکی راگهیاندنی په یامه که مه) پشتیوانم ههرا به خودایه و بهس. چونکه من ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ پشتیوانم ههرا به خودایه و بۆ نهنجامدانی هه موو کاریکم بۆ گهیاندنی په یامی ناسمانیم، نه گهر یارمهتی و کۆمهکی خودا نهی ههچم بۆ ناکرێ، ههرا بۆ لای نهویش دهگهڕیمهوه.

به کورتی من نه به ته مای نهجرو پاداشی نیوه، نه ترسیشم لهوه ههیه زیانم پێ بگهیهن. من لهسهر بیرو باومرو په یامی خۆم بهردهوامو سورم، بهههچ شیوهیهک دهست بهرداری نابم.

﴿وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ﴾ نەى گەلەنمەتە وەمگەم! تەکام لیتان نەومیه؛ کە ناکۆکیان لەگەل منو ناحەزیتان بۆ من واتان ئی نەکا ئیوہ لەسەر کافرێ خۆتان سووربین، با دزایەتیکردنتان بۆ من هەلتان نەئێ بۆ ئەوێ بەردەوام بن لەسەر سەرپێچی فەرمانی خەدای دزی و تەرازوبازی و ئەمجار بەسۆنگەى ئەو سور بوونەتان لەسەر کوفرو بێدینی، ئەو عەزابو بەلایانەى بەسەر گەل نووح گەل ھودو گەل صالح ھات بەسەر ئیومش بێ! ئیومش ناوا ریشەکێش بکریں!!

﴿وَمَا قَوْمٌ لَوْ طُ مِّنْكُمْ بِعِدِّ﴾ خۆ ئەوێ بەسەر قەومی لوط ھات لەئێوہ دوور نیە؛ نەمێژوو و مەکی زۆر کۆن بوو، نەشوینەکەشی لەنیشتمانی ئیوہ دوورە، ئەگەر پەندو عیبرت لەگەلە لەناوچووہ پێشینەکان و مرناگرن دە لەقەومی لوط پەند وەربگرن و تەمبێ ببن!

دەشگۆنج مانای ئەم رستەییە بەم جۆرە بێ: خۆ ئیوہ لەکوفرو بێدینی لەقەومی لوط دوور نین، کوفرو بێدینی ئیومش گەییشتۆتە ئاستی کوفرو سەرپێچی ئەوان، گەواہێ بترسن کە ھەمان شیوہ عەزاب بۆ ئیومش بێ.

﴿وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ داوای لیخۆشیوون لەخەدای خۆتان بکەن لەو تاوانانەى ئەنجامتان داوە تا ئیستاش بەردەوامو سوورن لەسەری، ئەمجار تۆبەییەکی نەصووح بکەن و بگەرێنەوہ بۆ لای خەدای پابەندى فەرمان و نەھیەکانی بن و خۆتان بەئەو بسپێرن ﴿إِنَّ رَبِّيَ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ بێگومان خەدای من بەرەحمو میھەربانە بۆ ئەوانەى تۆبە دەکەن و دەگەرێنەوہ بۆ لای ئەو، ئەو کەسانەى خۆش دەوێن کە تۆبەکارن، رەحمەتو بەخششی زۆرە بۆ تەوبەکاران.

ئەم نایەتە بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە تۆبەو ئیستیغفار گوناح ھەلەدومەریئێو دەبنە ھۆکار بۆ دەستەبەر بوونی خیری دنیاو قیامەت...!

ئەمجار دواى ئەوئى كه نامۆزگارى كهئكى نەبوو موحادەلەو موفاوومضەو دانو سان هيجيان لى شين نەبوو، خەئكه كه دەستيان كرد: بەسوكاپەتى كردن بەحەزەرتى شوعمەيبو پەيامەكەى، هەم پەشەيان لى كرد، بوختان و شتى ناشرينيان ومپال دا، ﴿قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ﴾ وتيان: ئەى شوعمەيب! بەراستى ئيمە لەزۆر لەو شتانەى دەيانلىتى حالى نابين، هەرجەند ورد دەبينەو، لەماناى يەكتاپەرستى و وازەينان لەپەرستنى بتهكانمان حالى نابين، ئەو نايينەى تۆ بۆمان شى دەكەيەو نەچىتە دلمانەو. هەرومها لەومش حالى نابين كه ئيمە پايمەمان لەناستى پايمەى خەئك دابى، هەرجى بۆ ئيمە رەوايى بۆ كەسانى ديكەش رەوا بى، بەئكوو ئيمە گەلى هەلئبازدەين و هەرجى پيويست بى بۆخۆمان بەرەواى دەزانين! ئيتەر تۆ ئەم قسە پرەبووچانە چيە دەيانكەى و بۆجى وازمان لى ناهينى؟!

﴿وَإِنَّا لَنَرَاكَ فِينَا ضَعِيفًا﴾ ئيمە كه سەيرى تۆ دەكەين، تۆ بەهاوشانى خۆمان نازانين، پلەو پايمەت زۆر لەخوار هى ئيمەومە، دەى چۆن تەماعى ئەوهمان لى دەكەى كه تۆ بەرەمبەر و پيشەواى خۆمان دابنئين و بەئارمەزۆى تۆ رەفتار بكەين؟ ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَرَجَمْتُكَ﴾ ئەگەر لەبەر دەرپاگرتنى خەزمو كەسو كارو عەشیرەتەكەت نەبوايە: كه نامانەوئ دليان بشكئين، شاربەدەرمان دەكردى و نەماندەهيشت لەم ولاتەدا دانيشى! چونكه تۆ بۆ خۆت لای ئيمە هيج ريزو نەرخيكت نيه، ﴿وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ﴾ تۆ هيج دەسەلاتو هيزيكت نيه لەئيمە ياخى ببى، كوشتن و ئەزيەتدانەت زۆر ئاسانە!

ئاوا بەو جۆرە حەزەرتى شوعمەيب بەلگەى بۆ دەهينانەو بەو شيوە نەرمى و دلسۆزيە نامۆزگارى دەكردن، كهچى ئەوان بەتوانج و بەهەرمشەو قسەى نابەجى وەلاميان دايەو؟!

بۆيە حەزەرتى شوعمەيب سەرزەنشتى كردن و لۆمەو تەوبىخى ئاراستە كردن لەسەر ئەو هەموو بى عەقلى و نەفامىيەيان، دەفەرموى: ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ أُصْرُ

عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ؟ ﴿۱﴾ ئەى گەل و ھۆزەكەم! ئەو ھە ئیو ھە بۆچی ئەو ھەندە ھەفامو
تێنەگە ھەشتوون؟ نایا خزم و كەسو كارم لای ئیو ھەخودا ھەزیز ترمو ئەوانتان ھەلا
ھەخودا ریزدار ترە؟! كە زیانم پێ ناگە ھەنن ھەبەر خاتری خزمەكانمە، نەك ھەبەر
خاتری خودا؟! ھەراستی جیگای ھەرسورمانو پێكەنینە!

خودا شیاوێ ئەو ھەمە: پابەندی ھەرمانەكانی بن، ریزی بگرن ھەندایەتی
بکەن، ھەول بەدەن رەزەمەندی ئەو بەدەست بێنن، كەچی ئیو ھەو ھەندە ھەفامن
چەند كەسێكى خزم و كەسو كارمەكەمتان ھەخودا بەلاو ھەزیزترە ﴿وَأَتَّخِذْهُمْ
وَرَاءَ كُمُ ظَھْرِي﴾ خودای پەرورەدگارتان پاشگوێ خستوو، لایەنی خوداتان ھەرداو،
خستوانەتە پاش خۆتانەو ھەكوو شتیكى بێ نرخ، نەنیطاعەى دەكەن، نەریزی
دەگرن، نەلە ھەزابو تۆلەى دەترسن، نەسوپاسى نازو نیعمەتى دەكەن، تەنانەت
ئەو ھەمەى خۆتان دەلێن: ئێمە كە ھەردەبارەت ناكەین ھەبەر خاتری
خزمەكانتە نەك ھەبەر خاتری خودا!... ﴿إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ خودای من
بەو ھەلۆیستو كەردەوانەتان ناگادارە، دەزانێ كە ھەكەن و چی دەلێن و ھەلۆیستان
چێو ھێچی ئێ گووم نابێ، پراو پێ عادلانە سزاتان دەداتەو.!!

جا كە شوەھیب ناو ھەمە بوو لەنیمانیان و زانی بەھێج جۆرێك بەپیر
بانەوازێبەكە ھەو نایەن، ھەلۆیستێكى یەكالا كەرمەوى راگەیانندو خۆى ئێ جیا
كەردنەو، وتی: ﴿وَيَا قَوْمِ اغْمَلُوا عَلَى مَكَانِكُمْ﴾ ئەى گەل و نەتەو ھەكەم! مادام كە
باو ھەم پێ ناكەن و شوینم ناكەن، دە ئیو بەگوێرەى توانا و بیرو باو ھەمى خۆتان كار
بکەن، جیتان لەدەس دێ دەربارەى زیان پێ گەیاننم، تەقەصیری مەكەن! بۆ خۆتان
سوور بن لەسەر كووفرو بێدینی و تەرازوو بازى خۆتان و باقى كارە ناشرین و
نەشیاوەكانتان! ﴿إِنِّي غَامِلٌ﴾ ئەمەنیش بەگوێرەى بیرو باو ھەمى خۆم بەگوێرەى
تەنیدو پەشتیوانى خودا بۆخۆم كار دەكەم.

به کورتی: ئیوه له سهر کو فرو گو مپایی خۆتان بهردهوام بن، منیش بهردهوام
 دیم له سهر بانگه وازی و بتمان بهوونم به خودا، ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
 يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ﴾ لهوه بهولوه بۆتان دمردهگه وئو دمرانن: کئ سزای
 ریسواکه ری بۆ دئو یه خه ی دمرئو زه لیلو دامای دهکا له دونیاو هیامهتدا؟
 دمرانن: کئ درۆزنه و کئ راسته له قسه و گوتاریدا، من یان ئیوه؟

﴿وَارْتَقِبْ اِیَّی مَعَكُمْ رَقِیْبٌ﴾ چاومپروانی ئه وه بن: که پیتان ده لیم: دمرباری
 هاتنی عه زاب، منیش له گه لتاندا چاومپروانی ده که م!

ئیتر لیردا په رده به سهر نمایشه که دا داده ته ووهو نیشانه ی لیک دابران و جودا
 بوونه وه ی حه قو به تال دمردهگه وئو، با چاومپروان بین بزاین چی رو ددها؟! ئه و متا:
 له پریکا دوا به دوا ی مه شه دی پیشو په رده له سهر نمایشکی تر هه لدمدریته وه.
 چی دمی نین؟ به هیلا کچوونی گه له که ی شوعه یب، هه موو ئه و خه لکه لالو پال
 که وتوون، به هه مان شیوه عه زابو صاعیقه ی گه لی (صالح) پیغه مبه ری له ناو بردن،
 نه مانیشی خسته ناو توونی دۆزه خی عه زابی یه زدانیه وه، سه رمه نجای نه مانیش
 وه کوو ئاکامی گه لی صالح وابوو، ولاتو شارو دیه اتیان لی چۆل بوو، هه رو مگوو
 نه بووبن، هه رو مگوو له وه پش رۆژیک له رۆژان ولاتیان ئاومدان نه کردبیته وه،
 دونیا یان به جئ هیشت به باری له عه نه تو نه فرینه وه، لاپه ره ی ژیا نیان پیچرایه وه ووه
 له بیر چوونه وه.

دمه رموئ: ﴿وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ کاتیک
 فه رمانی ئیمه به سزادانی گه لی شوعه یب دمرچوو ئه مرکه مان دمربارمیان ته نفیذ
 کرا، شوعه یب و موسولمانانی شوینکه وتوویمان رزگار کردن، به رمحه متو میهرمانی
 خۆمان پیغه مبه رو شوینکه وتوانیمان له وه عه زابو مهینه تییه قوتار کرد، ﴿وَأَخَذَتْ
 الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ گرمه و صاعیقه ی مهرگ ئاومر یه خه ی نه وانیه گرت که
 سته مکار بوونو به پیر بانگه وازی به که ی شوعه یبه وه نه چوونو ئامۆزگاری و

نه سیحه ته گانی به گوئیاندا نه چوو، به هوی سته مو کوفرو خراپه کاری بیانه وه
دنگیکی گهوره سامناکو ریشه کیشکر؛ که دونیای ئی وه لهرزه هینانو له ناوی
بردن، له ماومیه کی کهمدا هه موویانی خپ کردن ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾
هر کهسه له مالو حالی خویدا، له شوینو نیشتمه نی خویان به ره وه دم سهرمنگری
بوونو جو له یان ئی بر!

ئوسلوبو شیوازی قورئان دهر باره ی چۆنیه تی عه زابه که یان جیاوازی هه یه
له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر، له هر سورته یکه دا به گوپهری سهر پیچی و
خراپه کاریان جوړی عه زابه که دمست نیشان کراوه له سوورمتی (الأعراف) دا گه له که
هه پرشه یان له شوعه یب کرد به وه: نه گهر واز نه هینئ خوی و شوینیکه وتوانی له شار
وه دهر نین، له ویدا جوړی عه زابه که ی به (الرحفة) دمست نیشان کردوه. لیژمدا
گه له که بئ نه دببیان له گهل شوعه یب کردو هه پرشه ی ناشرینیان به رامبه ر نواندو
هه لویستی ناله باریان نیشان دان، بۆیه لیژمدا جوړی عه زابه که ی به (الصيحة) ناو
هیناوه.

له سورمتی (الشعراء) دا خه لکه که داوی به ربوونه وه ی پارچه یه که له ناسمانیان
کرد: که بکه وئ به سهریاندا، بۆیه جوړی عه زابه که ی به (عذاب يوم الظلة) ناو
هینا.

به ئی به جوړیک نه وه نه ته وه کرکه وتنو ئاسه واریان برپیه وه وه له ناو چوون
﴿كَأَن لَّمْ يَغْتُرَ فِيهَا﴾ هر ده لیئ له نیشتمانی خویاندا رۆژیک له رۆژان نه بوونو
نه زیاونو به خو شی رایان نه بواردوه، له ومپیش جهو جوړو هه لپه ی ژبانیان نه بوو!!
﴿أَلَا بُعْدُ لِمَدَيْنَ كَمَا بَعْدَتْ كُورُ﴾ ده که به قتاره بچن دووری له ره حمه متو
میهرمبانی خودا بۆ دانیش توانی مه دیه ن بئ، وکوو چۆن له ومپیش گهل شه موود
له ره حمه متو میهرمبانی خودا دوور خرا نه وه وه به هیلک چوونو فه وتان!

گہلی مہدیہن دراوستی گہلی تہموود بوون، و مکوو تہوان کافرو سہر رھقو
بیدین بوون ہہردوو نہتہوہ بہرہچہلہک عہرہب بوون ٹیستا پییان دہگوتری:
عہرمبی بانیدہ، واتہ: عہرہبہ لہناو براوہکان!

شایانی باسہ ہہردوو گہل بہدمنگی گہورہی زہمینلہرزہ لہناو چوون.

ٹیبنو عہبباس دمفہرموی: پہرومردگار ہیچ کاتئ دوو گہلی بہیہک شیوہ
عہزاب لہناو نہہردوہ جگہ لہگہلی (صالح) و گہلی (شوعہیب)، گہلی صالح گرمہو
صاعیقہ لہزیریانہوہ پہیدا بوو لہناوی بردن، گہلی شوعہیب لہسہرویانیہوہ بویان
ہاتو لہناوی بردن.

چیرۆکی موسا لہگہل فیرعہون و بیاو ماقولانی دا

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاتَّبَعُوْا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ
بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾ وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةُ وَيْمٍ
الْقِيَمَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾﴾

نہمہ چیرۆکی حەوتەمە لہو چیرۆکانہی پہرومردگار لہم سورمتەدا
گیراونیہوہ، دوا چیرۆکی نہم سورمتەشہ!

بیگومان سهرگورشتهی چه زمرتی موسا (علیه السلام) له گه لَ فیرعه ونو دارو دهسته که یدا له زۆر شوینی قورئاندا باس کراوه: له سورمتی (الأعراف/۱۰۴-۱۰۵) و له سورمتی (الشعراء/۱۷-۲۸) و سورمتی (طه/۴۸-۵۵) و سورمتی (القصص/۲۸) و سورمتی (غافر/۳۶-۳۷) نهم چیرۆکه به شیوهی جیا جیا به کورتی یان به درێژی هیندراره.

مه بهست له دوو باره بوونه وهو سێ باره بوونه وهی نهم چیرۆکه عیرمت و مرگرتن و ته مێ خواردویییه له سهر منجافی نهم چیرۆکه: که رزگار بوونی چه زمرتی موسا و شوینکه وتوانیه تی و له ناو چونی فیرعه ونو دارو دهسته که یه تی، و ئێرێ له ناو چوون، نه فرین و دوور له رحمه تی خودا و عه زابی سه ختی دۆزه خه، که نه وهش چارمنووسی هه موو کافرو مله ورو سته مکارو خودا نه ناسانی رۆژگاره؛ نه وانیه ی پشتیان له بانگه وازی پیغه مبه رانی خودا هه لکردوه، به پیر بانگه وازییه که یانه وه نه چوون، شایانی باسه عه زابی نیردراو بۆ سهر فیرعه ونو دارو دهسته که ی، خنکان بوو له ناو دهریادا و هه موو که سی ئهو که له ی نه گرتوه.

دفعه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ، إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ سُلْطَانًا﴾ سویند بێ ئیمه موسامان کرده پیغه مبه رو رهوانه مان کرد به به لگه و نیشانه ی ناشکراوه بۆ سهر فیرعه ونو دارو دهسته که ی، نایه ته کان نۆ موعجیزه ی ناشکراو نوما یان بوون، نیشانه ی تاکو ته نهایی خودا و راستی پیغه مبه رایه تی موسا بوون.

جا ههر چه نده موسا بۆ سهر هه موو گه لی فیرعه ون (به قیبطی، به نو ئیسرا ئیلییه وه) نیردراوه بانگه وازییه که ی بۆ هه موان بووه وه لی چونکه فیرعه ونو تاقمه که ی نه هلی حیللو عه قد بوون، بۆیه لی رده به تاییبه تی ناوی نه وان هیندراره رهوانه کردنه که بۆ لای نه وان دیاری کراوه، ﴿فَأَتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ واته: فیرعه ون بۆ خۆی برۆی پێ نه کردو پێی کافر بوو، فه رمانی شی به دارو دهسته که ی کرد که برۆا به موسا نه گهن و شوین خۆی (واته: فیرعه ون) بکه ون له گو فره سهر پیچی فه رمانی خودادا، نه وانیش شوین فه رمانی فیرعه ون که وتن، رێبازی

ئەویان بەپرەو کرد لەگومرایی و سەر ئی شیواویدا، لەستەم کردن لەنەتەویدی
ئیسرائیل و لەناوبردنی زارۆکە نێرینەکانیان و هیشتنەویدی مێینەکانیاندا،
لەچەوساندنەویدی ئەزیمەتدانیاندا بەهەموو شیومیەک.

﴿رَمَا أَمْرٌ فِرْعَوْنُ بِرَشِيدٍ﴾ نیش و کاری فیرعەون، بەپرەو و رێبازی و هەلس و
کەوت و مەنەجی ژیانی گونجاو و لەبار نەبوو، رێبازیکی عاقلانە و هیدایەت نامیز
نەبوو، بەلکوو گومرایی و نەزانی و نەقامی و کوفرو سەرپیچی و ستەم و ناشوب بوو!

جا کە ئەوان شوینکەوتووی فیرعەون بوون و لەدوا ئەومووە دەرۆشتن شوین
فەرمان و مەنەجی ئەو کەوتبوون، بەبێ ئی ورد بوونەویدی تیفکیرین، بەبێ ئەویدی
رایەکیان هەبێ کۆپرانە دوا کەوتبوون، خۆیانی سووک کردبوو، ریزو نرخیك کە
خودا پێی داوون لەخۆیان دانیبوو، ئیرادەو عەقل و ئازادی خۆیان لەدەس دا بوو،
کەوابێ سزایان لەقیامەتدا دۆزەخە، دەبێ تۆلەیان ئی بسەندرئ، لەهەردوو لایان؛
لەفیرعەون و لەشوینکەوتوانیشی ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ فیرعەون رۆژی قیامەت
پیش گەلەکەدی دەرکەوئ، فیرعەون پیشەواو ئەوانیش بەدوویدا، بۆ کوئ؟
﴿فَأَرْزَاهُمُ التَّارَ﴾ بەتەئکید دەیانباتە ناو ئاگرەو، داخلی دۆزەخ دەبن، ئازاری ئەو
عەزابە دەچێژن ﴿وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمَرْزُودُ﴾ خراب شوینیکە کە ئەوان دەچنە ناوی،
دەچن لەجیاتی ناوی سارد و فێنک کردنەویدی ناو دەررونیان ئاوی کۆلاتووی بۆگەن
دەخۆنەو، لەجیاتی ئەویدی تێنویەتیان بشکێ بەو ئاوە کۆلاتووە رێخۆلەکانیان بچر
بچر دەبن. ﴿وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ سەرباری ئەو عەزابە سامناکەدی
دۆزەخ، لەدونیاشدا نەفرینیان ئی دەرکړئ لەلایەن ئەو گەلو نەتەوانەدی کە دوا
ئەوان دینە کۆری ژیاوە، هەروەها رۆژی قیامەتیش لەلایەن خوداوە نەفرینیان ئی
دەرکړئ، لەلایەن فریشتەکانەو، لەلایەن ئەهلی مەحشەرەو نەفرینیان ئی دەرکړئ،
ئەوان واتە: فیرعەون و تاقەمەکەدی قێژئ کراو و رەزا گران و ریسوا کراون، هەموو
کەس نەفرینیان ئی دەرکړئ، ﴿بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ بەراستی خراب خەلاتیکە ئەم

نهفرین لیگردنه‌ی دنیاو قیامت که پیشکش نه‌وان ده‌گری، نهفرین لیگردنو
دوور بوونیان لهره‌حممت نا‌ونراوه (رغد) عه‌طاو به‌خشش بو گالته‌پیکردنو
قه‌شمه‌ری و سوکایه‌تی پیکردنیان!

په‌ندو عیبره‌ت وه‌رکرتن له‌جیروکی که له‌سته‌مکاره‌کان

﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا
أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ ﴿١٠١﴾ وَكَذَلِكَ أَخَذَ
رَبُّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ
﴿١٠٢﴾﴾

په‌یومندی نه‌م نایه‌تانه به‌ی پیشه‌وه ناشکراو نو‌مایانه، چونکه پاش نه‌وه‌ی
په‌رومردگار جیروکی پیغه‌مبه‌رانی پیشووی گیرایه‌وه: که جهوت جیروک بوون
(جیروکی جه‌زرم‌تی نوح، هود، صالح، نیراهیم، لوط، شوعه‌یب، موسا (درودی خودا
له‌سهر هه‌موویان بی)) نه‌مجار ناماژه بو په‌ندو ناموزگاری نه‌و جیروکانه ده‌کا،
دغه‌رموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾.

ئەگەر بەوردى لەو چىرۋكانە ورد بىنەو، فىرى ئوسلووبى جەدەلو دانوسان دىمىن، ئەم چىرۋكانە ئادەمىزاد فىرى پوچانەوۋى بەلگە بەبەلگە دەكەن، پشتگىرى بەلگەى عەقلى بەچىرۋكى واقىعى دەكا، خوينەرو بىسەر ئامادە دەكا بۇ سوود وەرگرتن لەو پەندو عىرمتانەى لەو چىرۋكانە وەردەگىرىن! بەنەم چىرۋكانە دلى موسولمان نەرم دىمى، نەفسى پاك دىمىتەو، ئەندامەكانى ترسى خودايان لى دەنىشىو رام دىمى بۇ ياد كەردنەوۋى خوداۋ بەندايەتى بۇ كەردنى، ترسى سزاي، گوناخباران وەلەرزە دىنىو دىزاندىرئ: كە موسولمان جىهان بەجى دىلى مەدحو ئەنای دىمىرئو رىزدارە، كافر: كە جىهان جى دىلى دەكەۋىتە بەر نەفرىنى خەلئو لەقىامەتىشدا نەفرىن و عەزابى زۆرو بەنازارى تووش دى، لەهەمان كاتدا ئەم چىرۋكانە بەلگەن لەسەر راستگۋى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) چونكە ئەگەر لەخوداۋ نىگای بۇ نەيە چۆن پىغەمبەرىكى نەخويندەوار، پىغەمبەرىك بەدرىزايى ژيانى رابوردوۋى سەبرى كىتەبىكى نەكردو، خويندگاۋ قوتابخانەيەكى نەبىنىو، قوتايەتى و فەقىيەتى كەسى نەكردو، چۆن ئەو ھەۋالانەى زانىنو چۆن ئەو چىرۋكە سەرگوزەشتانەى گىرەنەو!

ھەلبەتە گىرەنەوۋى ئەم چىرۋكانە نىشانەى پىغەمبەرايەتى موحەممەدە (دروودى خوداى لەسەر بى) بەلگەى ئەومىيە: كە قورئان كەلامى خودايەو بەنىگاۋ سەروش بۇ پىغەمبەرى ناردو وەكوو لەشۋىنىكى تردا دىفەرمۇئ: ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ...﴾ يوسف/۱۱۱.

دىفەرمۇئ: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ﴾ ئەم چىرۋكانەى بۆمان گىرەيتەو ئەم موحەممەد! ئەو بەرپەن لەھەۋالو سەرگورشتەى ئەو گوندو شارانەى: كە زىرو زەبەرمان كەردن، وىرانمان كەردن، ئەمانە ھەموۋيان ھەۋالى پەنامەكىنو بۆت دەگىرپەنەو ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ ھەندى لەو گوندو شارانەى تا ئىستاش ئاسەۋاريان ماۋو شۋىنەۋاريان دىمىندىرئ. ھەندىكىشيان ئاسەۋاريان

نهماوه ئەو مەيدانى لەناوبردنى گەلە ستەمكارمکانە رادەنۆيىندى، نەفس و خەيال تەنگە تاو دەکا!! ھەندى لەو گەلە نەتەوانە لەنيو شەپۆلى تۆفاندا نوغرو بوون، ھەندىکیان بەرمشەباو زریان خاكو ولاتیان ژيرو زەبەر کراو، ھەندىکیان بەگرمەو نالەى بى ئامانى دمنگى فریشتەى ھیزو توانا پئىراوى لەووزە بەدەر شارو گوندیان ويران کرانو خویان سەرمنگرى کەوتنو خپ بوون. ھەندىکیان بەخویانو مالو حالیانەو بەزموىدا رۆچونو چوونە دمرىای نەمانەو، ھەندىکیان لەدمرىادا خنکانو ھەمیشە نەفرىیان لى دەگرىو فىرەون پئشەوايان بوو بۆ دۆزەخ!

ئەمانە چىرۆكو سەربردى دانىشتوى چەند گوندو شارىك بوون: كە لەسەر دەمى جیا جیادا بەھىلاکمان بردنو بۆتى دەگىرپنەو، لەو مپیش تۆ ھىچ زانیاریبەكت دمربارمیان نەبوو، ئیمە بەھوى نیگاو سروشەو ئەم غەیبە نەزاندراوت فىر دىکەین، تۆش بۆ گەلەكەتى بخوینەو پئیان رابگەيەنە بۆ ئەو پەندو عىرەتى لى وەربگرن!

ھەندى لەو شارو گوندانەى ويرانمان کردنو دانىشتوانەکانمان لەناوبردوون تا ئیستاش شوینەوارو کەلاوەکانیان ماون، شایەتى زیندون بۆ ھیزو توانای ئەو گەلە نەتەوانەو ئاستى بىناسازییان، سەیرى پاشماوو کەلاوەکانى گەلى عاد لەوولاتى ئەحقافو شوینەوارى گەلى ئەموود لەوولاتى حىجىردا بکەنو پەندى لى وەربگرن!

ھەندىكى تر لەو شارو گوندانە ناسەواریان نەماو، دەلىلى كشتو كالى دراواوونو لەسەر زەوى ھەلگەندراونو روى زەوییان لى پاك كراوئەو. وەكوو ئەو بەسەر گەلى نوحو گەلى لوط ھات، وەلاتو خانووبەرمیان ئادارى بەسەر پادارىیەو نەماوو خویشیان لەبىر چوونەو!

﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ ئیمە كە لەناومان بردنو وەلاتمان ويران كردن ستەممان لى نەکردن، بەبى تاوان ئەویمان بەسەر نەھێنان ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بەلكوو

ئەوان بۆ خۆیان ستمەیان لەخۆیان کرد... کە سوور بوون لەسەر کوھرو ستمەکاری خۆیان، بەردەوام بوون لەسەر پەرستنی غەیری پەرەمردگار، وازیان لەناشوبو فیتنە جوویی نەهینا، نامیری هەستی خۆیان لەکار خست، پشتیان لەهیدایەت هەلکردو روویان لەبانگەوازی پیغەمبەرەکان وەرگیرا، پیغەمبەرانیان بەدرۆ خستەوه، گاتەیان بەهەرپەشەو ترساندنی خودا دەهات، بتمانەیان بەبتو خوداکانیان هەبوو کە لەزیان و ناپەڕەختی دمیانپاریژن! بۆیە ئەوانەیان بەسەر هات: کە بەسەریان هات ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ ئەو کاتە فەرمانی خودای مەزن دەرچوو بەلەناو بردنیان خودا درۆزنەکانیان هیچ سودو نەفەعیان بۆیان نەبوو، ئەو بتو صەنەمانە کە لەجیاتى خودا بەندایەتیا بۆ دەکردن دادیان نەدانو عەزابى ریشەکێشکەریان ئی دوور نەخستەوه، بەلکوو زیانیان پێ گەیانندو بوون بەمایەى لەناو بردن و بەفتارە چوون بۆیان ﴿وَمَا زَادَهُمْ غَيْرَ تَبْسِيبٍ﴾ بەردەوامی و سوور بوونیان لەسەر بتپەرستى و بەندایەتی کردن بۆ غەیری خودا وێرانی و فەوتانی بۆ زیاد کردن، جگە لەخەسارتمەندى و بەهیلەك بردنیان هیچ سوودیکی تریان بۆیان نەبوو، چونکە ئەوان پشتیان بەو بتو صەنەمانە بەستو رو وەرگیران و گاتە بەپیغەمبەرانیان زیاد کرد، پەرەمردگاریش تۆلەو عەزابو وێرانی و سەرگەردانی بۆ زیاد کردن! بەهۆی پەرستش بۆ ئەو بتانە خودا سزای توند تر کردن و بەسامناکترین شیوه لەناوی بردن.

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ وەکوو ئەو سزادان و غەزەب ئی گرتنە سامناکە کە خودای تۆ ئەى موحەممەد! دانیشتوی ئەو شارو گوندانەى پێ گرتن، وەکوو ئەو وێرانی و لەناو بردنەى بەسەر گەلى نوح و قەومی عادو ئەموودو غەیری ئەوانیشمان هینا کاتى ستمەیان لەخۆیان کردو پەيامی پیغەمبەرانیان رەتکردەوه، هەمان عەزابو سزا دمیترین بۆ سەر گەلو نەتەوهی تر

هر کاتی سته میان له خویمان کردو سهر بیچی فهرمانی خودایان کرد! چۆن گهل و نه ته وه پیشینه کانمان له ناو بردن ناواش گهل و نه ته وهی تر له ناو دهبهین هر کاتی ره چاوی نهوان بکهن. ﴿إِنْ أَخَذَهُ آلِيْمٌ شَدِيْدٌ﴾ بیگومان تۆله ساندنو سزاو گرتنی خودا بۆ سته مکاران سامناکو بهنازارو پر نه ندیشهیه و رزگار بوونی لی ناکری!! نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیمو تیرمیزی و نیبنو ماجه له نه بو موسای نه لئه شعهریه وه خودایان لی رازی بی، ریوایه تیان کردوه، وتوویه تی: پیغه مبه ر فهرموویه تی: (خودا مؤله تی سته مکار دمدا تا ماومیه ک به لام که گرتی نیتر رزگار بوونی نیه، نه مجار نایه تی ﴿وَكَذٰلِكَ اَخَذَ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰی وَهِيَ ظٰلِمَةٌ اِنْ اَخَذَهُ اٰلِيْمٌ شَدِيْدٌ﴾ی خوینده وه.

دهی با سته مکاران په ندو عیبرت و مر بگرن و له خویمان بایی نه بن و بگه رینه وه بۆ لای خوداو واز له سته مکاری بیئن!!

په ند وهرگرتن له چیرۆکه کانی قورئان به سزای قیامه ت

﴿إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ جَمْعُوْهُ لُهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿١٠٣﴾ وَمَا تُؤَخِّرُهُ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿١٠٤﴾ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاٰذِنِهٖ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّْ وَسَعِيْدٌ ﴿١٠٥﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فِی النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَشَهِيْقٌ ﴿١٠٦﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾
وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ ﴿١٠٨﴾ فَلَا تَكُ فِي
مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِّن
قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾

نهم کۆمه له نایه تهش په یونندیان به نایه ته گانی پېشه وه هیه. بو په ند
و مرگرتن له چیروکی گه له سته مکاره گان، جا دواى نه ودى په رومردگار باسى په ند
و مرگرتن له به هیلاگردنى گه له سته مکاره گانی جیهانی کرد، دېته سر باسى په ند
و مرگرتن به پاداش و سزای قیامت بو به خته و مران و به دبه ختان!

نهمهش له پرووی رانواندنى به لگه و دهلیل له سر راستگوږی پتغه مبه ران و
راستی وادهى په رومردگار، هرومها ترساندن له سر پیچی کردنى خوداو کافر بوون
به واده و هر مبه گانی. هه لنانی ناده میزادان بو طاعه تکردنى په رومردگار.

نه و گرتنه گورچکېه که له دونیادا په رومردگار سته مکارانی پی گرتو له ناوی
بردن، نیشانه ی عه زابی قیامه ته، هر که سئ له سزای قیامت برسی دهبئ نه و
جوړه سزایانه بخاته پیش چاوی خو ی و په ندو عیرت و مرگری. واته: نه وانه ی
چاوی دلایان روشن و بینایه، هه ست به و ده گن: که نه و که سه ی له م له جیهانه دا
سته مکاران به و شیوه له ناو دها، له قیامه تیش دا به دوزخ سزایان دها.

د مفرموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ بیگومان له م چیرۆکانهی باسما ن کردنو به هیلاکچوونی سته مکارانو رزگار بوونی برودارانیا ن له خو گرتبوو، به لگهی به هیزو ناشکرا هه ن له سه ر راستی واده و به ئینی خودا دهرباره ی پاداش و سزای قیامه ت؛ بو که سانیک بروایان به قیامه ت هه یه و له سزا و نازاری سامناکی دهرسن! له دونیادا خو یان له کوفر و سته مکاری و سه ربیچی فهرمانی خودا دهریزن، چونکه دزمانی: نه ووی پیغه مبه ران هه والیان پیداه له زیندو بوونه ووه و پاداش و سزا راسته و گومانی تیدا نیه، دزمانی: نه و که سه ی له دونیادا سزای سته مکارانی داوه و له ناوی بردوون دمتوانی له قیامه تیشدا سزایان بدا، دزمانی نه و سزا و عه زابه ی له دونیادا یه خه ی تاوانبارانی گرت نمونه یه که بو عه زابی قیامه ت..

ز مه خسه ری لیردا د مفرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ ناما زیه بو چیرۆک و سه رگورشته ی که له سته مکاره له ناوبراو هکان که خودا له سه ر تاوان و سته مکاریان له ناوی بردن.

که د مفرموی: (آیه) واته: له م چیرۆکانه دا په ندو عیبره ت هه یه بو که سانیک که له عه زابی قیامه ت دهرسن. چونکه نه وانه دهروانه نه و سزا و عه زابه ی به سه ر نه وانه دا درا له دونیادا لییان روونه نه و نه و نمونه ی عه زابی قیامه ت، جا که عه زابو نارپه ته تی و توندو تیژی نه و سزایانه یان هینا یه پیش چاوی خو یان، په ند نامیز دمه ن، ترسی خودایان لی دهنیش...

﴿ذَلِكَ يَوْمَ مَجْمُوعٍ لَهُ النَّاسُ﴾ نه و رۆژه رۆژی عه زابی قیامه ته، هه موو ئاده میزادی تیدا کۆده کړینه وه، له یه که که سه وه تا دوا که س له و رۆژدا گرد دمه کړینه وه، بو نه ووی حیسابیان له گه ل بکری و له سه ر کردمه و هکانیان پاداش و سزا بدرینه وه. و مکوو له نایه تیکی تردا د مفرموی: ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾ الکهف/ ۴۷. خه لکه که به ده ست خو یان نیه، زیندو و دمه کړینه وه، راپیچ

دھکرتن بؤ دھشتی مہحشر بہبئ ئەوہی ہیج ویستو ئیرادمیہکیان ھەبئ،
ھەموویان کۆدەکرینەوہ، ھەموویان چاومروانن چی دھبئو چی رو دھدا!!!

﴿وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ ئەو رۆژە رۆژیکی گەورەو سامناکە، رۆژیکی گەورمیہ:
فریشتە ئامادە دی دھبن، پێغەمبەرەن تێیدا کۆدەبنەوہ، خودا تێیدا حاکمەو
پێغەمبەرەن و شەھیدان و پیاوچاکان شایەتو گەواھیدەرن!!

رۆژیکی گەورمیہ، چونکە مەخلوقات سەر لەبەر ھەموویان تێیدا کۆدەبنەوہ؛
ئادەمیزادو جنۆکەو بالندەو درندەو ئازەل و خشۆک و ھەموو گیانلەبەرێک بەبئ
ئیسیتینا و تێیدا کۆدەبنەوہ، دادور خودای عادل و زاناو دانایە، کەس بەئەندازە
تۆزھالێک ستمی ئی ناکرێ!

ھەلسورانی کاروباری بوونەوەر لەدوایا لەقیامەتدا ھەر لەزەرمتامەجەرە
بەھەموو روداو و لەناوبردن و عەزاب ناردنە سەر و عەزاب ھەلگرتن و باران بارین و
ھینان و بردن ھەورو لێدان بومەلەرزەو صاعیقەو تۆفان و رەشەباو زریان...ھتد
ھەمووی بەدھست خودایەو بەویستی ئەو دینە جئ و نامین! سروشت (طبیعة) بؤ
خۆی ہیج دەورێکی لەو روداوانەدا نیە، ئەویش مەخلووقێکی فەرمان پیکراوەو
ھیجی تر! ئەوہی ماددیەکان دھیلن: گواپە تۆفان و ھەورە بروسکەو زەوی
رۆچون و بومەلەرزە، کاروباری سروشتین و خودا ج دەخلێکی تێیاندا نیە، بؤ خۆیان
گوت: بەئ بؤ خۆیان گوت. ساکار ترین رەتدانەوہی ئەوانە ئەومیہ: کە ئەو
عەزابو سزایانە یەخە ئەو گەلە ستمکارانە گرتووە پێش وەخت
پێغەمبەرەکانیان ئینذاریان کردون و کاتی دیاریکراویان بؤ داناو و بەتەحید کاتی
ھاتنی عەزابەکیان دیاری کردوہ، ئەو ئەوہ نیە حەزرمی صالح فەرمووی:
﴿تَمَتُّوْا فِیْ دَارِکُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَغَدٌ غَیْرُ مَكْذُوْبٍ﴾ ھود/ ۶۵. حەزرمی (لوط)یش
فەرموی: ﴿اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ ھود/ ۸۱.

ئەمجار پەرەردگار ھەوالی دواخستنی قیامتو ھاتنی عەزازی خۆی رادەمگەینەو دھەرموی: ﴿وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّغْدُودٍ﴾ ئیمە ھەلسانی قیامت دواناخەین مەگەر بۆ ماومیەکی دیاریکراو کە خۆمان لەزانستی خۆماندا دیاریمان کردو، ھیچ زیادو کەمیەکی تیدا ناکرێو پاشو پێش ناکا، ھەر کاتی تەمەنی دنیا تەواو بوو قیامت رادەبێو گۆتایی بەژیان دێ! پەرەردگار کەسی بەسەر زانیاری کاتی ھاتنی رۆژی قیامتدا ناگادار نەکردو، ئەو زانیارییە تایبەتە بەزاتی خۆیەومو کەسی تر نایزانی...

﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ لەو کاتە ی رۆژی قیامت دێ ھیچ زیندەومریکی خاوەن نوتقو قەسە، ناخاوتنی بۆ ناکرێ، مەگەر خودا رێگە ی بدە، چونکە لەو رۆژدا کەس ئیرادەو ئیختیاری نیە، بەبێ ئیزن وەرگرتن کەس قەسو کردەوی بۆ ناکرێ! ھەر خودا خاوەنی فەرمانو جەلەوگیرییە، کەسی تر دارای ھیچ نیە. وەکوو لەشویئییکی تردا دھەرموی: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ النبا/۳۸. یان دھەرموی: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ طه/۱۰۸.

بێدەنگییەکی سامناک ھەموو مەخلووقات دادەپۆشی، ترسیکی گشتی خۆ بەسەر مەشەدو نامادەبوانی مەشەدەمکەدا بال دمیشتی! کەس زاتی ناھێنی داوی قەسە کردن، بکا، کەس ورتە ی لەدەم نایەتە دمری، بەلام جاری وادەبێ خودای مەزن رێگە دەدا بەھەندە کەس قەسە یەک بکاو پەردە ی بێدەنگی بدیشتی!

﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ لەو حەشاماتە ی کۆبۆتەو لەو رۆژدا ھەیانە بەدبەختو نەگەتە بەھۆی کوفرو بێدینی لەژیانی دنیایدا، ھەشیانە بەختەومرو کامەرانی، تاقەو کۆمەڵی بەھەشتی رازاومیە؛ چونکە لەژیانی دنیادا برپای راستی ھەبەو بەردەوام بوو لەسەر خوداپەرستی وەکوو لەشویئییکی تردا دھەرموی: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری/۷.

جا هر كهسيك ويسترابي بهدبهخت بئو كاري خراپهي كردبي نهوه نههلي شهقاومته، كهسيكيش ويسترابي خيرو خوشي بي بگاو كاري خيري نهنجام دابي نهوه لهنههلي سهعادتو بهختهوهرانه، هر كهسهو رپرهوي ريگاي بو دياريكراوي خويهي، بو چ لايهك دروست كراوه نهوه نهنجام دمدا! تيرميذو نهبو يهعلاو هي تريس لهعومهرى كورى خهتتابهوه ريوايهت دمگن، دهئين: عومهر (رمزاي خوداي لي بئ) دهلي: كه نايهتي ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ هاته خوراي پرسيارم لهپيغهمبهر كرد وتم: نهى پيغهمبهري خودا! لهسهر چي كار بكهين؟ لهسهر شتيك كه براومتهوه يان لهسهر شتيك كه نهبراومتهوه؟ لهوهلامدا فهرمووي: كار بكهن لهسهر شتيك كه براومتهوهو موږ كراوهو قهلهمي بهسهردا هاتووه، وهلي ههموو كهس پهپرهوي نهو ريبازه دمكا كه بوى ديارى كراوهو بوى دروست كراوه نههمجار نه نايهتانهي خويندهوه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى، وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى، وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى، وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى، فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى﴾ الليل/۵-۱۰.

مهبهست نهوميه: خودا بو خوي غهيب زانهو ناگاداري روداوي داهاتووه. دهمزاني چ دمبيو چ رو دمدا، دهمزاني كي چ دمكاو سهرمنجامي كارمگان چونه، ههموو كاروباريكي لهكتيبي غهيبى خويدا تومار كردوه.. پيغهمبهر (دروودي خوداي لهسهر بئ) لهفهرمودمكهيدا نهوهمان فير دمكا: كه سزاو پاداش لهسهر كردموه دمدرينهوه، ههموو نادميزاديك نهو ريبازهي بو ناسانكراوه كه بوى ديارى كراوه، جا ريبازدهكي سهربكيشي بو كامهراني بهههشت، يان بو بهدبهختي ناو دوزخ، نهو نامادهباشي و عهزيمهتهي بي دراوه، رولي خويان دهگيرن لهبهخيو كردني نهفسو رامكردني بو نهو ريبازهي بي سپيردراوهو بهختهومري لي چنگ دهكهوي.

نههمجار پهرومردگار سزاو پاداشي ههردوو تاقمهكه ديارى دمكاو دمفهرومي: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ جا نهوانهي بهدبهختن لهزياني دونيادا بههوي نهو كردموه ناشيرينانهي نهنجاميان داوه، كه لهناكامي بيرو باومري

فاسیدو پوچی به جیماو بۆیانو شوینکه وتنی خرابه کاران له کردارو گوشتاردا ههتا وایان ئی هات لهتاوانو خرابه کاریدا نوغرو بوونو روناکایی بیرو باومری سروشتیان کوژایه وهو دلیان تاریک بوو گومرا بوون، موستهحهقی چوونه ناو دۆزهخ بوون، ناگر بهشی نهوانه و جیگای ههوانه وهو پشودانیانه. نهوان لهناو نهو دۆزهخدا شینو شهپۆریان ههیه ههناسه سوارنو نرکهو هانکه هانکیان ئی دئی، سینگیان تهنگ دمبی لرخه و پرخه و لرفه و دادو هیغانیانو شاته شاتیان جیهانیك پر دمکا!!!

﴿خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ نهوانه لهناو دۆزهخدا دهمینه وهو بۆ ههتا ههتایه، مانه وههکیان لهویدا بهردموامو نهپراومیه، تا نهو ئاسمانه ی لهسهریانه وهو زهوییه ی لهسهرنی بمینه وهو نهوانیش لهناو دۆزهخدا دهمینه وهو، مه بهست بهم تهعبیره هورناییه مانه وهیانه لهناو ناگردا بۆ ههتا ههتایه. کۆتایی نههاتنی سزاکه یانه.

مه بهست به (السموات) لیڤردا ئاسمانی ههر یهکی له نههلی دۆزهخو نههلی بهههسته، واته: نهو سهقهقهی لهسهریانه، مه بهستیش به (الأرض) لیڤردا نهو زهوییه: که نهوان لهسهرنی و کهوتوته ژیریانه وه. چونکه لهقیامهتدا ئاسمانو زهوی ئیستا نامینو دمگۆردین؛ وهکوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ ابراهیم/ ۴۸. یان دمفه رموی: ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ نَبْرًا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ الزمر/ ۷۴.

ههرومه چونه پێویسته بۆ نههلی قیامت ئاسمانیک ههبی دایانپۆشیو زهوییهك ههبی ههلیانگری! ههر شتیک لهسهرته وه بی بهناسمان حیسابه بۆ تۆ. ئیبنو عهبابس دمفه رموی: لهقیامهتدا بۆ ههموو کهس زهوی و ئاسمان ههیه.

﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ واته: ئەم مانەومیان لەدۆزەخدا بەردەوامو نەپراومیە:
مەگەر خودای تۆ مەیلی بێنی، ئەم یاسایە بگۆڕی لەشیومیەکەووە بۆ شیومیەکی ترا
مەبەست بەم تەعبیرە بەردەوامو مانەووی ئەبەدیە، چونکە مانەووی موشریکان
لەناو دۆزەخداو مانەووی بەهەشتییەکان لەبەهەشتدا چەسپاوو سەلێنراو.

کەوابوو مەبەست ئەومیە: مانەووە هەتا هەتاییەکە بەویستی خودایەو هیچ
شتیک لەدونیایو لەقیامەتدا بەبێ مەشیئەتی خودا نابێ، لەزمانی عەرەبی دا ئەگەر
کەسێک بیهوێ تەعبیر لەبەردەوامی شتیک بداتەو، دەلێ: (هذا دائم دوام السموات
والأرض) زانایانی تەفسیر زۆر راوو بۆچونیان لەسەر ئەم نیستناوە دەربریو،
گرنگەکانیان ئەمانەن:

زەمەخشەری دەلێ: نیستیئانەکە رو دەکاتە وشە: (خالدین) ی ناو
نایەتەکە، واتە: ئەهلی دۆزەخ بەبەردەوامی لەناو ناگەردا نامێننەو، بەلکوو
دەگۆنێزێنەو بۆ ناو زەمەری، هەروەها جگە لەناگەر بەچەند جۆری تریش
عەزاب دەدرێن، لەوانەیه سزاکەیان لەسزای ناگەر بەئێش تر بێ، ئەویش
نارزەمەندی خودایە لییان. هەروەها ئەهلی بەهەشت جگە لەنازو نیعمەتی
بەهەشت خۆشی تریان تووش دێ، وەکوو رەزەمەندی خودا لییان، جگە لەبەهەشت
پەرورەگار بەفەضلی خۆی نیعمەتی وایان بێ دەبەخشێ چۆنیەتەکە ی نازاندیرو
وەصفی ناکی.

واتە: ئەهلی دۆزەخو ئەهلی بەهەشت بەبەردەوامی دەمێننەو مەگەر خودا
بیهوێ ئەو شیوە ژیاڵەیان بگۆڕی، سزایان زیاد بکا یان کەمی بکا، نازو نیعمەتیان
بۆ زیاد بکا یان کەمی بکاتەو.

مەبەست ئەومیە: هەموو شتیک لەژێر دەسلاتی خودا دایەو بەویستی خۆی
زیادو کەمی دەکا.

ئەبو حەبیان لەتەفسیری بەحری موحیطدا دەڵێ: **وَإِلَّا مَا شَاءَ** چەرتکردنەکە روبکاتە ئەو کاتو زەمانە کە **لَهُ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ** وەردەگیرێ. واتە: ئەوانە لەدۆزەخدان، مەگەر ئەو کاتو زەمانە کە خودا دمیەوی لەویدا نەبن، یان ئەوانە لەبەهشتدان مەگەر ئەو کاتە نەبن کە خودا دمیەوی لەویدا نەبن، ئەمەش دەگونجێ ئەو کاتو زەمانە بێ کە خودا حیسابو لیکۆلینەومیان لەگەڵ دەکا، کەوابێ زەمانە چەرتکراوەکە ئەو کاتە دمیە کە خەڵکە لەدەشتی مەحشەردا دەمیئنەوه.

ئەگەر نەستینانەکە رو بکاتە (خالدین) ئەو کاتە بەنیسبەت ئەهلی دۆزەخەوه ماناکە ناشکرایە، چونکە دەگونجێ زەمانە چەرتکراوەکە ئەو زەمانە بێ کە هەندێ ئەهلی دۆزەخ: کە موسوڵمانی تاوانبارن، پاش پاکبۆونەوهو سزادانیان بەئەندازەی تاوانەکانیان لەدۆزەخ دمردیندرین و دمیئنە بەهەشت. بەلام ئەم جۆرە ماناکردنە بەنیسبەت ئەهلی بەهەشتهوه ناگونجێ، چونکە هەر کەسێ چوووە ناو بەهەشت نێر لێ دمرناچی و دمرناکری..

إِنَّ رَبَّكَ فَاعَلْ لِمَا يُرِيدُ بێگومان خودای تۆ هەرچی بوێ دمیکا: بەگوێرە زانیاری و دانایی خۆی چی بوێ لەگەڵ ئەهلی دۆزەخی دەکا، هەر وەکوو چۆن چی بوێ بیدا بەبەهەشتییەکان پێیان دەدا.

ئەمجار پەر وەردگار پاداشی تاقمی دووهم تاقمی بەختە و مەرەکان دیاری دەکا و دەفەرموێ: **وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَيَا الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْدُودٍ** واتە: ئەهلی سەعادت: کە شوینکە و تەووی پێقەمبەرەان، ئەوانە شوین و ماویان بەهەشتهو بۆ هەتا هەتایە تێیدا دەمیئنەوه، هەتا ئاسمانی بەهەشتیان بەسەر وە بێ و زەوی بەهەشتیان لەزێر وە بێ بەویست و ئێرادی خودا تێیدا دەمیئنەوه، ئەو بەهەشته بۆ ئەوان بەخششێکی نەپراوە نایاساغە، بۆ هەتا هەتایە!

ئیبو کهئیر دهفهرموئ: معنای ئیستیناننه که لیرهدا ئهومیه: که مانهوهی
ئههلی بهههشت لهناو ئه و نازو نیعمهتانهدا شتیک نیه لهبهر زاتی خوئی پئویست
بئ (واجب لذاته) نیه بهلکوو پابهنده بهویستو ئیرادهی خوداوه، بویه ههمیشه
منمتو بهخشایندهیی خودا لهسهریانهو ئهوانیش تهسییحو تمجیدی خودا دهکهن
لهپاساوی ئه و بههرمو بهخشانهدا.

ههریهکی لهپاداشی بهههشتو سزای دۆزهخ بهویستو ئیرادهی خودا
بهردهوامه و بهگوێهری عهدهاتهکاری و دانایی خودا لهپاساوی کردموهکانیاندا!
عهزایی ئههلی دۆزهخ بهردهوامه و پابهنده بهویستو ئیرادهی خودا و سزای
کردموهکانیانه.

نیعمهتو لهزرمتی بهههشت بۆ بهههشتییان ئهویش پابهنده بهمهشینهتی
خوداوه و پاداشی کردموهکانیانه.

بهلام ئهومنده ههمیه پهرومردگار لهکووتایی باسی دۆزهخییه بهدبهختهکاندا
فهرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ فَاعَلْ لَمَّا يُرِيدُ﴾ لهکووتایی باسی ئههلی بهههشتدا فهرمووی:
﴿عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُوذٍ﴾ ئهمهش بۆ دلخۆشکردنی برواداران و ناماژمه بۆ ئهوه: که
پاداشی موسولمانان بهخششیکی خودایه و چاکهیهکی بهردهوامه لهگهڵیان دهکا.

موسلیمو بوخاری و نهسانی لهئهبو هورمیرموه فهرموودمیهکی پێغهمبهریان
(دروودی خودای لهسهر بئ) رپوایهت کردوه دهفهرموئ: (لن یدخل أحد منكم
الجنة بعمله قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: ولا أنا الا أن یتغمدني الله برحمته)
واته: هیچ کس بههوی کردموهی خویهوه ناچیته ناو بهههشتهوه، هاوهلان وتیان:
تهنانت تۆیش ئهی پێغهمبهری خودا؟ فهرمووی: تهنانت منیش، مهگهر خودا
بهرحمهتی خوئی دامپۆشی!

ئەمجار پاش باسکردنى حال و چۆنىەتى دۆزەخىيەكان و بەھەشتىيەكان، پەرورمردگار ھەر شەيەكى توند ئاراستەى دوزمنانى پېغەمبەر دمكا (دروودى خودای لەسەر بى). ھەر شەيەى عەزابو لەناوچوونى وەكوو گەلە پېشىنەكانيان ئى دمكاو دمفەرموى: ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ﴾ واتە: ئەى موحەممەدا ئەگەر ئەوئى باسكرا لەچىرۆكو سەرگوزەشتەى گەلە ستەمكارە موشرىكەكان لەدونيائو قىيامەت سەرمىنجامى ھەموو ستەمكارو موشرىكىك بى، ئەوئە تۆ ئەى موحەممەدا ھىچ شكو گومانەت نەبى لەسەرمىنجامى ئەوئى: كە ئەو موشرىكانەى گەلەكەت ئەوانە بت پەرسەن، شكو گومانەت لەفەسادى بىرو باورپان نەبى! ھەرچى دەپەرستەن بەتال و پوچ و نەزانى و گومرايى، عەزابەكەيان مسۆگەرە بۆيان دى. ئەمەش دلدانەومىيە بۆ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەر شەيە لەگەلەكەى.

ئەمجار حال و چۆنىەتپان لەعبادەت كردندا روون دمكاتەوو پاداشەكەشيان دەست نیشان دمكاو دمفەرموى: ﴿مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُهُمْ نَصِيحُهُمْ غَيْرَ مُتْقَرِّصٍ﴾ ئەوان عىبادەت ناكەن مەگەر وەكوو باوكو باپيرانيان دەمكەن! ئىمەش پاداشيان دەمىنەو بەتەواوى. واتە: ئەوان وەكوو باوكو باپيرانيان بىتەرستى دەكەن ئەمانىش وەكوو ئەوان نەفامو نەزان، كۆرەنە شوئىيان كەوتوون. پەرورمردگار رۆزى قىيامەت لەسەر كردەومكانيان پراوپر پاداشيان دەداتەو، سزايەكى بەئىشيان دەداو تۆلەى باشيان ئى دەستىنى. بەنىسبەت كردەو بەشەكانى دونياشيانەو، وەكوو: بەجىھەننەى صىلەى رەحم و چاكە لەگەل باوكو دايكو يارمەتى كۆست كەوتووان، ئەوئە پەرورمردگار ھەر لەدونيادا جەزايان دەداتەو بەرزقو رۆزى زۆرو لاگردنى بەلاو ناخۆشى لەسەريان، جەزايەكى پراوپرپان دەداتەو، ئەو خۆشى و لەزەتە كاتىيەى دىياندرىتى نىعمەت و لەزەتىكى كەمخايەنەو زوو بەسەر دەچى، كەوابى باكەس ھەلنەخەلەتى بەراپواردنى كافرو

بیدینان، که هندی جار له خوشی و له زمتی دونیادا دمتلینه وه، چونکه نهوان ههر دونیایان هیه و بی بهشن له نیعمه ته کانی به ههشت، له قیامتدا جگه له سزای جوراو جوری دۆزهخ هیچی تریان نادریتی..!

نایه ته کان بهروونی ئهم حوکمانه یان لی و مرده گیرئ:

۱- ههرچی پیغه مبهران هه والیان بی داوه له روودای رابوردوو نهینی داهاتوو له دونیایو له قیامتدا سه دهرسه د راستن و شک و گومانی تیدا نیه.

۲- زیندو بوونه وه حه ق و راسته و گومان له هاتنی قیامت دا نیه، وه لی حیکمه تی خودا واداخوازه که تا کاتی خوی نهیه هه لی نهستی نی.

۳- دمه لاتی موطله ق و رهها له رۆزی قیامتدا بۆ خودای مه زنه، کهس به بی ئیزنو رمزای نه و ناتوانی شفاعهت بکا.

۴- ئاده میزاد رۆزی قیامت دوو تاقمن: نه گبه تو به خته وهر، نه گبه ته کان له درۆزه لادان و به خته وهرمان له به ههشتدا. ههر دوو لایان تی یاندا دمه یینه وه به ویستو ئیراده ی خودا بۆ هه تا هه تایه.

۵- جه ماومری زانایان کۆکن له سه ر نه وه که سزای کافران له دۆزه خدا بهرده وامو نه به دییه و برانه وه ی نیه. ههروها موسولمانانیش له به ههشتدا بۆ هه تا هه تایه دمه یینه وه.

۶- له زه تی به ههشت بهرده وامو برانه وه ی نیه.

۷- په رستشی موشریکه کان بۆ به ته کان یان عیباده تیکی پوچ و بی بناغه یه و عه ق و مه نطیق و مری ناگرن. به لکوو نه و عیباده تو په رستنه له نه قامی و لاسایی کردنه وه سه ری هه لداوه.

۸- په رومردگار دهره ق به کافرانیش عا دل و داد په رومره پاداشی کرده وه باشه کان یان له دونیادا پی دمه اته وه، به لام له قیامتدا پاداشیان نیه، چونکه

ومرگرتنی کرداری باشیان مہرجہ، دمبی لہبیرو باومرہوہ سہری ھلدابی، کردہوہ
بی بوونی نیمان لہقیامت سوودی نابی.

مہبہستہکانی چیرۆکی قورنان:

وا دمبی چیرۆکیک چہند جاریک بہشیوازی جیا جیا لہقورناندا دوبارہ
دمبیٹہوہ ھەر جارہ بہبۆنہی شتیکہوہ دمہیندریو کاریگہری تایبہتی خۆی دمبی.
لہگیرانہوہی چیرۆکی گہلہپیشینہکان لہم سورہتہو سورہتہکانی تیشدا چہند
مہبہستیکی سہرہکی ھەن، گرنگہکانیان نہمانہن:

۱- ھەوالدان لہسەردەمو میژووی بری گەل و نەتەوہی رابوردوو. تیشک
خستنه سەر بری رودای گرنگ کہ لہومپیش پیغہمبەر و غەیری پیغہمبەر
نہیانزانیوہ. نەمەش دمبیٹہ نیشانہیہکی بہہیز لہسەر راستی پیغہمبہرایہتی
پیغہمبەر (دروودی خودای لہسەر بی).

۲- ھەوالدان بہہموو ئادەمیزادان دەربارہی ھەول و تیکۆشان پیغہمبەران
لہپینا و بلاوکردنہوہی بانگہوازمیہکەیان و مەملانی و بەربەرہکانی کردنیان لہگەل
گەلہکانیان، بۆ نەوہی حەق و راستی دەرہکەون و بہتال پوچ بکەنہوہ. ھەروا بۆ
زانینی ناستی بہپیرمہوہ ہاتن و پشت لہ ھەلکردنی گەلہکانیان بۆ پەيامی
پیغہمبەرہکانیان. لہہمان کاتدا تەسەللاو دلدانہومیہ بۆ پیغہمبہری نیسلام: کہ
دلی بہخۆ نەمینیو نەوہی تووشی نەو بووہ تووشی پیغہمبہرانی پیش نەویش
بووہ. نەو چیرۆکانہ نەوہشیان لہخۆ گرتووہ: کہ پیغہمبہران مامۆستای
راستہقینہی بانگخوازان نیسلامن و پیویستہ بانگہوازیکەران بیانکەنہ نموونہو
پیشەواو شوپنیان بکەون، جیہادو تیکۆشان و خۆراگری لہوانہوہ فیڕ بن.

۳- نەو چیرۆکانہ نەوہشیان لہ وەردمگیری: کہ ھەموو پیغہمبەران لہیەک
سەرچاوہوہ پەيامی خۆیان ھەلینجاوہ ھەموویان لہبنہمای پیغہمبہرایہتیہکەیاندا
دمبہنہ یەکو پەيامی نەویان پشتگیری نەمیان دہکا لہبوار یەکتاپہرستی و برہوا

بەھاتنى رۇزى قىيامەتو زىندوبوونەھى ھەموو گىانلەبەران و پاداش و سزادانەھى
بروادارو بى پروايان يەكنو جودا وازى لەپەيامەگەياندا نىە!

۴- چىرۇك عونصورىكى كىشكەرو مەرغووبە، كارىگەرى خۇى ھەپە لەبوارى
بەخپوكردن و فېر كردن و چەسپاندىنى شت بەبەلگەى عەقلى و بەروداوى حىسسى.
بۇ گەورم و پچوك بەسوودە، ژنو پياوو كچو كوپ چىزى خۇيانى ئى دىكەن، ئەمەش
سەر دىكىش بۇ چاندىن و رسكانى تۆوى ئيمان و باومر لەدلاندا، ھەلئانى خەلك بۇ
طاعەتو خودا پەرستى، ترساندىن لەگوناهو تاوان، بەجۇرىك دىمتوانىن بلىين
چىرۇك قوتابخانەپەكى خوداپىيە بۇ برواداران، بۇ دلئەوايى پىغەمبەرەن، واقع و
روداوەكانىيان دىخەنە روو، قوتابخانەپەكى فېر بوونى گەلو نەتەوەكانى، مېژووى
چىرۇك كۆنو گەوناراپە. مەوضوعى چىرۇكەكان بەھىلاكېردى سەتەمكارانە
مەبەستو ئامانچىش لەو چىرۇكانە پالفتە كىردى دل و دىروونەو ئىصلاحي حال و
ومزەيانە.

۵- يەگەم مەبەستى سەرەكى چىرۇك لەقورئاندا سەلماندىن و چەسپاندىنى
يەكتاپەرستى و بوونى خوداپىيەكى بالادەستو زاناو دانايە، چەسپاندىنى
پىغەمبەرەپەتى و زىندو بوونەھى رۇزى قىيامەتە.

۶- چىرۇكەكانى قورئان ئەوەمان بۇ روون دىكەنەو كە نەركى سەرەكى
پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) راگەياندىنى نىگا و سىرووشەو ترساندىن و
موزدە پىدانى ئادەمىزادە، ھەرەشە لىكردنىانە بەھاتنى عەزابى خودا زوو يان
دىرنىگ، بەبى ئەھى پىغەمبەر بۇ خۇى چ دەسەلاتىكى لەھاتن و نەھاتنى
عەزابەكەيان زوو ھاتن و دىرنىگ ھاتنىدا ھەبى. ھەرومەھا سوور بوونى ئەو
پىغەمبەرەنە لەسەر مەبەدئەكەيان و ھەول و تىكۇشانى بى و چانىيان دىردەخەن!

۷- چىرۇكەكانى قورئان ناستى ئامادىباشى ئادەمىزاد بۇ كافىر بون و ئىماننەئىيان
دىارى دىكا.

۸- ههرومها دمهلاتو توانای خودا دمردهخن، نهو سزاو عهزابهی دمیئیرئ نموونهیهکی عهزابی قیامهته.

۹- ههروم لهواری چیرۆکهکانی قورئاندا، پشتگیری خودا بۆ پیغه مبهرمکانی و بهدیئانی موعجیزمو نایهتهکانی خوی لهسهر دهستی نهوانو راستکردنهوی بهلگه لهسهر ئادهمیزادهکان بۆ نهوهی ههلیان بنی بۆ ئیمانیهیانو قهناعهتکردن بهبانگهوازی پیغه مبههران! بهناشکرا دمیئیرئ.

۱۰- چیرۆکهکانی قورئان ههموویان پهئندو عیهرمتن، دهرمانی دلۆ دموون دهکهن.

۱۱- لهسهروو ههموو نهو مهبهستانهی باسکران مهبهستیکی گرنگی تر ههیه نهویش نهومیه: ههوالدانى پیغه مبهریکی نهخویندهوار: بهبی نهوهی بزانی بنووسی یان بخوینیتسهوه، یان چیرۆک گیرهوهو میژوو زان بی، که نهویش پیغه مبهری نیسلامه (دروودی خودای لهسهر بی) ههوالدانى نهو پیغه مبهره بهئهو سهرگورستانه بهلگهیهکی بههیزه لهسهر پیغه مبهرایهتی و بهرزى پهیامهکهی و ههوالدانى بۆ بلاوکردنهوی زانستو زانیاری، ههرومها بهلگهیهکی حاشا ههئنهگره لهسهر نهوهی: که قورئان نامهى خودایه و دهستورو یاسایه بۆ ئادهمیزاد تا رۆژی قیامهت.

سهرهنجامی ناکۆکی پهیدا کردن لهتهوراتدا

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

مُرِيبٌ ﴿١١٠﴾ وَإِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوفِيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١١﴾

دوای نهومی پهرومردگار موشریکه‌گانی عهرمبی ناگادار کردهوه به‌سه‌رنجامی گهلو نه‌وه له‌ناو براوهمکان! لیره‌ش‌دا نه‌ومیان ده‌خاته‌وه بیر: که گهل موسا ناگوکیان له‌ته‌وراتدا په‌یدا کرد، هه‌یانبوو نیمانی پی هیناو هه‌بوو نیمانی پی نه‌هینا! نیتیر خودا سزای دان و له‌سه‌ر کردهوه خراپه‌گانیان عه‌زایی بو ناردن. نه‌مه‌ش نیشانه‌ی نه‌ومیه: که کوفر یه‌ک گهلو نه‌ته‌ومیه‌و میژووی کافران و هه‌لوئیستان له‌گهل پیغه‌مبه‌ران‌دا یه‌ک میژوو یه‌ک هه‌لوئیسته...

نه‌ومتا: کافرمگانی قورمیش ویری نینکاریکردنی تالو ته‌نهایی خودا نینکاری پیغه‌مبه‌رایه‌تی موچه‌مه‌دیش دمکه‌ن و قورئانه‌که‌ی به‌درو ده‌خه‌نه‌وه، نه‌مانیش و مگوو گهلو نه‌ته‌وه کافرمگانی پی‌شو هه‌لوئیست دمنوینن! دمه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ بیگومان نیمه ته‌وراتمان دا به‌موسا بو نه‌وه‌ی گه‌له‌که‌ی بیکه‌نه به‌رنامه‌و یاساو شه‌ریعه‌تی خو‌یان و به‌گویره‌ی نه‌و کتیبه هه‌لس و که‌وت بکه‌ن! به‌لام نه‌وان له‌راو بیرو بو‌چون و راهه‌کردنیان‌دا کیشه‌یان تیکه‌وت هه‌ر که‌سه به‌نارمزوی خو‌ی مانای له‌دمقه‌گانی دمه‌دایه‌وه، بو‌ونه تاقم تاقم و گرو گرو، په‌رته‌وازه بوون و هه‌ر تاقمه‌یان دمه‌ویه‌ست بو مه‌رامی خو‌ی بیگونجینی و بیکاته داردستی خو‌ی بو دنیا خواردن و چه‌وساندنه‌وه‌ی که‌سانی دیکه، هه‌ندیکیان نیمانیان پی هیناو نه‌وانی دیکه پی‌ی کافر بوون! زوربه‌ی زوریان له‌و حه‌ق و راستیه‌ی ته‌ورات بو‌ی هینا بوون دوور که‌وته‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده نامه‌ی ناسمانی بو‌یه نیردراوه یه‌ک‌تاپه‌رستی بچه‌سپینی، ئاده‌میزادان له‌سه‌ر یه‌ک ریبازو په‌یره‌و و پرؤگرام کۆبکاته‌وه، به‌لام نه‌ته‌وه‌ی موسا کیشه‌یان تیکه‌وت و جوداوازیان په‌یره‌و

کرد... که وایی تۆش ئەی موحەممەد! موبالات بەهەئۆیستی گەلو نەتەوگەت مەگە، که دەربارە ی قورئان کێشەیان تی کەوتوو هەندیکیان باومریان پێ کردو، زوربەشیان بەدرۆت دەخەنەو! ئەو دابو نەریتی گەلو نەتەو پێشینهکان بوو لەگەڵ پێغەمبەرەکانیان، تۆ نەرکی سەرشاری خۆت ئەنجام بدەو خەفەت بەو مەخۆ که بەدرۆت دەخەنەو و پەيامەگەت رەت دەگەنەو.

﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ ئەگەر لەبەر ئەو نەبایە: که قەزاو قەدمری خودای تۆ، داخوازی ئەو بوو: که بۆ ماومەکی دیاریکراو که هاتنی رۆژی قیامەتە عەزابیان بۆ نەنێرێ، ئەو هەر لەدوینادا ناوانمان دەکردن، هەر لەدوینادا عەزابمان بۆ دەناردن، سەرپێچیکارانمان لەناو دەبردن، خودا پەرستانمان رزگار دەکردن، وەکوو چۆن لەو پێش دەربارە گەلو نەتەو پێشینهکان ئەنجاممان دا.

﴿وَأَنَّهُمْ﴾ بێگومان گەلو نەتەوی موسا ﴿لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ﴾ دەربارە تەورات لەشکو گومانیکێ زۆر چەواشەگاردان، چونکه تەورات زۆری ئێ گۆراو، زۆری ئێ فەوتاو، مێژوو نووسان دەلێن: کاتێک بابلیەکان پەیکەری سولەیمانیان سوتاند؛ تەوراتیش فەوتاو لەناو چوو، ماومەکی زۆری پێ چوو ئەمجار جولهگەکان سەر لەنۆئ هەولیاندا تەوراتیان نووسیهو بەلام بەشیواوی و دەست لێدراوی، چونکه نوسخە ئەصلیەگە نەمابوو!

﴿وَأَنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُؤْفَتَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالُهُمْ﴾ هەر تاقەم لەموسولمانان و لەکافرەکان: که کێشەیان هەیه دەربارە نامە ی خودا، هەموو ئەوانە: که جیاوازیان هەبوو لەکتیبی تەورات و هەندیکیان برۆیان پێ کردو زوربەشیان رەتیان کردو، خودای تۆ ئەی موحەممەد! پاداش و سزای خۆیان بەتەواوی دەداتەو، ﴿إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ بێگومان پەرورەدگار ناگادارو زانیە بەهەر شتیکێ ئەوانە ئەنجامی دەدەن. هێچی ئێ هون نابێ!!

پابه ند بوون و بهردهوام بوون له سهر فهرمانی خودا

﴿ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ ۱۱۲ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۱۳ ﴿

لهو وپیش بهروردگار هه لویستی جوداخوازانى دهرباره یی هه کتاپهرستی و پیغه مبهرايه تی روونکردهوه، بهدورو دريژى هه ره شه ی جؤراو جؤرو توندی ناراسته کردن، وادهو به لینی به خوداپهرستان دا، نه مجار لیردها فهرمانی به پیغه مبهری نیسلام کرد که پابه ندی نهو فهرمانو جله و گریانه بی که ناراسته ی دمکری، نیستیقامه ی هه بی، بهردهوام بی له سهر پابه ند بوون به فهرمانی خودا، دمهرموی: ﴿ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ ﴾ نه ی موحه ممه دا! خۆتو نهوانه ی شوینت که وتوون، ریبازی نیستیقامه بگره بهر، له بواری عه قیدهو کردهوه نه خلاقدا بهردهوام بن له سهر ریبازی نیسلام؛ ریبازی مام ناومندی بهیرهو بکه، به بی ئیفراطو تهفریط. له ریگای راست لامه دهن، بهردهوام بن له سهر ریبازی خودا په سهند، که بریتییه له یه کتاپهرستی برپا بوون بهوه ی: که خودا تالو ته نیایه له زاتو له صیفاتدا، برپا بوونه به غه یبو شته په نامه کییه کان: که بریتیین له بهه هشتو دۆزه خو زیندوبوونهوهو حیسابو لیکو لینهوهو فریشتهو عهرشو هه موو نهو شتانه ی نایین ناماژه ی بی کردن.

نیستیقامه بریتییه: له پابه‌ند بوون بهه‌موو نهو شتانه‌ی قورئان فه‌رمانی پئ کردوه له‌جوار چئوه‌ی عیبادمتو مامه‌له‌و بیرو باوم‌پروه، نیستیقامه پله‌یه‌کی به‌رزو پیرۆزه، که‌سیک زه‌خت له‌نه‌فسی خو‌ی نه‌گا‌و هه‌وا‌و هه‌ومسی نه‌خاته ژیر پئوه نه‌و به‌هرمی‌یه گیر ناکه‌وئ!!

پێغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) که فه‌رمان به‌نیستیقامه‌ی ئاراسته کرا، هه‌ستی به‌گرنگی نه‌م ره‌وشته کرد، زانی پابه‌ند بوون به‌م ره‌وشته چهند کارێکی قورسو گرنگه! ته‌نانه‌ت فه‌رموودیه‌کی لئوه ریوايه‌ت ده‌کری که ناما‌زه‌ی به‌نه‌م نایه‌ته‌ی نیره کردوه که فه‌رمانی به‌نیستیقامه کردوه فه‌رموویه‌تی: (شیبتنی هود واخواتها...) چونکه نیستیقامه یانی مام ناومندی و میانه‌په‌وی و رێگا گرته‌بهر به‌بێ لادان و ئیفراطو ته‌فریط. نیستیقامه پئویستی به‌دل هوشیاری به‌رده‌وام هه‌یه، پئویستی به‌هه‌ول و تیکۆشان هه‌یه بۆ دۆزینه‌وه‌ی رێگای راستو ره‌وان. پئویستی به‌ته‌نظیم و کۆنترۆلکردنی ره‌وتی ئاده‌میزاد هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی رێبازی حق به‌رنه‌دا، که‌وابی نیستیقامه چاودێری کردنی هه‌موو جه‌و جو‌لیکی ژيان‌ه‌و کێشانه‌ی ته‌ه‌رازووی وردبین و وردخوینی خودایی.

حه‌زرمی موسا و هارونیش فه‌رمانیان پیکراوه که پابه‌ندی په‌یامی خودا بن و نیستیقامه‌یان هه‌بێ و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر رێبازی خو‌یان. وه‌کوو له‌شوێنێکی تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿قَالَ قَدْ أُجِيتَ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَغْلُمُونَ﴾ یونس/ ۸۹.

په‌روه‌ردگار له‌نایه‌تێکی تردا پاداشی نه‌وانه دیاری ده‌کا که نیستیقامه‌یان په‌په‌رو کردوه ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فصلت/ ۳۰. نه‌وانه‌ی ده‌لێن: نه‌للأ خودامانه، پاشان به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر نه‌م ره‌وشته، فره‌شته داده‌بارنه

سەریانو پێیان دەلێن: مەترسن خەفمت مەخۆن، موژدمتان لێ بێ بەو بەهەشتە وادەتان پێدراوە.

کاتێک سوفیانی ئەقەفی لەپێغمەبەری پرسی ئەو پێغمەبەری خودا! شتیکم پێ بێ: لەئێسلاحدە لەو مەبە و لاوە دوا تۆ لەکەس پرسیار نەکەم، پێغمەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (قل آمەنت بالله ثم استقم) بێ بێروام بەخودا هەمەو پاشان ئیستیقامەت هەبێو بەردەوام بە لەسەر ئەو بێرو باوەڕمان هەڵبەتە فەرمانکردن بەپێغمەبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەئیستیقامە ئەوە ناگەیەنێ: کە پێغمەبەر ئەو رەوشتە نەبەو، بەلکوو بەپێچەوانەو پێغمەبەر ئەو پەری ئیستقامە هەبەو، گەواو مەبەست بەم فەرمانکردنە پێی بەئیستقامە بەردەوام بوونو پابەندبوونە بەو رێبازو پەيامە بۆ نێردراوە، پەروەردگار فەرمان بەپێغمەبەر شۆنکەوتوانی دەکا: کە بەردوام بن لەسەر ئیستیقامە چونکە ئیستیقامە باشترینو کاریگەرترین چەکە بۆ سەرکەوتن و زالبوون بەسەر دۆزمناندا. لەهەمان کاتدا هەلئانی تێدا یە بۆ موسوڵمانان، چونکە لەکاتێکدا فەرمان بەپێغمەبەر بکری بە ئیستیقامە موسوڵمانان بە (طریق الاولی) وە دەبی پابەند بن.

نایمەتەکە نامازە بۆ ئەوە دەکا: کە شۆنکەوتنی دمه شەریعیەکان پێویستەو نابێ هیچ ئەملاو ئەولای تێدا بکری.

دەسەلاتدان بەعەقل بۆ ئەوەی بچیتە ناو باسو خواسی تایبەت بەزاتی خوداو صیفاتەکانی، دەم تێومردان لەعالمی غەیبو چۆنیەتی فریشتەو بەهەشتو دۆزەخ... هتد. زۆدە رەوێکردنە لەدەسەلاتی عەقلدا، چونکە گەورترین عاقل مەندو فەیلەسووف نازانن حەقیقەتی خۆیان چیەو چۆنە، بەلکوو نازانن: حەقیقەتی گیانلەبەرانی تریش چۆنەو چۆن نیه، دەی چۆن پەیی بەحەقیقەتی زاتی خوداو

صیفاتہ کانی دمنہ؟ یان چوں پھی بہ حقیقتی فریشتہ و شتہ پنامہ کیہ کانی تر دمنہ؟!

بهراستی لادان له‌شوینکه‌وتنی دمه‌کائی قورئان و همرمودمگانی بپنجه‌مبهر
(دروودی خودای له‌سهر بڅ) له‌و بوارانه‌دا گومرپاوون و سهر لا شیوانه، لادانه
له‌شه‌قامه‌رپی خودا په‌سندو رښبازی سه‌له‌فی صالح و شوینکه‌وتوانیان! لاسایی
کردنه‌ومی نه‌وانه‌یه که نایینی خوځیان به‌شبه‌ش کردو کښه‌یان تیدا په‌یدا بوو!
ومکوو له‌شوینکی تر‌دا دمه‌رموئ: ﴿مَنْ الَّذِيٰ يَرْفُقُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُلُّ حِزْبٍ
بِمَا لَدَيْهِمْ فَرْحُوْنَ﴾ الروم/۳۲.

باشترین رینگاچاره بۆ بنېرکردنى كېشه و نيزاع گهړانه و ميه بۆ قورئانو
 فهرموودمگانى پېغهمبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) پابهند بوون بهو پهيامو
 زانياريهى لهو سهرچاوو خاوينانه و ده دستان دمكه وئ و مكوو له شوئنيكى تردا
 دمفهرموى: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء/ ۵۹.

هه‌لێته راجیایی و نیختیلاف له‌بواری عه‌قیدهو بنهما نایینییه‌کاندا کارێکی خراپو ناپه‌سه‌نده، دهم تیۆمردانه له‌شته غه‌یبییه‌کانو هه‌ولدان بۆ ناسینی خودا به‌عه‌قڵی روتو پشتگوێ خستنی ده‌هه‌کانی قورئانو فه‌رمووده‌کانی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ی) کارێکی بته‌ودمیوه نه‌هی ئێ‌گراوه.

به‌لام راجیایی له‌غمیری نه‌و شتانه‌دا و‌م‌کوو کارو باری دونیایی،
به‌ری‌وم‌بردنی ولاتو چۆنیه‌تی نازه‌لداری و‌ک‌شتو کال کردنو باغو بیستان
و‌م‌به‌ره‌م هینانو ئالو و‌یر کردنو بینا سازی و‌پیشه‌سازی...ه‌ت‌د نه‌مانه عه‌قل
رو‌ئێکی سه‌رمکی تی‌یان‌دا هه‌یه‌و ناگونجی گرنگی عه‌قل له‌م بو‌ارانه‌دا پاشگو‌ی
بخ‌ری.

نهمجار باش نهووی پهر و مردگار فهرمانی به نادمیزادان کرد به نیستیقامه،
 نهمجار نه می دهکا له شتیک که پیچه وانیه نهو رهوشته په سنده می، دمه رموی:
 ﴿وَلَا تَطْفَرُوا﴾ سنور به زینی مه کن، گومراو یاخی مهن، له خوستان بایی مهن،
 لوتبه رزی مه نوین ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خودا بیناو زاناو شنه وایه
 بهو کرده وانیه نه انجامیان دمدن، هیچی ئی هون نابی سزاو پاداشتان دمداته وه
 له سر هه موو گوشتارو کرده میه کتان. که وایی خوستان بپاریزن له ناهه فرمانی خوداو
 شتیک نه انجام مدهن نهو پی ناخوش بی!

هه ئه ته بانگه وازی کردن بو نیستیقامه و پابه ند بوون پیوه می به سستیکی
 سه رمکی قورئانه و چند جاریکی تر فرمان به نیستیقامه می دوباره کردو ته وه،
 وکوو له شوینیکی تردا دمه رموی: ﴿فَلَيْلِكَ فَادُّعْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ الشوری/ ۱۵.
 واته: هه له بهر ته بایی و یه کیه تی له ناییندا، بو نهووی ته فرمه وه جو دا وازی
 له ناییندا په یدا نه بی، نه می موحه ممه دا! نادمیزادان بانگ بکه بو پابه ند بوون
 به نایینه وه، نهمجار به رده وام به له سر بانگه وازی به کمت بهو شیوه می خودا فرمانی
 پی کردووی، به هیج جوئی شوین موشریکه کان مه که وه، بلئ: من بزوام به هه موو
 نامه ناسمانییه کان هه به که بو پیغه مبه ران نیردراون، فرمانم پی کراوه: عه دالمت
 به رپا بکه م. پیان بلئ: نه لالا به دیه پنه ری ئیمه و ئیوشه، کرده می خو مان بو
 خو مان و هی خوستان بو خوستان ئایینی ئیمه نه و منده ناشکراو واضیحه پیویست
 به به لگه و دلیل هیئانه وه ناکا، خودا روژی قیامت کو مان ده کاته وه، بو دادگایی
 کردن و مرگرتنه می پاداش و سزا. گه رانه وه هه بو لای خودایه.

نهمجار پهر و مردگار هوشیارمان ده کاته وه: که مه یلی سته مکارو موشریکه کان
 نه که بین ﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به هیج شیوه می که مترین مه یل مه کن بو

لای سته مکاران، خوشتان نهوین، مهراپییان مه کهن، داوای کۆمه گیان لی مه کهن، پشتیان پی مه به ستن، ریبازیان به جوانو په سندن مه زانن ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ نه گهر وا بکهن شیاوی نه وه ده بن: که به ناگری دۆزه خ سزا بدرین، په رومردگار له سهر نه وه مه یلو رمغبه ته تان بو لای کافران سزای دۆزه ختان دمدا ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ نیه بو نیوه جگه له خودا که سیکی تر یارمه تیتان بدا، که س نیه سوودتان پی بگه یه نی، عه زابتان لی دوور بخته وه ﴿ثُمَّ لَا تَنْصُرُونَ﴾ پاشان نیوه یارمه تیتان نادری، خودا پشتیوانیتان ناکا، چونکه په رومردگار کۆمه کی به سته مکاران ناکا، وه کوو له شوی نیکی تر دا دمفه رموی: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ البقرة/ ۲۷۰، یان دمفه رموی: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ الحج/ ۷۱، فاطر/ ۳۷.

جا که نه مه حالی نه وانه بی که مه یل دمده نه سته مکاران، هاوکاری کردنو خوشه ویستی سته مکاران ببیته هوکاری چوونه ناو دۆزه خ، نهی دمبی حالی سته مکارمکان خویان چۆن بی؟!

که سیك تیوه گلاو نیشو کاری تیکه ل به سته مکاران بوو، بوو به کار به دست له ژیر دمستیان، با بوخوی وردبیته وه، گوفتارو کرداریان به تهراروی شهرع بکیشی، نه گهر نه وان له ریبازی شهریمت لایان دا، نه وه سته میان له خویان کردوه، به گوینکردنو په پرمو کردنی فرمانو نه هیه کانیان واجبه به مهرجی کاره که بی شهرعی نه بی، سهرپیچی فرمانی خودای تیدا نه بی، نه گهر فرمانیان پی کرد: که ومزیفه یه که ومربگری، قازیه تیکیان وتارخوینی جومعه یان وانه بیژی یان ههر ومزیفه یه کی له م جوړانه ی پی درا با وری بگری به مهرجی بتمانهی به خوی هه بی که دمتوانی نه رکه که ی به ریکو پیکی نه انجام دمدا، به لام له هه مان کاتدا پیویسته به گشتی دهستی سته مکاران بگری ومندیکی بو دی ده کری به رمنگاری مونکهر ببیته وه وهو لی گوړینی مونکهر بدا به دستو به کردوه، نه گهر نه ییتوانی به زمان نه گینا به دل، نه مه ش نی شانهی بیرو با وهری لاوازه.

نیام نه حمه دو خاومنانی سونه نه کان ریوایمت ده کهن له نه بو به گروه که هستاو سوپاسی خودای کردو پاشان فهرمووی: نهی خه لکینه! نیوه نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾ ده خویننه وه، ناگادار بینه وه: ناده میزادان هر کاتئ سته مکاریان بینی و ده ستیان نه گرت، له وانه یه خودا به لایه کی گشتی و همه جهوریان بو بنیری. ناگادار بینه وه: من له خودی پیغه مبهرم ژنه و تو وه دیغه رموو: ﴿إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا النُّكْرَ بَيْنَهُمْ، فَلَمْ يَنْكُرُوهُ، يَرْشِكُ أَنْ يَعْصِمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابِهِ﴾ بیگومان ناده میزادان نه گهر کاری نابه جییان بینی له ناویان بلا و بوته وه و نارمزه مندی خویمان دهر نه بری، نزیکه خودا عه زابی نیقلیم گریان بو بنیری.

فهرمان به نویژ کردن و به خوږاگری

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ (۱۱۴) وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱۵﴾

درباره ی نازل بوونی نه نایه تانه، ههردوو پیری فهرمووده و نیبو جه ریر له نیبو مه سه ووده وه ریوایمت ده کهن، ده ئی: بیاوئک ئافرمتیکی ماچ کردبوو، هاته خزمهت پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بی) نه مه ی بو گپرایه وه، نیتر بهر و مردگار نایه تی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ ناره خوارئ پیاوه که وتی: نه مه ههه بو منه؟ پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بی) فهرمووی: نه خیر به لکوو بو هه موو ئومه ته.

تیرمیں لے لیں وہ مہسودوہ بہم شیوہ ریوایت دہکا: دہلی: بیاویک ہاتھ
 خزمہت پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) وتی: من لہوپہری شاری مہدینہ
 نافرمتیکم تیمار دہکرد، وہمن تہنیا لہگہلایا جوت نہبووم نہگینا شتی ترم لہگہل
 کرد، نہومتام، فہرموو دہربارہی منو کارہکہم ہریار دہرکہ، چؤنت دہوی ناوا حوکم
 بدہ، حہزرتی عومہر وتی: خودا تاوانہکھی پؤشیوی، نہگہر بؤ خؤت بیدہنگ
 بویتایہ! پیغہمبہر ہیج وہلامی نہدایہوہ، ہیاوہکہ رؤیشت، پیغہمبہر ﷺ ہیاویکی
 بہدودا ناردو بانگی کردہوہ، کہ ہاتہوہ نایہتی ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ
 اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ ہی بہسہردا خویندہوہ.
 ہیاویک لہنامادہبوان وتی: نہمہ تایبہتہ بہنہم کابرایہوہ؟ فہرمووی نا نہمہ بؤ
 ہہموو کسہ.

پہیومندی نہم نایہتہ بہہی پئشہوہ نہومیہ: پاش نہومی پہرومردگار
 فہرمانی بہپیغہمبہرو موسولمانان کرد کہ ئیستیقامہیان ہہبیو سنوور بہزینی
 نہکمن لہناییندا، روونہکمنہ ستہمکارانو مہیلو خؤشہویستیان بؤ تہرخان
 نہکمن. بہشوین نہوہدا فہرمانی بہ نوپڑ کردو صہبرو خؤپاگری ئاراستہ کردن،
 نہمہش نیشانہی نہومیہ: کہ دوا ئیمان بہخودا نوپڑ لہہموو روگنیکی تری
 ئیسلامی گہورہترہ. نہمجار پلہی صہبرو خؤپاگری دپتہ پئشہوہ، چونکہ صہبر
 نیوہی ئیمانہ. نوپڑ بناغہی خودا پہرستیہو کؤلہکھی ئاپینہ.

دہفہرموی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ اللَّيْلِ﴾ نہی پیغہمبہرا نوپڑ
 بہتہواوی و ریکو پیککی نہنجام بدہ لہمہردوو سہری رؤژدا، ہہموو رؤژیک
 نوپڑمکانت نہنجام بدہ لہدوو تہرمہی رؤژدا: کہ نوپڑی بہیانی و نیومرؤو عہصر
 دہگریتہوہ، بہم رمنگہ لہنیومی نہوہلدا نوپڑی بہیانی دہکری، لہنیومی دووہدا
 نوپڑی نیومرؤو نوپڑی عہصر دہکری، لہبہر نہوہ نہم دوو نوپڑہ کہوتوونہتہ
 یہک، چونکہ لہکاتی جہمعدا یان نیومرؤو دہبریٹہ لای عہصر، یان عہصر

دهیندریته لای نیومرؤ، له‌غیری جه‌معیش‌دا ومکوو دروسته نوئیزی نیومرؤو پاش زه‌وال بکری، دروستیشه له‌ناخرو نوخری وه‌ختا بکری، واته: کاتی کردنه‌که‌ی دمکه‌ویته نریک کاتی نوئیزی عه‌صر.

به‌گورتی پاش زه‌وال کاتی نوئیزی نیومرؤو عه‌صره، جا له‌م روه‌وه که پاش زه‌وال کاتی نیوارمیه، ئه‌م دوو نوئیره دمکه‌ونه لایه‌کی رۆژه‌وه، نوئیزی به‌یانیش دمکه‌ویته لایه‌کیه‌وه.

ئه‌و کاتانه‌یش که نریکی شه‌ونو به‌(زلفا من اللیل) ئاماژه‌یان بۆ کراوه بریتیتن له‌کاتی پاش رۆژ ناوا بوون که وه‌ختی مه‌غریبه‌و ونیوونی روناکی که‌ناری ئاسمانه که وه‌ختی نوئیزی عیشایه، که‌وابی ئایه‌ته‌که‌ ئاماژه‌ی بۆ هه‌ر پینج نوئیره‌مان تیدا‌یه. ومکوو چۆن له‌نایه‌تی تریش‌دا ئاماژه‌یان بۆ کراوه که دمفه‌رموی:

۱- ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ الأسراء/۷۸.

۲- ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ الروم/۱۷- ۱۸.

۳- ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾ طه/۱۳۰.

ئه‌مجار به‌رومردگار له‌نایه‌ته‌که‌ی ئیره‌دا سوودو قازانجی نوئیز به‌یان ده‌کاو دمفه‌رموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ بیگومان کرداری چاکه‌و چاکه‌کاری (که نوئیز به‌شیکه له‌چاکه) تاوانی پيشوو ره‌ش ده‌کاته‌وه، واته: تاوانی بجوک، چونکه تاوانی گه‌وره که‌فاره‌متو تۆله‌و هه‌دی خۆیان هه‌یه!! پيويستیان به‌ تۆبه‌ی نه‌صووحو شتی تر هه‌یه!

نیمام نهحمه دو هی تریش لهئیمام عهلییه وه فهرموو دمییه کیان ریوایهت کردوه دمفه رموی: نه بویه کر بوی گیرامه وه دمفه رموی: له پیغه مبهرم ژنهوت، دمییه رموو: (مامن مسلم یذنوب ذنبا فیتوضأ، ویصلی رکعتین الا غفرله) ههر موسولمانیک تاوانیک بکا، نهمجار دمستنوئز بشواو دوو رکات نوئز بکا نیلاا خودا لئی خوش دمی.

له صه حیجه یندا ریوایهت دهکا: که عوسمانی کوری عهفقان دمستنوئزکی وهکوو دمستنوئزی پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) ششت، نهمجار فهرمووی: پیغه مبهری خودا ناوا دمستنوئزی دشوردو دمییه رموو: (من توضأ وضوئی هذا، ثم صلی رکعتین، لایحدث فیها نفسه، غفر له ما تقدم من ذنبه) ههر کهسیک وهکوو نهم دمستنوئز شتنه ی من دمستنوئز بشوا، پاشان دوو رکات نوئز بکا، بهدل مه بهستی ره زامه نندی خودا بی، لیخوشبون له تاوانه کانی پیشووی دمستگیر دمی.

(الحسنات) کوی (حسنة)یه، هه موو کرداریکی چاک دهگریته وه، (السیئات) یش کوی (سینه)یه لیردا به مانا تاوانی پچوکه، چونکه تاوانی گه وره به توبه نه بی له کۆل ناکه وی، وهکوو له شوینیکی تردا دمفه رموی: ﴿إِنْ تَجْتَبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَنُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء/ ۳۱.

ههر نیمامی موسلیم فهرموو دمییه کی ریوایهت کردوه: که پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) فهرموویه تی: (الصلوات الخمس كفارة لما بينهن، اذا اجتنبت الكبائر) پینج نوئزه فهرمزماکان دمییه که فارمتو تاوانشورمووی نیوان خوین بۆ موسولمان به مهرجی نهو موسولمانه تاوانی گه وره نه کرد بی. نوئز قه لای موسولمانه، کۆبوونه ومیه له گه ل پهرومردگارو چپه کردنه له خزمهت خودادا، له کاتی به لاو موصیبهتدا پهنا بۆ نوئز دمی، پیغه مبهرم (دروودی خودای له سهر بی) ههر کاتی تهنگو چه له مهو ناخوشییه کی توش دههات پهنا ی بۆ نوئز کردن دمی.

تۆيەنى نەصوح چوار مەرجى ھەن:

۱- وازھىنان لەتاوان و پەشىمان بوونەوہ لىيان.

۲- بىر ياردان و سوور بوون لەسەر نەگەرەنەوہ بۆيان لەداھاتوودا.

۳- نەنجامدانى كىردەموى چاك كە بىيىتە ھۆكارى رەشكردنەموى تاوان ھەرومھا گىرەنەموى مافى خەلك بۆيان.

۴- داواى لىيوردن لەوانەى بەدەستو زمانى نەم تووشى زيان بوون.

﴿ذٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ﴾ نەو نامۆزگارىيانەى پېشوو كە برىتى بوون:
لەئىستىقامەو كىردنى كىردەموى باش و پەسند و پابەند بوون بەفەرمان و
جەلەوگىرىيەكانى پەرورمىردگار و سنوور نەبەزاندىن و مەيل نەدان بەستەمكاران،
پەند و عىرەمتن بۆ نەو كەسانەى پەند و مرگىر و شت دەبىسن و تى دەگەن و ھەست
بەگىرنگى دەكەن، خۆيان لەخەتەرى خراپەكارى دەپارىزن و ترسى خودايان ھەيەو
داواى لىيوردن لەتاوانەكانيان دەكەن.

﴿وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ صەبر برىتىيە لەپابەندبوون
لەسەر كىردنى كارى چاك و نارەحەتى بەجىيەنەنى، ھەروا خۆگىرى لەسەر كىردنى
تاوان و داخوازىيەكانى، خۆ بەدووربىگرە لەھەموو شتىكى خراپ و ناپەسند و ھەرام،
لەكاتى بەلاو ناخۆشدا بەصەبر و ئارام بە، خۆگىر و رە بەرز بە، بىگومان خودا
نازو نىعمەتى بەھەشتان بەنسىب دەكا.

هۆکاری به هیلاکچوونی گهل و نه ته وه کانی پيشوو

﴿ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَوْتَ
عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾ وَمَا
كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ
﴿١١٧﴾ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ
كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾ ﴾

پاش نه وهی په رو مردگار له نایه ته کانی پيشوودا باسی نه وه عه زابو سزایانه ی
کرد: که تووشی نه وه گهل و نه ته وانه ی پيشوو بووه، نه مجار لیږمدا باسی هۆکاری
هاتنی نه وه عه زابه دمکا بۆ سهریان نه ویش دوو شتی سهرمگییه:

۱- همر کاتی که سانیک نه بوو جلّه وگړی له بلّا و بوونه وهی فساد بکا.

۲- سته مکارو مله ور مکانیان شوین شه هه و متو نارمزوبازی خویان که و تېوونو
هه و لّو تیکۆشانیان بۆ پله و پایه بوو، وازیان له فهرمان به چاکه و نه هی له خراپه
هینابوو.

دمفرموی: ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنْهَرُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ نهوه بوجی لهناو نهو گهل و نهتهوانه‌ی که لهچهرخه‌کانی پیش نیومدا به‌هوی ستمکاری خوین لهناومان بردن، کهسانیک نه‌بوون خاومن عه‌قل و فامو نایین، یان خاومن قه‌درو قیمة‌تو قسه بیستراوو نه‌هلی خه‌یر، جله‌وگرییان بکردایه لهو ستمکارو ناشوبگپرو فیتنه جوئیانه‌ی فه‌سادیان له‌سهر زه‌وی بلا و کرده‌وه، نهوه بؤ کؤمه‌تیک نه‌بوون خاومن فه‌ضلو نایین و هوشم‌ند مه‌نعی جه‌مارمریان بکردایه له‌فه‌سادو به‌د ره‌وشتی، له‌سته‌مکاری و ناشوبگپری له‌ولاتدا، ولاتو گهلان لهو عه‌زابه رزگار بکردایه و بیانپاراستنایه!! نهوه نه‌بوو، نه‌وانه دمست نه‌که‌وتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ﴾ مه‌گهر که‌می له‌وانه که رزگارمان کردن له‌قارو غه‌زمبی خو‌مان.

واته: نه‌وه‌ی پئیست بوو بی نه‌بوو، به‌لکوو نه‌وه‌ی رویدا نه‌وه بوو: که که‌میک له‌موسولمانان که‌م نمودو قسه نه‌بیستراو بی نه‌وه‌ی کاریگه‌ریان هه‌بی و شویندمستیان دیار بی، که‌س به‌گوئی نه‌کردن، خودا له‌گهل پیغه‌مبه‌ره‌مکانیاندا رزگاری کردن، له‌کاتیکدا ستمکارو ناشوبگپرمکان سوور بوون له‌سهر هه‌لوئیستی خوین و وازیان له‌ژیانی ته‌رپفو فه‌ساد نه‌هینا، به‌لکوو ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ نهو ستمکارانه: که زۆرینه‌ی گهل و نه‌ته‌وه‌مکان بوون، شوین هه‌واو نارمزوی خوین که‌وتن ههر خه‌ریکی دمسته‌به‌ر کردنی نازو نیعمه‌تو پله‌و پایه‌ی دونیایی بوون، مه‌شغوولی رابواردن و تاوانکاری و فه‌ساد بوون، نه‌گهر موصلیحیک نامۆزگاری بکردنایه گوئیان بؤ نه‌دمگرت، خو‌ش رابواردنی دونیایان به‌سهر به‌خته‌وه‌ری قیامه‌تدا هه‌لبزاردبوو، ﴿وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ نه‌وان له‌هه‌لبزاردنی نه‌م جۆره زیانه بؤ خوین و سووربونیان له‌سهر فه‌سادو ناشوبگپران، له‌ناو تاوان و گو‌م‌رایدا نوغرو بوبوون، خودا له‌ناوی بردن به‌گویره‌ی نه‌و دابو نه‌رپیتو یاسایه‌ی خو‌ی که له‌بوونه‌ومردا دایناوه. که ههر کاتی ته‌رپفو خو‌ش رابواردن له‌ناو گهل و نه‌ته‌ومدا

بلاو بوومود، سەردەگیش بۆ زیدە رەوی و نیراف، ئەویش سەر دەگیش بۆ فیسق و تاوان و ستم و لادان لەربازی راستو پەسند. بەمەش شیای لەناو بردن و هەلاچۆ کردن دمی. و مکو لەشوی نیکی تردا دەفەرموی: ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ (الأنعام/ ۱۶).

په رومردگار هرگيز نه ته و ميه كي له ناو نه بر دوه شارو گونديكي ويران نه كړ دوه نيللا سته مكار بوون و شياوي نه و عه زابو له ناو بر دنه بوون، و مكوو له شوينيكي تر دا دمفه رموي: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ هود/ ۱۰۱. يان دمفه رموي: ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ فصلت/ ۴۶.

نهمجار په رومردگار دابو نه پرتو هه لویستو عهداله تکاری خوئی بهرام بهر
موصلیحه کان دیاری دمکاو دمفه رموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُصْلِحُونَ﴾ واته: نه وه دابو نه پرتی خودا نیه، عهداله تکاری نه و نیه: که ستم
له گهل و نه ته و میه ک بکا، به نارموا له ناویان بهرئ، له کاتیکدا نه هلو دانیشتونای نه و
شارو گوندانه هه قخوازو هه ق پهرست بن، پابهندی نه خلاق و رهوشتی بهرزو
په سه ند بن، خهریکی ری کخستنی کارو باری خوئیان بن به گویره ی شهر یعمتو یاسای
خودا. چونکه په رومردگار ستمکار نیه و ستم ناکا.

هه‌ندىك له‌رافه‌كارانى قورئان ماناى (ظلم)يان به‌شرك ئى داوخته‌وه، نه‌و كاته ماناى ئايه‌ته‌كه به‌م جۆره‌ دىيى:

پەروەردىگارى تۆنەى موحەممەد! ھىچ شارو گوندېك ويران ناكە بەھوى
ئەھوى: كە دانىشتوانەكانىيان موشرىكنو ھاول بۇ خودا بەرھوا دىمزانن لەھالئىكدا
ئەوان لەمامەئەو ھەلۆپىستو كىردارىيان لەگەل يەكتىدا رىكنو پىك بن، لەناو خۇياندا
بۇ يەكتى باش بنو كارو بارى كۆمەلايەتى خۇيان بەرىكو پىكى ھەلسورپىنن، واتە:
وېراى شەرىك دانانەكەيان ئاشوبگىرپو فىتنە جۇو فەساد كار نەبن، واتە: خودا
عەزەبى رىشەكش نانپىرتتە سەر گەلو نەتەوھەك تەنھا لەبەر ئەھوى كە

موشریکن، به‌لکوو کاتیک عه‌زایی له‌ناو‌چوونیان بۆ دهنیری: که ویرای شهریک دانانه‌که‌یان، له‌ناو‌خۆشیان‌دا مامه‌له‌یان باش نه‌بێ، هه‌ول بدمن یه‌کتر نه‌زیه‌ت بدمن، مائی یه‌کتری به‌ناحه‌ق بخۆن، یه‌کتر بچه‌وسینه‌وه، ده‌ستدریزی نامووس بکه‌نه‌ سه‌ر یه‌کتر! نه‌مه‌ ئاماژه‌یه‌ بۆ نه‌وه: که‌ گه‌لو نه‌ته‌وه‌ هه‌رچه‌ند شه‌ریک بۆ خودا دابنن ریشه‌گیش ناکرین. به‌لام هه‌ر گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک سته‌م بکا سنوور به‌زینی بکا له‌ناو ده‌چیو به‌ر قه‌رار نابێ.

ئه‌مجار په‌روم‌ردگار نه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی: که‌ خۆی ده‌توانی هه‌موو ئاده‌میزاد بکا به‌یه‌ک گه‌لو نه‌ته‌وه: یان هه‌موویان ئیماندار بن، یان هه‌موویان کافر بن، ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ ئه‌ی موحه‌ممه‌د! نه‌گه‌ر خودای تۆ بیویستایه‌ هه‌موو ئاده‌میزاده‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک ئایین کۆده‌م‌گ‌رده‌وه، وای ئی ده‌کردن به‌س‌روشت هه‌موویان خودا په‌رست بوونی‌یه‌ وه‌کوو فریشه، ئه‌و کاته‌ ئه‌م عاله‌مه‌ عاله‌میکی تر ده‌بوو! به‌لام ویستی خودا وا نه‌بوو که‌ هه‌موویان له‌سه‌ر یه‌ک ئایین کۆ بکاته‌وه، به‌لکوو وازی ئی هیناون بۆ خۆیان به‌نیختیاری خۆیان رێبازی ژیا‌نیان هه‌لب‌ژێرن، ئه‌وه‌تا جوداوازییان له‌هه‌موو شتێک‌دا هه‌یه، ته‌نانه‌ت له‌بنه‌مای عه‌قیده‌و بیرو باوم‌ریش‌دا راجیا‌ییان هه‌یه، ته‌نانه‌ت له‌و شتانه‌ش‌دا که‌ نه‌ده‌بوو نیختی‌لافیان تیدا ببی وه‌کوو بپروا به‌روژی قیامه‌ت: بیرو رایان جوداوازه، هه‌ر که‌سه‌ به‌گوێره‌ی مه‌یل و ئارم‌زۆو بیرو بۆ‌چوونی خۆی رایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، هه‌ر تاقمه‌و پشتگیری عه‌قیده‌و مه‌ذه‌به‌بێک ده‌کاو داکۆکی ئی ده‌کا.

ئه‌ه‌لی سونه‌و جه‌ماعه‌ پێیان وایه: نایه‌ته‌که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر فراوانی ده‌سه‌لاتی خودا، له‌وه‌دا نه‌گه‌ر بیویستایه‌ هه‌موو ئاده‌میزادی له‌سه‌ر یه‌ک ئایین کۆ ده‌م‌گ‌ر‌ده‌وه، وای دروست ده‌کردن، قیوولی یه‌ک مه‌نه‌ه‌جو پ‌رۆگرام بکه‌ن، به‌لام خودا ئه‌و ویسته‌ی نه‌بوو وه‌کوو له‌شوینیکی تر‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي

الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعاً﴾ یونس/ ۹۹. بهائی: خودا ئهو ویستی نه‌بوو وای نه‌کرد؛ چونکه خودا ئاده‌میزادو جندوکه‌ی بۆ به‌نده‌گی و خودا په‌رستی دروست کردون، به‌نده‌یی و خودا په‌رستی کاتیک نرخ‌ی هه‌یه که به‌نیختیاری بۆ و ژوره ملیی تیدا نه‌بی، بۆیه په‌رومردگار هیزی ئامادمبایشی بۆ چاکه‌و خرابه‌ی تیدا دروست کردن، عه‌قل و هۆش و ویستو نیرادمو توانای بۆ به‌خشین، که هه‌ر که‌سه به‌ویستی خۆی چی دمکا بیکا، ئه‌مجار وێرایی ئه‌مه‌ش رێگه‌ی چاک و خرابی بۆ رون کردنه‌وه، نامه‌ی ئاسمانی بۆ ناردوون، پیغه‌مبه‌ری بۆ سه‌ر ره‌وانه‌ کردوون، رێگای چاک و خرابیان بۆ روون کردوونه‌وه، جا هه‌ر که‌سه و به‌ویستی خۆی چ رێبازیک هه‌لدمبژێری با هه‌لنبژێری..

ئا به‌و جووره ئاده‌میزاد خودا وازیان تیدا په‌یدا بوو له‌ئاییندا له‌بیرو باومردا، له‌پا و بۆ چوندا ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانیک که خودا به‌میه‌رمبانی خۆی هیدایه‌تی دابن بۆ هه‌لنبژاردنی رێگه‌ی خودا په‌سندو به‌ختیاری، ئه‌وانه شوین پیغه‌مبه‌ران که‌وتن و پابه‌ندی فه‌رمان و جلّه و گیرییه‌کانیان بوون، له‌سه‌ر ئه‌و رێبازمیان به‌رده‌وام بوون تا دوا پیغه‌مبه‌ر: که پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه هاته سه‌ریان و شوینی که‌وتن، ئه‌وانه کۆمه‌لی رزگار بووی ئاده‌میزادن، فیرقه‌ی ناجییه ئه‌واننو به‌س!

﴿وَلَذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ واته: هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ خۆیان توانایان هه‌بی به‌ویستی خۆیان رێبازی چاک یان خراب هه‌لنبژێرن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ئیختیارمیه‌یان هه‌بی که سه‌ر دمکیشی بۆ ئه‌و ئیختیلافه، په‌رومردگار ئاده‌میزادی دروستکردون، بۆ ئه‌وه‌ی پاداشی باش بداته‌وه به‌ئه‌وانه‌ی رێبازی حه‌ق هه‌لدمبژێرن و په‌یره‌وی ده‌کن، سزای ئه‌وانه بدا که رێگای خراب هه‌لدمبژێرن و په‌یره‌وی ده‌کن! ^(۷)

(۷) هه‌له‌به‌ته ئه‌مه‌ رای موخته‌زیله‌کانه‌و زومه‌خشمه‌ری په‌سندی کردوه. سه‌یری ته‌فسیری

ئیمام مالیک دمفهرموی: مانای ﴿وَلَدَلَّكَ خَلَقَهُمْ﴾ بهم جوړمیه: پهرومردگار
 نهو ئادهمیزادانهی دروست کردون بۆ نهو ریبارزهی لهزانیاری خویدا دمیزانی: که
 ههئیدمبزیږن لهنیختیلافو نیتفاق. بۆ غمیری نهو کارمی که خوئی دمیزانی
 ههئیدمبزیږن دروستی نهکردوون! ^(۸)

نهمه لهگلځی رای زوربهی رافهکههراندایهک دمگریتهوه: که دمفهرموون: (لای)
 (لذلك) لامی تهعلیلو باییس نیه، بهلگوو لامی عاقیبهتو صهپروپورمه. واته:
 نیختیلافو نیتفاق عیلهتی دروستکرهکه نین ومکوو موختهزیلهکان دهلین.

بهلگوو خودا ئادهمیزادی دروست کردوون ویستو نیختیاری پی داون بۆ
 نهوهی لهسهرنجامدا کارمهکیان سهریکیشی بۆ نیختیلاف ههرومکوو چۆن (لامی)
 (لیکون) لهنایهتی ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لَیْکُونُ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ القصص/۸. لامی
 تهعلیل نیهو لامی عاقیبهتو صهپروپورتو سهرنجامه.. چونکه ناشکرایه فیرعهون
 نهگهر بیزانیایه منداله دوزراوهکه (هزرتی موسا) له ئاکامدا دهبیته دوزمنو
 مایهی لهناو بردن بۆیان ههلیان نهدهگریتهوه، یان یهکسهر نهویشیان ومکوو
 نیږینهکانی تر دهکوست.

ئیبینو عههباس دمفهرموی: (لذلك) ئاماژمیه بۆ نیختیلافو رحممت
 بهیهکهوه.

موجاهیدو ههتاده دمفهرموون: (ذلك) ئاماژمیه بۆ رحممت: که لهستهی
 ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ﴾ ومردمگیرئ، ئاوهلئاو له(خلقهم)دا دمگریتهوه بۆ روحم
 پیکراوهکان!!

﴿وَتَمَّتْ کَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری خودای تۆ نهی موحهمه! دمرچوو ههزاو
 ههدمیری وا ئاراسته کرا، دانایی و زانیای خودا وا داخواز بوو: که بهشیك

(۸) (الأساس في التفسير - سعيد حوی) ج ۲۶۰۹/۵.

له ناده میزادو جندوکهی دروستیان دهکا شیاوی چوونه ناو بههشت بن، به شیکیشیان شیاوی چوونه ناو دۆزهخ بن، بویه لهئه زه لدا نهم بریارهی داوه و براومه وه نهویش بریتییه لهئه وه که دمه رموی: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ وه للاهی دمی دۆزهخ پر بکه م له جندوکه و ناده میزاد، دمی له گه راو جینسی ناده میزادو جندوکه دۆزهخ به اخنم، له وانهی شوین پیغه مبه ران ناکه و نو بابه ندی فه رمانو جله و گریه کانم نابن به یامی پیغه مبه رکان به درۆ ده خه نه وه..

**سوودی چیرۆک و سه رگورشته ی پیغه مبه ران و فه رمان به عبادته تو
بشت به استن به خودا**

﴿وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾
﴿١٢٠﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ
﴿١٢١﴾ وَانظُرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالِإِلَهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلَّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾

دوای نه وهی په رومردگار چیرۆکی پیغه مبه رانی پيشووی بو پیغه مبه ر ﴿١٢٠﴾
گیرایه وه، نه مجار سوودی نه و چیرۆکانه به یان دهکا: که جوړیکیان پته وکردو

دامه زراندى دلى پىغەمبەرە لەسەر بەجىھىنانى پەيامەگەى و خۆراگرى و تەحەممولکردنى ناپەحەتى. جۆرەگەى تریان رونکردنەو شتىکە؛ کە حەقو راستەو پەندو ئامۆزگارىيە بۆ موسولمانان. ئەمجار کۆتايى بەسورمەتە کە دەھىنى بەفەرمانکردن بەعیبادەتو خوداپەرستى و پشت بەستن بەخودا و گرنكى نەدان بەدزايەتى موشرىکەکان و دەفەرموى: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ دەخوینینەو بەسەر تۆدا ئەى پىغەمبەر! هەموو جۆرە هەوالىكى پىغەمبەرانى پىشوو لەگەڵ گەلەکانیان بۆ دوو مەبەستو قازانجى سەرەكى:

۱- ﴿مَا تُبْتَ بِهِ فُؤَادُكَ﴾ يەكەم بۆ ئەوێ دلت دابەمزرى و پتەو ببى بۆ بەجىھىنانى پەيامەگەتو صەبرو ئارامت بۆ پەيدا ببى و لەبەرامبەر ئەزىيەتدانى موشرىکەکان خۆگرو پشوو درىژ بى؛ چونکە پىغەمبەرانى پىشوو لەپىناو گەياندىنى پەيامەگەياندا زۆريان ئەزىيەت کىشاو، گەلەکانیان بەدرۆيان خستەوومو گالتهيان بى کردن، ئەوان صەبرىان گرتو سوورتر بوون لەسەر هەلوێستى خۆيان و گەياندىنى بانگەوازی حەق بۆ نەتەوەکانیان، لەسەرمەنجامدا خودا سەرى خستو بەسەر دوژمناندا زالى کردن، دوژمنە کافرەکانیانى ريسوا کرد! نەتۆش ئەى موحەممەد! چاو لەھاوێلە پىغەمبەرەکانت بکە، ئەوان بۆ تۆ ھودووم پىشەنگن.

۲- ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ واتە: سوودى دوووم بۆ تۆ ئەومىيە: کە لەم سورمەتانەى چىرۆكى پىغەمبەرانى تىدايە، يان لەو چىرۆکەو نیشانانەدا کە بۆت رون دەکەينەو: شتىکت بۆ ھاتوو کە حەقو راستەو يەقىنە: ئەویش برىتييە لەتاکو تەنھايى خودا و عىبادەت بۆ کردنى بەخالصى و چەسپاندنى زىندوو بوونەوومو تۆبەو گەرانەو بۆ لای خودا واز ھىنان لەفاحىشەو کارى خراپ، لەو ھەوالانەدا پەندو ئامۆزگارى ھەيە بۆ کافران و يادخستەوومو بىرمومرى ھەيە بۆ موسولمانان، سوودى ئى وەردەگرنو ئىمانيان پىي زياد دەکا، ئەوانەش: کە ئامادەباشيان تىدايە بۆ ئىماننەيان پەلە لەموسولمانبوون دەکەن.

ئەمجار دواى ئەم ھەرشەو تەرھیبو تەرغیبە پەرورەدگار فەرمان بەپێغەمبەر دىمکاو دىمفەرموئ: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئەى موحەممەد! بەو نادەمیزادانە بلئ: کە سوورن لەسەر کوفرو بێدینى و بەھىج جۆرىک برۋا بەپەيامەکت ناکەن بەشیوەى ھەرشە پێیان بلئ: ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَائِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ ئیوہ لەسەر رێبازى خۆتانو بەگوێرەى مەنھەج و پەرۆگرامى خۆتان کار بکەن، چتان لەدەست دئ دزى من ئەنجامى بدمو بئ منەت بن، ھەرچى ھیزو تواناتان ھەپە بپخەنە کار دزى ئىسلامو بۆ زیانگەیانندن بەموسولمانان، ئیمەش بەگوێرەى شەریعتو رێبازى خۆمان کارى خۆمان ئەنجام دەدەین، چى بتوانین لەبانگەوازى بۆ خێرو چاکە درێغى ناکەینو بەردوامو سوورین لەسەر بیرو باومرى خۆمانو بەموو لئی لا نادەین!

﴿وَانْتَظِرُوا﴾ ئیوہ چاومروان بن ئاخۆ ئیمە دەمرین چیمان بەسەردئ، ﴿إِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ ئیمەش چاومروانى سەرمەنجامو ناکامى ئیومین، بزانی چیتان بەسەر دئ، چۆن بەھیلەك دەچن و بەج شیوە عەزابێك تەمبى دەکرین. ئیمە خودا وادەو بەلئى پى داوین بەسەرکەوتن بەسەر ناحەزانماندا، بەتەما ھاتنە دى وادەو بەلئەکانى پەرورەدگارین.

وینەى ئەم ھەرشەمە لەقورئاندا زۆرە وەکوو دىمفەرموئ: ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ الأنعام/۱۳۵.

ئەمجار پەرورەدگار کۆتایى سورمەتەکە بەنایەتێک دەھێنئ: کە ھەموو داخوایەکی خێرو بەھرەمەندى لەخۆ گرتوو. دىمفەرموئ: ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەر بۆ خودایە زانیارى نەھىنى ئاسمانەکانو زموى. واتە: پەرورەدگار زاناو ناگادارە بەھەموو نەھىنییەکی ناو ئاسمانەکانو زموى لەرابوردو حالى حازرو داھاتوودا، زانیارییەکی ھەموو کوللیاتو جوزئیات مەعدومو مەوجودێک دەگرێتەو، دیارى و نادىارى لەلا وەکوو یمەک وایە.

﴿وَالَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ﴾ نیشهکان هه موویان هه بۆلای خودا دمگه پینه وه، چونکه نهو کانو سه رچاوهی هه موو شتیکه، نهو خودایه به تواناو به دمه سه لاته فهرمانی ره وایه و ویستی جی به جی گراوه، هه موو بوونه و مر، هه موو به ندمکان له زێر دمه سه لاتی دا بئ و هچو زمبوونن، رۆژی قیامت له هه موو کهس دمپرستیته وه، سزاو پاداشی هه موو کهس دمدا ته وه، هه موو کرده و میه که گه وره و پچوک حیساب دهکا.

دهی که مادام خودا نه وه زاتو صیقاتی بئ، هه موو شتی که به دهست نه و بئو بۆ لای نهو بگه رپیتته وه، ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَرْكُلْ عَلَيْهِ﴾ به خالصانه و دلسۆزی عیبادت هه ر بۆ خودا بکه، با هه موو موسو لمانان له گه لته دا هه ر خودا بناسنو نه و به رستن، له هه موو کارو کرده و میه کته دا پشت به خودا ببهسته، که سیک ته وه ککولی به خودا بئو پشت به نه و ببهستی، خودای به سه و هه و یجهی به گه سی تر نیه.

﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودای تۆ له کرده و می نه و خه لکه بئ ناگا نیه، هه رچی ده یلێنو ده یکه نه خودا نه ینی نیه، له دوا یی دا به ته وای پاداش و سزایان ده دا ته وه، خۆتو شوینکه و توانت سه ر ده خاو موشریکو بیدینه کان ریسوا دهکا.

نیام نه حمه دو تیر میزی و نیبو ماجه ریوایه تیان کرده: که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرموویه تی: (الکيس من دان نفسه، وعمل لما بعد الموت، والعاجز: من اتبع نفسه هواها وتمنى على الله الأماني) عاقل که سیکه خۆی دادگایی خۆی بکا و نیش بۆ دوا مردنی بکا، عاجیزو بئ عه قل که سیکه نه فسی شوین هه وای نارمه زۆی خۆی خستوه، کرداری نیه و به ته مای خودایه.

به یارمه تی خودا لێره دا سوره تی هود ته واره بوو خودا پشتیوانان بئ بژ ته واره کردنی سوره ته کانی تر...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورەتى يوسف

ئەم سورەتە ناوئراوە سورەتى يوسف چونكە چىرۆكى ھەزرەتى يوسفى تەيىدايە..

رەيوايەت كراوە: كە جۆلەكەكان پەرسىارىيان لە پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) كرد دەربارەى چىرۆكى يوسف نىتر ئەم سورەتە نازل بوو، سەعدى كورپى ئەبو وەققاس دەفەرەمۆ: ھورئان بۆ پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) ھات ماوەيەكى زۆر بۆى خويندەنەو، كافەرەكان وتیان: بىرا چىرۆكت بۆ بگىرەينا يەتەو! نىتر ئەمە نازل بوو ﴿نَحْنُ نُقْصِدُكَ﴾ يوسف/۳، الكهف/۱۳. ماوەيەك ئەمەى بۆ خويندەنەو، ئەمجار وتیان: دىكو بۆمان بگىرەو! نىتر ئەمە نازل بوو ﴿اللَّهُ تَزَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ الزمر/۲۳.

بەگومان سورەتى (يوسف) پاش ئەو نازل بوو كە بەتەواوى پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) لەلایەن كافەرەكانى مەككەو تەنگەتاو كرا، دواى ئەو سألە ھەمناكىيە ھاتە خوارى: كە پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) دوو پەشتىوان و يارمەتیدەرى روالەتى دڵسۆزى لەكەيس چوو، ھەديجەى خىزانى و ئەبوطالبى مامى كۆچى دووايىيان كرد، لەدوونىا دەرچوونى ئەم دوو يارمەتیدەرە ئەوئەندە لەسەر شانى پەيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بێ) گران بوو سألەكەى ناونا سالى غەم (عام الحزن).

جا ھەرچەندە ئەم سورەتە لەمەككە ھاتۆتە خوارى و مەككەيە، ئوسلووبەكەى لەسەرەخۆ دەمارشێلە، ئارامى و سۆزى تەيىدايە، نەرم و نايانى و سفتو

سۆلى لەخۇ گرتووه، واتە: ھەرچەندە سورمتەكە مەككەییەو سورمتى مەككیش توندو تیزیان تیدایە کەچی ئەم سورمتە ھەرمشەو توندو تیزی تیدا بەدى ناکرئ. نیمام عەطاو دەفەرموئ: ھەر غەمبارێك گوئی لەسورمتى يوسف بئ دلى دادەمرکئ.

بەپههقی لە(الدلائل)دا لەئیبنو عەباسەو رىوايەت دەکا دەفەرموئ: کۆمەلێك جوولەكە کاتێك گوئیان ئى بوو پێغەمبەر ئەم سورمتەى دەخویند ئیمانیاں هیئا، چونکە لەگەڵ زانیاری لای خوێان یەکیان دەگرتەو.

سورمتى يوسف دواى سورمتى ھود نازل بووه، پەيوەندیشیان بەپەكترەو ھەپە، چونکە ھەردوکیان چیرۆكى پێغەمبەراڤان تیدان، ھەردوکیان ئەو دەچەسپنن: کە نیگای ئاسمانى بۆ پێغەمبەر ھاتوو، بێگومان چیرۆكى ھەموو پێغەمبەرێك زیاد لەجاریك لەسورمتەکانى قورئاندا دووبارە بۆتەو، ھەر جارە بەئوسلوبو شیوازیكى جیاو بۆ مەبەستێكى تایبەتو پەندو ئامۆژگارییەكى تر، ئیلا چیرۆكى يوسف ﷺ نەبئ. کە چیرۆكى ئەم جگە لەم سورمتە لەسورمتى تردا نەھاتوو، ھەموو فەصلو رووداوێكى چیرۆكى ھەزرىتى يوسف لەم سورمتەدا بەزنجیرەو یەك لەدوا یەك رانوینراون، ئەمەش ئامازمە: بۆ ئەو: کە قورئان ھەموو ئیجازەو سەرئاسایە چیرۆکەكە ھەموو بئ، یا بەشیكى بئ، بەگورتى بێگێریتەو یان بەدریزى لەھەموو روپەكەو ئیجازەكەى خۆى لەدەست نادا.

زانایانى بەلاغەو تەفسیر فەرموویانە پەرورەدگار چیرۆكى پێغەمبەراڤانى لەقورئاندا گێراومەنەو، ھەندێکیانى بەئوسلوبى جیا جیا چەند جاریك دووبارە کردونەو، وشەو رستەکانیان گۆرانکاری تیدا کراو، ئاستى بەلاغەو خوشخوانى چیرۆکەکان لەروى رەوانى و سفتو لووسیەو جوداوازیان ھەپە، چیرۆكى ھەزرىتى يوسف دووبارە نەکراوتەو یەك جار ھاتوو، ھەمووشیان لەرووى

ئىعجازدە سەرئاساۋ لەژوور پلەى ئاسايىن. چىرۇكەكە دووبارە كرايىتەوە يان يەكجار ھاتىبى لەپلەى ئىعجاز دانەبەزىووە كەس نەيتوانىووە بەربەرەمگانى بكا.

ئەم سورمەتە ھەموو چىرۇكى ھەزرىتى يوسفى لەخۇ گرتووە، ھەموو باسو رووداوە سەرنج راکىشەگان بەخۇش و ناخۇشەو بەدلىخۇشكەرو خەمناگەكانىەووە كۆ کردۆتەووە.

سەرمتا باسى پلەو پاىەى ھەزرىتى يوسف دەگا لەلای يەعقوبى باوگى و ئاستى خۇشەويستى يوسف لەدلىدا دەست نیشان دەگات، ئەمجار پەيوەندى يوسف بەبراكانىەووە، پىلان و نەخشەكىشانىان بۆ لەناو بردنى و سەرمناجم خستنه ناو بىرەووە، ئەمجار دەرھىنانى لەناو بىرەكەو پاشان بردنى بۆ ناو بازارى مىصرو فرۆشتنى بەعەزىزى مىصر وەكوو كۆيلەو دەستاو دەست پى کردنى دوور لەنازى باوگى دايك، دوور لەخەزم كەسو كارو دلىسۆزانى. ئەمجار پىلان و ھىلى ژنى عەزىزى مىصرو ژنە ھاوئەلەگانى، پىش نەوئەش تافىكرەنەووە بەربەرەمگانى لەگەل ژنى عەزىزو دان بەخۇدا گرتن و بەرمناگار بوونەوئەى نەفس و ئارمۆزى گەنجايەتى و شەھومەت و ئىغرائات، ئەمجار راپىچ کردنى بۆ بەندىنخانەو مىحنەتى ناو ئەو كوونە رەشەو ھەئسو كەوت كردن لەگەل كۆمەللىك بەندىكرائى جيا جياو نامۆ بۆ ئەو، ئەمەش پاش ئەو زيانە خۇشەى كە ماومىەك لەمالى عەزىزدا بەسەرى برد. ئەمجار رزگار بوونى لەبەندىنخانەو بوونى بەخاومەن دەسەلاتو ئەمىندارى كۆكرەنەووە عەمبار کردنى بژىوى مىللەتلىك، بۆ ماومىەكى دوور درىژ، چەند سالىك لەو لىپرسراوئە گرنەگەدا مايمەو لەو فەرمانگە گرنەگەدا كەسى يەكەم بوو: كە بژىوى ئەو ولاتەو ولاتانى دموور بەرىشى لەنەستۆدا بوو، ئەمجار ھاتنى براكانى و چاوپىكەوتن و راسپاردنىان بۆ ئەوئەى برا پچوووكەكەى تىرشىان بىنن و ھەريەكەيان بارىك بژىو (قوت) ببەنەو.

ئەم روداوو تاقىکردنەوانە ھەموویان ئەزمونگەو بۆتە بوون بۆ یوسفو
تییاندا ھال بوو، لەبەرانبەر ئەم ھەموو روداوو بەسەرھاتانەدا ئەو خۆی راگرتو
پشتی بەخودا بەستو بانگەوازی بۆ خودا پەرستی دەکردو، ھەولێ دەدا خودا
بەخەلکی بناسێنێ، لەھیچ کاتێکدا خودای لەبەر نەکرد، ھەموو روداوکانی بەسەر
بەرزیو راستایی بەدەستپاکی و داوینپاکی بەبروای پۆلایینو ورمی بەمرزەو
پێچانەو، دوا سەرورەو دوا ئاواتی لەو کاتەدا کە باوکی و دایکی ھاتنە لایو
بەگەسو کاری شاد بوووەو خەونەگەى ھاتە دى، لەو کاتەدا کە وێرەى موک
سەلتەنەتو زانیاری پلەى پێغەمبەراییەتیشی درابوو، شوکرو سوپاسی خودا دەکاو
لێی دەپارێتەو کە بەموسولمانی بمرێو بخریتە ریزی صالحانەو.

لەکۆتایی چیرۆکەدا چەند عیڕەتو پەندێکی رانواندو، ھەرە گرنگەکیان
چەسپاندنی پێغەمبەراییەتى ھەزەرتى موحەممەدو دلدانەوێ و مزگینى پیدانى
بەھاتنى خۆشى دواى تەنگانە، ئیستراھەتکردن دوا ماندووبوونە چونکە ئەوھتا
ھەزەرتى یوسف لەبەندینخانەو گواسترایەو بۆ قەصرى پاشا، گرا بەعەزى
میسرو ئەمیندارى قوتو بژێوى خەلک، ھەر کەسێک صەبر لەسەر بەلاو تەنگانە
بگرێ ھەتەمەن رۆژێک لەرۆژان دەروروى ئی دەکریتەو دەکەوێتە خۆشییەو،
ھەر وەکوو چۆن ھەر شە لەموشریکەکان دەکا بەھاتنى عەزاب ئەگەر واز
لەھەلویستى خۆیان نەھێن.

ھەزەرتى یوسف کۆرى ھەزەرتى یەعقوبە کە بە(ئیسرائیل اللہ) مەشھورە،
ئەویش کۆرى ھەزەرتى ئیسحاقە ئەویش کۆرى ھەزەرتى ئیبراھیمە! ھەزەرتى
یوسف زۆر جوانو روح سوک و خویں شیرین بوو، باوکی زۆرى خۆش دەویست،
ئەمەش وایکرد براکانى رقیان لێى بێو پیلانى لەناوبردنو سەرنگونکردنى
دابڕێژن.

هیشتا تهمەنی حەقدە هەژدە ساڵ بوو: کە لەخەودا بینی یازدە ئەستێرمو خۆرو مانگ سوژدمیان بۆ دمبرد، کە ئەم خەونەى بۆ باوکی گێڕایەوه موزدەى پێغەمبەرایەتى و پلەو پایەى پێدا. پاش ماومێك براگانى ویستیان نەخشەو پیلانەکەیان تەنفیذ بکەن، داوایان لەباوکیان کرد: کە بەمەبەستى گەشتو گوزارو یاریکردن و سەیران یوسفیان لەگەڵدا بنێرئ بۆ دشتو سارا، بردیان و خستیانه ناو بیریکەموو ئیوارە بەگریانەوه هاتنەوه بۆ لای باوکیان بەدرۆ وتیان: ئیمە لەیوسف بئ ناگا بوین و گورگ خواردی، باوکیان برپای پێ نەکردن و قسەکەیانى بەدرۆو هەلبەست زانی، پاشان کاروانێک هاتو دولجەیان داھێشتە ناو بیرەکە بۆ ناوو یوسف خۆى پێوه هەئواسی و هاتە دەرموه، بردیان لەبازارپی میصر بەبەهایەکی گەم فرۆشتیان ئەو کەسەى یوسفی کړى عەزیزی میصر بوو، ناوی (فوطیفار) یان (ئەطفیر) بوو خۆشى ویستو چوو دلیهوه، دمسەلاتی دارایی و ئیداری لەمالی خۆیدا پێدا، کردی بەلیپرسراوی خزمتچی و پیاوێگانى، بەزولەیحای خێزانیشى گوت: ریزی بگەرە دەست بەر دەستی مەهینە..

جوانی و شوخی یوسف وای لەخیزانی عەزیزی میصر کرد کە حەزی ئی بکاو داوای ئی بکا شپۆل پیسی لەگەڵدا بکا، نەك هەر داواکردن بەئکوو فەرمانی پێ کردو زەختی بەکار هێنا. لەبەرامبەر ئەم هەموو ئیغرائاتو زەخت لیکردن و هەولدانەى زولەیحای حەزەرتی یوسف خۆى گرتو بەیدەست نەبوو، برپای پتەوی بەخودا و پابەند بوون بەفەرمان و جێوگرییەکانى، وایان لەحەزەرتی یوسف کرد خۆ لەو خیانتە بپاریزئ، هەروەها پیاوێتى عەزیزی میصرى لەبەرچاو بوو، هەرچەند بیرى دەکردەوه: نابێ پاساوى ئەو پیاوێتیه بەو خیانتە بداتەوه، لەهەمان کاتدا دابو نەپیتی باوکی و باپیرانى رێگەى پێ نادەن کاریکی ئاوا ناپیاوانە ئەنجام بدا. هەرچەندە زولەیحای هەولێ داو زەختی ئی کردو هەرمەشەى ئی کرد، یوسف نەهاتە ژێر فەرمانى، ئەمجار شەهووتو ئارەزو ئەوەندەى تین بۆ زولەیحای

هینا: که پهلاماری بډاو لهنامیزی بگری، سابه لگوو یوسف له شهرمان یان له ترسان یان نهویش نارمزوی بجوولئو بهمهستی خوی بگا، هرچند زولهیخا پری دادمیهو دمیهو یست لهنامیزی بگری چه زرمی یوسف پائی پیوه دمناو داکوکی لهخوی دمکرد، تا کار گهپیشته نهوه یوسف همرهشهی کوشتنیشی کرد نهگهر وازی ئی نههینی ئا لهو کاته دا یوسف چاوی ئی بوو مهوکیبی عهزیز (میردی زولهیخا) بهرمو مال دپتهوه، نیت بهرمو دمرگای جهوشه رای کردو زولهیخا بهدودی دا، پیش نهوه بگاته نریک دمرگا زولهیخا له دوواوه پری دایه و پهخه ی کراسه کهی دراندو لهناو دمرگادا بهو حاله شپریوی و سهیره، تووشی عهزیزی میصر بوون! که زولهیخا لهو حاله دا میرده کهی خوی بینی له بهر دمرگا و دمیهوئ وهژور بکهوئ، خیرا بوختانیکی بۆ یوسف ههلبهستو وتی: نهو هتا: نه مه دمیهوئ دمستدریزی بکاته سهرم! چه زرمی یوسف خیرا به دروی خسته وهو وتی: نه خهیر نهو دمیهو یست نهو کاره بقه و من بی تاوانم، عهزیزی میصر ویستی به بهلگه بۆی دمر بکهوئ خهتا له کامیانه و کیان تاوانبارن. شایه دیک هاته پیشه وه وتی: برپوانن نهگهر کراسه کهی له پیشه وه دادرپاوه نهوه زولهیخا راست دهکاو یوسف درۆ دهکا، نهگهر له دوواوه دادرپاوه نهوه یوسف راست دهکاو زولهیخا درۆ دهکا. که سهیریان کرد کراس به شیومیهک دادرپاوه که راستی یوسف دهگه یه نیو زولهیخا به درۆ دهخاته وه. تاوانه که به زولهیخواوه لکاو یوسف به پاکی رزگاری بوو. نیت به زیزی میصر فهرمانی به یوسف کرد: که ههواله که دابپوشرئو بلاو نه بیته وه، فهرمانی به زولهیخا کرد که داوی لیخو شبوون بکاو توبه بکاو جاریکی تر نه تاوانه دووباره نه بیته وه.

به لام له گهل نهومش دا ههوالی چه زلیکردنی خیزانی عهزیز به ناو شاردا بلاو بووه وه، هه موو کهس بیستیان: که زولهیخا حمز له بهنده ی خوی دهکاو باسی دلداري ناغمزن له گهل بهنده کهی بوو به بنیشته خوشکه ی بن ددان.

ناهرمتانی شار سهرزمنشتیان کرد، وتیان فلآن حمر لهبهندمهکی خوی دمکا. نهویش بانگی کردن بۆ و متاغ و خواردهمهنییهکی بۆ دانان که پیویستی بهکیردو جهقهوه بیو ههریهکهی کیردیکی دایه دمستیان و ههرمانی بهیوسف کرد که بیته ناویان و بیبینن، کاتی چاویان پیی کهوت جوانی و شوخ و شهنگی تاساندنی ههریهکهیان لهجیاتی نهوه خواردهمهنییهکه بهکیردکه قاش بکهن دمستی خویان بری و سهرسام بون و وتیان: نهمه نادهمیزاد نیه، نهمه فریشتهیه، ههر کهسی نهمه بیینی حمزی لی دمکاو زولهیخا لومهی ناکری: کهوا عاشقی بووه..

نهمجار زولهیخا داشی سواربوو وتی: ناخر نهومیه: من عاشقی بومو نیوه سهرزمنشتم دهکهن، نهگهر نهوهی پیی دهلیم: بهگویم نهکا دمیخه مه بهندینخانهوه، سزای ددهم. نیتر ههوالی خوشویستنی زولهیخا بۆ حمزرمتی یوسف لهناو خه لکا بهتهواوی بلاو بووهوه عهزیزی میصر وای بهباش زانی بۆ نهوهی سومعهی خیزانهکهی نهشکی، یوسف بخاته بهندینخانهوه، یوسف نیردرایه بهندینخانهو بهریکهوت دوو کورپی گهنجی تر لهتهکیا نیردرانه بهندینخانه، یهکیکیان سهرکاری ناشپهزمکانی مالی پاشا بوو یهکیکیشیان لیپرسراوی ناو گیرو مهیگیرمکانی مالی پاشا بوو.

مهیگیرمکهیان لهخهودا بیینی: که لهپیا لهی پاشادا شهراب دمگوشی، نهوهی تریشیان وای بیینی لهخهویدا که سینیهک خواردهمهنی بهسهر سهریهومیهتی بالئندمو نادهمیزاد لییان دهخوارد. جا داویان لهیوسف کرد مانای خهونهکانیان بۆ لیك بداتهوه: حمزرمتی یوسف بهتوانایی خوی لهمانای خهوندا دمرخستو نامادهباشی خوی دمربری بۆ مانا لیدانهومکه، وهلی پیش نهوهی دمست بکا بهمانا لیدانهوهی خهونهکان بانگهوازی نهوانو بهندییهکانی تریشی کرد بۆ خودا پهرسی و یهکتاپهرسی! نهمجار بهمهیگیرمکهیانی گوت: تو رزگارت دمبیو

دهچییه وه لای پاشاو دهبیه وه مه یگیر. بهئهوی تریشیانی گوت: ئهتۆ ئیعدام دهکرتییو وه لدههاومسریو و بالنده گوشته کمت دهخۆن.

ئهمجار بهئهومیانی گوت: که پئی وا بوو رزگاری دهبی، لای پاشا باسی من بکه، پئی بلن: پیاویکی ئاوا بی تاوان وا له بهندینخانه دایه وه دزمانی مانای خهونیش ئی بداته وه. بهلام شهیتان له بیری بردم وه که چوو وه لای پاشا ئه و راسپاردیمه ی ههر له بیر نه هاته وه، نزیکه ی جهوت سالتیکی تریش له بهندینخانه دا مایه وه..

پاشان پاشا بۆ خۆی خهونیکه ی دی، خهونه که ی زۆر له سهر دلی کاریگر بوو: له خهوی دا بیینی: جهوت گای قهله و جهوت گای کزو لاواز دهیانخواردن جهوت گوته گهنمی سهوزی جوان یه ک لاسکیان هه بوو جهوت گوته گهنمی وشکه وه بوو دهیانخواردن!! پاشا فهرمانی دمرکرد ساحیرو خهون لیدرمه و بیان ناماده کردن داوای مانای خهونه که یان ئی گرا هه موو وتیان ئه مه خهونیکه ی بی سهر و به ره و ئیمه مانای خهونی ئاوا پر و پوچ نازانین.

کابرای مه یگیر کۆنه هه والی یوسف له بهندینخانه دا یوسفی بیر کهوته وه، پیشنیاری کرد بینیرن بۆ بهندینخانه و یوسف له گه ل خۆیدا بهینن بۆ خزمهت پاشاو مانای خهونه که ی لیک دایه وه و مانای خهونه که ی بۆ پاشا بردم وه، پاشا فهرمانی دمرکرد: ههر ئیستا برۆن ئه م کابرا زاناو ژیره م بۆ بینن دهیکه مه راویژگاری خۆم. چه زهرتی یوسف رازی نه بوو هه روا به ناسانی له بهندینخانه بیته دمری، ویستی لیکۆلینه وه توژینه وه له باره ی پیلانی ژنهکان و خیزانی عهزیزی میصرو چۆنیته ی بهندکردنه که ی نه نجام بدری و به رائه تی خۆی له و تاوانه ومپالداوه ی له سهری بهند کراوه رابگه یه ندری.

پاشا فهرمانی دمرکرد ئافهرتهکانی کۆکرده وه پرسیارو لیکۆلینه وه ی له گه ل نه نجام دان، هه موو وتیان حاشا له ئیمه هه یج خراپه یه که مان له م پیاوه نه بینیه، ژنی

عەزیزی میصر (زولەيخا) ھاتە قسەو بئ تاوانی یوسفی راگەیانند وتی: من ھەزم ئی کردوھ و یستومە بەیدەستم ببئو ئەو کە مەندیکیش نەبوھو خۆی نەداوھ بەدەستەوھ، ئەم پیاوھ پیاویکی راستو داوینپاکو بئ تاوانە. ئەمجار ھەزرمی یوسف ھاتە قسەو وتی: من ئەم تووژینەوھم بۆیە مەبەست بوو بۆ خاتری عەزیز (میردی زولەيخا) بزانی من پاشەملە خیانەتم ئی نەکردوھ، بزاندرو کە خودا فیل و فەجەری خیانەتکاران سەرناخا، وەمن نەفسی خۆم لەم بوختانە بەری ناکەم چونکە نەفس و ئارمۆز ھەردەم فەرمان بە خراپەکاری دەکەن، مەگەر کەسێک خودا پەحمی پئ بکا.

ھەزرمی یوسف لەزیندان بەبئ تاوان و بەری رزگاری بوو ھاتە دەر، پاشا داوی ئی کرد بیکاتە کاربەدەستی خۆی و یستی بزانی بۆ خۆی چ کاریکی پئ خۆشە؟ ھەزرمی یوسف، وتی: بکەنە ئەمینداری گەنج و خەزینە میصرو دەسلەتو توانای پئویستم پئ بدەن بەم شیوھ ھەزرمی یوسف بوو بەو مەزیری دارایی و بازرگانی و لێپرسراوی یەکەم لەو فەرمانگە گرنگەدا..

ھەوت سال ھەرزانی تیپەرین و سالانی گرانی سەرمتایان پەیدا بوو، ھەزرمی یوسف فەرمانی کرد: کە دەست بکری بەفرۆشتنی ئەو گەنم و خەلەییە لەسالانی ھەرزانی و ھاتدا کۆکراوتمەوھ، بەپئی پئویستی و بەشیومیەکی رێک و پێک بەپئی نەخشەو ناماریکی بریار لەسەر دراو بفروشیتمەوھ بەدانیشتوانی میصر.

ئەمجار دانیشتوانی ولاتانی دەوروو بەر برسایەتی تینی بۆ ھێنان و رویان کردە میصر بۆ کرپنی خواردەمەنی، دانیشتوانی ھەلەستین کاروانیان نارد بۆ میصرو ھەزرمی یەعقوب کورمکانی خۆی بەچەند وشترو ولاغی ترموھ نارد بۆ میصر بۆ ھێنانی گەنم و جۆ، کاتیکی کورمکان ھاتن، ھەزرمی یوسف ناسینیوھ، بەلام ئەوان نەیانناسیوھ، چونکە ئەو کاتە تەمەنی چوبوھ چل سالی و شیوھ روخساری گۆرا بوو، پاشان داوی ئی کردن: کە برایەکی باوکی پچوکیان ھەییە

بىيەنن، خوار دەمەنىيەكەشى بەخۇرايى پى دانو جەختى ئى كىردن دەبىي كە
هاتنەوۋە برا بچو كەكەيان لەگەل خۇياندا بىيەنن، پارمۇ پولى كە هىنا بوويان بۇ
خۇراك كىرپىن بۇيان خستەوۋە ناو جەوالو ھۆرمەكانيانەوۋە.

رۇزان تىپەر بوونو برسايەتى و گرانى تەنگى بەدانىشتوانى فەلەستىن
ھەلچىنى، حەزرىتى يەعقوب رىگى دا: كە كورە پچو كەكە (بونيامىن) لەگەل
براكانىدا بچىن بۇ مىصر بۇ هىنانى خۇراك، جا كە حەزرىتى يۇسۇف ھەوالى ھاتنى
براكانى زانى پىشوازى ئى كىردنو دەمەتى خوادنو سىفرمۇ خوانى بۇ رازاندەوۋە،
وەلى بۇ خۇي لەگەلى نەخواردن، چونكە دابو نەپىتى مىصرىيەكان ومھا بوو كە
لەگەل عىبرانىيەكاندا نان نەخۇن.

پاشان حەزرىتى يۇسۇف فەرمانى كىرد بارمەكانيان بۇ داگىرن، ئەمجار
فەرمانىشى كىرد: كە ھەر يەكەيان پارمۇ زىوۋمەكى ھىناوۋىيە بىخەنە ناو بارمەكەيەوۋە،
رەبى پاشاش بىخەنە ناو بارى بونيامىنەوۋە، جا كاتى قافلەيان بار كىردو ومپى كەوتن
بانگ راھىشترا: كە رەبى پاشا دىراوۋە، ھەر كەسى دىزىبىيەتى خۇي دەمەكىتە بارمەتەو
دەمگىر، كاتىك بارمەكانيان پىشكىن رەبەكەيان لەبارى بونيامىندا دۆزىيەوۋە، ئىتر
براكانى يۇسۇف تىنيان بۇ ھاتو پەنايان بىردە بىر پاشا بۇ ئەوۋى يەكەكىيان
لەشۋىنى بونيامىن گل بىدەنەوۋە، چونكە باوكىكى پىرى كەنەفتى ھەيەو ئەم ھەوالە
بىيىسى خۇي بۇ ناگىر. بەلام پىشنىارمەكەيان ومىرنەگىرا، ئەمجارە تورە بوونو
وتيان: ئەمە ئەمەپۇ كە ئەم دىزىيە كىردوۋە لەومپىش برايەكى ھەبوو ئەوۋىش ئاوا
دىلى ئى رودرا. حەزرىتى يۇسۇف ئەمەي زۇر پى ناخۇش بوو بەلام دانى بەخۇيدا
گىرتو لەدىلى خۇيدا وتى: بەلگىوۋ ئىوۋە زۇر تاوانبارترن لەم كورەي: كە ئىستا
رەبەكەي پاشا لەبارمەكىدا دۆزراوۋەتەوۋە.

بەھەر حال بىيامىن گل دراىەوۋە برا گەورمەكەشىان لەگەلىدا مايەوۋە،
براكانى تر بەغەمناكى ھاتنەوۋە بۇ لاي باوكىانو روداومەكەيان بۇ گىرپايەوۋە، ئىتر

حه زرمتى يه عقووب غه مو نارحه تى زياد بوو، چاوى پى سېى بونو برىنى
يوسفيشى كولانه مو هاوارى لا هه لساو وتى: ئاى سهد دالو مخابن بۇ يوسف!

ئهمجار بۇ جارى سيههم براكانى يوسف هاتنه وه بۇ مىصرو داوايان
لهحه زرمتى يوسف كرد: كه خواردمه منى تريان بداتى و پاره كه مه كه يان لى قبوول
بكاو برا گراوه كه يان بۇ بهرله لا بكا.

ئهمجار هه زرمتى يوسف ئاواتى له مو پيشيانى دمرحه ق به خوى ومبىر
هينانه وه وتى: دمرانن ئيوه كاتى خوى جيتان دمرحه ق به يوسف كرد؟ نهو كاته
ئيوه نهقام بوون له بىر تانه چ تاوانىكتان دمرحه ق به بىراى خوتان نه نجام دا؟

ئىتر براكان زانييان: كه نه وه يوسفه و ناسيانه وه وتيان: بۇ تو يوسفى؟
حه زرمتى يوسف فهرموى: به لى من يوسفه و نه مهش برامه.

ئهمجار هه ندىكيان ناردنه وه كراسى خوى پيدان بۇ نه وهى بيهينن به سهر
دهم چاوى باوكيان دا چاوه كانى چاك ببنه وه ووناكايى بكه ويته وه ناويان و
هه موويان به خاوو خيزانه وه فهله ستين به جى بهيلن و بگويزنه وه بۇ مىصر.

حه زرمتى يه عقووبو خيزان و كورمكاني كه گه يشتنه لاي يوسف سوجدى
ريزو ئىحتيراميان بۇ نه نجامدا به يه كتر شادبوونه وه، هه زرمتى يوسف فهرموى:
باوكه! نه مه ته عبىرى خه ونه كه مه كاتى خوى كه بۇم گىرايه وه..

نه مه به كورتى روداو مكاني چىرۆكى يوسف بوو كردمانه بهركۆل بۇ نه وهى
به چاويكى رونتر وه بجينه ناو رافهى ئايه ته كانه وه.

تورنان به زمانی عهده‌بی نیردراوه، پلهو پایهی چیرۆکه‌کانی تورنان

﴿الرَّ تِلْكَ ءَايَتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا

عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ

الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ

قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾﴾

ئىبنو جەرر لەئىبنو عەباسەوہ رىوايەت دەکا: دەفەر موى: بەپەيغە مەبەر
(دروودى خودای لەسەر بى) گوترا بريا چىرۆکت بۆ بگيرايەنەوہ! ئىتر ئايەتى
﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾ نازل بوو..

وهكوو ناشكرايه سهرمتاي سورمئي يوسف دهشوبهيتنه سهرمتاي سورمئي
يونس، به لام لييردا قورئان به (المبين) ومصف كراوه لهوئ به (الحكيم) هوئه كهشي
دهگونجئ نهوه بئ: كه سورمئي يوسف باسي روداوي گه وره گه وره دهكا: كه به سهر
پنغه مبه ريكي ريزدار هاتوووه خوئ له بهرام بهر نهوه هه موو ناخوش ييانه دا
راگرتوووه، لهكاتي تهنگانه دا صه برو لهكاتي خوشي دا شوكر رهوشي بووه. كه وابوو
ومصف كردني سورمئي كه نهوه روداوانه ي لهخو گرتبي به (مبين) گونجاوه،
سورمئي (يونس) كه باسه كاني چه سپاندي بنه ماكاني ئايينو په كتاپه رستي و
راستي پنغه مبه رايه تي و هاتني روي قيامه ته نه مهش ومصف كردني به (الحكيم)
گونجاوه.

دفعه رموی: ﴿الر﴾ ئەم وشە دەبی بە (الف، لام، را) بخویندریتەوه، دەربارە
ماناکەشی هەمان راو بۆجون هەیه کە لەسەرەتای سورەتی (البقرة) داو سەرەتای

سورمتی (ال عمران) و شوینی تریشدا باس گراوه ههره گرنگیان نهوهیه: که دمفهرموی: قورئان لهم پیتانه پیک هاتوو، ئیومش زوبانه که تان لهم پیتانه پیک هاتوو، ده ئیوه بتوانن لهو پیتانه که لامیکی ناوا بخه نه رو!

﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ نهو نایه تانه ی لهم سورته دا بۆ تۆ هاتوو نه ی موحه ممه دا! که لهو جوړه پیتانه پیک هاتوو نایه تی سورمتیکی ناشکراو نمایانه لهو دا: که عمر مبه گان و غه یری نهوانیش دمسته و هسان دهکا. یان نایه تی قورئانی که که ناشکراو نمایانه هیچ گومانی تیدا نیه، سه رناسایه و عمر مبه گان دمسته و هسان دهکا و بۆریان دهکا..

یان نایه تی قورئانی که حه لال و حه رامو حوکمه شه رعیه گان و نه ندازه ی تۆ لهو حه دو نه وه ی پپیوسته له سه ر ناده میزاد دهر باره ی نایین دیاری دهکا و نامازه ی پی دهکا و هیدایه تده ره بۆ په ی بردن به به رژه و مند ی دونیا و قیامت، ریبازی کامه رانی دونیا و قیامت نیشانی ناده میزاد دهکا، جا وشه ی (الکتاب) به مانا سورمت بی، یان به مانا قورئان بی چ خراپیه کی تیدا نیه، چونکه (الکتاب) نیسمی جینسه بۆ هه موو جینسه که و بۆ هه ندی له نه فرادی جینسه که ش به کار ده یندرئ، له هه ردو حاله که دا مه بست به (المبین) چه سپاندنی صیفه تی قورئانه، چونکه صیفاتی قورئان له سورمتیکه وه بۆ سورمتیکی تر جوداوازی تی ناکه وئ. قورئان هه مووی واضیح و ناشکرایه، شتی نه زاندر او شی دهکاته وه، نایه ته گانی کاری نه ینی و شتی عامض ناشکرا ده که ن، حوکمی شه رعیت و یاسا و قانونی زیان شی ده که نه وه. ناده میزاد شاره زای ریبازی کی پر خیر و خوشی دونیا و قیامت دهکا..

قورطوبی و نیبنو که شیرو نه بو حه ییان وشه ی (الکتاب) یان به قورئان مانا کردوه، زومه خشه ری ده ئی: مه به ست به (الکتاب) لیژمه دا سورمتی یوسفه.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ نېمه قورئانیکیمان بهزوبانی عهرمبی ناردوووه بۆ سهر پیغه مبهری خۆمان که موحه ممهده، نهو قورئانه دهخویندریته ووه له بهر دهکری، بۆیه شمان بهزوبانی عهرمبی ناردوووه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکوو بههوی نهه قورئانه وه عهقل و هۆش پهیدا بکهه، چیرۆکو سهرگورشتهی رابوردوان بزانه، فیری ئادابو نه خلاقی جوانو نه حکامو شمهریعت ببن، ریبازی زیانتان بهگویری بهرنامهی قورئان دیاری بکهه، بۆ نهوهی قورئان بکهه نه مهنه جی زیانتان لهرووی رامیاری و نابوری و کۆمه لایهتی و کاروباری دمو له ته وه، بۆ نهوهی له ماناو مه بهسته کانی تی بگهه، تاکو کۆمه ل له سهر مهنه جی نهو قورئانه پهروم ده بکهه! مامۆستا سه عید هه ووا دمه هه رموی: قورئان که ریزدارترین کتیبه به ریزدارترین زوبان له ریزدارترین نیرمروه به ریزدارترین فریشته دا: که جو برائیله نیردراوه بۆ ریزدارترین پیغه مبهه: که هه زرمی موحه ممهده ﴿١٩﴾

منیش ده لیم: دهبوایه بیسی گوتایه کراوه به مهنه جی و ریبازی ریزدارترین گهه: که گهه موسولمانه، چونکه بهگویری دمی قورئان گهه موسولمان باشترین گهه نه ته و من نه گهر فه رمان به چاکه و نههه له خراپه بکهه! وهکوو له شوینیکی تر دا دمه هه رموی: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾.

﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ نېمه جوانترین چیرۆکو سهرگورشته به سهر دا دهخوینینه وه بههوی نه وه وه: که نهه قورئانه مان به نیگا بۆ ناردووی، قورئانیکی که ته و اوو بی عه یبو شیکه روهی هه موو شتیکه، چیرۆکی هه زرمی (یوسف) یس چیرۆکیکی ته و اوو سهرنج راکیشه، مه بهسته نه هه دافی بهرزی له خو گرتوون ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَلِيلٍ لِمَنِ الْغَافِلِينَ﴾

(١٩) الأساس في التفسير ج ٥/ ٢٦٢٨.

هرچنده تۆ ئه ی موحه ممه د! پئش ئه وه ی ئه م قورئانه ت به نیگا بۆ بنیرین له پیری بی ئاگیان بووی! تۆش و مکوو گه له کمت له و باسانه ی له قورئان دان بی ئاگابووی، چ زانیاریه کت دمرباره ی هه والو سه رگورشته ی پیغه مبه رانی پئشوو نه بوو، گه ل و نه ته وه کمت هیچیان دمرباره ی شه ریه ته ی یه عقوقبوو کورمه کانی نه ده زانی، هه روا ئاگادارییان به سه ر باری کۆمه لایه ته ی دانیشه تانی میصرو زیارو شارمستانییان دا نه بوو، تۆش له و تاقه و کۆمه له بووی، له وان شارمزا تر نه بووی.

نایه ته کان به رونی ئه م هوکمانه یان لی و مرده گیرین:

۱- قورئان کتیبیککی رونکه ره مه یه: حه لالو حه رامی لیك جیا کردوونه وه، ئه حکامو شه ریه ته و ئادابو ئه خلاقی په سه ندی له خۆ گرتووه.

۲- قورئان به زوبانی عه رمبی نازل بووه و به زوبانی عه رمبی ده خویندیریته وه، که وابی عه رمبه کان له هه موو که س شیاو ترن: که ئیمانی پی به یینن و تی بگه ن و به خه لکی تری رابگه یه نن.

۳- قورئان جوانترین چیرۆکو پاسترین شوینه وارو میژووی گه لانی رابوردووی تیدایه.

۴- چیرۆکو سه رگورشته ی حه زرمته ی یوسف جوانترین چیرۆکو سه رنج راکیشترین سه رگورشته یه. چونکه پره له په ندو حکمه ته و باسی یه کتا په رسته و فیه و مانای خه ونو رامیاری و چۆنیه تی هه لئسو که وت کردن له ناو خیزان دا، له گه ل کۆمه ل دا. گه ل ئامۆزگاری سوود به خشی تیدان که بۆ دینو دنیا پیویستن باسی پیغه مبه ران و صالحان و فریشه و شه یاتینی و جندۆکه و ئاده میزاد و ئازمه ل و په له ومرو پاشاو بازرگان و زانیان و نه زانان و پیاوو ئافه رمه و پیلانه کانیان دمکا.

چیرۆکی گشتی و هه‌مه‌ جۆره. باسی ژيانی کۆمه‌لایه‌تی و ئابوری و رامیاری و نه‌دمبی ده‌کا. پره‌ له‌په‌ندو ئامۆزگاری که هه‌ره‌ گرنگه‌که‌یان سه‌بر و خۆراگریه‌ له‌سه‌ر نه‌زیه‌تو لی‌بورده‌ له‌کاتی ده‌سه‌لاتدا.

باسی یه‌که‌م له‌چیرۆکی یوسف

خه‌ون بینینی یوسف و ماناکردنی خه‌ونه‌که‌یه‌ له‌لایه‌ن هه‌زره‌تی
یه‌عقوب و ده

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَبْنَىٰ لَا
نَقْصُصُ رُءُيَاكَ عَلَيَّ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ
كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ﴿٦﴾﴾

ئه‌مه سه‌ره‌تای ده‌ست پێکردنی چیرۆکه‌ رازاوکه‌ی هه‌زره‌تی یوسفه. بپروانه:
ئه‌م سه‌ره‌تا کورته سه‌رنج راکیشه‌ له‌نیۆ باسه‌کانی چیرۆکی هه‌زره‌تی یوسفدا.
سه‌یرکه: چۆن سه‌رنجی خۆینه‌رو گوێگر بۆ لای خۆی راده‌کیشی و وایان لێ ده‌کا

هەول بىدىن چاومۇپوان بن: سەرنىجام جى رو دىدا، چۆن ئەو گىرى كۆپرەكە دەكرېتەو، ئەو لەغەزمى خەون بىنىنى يوسىفۇ گىرانەو، ئەو خەونە بۇ باوكى و دەلامى باوكى بۇ كۆپى بىچكۆلەي نەورەسىدە: كە فەرمىنى پى دىكا خەونەكەي بۇ براكانى نەگىرېتەو نەو مەكۆو جەسوودى پى بەرنو نەخشەي لەناوبردىنى بۇ دابرىزن!

ئەم جۆرە ئوسلوبو شىۋازە ئوسلوبىكى باو لاي چىرۇك نووسان، سەرتا چىرۇكەكە بەگىرى كۆپرەكەك بەلەغەزىك بەھەۋالىكى سەرنىج راكىش دەست پى دىكەنو ئەمجار وردە وردە پىۋە دەچن ئەو گىرى كۆپرەكەي دەكەنەو، لەغەزمەكە جەل دىكەن. بىگومان چىرۇكى جەزەرتى يوسىف وەكۆو لەم سورەتەدا ھاتو، نەوونەي تەۋاۋى مەنەجى ئىسلامىيە لەبۋارى چىرۇكدا!

ھەرچەندە مەنەجى قورئان لەناومرۇك شىۋازە يەككەو جوداۋازى تىدا نىيە. ۋەلى چىرۇك سەرگورشتەي جەزەرتى يوسىف دەلىي نەمىشگايەكى تايەتەيە لەرانەندى ئەم مەنەجە لەبۋارى فەننى ئەدا كىردىدا.

بەل چىرۇكەكەي جەزەرتى يوسىف (كە خۇي كەسايەتى سەرمەكى چىرۇكەكەيە) بەسەرھاتى ئەو زاتە رادىنۆينى بەشىۋمەكى فراۋانو لەھەموو تىۋەگەلانو تىكەلاۋبوۋنى ئەو كەسايەتە بەروداۋەكانى ژيانى پىر سەپىرو سەمەرمەو!

لەم چىرۇكەدا جۆرە ئەزەمونو تەقىكىرنەو رادىنۆيندرىن كە ئەو زاتە توۋشيان بوو. تەقىكىرنەۋەكان جۆراو جۆرن، سىروشتو شىۋمەيان جىا جىايە. ئەزەمونى ناخۇشى و تەقىكىرنەۋە خۇشى، جارىك روبەروى فەتنەي شەھەمتو ئارمۇبازى دىمىتەو، دەمەك گىرۇدە تەقىكىرنەۋە فەرمەنرەۋا پاشايەتى دىمى بەرمە روى جۆرە ئىنقىعالاتو ھەستى ئادەمىزادانە بوئەو لەجۆرە ۋىزگەو لەگەل جۆرە كەسايەتى تىدا ھەلسو كەۋتى كىردە، لەھەموو بوۋەكاندا سەرى

دەکردووە، هەموو ئەزموونگەو تاقیگەکانی سەربەرزانە برین و بەویەری بەرائەت و داوین پاک و دەست پاکییەووە رەها بوو، نموونەی خوداپەرستی و یەکتاپەرستی، رابەری زانیانی دەروونناس و خەون لێدەرەوانە. نموونەی هەمرە بەرزگی گەنجی شوخ و شەنگی داوین پاک و خاوەن و مفاو ئەمەگە، پڕۆفەسیۆری و مەزیران و فەرمانرەواو کاربەدەستانی گەلو ولاتە...

دەمی بابازانین قورنانی پیرۆز چۆن ئەم چیرۆکە رازاوێ و جوان و سەرنج راکیشە رادەنوین؟!؟

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ ئەم موحەممەد! چیرۆکی یوسف بۆ گەلو نەتەو مەکت بگێرەووە. ئەو بۆ گەلە مەکت باس بکە: کە یوسف بەباوکی (یەعقوب) گوت: ﴿يَا أَبَتِ﴾ ئەم باوکی خوشەو یستم! ﴿إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ مەن لەخەویدا: یازدە ئەستێرە و خۆرو مانگم دیتن سوژدەیان بۆ بردم، واتە: سوژدەیی ریزو تەقدیر و فەرمانبەرداری، ئەک سوژدەیی عیبادەت و پەرستن..

بێگومان ئەو دەمەمی حەزەرتی یوسف ئەم خەونەیی بینی منداڵ بوو ئەم جۆرە خەونەش بەروالەت لەخەونی منداڵ ناچێ، چونکە منداڵ و ساوا ئەگەر خەونی ناوھا ببینی، بێنینه گەیان بەو جۆرە دەبێ مانگ و خۆرو ئەستێرە بکەوونە باوەشیەو، لەبەردەمی دا بن، یارییان پێ بکا، کەچی حەزەرتی یوسف لەخەویدا ئەم شتانەیی بینی لەشیوەی عاقلەمەنداندا سوژدەیان بۆ برد، بینی خۆرو مانگ و ئەستێرە و مگوو نادەمیزاد و لەشیوەی ئەواندا سەریان بۆ دانەواندو ریزیان لێ گرت. بۆیە لەنایەتە کەدا و مەصفی کرداری بکەری ناعاقل بەو مەصفی عاقل مەند کراوە کە سوژدە بردنە، تا ناماز مەبێ: کە ئەو خەونە خەونی ئیلهام و نیمچە نیگا بوو ئەک خەونی پڕ و پوچ و بێ بناغە و خەیاڵلەو! ئیبنو عەبباس دەفەر موی: خەونی پێغەمبەرەن نیگایە. خەونی صالح و راست بەشیکی لەپێغەمبەراییەتی، بەشیکی

لهههوالى په نامه كى و نهينى به مهر جى صالح و ديندار ببينى و زاناو صالح ماناى ئى بداته وه.

خهون بریتیه لهوینه گرتنى روداو هگان لهسهر روبهرى ناوینهى گیانیكى پاك. زوربهى جار خهون لهگهل گفستو گوئى نهفسدا يهكدى دمگرنه وه! بیگومان خهزرمتى يه عقوب كه يوسف خهونهكهى بؤ گپراه وه، تیگه پشت: كه نه مه خهونيكى راستو نیمچه نیگایه و يوسف پاشه پوژيكي گهل مهزنى دمبى، پله و پایه يهكى وای دمست دهكهوئ داخوازی نه وه دمبى كه هه موو براكانى و باوكو دايكيشى ریزی ئى بگرنو سوزدهى ریزو تهقدیری بؤ بهرن، له وه ترسا براكانى نه م خهونه ببیسنه وه وهكوو نه و لئى تیگهن و هسوودى پى بهرن و پیلانى لهناو بردنى نه خشه بکیشن! بویه جلوه گیرى ئى كرد: كه به هیج جورىك خهونهكه بؤ براكانى نه گیریتنه وه. ناموزگارى كردو ﴿قَالَ يَا بُنَيَّ﴾ وتى: نهى كورپى پچكولهو خوشه وىستم! ﴿لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ خهونهكهت بؤ براكانت مه گیرمه وه، نه وهكوو هسوودیت پى بهرن و پیلانى وات بؤ دابریژن تووشى ناخوشى و چهرمه سهریت بکهن، چونكه ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ بیگومان شهیتان دوزمنى سهرسهختى ئاده میزاده، بهناشكرا دوزمنایهتى خوى لهگهل بهرهى ئاده میزاددا راگه یاندوه، نهكهى باسى خهونهكهت لای براكانت بدرکینى، بترسه له وهى شهیتان بچیتنه بن کلشیهى براكانته وه هه لیان خه له تینى و دمنه دمنه یان بدا بؤ نه وهى زیانت پى بگه یهنن، دابو نه رپیتى شهیتان نه وهیه: كه ناکوکى و دزایهتى بخاته نیوان ئاده میزادانه وه، زور جار له ریگای هسوودییه وه زهفریان پى دمبا. وهكوو خهزرمتى يوسف دواى بؤ خوى ئامازه به هسوودى براكانى دهكا، دمفه رموى: ﴿مَنْ بَعْدَ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بُنَيَّ وَيَبْنَ إِخْوَتِي﴾ يوسف/ ١٠٠.

لهفه رموودهى پیغه مبهردا (دروودى خودای لهسهر بى) هاتوو پیغه مبهردا (دروودى خودای لهسهر بى) فهرموویهتى: (اذا رأى أحدكم ما يحب فليحدث به، واذا

راى مايكره فليتحول الى جنبه الآخر، وليفضل عن يساره ثلاثا، وليستعذ بالله من شرها، ولا يحدث بها احدا فانها لن تضره).

ئەگەر يەككى لەئىيۆه لەخەودا شتىكى دىخۆشكەرەى بىنى با بىگىرپىتەو، ئەگەر شتىكى بىنى پىي ناخۆش بوو با خۆ ورسورپىنى بۆ بارىكى دىكەو سى جار تف بکاته لای چەپى خۆى، پەنا بگىرئ بەخوداو لەشەرى شەيتان و خەونەكەى بۆ كەس نەگىرپىتەو، چونكە ئەگەر وا بکا خەونەكە نايەتە جىو زيانى پى ناگا..

ئىمام ئەحمەدو ھەندئ كەسى تر فەرموودەيەك رىوايەت دەكەن لەموعاويەى كورى حەيەدەى ئەلقوشەرى دەئى: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (الرؤيا على رجل طائر مالم تعبر، فاذا عبرت وقعت) خەون لەسەر قاچى بالئەدىمە ھەتا مانای لى نەدىمەو، ھەر كاتى مانای لى دارايەو دەچەسپى.

﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رُبُّكَ﴾ ئەى كورى خۆشەويستە! وەكوو چۆن پەرورەدگار لەخەودا ئاوا ئەستىرەو خۆرو مانگى نیشان داوى سوژدەيان بۆ بردوى، خودای خۆت ھەلتە دمبزیرو دمست نیشانەت دەکا بۆ پىغەمبەرایەتى و پلەو پایەى ریزو ئىحترامەت بەسەردا دمبزیرو جۆرەھا بەھەرەو سەرورەيت پى دەبەخشى!

﴿وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ لەلابەن خۆيەو زانیارى خەون لیدانەومت فیر دەکا، واتە: زانیارى تاپبەتى خۆیت فیر دەکا، دەتوانى مانای خەون لى بەدىمەو و بزانی چۆن دیتە جىو ئاکام جى دەبى.

فیرکردنى مانای خەون لەلایەن خوداوە بۆ یوسف، ئەو بوو خودا ئىلھامو کەشفىكى وای داومتى: کە بزانی مانای ئەو خەونە چۆنەو نیشانەى جى دەبى. یان زەکا و فیراسەتیکى پىش وەخت برئ شت بزانی وەكوو یوسف بۆ خۆى ئامازە بۆ ئەمە دەکا و بەدوو ھاوئەكەى بەندىخانەى دەئى: ﴿لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَني رَبِّي﴾ يوسف/۳۷.

﴿وَيْتُمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ هەروەها پەرەمەردگار نەعمەتی خۆی لەسەر تۆ تەواو دەکا، بەو جوۆرە دەتکاتە پێغەمبەر و رەوانەت دەکا بۆ بانگەوازیکردن، هەروەها نەعمەتی خۆی بەسەر یەعقووب و بنەمالەکەشی دا تەواو دەکا، بەم جوۆرە هەلیان بۆ دەرەخسێنی کە لەلادیوێه بێنە ناو شاری میصرو حیگەو رێگە یاشیان بداتی و پاشان زنجیری پێغەمبەرەن لەم بنەمالەیهدا بۆ ماوەیهکی زۆر بەردەوام بێ.

﴿كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ﴾ هەروەکوو چۆن لەو پێش نەعمەتی خۆی رزاند بەسەر باپیرت و باوکی باپیرتدا. کە ئیسحاق و ئیبراهیم بوون.. لەنایەتەکەدا ئیبراهیمی پێش خست چونکە پلەو پایە ی ئەو بەرز ترەو بەباوکی پێغەمبەرەن و (خلیل الله) ناسراوە.

﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ بێگومان خودای تۆ زاناو دانایە بەو کەسانە ی هەلیان دەبژێرێ بۆ پێغەمبەراییەتی و دەزانێ کێ شیاوی هەضل و نەعمەت و رێزلێنانە، هۆکاری بۆ دەرەخسێنی بۆ ئەوێ بگاتە نامانجی خۆی و ناواتەکانی بەدی بێن. هەرچی دمیكا لەزانیاوی و داناییەومیە، ئیشی نابەجێ ناکاو کاری خراپی ئی ناومشیتەو.

باسی دووهم لەچیرۆکی یوسف:

یوسف و براکانی

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٌ لِّلسَّالِّينَ ۝٧﴾
 إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنْنَا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ

أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨﴾ أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجَهُ أَيْكُمُ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾ قَالَ
قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ
بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

نهمه سهره تای چیرۆکه که یه : له وه پێش په رومردگار دوو پێشه کی بو نهم چیرۆکه
دیاری کرد:

یه کهم: وه صف کردنی قورئان به وه که که لامیکی خوداییه و به زوبانی
عهرمبی نازل کراوه، به لگه یه له سهر راستی پیغه مبه رایه تی حه زره تی موحه ممه د
(دروودی خودای له سهر بیت).

دووم: بینینی نه و خه ونه سهرنج راکیشه له لایه ن یوسفه وه، کاریگه ری
خه ونه که له سهر یه عقووب. ئیتر دوا به دوا ی نه و دوو پێشه کییه دمست دهکا
به گێرانه ومی چیرۆکه که وه دمفه رموی:

﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلِّسَّائِلِينَ﴾ سویند بی به خودا له چیرۆکی
یوسف و براکانی دا^(۲۰) په ندو ئامۆژگاری هه ن بو پرسایان، زۆر عیبره متو نیشانه هه ن

(۲۰) براکانی یوسف و مکوو له ته و پاتی ئیستا تۆمار کراوه نه مانه ن:

- ۱- راوین کوری لینه: که براگه ورمیان بوو.
- ۲- شه معون کوری لینه: دووم کوری یه عقووب بوو.
- ۳- لاوی کوری لینه: سییه م کوری یه عقووب بوو.
- ۴- یه هوذا کوری لینه: جواره م کوری یه عقووب بوو.

له سهر قودرمتو دمهلاتی رهای پهرومردگارو زانایی و دانایی و لوطضو کهرمی بو
بهنده ههلبژاردهگانی و پهرومردمکردنیان بهپهرومردمیهکی خودایی، بو ههر
کهسیک پرسیار بکا لهروداوی چیرۆکهکهو بیهوی بهراستی چۆنیهتی روداوگانی
نهم چیرۆکه بزانی و پهنیدیان ئی و مریگری!

سهیر بکهو تیبفکره! نهگهر براگانی یوسف ههسوودیان پی نهبردایه
نهپاندهخسته ناو بیرمهکهوه، نهگهر نهپاندهخستایه ناو بیرمهکهوه نهدهگهپشته دمستی
عهزیزی میصر، نهگهر عهزیز بهئهمینو دمستپاکي نهزانیایه نهیدمکرده
نهمینداری خهرجی ناو مائی، نهگهر زنی عهزیز ههزی ئی نهکردایه داوینپاکي و
نهزاههتی دیار نهدهگهوت، نهگهر (زولهیخا) لهپیلانهکهیدی تی نهشکایه یوسف
نهدهخرایه ناو بهندینخانهوه، نهگهر نهخرایه بهندینخانهوه مهیگیرو پیایوی
مهلیک نهپاندهناسی و نهپاندهمزانای که زانایه بهمانای خهون! ههروا پاشا
نهیدمناسی و نیمانی پی نهدهمیناوه نهیدمکرده نهمینداری گهنچو گهنجینهی ولات،
نهگهر نهم پلهو پایهی دمست نهکهوتایه. نهیدمتهوانی باوکو براگانی و خزمو
کهسو کاری لهلادیوه بیئی بو شارو لهبرسیایهتی رزگاریان بکا، بهلکوو نهم بهسهر

۵- دان کوپی بهلههی کچی راصیل، پینجهم کوپی بوو.

۶- نهفتالی کوپی بهلهه: شهمه کوپی بوو.

۷- جاد کوپی زلفهی کچی لینه: ههوتهم کوپی بوو.

۸- نهشیر کوپی زلفه: ههشتهم کوپی بوو.

۹- یهسساکیر کوپی لینه: نۆیهم کوپی بوو.

۱۰- زوبولون کوپی لینه: دهمیه کوپی بوو.

۱۱- یوسف کوپی راحیل: یازدههم کوپی بوو.

۱۲- بونامین کوپی راحیل برا بچکۆلهیان بوو.

بهگوپهری رهوايهتی رهوايهت لهکاتی هاتنه دونیای بونیامین دایکی یوسفو بونیامین که ناوی
راحیل بووه لهدونیا دهرچوو.

هاتانهى يوسف بوون بههوى نهوه: كه گهلو نهتهوميهك لهبرسياسهتى رزگار بكا. كهوابوو ههر بهلاو ناخوشىيهكى بهسهرى هات ههرچهند بهروالمت شهرو نهگبهتى بوو بهلام ناكامو سهرمنجامى خيرو بههرمو سهرومرى بوو..

بهئى لهچىروكى يوسفدا ناياتو نيشانه ههن بؤ كهسانىك كه بيانهوى پرسىار لهروداوهكانى ناو ئهم چىروكه بكهن، چ روداوى حيسىو ظاهرى بن، يان زانىارى نهينىو پهنامهكى بن ومكوو زانستى يهعقوب بهسهرمنجامى خهونى يوسف، يان بهدرؤ زانىنى داوى براكانى يوسف كه وتيان: يوسف گورك خواردويهتى، يان بهرمنگ كردنى كراسهكهى يوسف، يان بهوه كه ههر لهگهل كاروانهكه لهخاكى مىصر بهرىكهوت نهو لهكهنعانهوه بؤنى كراسى يوسفى كرد، يان زانىارى يوسف: كه بهگهيشتنى كراسهكه بؤ لاي باوكى و بهسهر دهمو چاوى خويدا بهينى چاوى چاك دمبنهوه. بهراستى ناموزگارى زورو زمبنده ههن:

﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيَّ أَيْنَا مَنَا وَتَخُنْ عُصْبَةً﴾ كاتىك براكانى يوسف وتيان: وهللاهى يوسفو براكهى بونيامين لاي باوكمان لهئيمه خوشهيست ترن، نهوان ههرچهنده لهئيمه پچوكترنو كارو كاسبىيان پى ناكرى كهچى نهوانى لهئيمه خوشتر دهوى، ئيمه ههموومان پياوى بههيزو تافهتو كارو كاسبى كار، چى پئويست بى بؤ دابىنكردنى بارى زيانو خهرجى ناو مال ئيمه دابىنى دمكهين كهچى زياتر گرنگى بهنهوان دمد!

﴿إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بيگومان باوكمان لهو ههلوستهيدا كه نهوانى لهئيمه خوشتر دهوى ريگاي عهدهتهكارى لى هون بووهو بهههله چووهو بهههلهچوونهكهى ناشكرايهو ههموو كهس دمىزانى، دمن جؤن دوو مندالى بيكارمو هيچ لهبارا نهبوو پاساو دمداتهوه بهسهر كؤمهئىك كورى گهنجى بهدمستو بازؤو كاسبكهرو خزمهتگوزارو پارىزم!

به لّام له راستی دا ئه وان هه له بوون نهك هه زرمی یه عقووب، چونكه یوسفو بونیامینی برای ههردوکیان پچکۆله بوونو دایکیان کۆچی دوایی کردبوو، پئویستیان بهزیده نازگیشانو چاودیری پتر بوو، هه زرمی یه عقووب بهم زیده گرنگی دانه پئیان دمیه ویست که لّینی بئ دایکیان بۆ پر بکاتهوه، ههروهها له هه زرمی یوسفدا پاشه رۆژی پرشکۆو پیروزی دمبینی، عهقلو دانایی زیادی تیدا بهدی دهکرد، به تاییبهتی له خهونه که یه سفدا گه لّ به ههرو شوکه مندی بۆ هه زرمی یوسف چاومپروان بوو دمیزانی ئه م زاته دواروژیکی پرشنگذاری دمی...

نایه ته که ئامازه ی ئه وهی تیدا یه، که پئویسته باوکو دایک گرنگی بدهن به به خێوکردنی مندا له کانیان و یه کسانی بخه نه نیوانیان هه له خۆشه ویستی و مامه له له گه لّ کردندا ته نانهت له ماچ کردنی شیاندا، تا بۆیان ده کری خۆیان بپاریزن له فه رقو جودایی کردن له نیوانیاندا. پئغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بئ) له فه رموو دمی هه کی دا: که بوخاری و موسلیمو هی تریش ریوایه تیان کردوه له نوعمانی کوری به شیر هه ده فه رموی: (اتقوا الله واعملوا بین اولادکم فی النحل کما تحبون ان یعملوا بینکم فی البر واللطف) خۆتان بپاریزن له سزای خودا، عه داله تکاری بکه ن له نیو مندا له کانتاندا له باره ی خۆشه یستی و سۆزمه وه، وه کوو چۆن پیتان خۆشه ئه وان هه موویان وه کوو یه ک چاکه تان له گه لّ بکه ن..

ئه مجار به رومردگار نه خشه و پیلانه که یان دیاری ده کا ده فه رموی: براگانی یوسف ته گبیریان کرد له ناو خۆیاندا و تیان: ﴿اَقْلُوا یُوسُفَ اَوْ اَطْرَحُوْهُ اَرْضًا﴾ با یوسف بکوژینو له ناوی به رین بۆ ئه وهی باوکمان بپروی بئی و هیج هیوایه کی پیک گه ییشتنه وهی ئه وهی نه مینی، یان فپری بدمنه ولاتیك دوور بئ له ناوهدانی، ته نانهت ئه گه ر نهش مرئ ریگای هاتنه وه نه زانی بیته وه بۆ لای باوکمان. ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِيْنَ﴾ نیت به رچاوی باوکتان چۆل دمی و دل و دموونی بۆ نیمه خالی دمی، هه موو گرنگیه ک به نیمه دهداو عه طفو سۆزی

خوی دمد بهئیمه ئهمجار ئیوه تۆبه بکهو ببنه بهندهی صالحو راستال، کردموهی باش ئهنجام دمدینو جاریکی تر تاوانی وا ناکهین، بهمهش خودا لهخۆمان رازی دمکهینو باوکیشمان لیمان رازی دمبی.

بیگومان بهدارشتنی ئهم پیلانهیان تاوانیکی گهورمیان ئهنجام دا، خۆیان بۆ کاریکی سامناکو لهخودا رهنجانو ئاماده کرد؛ بچرانی صیلهی رحم، ئهزیهتدانی باوک، بهزمیی نههاتنهوه بهپیریکی کهنهفتی کۆنه سال که بههیچ شیومیهک ئهزیهتدانی دروست نیه، دل شکاندنی تاوانی گهورمیه، پیشیل کردنی مافی باوکه لهسر کوپ، نهوان هاتن باوکی پیرو کهنهفتیان لهمندالی ساواو خۆشهویستی خوی دابری، باوکی دل پر سۆزو عاطیفییان لهمندالی بی دمهسلاتو خۆشهویست جودا کردموه. خودا لییان خۆش بی!

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾ یهکیک لهبراکان: که ناوی بههوذاو برا گهورمیان بوو، ههندیکیش دهلین: روبیل بوو، وتی: یوسف مهکوژن، برکیشی کوشتنی مهکهو؛ چونکه برای خۆتانهو کوشتن تاوانیکی گهورمیه، بهلکوو هرئیدمنه ناو بیریکهوه، کاروانیک (که هاموشوی باززرگانی دمکهو) بۆ خۆیان ههلیدمگرنهوه، لهکۆل ئیوه دمبیتهوه، بهمه مهبهستهکهتان دیته جیو لهباوکی دوور دمکهویتهوهو لیی دیدار ئاخیرت دمبی، نیتر پیویست بهکوشتنی ناکا، نهگهر ئیوه دمقانهوی شتیک بکهو عهقل پهسندی بکا نهوه ریگای لهبارو گونجاوه!!

لهراستیدا ئهم کردارو ههلویستهی براکانی یوسف نیشانهی ئهومیه: که پیغهمبهر نهبوون، چونکه پیغهمبهران نابی پیلانی موسولمان کوشتن داریزن. بهلکوو نهوان موسولمان بوونو تاوانیان ئهنجام داوهو دواپی تۆبهو ئیستیغفاریان کردوه. ههندیکیش پییان وایه: نهو کاتهی ئهم پیلانهیان دارشت پیغهمبهر نهبوون، دوا تۆبهیان کردوه کراون بهپیغهمبهرا.

براکانی یوسف پیلانه که یان جی به جی ده که ن و باوکیان
هه لده خه له تینن

﴿ قَالُوا يَتَابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَع وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَتَابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعِنَا فَاكُلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءَ وَ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرُوا جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٨﴾

نايه تهكان په يومنديان به نايه تهكاني پيشه ووهه هه يه، چو نيه تي جى به جى
کردنى نه خشه و پيلانه كه ي براكانى يوسف ديارى دهكا، نه وه دمردخا: كه نه وان
به زوبانى لووسو فرتو فيل يوسفيان له باوكى و مرگرتو برديان. دمه رموى:
﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ﴾ وتيان: نه ي باوكى
به ريزمان! نه وه تو چيه له نيمه دلنيانى دمرباره ي يوسف؟ دمترسى ليمان تووشى
نه زيه تي بكه ي؟ نيمه خو شمان دهوى، دل سوزين بوى، دهمانه وى له خيرو خو شى دا
بى، به دل و به گيان نه صيحه ته و ناموزگارى دمكه ي، و مكوو چاوى خو مان
دميپاريزين!

نايه ته كه نامازه ي نه وه ي تيدايه كه براكان هه ستيان به وه كړدبوو: كه
باوكيان دلى ليمان خراب بووه. دمشيانزاني باوكيان چمند يوسفى خو ش دهوى،
به تايبه تي دواى بينينى خه ونه كه هه زرم تي په عقووب زيد گرنغيه كي تايبه تي پى
دا بوو، چونكه پاشه روظيكي پر شنگدارى بو دمبينى.

نهمجار وتيان: ﴿أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ جا وا نيمه
و مكوو دابو نه ريتى خو مان به يانى ده چين بو سهيران. بو يارى و رابواردن،
جه نابيشت به دلنياييه وه يوسفمان له گهل بنيره، با بو خوى به نازموى خوى له و
دمشتو ساريه، له و كيوو كه زه بهروبوم بخوا، له گهل نيمه شدا يارى بكاو پيشبركي و
توپينو سى بازين نه نجام بدا، نيمه پاريزگارى دمكه ي ناهيلين تووشى هيچ
ناخوشييه ك بى، هه له بهر خاترى تو و مكوو چاوى خو مان دميپاريزين!

حه زرمی یه عقووب وه لّامی دانه وه: ﴿قَالَ إِنِّي لَخَزْنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ﴾ وتی: ههست دهکمه به غه مو ناره حه تی و دلته نگ دمب نه گهر یوسف لیم دوور که ویته وه، نه گهر نیوه له گهل خوتان ببیهن بۆ دهشتو دمر من بی نه وه لئاکمه، ﴿وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذَّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ دمرسم ریگا بدهم له گهل خوتانی بهرنو له بیابان لئی که مته رخه م بینو گورگ بیخوا، دمرسم نیوه سمرگهرمی یاری کردنی خوتان بنو ناگاتان له یوسف نه مینی و گورگ په لاماری بداو بیخوا!

وا پی ده چی نه گهر یه عقووب باسی گورکی بۆ نه وان نه کردایه، نه وه درویه یان بۆ هه لئه به سترایه و عه قلیان بهم عوزره درۆ نامیزه نه شکایه! به لام دوور بینو و حه زمره نیحیاط کردن له پاریزگاری یوسف پالی پیوه نا نه م شتانه یان بۆ باس بکا!

﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذَّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَاسِرُونَ﴾ وه لّامی باوکیان دایه وه و وتیان: وه لّاهی، نه گهر نیمه نه وه منده دهسته وه سان بین گورک بتوانی یوسفمان لی بفرینی و بیخوا، نه گهر نیمه به هه مو انمان نه توانین یوسف بپاریزن (له کاتیلدا نیمه دهسته یه کی خاوهن هیزو تواناو دهستو بازوین و کوری تهنگانه و پیاوی رۆزی هه لمهتو قوربانین) نه گهر نه وه مان بۆ نه کری، نیشانه ی نه ومیه: نیمه هیج و پووچین چمان له دهست نایه، جیگای متمانه نین و هیج کاریکمان پی نه انجام نادری و ج خیر و بیریکمان تیدا نیه!

نیتر بیره میردی باوکیان که نه م هه موو سویندو به لئینه ی لی بیستن نیحراج بوو به نابه دلی و ناچاری یوسفی دانه دهست.. بۆ نه وه ی قهزاو قه دمری خودا بیته دی و به گویره ی ویستی خودا چیرۆکه که ته واو بی.

نیستا و یوسفیان له باوکی و مرگرتو به ره و دهشتو سارا که وتنه ری و وا خه ریکی نه انجامدانی پیلانه چه په له که یان!

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَةِ الْجُبِّ﴾ كَاتِيك بهرئ كهوتنو يوسفیان لهباوکی دوور خستهوه، هه موو رایان هاته سه ر نهوه كه بیهاوێزنه قولایی بیرى كه نعانهموو نهومی برپاریان له سه ر دا بوو نه نجامی بدن. جا له م حاله تهنگو چه له مهیه دا، له م كاته ناسكو ترسناكه دا كه مردن لئی نزیك بۆته و هو هه ج فریار مس نهو كه س نه هه ریای بكه و ئو دادو فوغان دادی ناداو نه م مندا ل و بی دمه لانتو نه وان ده كه سی زه لامو زمبه للاح و بی ویزدان، نا له م ساته ناسكه دا: كه يوسف له ژيانى خوێ نانو می د بووه، په رومردگار نیگای بۆ دهنیرو دنیای دمكا: كه نه مه تافیکردنه ومیه، تهنگانه یه و فه ره حى له دوا یه. دمه ره موئ: ﴿وَأَرْحِنَا إِلَيْهِ لَتُبْنَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نیگامان بۆ كرد، دنیامان كرد له وهی: كه له م تهنگانه رزگارت دمی نامرئ تا نه م كاره ناپیاوانه یان به چاودا دمه میه وه، ته ریقیان دمكه یه وه، نه وان له سه رمتادا نازانن نه وهی نه م تانوته یان ئی دمدا نه و یوسفه مندا له یه كه خستوو یانه ته ناو بیر هوه و به خه یالی خو یان له كو ئیان بۆته وه!

با ئیستا يوسف له تهنگانه ی ناو بیرمكه دا جئ بیلین، بیگومان ئیلهامی خودا دنیای كردوو چاومروانی رزگار بوونه، با يوسف جئ بیلین بزانیان براكانی دواى نه نجامدانی تاوانه كه یان جی دمكه نو جی ده لئین: ﴿وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ ئیواره درمگانیک كاتی عیشاء هاتنه وه بۆ لای باوکیان، خو یان به غه مبارو دلته نگ نیشان دمداو شینو رۆرویان دمكردو دادو فیغانو برا رۆیان بوو!

﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ وتیان: نه ی باوکی به ریزمان! جیت ئی و مشیرین ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ ئیمه چوین بۆ یاری و پیشپركئو بازبازین ﴿وَنَرَكُنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا﴾ یوسفمان لای كه لو په له كانمان دانابوو ﴿فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ گورك خواردی، ئیمه لئی دوور بووینو سه رگه رمی یاری و رمبازی خو مان بووین، ﴿وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ ئیمه دهمانین: نه تو برومان پئ ناكه ی با ئیمه راستگوو جیگای بتمانیه جه نابت بین! چۆن تو گومانی خراب به ئیمه دمه یی و پئیت وایه ئیمه راست

ناکهین؟ بههر حال له مه دا جه نابت بیانوت ههیه چونکه روداوکه هینده
غهریبه ناچیته عه قله وه شتی وا روبدا؟! ئهتۆ دوتنی له م کارساته ترساندین و
ئیمه رمدمان دایه وه، به لām وا کارسات روی داو شته که قه و ماوه!!

بهگورتی ئیمه هه رچه نده راست بکهین و راستگۆبین ئهتۆ بر و امان پی
ناکهی و تۆمهتی فهوتانی یوسف دهخهیه سهر شانی ئیمه، چونکه تۆ یوسف زۆر
خۆش دموست و گومانیش وایه ئیمه درۆ دهکهین!

ئهمهش نامازمیه بۆ ئهوه: که ئهوان بۆ خۆیان قه ناعه تیان بهوتهکانی خۆیان
نه بوو ناراسته و خۆ دانیان به درۆزنی خۆیان دا دهن!

﴿رَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾ هه ر بۆ چه واشه کاری و چه سپاندنی
فیله کهی خۆیان، ئاسکیکیان سهربری و به درۆ خۆینی ئاسکه کهیان له کراسی یوسف
هه ئسوو به نارێکو پێکی کراسه کهیان خۆیناوی کردو وایان نیشان دا: که ئه م کراسه
ئه وهیه: که گورگه که یوسفی تیدا خواردوو، به لām ویستی خودا وابوو: که ده بی
شویندهستی تاوانه کهیان دهر بکه و، فیله کهیان ئاشکرا ببی، ئه وهیان له بیر چوو که
هه ندیک کراسه که بشیوین، بیدرین، بیهه نجن، چونکه ئه گه ر گورک بیخواردایه
دمبوایه کراسه که بدرایه و ونجر ونجر ببوایه: به لām مهیدانی درۆ کورته و زۆر
ناخایه نی.

حه زرمی یه عقووب بر وای پی نه کردن، روی ئی و مرگێران و گوئی بۆ
قه سهکانیان شل نه کردو شته کهی به درۆ زانی و هه رمووی: ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ
أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ به ئکوو ئه وه دل و دهر وونی ناپاکتان ئه مهی پی کردون و کاریکی و
ناپه سندی پی ئه نجام داو، ئه وهی دمیلتین له راستیه وه دوور مه عه قل و مری ناگرئ!
﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ﴾ صه بر دمه گرم، صه بری جوان و په سند بۆمان باشه و ئه وه
چه کی خاوم باومرانه و نارام دمه گرم، پشت به خودا دمه ستم، چاومروانی دهر ووی

رحمەتەم، ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾ خودا یارمەتیدرمە لەسەر ئەوەی
باسی دەکەن و بۆمی دەگێرنەووە لەم ھەوڵە دلتەزینە. بەئێ: ئەوەندە لەیوسف پەر
بوون قینیان ئی بوو بۆیە ئاوا بەپەلەو بئ ئی ورد بوونەووە ئەم درۆ شاخدارمیان
ھەڵبەست. ئەگەر لەسەرەخۆو عاقل و ئەعصاب سارد بوونایە نەدمبوو و خیرا
بەپەلە ئەو تاوانمیان ئەنجام بدایە. ئەو یەکمەجارە یەعقوب رینگا دما یوسف
بەرن بۆ دەشت و سارا، دەبواوە ئەو رۆژە بەسەلامەتی بیانھێنایەووە قەسە خۆیان
ببردایە سەر و خۆیان بەدرۆ نەخستایەووە! بەلام وا دیارە ئەوان زۆر داخ لەدل بوون
پەلەیان لەناو بردنی بوو، ترساو جارێکی تر ھەلی وایان بۆ ھەنەکەوئ!!

ھەر وھا نەفامییەکیان لەوما بوو کە گورگیان ھینایە ناو پیلانەکیان،
ئەمەش نیشانە ھەلەشەیی و سەر ئی شیوانیان بوو، چونکە دۆینی باوکیان ئەوەی
بەگوێجکەدا دان: کە ترسی ئەوەی ھەیە یوسف گورگ بیخوا، ئەوان داکوکیان لەو
دەکردو دمیانگوت: چۆن شتی وا دەبی؟ دەی کە ئەو ھەق و فامە بەیانی
دەربچن و یوسف بۆ گورگ دابنن؟ کە رۆژی پێشوو باوکیان ئاگاداری کردنەووە
وتی: ترسی ئەو ھەبە ئیو لەیوسف بئ ناگا بن و گورگ بیخوا؟!

ھەر بەم شێو ھەلەشەییەکیان ھاتن کراسەکی یوسفیان خۆیناوی کردو
بۆشایەدی لەگەڵ خۆیان ئیوارە خستیانە بەردەمی باوکیان، وەل بەناشکرا ئەم
کراسە خۆیناویە، بوو بەنیشانە درۆزنی و بئ بناغەیی داواکەیان!

حەزەرتی یەعقوب بەتەفکرین لەروداوکەو بەلگە روالەتەکان و ھیتافی ناو
دەروونی خۆی ھەستی بەو کرد: کە یوسف گورگ نەبخواردوو، وە پێی وا بوو
براکانی پیلانیکیان بۆ داڕشتوو، ھەستی کرد کە ئەم روداوە ئەوان دەگێرنەو
شتیکی ھەلبەستراو و بئ بناغە. ئەوەی ئەوان دەپێن ھەرگیز روی نەداو!
تەنانت ریاوەت کراو ھەزەرتی یەعقوب بەشیوەیەکی گالتەنامیز فەرموو:

ئای که گورگیکی لهسهرهخۆو هیدی و هیمن بووی، کورهم کهم دهخۆی کراسهکهی
نادرینی!!

تییینی :

پیشپرکی لهتفهنگچییهتیدا، لهغاردان بهسواری ولاغ یان بهپی
دروسته.مه بهست لهپیشپرکی بهشیوهی راگردن راهینانی ئادهمیزاده لهسهر شالوو
بردن و عه مبابوون و پهلامار دان: که رامبوون لهسهر راگردن سوودی ههیه بۆ
کاتی شهپرکردن لهگهڵ دوزمن و گهڵی کار و باری تری زیان.

ئیبینولعهربی دهفهرموی: پیشپرکی ریبازیکه لهشهریعتو رهوشتیکی جوان و
بهسووده، یارمهتیدره بۆ کاتی جهنگ.

پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) بهراگردنی ناسایی و بهسواری وشتر و
بهسواری نهسپ پیشپرکیی کردوه.

ریوايهت کراوه لهگهڵ عایشه ی خیزانیدا پیشپرکیی کرد پیش عایشه
کهوت دواپی که پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) کهوته سألوه جاریکی تر
پیشپرکییان کرد عایشه پیشی کهوت! پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) پیی
فهرموو: ئهمجاره لهجیاتی ئه و جار.

ههروا پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) پیشپرکیی لهگهڵ ئه بوبه کرو
عومهردا کردوه پیشیان کهوتوو.

کاتیک موسولمانان له (ذی قرد) گهزانهوه بۆ مه دینه سه له مهی کوری
نه کهوه پیشپرکیی لهگهڵ پیاویکدا کرد سه له مه پیشی کهوت.

ئیمامی مالیک لهئیبینو عومهرموه ریوايهت دهکا: که پیغه مبه (دروودی
خودای لهسهر بی) پیشپرکیی لهنیوان دوو ئه سپدا ئه نجامدا یهکیان تهضمیر
کراوو، واته: ئالیکو جوئی درابوو یه تا قهلهو بوبوو پاشان ئالیکو جوئی لێ کهم

کرا بوموه تا قەدی باریک بوبوو، ئەوێتریان تەضمیر نەگرا بوو. عەبدوللای کوری عومەر یەکیک بوو لەوانە ی ئەم پێشپێکی یە بەم جۆرە ئەسپە ئەنجامدا.

هەروەها پێشپێکی دروستە لەو شتر سواریدا لەتیر ئەندازی و تەنەنجییەتی.

نەسانی لەئەمبو هورمیرموه ریاویەت دەکا: دلئ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (لەسبِقِ الا فی نَصْلِ او خَفِ او حَافِر) نێمامی بوخاری لەنەنەسی کوری مالیکەو ریاویەت دەکا دەفەرموئ: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) و شترێکی هەبوو ناوی (العضباء) بوو هیچ و شترێک نەیدەتوانی پێشی بکەوئ لەراکردندا کابرایەکی عەرمب هات و شترێکی (فَعُودِ) پێ بوو پێشپێکی لەگەڵ پێغەمبەردا کردو پێش و شتری (العضباء) کەوت، موسوڵمانان زۆریان پێ ناخۆش بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) کە بەمە ی زانی فەرمووی: (حق علی الله الا یرفع شیئ فی الدنيا الا وضعه) خودا لەسەر خۆی پێویست کردو هەر شتێک لەجیهاندا بەرز بێتەو ئەللا نزمی دەکاتەو. زانیانی ئیسلام کۆرایان هەیه: کە جائیزە وەرگرتن لەسەر شیوەی گروو پێشپێکی دروست نیە جگە لەسێ جۆر: کە پێشپێکی کردنە بەو شتر و لاغی سواری و بەتیر ئەندازمی!!

نێمامی شافعی دەفەرموئ: جگە لەم سێ شتانە پێشپێکی کردن قوماڕە.

پێشپێکی کردن بەو شتر و ئەسب کاتێ دروستە کە شوینی دیاریکراو و کاتی دیاریکراو بۆ پێشپێکی یەکە هەبن، واتە: دەبێ ماوەی پێشپێکی یەکە و مەسافە ی دیاریکراو بن. هەروەها لەتیر ئەندازمیشدا دەبێ مەسافە کە و تیرەکان و چۆنیەتی هەنگاو تەنە کە دیاریکراو بئ!

جائیزە وەرگرتن لەسەر پێشپێکی لەدوو حالدا دروستە:

۱- یەکەم فرمانپەرە ی وەخت لەمالی خۆی بێرێک مال تەرخان بکا بۆ ئەو کەسە ی دەیباتەو.

۲- یهکئی له پێشپێرکئی کارهکان ئەندازمیهک له مالی خۆی دیاری بکا ئەگەر هاوئەهکە ی پێشی گەوت بیداتی، ئەگەر خۆشی پێشکەوت بۆ خۆی بێ.

خەلات وەرگرتنی نادروست ئەومیه: هەر دوولا له پێشپێرکئی کارهکان ئەندازمیهک مالی خۆیان دیاری بکەن، هەرچییان پێشکەوت بەشەگە ی خۆشی و هاوئەهکە ی بۆ خۆی بهری. ئەم حاله کاتیک دروست دەبی که کەسێکی سێهه بێته ناو یاریهه کهوهو ئەومشی ئی بومشیتهوه که پێشیان بکهوئ. جا ئەگەر له پێشپێرکئی یه کهدا ئەم کهسی سێههه برديهوه ئەوه هەردو بهشەکان بۆ خۆی دەبا ئەگەر ئەوانی تر هەرچییان پێشکەوتن خەلاتهکه دەباو هیچ نادری به کهسی سێهه.

باسی سێههه له چیرۆکی یوسف:

رزگار بوونی و ههوانهوهی له مالی عەزیزی مێسردا

۱- هیتانه دهرهوهی یوسف و رۆشینی له گەل کاروانه کهدا

﴿ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشْرَىٰ هَذَا غُلْمٌ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢٠﴾ ﴾

له نایه تهکانی پێشوو دا پهرومردگار ئەوهی روونکردمۆه: که براکانی یوسف ج کاریکی نامهردانهیان له گەلدا کرد، چۆن بهیئ تاوانو بهشیومیهکی بێ ویزدانی

تهفسیری رهوان

منتدی إقرأ الثقافي

خستیا نه ناو قولایی بیرمکه وه، ئهمجار لیژدا چۆنیه تی رزگار بوونی لهو تهنگانهیه بههوی کاروانه بازرگانیه که وهو بردنی بۆ میصرو فرۆشتنی له بازاردا دیاری دهکاو دمغه رموی:

﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً﴾ کاروانیکی بازرگانی بهپهله له ولاتی مهديه نه وه به رهو میصر دمرۆیشتو به لای بیرمکه دا تیپه رین، په کیکیان نارد ههول بدا ئاویان بۆ پهیدا بکا، کابرا هاته سهر بیرمکه و دۆلجهی داهیشته بۆ ناو بیرمکه بۆ نه وهی پر بئ له ناوو هه لیکیشیته وه. نهو کاته سی رۆژ بوو یوسف لهو بیرمکه بوو، په کیکی له براکانی: که ناوی په هوذا بوو خواردنی بۆ دهخسته ناو بیرمکه.

ئیبینو ئیسحاق دهلی: براکان پاش نه وهی یوسفیان خسته ناو بیرمکه وه هه ندیکیان له نزیك بیرمکه وه خۆیان هه شاردا بوو، چاومروان بوون جاخۆ کئ دمیبا. جا که کابرای کاروانی دۆلجه کهی داهیشته هه زرمتی یوسف خۆی پێوه هه ئواسی، کابراکه دۆلجه کهی هه لکیشایه وه کورپکی جوانکیلهی زۆر روح سووکو خنجیلانهی بیینی خۆی به دۆلجه که وه هه ئواسی بوو، کابرا هاواری ئی هه ئساو موزدهی به هه فالا ئی دا ﴿قَالَ يَا بُشْرَى﴾ وتی: ئای لهم خیرو بهرمکه ته! ئای لهم دهستکه وته به نرخی! مزگینی له خۆمان ﴿هَذَا غُلَامٌ﴾ نه مه کورپکی جوانو شوخ و شهنگه، وهرن سهیر بکه! بزانی چ دهستکه و تیکیان دهست کهوت!! ﴿وَأَسْرُوهُ بَضَاعَةً﴾ له خه لکی تریان شارد وهو گردیا نه کالایه کی نه ئینی و له ناو شتو مه که گانی خۆیان دا شاردیا نه وه، بۆ نه وهی بیبه نه وه بۆ بازاری میصر بیفرۆشن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ خودا زانا بوو به و کرده وانهی دمیان کرد، ناگادار بوو به کرده وهی براکانی یوسفو کپیارو فرۆشیاره گانی ﴿وَشَرَّوْهُ بَيْنَ بَخْسٍ دَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ بردیا نه میصرو به پارمییه کی کهم فرۆشتیان، نهو پارهی له جیاتی یوسف و مریان گرت چه ند دیره مه یکی کهم بوو، به ژماره و مرگیان نه ک به کیشانه، چونکه

دابو نه پرتیان وا بوو پاره‌ی که میان به ژماره حساب ده‌کردو پاره‌ی زوریان به‌گی‌شانو ته‌رازو حساب ده‌کرد. هر پارمیه‌ک له‌چل دیره‌م که‌متر بوایه دمیانه‌ژمارد، نه‌گهر له‌چل دیره‌م زیاتر بوایه دمیانه‌کیشا، نه‌وان یوسفیان به‌بیست دیره‌م یان بیستو دوو دیره‌م فروشت ﴿وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ نه‌وانه‌ی فروشتیان خواخوایان بوو له‌کۆلیان بیت‌ه‌وه، زور لی‌ی و‌مرز بوونو لایان بی‌نرخ بوو، چونکه دمیانه‌ویست له‌به‌کۆیله‌ کردنو فروشتنی رزگاریان بی‌ی.^(۲۱) به‌مه‌ش کۆتایی به‌ته‌نگانه‌ی یه‌که‌می چه‌زرم‌تی یوسف هات!!

۲- له‌مالی عه‌زیزی می‌صردا

﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾

^{۲۱} هه‌ندئ له‌موفه‌س‌سیره‌کان راناوی (وشروه) ده‌گیرنه‌وه بۆ براکانی یوسف واته: نه‌وان فروشتیان به‌پاره‌کی که‌مو لی‌ی و‌مرز بوون، به‌لام مانای سه‌روه و‌یچوو‌تره.

ئەم ئايەتەنە زىنجىرىيەكى ترە لەزىنجىرەكانى چىرۇكەكە، ۋەككو زانىمان يوسف بىردىرايە بازارى مىصرو ۋەككو كۆيىلە فرۇشرا، بەلام ئەو كەسەى كېرى لەناۋ چاۋانىدا خىرو بەرمەكتى بىنى ۋ پىش بىنى دوارۋۇزىكى پىرشىنگدارى بۇ كىرد!

ۋەلى ۋەككو دىمىنىن تەنگانەيەكى تر لەجۇزىكى تر چاۋمىروانى يوسف دەكا، ئەو كاتەى لەمالى عەزىزدا رەسىدە دىمىۋ پىدەگا، خودا زانىيارى دانايى پى دىمەخشى، بۇ ئەۋەى رۇبەروى ئەو تەنگانە بىپىتەۋە كە دىنە رىگى.

ئەم تەنگانەى لەمالى عەزىزدا توۋشى جەزەمى يوسف بوون تاقىكردنەۋمىيەكى گىرنگ بوون، كەسىك خودا پىشتىۋانى نەبى لىيان دىرباز نابى، ئەۋىش تەنگانەى دىلدارى ۋ جەز لى كىردى زولەيخا بوو: كە دىمەۋىست يوسف دىستى لەگەل تىكەلاۋ بكا، تەنگانەى فىسقىۋ بەرەللاى ناۋ بالە خانەۋ وتاغى جىنى دەۋلەمەندەكان بوو، يوسف سەربەرزەنەۋ داۋىنپاكانە لىيان رىزگار بوو، بەلام زەرىبەى داۋىنپاكانى داۋ توۋشى زۇر دىردى سەرى بوو!

دەفەرمۇ: ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ ئەو كەسەى لەمىصر جەزەمى يوسفى كېرى: كە بىردىيەۋە بۇ مالىۋە بەخىزانەكەى خۇى وت: رىزى پلەۋ مەقامى بگرە!

قورئان باسى ئەم كابرايە ناكاج كارە بوۋە ناۋى جى بوو پلەۋ پاىيەى لەو حكومەتۋ فرمانرەۋايەى ئەو رۇزىدا جى بوۋە؟ بەلام ۋەككو لەمە دوا نامازەى پى دەكرى كابرا عەزىزى مىصر بوۋە.

هېندىك پىيان ۋايە: سەرەك ۋەزىران بوۋە، جەزەمى يوسفىش دوايى كە كرا بەكاربەدىست لەقەبى عەزىزى مىصرى پى بەخىشرا.

هەندیک دەلێن: کابرا لیپرسراوی پۆلیسو سەرۆکی پارێزمرانی پاشا بوو
بەندینخانەکانی ئەو وڵاتە لەژێر دەست دا بوو، ناوی (فوطیفار) یان (قطفیر) یان
(اطفیر) بوو!

هەندیکی تر پێیان وایە: کە ئەو کەسە یوسفی کۆری ئەو فیرعەونە بوو کە
حەزرمەتی موسا و هارونی بۆ سەر رموانە گراو چوار سەد ساڵ تەمەنی بوو. نامازە
بەو بەلگەییە کە قورئان نامازە پێ دەکاو دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ﴾ غافر/ ۳۴.

بەهەر حال ئێمە هەر لەیه کەم رۆژی گەییشتنی یوسف بۆ میصر و کۆری
لەلایەن عەزیزی میصر موه دزمانین: کە یوسف گەییشتۆتە جێگا و مەکانیکی
ئەمێن و لەجیاتی ژانی پێ مەینەتی ناو بیرو مەترسی ژیان لەدەستدان، ئیستا وا
لەبەلەخانە پیاویکی دەست رویشتووی مەزنە پیاودا دمحەوێتەومو بەنارمزۆی
خۆی دێو دەجێو کەس دەستی و مەبەر دەست ناهێنێ!

عەزیزی میصر کە بەخێزانەکە دەلێ پێزی ئی بگرمو دلێهواوی بکە، هیواو
ئاواتی دواڕۆژی بەنەم کۆرە بۆ خێزانی دەدرکێنی و پێی دەلێ: ﴿عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا﴾
رێزی ئی بگرە بەلکوو سوودی ئی وەر بگرین، یارمەتیمان بدا بۆ ئیش و پێویستی
ژیان، مال و سامانی خۆمانی پێ بخەینە کارو بەرژومندی گشتی خۆمانی پێ
بپاریزین ﴿أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ یان بیکەین بەکۆری خۆمان و ببێتە فینکایی چاومان و
بۆ کاتی پیریمان فریامان بکەوێو دواوی میرات و گەلەپورمان ئی بگێرێ! وا دیارە
عەزیزو خێزانەکە منداڵیان نەبوون، بۆیە عەزیز تەماعی ئەوەی ئی کرد: کە بیکا
بەکۆری خۆیان!

لەهەمان کاتدا فیراسەتو پێش بینی راست دەرچوو.

ئەمجارە پەرورەدگار ھەزلو بەخشى خۆى بەیان دەکا: کە بەسەر یوسفدا
 رشتن دەفەرمۆی: ﴿وَكَذَلِكَ﴾ واتە: وەکوو چۆن نىعمەتى خۆمانمان پى بەخشى
 بەسەلامەتى لەبىرى قولۆ تارىک دەرمان ھىنا، لەدەستى براگانى رزگارمان کرد
 شویتى ھەوانەھەى باشمان بۆ دابىن کرد، دلى عەزىزى مىصرمان بۆ نەرم کردو
 سۆزىکى تايبەتى ھەبوو بۆى، ھەر بەو شیۆه ﴿مَكَّنَّا يُوْسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ لەخاکى
 مىصردا جىگىر بوونمان بۆ یوسف دابىن کرد، پلەو پایەو شان و شکۆمەندىمان پى دا،
 بوو بەفەرمانرەواو کار بەدەستىکى گەورەو لىھاتوو، کاروبارى گەنجىنەو مالو
 سامانى ولاتىکى فراوانى گەوتە ژىر دەستو زۆر بەلىھاتوویى بەرپۆھى بردو بوو
 بەمامۆستەو پىشەنگى ئەوانەى کە دەبنە کارگىرپى مالو سامانى گەلو ولات.
 بەئەو پەرى عەدالەتکارى و شارمزاىى دەست پاکىیەو ئەركى سەرشانى خۆى
 ئەنجام دا، تەنانت پاشا کە چاوى پىکەوتو قەسەى لەگەلدا کرد چوو دلیەو
 بەپیاویکى دەست پاکو لىزانى ھاتە بەرچا و بۆیە پى گوت: ﴿إِنَّكَ الْبَرُّ لَدَيْنَا مَكِينٌ
 أَمِينٌ﴾ (یوسف : ۵۴) یوسف/ ۵۴. ھەزەرتى یوسفیش پى گوت: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي
 عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ یوسف/ ۵۵.

﴿وَلَعَلَّمَهُ مِنْ تَأْرِيلِ الْأَخَادِيثِ﴾ واتە: دەسلالتو توانای ھەرمانرەواى و
 بەرپۆمىرەنمان پى بەخشى بۆ ئەوھى بیکەینە ھوکمدارو فیرى مانا لیدانەھەى
 خەونى بکەین، لەروانگەى تەفسىرى خەونەو بزانى چ رو دىداو داھاتوو چۆن
 دەبى؛ پىش وەخت خۆ بۆ روداوھەکان نامادە بکا، بتوانى لەتەفکرىن لەھەندى
 مەخلووقات بەلگە لەسەر دەسلالتى خودا بدۆزیتەو، بزانى خودا چەند بەتواناو
 داناو بەدەسلالتە.

﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ خودا بەتواناو دەسلالتە بۆ تەنەفەز کردنى ھەر
 کارىک بىھوئى ئەنجامى بدا؛ ھەرچى دەربارەى یوسف رویدا ھەر لەدزایەتى
 براگانىھەو دۆزىنەھەى لەلایەن کاروانەھەو بەکۆیلە کردن و فرۆشتنى لەبازارى

میسردا، ئەمجار ئامۆزگاری عەزیزی میسر بۆ خێزانەکە ی که ریزی بگریو دوایی
 حەزلیکردنی زولەيخا لێی ئەمجار روداوەکانی ناو بەندینخانە هەموویان ھۆکار
 بوون و خودا سازاندبوونی بۆ ئەوێ یوسف لەخاک میسردا ببیتە ئەو
 فەرمانڕەوایەو بەو پلەو پایە یە بگا ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زوربە ی
 خەلک نەینی روداوەکان نازانن، ئاگاداری حیکمەتو پیلانی خودا نین، تەماشای
 ظاهیری روداوەکان دەکەن و بەو پێیە هەلسو کەوت دەکەن. ئەومتا براکانی یوسف
 پێیان وا بوو: ئەگەر یوسف لەباوکیان دوور بخەنەو نێر باوکیان روویان دمداتیو
 گرنگیان پێ ددەو ئەمجار تۆبە دەکەن و دمیە تاقمێکی صالح و راستالو کارەکە
 بەنەمەندە کۆتایی دی، نەیاندمزانی کە دوور خستەوێ یوسف لەباوکی دمیەتە
 ئەزمونگەو تاقیگایەکی وا یوسف لەبۆتە دمداو ئەو پیاو گەورەییە ی دمردهچی
 کە دمیەتە ھۆی رزگار بوونی گەلو ولاتیکو سەرباری پلەو پایە دونیایی روتبە ی
 پێغەمبەراییەتی ی دمریو بۆ ھەتا ھەتایە دمیەتە نموونە ی گەنجی داوینپاکو
 دەست پاکو خۆراگرو خودا پەرستو زاناو داناو فەرمانڕەوای دادپەرورەو لێھاتوو!!

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ کاتیک گەییشتە تەمەنی ژیری و ھیزو
 توانای جەستەیی و عەقڵی تەواو بوو، زانیاری ھوگەو بریارەدانی راستو دروستو
 زانیانی بەئاکام گەییشتن و سەرمجامی روداوەکان و مانای خەونمان پێ بەخشی،
 زانیاریمان فێر کرد: چۆن زیان بەسەر بەریو چۆن ھەلسو کەوت بگا، چۆن رێگای
 راستو دروست پەیرەو بکاو خۆ لەرێبازی چەوت بپاریژی.

پاش ئەوێ پەرورەدگار ئەوێ روون کردەو: کە براکانی یوسف خرابەیان
 لەگەڵ کردو ئەو خۆی راگرتو بەصەبرو پشودریژ بوو ھەتا خودا دەروو ی
 رەحمەتی ی کردەو ھەو لەخاک میسردا جیگیری کرد.

تەمەنی ژیری و رەسیدە بوون و خۆدارشتن و تەواو بوونی ھیزو توانا لەنیوان
 تەمەنی سی سالی و چل سالی دا پەیدا دمی، ھەندیک دەلێن: لەتەمەنی سی و سی

سالىدا يان شتيك زياتر نادهميزاد كامل دمبىو نهم رموشتانهى تيدا تهاووو كامل دمبن. ههنديك پييان وايه: لهچل سالىدا نهمه دهمتهبهر دمبىو..

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بهو شيوه پاداش و نهمهكدانهوه پاداشى چاكهكاران دهمينهوه. ههر كهسيك رموشتى ناوا جوانو جوانميرانهى تيدا بن، دل و دموونى خويان بهخراپهكارى و تاوان پيس نهكردبى، لهلايهن خومانهوه بههرى حوكم كردن بهعهدالمتو حهقخوازيان پى دهمهخشين، زانيارى بهسووديان فير دهكهين بتوانن حهقو بهتال ليك جودا بكهنهوه، چونكه چاكهكارى كاريگهري خوى ههيه لهمشتو مالمكردنى عهقل و گياندا، وا لهئادهميزاد دهكا تيگهيشتووپى، حهقيقهتى شتهكان بزاني، جگه لهو شتانهى بههوى ههولدان و تويزينهوه فيريان دمبىو.

باسى چوارهم لهچيروكى يوسف

يوسف و زنى عهزير

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكَةُ وَرَوْدَتُهُ أَلَيَّ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ غَلَقَتْ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (۲۲) وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَجَا بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ الشُّؤْءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (۲۴) وَأَسْتَبَقَا

أَلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ، مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا أَلْبَابٍ
 قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ
 أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ، قَدْ مِّنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ
 الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ، قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
 مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ، قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ
 مِّنْ كَيِّدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ
 هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ
 ﴿٢٩﴾

٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥
 ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١
 ٠
 ١٠١
 ١٠٠ ٩٩ ٩٨ ٩٧ ٩٦ ٩٥ ٩٤ ٩٣ ٩٢ ٩١ ٩٠ ٨٩ ٨٨ ٨٧ ٨٦ ٨٥ ٨٤ ٨٣ ٨٢ ٨١ ٨٠ ٧٩ ٧٨ ٧٧ ٧٦ ٧٥ ٧٤ ٧٣ ٧٢ ٧١ ٧٠ ٦٩ ٦٨ ٦٧ ٦٦ ٦٥ ٦٤ ٦٣ ٦٢ ٦١ ٦٠ ٥٩ ٥٨ ٥٧ ٥٦ ٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

جهوئیکى وا بوو: هه ئخلیسکان تییدا بهشتیکى ئاسایی دمژمیردرا، به لām چه زمرتی یوسف سهر بهرزانه لئی دمرچوو، هوکارو کاریگهري نهو که شو هه وایه نه یان توانی تۆز قائلک نه م زاته له خشته بهرنو سومعهی له که دار بکه ن!

ته مهنی یوسفو ته مهنی خانمی عهزیز ههردوکیان له پلهو قۆناغیکدا بوون داخوازی نهو بوون: یوسف هه ئخه له تیو بکه ویته داوی زوله یخواه، به تایبه تی که چه لیکردنو داخوازی به که ی زوله یخا بۆ یوسف شتیکی کوتو پری نه بوو، به لگوو زۆر له میژ بوو زوله یخا نه خشه ی بۆ دارشت بوو به ناشکرا چهزو ئارمزوی خوی درکانه بوو، ناخۆ چه ند جار له ومپیش به درکهو کینایه نه م چه زه ی خوی نیشان داوه.

دمه فرموی: ﴿وَرَأَوْنَاهُ الْآيَاتِ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ داوای دهست تیکه لکردنی له یوسف کرد نهو خانمه ی که یوسف له ماله که ی دا زیانی به سهردمبرد، به ئی زوله یخا (ژنی عهزیز) که ئاغا ژنو گه وهری یوسف بوو داوای له یوسف کرد که دهستی له گه ن تیکه لاو بکا.

شوڤو شهنگی و جوانچاکی و قۆزی چه زمرتی یوسف گه ییشتبه ئاستیک زوله یخای ئاغازن داوا له یوسف بکا له گه ئی رابویرئ، دهستی له گه ن تیکه لاو بکا، ته نانمت کار گه ییشته ئاستیک زوله یخا هه موو شتیکی بۆ نهو چهزو ئارمزوی به دابین بکا، هه موو خۆرازانده وهو جیگا سازکردنو قایمکاری به کی نه نجام دا. ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ﴾ چهوت دمرگای باله خانه ی داخستن، فه رمانی دابوو که نه زه کو کارمه گهرو خزمهتچی لهو ماله دا نه مینن، به گرده وه هه موو شتیکی مادی ئاماده کردو چهزو ئارمزوی گه ییشته ئاستیک په رده ی چه یا بدیرئو به شیوه ی فه رمان روبکاته چه زمرتی یوسف، به ناشکرا داوای ئی بکا ئارمزوی جینسی دابمرکینیته وه ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ پئی گوت: ده ی خۆت ئاماده بکهو و مره پیشه وهو دهس به کار بهو دوامه که وهو خیرابه!

ئەم بانگەوازىيە حەياتكاوييە بى شەرمىيە زولەيخا بانگەوازى سەرمەتايى
 حەز ئى كەرنەكەى نەبوو، بەلكوو بانگەوازى كۆتايى و دوا پلەى فشار ھىنانى
 داخوازى جىنسى بوو: كە تەنگى بەزولەيخا ھەلچنى و بارى دىروونى وا ئى كەرد: كە
 ئاوا بى شەرمانە ئەو داوايە لەيوسف بكا، بىگومان ئەم داوايە بەو جۆرە ئاراستە
 ناكەرنى ئەگەر ئەو ئافەرمە نەگاتە تىنى و چارى ناچار نەبى و لەومپىش
 رىخۆشكەرەو بەركۆلى جۆراو جۆرى بۇ ئەنجام نەداين!

ئەومتا يوسف بەو شۆخ و شەنگى و لاوچاكىيە لەو بالەخانەدا لەگەلى دىزىا،
 رۆژ بەرۆژ گەنجايەتى كامىل دىبى و لاويەتى تىدا بەرجەستە دىبى، لەلايەكى تەرمەو
 لايەنى مەيىنەى زولەيخاش وىپراى جوانخاسى و پىگەيشتوويى يوسف رۆژ بەرۆژو
 سات دواى سات پى دەگاو گەشە دەكا، كەوابوو دىبى لەومپىش و لەرۆژانى رابوردودا
 جۆرمەھا ئىغرائات و تەفكەرىن و تەماشە كەردن و چاوداگەرتن و پىكەنىن و قەسەى خۆش
 لەگەل كەردنى روىدا بى و رىخۆشكەرەو بووبى بۇ تەقەنەوئەى ئەو فشارە جىنسىيەى
 كە تىنى بۇ زولەيخا ھىناو بەو شۆو داواى لەيوسف كەرد!

بەلام نايە حەزەرمەتى يوسف لەبەرامبەر ئەم ئىغرائات و داخوازىيەى زولەيخا چ
 ھەلۆيىستىكى نواندو چى كەرد؟

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ حەزەرمەتى يوسف ھەرمووى: پەنا دەگرم بەخودا ھاناي بۇ
 دىبەم لەوئەى: كە من شتى ئاوا بكەم! ھەر خودا دەم پارىزى لەوئەى: كە من بچەم
 پىپى نەفامانەو، من ھەرگىز ئەوئەى تۆ داوام ئى دەكەى و دىمەوئەى ئەنجامى بىدەم
 توخنى ناكەوم، ئەو خيانەتەو بى وەفائەى و ناكەس بەجەيىيە من داوئىنپىسى
 لەگەل تۆدا بكەم، چونكە تۆ خىزانى گەورمكەمى، بىگومان تۆ خىزانى عەزىزى
 مىصرى ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ ئەوئەى خاومنى منەو گەورەمەو ئەمەن بەمەلكايەتى ھى ئەوم
 ﴿أَحْسَنَ مَثْوًى﴾ مامەئەى لەگەلەمدا زۆر پىاوانە بوو رىزى ئى گەرتووم، وەكوو
 كورپى خوى حەسب كەردووم، تەنەنەم نامۆزگارى تۆشى كەرد: كە رىزم بگەرنى! چۆن

من پاداشی ئەو چاکەیهی بهوه بدهمهوه خییانهتی نامووسی ئی بکهەم؟! چۆن دەبی
پاساوی پیاومتی جوانمیری عەزیز بهومبدهمهوه داوینپییسی لهگەڵ خیزانهکهی دا
بکهەم؟! ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ﴾ بێگومان ستهمکاران سهرکهوتوو نابن، خودا
ستهمکاران سهرناخا؛ ئەوانه‌ی ستهم له‌خۆیان دمه‌کنو ستهم له‌خه‌لکی تر دمه‌کن
خییانه‌تیان ئی دمه‌کن، دستدریزی دمه‌کنه سهر نامووسیان، نه‌له‌دونیا سهرکهوتوو
دەبنو دمه‌کنه مه‌رامی خۆیان نه‌له‌قیامه‌تدا رمزانه‌ندی خودایان دمست دمه‌کوئو
ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه!!

﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ﴾ بێگومان زوله‌یخا قه‌صدی یوسفی کرد به‌وه په‌لاماری بداو
تۆله‌ی مل نه‌دانی بۆ قه‌رمانه‌که‌ی ئی بستینی، ئەو ناغا ژن و گه‌وره‌و خاومیه‌تی و
داوای کاریکی وای ئی ده‌کاو به‌قه‌سه‌ی نا‌کا، ده‌یه‌وئ ته‌مبیی بکاو سزای ئەم
سهرپێچیکردنه‌ی ئی بستینی!

یان زوله‌یخا شالۆی بۆ یوسف هیناو په‌لاماری داو باوه‌شی پێدا کرد بۆ ئەوه‌ی
له‌گه‌ڵی تیکه‌لاو بی!

﴿وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهٖ﴾ چه‌زرم‌تی یوسفیش به‌گوێهری سروشتی
ئاده‌میزادو حاله‌تی گه‌نجی و بارودۆخی روداوکه‌ له‌دل‌داو به‌شیوه‌ ختوکه‌دانی
نه‌فس و خه‌ته‌ره‌ی ناو دمروون مه‌یلی کرد، خۆ ئەگه‌ر نیشانه‌ی خودای خۆی
نه‌بینیایه‌ دمه‌کوته‌ ژێر کاریگه‌ری زوله‌یخاوه‌و تاوان روی دمدا، به‌لام خودا
پاراستی و خسته‌یه‌ دلیه‌وه‌ که‌ باشترین چاره‌ بۆ ئەو هه‌لاتنه‌و هه‌ول بدا خۆی
له‌دمست زوله‌یخا رزگار بکا.

به‌گورتی جوداوازی نیوان قه‌صدی زوله‌یخا و قه‌صدی یوسف به‌م جوړه‌ بوو:

زوله‌یخا ویستی کوئی دلی خۆی پێ برپیزی تۆله‌ی ملنه‌دان و سهرپێچیکردنی
ئی بستینی، چونکه‌ ناواته‌که‌ی نه‌هاته‌ دی و ئەوه‌ی ده‌یه‌ویست نه‌هاته‌ جی، به‌لکوو

وايدمزانى كه سوگايه تى پى كراوه و فرمانى كردومو فرمانى جى به جى نه كراوه، ههستى به تيشكاوى خوى دمكرد، بۆيه ويستى رقى دلى پى برپژئو ته مپى بكا. ههزرمى يوسفيش خوى ئاماده كرد بۆ بهرگريگردن له خوى و كاتيك نيشانهى نهوى بىنى كه سازاده دميهوى ههلمهتى بۆ بىنى برپارى بهرگريگردن له نهفسى خوىدا. بهلام لهو كاتهدا كه زولهيخا دميهوى پهلامارى بداو يوسف دميهوى بهرگري له خوى بكا يوسف نيشانهيهكى خودايى بىنى؛ كه زولهيخا نهيبىنى، نهوه بوو خودا نهوى خسته دلى يوسفهوه كه ريگاي ههلاتن بدۆزىتهوه، چونكه ههلاتن لهم موقيفه دمبته خىر بۆى و بهرمو رىبازى سهركهوتن و رزگار بوون دمپا، له تاوانى زينا يان كوشتن و برپى رزگارى دمكا. بۆيه بهرمو دمركا رايكردو زولهيخا بهدويهوه. (۲۲)

ههنديك له رافه كهران پىيان وايه و مكوو له وه مپيش ئامازهمان پى كرد ههرو قهصدى زولهيخا بۆ نهجامدانى داوئىبىسى و زينا كردن هيج له مپهرو مانعىكى نهبوو بهعهزم و جهزمهوه ويستى يوسف دهستى له گهلا تىكه لاو بكا، يوسفيش له دلا مەيلى كردو غهريزهى جينسى ختوكهيدا، نهگهر نيشانهو بهلگهى خودايى نهيبىنايه ويستى زولهيخاى دههينايه دى و نهو تاوانهى نهجام دمدا.

ههنديكى تر له موفهسسرين پىيان وايه: يوسف بهدليش مەيلى نهبوو، نه قهصدى بهرگريگردنى كردوه نه له دليشدا مەيلى زيناى كردوه. چونكه وشەى (لولا) ماناى پهيدا نهبوونى شتيك دمگهيهنن له بهر ههبوونى شتيك بهعهرمبى دهلن: (لولا حرف امتناع لوجود) وهلامهكهشى حمزف كراوه. كهوابى ماناى ﴿وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ بهم جوهرهيه: ههزرمى يوسف بهگوهرى غهريزهى ئادهميزادى مەيلى كرد، نهگهر بورهان و بهلگهى خوداى نهيبىنايه بهتهواوى مى

(٢٢) نهمه پوختهى راي تهفسىرى طهبرى و تهفسىرى كهبرى راي پهسندى قازى نهبو بهكرى باقلانيه. تهفسىرى (المنار) يش ههرايهكى لهم جوهرى ههيه.

دداو دمستی له گهڼ ټیکه لږو دمکرد له زمانی عه رمبیش دا نه م جوړه رسته و دمقانه زوړو زمبه ندمن دهگوترئ: (قصدت قتله لولا اني خفت الله) واته: (لولا اني خفت الله لقتلته) که واپو له نایه ته که دا ته قدیمو ته خیر هیه، رسته که پاش و پیشی پی کراوه، واته: (لولا ان رای برهان ربه لهم بها)

بهگورتی یوسف هیچ تاوانیکي نه انجام نه دا، نه گهر پاریزگاری و چاودپری خودا نه بویه مهیلی بو دهگرو دمستی له گهڼ ټیکه لږو دمکرد. به لام خودا پاراستی و نه یهشت هیچ تاوانیک بکا.

نهمجار نایا مه بهست به (هم) چیه؟ دهلین: مه بهست به (هم) ناخاوتنی نه فسه، مهیل و نارمزوی دمست ټیکه لږو گردنه، نه مهش سروشتی ناده میزادییه، له شهر عدا لومه ی له سر نیه، که واپی ناگوترئ: چون دهگونجی پیغه مبهریکی خودا مهیل و نارمزوی گونا بکا؟!

به لکه له سر نه وه که مهیل و نارمزوی نه فس پرسینه وهی له سر نیه، چونکه پله ی له خوار عزمو جه زمه ومیه، نیمای به غه وی له فهرموودمیه کدا: که عه بدوررمزاق ریوايه تی کردوه له صه حیجی (بوخاری و موسلیم) یش دا هاتووه، نه بو هورمیرپه دهگیرپته وه دهلین: پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بئ) فهرمووی: (اذا هم عبدي بحسنة، فاکتبوها له حسنة، فان عملها فاکتبوها بعشر أمثالها، وان هم بسينة فلم يعملها فاکتبوها حسنة، فانما تركها من أجري، فان عملها فاکتبوها بمثلها).

نهمجا نه و بوره انه ی که حه زرمتی یوسف بینی، دمی جی بووبی؟! هه ندیک دهلین: نه وه یه: که خودا له سر موکه له فاکانی پیویست کردوه که خویان له تاوان بپاریزن. یان به لکه و دهلیلی خودایه له سر نه وه: که زینا حه رامه، یان زانیی نه وه: که زیناکه ر عیقاب دمدرئ یان پاککردنه وهی دلو دموونی پیغه مبه رانه لهرموشتی ناشیرین و ناپه سند، یان نه و روتبه و نیشانه پیغه مبه رایه تیه یه: که

دانه په تاو نارمزوی دانه مرګایه وه!! هه تا خودا جو برائیلی نارد مسته کۆله یه کی له سنگی یوسف داو پاشه و پاش گیرایه وه دواوه!!! نهمجار وازی هینا!!^(۲۳)

دهی تو خوا نه ګهر نه مه وایی نازایه تی یوسف له کوی دایه و خور اګریه که ی چیه؟!

﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّرَّةَ وَالْفَخْشَاءَ﴾ ناوا به و جوړه یوسف به ګویی مه یلی دلی نه ګردو پر ګیشی تاوانو خیانه تی نه ګردو به داوینپاکی مایه وه، به م جوړه یوسفمان له سهر پالو خاوینی و داوینپاکی په رو مرده ګردو رامن ګرد له سهر به رده وام بوون له سهر نه و رهو شته به رزانه، بو نه وهی خراپه ی خیانه وتو تاوانی زینا ګردنی لی دوور بخه ینه وه، بو نه وهی له پیړی چا ګه ګاران دا به یینیته وه و نه چیته ناو تاقمی سته مکارانه وه.

﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ بیګومان یوسف یه کیګ بوو له به بنده راستاله ګانی نیمه، دلسوز بوو بو نایینی خودا، هه لېزار دمیوو شهیتان نه ییتوانی له خشته ی به ری! چا وه کوو له پیښه وه نامازده مان پی ګرد زوله یخا که زانی یوسف مل نادا بو داواکه ی ویستی په لاماری بداو توله ی سهر پیچی لی بستینی، (یوسف) یش ویستی بهر ګری له خوی بکا به لام که بورهان و به لګه ی خودایی بینین، یان مه وکیبو که زاوه ی عه زیزی میصری بینی بهرمو مال دمهاته وه بریاری دا هه لی و خوی دمر باز بکا، نیتر ﴿وَاسْتَبَقَا الْبَابَ﴾ هه را دوکیان بهرمو دمر ګای دمر وه رایان ګرد؛ یوسف له پیښه وه و زوله یخا به دواوه، یوسف دمیو ویست بګاته دمر ګای هه وشه و دمر چی، زوله یخا به دواو دا رادمی ګرد دمیو ویست نه هیلی له دمر ګا دمر چی، له ګاتی یه کتر راوانه که دا زوله یخا له دواوه له یوسف نزیک که وته وه ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾ ګراسی یوسفی ګرتو دراندی، ویستی له دواوه یه خه ی ګراسه که ی بګری و بو دواوه

(۲۳) سمیری (الاساس) ج ۳۵۱/۵ بکه.

بیگیریتهمو نههیلئ دمبراز ببی، یهخه ی کراس دراو لهو کاته ناسکه داو بهو
حاله ته سمرنج راکیشه مو فاجه نهیه کی سهیر قهوما چونکه ﴿وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَى
الْبَابِ﴾ هردوکیان؛ یوسفو زوله یخا لوتیان بهلوتی عهزیزموه ههتههقییهومو لهناو
دمرگاکه دا بهرموړوی بوونهوه!

نیر زوله یخا ههولئ دا بهمهگرو حيله خو لهتاوانه که دمبراز بکاو تۆمه ته که
ومپال یوسف بدا، وهلامیکي نامادمکراوی بو پرسیاریک که شیوه گوماناوییه که
ههلیساندبوو خیرا دایه وه، ویستی تۆمه ته که بخاته نهستی حهزرتی یوسف
﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا؟﴾ وتی: نهوه سزای نهو کهسه چییه: که
بیهوی دهمستدریژی بکاته سهر خیزانی تۆ؟ بهلام لهم کاته شدا چونکه زوله یخا
نهوینی یوسفی ههبوو، ترسی نهوهی ههبوو عهزیز، یان کهسانی دیکه، برپاری
سزایه کی بو بدمن: که یوسف لهناو بچی، بویه خیرا جوړی سزاکه دیاری کردو
وتی: ﴿إِلَّا أَنْ يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ مهگهر بهند بکړی، یان دارکارییه کی باش
بکړی و سزایه کی بهنیش بدری.

نیمامی رازی لیرمدا چهند بهلگه یه که دهینیتته وه ههموویان نیشانه ی نهومن که
یوسف راست دمکاو زوله یخا درۆزنه :

۱- یوسف بهروالمت لهمالی زوله یخا دا کوپله بوو، کوپلهش همرگیز نهو
دمسهلاته ی بهسهر خاومنی خویدا نابی.

۲- بهچاو بیندرا یوسف رایدمکرد بو نهوهی دمریچی و رزگاری ببی. دهی
کهسیک بیهوی لهگهل نافرمتیکدا رابوړی ناوا لهبهری راناکا.

۳- زوله یخا خو ی نارایش دابوو، بهجوانترین شیوه خو ی رازاندبووه، بهلام
یوسف وانهبوو.

۴- له وه پېشو لهو ماوه دوورو درېژمدا يوسف به داوینېس مەشهور نه بوو
حاله تېکی ئی نه بیندراوه که له گهل نهو کردهوه بگونجی.

۵- زوله یخا به صهراحت نیسبه تی فاحیشه گهی وه پال يوسف نه دا به لکوو
به موجهل قسه گهی درکاند.

نهمجار يوسف دپه وی تۆمه ته که له خوی دوور بخته وه، راستی دمدرکینی و
تۆمه تی پووچو بئ بناغه رمت دمکاته وه ﴿قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي﴾ فهرمووی:
نه خیر وا نیهو من هیچ دستدریزیه که نه کردۆته سهر نهم ئافرمته به لکوو نهو
هه وی دا به مەگرو حيله بازی له خشته م بهرئ، هه لم خه له تینئ نهو ویستی من
که مەندکیش بکاو من به قسه م نه کرد، کیشیهان تیکه وتو هه ریه که یان نهوی تری
تاوانبار ده کردو به لگهی له سهر بئ تاوانی خوی دههینایه وه، هه تا کار گه ییشه
نه وه ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ به کیک له خزمه کانی زوله یخا شایه تی دا وتی: سهر
بکه نو بزانی ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نه گهر
کراسه گهی يوسف له پېشه وه دادراوه، نه وه زوله یخا راست ده کاو يوسف له پېری
درۆزانه.

﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر کراسه گهی
له دواوه دادراوه نه وه زوله یخا درۆ ده کاو يوسف له راستگویانه.

نهمجار ماوه ته وه بزانی نهم شاهیده کی بوو؟ له کوئو چۆن نهم شایه تییه
دا؟ نایا نهم شایه ته له گهل عەزیزی میصردا بوو؟ له گهل مهوکیبی نهو
داده هاته وهو حازری روداوه که بوو؟ یان عەزیز به تایبه تی له دووی ناردو روداوه که
بۆ گێرپه وهو داوای نه وهی ئی کرد له م باره وه بریاریک بدا، وه کوو چۆن باوه: که
لهو حاله تانه دا پیاوماقوئیک له بنه ماله ی ئافرمته که بانگ بکری و به سهر روداوه که دا
ناگادار بکری و رای وهر بگیری، به تایبه تی له ناو جینو توپزیک خوین ساردو
فاسیدی وه کوو کۆمه لگای نهو سهر ده مه دا.

نه مجار زانیانی تهفسیر دمریاری نه م شایه ته دوو رایان هه یه :

نایا منداڵ بووه یان گه ووه بووه؟؟ نایا ئاده میزاد بووه یان کراسه که بوو؟! که وابهو بۆ دیاریکردنی نهو شایه ته سئ را دینه پێشه وه:

۱- نهو کابرایه کورێ مامی زوله یخا بوو، پیاویکی داناو عاقل مهند بوو، که سهیری روداو مکه ی کرد وتی: نه گهر کراسه که ی له پێشه وه دادراوه نه وه زوله یخا راست ده کاو یوسف درۆزنه، نه گهر درانی کراسه که له دوا و میه، نه وه یوسف راست ده کاو زوله یخا درۆزنه.. جا که سهیری کراسه که سان کرد له دوا وه درابوو، ئیتر نامۆزاکه ی زوله یخا به زوله یخای گوت: ﴿إِنَّهُ مِنْ كَيْدِ كُنَّ﴾ واته: نه مه نیشی تۆیه، نه مجار به (یوسف) یشی گوت: داوای ئی خوشبوون بکهو عوزر بینه وه.

۲- نهو شاهیده وه کوو ئیبنو عه بباسو کۆمه ئیک ده لێن: مندالیککی ساوا بوو خودا زمانی کرده وهو دهستی کرد به ئاخاوتن.

ئیبنو جه ریری طه بهری له ئیبنو عه بباسه وه ریوایهت ده کا ده فهرموی: پێغه مبه ر فهرموویه تی: (تکلم أربع وهم صغار: ابن شطه بنت فرعون، وشاهد يوسف، وصاحب جریج، وعیسی بن مریم) چوار کهس به مندالی زمانیان پزاهو که وتوونه ئاخاوتن: گچی فیرعه ونو شایه دی یوسفو ها وه ئی جورهیج و عیسی کورێ مه ریه م..

۳- شایه ته که کراسه درپاره که بوو، ئیمامی رازی ده فهرموی: نه م رایه زۆر لاوازه، چونکه کراس به (اهلها) وه صفدار نا کرئ.

جا ﴿فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ که عه زیزی میصر یان شایه ته که ته ماشای کرد، بیانی: کراسه که ی له دوا وه درپاره، به م پێیه دهرکه وت: که راستگۆ یوسفه و حق به لای نه و مه میه، که له مه دنیای بوو: ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِ كُنَّ إِنَّ كَيْدَ كُنَّ عَظِيمٌ﴾ وتی: نه وه له مه کړو حیه ی تۆیه نه ی زوله یخا! نه مه به شیکه له فیله کانت، به راستی

حیلە و فیلی ئیوهی ئافەرت کاریگەرن لەسەر دلو دەرۆون، زۆر سەر سوور پێنەرن و پیاوان کەم و هەیه زوو پەییان پێ بەرن، هەرگیز پیاوان فیلی و نازانن! بیگومان ئەم جوۆرە قسانە بو ئافەرت بەسەر زەمشتکردن نازمێردین، چونکە و مپالدانی مەکر بازی بو لای ئافەرت، ناماژە کردنە بو ئەوه: کە ژنیەتی تەواوو توانای مێیینەیهتی زۆر بەهێزە!!

﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ ئە یوسف! ئەو شتە پاشگوێ بخە و گەنگی پێ مەدمو باسی مەکە و پەردەپۆشی بکە!

ئەمجار نامۆزگاری خانم دما: کە حەزی لەکوێلەیی خۆی کردو، لەدواوە کراسی کوێلەیی خۆی دراندوو بەم تەوانەوه گیراوه! دەلی: ﴿وَاسْتَغْفِرِي لِذَلِّكَ﴾ کەسێک کەسێک! ئەم زولەیی! تۆ تەوانباری داوی ئی بوردن لەتەوانەکەم بکە، بیگومان تۆ لەپێری تەوانبارانی!

باسی پێنجەم لەچیرۆکی یوسف:

بلاو بوونەوهی هەواڵی حەزلیکردنی زولەیی لەیوسف بەناو
ئافەتانی شاردو و پیلانی زولەیی

﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾
﴿۳۰﴾
فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ

وَقَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ
 كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ
 نَفْسِيءَ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ
 الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
 وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾
 فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 ﴿٣٤﴾ ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَ جُؤْنُهُ حَتَّى حِينٍ

باش ئەم روداوێش عەزیز نەهات زولە یخاو یوسف لێک دابێڕی، نەزولە یخای
 دەرکرد، نە یوسفی گواستەووە بۆ شوێنیکی دوور، بە لکۆو هەروەندە یی کرا داوای
 لە یوسف کرد روداوێکە باشگۆی یخاو پەردەپۆشی بکاو نامۆزگاری زولە یخاشی کرد
 کە خۆی بە هەلە کار بزانێ و داوای لێبوردن بکا!!

رۆژان هاتو روێشتن و یوسف لە مالی عەزیزدا مایە و مو زولە یخا شازن و خانمی
 ماله. کاروباری قەصری عەزیز و مکوو خۆی دەرۆیشت. بە لām قەصری لێپرسراوان
 دیواری تاپەتە خۆی هەیه رەنجەر و کارمەری تێدان، کاریکی ناوا لە ناو حەرەمی
 عەزیزدا رویدا دانا پۆشێ، کوردی و تەنی: (قەسە گەوتە زاری دەگەوتە شارێ)

چونکه بیئه که بیئه یه کی نه رستوقراطیه و نافرمتانی ناو نهو گۆمه لگاو بیئه یه نیشو کاریان نیه جگه له گێرانه وهی باسو خواسی نهو روداوانه ی که لهو دهورو بهرمیان دا رودهدا، بۆیه نهو هه واته به ناو نافرمتان و خانمانی شارد بلامبووه، ههر یه که به جۆریک لیبی دمدواو ههر که سه له لایه ن خۆیه وه سه رزنشتی زوله یخایان دمکرد، که چۆن عاشقی کۆیله و به ندمی خۆی بووه؟

دمفه رموی: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾
گۆمه ئیک ژنی هاو دل و هاوشانی زوله یخا له ناو شارد که و تنه (ته حاو نه یه رۆ نه یه رۆ) وتیان: ژنه که ی عه زیز خه ریکی دل داری بووه له گه ل غولامه که ی، هه میسه خه ریکی له خشته بر دنیه تی و دمیه وئ رامی بکاو دهمستی له گه ل تیکه لاو بکا، به رده وامه له سه ر هه و ل و ته قه لا بۆ رامکردنی!

﴿قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا﴾ به راستی نه وین و خۆشه ویستی نهو غولامه چووته نا په رهی دلی زوله یخا وه ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بێگومان ئیمه له م باره وه زوله یخا به گومراو سه ر لێ شیواو دزمانین، چونکه چۆن دمبی شازنیک ی و مکوو زوله یخا حه ز له خه رمه تکاری خۆی بکا؟ که ی کۆیله و به نده شیوا ی نه ویمه: ژنی عه زیز دل داری له گه ل بکا؟؟؟

موحه ممه دی کور ی نیسحاق دمفه رموی: ژنه کان هه واتی جوانی و شوخ و شهنگی یوسفیان پێ گه ییشتبوو حه زیان دمکرد چاویان پێ بکه وئ، به م قسه و باسانه ی بلامیان کردوه مه به ستیان نهو بوو زوله یخا و ل بکه ن یوسفیان نیشان بدا و قه ناعه ت بکه ن ئایا حه قیقه تی هه یه یان نا؟! مه به ستیان نه صیحه تو نامۆزگاری نه بوو، به لکوو مه کربازی و قیل بوو بۆ نه وه ی یوسف ببینن..

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ کاتیک زوله یخا قسه و باسی ژنهکانی بیسته وه، به ناشکرا نهو قسانه یان بلامو دمکردوه بۆ نه وه زوله یخا بیان بیستیته وه رقی هه لستو بانگیان بکاو یوسفیان نیشان بدا، پیلانه که یان سه ری گرتو ویسته که یان

هاتەدی: ئەومبوو: ﴿أَرْسَلْتُ إِلَيْهِمْ وَأَعْتَدْتُ لَهُمْ مُتَكَاً وَآتَتْ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّيناً﴾
 زولەيخاش فێلی خۆی ئی کردنەوه، بانگی کردن بۆ خوانیک لەمائی خۆیدا، کورسی و
 سەرینی بۆ نامادەکردن خواردنیک بۆ نامادەکردن کە پێویستی بەومبێ بەکێردو
 چەقوە لەتی بکەن. کە هاتن و کۆبوونەوه خواردنەکە لەبەردەم دانان و
 هەریەکەیان کێردیکی پێ دان، جا کە ژنەکان خەریکی قاش کردنی خواردنەکە
 بوون، ﴿وَقَالَتْ اخْرِجْ عَلَيْنَ﴾ فەرمانی بەیوسف کرد وتی: وەرە بۆ ناو ئەم ژنانەو
 خۆتیان نیشان بدە! وا دیارە یوسف لەزوریک دابوو نزیك ئەو دیووخانەی ژنەکانی
 ئی کۆببوونەوه، لەژنەکان نادیارو لەزولەيخا دیار بووه، بەئەنقەستو بۆ ئەوهی
 فێلەکە لە سەربگری کاتیک یوسفی بانگ کرد بێتە ناویان: کە ئەوان سەرگەرمی
 قاشکردنی خواردەمەنییەکە بن، دەیزانی: کە هاتنە ژورەوهی یوسف بۆ ناویان
 بەناگەهان و کتوپر کاریگەر دەبێ و رۆلی خۆی دەبینی..

بۆیە ﴿فَلَمَّا رَأَيْتُهُ أَكْبَرْتُهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ کە یوسف هاتە ناویان و چاویان
 پێکەوت، زۆر بەشکۆمەندی جوان و شوخ هاتە بەرچاویان و سەریان لەجوانی و
 پیاومتی یوسف سوورپماو چاویان تی بری و بەهۆی تەماشای کردنیان بۆ ئەو هۆشیان
 لای خۆیان ئەماو لەجیاتی ئەوه کێردەکە لەخواردەمەنییەکە بنێن و پێی قاشقاش
 بکەن دەستی خۆیان بری، دەست و پەنجە لەخۆیانیاان بریندار کردو بەخۆیان
 نەزانی و هەستیان بەئازاری برینەکەیان نەکرد. ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ
 هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ هەموو وتیان: پاکو بێ عەیبی بۆ خودا، خودا هەموو تواناو
 دەسەلاتیکە هەیە، بەراستی ئەمە جیگای سەرسوورمانە، خودا توانای بەسەر
 هەموو شتیکدا هەیەو دەتوانی ئادەمیزادی ناوا شوخ و شەنگ دروست بکا، ئەمە
 ئادەمیزاد نیەو فەریشتەیهکی رێزدارو خاوەن قەدرە لەشیوێ ئادەمیزاددا خۆی
 دەنوێنی!! دلایە ئەمە لەمەودا سەرزەنشت ناکەین و هەرچی دەکە ی حەقی
 خۆتە، کێ دەتوانی لەبەرامبەر ئەم کۆرە لاوه شوخ و شەنگەدا خۆ راگری؟!

پتھمبر (دروودی خودای لہسر بئ) دمفرموی: شہوی (نیسرا) لہناسمانی
سٔیم بہلای یوسفدا تٔپہریم بینیم نیوہی جوانی درابوویہ.

ئىمامى رازى دەفەرمۇي: ژنەكان كە چاويان بەيوسف كەوت نىشانەو شىكۆمەندى پېغەمبەرايەتى و داوئىنپاكى و بىن تاوانيانيان بەسەرموۋە بىنى، بۆيە خېرا ديار دەى شەھومتى بەشەرى و رموشتى ئادەمىزادىيان ئى دارنى و رموشتى فرىشتەيان بۆ چەسپاند. جا زولەيخا كە گوپى لەشايەدى ژنەكان بوو ھەئس و كەوتيانى بىنى وى زانى: سەركەوتووۋو داشى سوارە! ھەستى كرد: كە ژنەكان لەجوانى يوسف سەريان سوورماۋو گىرۋدەى جوانى و شوخى بوون و كەس لەئاستى جوانى و شىكۆمەندى ئەودا خۇى ناگرئ، بىن شاردنەوۋو بەدەمىگى بەرز ﴿قَالَتُ فَلَإِنَّ الَّذِي لُمْتَنِي فِيهِ﴾ وتى: ئاخىر ئا ئەم جوان و دۇرپىنەيە: كە خۇتان بەچاوى خۇتان دىتان و لەجوانى سەرسام بوون و گىرۋدەى ئەوينى بوون، ئەو غولامەيە: كە ئىوۋە سەرزىشتى منى لەسەر دىكەن و رەخنەم ئى دىگرن، دىمېروانن خۇتان چىتان بەسەر ھاتو چۇن بەبىننى شاگەشكەو سەرسام بوون و دىستى خۇتان برىندار كىردو ھەستان بەئازارى برىندارىيەكەتان نەكرد.

سەرئىنج بىدىن ھەرچەندە يوسىف لەزولەيخا نىزىك بۈۋەدە دىمىۋايە بەۋشەي (ھەذا) كە بۇ مۇشارۋىئىلەيھى نىزىك بەكار دى ئىشارەي بۇ بىكردايە، كەچى بەۋشەي (ذلك) كە بۇ مۇشارۋىئىلەيھى دوور بەكار دىھىندى ئىشارەي بۇ كىرد، تا نامازمىن بۇ بەرزى پىلەۋ پايلەۋ شىكۆمەندىۋ جانۋىۋ شۇخۋ شەنگىۋ ومكۈۋ ئەۋە بلى: ئا ئەۋمىيە: ئەۋ گەنجە دىلپەينە شۇخۋ شەنگەيە كە من گىرۋەدى ئەۋىنى بومۋ دلى ئى ستاندىومۋ ھەجمىنى ئى بىرېومۋ مەستۋ مەدھۇشى كىردوم، ئەمەن عوزرم ھەيەۋ چارم ناچارە، كەس خۇي لەبىرامبەر جانۋى ئەۋدا ناگرى، ئىترەن من چۆن خۆم پىن بىگرى!! جا: كە ئەۋە ھالۋ ومزەي ئىۋە بىن لەم ماۋە كەمەدا، ئەدى من جىبىكەم و چۆن ھەلگەم: كە ئەۋ ھەمۋ كاتى لەمالەۋە لەگەلەمۋ چاۋم لىيەتەي. بۇيە لىتەنى

ناشارمەووە دانی پیا دەنیم: ﴿وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ﴾ بێگومان چۆن ئێمە سەرسام کرد، منیشی ئاوا سەرسام کردووە، بەراستی من زۆرم بێکیشی ئی کردووە، هەوڵم داوە بۆ رامکردنی و کەوی بوونی بۆم، بەلام ئەو خۆی بەدەستەووە نەداووە خۆی گرتووە.

ئەمجار زولهیخا بالادەستی خۆی رادەگەیهێنی و هەرشەوی توندو تیژی ئاراستە دەکا، جاریکی تر حەزلێکردن و ئەوینی خۆی بەناشکراو بێ پەردە لەناو ژنەکاندا رادەگەیهێنی و دەڵێ: ﴿وَلَيْنَ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُسْجَنَ وَلَيَكُونَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ سویند دەخۆم و عەھدو پەیمان بێ، ئەگەر ئەمەوی من لەوم دەوی ئەنجامی نەدا، ئەمەوی فەرمانی پێ دەکەم پابەندی نەبێ، بەتەئکید دەخریتە بەندپنخانەووە دەچیتە ریزی پێرو تاقمی زەلیل و جەوساوەکان و داماو دەکری، چونکە مێردەکەم هەرچی پێ بلێم بەگوێم دەکا و سەرپێچی فەرمانم ناکا. چۆنم بوێ ئاوا سزای دەدا، دەیخاتە کوونە رمشی بەندپنخانەووە زەلیل و دامای دەکا!

حەزرمی یوسف بۆ خۆی گوێی لەم هەرشانەمیە و دزمانی کە سزای بۆ توند دەکری، لەو پێش هەرشەوی ئی کرد بەلام وا توندو تیژی نەبوو، هەرشەوی بەندکردنی ئی کرد بەبەندکردنیکی سادەم بێ ئازار لەوانە بوو بەبەندکردنی لەھۆدەمیەکی بالەخانەکەدا کیفایەت بکری!

بەلام ئەمجارە هەرشەکانی توندو کاریگەرن، بەتایبەتی کە باسی سوکایەتی پێکردن و زەلیل کردن و داماو کردنی تیدا بوو، ئەفسی بەرزو ناسک ئەم جۆرە هەرشانەوی لەسەر شان گرانی، بەتایبەتی ئەفسی یوسف کە تا بلێی ناسک و بەرزو حەسەس بوو. ناخۆشترین ئازار و ناخۆشی لای ئەو جۆرە ئەفسانە سوکایەتی پێکردن و داماو کردنە.

جا وەک و لەسییاقی نایەتەکەوی دواوی دەرەکەوی، هەموو ژنەکان دانیان بەویدا نا: کە ئیختیاریان لەدەس داووە بەرامبەر بەجوانی یوسف سەرسامو ماتو

حهیران بوون، ئیتر ژنهکان دمستیان کرد بهنامۆژگاریکردنی ههزرتی یوسفو ههولیان دا: کهوای ئی بکهن لهوه دوا سه‌رپێچی فه‌رمانی زوله‌یخا نه‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی گیرۆده‌ی زیندانو سوکایه‌تی پێکردن نه‌بی!

ئه‌للّا ئه‌للّا به‌راستی ئه‌مه‌ مه‌وقیفیکه‌ گێو به‌له‌رزه‌ دینیو هه‌ستو شعور دمه‌ه‌ژینی، به‌هه‌زترین که‌س ناتوانی خۆی بۆ رابگری، ئه‌وه‌تا ئافره‌تیکی مه‌کربازی ناز ئی گیراو په‌رده‌ی حه‌یای خۆی دراندوه‌و له‌به‌رده‌م کۆمه‌لێک له‌ژنانی خه‌زانه‌ ئه‌شراهه‌کانی شاری مصردا نه‌ینی ناو دلی خۆی ئاشکرا ده‌کا، په‌رده‌ له‌سه‌ر روداوکه‌انی ناو با‌له‌خانه‌ی عه‌زیزی میصر لادده‌دا. هه‌زرتی یوسف له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌ره‌شه‌و ترسانده‌دا په‌نا بۆ باره‌گای په‌روه‌ردگار ده‌یابو له‌خودا ده‌پا‌رێته‌وه‌ پشته‌ی بگریو بیپا‌رێزی ﴿قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ وتی: خودایه‌! به‌ندینه‌خانه‌ له‌لای من زۆر خۆشته‌ له‌و کاره‌ ناشیرینه‌ی: که‌ ئه‌و ژنانه‌ داوام ئی ده‌که‌ن ئه‌نجامی بده‌م!

﴿وَالَّا﴾ ئه‌گه‌نا خودایه‌! ئه‌گه‌ر تۆ پشته‌یوانم ئی نه‌که‌ی و فره‌تو فیلی ئه‌و ژنانه‌م ئی لانه‌ده‌ی ﴿تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ له‌وایه‌نه‌ بکه‌ومه‌ داویانه‌وه‌و مه‌یلیان بده‌می، دمست بکه‌م به‌رابواردن له‌گه‌لیاندا، ئه‌و کاته‌ ده‌چه‌ پێری ئاره‌زو‌بازانو نه‌قامو گو‌م‌پا‌یانه‌وه‌!

ئه‌مه‌ نموونه‌ی نزاو پا‌رانه‌وه‌ی ئاده‌میزادی خودا ناسو خۆناسه‌: که‌ هه‌رگیز به‌بی تاوانیو خۆراگری خۆی له‌خۆی بایی نابیی، ده‌پا‌رێته‌وه‌ خودا زیاتر پشته‌یوانی بکاو یارمه‌تی بدا بۆ رزگار بوون له‌فرته‌و فیلی هه‌له‌خه‌له‌تینه‌ران. واته‌: ده‌لی: خودایه‌! ئه‌گه‌ر تۆ پشته‌گیریم نه‌که‌ی و هه‌ر به‌ته‌ما خۆم بم، ئه‌وه‌ من هه‌یزی به‌رمنگاری کردنی ئه‌و ژنانه‌م نیه‌، بۆیه‌ من هانا بۆ قا‌پی باره‌گای تۆ دینم، په‌نا به‌هه‌یزو توانای تۆ ده‌به‌م، هه‌ر ئه‌تۆی پشته‌یوانو په‌نام، خودایه‌ بی پشته‌یوانی خۆتم مه‌که‌!

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ پهرومردگار ولامی دوعاو پارانه و مکه ی دایه وه نزاو
 لالانه و مکه ی و مرگرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ شهرو نه گبه تی و
 فرتو فیلی ژنه گانی لی لادا، پاراستی له وه ی بکه و پته نیو داوی هه و مسبازی و
 شه و مته وه، و مزعیکی وای ره خساند که دلی عه زیز هاته سهر نه وه یوسف له و
 باله خانه دوور بڅه نه وه، بیگومان خودا شنه وایه به دوعاو پارانه و مکه ی نه وانه ی پهنای
 بو دمبه ن، زانایه به راستی بیرو باومریانو دمرانی حالو و مزعیان چونه و چییان بو
 باشه و بهر ژموندییان له چی دایه!!

خودا پاریزگاری کرد، پهرومرددی کرد به شیوه یه که شیایو پهرومردده
 کردنی پیغه مبه ران بی!

نه و مېوو له و ته مهنه گهنجیه داو و پرای نه و بارو دۆخه ی بو نه و ره خسابوو
 خوی دوور گرت له وه ی دمست له گهل ژنی عه زیزی میصر تی که ل بکا، که نه ویش
 له نه و پهری جوانی و نازکیدا بوو، و پرای جوانی سروشتی خویشی نارایش دابوو
 و مهنده ی تر خوی به جوان دمنواند!

له ترسی خوداو به ته مای پاداشی قیامت، چوونه ناو به ندینخانه ی
 هه لېژاردو مبه سستی زوله یخای رمت کردم وه... هه تا دنیا دونه یه یوسف نمونه ی
 گهنجی داوینپاکی خورپاگرو له خودا ترسه و پېشه وای گهنجانی داوینپاکو دمستپا که.
 به گورتی پیغه مبه رمو هه لېژاردی خودایه و همر نه و جوړه هه لویسته ی لی
 چاومروان دمکری!!

له صه حیه یه ندا هاتو وه: پیغه مبه ر ﴿فَهَرْمُوهِي﴾ (سبعة يظلهم الله في
 ظله، يوم لا ظل الا ظله: امام عادل، وشاب نشأ في عبادة الله، ورجل قلبه معلق
 بالمساجد، اذا خرج منه حتى يعود اليه، ورجلان تحابا في الله، اجتمعا عليه وتفرقا
 عليه، ورجل تصدق بصدقة فأخفاها، حتى لا تعلم شماله ما أنفقت يمينه، ورجل
 دعتة امرأة ذات منصب وجمال، فقال اني أخاف الله، ورجل ذكر الله خاليا ففاضت

عيناه..) واتە: ھەت كەس ھەن خودا رۇزى قىيامەت دىيانخاتە ژېر سىبەرى
 ھەرشى خۇيەو، لەرۇزىكدا جگە لەسبەرى ھەرشى خودا ج سىبەرى تر نىن:
 پاشايەكى دادبەرور، گەنجىك كە بەخوداپەرستى پەرورمە بووبى، پياوئىك دلى
 پەيوەست بى بەمزگەوتەكانەو، كە ھاتە دەرورە لەمزگەوتىك ھەزى لى بى
 بچىتەو ھاو، دوو پياو لەبەر خاترى خودا يەكتريان خۇش بوئ، لەسەر
 خۇشەويستى خودا كۆبىنەو، لەسەر خۇشەويستى خودا لىك جيا بىنەو،
 پياوئىك مالى خۇي بىخەش بىنەئىنى، بەجۇرىك لى چەپى نەزانى دەستى راستى
 جى بەخشيەو. پياوئىك ئافرىتىكى خاوەن پەو پايەو شۇخ و شەنگ بانگى بكا بۇ
 داوئىنپىسى، لەوئەلامدا بلى: مەن لەخودا دىترسم، پياوئىك بەتەنياو لەشويئىكى
 جۇلدا خوداى بىر بىكەوتەوومو لەترسى خودا بگريو جاوى ئاو بىرژن.

﴿ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيْسَجْنُهُ حَتَّىٰ جِئَ جَا پاش ماومەكى
 كەم لەكپىردنەووى باسى ئەم روداو، دواى ئەووى نىشانەى راستى و داوئىنپاكى
 يوسفیان بۇ دەرگەوت، ھەزىزو زولەيخا پەيوەنداران وايان بەباش زانى: كە تا
 ماومەك يوسف بىخەنە بەندىنخانەو، بۇ ئەووى وای نىشان بىدەن: كە يوسف
 ويستويەتى دلى زولەيخا بۇ لى خۇي رابكىشەو ھەوللى كارى نادروستى داو، ھەر
 لەسەر ئەم تاوانە مەوھوومە بى بىناغەيەو لەسەر داخوازى خىزانى ھەزىز كە
 واديارە بەسەر مېردەكەىدا دەست رۇيىشتوو بوومو ھەزىز لەھانداىدا ھىج
 دەسەلاتىكى نەبو، بۇيە ويستى رەزامەندى ژنەكەى بەدەست بىئىو بەھەر
 نرختىك بى رازى بكا.

وا پى دەجى زولەيخاش لەبەر بوومى ھەولەكانى ئاومىد بوومو زانىويەتى
 ھىجى دەست ناكەوئ؛ ھەروھە لەوانەيە ھەوالەكە زياتر تەشەنەى كرىبىو بەناو
 خەللىدا بلاووى كرىبى، ئەمجار بۇ گىرپانەووى سومەو ئىعتىبار بۇ بىنەمالەى
 ھەزىز، ھاتن بىرپارى بەند كرىنى يوسفى بى تاوانيان دا.

باسی شه شه م له چیروکی یوسف:

یوسف له به ندینخانه دایه و بانگه وازی بو نایینی چه ق ده کا

﴿ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِنِي
 أَغَصِرُ خَمْراً وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا
 تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ ۚ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ قَبْلَ
 أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ
 آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانُوا لَنَا أَنْ نُشْرِكَ
 بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ
 أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَبِي السِّجْنَ ۚ أَبَا بَ
 مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ
 دُونِهِ ۚ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ مِمَّا أُنْزَلَ

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

دوای نهومی عهزیزو راویژکاران برپاریان دا هه زهرمتی یوسف بخه نه بهندینخانه وه هه رچه نه ده دلتیا بوون له پاکی و بی تاوانی و داوینپاکی! نه مچار لیژمدا په رومردگار باسی جی به جی کردنی برپاره که ی عهزیزو دارو دهسته که ی دهکا: که بریتیه له بهند کردنی یوسف. جا که یوسفیان خسته بهندینخانه وه، دوو خزمه تکاری پاشاشیان له گه ل دا نارد بهندینخانه وه. دمه رموی: ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ واته: کاتی ویستیان یوسف بهند بکه نو بهندیان کرد، وپرای هه بس کردنی یوسف دوو خزمه تکاری پاشاشیان بهند کردن. نه مهش ریکه وت نه بوو به لکوو ته قدیری خودا وا بوو. نه دوو خزمه تجیانه به تاوانی نه وه زیندانی کران گوايه: ویستوویانه پاشا دمرمانخواردوو بکه ن!

جا به هوئی دمنگدانه وهی دمنگوباسی رودای ناو مائی عهزیزی میصره وه، دمرکردنی برپار به زیندان کردنی یوسف بلا و بووه، خه لک زوریان دلتیا بوون له وهی: که یوسف کورپکی به حورمه تو دل و داوینپاکی و خاومن نه فسیکی به رزو پاکه، له رووه وه دوو خزمه تکاره کانی پاشا باومریان پی پته و بوو، وهگری بوون و زانیان: که یوسف شیای نهومیه: ته گبیر و راویژی پی بکری و داوی مانا لیدانه وهی خه ونیشی لی بکری.

سییاهی نایه ته کان باسه که زور به کورتی رادمنوینی و هه لسو که وتی یوسف له زیندان دا کورت دمکاته وه باسی نه وه ناکا: که دمه پاکی و داوینپاکی و صالحی و

زانایی و دانایی یوسف به ناو زیندانه کاندایاوهی کردو، بووه جیگای متمانهی خه لکانی ناو به نندینخانه که، که ژمارمیان زۆر بوو، زۆری له وانه تیدا بوو: که به ختی ږمشیان رۆژگارێک خستبونییه ناو قهصرو باله خانه کانی پاشاو دارو دهسته کانی و توشی هه له یه که بوونو له زیندانیان په ستاو تیبوون.

سییاقه که ئهم زانیارانه ههموو کورت دمکاته وه، بۆ ئه وهی نهاییشێک رانویژی، نهاییشی یوسف له به نندینخانه داو له ته نهیشتی دا دوو گهنج و مگری بوونو هاتوونه لای ته عبیری خهونیان بۆ لیک بداته وه، خهونیان بینیه وه بۆ یوسفی دهگیرنه وه داوای ته عبیری راستو دروست بۆ خه ونه کانیانی ئی ده کهن. چونکه نیشانهی پاکی و چاکی و خودا په رستی و ئه خلاق جوانییان تیدا به دی ده کرد... هاتن به نۆره خه ونه کانیان بۆ گیرپایه وه: ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا﴾ یه کیکیان وتی: له خهوما دیم تریم دهگوشی و ده مکرده شه راب بۆ پاشا ﴿وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ نه ویتریان وتی: له خهوما دیم نانم له سهر سهرم داناوه و باننده دانه بارین به سهرماو له و نانهیان ده خوارد! ﴿بَنَيْنَا بَنَائِيلَهُ﴾ وتیان: ده مانه وئ معنای ئهم خه و نانه مان پێ به مرمووی: بزانیان چی ده گیه من ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ بێگومان ئیمه وا ده زانیان جه نابت مروقیکی لیزان و له پیری پیاو چا کانی و له ته عبیری خه وندا زۆر شارمزاو کارامه ی. پیاو یکی مروقه دوستی و خیر و چاکه ی ئاده میزادانت ده وئ.

حه زرمی یوسف که زانی ئهم دوو خزمه تکاره ئه و منده بتمانیه یان پێیه تی و خودای مه زنیش ئاگاداری کردبوو له وه: که مه یگوشه که یان رزگاری ده بی و ده چیه لای پاشاو ریژی ئی ده گیرئ، وستی ئهم هه له بقوژیته وه و خوی دهرخواو بیرو باومری سه حیحی خوی بلا و بکاته وه و بانگه وازی بکا بۆ خودا په رستی و ئه رکی سه رشانای خوی نه نجام بدا، ئیتر ئی برا بۆ بانگه وازی کردنی دوو خزمه تکاره که و به نندییه کانی تریش بۆ یه که تابه رستی و وازه ییان له بته په رستی!

بهرکول و ریخوشکهرمیەکی بۆ قسەکانی دامەزراند ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا بَأْتِكُمَا بِتَوَالٍ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پێی فەرموون: من نەك هەر بۆ تەعبیری خەون پەرسم پێ دەکری، بەلکوو خودا زانیارییەکی وای پێ بەخشیوم؛ هەر خواردەمەنییەك لەلایەن کاربەدەستو ناشپەزی زیندانەوه بۆ ئیوه رەوانە دەکری بۆ خواردن، پێش ئەوی خواردەمەنییەكە بگاتە لاتان، دمازم چ خواردنیکیەو دمتوانم هەواڵتان بەدەم چ جوړە خواردەمەنییەكەو خواردنی سودی هەیه بۆتان یان زیان! ﴿ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ ئەم زانیارییانە لەو زانیارییانە کە خودای خۆم فیبری کردوم. وەمن بەهەوانتە فیبری ئەم زانستانە نەبووم، نەینێ ئەم بەهرەو سەرورمیانە ئەومیه: کە ﴿إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ من دەست بەرداری نایینی گەلو نەتەومیهك بووم: کە برۆیان بەخودای تالو تەنیا نیەو پێیان وا نیە رۆژی قیامت هەبێو برۆا ناکەن زیندوو بوونەوه هەبێو پاداشو سزا لەسەر چاکەو خراپە بدرێتەوه.

مەبەستی بەم گەلو نەتەومیه: بنەمالە ی عەزیزی میصرو دارو دەستە ی پاشاو ئەو خەلکەیه کە وا بەستە ی ئەوان بوون.

هەلبەتە دوو خەزمەتکارەکش لەسەر نایینی دارو دەستە ی پاشاو عەزیزی میصر بوون، بەلام خەزەمتی یوسف راستەو خۆ گوڤرو بێدینییهکە ئاراستە ی خودی ئەوان ناکا، بەلکوو بەشیومیهکی گشتی وەپالێ گەلەکەیانێ دەدا بۆ ئەوه ی ئەوان ئیجراج نەکا.

دەشگونجێ مەبەستی بەگەلو نەتەوه کافرو بێدینهکە کەنعانییهکانو خەلکانی تری دانیشتووی فەلەستینو ئەو میصریانە بێ کە خودا درۆزنە ی جوړاو جوړیان دەپەرستن، هەیانبوو خۆریان دەپەرست، هەبوو گوێرەکە پەرست بوو، هەبوو فیرەهون پەرست بوو، ئەوانە هیچیان برۆیان وا نەبوو کە رۆژی قیامت هەبێو پاداشو سزا تێدا وەربگیرێتەوه!

﴿وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ من شوینی نایینی باوکو
 باپیرهکانی خۆم که وتووم: که یه عقوبو ئیسحاقو ئیبراهیم، هه موویان
 پیغه مبهری رموانه گراو بوون، بانگه وازیان بۆ یه کتاپهرستی کردوه..

که دمفه رموی: (آبائی) ئاماژیه بئهوه: که باپیریش حوکمی باوکی ههیه،
 ههروها خانه وادهی ئهو خانه وادهی پیغه مبهرایه تییه، له بنه ماله ی پیغه مبهرا نه،
 ئه مهشی بۆ ئه وه راگه یاند: که سه رنجیان رابکیشی و هه لیان نی بۆ نه وه ی گوپی لی
 بگرنو شوین هسه کانی بکه ون!

ئهمجار په پرموو پرۆگرامی پیغه مبهرا نه به شیوهیه کی گشتی دیاری دهکاو
 دمفه رموی: ﴿مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ناگونجی و بۆ ئیمه رهوا نیه و
 نابێ: که شه ریکو هاوهل بۆ خودا دابنێین، هه رگیزاو هه رگیز هیچ شتی ناکهین
 به شه ریک بۆ خودا.

﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ﴾ ئهم ریبازو په پرموو پرۆگرامه
 پیرۆزمیه هه ضلو به خشی خودایه به سه ر ئیمه وه وه به سه ر ئهو که سانه شه وه که
 ئیمه پیغه مبه ریانین ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ وه لی زوربه ی ئاده میزاد
 نازانن که ئهم به هریه چهند به رزو پیرۆزو پا که، شوکرو سوپاسی په روه ردا گار
 ناکه ن، که ئهم نایینه ی بۆ ناردون له حیاتی شوکر شه ریکی بۆ دادمه نین، بیر
 له داهاتووی خۆیان ناکه نه وه. هه ست به و نيعمه ته مه زنه ناکه ن که ناردنی
 پیغه مبه رانه بۆ سه ریان!

ئهمجار دوا ئه وه ی: که هه زرمی یوسف بته پهرستی پوچ کردمو وه بته پهرستانی
 به گومرا و نه قام دانان، پیغه مبه رایه تی چه سپاندو بانگه وازی کرد بۆ یه کتاپهرستی
 خالیصو بی خه وشو دانان به هه بیوونی خودایه کی تا کو ته نیا دمفه رموی: ﴿يَا
 صَاحِبِي السَّجْنِ!! أَلَّا يَأْتِيَنَّكَ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ؟﴾ ئه ی دوو هاو ریکانه

لهم بهندینخانه یه دا! ئه ی هاوه لانی زیندانه! ئایا بهرستنی چهند خودایه کی جیا جیای لیرو لهوئ، بهرستنی چهند خودایه کی دژ بهیه کی جوداواز لهزاتو صیفاتدا: که ئهم جوداوازییه یان سهرده کیشتی بۆ کیشهو بهرنگاریکردنی بهکتری و تیکچوونی بوونه و مر لهناکامدا، ئایا نهوه باشتره بۆ ئیوه و غهیری ئیوهش لهبارهی هینانی سودو گیرانه وهی زیانو ئاگاداریکردن و چاودیری کردن! یان خودایه کی تالکو تهنیاو خاومن دمه لانتو بی ناتاج لههه موو شتی، که هیچ شتیکی نیه بتوانی بهرامبهری بومستی و نیشتی لی تیک بدا، خودایه کی بالادستو زاله بهسهر هه موو شتی! ئایا ئهم خودایه باشتره یان نهو خودا درۆزنانه ی ئیوه که هیچیان پی ناکری؟؟

ئهمجار حهقیقه تی خودا درۆزنه کان دمردده خاو دمفه رموی، ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ ئیوه که عیبادت بۆ نهو خودا درۆزنانه دهکهن و لهجیاتی خودای مهزن دمیانه مرستن، لهراستی دا عیبادت بۆ چهند شتیکی دهکهن که شیای عیبادت بۆ کردن نین چونکه خودا نین، بۆ خۆتان ناوتان لی ناو، ئیوه و باو کو باپیرانتان بهناپهروا به خوداتان داناو ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خودای مهزن هیچ بهلگه و نیشانه یه کی لهسهر به خودا دانانیان نازل نه کرده تا بیکه نه بیانوی عیبادت بۆ گردنیان، نه وانه بۆ خۆتان ناوتان ناو خودا، هیچ بهلگه و دهلیل لهسهر خودایه تی نه وانه نیه.

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ هوکه و فرمان و خاومنیه تی هه مووی ههر هی خودای تاقو تهنیا به..

﴿أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ نهو خودایه ی من دمیانه مرستم فرمانی به بهندهکانی کرده: که جگه له نهو عیبادت بۆ کهسی تر نهکهن، نه وهی من بانگه وازیان دمکه م بۆ بهرستنی و دلسۆزی بۆ جی به جی کردنی فرمانهکانی، نه وه خودای

حَقُّو نَایِیْنِی پەسندو راستو بەجییه، ئەو نایینەیه خودا فەرمانی پێ کردوین
پەپرەوی بکەینو بەلگەو دەلیلی لەسەر راستی و پەسندی نازل کردون!
﴿ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەلام زوربە ی زۆری
ئادەمیزاد نازانن: کە ئەو نایینی حەق و خودا پەسندەو رێبازیکی شەقامە رێبەو
هیچ خوارو خێجیەکی تێدا نیە!

ئا بەو جوۆرە بەم چەند وشە کورتو پەر مانایانە حەزرمی یوسف هەموو
نیشانەیهکی نایینی خودا پەسندی رەنگرێژ کرد، هەموو بنەماو پێکھاتە ی
عەقیدە ی راستو رهوانی شی کردەو، هەموو پایگا و سەنگەرەکانی شیرکو
بپەرستی و ملهوپانی وەلەرزه هینا.

بێگومان طاغوتو ملهوپرەکان هەر کە لەشویئیک جێ پێی خۆیان کردەو،
یەکسەر داوای تاییبەترین دەسەلاتی خودای مەزن و تاكو تەنیا دەکەن، داوای
رەبیبیەت دەکەن؛ داوا دەکەن خەلک گەردنکەچی فەرمان و یاسایان بن، پابەندی
قانون و نیظامیان بن.

ناشکراشە دەرەبەگو ملهوپر کاتی سەرھەلەمدەنو پەیدا دەبن: کە نایینی
حەق و راست لەگۆڕی نەبێ، کاتیک طاغوت پەیدا دەبن: کە نایینی حەق و خودا
پەسند لەدێ ئادەمیزادەکان دا رەگی دانەکو تایی، هەراکاتی دلو دمر وونی
ئادەمیزادەکان بەئیمانی ساغو پتەو ئاومندان بێ، ملهوپر جیگایان نابیتەو،
بەلکوو ناتوانن سەر دەر بێنن!

به شی هه و نه م له چیرۆکی یوسف:

مانا لێدانهوهی یوسف بو خهونی هاوه لانی به ندىخانه

﴿يَصْحَجِي السَّجْنَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا
الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ
الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا
أذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ
فَلَبَثَ فِي السَّجَنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾﴾

پاش نهوهی: چه زمرتی یوسف باسی یه کتاپه رستی و پئغه مبه ریه تی بو
هاوه لانی کرد، ئه مچار هاته سهر ته عبیری خه و نه کانیا و فه رمووی: ﴿بَا صَاحِبِ
السَّجَنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ نهی دوو هاوړیی زیندانم! یه کیکتان، واته:
ئه و متان: که له خه ویدا بینویه تی تریی دمگوشی و دمیکرده شه راب بو پاشاکه ی!
ئه وه دمگه رپته وه بو سهر کاری پېشووی و مگوو جارن مه ی پېشکه ش پاشا دمکا.

﴿وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ به لام ئه و پترتان ئه وه تاوانبار
دمکری و حوکمی ئیعدامی به سهر دا دهری و ته نفیز دهری و هه لده هاوهری به سهر
سیدار مومو بو چاو ترساندن خه لک به سیدار مومو ده مینیتته وه، بالنده و په له و مری
گوشت خور له گوشتی سهری ده خون!

دمگه رپته وه ده لێن: چه زمرتی یوسف به نه میانی گوت: خه و نیکی خراپت
بینیه، دواى سى رۆژى تر پاشا هه لت دهاوسى و بالنده له گوشتی سهرت ده خون،

ئەمە ناماژە بۆ ئەوە دەکا: کە ئەم ناشپەزە تاوانبار گراوە بەژمەراویکردنی خواردەمەنی پاشا.

هەروەها رێوایەت گراوە: کە یوسف مەعنای خەونەکانی بۆ لێک دانەو، وتیان: درۆمان کردو خەونمان نەبینیوە. نێتر حەزەرتی یوسف فەرمووی: ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَان﴾ لەسەری مەرپۆن کار لەکار ترازاوو ئەوەی پرسیارتان دەربارە هەبوو هاتە جێ و بڕایەو، واتە: ئاکامی زیندانی کردنتان لەروانگەیی تەعبیری خەونەکانتانەو ئەمەیه: کە من بۆم شی کردنەو.

ئەمە راست دەرچوو، یوسف بەهاوێڵەکانی راگەیانند: کە ئەمە دێتە جێ و بەچاوی خۆتان دەبینن، چونکە خەون لەسەر قاچی بالەندمە تا مانای ئی نەدمەو نایەتە جێ، هەر کاتێ مەعنات ئی دایەو دێتە دی.

نیمام ئەحمەد لەمعاویەیی کورێ (حیدە)و رێوایەت دەکا کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموویەتی: (الرؤيا على رجل طائر مالم تعبر، فاذا عبرت وقعت)

ناشکراشە حەزەرتی یوسف بەهەوانتە وەلامی نەدانەو، مانا لێدانەو مەکی لەشکو گومانەو سەرچاوەی نەگرتوو، بەلکوو لەسروش و نیگای خوداییەو هەلقولامو پەشتی بەو سەرچاوە روونە بەستوو، سروش و نیگاش یەقین و دلتیاییان ئی پەیدا دەبێ.

حەزەرتی یوسف کابرای مەیکۆشی بەند گراوی بێ تاوانی خوێش دەویستو لێی روون بوو کە ئەویش بەهەوانتە خراوتە کونە رمشی زیندانەو بەبێ لیکۆلینەو تیفکرین پاشا دوچاری ئەم سزایە کردو، دەیزانی ئەمیش وەکوو خۆی تاوانیان بۆ هەلبەستوو دەستە چەوری خۆیان بەنەو سڕیو، بۆیە یوسف

پئی خوش بوو که بههوی ئه مه وه سکا لای خو ی بگه یه نیت ه پاشا بو ئه وه ی
له قه زیه که ی بکو لیت ه وه چی دی بی تاوان له زیندان دا نه مینیت ه وه.

﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به دزیه وه به ویانی گوت:
که پئی وا بوو له زیندان رزگاری دمبی، واته: کابرای مه یگیر، پئی فهرموو: کاتی
چویت ه دمرئو گه پرایه وه بو سهر و مزیفه ی خوت، لای پاشا باسی من بکه، بلئ:
یوسف به نار ه واهو سته م له زیندان دا هیلرا و ته وه، تاوانی نه کردوو به تاوانبار
له قه ل ه م دراوه، به لکوو پاش لیکو لینه وه دمرکه وتنی بی تاوانیم به زمیی پی ه دا
بیت ه وه له م کونه ر ه شه رزگارم بکا، به لام کابرا: که رزگاری بوو، گه پرایه وه بو سهر
کاری پینشووی تیکه ل به کوړو مه جلیسی پاشا بو وه وه، راسپارد مه که ی یوسفی
فه رامو ش کرد، چونکه ﴿فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ﴾ شه یتان باسو خواسی یوسفی
له لای پاشا له بیر کابرای رزگار بووی مه یگیر برده وه، ههر به خه یالی نه هاته وه
بیری نه که وته وه!! ویستی خودا و ابوو: دمیوایه یوسف ماومیه ک لهو به ندینخانه دا
بمینیت ه وه، بانگه وازی بکا بو یه کتاپه رستی، بو عیباده تکردن بو خودای تالو ته نیا،
به رهنکاری بتیه رستی و بتیه رستان بکا، ﴿فَلَبَثَ فِي السِّجْنِ بَضْعَ سِنِينَ﴾ نیت ر یوسف
له به ندینخانه دا نزیکه ی حه وت سالتیکی تر مایه وه، به بی ئه وه ی که س باسی بکاو
به خه یالی که س دا گوزمر بکا. ههر له بیر چومه وه..

زوربه ی زوری راهه که رانی سه له ف پینان وایه: هه زرمی یوسف دوا ی رزگار
بونی کابرا حه وت سالی ته واهو له به ندینخانه دا ماوته وه.
نیبنو عه بباس ده فهرموئ: دوا زده سال ماوته وه.

(الضحاک) ده فهرموئ: چواره سال ماته وه. به لام رای سه حیح رای یه که مه.

شتیکی ناشکراو باسکراوه له شه ریعه تی نیسلامدا: که داوا ی کۆمه کی کردن
له ئاده میزادان بو نه هیشتنی سته م، کاریکی ره واهو دروسته. وه ل وه کوو گوتراوه:

﴿حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ﴾ ههندی شت بۆ پیغه مبهراو نزیکانی باره گای
خودا باش نیه و له سهریان ده کهوئ، پئویسته نه و خوشه و یستانه ی خودا په نا بۆ
هیچ کهس نه بهن جگه له خودا، بۆیه خودا ویستی زیاتر چه زرمی یوسف له بۆته
بدا، ویستی تیی بگه یه نئ: که واز له هه موو هۆکاره کان بئین و خوی بداته دهست
خاومنی بوونه و مرو پشت ههر به نه و بههستی، داوای رزگار بوون له تهنگو چه له مه
ههر له خودا بکا.

نیامی قورطبی ده گێرته وه و ده فهرموئ: رپوايهت گراوه: چه زرمی
جویرانیل هاتوو بۆ لای چه زرمی یوسف له بهندیخانه دا، سه زرمشتی کرد له سه ر
په نا بردن بۆ ئاده میزادو پئی گوت: نه ی یوسف! کئ تۆی له مردن به دهستی
براکانت رزگار کرد، چه زرمی یوسف فهرمووی: خودا رزگاری کردم، نه مجار پئی
فهرموو: کئ تۆی له بیر هی نایه دهرئ؟! وتی: خودای مه زن، نه مجار وتی: کئ تۆی
له هرتو فیلی ژنه کان رزگار کرد؟ وتی: خودای مه زن.

نه مجار پئی فهرموو: نه دی چۆن خودات له بیر کردو داوای رزگار بوون
له بهندیخانه ت ئاراسته ی خودا نه کردو بتمانته به پیاوی پاشاو دارودسته که ی
پاشا کرد بۆ رزگار بونت له بهندیخانه ؟؟

نه مجار چه زرمی یوسف دهستی نزاو پارانه و ی بهرز کردموه وتی: خودایه!
قسه یه ک له ده مم دهرچوو! نه ی خودای ئیبراهیم و خودای یه عقوقوبی پیرو که نهفت!
داوات ئی ده که م به زمییت پئیدا بئته وه جویرانیل پئی فهرموو: سزای تۆ نه وه یه:
چه ند سالیکی تر له بهندیخانه دا به مینیتته وه.^(۱)

بیگومان به ندم راستا له کانی خودا پئویسته ئیخلاصی ته وایان بۆ خودا
هه بی، هه موو پارانه وه عیبادته تکیان له خودا بئو بۆ نه و بی، ههر کاتیکیش

(۱) تهفسیری قورطبی بهرگی: ۱۹۵/۹-۱۹۶.

بہوئی لاوازی ئادہ میرا دییانہوہ بہنا بؤ ھوکارنکی مادی بہرنو بہموو لہخت
لابدن، خودا لہدونیا دا سزایان دمداو دمیانخاتہ بؤتہی پالفتہ گردنہوہوہ، تا
بہتہواوی خوی پی بسپرنو بہنہوپہری رمزامہندییہوہ بہندایہتی بکھنو بہموو
لہریبازی پھرومردگار لانہدمن!!

خہون بینینی پاشاو پھیوہندیگردن بہیوسفہوہ بؤ مانا لیکدانہوہ

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعُ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَ يَابِسَاتٍ
يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٍ فِي رُءْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾
قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾
وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
فَارْسِلُونِ ﴿٤٥﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ
وَأُخْرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ
تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَابًّا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا

قَلِيلًا مِّمَّا نَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
 قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ
 فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٤٩﴾

نیستا نیمه وا لهکۆرو مهجلیسی پاشاداین، پاشا لهخه وههستاوه، پهشوگاوه،
 خهونیکى سهرنج راکیشی بینیه، دمیهوی بزانی: مانای چیه و چی دهگهیهنن، داوا
 لهگاهین و گهشیشهکانی دمرباری دهگا تهعبیری خهونهگهی بو بکهن، ههرچهنده
 بیریان لی کردموه و سهری خویمان هیناو برد، نهیانتوانی مانایهکی راست بو خهونی
 پاشا بدۆزنهوه، ناچار وتیان: نه مه لهخهونه پرپووچ و بی بناغهگانه و ج
 مهعنایهک نابخش! جا وهکوو زانیمان لهنایهتهکانی پیشوودا پهرومردگار باسی
 مانا لیدانهوهی چه زمرتی یوسفی کرد بو خهونی دوو هاوهله زیندانیهکانی،
 نههمجار لیردا باسی خه و بینینی پاشای میصر دهگا: که یهکێک بووه لهپاشاکانی
 عهرمبو ناوی (ههکسوس) بووه و دهفهرموی: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ﴾ پاشای میصر وتی: من لهخهومدا شتیکم دی سهر
 سورپهینهر، خهونیکم بینیه سهرسامی کردوم؛ لهخهومدا دیتم چهوت مانگای
 قهلهو لهچهمیکی وشک هاتنه دمرهوه، چهوت مانگای لهرو لاواز خواردیانن، ﴿وَسَبْعَ
 سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَآخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ ههرومها چهوت گوئه گهنمی وشکهومبوو چهوت گوئه
 گهنمی تری سهوز، گوئه گهمه وشکهومبوو مگان بهسهریاندا زال بوون و بهسهریاندا
 کهوتنو دایانپۆشین، لهم خهوهوم سهرم سور ماوه نازانم چیمان دیته ری و ولاتمان
 توشی چی دمبی؟

کاهینو کەشیشی ولاتی کۆکردنەو، گەورە پیاوانی حکوومەتی ئامادە کردنو خەونەکەى بۆ گێرانیەو، ئەمجار وتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتَرِي فِي رُؤْيَايَ إِنَّ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ﴾ ئەى خەلکینە! ئەى زاناو فامیدەى ولات! ئەى پیاو ماقۆلو کاربەدەستانی حکوومەت! مانای ئەم خەونەم بۆ لێک بدەنەو، ئەگەر ئێو لەو کەسانەن کە شارمزاى مەعنای خەونن. پێم بڵێن: ئاماژە بەچى دەکاو چى لا وەردەگیرى؟!

﴿قَالُوا أَضْغَاتُ أَحْلَامٍ﴾ هەموویان وتیان: ئەمە جۆریکە لەخەونو خەیاڵی تیکەلۆ پیکەلۆ بى سەرو بەرو پەرو پووج، نوستوو لەلاشعووری خۆیدا دەیانبینىو مانا نادەن بەدەستەو، لەناکامى ناپێکی هەزمکردن و تیکچوونی مەعیدەو ماندوو بوونی گیان پەیدا دەبێ. ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ﴾ ئێمە مانای خەونی ئاوەها بى بناغەو پەروپووج نازانین چونکە حەقیقەتى نیه!

وئ دەچى ماناکەیان زانیبى، بەلام هەستیان کردبى: کە ئاماژە بۆ شتێکی ناخۆش دەکا، نەیانویستبى بیدرکێنن و دلى پاشا ناخۆش بکەن، چونکە دابو نەپەرتى دەستو پێومەندى پاشاو خەلکانى دەربارى وا هاتوو هەموو کاتى خۆ دەدزەنەو لەو شتانەى کە دلى پاشا ناخۆش دەکاو هەمیشە هەولێ ئەو دەدەن شتێک بێخەنە رو: کە دلى پاشا خۆش بکا!

تا ئیستا سێ خەون بێنران و هەولێ مانا لێدانەو میان درا؛ خەونی حەزەرتى یوسف، خەونی دوو هاوەلە زیندانى یەکانى، خەونی پاشا، گەنگى دان بەخەون و مانا لێدانەو و پێنەیهکی ئەو رۆژگارەمان بۆ دەکێشێ، تارماپیهکی بارو دۆخى میصرو دەورو بەریمان نیشان دەدا، ئەمجار ئایا ئەو زانستە خودایەى کە بەیوسف دراوو لەو رۆژگارەدا گەنگى پێ دراو بەمەوعجیزەى حەزەرتى یوسف حسیب دەکری؟ ئەمە باسێکەو دوورو درێژە زەحمەتە بەناسانى یەکاڵا بکریتەو!!!

جا کە خەونی پاشا بەمانا لى نەدراوێى مایەو بوو موشکیەلى ناو قەصرو پاشا پێى تەنگەتاو بوو، دەستو پێومەند کەوتنە هەولۆ تەقەلای تەعبیری

پاشا خیرا فەرمانی داو کابرایان نارد بۆ زیندان بۆ لای یوسفو گەیشته لای و پێی گوت: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ ئەو یوسف! ئەو هاوێلی دێرینم! ئەو ئادەمیزادی خودا پێداوی قەسە راستو کار دروست! ئەو راستگۆی زۆر راستگۆ! لەگوفتارو رفقتاردا ﴿أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابَسَاتٍ﴾ تەعبیری ئەم خەونەمان بۆ لێک بدمرەوه، خەونیکی گرنگەو پاشا دیووەتی بەئکوو مانا لێدانهوەکە بۆ تۆ بپیته ھۆی رزگار بونت لەبەندینخانە. خەبەرمان بدمرئ دەربارەوی خەونی پاشا: کە لەخەودا دیووەتی: ھەوت گای لمر و لاواز ھەوت گای قەلەویان خوارد، ھەوت گۆلە گەنمی وشکی پووکاوە بەسەر ھەوت گۆلەگەنمی سەوزی دانەوێلە لەخەم رەخسیوو پێگەیشتوو دا ھەوت و دایانپۆشین، مانای ئەم خەونەم بۆ شی بکەرەوه ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ﴾ بەئکوو مەن بگەرێمەوه بۆ لای پاشاو دەستو پێوەندەگانی و باسەکەیان بۆ بگێرێمەوه تەعبیرەکە ی تۆیان پێ راگەیمەنم ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ بەئکوو ئەوانیش لەمانای خەونەکە حاڵی ببو و بزائن: ئاکامی چی دەبێ و ئاماژە بۆ چی دەکا، لەھەمان کاتدا زانی و ھەزل و ھونەری تۆش بناس و فەرمانی رزگار بوونت دەرێکە!

﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾ چه زمرتی یوسف قهرمووی: مانای نهو خهونه نهومیه: نیوه جهوت سال کشتو کال دهکهن، بهبی پسانهوه نیوه سهرگهرمی چاندنو دروینه دمبن، ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سَبِيلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ﴾ ههرچی دمیدروونهوه لهناو گوئه که یدا بیهیلنه و مو به گوئه که میهوه عه مباری بکهن، مه گهر که می نهبی لهومی: که پیوستان دمبی بؤ خواردن لهم ساله هاتانه دا. تا دمتوانن بهیرموی نیقتیصاد بکهنو بهیو دان دانه ویله بؤ خواردن و لا بنینو بمنه ندازمی پیویست لیی خهرج بکهن!

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعَ شِدَاحٍ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تُخْصِنُونَ﴾ پاش نهو جهوت ساله پر پیتو بهرمکه ته جهوت سالی گرانی دین، جهوت سال قاتوقری دمبی، ههرچی نهو رزقو رژییهی له ساله هاتهکان دا عه مبارتان کردو مو ههلتان گرتووه بؤ ساله گرانییهکان دهیخون، مه گهر که می نهبی لهومی که ههلی دهگرن بؤ توو چاندن له سالی داهاتو و دا: سالی دوا ساله قاتوقریهکان.

﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ﴾ پاش تیپه ربوونی ساله گرانییهکان، سالیکی هاتو باراناوی دی لهو ساله دا دانیشتوانی ولات کشتو کالیان تیراو دمبیو بهرو بوومو دانه ویله یان زور دمبی، لهو ساله دا خهک ترئو زمیتونو ههر میومیهک که بگوشری دمیگوشن و شهربهتو پیخور بؤ خواردن دروست دهکهن!

نهم ههوالدانه به نهی نییهکانی داهاتوو له نیگا و سروش خوداییهوه سهرچاوهی بؤ هه لگراوه، ههر تهعبیری خهون نینو بهس! نه مه مزگینییه که دوا ساله گرانییهکان سالیکی پر پیتو بهرمکهت پهیدا دمبی!

شایانی باسه له خهونه که دا هیچ نامازه گردنیک و ره مزیک نیه بؤ سالی پاش گرانی، که وایی چه زمرتی یوسف به نیگا و سروش نه مهی زانیووه بؤ مزگینی موژدهی به کابرای مه یگیرو هاوهلی زیندانی داوه، بؤ نهوهی نهویش له لایه ن

خویه وه موژده به خه لکی بداو رایبگه یه نی که پاش حهوت سال گرانی سالیکی
هه رزانی و هات پهیدا دمی.

نایه ته کان به ناشکرا نهومیان لی و مرده گیرئ که خهون دوو جوړه، خهونی پرو
پووجو بی بناغه همیه، خهونی راستو حهق همیه.

نهم نایه تانه به لگهن له سهر نه وه که نهو قسه مه شهوورو باو دی: که ده لئین:
گوايه خهون یه که م جار چوڼ مانای لی درایه وه بهو شیوه دیته جی ناراسته. نهومتا
خهونی پاشا خه لکه که هه موو وتیان: ﴿أَصْفَاثُ أَحْلَامٍ﴾ که چی بهو شیوه نه هاته
دی. بهو شیوه هاته دی: که یوسف مانای لی دایه وه.

که وایی نهو فهرمووده ی که نه بویه علا له نه نه سه وه به مه رفووعی
دمیگیرته وه گوايه پیغه مېهر (دروودی خودای له سهر بی) فهرموویه تی: (الرؤیا
لأول عابر) وا دیاره زمبوونو لاوازه!!

سه عید هه ووا دمفه رموی: کاتی وایه: که مانا لی دمرومه که زاناو لیزان بی
له بواری ته عبیردا له روانگه ی زانستو عیلمه وه ته فسیری بکا.

هه رومها به لگه یه له سهر بی بناغهی نهو فهرموودمیه ی که له و مپیش باسمان
کرد: که ده لی: (الرؤیا علی رجل طائر فاذا عبرت وقعت) به گویره ی نهم نایه ته
حه دینه که راست نیه.

نیمامی فورطبی له ته فسیری نایه تی: ﴿تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ﴾ دا دمفه رموی: نهم
نایه ته بنه مایه که له بواری بهر ژومندی شهرعی دا، یه کی که لهو دهقانه ی که
مه صالحی شهرعی ده چه سپینئ که بریتین له پاراستنی ناپینو گیانو عه قل و نژادو
مال و سامان. هر شتیک پاریزگاری یه کی له م پینج شته یان هه موانیان بکا نهو
مه صله حه تهو په سنده، هر شتیک یه کی له م پینج شتانه بفه وتینئ نهو
مه فسه دمیو بهر منگار یکردن و رمتکر دنه وه ی بهر ژومندی یه و پیو یسته. هه موو

زانایانیش کۆرایان ههیه له سه ره ئه وه که مه بهستی هه موو شه ریه ته
 ناسمانیه کان شارمزا کردنی ئاده میزاده بو و مدسه تهینانی به رژه و مندییه
 دونه یاییه کان تا به هوئی نه و به رژه و مندیانه وه بتوانن، خودا بناسن و به ندایه تی و
 عیبادتی بو ئه نجام بدن، که ئه مهش سه رده گیشتی بو به خته و مری ده و نیا و
 قیامه ت.

به شی پینجه م له چیرۆکی یوسف:

پاشا داوا ده کا یوسف ببینی و له به ندینه خانه رزگاری بکه ن، یوسف داوا ی
 لیکۆلینه وه ده کا

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْقَنَزَ حَصَّصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ ۚ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝٥١﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۝٥٢﴾

دواى ئه‌وهى كابرأى مه‌يگيڤ گه‌رايه‌وه بۆ لای پاشا و ته‌عبير ليدانه‌وهى خه‌ونه‌كه‌ى له‌لايه‌ن يوسف‌وه پي راگه‌ياند، مانا ليدانه‌وه‌كه‌ى به‌لاوه په‌سند بوو، دمست به‌جي داواى ئاماده كردنى يوسفى كرد، بۆ ئه‌وهى خودى خۆى ببيني و زياتر ماناى خه‌ونه‌كه‌ى بۆ شى بكته‌وه‌وو بپرو بۆچوونى له‌م باره‌وه بزاني، دمه‌رموى: ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ الْاَنْبِيَا بِهٖ﴾ پاشا فه‌رمانى دمه‌ركردو داواى كرد: كه يوسفى لانااماده بكهن، دمست به‌جي پياويكيان نارد بۆ به‌نديخانه بۆ لای يوسف، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا كه كابرأى فرستاده هاته لای چه‌زرمتى يوسف و په‌يامى رزگار بوونى پي راگه‌ياندو ويستى پاشاى بۆ روون كرده‌وه، چه‌زرمتى يوسف هيج خۆى تيك نه‌دا و هه‌والى رزگار بوون و موژده‌ى بپيارى به‌ره‌للا كردنى له‌به‌نديخانه شاگه‌شكه‌ى نه‌كرد، به‌لكوو چوونه دمه‌رموشى له‌به‌نديخانه رمت كرده‌وه.

ئه‌ومتا ئيمه دمبينين: يوسف كه ئه‌و ماوه دريژه‌ى له‌به‌نديخانه‌دا به‌سه‌ر بردوه په‌له له‌چوونه دمه‌رموه ناكه تا قه‌زيه‌كه‌ى ليكوئينه‌وهى تيدا نه‌كرى و به‌رائه‌تى رانه‌گه‌يه‌نرئ مان له‌چوونه دمه‌رموه ده‌گرئ. مانه‌وه له‌به‌نديخانه‌دا بۆ يوسف بووه بۆته‌ى پالفته كردن و قال كردن، خودا په‌رومردى كردو جوانى پيگه‌ياند، ئه‌م په‌رومرده كردنه په‌رومرده كردنه و قالكرده بتمان و ئارامى خسته نيو دلى يوسف‌وه، په‌له په‌لى سه‌رمتاى چوونه ناو به‌نديخانه‌ى پيوه ديار نه‌ماوه!!

بيگومان كاريگه‌رى ئه‌م په‌رومرده يه‌زدانييه به‌سه‌ر يوسف‌وه ئاشكرا و نمايانه، جوداوازي نيوان مه‌وقيفى سه‌رمتاى چوونه ناو به‌نديخانه‌ى كه به‌هاوه‌له‌كه‌ى ده‌لئ: ﴿اذكرني عند ربك...﴾ له‌گه‌ل مه‌وقيفى دوا ئه‌و ماوه دريژه‌ى: كه له‌به‌نديخانه‌دا ماومه‌وه زور ئاشكرا و دياره. ئه‌ومتا: چه‌زرمتى يوسف داواى چوونه لای پاشا رمت ده‌كاته‌وه، له‌باتى ئه‌وهى خيرا هه‌ستى و خۆمه‌پيچى و به‌ره‌و قه‌صرى پاشا بكه‌ويته رۆو به‌نديخانه جى بئيئ: ﴿قَالَ ارْجِعْ اِلَى رَبِّكَ﴾ به‌فروستاده‌كه‌ى فه‌رموو: بگه‌رپه‌رموه بۆ لای پاشا كه‌متو داواى ئى بكه با ليكوئينه‌وه

لہو تۆمەتە بکا کہ ومپان من دراوہ ﴿فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النَّسُورَةِ اللَّاتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ بېرؤ
 عەرزى پاشا بکہ! فەرمان بدا ئەو ژنانەى دەستى خۆيان بېرى لەگەل ژنى عەزىزى
 مىصردا كۆيان بکاتەوہو پرسىاريان لا بکا: حالى ئەوان چۆن بووہو حالى من چۆن
 بووہو؟ لىيان بېرسى لەسەر چى ئەو ژنانە داوايان لەمن کرد فەرمانى سازن جى
 بەجى بکہم؟ ئەمن لەبەندىخانە نايەمە دەرہوہ تا ئەو لىكۆلینەوہ ئەنجام نەدرى،
 چونکہ بىم ناخۆشە من بىمە لاى پاشاو ئەو تۆمەتەم بەدووہوہ بى. ﴿إِنَّ رَبِّي
 بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ﴾ بىگومان خوداى مەزن ناگادارى فىل و حیلە بازى ئەو ژنانەيەو بى
 تاوانى من ناشکرایە، داواکارم پاشا ئەو ژنانە كۆبکاتەوہ بەلکۆو دان بەناپاکى
 خۆيان و پاکی من دابنن!

پاشا ئەو ژنانەى دەستى خۆيان بېرىبوو لەگەل ژنى عەزىزدا كۆى کردنەوہو
 رووى تى کردنو ﴿قَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْتَنِّي يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾ وتى: مەبەستتان
 جى بوو ئەو رۆژەى: گە دەورى يوسفتان دابوو لەمالى عەزىزى مىصرو
 دمتانەويست يوسف لەخستە بەرنو رامى بکہن بۆ ژنى عەزىز، نایا يوسف ھاتە
 سەر مەبەستى نىوہو بەلئىنى دا داخوازيەگەتان جى بەجى بکا!!

﴿قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ئەوانيش ھەموو وتيان: نەوہللا حاشا
 نىمە ھىچ رەفتارو ھەئسو کەوتىكى ناپەسەندمان لەيوسف نەديوہ، نە لەسەرمتاوہ
 نەلەكۆتايىدا ھىچ خراپەيەگمان لى نەديوہ!!

نيتەر نەزەعى خىر لەدلى زولەيخادا سەرى ھەلدا دانى بەراستى دانا؛ وەکوو
 دەفەرەموى: ﴿قَالَتْ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ﴾ ژنى عەزىز کەوتە قەسو وتى: ﴿الآن حَصْحَصَ
 الْحَقُّ﴾ نىستا حەق دەرەكەوئ و خۆى دمنوئىنى، جىتان لى بشىرمەوہ ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ
 عَنْ نَفْسِهِ﴾ ئەم ژنانە پەيوەندىيان بەقەزىەى يوسفوہ نىە، من ھەولم لەگەل
 داوہو ويستووہ بۆ خۆمى رام بکہم، زۆرم ئەملاو ئەولا لەگەلدا کردو ھەول و
 تەقللدا بۆ ئەوہى سازى بکہم بۆخۆمى بگونجىنم، بەلام ئەو مى نەداو بەقسەى

نه کردم و نه هاته سهرخت. به راستی یوسف داوینپاکه و ﴿وَأَنَّهُ لَمِّنَ الصَّادِقِينَ﴾ بیگومان نه و لهگوفتارو ههلوئستدا راستو راستخوازه، نه و کاتهش که له بهردهم عهزیزدا رمدی دامه وه راستگو بوو. نه و دانانهی زولهیخا شایه دییه کی رمپو رموانه له سهر نه وه: که یوسف داوینپاکو نیاز پاکو سروشت پاکه، هیچ تاوان و خیانه تکارییه کی نه انجام نه داوه!!

﴿ذَلِكَ﴾ نه و دان بیانانهم ناوا به ناشکراو بی منجه منج و شایه تیدانم به راستگوئی و بی تاوانی یوسف بو نه ومیه: ﴿لَعَلَّمَ آتِي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ که یوسف بزانی من له و کاتانه دا که نه و له به ندینخانه دا بو وه خیانه تم لی نه کردوه، تانه و ته شهرم له شهرمفو داوینپاکی و نه فس به رزی نه و نه داوه، ته نانهت که ژنه کانیشم بانگ کردن بو مالی خو مو خوارده مهنی و کیردم دانه دهست و یوسفم هینایه سهریان و له عه ییه تاو له تاوا دهستی خو یان بری، به ناگاداری نه وان دانه به وه دانا: که من هه و لم داوه له خسته ی بهرم و بو خو می که وی که مو کو لی دلی خو می پی دامرکینم! به لام یوسف به ید دهست نه بوو، خو ی گرتو بو م رام نه بوو.

زومه خسه ری ده فهرموئ: رسته ی ﴿لَعَلَّمَ آتِي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ وی ده چی له ناخاوتنی هه زرمتی یوسف بی و په یومست بی به وته که ی پیشووی که فهرمووی ﴿إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ﴾.

نه و کاته مانای رسته ی ﴿لَعَلَّمَ آتِي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ﴾ به م جو ره ده بی: من که داوی نه م لی کو ئینه وه م کرد و ویستم پاشا نه نجای بدا بو نه وه بوو: که عهزیز (میردی زوله یخا) بزانی و دنیا بی من خیانه تم لی نه کردوه، له مال نه بوونی نه وم به هه ل نه زانیوه دهست له گه ل خیزانه که ی دا تی که لا و بکه م^(۲۵)

(۲۵) تهفسیری که شفاف ج ۲/ ۱۴۲.

ئەبو حەییان رەخنەى لەم تەفسیر کردنەى زومەخشەرى گرتوووە دەلى: ئەوانەى پێیان وایە رستەى ﴿ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ...﴾ لەناخاوتنى یوسفە، خۆیان تووشى گىرو گرتى نەگونجانی پێکەووە گرێدانى ئەم رستەیه لەگەڵ رستەى پێشوو دا کردووە، هیچ بەلگەیهکیان بەدەستەووە نیه: کە ئەووە قسەى یوسف بێ.

هەلبەتە زومەخشەرى وەلامى ئەبو حەییانى داوەتەووە دەلى: گونجانی مەعنا باشترین بەلگەیه: کە ئەووە لەکەلامى یوسف..

﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْخَائِنِينَ﴾ با هەموو کەس بزانی و دلتیا بێ کە خودا فرتو فێلى خائینان جێ بەجێ ناکاو سەرکەوتووین ناکا بەلگوو بەتالیاں دەکاتەووە.

ئەوێ لەنایەتەکان وەردەگیرێ ئەمەیه :

۱- هانا بردنى پاشا بۆ یوسف نیشانەى ئەویمە: کە زانیاری زۆر بەنرخ و پیرۆزە.

۲- زانیاری و کرداری چاک بەیەکەووە ھۆکاری رزگار بونن لەتەنگو چەلەمەى دونیاو قیامەت.

۳- دروستە ھەر کاتى نینسان ھەلى بۆ ھەلکەوت ھەق و راستى بچەسپینی.

۴- خۆپازاندنەووە بەرەوشتی صەبر و ھێدی و ھێمنی و نەفس بەرزى و کەرەمەت پاراستن بنەمای ئەخلاقی پێغەمبەرە.

۵- بەگوێرەى شەریعت پێویستە نینسانی موسوڵمان پەلە لەلەکەدار کردنى ناموسی خەلک نەکا، ئەوێتا ھەزرەتى یوسف خۆى پاراست لەوێ کە تۆمەتى خراپە ئاراستەى ژنەکان بکا، بەلگوو داوای کرد پاشا بۆ خۆى لەو بارەووە لێکۆلینەووە ئەنجام بدا. تەنانت باسى زولەیحاشى بەخراپە نەکرد.

۶- راگه‌یانندی حه‌قیقه‌تو درکانندی قسه‌ی حه‌ق و ئازایه‌تی نواندن
له‌دمرخستی راستیه‌کان‌داو ویزدان به‌خه‌رجدان به‌رام‌به‌ر بی‌ تاوانان و ته‌صديق
کردنی خودا په‌رستان و خو‌پاریزان به‌شیکن له‌ره‌وشتی به‌رزو جوان و په‌سند.

به‌یارمه‌تی خودا له‌پاک‌نووسای جزمی دوانزه‌هه‌م بوومه‌وه به‌مه‌ش به‌رگی
چواره‌می ته‌فسیری ره‌وان ته‌واو ده‌بی خودا یارمه‌تیمان بدا بۆ ته‌واو کردنی
جزمه‌کانی تر ...

۱۹۹۹/۳/۱۵

ملا محمود أحمد